Giới thiệu

**** Thuở hồng hoang sơ khai, sau khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, thiên địa diễn hóa, muôn loài sinh sôi.

Trải qua hàng vạn nguyên hội, thế giới bước vào thời kỳ Lượng kiếp đầu tiên – Long Hán sơ kiếp, nơi Hung thú nhất tộc do Thần Nghịch dẫn đầu tàn phá thế gian, đối đầu với Tam tộc (Long, Phượng, Kỳ Lân) và chúng sinh muôn loài.

Giữa bối cảnh máu chảy thành sông, thiên địa hỗn loạn ấy, tại một tiên sơn linh mạch phương Đông, một sự kiện chấn động đã xảy ra.

Một đạo Thiên Phạt Lôi Đình màu tím – đạo lôi đình đầu tiên được sinh ra từ Thiên Đạo – đã đánh xuống, diễn hóa thành hình người.

Đó chính là nhân vật chính: **Thanh Minh**.

Thanh Minh xuất thế với thân phận là hóa thân của Thiên Phạt, nắm giữ sứ mệnh thay trời hành đạo, túc thanh những kẻ nghịch thiên, duy trì trật tự và quy tắc của Hồng Hoang.

Khởi đầu với tu vi Đại La Kim Tiên, Thanh Minh sở hữu sức mạnh hủy diệt và lôi đình pháp tắc vô thượng.

Hắn nhanh chóng thu phục được Lôi Phạt Chi Thành, dung hợp Lôi Trì vào Thiên Đạo, từ đó không ngừng nâng cao uy lực của bản thân và Thiên Phạt Chi Nhãn.

Trong quá trình du lịch Hồng Hoang, Thanh Minh không chỉ tìm kiếm cơ duyên mà còn chạm trán với những đại năng đỉnh cấp nhất thời bấy giờ.

Hắn giao tranh với Ma Tổ La Hầu – kẻ cũng tu luyện Hủy Diệt chi

đạo.

Nhờ khắc chế về thuộc tính và sự hỗ trợ của Thiên Phạt, Thanh Minh luôn chiếm thế thượng phong, thậm chí còn "nẫng tay trên" đoạt được đệ nhất sát phạt chí bảo – Thí Thần Thương từ tay Thần Nghịch và La Hầu.

Thanh Minh kết giao với Hồng Quân Đạo Nhân và Dương Mi Đại Tiên (Không Gian Ma Thần chuyển thế).

Bằng việc luận đạo cùng họ và tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, đạo hạnh của Thanh Minh tiến triển thần tốc.

Hắn đi trước một bước, ngưng tụ thành công Thiên Phạt Chi Nhãn, lập ra Thiên Kiếp để tôi luyện chúng sinh hóa hình, đồng thời trảm khước vận mệnh trường hà, bước nửa chân vào cảnh giới Hỗn Nguyên.

Cao trào của giai đoạn đầu diễn ra khi La Hầu âm thầm thúc đẩy Tam tộc đại chiến nhằm mượn sát khí chứng đạo.

Thanh Minh, với tư cách là người nắm giữ trật tự, đã đứng ra can thiệp vào phút chót.

Hắn hứa hẹn một đường sinh cơ cho Tam tộc, thuyết phục Long Vương, Tổ Phượng và Thủy Kỳ Lân hy sinh thân mình để phá vỡ Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu.

Trong trận chiến Đạo - Ma quyết định, Thanh Minh cùng Hồng Quân liên thủ.

Cuối cùng, chính Thanh Minh đã dùng Thiên Phạt Lôi Đình đánh tan chân thân và nguyên thần của La Hầu, chấm dứt kiếp nạn.

Điểm đặc sắc nhất của câu chuyện nằm ở sự thay đổi vận mệnh của các đại năng.

Khác với nguyên tác, Thanh Minh mới là người chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của trời đất, thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo, trở thành Thanh Minh Đạo Quân tối cao.

Trong khi đó, Hồng Quân do bị tổn thương bản nguyên trong trận chiến, con đường Hỗn Nguyên đứt đoạn.

Chính Thanh Minh là người đã ban tặng Hồng Mông Tử Khí, chỉ điểm cho Hồng Quân con đường chứng đạo Thánh Nhân và Hợp Đạo để bù đắp khuyết thiếu.

Câu chuyện bước sang trang mới khi Hồng Quân thành Thánh và mở cung Tử Tiêu giảng đạo.

Tuy nhiên, lần này không chỉ có Đạo Tổ độc tôn.

Thanh Minh Đạo Quân – với vị thế ngang hàng, thậm chí siêu việt hơn – cũng xuất hiện tại Tử Tiêu Cung để cùng giảng giải đại đạo cho ba nghìn thần ma hồng hoang.

Những nhân vật quen thuộc như Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề...

đều xuất hiện, nhưng vận mệnh của họ đã rẽ sang hướng khác dưới sự tác động của Thanh Minh.

Đặc biệt, Nữ Oa và Hậu Thổ nhận được sự ưu ái và chỉ điểm riêng của Đạo Quân, hứa hẹn một tương lai huy hoàng và những mối duyên phận đầy bất ngờ.

Với vị thế là người chấp chưởng Thiên Phạt, Thanh Minh đứng trên cả Thánh Nhân, âm thầm điều phối sự cân bằng của Hồng Hoang, mở ra một kỷ nguyên tu hành rực rỡ nhưng cũng đầy biến động mới.
****

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 1

Bàn Cổ khai thiên, diễn hóa thiên địa, vạn linh sơ sinh, chủng tộc lâm lập.

Trải qua thập vạn nguyên hội thời gian diễn hóa, lúc này trên Hồng Hoang đại địa đã có vô số sinh linh, cũng có chủng tộc hưng thịnh, lớn mạnh, dần trở thành thế lực đỉnh tiêm trong Hồng Hoang.

Song song với đó, Lượng Kiếp giáng lâm, lại một lần nữa thanh tẩy Hồng Hoang đại địa, quy về thanh minh, trật tự.

Hồng Hoang hướng về vô số năm, một Lượng Kiếp diễn hóa bốn vạn dư nguyên hội.

Khi Lượng Kiếp bùng nổ, Hung Thú nhất tộc, thế lực cường hãn nhất Hồng Hoang, cùng vô số sinh linh, và Tam tộc dẫn đầu bởi Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân nhất tộc bùng phát chiến hỏa.

Vô số sinh linh cùng một số tu sĩ gia nhập, tử thương vô số, máu chảy thành sông, huyết sát chi khí trùng tiêu, càng thúc đẩy Lượng Kiếp tiến tới, cảnh tượng càng thêm khủng bố.

Cả Hồng Hoang đại địa, luân vi luyện ngục.

Nhưng chiến hỏa kéo dài, đã đến thời khắc cao điểm.

Hồng Hoang, tại một nơi trên Đông Phương Đại Lục, trong một tiên sơn linh mạch.

Thụy khí hà quang lượn lờ ức vạn dặm, mây ngũ sắc phiêu diêu, tiên khí chưng nguy, một vẻ thượng giai tiên gia phúc địa.

Trong dải tiên sơn linh mạch rộng lớn không bờ bến đó, có một ngọn núi cao hơn vạn trượng, đỉnh núi chọc thẳng trời xanh, mây che sương phủ, linh nham quái thạch, vạn cây xanh biếc, khí tượng vạn

thiên!

Nắng chiều rọi rừng, tầng tầng mây đỏ bao quanh, gió sinh từ khe núi âm u, vạn đạo mây ngũ sắc bay lượn.

Trong thượng giai tiên gia phúc địa, tiên sơn linh mạch đó, lại có một động thiên phúc địa đỉnh tiêm, nơi trường sinh! "Oanh long! !" Một ngày nọ!

Chín tầng trời phía trên, chỉ thấy một đạo lôi quang màu tím lóe lên, sấm sét xé rách bầu trời, nơi nó đi qua mọi thứ đều quy về hỗn độn, vạn vật quy khư.

Vô số hỗn độn chi khí như mây mù bao phủ, trùng diễn Địa Thủy Phong Hỏa, khủng bố dị thường.

Sấm sét giáng xuống, mang theo đại khủng bố, ngọn núi cao vạn trượng kia lập tức hóa thành tro bụi, lại còn để lại trên đại địa một hố sâu ba vạn trượng.

Tích lý ba lạp! ! !

Trong hố sâu, vô số lôi quang chớp động, sức mạnh lôi đình cùng hủy diệt chi lực cuộn trào, tựa như một biển lôi đình.

Không biết qua bao lâu, vô số lôi quang cùng hủy diệt chi lực mới dần dần yên tĩnh, trong biển lôi đình nguyên bản, một thanh niên đoan tọa, diện mạo nho nhã tuấn dật, thân khoác đạo bào màu xanh điện, giữa mi tâm có một đại đạo ấn ký hình tia sét.

Trên Thiên Linh, trong khánh vân trắng có lôi quang chớp động, mỗi đạo đều ẩn chứa sức mạnh lôi đình cùng hủy diệt chi lực vô tận.

Trong khánh vân kia, trên Nhân Hoa - một trong ba hoa 'Thiên Địa Nhân' - lúc này cũng bị lôi quang bao bọc, ẩn chứa sức mạnh lôi đình khủng bố.

Toàn bộ sức mạnh lôi đình và hủy diệt chi lực trong hố sâu đều được thanh niên từ từ hấp thu vào cơ thể, đồng thời, vô số linh khí trong tiên sơn linh mạch ngưng tụ, dũng nhập vào thân thể thanh niên.

Không biết đã qua bao lâu, dường như thiên niên, vạn năm.

Thanh Minh từ từ mở mắt, nhìn cảnh tượng trước mắt, ánh mắt tràn ngập vẻ mờ mịt.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta nên làm gì?

Trong não hải, tràn ngập ba câu hỏi nhân sinh.

Rất lâu sau, Bản tôn mới thốt ra một câu: "Ta ở đâu?" "Oanh!" Lời vừa dứt, trong thức hải Thanh Minh liền vang lên một tiếng oanh minh, vô số tin tức dũng nhập vào thức hải Thanh Minh.

Đôi mắt Thanh Minh lúc này trở nên thâm thúy, trong đó lôi quang chớp động, tựa như ma diệt mọi tồn tại, khắp châu thân, luồng sức mạnh lôi đình và hủy diệt chi lực kia lại một lần nữa lan ra.

Trong thức hải, vô số tin tức nhanh chóng chớp lên, được hấp thu.

Không biết qua bao lâu, đợi sau khi tất cả tin tức được lý giải và hấp thu, tâm thần Thanh Minh mới từ từ trở lại.

Xuyên việt!

Đến thế giới Hồng Hoang lừng lẫy.

Thế giới Hồng Hoang hiện tại cực kỳ hung hiểm, Lượng Kiếp bùng nổ, Hung Thú nhất tộc và các Tiên Thiên chủng tộc dẫn đầu bởi Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân nhất tộc cùng các sinh linh, tu sĩ giao chiến, hiện tại đã đến mức độ trắng nhiệt.

Mặc dù Lượng Kiếp đã kéo dài mười mấy nguyên hội, nhưng còn một khoảng thời gian nữa mới hoàn toàn kết thúc, bởi vì Hung Thú nhất tộc vẫn chưa hoàn toàn vẫn lạc.

Xuyên việt vào thời điểm này, thật không phải là thời cơ tốt, khắp nơi đều tràn ng ngập hung hiểm.

May mắn thay, căn nguyên cũng không tệ, hiện tại Thiên Đạo sơ sinh, Thiên Phạt vừa hình thành, Bản tôn chính là đạo Thiên Phạt Lôi Đình đầu tiên hóa hình, về sau có thể trực tiếp chấp chưởng Hồng Hoang Thiên Phạt Chi Nhãn, trở thành tồn tại chí cao vô thượng.

Mặc dù hiện tại mới là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng vừa xuất thế đã có tu vi như vậy, thì cũng đã tương đối không tệ rồi. "Thiên Phạt, túc thanh mọi nghịch vị trong Hồng Hoang, thanh minh trật tự, quy tắc!" Rất lâu sau, Thanh Minh khẽ nói một tiếng, thân là Thiên Phạt hóa hình, đương nhiên cũng có vài phần trách nhiệm, duy trì vận chuyển Hồng Hoang, chút chuyện này cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Nghĩ xong trong lòng, Thanh Minh ngẩng đầu nhìn lên chín tầng trời, duỗi một tay hướng về chín tầng trời, ngay sau đó thấy trong lòng bàn tay lôi quang chớp động, vô số lôi đình từ chín tầng trời giáng xuống, bao phủ khu vực này, trực tiếp hóa thành một biển lôi đình.

Mặc dù Thiên Đạo sơ sinh, Thiên Phạt vừa hình thành, nhưng sức mạnh lôi đình và hủy diệt chi lực trong đó, có thể mượn dùng để tu hành.

Sau này Thiên Đạo dần dần diễn hóa, trưởng thành, kéo theo Thiên Phạt trưởng thành, mọi thứ lại sẽ trở nên càng thêm cường đại.

Lôi đình quang mang bao phủ phương viên ức triệu dặm, vô số sức mạnh lôi đình và hủy diệt chi lực trực tiếp hội tụ về phía Thanh Minh, kèm theo vô số Tiên Thiên linh khí dũng nhập.

Thanh Minh nhắm mắt, tu hành theo truyền thừa Đại Đạo Kinh `Hồng Mông Đại Đạo Kinh`, cũng bắt đầu tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, Lôi Đạo Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc.

Hồng Hoang không ghi niên, thời gian ở Hồng Hoang không có khái niệm, cũng là thứ kém giá trị nhất.

Lúc này yên lặng giữa dòng thời gian, đã một nguyên hội trôi qua. "Ông!" Một khắc nào đó, Thanh Minh từ từ mở đôi mắt, trong đôi mắt thâm thúy lôi quang chớp động, rất lâu sau, mới dần dần quy về thanh minh, đôi mắt như trời quang, thần niệm xuyên thấu.

Trong khánh vân, bên cạnh Nhân Hoa, Địa Hoa đã ngưng tụ ra, cắt đứt thời gian đoạn hiện tại, tiến nhập Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Đối với lý giải Lôi Đạo Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc, lại đề thăng một giai vị.

Chương 2

Thanh Minh thu liễm khí tức của bản thân, sau đó tán đi ánh sáng lôi đình bao phủ nơi này, sau khi mượn sức tu hành, Thiên Phạt chi lực và sức mạnh lôi đình trong Thiên Đạo có phần giảm thiểu, nhưng cũng không có quan hệ quá lớn, bởi vì theo sự đề thăng, Thiên Phạt chi lực và sức mạnh lôi đình trong Thiên Đạo đã tinh thuần không ít, sức mạnh ẩn chứa cũng đã đề thăng không ít.

Đợi khi sức mạnh lôi đình và Thiên Phạt chi lực trong đó được bổ sung, sức mạnh sẽ vượt xa mức độ trước đây.

Nghĩ xong trong lòng, Thanh Minh chợt đứng dậy, ngay sau đó thân hình khẽ động, chỉ thấy một đạo lôi quang lóe lên, đã vượt qua ức vạn dặm, biến mất vào thiên tế.

Hồng Hoang, tại một khu vực nào đó trên Đông Phương Đại Lục.

Thanh Minh đã đi ngàn năm trên Đông Phương Đại Lục, những gì thấy vẫn là tiên sơn linh mạch, ngoài một số sinh linh ẩn mình tránh Lượng Kiếp, cũng không thấy gì khác, cơ duyên cũng không gặp. "Lượng Kiếp diễn hóa đã đến thời kỳ cuối cùng, không lâu nữa, sẽ lan ra toàn bộ Hồng Hoang đại địa..." Thanh Minh ánh mắt từ từ quét nhìn Hồng Hoang đại địa lúc này đang hỗn loạn trật tự, huyết sát chi khí trùng tiêu, miệng khẽ nói một tiếng.

Hiện tại xem thời cơ, diễn biến Lượng Kiếp đã đến thời kỳ cuối cùng, chỉ cần tiêu diệt triệt để tầng lớp cao của Hung Thú nhất tộc, cùng những Hung Thú còn lại, Lượng Kiếp liền có thể kết thúc.

Một Lượng Kiếp diễn hóa, tương đối đặc thù hơn một chút, Hung Thú nhất tộc là thân chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, nhưng lại không hiểu Thiên Địa, không ngộ Đại Đạo, chỉ là những

Hung Thú chưa khai mở linh trí.

Đây là một trở ngại trong diễn hóa của Hồng Hoang, Hồng Hoang muốn phát triển, liền phải thanh trừ một số thứ, cho nên mới có sự khởi đầu và đặc thù của Lượng Kiếp này.

Cùng với sự diễn hóa của Hồng Hoang, sự diễn biến của Hỗn Độn chi khí trong Hồng Hoang, phần lớn chuyển hóa thành Tiên Thiên linh khí, cho nên những năm này, sinh linh và tu sĩ trong Hồng Hoang đều đề thăng không tệ.

Cho nên cuộc chiến một Lượng Kiếp này, và Hung Thú nhất tộc, hẳn không có gì ngoài ý muốn.

Thanh Minh nghĩ xong trong lòng, hóa thành một đạo lôi quang, biến mất trong thiên tế, tiếp tục tiến lên.

Thời gian thoáng chốc trôi qua, yên lặng giữa dòng, lại ba ngàn năm.

Thanh Minh trong khoảng thời gian này, đã vượt qua không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, với cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ, lại là Thiên Phạt Lôi Đình hóa hình, tốc độ tự nhiên không cần nói.

Cùng với sự tích lũy tham ngộ trong khoảng thời gian này, khoảng cách tới việc ngưng tụ Thiên Hoa, chém đi đoạn thời gian vị lai, tiến nhập Đại La Kim Tiên hậu kỳ lại gần hơn một bước. "Hưu!" Phía sau Thanh Minh lôi quang đan xen tung hoành, tràn ngập hư không, đứng giữa một dãy núi, ánh mắt từ từ quét nhìn. "Từ cảm ứng trong lòng mà xem, chính là nơi này..." Thanh Minh ánh mắt thâm thúy, miệng khẽ nói một tiếng.

Vô tình đi qua nơi này, cảm ứng được một tia cơ duyên, tựa hồ có dị động với Lôi Đạo Pháp Tắc của bản thân, bất luận đối với việc đề thăng Thiên Phạt của Hồng Hoang, đều là một sự trợ giúp. "Lâm!"

Thanh Minh nghĩ xong trong lòng, miệng khẽ thốt ra một chữ, đôi mắt thâm thúy nguyên bản lập tức tràn ngập lôi quang hủy diệt khủng bố, trong ấn ký Lôi Đình Đại Đạo giữa mi tâm, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình lập tức cuộn trào ra, giáng xuống một ngọn núi nào đó trong dãy núi, trực tiếp yên diệt ngọn núi vạn trượng kia. "Hưu!" Khoảnh khắc tiếp theo, Thiên Phạt Lôi Đình bay vút trở về, chìm vào ấn ký Đại Đạo.

Đôi mắt Thanh Minh lôi quang dần dần rút đi, khôi phục vẻ thâm thúy nguyên bản.

Mượn Thiên Phạt Lôi Đình của bản thân, Thanh Minh đã thăm dò được vị trí cơ duyên, cho nên sau khi thu Thiên Phạt Lôi Đình, liền trực tiếp giáng lâm vào khu vực ngọn núi bị Thiên Phạt Lôi Đình phá hủy. "?!" Thanh Minh nhìn rõ bảo vật ẩn chứa bên trong, thần sắc khẽ động, trên mặt lóe lên một tia dị sắc.

Một Tiên Thiên Linh Bảo hình thái thành trì, phía trên có một lôi trì khủng bố, trong đó lôi đình hóa thành nước, khủng bố dị thường.

Có một cán lôi kỳ lượn lờ Lôi Đạo Pháp Tắc, có thể hào lệnh vạn pháp lôi đình.

Ngoài ra, có không ít lôi binh diễn hóa từ Lôi Đạo Pháp Tắc phân bố trong thành trì. "Lôi Phạt Chi Thành!" Thoáng chốc, Thanh Minh liền thốt ra.

Từng món pháp bảo, Thanh Minh đều trực tiếp biết được Đại Đạo chân danh.

Một món Tiên Thiên Linh Bảo ẩn chứa Lôi Đạo Pháp Tắc và sức mạnh lôi đình, một món Tiên Thiên Linh Bảo suýt đạt cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Lịch sử Lôi Phạt Chi Thành cũng không đơn giản, Thanh Minh,

thân là Thiên Phạt hóa hình của Hồng Hoang, biết rõ, Lôi Phạt Chi Thành hoàn chỉnh, là Hỗn Độn Linh Bảo trong tay Lôi Đình Ma Thần, một trong ba Ma Thần thượng đẳng Hỗn Độn ngày xưa.

Không bị Bàn Cổ Phủ khai thiên hủy diệt, yên diệt không ít tồn tại, hiện tại phần còn lại giáng xuống Hồng Hoang, có thể bảo lưu thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực không kém Tiên Thiên Chí Bảo, thì đã vô cùng không tệ rồi.

Thanh Minh thần sắc lẫm nhiên, trong tay lôi đình đan xen, sau đó trực tiếp nắm lấy Lôi Phạt Chi Thành đang lượn lờ lôi đình.

Cảm thụ Lôi Đạo Pháp Tắc cùng sức mạnh lôi đình trong đó, Thanh Minh thầm gật đầu, đối với Bản tôn, đây là một Linh Bảo có sự trợ giúp cực lớn.

Mặc dù Thanh Minh thân là Thiên Phạt hóa hình, có một Tiên Thiên Chí Bảo bẩm sinh, nhưng ý nghĩa của nó và Lôi Phạt Chi Thành lúc này không giống nhau. "Thu!" Thanh Minh trong tay khẽ động, trực tiếp nhiếp lấy Lôi Trì trong Lôi Phạt Chi Thành, lôi trì này, có thể dùng để đề thăng sức mạnh lôi đình của Hồng Hoang và Thiên Phạt chi lực, làm như vậy, cũng có thể trực tiếp phản bổ lại trên thân Thanh Minh.

Do đó, sau khi nhiếp lấy Lôi Trì, Thanh Minh liền dùng bí pháp, trực tiếp dung hợp Lôi Trì vào. "Oanh long long! !" Lúc này, trên chín tầng trời tiếng lôi đình vang vọng chín tầng trời, vô số lôi đình chớp động, va chạm tạo ra vô số hỏa hoa và lực lượng khủng bố.

Thấy vậy, Thanh Minh khẽ gật đầu, làm như vậy, bảo vật này cũng đã trợ giúp Bản tôn ở mức tối đa.

Lôi Trì đề thăng sức mạnh lôi đình và Thiên Phạt chi lực, Lôi Đạo Pháp Tắc trong Lôi Phạt Chi Thành có thể đề thăng Đại Đạo Pháp Tắc, làm như vậy, chính là nhất cử lưỡng đắc.

Nghĩ xong trong lòng, Thanh Minh trực tiếp thu Lôi Phạt Chi Thành trong tay.

Hoàn thành mọi việc xong, Thanh Minh không lập tức rời đi, sau đó ánh mắt chuyển, nhìn về hướng Tây Bắc. "Hưu!" Một đạo hắc mang phân tách trời và đất, thanh và trọc, mang theo uy thế khủng bố và khí tức hủy diệt giáng lâm, vô số ngọn núi dưới luồng khí thế đó trực tiếp hóa thành tro bụi, tiêu tán giữa thiên địa.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy một nam tử thân khoác y phục đen từ từ giáng lâm, thần sắc lạnh lẽo, đôi mắt thâm thúy, hàn quang chớp động. "La Hầu!" Thanh Minh nhìn y, lạnh nhạt nói.

La Hầu nghe vậy, khẽ cau mày.

Y không biết, từ khi xuất thế, rồi Lượng Kiếp Hung Thú bùng nổ, y chưa từng thấy, cũng không biết sự tồn tại của Thanh Minh.

Nhưng đối phương, dường như, y biết rõ.

Điều quan trọng nhất là, trên thân Thanh Minh, có một luồng khí tức rất quen thuộc với y, đó là khí tức hủy diệt.

Cũng chính vì vậy, y mới bị hấp dẫn tới nơi này.

Nếu quả thật trong lòng y nghĩ như vậy, thì có thể trực tiếp đoạt Hủy Diệt Chi Đạo trên thân Thanh Minh, tăng cường bản thân. "Bản tôn cảm thấy trên người ngươi, có một luồng khí tức quen thuộc..." La Hầu thần sắc đạm mạc, nhìn Thanh Minh, lạnh lùng nói.

Thanh Minh nghe vậy, đầu tiên hơi sửng sốt, sau đó liền hiểu ý La Hầu.

Hủy Diệt chi lực ẩn chứa trong Thiên Phạt Lôi Đình kia, có thể nói, cũng là Hủy Diệt Chi Đạo, và con đường tu luyện của La Hầu, cùng xuất phát từ một Đạo.

Cho nên, La Hầu cảm thấy quen thuộc, đó cũng là bình thường.

Hồng Hoang, tại một dãy núi nào đó trên Đông Phương Đại Lục. "Bản tọa cũng cảm thấy trên người ngươi có khí tức quen thuộc..." Thanh Minh nhìn y, lạnh lùng cười, đáp lại.

Thiên Phạt là chấp chưởng trật tự, thanh trừ mọi nghịch vị, hủy diệt, đó là đặc trưng của Thiên Phạt, cũng chỉ Thiên Phạt mới có, đối với những hủy diệt khác, Thanh Minh tự nhiên không thể để lại, đặc biệt là La Hầu muốn hủy diệt Hồng Hoang, để chứng đạo cho bản thân.

Mặc dù thời cơ hiện tại còn sớm, nhưng những gì cần làm, phải bắt đầu làm rồi. "Hủy Diệt Chi Đạo, chỉ có một vị có thể chứng đạo, cùng đi con đường hủy diệt, không thể thành công..." La Hầu nhìn Thanh Minh, lạnh nhạt nói, mặc dù tu vi cao hơn Thanh Minh một giai vị, nhưng lại không dám xem thường Thanh Minh, bởi vì từ trên người y, y cảm giác được một luồng khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Đối phương không đơn giản, nếu xuất thủ, cũng cần phải cẩn thận đối đãi. "Nếu Bản tọa muốn xóa bỏ ngươi, để toàn bộ Hủy Diệt Chi Đạo..." Thanh Minh lạnh lùng nói.

Nghe vậy, La Hầu thần sắc nghiêm nghị, trên thân bùng phát ra khí thế khủng bố, hủy diệt và hủy diệt, quả thật không thể để Thanh Minh thành công, nếu Thanh Minh thành công, đó báo hiệu Đại Đạo thất bại.

Cuộc tranh đấu Đại Đạo, sao có thể để Thanh Minh hủy diệt? "Ông!" Đột nhiên, trong tay La Hầu khẽ động, một đài sen Tiên Thiên tỏa ra hắc mang chói lọi từ từ bay lên, đài sen nở rộ, mười hai cánh hoa Tiên Thiên từ từ bung ra, một luồng uy thế khủng bố ngưng tụ, sau đó trực tiếp trấn áp về phía Thanh Minh. "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên!" Đôi mắt Thanh Minh khẽ híp lại, một đạo hàn quang

lướt qua trong đó.

Đài sen Tiên Thiên kia, là do một hạt sen từ Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Thanh Liên vỡ nát mà thành, là một trong những Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh tiêm nhất, là Linh Bảo phòng ngự đỉnh tiêm.

Một Linh Bảo như vậy, dùng để trấn áp một Đại La Kim Tiên, thì quả thật là đủ rồi.

Đương nhiên, trong đó, không bao gồm những tồn tại như Thanh Minh.

Thiên Phạt hóa hình, nếu bị Diệt Thế Hắc Liên của La Hầu trấn áp, thì Thanh Minh cũng không cần tranh đấu nữa. "Xích!" Thanh Minh trong tay khẽ động, một thanh bán nguyệt chi nhận màu tím xuất hiện trong tay, nhẹ nhàng hóa hình trong hư không, một đạo Thiên Phạt Lôi Quang trực tiếp lóe lên. "Oanh!" Thiên Phạt Lôi Quang lập tức bùng phát ra tiếng lôi đình khủng bố, luồng sức mạnh lôi đình, hủy diệt chi lực trực tiếp cuộn trào, vô số không gian vỡ nát, xuất hiện vô số hắc động đen kịt, nuốt chửng mọi thứ xung quanh.

Vô số Hỗn Độn chi khí trong không gian vỡ nát tràn tới, như mây mù bao phủ, trùng diễn Địa Thủy Phong Hỏa, uy thế khủng bố dưới sự bao bọc của Thiên Phạt Lôi Quang, tồi khô lạp hủ va chạm về phía Diệt Thế Hắc Liên. "Bành!" Một điểm hàn mang hiện lên, ngay sau đó thần quang tràn ngập thế gian!

Lôi quang, hắc mang đan xen hiện lên, va chạm tạo ra xung kích khủng bố, vạn vật quy khư, sinh linh tịch diệt!

Vô số khu vực yên diệt dưới xung kích, tiếng oanh minh không ngừng bên tai.

Diệt Thế Hắc Liên trực tiếp bay ngược lại, La Hầu thần sắc có vài phần ngưng trọng, y căn bản không nhìn rõ công kích của Thanh

Minh, chỉ thấy một đạo lôi quang lóe lên, sau đó Diệt Thế Hắc Liên liền bay về tay y, trên Diệt Thế Hắc Liên, để lại một đạo ấn ký màu đen.

Mặc dù không có tổn thương quá lớn, nhưng cũng cần dưỡng một thời gian.

La Hầu trong lòng cũng thầm chấn kinh, đau lòng, một công kích như vậy, quả nhiên khủng bố. "Oanh!" Thiên Phạt Lôi Quang lóe lên, kèm theo từng trận tiếng lôi đình oanh minh cuộn trào.

Thiên Phạt Chi Nhận trong tay Thanh Minh trực tiếp chém xuống, từng đạo Thiên Phạt Lôi Đình kèm theo, oanh kích về phía La Hầu.

Mặc dù Thiên Phạt mới xuất hiện, nhưng Thiên Phạt vẫn là Thiên Phạt, đặc biệt là Thanh Minh đã dung hợp Lôi Trì trong Lôi Phạt Chi Thành vào Thiên Phạt, dung hợp vào Thiên Đạo, thì uy lực Thiên Phạt lúc này càng thêm khủng bố.

Thiên Phạt Chi Nhận và Thiên Phạt Lôi Đình không ngừng oanh xuống, đã trực tiếp đánh lùi La Hầu, thần sắc y có vài phần tái nhợt.

La Hầu trong lòng kinh hãi không thôi, lôi đình, thật sự khủng bố.

Nếu không phải trong tay y có hai kiện phòng ngự chí bảo, e rằng y thật sự có khả năng vẫn lạc trong đó.

Chương 3

Thanh Minh vừa ra tay, kèm theo vô số lôi đình giáng xuống, thủ đoạn khủng bố như vậy, y chưa từng thấy qua.

Đó không chỉ là hủy diệt chi lực, mà còn có sức mạnh lôi đình càng thêm khủng bố. "Oanh!" Thanh Minh lúc này không có chút thời gian dừng lại, lần này cũng xem La Hầu là cơ hội ma luyện, Thiên Phạt hóa hình, Thiên Phạt Lôi Đình lần này cũng có tiến triển, chính là cơ hội tốt để ma luyện và thử nghiệm, Thanh Minh tự nhiên không thể bỏ qua.

Trong lúc giao thủ với La Hầu, Thanh Minh cũng đang ấn chứng Đại Đạo của bản thân, cho nên càng thêm khế hợp. "Bành!" Diệt Thế Hắc Liên chặn đứng Thiên Phạt Lôi Đình, Hắc Liên nở rộ, lực lượng khủng bố không ngừng dao động, chống đỡ từng đợt công kích lôi đình khủng bố, mặc dù phòng ngự khủng bố, lúc này cũng sắp bị phá vỡ bình chướng phòng ngự.

Thiên Phạt Chi Nhận không ngừng oanh kích xuống, La Hầu chỉ có thể động dụng một kiện chí bảo khác, Diệt Thế Đại Ma để chống đỡ công kích của Thanh Minh.

Song phương lúc này giao thủ nhanh đến cực hạn, chỉ thấy hắc mang và lôi đình quang mang nhanh chóng biến hóa giữa thiên địa, yên diệt vô số khu vực không gian, vô số sinh linh không kịp tránh né đã vẫn lạc trong đó.

La Hầu lúc này càng đánh trong lòng càng thêm chấn kinh, y cao hơn Thanh Minh một tiểu giai vị, nhưng không hề có chút ưu thế nào.

Ngoài Thiên Phạt Chi Nhận ra, trên đầu huyền Lôi Phạt Chi Thành, kèm theo Thiên Phạt Lôi Đình khủng bố giáng xuống, thủ đoạn và sức

mạnh như vậy, thì đã đủ để bù đắp chênh lệch, thậm chí vượt qua chênh lệch rồi. "Vạn Lôi Ấn!" Thanh Minh sau khi một đạo Thiên Phạt đánh bay La Hầu, trong tay kết ấn, trực tiếp thi triển thần thông Vạn Lôi Ấn, giáng xuống La Hầu.

Trên ấn quyết cao hơn trăm vạn trượng, vạn lôi lượn lờ, vô số lôi quang màu tím khiến vô số tồn tại kinh hãi, vô số sinh linh trong Thời Không Trường Hà đều cảm thấy tâm quý không thôi, ngửi thấy khí tức vẫn lạc.

La Hầu thần sắc chấn kinh, ấn quyết đã khóa chặt y, chín trời mười đất, vô số khu vực thời không đều không thể tránh né. "Diệt!" La Hầu đôi mắt thâm thúy, ma khí dũng động, diễn hóa vô biên ma vực, duỗi một tay, trên đó Đại Đạo Hủy Diệt đậm đặc đến cực hạn, ngưng tụ tất cả hủy diệt chi lực vào một ngón tay.

Một ngón tay chỉ ra, một đạo quang thúc màu đen xuyên thủng cả thiên địa, nơi nó đi qua yên lặng sụp đổ. "Oanh long long! !" Từng đạo tiếng oanh minh vang lên, quang thúc hủy diệt và Vạn Lôi Ấn không ngừng va chạm, hai luồng sức mạnh tương hỗ triệt tiêu nhau.

Trong hư không, không ngừng vặn vẹo, sau đó từng chút vỡ nát, tựa như mặt gương, hóa thành biển mảnh vỡ cuộn trào ra bốn phía.

Hỗn Độn chi khí tràn tới, trùng diễn Địa Thủy Phong Hỏa. "Bành!" Vạn Lôi Ấn và quang thúc hủy diệt tương hỗ băng hoại tiêu tán, nhưng có một phần lôi đình giáng xuống, lại một lần nữa oanh bay La Hầu, máu vương vãi hư không. "Lâm!" Đúng lúc này, Thanh Minh thần sắc lạnh lẽo, một tay nắm lấy chín tầng trời, giật xuống, miệng khẽ quát.

Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình xé rách thiên tế, trực tiếp giáng xuống La Hầu.

Hồng Hoang, tại một khu vực nào đó trên Đông Phương Đại Lục.

Nhìn một đạo Thiên Phạt Lôi Đình, dù La Hầu là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, lúc này cũng thần sắc đại biến.

Đạo Thiên Phạt Lôi Đình chưa giáng xuống, luồng sức mạnh lôi đình và hủy diệt chi lực kia đã khiến y không khỏi khiếp vía, đạo Thiên Phạt Lôi Đình này, có khả năng trực tiếp tiêu diệt y, thật sự quá khủng bố. "Hoa Khai Thập Nhị Phẩm, Ngự!" Trong khoảnh khắc một phần ức vạn, La Hầu trong tay kết thủ ấn, Diệt Thế Hắc Liên từ từ bay lên, đài sen nở rộ, mười hai cánh hoa bung ra, hắc mang chớp động, lực phòng ngự được khai mở đến mức đỉnh phong nhất.

Một kiện chí bảo khác là Diệt Thế Đại Ma phòng ngự bản thân, những lôi đình kia đánh xuống, đều bị Diệt Thế Đại Ma cản lại, hủy diệt chi lực và sức mạnh lôi đình cũng không ảnh hưởng nhiều, còn lại, chỉ xem một kích này. "Bành!" Thiên Phạt Lôi Đình Chi Kiếp giáng xuống Diệt Thế Hắc Liên, bình chướng phòng ngự của Diệt Thế Hắc Liên trực tiếp vỡ nát. "Oanh!" Thiên Phạt chi lực còn lại trực tiếp giáng xuống thân La Hầu, lôi quang tích lý ba lạp không ngừng công kích, không gian vỡ nát, âm dương ma bàn diệt, ngũ hành yên diệt, mọi thứ đều trong sự hủy diệt, trùng diễn Địa Thủy Phong Hỏa. "Phốc!" Phòng ngự của Diệt Thế Hắc Liên bị phá, tâm thần La Hầu bị tổn thương, một ngụm tiên huyết mãnh liệt phun ra, thần sắc tái nhợt như giấy, khi bị đánh bay, y trực tiếp mượn hồng quang độn đi giữa thiên địa.

Nhìn La Hầu độn đi, Thanh Minh lúc này không hề truy đuổi, Thiên Phạt Lôi Đình được động dụng lần này đối với Thanh Minh cũng tiêu hao không nhỏ.

Dù sao hiện tại Thiên Phạt, vẫn đang trong giai đoạn đề thăng, đợi sau này đề thăng lên, khi động dụng Thiên Phạt Lôi Đình, sẽ không còn tiêu hao quá lớn nữa, thậm chí, có thể trực tiếp tiêu diệt La Hầu. "Thiên Phạt đề thăng, cũng cần phải nắm chặt rồi..." Thanh Minh ánh

mắt u u, khó đoán, nhìn về hướng La Hầu rời đi, khẽ nói một tiếng.

Lần này nếu không phải Thanh Minh đã dung hợp Lôi Trì trong Lôi Phạt Chi Thành vào Thiên Đạo, dung hợp vào Thiên Phạt, thì Thiên Phạt Lôi Đình lúc này khó có thể đạt đến mức độ như vậy.

Thanh Minh, thân là Thiên Phạt hóa hình, khi Bản tôn đề thăng, Thiên Phạt cũng sẽ được đề thăng.

Nhưng hiện tại dù sao cũng chỉ là Đại La Kim Tiên trung kỳ, nếu không phải dựa vào Lôi Trì, và sự tiêu hao, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình, cũng không có được thành quả như vậy, cho nên lần này, cũng đã xuất ra không ít thủ đoạn.

Phần sau, thì phải tiếp tục nỗ lực tu hành, đề thăng bản thân, đề thăng Thiên Phạt.

Nghĩ xong trong lòng, Thanh Minh thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lôi quang, tiêu tán giữa thiên địa.

Hồng Hoang, tại một dãy núi hoang vu nào đó trên Đông Phương Đại Lục. "Đáng chết, Hồng Hoang khi nào lại xuất hiện tồn tại như vậy?" La Hầu thần sắc âm trầm như nước, ở Hồng Hoang ức vạn năm, y chưa từng nghe nói đến sự tồn tại của Thanh Minh.

Trong Hồng Hoang có những tồn tại ẩn mình tu hành, vài vị Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế thân ngày xưa đều biết, nhưng Thanh Minh, y thật sự không biết, kẻ đến sau, nhưng thực lực như vậy, giống kẻ đến sau sao? "Nếu có tồn tại, về sau muốn chứng đạo Hủy Diệt Chi Đạo, e rằng sẽ khó khăn hơn rất nhiều..." Cùng tu hành Hủy Diệt Chi Đạo, muốn thành công chứng đạo, chỉ có thể có một vị, như vậy, muốn chứng đạo Hỗn Nguyên, e rằng không dễ dàng như vậy. "Sau khi thương thế hồi phục, trước tiên bình tức Lượng Kiếp đã rồi nói, tình huống hiện tại, hẳn là nhanh chóng tới tổng doanh Hung Thú, chỉ cần tiêu diệt Thần Nghịch, Lượng Kiếp liền có thể bình tức, kế hoạch

của Bản tôn, cũng nên bắt đầu rồi..." La Hầu trong đôi mắt đen kịt hàn quang dũng động, thầm nói một tiếng.

Hiện tại mặc dù dựa vào dưới trướng Thần Nghịch, nhưng đó là để mượn Thần Nghịch đề thăng, hiện tại cũng gần đủ rồi, Lượng Kiếp cũng đã đi đến mức độ này, cũng là lúc bình tức mọi thứ.

Nghĩ xong trong lòng, La Hầu liền nhắm mắt, bắt đầu hồi phục thương thế.

Thời gian thoáng chốc trôi qua, yên lặng giữa dòng, lại ba nguyên hội.

Lượng Kiếp lúc này, đã đi đến đoạn cuối, các Tiên Thiên chủng tộc dẫn đầu bởi Long, Phượng, Kỳ Lân Tam tộc, cùng các Tiên Thiên sinh linh dẫn đầu bởi Tứ Thánh Thú, lúc này đang nhanh chóng tấn công tổng doanh Hung Thú, Thiên Tuyệt Sơn.

Lúc này, vài vị tồn tại ẩn mình tu luyện trong Hồng Hoang, cũng đã xuất quan, đang nhanh chóng tiến về Thiên Tuyệt Sơn, trong đó, có Đạo Tổ Hồng Quân, người sau này sẽ chứng đạo thành Thánh.

Ngoài ra, còn có một vị Hỗn Độn Ma Thần thượng đẳng chuyển thế thân ngày xưa, Âm Dương Lão Tổ.

Sau khi có thêm một số cao thủ gia nhập, lần này tiêu diệt triệt để Hung Thú nhất tộc, sẽ không có gì ngoài ý muốn quá lớn.

La Hầu sau một hồi đã hồi phục thương thế, đang tiến về Thiên Tuyệt Sơn.

Lần này, bề ngoài là để hiệp trợ Thú Hoàng Thần Nghịch, nhưng thực tế, lại cũng muốn tiêu diệt Hung Thú, tiện thể, đoạt lấy Chí Bảo Thí Thần Thương trong tay Thần Nghịch.

Cho nên, sau khi tới, La Hầu tạm thời hiệp trợ Hung Thú nhất tộc xuất thủ.

Song phương lúc này sát phạt đến thiên hôn địa ám, Tứ Đại Hung Thú là Cùng Kỳ, Hỗn Độn, Đào Ngột, Thao Thiết cùng Thanh Long, Chu Tước, Huyền Vũ, Bạch Hổ Tứ Thánh Thú giao chiến với nhau.

Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân nhất tộc thì tiêu diệt các Hung Thú còn lại, Tam tộc trưởng và Hồng Quân, Âm Dương Lão Tổ đối phó La Hầu và Thú Hoàng Thần Nghịch.

Song phương giao thủ mấy ngàn năm, vẫn chưa có thành tựu gì đáng kể.

Nhưng Hung Thú, lúc này đã giảm xuống không đủ ba thành, chỉ cần Thần Nghịch vẫn lạc, Hung Thú Lượng Kiếp, liền có thể kết thúc.

Hồng Hoang, tại một dãy núi nào đó gần Trung Ương Đại Lục. "Ngưng!" Đột nhiên, Thanh Minh miệng khẽ quát một tiếng, vô số lôi đình đan xen tung hoành, xuyên thủng vô tận thời không, trực tiếp ngưng tụ trên Thiên Hoa, đóa hoa thứ ba của Thanh Minh, có vô số Lôi Đạo Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc ngưng tụ trên đó, trực tiếp ngưng thực Thiên Hoa. "Trảm!" Đúng lúc này, Thanh Huyền miệng lại một lần nữa khẽ quát một tiếng, ấn ký Đại Đạo giữa mi tâm lôi quang lóe lên, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình trực tiếp lóe lên, chìm vào Thời Không Trường Hà, trực tiếp cắt đứt vị lai thân.

Sau đó, Thiên Phạt Lôi Đình quy hồi, mọi thứ, đều đã hoàn thành, Thanh Minh thuận lợi tiến nhập Đại La Kim Tiên hậu kỳ. "Ca!" Lôi quang bao phủ nơi này, hóa thành biển lôi đình, rất lâu sau, mới dần dần tan đi, Thanh Minh cũng mở đôi mắt.

Nhìn về một nơi nào đó ở Trung Ương Đại Lục, miệng khẽ mỉm cười nói: "Hung Thú Lượng Kiếp sắp kết thúc, cũng là lúc tham gia một phen rồi..." Nói xong, Thanh Minh liền đứng dậy, lôi quang lóe lên, trực tiếp bay vút về Thiên Tuyệt Sơn, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Thiên Phạt Lôi Đình đề thăng, Thiên Đạo diễn hóa, uy lực Thiên Phạt của Thanh Minh lúc này đã đề thăng không biết gấp đôi, lại thêm thực lực lúc này, lúc này tiến về chiến trường, tự nhiên sẽ không có vấn đề gì.

Giao chiến như vậy, nếu không đoạt lấy lợi ích, thì đã không đi rồi.

Cũng muốn xem, những tồn tại đỉnh tiêm kia, đều có phong thái như thế nào.

Lúc này vượt qua thời không, không ngừng tiếp cận Thiên Tuyệt Sơn.

Hồng Hoang, tại một khu vực nào đó trên Trung Ương Đại Lục.

Một ngọn núi cao vài vạn trượng, chọc thẳng mây xanh sừng sững ở đây, ngọn núi này, tên là Thiên Tuyệt Sơn, là đạo trường của Thú Hoàng Thần Nghịch. "Oanh!" Đột nhiên, một tiếng lôi đình vang vọng bốn phương, một luồng xung kích cuộn trào ra, lan tới ức vạn dặm, vạn vật tịch diệt, vô số thời không vỡ nát, Hỗn Độn chi khí tràn tới, trùng diễn Địa Thủy Phong Hỏa, khủng bố dị thường.

Thần Nghịch bị chấn lùi, thần sắc có chút ngưng trọng, Thí Thần Thương trong tay y không khỏi nắm chặt thêm vài phần. "Hồng Quân!

Âm Dương!" Thần Nghịch thần sắc lạnh lẽo, miệng lạnh lùng thốt ra hai cái tên, trong ngữ khí không hề chứa chút tình cảm nào, lạnh đến mức hư không kết băng.

Mặc dù tu vi đơn thuần của Hồng Quân Đạo Nhân và Âm Dương Lão Tổ không bằng y, nhưng trong tay đều có Tiên Thiên Chí Bảo, liên thủ lại, y căn bản không phải đối thủ, huống chi còn có Thủy Kỳ Lân, Tổ Phượng và Long Vương ba vị tộc trưởng hiệp trợ.

La Hầu mặc dù thực lực không yếu, nhưng lúc này cũng đang bị

kiềm chế. "Xích!" Thần Nghịch không dừng lại quá lâu, trong nháy mắt, liền lại một lần nữa xuất thủ, bất luận Hồng Quân Đạo Nhân và Âm Dương Lão Tổ đã đưa ra quyết định gì, nhưng đã đánh tới Thiên Tuyệt Sơn, và giao chiến với y, thì là ở mặt đối lập.

Đối mặt với những tồn tại như vậy, thì chỉ có thể trực tiếp tiêu diệt.

Mặc dù tu vi của y chỉ mới hồi phục đến Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng lúc này cũng không thể để ý đến những thứ khác nữa. "Phiên Động!" Đột nhiên, Bàn Cổ Phiên trong tay Hồng Quân Đạo Nhân thần quang lóe lên, một đạo hỗn độn kiếm khí khủng bố chém ra.

Mũi thương Thí Thần Thương trong tay Thần Nghịch khẽ chuyển, trong nháy mắt, trực tiếp hất bay hỗn độn kiếm khí, giáng xuống Thiên Tuyệt Sơn cao vạn trượng phía sau y. "Oanh long! !" Một tiếng oanh minh vang lên, ngay sau đó thấy Thiên Tuyệt Sơn trực tiếp hóa thành tro bụi, tiêu tán giữa thiên địa. "Xích!

Xích!..." Đúng lúc này, từ trong Bàn Cổ Phiên, từng đạo hỗn độn kiếm khí chém ra, Hồng Quân Đạo Nhân trong tay khẽ động, một khối mảnh vỡ màu tím xuất hiện trong tay, giẫm nát hư không dưới chân, trực tiếp vượt qua thời không, chém giết về phía Thần Nghịch. "Ông!" Ở phía bên kia, Thái Cực Đồ trong tay Âm Dương Lão Tổ khẽ động, hóa thành một đạo kim kiều, nối liền vô tận thời không, giáng lâm trước thân Thần Nghịch, nhanh hơn Hồng Quân Đạo Nhân vài phần.

Nhưng đối mặt với y, cũng là công kích điên cuồng nhất của Thần Nghịch, song phương lập tức giao chiến với nhau.

Chương 4

Mặc dù Hồng Quân Đạo Nhân gia nhập, trực tiếp xoay chuyển cục diện chiến đấu, áp chế Thần Nghịch, nhưng Âm Dương đối mặt Thần Nghịch, vẫn có phần bị thương.

Thực lực của ba tộc trưởng yếu hơn vài phần, lúc này không có sự hiệp trợ quá lớn, cũng kiềm chế La Hầu, và tiêu diệt các Hung Thú còn lại.

Bên Tứ Thánh Thú, tình hình cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp, Tứ Đại Hung Thú đã trọng thương, không còn xa sự vẫn lạc nữa. "Phốc xuy!" Âm Dương Lão Tổ thần sắc kinh hãi, nhìn Thí Thần Thương của La Hầu phá vỡ phòng ngự của y, trực tiếp một thương xuyên thủng tâm mạch của y. "Bành!" Đúng lúc này, một đạo quang mang màu tím giáng xuống, trực tiếp trọng thương Thần Nghịch. "Âm Dương, đã cam chịu đọa lạc, vậy lần này, hãy cùng Bản tôn đi đi!" Thần Nghịch thần sắc lạnh lẽo, khóe miệng vương máu, hàn thanh nói.

Âm Dương Lão Tổ thần sắc khó coi đến cực điểm, Đại Đạo xuất hiện tượng sụp đổ, Âm Dương Pháp Tắc bắt đầu tiết ra ngoài.

Các thủ đoạn của y, đều ở trên thân y hiện tại, dù sao tình huống Hỗn Độn ngày xưa bị hủy đi quá nhiều, những gì còn lại, là thân y hiện tại.

Nhưng hiện tại, Đại Đạo căn cơ bị Thần Nghịch hủy hoại, e rằng vô lực hồi thiên.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Âm Dương Lão Tổ một cái, dừng lại một khắc trên Thái Cực Đồ trong tay, tay cầm Bàn Cổ Phiên và Tạo Hóa Ngọc Điệp, vượt qua thời không, tiếp tục sát phạt về phía Thần

Nghịch. "Bành!" Thần Nghịch vốn đã trọng thương, lúc này tuyết thượng gia sương, tiên huyết mãnh liệt phun ra từ miệng, khí tức có phần suy yếu. "Hưu!" Đúng lúc này, một đạo hắc mang lóe lên, đó lại là La Hầu.

Thấy vậy, mắt Thần Nghịch sáng lên, đại hát: "La Hầu!

Tiêu diệt Hồng Quân!" La Hầu khẽ gật đầu, cùng Thần Nghịch xuất thủ, sát phạt về phía Hồng Quân, cả hai đều là cao thủ đỉnh tiêm, vừa ra tay liền có uy thế hủy thiên diệt địa. "Oanh!" Đúng trong khoảnh khắc một phần ức vạn, công kích của La Hầu đột nhiên thay đổi, Diệt Thế Đại Ma trực tiếp oanh về phía Thần Nghịch, trực tiếp đánh bay y ra ngoài, máu vương vãi hư không. "La Hầu, ngươi làm gì?" Thần Nghịch thần sắc uất nộ, đại hát. "Hung Thú, quả thật không nên lưu lại trong Hồng Hoang..." La Hầu lăng không đứng, miệng lạnh nhạt nói.

Hồng Quân Đạo Nhân có chút dị sắc nhìn La Hầu, nhưng lại không xuất thủ.

Không phải không xuất thủ, lúc này Âm Dương Lão Tổ, đã xuất thủ rồi. "Thần Nghịch, hủy Đại Đạo của Ngô, khiến vạn bàn kế hoạch của Ngô đều hóa thành tro bụi, hãy cùng Ngô đi đi!" Âm Dương Lão Tổ không biết từ khi nào, xuất hiện ở nơi Thần Nghịch bị đánh rơi, khí thế trên thân bùng nổ, trực tiếp kéo lấy Thần Nghịch.

Đại Đạo của y bị Thần Nghịch hủy hoại, đã vô lực hồi thiên, đã như vậy, thì cũng không thể để Thần Nghịch thoát được. "Âm Dương!" Thần Nghịch gầm lên giận dữ, khí thế đề thăng đến cực điểm, nhưng đã vô pháp thoát khỏi sự tự bạo của Âm Dương Lão Tổ. "Ông!" Một đạo cường quang lóe lên, mang theo khí tức âm dương hạo hãn, trực tiếp lan tới ức triệu dặm. "Oanh!" Sau cường quang, liền một tiếng lôi đình oanh minh trực trùng chín tầng trời vang lên,

dưới xung kích cuộn trào, mọi thứ đều vỡ nát, vạn vật quy khư.

Hư không tràn ngập vô số vết nứt, ngay sau đó như gương vỡ nát, hóa thành biển mảnh vỡ cuộn trào ra.

Dưới sự tấn công của Hỗn Độn chi khí cuồng bạo, như mây mù bao phủ, trong đó Địa Thủy Phong Hỏa trùng diễn, lại một lần nữa quy về bản nguyên thế giới.

Tất cả Hung Thú còn lại, toàn bộ bị chôn vùi dưới xung kích đó, Thao Thiết và Đào Ngột, cũng như vậy, mọi thứ, đều tiêu tán giữa thiên địa.

Tất cả tồn tại của phe liên quân, đều lùi ra xa.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thái Cực Đồ trong tay, ánh mắt u u, không biết đang nghĩ gì.

Trước khi Âm Dương Lão Tổ tự bạo, đã đưa Thái Cực Đồ vào tay y, mặc dù không biết ý đồ của Âm Dương Lão Tổ, nhưng cũng có vài phần giao tình với Âm Dương Lão Tổ, dưới tình huống như vậy, giao chí bảo cho y, thì cũng phải nhận lấy.

Trong lòng khẽ thở dài một tiếng, Hồng Quân Đạo Nhân trực tiếp thu Thái Cực Đồ trong tay.

Không biết qua bao lâu, luồng xung kích đó, mới dần dần bình tức lại. "Hưu!" Trước khi tất cả mọi người kịp phản ứng, liền có một đạo hắc mang lóe lên, đó chính là La Hầu đã luôn chờ đợi cơ hội.

La Hầu vốn đã có kế hoạch, lúc này tốc độ tự nhiên nhanh đến cực điểm. "Oanh!" Nhưng La Hầu dù nhanh đến mấy, cũng không nhanh bằng lôi quang Thiên Phạt của Thanh Minh lúc này.

Mặc dù La Hầu ra tay trước, nhưng lúc này lôi quang lóe lên, Thanh Minh cũng đã nắm lấy một bên Thí Thần Thương, bên còn lại, thì là La Hầu.

Thấy Thanh Minh, La Hầu thần sắc biến đổi, hình ảnh khủng bố của Thiên Phạt Lôi Đình trước đây lại một lần nữa hiện lên trong tâm trí. "Lâm!" Trong đôi mắt Thanh Minh tràn ngập lôi quang chói lọi, quang mang từ ấn ký lôi đình giữa mi tâm dũng động, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình trực tiếp giáng xuống. "Bành!" La Hầu trực tiếp bay ngược ra, máu vương vãi hư không, Thí Thần Thương, rơi vào tay Thanh Minh.

Hồng Hoang, tại một khu vực nào đó trên Trung Ương Đại Lục.

Chỉ trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch ngắn ngủi, đã xảy ra dị biến như vậy, dù Hồng Quân Đạo Nhân, lúc này cũng thần sắc có chút chấn kinh.

Tam tộc trưởng, Tứ Thánh Thú lúc này, thì càng thêm kinh hãi.

Vừa rồi, đã xảy ra chuyện gì?

Chỉ thấy La Hầu hóa thành lưu quang độn đi, mục tiêu chính là Thí Thần Thương đã kế hoạch từ lâu, mặc dù ở bên cạnh có vài pháp, nhưng cũng không nhanh bằng tốc độ La Hầu đã luôn mưu tính.

Dù sao La Hầu đã sớm có ý đồ với Thí Thần Thương, vào thời điểm này, xung kích tự bạo chưa hoàn toàn giáng xuống, La Hầu liền đã tiến vào vòng xoáy xung kích tự bạo, trong tay có chí bảo phòng ngự, cũng không sợ những thứ đó.

Cho nên, Tam tộc trưởng, Tứ vị Thánh Thú, đều không thể tranh giành với La Hầu.

Hồng Quân Đạo Nhân, cũng như vậy, cho nên, đều thấy La Hầu độn đi, trong lòng cứ ngỡ Thí Thần Thương sẽ rơi vào tay y.

Nhưng không ngờ, một đạo lôi quang lóe lên, sau đó thấy một thân ảnh nhanh hơn La Hầu vài phần, sau đó một đạo lôi đình giáng xuống, trực tiếp phá vỡ phòng ngự Diệt Thế Hắc Liên của La Hầu, trực tiếp

đánh bay y ra ngoài, máu vương vãi hư không, thần sắc tái nhợt.

Mọi thứ, đều quá nhanh, nhanh đến mức không kịp phản ứng.

Đợi khi phản ứng lại, La Hầu, đã bị thương, cũng không có ý định tiếp tục xuất thủ.

Hồng Quân Đạo Nhân khẽ cau mày, ánh mắt dừng lại trên thân Thanh Minh.

Thanh Minh mặc dù khí tức Đại Đạo còn kém, yếu hơn vài phần, nhưng y không hề xem thường Thanh Minh, ngược lại, lúc này y đánh giá Thanh Minh rất cao.

Bởi vì trên thân Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân ngửi thấy một tia khí cơ nguy hiểm, đó không phải là tín hiệu tốt, nếu giao thủ với Thanh Minh, y cũng không dám chắc có thể chiếm được lợi thế từ tay Thanh Minh.

Đạo lôi đình vừa lóe lên kia, thật sự vô cùng khủng bố, trong khoảnh khắc phá tan phòng ngự Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của La Hầu, uy lực khủng bố như vậy, y không có nhiều phần trăm tự tin có thể chống đỡ được lôi đình đó. "Tồn tại chưởng khống lôi đình, trong Hồng Hoang, quả nhiên càng thêm bất phàm..." Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, trong lòng thầm nói một tiếng.

Hiện tại trong Hồng Hoang, các Đại Năng ẩn thế tu luyện đã dần dần xuất hiện, trước có Âm Dương Lão Tổ, sau có Thanh Minh.

Trong số những người y biết, có vài người là thân chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần thượng đẳng, như Dương Mi, Càn Khôn Lão Tổ, Ngũ Hành Lão Tổ.

Đương nhiên, cũng có những tồn tại khác, chỉ là không thể khiến y đánh giá cao, thì không có mấy vị.

Hiện tại Thanh Minh, y đánh giá rất cao.

Thanh Minh cho y cảm giác, khá là nguy hiểm, cho nên, y cũng không dám chút nào xem thường Thanh Minh.

Rồi nhìn La Hầu lúc này, sau một đạo lôi đình, La Hầu lúc này có chút kiêng kỵ nhìn Thanh Minh, không có ý định ra tay nữa.

Từ thần sắc và tình huống của La Hầu mà xem, Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng vô cùng khẳng định, hai vị này, trước đó nhất định đã giao thủ, và La Hầu đã chịu thiệt trong tay Thanh Minh, nếu không thì, lúc này sẽ không kiêng kỵ Thanh Minh đến vậy.

Nhưng thân phận cụ thể của Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân lúc này thì không biết rõ, hy vọng sau này, sẽ ở cùng một phe!

Trong lòng ý niệm lóe lên, Hồng Quân Đạo Nhân liền lại một lần nữa chuyển ánh mắt về phía La Hầu và Thanh Minh.

Tam tộc trưởng, Tứ Thánh Thú lúc này đều thần sắc chấn kinh nhìn cảnh tượng này.

Lúc này, trong lòng họ cũng đồng nhất với Hồng Quân Đạo Nhân, lôi đình khủng bố như vậy, nếu đổi lại là họ lên, e rằng tình huống sẽ còn tệ hơn La Hầu, dù sao thực lực chân chính của họ, không bằng La Hầu.

La Hầu mặc dù phòng ngự bị phá, nhưng thương thế thực tế không nặng, chỉ là tâm thần bị tổn thương thôi.

Nhưng nhìn tình huống của La Hầu lúc này, cũng không có ý định tiếp tục ra tay nữa, lúc này thần sắc ngưng trọng kiêng kỵ, và Thanh Minh cũng đã quen biết, thậm chí đã giao thủ, không chiếm được bao nhiêu lợi ích, cho nên mới như vậy.

Ba vị tộc trưởng và Tứ Thánh Thú trong lòng cũng vô cùng dị sắc, một vị như vậy, vì sao trước đây chưa từng thấy, không có chút tin tức nào.

Nếu sớm biết, lần này mời tới, e rằng chủng tộc không cần vẫn lạc nhiều như vậy.

Lần này nếu không phải Âm Dương Lão Tổ tự bạo kéo Thần Nghịch trọng thương vẫn lạc, lần này muốn kết thúc, e rằng cũng không dễ dàng như vậy.

Nhưng may mắn thay, Thần Nghịch đã vẫn lạc, mọi thứ đều kết thúc, cũng không cần bận tâm nhiều như vậy, hiện tại xem ra, Thanh Minh hẳn là sẽ không có ảnh hưởng quá lớn đến họ.

Do đó, sau khi ý niệm trong lòng ba vị tộc trưởng và Tứ Thánh Thú lóe lên, đều không mở miệng, chỉ thần sắc bình tĩnh nhìn.

Sau sự chấn kinh, mọi thứ cũng đều chấp nhận được.

Hồng Quân Đạo Nhân, Âm Dương Lão Tổ trước đó, có nhiều thêm một vị Đại Năng tiềm tu như vậy, thì cũng có thể chấp nhận được. "Lần này, Bản tọa đã sai..." Trong đôi mắt thâm thúy của La Hầu hàn quang chớp động, miệng trầm giọng nói.

Y không ngờ, vạn lần không ngờ, lại sai một điểm trên thân Thanh Minh, cũng không ngờ, Thanh Minh lại dám trực tiếp tranh đoạt Thí Thần Thương với y.

Như vậy, tình huống càng thêm phức tạp và khó khăn.

Thanh Minh nghe vậy, mỉm cười, không thể phủ nhận.

Ngay khoảnh khắc thấy Hồng Quân Đạo Nhân, trong lòng Bản tôn đã có những suy tính khác, cho nên cũng không trực tiếp ra tay đối với La Hầu. "Hưu!" Ánh mắt La Hầu dừng lại trên thân Thanh Minh một khắc, sau đó lại nhìn Hồng Quân Đạo Nhân một cái, ngay sau đó hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp độn đi.

Lần này bất kể thế nào, La Hầu đều đã xoay chuyển tình thế, hiệp trợ Hồng Quân Đạo Nhân trọng thương Thần Nghịch, cho nên lúc này

Tam tộc trưởng và Tứ Thánh Thú, thậm chí Hồng Quân Đạo Nhân, đều không tiếp tục ra tay, trực tiếp nhìn La Hầu rời đi.

Chỉ là khoảnh khắc La Hầu rời đi, trong lòng Hồng Quân Đạo Nhân, dường như có nhân quả ti tuyến, vận mệnh ti tuyến bị khiên động, về sau sẽ càng thêm phức tạp, chỉ là thời cơ hiện tại còn sớm, cũng chưa phát hiện mà thôi.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn về hướng La Hầu rời đi, sau đó thu hồi ánh mắt, nhìn Thanh Minh đang cầm Thí Thần Thương, lăng không đứng, chắp tay nói: "Bần đạo Hồng Quân, bái kiến Đạo hữu!" "Ngã đẳng, bái kiến Đạo hữu!" Ba vị tộc trưởng và Tứ Thánh Thú cũng chắp tay nói. "Thanh Minh, bái kiến chư vị Đạo hữu!" Thanh Minh nghe vậy, khẽ mỉm cười nói.

Chương 5

Mấy vị này, đều là hiện tại, và trong Lượng Kiếp tiếp theo, là những Đại Thần Thông Giả đỉnh tiêm nhất, giờ đây đều đã thấy mặt.

Trước đó giao chiến, Thanh Minh thực ra đều đã thấy, đều không yếu, chẳng qua chỉ vì Thí Thần Thương, cho nên cũng không tham gia vào mà thôi. "Thần Nghịch vẫn lạc, Hung Thú nhất tộc diệt vong, một Lượng Kiếp, cũng kết thúc..." Lúc này, Hồng Quân Đạo Nhân nhìn mọi người, từ từ mở miệng nói.

Thanh Minh nhìn, không mở miệng.

Ba vị tộc trưởng và Tứ Thánh Thú khẽ gật đầu, có thể cảm nhận Thiên Địa đang bắt đầu trở nên thanh minh, Lượng Kiếp đang bắt đầu tiêu tán, lại sẽ có một thời đại mới.

Hồng Hoang, tại một khu vực nào đó trong Trung Ương Đại Lục. "Tứ vị Đạo hữu, tiếp theo định làm gì?" Hồng Quân Đạo Nhân ánh mắt chuyển, rơi vào thân Tứ Thánh Thú, mở miệng hỏi.

Trong cõi minh minh, y đều cảm giác Tứ Thánh Thú có nhiệm vụ quan trọng hơn phải làm, đảm nhiệm việc cực kỳ quan trọng trong Hồng Hoang.

Nghe vậy, Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ và Chu Tước nhìn nhau một cái, sau đó khẽ gật đầu.

Thanh Long nhìn Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân và ba vị tộc trưởng, mở miệng nói: "Khi Lượng Kiếp lần này kết thúc, Ngô đẳng liền đã nhận được tin tức Đại Đạo, sau này hóa thành Tứ Cực Thánh Thú, trấn áp Hồng Hoang tứ cực, không còn hiện thế..." Những tin tức này, đều là sau khi Hung Thú nhất tộc bị tiêu diệt, Thần Nghịch vẫn lạc, mà nhận được từ trong Đại Đạo.

Cũng là trách nhiệm của họ, cho nên, trong lòng cũng không có bất kỳ tâm lý từ chối nào.

Nghe vậy, mọi người hướng về Tứ Thánh Thú khẽ chắp tay, hóa thành Tứ Cực Thánh Thú, trấn áp Hồng Hoang tứ cực, việc như vậy, là đại công đức.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ Tứ Thánh Thú nhìn nhau một cái, sau đó liền mặt hướng lên chín tầng trời, lớn tiếng nói. "Đại Đạo tại thượng, từ hôm nay, Ngô Tứ Thánh Thú, hóa thành Hồng Hoang Tứ Cực Thánh Thú, trấn áp Hồng Hoang tứ cực, mong Đại Đạo giám chi!" "Oanh long long! !" Tiếng Tứ Thánh Thú vừa dứt, trên chín tầng trời liền vang lên từng trận tiếng oanh minh, một luồng Đại Đạo uy áp khủng bố hạo hãn bao phủ. "Hưu!

Hưu!

Hưu!

Hưu!" Khoảnh khắc tiếp theo, bốn đạo quang thúc từ chín tầng trời xuyên xuống, giáng xuống thân Thanh Long Tứ Thánh Thú, khí tức trên thân lập tức tăng vọt, vượt qua vô số giai vị, phía sau đầu quả vị hiện lên.

Tứ Thánh Thú lúc này, đã được Đại Đạo ban cho Tứ Cực Thánh Vị, Thánh Vị quả vị lúc này và Thánh Nhân đời sau không giống nhau, chỉ đơn thuần là ban cho quả vị như vậy mà thôi, cũng là sự gia tưởng cho việc trấn áp Hồng Hoang tứ cực.

Không biết qua bao lâu, khí tức trên thân Tứ Thánh Thú mới dần dần bình tức lại, Tứ Thánh Thú mới từ từ mở đôi mắt, đôi mắt thâm thúy, nhìn thấu mọi huyền diệu Đại Đạo. "Đến đây, Ngô đẳng liền trấn áp Hồng Hoang tứ cực, chư vị Đạo hữu, cáo từ!" Thanh Long Tứ Thánh Thú hướng về Hồng Quân Đạo Nhân, Thanh Minh và những người khác chắp tay nói một câu, sau đó liền thân hình khẽ động, hóa

thành bốn đạo lưu quang, đi về hướng Đông, Tây, Nam và Bắc, trấn áp Hồng Hoang tứ cực.

Thấy vậy, Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân và những người khác lại một lần nữa chắp tay.

Sau đó, mới thu hồi tay, việc này, cũng cứ như vậy mà bình tức.

Hung Thú toàn bộ vẫn lạc, Thần Nghịch vẫn lạc, Tứ Thánh Thú trấn áp Hồng Hoang tứ cực, lúc này sát cơ, sát khí và kiếp khí trong thiên địa đã có dấu hiệu rút lui, thiên cơ vốn hỗn loạn, cũng bắt đầu có phần thanh minh.

Thanh Minh ngẩng đầu, nhìn chín tầng trời phía trên, Lượng Kiếp kết thúc, tiếp theo Thiên Đạo chính thức chưởng khống Hồng Hoang, cũng đang trong quá trình đề thăng và diễn hóa nhanh chóng.

Uy lực Thiên Phạt Lôi Đình, cũng sẽ càng thêm khủng bố.

Trong lòng ý niệm lóe lên, Thanh Minh liền thu hồi ánh mắt. "Hung Thú nhất tộc yên diệt, Lượng Kiếp kết thúc, việc này xong rồi, Ngô đẳng cũng nên phản hồi tộc lý nghỉ ngơi dưỡng sức..." Ba vị tộc trưởng nhìn nhau một cái, sau đó hướng về Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân chắp tay nói.

Lần này Tam tộc đã xuất động siêu quá tám thành sức mạnh, vì, không chỉ đơn thuần là tiêu diệt Hung Thú nhất tộc, bình tức một Lượng Kiếp.

Trong Hung Thú, cũng có một số tài nguyên, và dưới quy mô lớn như vậy, cướp đoạt một số tài nguyên trong Hồng Hoang, cũng là nhất cử lưỡng đắc, dù sao trước đó Hung Thú nhất tộc thực lực khủng bố, tài nguyên tu hành tương đối ít, phát triển không nhanh như vậy.

Hiện tại Hung Thú nhất tộc vẫn lạc, có được tài nguyên tu hành,

sau này sẽ nhanh chóng phát triển.

Đó cũng là lý do vì sao Tam tộc lần này xuất động nhiều sức mạnh như vậy, muốn quy mô lớn cướp đoạt tài nguyên Hung Thú nhất tộc, cướp đoạt một số tài nguyên tu hành trong Hồng Hoang, sau đó hồi phục thực lực, nghỉ ngơi dưỡng sức, sau khi đề thăng thực lực lên, liền có thể bắt đầu khuếch trương.

Tam tộc, không cam chịu mãi mãi là Tiên Thiên chủng tộc như vậy.

Trong vô số vạn Tiên Thiên chủng tộc sinh ra trong Hồng Hoang lúc này, tộc nào có thể sánh bằng Tam tộc?

Tam tộc nếu ai nấy không có chút tư tâm, thì đối phương sẽ không tin, cho nên sự phát triển tiếp theo, liền cực kỳ quan trọng. "Lần này, cũng nhờ chư vị Đạo hữu đã hiệp trợ rất nhiều..." Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, hướng về ba vị tộc trưởng chắp tay nói. "Đạo hữu khách khí!" Ba vị tộc trưởng lại một lần nữa hướng về Thanh Minh chắp tay, sau đó liền động thân, dẫn tộc nhân của mình rời đi.

Nhìn ba vị tộc trưởng dẫn tộc nhân của Tam tộc rời đi, Hồng Quân Đạo Nhân mới quay đầu lại, nhìn Thanh Minh, sau khi nghĩ xong trong lòng, từ từ bay lên, rơi xuống trước thân Thanh Minh, nhìn Thanh Minh đang cầm Thí Thần Thương, chắp tay nói: "Đạo hữu!" Thanh Minh thấy vậy, khẽ mỉm cười, trong tay khẽ động, trực tiếp thu Thí Thần Thương, sau đó phân ra tâm thần, bắt đầu từ từ tế luyện.

Việc này cũng không vội, từ từ sẽ được. "Hung Thú nhất tộc vẫn lạc, Thần Nghịch vẫn lạc, thiếu đi Hung Thú nhất tộc, Hồng Hoang sẽ phát triển tốt hơn, vô số sinh linh cũng sẽ từ đó mà quật khởi..." Thanh Minh nhìn y, từ từ mở miệng nói. "Đạo hữu lời này không sai, trước kia Hung Thú chưởng khống Hồng Hoang, các chủng tộc và sinh linh khác đều không thể phát triển chân chính, sau lần này, sẽ là một thời

đại huy hoàng hơn..." Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, khẽ gật đầu nói.

Nói xong, Hồng Quân Đạo Nhân nghĩ xong trong lòng, nói với Thanh Minh: "Nơi đây cách đạo trường của Bần đạo cũng không xa, Đạo hữu hà tất không đến đạo trường của Bần đạo một chuyến?" Y không nhìn thấu Thanh Minh, nhưng Thanh Minh cho y cảm giác khá là không đơn giản, một tồn tại như vậy, tạm thời phải giao hảo, cho nên, lần này mới có đề nghị này, đến đạo trường của y.

Nghe vậy, Thanh Minh trong lòng suy tính một phen, sau đó gật đầu nói: "Nếu Đạo hữu đã mời, Thanh Minh sao dám từ chối, Đạo hữu mời!" "Mời!" Hồng Quân Đạo Nhân trên mặt lộ ra nụ cười, làm một thủ thế mời, sau đó liền lăng không bay, vút về hướng Đông Nam.

Thanh Minh thấy vậy, mỉm cười, lôi quang lóe lên, biến mất tại chỗ, chỉ để lại những tia lôi quang lượn lờ tại chỗ, rất lâu sau mới tan đi.

Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng khá là chấn kinh, tốc độ của y, trong Hồng Hoang, đã là đỉnh tiêm rồi, dù sao y cũng vừa mới tiến nhập cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, mặc dù cảnh giới không ổn định, nhưng tốc độ cũng không chậm.

Nhưng Thanh Minh, mặc dù cảnh giới tu vi kém y một tiểu giai vị, nhưng tốc độ, lại nhanh hơn y không ít.

Lôi quang lóe lên, nhanh đến cực hạn, trong khoảnh khắc vượt qua không biết bao nhiêu ức vạn dặm, tốc độ như vậy, quả thật khiến y kinh hãi không thôi.

Đồng thời, y cũng càng thêm khẳng định, việc giao hảo với Thanh Minh vào thời điểm này là đúng đắn.

Trong lòng ý niệm lóe lên, sau đó liền tiếp tục tiến lên.

Hồng Hoang, Trung Ương Đại Lục, phương hướng đông nam.

Đạo trường của Hồng Quân đạo nhân không tọa lạc gần trung tâm Trung Ương Đại Lục, tức địa phận Bất Chu Sơn, mà thuộc về khu vực khá gần Đông Phương Đại Lục.

Về cự ly, nơi này cách Thiên Tuyệt Sơn không xa, chỉ vài chục triệu ức dặm.

Với tốc độ của Hồng Quân đạo nhân và Thanh Minh, chỉ trong vỏn vẹn hơn trăm năm, họ đã tới địa điểm này.

Sơn mạch nơi đây, phương viên không đến ức vạn dặm, tuy diện tích không rộng lớn, song linh khí lại sung mãn, quả là phúc địa tiên gia thượng đẳng.

"Đạo hữu, nơi đây quả thật vô cùng huyền diệu, linh khí cảnh sắc đều thuộc hàng thượng đẳng, đúng là một địa điểm tiên gia tuyệt vời.

Đạo hữu thật có duyên phận a..." Thanh Minh đứng lơ lửng giữa không trung, ánh mắt lướt qua sơn mạch tràn ngập linh khí nồng đậm và diệu ý, mỉm cười nói với Hồng Quân đạo nhân.

Dù cho ở Đông Phương Đại Lục, muốn tìm được động phủ tiên gia thượng đẳng như vậy cũng không hề dễ dàng.

Hồng Quân đạo nhân có thể chọn đạo trường tọa lạc tại đây, quả thật phúc duyên thâm hậu, cơ duyên không nhỏ.

Chẳng phải, Hồng Quân đạo nhân chính là Đạo Tổ tương lai, phúc duyên và cơ duyên tự nhiên không hề nhỏ.

Việc tìm được một phúc địa thượng đẳng như vậy giữa Hồng Hoang đại địa rộng lớn vô biên, cũng là điều hợp tình hợp lý.

"Đạo hữu quá khen rồi!" Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, khẽ mỉm cười nói.

Tuy nói vậy, nhưng sự huyền diệu của nơi này quả thật cũng như lời Thanh Minh, nếu không, y đã chẳng chọn nơi đây.

"Đạo hữu mời!" Một ý niệm chợt lóe trong tâm, Hồng Quân đạo nhân lại lần nữa làm thủ thế mời.

Ngay lập tức, y động thân, dẫn Thanh Minh, hướng về phía đạo trường của mình, Ngọc Kinh Sơn.

Giữa tiên sơn linh mạch này, có một ngọn núi cao vài ngàn vạn trượng, không hề thua kém Thiên Tuyệt Sơn, sừng sững giữa mạch núi, độc chiếm phong cảnh, thẳng tắp nhập mây xanh.

Thanh Minh liếc mắt một cái đã nhận ra sự bất phàm của ngọn núi này, nó sừng sững như trấn giữ biển cả, uy nghiêm hùng vĩ, toát ra một cỗ khí thế không nói nên lời.

Trên núi có nhiều vách đá đỏ kỳ lạ, vách núi cheo leo và đỉnh núi hiểm trở.

Trong rừng có hươu trường thọ, chim tiên, hạc thần.

Cỏ tiên hoa lạ đua nở, tùng xanh bách biếc trường xuân.

Một khe núi đơn sơ dây leo chằng chịt, bốn phía bờ đất thấp cỏ cây tươi tốt.

Ngọn núi này, chính là đạo trường của Hồng Quân đạo nhân, Ngọc Kinh Sơn.

"Hay cho một tòa Ngọc Kinh tiên sơn..." Thanh Minh sau khi cảm nhận kỹ lưỡng một hồi, thán phục nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân chỉ cười mà không bình luận.

"Đạo hữu, xin mời!" Hồng Quân đạo nhân trực tiếp dẫn Thanh Minh, bay lên đỉnh Ngọc Kinh Sơn.

Trên đỉnh núi, một tòa cung điện rộng vạn dặm tọa lạc tại đó.

Cung điện hùng vĩ, tựa hồ tản mát ra một cỗ khí tức khác biệt.

Bảo vật, thiên hoa, tiên khí bốc hơi nghi ngút.

Ngay cả cánh cổng cung điện cũng khác biệt, vô cùng nguy nga kiên cố.

Bảo quang rực rỡ không ngừng biến đổi, khiến cung điện rạng rỡ với sắc màu thất thải.

Trên cổng cung điện, có một tấm biển vàng, phía trên khắc ba chữ đạo cổ phác, chỉ cần nhìn qua đã biết ý nghĩa của nó: Tử Tiêu Cung.

Một tia huyền diệu ý nghĩa, lại tản mát ra từ ba chữ đạo cổ phác đó.

Nếu có sinh linh nào có thể lĩnh ngộ được huyền diệu trong đó, việc lập tức thành tiên cũng không còn là lời nói suông.

"Tử Tiêu Cung..." Trong đôi mắt Thanh Minh, sáng rực như tinh thần, ánh lên hào quang thất thải, y lẩm bẩm nói.

Chốc lát sau, trong mắt Thanh Minh lóe lên một đạo quang mang.

Chương 6

"Đạo hữu thủ bút thật lớn, tòa cung điện này, trong số các Tiên Thiên linh bảo, phẩm cấp cũng không hề thấp..." Với nhãn lực của Thanh Minh, tự nhiên nhận ra Tử Tiêu Cung bất phàm.

Khí tức Tiên Thiên hạo hãn như vậy, trong Tiên Thiên linh bảo cũng thuộc hàng phẩm cấp không thấp, Thanh Minh áng chừng, chí ít cũng phải là cấp bậc Thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Bởi vì Tiên Thiên linh bảo loại hình cung điện, giá trị của nó còn quý giá hơn không ít so với Tiên Thiên linh bảo cực phẩm thông thường.

Dù sao loại Tiên Thiên linh bảo này tương đối ít ỏi, trong Hồng Hoang cũng không có nhiều, giá trị tự nhiên khác biệt.

"Đạo hữu quá khen rồi!" Hồng Quân đạo nhân đối mặt với lời tán dương của Thanh Minh, trên mặt cũng lộ ra nụ cười tâm đắc.

Có thể được một tồn tại như Thanh Minh tán dương, điều đó cho thấy Tử Tiêu Cung quả thật phi phàm, trong lòng y tự nhiên vui mừng.

Nói đoạn, y vung tay, mở cánh cổng nặng nề của Tử Tiêu Cung, rồi làm thủ thế mời, nói: "Đạo hữu mời..." Ngay lập tức, hai người bước vào bên trong Tử Tiêu Cung.

Thanh Minh đưa mắt nhìn, chỉ thấy bên trong cung điện là một đại điện vô cùng rộng lớn, có thể dung nạp vài ngàn người đồng thời khoanh chân tọa, quả thật không hề nhỏ.

Còn về bài trí, ngoại trừ hai chiếc bồ đoàn trên đại điện, thì không còn gì khác.

Sau khi Hồng Quân đạo nhân và Thanh Minh an tọa, Hồng Quân

đạo nhân nhìn Thanh Minh, mở lời nói: "Trận chiến lần này với Thú Hoàng Thần Nghịch, nếu có Đạo hữu tương trợ, hẳn sẽ dễ dàng hơn không ít..." Lời này không sai, nếu có thể được Thanh Minh tương trợ, việc mạt sát Thần Nghịch quả thật sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Song kết quả hiện tại, y cũng rất mãn ý.

Âm Dương lão tổ đã đỡ không ít sát chiêu của Thần Nghịch, trước khi vẫn lạc còn giao Thái Cực Đồ lại cho y.

Với kết quả như vậy, sao có thể không mãn ý?

Kỳ thực, nếu có lần nữa, y vẫn sẽ chọn như vậy.

Thiếu đi một tồn tại như Âm Dương lão tổ cạnh tranh vị trí chứng đạo đầu tiên, rốt cuộc cũng là một việc tốt.

"Trận chiến với Thần Nghịch, ta đang trong lúc bế quan tu hành.

Đến khi xuất quan, Đạo hữu đã kết thúc giao chiến rồi..." Thanh Minh nghe vậy, liếc nhìn Hồng Quân đạo nhân một cái, chậm rãi nói.

Cũng chẳng cần để ý lời này của Hồng Quân đạo nhân có bao nhiêu phần thật, nhưng lần này Hồng Quân đạo nhân thu hoạch lớn, đó mới là thật.

Thí Thần Thương và Thái Cực Đồ, cái nào tốt hơn tạm thời không bàn tới.

Hồng Quân đạo nhân thiếu đi một đối thủ cạnh tranh đại đạo sau này, đối với y, quả thật là một việc tốt.

Thu hoạch như vậy, quả thật là rất lớn.

Chẳng qua không cần xuất lực, lại có được Thí Thần Thương, tổng thể mà nói cũng không tệ.

Một ý niệm chợt lóe trong tâm, Thanh Minh liền không còn dây dưa chuyện này nữa.

Hồng Quân đạo nhân trầm ngâm một lát, chợt ngẩng đầu, nhìn Thanh Minh, mở lời hỏi: "Lần này gặp Đạo hữu, thấy Đạo hữu nắm giữ đại đạo pháp tắc tinh thâm, bần đạo muốn cùng Đạo hữu luận đạo một phen, không biết Đạo hữu ý hạ như thế nào?" Một tồn tại như Thanh Minh, việc tham ngộ và nắm giữ đại đạo pháp tắc tự nhiên không cần phải nói.

Y vừa mới bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, kỳ thực cảnh giới chưa thật sự ổn cố.

Nếu có thể ấn chứng đại đạo pháp tắc của Thanh Minh, cũng có thể nhanh chóng ổn cố pháp tắc và cảnh giới của bản thân.

Như vậy, cũng có thể càng thêm tiếp cận cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Đại thiện!" Thanh Minh nghe vậy, mỉm cười nói.

Kỳ thực Bản tọa cũng có ý đó, chỉ là Hồng Quân đạo nhân đã đề xuất trước.

Như vậy cũng tốt, có thể cùng nhau tham ngộ và ấn chứng đại đạo pháp tắc của Hồng Quân đạo nhân để đề thăng, viên mãn đại đạo pháp tắc cảnh giới của mình, có thể nhanh hơn bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung, Ngọc Kinh Sơn.

"Nếu đã vậy, Đạo hữu, xin mời!" Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân khẽ cười, mở lời nói.

Nói đoạn, y liền chậm rãi nhắm hai mắt, đỉnh đầu hiện ra Khánh Vân, bắt đầu khai giảng đại đạo.

Thanh Minh nhìn lại, chỉ thấy trong Khánh Vân của Hồng Quân đạo nhân tử quang lấp lánh, thấp thoáng bóng dáng Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Lúc này, diệu ý trùng trùng, đại đạo khí tức và đại đạo chi âm không ngừng tản mát ra.

Nghe thấy, tâm thần chấn động, đại đạo thông minh.

Thanh Minh khẽ gật đầu, sau đó cũng nhắm hai mắt, hiện ra Khánh Vân màu trắng, trong đó Tam Hoa đỏ rực hiện lên, đại đạo pháp tắc vờn quanh.

Đại đạo khí tức tinh túy nồng đậm, vô số lôi đình lấp lánh trong Khánh Vân và Tam Hoa.

Hoa nở cửu phẩm, cực hạn Đại La.

Trong Hồng Hoang, e rằng hiếm có tồn tại nào có phẩm cấp Tam Hoa sánh được với Thanh Minh.

Dù sao dưới Thiên Đạo, cửu là số cực, có thể nở chín cánh, đạt cửu phẩm, quả thật cực kỳ hiếm hoi.

Vì vậy, trên phương diện lĩnh ngộ đại đạo, Thanh Minh quả thật vượt xa tu sĩ thông thường, sự lý giải đại đạo của bản thân y cực kỳ tinh thâm.

Lần này cùng Hồng Quân đạo nhân luận đạo giao lưu, Thanh Minh chính là muốn triệt để viên mãn đại đạo pháp tắc của cảnh giới Đại La.

Như vậy, cũng có thể khiến Thiên Phạt Lôi Đình một lần nữa đề thăng, thực lực tổng thể cũng sẽ tăng lên không ít.

Một ý niệm chợt lóe trong tâm, Thanh Minh liền khai giảng đại đạo.

Trên đại điện, từng trận đại đạo khí tức và đại đạo chi âm không ngừng khuếch tán, tràn ngập khắp Tử Tiêu Cung đại điện.

Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng nhắm hai mắt,

bắt đầu khai giảng đại đạo.

Trên Khánh Vân đỉnh đầu Hồng Quân đạo nhân, tử quang bao phủ, khí tức hạo hãn.

Trên Khánh Vân đỉnh đầu Thanh Minh, lôi quang chợt hiện, khí tức hủy diệt nồng đậm hạo hãn, tựa hồ muốn yên diệt hết thảy tồn tại.

Hồng Quân đạo nhân và Thanh Minh đều bắt đầu khai giảng đại đạo tinh nghĩa và đại đạo cảm ngộ.

Từng đạo đại đạo chi âm từ miệng hai người phát ra, hóa thành từng đạo phù lục pháp tắc hữu hình, sau đó giao thoa vào nhau.

Từng trận đại đạo chi âm vang vọng bên tai hai người, khiến tâm thần cả hai hoàn toàn đắm chìm vào việc lĩnh ngộ đại đạo.

Đại đạo của Hồng Quân đạo nhân tuy khác với đại đạo của Thanh Minh, song đại đạo dị đồ đồng quy, cuối cùng đều trở về 'đạo'.

Vì vậy lúc này lại có thể mượn đại đạo của đối phương để ấn chứng đại đạo, mượn đó đề thăng.

Lúc này, vừa nghe đại đạo của đối phương, liền nhanh chóng mượn đại đạo của đối phương để ấn chứng bản thân, sau đó chậm rãi đề thăng.

Trong khoảnh khắc, giữa đại điện Tử Tiêu Cung, diệu âm từng trận, đại đạo khí tức hạo hãn không ngừng lan tỏa.

Cỗ ba động chấn động thiên địa cổ xưa kia, tựa hồ xuyên thấu toàn bộ trường hà thời gian, một đường thẳng tới tận cùng đại đạo.

Hồng Hoang vốn không tính năm tháng, thời gian trong Hồng Hoang, thứ ít đáng giá nhất, cũng là thứ trôi đi nhanh nhất.

Dù là Đại năng đỉnh tiêm Đại La Kim Tiên, hay sinh linh yếu ớt

vừa mới bước vào Tiên cảnh, bế quan tu hành, chí ít cũng tính bằng vài nguyên hội.

Lâu hơn một chút, mười mấy nguyên hội cũng là chuyện bình thường.

Lần này lặng lẽ trôi qua mười mấy nguyên hội thời gian, trong Hồng Hoang, cũng không gây ra sóng gió lớn.

Trong mười mấy nguyên hội đó, trong Hồng Hoang đã sinh ra không ít sinh linh và Tiên Thiên chủng tộc mới.

Bởi vì Hung Thú nhất tộc vẫn lạc và lượng kiếp đã bình tức, lúc này khí Hỗn Độn trong Hồng Hoang cơ bản đã chuyển thành Tiên Thiên linh khí, trời trong đất sáng, đại đạo rõ ràng.

Hiện tại Hồng Hoang, mới thật sự là một thế giới Hồng Hoang phát triển, tu hành.

Bất kể là những sinh linh trước đây, hay những sinh linh vừa mới sinh ra hiện tại, trong Hồng Hoang lúc này, đều đã đạt được không ít đề thăng.

Trong đó, những kẻ đề thăng rõ rệt nhất, tự nhiên là Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc, những kẻ đã cướp đoạt không ít tài nguyên tu hành trước đây.

Sự phát triển trong mười mấy nguyên hội, không những khôi phục sức mạnh đã tổn hao trước đây, mà còn đề thăng thêm vài phần.

Tộc trưởng ba tộc, lúc này đều đã bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn.

Trong ba tộc, các cao thủ Đại La Kim Tiên của mỗi tộc, lúc này đều không dưới một bàn tay.

Với thực lực như vậy, trong Hồng Hoang, trừ đi vài tồn tại đỉnh

tiêm ẩn thế như Hồng Quân đạo nhân, Thanh Minh, La Hầu, thật sự không có đối thủ nào có thể sánh với ba tộc.

Ngay cả trước đây, trong Hung Thú Lượng Kiếp, vạn tộc Hồng Hoang có thực lực nhất định cũng không phải đối thủ của ba tộc.

Cũng chính vì vậy, ba tộc có thể chiếm cứ càng nhiều tài nguyên tu hành, cho nên, sự phát triển lúc này của họ cũng càng nhanh hơn.

Trong Hồng Hoang lúc này, vốn có vài vạn Tiên Thiên chủng tộc, cộng thêm vài ngàn Tiên Thiên chủng tộc mới sinh ra trong mấy nguyên hội gần đây, tất cả đều đang tranh đoạt tài nguyên tu hành.

Tuy có vài trận chiến, nhưng cũng không lớn.

Tình huống lúc này, quả là vạn tộc tranh phong, mỗi tộc tự phát triển.

Ngoài những điều đó ra, trong mười mấy nguyên hội này, tinh huyết và huyết sát chi lực của Hung Thú và Tiên Thiên sinh linh trong Hồng Hoang dần dần lưu chuyển, hướng về một địa điểm đặc biệt trong Hồng Hoang: U Minh Huyết Hải!

Huyết Hải hấp thu huyết sát chi lực cùng tinh huyết của sinh linh vẫn lạc trong Hồng Hoang, lúc này dần dần có sự đề thăng, cũng tựa hồ bắt đầu dựng dục sinh linh.

Tuy rằng mọi thứ còn sớm, nhưng tất cả đều đã có manh mối.

Trong Hồng Hoang, vô số sơn mạch, linh mạch, đại địa bị đại chiến, lượng kiếp ảnh hưởng mà trở nên đổ nát, linh khí hỗn loạn, v.v., trong vỏn vẹn mười mấy nguyên hội đã có sự khôi phục không nhỏ.

Tuy rằng còn một chặng đường dài để hoàn toàn khôi phục và đạt đến trạng thái tốt hơn, nhưng nhìn vào hiện tại, đã khôi phục hơn bốn thành, như vậy cũng không tệ.

Chỉ cần theo dòng thời gian thôi thúc, Hồng Hoang triệt để khôi phục, thậm chí đạt đến trạng thái hoàn thiện, viên mãn hơn, điều đó cũng chỉ là chuyện một sớm một chiều.

Một số, trong Hồng Hoang, bất kể vạn tộc, tam tộc, hay các Tiên Thiên sinh linh khác, dù đã hóa hình hay chưa hóa hình, đều có thể cảm nhận rõ ràng.

Lúc này đại đạo dần dần rút khỏi Hồng Hoang, rút bớt lực độ khống chế.

Mặt khác, theo diễn biến của hơn trăm nguyên hội, Thiên Đạo dần dần đề thăng hoàn thiện.

Lúc này đại đạo thoái đi, Thiên Đạo chấp chưởng Hồng Hoang.

Chương 7

Tập hợp vô số quy tắc và pháp tắc, lần này càng thêm cường đại.

Thiên Phạt Lôi Đình, lúc này lôi trì ngưng tụ sức mạnh càng thêm khủng bố, dần dần có dấu hiệu đản sinh Thiên Phạt Chi Nhãn.

Một số, với tư cách là hóa hình của Thiên Phạt, Thanh Minh đều có thể cảm nhận rõ ràng, y cũng không ngừng đề thăng bản thân, không ngừng tăng cường uy lực của Thiên Phạt Lôi Đình, để Thiên Phạt Chi Nhãn có thể ngưng tụ nhanh hơn.

Như vậy, Thiên Phạt mới có thể thật sự viên mãn, sau đó sẽ không ngừng đề thăng.

Tin rằng cảnh tượng đó, sẽ không quá lâu.

Thanh Minh trong lòng nghĩ, càng thêm nỗ lực tu hành.

Cứ như vậy, trong Hồng Hoang lại trôi qua hơn năm nguyên hội.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung, Ngọc Kinh Sơn.

"Đông!" Trong khoảnh khắc, một đạo đại đạo chung minh vang vọng bên tai Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân, thanh triệt tâm thần, khiến họ minh ngộ đại đạo.

Nhưng trong chớp mắt, hết thảy huyền diệu đều chợt dừng, việc luận đạo cũng thuận lợi hạ màn.

"Ông!" Vào một khoảnh khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt.

Trong đôi mắt thâm thúy, lôi quang giao thoa, va chạm tạo ra hỏa quang rực rỡ và huyền diệu.

Rất lâu sau, mắt y mới khôi phục sự trong sáng, đôi mắt như trời

quang, thần niệm thông thấu.

Cùng lúc đó, Hồng Quân đạo nhân đối diện cũng mở hai mắt.

Trong đôi mắt thâm thúy, tử quang lấp lánh, trên mặt lộ ra một nụ cười, hiển nhiên thu hoạch không nhỏ.

"Thấy Đạo hữu tiến triển không nhỏ, e rằng không lâu sau sẽ vấn đỉnh cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên..." Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân, mỉm cười mở lời nói.

Hồng Quân đạo nhân mười lăm nguyên hội trước đã bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, tuy nhiên những năm này, phần lớn thời gian y đều dùng để ổn cố đại đạo và cảnh giới của bản thân.

Nhưng dù vậy, Hồng Quân đạo nhân cũng đã triệt để ổn cố đại đạo và cảnh giới của bản thân, tiến lên một cảnh giới cao hơn.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng không dễ dàng bước vào như vậy.

Ngoài việc phải khiến đại đạo tiến thêm một bước thuế biến tấn thăng, còn phải bắt đầu chém đứt trường hà vận mệnh của bản thân.

Đại đạo bắt đầu tấn thăng thuế biến cùng với việc chém đứt trường hà vận mệnh, đây đều là những tiêu chí của Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Muốn hoàn thành những điều này, cũng không hề dễ dàng.

Nếu không thì mười lăm nguyên hội qua, Hồng Quân đạo nhân cũng sẽ không chìm đắm trong cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn như vậy.

Phải biết rằng, Hồng Quân đạo nhân là đại năng đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, thuộc nhóm tồn tại ở đỉnh phong nhất.

Tư chất, cơ duyên, khí vận phúc duyên, v.v., của y tự nhiên không

cần phải nói, mà vẫn chưa thể nhanh chóng bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, khó khăn của cảnh giới này từ đó có thể biết được.

Chẳng qua, nhờ lần luận đạo này, cùng với việc bản thân tham ngộ đại đạo, Thiên Đạo hoàn thiện và Thiên Phạt hoàn thiện, Thanh Minh đã có những cảm ngộ mới.

Đối với cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, y cũng đã có sự lý giải không nhỏ.

Tuy rằng chưa đạt đến cảnh giới này, nhưng cũng sẽ không trì hoãn lâu như vậy.

"Nhìn khí tức đại đạo trên người Đạo hữu, e rằng không chỉ đơn thuần là cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn..." Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, cười rồi nhìn Thanh Minh nói.

Tuy hiện tại cảnh giới của Thanh Minh là Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng từ việc y vẫn luôn không thể nhìn thấu tình hình của Thanh Minh, thì sự cảm ngộ đại đạo và nắm giữ pháp tắc của Thanh Minh chắc chắn không chỉ đơn giản như vẻ bề ngoài.

Trải qua những năm tu hành này, cùng với việc Thanh Minh tấn thăng một tiểu giai vị, Hồng Quân đạo nhân càng ngày càng cảm thấy sự nguy hiểm của Thanh Minh.

Cỗ khí tức lôi đình từng thấy trước đây, không chỉ đơn thuần là lôi đình, trong đó còn có khí tức hủy diệt nồng đậm, hủy diệt hết thảy, ma diệt hết thảy, yên diệt hết thảy.

Nhìn tình huống như vậy, tình hình của Thanh Minh, e rằng không lâu sau cũng sẽ bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hoặc có thể sẽ chậm hơn y vài phần, nhưng thực lực và thủ đoạn thật sự, tuyệt đối không hề thua kém.

Thanh Minh nghe vậy, chỉ cười mà không đáp lời, không phủ nhận

cũng không thừa nhận.

Hiện tại, sự tham ngộ của Bản tọa đối với lôi đạo pháp tắc và hủy diệt pháp tắc quả thật đã tinh thâm không ít.

Sự đề thăng này dẫn động Thiên Phạt đề thăng, Thiên Đạo hoàn thiện, và sự đề thăng của Thiên Phạt lại phản hồi thúc đẩy tiến triển của Thanh Minh.

Dù sao Thiên Đạo là tập hợp của quy tắc và pháp tắc, Thanh Minh với tư cách là hóa hình của Thiên Phạt, có thể tham ngộ một số quy tắc và pháp tắc của Thiên Đạo, đó cũng là điều bình thường.

Vì vậy, với cảnh giới tu vi hiện tại, Bản tọa có thể chậm hơn Hồng Quân đạo nhân vài phần, nhưng thực lực và thủ đoạn thật sự, lại không kém hơn bao nhiêu.

Chẳng qua lần này, Thanh Minh cũng bởi vì muốn tế luyện Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương, nên trên con đường tu hành mới chậm hơn Hồng Quân đạo nhân vài phần.

Nếu không, lúc này Thanh Minh đã ngang bằng với Hồng Quân đạo nhân rồi.

Thí Thần Thương là cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, muốn hoàn toàn tế luyện, một tồn tại Đại La Kim Tiên như Thanh Minh cũng cần phải tốn không ít thời gian.

Tuy Thanh Minh vì phải đồng thời tế luyện Thí Thần Thương, đạo hạnh tu vi chậm hơn Hồng Quân đạo nhân vài phần, nhưng chí ít cảnh giới đại đạo ở cùng một đẳng cấp.

Như vậy, sau này từ từ tham ngộ đại đạo, tăng thêm tích lũy đại đạo và nắm giữ pháp tắc, việc ngang bằng với Hồng Quân đạo nhân cũng không phải là chuyện khó.

Thanh Minh trong lòng nghĩ xong, liền nói với Hồng Quân đạo

nhân: “Hồng Hoang trải qua mười mấy nguyên hội diễn biến khôi phục, đã khôi phục không ít, cũng hoàn thiện không ít rồi.

Trời trong đất sáng, Bản tọa có ý định đi dạo một chuyến khắp Hồng Hoang, tiếp tục du lịch.” Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu.

Mục đích lớn nhất khi y mời Thanh Minh đến đây là luận đạo, ấn chứng đại đạo pháp tắc rồi hấp thu để tăng trưởng bản thân.

Việc luận đạo đã viên mãn kết thúc, vậy Thanh Minh rời đi cũng là điều bình thường.

“Nếu đã như vậy, vậy Đạo hữu xin cứ thong dong.” Hồng Quân đạo nhân chắp tay nói.

Y cũng sẽ tiếp tục du ngoạn Hồng Hoang, nhưng không phải lúc này.

Y cần phải tấn thăng tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên trước đã.

Còn về Thanh Minh, y tự có ý định của mình, cũng không cần phải để ý quá nhiều.

Thanh Minh đứng dậy, chắp tay về phía Hồng Quân đạo nhân rồi nói: “Hậu hội hữu kỳ!” Lời còn chưa dứt, bóng dáng Thanh Minh đã biến mất.

“Hậu hội hữu kỳ!” Hồng Quân đạo nhân khẽ nói một tiếng, khẽ mỉm cười rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục tu hành đại đạo.

Hồng Hoang tuy rộng lớn vô bờ, nhưng một tồn tại như Thanh Minh tự nhiên sẽ có lúc gặp lại.

Vì vậy Hồng Quân đạo nhân cũng tin rằng hậu hội hữu kỳ.

Tin rằng, khi gặp lại sau này, tình huống và cục diện sẽ lại trở nên khác biệt.

Sau khi Thanh Minh rời khỏi Tử Tiêu Cung, liền tiếp tục tiến về phía trước, trực tiếp đi sâu vào Trung Ương Đại Lục.

Thanh Minh không trực tiếp đi tới địa phận Bất Chu Sơn, mà chọn lộ tuyến vòng vèo, trước tiên tiếp tục đi về phía nam một chuyến đã.

Dù sao tình hình hiện tại, Hồng Hoang đang trong quá trình khôi phục hoàn thiện, Thiên Đạo cũng không ngừng hoàn thiện bản thân, gia tăng sự khống chế đối với Hồng Hoang.

Mọi thứ đều đang tiến triển theo hướng tốt đẹp hơn.

Thanh Minh cũng tin rằng, không lâu sau, sau khi tấn thăng cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, lại sẽ là một tình huống khác biệt.

Trong lòng nghĩ vậy, Thanh Minh không ngừng phi hành, không ngừng đi về phía nam.

Trung Ương Đại Lục rộng lớn hơn các đại lục khác không ít, trong vỏn vẹn hơn ngàn năm, Thanh Minh kỳ thực chưa đi được bao nhiêu khu vực.

Chẳng qua Trung Ương Đại Lục vẫn là Trung Ương Đại Lục.

Càng đi sâu, Thanh Minh càng cảm thấy Trung Ương Đại Lục không hổ là trung tâm Hồng Hoang.

Mức độ linh khí sung mãn, quy tắc và pháp tắc ngưng kết rõ ràng, cùng với mật độ linh mạch tiên mạch dày đặc, đều không phải là các đại lục khác có thể sánh bằng.

Cũng chính vì vậy, Thanh Minh càng thêm tin rằng y có thể lại đạt được cơ duyên.

Một ý niệm lóe lên trong tâm, một đạo lôi quang chợt hiện, tiếp tục tiến về phía nam.

Thời gian thoáng chốc, lại năm ngàn năm lặng lẽ trôi qua.

Hồng Hoang, Trung Ương Đại Lục, một khu vực nào đó.

Thanh Minh lần này đã đi sâu vào không ít khu vực của Trung Ương Đại Lục, cự ly đến Nam Phương Đại Lục phía dưới, cũng sẽ không quá xa.

Nam Phương Đại Lục khá đặc thù, Thanh Minh tạm thời không có ý định tiến vào.

Vì vậy, sau khi đi qua một khu vực tương đối, Thanh Minh liền bắt đầu chọn cách vòng vèo, đi về phía Bất Chu Sơn.

Lần này lại tiến hành ba ngàn năm sau, Thanh Minh chợt dừng bước, ánh mắt nhìn về phía một sơn mạch tràn ngập khí Hỗn Độn cách ức vạn dặm, trên mặt lộ vẻ suy tư.

"Khí Hỗn Độn ngưng tụ không tan, địa mạch đề thăng, sơn mạch này, lại là một khu vực Hỗn Độn Toái Phiến..." Vài hơi thở sau, trong mắt Thanh Minh lôi quang chợt lóe, chậm rãi mở lời nói.

Trong thế giới Hồng Hoang, tuy rằng đã diễn biến đến hiện tại, cơ bản đều hoàn thiện dưới Thiên Đạo, khí Hỗn Độn cũng cơ bản không còn.

Nhưng trong Hồng Hoang, có một số khu vực Hỗn Độn Toái Phiến, ẩn chứa đặc tính của Hỗn Độn, khí Hỗn Độn tràn ngập.

Ví dụ như sau này Tam Tiên Đảo Bồng Lai, Doanh Châu, Phương Trượng ở hải ngoại chính là một trong những Hỗn Độn Toái Phiến.

Còn trên Hồng Hoang đại lục, lại càng hiếm thấy.

Những năm này, Thanh Minh cũng chỉ gặp một khu vực ức vạn dặm như vậy, tuy không lớn, nhưng cũng vô cùng đặc thù.

Trong lòng nghĩ xong, thân hình Thanh Minh khẽ động, sau lưng lôi quang lấp lánh.

Trong chớp mắt tiếp theo, Thanh Minh đã xuất hiện bên ngoài sơn mạch, sau lưng một đạo lôi đình đạo lộ rất lâu sau mới chậm rãi tan đi.

"Ông!" Lôi quang trên ấn ký lôi đình đại đạo giữa mi tâm Thanh Minh khẽ lóe, ngay sau đó liền thấy trên đỉnh đầu dâng lên một tòa thành trì lôi đình, chính là Lôi Phạt Chi Thành.

Từng trận lôi đình tựa như màn mưa, bao phủ khắp người Thanh Minh.

Chương 8

Khí tức lôi đình nồng đậm và khí tức hủy diệt tràn ngập.

Lôi quang tách mở khí Hỗn Độn xám xịt cuồng bạo, không ngừng lùi sang hai bên.

Dưới Lôi Phạt Chi Thành, Thanh Minh không hề bị khí Hỗn Độn ảnh hưởng một mảy may.

Tuy rằng với cảnh giới tu vi lúc này, y cũng không e ngại khí Hỗn Độn nơi đây, nhưng làm như vậy, lại tiết kiệm được không ít pháp lực.

Nếu sau này có chuyện đặc thù, cũng có thể đồng thời phòng ngự và tung ra một đòn lôi đình tấn công đối phương.

Vì vậy, Thanh Minh lần này trực tiếp lấy Lôi Phạt Chi Thành ra, phòng ngự cho bản thân.

Còn về Thí Thần Thương, tuy Thanh Minh chưa xuất thủ, nhưng tốc độ cũng sẽ vô cùng nhanh, điểm này không cần phải lo lắng chút nào.

"Hô!" Giữa lúc Thanh Minh vung tay, vô số khí Hỗn Độn tản ra, dưới ánh sáng lôi quang chiếu rọi, không ít khu vực sáng bừng.

Thanh Minh chậm rãi tiến về phía trước, ánh mắt vẫn luôn tỉ mỉ quan sát sơn mạch này.

Vào một khoảnh khắc nào đó, Thanh Minh dừng bước, nhìn hư không trước mắt tuy không có gì khác biệt, đôi mắt khẽ híp lại.

Trong đôi mắt lôi quang lấp lánh, quy tắc và pháp tắc đan xen hiện ra, tất cả mọi thứ trước mắt đều đã thay đổi.

Một tòa thiên nhiên trận pháp rộng vài ngàn vạn dặm sừng sững tại đây.

Những khí Hỗn Độn kia cũng vì có tòa thiên nhiên trận pháp này mà vẫn luôn ngưng tụ không tan, bao phủ trong sơn mạch Hỗn Độn Toái Phiến này.

Nếu không thì, với sự diễn hóa của Hồng Hoang lúc này, Thiên Đạo hoàn thiện, v.v., khí Hỗn Độn cũng sẽ tiêu tán, diễn hóa thành Tiên Thiên linh khí.

Hỗn Độn Toái Phiến tuy đặc thù, nhưng trong tình huống Hồng Hoang lúc này, các khe nứt, pháp tắc cùng khí Hỗn Độn trong đó đều sẽ dần dần bị thay đổi, đồng hóa, tiến tới dung hợp thành một thể với Hồng Hoang đại lục.

Nhưng hiện tại, vì sự tồn tại của tòa trận pháp này, mọi thứ đều đã thay đổi, không hề tiến triển theo hướng đồng hóa đó.

Vì vậy, nhiều năm như vậy, cũng có Thanh Minh một chuyến này.

"Uy lực của tòa thiên nhiên trận pháp này cũng không hề yếu, chỉ e không rõ phúc họa ẩn chứa trong đó..." Thanh Minh nhìn tòa thiên nhiên trận pháp, trong lòng thầm nghĩ một tiếng.

Trong Hồng Hoang, phàm là có thiên nhiên trận pháp, trong đó tự nhiên ẩn chứa mọi thứ tồn tại.

Nhưng rốt cuộc là phúc hay họa, điểm này, Thanh Minh lúc này cũng khó lòng dự đoán được.

Chẳng qua, đã đến nơi này, đối mặt với thiên nhiên trận pháp như vậy, nếu không phá mở ra xem một phen, Bản tọa cũng không cam tâm.

Trong lòng nghĩ xong, ấn ký lôi đình giữa mi tâm Thanh Minh tản ra ánh sáng mờ nhạt.

Thanh Minh kết ấn trong tay, miệng khẽ quát: "Lâm!" Lời vừa dứt, chỉ thấy trên chín tầng trời mây đen cuồn cuộn, lôi long giao thoa trong đó.

Trong chớp mắt tiếp theo, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình trực tiếp bổ xuống từ sâu trong Thiên Đạo.

Thiên Phạt Lôi Đình lặng lẽ bổ xuống.

Nơi nó đi qua, hư không yên diệt, trở về Hỗn Độn chi địa, khí Hỗn Độn dâng lên, tái diễn kiếp Địa Thủy Phong Hỏa, sau đó lại dưới lực lượng hủy diệt mà hóa thành hư vô.

Lôi đình còn chưa rơi xuống, cỗ khí tức hủy diệt và lôi đình kia đã cuộn trào, vô số khí Hỗn Độn trong sơn mạch lập tức yên diệt.

Trên đại địa, nứt ra từng đạo vực sâu vài chục vạn trượng, khủng bố dị thường.

Dưới Thiên Phạt, vạn vật tịch diệt, thiên địa quy khư!

"Bành!" Lôi quang lóe lên, Thiên Phạt Lôi Đình trực tiếp bổ xuống thiên nhiên trận pháp, va chạm tạo ra uy thế khủng bố, trực tiếp yên diệt sạch khí Hỗn Độn bên ngoài trận pháp.

Từng trận không gian gợn sóng như mặt nước không ngừng dao động.

"Rắc!" Trong chớp mắt tiếp theo, không gian vặn vẹo như mặt gương vỡ tan, hóa thành biển mảnh vỡ cuộn trào.

Trên thiên nhiên trận pháp kia, cũng xuất hiện những vết nứt dày đặc.

Thiên Phạt, chính là sức mạnh cường đại nhất giữa thiên địa.

Dù hiện tại đang trong quá trình hoàn thiện đề thăng, cũng không phải tòa thiên nhiên trận pháp này có thể chống đỡ được.

Nhìn nơi lôi quang không ngừng tấn công lúc này, thần sắc Thanh Minh lạnh đi, miệng khẽ thốt một chữ: "Bạo!" "Oanh!" Lời vừa dứt, sức mạnh của những đạo Thiên Phạt Lôi Đình đó trực tiếp bùng nổ tại những nơi thiên nhiên trận pháp đầy rẫy vết nứt.

Lúc này, toàn bộ trận pháp biến thành hữu hình, sau đó ầm ầm vỡ tan.

"Hưu!" Cùng lúc trận pháp vỡ tan, chỉ thấy hai đạo huyết hồng quang thúc trực tiếp xuyên thủng hư không, bay ngang qua thời không.

Hư không yên diệt trong đó, khí Hỗn Độn xung quanh đều lặng lẽ ma diệt, tất cả trở về hư vô.

Đối mặt với tất cả, Thanh Minh sớm đã phòng bị.

Vì vậy, ngay khoảnh khắc huyết hồng quang thúc bắn ra, Thanh Minh đã xuất thủ, hai đạo Thiên Phạt Lôi Đình từ trong tay y bắn ra.

"Oanh long long!!!" Từng trận tử sắc quang mang và huyết hồng sắc quang mang hữu hình giao thoa vào nhau, từng trận xung kích và khí lãng cuộn trào, trực tiếp yên diệt sạch sơn mạch bên ngoài khu vực trận pháp bao phủ.

Sơn mạch Hỗn Độn Toái Phiến này, trừ vài ngàn vạn dặm địa, phần còn lại đều đã vỡ nát.

Chẳng qua, nơi Thanh Minh chú ý lúc này là thần sắc nghiêm nghị nhìn vào bên trong trận pháp, một tồn tại cao vài vạn trượng.

"Ma Thần?!" Hồng Hoang, Trung Ương Đại Lục, một khu vực nào đó.

Đôi mắt Thanh Minh khẽ nghiêm lại.

Tồn tại kia tuy thân thể chỉ cao vài vạn trượng, không tính là lớn trong Hồng Hoang, nhưng thực lực của nó lại không hề thua kém, khí

tức đặc thù trên người cũng cực kỳ khủng bố.

"Hỗn Độn Ma Thần!" Rất lâu sau, Thanh Minh trầm giọng nói.

Tồn tại trên người bao phủ khí thể màu đen nồng đậm, đầu có sừng đôi, mặt hơi dữ tợn, trên xương sống có huyết hồng sắc quang mang lưu chuyển, đó chính là thủ đoạn của Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, giống như Thần Nghịch.

Nhưng có một điểm khác biệt duy nhất, tôn Hỗn Độn Ma Thần này ẩn nấp khá lâu.

Nếu không phải tòa trận pháp kia bị Thanh Minh phá bỏ, e rằng sau này tu vi của nó sẽ khôi phục đến một cảnh giới càng khủng bố hơn.

"Hừm, tiểu bối ngươi lại biết được thân phận của Bản tôn..." Tôn Ma Thần kia chậm rãi di chuyển, bóng tối trên người chập chờn, dưới lớp bao phủ hóa thành hắc ám cực hạn.

Âm thanh âm lãnh không ngừng dao động, âm ba ngưng thành thực chất, từng cuộn từng cuộn khuếch tán ra, hư không cũng không ngừng chấn động, phảng phất muốn vỡ tan ngay lập tức.

"Ảnh, hắc ám..." Thanh Minh nhìn bóng tối chập chờn sau lưng Ma Thần kia, trầm giọng nói.

Bóng tối kia dần dần khuếch tán, bao phủ.

Mọi hắc ám đều trở nên cực hạn, thuần túy.

Trong cỗ hắc ám đó, mọi thứ đều bị nuốt chửng, trở thành dưỡng liệu cho tôn Ma Thần kia.

Từ tình huống này mà xem, nếu Thanh Minh không đoán sai, tôn Ma Thần này chính là Âm Ảnh Ma Thần, một trong Hạ Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, với thủ đoạn hắc ám làm tiêu chí.

Trong số Hỗn Độn Ma Thần, dựa vào căn nguyên, đại đạo pháp tắc, cảnh giới thực lực, v.v., được chia thành Thượng Tam Đẳng, Trung Tam Đẳng và Hạ Tam Đẳng Ma Thần.

Những tồn tại như Âm Dương lão tổ, La Hầu, đều là Thượng Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần.

Vị đại năng ẩn thế mà Thanh Minh biết trong Hồng Hoang, Dương Mi, chính là Không Gian Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, tồn tại đỉnh tiêm trong Thượng Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần, thực lực và thủ đoạn càng thêm khủng bố.

Vì vậy, Âm Ảnh Ma Thần tuy thực lực không yếu, nhưng dù sao cũng là thân chuyển thế, lại là Hạ Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần, Thanh Minh lúc này thật sự không e ngại.

Uy lực của Thiên Phạt Lôi Đình lúc này, không hề đơn giản như vậy.

Dùng Thiên Phạt, phá tan ảnh và hắc ám!

Dùng Thiên Phạt, đưa vào tịch diệt!

"Thân thể không tệ.

Xem ra ngươi biết thân phận của Bản tôn, Bản tôn sẽ cho ngươi một cái chết thống khoái..." Âm Ảnh Ma Thần cười âm hiểm nhe răng, đối với việc Thanh Minh biết thân phận của mình cũng không kỳ lạ, cũng không để ý.

Điều nó coi trọng lúc này, chính là thân thể của Thanh Minh.

Thân thể Thanh Minh cực kỳ cường hãn.

Ở cảnh giới như vậy, có được cường độ thân thể như thế, quả thật hiếm có, cho nên Âm Ảnh Ma Thần mới để ý đến thân thể Thanh Minh.

Thân thể lúc này của nó, quá khác biệt với quy tắc và pháp tắc trong Hồng Hoang, cũng bị bài xích.

Nếu không thì nó đã không co mình trong trận pháp này.

Nhưng cùng với sự tiêu tán của khí Hỗn Độn, trong Hồng Hoang đã ít khi còn khí Hỗn Độn tồn tại.

Khí Hỗn Độn trong nơi này, lại có thể duy trì được bao lâu?

Sau này khí Hỗn Độn tiêu tán hết, Thiên Đạo hoàn thiện, trong tình huống như vậy, không tương hợp với quy tắc pháp tắc của Hồng Hoang, sự bài xích và phản phệ phải chịu sẽ vô cùng lớn, lúc đó e rằng nó cũng không thể chịu đựng nổi.

Vì vậy, trước khi xảy ra chuyện như vậy, cần phải có một số chuẩn bị.

Hừ, vừa lúc đang suy tính, mưu đồ, thì Thanh Minh đã đến.

Cho nên, nó đã để ý đến thân thể Thanh Minh rồi.

Chỉ cần có thể thành công đoạt xá thân thể Thanh Minh, như vậy, tốc độ tu hành, mức độ khôi phục, mức độ khế hợp với quy tắc thiên địa và đại đạo pháp tắc, mức độ cảm ngộ thiên địa, đều sẽ được đề thăng đáng kể.

Như vậy, tình huống chứng đạo, lại sẽ có sự đề thăng lớn.

Vì thế, thân thể Thanh Minh, nhất định phải đoạt được.

“Hồng Hoang diễn biến, như nay, đã không còn là thời đại của ngươi nữa...” “Kim nhật, Bản tọa lấy danh nghĩa Thiên Phạt, đưa ngươi vào tịch diệt!” Thanh Minh thần sắc nghiêm nghị, nhìn Âm Ảnh Ma Thần, lạnh giọng mở lời nói.

“Cuồng vọng!” Âm Ảnh Ma Thần quát lớn một tiếng, trong tay vung lên, hắc ám cuồn cuộn.

Vô số xiềng xích pháp tắc màu đen trực tiếp bay ra từ hắc ám chi địa, lao về phía Thanh Minh trói buộc.

Một mảnh thiên địa hóa thành nơi hắc ám, khủng bố dị thường.

Chương 9

"Rắc!

Rắc!

Rắc!" Từng đạo lôi long từ Lôi Phạt Chi Thành bắn ra, xé rách hư không.

Dưới quang mang rực rỡ ẩn chứa vô tận sát cơ, sức mạnh lôi đình và hủy diệt chi lực, lúc này trực tiếp bổ vào những xiềng xích đại đạo kia.

"Oanh long long!!!" Từng trận oanh minh vang lên, xung kích không ngừng cuộn trào, chấn lui Âm Ảnh Ma Thần.

"Sao có thể?!" Thần sắc Âm Ảnh Ma Thần kinh hãi.

Lôi đình, tựa hồ có tác dụng khắc chế, lại còn không nhỏ.

Dưới lôi đình, mọi tồn tại đều bị ma diệt.

Ảnh, hắc ám đều sẽ bị trực tiếp khu trừ.

Đối với nó, không hề có bất kỳ ưu thế nào đáng nói.

Trận chiến này, e rằng không dễ dàng như vậy.

"Hắc ám hàng lâm!" Thần sắc Âm Ảnh Ma Thần dữ tợn, miệng gầm lên một tiếng giận dữ, hai tay kết ấn.

Hắc khí trên người dâng trào, không ngừng ngưng tụ trên không trung, dần dần cấu thành một phương khu vực hắc ám vô tận.

Dưới sự bao phủ của hắc ám, vạn linh tịch diệt.

Vô số tiên lâm, tiên thực, sơn xuyên tiên mạch, v.v., không ngừng bị tấn công ma diệt.

Âm Ảnh Ma Thần thao túng hắc ám lãnh địa, trực tiếp bao phủ về phía Thanh Minh.

Vô số quy tắc, pháp tắc băng phôi, bị hắc ám tấn công, triệt để tiêu tán.

Giữa thiên địa lúc này, tinh thần ảm đạm, nhật nguyệt không sáng, như mực hải đổ xuống.

Dưới ảnh hưởng của bóng tối và hắc ám, mọi thứ đều đã thay đổi.

Thanh Minh không dám lơ là chút nào.

Ấn ký lôi đình giữa mi tâm y quang mang rực rỡ, nhìn về phía chín tầng trời u ám, trực tiếp kéo xuống.

"Thiên Phạt, giáng lâm!" Lời còn chưa dứt, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình xé toạc thiên tế, phá tan thiên địa hắc ám, chiếu sáng vô số thời không, ánh vào trong mắt vô số sinh linh.

Dưới hắc ám, Thiên Phạt Lôi Đình rực rỡ dị thường, huyến lệ dị thường.

Nhưng dưới lôi quang rực rỡ huyến lệ đó, mang đến, lại không phải quang minh, mà là đại khủng bố!

Hủy diệt!

Hủy diệt ma diệt hết thảy, trở về hư vô, hủy diệt khiến thiên địa quy khư!

"Không thể nào!" Thiên Phạt Lôi Đình bổ xuống, thần sắc Âm Ảnh Ma Thần kinh hãi, nói Thiên Phạt Lôi Đình này quả thật là khắc tinh trời sinh, chỉ cần một đạo, sao có thể mạt sát nó?

Thủ đoạn khủng bố như vậy, nó không tin Thanh Minh có thể thi triển được.

Nhưng Thiên Phạt Lôi Đình lúc này, lại không cho Âm Ảnh Ma

Thần bất kỳ thời gian suy nghĩ nào.

"Oanh!!!" Thiên Phạt Lôi Đình rơi xuống, bổ vào trong hắc ám lãnh địa.

Một đạo cường quang lan đến ức triệu dặm, ngưng kết thời gian, không gian, âm dương, ngũ hành...

Sinh linh trong phương viên triệu ức dặm, nhìn cỗ cường quang kia, phảng phất tư duy đều ngưng kết trong chớp mắt.

Khoảnh khắc tiếp theo, xung kích đột nhiên bùng nổ, thiên địa vô thanh!

Giữa một vùng thiên địa đổ nát nào đó trên Trung Ương Đại Lục.

Lúc này dưới xung kích, thiên địa vô thanh, mọi âm thanh đều yên diệt dưới cỗ xung kích đó, tất cả trở về Hỗn Độn chi địa, tái diễn Địa Thủy Phong Hỏa, thế giới sơ khai, vạn vật đản sinh.

Thanh Minh trong khoảnh khắc đó, sớm đã bảo hộ bản thân.

Trên tay y có chí bảo phòng ngự, sẽ không bị cỗ xung kích kia làm thương tổn.

Nhưng với tư cách là nhân vật chính bị tấn công, Âm Ảnh Ma Thần lúc này không còn tốt lành gì.

Hủy diệt chi lực, sức mạnh của Thiên Phạt Lôi Đình, trực tiếp khiến hắc ám lãnh địa băng phôi, ma diệt hơn nửa thân thể của Âm Ảnh Ma Thần.

Đạo vận tàn khuyết, đại đạo xuất hiện vết nứt, mọi tình huống đều tồi tệ đến cực điểm.

"Bản tôn không tin!" Âm Ảnh Ma Thần với khí tức suy yếu gầm lên giận dữ, âm thanh chấn động khắp bốn phương.

Dựa vào thân thể tàn khuyết, đạo vận tàn khuyết cùng đại đạo

đang bắt đầu sụp đổ, nó phát ra một đòn cuối cùng.

Toàn bộ thân thể Ma Thần, đại đạo hóa thành công kích hắc ám, vượt qua vô số khu vực thời không, lao về phía Thanh Minh tấn sát.

Lúc này Âm Ảnh Ma Thần diễn hóa hắc ám lãnh địa, uy lực quả thật lớn hơn không ít.

Dù sao đây là một đòn liều chết, tự nhiên cũng không phải tầm thường.

Một tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn, lúc này liều hết toàn lực tung ra một đòn, Thanh Minh cũng sẽ không xem nhẹ.

"Oanh long long!!!" Lúc này, trong hư không vang lên từng trận oanh minh.

Nơi hắc ám lãnh địa đi qua, hư không tất cả đều băng tháp, vô số khí Hỗn Độn linh khí, Địa Thủy Phong Hỏa, đại địa ma diệt hóa thành vô số mảnh vỡ bay lên.

Trong chớp mắt tiếp theo, tất cả đều bị nuốt chửng vào trong hắc ám lãnh địa, hóa thành bụi phấn, hóa thành hư vô, tiêu tán trong đó.

Thấy tình huống như vậy, thần sắc Thanh Minh ngưng lại.

Uy lực của đòn tấn công này của Âm Ảnh Ma Thần khủng bố, hắc ám còn chưa bao phủ, tâm thần của Bản tọa đã hơi dao động, phảng phất muốn bị trực tiếp nuốt chửng vào vậy.

"Xích!" Ngay lúc đó, giữa thiên địa, vang lên một đạo thương minh chi âm rõ ràng.

Trong đôi mắt Thanh Minh tràn ngập lôi quang rực rỡ, trên mặt sát ý nghiêm nghị, toàn thân bao phủ dưới sát cơ của Thí Thần Thương.

Trên bầu trời lúc này, đột nhiên bao phủ một tầng huyết hồng sắc quang mang, phảng phất biến thành nhân gian địa ngục.

Vô số sát cơ tung hoành, sát khí toàn bộ khóa chặt Âm Ảnh Ma Thần trong hắc ám lãnh địa.

Lúc này tâm thần Âm Ảnh Ma Thần kinh hãi vô cùng.

Dưới sự khóa chặt của cỗ sát cơ và sát khí đó, nó rõ ràng cảm nhận được nguyên thần đau nhói, một loại sát cơ và sát khí trực tiếp ảnh hưởng đến nguyên thần.

Dưới sát chiêu khủng bố như vậy, trong lòng nó lại dâng lên một ý niệm không thể chống đỡ.

Nhưng ngay lập tức, nó liền xua đi ý niệm trong lòng.

Dù nguyên thần bị khóa chặt, dù nguyên thần đau nhói, phiêu đãng không ngừng, nhưng lúc này tên đã trên dây cung, không thể không bắn.

Một kích không thành công, mọi thứ đều uổng phí.

Thanh Minh một thương đâm ra, trên thương mang hàn quang lấp lánh, phá tan hết thảy hư không, băng phôi quy tắc, pháp tắc, xuyên thấu hết thảy thời không, đâm thẳng vào trong hắc ám lãnh địa.

Một thương, đơn giản, chỉ là thẳng tắp đâm ra.

Nhưng lôi đình pháp tắc, hủy diệt pháp tắc vờn quanh trên đó, thêm vào uy lực khủng bố của Thí Thần Thương, lúc này tất cả nhào nặn vào nhau, ngưng tụ trên mũi thương, đâm thẳng vào hắc ám lãnh địa.

"Phốc xuy!" Hắc ám lãnh địa nuốt chửng mọi tồn tại, nhưng lại không thể nuốt chửng sát cơ, nuốt chửng sát khí, nuốt chửng thương mang khủng bố đến cực điểm kia.

Vòng xoáy hắc ám lúc này chậm rãi ngừng xoay chuyển.

Thí Thần Thương đâm vào hắc ám lãnh địa, mũi thương phảng

phất xuyên thấu thứ nguyên vũ trụ, từ một thời không đâm vào, từ vũ trụ thời không khác đâm ra, xuyên thấu vô số thời không.

Trong hắc ám lãnh địa, thần sắc Âm Ảnh Ma Thần kinh hãi đến cực điểm.

Đại đạo của nó, đã bị Thí Thần Thương trực tiếp băng phôi, ma diệt đạo vận Đại La.

Thân thể bị cỗ sát cơ, sát khí kia nghiền nát tan tành.

"Hưu!" Ngay khoảnh khắc nguyên thần bắt đầu bị mạt sát, nó trực tiếp hóa thành một đạo hắc mang, từ trong hắc ám lãnh địa trực tiếp độn thoát, chui vào giữa mi tâm Thanh Minh.

"Để Bản tôn vẫn lạc, Bản tôn cũng sẽ không để ngươi tốt đẹp!" Lúc này Âm Ảnh Ma Thần với sức mạnh nguyên thần yếu ớt muốn đoạt xá Thanh Minh, hiển nhiên đã không thể.

Nhưng dựa vào sức mạnh nguyên thần còn lại tự bạo trong thức hải Thanh Minh, trực tiếp kéo Thanh Minh xuống nước là điều nó có thể làm.

Thanh Minh nghe thấy âm thanh trong thức hải, khóe miệng cong lên một nụ cười.

A, ngây thơ!

"Thiên Phạt Chi Nhận!" Thanh Minh khẽ nói một tiếng, thức hải của y đột nhiên hóa thành biển lôi đình, vạn lôi giáng lâm, mạt sát yêu tà.

"A!!!" Thần sắc Âm Ảnh Ma Thần thống khổ, thét lên thảm thiết.

Vạn lôi giáng xuống thân, trực tiếp ma diệt nguyên thần nó, nhưng lại không khiến nó vẫn lạc ngay lập tức, mà để nó trải nghiệm nỗi thống khổ đó.

“Phốc xuy!” Trong chớp mắt tiếp theo, Thiên Phạt Chi Nhận hóa thành một đạo lôi quang, trực tiếp chém xuống.

Nguyên thần tàn khuyết của Âm Ảnh Ma Thần triệt để vẫn lạc, sức mạnh còn sót lại trực tiếp bị vạn lôi thôn phệ, triệt để tiêu tán.

“Hưu!” Lôi quang của Thiên Phạt Chi Nhận lóe lên, tiêu biến trong biển vạn lôi.

Tâm thần Thanh Minh hồi quy, thu lại Thí Thần Thương.

Trận chiến lần này với Âm Ảnh Ma Thần, kỳ thực Thanh Minh cũng đang ấn chứng cảnh giới tu vi đại đạo lúc này của bản thân, cùng với uy lực của Thiên Phạt Lôi Đình.

Kết quả vô cùng mãn ý, uy lực của Thí Thần Thương cũng khiến y khá mãn ý.

Uy thế như vậy, quả nhiên xứng danh sát khí chí bảo.

Chương 10

Thủ đoạn của Âm Ảnh Ma Thần bị lôi đình khắc chế, thêm vào đó lại là Thiên Phạt Lôi Đình, không phải lôi đình thông thường.

Việc có thể trọng thương Âm Ảnh Ma Thần, đó cũng là lẽ tự nhiên.

Cảnh giới tu vi của Bản tọa, pháp tắc, thêm vào Thí Thần Thương, thì lại càng không cần phải nói.

Hiện tại nó vẫn lạc trong tay Bản tọa, đó cũng là điều bình thường.

Âm Ảnh Ma Thần tuy đã kéo dài đến hiện tại, nhưng dù sao tu vi cũng chỉ khôi phục đến cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn.

Gặp phải một tồn tại như Thanh Minh, mọi thủ đoạn cùng thân thể hiện tại đều trực tiếp vẫn lạc, vạn bàn mưu đồ, một sớm hóa thành hư không.

Thanh Minh lúc này không bận tâm đến tình huống của Âm Ảnh Ma Thần.

Vì đã xuất thủ với Bản tọa, lại còn nhắm vào thân thể của Bản tọa, vậy tự nhiên phải dùng Thiên Phạt đưa nó vào tịch diệt.

Hỗn Độn Ma Thần, đáng vẫn lạc thì cứ vẫn lạc, Thanh Minh sẽ không mềm lòng.

Một ý niệm chợt lóe trong tâm, Thanh Minh ánh mắt chậm rãi lướt qua vùng thiên địa đổ nát này.

Vừa định thu hồi ánh mắt, trong khoảnh khắc, lôi quang trong mắt y cuồn cuộn.

“Hả?!

Dưới lòng đất ẩn chứa tiên thiên trận pháp, sao có thể?

Trận trung trận!” Thần sắc Thanh Minh hơi kinh ngạc, tình huống như vậy, quả thật chưa từng gặp phải.

Trong phương viên triệu ức dặm nơi đây, đại địa đều băng tháp nghiêm trọng.

Nhưng đại địa nơi Âm Ảnh Ma Thần đứng trước đó, lại không hề có chút phá hoại nào.

Nếu không phải Thanh Minh lúc này để ý thêm một chút, e rằng đã không phát hiện ra.

Dưới vùng đại địa đó, có một tòa thiên nhiên trận pháp tồn tại.

Trận trung trận!

Như vậy, Thanh Minh trong lòng liền có thể khẳng định, nơi này có lẽ là một chỗ cơ duyên.

Giữa vùng thiên địa đổ nát.

Thanh Minh chậm rãi đi tới, trong tay khẽ vẫy, vô số pháp tắc và quy tắc từ trong tay y phất ra, xoa dịu khí tức hỗn loạn và linh khí cuồng bạo, làm rõ ràng quy tắc và pháp tắc của nơi đây, mọi thứ đều bắt đầu lưu động.

Sự đổ nát của nơi này, sự yên diệt của khí Hỗn Độn, thiên địa linh khí bắt đầu lưu chuyển về nơi đây, bắt đầu dung hợp thành một thể với Hồng Hoang.

Còn về tình huống đổ nát, cũng sẽ từ từ khôi phục, hoàn chỉnh và dung hợp với Hồng Hoang, điểm này Thanh Minh cũng không lo lắng.

Thanh Minh từng bước đi tới, cũng dần dần chuyển biến tình huống đổ nát của nơi đây.

Đến khi tới địa điểm Âm Ảnh Ma Thần đứng trước đó, mọi thứ đều đã được bình tức.

Làm xong mọi thứ, Thanh Minh thu tay lại, ánh mắt rơi xuống dưới lòng đất của khu vực đó.

Trong đôi mắt tràn ngập lôi quang rực rỡ huyến lệ, quy tắc và pháp tắc giao thoa tung hoành, diễn hóa vô tận huyền diệu.

Mọi thứ của thiên nhiên trận pháp đều dần dần hiện ra trong mắt Thanh Minh.

Rất lâu sau, y mới thu hồi ánh mắt, khẽ gật đầu.

"!" Trong chớp mắt tiếp theo, Thanh Minh kết ấn trong tay, vỗ xuống đất.

Vô số lôi đình di chuyển trên đại địa, cấu thành một đồ án lôi đình huyền ảo.

"Oanh long long!!!" Đại địa chấn động, ngay sau đó một tòa Tiên Thiên trận pháp hữu hình chậm rãi từ trong đại địa dâng lên, chiếm giữ trăm dặm địa, đứng sừng sững giữa khu vực ban đầu.

Thanh Minh chậm rãi lùi lại, nhìn tòa Tiên Thiên trận pháp đó, tỉ mỉ quan sát.

Tòa Tiên Thiên trận pháp này khác với tòa trận pháp ban đầu chiếm giữ diện tích rộng hơn.

Tiên Thiên trận pháp trước đó khóa chặt khí Hỗn Độn nồng đậm, còn tòa trận pháp này, lại khóa chặt Tiên Thiên linh khí.

Không chỉ vậy, thiên địa chi lực lúc này bị tòa trận pháp hấp thu vào bên trong, từng trận huyền quang lấp lánh, đạo vận lưu chuyển.

"Từ cảnh tượng này mà xem, không phải linh bảo, thì cũng là linh căn..." Trong đôi mắt Thanh Minh, lôi quang rực rỡ dần dần tiêu tán, y

khẽ nói một tiếng.

"Tư!" Lời vừa dứt, Thanh Minh vươn một tay ra, vô số lôi đình từ trong tay y bắn ra, xé rách hư không, bao bọc lấy toàn bộ Tiên Thiên trận pháp.

"Rắc!

Rắc!

Rắc!" Lôi đình bao bọc trận pháp, không ngừng băng phôi quy tắc và pháp tắc của trận pháp.

Lực lượng của trận pháp dưới sức mạnh lôi đình và hủy diệt chi lực không ngừng ma diệt.

"Bành!" Chốc lát sau, chỉ nghe trên trận pháp vang lên một đạo oanh minh chi âm, ngay sau đó trận pháp ứng tiếng vỡ tan, hóa thành từng mảnh không gian vụn vỡ rơi xuống, sau đó lại dung nhập vào hư không, biến mất không thấy.

"Hô!" Một trận Tiên Thiên linh khí và khí Hỗn Độn lẫn lộn cuộn trào, lan ra hữu hình, hư không bốn phía chấn động khẽ.

Thanh Minh thấy vậy, trong tay vung lên, hướng về phía Tiên Thiên linh khí và khí Hỗn Độn bị phân tán ra.

Vài hơi thở sau, đợi khí thể tán đi, tình huống bên trong mới lộ ra.

"Họa phúc tương y, quả nhiên là đại cơ duyên, đại tạo hóa..." Thanh Minh nhìn về phía trung tâm trận pháp, một gốc Tiên Thiên linh căn cao ngàn trượng, tỏa ra huyền hoàng quang mang, trong miệng khẽ cười nói.

Lời vừa dứt, Thanh Minh liền chậm rãi tiến lên, đi đến gần gốc Tiên Thiên linh căn đó.

"Chẳng trách Âm Ảnh Ma Thần vẫn luôn lưu lại nơi đây.

Ngoài việc nơi này là Hỗn Độn Toái Phiến, trận pháp khóa chặt khí Hỗn Độn, e rằng linh căn Hoàng Trung Lý đặc thù, không ngừng cung cấp cho Âm Ảnh Ma Thần khôi phục cảnh giới tu vi của bản thân...” Thanh Minh ánh mắt tỉ mỉ quan sát cực phẩm linh căn Hoàng Trung Lý, miệng chậm rãi nói.

Hoàng Trung Lý là cực phẩm Tiên Thiên linh căn.

Trong trận pháp, ngoài Tiên Thiên linh khí, còn có khí Hỗn Độn nguyên khí.

Nó có thể hấp thu thiên địa chi lực để hấp thu, sau đó chuyển hóa thành sức mạnh tinh túy hơn.

Âm Ảnh Ma Thần lại tu hành trên linh căn Hoàng Trung Lý, tự nhiên sẽ dẫn dắt một số thiên địa nguyên lực, khí Hỗn Độn nguyên khí trong trận pháp, cùng với sức mạnh đã được Hoàng Trung Lý chuyển hóa để hỗ trợ tu hành.

Cũng chính vì vậy, mới có thể khiến cảnh giới tu vi của Âm Ảnh Ma Thần khôi phục đến Đại La Kim Tiên viên mãn.

Phải biết rằng, Âm Ảnh Ma Thần là Hạ Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần.

Bất kể là thủ đoạn đại đạo, hay cảnh giới thực lực của bản thân, đều không thể so sánh với những tồn tại như Thần Nghịch, La Hầu, Càn Khôn.

Vì vậy, Âm Ảnh Ma Thần có thể nhanh chóng khôi phục, Hoàng Trung Lý cũng có trợ lực không nhỏ.

Chẳng qua hiện tại, mọi thứ đều đã thay đổi.

Âm Ảnh Ma Thần vẫn lạc trong tay Bản tọa, bị trực tiếp đưa vào tịch diệt.

Cực phẩm Tiên Thiên linh căn Hoàng Trung Lý, hiện tại cũng thuộc về Thanh Minh.

"Hô!" Thanh Minh đi đến dưới Hoàng Trung Lý, hít sâu một hơi 'hương hoa' tiên khí tỏa ra từ Hoàng Trung Lý.

Pháp lực của bản thân y vận chuyển và tăng trưởng đều có sự biến hóa rõ rệt.

Công hiệu này, khiến Thanh Minh khá kinh hỉ.

"Hay cho một gốc Hoàng Trung Lý, chỉ riêng tiên khí hương hoa đã đủ để khiến Tiên Thiên sinh linh tăng trưởng vạn năm tu hành, quả nhiên bất phàm..." Trên khuôn mặt nho nhã của Thanh Minh lộ ra một nụ cười, y mở lời nói.

Ánh mắt y di chuyển lên trên, lúc này trên Hoàng Trung Lý, tuy có không ít hoa đã nở, nhưng hoa quả kết được, lại chỉ có chín cái.

Hoa của Hoàng Trung Lý hình dáng giống như hoa sen, quả của nó hình dáng giống như hạt châu.

Trên chín quả hoa quả đó, đều có hai chữ 'Hoàng Trung'.

Chín quả Hoàng Trung Lý này, lúc này còn cách thời điểm thành thục khá lâu, lúc này e rằng mới vừa kết trái thôi.

"Một nguyên hội nở hoa, một nguyên hội kết quả, một nguyên hội thành thục, một nguyên hội mới có thể dùng được, mỗi lần chỉ kết chín quả Hoàng Trung Lý..." Thanh Minh nhìn rất lâu, trong lòng liền đã có sự minh ngộ.

Với tư cách là cực phẩm Tiên Thiên linh căn, hoa quả lại đặc thù như vậy, sức mạnh ẩn chứa trong quả Hoàng Trung Lý đó cực kỳ khủng bố.

Một sinh linh Nhân Tiên phổ thông nhất, ăn một quả Hoàng Trung

Lý, lập tức chứng đắc Đại La Đạo Quả cũng không khó.

Đương nhiên, bởi vì cỗ sức mạnh kia cực kỳ khổng lồ, cho nên cũng cần thân thể chịu đựng được sự xung kích của cỗ sức mạnh đó.

Chỉ cần chịu đựng được sự xung kích của cỗ sức mạnh đó, vậy thì chứng đạo Đại La Đạo Quả không hề khó.

Còn đối với tu sĩ trên Đại La Kim Tiên, tuy rằng hiệu quả của Hoàng Trung Lý không còn lớn lắm, nhưng đề thăng một ít pháp lực thì vẫn có thể.

Vì vậy, quả mà cực phẩm Tiên Thiên linh căn kết ra, quả thật phi phàm.

Lần này có thể gặp được cực phẩm Tiên Thiên linh căn Hoàng Trung Lý, Thanh Minh quả thật cảm thấy là đại cơ duyên, đại tạo hóa.

Dù sao cực phẩm Tiên Thiên linh căn, không dễ dàng gặp được như vậy.

Trong Hồng Hoang, cực phẩm Tiên Thiên linh căn cũng có số lượng nhất định, không nhiều.

Mỗi một gốc đều sẽ gây ra vô số phong vũ dưới Hồng Hoang.

Lần này, cũng là sau khi mạt sát Âm Ảnh Ma Thần, mới gặp được.

Muốn gặp được một tồn tại như vậy, cũng cần trải qua một phen ma luyện.

Muốn dễ dàng đạt được, điều đó không khả thi lắm.

Trong lòng nghĩ xong, khi Thanh Minh nhìn lại Hoàng Trung Lý, quang mang trong mắt y càng thêm sáng rõ.

Chương 11

Tại một khu vực thuộc Trung Ương Đại Lục.

Khí tức tiên linh cùng hương hoa từ Hoàng Trung Lý chậm rãi tán phát, khô mộc phùng xuân, linh khí ngưng kết, vạn vật tựa hồ lại lần nữa tái sinh.

Thanh Minh chậm rãi đảo mắt nhìn một lượt, khẽ gật đầu, sau đó phất tay một cái, trực tiếp thu cả khu vực phương viên vạn dặm.

Hoàn thành mọi việc, Thanh Minh lại lần nữa phất tay, đem những khí tức tiên linh cùng hương hoa Hoàng Trung Lý ngưng kết tại nơi đây chậm rãi tản ra, rơi xuống khu vực này, tiếp tục gia tốc sự diễn biến và khôi phục của nó.

Thanh Minh nhìn thoáng qua, khẽ gật đầu, tức thì thân hình chợt lóe, biến mất tại nguyên địa.

Nơi đây, bởi vì Thanh Minh ra tay cùng với tiên linh khí tức và hương hoa do Hoàng Trung Lý tán phát, linh khí ngưng kết và thiên địa chi lực hiệp trợ, sự diễn biến khôi phục cũng dần dần đề thăng.

Nguyên bản là Hỗn Độn toái phiến, nhưng bởi vì Thanh Minh giao chiến cùng Âm Ảnh Ma Thần, Hỗn Độn toái phiến đã gần như vỡ nát toàn bộ, giờ đây đã liên tiếp với địa mạch Hồng Hoang.

Đợi sau khi nơi này diễn biến khôi phục, liền triệt để dung hợp vào Hồng Hoang.Thời gian thoáng qua, lại đã hơn một Nguyên hội trôi đi.

Thanh Minh lần này chọn phương hướng vòng vèo lên phía Bắc, hướng về trung tâm Trung Ương Đại Lục, Bất Chu Sơn.

Bản tôn lần này đi không hề nhanh, ngoài một mặt là tìm kiếm bảo

vật, cơ duyên, thì mặt khác, bản tôn càng thêm cảm ngộ thiên địa, mượn Hoàng Trung Lý đặc thù để tu hành Đại Đạo của bản thân.

Theo thời gian thôi động, Hồng Hoang diễn biến cũng sẽ càng thêm hoàn thiện, sự biến hóa giữa thiên địa, biến hóa linh khí, v.v., lúc này đều đang tiến về phương hướng tốt hơn, quy tắc và pháp tắc cũng không ngừng hoàn thiện, trở nên minh bạch.

Thanh Minh lần này cũng mượn Hoàng Trung Lý đặc thù, cảm ngộ thiên địa, cảm ngộ Thiên Đạo.

Lúc này, về mặt cảm ngộ và chưởng ác đại đạo pháp tắc, y tuyệt đối không kém Hồng Quân Đạo Nhân, cách cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên lại gần thêm một bước.

"Ông!" Huyền quang xán lạn, diệu ý trùng trùng, giữa Tam Hoa pháp tắc tung hoành, lôi quang giao triền, sức mạnh lôi đình cùng hủy diệt chi lực tràn ngập trong Khánh Vân.

Ấn ký lôi đình trên mi tâm thần quang lưu chuyển, một cỗ khí tức đại đạo tinh túy tràn ra, lôi quang bao phủ quanh thân Thanh Minh.

Vào một khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, lần tạm dừng tu hành này, bản tôn khá hài lòng với tiến triển đạt được, tin rằng không lâu sau sẽ chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Hoàng Trung Lý quả nhiên không hổ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, chỉ một chút sức mạnh nhàn nhạt thôi cũng đủ để hiệp trợ tu hành không ít.

Nếu thực dụng một quả tiên quả, e rằng pháp lực và cảm ngộ cũng sẽ đề thăng không ít…" Thanh Minh khẽ nói.

Công hiệu của Hoàng Trung Lý đối với cảnh giới cổ xưa của Thanh Minh, tuy không có tác dụng quá lớn, nhưng hiện tại đang trong giai đoạn tích lũy, dù chỉ một chút cũng cực kỳ hiếm có.

Bởi vậy, Thanh Minh khá hài lòng, cũng mong đợi tình huống sau này khi thôn phệ một quả tiên quả Hoàng Trung Lý.

Dù không thể giúp tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên, e rằng cũng có thể đề thăng không ít.

Hiện tại cách thời điểm Hoàng Trung Lý có thể thực dụng, còn hơn một Nguyên hội nữa, cũng không còn xa.

Trong lòng suy tính xong, Thanh Minh liền đứng dậy, tiếp tục tiến lên.

Nơi này cách Bất Chu Sơn cũng không xa lắm, có khoảng vạn dư năm là đủ đến.

Thanh Minh cũng không vội, vừa tìm kiếm cơ duyên bảo vật, vừa đi tới là được.Thời gian thoáng qua, lại đã tám nghìn năm trôi đi.

Trên một ngọn sơn phong.

"Tuy rằng đã trải qua mấy chục vạn Nguyên hội diễn hóa, nhưng uy áp của Bàn Cổ vẫn cường hãn đến vậy…" Tuy cách Bất Chu Sơn mấy chục triệu triệu ức dặm, nhưng nơi đây đã cảm nhận được cỗ uy áp Bàn Cổ nồng đậm kia.

Trước đây Thanh Minh không trực tiếp đi tới Bất Chu Sơn, tuy cũng cảm nhận được một chút uy áp Bàn Cổ, nhưng không nồng đậm.

Hiện tại càng tới gần, cỗ uy áp Bàn Cổ kia càng thêm nồng đậm.

Tuy đối với Thanh Minh, một tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn, ảnh hưởng sẽ không quá lớn, nhưng trong lòng bản tôn vẫn vô cùng chấn hám.

Trải qua mấy chục vạn Nguyên hội diễn biến mà uy áp Bàn Cổ vẫn cường hãn đến vậy, khi thiên địa sơ khai, uy áp Bàn Cổ quả là đáng sợ biết bao.

Sinh linh bình thường, thật sự không thể nào tiếp cận Bất Chu Sơn.

Dù sao uy áp Bàn Cổ như vậy, trừ phi là tồn tại trên Đại La Kim Tiên trung kỳ, nếu không đều sẽ chịu ảnh hưởng không nhỏ, còn dưới Đại La Kim Tiên thì càng thêm nghiêm trọng.

Bởi vậy, thiên địa diễn biến đến mức hiện tại, nhưng người thật sự đặt chân lên Bất Chu Sơn, quả thực không nhiều.

Dù sao những người có thể đạt tới Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, vào thời điểm này ở Hồng Hoang đều đếm trên đầu ngón tay.

Người thật sự đặt chân lên đây, leo lên Bất Chu Sơn thì lại càng ít ỏi hơn.

Bởi vậy, nếu thời cơ phù hợp, lần này tới Bất Chu Sơn, không chừng có thể gặp được một vài cơ duyên.

Trong lòng suy tính xong, Thanh Minh liền thân hình khẽ động, lôi quang hướng về Bất Chu Sơn, tốc độ đạt tới cực hạn.Năm trăm năm sau, Thanh Minh cuối cùng cũng tới chân Bất Chu Sơn.

Nhìn Bất Chu Sơn sừng sững xuyên mây xanh, nối liền thiên địa, hùng vĩ, vượt qua mọi ngọn núi ở Hồng Hoang, trong lòng bản tôn cũng cảm thấy vô cùng chấn hám.

Đứng dưới Bất Chu Sơn, cỗ uy áp Bàn Cổ kia đã đạt tới mức đỉnh phong nhất.

Tuy Thanh Minh cảm nhận một chút áp lực, nhưng đối với bản tôn, lại không có ảnh hưởng lớn.

Dừng lại mấy hơi thở, thân hình y khẽ động, liền phi vút lên Bất Chu Sơn.

Tốc độ của Thanh Minh lần này không chậm.

Bất Chu Sơn, ngoài Hồ Lô Tiên Đằng và Ba Tiêu Thụ sau này sẽ xuất thế ở giữa sườn núi, thì thực tế không còn cơ duyên hay bảo vật nào khác.

Bởi vậy, Thanh Minh sau khi tìm kiếm một lượt ở giữa sườn núi, vì thời cơ chưa đến, nên cũng không gặp được bảo vật nào khác, liền trực tiếp phi vút lên đỉnh Bất Chu Sơn.

Thanh Minh mất mười mấy năm để đi hết nửa sườn Bất Chu Sơn, lại mất mười mấy năm nữa mới leo lên đỉnh Bất Chu Sơn.

Trên đỉnh Bất Chu Sơn, là một vùng đất rộng lớn đến mức Thanh Minh không nhìn thấy biên tế.

Tại đây, ở Cửu Thiên Thương Khung, có một cỗ sức mạnh ngưng kết, liên tiếp với sức mạnh thiên địa.

Theo quỹ tích nguyên bản, Bất Chu Sơn cũng bị chặt đứt làm đôi, nên sức mạnh bị hủy, Thương Khung mới vỡ nát, Thiên Hà đảo quán.

Hiện tại, sức mạnh ngưng kết, khí tức khủng bố, khiến Thanh Minh cũng cảm thấy tâm quý không ngớt, quả nhiên không hổ là sức mạnh nối liền thiên địa.

Thanh Minh nhìn một cái, liền thu hồi ánh mắt.

Trên đỉnh núi này, ngoài cỗ sức mạnh nối liền Thương Khung, sau này còn có Thiên Đình xuất thế.

Những thứ này, đều sẽ tùy theo Hồng Hoang diễn hóa, thời gian thôi di mà xuất hiện.Trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Cảm thụ tiên thiên linh khí dồi dào đến cực hạn, ngưng kết thành vân vụ tại nơi đây, pháp lực quanh thân vận chuyển, pháp tắc sôi trào, Đại Đạo oanh minh, pháp lực vận chuyển, tất cả đều đang tiến về phương hướng cao hơn.

“Oanh long long!!!” Đột nhiên, trên Cửu Thiên, mây đen cuồn cuộn, từng trận lôi đình vang dội, lôi long giao thác tung hoành, va chạm tạo ra vô số hỏa hoa.

Thanh Minh mở hai mắt, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười mỉm.

Sau khi nhìn lôi đình Thiên Phạt đang dần dần tan đi, y liền tiếp tục tiến về phía trước, bắt đầu hành trình trên Bất Chu Sơn.

“Bất Chu Sơn quả không hổ là trung tâm Trung Ương Đại Lục, là Thiên Trụ của Hồng Hoang.

Tiên thiên linh khí cùng độ rõ nét của quy tắc và pháp tắc như thế này, không khu vực nào khác có thể so sánh được…” Thanh Minh chậm rãi bước đi, trong miệng nhịn không được tán thán.

Nơi Bất Chu Sơn vốn đặc thù, nên có chút bất phàm là điều bình thường.

Không phải nơi nào cũng có thể như Bất Chu Sơn, dù sao đây là Thiên Trụ chống đỡ thiên địa, lại là hóa thân của Bàn Cổ, quả thực không hề tầm thường.

Thanh Minh tán thán một câu, liền tiếp tục tiến lên.

Cứ thế, mấy năm sau.

Thanh Minh dừng bước, nhìn thấy ở phía trước cách nghìn dặm, một cây trúc chín đốt cắm rễ bên sườn núi, mắt y khẽ sáng lên.

Chỉ một cái liếc mắt, Thanh Minh liền minh ngộ chân danh và thông tin cụ thể về cây trúc này.

Một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, cực phẩm Linh Căn, Khổ Trúc!

Nhìn cây trúc chín đốt xanh biếc, lá cũng phát ra thần quang, toàn

thân đạo vận thiên thành, đại đạo pháp tắc và tiên thiên khí tức không ngừng tán phát, có công hiệu thanh tĩnh tâm thần, minh ngộ Đại Đạo.

Tuy lúc này chưa thực sự thành thục, nhưng công hiệu của Khổ Trúc đã không nhỏ rồi.

Trong quỹ tích nguyên bản, Khổ Trúc sau này cũng hóa hình, nhưng lại vẫn lạc trong chiến trường Đạo Ma.

Một đốt thân trúc sau này được Thánh Nhân Tiếp Dẫn lấy được, luyện thành Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, cũng là một pháp bảo không tệ.

Nhưng hiện tại, đã bị Thanh Minh gặp được, vậy thì không thể có chuyện sau này nữa rồi.

Cứ như vậy, sẽ không có Lục Căn Thanh Tịnh Trúc sau này.

Một cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn như vậy, Thanh Minh sao có thể để rơi vào tay người khác?

Dựa vào Khổ Trúc tu hành, cũng có thể nhanh chóng hơn rất nhiều, dù sao nó có thể thanh tĩnh tâm thần, minh ngộ Đại Đạo.

Công hiệu này đối với Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng có tác dụng không nhỏ, huống chi Thanh Minh lúc này mới chỉ là Đại La Kim Tiên.

Một bảo vật như vậy, Thanh Minh tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Hưu!" Lôi quang chợt lóe, trong khoảnh khắc tiếp theo, Thanh Minh liền xuất hiện trước Khổ Trúc.

Một tầng quang mang màu xanh nhạt bao phủ quanh Khổ Trúc, một cỗ khí tức tiên thiên tinh túy cùng sức mạnh đặc biệt của Khổ Trúc, giúp minh ngộ tâm thần, thông triệt Đại Đạo tràn ra.

Thanh Minh vừa tới gần Khổ Trúc, lúc này đã cảm nhận được mức độ thanh minh của tâm thần bản tôn.

Trong lòng bản tôn cũng cảm khái rất nhiều về cơ duyên và tạo hóa.

Nếu không phải thời cơ vừa vặn, e rằng Khổ Trúc lại sẽ bị Thiên Đạo Ma Thần khác đoạt mất.

Dù sao hiện tại, Lượng Kiếp Hung Thú kết thúc chưa đầy hai mươi Nguyên hội, mọi thứ đều đang bắt đầu.

Có một số Tiên Thiên Thần Thai Ma du lịch Hồng Hoang tìm kiếm bảo vật là điều bình thường.

Nếu không, sau này Hồng Quân Đạo Nhân sẽ không có nhiều bảo vật và linh bảo như vậy.

Bởi vậy, lần này có thể gặp được Khổ Trúc, Thanh Minh cũng có được cơ duyên và tạo hóa không nhỏ.

Chương 12

Nhìn cây trúc chín đốt xanh biếc trước mắt, Thanh Minh phất tay một cái, liền trực tiếp thu cả phần thổ nhưỡng nơi đây.

Hoàn thành mọi việc, Thanh Minh chậm rãi đảo mắt nhìn nơi đây một lượt, sau đó liền tiếp tục tiến lên.Thời gian thoáng qua, lại đã hơn nghìn năm trôi đi.

Lúc này, ngoài một động phủ nằm ở trung tâm đỉnh Bất Chu Sơn, Thanh Minh đã tìm kiếm xong tất cả các nơi khác.

Trừ một số thiên tài địa bảo, tiên thiên dược liệu, v.v., thì không gặp được thứ gì khác.

Bởi vậy, sau khi tìm kiếm xong các khu vực khác, Thanh Minh liền hướng tới động phủ kia.

"Hưu!" Chỉ thấy lôi quang lóe lên, khoảnh khắc tiếp theo, Thanh Minh đã đứng trước động phủ.

Nhìn động phủ chỉ rộng vài dặm này, so ra quả thực rất nhỏ.

Nhưng linh khí quanh quẩn nơi đây tựa hồ càng thêm nồng đậm, dồi dào hơn những nơi khác rất nhiều, hiển nhiên đặc thù, động phủ chi trung, định nhiên hữu trứ kỳ đích cơ duyên sở tại.

Thanh Minh suy tính xong, liền trực tiếp tiến vào động phủ.

Bên trong động phủ, lại không giống như vẻ bề ngoài.

Nó ẩn chứa một loại thủ pháp Tu Di, bên trong lại rộng mấy nghìn dặm.

Tuy cũng không nhỏ, nhưng những nơi khác lại không có quá nhiều điều kỳ lạ hay dấu hiệu của cơ duyên bảo vật.

Khả năng duy nhất có bảo vật và cơ duyên, chính là một trận pháp tự nhiên ở trung tâm động phủ.

Những trận pháp tự nhiên như vậy đều dùng để bảo hộ bảo vật bên trong.

Sở dĩ Thanh Minh đoán bên trong có cơ duyên bảo vật, liền bởi vì trận pháp này không giống với trận pháp nơi Âm Ảnh Ma Thần trước đây.

Bởi vậy, khả năng rất lớn là có bảo vật tồn tại.

Thanh Minh không dừng lại, đi thẳng tới trước trận pháp.

"Ông!" Trận pháp khẽ rung động.

Tuy không bị thôi động, nhưng cỗ khí tức tán phát ra cũng khá yếu ớt.

"Phá!" Thanh Minh khẽ động tay, một đạo lôi quang trực tiếp giáng xuống, trực tiếp đánh lên trận pháp, trận pháp lập tức vỡ tan.

Trận pháp bị phá, ánh mắt Thanh Minh trực tiếp nhìn về khu vực bị trận pháp bao phủ.

Phạm vi trận pháp bao phủ tuy không nhỏ, nhưng bảo vật ẩn chứa bên trong quả thực không nhiều.

Một bên chỉ có một thủy trì màu trắng sữa rộng một trượng, trên thủy trì, lơ lửng một khối ngọc màu tím lớn bằng lòng bàn tay.

"Toái phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp!" Thần sắc Thanh Minh hơi dị sắc.

Tạo Hóa Ngọc Điệp bản tôn không hề xa lạ, dù sao đã từng thấy khối ngọc trong tay Hồng Quân Đạo Nhân, cũng đã thấy y ra tay, bởi vậy không hề xa lạ gì với Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Sau khi Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ nát, khối trong tay Hồng Quân

Đạo Nhân là lớn nhất, ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh nhất.

Trong Hồng Hoang tuy cũng có toái phiến tồn tại, nhưng pháp tắc ẩn chứa thì một trời một vực.

Nếu có sinh linh nào đó đạt được, tham ngộ được một vài pháp tắc trong đó, cũng sẽ có thu hoạch không nhỏ, cũng là một cơ duyên không tệ.

Thanh Minh dời ánh mắt khỏi toái phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp, rơi xuống thủy trì màu trắng sữa phía dưới.

Thủy trì màu trắng sữa cũng là thần vật cực kỳ trân quý trong Hồng Hoang, có thể gọi là Bàn Cổ Ngọc Tủy.

Tu hành bằng thứ này, không chỉ có thể tăng cường cường độ thân thể của bản thân, mà còn có thể càng thêm khế hợp thiên địa, khế hợp Đại Đạo Pháp Tắc, cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ.

So ra, Bàn Cổ Ngọc Tủy quý giá hơn toái phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp rất nhiều.

Dù sao đã có được tất cả, vậy Thanh Minh tự nhiên cũng muốn tham ngộ một phen.

Hiện tại bản tôn đang ở bờ vực tấn thăng, không chừng đây chính là khế cơ.Trên đỉnh Bất Chu Sơn, trong động phủ.

Thanh Minh suy tính xong, liền đi thẳng đến bên cạnh thủy trì, khoanh chân ngồi xuống, hiện ra Khánh Vân màu trắng, Tam Hoa trên đỉnh đầu, vô số lôi đình và pháp tắc giao thác tung hoành trong đó, từng trận khí tức lôi đình và hủy diệt tràn ra.

"Á!" Đột nhiên, Thanh Minh kết ấn trong tay, mỗi thủ ấn đều kích đãng lực lượng tuyên cổ thương khung, lôi đình vô tận hiển hiện trong thủ ấn.

Khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy Bàn Cổ Ngọc Tủy trong thủy trì màu trắng sữa lúc này từ từ bay lên, từng chút một bắt đầu dung nhập vào cơ thể Thanh Minh.

Cảm thụ sức mạnh khủng bố trong cơ thể, Thanh Minh lập tức nhắm hai mắt bắt đầu tu hành, sức mạnh bàng bạc bắt đầu vận chuyển Đại Chu Thiên trong cơ thể.

"Ông!" Lúc này, trong Khánh Vân màu trắng, dưới Tam Hoa màu đỏ rực, một điểm quang mang xanh biếc chậm rãi hiển hiện, sau đó dần dần hóa hiện thành một cây trúc chín đốt xanh biếc, chính là Linh Căn Khổ Trúc.

Lúc này, Khổ Trúc hiển hiện trong Khánh Vân của Thanh Minh, tán phát từng trận Linh Căn chi khí, khiến linh đài trống không, Đại Đạo thông triệt.

Về sự lý giải quy tắc và pháp tắc của thần thông bản thân, về tham ngộ Thiên Đạo, về tham ngộ pháp tắc cảnh giới Đại La của bản thân, v.v., lúc này đều chậm rãi đề thăng.

Là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, công hiệu của nó lúc này đã hiển hiện không sót chút nào.

Thanh Minh trong lòng cũng khá hài lòng.

Có Khổ Trúc tương trợ, lần tu hành tham ngộ Đại Đạo này sẽ nhanh hơn không ít.

Ngay lập tức, bản tôn nhanh chóng vận chuyển Đại Chu Thiên tu hành.

Sức mạnh bàng bạc ẩn chứa trong Bàn Cổ Ngọc Tủy bắt đầu đề thăng cường độ thân thể của Thanh Minh.

Bàn Cổ Ngọc Tủy có thể đề thăng thân thể Thanh Minh lên một mức độ cực kỳ khủng bố.

Bản thân Thanh Minh là hóa thân của Thiên Phạt Lôi Đình, cường độ thân thể vốn đã cường hãn.

Lần này lại có Bàn Cổ Ngọc Tủy đề thăng lần nữa, e rằng so với Tổ Vu, cũng không kém cạnh bao nhiêu.

Cứ như vậy, kết hợp với tổng thể thực lực của bản thân Thanh Minh, lại sẽ đề thăng không ít.

Trong lòng ý niệm chợt lóe, sau đó bản tôn chậm rãi nhắm hai mắt lại, 【Hồng Mông Đại Đạo Kinh】 hóa thành từng đạo Đại Đạo chi âm vang vọng trong thức hải của bản tôn, hiệp trợ tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc.

Cùng với Lượng Kiếp thôi động, Thiên Đạo cũng đang trong quá trình diễn hóa.

Những lần tham ngộ sau này, Thanh Minh cũng không nhanh như vậy, bởi vậy mỗi lần có thể nhanh chóng đề thăng như thế này, Thanh Minh đều sẽ không bỏ lỡ.

"Nhất khí động đãng, hư vô khai hợp, hữu vô hỗ thiệp, hỗn hỗn độn độn, trùng hư chí thánh, bao nguyên hàm linh, thần minh biến hóa, hoảng hốt lập báo. …" Từng trận Đại Đạo chi âm vang vọng trong thức hải của Thanh Minh, khiến bản tôn càng nhanh chóng ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân.

Một con trường hà màu bạc trắng xuất hiện quanh thân Thanh Minh, cát sông Hằng vụt bay.

Trường Hà Thời Không hiển hiện, trực tiếp thôi động tốc độ lưu chuyển của thời không lên cực hạn.

Thanh Minh đã là Đại La Kim Tiên viên mãn, đã trảm khước được quá khứ.

Hiện tại, một tồn tại có vị, lúc này có thể trực tiếp triệu ra Trường

Hà Thời Không, thôi động tốc độ lưu chuyển của thời không để gia tốc tu hành của bản thân.

Không chỉ vậy, trong Khánh Vân của Thanh Minh, giữa ba đóa Liên Đài màu đỏ rực, một cỗ sức mạnh huyền ảo sâu sắc dần dần liên kết, sau đó dần dần hóa thành ba điều Đại Đạo Xiềng Xích, trực tiếp quán xuyên vũ trụ thương khung, vô tận thời không chi địa, kéo dài đến một không gian đặc thù.

Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đại Đạo thuế biến, trảm khước Vận Mệnh Trường Hà.

Đại Đạo của Thanh Minh lúc này đã bắt đầu thuế biến.

Về việc trảm khước Vận Mệnh Trường Hà, không nhất thiết phải ở Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, có thể là trung kỳ, hoặc hậu kỳ đều được.

Đây chỉ là một tiêu chí của cảnh giới, nhưng cụ thể tu vi thế nào mới trảm khước Vận Mệnh Trường Hà, hoàn toàn phụ thuộc vào bản thân y.

Lúc này, Đại Đạo Xiềng Xích ngưng tụ trên Tam Hoa của Thanh Minh, liền kéo dài vào trong Vận Mệnh Trường Hà.

Tuy không có khả năng trảm khước, nhưng có thể giúp Thanh Minh sớm cảm ngộ Vận Mệnh Trường Hà, đối với việc trảm khước sau này sẽ có không ít trợ giúp.

Thanh Minh lúc này tự nhiên hiểu rõ, cũng đang nhanh chóng tu hành.

Trường Hà Thời Không, Vận Mệnh Trường Hà hiển hiện, Bàn Cổ Ngọc Tủy nhanh chóng được hấp thu luyện hóa.

Về tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc cũng nhanh chóng đề thăng.

Lúc này, lôi đình bao phủ quanh thân Thanh Minh càng thêm mật tập không ít, toàn bộ động phủ hóa thành biển lôi đình, vạn thiên đạo lôi đình hiển hiện, không ngừng phù động quanh thân Thanh Minh.

"Ông!" Trong mi tâm của Thanh Minh, ấn ký lôi đình lúc này dần dần diễn hóa, tựa hồ muốn hóa thành con mắt thứ ba.Cùng lúc đó, trong không gian Thiên Đạo.

Trong Lôi Trì, nơi nguyên bản ngưng tụ vạn lôi Hồng Hoang, lôi đình Thiên Phạt, lúc này lôi đình giao thác, va chạm tạo ra vô tận hỏa hoa, vạn lôi không ngừng diễn biến, toàn bộ Lôi Trì chấn động không ngớt.

Trong không gian Thiên Đạo, lôi quang chiếu sáng thiên địa, khiến không gian Thiên Đạo hóa thành biển lôi đình.

"Oanh!" Không biết đã trôi qua bao lâu, tất cả lôi đình dần dần co rút lại vào Lôi Trì, lôi đình hóa thành nước, vạn lôi ngưng tụ, lực lượng kinh khủng ngưng kết trong lôi đình.

"Hô lỗ lỗ!!!" Nước lôi không ngừng dũng động, tựa hồ có tồn tại nào đó sắp hiển hiện, tỉnh lại.

"Bành!" Một tiếng động nhẹ, vô số nước lôi bắn ra, một lần nữa hóa thành lôi đình, xuyên phá không gian Thiên Đạo, rơi xuống Hồng Hoang đại địa, yên diệt vô số khu vực, khiến không ít sinh linh kinh hãi, không hiểu rốt cuộc trên Cửu Thiên đã xảy ra chuyện gì, lôi đình khủng bố như vậy lại trực tiếp từ Cửu Thiên giáng xuống.

Khoảnh khắc đó, tại Ngọc Kinh Sơn, Hồng Quân Đạo Nhân ngẩng đầu ngưng vọng.

Tại một khu vực nào đó, La Hầu ngẩng đầu ngưng vọng.

Dương Mi Đạo Nhân ngẩng đầu ngưng vọng.

Càn Khôn Đạo Nhân ngẩng đầu ngưng vọng.

Tam Tộc tộc trưởng ngẩng đầu ngưng vọng.

Đối với dị tượng Cửu Thiên lúc này, những tồn tại đỉnh tiêm kia đều vô cùng kinh hãi, có lẽ, đây sẽ là mấu chốt của sự diễn biến Thiên Đạo.

Tình huống đặc thù, tự nhiên cũng phải làm rõ.Thời gian nhanh chóng trôi qua, hơn trăm Nguyên hội sau.

Thanh Minh dừng tu hành, đột nhiên mở hai mắt.

Lôi quang chói lọi rực rỡ tràn ngập đôi mắt y, ấn ký lôi đình nơi mi tâm đã diễn hóa thành hình dạng một con mắt.

Chương 13

Thiên Phạt Chi Nhãn!

Ngưng tụ sức mạnh cường đại nhất giữa thiên địa, hấp thu Thiên Phạt Lôi Đình của vạn lôi chi lực trong Lôi Trì.

Thiên Phạt Chi Nhãn vừa khai mở, Thiên Đạo diễn biến sẽ đạt tới mức độ cao hơn, uy lực của Thiên Phạt Lôi Đình cũng sẽ đạt tới mức độ càng thêm khủng bố.

"Thiên Phạt Chi Nhãn, khai!" Đột nhiên, Thanh Minh khẽ quát một tiếng, con mắt nơi mi tâm chợt mở ra.

Một đạo lôi quang từ trong mắt bắn ra, tất cả vạn vật trước mắt quy về tịch diệt, trọng quy hư vô.

Lúc này, trên Cửu Thiên của Bất Chu Sơn, mây đen cuồn cuộn, một con mắt khổng lồ chậm rãi hiển hiện, lãnh mạc vô tình phủ khám Hồng Hoang đại địa.

Khoảnh khắc đó, tất cả sinh linh, bao gồm Hồng Quân Đạo Nhân và một nhóm đại năng đỉnh tiêm lúc này đều thần sắc kinh hãi.

Con mắt đó vô cùng khủng bố!

Không ai dám khinh suất trêu chọc.

Một tồn tại khủng bố như vậy, vì sao lại đột nhiên xuất hiện?

Không có sinh linh nào có thể hiểu rõ, lúc này chỉ có thể thần sắc kinh hãi mà nhìn tất cả!Trong động phủ trên Bất Chu Sơn.

Trong hư không, từng trận lôi đình chi quang không ngừng lóe lên, không gian vỡ nát, hồi quy Hỗn Độn, trọng diễn địa thủy phong hỏa, diễn hóa thế giới, khôi phục, rồi lại vỡ nát, không ngừng lặp đi lặp

lại.

Thiên Phạt Chi Nhãn nơi mi tâm Thanh Minh thì đang ngưng tụ sức mạnh cường đại nhất giữa thiên địa, sức mạnh lôi đình ngưng kết đến cực hạn.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Thiên Phạt Chi Nhãn nơi mi tâm mới dần dần thu hồi tất cả lôi đình, sau đó chậm rãi nhắm lại, ẩn vào thức hải của Thanh Minh.

Từ giờ phút này trở đi, Thiên Phạt Chi Nhãn chính thức ngưng tụ.

Là hóa thân của đạo Thiên Phạt Lôi Đình đầu tiên, Thanh Minh sẽ chấp chưởng sự tồn tại của Thiên Phạt Chi Nhãn, cũng sẽ từng bước đề thăng Thiên Phạt Chi Nhãn, chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Bản tôn ngẩng đầu, nhìn con mắt khổng lồ lãnh mạc vô tình phủ khám thiên địa trên Cửu Thiên, hài lòng gật đầu.

Lôi Trì bị phá, Thiên Phạt Chi Nhãn xuất hiện, tất cả lôi đình đều ngưng tụ trong Thiên Phạt Chi Nhãn.

Một đạo Thiên Phạt Lôi Đình xuất ra, uy lực sẽ đạt tới một mức độ càng thêm khủng bố, cũng đủ để thanh trừng tất cả những tồn tại nghịch thiên trong Hồng Hoang bằng sức mạnh cường đại nhất.

Thiên Phạt Chi Nhãn chậm rãi đảo mắt nhìn Hồng Hoang một lượt, sau đó giữa những đám mây đen cuồn cuộn, vô số lôi đình lóe lên, rồi dần dần ẩn sau mây đen, cho đến khi biến mất không còn dấu vết.

Chúng sinh trong lòng thở phào một hơi.

Đối mặt với con mắt khổng lồ kia, phảng phất như cảm giác lập tức sẽ vẫn lạc trong đó, cực kỳ khủng bố.

Trước một tồn tại khủng bố như vậy, vô số sinh linh cảm thấy,

ngoài việc chờ đợi vẫn lạc ra, còn có thể làm gì?

Ngay cả Tam vị tộc trưởng cũng có cảm giác như vậy.

Thật sự quá khủng bố!

Các đại năng đều tâm quý không ngớt.

Rất lâu sau, mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Tuy muốn tiếp tục tu hành, nhưng cảm giác tâm quý kia vẫn không tan biến, e rằng trong một khoảng thời gian dài, ấn tượng khủng bố của Thiên Phạt Chi Nhãn vẫn sẽ lưu lại trong lòng.Thanh Minh lúc này không để ý đến lời nói của chúng sinh và đại năng Hồng Hoang.

Lúc này, Thiên Phạt Chi Nhãn đã ngưng tụ và bắt đầu chấp chưởng, sau này cũng cần tiếp tục đề thăng uy lực của Thiên Phạt Chi Nhãn.

Tất cả, chỉ mới đi vào quỹ đạo.

Con đường phía trước còn dài.

Tình huống lúc này, chính là một khởi đầu tốt đẹp.

Trong lần tu hành này, khi ngưng tụ Thiên Phạt Chi Nhãn, bản tôn đã một lần đột phá bế tắc cảnh giới, một lần xông lên trên cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Đã tiến thêm một bước, sau này muốn nhanh chóng tiến lên thì không còn khả năng quá lớn nữa.

Từng bước đều cần ổn định vững chắc mới được.

Nhưng Thanh Minh cũng không vội.

Trong Hồng Hoang lúc này, tu vi của bản tôn đã là đỉnh tiêm, cũng không cần lo lắng.

Sau này chậm rãi tu hành, tham ngộ Đại Đạo là được.

Thanh Minh suy tính xong, ánh mắt nhìn thủy trì đã bị hấp thu cạn kiệt, khẽ gật đầu.

Lần này Bàn Cổ Ngọc Tủy quả thực đã giúp ích không ít.

Nếu không có Bàn Cổ Ngọc Tủy giúp bản tôn càng thêm khế hợp thiên địa, càng thêm cảm ngộ Đại Đạo, càng thêm hoàn thiện bản thân và Thiên Đạo, e rằng cũng khó lòng làm được như vậy.

Dù sao, để ngưng tụ Thiên Phạt Chi Nhãn, cũng cần một cỗ sức mạnh cực kỳ bàng bạc.

Vào khoảnh khắc cuối cùng, Thanh Minh liền mượn sức mạnh khủng bố của Bàn Cổ Ngọc Tủy, một lần ngưng tụ Thiên Phạt Chi Nhãn, khai mở Thiên Phạt Chi Nhãn, giám quản Hồng Hoang, chấp chưởng trừng phạt.

Mọi thứ, đều từng bước một.

Nếu đi không vững, sẽ không thể đạt đến trình độ hiện tại.

May mắn thay, mọi thứ Thanh Minh đều đã hoàn thành, kết quả cũng khiến bản tôn vô cùng hài lòng.

"Cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, quả thật không tầm thường…" Rất lâu sau, Thanh Minh khẽ nói.

Thiên địa lúc này, trong mắt bản tôn quả thực đã biến hóa không ít.

Bất kể quy tắc hay pháp tắc, đều trở nên rõ ràng hơn rất nhiều, có thể tham ngộ và vận dụng càng rõ ràng, nhanh chóng hơn.

Lần tu hành này, Linh Căn Khổ Trúc trực tiếp cắm rễ trong Khánh Vân, cũng có công hiệu thanh tĩnh tâm thần, linh đài thanh minh, minh ngộ Đại Đạo.

Có thể nói, lần này cũng nhờ sự hiệp trợ của nhiều phương sức mạnh, mới đạt được một chút thành tựu.

Hiện tại, quy tắc và pháp tắc giữa thiên địa trong mắt bản tôn càng thêm rõ ràng.

Lại có Linh Căn Khổ Trúc tương trợ, sau này tu hành cũng sẽ thuận lợi hơn vài phần.

Đợi Khổ Trúc trưởng thành, lại sẽ trở nên càng khác biệt.

Trong lòng suy tính xong, Thanh Minh liền thu liễm tâm thần, sau đó chậm rãi đứng dậy.

Lôi đình trong động phủ tùy hành, khoảnh khắc tiếp theo toàn bộ dung nhập vào cơ thể Thanh Minh.

Khánh Vân hạ xuống, bản tôn trực tiếp rời khỏi động phủ.

"Oanh long long!!!" Cùng với sự rời đi của Thanh Minh, toàn bộ động phủ ầm ầm sụp đổ, đã bị hủy diệt trong biển lôi đình trước đó.

Nếu không phải biển vạn lôi chống đỡ, đã sớm sụp đổ rồi.

Lúc này Thanh Minh rời đi, vạn lôi biến mất, động phủ liền không còn tồn tại nữa.

Thanh Minh quay đầu nhìn lại một cái, sau đó đứng ở khu vực biên duyên, vọng về Cửu Thiên, vọng về Hồng Hoang thiên địa, cất tiếng nói vang vọng: "Ngô lấy danh nghĩa Thiên Phạt Chi Nhãn đảo cáo Hồng Hoang vạn linh, từ hôm nay, sinh linh hóa hình đều có một kiếp, độ thiên kiếp, phương đắc thiên địa thừa nhận, khế hợp thiên địa, Đại Đạo thông sướng!" "Lấy lôi đình của Ngã khai thiên kiếp, hóa hình kiếp, từ đây, lập!" Thanh âm cuồn cuộn, từ xa khuếch tán đi.

"Oanh long long!!!" Lời Thanh Minh vừa dứt, trên Cửu Thiên vang lên từng trận oanh minh, lại khiến vạn linh ngưng vọng.

Trong khoảnh khắc đó, bất kể là đã hóa hình hay chưa hóa hình, đều rõ ràng, từ giờ phút này trở đi, sẽ có Hóa Hình Kiếp xuất hiện.

Những kẻ đã hóa hình thì trong lòng thở phào một hơi, còn những kẻ chưa hóa hình thì cảm thấy áp lực càng lớn.

Nhưng không có cách nào khác, lúc này thiên địa đã cáo tri, tất cả đều không thể thay đổi.

Để sau này thuận lợi vượt qua Hóa Hình Kiếp, liền cần phải càng củng cố thực lực và Đại Đạo của bản thân.

Chỉ có như vậy, mới có thể an nhiên độ Hóa Hình Kiếp, mới có thể càng tốt khế hợp thiên địa, tu hành Đại Đạo, tiêu dao Hồng Hoang.

Nếu không đi đúng một bước, sau này e rằng sẽ vẫn lạc dưới Hóa Hình Kiếp, như vậy, tất cả liền uổng phí.

Dưới Đại Đạo, chúng sinh đều có một tuyến sinh cơ, nhưng thiên địa diễn biến, sinh linh cũng cần ứng kiếp, như vậy mới có thể tốt hơn tu hành Đại Đạo.

Bởi vậy, đối mặt với Thiên Kiếp như vậy, vô số sinh linh chưa hóa hình lúc này càng thêm kiên định.

Con đường Đại Đạo vốn gian nan, tất cả, đều phải vượt qua mới được.

Một tuyến sinh cơ, chỉ có đi qua, đoạt được, mới có sinh cơ.

Hóa Hình Kiếp, chính là khởi đầu của Đại Đạo.

Nếu nhút nhát như vậy, con đường Đại Đạo liền không thể bình ổn, cũng là nơi Thiên Đạo lựa chọn sinh linh.

Một điểm này, sẽ thay đổi không ít cục diện của Hồng Hoang.

Sau này, Thiên Kiếp diễn biến, sẽ tương ứng với hóa hình của sinh linh phổ thông và đại năng đỉnh tiêm.

Cứ như vậy, tất cả phân chia, tất cả biến hóa, cũng đều sẽ bắt đầu từ đây.

Hồng Hoang, lại sẽ có một tình thế khác biệt.Trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Thanh Minh nhìn Cửu Thiên, lôi đình vô số hiển hiện như biển mực đổ xuống, Thiên Đạo tương ứng, thiên kiếp đã lập, y khẽ gật đầu.

Thiên Phạt, là sức mạnh cường đại nhất, không thể tùy thời mà xuất hiện, cũng không thể là phương thức độ kiếp của một số sinh linh, như Hóa Hình Kiếp.

Tuy hiện tại cũng không có Hóa Hình Kiếp, nhưng Thanh Minh nếu lấy Thiên Phạt Lôi Đình để lập Hóa Hình Kiếp, thì trong Hồng Hoang hiện tại, Hồng Quân Đạo Nhân, e rằng cũng không chịu nổi mấy đạo Thiên Phạt Lôi Đình, huống chi là những sinh linh vừa mới muốn hóa hình.

Bởi vậy, Thanh Minh lúc này trước khi lập Hóa Hình Kiếp, liền lập ra Thiên Kiếp.

Uy lực của Thiên Kiếp tự nhiên sẽ nhỏ đi vô số lần, như vậy cũng khế hợp với sơ trung của Hóa Hình Kiếp, kiểm nghiệm sinh linh, khiến họ càng thêm khế hợp thiên địa, càng tốt tu hành Đại Đạo.

Cứ như vậy, cũng sẽ không có quá nhiều sinh linh vẫn lạc dưới Thiên Kiếp.

Dù sao Thiên Đạo diễn hóa hoàn thiện, Thiên Kiếp cũng sẽ tương ứng với căn nguyên, trình độ cảnh giới Đại Đạo của sinh linh hóa hình, v.v.

Chương 14

Bởi vậy, sau khi lập ra như vậy, Thanh Minh liền hài lòng gật đầu.

Thanh Minh nhìn lôi đình và kiếp vân trên Cửu Thiên, sau đó phất tay, Đại Đạo chi lực lập tức tuôn ra, dần dần làm tan biến lôi đình và kiếp vân, thiên địa lại lần nữa trở về thanh minh.

Hoàn thành mọi việc, Thanh Minh lại không trực tiếp rời đi, y đứng chắp tay, thần sắc bình tĩnh, nhìn Hồng Hoang thiên địa, không nhìn ra sâu cạn, tựa hồ đang chờ đợi.Cùng lúc đó, dưới chân Bất Chu Sơn.

"Ông!" Không gian khẽ rung động, tức thì một đạo thân ảnh từ trong đó chậm rãi bước ra.

Nhìn đỉnh Bất Chu Sơn, y khẽ nhíu mày.

"Thiên địa chi lực thật khủng bố, sức mạnh lôi đình thật khủng bố…" "Xem ra, Thiên Đạo diễn biến, tất cả đều đã phát sinh biến hóa không nhỏ…" Nam tử trung niên kia ngưng vọng Cửu Thiên, lẩm bẩm nói.

Không ai khác, chính là Không Gian Ma Thần Dương Mi Đạo Nhân thuở xưa.

Thuở xưa vẫn lạc trong Hỗn Độn, y vẫn còn thủ đoạn để lại.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên, thiên địa diễn biến, khi linh bảo và linh căn bắt đầu xuất hiện, y liền thừa cơ đoạt lấy một trong Thập Đại Linh Căn giữa thiên địa – Không Gian Dương Liễu để tái sinh.

Tuy tu vi toàn thân không còn, cần phải tu luyện lại từ đầu, nhưng Ma Thần Hỗn Độn vẫn là Ma Thần Hỗn Độn.

Dù tu luyện lại, y vẫn không phải Tiên Thiên Ma Thần bình

thường có thể sánh ngang.

Cảnh giới tu vi lúc này của y, ngay cả Thanh Minh cũng không bằng.

Tu vi của Dương Mi lúc này đã vấn đỉnh cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Trong Hồng Hoang lúc này, e rằng y có tu vi Đại Đạo cao nhất.

Lại thêm bản thân là Không Gian Ma Thần, Không Gian Dương Liễu lại khế hợp với Đại Đạo của y.

Bởi vậy, bất kể thần thông, tu vi hay thực lực, đều cực kỳ khủng bố.

Đồng cấp bình thường, cũng không phải đối thủ của Dương Mi Đạo Nhân.

Ngoài ra, bản thể Không Gian Dương Liễu của Dương Mi Đạo Nhân lúc này có đặc tính miễn dịch đạo pháp, pháp bảo vô hiệu.

Trong tình huống như vậy, thần thông đạo pháp, linh bảo pháp bảo bình thường, đều không có bất kỳ tác dụng nào đối với Dương Mi Đạo Nhân.

Với thực lực tổng thể như vậy, Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ bình thường, e rằng cũng không nhất định là đối thủ của Dương Mi Đạo Nhân.

Một tồn tại như vậy, mới chính là kẻ kiệt xuất trong số Ma Thần Hỗn Độn thượng tam đẳng, với thực lực và thủ đoạn khủng bố.

Bất kể thủ đoạn để lại của bản thân, hay tu vi tu hành chuyển thế, đều không phải loại Ma Thần Hỗn Độn hạ tam đẳng như Âm Ảnh Ma Thần có thể so sánh.

Những tồn tại như Càn Khôn Đạo Nhân, La Hầu cũng khó lòng so

sánh với Dương Mi Đạo Nhân.

Dù sao Dương Mi thuở xưa cũng là một trong những tồn tại đỉnh tiêm, đứng đầu trong số Ma Thần Hỗn Độn thượng tam đẳng.

Một tồn tại như vậy, tự nhiên có vài phần bất phàm.

Trong Hồng Hoang, những Tiên Thiên Thần Thai Ma có thể sánh ngang, đếm trên đầu ngón tay.

"Có thể dẫn động thiên địa chi lực, Thiên Đạo chi lực như vậy, vị này cũng cực kỳ bất phàm rồi…" Dương Mi Đạo Nhân trong lòng thầm nói.

Nguyên bản, sự xuất hiện của Thiên Phạt Chi Nhãn quả thực đã khiến Dương Mi Đạo Nhân vô cùng kinh hãi.

Đó là biểu hiện của Thiên Đạo hoàn thiện, cũng là biểu hiện của sức mạnh cường đại nhất giữa thiên địa.

Những hóa thân chuyển thế của Ma Thần Hỗn Độn trong Hồng Hoang, e rằng không dám làm càn nữa.

Đủ để thanh trừng tất cả những tồn tại đi ngược lại.

Nếu lại xuất hiện loại Thần Nghịch, e rằng sẽ nhanh chóng thân tử đạo tiêu.

Sau đó, Thiên Phạt Chi Nhãn biến mất, nhưng lại có vô số lôi đình hiển hiện, và Hóa Hình Kiếp cũng xuất hiện.

Những dị tượng này và sự xuất hiện của Hóa Hình Kiếp, đều là do dị biến trên Bất Chu Sơn.

Bởi vậy, Dương Mi Đạo Nhân liền định tới đây xem sao.

Nếu thật sự có tồn tại khuấy động mọi thứ, thì vị đó, e rằng cực kỳ khủng bố.

Sau đó, Dương Mi tự nhiên phát hiện Thanh Minh đang đứng chắp tay trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Tuy trong lòng chấn kinh, nhưng y cũng không lập tức tiến tới.

Lần này, sau khi chờ đợi một lát, y mới định đi tới, xem phong thái của vị này.

Trong lòng suy tính xong, Dương Mi Đạo Nhân khẽ mỉm cười, thân hình khẽ động, dung nhập vào hư không.

Với không gian thần thông và thủ đoạn của y, trực tiếp vượt qua vô tận không gian, đến đỉnh Bất Chu Sơn.Thanh Minh đối với Dương Mi Đạo Nhân xuất hiện từ không gian, kỳ thực trong lòng đã đoán được thân phận của y.

Có thể có không gian thần thông thủ đoạn như vậy, vận dụng pháp tắc không gian đến mức độ đó, trong Hồng Hoang hiện tại, ngoài Không Gian Hỗn Độn Ma Thần Dương Mi thuở xưa ra, e rằng không còn tồn tại nào khác.

Khi Dương Mi xuất hiện dưới chân Bất Chu Sơn, bản tôn liền phát hiện ra y.

Khi bản tôn nhìn y, y cũng đang nhìn bản tôn.

Chỉ trong khoảnh khắc đã vượt qua vô số không gian đến đỉnh Bất Chu Sơn, Thanh Minh tự nhiên cũng hiểu rõ, cũng đoán chắc thân phận của y.

“Thanh Minh bái kiến Dương Mi Đạo hữu!” Thanh Minh nhìn Dương Mi Đạo Nhân, mỉm cười nói.

Nghe vậy, thần sắc Dương Mi Đạo Nhân có vài phần dị sắc.

Thanh Minh lại nhận ra thân phận của y?

Xem ra, thân phận của Thanh Minh cũng cực kỳ bất phàm.

Không chừng, y cũng giống như bản thân, là thủ đoạn mà Ma Thần Hỗn Độn để lại trong Hỗn Độn, định lần nữa quật khởi, nghịch thế trùng sinh.

Kết hợp với thủ đoạn của Thanh Minh mà xem, Dương Mi Đạo Nhân trong lòng khẳng định, nếu Thanh Minh thật sự giống bản thân, là hóa thân chuyển thế của Ma Thần Hỗn Độn, vậy thì ít nhất cũng phải là Ma Thần Hỗn Độn thượng tam đẳng, tệ nhất cũng là trung tam đẳng.

Nhưng có thể ở thời điểm Hồng Hoang diễn biến hiện tại, Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, dưới tình huống chưởng khống Hồng Hoang, mà đề thăng tu vi đến mức độ đó, có thể khế hợp thiên địa, dẫn động Thiên Đạo chi lực, vậy thủ đoạn của Thanh Minh cũng càng thêm khủng bố rồi.

Cứ như vậy nhìn Thanh Minh, Dương Mi Đạo Nhân trong lòng càng thêm chấn kinh.

Tuy trong lòng chấn kinh, nhưng biểu hiện bên ngoài lại khá bình tĩnh.

Thần sắc dị sắc lóe lên, sau đó y chắp tay đáp lại: "Dương Mi, bái kiến Thanh Minh Đạo hữu!" Đã nhận ra thân phận của mình, Dương Mi Đạo Nhân cũng không còn che giấu nữa, đại đại phương phương chắp tay vấn an.Trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Lần đầu diện kiến tồn tại đỉnh tiêm như Dương Mi Đạo Nhân, quả nhiên phong thái khác biệt.

Một tồn tại như vậy, từ lần khuy thám này, bản tôn cũng có thể hiểu được vài phần phong thái của y thuở xưa trong Hỗn Độn Thế Giới.

"Quả không hổ là Không Gian Ma Thần Dương Mi, tu vi cảnh

giới, thủ đoạn thần thông như vậy, trong Hồng Hoang lúc này, quả thực không có bất kỳ Tiên Thiên Ma Thần nào có thể so sánh được…" Thanh Minh nhìn Dương Mi Đạo Nhân, trong lòng thầm nói.

Dương Mi Đạo Nhân là một trong những tồn tại đỉnh tiêm nhất trong số Ma Thần Hỗn Độn thượng tam đẳng thuở xưa, thủ đoạn thần thông, cảnh giới tu vi của y đều cực kỳ khủng bố.

Dù là thân phận kiếp này, y vẫn không phải vô số Tiên Thiên Thần Thai Ma hay Ma Thần Hỗn Độn chuyển thế trong Hồng Hoang có thể sánh bằng.

Một tồn tại như vậy, quả thực có phong thái bất phàm.

Lúc này được diện kiến, Thanh Minh trong lòng cũng khá khẳng định thực lực khủng bố của Dương Mi.

Trong khi Thanh Minh trong lòng thầm nói, Dương Mi Đạo Nhân trong lòng cũng khá chấn kinh.

Dù sao, trong Hồng Hoang, những hóa thân chuyển thế của Ma Thần Hỗn Độn, hay một số Tiên Thiên Thần Thai Ma đỉnh tiêm khác, Dương Mi Đạo Nhân đều đã quen biết, đều đã kiến thức.

Nhưng Thanh Minh, y là lần đầu tiên gặp, phảng phất như đột nhiên xuất hiện ở Hồng Hoang vậy, nhưng lại nhanh chóng quật khởi, thực lực thủ đoạn cao đến mức kinh người.

Từ tình huống lần này mà xem, Dương Mi Đạo Nhân không hề hoài nghi thực lực khủng bố của Thanh Minh.

Có thể dẫn động thiên địa sức mạnh khủng bố như vậy, bản thân lại là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Một tồn tại như vậy, trong Hồng Hoang lúc này, Dương Mi Đạo Nhân có thể khẳng định, cũng đếm trên đầu ngón tay.

Dù sao, trong số những tồn tại mà y biết, cũng chỉ có mấy người có thể sánh ngang với Thanh Minh.

Bởi vậy, khi thấy một tồn tại như Thanh Minh, trong lòng y cũng khá kinh ngạc.

Ngoài ra, Thanh Minh lại rõ ràng thân phận của y.

Như vậy, đối với Thanh Minh, trong lòng y càng thêm chấn kinh.

Thủ đoạn của y e rằng còn khủng bố hơn dự đoán.

"Không biết Đạo hữu lần này tới, vì chuyện gì?" Thanh Minh nhìn Dương Mi Đạo Nhân, mỉm cười nói.

Trước đây bản tôn cũng cảm giác có thiên địa chi lực ba động, sức mạnh không gian cuồn cuộn, biết sẽ có tồn tại tới, bởi vậy liền ở đây chờ đợi một lát.

Lại không ngờ, tới lại là Dương Mi Đạo Nhân.

"Ngã sát giác thiên địa nguyên lực và sức mạnh lôi đình nơi đây hạo hãn, liền định tới đây tìm hiểu một chút.

Lại không ngờ, lại gặp Đạo hữu…" Dương Mi Đạo Nhân cười nói.

"Tu vi có vài phần đề thăng, đã dẫn động một chút Đại Đạo chi lực và thiên địa chi lực mà thôi…" Thanh Minh nói.

Lời này cũng không giả, tuy có chút chênh lệch so với sự thật, nhưng quả thực bản tôn vừa mới đề thăng lên.

Bởi vậy, lời này cũng không giả.

Còn về Thiên Phạt Chi Nhãn, cùng với việc lấy lôi đình của bản thân định Thiên Kiếp, bản tôn chỉ là không trực tiếp nói cho Dương Mi Đạo Nhân biết mà thôi.

Dương Mi Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, khẽ gật đầu.

Nhìn khí tức Đại Đạo của Thanh Minh lúc này, quả thực y vừa mới tấn thăng không lâu.

Lời này cũng không giả.

Chương 15

Chuyện không giả, Dương Mi Đạo Nhân cũng sẽ không truy cứu sâu.

Dù sao, những tồn tại như vậy, tự nhiên có một số chuyện không muốn người ngoài biết.

Y cũng không phải kẻ nhiều chuyện, tự nhiên sẽ không đi truy cứu quá nhiều, dù sao y cũng có những chuyện không muốn người ngoài biết.

"Đạo hữu có thể trên đỉnh Bất Chu Sơn, dưới uy áp Bàn Cổ như vậy mà tấn thăng tu vi, quả thực cũng là cơ duyên tạo hóa…" Dương Mi Đạo Nhân nói.

Uy áp Bàn Cổ, đối với tồn tại bình thường, có áp lực không nhỏ.

Thanh Minh có thể ở đây mà tấn thăng tu vi, quả thực không thể không nói là cơ duyên tạo hóa.

Thanh Minh cười cười, không đáp lời.

"Đạo hữu lần này đã tấn thăng tu vi, lúc này định đi tới khu vực nào khác của Hồng Hoang chăng?" Dương Mi Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, mở lời hỏi.

Nghe vậy, Thanh Minh gật đầu, đáp: "Lần này tu vi đề thăng, chuyện ở đây đã xong rồi, quả thực muốn đi tới khu vực khác một chút…" Lần này Thanh Minh đề thăng tu vi, ngoài Bàn Cổ Ngọc Tủy tương trợ, tham ngộ pháp tắc trong toái phiến Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng có vài phần đề thăng.

Nhưng bởi vì pháp tắc ẩn chứa trong toái phiến không hoàn chỉnh, cũng không nhiều, nên pháp tắc Thanh Minh có thể tham ngộ cũng

không nhiều.

Có thể đề thăng vài phần, đã không tệ rồi.

Nếu là khối trong tay Hồng Quân Đạo Nhân, không chừng có thể tham ngộ nhiều hơn một chút.

Nhưng muốn tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân Đạo Nhân, thì không dễ như vậy, bởi vậy Thanh Minh không có ý định đó.

"Lần này ngã cũng du lịch Hồng Hoang, nếu Đạo hữu không chê, có thể cùng Đạo hữu đi tới…" Dương Mi Đạo Nhân nghe vậy, trong lòng ý niệm chuyển động, sau đó mỉm cười nói với Thanh Minh.

Thanh Minh nghe xong, trong lòng ý niệm vạn chuyển, khẽ gật đầu nói: "Nếu đã như vậy, vậy Đạo hữu liền cùng đi tới…" Thanh Minh tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Cùng Dương Mi Đạo Nhân đồng hành Hồng Hoang, nếu có cơ hội, có thể tham ngộ ấn chứng Không Gian Chi Đạo, một Đại Đạo Thanh Minh cũng khá cảm thấy hứng thú.

Ngoài ra, ấn chứng Không Gian Chi Đạo của Dương Mi Đạo Nhân, sự tích lũy và tham ngộ Đại Đạo cũng sẽ có đề thăng không nhỏ.

Bởi vậy, có cơ hội như vậy, Thanh Minh tự nhiên sẽ không cự tuyệt cùng Dương Mi Đạo Nhân đi tới.

Dương Mi Đạo Nhân nghe vậy, cười gật đầu.

Thực ra ý định của y cũng không khác Thanh Minh là bao.

"Nếu đã như vậy, vậy Đạo hữu đi thôi!" Thanh Minh nói xong, liền xoay người, phi vút xuống chân Bất Chu Sơn.

Dương Mi Đạo Nhân thấy vậy, không sử dụng không gian thủ đoạn, cũng cùng Thanh Minh, phi vút xuống chân Bất Chu Sơn.

Trong lúc đó, Thanh Minh lại tìm kiếm một lượt ở giữa sườn núi, một lần nữa xác định không còn bảo vật, linh bảo nào khác, sau đó mới rời đi.

Còn về Hồ Lô Tiên Đằng và Ba Tiêu Thụ, chỉ có thể đợi sau này thời cơ phù hợp, rồi mới lấy.

Dương Mi Đạo Nhân đối với việc Thanh Minh tìm kiếm, cũng không để ý.

Bản thân y đối với linh bảo vô hiệu, nhưng không phải ai cũng có đặc tính như vậy.

Bởi vậy Thanh Minh tìm kiếm một số bảo vật, đó cũng là điều bình thường.

Y không cần, nhưng có thể xem bản tôn tìm kiếm.

Từ giữa sườn núi xuống, Thanh Minh liền cùng Dương Mi Đạo Nhân, hướng về Tây Phương Đại Lục.

Đông Phương Đại Lục, Trung Ương Đại Lục Thanh Minh đều đã đi qua.

Nam Phương Đại Lục tạm thời không có ý định tiến vào, bởi vậy liền đi Tây Phương Đại Lục trước.

Còn lại Nam Phương Đại Lục, Bắc Phương Đại Lục cùng Tứ Hải, sau này cũng có thể xem xét có nên đi qua một lượt hay không.

Còn hiện tại, cứ đi hết Tây Phương Đại Lục trước đã.Tốc độ của Thanh Minh và Dương Mi Đạo Nhân cũng không nhanh, lúc này chậm rãi hướng về Tây Phương Đại Lục.

Chỉ trong hơn ba nghìn năm ngắn ngủi, đã từ Bất Chu Sơn, đến biên duyên Tây Phương Đại Lục.

Tốc độ cũng không chậm.

Tuy lần này không gặp được linh căn, linh bảo, nhưng thiên tài địa bảo cùng một số dược liệu, v.v., cũng đã thu thập được một ít.

Dương Mi Đạo Nhân đối với những thứ này không hứng thú, bởi vậy cũng chỉ nhìn Thanh Minh thu lấy, sau đó liền trực tiếp tiến vào Tây Phương Đại Lục.Hồng Hoang, trong Tây Phương Đại Lục.

Thanh Minh vừa vào Tây Phương Đại Lục, liền cảm thấy trình độ linh khí trong Tây Phương Đại Lục, cũng không hề thua kém Đông Phương Đại Lục thuở xưa.

Quy tắc, pháp tắc, v.v. cũng khá hoàn thiện.

Những điều này đều là kết quả của Thiên Đạo dần dần hoàn thiện, Hồng Hoang diễn biến.

Các phương đại lục đều không ngừng tiến về trạng thái tốt hơn.

"Thiên Đạo đối với lực độ chưởng khống Hồng Hoang đề thăng, Hồng Hoang diễn biến cũng sẽ trở nên càng tốt hơn.

Ngay cả Bắc Phương, Nam Phương, Tây Phương tam phương đại lục, đều đang diễn biến về trạng thái tốt hơn." Thanh Minh chậm rãi đảo mắt nhìn những tiên sơn linh mạch liên miên, tiên thiên linh khí dồi dào như vân vụ, quy tắc pháp tắc dần dần hoàn thiện của Tây Phương Đại Lục, trong lòng thầm nói.

Thanh Minh ngẩng đầu, nhìn Cửu Thiên, tuy Thiên Phạt Chi Nhãn vừa mới ngưng tụ không lâu, nhưng từ khi Thiên Phạt Chi Nhãn ngưng tụ xuất hiện, sức mạnh lôi đình ngưng tụ giữa thiên địa, lại không hề kém hơn mà còn nồng đậm và cường đại hơn trước.

Dù sao Thiên Phạt Chi Nhãn, mới thực sự là sức mạnh cường đại nhất.

Từ khi Thanh Minh ngưng tụ xuất Thiên Phạt Chi Nhãn, chấp chưởng sức mạnh Thiên Phạt Lôi Đình, liền càng thêm cường đại.

Đối với Thiên Phạt Chi Nhãn chưởng khống, cũng đang không ngừng đề thăng.

Đợi sau này Thiên Đạo hoàn thiện, Thiên Phạt Chi Nhãn đạt tới mức độ đó, Thanh Minh chấp chưởng, liền là sức mạnh vô thượng cường đại nhất để trừng phạt thiên địa chúng sinh.

Trong lòng ý niệm chợt lóe, Thanh Minh liền thu hồi ánh mắt, chậm rãi mở lời nói: "Tây Phương Đại Lục, vốn nên có cảnh tượng như thế này…" Nghe vậy, Dương Mi Đạo Nhân nhìn y, trong mắt lóe lên một tia dị sắc.

Tây Phương Đại Lục, chẳng phải vẫn luôn như vậy sao?

Trong Hồng Hoang ngũ phương đại lục, nó cũng là một tồn tại không tệ, tiên sơn linh mạch liên miên, vô số linh thú, sinh linh, bảo vật, v.v.

đều không thiếu.

Những thứ này, chẳng phải đều là tình huống của Tây Phương Đại Lục sao?

Vì sao Thanh Minh lại nói, Tây Phương Đại Lục vốn nên có cảnh tượng như thế này?

"Đạo hữu, vì sao lại nói vậy?" Dương Mi Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, mở lời hỏi.

Nghe vậy, Thanh Minh cười cười, sau đó nói: "Chẳng qua nhìn Tây Phương Đại Lục, có chút cảm khái mà thôi!" "Đạo hữu đi thôi!" Dương Mi Đạo Nhân cũng không truy cứu sâu, y cũng không để ý quá nhiều.

Trùng sinh một thế, y không quá tham dự vào chuyện trong Hồng Hoang.

Nếu không, trong Lượng Kiếp Hung Thú thuở xưa, y đã gia nhập vào rồi.

Với tu vi thủ đoạn của y, đơn độc đối chiến Thần Nghịch, cũng không phải chuyện khó.

Hà tất phải như Hồng Quân Đạo Nhân, liên hợp Âm Dương Lão Tổ, Tam Tộc tộc trưởng mới được.

Nhưng bởi vì trùng sinh một thế, Dương Mi Đạo Nhân chỉ muốn truy tầm Đại Đạo, vấn đỉnh cảnh giới cao hơn, bởi vậy không quá tham dự để ý đến chuyện trong Hồng Hoang, chỉ chuyên tâm tu hành Đại Đạo.

Bởi vậy, bất kể lời nói của Thanh Minh có thâm ý gì khác hay không, y cũng sẽ không để ý quá nhiều.

Chuyện trong Hồng Hoang liên quan gì đến y, chỉ chuyên tâm tu hành Đại Đạo là được.

Bởi vậy, y cũng không truy cứu quá nhiều, nghe vậy thì thôi.

Sau đó, Thanh Minh và Dương Mi Đạo Nhân, liền tiếp tục đi sâu vào trong Tây Phương Đại Lục.Cùng lúc đó, tại biên duyên Trung Ương Đại Lục.

Trong một dãy núi phương viên ức triệu dặm.

"Dương Mi, lại ở cùng Thanh Minh…" "Dương Mi đời này chỉ chuyên tâm tu hành, sẽ không tham dự vào chuyện Hồng Hoang, kế hoạch hẳn là sẽ không bị ảnh hưởng quá lớn…" "Nhưng Thanh Minh, e rằng phải sớm có đối sách…" La Hầu vận y phục đen kịt, đôi mắt sắc lạnh, trên mặt lóe lên hàn quang, nhìn về Tây Phương Đại Lục, trầm giọng nói.

Đối với Dương Mi Đạo Nhân, y tự nhiên rõ ràng.

Cũng là một trong Ma Thần Hỗn Độn thượng tam đẳng, sao có thể không biết Dương Mi Đạo Nhân?

Y biết tu vi khủng bố của Dương Mi Đạo Nhân, e rằng mình cũng không phải đối thủ.

Nếu y thật sự xen vào kế hoạch, ra tay đối phó với mình, thì kế hoạch quả thực không dễ thực hiện.

May mắn thay, Dương Mi Đạo Nhân đời này chỉ say mê tu hành Đại Đạo.

Bởi vậy, nhìn chung, Dương Mi Đạo Nhân hẳn là sẽ không ảnh hưởng đến kế hoạch.

Từ đó mà xem, chỉ cần mọi việc tiến triển thuận lợi, Dương Mi Đạo Nhân cá nhân sẽ không có vấn đề quá lớn.

Nhưng vị bên cạnh Dương Mi Đạo Nhân, kẻ đã từng trọng thương Thanh Minh, La Hầu liền không thể không cẩn thận đối phó và tính toán.

Vị đó, dường như có chút tranh chấp Đại Đạo với y, đó là tranh chấp Đại Đạo chân chính.

Cùng tu luyện Đại Đạo Hủy Diệt, muốn thành công chứng đạo, chỉ có thể có một người.

Hai người cùng đi trên con đường hủy diệt, cuối cùng chứng đạo, chỉ có thể một người.

Bởi vậy, tranh đạo giữa hai bên, nhất định chỉ có một người thắng.

Bởi vậy, cần phải cẩn thận sắp xếp mọi thứ, nỗ lực đề thăng tu vi mới được.

Nếu không, e rằng không dễ dàng thành công chứng đạo Hỗn

Nguyên.

“Thủ đoạn của Thanh Minh không hề đơn giản, lôi đình đó không phải sức mạnh lôi đình bình thường.

Muốn thành công chứng đạo, e rằng phải tăng cường thực lực và thủ đoạn của bản thân…” Trong lòng suy tính xong, La Hầu thầm nói.

Hiện tại tuy y đã đề thăng, trong vỏn vẹn chưa đầy hai trăm Nguyên hội, đã đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Chương 16

Nhưng muốn chứng đạo, muốn đối phó Thanh Minh, và vừa mới biết, trong một Lượng Kiếp, y sẽ cùng Hồng Quân Đạo Nhân tranh đoạt cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên.

Như vậy, tình huống sẽ càng thêm phức tạp.

Một Lượng Kiếp, tranh đoạt cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên với Hồng Quân Đạo Nhân, và giữa y với Thanh Minh, lại có tranh đoạt Đại Đạo Hủy Diệt.

Như vậy, sẽ phải đối mặt với hai vị túc địch chân chính, liền càng cần phải nỗ lực tu hành thực lực và thủ đoạn của bản thân.

Chỉ có thực sự đề thăng, mới có thể thành công chứng đạo.

Bởi vậy, chuyện này không hề đơn giản.

May mắn là thời gian còn sớm, có không ít thời gian để đề thăng và sắp xếp.

Từ giờ phút này trở đi, y cũng phải bắt đầu kế hoạch và tu hành.

Trong lòng suy tính xong, La Hầu lạnh lùng nhìn Tây Phương Đại Lục một cái, sau đó động thân, hướng về Nam Phương Đại Lục.

Sau khi La Hầu rời khỏi nơi này, có một đạo thần quang xuyên phá thiên địa, độn vào trong Tây Phương Đại Lục.Trên một ngọn sơn phong ở Tây Phương Đại Lục.

Thanh Minh và Dương Mi Đạo Nhân sánh vai đứng, nhìn một đạo thần quang độn nhập vào trong Tây Phương Đại Lục, hướng về phía mình.

Thanh Minh thấy vậy, khóe miệng cong lên một nụ cười mỉm.

Hồng Quân Đạo Nhân, du lịch nơi đây, truy tầm cái gì, thì y cũng không rõ lắm.

“Hưu!” Thần quang lóe lên, tức thì trước mặt Thanh Minh và Dương Mi Đạo Nhân dần dần hiển hóa ra thân hình của Hồng Quân Đạo Nhân.

“Bần đạo bái kiến Dương Mi Đạo hữu, Thanh Minh Đạo hữu…” Hồng Quân Đạo Nhân thấy Dương Mi Đạo Nhân và Thanh Minh ở cùng một chỗ, thần sắc hơi có chút dị sắc, nhưng cũng không truy cứu, lập tức chắp tay hành lễ.

Y và Dương Mi, tự nhiên cũng quen biết, y và Thanh Minh cũng quen biết.

Ba người bọn họ, cũng không xa lạ gì nhau.

Trên một đỉnh núi nọ tại Tây Phương Đại Lục. "Kiến Hồng Quân đạo hữu!" Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân nghe vậy, cũng mỉm cười khẽ gật đầu đáp lễ.

Dương Mi đạo nhân hiển nhiên cũng không ngờ Hồng Quân đạo nhân lại tới Tây Phương Đại Lục vào lúc này, lại vừa vặn hội ngộ cùng hai người sau khi đến đây không lâu. "Bản tôn du lịch tới Tây Phương Đại Lục lần này, lại không ngờ có thể ngẫu nhiên gặp được đạo hữu tại đây..." Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân, mỉm cười mở lời.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân cũng mỉm cười nói: "Bần đạo lần này tại Trung Ương Đại Lục thấy hai vị đạo hữu hướng Tây Phương Đại Lục mà đi, bần đạo cũng đã có ý định tới Tây Phương Đại Lục du ngoạn một phen, liền gia tốc vài phần, cuối cùng cũng ngẫu nhiên gặp được hai vị đạo hữu tại đây..." Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân nghe vậy, chỉ khẽ gật đầu, không nói gì.

Hồng Quân đạo nhân hiển nhiên đã giữ khoảng cách rất xa, lại ẩn nặc khí tức thân hình, nên mới tránh được sự tra xét của Dương Mi đạo nhân và Thanh Minh.

Dẫu sao thủ đoạn và tu vi của Hồng Quân đạo nhân cũng cực kỳ bất phàm, cộng thêm Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay, quả thực có khả năng che giấu cảm tri tra xét, nên việc không biết cũng là lẽ thường tình.

Chẳng qua, đã thấy ý tứ Hồng Quân muốn đi theo tới Tây Phương Đại Lục, Thanh Minh liền không tiếp tục đề tài này nữa. "Tu vi của đạo hữu lần này tiến triển, quả là chuyện đáng mừng vậy..." Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân, mỉm cười nói.

Một lượng kiếp vừa mới diễn hóa không lâu, Hồng Quân đạo nhân đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, tốc độ như vậy quả không chậm.

Nhìn cảnh giới tu vi của Hồng Quân đạo nhân lúc này, Thanh Minh không khó đoán được tu vi của La Hầu cũng tự nhiên đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên rồi.

Như vậy, vì sự cải biến của Thanh Minh, biến động của lượng kiếp này không nhỏ, e rằng tu vi của mấy vị kia về sau đều sẽ thăng tiến không ít.

Đồng thời, Thanh Minh cũng hiểu rằng, trong lượng kiếp này, Hồng Quân đạo nhân và La Hầu tranh giành cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên, nếu tu vi không cao, không đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, thì liệu có thể tranh giành?

Giành thắng lợi liệu có thể chứng đạo?

Chỉ khi tu vi đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, giành thắng lợi mới có khả năng chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nếu tu vi chỉ ở Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, hậu kỳ, thì dù thắng, cũng cần tiếp tục tu hành, đạt đến hậu kỳ, đạt đến cảnh giới viên mãn.

Như vậy, nếu có những Tiên Thiên Thần Ma khác đang rình rập, mà tu vi cũng không thấp, thì chưa chắc đã có thể dễ dàng đoạt lấy quả thực thắng lợi.

Vì vậy, tu vi tiến triển lúc này không chậm, cũng là hợp lý, dù sao một lượng kiếp này, thời gian trôi đi, cũng sẽ không như nguyên bản, cần đến sáu mươi tư ức năm mới khai khởi lượng kiếp hàng lâm.

La Hầu sẽ không để Hồng Hoang diễn hóa thuận lợi như vậy, tự nhiên sẽ thúc đẩy lượng kiếp giáng lâm sớm hơn.

Vì vậy, tu vi của vài vị lần này trong vỏn vẹn hơn trăm nguyên hội đã tiến triển đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, quả cũng nằm trong lẽ hợp lý.

Ý niệm trong lòng Thanh Minh chợt lóe, liền cũng cảm thấy thông suốt, không tiếp tục đi sâu vào vấn đề tu vi này nữa.

Trong Hồng Hoang, thực lực là tôn, cũng không cần bận tâm quá nhiều, dù sao cứ tiếp tục tu hành, tham ngộ Đại Đạo, đề thăng thực lực là được.

Điều khác, có thực lực trong thân, mọi việc đều tốt, đều dễ dàng hơn. "So với tốc độ tu hành của đạo hữu, bần đạo quả thực hổ thẹn a!" Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, lắc đầu nói.

Thuở ban đầu, đạo hạnh cùng sự lý giải và tích lũy Đại Đạo của y, vốn sâu sắc hơn Thanh Minh vài phần, nếu nói ai gần cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên hơn, thì vô nghi là y.

Ngoài ra, y còn có Tạo Hóa Ngọc Điệp như một 'chân bảo' để tham ngộ tu hành.

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, khối mà y đang nắm giữ là khối hoàn chỉnh nhất, tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc trong đó để ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân, tốc độ sẽ nhanh hơn không ít.

Nhưng Thanh Minh hiển nhiên không có 'chân bảo' như vậy, mà tốc độ tu hành của y lại không hề kém hơn bao nhiêu, trong vỏn vẹn hơn trăm nguyên hội, tốc độ lại không chậm hơn nhiều, tốc độ như vậy, quả thực nhanh hơn y vài phần.

Kỳ thực Hồng Quân đạo nhân không rõ, Thiên Đạo diễn biến hoàn thiện, lực độ chưởng khống Hồng Hoang thiên địa thăng lên, Thanh Minh cũng sẽ được hưởng lợi lây.

Dẫu sao, là Thiên Phạt Lôi Đình hóa hình mà thành, y cũng là một bộ phận của Thiên Đạo, cũng là một bộ phận của Hồng Hoang, Thiên Đạo hoàn thiện thăng lên, tự nhiên y cũng sẽ được thăng lên, tu vi tự nhiên cũng tiến triển không chậm.

Ngoài ra, Thiên Phạt Chi Nhãn ngưng tụ, liền khiến tu vi của y tiến triển càng nhanh hơn, về sau cũng sẽ tập trung vào điểm này.

Đợi đến khi mọi thứ đều phát triển, đạt đến cảnh giới viên mãn, sau khi Hồng Quân đạo nhân hợp đạo, quyền hành của y e rằng cũng sẽ không còn lớn như vậy nữa.

Sau khi ý niệm trong lòng lóe lên, Thanh Minh đáp lại: "Đạo hữu quá khen rồi!" Dương Mi đạo nhân trong lòng lại khá chấn kinh, y cũng quen biết Hồng Quân đạo nhân, những Tiên Thiên Thần Ma bình thường y thậm chí còn không liếc mắt nhìn vài lần, nhưng đối với Thanh Minh lại suy tôn đến mức này, tồn tại như vậy, quả nhiên không tầm thường.

Hồng Quân đạo nhân lúc này nghe vậy, lắc đầu, không nói gì.

Mặc kệ Thanh Minh nói thế nào, nhưng việc tốc độ tu hành của y nhanh hơn mình vài phần là sự thật, sẽ không vì lời nói của Thanh Minh lúc này mà phủ định.

Y cũng không bận tâm quá nhiều, nghe xong liền không nói gì nữa. "Đạo hữu lần này tới Tây Phương Đại Lục, hiển nhiên cũng là để du lịch Tây Phương Đại Lục, đã như vậy, thì chúng ta cùng nhau tiến tới thôi!" Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân, mở lời đề nghị. "Thiện!" Ánh mắt Hồng Quân đạo nhân hơi sáng lên, cười nói.

Thanh Minh gật đầu, sau đó liền cùng Dương Mi đạo nhân, Hồng Quân đạo nhân đồng loạt khởi hành, cùng nhau đi sâu vào Tây Phương Đại Lục.

Tây Phương Đại Lục so với vài đại lục khác mà y từng du lịch, cũng không có quá nhiều điểm khác biệt.

Trong Tây Phương Đại Lục, vẫn còn không ít tiên sơn linh mạch, địa mạch đang không ngừng ngưng tụ, diễn biến, chưa thật sự hiện thế, thành thục.

Chúng vẫn đang trong quá trình ngưng tụ sức mạnh, nên ba người này cũng không hứng thú.

Những nơi du lịch lúc này, cơ bản đều là những tiên sơn linh mạch, địa mạch đã thành thục, hoàn chỉnh.

Chỉ có những nơi này mới ẩn chứa bảo vật, linh bảo.

Tuy tạm thời chưa có được, nhưng Thanh Minh tin rằng, Tây Phương Đại Lục rộng lớn như vậy, tự nhiên sẽ có một vài bảo vật mà lúc này y có thể gặp được.

Tuy thời cơ chưa đúng, có lẽ không thể gặp được Tru Tiên Tứ Kiếm dưới Tu Di Sơn, nhưng với thời cơ hiện tại, những bảo vật khác, hẳn là cũng sẽ có, chỉ xem có cơ duyên gặp được hay không mà

thôi.

Hồng Quân đạo nhân một bên, hẳn là vì sưu tầm các mảnh vỡ của Tạo Hóa Ngọc Điệp, đồng thời cũng du lịch Hồng Hoang đại địa.

Phỏng chừng là vậy, nên lúc này có thể dần dần sưu tầm Tây Phương Đại Lục.

Thời gian thoáng chốc, lại trôi qua vài ngàn năm.

Tây Phương Đại Lục, đi sâu vào hàng trăm triệu triệu ức dặm.

Trong một tiên sơn linh mạch tuyệt giai.

Thanh Minh, Dương Mi đạo nhân, Hồng Quân đạo nhân ba người lăng không đứng, nhìn linh mạch hoàn chỉnh kia, nhìn cảnh tiên mỹ tuyệt giai, linh khí uẩn nhiên, tiên khí bốc hơi mù mịt, vạn trượng hào quang, linh thú dũng hiện.

Khu vực như vậy, sau khi tiến vào Tây Phương Đại Lục, là nơi thượng giai khó thấy, chưa chắc đã không có một vài bảo vật quan trọng.

Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân nhìn nhau một cái, sau đó hóa thành hai đạo lưu quang, độn nhập vào trong sơn mạch.

Dương Mi đạo nhân thấy vậy, mỉm cười, sau đó cũng khởi thân đi tới.

Tuy y không hứng thú với những thứ này, nhưng đã Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân cùng đi, thì y cũng không thể cứ mãi đứng đây chờ đợi, tự nhiên cũng phải cùng đi để xem xét tình hình. "Hưu!" Lôi quang chớp động, tốc độ cực hạn, trong chớp mắt đã tới trên một đỉnh núi.

Phía sau Thanh Minh, khu vực lôi đình giao thoa, không ngừng va chạm tạo ra tia lửa trong hư không, từng trận khí tức khủng bố tràn

ngập. "Thủ đoạn lôi đình của đạo hữu càng ngày càng tinh thâm..." Trong đáy mắt Hồng Quân đạo nhân chợt lóe lên một tia kinh ngạc khó mà tra xét, nhìn Thanh Minh nói.

Từng chứng kiến Thanh Minh xuất thủ, ngay cả La Hầu cũng không đỡ được một đạo lôi đình khủng bố kia, giờ đây Thanh Minh đã là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, uy lực lôi đình có thể đoán được.

Hồng Quân đạo nhân tự hỏi, với cảnh giới tu vi hiện tại của mình, đối mặt với Thiên Phạt Lôi Đình của Thanh Minh, liệu có thể giành chiến thắng không?

Y không rõ, nhưng có một điểm có thể khẳng định, là có thể chống đỡ được, nhưng để giành chiến thắng, e rằng không có nhiều khả năng, với chí bảo trong tay, phòng ngự hẳn là không thành vấn đề.

Nhưng để giành được ưu thế từ tay Thanh Minh, đoạt lấy lợi ích, thì hiển nhiên rất khó.

Đối với Thanh Minh, sự đánh giá của y từ trước đến nay đều rất cao, từ lần đầu tiên gặp Thanh Minh, y đã luôn không thể nhìn thấu, nhưng thủ đoạn và thực lực khủng bố đó, đã đủ để y xếp hạng Thanh Minh ở một vị trí cực cao trong lòng mình. "Đạo hữu quá khen rồi!" Thanh Minh nói một tiếng, rồi liền quan sát tại nơi này.

Hồng Quân đạo nhân thấy vậy, lại không lưu lại nơi đây, mà hướng một khu vực khác đi tới.

Nơi đây hiển nhiên không có thứ gì y cần, nhưng hẳn sẽ có thứ Thanh Minh cần, đã như vậy, y cũng sẽ không tham dự vào tình huống nơi đây nữa.

Sau khi Hồng Quân đạo nhân rời đi, Thanh Minh tới trên đỉnh núi, trước một tiểu hình thiên nhiên trận pháp bao phủ vài dặm vuông.

Chương 17

Trong đôi mắt y, tòa thiên nhiên trận pháp không thể nào ẩn hình, đều hiện rõ trong mắt, mọi quy tắc và pháp tắc vận chuyển đều rõ ràng vô cùng. "Phá!" Trong sự vận chuyển quy tắc và pháp tắc của thiên nhiên trận pháp, có một vị trí then chốt, như trận nhãn vậy, phá hủy quy tắc và pháp tắc nơi đây, tòa thiên nhiên trận pháp sẽ lập tức bị hủy hoại, đây là phương pháp khá nhanh chóng, tiết kiệm pháp lực. "Oanh!" Một đạo lôi đình màu tím từ ngón tay Thanh Minh phi độn xuất, lôi quang xé rách hư không, chiếu sáng nơi đây.

Nơi lực lượng khủng bố đi qua, hư không không ngừng sụp đổ, từng đạo Hỗn Độn chi khí tập kích, nhưng lại dần dần yên diệt dưới luồng lực lượng hủy diệt đó, hình thành một con đường chân không bạc màu.

Lôi đình giáng xuống, quy tắc băng sụp, pháp tắc yên diệt, sự vận chuyển của trận pháp lập tức đình trệ, ngay sau đó liền có vô số vết nứt dày đặc phủ đầy toàn bộ trận pháp, cuối cùng trận pháp ầm ầm vỡ nát, các mảnh vỡ xuyên phá hư không, cũng dung nhập vào hư không. "Xích!" Trận pháp bị phá, một đạo Hỗn Độn kiếm khí lập tức phi độn xuất, chém về phía Thanh Minh.

Thanh Minh thấy vậy, thần sắc nghiêm nghị, lôi quang trong tay chớp động, phảng phất như một vạn lôi hải dương, thế giới trong lòng bàn tay y, chính là thế giới lôi đình, vạn lôi giao thoa, từng trận khí tức khủng bố càn quét.

Đạo Hỗn Độn kiếm khí kia, bị Thanh Minh nắm chặt trong tay, không thể tiến lên một phân nào.

Kiếm khí tuy khủng bố, muốn phá hủy bàn tay Thanh Minh, nhưng

dưới vạn lôi chi lực, dưới lực lượng lôi đình và hủy diệt, cũng chỉ có thể bị từng chút một mài mòn, dần dần tiêu tán vào hư không.

Dưới tình huống không động dụng Thiên Phạt Lôi Đình, sự chưởng khống lôi đình của Thanh Minh đã đạt đến một cảnh giới cực kỳ khủng bố, một đạo Hỗn Độn kiếm khí không thể tạo ra bất kỳ ảnh hưởng nào đối với y.

Dương Mi đạo nhân từ phía sau tới thấy vậy, lông mày hơi nhíu lại.

Lần đầu tiên chứng kiến lôi đình của Thanh Minh, quả cũng khá cường hãn, nhưng y cảm giác, Thanh Minh hẳn còn có thủ đoạn khủng bố hơn, uy lực vượt trên vạn lôi này.

Trong thế giới lôi đình trong lòng bàn tay kia, dường như có một loại khí tức lôi đình khiến y cũng cảm thấy khá kiêng kỵ.

Y rõ ràng, đó có lẽ, mới là thủ đoạn chân chính của Thanh Minh, chỉ là, Hỗn Độn kiếm khí lúc này không thể khiến y động dùng sức mạnh như vậy mà thôi.

Sau khi trong lòng có suy nghĩ, Dương Mi đạo nhân thu liễm tâm thần, một lần nữa nhìn về tình hình trong trận pháp.

Thanh Minh lúc này ánh mắt cũng rơi vào trong trận pháp, trước mắt hơi sáng lên.

Một cây Cửu Diệp Tiên Thảo ẩn chứa kiếm ý khủng bố đang lay động trong hư không, trên mỗi phiến lá, đều phát ra kiếm quang sắc bén lạnh lẽo, chín phiến lá kiếm khí và kiếm ý ngưng tụ lại, cổ kiếm ý đó cực kỳ khủng bố. "Tiên thảo bẩm sinh mang theo kiếm ý, quả cũng thú vị..." Vài hơi thở sau, Thanh Minh khẽ cười nói.

Cửu Diệp Kiếm Thảo, tên chân danh Đại Đạo của một loại tiên thảo, trong thân thể ẩn chứa một cổ kiếm ý cực kỳ khủng bố, đối với

những tồn tại tu kiếm đạo, là trợ lực cực giai, tuy đối với Thanh Minh không như vậy, nhưng y cũng có thể tham ngộ một số kiếm ý trong đó, cũng có thể ấn chứng bản thân.

Ngoài ra, bản thân tiên thảo, là một cây linh căn, tuy chỉ là trung phẩm, nhưng cũng vô cùng hiếm có rồi.

Tồn tại như vậy, đối với y không có bất kỳ tác dụng nào, Thanh Minh cũng không thể giữ lại, vì vậy bất kể kiếm ý trong đó có thể tham ngộ hay không, có hữu dụng hay không, y cũng sẽ không giữ lại. "Một cây tiên thảo, lại là trung phẩm linh căn, tình huống như vậy, trong Hồng Hoang cũng không dễ có được..." Dương Mi đạo nhân nhìn Cửu Diệp Kiếm Thảo, đi tới bên cạnh Thanh Minh, chậm rãi mở lời.

Nghe vậy, Thanh Minh gật đầu, quả cũng như lời Dương Mi đạo nhân, Cửu Diệp Kiếm Thảo quả thực hiếm có.

Thanh Minh liếc nhìn một cái, sau đó phất tay, liền trực tiếp thu lấy cả thổ nhưỡng nơi đây.

Làm xong mọi việc, y nói với Dương Mi đạo nhân: "Đi thôi đạo hữu, Hồng Quân đạo hữu đã tìm được cơ duyên rồi..." Hồng Quân đạo nhân đã có được bảo vật mình muốn, Thanh Minh đã biết điều đó, nên y mở lời, mời Dương Mi đạo nhân cùng đi.

Lời vừa dứt, hai người đã thi triển thần thông, trong chớp mắt vượt qua thời không, tới bên cạnh Hồng Quân đạo nhân, vừa vặn thấy trong tay y đang cầm một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp lớn bằng bàn tay, từng trận khí tức huyền diệu tán phát ra.

Tây Phương Đại Lục, trong một tiên sơn linh mạch thượng giai.

Trong một sơn cốc. "Đạo hữu chuyến đi lần này, chính là vì mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp sao?" Thanh Minh nhìn mảnh vỡ Tạo Hóa

Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân đạo nhân, chậm rãi mở lời.

Ánh mắt Dương Mi đạo nhân dừng lại trên mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp thêm vài hơi thở mới dời đi, cũng không nói gì.

Phải biết rằng Tạo Hóa Ngọc Điệp là kiện chí bảo, Dương Mi đạo nhân tự nhiên đã quá quen thuộc rồi, đừng nói là mảnh vỡ, thứ mà y từng chứng kiến, đó chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, một Hỗn Độn Chí Bảo chân chính, Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc hoàn chỉnh.

Trong trận chiến Hỗn Độn thuở xưa, Lực Chi Ma Thần Bàn Cổ tay cầm Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ, chân đạp Chí Bảo Hỗn Độn Thanh Liên, đầu treo Tạo Hóa Ngọc Điệp đại chiến Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, cuối cùng, tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều vẫn lạc dưới tay Người.

Ba Đại Hỗn Độn Chí Bảo uy lực mạnh đến đáng sợ, những tồn tại thuộc hạng nhất nhì trong các Ma Thần thượng đẳng cũng khó lòng chống đỡ được công kích của ba đại chí bảo, uy lực như vậy, chỉ cần chứng kiến một lần, lúc này hồi tưởng lại, y vẫn còn không khỏi kiêng kỵ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp là Hỗn Độn Chí Bảo công phòng nhất thể, uy lực hoàn chỉnh tự nhiên không cần phải nói, sau khi vỡ nát, khối trong tay Hồng Quân đạo nhân vẫn vượt qua cảnh giới Tiên Thiên Chí Bảo, tuy chưa đạt đến Hỗn Độn Linh Bảo, nhưng kỳ thực cũng không kém bao nhiêu.

Điều quan trọng nhất, độ khế hợp giữa Tạo Hóa Ngọc Điệp và Hồng Hoang thế giới, là cực kỳ đáng sợ, có lẽ, đó chính là một nguyên nhân quan trọng để Hồng Quân đạo nhân có thể hợp đạo về sau.

Đương nhiên, điểm này Dương Mi đạo nhân cũng không rõ, cũng không bận tâm quá nhiều.

Hiện tại Tạo Hóa Ngọc Điệp đã vỡ nát, người chấp chưởng là Hồng Quân đạo nhân, lại không phải Bàn Cổ, nên y cũng không lo lắng Tạo Hóa Ngọc Điệp sẽ có bao nhiêu ảnh hưởng đến y, vì vậy cũng không lo.

Sau khi nhìn mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp vài hơi thở, y liền thu hồi ánh mắt. "Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ nát, trong Hồng Hoang có tán lạc một số mảnh vỡ, tuy khó lòng thu thập hoàn toàn, nhưng nếu gặp được, bần đạo cũng sẽ thu lấy..." Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, cũng không hề giấu giếm, chuyện này cũng không phải là chuyện không thể để người khác biết.

Huống hồ, với thủ đoạn của Thanh Minh, y cũng đã rõ ràng một phần rồi, kỳ thực, Thanh Minh e rằng cũng đã biết, vậy chi bằng nói thẳng ra, dù sao cũng không có ảnh hưởng gì. "Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa Tam Thiên Pháp Tắc, quả cũng bất phàm..." Thanh Minh nghe vậy, khẽ gật đầu, trong miệng khẽ nói một câu.

Sau đó, y liếc nhìn Dương Mi đạo nhân, lại nhìn về phía Hồng Quân đạo nhân, thần sắc nghiêm nghị nói: "Hai vị đạo hữu, ta có một đề nghị!" Nghe vậy, hai người nhướng mày, nhìn Thanh Minh nói: "Đạo hữu có đề nghị gì, cứ nói thẳng!" "Hồng Quân đạo hữu, Tạo Hóa Ngọc Điệp ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, lần này đạo hữu lại có được một mảnh vỡ mới, hà cớ gì không dung hợp nó lại, rồi chúng ta lấy Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Tạo Hóa Ngọc Điệp làm cơ sở, thêm vào đó là Đại Đạo của chúng ta để ấn chứng luận đạo, làm sâu sắc thêm sự tham ngộ và chưởng khống Đại Đạo?" Thanh Minh nhìn hai người, thần sắc nghiêm nghị nói, ánh mắt cơ bản nhìn về phía Hồng Quân đạo nhân.

Hiện tại Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay y, quả là một cơ hội, nếu Hồng Quân đạo nhân đồng ý, thì việc luận đạo cộng thêm tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, đối với mỗi người, có thể sẽ là một sự

thăng tiến nhanh chóng hơn.

Đặc biệt đối với Thanh Minh, tốc độ cũng sẽ nhanh hơn không ít.

Cần biết rằng, Thanh Minh là một bộ phận của Thiên Đạo, dù sao Thiên Phạt là thủ đoạn trừng phạt mạnh mẽ nhất mà Thiên Đạo dùng để chưởng khống Hồng Hoang, Thiên Phạt Chi Nhãn, là sức mạnh mạnh mẽ nhất giữa thiên địa, cũng là chỗ dựa lớn nhất của Thiên Đạo.

Thanh Minh chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, bản thân y liền có thể tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng dưới sự diễn biến của Thiên Đạo, lúc này lại không dễ dàng trực tiếp tham ngộ Thiên Đạo.

Nhưng Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, lại là một cơ hội, từ nông đến sâu, trực tiếp ấn chứng Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc.

Cộng thêm có Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân đạo nhân, cơ hội luận đạo, ấn chứng Đại Đạo như vậy, quả thực cực kỳ hiếm có.

Còn về việc có đồng ý hay không, thì xem Hồng Quân đạo nhân. "Đề nghị này của đạo hữu, quả cũng không tệ..." Dương Mi đạo nhân nghe vậy, trước mắt hơi sáng lên, trong đôi mắt sâu thẳm, Pháp Tắc Không Gian ẩn ẩn lưu chuyển.

Bản thân y vốn đã muốn ấn chứng Đại Đạo của Thanh Minh, nên mới cùng nhau du lịch Hồng Hoang, hiện tại cơ hội đã tới, thì tự nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Đề nghị này, không chỉ có thể luận đạo Đại Đạo Pháp Tắc của Thanh Minh, mà còn có thể luận đạo Đại Đạo Pháp Tắc của Hồng Quân đạo nhân.

Cơ hội như vậy, càng không có lý do để bỏ lỡ.

Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, lúc này trầm mặc không nói, lộ vẻ tư lự.

Không thể không nói, trong lòng y cũng tán đồng đề nghị của Thanh Minh.

Dẫu sao dựa trên cơ sở Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, sau đó ba người luận đạo, lấy Tam Thiên Đại Đạo ấn chứng Đại Đạo của bản thân, lấy Đại Đạo của hai người kia ấn chứng Đại Đạo của bản thân, tình huống như vậy, quả thực sẽ giúp thăng tiến và tích lũy nhanh chóng hơn.

Chẳng qua, Tạo Hóa Ngọc Điệp, chính là để Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân tham ngộ, nhưng đó là chí bảo trong tay y, cũng là chìa khóa chứng đạo, quả thực cần phải cân nhắc kỹ lưỡng, nên y không lập tức đồng ý.

Lúc này y trong lòng cân nhắc kỹ lưỡng lợi hại của việc này, rất lâu sau, mới ngẩng đầu lên.

Sau khi cân nhắc trong lòng một lát, Hồng Quân đạo nhân quả thực cảm thấy chuyện này không tệ, lợi lớn hơn hại, có thể đồng ý đề nghị của Thanh Minh.

Nhìn Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân, y mỉm cười mở lời nói: "Đề nghị này của Thanh Minh đạo hữu không tệ, dựa trên Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc để tham ngộ luận đạo, quả thực sẽ khiến sự tu hành và tham ngộ của chúng ta nhanh chóng hơn, quả thực là một đề nghị hay..." Sau khi dừng lại một chút, y tiếp tục nói: "Vì vậy, bần đạo không có dị nghị!" "Đại thiện!" Nghe vậy, Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân nhìn nhau một cái, mỉm cười nói.

Đã Hồng Quân đạo nhân đồng ý đề nghị này, vậy tiếp theo, lại là một cơ hội tốt để tích lũy và thăng tiến.

Dựa trên Tạo Hóa Ngọc Điệp, dựa trên Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, sau đó ba vị tồn tại đỉnh cao của Hồng Hoang lại luận đạo ấn chứng, cơ hội như vậy, trong Hồng Hoang cũng là độc nhất vô nhị.

Ba người, lúc này trong lòng cũng khá mong chờ.

Lần này có thể đạt đến cảnh giới như thế nào, cũng không rõ, nhưng có thể khẳng định, lần này nhất định có thể đạt đến cảnh giới cao hơn.

Dù không trực tiếp thăng cấp tu vi, nhưng đối với sự tích lũy Đại Đạo, chưởng khống Pháp Tắc và sự sâu sắc của đạo hạnh đều sẽ có sự thăng tiến cực lớn.

Đến lúc đó, việc ổn định ở cảnh giới cao hơn, liền càng thêm gần kề.

Sau khi ý niệm trong lòng ba người lần lượt lóe lên, liền theo vị trí Tam Tài Thiên Địa Nhân mà lần lượt ngồi đối diện.

Ba người nhìn nhau một cái, sau đó mỗi người khẽ gật đầu, có thể chuẩn bị bắt đầu rồi.

Tây Phương Đại Lục, trong một tiên sơn linh mạch.

Trong một sơn cốc. "Hô!" Thanh Minh khẽ phất tay, vô số lôi quang chớp động, vạn lôi hóa thành pháp tắc, bao phủ vạn dặm vuông, hình thành một phương kết giới chi lực.

Vạn lôi bao phủ, pháp tắc giao thoa tung hoành, khí tức khủng bố chấn động không gian, khiến vô số sinh linh trong sơn mạch thần sắc kinh hãi, không ngừng thối lui. "Đạo hữu hảo thủ đoạn!" Dương Mi đạo nhân tán thán một tiếng, sau đó phất tay, vô số Pháp Tắc Không Gian càn quét, dung nhập vào trong vạn đạo lôi đình, không gian yên diệt, giảo sát bốn phương, chưởng khống một phương không gian.

Lấy pháp tắc chồng chất lên pháp tắc, sức mạnh không chỉ đơn

giản là một cộng một.

Thủ đoạn của Dương Mi đạo nhân lúc này, chính là thể hiện sự tinh thâm của Không Gian Chi Đạo, khiến Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân khá kinh ngạc. "Đạo hữu mới là hảo thủ đoạn!" Thanh Minh cười nói.

Dương Mi đạo nhân cười cười, không nói gì. "Pháp tắc của hai vị đạo hữu tinh thâm, lấy pháp tắc chồng chất pháp tắc, quả nhiên bất phàm, hảo thủ đoạn!" "Đã hai vị đạo hữu đều xuất thủ rồi, bần đạo cũng không thể tụt lại phía sau..." Hồng Quân đạo nhân cười cười, sau đó tử quang trong tay chớp động, vô số pháp tắc mang theo tử quang càn quét ra, một lần nữa dung nhập vào trong kết giới pháp tắc kia.

Tam nhân Đại Đạo Pháp Tắc toàn bộ dung hợp làm một, bao phủ tại khu vực kia, hoàn toàn thủ hộ một khu vực.

Khu vực trăm triệu dặm vuông, không có sinh linh nào dám tới gần, khí tức lúc này quá khủng bố, ba vị tồn tại đỉnh cao của Hồng Hoang đồng thời xuất thủ, lấy pháp tắc chồng chất pháp tắc, thủ đoạn như vậy, không phải những sinh linh kia có thể tự mình thử nghiệm.

Những sinh linh trong sơn mạch đều hiểu rõ trong lòng, nếu dám tới gần khu vực đó, sẽ bị lôi đình oanh sát, không gian giảo sát và tử quang ma diệt Đại Đạo, với thủ đoạn công kích khủng bố như vậy, ai dám quay lại gần, đó chẳng phải là chê mạng mình dài sao.

Vì vậy, lúc này trong sơn mạch, tất cả sinh linh đều vô cùng thức thời thối lui, mặc kệ chuyện gì, hiện tại không dám tới gần nữa.

Còn về chuyện gì sẽ xảy ra sau đó, thì không liên quan gì đến chúng, dù sao cũng không có chuyện gì có thể làm được.

Tuy lúc này đã thối lui, nhưng vẫn còn lòng kiêng kỵ, thần sắc kinh hãi nhìn về hướng sơn mạch.

Loại thủ đoạn và khí tức khủng bố đó, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại đột nhiên xuất hiện?

Chương 18

Trong lòng chúng không rõ, nhưng có thể khẳng định một điểm, sơn mạch lúc này, nhất định đang xảy ra chuyện cực kỳ khủng bố.

Sau này, sẽ càng thêm khủng bố.

Trong sơn cốc. "Hô lạp lạp!!!" Lúc này, chỉ thấy trên kết giới pháp tắc kia, ba chủng Đại Đạo Pháp Tắc không ngừng chuyển động, từng đạo phù lục pháp tắc có thể nhìn thấy bằng mắt thường chuyển động, kéo theo Thiên Địa chi lực và Đại Đạo chi lực khủng bố.

Trên kết giới có thể nhìn thấy bằng mắt thường lúc này, nổi lên từng đạo vận, trong đó ẩn chứa lực lượng cực kỳ kinh khủng, ba chủng Đại Đạo chi lực chồng chất lên nhau, Dương Mi đạo nhân, lúc này đều có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh khủng bố trong đó.

Không chỉ đơn thuần là một cộng một cộng một, sức mạnh chồng chất của ba chủng Đại Đạo Pháp Tắc, bùng phát ra sức mạnh vượt xa tổng của ba chủng cộng lại, thăng lên hơn mười lần.

Sức mạnh khủng bố như vậy, Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ bình thường, cũng chưa chắc đã có thể phá tan kết giới được ba chủng Đại Đạo Pháp Tắc chồng chất bao phủ.

Vì vậy, lần này có kết giới này thủ hộ, Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân và Dương Mi đạo nhân, liền có thể an tâm luận đạo, ấn chứng Tam Thiên Đại Đạo, ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc của hai vị đối phương. "Ba đạo kết giới đã lập, sinh linh trong sơn mạch đã thanh trừ, đạo hữu, bắt đầu thôi!" Trong đôi mắt Thanh Minh, lôi quang dũng động, pháp tắc giao thoa, rất lâu sau, y dời mắt khỏi kết giới pháp tắc, rơi vào thân Hồng Quân đạo nhân, chậm rãi mở lời.

Nghe vậy, ánh mắt Dương Mi đạo nhân cũng rơi vào thân Hồng

Quân đạo nhân.

Hồng Quân đạo nhân nhìn Thanh Minh một cái, lại nhìn Dương Mi đạo nhân một cái, sau khi khẽ gật đầu, lập tức hiện ra Khánh Vân, trong Khánh Vân khí uẩn nhiên bao quanh, chỉ thấy một đạo tử quang phất qua, phân tách thanh và trọc, tất cả khí uẩn dần dần phân tách, ranh giới rõ ràng.

Ngay khắc tiếp theo, một khối ngọc bàn màu tím từ trong Khánh Vân độn xuất, lơ lửng trong hư không trước mặt ba người, phát ra tử sắc thần quang rực rỡ.

Từng đạo phù lục pháp tắc có thể nhìn thấy rõ ràng, đại đạo thần vận tự nhiên trời sinh, lưu chuyển trên ngọc bàn, từng trận khí tức Đại Đạo tinh túy rộng lớn tán phát ra, khiến Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân tâm thần chấn động, Đại Đạo thông sáng.

Giữa đôi mắt Thanh Minh mở khép, tràn ngập lôi quang rực rỡ, trong đó một điều Đại Đạo màu đen chậm rãi nổi lên, Lôi Đình Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc bao quanh phía trên, hai đạo hợp nhất, một điều Đại Đạo mới, một điều Thiên Phạt Chi Đạo chỉ thuộc về bản thân y. "Ông!" Khánh Vân của Thanh Minh chậm rãi thăng lên, trong khí uẩn trắng bao phủ, một đạo bích lục thần quang hiện lên, linh căn Khổ Trúc từng trận huyền diệu và khí tức linh căn tán phát ra, dung nhập vào trong Khánh Vân.

Thanh Minh chỉ cảm thấy linh đài thanh minh, tâm thần thanh tịnh, Đại Đạo thông triệt, khi nhìn Tạo Hóa Ngọc Điệp, lúc này liền bắt đầu tham ngộ giải thích các phù lục pháp tắc và đại đạo thần vận trong đó.

Dương Mi đạo nhân một bên khác, đôi mắt sâu thẳm, hóa thành hai phương hắc động, thôn phệ vạn vật bốn phương.

Lần đầu tiên chứng kiến Tạo Hóa Ngọc Điệp như vậy, nên lúc

này y cũng cố gắng hết sức tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc và đại đạo thần vận.

Cùng lúc đó, Hồng Quân đạo nhân tế xuất mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp mà mình vừa có được, sau đó trực tiếp lơ lửng bên cạnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, giữa hai bên, có một cổ sức mạnh đặc biệt hiện lên, bắt đầu liên kết làm một, Đại Đạo Pháp Tắc và Đại Đạo đạo vận trong đó cũng bắt đầu giao dung. "Dung!" Đột nhiên, Hồng Quân đạo nhân khẽ quát một tiếng, tay kết ấn, bắt đầu thao túng hai khối ngọc điệp dung hợp.

Vì chúng thuộc cùng tông cùng nguồn gốc, lại có Hồng Quân đạo nhân thao túng, nên tốc độ dung hợp lúc này vô cùng nhanh.

Lần này mọi việc đều được bày ra trước mắt Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân, tuy chưa thôi động uy lực, nhưng cũng đủ huyền diệu rồi.

Cứ như vậy, lại năm vạn năm sau, sự dung hợp hoàn toàn hoàn tất.

Thấy vậy, Hồng Quân đạo nhân trong tay lại một lần nữa kết ấn, tử quang của Tạo Hóa Ngọc Điệp tỏa sáng, nhuộm kết giới kia thành một biển tử sắc, mỗi một đạo tử quang đều ẩn chứa vô tận huyền diệu chi âm.

Từng trận Tiên Thiên khí tức và Đại Đạo khí tức lan khắp toàn bộ sơn mạch, bên ngoài sơn mạch, các sinh linh đã thối lui đều cảm nhận được, lúc này thần sắc kinh hỉ, bắt đầu mượn điều này để tu hành. "Hoa lạp lạp!!!" Lúc này, từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, ba ngàn đạo phù lục Đại Đạo Pháp Tắc phi độn ra, lơ lửng trong không gian kết giới. "Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí!" Đột nhiên, Thanh Minh trong miệng khẽ nói một đạo Đại Đạo chi âm, đã bắt đầu luận đạo. "Thượng hạ tứ phương vi vũ!" Đồng thời, Dương Mi trong miệng

khẽ nói Đại Đạo chi âm. "Tam Thi chi đạo vi trảm khước tự thân chất cốc!" Cuối cùng, Hồng Quân đạo nhân trong miệng bắt đầu giảng giải Đại Đạo chí lý.

Ba người lúc này, dựa trên Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, đã bắt đầu luận đạo.

Tây Phương Đại Lục, một sơn mạch nọ.

Trong sơn cốc, giữa kết giới.

Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, lúc này hóa thành thực chất, bao bọc Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân và Dương Mi đạo nhân trong đó, khí tức Đại Đạo tinh túy rộng lớn không ngừng dung nhập vào trong thân thể ba người.

Lúc này Tây Phương Đại Lục chấn động, vô số Tiên Thiên linh khí hướng về sơn cốc ngưng kết, trên kết giới, hình thành một xoáy nước linh khí, không ngừng tiến vào trong kết giới, bị ba người hấp thu tu hành.

Lúc này, theo Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân, Dương Mi đạo nhân luận đạo, Thiên Phạt Chi Đạo ngưng tụ Lôi Đình Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc, Không Gian Chi Đạo, cùng với Tam Thi Chi Đạo của Hồng Quân đạo nhân tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, ba điều Đại Đạo lúc này giao dung làm một. "Oanh long long!!!" Kết giới pháp tắc lúc này không ngừng truyền ra từng trận oanh minh chi âm, đạo vận lưu chuyển, pháp tắc diễn biến, khí tức Đại Đạo rộng lớn, thần quang rực rỡ, không gian vặn vẹo, lôi đình giao thoa...

Vô số dị tượng lúc này dũng hiện, khí tức huyền diệu bắt đầu tán phát ra.

Ức vạn dặm!

Ức triệu dặm!

Triệu triệu ức dặm!

Lúc này, khí tức luận đạo của ba vị tồn tại đỉnh cao Hồng Hoang, khí tức Đại Đạo ẩn chứa trong Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Tạo Hóa Ngọc Điệp, lúc này đã lan rộng ra xa.

Vô số sinh linh cảm nhận cổ Đại Đạo khí tức huyền diệu, lúc này đều không ngừng tham ngộ tu hành.

Thật là cơ hội tốt ngàn năm khó gặp a!

Mặc kệ những tồn tại trong sơn mạch đang làm gì, nhưng khí tức Đại Đạo lúc này, cùng với Đại Đạo chi âm hư vô phiêu diểu kia, đều là những điều cực kỳ hữu lợi đối với chúng, có thể đề thăng tốc độ tu hành.

Lợi ích như vậy, cần gì phải bận tâm những tồn tại trong sơn mạch đang làm gì?

Căn bản không cần!

Tại nơi đây có thể tránh xa nguy hiểm, cảm giác vẫn lạc mà các tồn tại trong sơn mạch mang lại, lại còn có thể được lợi ích, quả là chuyện nhất cử lưỡng tiện.

Còn những điều khác, căn bản không cần bận tâm quá nhiều.

Thanh Minh ba người luận đạo ngoài sơn mạch hàng ức vạn dặm, nơi đây là khu vực tập trung sinh linh, tu sĩ Tây Phương đông đúc nhất.

Trong sơn mạch có tình huống, vài tồn tại đang làm gì, chúng không rõ, cũng không dám tới gần.

Tuy kết giới pháp tắc không bao phủ toàn bộ sơn mạch, nhưng cổ sát cơ, sức mạnh Đại Đạo lại lan khắp toàn bộ sơn mạch, chỉ cần dám tới gần, liền sẽ lập tức thân tử đạo tiêu, ngay cả nguyên thần cũng

không thể thoát thân.

Vì vậy, những sinh linh, tu sĩ Tây Phương này, tự nhiên không dám quá tới gần sơn mạch.

Chẳng qua tại nơi đây, cổ Đại Đạo chi âm phiêu diểu kia dường như rõ ràng hơn vài phần, cổ khí tức Đại Đạo tán phát ra, cùng với từng trận khí tức huyền diệu, đều khá nồng đậm.

Chúng cũng biết như vậy là tốt nhất, là kết quả mãn nguyện nhất rồi, cũng không dám tới gần thêm.

Vì vậy, đại bộ phận tu sĩ và sinh linh ở Tây Phương, đều vây quanh sơn mạch đó, tại nơi ức vạn dặm bên ngoài sơn mạch trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu hành và tham ngộ.

Lúc này khí tức Đại Đạo, Đại Đạo chi âm, cùng với từng trận khí tức huyền diệu này trợ giúp lớn nhất, trái lại là những tồn tại cảnh giới Thái Ất Kim Tiên số lượng không nhiều, đối với chúng, là sự hiệp trợ cực kỳ quan trọng.

Thái Ất Kim Tiên, tu được Ngũ Khí Triều Nguyên, rồi đi lên nữa, liền ngưng tụ Tam Hoa Tụ Đỉnh, chém đứt Trường Hà Thời Không, sơ bộ chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, sau đó liền có thể tiến vào cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nhưng Thái Ất Kim Tiên, muốn từ hư vô lĩnh ngộ thiên địa, lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp Tắc, rồi chưởng khống quá trình đó, quả thực không hề đơn giản.

Nhưng hiện tại, mọi thứ đều hiển hiện giữa thiên địa, Thái Ất Kim Tiên có tư chất kém nhất ở đây, lúc này đều thu hoạch cực lớn, về sau bước lên con đường Đại La Kim Tiên, liền sẽ dễ dàng hơn vài phần.

Một bộ phận tồn tại, cũng là những người đầu tiên tu hành ở nơi đây, khoảng cách cũng là gần sơn mạch nhất.

Còn về tu sĩ và sinh linh dưới Thái Ất Kim Tiên, tuy thu hoạch không bằng các tồn tại Thái Ất Kim Tiên, nhưng có được chút tiến triển, có được chút thăng tiến, thì cũng không tệ rồi, trong vỏn vẹn vài nguyên hội, đã có không ít sinh linh thăng lên một tiểu giai vị.

Ngoài ra, vì khí tức Đại Đạo, khí tức huyền diệu lan rộng, cũng có một số sinh linh chưa hóa hình đã nhận được lợi ích to lớn, trực tiếp hóa hình ra.

Tuy tu vi vẫn còn thấp kém nhất, nhưng trên Đại Đạo chi lộ, đã bước ra một bước then chốt rồi, về sau tiến triển, lại sẽ khác biệt.

Có thể nói, vài nguyên hội này, theo Thanh Minh ba người luận đạo, đã mang lại không ít lợi ích cho Tây Phương chi địa, cho vô số sinh linh.

Nhưng những tồn tại luận đạo, ấn chứng, tham ngộ trong kết giới pháp tắc kia, lúc này đều không có thời gian để bận tâm, toàn bộ tâm thần hoàn toàn đắm chìm trong việc luận đạo ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc.

Trong sơn cốc, giữa kết giới pháp tắc.

Trong kết giới, lôi đình tung hoành, tử quang rực rỡ, không gian vặn vẹo.

Ba chủng Đại Đạo lúc này không ngừng diễn biến, thăng cấp.

Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân, Dương Mi đạo nhân ba người trong miệng giảng giải tinh nghĩa Đại Đạo và chí lý Đại Đạo của bản thân, sau đó phi độn ra, dung nhập vào trong Đại Đạo của đối phương, sau đó chí lý Đại Đạo và tinh nghĩa của đối phương lại dung nhập vào trong Đại Đạo của mình, ấn chứng, giải thích, hấp thu.

Dưới ba điều Đại Đạo giao triền ấn chứng trước mặt ba người, chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng với các phù lục Tam Thiên Đại Đạo

Pháp Tắc, từng trận tử quang rực rỡ chói mắt tràn ngập nơi đây, hình thành một biển tử sắc.

Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc bao bọc lấy ba người, bao bọc lấy ba điều Đại Đạo.

Thanh Minh ba người ngoài việc ấn chứng Đại Đạo của hai vị đối phương, cũng đang giải thích, ấn chứng đại đạo thần vận và Đại Đạo Pháp Tắc của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hồng Quân đạo nhân lần này cũng cảm thấy rõ ràng rằng cách này quả thực nhanh hơn không ít, trước đây tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng không thể đạt được tốc độ tham ngộ và ấn chứng như vậy, cũng là nhờ luận đạo trên cơ sở Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, mới có được tốc độ như vậy.

Ba người trong vỏn vẹn vài nguyên hội, ấn chứng Đại Đạo của đối phương, ấn chứng Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, đã khiến đạo hạnh của mình tinh thâm không ít.

Thanh Minh mượn vài nguyên hội này, triệt để củng cố cảnh giới của mình, không ngừng thăng tiến tham ngộ.

Sau đó tiếp tục tích lũy sức mạnh, đối với sự tích lũy và chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, sau đó liền có thể tiến tới cảnh giới cao hơn.

Mỗi bước, bất kể Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân, hay Dương Mi đạo nhân, đều sẽ đi vững chắc, không còn quá chú trọng vào việc nhanh chóng thăng cấp, mà cần ổn định, cần tích lũy, đối với việc vấn đỉnh Hỗn Nguyên về sau, sẽ là một tình huống hoàn toàn khác biệt.

Vì vậy, ba người lúc này không ngừng ấn chứng Đại Đạo của đối phương, cùng với việc mượn cơ hội này, không ngừng tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo.

Trong kết giới pháp tắc, lôi đình, tử quang, không gian, ba đạo không ngừng diễn hóa thăng cấp, khí tức Đại Đạo càng ngày càng rộng lớn khủng bố.

Vô số dị tượng một lần nữa dũng hiện, bao phủ quanh thân ba người, mãi không ngừng.

Hồng Hoang, trong một khu vực nọ ở Nam Phương Đại Lục. "Ân?!" Đột nhiên, La Hầu đang ẩn mình trong hư không mà tiến bước, thần sắc hơi biến, dừng bước chân, ánh mắt đột nhiên chuyển hướng về Tây Phương Đại Lục.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, trong lòng y, hoặc sâu thẳm Đại Đạo, có một tia rung động, trên đường vận mệnh, một vài túc địch, hoặc những tồn tại định sẵn phải giao thủ trong lượng kiếp này, lúc này có biến hóa không nhỏ.

Đến lúc này, La Hầu tự nhiên rõ ràng, đối với y, những đối thủ quan trọng nhất là ai rồi.

Thanh Minh, là tồn tại chân chính tranh đoạt hủy diệt chi đạo để chứng đạo với y, là địch thủ tranh đoạt Đại Đạo.

Chương 19

Hồng Quân đạo nhân, trong một phương lượng kiếp, là tồn tại tranh đoạt một tia sinh cơ, tranh đoạt cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên duy nhất.

Hai vị đó, đối với y, là những tồn tại nhất định phải cẩn thận, lưu ý.

Trước đây y phát hiện Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân cùng nhau tiến vào Tây Phương Đại Lục, liền cũng bắt đầu kế hoạch và phát triển bản thân.

Tương đối mà nói, tiến triển không chậm, trong vỏn vẹn mười mấy nguyên hội, có thể thăng cấp một tiểu giai vị, đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, đó cũng khá nhanh chóng rồi.

Chẳng qua là tồn tại của Hủy Diệt Chi Đạo, con đường đi tự nhiên không giống nhau, từ sự diễn hóa của Hồng Hoang trong vài trăm nguyên hội đã có thể thấy được.

Trong đó, một số nhân tố, có bóng dáng của y trong đó, nếu không, tu vi cảnh giới cũng khó đạt đến mức độ như ngày nay.

Chẳng qua từ cảm ứng trên đường vận mệnh lúc này, Hồng Quân đạo nhân và Thanh Minh, dường như cũng có sự thăng tiến cực lớn.

Y lúc này nhìn lại Tây Phương Đại Lục, từng trận dị tượng nổi lên, hiển nhiên đang có chuyện xảy ra, kết hợp với việc Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân trước đó đã tiến vào Tây Phương Đại Lục, rồi cảm ứng biến hóa trên đường vận mệnh.

Nếu nói chuyện này không liên quan đến Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân, Dương Mi đạo nhân ba người, thì La Hầu không thể nào tin

được.

Như vậy, đối với y, tình huống có thể càng thêm bất lợi. "Hảo một Thanh Minh, hảo một Hồng Quân!" Rất lâu sau, La Hầu thu hồi ánh mắt, trầm giọng nói.

Tu vi của hai vị kia thăng lên, đối với y, quả thực không phải chuyện tốt, đối với việc chứng đạo về sau, càng thêm không dễ dàng.

Nhưng nhìn tình huống hiện tại, ngoài việc đề thăng tu vi cảnh giới, thực lực ra, những thứ khác, tạm thời y cũng không thể làm gì được, vì vậy cũng chỉ có thể tiếp tục tu hành bản thân.

Phương lượng kiếp này cũng phức tạp, chủng tộc khá nhiều, vạn tộc đứng san sát tranh phong, chiến hỏa thường xuyên xảy ra, chỉ cần để chiến hỏa triệt để bùng lên, thúc đẩy lượng kiếp tới sớm, phúc diệt tất cả chủng tộc Hồng Hoang, cướp đoạt hết khí vận Hồng Hoang để chứng đạo Hỗn Nguyên thì kế hoạch của y cũng có thể bắt đầu rồi.

Vì vậy, chiến hỏa, là một bước then chốt trong kế hoạch, cũng là một bước then chốt trong tu hành của y.

Một khi đã bắt đầu, sẽ không dừng lại, hiện tại đã biết Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân thăng cấp, y cũng không thể dừng lại một khắc nào.

Vì vậy, La Hầu một lần nữa nhìn sâu vào Tây Phương Đại Lục một cái, sau đó liền tiếp tục khởi hành, đi hết đoạn cuối cùng của Nam Phương Đại Lục, sau đó liền có thể hướng tới các khu vực khác. "Hưu!" Thu hồi ánh mắt, thân hình La Hầu động đậy, biến mất tại chỗ, tiếp tục đi sâu vào nơi sâu thẳm của Nam Phương Đại Lục, nơi mà nhiệt độ càng ngày càng khủng bố.

Cùng lúc đó.

Tổ Phượng!

Long Vương!

Thủy Kỳ Lân!

Ba vị tộc trưởng trong lòng hơi có chút cảm ứng, ánh mắt cũng nhìn về phía Tây Phương Đại Lục, thần sắc trên mặt biến ảo bất định.

Vài trăm nguyên hội, Tam tộc vẫn luôn trong quá trình trầm lắng phát triển, thực lực đã có thể đạt đến một cảnh giới khá cao thâm rồi.

Còn về tình huống bành trướng, tuy cũng có, nhưng sự bành trướng mang tính tranh bá thực sự, Tam tộc lúc này đều chưa bắt đầu.

Hiện tại Hồng Hoang, là một cảnh tượng vạn tộc tranh phong.

Tuy vạn tộc thực lực không bằng Tam tộc, nhưng không ít trong số đó là những tồn tại đã đản sinh từ lượng kiếp trước, cũng từng tham gia Hung Thú Chi Chiến.

Vì vậy, trong số đó có một bộ phận có thực lực không tệ.

Một bộ phận Tiên Thiên chủng tộc lúc này đang tranh phong, Tam tộc lần này lại không để ý, trước tiên cứ để chúng đánh nhau, đợi đến khi đánh gần xong rồi, liền có thể phân chia trận doanh, thu phục một bộ phận Tiên Thiên chủng tộc để làm lớn mạnh bản thân.

Đến lúc đó, sự tranh bá chân chính, sự bành trướng chân chính, liền có thể bắt đầu rồi.

Vì vậy, trong một khoảng thời gian, tạm thời chúng vẫn đang trong quá trình trầm lắng phát triển bản thân, thực lực cần phải được đề thăng trước đã.

Ba vị tộc trưởng nhìn rất lâu sau, mới thu hồi ánh mắt, tiếp tục nắm bắt thời gian đề thăng thực lực.

Thời gian, trong Hồng Hoang dường như trôi đi nhanh nhất.

Phảng phất như có Hằng Hà Lưu Sa trong Trường Hà Thời Không cố ý thúc đẩy, tốc độ thời gian trôi đi nhanh đến cực hạn.

Trong chớp mắt, lại hơn trăm nguyên hội trôi qua.

Trong vài trăm nguyên hội ở Hồng Hoang, sự diễn biến càng ngày càng hoàn thiện, bất kể là linh khí, đại địa linh mạch, tiên mạch, quy tắc, pháp tắc..., đều đang trong quá trình hoàn thiện nhanh chóng.

Vạn tộc trong Hồng Hoang, hơn trăm nguyên hội nay, quả thực là thời đại tranh phong.

Trong số các Tiên Thiên chủng tộc còn sót lại từ lượng kiếp trước, cũng có những Tiên Thiên chủng tộc có thực lực khá cường hãn.

Trong đó, có ba phương Tiên Thiên chủng tộc có thực lực mạnh mẽ nhất, cũng thống lĩnh không ít các Tiên Thiên chủng tộc khác và giao chiến với hai phương khác.

Ba phương Tiên Thiên chủng tộc đó, chính là Đẳng Xà tộc, Linh Tê tộc, Trùng Minh Điểu tộc.

Ba phương chủng tộc, cùng với thế lực dưới trướng chúng, trong hơn hai trăm nguyên hội nay, trong cuộc tranh phong của vạn tộc, quả thực có ảnh hưởng không nhỏ.

Ba phương chủng tộc đó, cũng là những chủng tộc mạnh nhất trong vạn tộc tranh phong, trong mỗi tộc, đều có tồn tại cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Thực lực như vậy, Tiên Thiên chủng tộc bình thường quả thực khó lòng sánh kịp.

Vạn tộc tranh phong, vô số Tiên Thiên chủng tộc tham dự vào trong đó, tranh đoạt tài nguyên tu hành, tranh đoạt khu vực.

Chiến hỏa cũng đã lan rộng không nhỏ, nhưng ba tộc cường đại hơn lại không để ý đến những điều này.

Chúng cũng đang chờ đợi một thời cơ, hiện tại thời đại vạn tộc tranh phong đang tiếp diễn, tự nhiên sẽ không can thiệp vào, thời cơ chưa thích hợp.

Đợi đến khi thời cơ chín muồi, Tam tộc, tất nhiên sẽ xuất thủ, mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc Hồng Hoang, nếu có thể phân chia trận doanh, thu về dưới trướng, thì thực lực tổng thể sẽ thăng tiến không ít, có thể sẽ không buông tha.

Vì vậy, chờ đợi một thời cơ thích hợp, có lợi, liền trở nên khá quan trọng.

Trung Ương Đại Lục, trong một khu vực nọ. "Oanh!" Một tiếng lôi đình vang vọng, ngay sau đó xung kích càn quét bốn phương, vô số tộc nhân Tiên Thiên chủng tộc bị liên lụy, vẫn lạc trong đó.

Tộc trưởng Đằng Xà tộc, Linh Tê tộc, Trùng Minh Điểu tộc ba người lần lượt thối lui, giao chiến vài vạn năm, mỗi người đều có thương thế không nhỏ.

Lúc này nhìn đối phương, thần sắc âm trầm ngưng trọng, không nói gì.

Trung Ương Đại Lục, trong một khu vực nọ. "Cuộc chiến của ba tộc chúng ta, đã kéo theo hàng vạn Tiên Thiên chủng tộc vào trong đó, hôm nay dừng tay, không có kẻ thắng..." Đằng Xà tộc trưởng ánh mắt lạnh băng, nhìn Linh Tê tộc trưởng và Trùng Minh Điểu tộc trưởng, lạnh lùng mở lời. "Vạn tộc tranh phong, một đại thế đã khai khởi..." Trùng Minh Điểu tộc trưởng thản nhiên nói, cuộc tranh phong vạn tộc lần này, có chủng tộc quật khởi, cũng có chủng tộc bại vong, có chủng tộc đản sinh gia nhập, cũng có chủng tộc thối ẩn.

Nhưng không thể phủ nhận, hai trăm nguyên hội nay, cuộc tranh phong giữa vạn tộc, là một đại thế đã khai khởi.

Tuy có hưng thịnh và bại vong, nhưng đều là kết quả tất yếu của sự phát triển, không thể tránh khỏi.

Chiến hỏa của ba tộc, ngoài bản thân và các Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng ra, còn kéo theo hàng vạn Tiên Thiên chủng tộc khác vào trong, cuộc chiến vài vạn năm, đã có tổn thất cực lớn.

Cộng thêm, cuộc giao chiến giữa mười vạn Tiên Thiên chủng tộc còn lại phân bố khắp Hồng Hoang, có thể nói, mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc Hồng Hoang, trong vài vạn năm, đều sống trong chiến hỏa.

Có chủng tộc bại vong, tiêu tán, cũng có chủng tộc ẩn mình không xuất hiện, quả thực tổn thất không nhỏ. "Vạn tộc tranh phong cố nhiên là đại thế đã khai khởi, nhưng tổn thất không nhỏ, chung quy không thể kéo dài, cũng cần phải dưỡng sức, khôi phục bản thân..." Linh Tê tộc trưởng mở lời nói, vạn tộc tranh phong hơn hai trăm nguyên hội, tổn thất cũng không nhỏ, nên dưỡng sức, cần dưỡng sức.

Ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân thuở trước, thực lực cường hãn đến vậy, nhưng vài trăm nguyên hội nay, lại trầm lặng hơn vạn tộc, đối với chúng, đây không phải là một dấu hiệu tốt.

Chúng đang ấp ủ những hành động lớn hơn, nên tích lũy bản thân, khôi phục thực lực, chờ đợi thời cơ thì phải làm thật tốt.

Vạn nhất Tam tộc nhắm vào vạn tộc, thì đến lúc đó phải làm sao?

Lời của Linh Tê tộc trưởng, Đẳng Xà tộc trưởng và Trùng Minh Điểu tộc trưởng trong lòng tự nhiên hiểu rõ, lần này giao chiến vài vạn năm, hiện tại mỗi người đều có thương thế không nhỏ, cũng chính là cái cớ để đình chiến, trước tiên tạm dừng giao chiến.

Còn về các vạn tộc khác, đánh nhau thế nào, tạm thời không bận tâm nữa, trước tiên lo cho bản thân và các Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng.

Về sau, lại xem xét thời cơ, nếu có thể, cũng có thể tiếp tục thu phục các chủng tộc gia nhập vào trận doanh dưới trướng.

Dù sao vạn tộc tranh phong, đại thế đã khai khởi, những gì có thể phát triển, chung quy cũng không nhỏ.

Chúng cũng không phải Tiên Thiên chủng tộc bình thường, tự nhiên sẽ làm nhiều hơn vài phần, đã chứng kiến lượng kiếp, đã hiểu không ít chuyện, mọi việc, đều đặt thực lực lên hàng đầu.

Phải làm thế nào, trước tiên phải hiểu rõ. "Cuộc chiến tranh phong của ba tộc chúng ta, lần này tổn thất không nhỏ, chủng tộc bị liên lụy cũng không ít, hiện tại đã dừng tay, lần này liền tạm thời dừng lại, trước tiên dưỡng sức, tích súc sức mạnh..." Đẳng Xà tộc trưởng trầm mặc một lát, sau đó nhìn hai vị tộc trưởng kia mở lời.

Một lượng kiếp mới diễn hóa vài trăm nguyên hội, thời gian còn dài, không cần thiết phải đánh đến mức mọi người đều trọng thương, thậm chí đánh đến mức độ sinh tử.

Như vậy đối với chủng tộc, không có chút lợi ích nào, huống hồ trong Hồng Hoang, còn có ba tộc Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân tộc với thực lực càng thêm khủng bố đang ẩn mình, bao trùm Hồng Hoang đại địa.

Vì vậy, vì bản thân, vì sự phát triển về sau, hiện tại đình chiến, tạm thời dưỡng sức, quả thực là một lựa chọn không tồi.

Ba vị tộc trưởng nhìn nhau một cái, tự nhiên hiểu rõ ý định của mỗi người, gật đầu, sau đó phất tay, "Thối!" Một tiếng lệnh hạ, không chỉ tộc nhân của bản thân, mà cả hàng vạn Tiên Thiên chủng tộc dưới

trưởng, lúc này đều chậm rãi thối lui.

Chiến hỏa lan rộng, không ít Tiên Thiên chủng tộc cũng hữu tâm vô lực, lúc này đình chiến, đối với chúng, quả thực là một cục diện không tồi.

Vạn tộc tranh phong, cố nhiên là đại thế đã khai khởi, nhưng tổn thất cũng nhiều như vậy.

Các Tiên Thiên chủng tộc có thực lực yếu hơn, thà rằng không tranh phong như vậy, tài nguyên và khu vực ít đi một chút cũng tốt, còn hơn là bị ma diệt trong cuộc giao chiến của các đại chủng tộc, bại vong xuống, tình huống như vậy ngược lại càng tồi tệ hơn.

Vì vậy, vạn tộc đánh đến mức độ hiện tại, không ít chủng tộc muốn đình chiến, nhưng ba tộc đang giao chiến, tự nhiên cũng không thể dừng lại.

Hiện tại chiến hỏa đình lại, không ít chủng tộc trong lòng âm thầm thở phào một hơi.

Còn về các khu vực khác trong Hồng Hoang, có mười mấy vạn chủng tộc đang giao chiến, những điều đó chúng cũng sẽ không bận tâm.

Hiện tại những ai có thể tiếp tục tranh phong, tranh đoạt tài nguyên, đều là các Tiên Thiên chủng tộc có thực lực khá mạnh, không phải các Tiên Thiên chủng tộc bình thường có thể sánh kịp.

Vì vậy, chúng cũng không bận tâm đến những điều đó, hiện tại cần phải lo cho bản thân trước đã.

Sau khi tộc nhân của ba tộc, cùng với hàng vạn Tiên Thiên chủng tộc khác lần lượt thối lui.

Ba vị tộc trưởng lăng không đứng trong hư không thu hồi ánh mắt, Đẳng Xà tộc trưởng mở lời nói: "Tam tộc ẩn mình, thực lực vượt xa

trăm nguyên hội trước, thực lực Tam tộc quả thực cường hãn, ba tộc chúng ta cộng lại, cũng không phải đối thủ của một phương chủng tộc." "Nếu Tam tộc xuất thủ, vạn tộc Hồng Hoang, e rằng khó có khả năng phản kháng.

Chương 20

Nếu thời cơ thật sự đến như vậy, hai vị đạo hữu có lẽ cần phải chuẩn bị sẵn sàng, để tránh chủng tộc bại vong tiêu tán..." Nghe vậy, Linh Tê tộc trưởng và Trùng Minh Điểu tộc trưởng thần sắc ngưng trọng, không nói gì.

Lời Đẳng Xà tộc trưởng nói không sai, với thực lực của Tam tộc mà xem, nếu thật sự muốn tranh bá Hồng Hoang đại địa, thì bước đầu tiên, tự nhiên là phải phát triển thực lực bản thân.

Vạn tộc Hồng Hoang trải qua vài trăm vạn nguyên hội phát triển, thực lực đã không yếu.

Nếu bị phân chia trận doanh, thu về dưới trướng, thì thực lực sẽ càng mạnh hơn, cũng có thể giảm thiểu sự tiêu hao của bản thân.

Như vậy, tranh bá về sau sẽ càng thêm thuận lợi.

Vì vậy, khả năng này, có thể nói là vô cùng lớn, trước đây chúng cũng đã từng nghĩ tới.

Hiện tại nhắc lại, tình huống dường như sẽ nghiêm trọng hơn vài phần. "Bảo toàn bản thân, hay là liều chết với Tam tộc, thì xem mỗi người tính toán vậy..." Trùng Minh Điểu tộc trưởng nói một câu, sau đó hóa thành bản thể, bay vút về phía nam.

Thấy vậy, Linh Tê tộc trưởng cũng động thân rời đi.

Đẳng Xà tộc trưởng nhìn nơi Long tộc Đông Hải đang ở, thần sắc trên mặt biến ảo, không biết đang nghĩ gì.

Rất lâu sau, y mới thu hồi ánh mắt, sau đó độn về phía đông.

Tạm thời không nghĩ nhiều nữa, trước tiên khôi phục thực lực chủng tộc bản thân đã.

Nếu sự việc thật sự đến mức độ đó, mọi việc, bảo toàn bản thân là quan trọng nhất, điểm này, phải sắp xếp thật tốt.

Với Tam tộc thực lực chênh lệch quá lớn, liều chết không có bất kỳ tác dụng hay lợi ích nào.

Nương tựa Tam tộc, chưa chắc đã không thể có được tài nguyên và lợi ích cao hơn.

Nếu là vì bản thân, kỳ thực, cũng không phải là chuyện tồi.

Vì vậy trên điểm này, Đằng Xà tộc trưởng đã chuẩn bị sẵn lựa chọn và tính toán rồi.

Nếu thật sự đến mức độ đó, thì Đằng Xà tộc, sẽ lựa chọn nương tựa Long tộc, nhìn vào Long tộc, cũng mượn Long tộc để quật khởi.

Tính toán như vậy, không tồi.

Chẳng qua, thời cơ tạm thời còn sớm, mọi việc, phải xem tình huống cuối cùng.

Trong Long Cung tại Đông Hải Hồng Hoang.

Long Vương nhìn những khu vực Hồng Hoang, lúc này vẫn đang giao chiến với mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc, vẻ mặt hiện lên vẻ suy tư. "Thời cơ, cũng không còn xa nữa..." Rất lâu sau, Long Vương khẽ thốt lên một tiếng.

Long tộc những năm gần đây, ngoài việc phát triển bản thân, cũng luôn chú ý đến sự tranh phong của Vạn tộc trong Hồng Hoang, chờ đợi thời cơ thu về.

Xét tình hình hiện tại, e rằng cũng không còn quá xa.

Vạn tộc tranh phong, có thể sàng lọc bớt những Tiên Thiên chủng tộc có thực lực tương đối yếu kém trong mười mấy vạn chủng tộc, những kẻ còn lại, về cơ bản đều có vài phần thực lực, cực kỳ phù

hợp với nhu cầu.

Hung Thú Lượng Kiếp năm xưa, tuy Hung Thú nhất tộc chiếm cứ Hồng Hoang, nhưng lại không thể ngưng tụ được khí vận Hồng Hoang khổng lồ.

Điểm này, đã được Phượng tộc, Long tộc và Kỳ Lân nhất tộc nhìn trúng.

Muốn thống nhất Hồng Hoang đại lục, muốn ngưng tụ khí vận Hồng Hoang để chứng đạo bản thân, chỉ có như vậy, chủng tộc mới có thể trở thành chủng tộc duy nhất trong Hồng Hoang, và cũng có thể đạt đến địa bộ Hỗn Nguyên, đứng trên vạn vật.

Nhưng để hoàn thành bước này, quả thực không dễ dàng.

Phải biết rằng, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc cũng có cùng ý định đó.

Những Tiên Thiên chủng tộc với thực lực tương đối khá trong mười mấy vạn chủng tộc kia, đều đang bị họ để mắt tới.

Nếu có thể thu phục một phần các Tiên Thiên chủng tộc về dưới trướng, thì thực lực tổng thể sẽ tăng lên không ít, có thể khuếch trương, nguồn tài nguyên tu hành và khu vực nắm giữ sẽ được nâng cao đáng kể.

Ngoài ra, theo sự khuếch trương khu vực và nâng cao thực lực bản thân, khí vận Hồng Hoang ngưng tụ cũng sẽ càng thêm khổng lồ, Long Vương với tư cách tộc trưởng, cũng có thể mượn đó để đạt đến địa bộ cao hơn.

Điểm này, Long Vương tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Bước đầu tiên của Long tộc, sắp bắt đầu.

“Tộc trưởng!” Ngay lúc này, một âm thanh truyền vào tai Long

Vương, kéo Y trở về từ suy nghĩ.

Long Vương nghe vậy, ánh mắt nhìn sang, thì ra là Chúc Long, cánh tay phải của Long tộc, điều Long đầu tiên giữa Thiên địa, đã bước vào.

"Tộc trưởng, quả nhiên như Ngài liệu, Đẳng Xà nhất tộc, Linh Tê nhất tộc cùng Trùng Minh Điểu nhất tộc, lúc này đều tạm thời đình chiến, kể cả các chủng tộc dưới trướng cùng hàng vạn Tiên Thiên chủng tộc liên quan đến trận chiến này cũng đều tạm thời dừng tay, đang trong thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức…" Chúc Long nhìn Long Vương, chắp tay nói.

Ba tộc giao chiến, vẫn luôn nằm trong sự chú ý của Long tộc, việc đình chiến lúc này, Chúc Long cũng lập tức biết được.

Chúc Long dừng lại một chút rồi tiếp tục nói: "Trong Hồng Hoang, ngoài những Tiên Thiên chủng tộc còn lại đang giao chiến ra, những chủng tộc khác đều đang trong quá trình khôi phục và đề thăng.

E rằng mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc kia, cũng sẽ không chiến đấu thêm bao lâu nữa…" Nghe vậy, Long Vương gật đầu: "Vạn tộc tranh phong, đại thế đã khởi, là cơ hội để Vạn tộc quật khởi, nhưng đồng thời cũng là cơ hội sàng lọc, sau trận này, những Vạn tộc còn có thể tồn tại, thực lực đều sẽ tương đối cường hãn…" "Đợi sau khi toàn diện đình chiến, Long tộc ta cũng gần như có thể ra tay…" Nghe vậy, Chúc Long gật đầu, đương nhiên hiểu rõ kế hoạch của Long tộc.

Thời cơ hiện tại đã không còn xa, tin rằng không lâu sau, có thể thi hành.

Chúc Long rất xem trọng Đẳng Xà nhất tộc, thực lực trong Vạn tộc đang dẫn đầu xa, nếu có thể quy nhập Long tộc dưới trướng, thực lực tổng thể của Long tộc sẽ tăng lên không ít, kể cả những Tiên

Thiên chủng tộc dưới trướng Đằng Xà nhất tộc, thực lực cũng không yếu.

Nếu có thể thu phục tất cả bọn họ, thực lực tổng thể của Long tộc ít nhất có thể tăng thêm ba thành, cộng thêm sự phát triển sau này, có cơ hội lớn để thống nhất Hồng Hoang.

"Chúc Long, hãy chú ý nhiều hơn một chút, đợi thời cơ đến, thì bắt đầu từ Đằng Xà nhất tộc…" Long Vương suy nghĩ, nói với Chúc Long.

Nghe vậy, Chúc Long trên mặt lộ ra ý cười, quả nhiên như vậy, "Tộc trưởng yên tâm, Ngô biết phải làm thế nào!" Nói xong, Chúc Long liền xoay người rời đi.

Long Vương thấy vậy, ánh mắt dịch chuyển, rơi xuống Tây Phương Đại Lục, ánh mắt sâu thẳm, không biết đang nghĩ gì.

Rất lâu sau, Y mới thu hồi ánh mắt, tiếp tục tu hành.

Cùng lúc Chúc Long nhận được kế hoạch và mệnh lệnh, ở Bất Tử Hỏa Sơn tại phương Nam của Phượng tộc, và Kỳ Lân Tổ Địa tại phương Bắc của Kỳ Lân nhất tộc, những toan tính lúc này đều đại đồng tiểu dị với Long tộc.

Lúc này họ đều đang chờ đợi thời cơ, khi đó có thể ra tay đối phó với Vạn tộc.

Đến lúc ấy, thực lực tổng thể sẽ tăng lên không ít, đạt đến địa bộ càng thêm cường hãn.

Kế hoạch và sự sắp xếp của ba tộc, cũng đã gần hoàn thiện.

Thời gian thoắt cái, lại mười mấy Nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Mười mấy vạn Vạn tộc ở Hồng Hoang vẫn đang giao chiến, ngoài một bộ phận bị thất bại, những Tiên Thiên chủng tộc khác cũng tổn

thất vô số.

Dần dần, sau mười mấy Nguyên hội, không ít Tiên Thiên chủng tộc đã dừng chiến.

Hiện tại những Tiên Thiên chủng tộc còn tranh phong, cộng lại chưa đầy ba vạn, những chủng tộc này đều có thực lực tương đối mạnh.

Tuy chưa đến mức tử chiến, nhưng tổn thất của mỗi bên cũng không nhỏ.

Tình hình hiện tại, e rằng cũng không duy trì được bao lâu nữa sẽ đình chiến.

Đến lúc ấy, thời cơ của ba tộc, liền tới.

Hiện tại, ba tộc vẫn đang phát triển bản thân, rồi chờ đợi thời cơ thích hợp.

Tại một ngọn núi nọ ở Tây Phương Đại Lục, trong một sơn cốc.

"Hô lạp lạp!!!" Đột nhiên, vô số phù lục Đại Đạo pháp tắc mắt thường có thể thấy được dần dần thoát ra khỏi kết giới pháp tắc, theo vị trí tam tài 'Thiên Địa Nhân' dần tách ra, rồi lơ lửng phía sau Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân và Dương Mi Đạo Nhân.

Dần dần, ba loại Đại Đạo pháp tắc lại dần dung nhập vào cơ thể ba người.

"Đông!" Đột nhiên, một tiếng Đại Đạo chung minh vang lên bên tai ba người, mọi sự huyền diệu đều ngưng bặt.

Luận đạo và ấn chứng tham ngộ Đại Đạo hơn trăm Nguyên hội, lúc này tỉnh lại, sự lĩnh ngộ đã tinh thâm đến một địa bộ kinh khủng.

Tuy rằng mỗi người chỉ đề thăng một tiểu giai vị, nhưng sự chưởng khống Đại Đạo thực tế, Đạo hạnh thực tế, lại tinh thâm vô

số, trong cùng đẳng cấp, quả thực hiếm có đối thủ.

"Ông!" Ấn ký lôi đình trên mi tâm lóe lên lôi quang, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân và Dương Mi Đạo Nhân cùng lúc mở mắt xuất quan, khẽ mỉm cười nói: "Thiên Địa hữu đạo, chí thử thành, chúc mừng hai vị Đạo hữu, Đại Đạo tinh tiến!" "Nếu luận tinh tiến, đương nhiên Đạo hữu là nhất…" Dương Mi Đạo Nhân nghe vậy, nhìn Thanh Minh cười nói.

Lúc này Y càng lúc càng không thể nhìn thấu Thanh Minh, cổ khí tức Đại Đạo kia, cùng lôi quang lấp lánh trong Khánh Vân, đều khiến Y cảm thấy khá e dè, với thực lực như vậy, không dám xem thường.

Sự tiến triển của Thanh Minh, quả thực không nhỏ, tin rằng, nếu thi triển toàn lực những lá bài tẩy chân chính và lôi đình, e rằng Y cũng phải cẩn thận ứng đối.

Tây Phương Đại Lục, một ngọn núi nọ, trong sơn cốc.

Thanh Minh nghe Dương Mi Đạo Nhân nói xong, cười cười, không phủ nhận.

Tiến triển quả thực không nhỏ, nhưng ngoài sự tiến triển bản thân và tích lũy Đại Đạo, chưởng khống pháp tắc ra, một phần thời gian Y đã dùng để toàn lực đề thăng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Ngoài ra, với tư cách một phần của Thiên Đạo, Thiên Phạt Chi Nhãn.

Ba nghìn Đại Đạo pháp tắc mà Thanh Minh tham ngộ, cũng có thể đẩy nhanh thêm vài phần tốc độ hoàn thiện Thiên Đạo, Thiên Phạt Chi Nhãn dưới sự đề thăng của Thanh Minh khi Thiên Phạt Lôi Đình hóa hình tồn tại, Thiên Phạt Chi Nhãn cũng hoàn thiện thêm vài phần, uy lực càng thêm kinh khủng.

Thiên Phạt Lôi Đình với tư cách sức mạnh trừng phạt mạnh nhất

của Thiên Đạo, uy lực tự nhiên không cần bàn cãi, Thiên Phạt Chi Nhãn tuy chỉ ngưng tụ đạt địa bộ hơn trăm Nguyên hội, nhưng theo sự không ngừng hoàn thiện và đề thăng của Thanh Minh, uy lực đã sớm không thể dùng lời lẽ thông thường để nói.

Do đó, uy lực Thiên Phạt Lôi Đình lúc này của Thanh Minh, Dương Mi Đạo Nhân đều e dè không thôi.

Không chỉ Dương Mi Đạo Nhân, Hồng Quân Đạo Nhân một bên, cũng không khỏi như vậy.

Mỗi lần gặp Thanh Minh, Y đều không nhìn thấu, càng lúc càng không nhìn thấu.

Sau khi luận đạo, tham ngộ và ấn chứng hơn trăm Nguyên hội, khí tức của Thanh Minh nhìn qua, đã đạt đến một địa bộ cực kỳ kinh khủng, Hồng Quân Đạo Nhân lúc này cũng không dám dễ dàng đoán xem liệu mình có thể ngăn cản Thiên Phạt Lôi Đình của Thanh Minh hay không.

Dù sao đã từng chứng kiến uy lực kinh khủng của lôi đình đó, theo sự không ngừng đề thăng những năm này, uy lực của lôi đình đó rốt cuộc đạt đến địa bộ nào, Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng cũng không rõ.

Uy lực của Thiên Phạt Lôi Đình lúc này lớn đến mức nào, ước chừng chỉ có bản thân Thanh Minh là rõ nhất.

"Với thủ đoạn và thực lực của Đạo hữu, e rằng những kẻ Đại La Kim Tiên hậu kỳ thông thường, đều không phải đối thủ của Đạo hữu…" Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, chậm rãi mở miệng nói.

"Tam Thi Chi Đạo của Đạo hữu cũng thật tân kỳ, Đại Đạo như vậy, nếu đi thành công, con đường Hỗn Nguyên của Đạo hữu sẽ càng

thêm thông suốt.” Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, dừng lại một chút rồi tiếp tục nói: “Luận đạo, tham ngộ lần này, Đạo hữu đã trảm khứ nhất thi rồi phải không?” Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân trong mắt lướt qua một tia dị sắc.

Tuy rằng có luận đạo về ‘Tam Thi Chi Đạo’, nhưng để nói sâu sắc đến mức nào, hoặc là, nói ra những điều cốt lõi, tạm thời thì chưa có, nhưng Thanh Minh, dường như đã khuy thám không ít.

Chương 21

Điều này khiến Y cũng không tiện giấu giếm nữa, dù sao đối phương đã rõ, giấu giếm nữa, phản lại càng giả tạo.

Thế nên, Hồng Quân Đạo Nhân trầm mặc vài hơi thở, sau đó gật đầu nói: "Quả thực như Đạo hữu nói, Bần đạo lần này đã trảm khứ nhất thi, cũng đã sơ lý không ít phương hướng tiến lên của con đường này.

Con đường này đơn độc khác lạ, mở ra một con đường mới, phía trước nhất định không dễ đi, đặc biệt là địa bộ nhất thi, nhị thi, tự nhiên cũng không dễ dàng.

Ngoài việc trảm khứ nhất thi ra, cũng phải tiếp tục sơ lý sự tiến triển phía sau.

May mắn thay, mọi việc đều không khiến Y thất vọng, Tam Thiên Đại Đạo của Tạo Hóa Ngọc Điệp, Thiên Phạt Chi Đạo của Thanh Minh, cùng Không Gian Chi Đạo của Dương Mi, đều mang lại không ít trợ giúp cho Y, khiến sự tham ngộ và tu hành sau này có thể ít đi được vài đường vòng.

"Đạo hữu quả nhiên có đại nghị lực, ngày sau chứng đạo, e rằng càng thêm không đơn giản…" Dương Mi Đạo Nhân nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, chậm rãi mở miệng nói.

"Đạo hữu quá lời…" Hồng Quân Đạo Nhân cười cười xong, tay khẽ động, Tạo Hóa Ngọc Điệp thu liễm tử sắc quang mang cùng Đại Đạo pháp tắc, sau đó từ từ rơi vào tay Y, được thu lại, luận đạo đã kết thúc, tự nhiên phải thu hồi.

Thanh Minh thấy vậy, thu lại Khánh Vân cùng Thiên Phạt Chi Đạo do Lôi Đình pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc hội tụ thành, mọi thứ đều

bình lặng trở lại.

"Việc tại đây đã xong, Bần đạo sẽ không nán lại, hai vị Đạo hữu có sắp đặt khác, Bần đạo xin cáo từ tại đây!" "Hai vị Đạo hữu, hậu hội hữu kỳ!" Hồng Quân Đạo Nhân đứng dậy, nhìn Thanh Minh và Dương Mi Đạo Nhân chắp tay rồi trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, tiêu độn vào giữa Thiên địa.

Thấy vậy, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Dương Mi nói: "Đạo hữu có sắp đặt gì?" "Tây Phương Đại Lục có một đoạn khu vực ta chưa đi hết, sau khi cùng Đạo hữu du lịch xong, ta cũng nên đi đến những khu vực khác…" Dương Mi nói.

"Như vậy cũng tốt!" Thanh Minh gật đầu, sau đó cùng Dương Mi Đạo Nhân đồng thời động thân, hướng về phía khu vực chưa đi hết ở Tây Phương Đại Lục.

Còn về những sinh linh bên ngoài ngọn núi kia, Thanh Minh tự nhiên không rõ, nhưng đã có cơ duyên này, vậy Y cũng không để tâm nữa.

Lần này cả ba người cũng đã có được thu hoạch, nên có không ít khí vận Hồng Hoang và công đức truyền đạo đã giáng xuống người ba người, tuy không nhiều, nhưng cũng là một sự tưởng thưởng, ba người cũng không từ chối.

Sau khi du lịch vài nghìn năm, Thanh Minh và Dương Mi Đạo Nhân liền rời khỏi Tây Phương Đại Lục.

Lần này Thanh Minh có chút không cam tâm, Y lại không gặp được thời cơ Tứ Kiếm Tru Tiên đản sinh, hoặc có lẽ, lúc này không phải cơ duyên của Y, muốn gặp, tạm thời không thể.

Lần này cũng không thể mãi mãi ở lại đây, nên Y cũng đành bỏ qua.

Rời khỏi Tây Phương Đại Lục xong, Dương Mi Đạo Nhân liền hướng về phía vùng biên thùy Hồng Hoang mà đi, Thanh Minh cũng không rõ ý định của Y.

Thanh Minh cũng không để tâm, trực tiếp hướng về phía Đông Phương Đại Lục.

Từ khu vực ban đầu đi ra, Y cũng có ý định xây dựng đạo trường từ nơi xuất phát ban đầu, không nhất thiết phải xem xét lại tất cả, dù sao Y cũng không vội.

Trên đường đi cực nhanh, chỉ trong ba nghìn năm ngắn ngủi, Y đã đi qua Trung Ương Đại Lục, trên đường tự nhiên không bỏ qua cơ hội tìm kiếm bảo vật và thiên tài địa bảo.

Tuy không có Linh Căn và Linh Bảo, nhưng cũng thu được một số thiên tài địa bảo, cũng coi như có thu hoạch.

Lần này tu hành tiến triển, tốc độ lôi quang độn hành đạt cực hạn, trong chớp mắt đi được hàng ức triệu dặm, ba nghìn năm đã đi qua Trung Ương Đại Lục, trực tiếp đi về phía Đông.

Lại ba nghìn năm sau, Thanh Minh cuối cùng cũng đến được Đông Phương Đại Lục, sau đó liền hướng về ngọn núi mà Y đã đi ra.

Sau khi Thanh Minh trở về Đông Phương Đại Lục, lại hơn một Nguyên hội sau.

Những Tiên Thiên chủng tộc nguyên bản đang giao chiến kia, lúc này, cuối cùng cũng đình chiến.

Nếu tiếp tục chiến đấu, thật sự sẽ tổn thương nguyên khí, đối với Hồng Hoang mới diễn hóa hơn một nghìn Nguyên hội lúc này, đó không phải là điều tốt.

Do đó, những kẻ thức thời, lúc này đều lựa chọn đình chiến, đợi sau khi khôi phục và phát triển, rồi mới tính đến bước tiếp theo.

Lúc này, ba tộc đã chờ đợi sự đình chiến của một bộ phận Vạn tộc từ rất lâu, cũng đến lúc ra tay, đối phó Vạn tộc.

Đến lúc đó, thực lực tổng thể sẽ tăng lên, đạt đến một địa bộ càng thêm cường hãn.

Con đường tranh bá Hồng Hoang, cũng sẽ chính thức bắt đầu.

Thời gian thoắt cái, lại hơn một Nguyên hội sau.

Hồng Hoang, Nam Phương Đại Lục, Bất Tử Hỏa Sơn.

Trong Phượng Thiên Điện.

"Tộc trưởng, Vạn tộc sau gần ba Nguyên hội nghỉ ngơi dưỡng sức, đã khôi phục được vài phần nguyên khí rồi…" Đại trưởng lão Phượng tộc từ ngoài điện bước vào, chắp tay nói với Tổ Phượng trên chủ vị.

Nghe vậy, Tổ Phượng chậm rãi mở hai mắt, phượng mi nhướng lên, mở miệng nói: "Lần Vạn tộc tranh phong này, đã sàng lọc không ít Tiên Thiên chủng tộc có thực lực khá thấp, phần còn lại, cũng phù hợp với yêu cầu của ta, chuẩn bị đi, sau vạn năm, Phượng tộc sẽ trực tiếp ra tay…" Nghe vậy, Đại trưởng lão Phượng tộc gật đầu, nhưng ngay sau đó, dường như nghĩ ra điều gì, mở miệng hỏi: "Tộc trưởng, mục tiêu đầu tiên, nên chọn Tiên Thiên chủng tộc nào?" Tiên Thiên chủng tộc đầu tiên cần phải chọn kỹ, cần phải có sức trấn nhiếp, nếu không, khởi đầu không tốt, nên Đại trưởng lão Phượng tộc mới có câu hỏi này, Tiên Thiên chủng tộc đầu tiên, cần phải sắp xếp kỹ lưỡng.

Nghe vậy, Tổ Phượng trầm ngâm vài hơi thở, sau đó nói với Đại trưởng lão Phượng tộc: "Tiên Thiên chủng tộc đầu tiên, cứ chọn Trùng Minh Điểu nhất tộc, thủ lĩnh của Phi Cầm!" Đại trưởng lão Phượng tộc nghe vậy, thần sắc đầu tiên hơi kinh ngạc, nhưng ngay sau đó lại hiểu ra.

Trong mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc, Trùng Minh Điểu là một trong những Tiên Thiên chủng tộc hàng đầu, lãnh đạo Phi Cầm nhất tộc, ngang hàng với Đằng Xà nhất tộc, Linh Tê nhất tộc.

Tuy thực lực không yếu, nhưng đối với Phượng tộc không có độ khó.

Quan trọng là, sau khi hạ được Trùng Minh Điểu nhất tộc, sẽ có đủ sức trấn nhiếp, việc thu phục những Tiên Thiên chủng tộc còn lại sau đó sẽ không cần khó khăn như vậy nữa.

Do đó, Trùng Minh Điểu nhất tộc, là một lựa chọn tốt, Đại trưởng lão Phượng tộc cũng khá tán đồng.

"Tộc trưởng yên tâm, ta biết phải làm thế nào…" Đại trưởng lão Phượng tộc đáp một tiếng xong, liền xoay người rời đi.

Tổ Phượng nhìn về phía Trùng Minh Điểu đang ở, trong phượng mục hỏa quang nhảy múa, rất lâu sau, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhắm mắt tu hành.

Đông Hải, Long tộc, trong Long Cung.

"Chúc Long, lần này do ngươi tự mình dẫn binh ra tay, Tiên Thiên chủng tộc đầu tiên, hãy hạ Đằng Xà nhất tộc, thu phục Lân Giáp nhất tộc về dưới trướng Long tộc ta…" Long Vương trên thân long uy hạo hãn, thần sắc không giận tự uy, Chúc Long, dưới cổ long uy đó, đều kinh hãi không thôi.

"Tộc trưởng yên tâm, Chúc Long nhất định sẽ hoàn thành!" Chúc Long nghe vậy, đáp một tiếng xong, lập tức rời đi.

Long Vương nhìn thoáng qua nơi Đằng Xà nhất tộc đang ở, rồi lại tiếp tục tu hành.

Cùng lúc đó, Bắc Phương Đại Lục, Kỳ Lân Tổ Địa.

Trong Lân Tổ Điện.

"Đại trưởng lão, tự mình ra trận trấn giữ, hạ Linh Tê nhất tộc, thu phục Tẩu Thú nhất tộc về dưới trướng Kỳ Lân nhất tộc ta…" Thủy Kỳ Lân nhìn Đại trưởng lão Kỳ Lân nhất tộc phía dưới, lãnh đạm mở miệng nói.

"Tộc trưởng yên tâm!" Đại trưởng lão Kỳ Lân nhất tộc đáp một tiếng xong, liền xoay người rời đi.

"Sự quật khởi của Kỳ Lân nhất tộc, liền bắt đầu từ đây…" Thủy Kỳ Lân nhìn thoáng qua Đại địa Hồng Hoang xong, lẩm bẩm một câu rồi liền tiếp tục tu hành.

Thời gian trôi đi, lại hơn một Nguyên hội sau.

Ba tộc vốn trầm tĩnh, đột nhiên dùng thủ đoạn lôi đình, trực tiếp thu phục ba Tiên Thiên chủng tộc đỉnh tiêm trong Vạn tộc Hồng Hoang năm xưa là Đẳng Xà nhất tộc, Trùng Minh Điểu nhất tộc cùng Linh Tê nhất tộc.

Tin tức này, trong thời gian ngắn ngủi vài nghìn năm, liền không ngừng lan truyền trong Hồng Hoang.

Lúc này, vô số Tiên Thiên chủng tộc đều vô cùng chấn kinh, thực lực của ba tộc, quả thực không yếu!

Mà lại nhanh chóng bị thu phục như vậy?

Không chỉ vậy, những Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng ba tộc kia, về cơ bản đều quy nhập dưới trướng Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc.

Ba tộc dường như ngầm hiểu, đã thương lượng với nhau, Long tộc thu phục Lân Giáp nhất tộc, Phượng tộc thu phục Phi Cầm nhất tộc, Kỳ Lân nhất tộc thu phục Tẩu Thú nhất tộc.

Ba tộc đều rõ, muốn thu phục nhiều Tiên Thiên chủng tộc khác, hai tộc còn lại không thể đồng ý, dù sao điều đó liên quan đến lợi ích.

Hiện tại không phải lúc Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc giao thủ, nên để tránh chiến hỏa sớm xuất hiện lúc này, ba tộc đều tự thu phục những Tiên Thiên chủng tộc thuộc về dưới trướng của mình.

Họ cũng rõ, tự thu phục các Tiên Thiên chủng tộc phù hợp với chủng tộc mình, thực lực tổng thể cũng đã đủ, dù sao mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc, đã được phân thành ba phe chủng tộc, mỗi bên thu được Tiên Thiên chủng tộc cũng không ít, thực lực tự nhiên không cần phải nói.

Sau hơn hai trăm Nguyên hội Vạn tộc tranh phong, đã sàng lọc bớt những Tiên Thiên chủng tộc có thực lực yếu kém hơn trong đó, những kẻ còn lại thực lực đều tương đối cường hãn, nên như vậy cũng đã đủ.

Ba tộc trong thời gian ngắn ngủi hơn một Nguyên hội, đã thu phục không ít Tiên Thiên chủng tộc, cũng đã đưa ra một tín hiệu cho các Tiên Thiên chủng tộc khác.

Ba tộc, đã ra tay!

Tuy đã sớm có dự liệu, nhưng không ngờ, lại nhanh đến vậy.

Nhưng đã như vậy, nên quyết định thế nào, cần phải xem xét kỹ.

Bảo toàn bản thân, tử chiến với ba tộc, sống chết, là một lựa chọn.

Lúc này những Tiên Thiên chủng tộc, đều đã bắt đầu suy tính.

Trong một khu vực nọ ở Đông Phương Đại Lục Hồng Hoang.

Thanh Minh những năm này, vẫn luôn đi lại trong Đông Phương Đại Lục, càng đi sâu vào Đông Phương Đại Lục, có không ít khu vực

Thanh Minh chưa đi qua, Y cũng tìm kiếm một ngọn núi mà ngày sau có thể lập đạo trường.

Những năm này đi đi dừng dừng, cũng đã xem xét được khá nhiều.

"Oanh!" Thanh Minh một chưởng vỗ xuống, lôi đình giao thác tung hoành, cự chưởng lôi đình rộng hàng vạn trượng rơi xuống, mọi thứ đều hóa thành tro bụi.

Sức mạnh lôi đình kinh khủng mấy hồi không tan, hư không chi chít vết nứt, vô số lôi đình quang mang lấp lánh giữa Thiên địa, chiếu sáng nơi này chói lòa như một biển lôi đình.

"Ông!" Giây tiếp theo, một đạo thần quang lóe lên, tựa hồ muốn thoát khỏi nơi này.

Nhưng chưa kịp rời đi, liền bị một cổ Đại Đạo chi lực phong tỏa, trực tiếp giam cầm trong hư không.

Thanh Minh thấy vậy, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nhạt, tay khẽ động, tức thì thấy kiện Linh Bảo muốn đào thoát kia từ từ bay tới, rơi vào tay Y, là một cây phiến hình Linh Bảo.

"Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Côn Luân Phiến, cũng không tệ…" Thanh Minh sau khi xem xét kỹ lưỡng vài hơi thở, hài lòng gật đầu.

Có thể đạt được Tiên Thiên Linh Bảo, tổng thể không tệ, nên Thanh Minh cũng không để tâm những thứ khác, trực tiếp thu lại xong, liền tiếp tục tiến về phía trước, đi hết khu vực cuối cùng rồi mới tính.

"Tốc độ của ba tộc cũng không chậm, ước chừng không lâu sau, Vạn tộc Hồng Hoang, liền sẽ triệt để quy nhập dưới trướng ba tộc…" Đột nhiên, Thanh Minh dừng bước, nhìn về phía ba tộc đang ở, miệng khẽ thốt lên một tiếng.

Từ tình hình lúc này mà xem, lần diễn biến Lượng Kiếp này có phần nhanh hơn, nhưng Thanh Minh biết, có La Hầu thúc đẩy, Lượng Kiếp làm sao không nhanh được?

Dù sao cũng tốt, có một số việc, cũng cần giải quyết sớm, Thanh Minh cũng không để tâm.

Suy nghĩ trong lòng, Thanh Minh hóa thành một đạo lôi quang, tiêu độn tại chỗ.

Trong một khu vực nọ ở Đông Phương Đại Lục Hồng Hoang.

Đối với việc ba tộc nhanh chóng thu phục Vạn tộc Hồng Hoang, Thanh Minh cũng không đi sâu vào chi tiết.

Lượng Kiếp lần này, ba tộc vốn là nhân vật chính, tuy rằng, kẻ cuối cùng chủ đạo Lượng Kiếp kết thúc, là Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu tranh đoạt một suất chứng đạo Lượng Kiếp, ai bại, Lượng Kiếp mới kết thúc.

Chương 22

Với tư cách Thanh Minh, kẻ cũng tu hành Hủy Diệt Chi Đạo, tự nhiên không thể để La Hầu chứng đạo thành công.

Một Đạo, chỉ có Thanh Minh, kẻ được Thiên Phạt Lôi Đình hóa hình, mới có thể đi thành công, và chỉ cho phép đi thành công, La Hầu, Thiên Đạo cũng không thể nào sẽ để Y chứng đạo Hỗn Nguyên thành công.

Nhưng trên điểm này, Thanh Minh lại không trực tiếp cho Hồng Quân Đạo Nhân biết, bề ngoài phải để Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu đi tranh đoạt.

Nhưng trên thực tế, Y mới là tồn tại chân chính tranh đoạt một suất chứng đạo.

Thanh Minh để Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu đi tranh, chỉ cần hưởng lợi nhiều nhất là được, còn lại, không cần biết, cũng sẽ không để họ biết, như vậy mới có thể không tiếng không động, một lần khiến chúng sinh chấn kinh.

Vì vậy, Thanh Minh lúc này cũng không cố ý làm gì, cũng là nguyên nhân vì sao năm xưa không trực tiếp truy sát La Hầu.

Y định ẩn mình phía sau, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu tranh đoạt, sau đó một lần đoạt lấy Đạo Quả, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Tuy Thanh Minh là một bộ phận của Thiên Đạo, nhưng khi hóa hình xuất thế, có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng lại chấp chưởng Thiên Phạt, trong Thiên Đạo cũng có không ít quyền hành.

Quyền hành chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, còn cường hãn

hơn sau khi Hồng Quân Đạo Nhân hợp đạo.

Dù sao Thiên Phạt Chi Nhãn, là sức mạnh mạnh nhất của Thiên Đạo, sức mạnh Thiên Đạo trừng phạt những tồn tại nghịch thiên trong Hồng Hoang, chấp chưởng một bộ phận, thì quyền hành nhiều đến mức nào, tự nhiên không cần nói.

Hồng Quân Đạo Nhân sau này hợp đạo, cũng không thể chấp chưởng toàn bộ sức mạnh, một bộ phận sức mạnh, vẫn do Thiên Đạo tự vận chuyển, sau khi đề thăng lực độ chưởng khống Hồng Hoang, Thiên Đạo tự phán đoán.

Nhưng hiện tại thì khác, hiện tại Thiên Phạt Chi Nhãn nằm trong sự chưởng khống của Thanh Minh.

Sau này chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại có thể chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, như vậy, ngay cả Hồng Quân Đạo Nhân hợp đạo, cũng không thể sánh bằng.

Dưới sự hoàn thiện của Thiên Đạo, quả thực cần một người hợp đạo.

Nếu từ bỏ Hồng Quân Đạo Nhân, Thanh Minh cần tiếp tục tìm kiếm một tồn tại mới để hợp đạo, điểm này rõ ràng không ổn.

Thanh Minh thấy Hồng Quân Đạo Nhân chấp chưởng Tạo Hóa Ngọc Điệp rất thích hợp, nên liền trước tiên hiệp trợ Hồng Quân Đạo Nhân tiêu diệt La Hầu, sau đó Thanh Minh chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hồng Quân Đạo Nhân chứng đạo Thánh Nhân.

Như vậy, mọi sắp xếp đều viên mãn.

Hiện tại ba tộc đã bắt đầu kế hoạch tranh bá, La Hầu phía sau thúc đẩy Lượng Kiếp, tuy mới diễn hóa hơn một nghìn Nguyên hội, nhưng sự tiến triển lúc này không chậm, e rằng không lâu sau, ba tộc có thể phân định rõ ràng phe phái của tất cả Vạn tộc.

Tốc độ như vậy, cũng không chậm, đến lúc đó, thực lực của ba tộc sẽ đạt đến một địa bộ cực kỳ kinh khủng, khoảng cách đến việc triển khai kế hoạch chân chính, cũng sẽ không còn xa nữa.

Thanh Minh nhìn thoáng qua khu vực của những Tiên Thiên chủng tộc đang tồn tại xong, liền tiếp tục tiến về phía trước.

Trung Ương Đại Lục, vùng biên duyên.

"Oanh!" Một tiếng lôi đình vang vọng khắp bốn phương, những sinh linh trong phạm vi ức triệu dặm đều bỏ chạy khỏi nơi này, tránh bị ảnh hưởng bởi cuộc chiến của hai tồn tại kinh khủng kia.

Lúc này, xung kích cuộn trào, hư không vỡ nát, trở về Hỗn Độn, vạn vật quy khư, trọng diễn Địa Thủy Phong Hỏa.

Một đạo thanh mang bị đánh lùi ra, nghiền nát vô số sơn hà địa mạch, hư không sụp đổ.

"La Hầu, đồng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, vì sao lại xuất thủ với Ngô?" Càn Khôn Đạo Nhân thần sắc oán nộ, nhìn La Hầu đang đứng lơ lửng cách xa ức vạn dặm, giận dữ quát.

Lần này Y vừa xuất quan du lịch Hồng Hoang, nhưng không ngờ, tại nơi này lại gặp La Hầu, La Hầu liền xuất thủ với Y.

Cảnh giới của Y đã khôi phục, tu vi tuy kém hơn La Hầu lúc này một chút, trong tay có chí bảo, nhưng La Hầu, đồng dạng cũng có, thêm vào sự áp chế về tu vi, Y không phải đối thủ của La Hầu.

"Trên người ngươi, có thứ mà Bản tọa cần…" La Hầu thần sắc băng lãnh, nhìn Càn Khôn Đạo Nhân, lạnh lùng nói.

Hiện tại vì muốn cường đại bản thân, tự nhiên phải có nhiều biện pháp bổ sung và đề thăng, cách trực tiếp nhất, không gì bằng việc trực tiếp cướp đoạt từ một tồn tại giàu có như Càn Khôn Đạo Nhân.

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm Càn Khôn bản nguyên của bản thân, những thứ này, đối với La Hầu lúc này, có không ít trợ giúp.

Vốn không định lúc này tìm Càn Khôn Đạo Nhân, nhưng không ngờ, lại chạm trán tại nơi này.

Đã như vậy, thì không thể trách được.

Càn Khôn Đạo Nhân nghe vậy, thần sắc biến đổi, đâu lại không biết lời La Hầu chỉ vào điều gì, liền muốn lấy ra bảo vật trong tay.

Nhưng chưa kịp nói ra lời gì, hoặc kịp có hành động gì, công kích của La Hầu liền lần nữa giáng xuống.

Diệt Thế Đại Ma hóa thành một bánh xe đen kịt che trời lấp đất, trực tiếp trấn áp Y, lại có ma khí đen kịt bùng nổ trong hư không, khí tức hủy diệt càng lúc càng mạnh, khiến Y trong lòng kinh hãi.

Lúc này Y cũng không còn bận tâm những thứ khác, lập tức ra tay chống đỡ.

Hai bên lần nữa giao chiến với nhau, yên diệt vô số khu vực.

Nhưng chưa đến nghìn năm, Càn Khôn Đạo Nhân liền dần lộ vẻ bại tích, thương thế trên người cũng càng lúc càng nặng.

"Càn Khôn Hồi Chuyển!" Nhìn chùm sáng đen kịt đủ sức xóa sổ xuyên thủng vũ trụ thương khung, phảng phất như từ nguồn Đại Đạo, xuyên thấu tức thời Trường Hà Thời Gian, Trường Hà Vận Mệnh, trực tiếp giáng xuống.

Càn Khôn Đạo Nhân thần sắc đại kinh, trong tay kết ấn, thi triển thần thông bảo mệnh, Càn Khôn pháp tắc lưu chuyển, Thiên Địa chấn động, giây tiếp theo, Y liền tiêu độn vô ảnh, ngay cả La Hầu cũng không thể ngăn cản và dò xét.

“Đáng chết!” La Hầu thần sắc âm trầm, lại quên mất một thủ đoạn bảo mệnh thần thông của Càn Khôn Đạo Nhân.

Vào thời khắc mấu chốt, lại để Y chạy thoát, với Càn Khôn pháp tắc và sự can nhiễu của Thiên Địa, hỗn loạn Thiên Cơ, Y căn bản không biết Càn Khôn Đạo Nhân đã đi đến khu vực nào, muốn tìm kiếm quả thực khó khăn.

Ánh mắt nhìn quanh một vòng xong, La Hầu liền định hướng về Đông Phương Đại Lục gần nhất mà tìm kiếm.

Đông Phương Đại Lục, một ngọn núi nọ gần biên thùy.

Thanh Minh dừng bước, nhìn thoáng qua Trung Ương Đại Lục xong, liền quay đầu, nhìn trận pháp tự nhiên phía trước mình.

“Phá!” Lôi đình giao thác, sức mạnh bùng phát, lôi đình tức thì đánh vỡ trận pháp tự nhiên này, lộ ra thứ tồn tại bên trong.

“Quả nhiên có cơ duyên…” Thanh Minh thấy vậy, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nhạt, chậm rãi nói.

Sau khi nhìn thấy bảo vật bên trong, trong Thức Hải Y liền hiện lên một tin tức.

Ngộ Đạo Trà Thụ, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn!

“Tiên Thiên Linh Căn?!” Ngay lúc này, giữa Thiên Địa, vang lên một âm thanh kinh ngạc.

Đông Phương Đại Lục, một ngọn núi nọ gần biên thùy.

“Tiên Thiên Linh Căn?!” Ngay lúc này, giữa Thiên Địa, vang lên một âm thanh dị thường, thu hút ánh mắt của Thanh Minh.

Thanh Minh nhìn sang, chỉ thấy một thân ảnh hơi có vẻ chật vật xuất hiện trong hư không, khí tức trên người hỗn loạn, khóe miệng vương một vệt máu, hiển nhiên đã trải qua một trận giao phong, bị

thương không nhẹ.

Càn Khôn Đạo Nhân lúc này cũng vô cùng chấn kinh, thi triển thần thông bảo mệnh, độn thoát qua vô số khu vực thời không, tuy không cố ý lựa chọn khu vực nào, chỉ tùy cơ mà đi, nhưng không ngờ, vừa xuất hiện đã gặp được Tiên Thiên Linh Căn.

Phải biết rằng, hiện tại Y đang trong tình trạng bị thương, nếu có thể tu hành dưới Tiên Thiên Linh Căn, thì tốc độ khôi phục sẽ tăng nhanh không ít.

Dù sao Tiên Thiên Linh Căn cấp bậc này, mức độ tụ tập Thiên Địa chi lực và linh khí, cùng sự trợ giúp của đặc tính Linh Căn v.v., sẽ giúp ích rất nhiều cho bản thân, có thể nhanh chóng khôi phục thương thế.

Vì vậy, sau khi nhìn thấy một cây Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Y liền có ý định với nó.

Y cần nhanh chóng khôi phục thương thế, như vậy mới có thể đối mặt với La Hầu, nếu không, e rằng sớm muộn gì cũng sẽ vẫn lạc trong tay La Hầu.

Không thể để thương thế của mình kéo dài quá lâu, ai biết La Hầu hiện tại có đang tìm kiếm Y ở Đông Phương Đại Lục hay không?

Nhìn chiêu sát thủ của La Hầu khi ra tay, căn bản là vì muốn trực tiếp xóa sổ để đoạt lấy chí bảo linh bảo, trong tình huống như vậy, Càn Khôn Đạo Nhân không dám không cẩn thận, không dám không làm gì đó để khôi phục và cường hóa bản thân.

Tiên Thiên Linh Căn lúc này, vừa đúng lúc có thể giúp Y khôi phục thương thế trong thời gian tương đối ngắn, như vậy, khi đối mặt với La Hầu, sẽ có vài phần tự tin hơn.

Nếu với thân thể bị thương mà đối mặt với La Hầu, e rằng vẫn

lạc thật sự không khó.

Vì vậy, Tiên Thiên Linh Căn lúc này, Y cần phải lấy để trợ giúp tu hành.

"Càn Khôn!" Phía dưới, trước Linh Căn, Thanh Minh nhìn đạo nhân mặc thanh y trong hư không, chậm rãi thốt ra hai chữ.

Đầu treo một đỉnh đồng xanh, tay cầm một cây xích tử, trang phục như vậy, Linh Bảo, Chí Bảo như vậy, nếu Thanh Minh không đoán ra thân phận của Y, thì thật sự kỳ lạ.

Thanh Minh không khỏi tò mò, Càn Khôn Đạo Nhân rốt cuộc đã giao thủ với ai, mà lại có chút thương thế, và chật vật bỏ chạy như vậy.

Phải biết rằng, Càn Khôn Đạo Nhân lúc này trong Hồng Hoang, cũng là tồn tại đỉnh tiêm, những kẻ có thể thắng Y, đếm trên đầu ngón tay.

Do đó, kẻ giao thủ với Càn Khôn Đạo Nhân, và có thể trọng thương Y, thì chỉ có vài kẻ đó.

Nhưng suy nghĩ kỹ, kẻ có khả năng nhất, chính là La Hầu, chỉ có La Hầu, lúc này mới cấp thiết cường đại thực lực tổng thể của bản thân, hiện tại thời gian không ngừng trôi, Y cần phải làm nhiều việc hơn.

Càn Khôn Đạo Nhân, trong tay có không ít bảo vật, việc La Hầu để mắt đến Y cũng là bình thường.

Kẻ thất phu vô tội mang ngọc có tội, chuyện như vậy, kỳ thực ở đâu cũng sẽ có.

Huống chi là thế giới Hồng Hoang mạnh được yếu thua, thực lực tối thượng.

Nơi đây cá lớn nuốt cá bé, tu vi của Càn Khôn Đạo Nhân lúc này không bằng La Hầu, bị Y để mắt đến, thì cũng đành phải chịu.

"La Hầu, xem ra đang chuẩn bị kế hoạch của bản thân…" Nhìn Càn Khôn Đạo Nhân, Thanh Minh trong lòng thầm nghĩ một tiếng.

Lúc này, Càn Khôn Đạo Nhân sau khi Thanh Minh mở miệng, mới chú ý đến sự tồn tại của Y.

Trước đó có lẽ vì Tiên Thiên Linh Căn, ánh mắt của Y đều đổ dồn vào Tiên Thiên Linh Căn, ngay cả Thanh Minh một bên cũng không chú ý.

Cũng có thể nói, Thanh Minh đã bị Y lơ là.

Trong Hồng Hoang những tồn tại đỉnh tiêm chỉ có vài người, trên đó, cũng chỉ có vài người, Thanh Minh là một trong số đó, tự xuất thế đến nay chưa ai gặp, liệu có thể là một trong số những người đó?

Do đó, Thanh Minh lúc này trong mắt Y, chỉ là một Tiên Thiên sinh linh bình thường mà thôi, nên không bị chú ý, cũng là bình thường.

Nếu không phải Thanh Minh mở miệng, nói ra thân phận của mình, e rằng Y sẽ không chú ý đến sự tồn tại của Thanh Minh.

"Nhữ là ai?!" Càn Khôn Đạo Nhân tuy không chú ý Thanh Minh, nhưng lúc này cũng không mạo hiểm ra tay, trước tiên mở miệng hỏi.

"Bản tôn Thanh Minh!" Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn Y, ngữ khí cổ tỉnh vô ba, không có chút dao động nào.

"Thân là Linh Căn của Ngô, cũng không thể nhúng tay…" Càn Khôn Đạo Nhân nói xong, bàn tay vươn ra, hướng về phía Ngộ Đạo Trà Thụ mà tóm lấy.

Một bàn tay khổng lồ che trời lấp đất, rộng hàng trăm vạn trượng, trực tiếp bao trùm sơn cốc này, nếu bàn tay đó thật sự rơi xuống, nơi

đây sẽ hình thành một thiên khanh hàng vạn trượng, uy lực cũng không nhỏ.

Thanh Minh nhìn Càn Khôn Đạo Nhân mạo hiểm ra tay, thần sắc càng lúc càng băng lãnh.

Chương 23

"Ca!" Trong hai mắt Thanh Minh lôi quang lóe lên, một đạo lôi đình từ không trung xuất hiện, xé toạc hư không, mọi thứ đều hóa thành hư vô, khí Hỗn Độn bao trùm, hư không không ngừng sụp đổ, hiện ra vô số vết nứt đen kịt.

Lôi quang lấp lánh, chiếu sáng những thần quang rực rỡ, bùng nổ giữa Thiên Địa.

"Oanh long long!!!" Lôi đình xông thẳng lên, xuyên thấu vũ trụ thương khung, vô tận thời không, xuyên thủng toàn bộ bàn tay, sau đó cổ sức mạnh lôi đình cùng lực hủy diệt trực tiếp nghiền nát toàn bộ sức mạnh của bàn tay, tiêu tán trong hư không.

"Sao có thể?!" Càn Khôn Đạo Nhân thần sắc chấn kinh, chỉ trong một hơi thở ngắn ngủi, bàn tay do pháp lực ngưng tụ đã bị Thanh Minh phá đi, quan trọng là Y căn bản không thấy Thanh Minh xuất thủ, thủ đoạn như vậy, e rằng La Hầu cũng không làm được phải không?

Lúc này, Càn Khôn Đạo Nhân cảm thấy, mình hẳn là đã cảm ứng sai, Thanh Minh trước đó vẫn luôn giấu giếm, khiến mình phán đoán sai, cho rằng Y là một Tiên Thiên sinh linh bình thường, không phải tồn tại đỉnh tiêm.

Nhưng từ sự xuất thủ lúc này, có thể khẳng định, thực lực của Thanh Minh tuyệt đối không dưới La Hầu.

Phía trước có Thanh Minh, phía sau có La Hầu, Càn Khôn Đạo Nhân cảm thấy một con đường, thực sự rất khó đi.

Vì vậy, trong một phần ức vạn giây, Càn Khôn Đạo Nhân không còn bận tâm những thứ khác, lập tức xoay người muốn rời đi.

“Càn Khôn, mạo hiểm ra tay với Linh Căn của Bản tôn, rồi muốn cứ thế bỏ đi sao?” Thanh Minh vung tay, vô số lôi đình hiện ra giữa Thiên Địa, hình thành một tấm cự võng lôi đình, bao trùm phạm vi ức vạn dặm, phong tỏa Trường Hà Thời Không, trực tiếp ngăn chặn Càn Khôn Đạo Nhân đang muốn đào thoát.

“Đạo hữu, Ngô thật sự không biết Linh Căn này là vật của Đạo hữu, nên mới có sự hiểu lầm này, Ngô xin lui đi, tuyệt đối không quấy rầy Đạo hữu nữa…” Càn Khôn Đạo Nhân lúc này không dám giao thủ với Thanh Minh nữa, đó là một tồn tại kinh khủng không dưới La Hầu, nếu còn cố chấp, e rằng sẽ vẫn lạc tại đây, như vậy thật sự thiệt thòi lớn.

“Có hiểu lầm hay không, Bản tôn rõ!” Thanh Minh vung tay, bao gồm cả Ngộ Đạo Trà Thụ trong phạm vi ức vạn dặm đều được thu lại.

Hoàn thành mọi việc xong, Thanh Minh không để ý Càn Khôn Đạo Nhân, tay lại vung lên, vô số lôi đình hóa thành thần binh, khóa chặt Y, sau đó trực tiếp đánh xuống.

Đông Phương Đại Lục, vùng biên thùy, một khu vực nọ.

Vô số đạo lôi đình tản mát ra khí tức lôi đình và khí tức hủy diệt kinh khủng, dưới sự thao khống của Thanh Minh, hóa thành từng đạo lôi đình thần binh, toàn bộ khóa chặt Càn Khôn Đạo Nhân, phong tỏa Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh, không thể tránh né, chỉ có thể cứng rắn đón nhận công kích kinh khủng.

Phạm vi ức vạn dặm, hóa thành biển lôi đình, vô số đạo lôi đình giao thác tung hoành giữa Thiên Địa, không ngừng va chạm tạo ra sức mạnh kinh khủng.

Lôi quang rực rỡ chói mắt, nhuộm cả vùng Thiên Địa này thành một khu vực quang mang huy hoàng, lôi đình không ngừng đánh

xuống, Càn Khôn Đạo Nhân không còn bận tâm những thứ khác, lập tức ra tay chống đỡ.

Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Đồ, Càn Khôn Xích, mọi thủ đoạn của Càn Khôn Đạo Nhân, lúc này đều được sử dụng hết, Linh Bảo, pháp tắc, pháp lực v.v.

Xung kích kinh khủng càng lúc càng mạnh, không ngừng chống đỡ từng đạo lôi đình nối tiếp nhau, vĩnh viễn không ngừng nghỉ giáng xuống.

Nằm giữa biển lôi đình, Càn Khôn Đạo Nhân lúc này phảng phất như một con thuyền nhỏ chông chênh sắp đổ, tuy có thể chống đỡ, nhưng với công kích lôi đình dày đặc như vậy, sự tiêu hao lại cực kỳ kinh khủng.

Mọi thứ ở nơi đây đều bị Thanh Minh phong tỏa, dù có Càn Khôn Đỉnh, muốn khôi phục linh khí đủ dùng cũng không dễ dàng.

Quan trọng là, Càn Khôn Đỉnh phải chống đỡ công kích lôi đình, cũng không có nhiều thời gian dư dả để cung cấp bổ sung cho Y bao nhiêu, sự tiêu hao lúc này lại không nhỏ, nếu không phải có uy lực kinh khủng của chí bảo, lúc này Y đã thất bại trọng thương rồi.

Nhưng dù vậy, sự tiêu hao, sự phản chấn của pháp bảo v.v., đối với Y lúc này, cũng không phải chuyện tốt.

Thời gian kéo dài, Y vẫn sẽ vẫn lạc trong tay Thanh Minh.

Không ngờ, một phán đoán sai lầm, lại mang đến sự đả kích hủy diệt.

Nếu có thể làm lại, Y nhất định sẽ không độn đến nơi này, thà rằng từ từ khôi phục, cũng không đến nơi này, gặp phải tồn tại còn kinh khủng hơn cả La Hầu, tình huống như vậy, còn nguy hiểm hơn nhiều so với trước đó.

“Đạo hữu đây là hiểu lầm, Càn Khôn tuyệt không có ác ý…” Càn Khôn Đạo Nhân mặt lộ vẻ khổ sở, mở miệng nói.

“Có hiểu lầm hay không, Bản tôn rõ!” Thanh Minh bước ra một bước, vào giữa biển lôi đình, tất cả lôi đình đều tách ra, nhường đường cho Y.

“Càn Khôn Đỉnh, cũng không tệ một chí bảo…” Thanh Minh ánh mắt rơi vào Càn Khôn Đỉnh, miệng khen ngợi một tiếng.

Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh, có năng lực phản bản quy nguyên, có thể biến Hậu Thiên thành Tiên Thiên, có thể luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo, chí bảo như vậy, trong Hồng Hoang cũng chỉ có một kiện này mà thôi.

Còn về hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo khác, Càn Khôn Đồ và Càn Khôn Xích, thì kém hơn không ít, nhưng cũng là tồn tại cực phẩm và thượng phẩm, đặt trong Hồng Hoang, cũng không hề kém.

Càn Khôn Đạo Nhân nghe vậy, thần sắc biến đổi, Thanh Minh dường như, cũng đang để mắt đến chí bảo của Y.

“Xích!” Ngay lúc này, một tiếng thương minh vang vọng trong biển lôi đình, trên bầu trời rực rỡ chói mắt, lúc này lại phủ một tầng quang mang huyết hồng sắc, vô số sát cơ và sát khí tức thì bùng phát, thương mang sắc bén đã khóa chặt Càn Khôn Đạo Nhân.

Lôi đình thần binh, sát cơ, sát khí cùng thương mang, lúc này toàn bộ khóa chặt Càn Khôn Đạo Nhân.

“Thần Nghịch Thí Thần Thương, không thể nào?!” Càn Khôn Đạo Nhân thần sắc kinh hãi, miệng giận dữ gào thét.

Nhưng Thanh Minh không trả lời, trực tiếp đâm xuống.

Một thương, vạn vật tịch diệt, Thiên Địa quy khư!

“Oanh!” Càn Khôn Đạo Nhân bị đánh bay hàng ức vạn dặm, dù có Càn Khôn Đỉnh hóa giải không ít uy lực, nhưng lúc này vẫn máu mù mịt trời, một kích trọng thương.

“Lâm!” Thanh Minh khẽ thổ ra một chữ, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình trực tiếp giáng xuống.

“Oanh!” “A!” Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống, Càn Khôn Đạo Nhân thét lên thê lương, nhưng vẫn bị cổ sức mạnh lôi đình và lực hủy diệt tấn công, thương thế càng lúc càng nghiêm trọng.

Càn Khôn Đạo Nhân không hiểu, vì sao lôi đình lại kinh khủng đến vậy, có thể trực tiếp xuyên qua phòng ngự của Càn Khôn Đỉnh, tác dụng lên người Y.

Nhưng lúc này Y cũng không còn bận tâm suy nghĩ những điều này, trên Cửu Thiên, lại có Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống.

Một đạo!

Mười đạo!

Trăm đạo!

Nghìn đạo!

Vạn đạo!… Vô cùng vô tận, vô số lôi đình như dòng nước Thiên Hà trút xuống, tuy không phải tất cả đều là Thiên Phạt Lôi Đình, nhưng đối mặt với lôi đình kinh khủng như vậy giáng xuống, Càn Khôn Đạo Nhân lúc này cũng mặt như tro tàn.

Vô số lôi đình nhấn chìm nơi này, sơn xuyên địa mạch, linh mạch hư không, âm dương ngũ hành… tất cả, đều bị chôn vùi trong đó.

“Hưu!” Một đạo thần quang lóe lên, phía sau lôi đình giao thác, hình thành một con đường lôi đình.

Biển lôi đình giữa Thiên Địa lúc này dần dần thu về, dung nhập

vào Cửu Thiên, chỉ còn cổ khí tức kinh khủng tàn lưu tại nơi đây, lâu không tan.

Thanh Minh chấp tay đứng, nhìn Càn Khôn Đạo Nhân lúc này khí tức tiều tụy, đã ở bờ vực vẫn lạc, không mở miệng.

"Muốn Ngô vẫn lạc, Ngô cũng sẽ không để ngươi dễ dàng như vậy…" Rất lâu sau, Càn Khôn Đạo Nhân trong miệng khó khăn thốt ra một câu, khí tức trên người bạo trướng, thân thể cũng bắt đầu trương lớn.

Với tư cách thân thể chuyển thế của Hỗn Độn Ma Thần, kiếp trước không ít thủ đoạn bị yên diệt, có thể giữ được thân thể hiện tại, đã là khó khăn lắm rồi, nhưng hiện tại, thân thể hiện tại sắp vẫn lạc, thì Càn Khôn Đạo Nhân cũng sẽ không cam chịu vẫn lạc như vậy, dù chết cũng phải kéo Thanh Minh theo.

Thanh Minh nghe vậy, lắc đầu, tay khẽ động, Thí Thần Thương lần nữa xuất hiện, trong một phần ức vạn giây, trực tiếp xuyên thủng phòng ngự của Càn Khôn Đỉnh, đâm vào tâm mạch của Càn Khôn Đạo Nhân.

"Oanh long!!!" Lúc này, trên Càn Khôn Đại Đạo của Càn Khôn Đạo Nhân, truyền ra một tiếng nổ vang, một cổ sát cơ, sát khí cùng thương mang kinh khủng dung hợp làm một, trực tiếp xuyên thủng Đại Đạo của Càn Khôn Đạo Nhân, trên Đại Đạo chi chít vết nứt, sau đó bắt đầu sụp đổ.

Thân thể Càn Khôn Đạo Nhân lúc này, giống như một quả bóng bị xì hơi, lúc này dần khô héo đi, thần sắc kinh hãi đến cực điểm, nhưng quang thải trong mắt, lại dần dần ảm đạm đi.

Thanh Minh một thương, đã hủy diệt Đại Đạo của Y, nghiền nát mọi thứ của Y, hiện tại ngay cả tự bạo cũng không thể làm được.

Y chỉ, không hiểu, lực phòng ngự mạnh mẽ của Càn Khôn Đỉnh, lại dễ dàng bị Thanh Minh đánh phá, một thương xóa sổ như vậy?

Không hiểu, chỉ có thể mang theo nó mà vẫn lạc.

"Bành!" Dưới quang mạc phòng ngự của Càn Khôn Đỉnh, thân thể Càn Khôn Đạo Nhân, lúc này truyền ra một tiếng vang nhẹ, tức thì, thân thể bị pháp tắc yên diệt, trở về Thiên Địa.

Trong khoảnh khắc, Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Xích cùng Càn Khôn Đồ đều được Thanh Minh thu vào tay, bị sức mạnh lôi đình khốn tỏa, cũng không thể đào thoát.

Mất đi chủ nhân là Càn Khôn Đạo Nhân xong, tuy sẽ tự động đào thoát, nhưng có Thanh Minh luôn chằm chằm nhìn, cũng không thể thật sự đào thoát, lại rơi vào tay Thanh Minh.

"Không vẫn lạc trong tay La Hầu, lại vẫn lạc trong tay Bản tôn, tất cả, cũng là Thiên ý rồi…" Đông Phương Đại Lục, vùng biên thùy, một khu vực nọ.

"Không vẫn lạc trong tay La Hầu, lại vẫn lạc trong tay Bản tôn, tất cả, cũng là Thiên ý rồi…" Thanh Minh nhìn ba kiện bảo vật trong tay, trong miệng có chút cảm khái nói.

La Hầu, nhất định phải vẫn lạc, nếu ba kiện bảo vật Càn Khôn rơi vào tay La Hầu, thì đối với thực lực tổng thể của Y, sẽ tăng lên không ít, nói về sau này, cũng sẽ có nhiều phiền phức hơn.

Lúc này, đến được nơi này, cuối cùng vẫn lạc trong tay Y, ba kiện bảo vật trong tay Càn Khôn Đạo Nhân, cũng đều rơi vào tay Y, đối với sau này mà nói, cũng có không ít trợ giúp.

Không rơi vào tay La Hầu, mà rơi vào tay Y, cũng là Thiên ý rồi.

Còn về việc Càn Khôn Đạo Nhân tự bạo cuối cùng, lại bị Thanh Minh phá đi lực phòng ngự mạnh mẽ, hủy diệt Đại Đạo và mọi thủ

đoạn, cũng bởi vì thực lực của Thanh Minh vượt trên Càn Khôn Đạo Nhân, lúc này là toàn thịnh chi lực.

Càn Khôn Đạo Nhân vốn là thân thể bị trọng thương, chiến đấu với Thanh Minh thương thế càng lúc càng nặng, bị vạn lôi bao bọc, trở thành địa bộ sắp vẫn lạc cuối cùng.

Trong tình huống như vậy, Càn Khôn Đạo Nhân còn bao nhiêu sức mạnh có thể chống đỡ và thúc đẩy lực phòng ngự mạnh mẽ của Càn Khôn Đỉnh?

Không có nhiều sức mạnh thúc đẩy, lực phòng ngự mạnh mẽ của Càn Khôn Đỉnh tự nhiên không như lúc ban đầu, trong tình huống như vậy, Thí Thần Thương lại là đỉnh cấp Tiên Thiên Chí Bảo, là khí sát phạt, muốn phá khai lực phòng ngự mạnh mẽ của Càn Khôn Đỉnh, cũng không khó khăn.

Do đó, khi thấy Càn Khôn Đạo Nhân muốn tự bạo, Thanh Minh cũng không để tâm, trực tiếp một thương hủy diệt Y.

"La Hầu, có lẽ cũng đang tìm kiếm Càn Khôn Đạo Nhân…" Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Trung Ương Đại Lục, miệng lãnh đạm nói.

Lời vừa dứt, Thanh Minh lôi quang lóe lên, trực tiếp biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, sau khi La Hầu tìm kiếm ở Đông Phương Đại Lục hơn nghìn năm.

La Hầu vẫn không tìm thấy nơi ở của Càn Khôn Đạo Nhân, nhìn về phía sâu trong Đông Phương Đại Lục, suy nghĩ trong lòng xong, liền tiếp tục tiến lên.

Tình hình của ba tộc, lúc này cũng không cần làm gì, hiện tại đi làm, đi khiêu chiến hỏa, ba tộc cũng sẽ không để Vạn tộc tái chiến

hỏa, bản thân cũng sẽ không chiến hỏa, vì thời cơ chưa đến.

Do đó La Hầu lúc này cũng không ra tay nữa, cũng trầm tịch một đoạn thời gian rồi tính, đợi sau khi tình hình ổn định, liền có thể lần nữa ra tay.

Vì vậy, lúc này Y lần nữa hóa thành một đạo lưu quang, độn nhập vào Đông Phương Đại Lục.

Đông Phương Đại Lục, biên thùy, một khu vực nọ.

Thanh Minh thi triển thần thông tối cao, dẫn dắt Trường Hà Thời Không giáng lâm, đẩy tốc độ lưu chuyển thời không lên một địa bộ cực kỳ kinh khủng.

Tốc độ lưu chuyển thời không được thúc đẩy lúc này, đối với việc luyện hóa ba kiện bảo vật mà nói, sẽ có trợ giúp cực lớn.

Do đó, Thanh Minh liền trực tiếp thi triển thần thông, dẫn động Trường Hà Thời Không giáng lâm.

"Hoa lạp lạp!!!" Lúc này, vô số hạt cát sông Hằng bay vút, bay lướt trong Trường Hà bạc trắng, mang theo từng trận gợn sóng thời không.

Thanh Minh thấy vậy, khẽ gật đầu xong, tay vung lên, bắt đầu tế xuất Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu công việc tế luyện của mình.

Bởi vì lúc này Càn Khôn Đỉnh là bảo vật vô chủ, nên việc tế luyện lúc này tương đối có thể thực hiện được, chỉ tốn thời gian tương đối lâu một chút mà thôi, nên Thanh Minh mới dẫn động Trường Hà Thời Không giáng lâm, thúc đẩy tốc độ lưu chuyển thời không.

Chương 24

Như vậy, sẽ rút ngắn được không ít thời gian.

"Hô!" Ngọn lửa kinh khủng từ tay Thanh Minh tuôn ra, tức thì bao bọc Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu tế luyện.

Đây là một việc lâu dài, nên Thanh Minh cũng không để tâm, một bên tế luyện Càn Khôn Đỉnh, một bên tu hành Lôi Đình pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc của bản thân, đối với việc ngưng tụ ra một Đạo mới, thuộc về Thiên Phạt Chi Đạo, lúc này không ngừng tham ngộ. [Hồng Mông Đại Đạo Kinh] Đại Đạo chi âm không ngừng vang vọng trong Thức Hải, hiệp trợ Thanh Minh tham ngộ và lý giải.

Lúc này, Thanh Minh độn nhập vào một trạng thái đặc thù.

Vô thời vô không, vật ngã lưỡng vong!

Sự tiến triển của cả hai bên, lúc này đều đang không ngừng tiến triển.

Thời gian thoắt cái, lại hơn một Nguyên hội trôi qua.

Trong khu vực lưu chuyển thời không, đã trôi qua sáu Nguyên hội.

Năm Nguyên hội thời gian, cũng đủ để Thanh Minh luyện hóa Càn Khôn Đỉnh, Càn Khôn Đồ cùng Càn Khôn Xích, tuy là chí bảo, cùng thượng giai Linh Bảo, nhưng thời gian đã có, thêm vào tu vi của Thanh Minh lúc này, cũng đã đủ.

Luyện hóa xong ba bảo vật, Thanh Minh lại củng cố thêm một đoạn sự lý giải mới lần này, rồi mới thu lại, động thân trở về.

Lần này sau khi luyện hóa Càn Khôn Đỉnh, Thanh Minh liền có ý định khác.

Luyện chế đạo trường của mình!

Đã muốn khai đạo trường, thì tự nhiên phải luyện chế một phương.

Tử Tiêu Cung của Hồng Quân Đạo Nhân, cũng là cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng loại pháp bảo này không dễ kiếm được, trong Hồng Hoang rộng lớn, kỳ thực cũng không nhiều, Thanh Minh nhiều năm như vậy, cũng chưa từng gặp.

Nếu trước đây, Thanh Minh có lẽ sẽ luyện chế một kiện Hậu Thiên Linh Bảo, tạm dùng.

Nhưng hiện tại thì khác, sau khi luyện hóa chí bảo Càn Khôn Đỉnh của Càn Khôn Đạo Nhân, Y có thể phản Hậu Thiên thành Tiên Thiên, có thể trực tiếp luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo.

Dù cho chỉ là hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thì cũng mạnh hơn Hậu Thiên.

Do đó, Thanh Minh lúc này liền không cần tạm dùng nữa, trực tiếp luyện chế một phương điện phủ thuộc loại hình Tiên Thiên Linh Bảo.

Trước đây du lịch Hồng Hoang, Y đã tìm kiếm không ít Tiên Thiên dược liệu và dược liệu luyện chế, những thứ này vừa đúng lúc có thể phát huy tác dụng.

Tin rằng, với năng lực của Càn Khôn Đỉnh, cộng thêm dược liệu và thủ đoạn của Y, ít nhất cũng có thể đạt đến phẩm cấp trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu vận khí tốt, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng không phải không thể.

Nhưng cụ thể như thế nào, phải xem tình hình luyện chế sau này.

Trong một Nguyên hội Thanh Minh luyện chế bảo vật, ba tộc trong

Hồng Hoang, đã bắt đầu hành động một cách điên cuồng.

Mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc Hồng Hoang, đã có sáu thành thực lực quy nhập dưới trướng ba tộc.

Lân Giáp nhất tộc quy về Long tộc, Tẩu Thú nhất tộc quy về Kỳ Lân nhất tộc, Phi Cầm nhất tộc quy về Phượng Hoàng nhất tộc.

Bốn thành thực lực còn lại, e rằng cũng khó thoát khỏi việc bị ba tộc thu phục.

Tuy rằng trong thời gian thu phục các Tiên Thiên chủng tộc, có một bộ phận đã lựa chọn tử chiến với ba tộc, tuy số lượng không nhiều, chỉ vài nghìn Tiên Thiên chủng tộc, nhưng kết quả, hiển nhiên, toàn bộ đều yên diệt, tiêu tán trên vũ đài Hồng Hoang.

Sau khi có chút trấn nhiếp, việc thu phục các Tiên Thiên chủng tộc sau đó, liền tương đối dễ dàng hơn không ít.

Dù sao, muốn lựa chọn sống, hay lựa chọn chết, kỳ thực ai cũng rõ.

Phía trước có Đẳng Xà, Linh Tê, Trùng Minh Điểu ba tộc, phía sau có vài nghìn Tiên Thiên chủng tộc tiêu tán trên vũ đài Hồng Hoang.

Nên lựa chọn thế nào, trong lòng ai cũng rõ.

Đối với thực lực các vạn tộc Hồng Hoang lúc này, Long Vương, Tổ Phượng và Thủy Kỳ Lân khá là hài lòng.

Sau khi chọn lọc những chủng tộc có thực lực yếu hơn, những chủng tộc tương đối mạnh mẽ, trải qua một thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức, đã dần dần khôi phục.

Huống hồ, sau khi thu phục những Tiên Thiên chủng tộc này, trong thời gian ngắn cũng sẽ không khai chiến, có đủ thời gian để nghỉ ngơi dưỡng sức, khôi phục và phát triển bản thân, như vậy, thực lực sẽ

ngày càng cường hãn.

Khi toàn bộ các chủng tộc đã quy về dưới trướng, thực lực tổng thể của tam tộc sẽ tăng lên một mức độ cực kỳ khủng bố, phải biết rằng, tam tộc lúc này đều có những tồn tại đỉnh cao, thực lực của ba vị tộc trưởng cũng không thể xem thường.

Với lực lượng chủng tộc như vậy, cộng thêm lực lượng của các chủng tộc dưới trướng, thực lực tổng thể đã đủ rồi, chỉ cần sau này vững vàng tiến bước, ba vị tộc trưởng tin rằng có thể bắt đầu thực thi kế hoạch.

Mặc dù kế hoạch xưng bá Hồng Hoang không dễ thực hiện, nhưng vì sự quật khởi của chủng tộc, vì có thể ngưng tụ khí vận Hồng Hoang về một tộc, mượn cơ hội này chứng đạo cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dù khó khăn đến mấy, cũng phải tiến bước.

Bước này, vì sự huy hoàng của chủng tộc về sau, vô luận thế nào cũng nhất định phải đi.

Để việc này có thể thành công, Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân tộc đều sẽ tiếp tục phát triển bản thân, khi thực lực đạt đến mức cần thiết, chiến tranh sẽ không thể bùng nổ nhanh như vậy.

Lúc này, cần phải lấy việc phát triển và nâng cao bản thân, cùng các chủng tộc dưới trướng làm chủ.

Còn những việc khác, cũng cần từ từ, dù sao bây giờ cũng không vội, trước tiên hãy thu nốt bốn thành Tiên Thiên chủng tộc còn lại vào dưới trướng rồi hãy nói, bốn thành Tiên Thiên chủng tộc tuy cũng không ít, nhưng kỳ thực sau khi được quy vào ba phe, số lượng Tiên Thiên chủng tộc mỗi bên thống lĩnh cũng không còn nhiều nữa.

Chờ sau khi hoàn toàn thống lĩnh các Tiên Thiên chủng tộc này, ba vị tộc trưởng dự định sẽ lập một lời thề lập tộc, để ngưng tụ một

phần khí vận Hồng Hoang, có thể lớn mạnh khí vận chủng tộc của bản thân, nâng cao thực lực.

Như vậy, cũng là một công đôi việc.

Bước này, ba vị tộc trưởng cũng đã nhìn trúng một điểm, lúc này có thể mượn cơ hội này để lập tộc, như vậy cũng có thể nâng cao tu vi, phá vỡ nút thắt của bản thân lúc này, đạt tới cảnh giới cao hơn.

Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ!

Hơn ngàn nguyên hội thăng cấp, ba vị tộc trưởng có thể đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ, cũng đã khá là không dễ dàng rồi.

Trên phương diện tư chất của bản thân, ba vị tự nhiên không thể so với Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân, Dương Mi Đạo Nhân và La Hầu cùng những người khác, có thể tiến vào Hỗn Nguyên Kim Tiên, đã là vô cùng bất phàm.

Nhưng ba tộc cũng là một trong những nhân vật chính trong diễn biến của một lượng kiếp, tự nhiên tu vi cũng sẽ không quá thấp, tuy chậm hơn Thanh Minh, nhưng cũng sẽ không chậm quá nhiều.

Dù sao cũng có thân phận nhân vật chính của đại thế, tự nhiên sẽ có vài phần ưu thế.

Tu vi nhanh hơn những tồn tại bình thường một chút, đó chính là một trong những ưu thế.

Lần này có thể đạt tới một cảnh giới như vậy, ba vị tộc trưởng cũng khá hài lòng.

Chỉ cần sau này mượn lập tộc, thu lấy một phần khí vận Hồng Hoang để thăng cấp, thì việc đạt tới Trung Kỳ sẽ không khó.

Sau đó, sẽ phát triển ổn định thêm một thời gian nữa rồi hãy nói.

Chờ khi thời cơ chín muồi, là có thể đại tứ khuếếch trương.

Bước này, tin rằng sẽ không còn xa nữa.

Ba vị tộc trưởng thầm nghĩ trong lòng, cũng để các vị phó thủ lĩnh trong tộc nỗ lực hơn, thu phục bốn thành Tiên Thiên chủng tộc còn lại.

Chỉ có hoàn thành bước này, những bước tiếp theo mới có thể thuận lợi tiến hành, nếu không thì sẽ tốn thêm nhiều thời gian hơn.

Lúc này, mọi việc bắt đầu từ đây...

Đông Phương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

Thanh Minh dừng bước, nhìn về phía Tây Bắc, sau khi nghĩ ngợi, thân hình chợt động, hóa thành một đạo lôi quang, độn mất tại chỗ.

"Oanh!" Một tiếng sấm vang lên, rồi hiện ra thân ảnh Thanh Minh.

"La Hầu?!" Thanh Minh thần sắc có chút kinh ngạc, nhìn thân ảnh lúc này từ sâu trong sơn mạch bước ra, cất lời.

Bản tôn cảm thấy đại đạo của mình có chút rung động, tưởng có chuyện gì, hóa ra không phải, mà là tranh đạo với La Hầu.

La Hầu thấy Thanh Minh, thần sắc lập tức trầm xuống.

Trong khi tìm kiếm Càn Khôn Đạo Nhân ở Đông Phương Đại Lục, mặc dù không tìm thấy, nhưng lại tìm thấy một cơ duyên khác.

Một thanh ma đao cấp bậc cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại cực kỳ phù hợp với đại đạo của bản thân.

Ngoài việc luyện hóa nó ra, chuyến đi Đông Phương lần này cũng có vài phần tiến triển, trong lúc tìm kiếm một số thiên tài địa bảo và những thứ khác.

Có thể nói, chuyến đi Đông Phương Đại Lục này, tuy không tìm thấy Càn Khôn Đạo Nhân, nhưng cũng không lỗ.

Có linh bảo, có thiên tài địa bảo, có một số dược liệu khác, nói chung là rất tốt.

Thật không ngờ, sau khi kết thúc việc tế luyện và tham ngộ, bản thân có chút tiến bộ, tâm tình khá tốt, đang định rời khỏi nơi đây, tiếp tục tìm kiếm Càn Khôn Đạo Nhân, thì Thanh Minh xuất hiện.

Rồi, thần sắc của y liền biến thành như hiện tại, u ám như vậy, tâm tình cũng khá tệ.

Y cảm thấy, gặp Thanh Minh chắc chắn không có chuyện tốt.

"Thanh Minh, ngươi lại tìm Bản tọa gây phiền phức sao?" La Hầu thần sắc âm trầm nhìn Thanh Minh, trầm giọng nói, khí tức trên người khẽ dao động, chấn động hư không khẽ gợn sóng.

"La Hầu, ngươi tại đây làm gì?" Thanh Minh chuyển niệm một cái, liền hiểu ra vì sao La Hầu lúc này lại ở đây, nhưng lại không nói thẳng, trước tiên hỏi một câu.

"Bản tọa làm gì, có liên quan gì đến ngươi?" La Hầu lạnh lùng nói, ma khí tuôn trào trong đôi mắt sâu thẳm, hóa thành ma vực vô biên.

"Không phải đang tìm Càn Khôn Đạo Nhân sao!" Nghe vậy, Thanh Minh mỉm cười, rồi chậm rãi cất lời.

Nghe thấy vậy, thần sắc La Hầu biến đổi.

Thanh Minh, biết y đang tìm Càn Khôn Đạo Nhân?

Càn Khôn Đạo Nhân lúc đó bị trọng thương, chẳng lẽ lại gặp Thanh Minh?

Nếu thật sự như vậy, vậy thì bảo vật y mưu đồ, chẳng phải đều rơi vào túi Thanh Minh sao?

"Chẳng lẽ Càn Khôn Đạo Nhân đã vẫn lạc trong tay ngươi?" La

Hầu kìm nén sự phẫn nộ trong lòng, nhìn Thanh Minh hỏi.

Y cảm thấy Càn Khôn Đạo Nhân, tám chín phần mười đã vẫn lạc trong tay Thanh Minh.

Không ngờ, khó khăn lắm mới trọng thương Càn Khôn Đạo Nhân, cuối cùng lại bị Thanh Minh cắt ngang.

Như vậy, không những phí công sức, mà ba món bảo vật y mưu đồ, đều rơi vào tay Thanh Minh.

Chương 25

Như vậy, thực lực tổng thể của Thanh Minh sẽ tăng lên một mức độ càng thêm khủng bố.

Nhìn từ tình hình lúc này, cảnh giới tu vi của Thanh Minh không kém y, có thể coi là cùng đẳng cấp, nhưng thực lực cụ thể thì không ai biết, trong lòng La Hầu cũng âm thầm đề phòng, đề phòng Thanh Minh đột nhiên phát khó.

Đông Phương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

Cảnh giới tu vi của La Hầu lúc này là một chân đã bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ, tuy rằng cần một thời gian tích lũy, hoặc có cơ duyên, cơ hội, mới có thể thành công bước vào cảnh giới này.

Nhưng nói chung, khoảng cách đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ cũng không còn xa nữa.

Quan sát cảnh giới của Thanh Minh lúc này, hẳn là ngang bằng với y, đều đang ở cảnh giới đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ, chỉ còn một bước cuối cùng là có thể tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ.

Mặc dù cảnh giới tương đồng, nhưng thực lực chân chính của Thanh Minh, La Hầu lúc này không rõ.

Lúc này y hoàn toàn không thể nhìn thấu Thanh Minh, đối với Thiên Phạt Lôi Đình của Thanh Minh, ký ức vẫn còn mới mẻ, uy lực khủng bố đó, cho đến bây giờ, y vẫn còn kiêng dè.

Thanh Minh của ngày xưa, còn chưa đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng uy lực của Thiên Phạt Lôi Đình đã cường hãn đến mức đó.

Hiện tại Thanh Minh đã ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ, uy lực của Thiên Phạt Lôi Đình có thể tưởng tượng được.

Tuy không biết lúc này gặp Thanh Minh, có giao thủ hay không, nhưng nhìn từ tình hình lúc này, e rằng không chiến một trận cũng không thể nào.

May mắn thay, những năm qua y đã tiến sâu không ít, đạo hạnh vượt xa tình hình và cảnh giới hiện tại, cộng thêm có thêm ma đao linh bảo, y cũng có vài phần tự tin, tin rằng đối mặt với Thanh Minh, y cũng có một phần sức chiến đấu.

Vì vậy, La Hầu lúc này ngoài việc âm thầm đề phòng, chuẩn bị ra tay, những điều khác thì không biểu lộ ra.

"Càn Khôn Đạo Nhân gặp Bản tôn, vẫn lạc trong tay Bản tọa, đó cũng là thiên ý, việc này, Bản tôn cũng không liệu trước được…" Thanh Minh nhìn La Hầu, nhàn nhạt cất lời.

Đối với chuyện của Càn Khôn Đạo Nhân, Thanh Minh và La Hầu quả thực không thể dự liệu trước được, quả thật thuộc về thiên ý.

Nhưng việc đã như vậy, La Hầu, lúc này cũng không thể làm gì, trừ phi có thể mạt trừ Thanh Minh, nếu không thì ba món bảo vật của Càn Khôn Đạo Nhân, thì không cần nói nữa.

Nhưng muốn mạt trừ Thanh Minh, La Hầu không dám.

Y biết rõ thực lực của Thanh Minh trong lòng, hiện tại chỉ dám nói là có một phần sức chiến đấu, muốn thắng Thanh Minh, thực lực lúc này còn xa mới đủ, tự nhiên không dám nói những lời như vậy.

Vì vậy, muốn đoạt lấy ba món bảo vật của Càn Khôn Đạo Nhân từ tay Thanh Minh, thì không cần nhắc đến nữa.

"Không ngờ Bản tọa nỗ lực mưu đồ Càn Khôn, cuối cùng lại làm áo cưới cho người khác, Thanh Minh, quả nhiên là địch của đại đạo

Bản tôn…” La Hầu thần sắc lạnh băng, nhìn Thanh Minh, lạnh giọng nói.

“Đây là thiên ý, La Hầu, ngươi chú định không thể chứng đắc Hủy Diệt Chi Đạo, đạo này, chỉ có Bản tôn mới có thể đi trọn vẹn…” Thanh Minh nghe vậy, mỉm cười, rồi nhìn La Hầu, nhàn nhạt cất lời, trong ngữ khí không chứa chút tình cảm nào, lạnh lẽo đến mức hư không kết băng.

La Hầu nghe vậy, sắc mặt âm trầm đến cực điểm, trong đôi mắt sâu thẳm như ma vực vô biên, bùng lên từng đạo hàn quang và sát cơ sâm nhiên.

“Bành!” Một đạo đao mang đen kịt đột nhiên chém ra, chém rụng tứ phương hoàn vũ, thiên địa thương khung, đao cương càn quét, đại địa nứt ra vô số khe nứt sâu hàng chục vạn trượng, vô số tiên sơn linh mạch, núi sông hồ suối đứt đoạn yên diệt, chìm trong đó.

“Oanh!” Ngay khoảnh khắc đao mang chém xuống, một đạo lôi đình từ cửu thiên giáng xuống, tựa như một dải lụa màu tím lam quán xuyên xuống, chôn vùi chúng sinh.

“Oanh long!!!” Lúc này, đao mang vỡ nát, thần lôi băng phôi, hóa thành từng tia tạo hóa giáng xuống.

La Hầu thần sắc ngưng trọng, lôi đình này không phải Thiên Phạt Lôi Đình, nhưng uy lực đã khủng khiếp như vậy, nếu Thanh Minh động dụng Thiên Phạt Lôi Đình, tình huống e rằng sẽ càng thêm hung hiểm.

Từ đó có thể thấy, La Hầu cảm thấy, muốn thực sự có ưu thế, tu vi và đạo hạnh của y còn xa mới đủ, cần phải tiếp tục thăng tiến, nếu không thì khó mà có được bao nhiêu ưu thế.

“Xích!” Lúc này, Thanh Minh không cho La Hầu bao nhiêu thời

gian suy nghĩ, trong ức vạn phần một sát na, một đạo thương mang phá vỡ thời không, lao thẳng về phía La Hầu.

Tất cả sát cơ và sát khí đều khóa chặt La Hầu, khiến y không thể tránh né.

La Hầu cảm nhận được khí tức sắc bén đó, cảm giác run rẩy và đau nhói từ nguyên thần, luồng sát cơ khủng bố trực tiếp thâm nhập sâu vào nguyên thần, khiến La Hầu không ngừng kinh hãi.

Y biết sự khủng bố của Thí Thần Thương, uy lực của nó có thể gây ra sự phá hoại cực lớn đối với nguyên thần, cần phải cẩn thận đối đãi.

Thương mang trong thiên địa biến đổi nhanh chóng, mọi thời không sụp đổ, quy tắc băng phôi, pháp tắc yên diệt.

Trên đại địa, vô số khu vực hóa thành bột mịn, tạo thành sự thăng hoa cực hạn.

Sau khi thời không vỡ nát, khí hỗn độn cuồng bạo càn quét, dưới sự bao phủ của khí hỗn độn màu xám, tái hiện địa thủy phong hỏa, tái diễn thiên địa chi kiếp, bản nguyên thế giới, rồi lại lần nữa diễn biến.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, lại bị yên diệt dưới lực lượng khủng bố đó, hình thành một vùng hư vô cực hạn.

“Oanh long!!!” Ma đao trong tay La Hầu chém ra, lập tức giao chiến với Thanh Minh, một đạo cường quang lóe lên, khiến vô số sinh linh trong phạm vi triệu ức dặm mắt đau nhói, chảy máu, không kìm được nhắm chặt hai mắt, không dám nhìn thẳng.

Sau cường quang, một luồng xung kích khủng bố có thể nhìn thấy bằng mắt thường càn quét, lan ra ức triệu dặm, chôn vùi phạm vi ức triệu dặm trong đó, hình thành một vùng phế tích hoang tàn, thiên địa tan hoang không thể tả.

La Hầu hơi lùi lại trăm vạn dặm, dưới chân đạp nát không ít hư không, thần sắc biến ảo không ngừng.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, hai người lại giao thủ, tốc độ cực nhanh, chỉ có từng đạo thương mang và đao mang rơi xuống Hồng Hoang, khiến vô số khu vực yên diệt, vô số sinh linh phải chạy trốn khỏi khu vực này.

Hai người lúc này từ Đông phương đánh sang Tây phương, từ Tây phương đánh sang Nam phương, rồi từ Nam phương đánh sang Bắc phương, vô số khu vực bị chôn vùi trong cuộc giao thủ của hai người, vô số hư không vỡ nát.

Thanh Minh lúc này không động dụng Thiên Phạt Lôi Đình, chỉ dựa vào pháp lực và pháp tắc của bản thân cùng Thí Thần Thương, đã đủ để áp chế La Hầu.

Không ngờ tiến triển của La Hầu những năm qua khiến Thanh Minh khá kinh ngạc, nhìn thực lực lúc này, trong tình huống không động dụng Thiên Phạt Lôi Đình, cũng không kém bản thân bao nhiêu.

Nếu Thí Thần Thương ở trong tay La Hầu, e rằng phải động dụng Thiên Phạt Lôi Đình mới có thể áp chế.

Vì vậy, trước đó trực tiếp đoạt lấy Thí Thần Thương, là một lựa chọn vô cùng sáng suốt.

Có được loại sát phạt chi khí này trong tay, sẽ có sự giúp đỡ cực lớn, đối với thực lực tổng thể mà nói, có một sự bổ sung không nhỏ.

Từ vài trận chiến những năm qua là có thể thấy rõ.

La Hầu lúc này, trong lòng càng đánh càng ngưng trọng, thực lực của Thanh Minh quả thực khủng bố, nhưng y cũng đã có dự liệu, nên lúc này cũng không quá kinh ngạc, chỉ có thể toàn lực xuất thủ.

Đông Phương Đại Lục, trong thiên địa tan hoang.

“Oanh long!!!” Chỉ nghe thấy một tiếng sấm vang dội khắp cửu tiêu, xung kích càn quét tứ phương hoàn vũ.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy một thân ảnh bị đánh bay ra ngoài, vô số đao mang bay tán loạn, chém nát vô số hư không, lưu lại khí tức và sức mạnh cực kỳ khủng bố, nghe đến mà lòng kinh hãi.

La Hầu ổn định thân hình, thần sắc ngưng trọng nhìn Thanh Minh cách ức vạn dặm, không nói lời nào.

Tay phải cầm linh bảo ma đao, tay trái cầm Diệt Thế Đại Ma, trên Thiên Linh tỏa ra thần quang rực rỡ của Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, khí tức trên người khủng bố, pháp tắc phù lục lưu chuyển khắp châu thân, vô số đạo vận tuôn trào trên người, bùng phát khí tức đại đạo và sức mạnh đại đạo càng thêm khủng bố.

“Bỏ qua luồng lôi đình khủng bố kia, thực lực của Thanh Minh cũng ngày càng khủng bố, nếu muốn chiếm ưu thế, cần phải có tu vi cao hơn…” La Hầu hai mắt khẽ híp lại, một đạo tinh quang lóe lên, thầm nghĩ trong lòng.

Hơn ngàn năm giao thủ, pháp tắc, pháp lực, cùng cách vận dụng lực lượng thiên địa của hai bên, đều đã đạt tới một mức độ khủng bố.

Nhưng cuối cùng, La Hầu, đã bị áp chế vài phần, tuy không bị thương, nhưng đã bại, đã bại rồi.

Cho dù chỉ hơi bại một chút, nhưng vẫn không bằng Thanh Minh, đối mặt với Thanh Minh, bị áp chế, điểm này, La Hầu trong lòng cũng khá bất cam, nhưng thực lực hơi yếu hơn vài phần, trong lòng cũng đã có dự liệu.

Tin rằng, nếu tiếp tục tích lũy và nắm giữ pháp tắc đại đạo, khi tái kiến Thanh Minh, tin rằng sẽ có sự khác biệt.

Điểm này, La Hầu trong lòng xác định, dù sao hiện tại bại cũng

không lớn, chỉ bị áp chế vài phần mà thôi, sau này tu hành, tham ngộ pháp tắc đại đạo, sẽ có cơ hội không nhỏ.

Như vậy, tranh đạo với Thanh Minh, sẽ có khả năng không nhỏ.

Đại đạo chi tranh, tấc đất không nhượng, cần phải tiến bước, mạt trừ tất cả những gì cản trở, mới có thể chứng đạo Hủy Diệt Đại Đạo.

Lúc này, mới chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi.

Ý niệm trong lòng La Hầu lóe lên, nhìn Thanh Minh đối diện, thần sắc càng thêm lạnh lẽo.

Thanh Minh lăng không đứng đó, Thí Thần Thương trong tay tản ra quang mang huyết sắc nhàn nhạt, sát cơ và sát khí lạnh lẽo khủng bố khuấy động, chấn động hư không khẽ vặn vẹo, vô số pháp tắc đại đạo quấn quanh thân thương, bùng phát khí tức càng thêm khủng bố.

Trên Thiên Linh, Lôi Phạt Chi Thành hiện ra, lôi đình giao thoa, tựa như một vùng lôi hải, vô số lôi đình rơi vào khánh vân của Thanh Minh, trong hư không quanh thân, thỉnh thoảng hiện ra từng đạo lôi quang, khí tức lôi đình khủng bố và khí tức hủy diệt vĩnh viễn không tan.

"Tiến triển của La Hầu những năm qua cũng không nhỏ, nếu không động dụng Thiên Phạt Lôi Đình, lúc này Bản tôn cũng chỉ hơi áp chế vài phần, muốn mạt sát y, e rằng cũng khó làm được, khó trách có thể tranh giành cơ hội chứng đạo với Hồng Quân Đạo Nhân…" Thanh Minh hai mắt khẽ nheo lại, nhìn La Hầu đối diện, thầm nghĩ trong lòng.

Sau khi nghĩ ngợi, Thanh Minh nhìn La Hầu nói, "La Hầu, Bản tôn vừa có chút cảm ngộ, xin luận chứng một phen…" Nghe vậy, thần sắc La Hầu biến đổi, Thanh Minh nói ra những lời như vậy, vậy thì chiêu tiếp theo, chắc chắn vô cùng khủng bố.

Mặc dù là hiện tại, trong lòng vẫn ngưng trọng vô cùng, Diệt Thế Đại Ma, Diệt Thế Hắc Liên đều đã kích hoạt phòng ngự tối đa, ma đao trong tay không khỏi nắm chặt thêm một phần, pháp tắc hủy diệt xung quanh lập tức lưu chuyển, từng trận lực lượng đại đạo cường đại càn quét.

"Xích!" Một tiếng thương minh rõ ràng vang vọng khắp thiên địa, khiến chúng sinh thần sắc kinh hãi.

Thí Thần Thương vừa xuất thủ, thiên địa lập tức phủ một tầng màu huyết hồng, che phủ thiên địa, chôn vùi chúng sinh, một đạo thương mang quán xuyên cửu thiên thập địa, để lại trên đại địa một khe nứt dài triệu ức dặm, sâu không thấy đáy.

Phía sau La Hầu, không biết bao nhiêu triệu ức dặm đất, vô thanh vô tức hóa thành bột mịn, tiêu tán trong Hồng Hoang, khiến nơi đây hình thành một đoạn đứt gãy.

Dường như đã xẻ đôi cả đại địa, khiến toàn bộ đại địa đảo lộn, chúng nhân kinh hãi vô cùng.

"Oanh long long!!!" Ngay khắc đó, toàn bộ thiên địa chấn động, tất cả sát cơ trong thiên địa lúc này hóa thành từng đạo thương mang, khóa chặt La Hầu, trực tiếp đâm xuống.

Trong một thương của Thanh Minh, La Hầu thấy biển cả vô biên vô tận cuồn cuộn, sóng biển cuồn cuộn, che trời lấp đất, lao tới nhấn chìm y.

Trong sóng biển, mỗi giọt nước biển, đều là sát cơ, đều là thương mang.

Những sát cơ, thương mang này, mỗi đạo đều sắc bén vô cùng, có thể đâm xuyên thương khung, có thể cắt đứt vân hải, có thể chôn vùi chúng sinh, có thể yên diệt nhật nguyệt tinh thần, thiên địa vạn vật.

Sóng biển vô biên, sát cơ vô biên, thương mang vô biên, không thể tránh né, cửu thiên thập địa, sông dài thời không vô tận, sông dài vận mệnh bắt đầu sụp đổ, không thể đối mặt với mũi nhọn của một thương này.

Dưới sóng biển càn quét, vạn vật tịch diệt, trở về hư vô!

La Hầu đối mặt với một thương của Thanh Minh, thần sắc trắng bệch, vẻ kinh hãi hiện rõ trong mắt.

Không thể nào!

Một thương, có thể khủng bố đến vậy?

Dưới uy thế khủng bố của một thương này, La Hầu nảy sinh ý niệm không thể chống cự.

Y tin rằng, một thương này, thật sự có khả năng mạt sát y.

"Diệt Thế Đại Ma!" "Diệt Thế Hắc Liên!" "Hủy Diệt Pháp Tắc!" Trong ức vạn phần một sát na, ma đao trong tay La Hầu không ngừng chém ra, vô số đao mang tung hoành trong hư không, không ngừng chém về phía Thanh Minh.

Đồng thời, Diệt Thế Đại Ma, Diệt Thế Hắc Liên cùng pháp tắc hủy diệt lưu chuyển quanh thân y đều phòng ngự.

Đao mang tung hoành, nhưng trực tiếp bị một thương của Thanh Minh phá vỡ, căn bản không thể tiêu diệt được bao nhiêu.

Chương 26

Huống hồ, đao mang vừa tiếp cận, liền sẽ ở trong một vùng lôi vực, lôi đình trong đó lóe lên, bùng phát ra hoa quang chói lọi, dưới lôi đình, đao mang đều sẽ bị trực tiếp mạt trừ, thậm chí không thể đến được trước Thí Thần Thương.

"Bành!" Thí Thần Thương chạm vào tầng phòng ngự, không có chút ngừng trệ nào, trong vòng vài hơi thở ngắn ngủi, phòng ngự của Diệt Thế Hắc Liên liền bị Thí Thần Thương phá vỡ.

"Đinh!" Một tiếng kim qua giao minh vang lên, Thí Thần Thương rơi xuống Diệt Thế Đại Ma.

"Phốc!" Thí Thần Thương tuy không trực tiếp đâm vào thân thể La Hầu, nhưng lúc này y đã chịu xung kích cực lớn.

Luồng sát cơ, luồng sát khí, luồng thương mang sắc bén lạnh lẽo, luồng lực lượng pháp tắc khủng bố, đều đang xung kích y.

Một thương, La Hầu trọng thương!

Y ngã bay ra, huyết vụ đầy trời, nghiền nát vô số khu vực.

"Hưu!" Nhưng khi La Hầu trọng thương ngã bay, y cũng thoát khỏi vùng phong tỏa thời không.

Trong khoảnh khắc, nhờ vào sông dài thời không cùng thần thông của bản thân, y trực tiếp độn thoát khỏi nơi đây, không dám có chút dừng lại nào.

Nhìn La Hầu bỏ trốn, Thanh Minh mới thu hồi Thí Thần Thương và Lôi Phạt Chi Thành.

Đông Phương Đại Lục, trong một vùng thiên địa tan hoang.

Thanh Minh ánh mắt chậm rãi quét qua vùng thiên địa đã bị hủy hoại đến mức gần như không còn hình dạng, trong tay phất một cái, vô số lôi quang quét qua, nhưng mang đến không phải sự hủy diệt, mà là quang minh.

Vô số sức mạnh đại đạo giáng xuống, không ngừng tác động vào vùng thiên địa tan hoang, sau đó bắt đầu có những tia sinh cơ hiện ra, lực lượng hủy diệt đó đã bị xóa bỏ dưới lôi đình của Thanh Minh.

Chờ một thời gian nữa, mọi thứ ở đây sẽ bắt đầu khôi phục, dù sao cũng không đến mức như cuộc Đạo Ma chi chiến sau này, căn bản không thể khôi phục, chỉ có thể gánh chịu vô số nghiệp lực.

Vùng đất Hồng Hoang, nếu thật sự bị hủy hoại đến mức đó, sẽ rất khó khôi phục, nếu không thì, với thủ đoạn của nhị thánh phương Tây sau này, một tay có thể sinh diệt tồn tại của đại thiên thế giới, chẳng lẽ không thể khôi phục được sao?

Khu vực thế giới Hồng Hoang, không thể so với đại thiên thế giới bình thường, muốn khôi phục, không có dễ dàng như vậy.

Linh mạch, sơn mạch, lực lượng đại địa và lực lượng thiên địa bị tiêu hao, muốn khôi phục, không có dễ dàng như vậy.

Ngoài ra, còn có quy tắc, pháp tắc, cùng với Tiên Thiên linh vật tiêu tán, những thứ đó đều cần vô số năm tích lũy.

Một sớm bị hủy hoại, vô số năm cũng khó mà khôi phục được.

Do đó, sau Đạo Ma chi chiến, Tây Phương Đại Lục mới nghèo nàn vô số năm.

Linh mạch, Tiên Thiên linh vật, đều trải qua vô số năm tích lũy, một sớm bị hủy hoại, muốn tái độ ngưng tụ, không có vô số năm thì không thể làm được.

Thánh nhân, cũng khó mà nhanh chóng ngưng tụ những thứ đó

trong Hồng Hoang.

Quy tắc, pháp tắc biến động, sẽ ảnh hưởng đến các tu sĩ ở Tây Phương Đại Lục, tư chất cũng sẽ hơi yếu hơn các đại lục khác.

Những điều này, chính là tình hình của Tây Phương Đại Lục sau Đạo Ma chi chiến.

Thanh Minh với tư cách là một phần của Thiên Đạo, sau này nếu có thể giải cứu được một chút, thì cũng giải cứu được một chút, dù sao nó thuộc về Hồng Hoang Đại Lục, thuộc về khu vực tu hành của vô số sinh linh.

Sau khi nghĩ ngợi, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, lôi quang lóe lên trên người, đã biến mất tại chỗ.

Sau khi Thanh Minh rời đi, nơi đây liền chìm vào tĩnh lặng, chỉ có vùng thiên địa tan hoang đang kể lại rằng, trước đó đã trải qua một trận đại chiến khủng bố, trực tiếp hủy diệt mọi thứ tồn tại ở nơi này.

May mắn thay, trong nơi đây, đã bắt đầu có sinh cơ sinh ra, dưới sự diễn biến của Thiên Đạo, Hồng Hoang cũng đang tùy theo diễn biến, sau này lại sẽ lần nữa hồi sinh, khôi phục lại.

Cách đó không biết bao nhiêu ức vạn dặm, những sinh linh vốn ở trong sơn mạch lúc này vẫn còn hoảng sợ nhìn về phía khu vực đó, vẻ kinh hãi trên mặt hiện rõ.

Uy thế khủng bố vừa rồi, dù khoảng cách xa như vậy, nhưng vẫn có thể cảm nhận được luồng sát cơ và sát khí có thể khiến người ta vẫn lạc.

Dưới luồng sát cơ và sát khí như vậy, vô số sinh linh đều cảm thấy không có bất kỳ khả năng chống cự nào.

Dưới sự khóa chặt của sát cơ và sát khí như vậy, nguyên thần run rẩy, đại đạo băng phôi, liệu có thể có thủ đoạn nào tránh được những

xung kích đó không?

Nếu không phải lực lượng chủ yếu nhắm vào phương diện khác, nếu không thì, chỉ riêng xung kích lan đến một chút thôi, e rằng những tồn tại đó đã đủ để trực tiếp chôn vùi rồi.

Dù sao tu vi của họ, cao nhất cũng không quá cảnh giới Kim Tiên, đều không thể chống đỡ được một đạo sát phạt chi cơ sắc bén.

Khi sát cơ và sát khí càn quét, toàn thân lạnh toát, tâm thần run rẩy, nguyên thần không ngừng chấn động, suýt nữa vẫn lạc.

Cũng may, thời gian xung kích không kéo dài, nếu không thì, dù không vẫn lạc cũng sẽ có ảnh hưởng không nhỏ.

Hiện tại tránh được một kiếp, vẫn còn sợ hãi.

Khu vực đó tuy đã chìm vào tĩnh lặng, nhưng vẫn tránh xa, không dám tiếp cận.

Hiện tại tuy tĩnh lặng, nhưng ai cũng không biết trong đó có nguy hiểm hay không, chỉ có thể sau này rồi tính, hiện tại cứ tiếp tục tránh xa.

Vô số sinh linh rời đi, khiến khu vực yên tĩnh lại lần nữa mở rộng.

E rằng trong một khoảng thời gian dài, nơi đây đều sẽ ở trong trạng thái yên tĩnh khôi phục.

Như vậy cũng tốt, mọi thứ, đều sẽ khôi phục về trạng thái ban đầu.

Trung Ương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

"Oanh!" Một ma bàn màu đen rộng vạn trượng giáng xuống, trực tiếp yên diệt một Tiên Thiên chủng tộc ở nơi đây.

"Phốc!" Pháp lực vận chuyển nghịch lưu, khóe miệng La Hầu tràn ra một vệt máu.

Không quan tâm đến những thứ khác, sau khi thu lấy Diệt Thế Đại Ma, y liền tìm đến khu vực có linh khí sung túc nhất để tu hành.

Độn đi một khoảng cách rất xa, đến Trung Ương Đại Lục, khó khăn lắm mới phát hiện một nơi thượng giai để dưỡng thương, nhưng lại bị một Tiên Thiên chủng tộc bá chiếm, không thể ở lại được.

Mặc dù là thân trọng thương, nhưng mạt trừ một Tiên Thiên chủng tộc chỉ có một vị Đại La Kim Tiên tồn tại, đối với y lúc này, không quá khó khăn.

Sau khi tự tay đoạn tuyệt nguyên thần và đại đạo của Đại La Kim Tiên đó, Diệt Thế Đại Ma giáng xuống, liền đã chôn vùi chủng tộc này.

"Đáng chết, Thanh Minh lại nắm giữ Thí Thần Thương đến mức đó…" La Hầu thần sắc âm trầm như nước, ma khí cuộn trào trong mắt, trầm giọng nói.

Y cũng khá quen thuộc với Thí Thần Thương, dù sao Thần Nghịch ngày xưa, cũng đã nắm giữ Thí Thần Thương, và y cũng luôn muốn có được Thí Thần Thương.

Nhưng ngay cả Thần Nghịch là người đầu tiên nắm giữ Thí Thần Thương, nhưng về việc vận dụng Thí Thần Thương cũng như uy lực công kích, rõ ràng không bằng Thanh Minh lúc này.

Một thương trước đó của Thanh Minh, quả thực khiến y có một chút cảm giác sẽ vẫn lạc.

Luồng đại đạo chấn động, nguyên thần run rẩy, thậm chí còn xuất hiện dấu hiệu thiên nhân ngũ suy, những tình huống này, đều đang dự báo.

Một thương đó, có khả năng chôn vùi mọi thủ đoạn, triệt để mạt

sát y.

Nếu Diệt Thế Đại Ma cuối cùng không chặn được Thí Thần Thương, tình huống, e rằng sẽ nghiêm trọng hơn gấp trăm ngàn lần so với bây giờ.

Lúc đó, đừng nói tranh đạo, có thể khôi phục lại được hay không, cũng là một ẩn số.

Vì vậy, sự nắm giữ và lĩnh ngộ của Thanh Minh đối với Thí Thần Thương lúc này, đã vượt qua Thần Nghịch vô số lần rồi.

Khi đối mặt lần nữa, không những phải đề phòng Thiên Phạt Lôi Đình, mà càng phải đề phòng Thí Thần Thương.

Nếu không thì, lần sau, e rằng y sẽ thật sự vẫn lạc.

"Xem ra, muốn tranh thắng Thanh Minh, chứng đắc cảnh giới Hỗn Nguyên của Hủy Diệt Chi Đạo, e rằng phải tu hành nhiều hơn, nâng cao cảnh giới tu vi, và tìm thêm bảo vật có thể tăng cường tổng thể thực lực của Bản tọa hỗ trợ mới được…" Sau khi nghĩ ngợi, La Hầu nhẹ nhàng nói một câu.

Nhìn tình hình hiện tại, muốn tranh thắng Thanh Minh trên Hủy Diệt Chi Đạo, quả thực cần phải làm như vậy.

"Sau lần này, trước tiên quay về kế hoạch, những cái khác, tạm thời không cần để ý nữa…" La Hầu thầm nghĩ trong lòng, rồi nhắm mắt lại, bắt đầu khôi phục thương thế của bản thân.

Thời gian thoảng qua, lại mấy ngàn năm lặng lẽ trôi đi.

Đông Phương Đại Lục, trong một vùng Tiên Sơn linh mạch.

Thanh Minh từ vùng biên giới Đông Phương Đại Lục, quay trở lại sơn mạch nơi y bắt đầu xuất hiện.

Nơi đây sau những năm diễn biến, trở nên ngày càng hoàn thiện,

vô luận là sự tăng trưởng của Tiên Thiên linh khí, sự gia tăng của linh thú sinh linh, hay mức độ hoàn thiện và rõ ràng của quy tắc, pháp tắc.

Những điều này, trong những năm qua, dưới sự diễn biến của Thiên Đạo, diễn biến của Hồng Hoang, đều đã đạt được sự thăng tiến cực lớn.

Vì vậy, Tiên Sơn linh mạch ở đây, trong Đông Phương Đại Lục, cũng vô cùng hiếm có, là một Tiên Sơn linh mạch thượng giai, e rằng không kém Đông Côn Luân Sơn đang được trận pháp bảo vệ lúc này bao nhiêu, không chừng còn tốt hơn.

Kỳ thực việc xuất thế sớm cũng có một lợi thế, có thể ở trong Hồng Hoang, tìm kiếm thêm nhiều cơ duyên, thêm nhiều Tiên Thiên Thần Thai vật, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn, v.v.

Ngoài ra, việc chọn địa điểm đạo trường cũng khá quan trọng.

Đừng xem thường sơn mạch nơi Ngọc Kinh Sơn của Hồng Quân Đạo Nhân tọa lạc không nằm ở trung tâm Trung Ương Đại Lục, hoặc một khu vực khá sâu, nhưng khu vực Ngọc Kinh Sơn tọa lạc, vô luận là mức độ linh khí sung túc, hay mức độ hoàn thiện và rõ ràng của quy tắc, pháp tắc, đều không kém bất kỳ nơi nào.

Trong Trung Ương Đại Lục, cũng là một trong những khu vực hàng đầu, nếu không thì, sẽ không được coi trọng như vậy.

Do đó, bao nhiêu năm qua, Hồng Quân Đạo Nhân vẫn luôn ở nơi đây tu hành tham ngộ.

Sơn mạch nơi Thanh Minh tọa lạc, nhìn từ tình hình lúc này, cũng không kém sơn mạch nơi Hồng Quân Đạo Nhân tọa lạc bao nhiêu, trong Đông Phương Đại Lục, cũng là một phúc địa tiên gia vô cùng hiếm có.

Vì vậy, Thanh Minh mới có ý định đặt đạo trường ở nơi đây.

Đến trong sơn mạch, một ngọn núi cao nhất, hùng vĩ nhất, cao hơn ba ngàn vạn trượng sừng sững ở trung tâm sơn mạch.

Nơi đây, chính là nơi Thanh Minh đã chọn, nơi đạo trường tọa lạc.

Ngọn núi cao nhất ngày xưa đã bị hủy diệt khi Thiên Phạt Lôi Đình giáng lâm, ngọn núi hiện tại là ngọn núi mới diễn biến ra, ngọn núi cao nhất, hùng vĩ nhất trong sơn mạch.

Thanh Minh cũng khá hài lòng với điều này, lôi quang lóe lên, y đã đến đỉnh núi.

"Oanh long!!!" Khi Thanh Minh đứng trên đỉnh núi, vô số đá núi sụp đổ giữa lòng núi, dần dần hiện ra ba chữ đạo cổ xưa: Vô Lượng Sơn!

Từ hôm nay, Vô Lượng Sơn, chính là đạo trường của y.

Không chỉ vậy, tại lối vào của sơn mạch đó, giữa linh khí Tiên Thiên mịt mờ cuộn trào, dần dần hiện ra một khối bia đá cao trăm trượng, phía trên khắc bốn chữ đạo cổ xưa: Vô Cực Sơn Mạch.

Lôi quang lóe lên trên bốn chữ đạo, ngưng tụ pháp tắc lôi đình và pháp tắc hủy diệt cực kỳ tinh túy.

Nếu một số sinh linh chưa hóa hình, có thể khám phá được vài phần trong đó, lập tức hóa hình cũng không thành vấn đề.

Chương 27

Bất kỳ sinh linh, tu sĩ nào dưới Đại La Kim Tiên, nếu có thể khám phá được vài phần huyền diệu trong đó, thăng tiến một tiểu giai vị cũng không khó.

Có thể nói, mấy chữ đạo cổ xưa này, Thanh Minh cũng đã bỏ ra không ít công sức.

Việc ngưng tụ pháp tắc đại đạo của bản thân lên đó, đối với sinh linh trong sơn mạch mà nói, cũng là một cơ duyên.

Không chỉ có thể tham ngộ pháp tắc đại đạo trong những chữ đạo 'Vô Lượng Sơn', 'Vô Cực Sơn Mạch' này để nâng cao đại đạo và tu vi của bản thân, ngoài ra, còn có thể minh ngộ con đường sẽ đi trong tương lai.

Những sự giúp đỡ này, đối với sinh linh trong đó mà nói, quả thực là một cơ duyên không tồi.

Thanh Minh cũng có ý định như vậy, nên mới bỏ ra chút tâm tư vào những chữ đạo đó.

Thanh Minh ngồi khoanh chân ngay trung tâm đỉnh núi, trong tay chợt động, một đỉnh đồng ba chân hiện ra trong tay, ngoài ra, còn có không ít Tiên Thiên dược liệu, đều được lấy ra.

"Đạo trường đã lập, cũng đến lúc luyện chế cung điện…" Thanh Minh nghĩ trong lòng, rồi tức thì tế xuất Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu việc luyện chế cung điện.

Đồng thời, đối với việc thi triển Thí Thần Thương lần này, y cũng có một số lý giải mới, cũng có thể củng cố hơn một thương được thi triển từ sự dung hợp pháp tắc hủy diệt và Thí Thần Thương.

Những điều này đều là cơ hội để thăng tiến, tự nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Một mặt luyện chế cung điện linh bảo, một mặt củng cố lý giải của bản thân đối với một thương của Thí Thần Thương, củng cố pháp tắc đại đạo của bản thân, hai bên đều không có bất kỳ sự can thiệp nào, mỗi bên đều tiến triển riêng.

Thời gian thoảng qua, lại ba nguyên hội nữa trôi đi.

Lúc này trong Hồng Hoang, tất cả các Tiên Thiên chủng tộc đều đã quy về trong ba phe.

Lúc này ba phe, liền thật sự kéo ra.

Khoảng hơn một nguyên hội trước, một đội ngũ Long tộc trong sơn mạch đã gặp La Hầu, toàn bộ bị tiêu diệt trong tay La Hầu.

La Hầu đã đổ vạ cho Kỳ Lân tộc, nhưng vì lúc đó thời cơ không thích hợp, nên hai tộc lúc này đều không biểu lộ ra.

Tam tộc lúc này đều đang chuẩn bị việc lập tộc, chờ bước đầu tiên này bắt đầu xong, kế hoạch, liền có thể triển khai.

Thoáng chốc, lại hai nguyên hội trôi qua.

Trên Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh củng cố bản thân, đã hoàn thành.

Đối với pháp bảo cung điện đã luyện chế, tuy thời gian chậm hơn một chút, nhưng nay cũng đã hoàn thành.

Sau khi đánh các Tiên Thiên cấm chế lên đến cấp bậc thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, xác định không thể lên cao hơn nữa, Thanh Minh mới thu tay lại.

"Thành!" Thanh Minh phất tay, cung điện liền từ từ bay lên, rồi rơi vào tay y.

Một cung điện nhỏ bằng bàn tay, lúc này nằm trong tay Thanh Minh, ẩn ẩn giữa các chi tiết, có thể thấy trên tấm biển cung điện, khắc ba chữ đạo cổ xưa: Hỗn Nguyên Cung!

Lấy đại đạo của ta lập Hỗn Nguyên, Hỗn Nguyên Cung, chính là nơi tìm đạo, tên này cũng chứa đựng kỳ vọng của Thanh Minh.

"Hô!" Đột nhiên, Thanh Minh phất tay, Hỗn Nguyên Cung từ từ bay lên, rồi hóa thành kích thước mấy ngàn dặm, trực tiếp tọa lạc trên đỉnh núi, chấn động cả ngọn Vô Lượng Sơn khẽ rung chuyển.

Từng trận khí tức Tiên Thiên mênh mông tinh túy tán phát ra, vô số pháp tắc và đạo vận lưu chuyển trên Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh thấy vậy, hài lòng gật đầu, rồi phất tay, cánh cổng cung điện nặng nề chậm rãi mở ra.

Thanh Minh ngẩng đầu, nhìn tấm biển cũng đã bỏ chút tâm tư vào, phía trên pháp tắc lưu chuyển, ngưng tụ không ít lực lượng đại đạo, nếu có thể khuy thám được huyền diệu trong đó, lập tức chứng Thái Ất Kim Tiên cũng không khó.

Sau khi nhìn một cái, Thanh Minh liền bước vào đại điện.

Trưng bày trong đại điện không phức tạp, chỉ có một đài cao, dưới đài cao có một bồ đoàn màu vàng.

Phía sau đại điện, có một khu vực Thanh Minh dùng để trồng Tiên Thiên linh căn, phía trên đều là thổ nhưỡng lấy từ Hồng Hoang, lúc này sau khi di thực toàn bộ Tiên Thiên linh căn, y mới vào trong đại điện.

Sau khi tọa lạc, Thanh Minh liền tiếp tục tham ngộ.

Thời gian, trong Hồng Hoang Đại Lục, dường như trôi đi nhanh nhất, cũng là thứ ít giá trị nhất.

Thoáng chốc, lại mười mấy nguyên hội trôi qua.

Bắc Phương Đại Lục, Kỳ Lân Tổ Địa.

Trong Lân Tổ Điện.

"Tộc trưởng, trải qua hơn mười nguyên hội dưỡng sức, khôi phục và phát triển, thực lực của các Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng đều đã hồi phục gần như hoàn chỉnh, thời cơ, cũng có thể lập tộc rồi…" Đại trưởng lão Kỳ Lân tộc cung kính bẩm báo Thủy Kỳ Lân trên vị trí chủ tọa, thuật lại đại khái sự tình một lượt.

Nghe vậy, Thủy Kỳ Lân khẽ gật đầu, nói với đại trưởng lão: "Sắp xếp xuống, một nguyên hội sau lập tộc.

Cảnh giới của Bản tọa đã ổn định, một nguyên hội cuối cùng này, sẽ tiếp tục tích lũy, nâng cao tỷ lệ tấn thăng…" "Vâng!" Đại trưởng lão Kỳ Lân đáp một tiếng, rồi quay người rời đi.

Thủy Kỳ Lân nhìn một cái, rồi bắt đầu giai đoạn cuối cùng của việc tham ngộ và tu hành.

Sau khi Kỳ Lân tộc ban hành lệnh chuẩn bị, Long tộc và Phượng tộc bên kia, cũng bắt đầu việc lập tộc.

Thật trùng hợp, thời gian ba tộc chọn lập tộc đều là sau một nguyên hội, cũng chỉ là một sự trùng hợp.

Sau lần lập tộc này của ba tộc, tình hình sẽ lại trở nên khác biệt.

Một nguyên hội thời gian thoáng chốc trôi qua.

Bắc Phương Đại Lục, Kỳ Lân Tổ Địa.

Ngoài Lân Tổ Điện.

Ngoài Thủy Kỳ Lân và các trưởng lão Kỳ Lân tộc, hàng vạn tộc trưởng của các Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng, đều có mặt tại đây.

Tuy rằng chỉ có mấy vạn ở đây, nhưng thực lực tổng thể, lại không hề yếu.

Thủy Kỳ Lân chờ thời cơ đến, tiến lên một bước, mặt hướng về phía Hồng Hoang, cất cao giọng nói.

"Kể từ hôm nay, phàm là các chủng tộc dưới trướng của Ngô Kỳ Lân tộc, đều quy về Tẩu Thú nhất tộc, do Ngô Kỳ Lân tộc chưởng quản.

Tẩu Thú nhất tộc, lập!" Tiếng nói của Thủy Kỳ Lân vừa dứt, liền nghe thấy trên cửu thiên vang lên tiếng oanh minh, rồi có không ít khí vận Hồng Hoang ngưng tụ, có một số Thiên Đạo công đức giáng xuống, rơi lên Thủy Kỳ Lân, và thân thể các tộc trưởng của hàng vạn Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng.

Trong khoảnh khắc, dưới sự giúp đỡ của khí vận Hồng Hoang và công đức, Thủy Kỳ Lân một hơi phá vỡ nút thắt cảnh giới của bản thân, đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ.

Như vậy, việc thực thi kế hoạch, liền gần như hoàn tất.

Thủy Kỳ Lân vô cùng vui mừng, tiếp theo, mọi thứ gần như có thể bắt đầu.

"Kể từ hôm nay, phàm là các chủng tộc dưới trướng của Ngô Phượng tộc, đều quy về Phi Cầm nhất tộc, do Ngô Phượng tộc chưởng quản.

Phi Cầm nhất tộc, lập!" "Kể từ hôm nay, phàm là các chủng tộc dưới trướng của Ngô Long tộc, đều quy về Lân Giáp nhất tộc, do Ngô Long tộc chưởng quản.

Lân Giáp nhất tộc, lập!" Ngay khoảnh khắc tiếp theo, tiếng nói của Long Vương và Tổ Phượng vang vọng khắp thiên địa, cũng tương tự như vậy, lập nên Phi Cầm nhất tộc và Lân Giáp nhất tộc.

Ba phe, từ khoảnh khắc này, liền chính thức được lập.

Lúc này, vô số khí vận trong Hồng Hoang ngưng tụ, rồi dung nhập vào khí vận của Kỳ Lân tộc, Phượng tộc và Long tộc, nâng cao khí vận của ba tộc, khiến nó trở nên ngày càng thâm hậu miên trường.

Không chỉ vậy, dưới sự thăng tiến của một số Thiên Đạo công đức, tu vi của Tổ Phượng và Long Vương, cũng như Thủy Kỳ Lân, đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ, đã là những tồn tại đỉnh cao nhất trong Hồng Hoang.

Thủy Kỳ Lân nhìn về phía Phượng tộc và Long tộc, rồi thu hồi ánh mắt, dẫn các tộc trưởng của chủng tộc dưới trướng tiến vào Lân Tổ Điện.

Hồng Hoang, trong một khu vực nào đó.

Hồng Quân Đạo Nhân thần sắc ngưng trọng nhìn khắp thiên địa, trong tay không ngừng thôi diễn.

"Hồng Hoang một lượng kiếp mới diễn hóa hơn ngàn lượng kiếp, đã có kiếp khí bắt đầu nảy sinh, xem ra, một lượng kiếp này có dấu hiệu đến sớm, thời gian Bần đạo cũng sẽ không quá sung túc…" Hồng Quân Đạo Nhân nhìn thấy trong thiên địa có những tia kiếp khí bắt đầu nảy sinh, thôi diễn hồi lâu, càng cảm thấy một lượng kiếp có khả năng đến sớm.

Sau khi nghĩ ngợi, Hồng Quân Đạo Nhân thân hình chợt động, biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, trong một khu vực nào đó.

La Hầu nhìn thấy sự biến hóa trong thiên địa sau khi ba tộc lập tộc, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh.

Kiếp khí bắt đầu nảy sinh, cơ hội của y, đã đến rồi.

Ý niệm trong lòng chợt động, rồi thân hình chợt động, biến mất tại chỗ, tiếp tục kế hoạch.

Đông Phương Đại Lục, Vô Cực Sơn Mạch.

Trong Hỗn Nguyên Cung.

"Ông!" Vào một khoảnh khắc nào đó, Thanh Minh mở choàng hai mắt, nhìn về phía ba tộc, trong đôi mắt sâu thẳm, lóe lên từng đạo lôi quang.

"Tam tộc đã lập, kiếp khí đã sinh, Lượng Kiếp, đã bị đẩy sớm…" Thanh Minh nghĩ trong lòng, rồi chậm rãi nói.

Lượng Kiếp nếu theo diễn biến hoàn chỉnh, sẽ có năm vạn nguyên hội để tiến triển, nhưng một lượng kiếp này, sẽ bị đẩy sớm không ít, ước tính cũng chỉ một vạn nguyên hội, hoặc hai ba vạn nguyên hội, liền sẽ giáng lâm lượng kiếp.

Thanh Minh tin rằng, tốc độ thúc đẩy nhanh chóng như vậy, không thể không liên quan đến La Hầu.

La Hầu muốn "đục nước béo cò" trong lượng kiếp này, muốn giành lấy lợi ích lớn nhất, thì cần phải khuấy động thiên cơ, khuấy động Hồng Hoang.

Vậy thì thúc đẩy lượng kiếp giáng lâm, chính là thủ đoạn tốt nhất.

Vì vậy, lượng kiếp đến sớm, liền có liên quan lớn đến La Hầu.

Thanh Minh nghĩ trong lòng, rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục bế quan tham ngộ.

Trong mấy chục nguyên hội, tu vi của y đã thăng tiến đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ, lúc này tiếp tục củng cố bản thân, tham ngộ pháp tắc đại đạo, chưởng khống pháp tắc đại đạo, cùng với tìm hiểu huyền diệu của Thí Thần Thương.

Những điều này, đều là nơi để thăng tiến, tăng cường thực lực tổng thể, tự nhiên cần phải tiếp tục thăng tiến.

Bây giờ là thời cơ Hồng Hoang tương đối yên tĩnh, tự nhiên cần phải nắm bắt thời gian.

Tin rằng sau lần xuất quan này, Thanh Minh lại sẽ có tiến triển không nhỏ.

Như vậy, trong Hồng Hoang, lại yên tĩnh một đoạn thời gian.

Chương 28

Hơn trăm nguyên hội, liền không ngừng trôi đi trong khoảng thời gian yên tĩnh này.

Sự phát triển của ba tộc bản thân tự nhiên không cần nói, các Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng, đều đã khôi phục hoàn chỉnh, càng thăng tiến không ít.

Mọi thứ lúc này, đều đã phát triển hoàn thiện.

Lúc này, ba vị tộc trưởng ba tộc phất tay, bắt đầu khuếch trương khu vực, bắt đầu kế hoạch.

Trước đây thực lực của ba tộc vẫn luôn trong quá trình phát triển, nay đã đạt đến mức độ này, thì không cần trầm tịch nữa, có thể đại tứ phát triển, bắt đầu kế hoạch tranh bá Hồng Hoang.

Ba tộc từ các khu vực của riêng mình bắt đầu, mục tiêu của Long tộc trước tiên là Tứ Hải, Phượng tộc là Nam Phương Đại Lục, Kỳ Lân tộc là Bắc Phương Đại Lục.

Ba tộc đã dùng thủ đoạn sấm sét thu phục các khu vực của mình, hàng chục vạn Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng ba tộc, lúc này đều đại tứ khuếch trương.

Ngoài việc nâng cao thực lực và khu vực của ba tộc, cũng đang nâng cao tài nguyên tu hành và khu vực của hàng chục vạn Tiên Thiên chủng tộc.

Giữa ba tộc và các Tiên Thiên chủng tộc, trong thời gian ngắn ngủi mấy chục nguyên hội, liền đã thăng tiến không ít.

Sự biến hóa của hai trăm nguyên hội, so với hai trăm nguyên hội trước, đã là khác biệt một trời một vực.

Tin rằng những biến hóa sau này, sẽ càng thêm to lớn.

Hồng Hoang, Trung Ương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

Thanh Minh đã xuất quan từ một nguyên hội trước, rồi liền tiếp tục du hành Hồng Hoang.

Trong Đông Phương Đại Lục, cũng có không ít sự tranh giành giữa ba tộc và các đội ngũ Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng.

Nhưng ba tộc cũng biết rõ, tất cả các khu vực có những tồn tại đỉnh cao, tạm thời không trêu chọc, các chủng tộc dưới trướng cũng biết điều này.

Vì vậy, cơ bản trong các cuộc tranh giành, đều không đụng đến các sơn mạch của những tồn tại đỉnh cao.

Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân, Dương Mi Đạo Nhân, La Hầu, v.v.

Ba vị tộc trưởng đều biết rõ rằng, tu vi của mấy vị tồn tại đỉnh cao hiện tại không hề kém họ, đó là chuyện bình thường.

Trong Hồng Hoang, chiếm cứ một số sơn mạch, cũng không phải là nhiều, tạm thời thiếu đi những khu vực đó, đối với họ, cũng không có ảnh hưởng, nên tạm thời không để ý và không trêu chọc.

Chờ sau khi hoàn thành kế hoạch, chứng đạo cảnh giới Hỗn Nguyên, tất cả, đều có thể mạt trừ.

Vì vậy, tạm thời không để ý đến những điều đó, cũng không cần lo lắng nữa, mọi việc trước tiên hãy hoàn thành kế hoạch.

Thanh Minh rời Vô Cực Sơn Mạch, bố trí trận pháp, lấy Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Phiến làm trận nhãn.

Nhìn uy lực của trận pháp, trừ phi có tu vi cao, hoặc những tồn tại như Dương Mi Đạo Nhân mới có thể trực tiếp tiến vào trong trận

pháp.

Có thể nói, trong Hồng Hoang lúc này, ngoài Dương Mi Đạo Nhân, Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu ra, không có tồn tại nào có thể phá vỡ trận pháp đó.

Nhưng hiện tại ba vị đó, đều đang bận rộn công việc của riêng mình, tự nhiên sẽ không đến đạo trường của y, Thanh Minh cũng không cần lo lắng.

Dù sao chỉ cần trận pháp bị phá, y sẽ biết, động dụng lôi đình thần thông, có thể vượt qua sông dài thời không, giáng cho đối phương một đòn chí mạng, nên y cũng không sợ La Hầu sẽ đánh lén.

Lúc này y chậm rãi đi trong Hồng Hoang Đại Lục, quan sát sự tranh giành giữa ba tộc và các Tiên Thiên chủng tộc dưới trướng.

"Tam tộc tranh giành, hàng chục vạn Tiên Thiên chủng tộc tranh giành, kiếp khí nảy sinh ngày càng nồng đậm, xem ra, thời điểm chiến hỏa thực sự bùng nổ, e rằng không còn xa nữa…" Thanh Minh chậm rãi nói, nhìn những trận chiến lẻ tẻ trong Hồng Hoang Đại Lục.

Nói xong, liền hóa thành một đạo lôi quang, biến mất tại chỗ.

Thời gian vội vã, thoáng chốc đã năm ngàn năm.

Thanh Minh lúc này đã rời khỏi Trung Ương Đại Lục, tiến vào Tây Phương Đại Lục.

Ở Tây Phương Đại Lục, tâm tình Thanh Minh cũng khác, hiện tại Tây Phương Đại Lục diễn biến ngày càng hoàn thiện, so với Đông Phương Đại Lục, cũng không chênh lệch quá nhiều.

Thanh Minh ánh mắt quét một cái, rồi tiếp tục đi trong Tây Phương Đại Lục.

Tu Di Sơn của Tây Phương Đại Lục, sau mấy trăm nguyên hội

diễn biến, đã hoàn chỉnh rồi.

Thanh Minh không mất nhiều thời gian, liền đến trên ngọn núi cao mấy ngàn vạn trượng đó.

"Kiếm khí còn sót lại, kiếm ý ngưng tụ không tan, xem ra, Bản tôn đã chậm một bước rồi…" Thanh Minh thần sắc khẽ nheo lại, ánh mắt dừng lại trên Tu Di Sơn dưới chân, ánh mắt sâu thẳm xuyên thấu vô số khu vực, nhìn thấu toàn bộ Tu Di Sơn.

Y luôn muốn chặn La Hầu lấy Tru Tiên Tứ Kiếm, đã tìm một thời cơ thích hợp, nhưng không ngờ, vẫn chậm một bước.

"Xem ra, Tru Tiên Tứ Kiếm trong một lượng kiếp có không ít cơ duyên với La Hầu, có thể lấy đi trước Bản tôn, mối liên hệ giữa hai bên e rằng không hề đơn giản…" Thanh Minh nghĩ trong lòng, rồi khẽ nói một tiếng.

Trong một lượng kiếp, Thanh Minh và Tru Tiên Tứ Kiếm, không có cơ duyên, nên y không thể cảm ứng được nhiều cơ duyên.

Nhưng La Hầu thì khác, mối liên hệ và cơ duyên giữa y và Tru Tiên Tứ Kiếm, trong một lượng kiếp, có thể nói là bùng nổ.

Vì vậy, Thanh Minh chỉ có thể chọn một thời cơ thích hợp, tuy rằng vào thời điểm này, nhưng cuối cùng vẫn chậm một bước.

Nếu không có gì bất ngờ, chúng hẳn đã rơi vào tay La Hầu.

"Sự tình cơ duyên tạo hóa, cũng không thể cưỡng cầu…" Thanh Minh thầm nghĩ trong lòng, rồi trực tiếp ngồi khoanh chân xuống, bắt đầu phân tích kiếm ý trong Tu Di Sơn.

Tru Tiên Tứ Kiếm, ẩn chứa Tru Tiên Kiếm Đạo, một phần của kiếm đạo hoàn chỉnh.

Kiếm ý còn sót lại trong Tu Di Sơn, tuy không có nhiều pháp tắc

kiếm đạo, nhưng cũng ẩn chứa không ít đạo vận kiếm đạo.

Phân tích một phen, cũng đã đủ rồi.

Cửu Diệp Kiếm Thảo trong tay Thanh Minh, cũng ẩn chứa một luồng kiếm ý.

Lúc này kết hợp với đạo vận và kiếm ý của Tru Tiên Kiếm Đạo, Thanh Minh cũng có thể phỏng đoán được một số lý giải về kiếm đạo, đối với việc chưởng khống kiếm ý, cũng có thể có chút thăng tiến.

Mặc dù không cần phải đi quá nhiều đại đạo, nhưng mỗi bước tích lũy lúc này, đều là để ấn chứng đại đạo của bản thân.

Thanh Minh hiện tại là Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ, để hoàn thiện pháp tắc đại đạo và sự chưởng khống trong cảnh giới này, chỉ có thể ấn chứng và thăng tiến mọi phương diện.

Vì vậy, cơ hội như vậy, y cũng không bỏ lỡ.

Sau khi ngồi khoanh chân xuống, Thanh Minh liền tham ngộ cổ kiếm ý và đạo vận.

Cùng với việc không ngừng phân tích và ấn chứng, khí tức đại đạo trên người không ngừng dao động, dẫn động kiếm ý và đạo vận của cả ngọn Tu Di Sơn, kéo theo cả lực lượng địa mạch Tu Di Sơn, lực lượng nguyên tố thiên địa đều bị dẫn động, dần dần ngưng tụ về phía thân thể Thanh Minh.

Hấp thu, phân tích, ấn chứng!

Sự thăng tiến của Thanh Minh, cũng có thể nhìn thấy bằng mắt thường, sau lần phân tích hấp thu này, đạo hạnh và sự chưởng khống pháp tắc của y, lại sẽ càng thêm tinh thâm.

Cùng lúc đó, trong Trung Ương Đại Lục, một khu vực nào đó.

La Hầu chậm rãi mở choàng hai mắt, nhìn Tây Phương Đại Lục,

trên mặt lộ ra chút dao động.

Đối với chuyện Tu Di Sơn, tuy không thể biết quá rõ, nhưng y cũng biết vài phần.

Tình hình lúc này, e rằng cũng giống như y đã đoán, y may mắn hơn Thanh Minh ba ngàn năm, nếu không thì, thật sự không thể lấy được bảo vật chí bảo như vậy.

"Thanh Minh, Hồng Quân, đợi đó đi, đợi Bản tọa luyện hóa, chưởng khống Tru Tiên Kiếm Trận, lần lượng kiếp này, cũng đến lúc khai mở rồi…" Sau một hồi lâu, La Hầu thầm nghĩ trong lòng, rồi chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Hiện tại y vừa có được Tru Tiên Tứ Kiếm, ngoài việc luyện hóa ra, việc chưởng khống kiếm trận do Tru Tiên Tứ Kiếm hợp thành, mới là sát chiêu lớn nhất.

Chỉ khi nắm giữ tất cả, mới có thể trực diện Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân, đó mới là lúc kế hoạch thực sự bắt đầu.

Thời gian này, chính là sau khi luyện hóa, và chưởng khống, tin rằng sẽ không còn xa nữa.

Hiện tại Hồng Hoang đã diễn biến hơn hai ngàn nguyên hội, sự nảy sinh của kiếp khí và sát cơ quá chậm, y định thêm một mồi lửa.

Chờ luyện hóa chưởng khống xong, thì gần như đã đến lúc.

Khi đó, chiến hỏa trong Hồng Hoang, liền có thể lần nữa bùng cháy, lần này, sẽ không để nó chìm vào tĩnh lặng nữa.

Lần này, sẽ triệt để đốt cháy chiến hỏa lượng kiếp, khiến lượng kiếp, lần nữa đến sớm.

Trong ngũ bách nguyên hội, tuy Hồng Hoang chưa bùng nổ chiến hỏa quy mô lớn, nhưng cũng đã chịu ảnh hưởng không nhỏ.

Đặc biệt đối với Tam tộc và vạn tộc ba phe phái vào lúc này, ảnh hưởng cũng không nhỏ.

Trong ngũ bách nguyên hội, Tam tộc đã mở rộng khu vực kiểm soát, tranh đoạt tài nguyên tu hành, thực lực thăng tiến, điều đó là đương nhiên.

Hàng chục vạn Tiên Thiên chủng tộc thuộc ba phe phái dưới trướng cũng có sự đề thăng không nhỏ, tài nguyên tu hành phong phú hơn, khu vực sinh sống rộng lớn hơn, thực lực thăng tiến, đó là điều tất yếu.

Trong số các Tiên Thiên chủng tộc của ba phe phái, những chủng tộc có thực lực đỉnh tiêm ban đầu, nay càng trở nên cường hãn hơn.

Dưới trướng Tam tộc, các chủng tộc hàng đầu về cơ bản đều có hơn ba vị Đại La Kim Tiên tồn tại, thực lực tổng thể như vậy ở Hồng Hoang cũng không tệ.

Dù sao, không phải Tiên Thiên chủng tộc nào cũng có thể có Đại La Kim Tiên tồn tại.

Có một vị đã có thể chen chân vào hàng chủng tộc hạng hai trong phe phái.

Chỉ khi có ba vị trở lên mới là chủng tộc hạng nhất trong phe phái, cũng là những chủng tộc hàng đầu dưới trướng Tam tộc, và cũng có thể tạm thời không cần xuất thủ trong các cuộc giao chiến hiện tại.

Trừ phi đại chiến bùng nổ, nếu không, những Tiên Thiên chủng tộc hàng đầu này đều tạm thời không cần xuất thủ.

Bởi vậy, sự cạnh tranh nâng cao thực lực giữa các Tiên Thiên chủng tộc trong phe phái luôn tồn tại, cũng là một cạnh tranh lành mạnh mà Tam tộc cũng rất vui lòng chứng kiến.

Dù sao, những năm qua, thực lực các chủng tộc dưới trướng thăng

tiến là điều ai cũng thấy rõ, Tam tộc khá hài lòng với sự thăng tiến thực lực này, và cũng khá hài lòng với việc mở rộng khu vực cho Tam tộc trong những năm qua.

Tuy thực lực thăng tiến và khu vực mở rộng đã mang lại nhiều lợi ích như Hồng Hoang khí vận, tài nguyên tu hành, nhưng đồng thời, cũng có những mặt không tốt.

Mâu thuẫn giữa Tam tộc, trong vài trăm nguyên hội, đã trở nên ngày càng nghiêm trọng.

Không chỉ mâu thuẫn giữa Tam tộc tăng cao, mà giữa hàng chục vạn Tiên Thiên chủng tộc thuộc ba phe phái dưới trướng, mâu thuẫn và quan hệ cũng không ngừng bị kích hóa và xấu đi.

Tuy chưa có chiến hỏa quy mô lớn, nhưng chiến hỏa giữa các bên vẫn không ngừng nghỉ.

Phải biết rằng, giữa hàng chục vạn Tiên Thiên chủng tộc, mâu thuẫn đã có từ lâu.

Trong cuộc tranh phong của Vạn tộc trước đó, mâu thuẫn và quan hệ giữa các tộc vốn đã không mấy tốt đẹp, chiến hỏa liên miên, tranh đoạt tài nguyên Hồng Hoang.

Chương 29

Nhưng sau khi quy phục Tam tộc, ba phe phái Tam tộc mới thực sự phân chia, mâu thuẫn giữa các bên cũng phân ra, mâu thuẫn nội bộ mỗi phe sẽ giảm đi vài phần, nhưng quan hệ và mâu thuẫn giữa ba phe phái lại không ngừng được phóng đại.

Sau hơn ngũ bách nguyên hội diễn hóa, giữa Tam tộc và Vạn tộc đã đạt đến một điểm bùng nổ.

Chỉ cần có một mồi lửa, chiến hỏa Vạn tộc sẽ bị triệt để đốt cháy.

Khi đó, chiến hỏa giữa Vạn tộc sẽ không còn đơn giản như hiện tại nữa, e rằng sẽ lan đến cả ba phe phái hiện có, đốt cháy tất cả Tiên Thiên chủng tộc.

Đến lúc đó, Tam tộc muốn minh triết bảo thân cũng không còn khả năng.

Hơn nữa, quan hệ và mâu thuẫn giữa Tam tộc, trong vài nghìn nguyên hội qua, vốn đã không mấy tốt đẹp, nay quan hệ và mâu thuẫn lại càng trở nên tệ hại hơn.

Dù sao kết quả cuối cùng đều là khai chiến, tranh bá Hồng Hoang, nên Tam tộc cũng không để tâm, có thể phát triển thêm được bao nhiêu thì cứ phát triển bấy nhiêu.

Nếu không, khi thực sự khai chiến, e rằng sẽ tổn thất quá nhiều, kết quả cũng không như mong muốn.

Bởi vậy, Tam tộc vào lúc này cũng đang cố gắng hết sức để ngăn chặn chiến hỏa quy mô lớn bùng phát, ưu tiên đề thăng thực lực bản thân.

Các Tộc trưởng Tam tộc ước đoán, Lượng kiếp thăng cấp phải

mất ít nhất một đến hai vạn nguyên hội diễn hóa.

Hiện tại mới chỉ vài nghìn nguyên hội, đương nhiên không thể sớm bùng phát chiến hỏa như vậy, nếu không, kế hoạch e rằng sẽ khó thành công.

Nên quyết đoán thế nào, tiến triển ra sao, ba vị Tộc trưởng đều đã có tính toán trong lòng, cũng không quá sốt ruột, cứ tiếp tục phát triển và đề thăng trước đã.

Trên Tu Di Sơn, Tây Phương Đại Lục.

Thanh Minh sớm đã tham ngộ và giải tích hoàn tất kiếm ý cùng đạo vận trong núi, đang cực lực áp súc, nên tạm thời chưa tiến nhập Viên Mãn chi cảnh.

Việc áp súc hiện tại, đối với việc vấn đỉnh Hỗn Nguyên chi cảnh sau này, sẽ có trợ giúp rất lớn.

Bởi vậy, Thanh Minh vào lúc này cũng không vội vã thăng cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn chi cảnh.

Dù sao nhìn tình hình hiện tại, thêm một đoạn thời gian nữa, việc thăng cấp cũng là chuyện nước chảy thành sông.

"Bành!" Đột nhiên, chỉ nghe thấy một tiếng động nhẹ truyền ra quanh Thanh Minh, bùng phát ra khí tức khủng bố.

Một dòng trường hà màu bạc ẩn hiện, muốn nắm giữ nhưng lại khó lòng bắt được quỹ tích của nó.

"Vận mệnh khó tìm, nhưng vận mệnh của Bản tôn nằm trong tay, không nằm ở đây..." Trong một khoảnh khắc nào đó, Thanh Minh bỗng mở choàng mắt, khẽ quát một tiếng.

Lôi đình ấn ký trên mi tâm hắn phóng xuất lôi quang chói mắt rực rỡ.

Trong thức hải, Thiên Phạt Chi Nhãn đột nhiên mở ra, lôi đình giao thoa trong đôi mắt lạnh nhạt, một luồng khí tức khủng bố đang ngưng kết.

"Oanh!" Ngay khắc tiếp theo, một đạo Thiên Phạt lôi đình từ lôi đình ấn ký giữa mi tâm Thanh Minh bay vút ra, trong hư không khó tìm quỹ tích, một kích đánh trúng vận mệnh trường hà đang trôi nổi, trực tiếp trảm đứt bản thân hắn.

Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh, trọng yếu ở sự thuế biến đại đạo, trảm đứt vận mệnh trường hà, gia tăng cảm ngộ và chưởng khống pháp tắc.

Những thứ khác, Thanh Minh đều đã hoàn thành gần hết, vận mệnh trường hà, cũng đã đến lúc trảm đi.

Trong hơn ngũ bách nguyên hội, ngoài việc tham ngộ kiếm ý, đạo vận Tu Di Sơn, cùng với pháp tắc bản thân và Thí Thần Thương, hắn đã bắt đầu chuẩn bị cuối cùng cho việc trảm đứt vận mệnh trường hà.

Trảm đứt vận mệnh trường hà khó khăn hơn vài phần so với việc trảm đứt thời không trường hà khi ở Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Chuyện vận mệnh là khó nói rõ nhất, Thanh Minh cũng đã chuẩn bị đầy đủ, lúc này mới thành công, trực tiếp trảm đứt bản thân khỏi vận mệnh trường hà.

Đến nay, hắn mới thực sự hoàn thành mọi việc, chỉ còn thiếu bước cuối cùng là tiến nhập Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn chi cảnh.

Khi đó, đại đạo tích lũy đã gần đủ, như vậy, việc trùng kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sẽ dễ dàng hơn vài phần.

Vượt qua một bước, đó là điều khó khăn nhất.

Thanh Minh đi những bước cuối cùng vô cùng viên mãn, thâm hậu,

cũng vô cùng ngưng thực.

Đợi đến bước đó, sẽ tương đối dễ dàng hơn vài phần.

Đến lúc đó, hắn sẽ tranh được Hủy Diệt chi đạo, một con đường thuộc về Thiên Phạt chi đạo.

Khi ấy, trong Hồng Hoang, hắn sẽ chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, chấp chưởng sức mạnh trừng phạt cường đại nhất, lăng giá trên tất cả.

Đến lúc đó, ngay cả Thánh Nhân, hắn cũng có thể chủ chưởng sinh sát đại quyền.

Trên Tu Di Sơn, Tây Phương Đại Lục.

"Ca!" Một đạo lôi quang chói mắt rực rỡ lóe lên trong vận mệnh trường hà, trong nháy mắt xuyên thủng vận mệnh trường hà, để lại vô số đạo lôi quang lấp lánh bên trong, truyền ra từng tràng âm thanh va chạm tí tách.

Trong vận mệnh trường hà, từng luồng khí tức huyền diệu truyền ra.

Thanh Minh nghe thấy cũng cảm thấy tâm thần chấn động, quang mang trong mắt cũng sáng lên một phần.

Sau khi trảm đứt vận mệnh trường hà, Thanh Minh cảm nhận được đại đạo của mình vào lúc này đã có sự thuế biến không nhỏ, trong Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh này, trở nên hoàn chỉnh, con đường cần đi cũng đã hoàn chỉnh.

Như vậy, việc thăng cấp sau này cũng sẽ tương đối bình ổn hơn.

Còn việc viên mãn đại đạo bản thân, hoàn toàn viên mãn trong cảnh giới này, tiến nhập Viên Mãn chi cảnh, Thanh Minh cũng không vội vã.

Hắn đợi đến khi gần như áp chế và tích lũy đến cực hạn mới thăng cấp.

Như vậy, khi trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh, sẽ không cần tốn quá nhiều thời gian để tham ngộ hay củng cố nữa.

Sự tích lũy của Thanh Minh như vậy, đợi sau khi một Lượng kiếp kết thúc, là có thể trực tiếp tìm kiếm khế cơ, một mạch trùng kích Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nếu không có sự tích lũy và tham ngộ cực kỳ vững chắc như vậy, e rằng sẽ phải mất một khoảng thời gian để đại đạo trở nên ngưng thực hơn.

Bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể khiến việc trùng kích Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh có thêm nắm chắc, gia tăng nhiều hơn tỷ lệ thành công.

Bởi vậy, việc Thanh Minh không ngừng tích lũy và tham ngộ vào lúc này cũng là vì khả năng lớn hơn, tỷ lệ thành công cao hơn khi trùng kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sau này.

Do đó, hắn cũng không vội thăng cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn chi cảnh.

Đợi sau khi áp chế và tích lũy đến cực hạn, là có thể tiến nhập Viên Mãn.

Một khi tiến nhập Viên Mãn chi cảnh, sẽ một mạch đạt đến mức độ cực kỳ viên mãn.

Như vậy, chỉ còn thiếu bước cuối cùng.

Vượt qua, tức là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

“Như vậy, vận mệnh trường hà cũng đã hoàn chỉnh trảm đứt, việc tiếp theo, là tiếp tục hoàn thiện đại đạo bản thân...

Hỗn Nguyên chi cảnh, chỉ khi đi vững chắc ở phía trước, chứng đạo mới dễ dàng hơn vài phần...” Thanh Minh thầm nói một tiếng, lôi đình ấn ký giữa mi tâm hơi lóe lên, ngay sau đó liền thấy Thiên Phạt lôi đình trong vận mệnh trường hà bay vút ra, lần nữa dung nhập vào giữa mi tâm Thanh Minh.

“Ông!” Lúc này, nhìn vận mệnh trường hà dần dần tiêu tán, rồi biến mất trong hư không.

Thanh Minh thấy vậy, liền chậm rãi đứng dậy, sau đó hóa thành một đạo lôi quang, cực tốc lướt đi trong Tây Phương.

Hiện tại trên Tây Phương Đại Lục, thực sự không có gì đáng để Thanh Minh để mắt tới.

Những thứ đáng để mắt tới, đều sẽ đản sinh sau này, hiện tại không phải thời cơ đó.

Sau khi thu lấy một số thiên tài địa bảo và tiên thiên dược liệu, Thanh Minh liền rời khỏi Tây Phương Đại Lục.

Lần này Thanh Minh rời khỏi Tây Phương Đại Lục, liền trực tiếp nam hạ, hướng về Nam Phương Đại Lục.

So với những nơi khác, bảo vật đản sinh ở Nam Phương Đại Lục khá phù hợp với các chủng tộc và tồn tại như Phượng tộc.

Dù sao tình hình ở Nam Phương Đại Lục cũng rất đặc thù.

Có Bất Tử Hỏa Sơn tọa trấn, thêm vào sự đặc thù vốn có của Nam Phương Đại Lục, cả một đại lục đều nằm trong khu vực nhiệt độ tương đối cao.

Tiên Thiên linh thực vật thông thường đều khó thích nghi với khu vực này, một số linh vật trong đó cũng tương đối ít ỏi.

Thanh Minh không nghi ngờ rằng những thứ tốt đều đã rơi vào tay

Phượng tộc.

Bởi vì từ khi tiến vào Nam Phương Đại Lục đã ba nghìn năm, ngay cả thiên tài địa bảo cũng khó gặp, những thứ khác thì càng không cần nói tới.

Bởi vậy, một chuyến Nam Phương Đại Lục, Thanh Minh cũng đi rất nhanh, trong vỏn vẹn hai vạn năm, hắn đã đi khắp Nam Phương Đại Lục.

Bất Tử Hỏa Sơn cũng đi một chuyến, nhưng không dừng lại quá lâu.

Tuy Tổ Phượng tạm thời chưa phát hiện, nhưng Bất Tử Hỏa Sơn dù sao cũng là địa bàn của Phượng tộc, nếu lưu lại quá lâu, khó tránh khỏi bị phát hiện manh mối.

Thanh Minh hiện tại không muốn phá vỡ cục diện vốn có, có một số việc cần phải làm.

Đó cũng là kiếp số của Phượng tộc, kiếp số chỉ có thể được hóa giải, nếu không, sẽ có nhiều biến hóa hơn.

Dưới Lượng kiếp, chúng sinh đều ở trong kiếp, muốn vượt qua, chỉ có thể nhập kiếp, không thể trốn tránh.

Bởi vậy, Thanh Minh không để cục diện, thế cục phát sinh biến hóa vào lúc này.

Sau khi hơi lưu lại một đoạn thời gian, liền rời khỏi Nam Phương Đại Lục.

Khi Thanh Minh rời khỏi Tây Phương Đại Lục, La Hầu đang ở Trung Ương Đại Lục, cũng đã xuất quan.

Hắn đã tế luyện hoàn thành Tru Tiên Tứ Kiếm, đối với Tru Tiên Kiếm Trận cũng đã nắm giữ sơ bộ, hiện tại đã có không ít tự tin.

Sau khi xuất quan, hắn liền hướng về Hồng Hoang, chiến hỏa Vạn tộc, cũng đã đến lúc rồi.

Hồng Hoang đã diễn hóa vài nghìn nguyên hội, cũng đã đến lúc thúc đẩy rồi.

Dù sao chiến hỏa đã lên cao, muốn Lượng kiếp thực sự hàng lâm còn cần một khoảng thời gian khá dài.

Bởi vậy, xuất thủ vào lúc này là vừa đẹp.

Hắn rời khỏi Trung Ương Đại Lục, đi đến một khu vực mà Vạn tộc tụ tập khá đông ở Trung Ương Đại Lục.

Mâu thuẫn và quan hệ giữa Vạn tộc vốn đã ở bờ vực bùng nổ.

Sự tích oán của vài nghìn nguyên hội, nếu không có La Hầu, diễn hóa thêm vài trăm nguyên hội nữa, e rằng cũng sẽ bùng phát.

Chương 30

Việc La Hầu xuất thủ vào lúc này cũng khiến chiến hỏa giáng lâm nhanh hơn.

Với tình hình Vạn tộc lúc này, La Hầu căn bản không cần tốn sức, cứ để các chủng tộc hạng ba trong ba phe phái bắt đầu bùng phát chiến hỏa, không lựa chọn chủng tộc hạng hai hay hạng nhất.

Chiến hỏa bùng phát từ các chủng tộc hạng ba, chiến hỏa tự nhiên sẽ bùng cháy lên cao.

Đến lúc đó, dù không xuất thủ, các chủng tộc hạng hai và hạng nhất cũng không thể tránh khỏi.

La Hầu căn bản không chút lo lắng.

Các chủng tộc hạng ba trong ba phe phái, ở Trung Ương Đại Lục, hầu như đều bị La Hầu châm ngòi chiến hỏa.

Vốn dĩ mâu thuẫn đã sâu sắc, quan hệ cực tệ, lại thêm ba phe phái, lại không xuất thủ với nội bộ.

Vào lúc này, giữa Vạn tộc căn bản không có sự lưu tình.

Ba phe phái Lân Giáp, Phi Cầm, Tẩu Thú, vào lúc này đánh đến thiên hôn địa ám, không ít Vạn tộc đã vẫn lạc.

"Oanh long!!!" Sau ba vạn năm chiến hỏa Vạn tộc tiếp diễn, giữa thiên địa vang lên một trận oanh minh, kiếp khí, sát cơ vào lúc này tăng vọt vô số.

Vô số tồn tại trong lòng hiện lên một ý niệm.

Lượng kiếp, đã bị đẩy đến sớm hơn!

Tuy còn một khoảng thời gian nữa mới thực sự hàng lâm, nhưng

nhìn tình hình hiện tại, sẽ sớm hơn không ít.

Mới diễn hóa vài nghìn nguyên hội thôi mà!

Nhưng vô số sinh linh và tồn tại đều rõ, nhìn tình hình Hồng Hoang hiện tại, việc sớm hay không sớm thì tình hình có khác gì nhau?

Chiến hỏa lan rộng, sớm hay không sớm, thực ra đều như vậy, cũng sẽ không có thay đổi quá lớn.

La Hầu rất hài lòng với tình hình này, đợi sau khi chiến hỏa Vạn tộc ngày càng dữ dội hơn, liền đi về Tây Phương Đại Lục.

Tại biên duyên Trung Ương Đại Lục.

"La Hầu, một Lượng kiếp mới vừa diễn hóa vài nghìn nguyên hội, ngươi đã thúc đẩy như vậy, e rằng sẽ gặp thiên khiển..." Hồng Quân Đạo Nhân thần sắc lạnh nhạt, nhìn La Hầu đối diện, lạnh giọng nói.

"Hồng Quân, ngươi hãy nhìn xem, nhìn Hồng Hoang, nhìn Vạn tộc, nhìn Tam tộc xem?

Bản tọa thúc đẩy ư?

Chính bọn chúng vì tư tâm, tứ ý chinh phạt Hồng Hoang Đại Lục, tranh đoạt tài nguyên tu hành, kiếp khí trùng thiên, chính bọn chúng đang thúc đẩy, không phải Bản tọa..." La Hầu nghe vậy, cười lạnh một tiếng, rồi nhìn Hồng Quân Đạo Nhân lạnh giọng quát.

Hồng Quân Đạo Nhân nghe xong, quét mắt nhìn Hồng Hoang Đại Lục.

Thực ra, là nhân vật chính của một Lượng kiếp, tình hình Tam tộc, Vạn tộc như vậy, Hồng Quân Đạo Nhân cũng rõ.

Nếu không phải bản thân hắn, La Hầu cũng không thể thúc đẩy nhanh đến thế.

Căn bản của việc Lượng kiếp sớm hơn vào lúc này, nằm ở Tam

tộc, Vạn tộc, La Hầu chỉ là một trong các yếu tố mà thôi.

Nhưng, vẫn có thủ đoạn của La Hầu ở đó!

"La Hầu, hãy dừng tay đi!" Hồng Quân Đạo Nhân thu hồi ánh mắt, đột nhiên mở miệng nói.

"Dừng tay?

Hồng Quân, ngươi muốn Bản tọa dừng tay sao?" La Hầu có chút kinh ngạc nhìn hắn, nói, "Bản tọa thật sự dừng tay, ngươi sẽ như nguyện chứng đạo sao?

Bản tọa thật sự dừng tay, ngươi sẽ để Bản tọa dừng tay sao?

Một Lượng kiếp này, Ngô tranh đoạt danh ngạch chứng đạo, Tam tộc, Vạn tộc, đều là trở ngại.

Bản tọa đang giúp ngươi, cũng đang giúp chính mình..." Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, trầm mặc không nói, bởi vì lời La Hầu nói, là sự thật.

Tam tộc, Vạn tộc, quả thực đang trở ngại việc chứng đạo của hắn.

Một Lượng kiếp then chốt, nằm ở Đạo và Ma.

Muốn chứng đạo, muốn một danh ngạch, cũng chỉ có thể làm như vậy.

Chỉ là, thủ đoạn của La Hầu có phần cực đoan hơn, nhưng hắn đi rốt cuộc là Hủy Diệt chi đạo, không hủy diệt, không thể thành đạo.

Bởi vậy, đại đạo giữa hai bên tương khắc, liền cũng đã định trước sẽ tranh đấu.

"Hồng Quân, đợi đi, Ngô sẽ có lúc gặp lại ngươi..." La Hầu cười lạnh một tiếng, liền hóa thành một đạo hồng quang, độn đi về Tây Phương Đại Lục.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn hắn đi xa, không đuổi theo.

Trong lòng khẽ than một tiếng, liền hướng về phương hướng khác mà đi.

Lần này du lịch Hồng Hoang, là để tìm kiếm cơ duyên khế cơ cho việc trảm đi Thi thứ hai.

Nếu theo Đại Đạo chí lý, hoặc quỹ tích chính xác vốn có, chỉ có trảm đi Thi thứ hai mới có thể tiến nhập Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Nhưng dù sao là người khai sáng, vào lúc này, dù chưa trảm đi Thi thứ hai, cũng đã tiến nhập Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Đợi sau này hoàn thiện pháp này, liền sẽ ổn định tiến triển hiện tại, có một số phương thức tu hành cố định.

Hiện tại cũng không bận tâm quá nhiều, trước tiên tìm kiếm khế cơ trảm đi Thi thứ hai đã.

Sau đó, có thể tiên tiến nhập Hỗn Nguyên Kim Tiên Viên Mãn chi cảnh.

Có thể sẽ nhờ trợ giúp của Thi thứ ba để tiến nhập, cũng có thể tiên tiến nhập cảnh giới này, sau này mới trảm đi Thi thứ ba, nhưng bất kể thế nào, đều sẽ đạt đến một trình độ nhất định.

Về sau, sẽ trảm đi Thi thứ ba, sau đó tìm kiếm khế cơ hợp nhất, rồi Tam Thi hợp nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lần này xuất du Hồng Hoang, mọi sự an bài đều đã rõ trong lòng, liền an tâm tìm kiếm khế cơ thăng tiến, sau đó có thể quay về trảm đi Thi thứ hai, Thiện Thi.

Sau khi Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu rời đi, nơi này liền trở nên yên bình.

Các khu vực khác, chiến đấu của Vạn tộc lại ngày càng kịch liệt hơn, lan rộng đến không ít khu vực, khiến không ít sinh linh bị ảnh hưởng, không ngừng thoái lui.

Tại Đông Phương Đại Lục.

"Lượng kiếp sớm hơn, mọi việc ngược lại sẽ ngày càng phức tạp, nhưng màn này, cuối cùng cũng sẽ đến..." Thanh Minh nói xong, một bước đạp ra, ngang qua vô số thời không, đến bên trong Vô Cực Sơn Mạch.

Ngồi trong Hỗn Nguyên Cung, đối mặt với Vô Cực Sơn Mạch, hắn cất giọng sang sảng nói: "Bản tôn là Cung chủ Hỗn Nguyên Cung của sơn mạch này.

Hôm nay tại đây khai giảng đại đạo, phàm sinh linh Vô Cực Sơn Mạch, đều có thể đến nghe giảng..." Nói đoạn, Thanh Minh liền chậm rãi nhắm mắt, hiện ra khánh vân màu trắng, bên trong lôi đình giao thoa, Lôi Phạt Chi Thành ngự lập trên đó, vô số lôi đình giáng xuống, tiến vào khánh vân.

Tam hoa đỏ rực cánh lá nở rộ, lôi quang tung hoành, một luồng khí tức đại đạo huyền diệu cuộn trào.

Khổ Trúc lấp lánh từng luồng thanh quang, luồng khí tức tiên thiên thanh tịnh tâm thần, minh ngộ đại đạo tràn ngập, khiến linh đài Thanh Minh thanh minh, đại đạo thông suốt.

Giảng đạo, cũng là một trong những phương thức ấn chứng đại đạo bản thân.

Trong quá trình giảng đạo không ngừng ấn chứng đại đạo bản thân, ngoài việc có thể khiến đại đạo bản thân càng thêm ngưng thực, ổn định, còn có thể có những lý giải mới đối với đại đạo pháp tắc.

Đó cũng là lợi ích phản hồi của việc giảng đạo, như vậy, Thanh

Minh cũng có thể đạt được một số lợi ích.

"Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh...

Chúng sinh trục đạo, dĩ minh thiên địa, dĩ ngộ đại đạo...

Đại đạo duy nhất, nhất giả đạo dã, chúng sinh trục đạo, tiện cố trục nhất dã..." Từng đạo đại đạo chi âm từ miệng Thanh Minh giảng ra, sau đó khuếch tán xa xăm, lan khắp cả Vô Cực Sơn Mạch.

Trong Vô Cực Sơn Mạch vào lúc này, những sinh linh đã hóa hình, linh đài thanh minh, lập tức khoanh chân ngồi xuống, lắng nghe đại đạo chi âm.

Những sinh linh chưa hóa hình, ánh mắt lúc này sáng lên vài phần.

Trong đôi mắt u ám, dần dần trở nên thanh minh, linh trí sơ khai, cách hóa hình cũng sẽ không quá xa.

Vô số sinh linh lắng nghe đại đạo, một luồng khí tức đại đạo hạo hãn hàng lâm trên Hỗn Nguyên Cung.

Lôi đình thỉnh thoảng hiện ra trong hư không, va chạm bắn ra vô số tia lửa, nhưng không có bất kỳ sinh linh nào bị lôi đình công kích.

Lúc này chúng cơ bản bao quanh bốn phía Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh không để ý quá nhiều, trước tiên giảng đạo.

Đợi sau khi giảng đạo, ấn chứng và lý giải mới hoàn toàn nắm giữ và hấp thu xong, hắn lại sẽ quay về Thiên Phạt Chi Nhãn, để đề thăng và chưởng khống.

"Bành!" Trong khánh vân của Thanh Minh, Lôi Đình pháp tắc, Hủy Diệt pháp tắc vào lúc này đang va chạm, rồi lại có vô số đại đạo pháp tắc liên kết, hai điều đại đạo pháp tắc bắt đầu dung hợp.

Thiên Phạt, chỉ thuộc về Thiên Phạt chi đạo của Thanh Minh.

Trong Thiên Phạt, ẩn chứa lôi đình và hủy diệt, đó chính là Thiên Phạt chi đạo.

Cùng với sự tham ngộ của Thanh Minh, sự đề thăng của Thanh Minh, Thiên Phạt Chi Nhãn cũng không ngừng đề thăng.

Việc hoàn thiện và đề thăng Thiên Phạt Chi Nhãn, kéo theo cả sự diễn hóa của Thiên Đạo cũng có sự hoàn thiện và đề thăng.

Tuy Vạn tộc và Tam tộc giao chiến, chiến hỏa quy mô nhỏ đang phá hoại không ít khu vực, nhưng thực ra sự diễn hóa của Thiên Đạo, đối với việc chưởng khống Hồng Hoang, lại đang trong quá trình đề thăng.

Tin rằng sau lần này, sau một Lượng kiếp, Thiên Đạo diễn biến sẽ đạt đến một tầm cao mới, đối với việc chưởng khống Hồng Hoang, cũng sẽ triệt để chưởng khống, sau đó, càng thêm cường hóa.

Trong Đại Điện Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh không ngừng giảng giải đại đạo tinh nghĩa, đại đạo chí lý.

Trong khánh vân, hai điều đại đạo không ngừng diễn hóa, dung hợp, hình thành đại đạo mới, vô số lôi đình giao thoa, lấp lánh trong hư không.

Giữa lúc tam hoa đỏ rực nở rộ, trong mối liên hệ giữa ba phía, vô số đạo lôi quang lấp lánh liên tiếp, vô số đạo vận lưu chuyển, từng luồng đại đạo chi lực giáng xuống khánh vân của Thanh Minh, kết hợp với công hiệu của Khổ Trúc, khiến Thanh Minh trong quá trình giảng đạo và ấn chứng, cũng có những lý giải mới.

Thanh Minh tâm thần phóng khai, dung nạp thiên địa, quy tắc, pháp tắc, vào lúc này đều ngưng kết hiện ra quanh thân.

Trong thức hải, đại đạo chi âm của 【Hồng Mông Đại Đạo

Kinh】 không ngừng vang vọng, khiến Thanh Minh trong khi giảng đạo và ấn chứng, lại có thể tham ngộ những đại đạo pháp tắc tinh thâm hơn, càng thêm hoàn thiện đại đạo bản thân.

Chương 31

Lôi đình ấn ký giữa mi tâm, lúc này lôi quang lấp lánh, vô số sợi lôi đình pháp tắc hiện ra giao thoa trong lôi đình ấn ký, phác họa ý huyền diệu.

Từng luồng khí tức huyền diệu tán phát ra, đại đạo thần vận hiện lên, xuyên suốt vô số thời không khu vực.

Thanh Minh không ngừng giảng giải đại đạo tinh nghĩa và đại đạo chí lý, từ cạn đến sâu, không ngừng đề thăng.

Cứ như vậy, sau ba nguyên hội, đại đạo tinh nghĩa và đại đạo chí lý mà Thanh Minh giảng giải đã đạt đến cảnh giới trên Đại La Kim Tiên, vô số sinh linh trong sơn mạch liền khó lòng lý giải được nữa.

Nhưng luồng đại đạo chi âm và đại đạo khí tức đó, rốt cuộc cũng có sự trợ giúp không nhỏ cho việc tu hành và hóa hình.

Bởi vậy, lúc này họ cũng không để ý liệu có thể lý giải đại đạo chi âm hay không, mà là mượn những đại đạo chi âm và đại đạo khí tức này để tu hành.

Thanh Minh lúc này cũng không để ý trực tiếp đến điều đó, không ngừng giảng giải, ấn chứng đại đạo pháp tắc bản thân, trong quá trình ấn chứng mà gia tăng lý giải mới.

"Oanh long!" Lúc này, trong thức hải Thanh Minh, Thiên Phạt Chi Nhãn chậm rãi mở mắt.

Đôi mắt lạnh nhạt vô tình, phủ khám chúng sinh, chậm rãi quét qua thức hải.

Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, vô số lôi đình giao thoa, quy tắc và pháp tắc ngưng kết, khí tức khủng bố càng lúc càng mạnh.

“Ông!” Trong mắt Thiên Phạt Chi Nhãn lôi quang lóe lên, một luồng khí tức hủy diệt cuộn trào, dẫn động mây đen cuồn cuộn trên Cửu Thiên, vô số lôi đình đánh xuống, ngưng kết trên Hỗn Nguyên Cung.

Thiên Phạt lôi đình ngưng tụ trong Thiên Phạt Chi Nhãn mà không phát ra, mỗi đạo đều có uy lực đủ để ma diệt một tồn tại đỉnh cấp, lúc này tất cả đều ngưng kết trong Thiên Phạt Chi Nhãn.

Tâm thần Thanh Minh vào lúc này, toàn bộ hội tụ trong thức hải, phóng khai tâm thần, dung nạp thiên địa, dung nạp Thiên Phạt Chi Nhãn.

“Bành!” Trong thức hải, truyền ra một tiếng động nhẹ, sau đó liền thấy thân hình do tâm thần Thanh Minh ngưng tụ, trực tiếp dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn.

Trong khoảnh khắc đó, đạo Thiên Phạt lôi đình đầu tiên hóa hình thành Thanh Minh, cùng với Thiên Phạt Chi Nhãn mà hắn tự thân khai mở trong quá trình diễn hóa của Thiên Đạo sau này, vào lúc này trực tiếp dung hợp lại làm một.

Cùng lúc đó, trên Cửu Thiên, giữa những tầng mây đen cuồn cuộn, những lôi đình và Thiên Đạo chi lực đó trực tiếp giáng xuống, toàn bộ ngưng kết trong Hỗn Nguyên Cung.

Luồng Thiên Đạo chi lực và sức mạnh lôi đình khủng bố cực điểm đó, vào lúc này toàn bộ ngưng kết phía trên Thanh Minh.

Vô số Lôi Đình pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc ngưng tụ, dần dần, lấy sức mạnh lôi đình và Thiên Đạo chi lực làm cơ sở, lấy hai điều đại đạo pháp tắc làm cấu trúc, dần dần, dường như có một tồn tại đang ngưng kết xuất hiện trong hư không.

“Ông!” Trong khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy hư không chấn

động, sau đó một đạo lôi quang lóe lên trong hư không đen kịt, xé toạc hư không, phân tách thiên địa.

Khí Hỗn Độn ập đến, nhưng dưới lôi quang diễn hóa địa thủy phong hỏa, trong địa thủy phong hỏa đó, dần dần hiện hóa ra một con mắt.

Không, chính là Thiên Phạt Chi Nhãn!

Thiên Phạt Chi Nhãn vào lúc này, đủ trăm trượng lớn nhỏ.

Tuy trong đại điện không quá lớn, nhưng vào lúc này ngưng kết phía trên Thanh Minh, cũng không nhỏ nữa.

Thiên Phạt Chi Nhãn lạnh nhạt vô tình nhìn Hỗn Nguyên Cung xong, ánh mắt rơi xuống trên người Thanh Minh.

Lôi quang trong mắt lóe lên, một đạo Thiên Phạt lôi đình giáng xuống, trực tiếp đánh vào khánh vân của Thanh Minh.

Đạo Thiên Phạt lôi đình đủ để hủy diệt một tồn tại đỉnh tiêm, lúc này lại không gây bất kỳ tổn hại nào cho Thanh Minh.

Sức mạnh của đạo Thiên Phạt lôi đình đó, toàn bộ dung nhập vào khánh vân của Thanh Minh, sau đó vận chuyển một đại chu thiên trong cơ thể, thuận theo quỹ tích vận hành của 【Hồng Mông Đại Đạo Kinh】, không ngừng vận chuyển trong đại chu thiên.

"Hô!" Một luồng đại đạo khí tức phất qua, ngay sau đó liền thấy lôi quang giao thoa trong Thiên Phạt Chi Nhãn.

Giữa Thiên Phạt lạnh nhạt vô tình đó, tách ra một vết nứt đen kịt, một luồng hấp lực cực lớn hiện ra, sau đó thân hình Thanh Minh chậm rãi thăng lên, trực tiếp dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn.

"Bành!" Trong đại điện, vang lên từng tràng oanh minh, đại đạo chi âm cửu cửu không tán.

Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, là một biển lôi đình.

Tầm mắt nhìn đến đâu, đều là lôi đình vô cùng vô tận, không ngừng giáng xuống từ phía trên.

Lôi đình nồng đậm đến cực hạn, ngưng kết thành lôi thủy.

Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, có một Lôi Trì tồn tại, lôi đình trong Lôi Trì trải qua nhiều năm phát triển, đã đạt đến mức độ cực kỳ khủng bố.

Thanh Minh đặt mình vào giữa biển lôi đình, mặc cho vô số lôi đình đánh lên người.

Sức mạnh lôi đình tiến vào cơ thể hắn, sau đó lại xuyên thấu ra ngoài.

Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, ngoài Lôi Trì, lôi đình chi thủy, cùng vô số Thiên Phạt lôi đình, còn có quy tắc và pháp tắc.

Thanh Minh mượn Thiên Phạt lôi đình trong Thiên Phạt Chi Nhãn để tu hành Lôi Đình pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc bản thân.

Sâu trong Thiên Phạt Chi Nhãn, tốc độ tu hành của Thanh Minh vào lúc này càng lúc càng nhanh, từng bước, cũng không ngừng ngưng thực.

Cùng với sự trôi đi của thời gian, sự tinh thâm của pháp tắc bản thân Thanh Minh và đạo hạnh của hắn, không ngừng tiến bộ.

"Hưu!" Một đạo quang mang màu đỏ máu lóe lên trong Thiên Phạt Chi Nhãn, giữa biển lôi đình vô số lôi đình giao thoa.

Nó xuyên qua vô số thời không khu vực, dường như xuyên thủng cả vũ trụ thương khung, trực tiếp nhập vào giữa mi tâm Thanh Minh.

"Đông!" Đột nhiên, một đạo đại đạo chung minh chi âm vang lên trong thức hải Thanh Minh.

Thiên Phạt huyết dịch ngưng kết từ Thiên Đạo quy tắc và pháp tắc, vào lúc này đang trợ giúp Thanh Minh tu hành.

Đó là một đại cơ duyên.

Phải biết rằng, Thiên Phạt lôi đình là một phần của Thiên Đạo.

Thiên Phạt huyết dịch ngưng kết từ Thiên Đạo quy tắc và pháp tắc, đối với Thanh Minh, quả thực là sự trợ giúp cực lớn.

Vào lúc Thiên Phạt huyết dịch tiến vào giữa mi tâm, tâm thần Thanh Minh trực tiếp phóng không, linh đài dị thường thanh minh.

Đại đạo không ngừng chấn động, từng chút diễn biến, thuế biến, tiến triển về phía thiên địa cao hơn.

Từng tia lôi thủy từ Lôi Trì thăng lên, dung nhập vào cơ thể Thanh Minh.

Thêm vào Thiên Phạt lôi đình, Thiên Phạt huyết dịch, Thanh Minh vào lúc này, hoàn toàn chìm đắm trong tu hành.

Một thoáng, hơn nghìn nguyên hội đã trôi qua.

Việc tu hành lần này của Thanh Minh, định trước sẽ kéo dài.

Không chỉ hắn, trong Hồng Hoang, Hồng Quân Đạo Nhân, La Hầu, cùng với Dương Mi Đạo Nhân không có ý tham dự chuyện Hồng Hoang, đều đang trong khoảng thời gian này tiếp tục tu hành đại đạo và tu vi bản thân.

Thời cơ hiện tại, đối với họ tự nhiên là phải đề thăng.

Chuyện Vạn tộc, chuyện Tam tộc, đối với họ vào lúc này, thực ra không quan trọng.

Quan trọng là thực lực và đại đạo.

Trong Hồng Hoang, thực lực là tối tôn.

Muốn tranh đoạt một tia cơ duyên đó, tranh đoạt một cơ hội chứng đạo đó, thì chỉ có thể đề thăng tu vi và đại đạo của mình đến mức độ đó mới được.

Nếu không, tất cả đều không thể.

Bởi vậy, trước khi Lượng kiếp triệt để hàng lâm, liền là cơ hội để mỗi người tự tu hành đề thăng.

Còn về Vạn tộc, về Tam tộc, dù sao cũng đã gần vạn nguyên hội rồi, bị sớm hàng lâm, thì cũng không sao.

Bởi vậy, chiến hỏa trong Hồng Hoang, cứ để chúng tự giải quyết.

Đợi đến khi xuất quan, Lượng kiếp, cũng đã gần đến thời khắc then chốt rồi.

Khi đó, mới thực sự giải quyết thời khắc Lượng kiếp.

Chiến hỏa hiện tại, chỉ có thể coi là 'tiểu đả tiểu náo' mà thôi.

So với việc các tồn tại đỉnh tiêm xuất thủ, đại chiến của các chủng tộc nhỏ vào lúc này, mức độ lan rộng và hủy diệt, cũng không đáng kể.

Nếu không, việc Tây Phương Đại Lục bị hủy diệt, cũng sẽ không đến mức ngay cả Thánh Nhân có khả năng sinh diệt thế giới cũng không thể khôi phục được.

Các tồn tại đỉnh tiêm xuất thủ, mới là yếu tố quyết định phương hướng cuối cùng.

Lúc này, tất cả đều đang chờ đợi thời cơ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, dưới gần ba nghìn nguyên hội giao chiến, chiến hỏa, có thể nói đã lan rộng khắp cả Hồng Hoang, liên lụy đến tất cả Tiên Thiên chủng tộc của ba phe phái, bất kể là chủng tộc hạng nhất, hạng hai, hay là các chủng tộc hạng ba lúc ban đầu.

Ba phe phái, gần hai mươi vạn Tiên Thiên chủng tộc.

Ngoài mười mấy vạn Tiên Thiên chủng tộc ban đầu, các Tiên Thiên chủng tộc đản sinh sau này cũng căn cứ vào tình hình bản thân, trực tiếp quy nhập vào ba phe phái.

Hiện tại, các chủng tộc của ba phe phái, đã bị chiến hỏa triệt để đốt cháy.

Giao chiến hơn ba nghìn nguyên hội, có thể nói là dài hơn thời gian Vạn tộc tranh phong.

Dù sao thời gian Vạn tộc tranh phong chỉ vỏn vẹn hơn nghìn nguyên hội, nhưng chiến hỏa vào lúc này lại kéo dài hơn ba nghìn nguyên hội.

Không chỉ khu vực lan rộng, liên lụy nhiều Tiên Thiên chủng tộc, mà số lượng Tiên Thiên chủng tộc bị chôn vùi trong cuộc chiến này cũng không ít.

Vốn dĩ gần hai mươi vạn Tiên Thiên chủng tộc, hiện tại chỉ còn chưa đầy mười hai vạn, đang trong quá trình suy giảm nhanh chóng.

Hơn vạn nguyên hội, một Lượng kiếp diễn hóa, từ chưa đầy ba vạn Tiên Thiên chủng tộc, tăng vọt lên gần hai mươi vạn.

Vạn tộc, từ huy hoàng, đã đi đến suy tàn hiện tại, chôn vùi không ít chủng tộc, trực tiếp biến mất trên vũ đài Hồng Hoang.

Nhưng bánh xe Lượng kiếp đã lăn bánh rồi, có một số Tiên Thiên chủng tộc muốn ngừng chiến, nhưng cũng không thể ngừng.

Dù sao dưới sự lan rộng của chiến hỏa quy mô lớn, nếu không xuất thủ, thì chỉ có thể bị chiến hỏa chôn vùi, nhấn chìm trong đó.

Chỉ có xuất thủ, nghênh chiến các Tiên Thiên chủng tộc khác, mới có một tuyến sinh cơ, mới có thể tồn tại trong Lượng kiếp.

Bởi vậy, dưới bánh xe Lượng kiếp cuồn cuộn tiến về phía trước, Tiên Thiên chủng tộc không ngừng vẫn lạc, tiêu tán trên vũ đài Hồng Hoang.

Cùng với sự ma diệt của các chủng tộc, huyết sát chi khí trùng tiêu, vô số kiếp khí và sát cơ bùng phát, tràn ngập trong Hồng Hoang, tình hình càng lúc càng dữ dội.

Chương 32

Thậm chí, cũng có một bộ phận tu sĩ bị ảnh hưởng mà gia nhập vào đó, mức độ tư sát càng lúc càng khủng bố.

Nhưng phần lớn hơn, bị chiến hỏa lan rộng, không ngừng thoái lui, không dám quá tiếp cận những Tiên Thiên chủng tộc này, để không bị chiến hỏa tập kích.

Tại một khu vực nào đó của Trung Ương Đại Lục.

"Bành!" Một đạo cường quang lóe lên, ngay sau đó một luồng xung kích có thể nhìn thấy bằng mắt thường lan rộng.

Trong phạm vi ức vạn dặm, vô số tộc nhân Tiên Thiên chủng tộc bị chôn vùi dưới xung kích, không ít khu vực bị yên diệt.

Đằng Xà Tộc Trưởng, Trùng Minh Điểu Tộc Trưởng cùng Linh Tê Tộc Trưởng, vào lúc này lần nữa giao thủ.

Hệt như lần trước, ba tộc giao chiến vài vạn năm, vẫn không chiếm được ưu thế, mỗi bên đều có tổn thất.

"Chiến tranh Vạn tộc nếu không dừng tay, chỉ sẽ càng thúc đẩy Lượng kiếp giáng lâm..." Đằng Xà Tộc Trưởng lạnh giọng nói.

"Chiến tranh Vạn tộc hiện tại đã đến mức này, muốn dừng chiến, e rằng không thể.

Cuộc chiến này, chỉ có người thắng, mới có một tuyến sinh cơ." Linh Tê Tộc Trưởng mở miệng nói.

Là một trong những chủng tộc đỉnh tiêm của ba phe phái, họ sớm đã bị cuốn vào, tham chiến đã lâu.

Chỉ là, Vạn tộc, thật sự đã đến mức độ này.

“Hồng Hoang đã diễn hóa hơn vạn nguyên hội, Lượng kiếp sớm hơn, thì cũng không sao.

Dù sao đến cuối cùng, kết quả đều như nhau...” Trùng Minh Điểu Tộc Trưởng lạnh lùng mở miệng nói.

Sao lại không biết dã tâm của Tam tộc?

Các Tiên Thiên chủng tộc của ba phe phái trong Hồng Hoang, đều rõ dã tâm của Tam tộc.

Hiện tại tuy chưa tham chiến, nhưng cũng sẽ không lâu nữa.

Dù sao Lượng kiếp sớm hơn, Tam tộc cũng không thể trầm tịch quá lâu.

Hiện tại Vạn tộc, chính là kẻ đánh trận đầu.

Nếu cứ giằng co không dứt, số lượng vẫn lạc tăng lên, thì Tam tộc, nhất định sẽ xuất thủ.

Khi đó, e rằng chính là lúc Lượng kiếp thực sự giáng lâm.

“Đây cũng là kiếp số của chủng tộc ta, Tam tộc ở phủ, đều sẽ đi một bước, chiến thôi!” Đẳng Xà Tộc Trưởng nói xong, trực tiếp hóa thành bản thể.

Thân thể Đại La Kim Tiên Viên Mãn đã đạt đến ba nghìn vạn trượng.

Lúc này, dưới sự cuộn mình, nó đã nghiền nát vô số khu vực và tộc nhân của hai tộc kia.

Thấy vậy, Trùng Minh Điểu Tộc Trưởng và Linh Tê Tộc Trưởng lần lượt hiện nguyên hình.

Ba người lại lần nữa giao chiến với nhau, cùng với tộc nhân và chủng tộc dưới trướng.

Cứ như vậy, lại trải qua hơn nghìn nguyên hội sau.

Kiếp số của Tiên Thiên chủng tộc vào lúc này đã suy giảm xuống chưa đến chín vạn.

Những Tiên Thiên chủng tộc này, nếu không chọn thoái ẩn, sẽ trực tiếp bị diệt tộc, tiêu tán trong Hồng Hoang.

Bởi vậy, đến mức độ này, Tam tộc cũng không thể ngồi yên được nữa.

Long Vương, Tổ Phượng, Thủy Kỳ Lân, vào lúc này lần lượt phái ra sức mạnh của mình gia nhập vào đó.

Tuy hiện tại là giai đoạn thăm dò, nhưng việc Tam tộc tham chiến đã cho Vạn tộc một tín hiệu không nhỏ.

Tam tộc tham chiến, đại chiến thực sự, đã không còn xa.

Chiến hỏa Vạn tộc hiện tại, dù số lượng bị ma diệt có nhiều đến đâu, so với việc Tam tộc thực sự xuất thủ, thì thật sự là nhỏ so với lớn.

Bởi vậy, các Tiên Thiên chủng tộc còn lại đều rõ, Tam tộc toàn diện xuất thủ, khi đó, chính là lúc Lượng kiếp thực sự bùng phát.

Lúc này, chính là khởi đầu của Tam tộc chi chiến.

Từng đội tiếp từng đội sức mạnh của Tam tộc bắt đầu tiến đến chiến trường Vạn tộc.

Hiện tại còn lại, về cơ bản đều là các chủng tộc hạng hai trở lên trong phe phái Tam tộc.

Những kẻ thực lực yếu kém đã sớm bị tiêu diệt.

Bởi vậy, sau khi sức mạnh của Tam tộc được bổ sung vào lúc này, tình hình giao chiến của ba phe phái lại càng trở nên giằng co hơn.

Hơn trăm nguyên hội sau.

Trên Tu Di Sơn, Tây Phương Đại Lục.

Kể từ lần trước đến Tây Phương Đại Lục, La Hầu liền chọn Tây Phương Đại Lục làm cơ điểm của mình.

Để hoàn thành kế hoạch, hắn trước tiên đã dùng thủ đoạn của mình, tạo ra tám vị Đại Ma đỉnh tiêm.

Ngoài Tứ Ma 'Thiên Địa Huyền Hoàng', còn có A Tố Lạc, Ba Lực, Đồ Thương Sinh và Huyết Ngân Tứ Vị Đại Ma.

Tám vị Đại Ma, tu vi đều không yếu, toàn bộ đều là Đại La Kim Tiên Viên Mãn.

Thực lực như vậy, trong Hồng Hoang, cũng cực kỳ khủng bố.

Nhưng chỉ diễn hóa ra tám vị Đại Ma, La Hầu không hài lòng.

Dù sao sức mạnh của Tam tộc cũng không yếu.

Những năm qua, không ngừng khiến Vạn tộc giao chiến đến mức độ hiện tại.

Nhưng Tam tộc, vào lúc này mới vừa bắt đầu.

Sau này sẽ tiếp tục châm ngòi, để Tam tộc tiếp tục ma diệt sức mạnh bản thân.

Nhưng Tam tộc hợp lại một, vẫn không thể xem thường.

Bởi vậy, để một lần phản phác thành công, La Hầu cần trực tiếp diễn hóa ra một tộc, Ma tộc.

Lấy sức mạnh của Ma tộc để phản phác Tam tộc.

Như vậy, triệt để chôn vùi Tam tộc, có thể ngưng tụ toàn bộ Hồng Hoang khí vận, trợ giúp hắn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bởi vậy, lần này, liền bắt đầu bước đầu tiên của kế hoạch.

Trên đỉnh Tu Di Sơn.

"Thời cơ, đã gần đến..." Không biết đã qua bao lâu, chỉ nghe La Hầu khẽ nói một tiếng.

Xung quanh hắn dũng hiện vô tận ma khí, một luồng khí thế bàng bạc cuộn trào trên người.

Ngay cả tám vị Đại Ma phía sau hắn, đều phải ngưng tụ một tầng hắc quang trước người để chống đỡ khí thế của La Hầu.

"Ma Đạo Bản Nguyên, hiện!" Trong khoảnh khắc một phần vạn, thần sắc La Hầu nghiêm nghị, trong tay kết thủ ấn.

Sau đó liền thấy tại một nơi nào đó trên Tây Phương Đại Lục, thăng lên một đoàn Ma Đạo Bản Nguyên màu đen khổng lồ.

Ma Đạo Bản Nguyên thăng không, phảng phất một vầng Ma Nhật khổng lồ phóng ra ma viêm chói mắt rực rỡ, treo lơ lửng giữa không trung.

Lúc này, dường như tất cả ma khí giữa thiên địa đều hội tụ về đây, toàn bộ đều dung nhập vào Ma Đạo Bản Nguyên khổng lồ.

"Oanh!" Đột nhiên, chỉ nghe thấy trong hạch tâm Ma Đạo Bản Nguyên, truyền ra một tiếng oanh minh.

Ngay sau đó nhìn thấy trong Ma Đạo Bản Nguyên khổng lồ, nứt ra vô số vết nứt màu trắng, phủ kín toàn bộ Ma Đạo Bản Nguyên như một Ma Nhật.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc một phần ức vạn, một đạo lôi đình chi âm vang lên giữa thiên địa.

Sau đó liền thấy toàn bộ Ma Đạo Bản Nguyên ầm ầm bạo tạc, hóa thành vô số luồng ma đạo bản nguyên chi khí rồi giáng xuống Tây

Phương Đại Lục.

"Ông!" Lúc này, dường như toàn bộ Tây Phương Đại Lục đều hơi chấn động.

Sau đó liền thấy vô số đạo hắc quang lóe lên, rồi có vô số thân ảnh hiện ra, dày đặc như vừng, đủ vạn ức.

Sau khi đạt đến mức vạn ức, cũng đã đạt đến cực hạn của Ma Đạo Bản Nguyên.

Lúc này, việc diễn hóa Ma tộc cũng tạm dừng.

Toàn bộ Ma Đạo Bản Nguyên, vào lúc này liền diễn hóa ra vạn ức Ma tộc đại quân.

Tuy thực lực tổng thể không bằng Tam tộc Hồng Hoang, nhưng vào lúc này, cũng đã dần dần hiện ra sự khủng bố của Ma tộc.

Chỉ cần thời cơ đến, Ma tộc, liền có thể triển hiện một mặt khủng bố trong Hồng Hoang.

"Bái kiến Ma Tổ!" Vạn ức Ma tộc tề tề quỳ bái.

La Hầu nhìn những Ma tộc này, hài lòng gật đầu, vung tay lên, đỡ chúng dậy.

Như vậy, bước đầu tiên của kế hoạch đã hoàn thành.

Tiếp theo, là phát triển Ma tộc một đoạn thời gian, đợi sau khi Tam tộc giao chiến ở đây, ma diệt sức mạnh, liền có thể phản phác Tam tộc, triệt để tiêu diệt chúng.

"Ma tộc, liền giao cho các ngươi..." La Hầu không quay đầu lại, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ma Tổ yên tâm!" Tám vị Đại Ma đồng thanh đáp lời, liền động thân tiến lên.

La Hầu nhìn Hồng Hoang, an tâm, cười lạnh một tiếng, liền quay trở lại cung điện phía sau.

Trong hành cung của Long tộc, Đông Hải.

“Tộc trưởng, tộc nhân Tam tộc tham dự đã hơn trăm nguyên hội, đều không có tiến triển quá lớn.

Chương 33

Muốn giành được ưu thế, e rằng chỉ có thể không ngừng gia nhập thêm sức mạnh." Chúc Long nhìn Long Vương, mở miệng nói.

"Đã gần hai vạn nguyên hội rồi, nên làm thôi.

Tam tộc đều đã chuẩn bị gần xong.

Lượng kiếp sớm hơn, muốn đoạt được một tuyến sinh cơ, e rằng chỉ có thể xuất thủ.

Tam tộc chi chiến, e rằng không còn xa nữa...

Chúc Long, từ từ gia nhập sức mạnh Long tộc, tạm thời không cần toàn diện xuất chiến.

Kéo dài thêm một đoạn thời gian nữa, đợi Lượng kiếp tiếp tục thúc đẩy..." Long Vương trong lòng đã quyết, nói với Chúc Long.

Nhìn tình hình hiện tại, Long Vương định kéo dài thêm một đoạn thời gian nữa.

Tuy thời cơ hiện tại để toàn diện đại chiến cũng đã đến, nhưng muốn an toàn hơn một chút, nếu tranh thủ được một số ưu thế.

"Ngô minh bạch rồi!" Chúc Long đáp một tiếng, liền xoay người rời đi.

Long Vương nhìn Hồng Hoang xong, trong lòng đã quyết, quyết định để lại một số thủ đoạn.

Vào lúc này, quyết định của Tổ Phượng, Thủy Kỳ Lân, cũng không khác biệt nhiều so với Long Vương.

Nhìn tình hình hiện tại, không dễ để toàn diện xuất chiến.

Tuy thời cơ cũng không thể kéo dài quá lâu nữa, nhưng có thể kéo

dài bao lâu thì cứ kéo dài bấy lâu.

Thời cơ hiện tại, nên coi là sự chuẩn bị cuối cùng.

Bởi vì Tam tộc vào lúc này, ngoài sức mạnh nòng cốt trong tộc, các tộc nhân còn lại, về cơ bản cứ mỗi trăm nguyên hội lại gia nhập vào.

Trong vỏn vẹn hơn nghìn nguyên hội, trừ sức mạnh nòng cốt của Tam tộc, những thứ còn lại, toàn bộ đều ở đây.

Thêm vào hơn năm vạn Tiên Thiên chủng tộc còn lại sau khi vẫn lạc, hiện tại chiến hỏa, về cơ bản chỉ còn lại những thứ này.

Thảm liệt, đúng là thảm liệt.

Nhưng dưới Lượng kiếp, chiến hỏa lan rộng, vô số Tiên Thiên chủng tộc cũng đành bất lực, chỉ có thể xuất chiến.

Hàng chục vạn Tiên Thiên chủng tộc, liền triệt để chôn vùi tại Hồng Hoang.

Trong Hồng Hoang, máu chảy thành sông, thi thể chất thành núi, vô số sinh linh bị cuốn vào, vẫn lạc trong chiến hỏa.

Một trận chiến, đã đến bước cuối cùng rồi.

Một ngày nọ.

"Oanh!" Trong Hồng Hoang, lập tức chấn động, vô số sát khí, kiếp khí, sát khí, v.v., vào lúc này toàn bộ bùng phát.

Lượng kiếp, lại sớm hơn, vào lúc này, đã hàng lâm.

Ba vị Tộc trưởng trong lòng chấn động, đại chiến, e rằng sắp bắt đầu rồi.

Đến lúc Lượng kiếp diễn hóa được hai vạn nguyên hội, các Tộc trưởng Tam tộc khẩn trương quan sát, chờ đợi thời cơ đại chiến.

Hiện tại sức mạnh của Tam tộc và Vạn tộc đang giằng co không dứt, đang chờ đợi một thời cơ tốt nhất.

Nhưng, Lượng kiếp bùng phát, không có thời cơ, cũng sẽ không chờ đợi lâu.

Bởi vì Lượng kiếp, sẽ không cho thời gian.

Bởi vậy, các Tộc trưởng Tam tộc vung tay lớn, đại chiến lần nữa bùng phát.

Sức mạnh nòng cốt trong tộc đã tích thế chờ phát, chờ đợi mệnh lệnh của các Tộc trưởng Tam tộc.

Nếu một trận chiến triệt để bùng phát, thì sẽ đặt nền móng cho một bước huy hoàng.

Ai sẽ cuối cùng thành công, xem thủ đoạn của mỗi người.

Người thắng, sẽ là chủng tộc chí cao vô thượng.

Bởi vậy, một trận chiến này, là quan trọng nhất, vào lúc này, sắp giáng lâm.

Thời gian chớp mắt, lại ba trăm nguyên hội sau.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Vô Cực Sơn Mạch, Đông Phương Đại Lục.

"Đông!" Một đạo đại đạo chi âm vang vọng trong đại điện.

Ngay sau đó, liền thấy giữa Thiên Phạt Chi Nhãn một đạo lôi quang lóe lên, sau đó nứt ra một khe hở, một thân ảnh chậm rãi từ đó giáng xuống.

Sau khi Thiên Phạt Chi Nhãn khôi phục, hư không chấn động, phảng phất bị nuốt vào, Thiên Phạt Chi Nhãn dần dần tiêu tán.

Lôi đình và Thiên Đạo chi lực giáng lâm trên Hỗn Nguyên Cung,

vào lúc này đều dần dần tiêu tán.

Thiên địa thanh minh, vạn vật đổi mới.

"Ông!" Trong một khoảnh khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở mắt.

Lôi quang tràn ngập trong đôi mắt.

Một bên là Lôi Đình pháp tắc, một bên là Hủy Diệt pháp tắc.

Sau đó hai điều đại đạo pháp tắc tương hỗ quán xuyên, hình thành đại đạo mới, Thiên Phạt chi đạo.

Thiên Phạt chi đạo ngưng tụ từ hai điều đại đạo pháp tắc vào lúc này trực tiếp dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn trong thức hải.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, Thiên Phạt Chi Nhãn chậm rãi nhắm mắt, ẩn sâu vào thức hải, vô xử khả tầm.

Chỉ có từng tràng lôi quang biến đổi nhanh chóng, báo hiệu một khu vực lôi đình khủng bố.

Rất lâu sau, trước mắt Thanh Minh khôi phục thanh minh.

Hắn nhìn Hồng Hoang Đại Lục, vô số thời không pháp tắc lướt qua trong mắt.

Trong chốc lát sau, hắn liền rõ ràng toàn bộ diễn biến Hồng Hoang của vài nghìn nguyên hội qua.

"Không ngờ, mới hơn hai vạn nguyên hội thôi mà Tam tộc, Vạn tộc đã đến mức này rồi...

Tình hình hiện tại, Tam tộc giao chiến, e rằng không còn xa nữa.

Tâm tranh bá, rốt cuộc cũng không phải chuyện tốt...

Hồng Hoang, không thể để một mình chiếm lĩnh.

Vạn tộc sẽ không đồng ý, các tồn tại đỉnh tiêm trong đó cũng sẽ

không đồng ý...

Bản thân không tự biết, cuối cùng, chỉ là một trận không...!" Thanh Minh lắc đầu nói.

Hung Thú nhất tộc như vậy, Tam tộc cũng như vậy.

Muốn thực sự chiếm lĩnh Hồng Hoang là không thể.

Vạn tộc sẽ không đồng ý, Hồng Quân Đạo Nhân, La Hầu sẽ đồng ý sao?

Dưới Lượng kiếp, ngay cả bản thân còn khó bảo toàn.

Cứ ham tranh bá Hồng Hoang, hiển nhiên là không rõ tình cảnh bản thân.

Cứ tiếp tục như vậy, kẻ bị hủy diệt, chỉ sẽ là Tam tộc.

Muốn bảo toàn bản thân, lại là một tình huống khác rồi.

Các Tộc trưởng Tam tộc đã để lại thủ đoạn, sau này lại quay về, dùng một phần nhân quả nghiệp lực hiện tại để bảo tồn chủng tộc còn lại.

Nhưng sức mạnh bị tổn thất, rốt cuộc sẽ là tổn thất.

Bởi vậy, đến mức độ đó, rốt cuộc là lỗ.

Thanh Minh trong lòng đã hiểu, không đi để ý quá nhiều điều đó, ánh mắt rơi xuống Tây Phương Đại Lục.

"Hay cho một La Hầu, thủ đoạn như vậy, quả nhiên không hổ là Ma Tổ..." Thanh Minh ánh mắt xuyên thấu vô số thời không khu vực, dưới tác dụng của Thiên Đạo sức mạnh, lại nhìn rõ nhiều thứ hơn.

Trên Tây Phương Đại Lục, Ma tộc đã đản sinh, phát triển vài trăm nguyên hội rồi, thực lực đã không yếu.

Hiện tại Ma tộc đại thế đã thành, Lượng kiếp đã đến bước cuối

cùng rồi.

Tình hình hiện tại, đã là "kéo một sợi tóc động toàn thân".

Hiện tại động, tức là toàn bộ Lượng kiếp đã bắt đầu, là một chuyện cực kỳ khủng bố.

Tình hình hiện tại, đừng nói La Hầu, ngay cả ba vị Tộc trưởng cũng khá căng thẳng, cũng muốn bắt đầu toàn diện chiến hỏa.

Tình hình hiện tại, La Hầu không xuất thủ, Tam tộc cũng không thể nhịn được bao lâu nữa.

Nhưng!

Để thúc đẩy Lượng kiếp nhanh hơn, để kế hoạch hoàn thành, La Hầu có thể sẽ để Tam tộc tiếp tục quan sát thời cơ?

Thời gian hoàn chỉnh của một Lượng kiếp là ngũ vạn nguyên hội, hiện tại đã diễn hóa gần một nửa.

Trong mắt La Hầu, như vậy đã đủ rồi.

Đối với hắn, cần nhiều thời gian như vậy làm gì?

Chi bằng vào thời cơ này thành toàn Ma tộc, thành toàn chứng đạo của hắn.

Bởi vậy, La Hầu tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Chương 34

Tiếp theo, chính là Tam tộc tham chiến.

Thời gian sẽ không còn xa nữa.

Thanh Minh thầm nghĩ, ánh mắt vẫn dừng lại trên Tây Phương Đại Lục.

Tại biên thùy Trung Ương Đại Lục, Hồng Hoang.

"Đạo hữu thật sự quyết định như vậy sao?" Hồng Quân Đạo Nhân cau mày, nhìn Dương Mi Đạo Nhân, mở miệng hỏi.

"Ý ta đã quyết, đạo hữu không cần đa ngôn, xin mời quay về đi!" Dương Mi Đạo Nhân nói xong, liền khẩn bế lục thức, không để ý đến Hồng Quân Đạo Nhân.

Hiện tại lâm cận chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh, sao có thể quay về tham dự chuyện giữa Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu?

Hồng Hoang Thiên Đạo đối với thân thể chuyển thế của các Hỗn Độn Ma Thần này có sự bài xích không nhỏ.

Bởi vậy Dương Mi định thăng cấp Hỗn Nguyên chi cảnh trong Hỗn Độn.

Hiện tại chính là thời cơ tham ngộ cuối cùng, đợi đến lúc chứng đạo, liền sẽ đi đến Hỗn Độn thế giới.

Chuyện của Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu, tự nhiên giao cho họ tự lo.

Hắn cũng không muốn vào thời khắc then chốt chứng đạo này mà sinh thêm rắc rối.

"Ai!" Hồng Quân Đạo Nhân thấy vậy, trong lòng thầm than một

tiếng.

Nếu trận chiến này có thể được Dương Mi Đạo Nhân tương trợ, thì không cần nói, mọi thứ đều ổn thỏa.

Lần trước gặp La Hầu, biết được hắn có thủ đoạn lớn hơn, cường hãn hơn, nên mới trong vài nguyên hội qua, không ngừng đi lại trong Hồng Hoang, mời các tồn tại đỉnh tiêm tương trợ.

Nhưng đáng tiếc, Dương Mi Đạo Nhân cường đại nhất, đã trực tiếp cự tuyệt.

Không còn cách nào, chỉ có thể rời khỏi nơi này, đi tìm vị cuối cùng, Thanh Minh, người cũng không kém gì Dương Mi Đạo Nhân.

Sau khi Hồng Quân Đạo Nhân rời đi, Dương Mi Đạo Nhân lần nữa mở mắt.

Với thủ đoạn không gian của mình, hắn cũng biết được thủ đoạn của Ma tộc lần nữa xuất thủ, mục tiêu chính là khiến Tam tộc toàn diện bùng phát đại chiến.

Sau đó, chính là Hồng Quân Đạo Nhân và La Hầu đi tranh đoạt cơ hội chứng đạo.

Dương Mi Đạo Nhân lắc đầu, cho rằng việc đó quá đơn giản.

Trừ phi đây là Tiên Thiên Thần Thai Ma thiên sinh của giới này, nếu không, phải kết nối với Thiên Đạo.

Nếu không, muốn trực tiếp chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực sự không có nhiều khả năng.

Đương nhiên, nếu giống như hắn, đi đến Hỗn Độn thế giới để chứng đạo cũng có thể.

Nhưng muốn chứng đạo trong Hồng Hoang, thì sẽ chịu sự cản trở cực lớn, không mấy hiện thực.

Bởi vậy, cuộc chiến này, bất kể ai thắng, Dương Mi Đạo Nhân đều không xem trọng.

Muốn như nguyện, e rằng không dễ dàng như vậy.

Thêm vào tình hình bản thân, Dương Mi Đạo Nhân sẽ không đi tham dự những chuyện này.

Đại đạo bản thân mới là điều quan trọng.

Hắn nhìn một cái xong, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tích lũy và trùng kích cuối cùng.

Tại một khu vực nào đó của Đông Phương Đại Lục.

"Thanh Minh Đạo hữu có thể tìm được tiên gia phúc địa như vậy, cũng thật có cơ duyên..." Hồng Quân Đạo Nhân hơi gật đầu nói.

Không lâu sau, hắn liền đến bên ngoài Vô Cực Sơn Mạch.

Du lịch Hồng Hoang nhiều năm như vậy, tự nhiên hắn rõ Thanh Minh tọa lạc ở đâu, đây không phải lần đầu tiên đến.

Hắn phát hiện, sơn mạch này không hề thua kém khu vực tọa lạc của Ngọc Kinh Sơn.

Vô Lượng Sơn cũng không kém cạnh Ngọc Kinh Sơn là bao.

Đến trên đỉnh núi, đến trước Hỗn Nguyên Cung.

"Lạc chi!" "Đạo hữu xin mời vào trong cung..." Âm thanh Thanh Minh truyền đến, lọt vào tai Hồng Quân Đạo Nhân.

Hồng Quân Đạo Nhân hơi sững lại, sau đó mỉm cười, cất bước tiến vào Hỗn Nguyên Cung.

Trên đại điện của Hỗn Nguyên Cung, Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân ngồi trên hai bồ đoàn màu vàng đối diện nhau, giữa họ là một bàn ngọc trắng.

Phía trên bàn có một khí cụ vô danh của Hồng Quân đạo nhân, tựa hồ có một cỗ ý đại đạo huyền diệu hiển hiện, khiến bản tôn càng thêm hiếu kỳ.

Thanh Minh lấy ra Ngộ Đạo trà diệp, triệu tập Tiên Thiên linh thủy, pha trà, rửa trà.

Một loạt động tác hành vân lưu thủy, ám hợp Đại Đạo chân ý, khiến Hồng Quân đạo nhân mắt sáng lên, thầm than thực lực khủng bố và sự cảm ngộ cùng chưởng khống Đại Đạo của Thanh Minh lúc này.

"Đạo hữu hảo thủ đoạn, hành vân lưu thủy, ám hợp Đại Đạo chi ý..." Hồng Quân đạo nhân ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, nhìn Thanh Minh, mở lời nói.

"Đạo hữu mậu tán!" Thanh Minh nói một câu rồi đặt chén trà trước người, làm một thủ thế mời, "Đạo hữu thỉnh!" Nói xong, liền tự mình cầm chén trà, khẽ nhấp một ngụm, phẩm vị hương vị đặc thù của Ngộ Đạo trà.

Hồng Quân đạo nhân nhìn Thanh Minh, không nói gì.

Trong Hồng Hoang, chiến hỏa phân phi, Tam tộc, Vạn tộc, đều đang trong đại chiến, nhưng ở nơi Thanh Minh, lại vô cùng tĩnh mịch, tâm thần cũng dần dần bình phục lại.

Vài khắc sau, trên mặt Hồng Quân đạo nhân lộ ra một nụ cười, cầm chén trà, khẽ nhấp một ngụm, lập tức mắt sáng lên.

"Chúng sinh Hồng Hoang sùng bái quỳnh tương ngọc lộ, song thức ẩm này của đạo hữu lại có phong vị đặc biệt, hảo!" Hồng Quân đạo nhân tự nhiên phẩm vị ra một số công hiệu trong Ngộ Đạo trà.

Tuy đối với tồn tại ở cảnh giới của bần đạo thì không có hiệu quả nhiều, song Đại La Kim Tiên trở xuống thì lại khác.

Do đó, Hồng Quân đạo nhân vừa nếm đã rõ tính đặc thù của trà này.

"Thức ẩm này, chính là danh trà!" Thanh Minh đặt chén trà xuống, chậm rãi nói.

"Hảo một thức danh trà!" Hồng Quân đạo nhân không tiếc lời tán thán, thức ẩm này quả thực không tồi.

Song việc cần bàn chưa giải quyết, thức ẩm dù có tốt đến mấy, lúc này cũng không có tâm trí thưởng thức nhiều.

"Đạo hữu lần này tới, có đại sự chăng?" Thanh Minh nhìn Hồng Quân, mở lời hỏi.

"Đạo hữu đoán không sai, lần này tới Hỗn Nguyên Cung, quả thực có một việc cần thương nghị cùng đạo hữu..." Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, lập tức gật đầu nói.

"Há vì việc của La Hầu?" "Đạo hữu rõ chăng?" Hồng Quân đạo nhân có chút kinh ngạc nhìn.

Chuyện giữa bần đạo và La Hầu, cũng không có tồn tại nào biết rõ.

Song nhìn thần sắc của Thanh Minh lúc này, hiển nhiên đã biết rất nhiều, khiến bần đạo có chút không biết nên nói gì.

"Việc giữa La Hầu và đạo hữu, ta sẽ không can dự quá nhiều..." Thanh Minh vừa dứt nửa câu đầu, liền thấy thần sắc trong mắt Hồng Quân đạo nhân hơi nhạt đi vài phần, cười một tiếng rồi tiếp tục nói, "Song, việc của La Hầu lần này, đối với Hồng Hoang mà nói, không có lợi lộc gì.

Vì Hồng Hoang chúng sinh, ta cũng có thể trợ đạo hữu một tay..." Thanh Minh nói lời này đại nghĩa lẫm nhiên.

Hồng Quân đạo nhân lúc này không khỏi cảm thán, khi trảm thiện thi, phỏng chừng cũng không có đại thiện chi tâm như Thanh Minh, quả thực hảo a!

Nhưng đó không phải điều quan trọng, điều quan trọng là Thanh Minh đã đáp ứng.

Nói như vậy, bất kể lời này thật hay giả đều không sao, chỉ cần có Thanh Minh tương trợ, vậy thì thắng La Hầu liền không phải chuyện khó khăn.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân, cười không đáp.

Như Hồng Quân đạo nhân, như La Hầu, muốn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong Hồng Hoang đang diễn hóa ngày càng hoàn thiện, thực sự không thể.

Hoặc là, đi con đường Thánh Nhân, hoặc là như Dương Mi đạo nhân, đến Hỗn Độn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trừ điều này ra, còn có thể hóa thân thành sinh linh chân chính của một phương thiên địa, liền có thể đi con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên, con đường Thánh Nhân cũng có thể, như các vị Thánh Nhân sau này.

Song đi con đường Thánh Nhân hay con đường Hỗn Nguyên, mấy vị đó sau này đều tự lựa chọn, bản tôn cũng không thể can thiệp.

Chỉ là con đường Thánh Nhân có lợi cho việc hoàn thiện Thiên Đạo, do đó sau này nếu có khả năng, sẽ ủng hộ mấy vị đi con đường Thánh Nhân.

Hoàn thiện Thiên Đạo, đối với tồn tại chưởng khống Thiên Phạt Chi Nhãn, cũng có không ít lợi ích.

Thân phận của bản tôn cực kỳ đặc thù, là Thiên Phạt Lôi Đình hóa hình, chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, có thể đi con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng có thể đi con đường Thánh Nhân.

Con đường Thánh Nhân, có thể không cần nguyên thần ký thác Thiên Đạo, vì bản thân vốn là một bộ phận của Thiên Đạo, dung hợp nguyên thần với Thiên Phạt Chi Nhãn cũng được, khác với Thánh Nhân sau này.

Trừ điều này ra, đi con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại không giống với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác.

Là một bộ phận của Thiên Đạo, bản thân chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, ở một mức độ nào đó, đã nắm giữ không ít quyền hành của Thiên Đạo.

Ở điểm này, vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nào có thể làm được?

Thánh Nhân, cũng chỉ có thể mượn Thiên Đạo chi lực đối địch.

Hồng Quân đạo nhân hợp đạo, cũng chỉ là người phát ngôn của Thiên Đạo, không cách nào chi phối quỹ tích vận hành của Thiên Đạo, huống chi là Thiên Phạt Chi Nhãn.

Song, bản tôn vốn là một bộ phận của Thiên Đạo, Thiên Đạo liệu có để cho tồn tại ấy nhúng tay vào sức mạnh cường đại nhất của Thiên Đạo?

Cần biết rằng, Thiên Phạt chân chính phát triển, Thánh Nhân cũng có thể bị trực tiếp mạt sát.

Nếu không như vậy, sao lại có thể xưng là sức mạnh cường đại nhất của Thiên Đạo?

Cũng chính vì vậy, mới khiến chúng sinh trong Hồng Hoang, bao gồm cả Thánh Nhân, đều phải kính sợ.

Song, những điều này, cần Thanh Minh tiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ có như vậy mới làm được.

Hiện tại, trước mặt Thanh Minh, chính là vấn đề này.

Chương 35

Hồng Quân đạo nhân và La Hầu tranh giành một cơ hội, song thực tế đều không thể thành công.

Do đó cuối cùng Hồng Quân đạo nhân giành thắng lợi mới lựa chọn con đường Thánh Nhân.

Lần này, Thanh Minh chỉ cần mạt sát La Hầu, trên Hủy Diệt chi đạo sẽ không còn đối thủ.

Sau khi Hủy Diệt chi đạo chứng đạo, người đi sau sẽ không thể siêu việt, trên Hủy Diệt chi đạo, sẽ vĩnh viễn khắc ấn thần vận Đại Đạo của bản tôn.

Như vậy, cũng sẽ mở ra một con đường mới, một con đường thuộc về Thiên Phạt.

Có thể hoàn thiện Thiên Đạo, hoàn thiện Thiên Phạt Chi Nhãn, đạt đến cảnh giới cao hơn.

Do đó, Thanh Minh sẽ hiệp trợ Hồng Quân đạo nhân mạt trừ La Hầu.

Giao chiến cứ giao cho họ, còn đạo quả, thì do ta (Thanh Minh) hưởng.

Thanh Minh trong lòng rõ ràng điều đó, Hồng Quân đạo nhân không biết Thanh Minh có tính toán riêng.

Lúc này, sau khi Thanh Minh đáp ứng, Hồng Quân đã thập phần vui mừng, nào ngờ Thanh Minh lại có tính toán như vậy?

Từ đầu đến cuối đều không nhìn thấu Thanh Minh, cũng không biết tính toán thật sự của y, chỉ biết, có Thanh Minh tương trợ, có thể thắng La Hầu, như vậy liền có thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Đến lúc đó, Thanh Minh có tính toán gì, cũng không cần e ngại.

Trên đại điện của Hỗn Nguyên Cung.

"Đạo hữu nguyện ý xuất thủ tương trợ, đó thật là phúc của Hồng Hoang chúng sinh..." "Như vậy, La Hầu liền có thể giải quyết, Hồng Hoang sẽ có một càn khôn trong sáng.

Đến lúc đó, Hồng Hoang sẽ lại hóa phát sinh cơ..." Hồng Quân đạo nhân nghe lời Thanh Minh nói, lập tức mỉm cười gật đầu.

Cũng không đi lý hội lời của Thanh Minh là thật hay giả.

Lần này y nguyện ý hiệp trợ, vậy thuận theo ý Thanh Minh cũng không sao.

Thanh Minh cười không đáp.

Sau khi lại pha một tuần trà, cầm chén trà nhấp một ngụm, nhìn Hồng Quân đạo nhân hỏi: "Đạo hữu lần này, đã mời những tồn tại nào tương trợ?" Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân khẽ thở dài: "Âm Dương đạo hữu và Càn Khôn đạo hữu đã vẫn lạc.

Dương Mi đạo nhân không định tham dự.

Lần này, chỉ có Ngũ Hành đạo hữu và đạo hữu tương trợ thôi..." "Thủ đoạn mạnh nhất của La Hầu, nghe nói là một trận pháp tên là 'Tru Tiên Kiếm Trận', cần bốn vị đồng đẳng cấp mới có thể phá.

Như vậy, lại thiếu người rồi..." "Chuyện này, cũng không phải không có chuyển cơ!" Thanh Minh mở lời nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân mắt sáng lên, "Mạc phi đạo hữu có biện pháp?" "Trong trận chiến Tam tộc, ba vị tộc trưởng, chẳng phải là nhân tuyển thích hợp sao?" Thanh Minh mỉm cười nói.

Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, trầm mặc không nói.

Ba vị tộc trưởng, tuy đều chỉ mới bước một chân vào Hỗn Nguyên

Kim Tiên viên mãn, không đồng đẳng cấp.

Song quan trọng là ba vị, như vậy cũng đủ rồi.

Dù sao Thanh Minh, không đơn giản như vẻ bề ngoài.

Thanh Minh, không thể coi là chỉ một vị đồng đẳng cấp đơn thuần.

"Dưới Lượng Kiếp, Tam tộc chính là nhân vật chính, liệu có đáp ứng không?" Hồng Quân đạo nhân hỏi.

"Sẽ có biện pháp!" Thanh Minh không giải thích chi tiết.

Dưới Lượng Kiếp, chúng sinh đều có một tuyến sinh cơ.

Trong diễn hóa của Lượng Kiếp, Tam tộc là nhân vật chính, không thể tránh khỏi.

Song hứa cho Tam tộc một tuyến sinh cơ, họ sẽ không cự tuyệt.

Đương nhiên, những chuyện này, không cần nói chi tiết với Hồng Quân đạo nhân.

"Nếu đã như vậy, vậy bần đạo sẽ chờ đợi đạo hữu xuất thủ tương trợ..." Hồng Quân đạo nhân trong lòng thầm nghĩ, nhìn Thanh Minh nói.

Đã Thanh Minh có tín tâm xử lý những chuyện này, vậy cũng không cần lo lắng nữa.

Kế tiếp chỉ cần chuẩn bị một đoạn thời gian, sau đó liền có thể bắt đầu.

Tuy chưa trảm Đệ Tam Thi và cảm ngộ khế cơ, song tích lũy thêm đạo hạnh, đối với lúc này, chung quy không phải chuyện xấu.

Hiện tại, trừ Vạn tộc và Tam tộc ra, những vị khác, đều đang tu hành.

Chờ đợi thời cơ cuối cùng, liền có thể nhập kiếp, giải quyết Đạo

Ma chi chiến cuối cùng.

Đến lúc đó, Lượng Kiếp bình ổn, Thiên Địa liền có thể bắt đầu diễn hóa tiếp theo.

"Chuyện ở đây đã xong, bần đạo liền không lưu lại, đạo hữu cáo từ!" Hồng Quân đạo nhân uống xong Ngộ Đạo trà trước mặt, chắp tay nói.

"Đạo hữu chậm đi!" Thanh Minh nói một câu.

Hồng Quân đạo nhân gật đầu rồi, rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, hóa thành một đạo độn quang, tiêu thất nơi chân trời.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân rời đi, liền quay người, đi vào hậu điện, khoanh chân ngồi dưới mấy gốc linh căn, bắt đầu bế mục tham ngộ.

Linh căn chi khí, cùng Thiên Địa chi lực ngưng tụ khác nhau, Thanh Minh ngồi khoanh chân ở đây, đều sẽ có tiến triển không nhỏ.

Hiện tại cũng đang chờ đợi thời cơ cuối cùng, đến lúc đó, mọi thứ sẽ trở nên khác biệt.

Như vậy, lại năm Nguyên hội sau.

La Hầu để Địa Huyền Hoàng Tam Ma ra tay, đã thành công châm ngòi chiến hỏa cuối cùng của Tam tộc.

Lực lượng trung gian trong tộc, lúc này đều đã bị đẩy lên chiến trường.

Chiến tranh Tam tộc, Vạn tộc nhất thời trở thành vai phụ.

Bất luận cao thủ tham chiến, khu vực bị ảnh hưởng, số lượng tham chiến, v.v., đều không phải Vạn tộc có thể sánh được.

Năm vạn chủng tộc Tiên Thiên còn lại, lúc này đều hiệp trợ ra tay.

Hiện tại nhân vật chính trên chiến trường Hồng Hoang là Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc.

Chiến hỏa bùng nổ, nhất thời khiến vô số sinh linh bị ảnh hưởng, toàn bộ Hồng Hoang trở thành luyện ngục.

Trong khoảnh khắc đó, Lượng Kiếp bùng phát hoàn chỉnh, sát khí, kiếp khí, v.v., đều bùng nổ, khiến vô số sinh linh bị ảnh hưởng, không ít tu sĩ gia nhập chiến trường, cuối cùng vẫn lạc.

Theo số lượng vẫn lạc không ngừng tăng lên, huyết sát chi khí trùng tiêu, càng thúc đẩy Lượng Kiếp tiến triển.

Tam tộc lúc này đã giao thủ mấy vạn năm, chiến hỏa mới vừa bắt đầu, còn về phần kéo dài bao lâu, Tam tộc cũng không thể dự liệu.

Hoặc giả, ai có thể trong Lượng Kiếp mạt trừ hai tộc còn lại, ai có thể trở thành kẻ thắng, giành được một tuyến sinh cơ, trận chiến này liền sẽ dừng lại.

Trong một không gian hư không nào đó ở Đông Phương Đại Lục.

Thanh Minh thoáng nhìn Tây Phương Đại Lục, nơi đó ma khí ngưng kết, hiển nhiên, Ma tộc thực lực cũng không nhỏ.

Bản tôn cũng không quan tâm điều đó.

Ma tộc cũng không phải là gì, điều quan trọng là La Hầu, hiện tại đã đạt đến trình độ nào, đối với Tru Tiên Kiếm Trận chưởng khống, lại đạt đến trình độ nào?

Vì để mạt trừ La Hầu, vì chứng đạo Hủy Diệt chi đạo, nên điều quan tâm của bản tôn tự nhiên là La Hầu.

Nếu không phải vì giải quyết ân oán giữa Hồng Quân đạo nhân và La Hầu trong một Lượng Kiếp, Thanh Minh cũng sẽ không giữ La Hầu lại đến bây giờ, tuy có chút phiền phức, song cũng không phải

không có biện pháp.

Sau một hồi lâu, Thanh Minh khẽ nói một tiếng: "Thời cơ, Tam tộc, cũng đã gần rồi..." Liền tiêu thất tại Đông Phương Đại Lục.

Tam tộc dù sao cũng là một trong những nhân vật chính của Lượng Kiếp, tự nhiên phải đợi Lượng Kiếp tiến hành đến một điểm nào đó, mới có thể giải được 'kiếp nạn' của bản thân, sau đó mới có thể chuyển hướng mũi nhọn, nhắm vào Ma tộc.

Nhưng hiện tại, thời cơ tuy không quá xa, nhưng vài Nguyên hội nữa, chung quy là cần thiết.

Cũng không có vấn đề gì lớn, Tam tộc thế lực tương đương, tình huống đối đầu thì nhiều hơn.

Những kẻ vẫn lạc, đa số là tu vi tương đối thấp, lực lượng trung gian ngược lại không vẫn lạc nhiều đến vậy.

Dù sao thực lực khá cao, lại thế quân lực địch, muốn nhanh chóng vẫn lạc là không thể.

Song, số lượng tộc nhân Tam tộc, cùng với tộc nhân trong Vạn tộc, thêm vào chúng sinh, tu sĩ trong Hồng Hoang, cũng không ít.

Do đó, trong vài Nguyên hội, cũng sẽ có không ít sinh linh vẫn lạc.

Nhưng, dưới Lượng Kiếp, sinh tử, đều dựa vào phúc duyên của bản thân.

Nếu phúc duyên không đủ, không cách nào giành được một tuyến sinh cơ, thì cũng không có cách nào khác, đó chính là sự khủng bố của Lượng Kiếp.

Trừ phi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc Thánh Nhân, nếu không thì, đều sẽ ở dưới Lượng Kiếp, chỉ có thể nhập kiếp tìm kiếm một tuyến sinh cơ.

Tìm không được, liền vẫn lạc, không thể trách ai được.

Lượng Kiếp thanh tẩy Hồng Hoang Đại Lục, chính là tình huống như vậy.

Thanh Minh lúc này không để ý quá nhiều, trực tiếp tiến nhập Trung Ương Đại Lục.

Trong khu vực biên duyên của Trung Ương Đại Lục.

"Ông!" Hư không chấn động, lôi quang giao thác, ngay sau đó lộ ra một đạo thân ảnh, chính là Thanh Minh từ Đông Phương Đại Lục.

Thanh Minh liếc nhìn đại chiến Tam tộc và Vạn tộc trong Trung Ương Đại Lục, liền dời mắt, nhìn xuống một dãy núi bên ngoài Bất Chu Sơn.

Ngay sau đó, thần sắc có chút kinh ngạc.

"Hóa Hình Thiên Kiếp, cuối cùng cũng xuất hiện sao?" Trong mắt Thanh Minh, những loại yếu ớt, chỉ vài đạo lôi đình để kiểm nghiệm không thể gọi là Hóa Hình Kiếp chân chính.

Chỉ có loại đại năng đỉnh tiêm hóa hình, mới có thể xuất hiện Hóa Hình Kiếp.

Chương 36

Hồng Hoang diễn hóa vạn dư Nguyên hội, chủng tộc Tiên Thiên đản sinh, không phải chỉ có một loại.

Các tu sĩ và sinh linh khác, trong một khoảng thời gian ngắn, cũng ít có đại năng tồn tại hóa hình, nên Thanh Minh cũng chưa từng thấy.

Lần này, Hóa Hình Kiếp chân chính, là đại năng không tầm thường đản sinh.

Cũng là lần đầu tiên Thanh Minh thấy Hóa Hình Thiên Kiếp chân chính, uy lực cường đại, kể từ khi bản tôn thiết lập Hóa Hình Thiên Kiếp.

Thấy Hóa Hình Thiên Kiếp như vậy, Thanh Minh không thể không đến xem một phen.

Hiện tại thời cơ không đúng lắm, song cũng không sao.

Thanh Minh khóe miệng hiện một nụ cười, "Bên ngoài Bất Chu Sơn, đại năng hóa hình, vậy chỉ có thể là..." Đã rõ ràng trong lòng, lôi quang chợt lóe, liền tiêu thất tại chỗ.

Ngoài Bất Chu Sơn, trong một dãy núi nào đó.

Tuy kiếp vân ngưng tụ đã không nhỏ, song dường như chưa đạt đỉnh phong, lúc này vẫn đang ngưng tụ.

Ngoài việc để cho sinh linh trong đó có thời gian chạy thoát, cũng là đang ngưng tụ lực lượng càng thêm kinh khủng.

Mực hải khuynh tả, vạn dặm hư không đen kịt một mảng.

Chỉ có tiếng sấm cuồn cuộn cùng dưới kiếp vân, lôi xà giao chức bắn ra vô số hỏa hoa, nở rộ giữa thiên địa.

“Oanh!” Trên Cửu Thiên, sấm vang chợt, vang vọng Cửu Tiêu.

Ngoài trăm vạn dặm, có những sinh linh phủ phục trên mặt đất, nghe tiếng sấm, ánh mắt lóe lên vẻ kinh hãi.

Trong mực hải, lúc này kiếp vân vẫn đang hội tụ, kiếp vân sắp đạt đến đỉnh phong.

Trong kiếp vân, lôi kiếp màu tím lúc này đã đậm đặc đến mức hình thành từng giọt lôi đình chi thủy.

Lôi xà màu tím không ngừng giao chức nhuộm cả kiếp vân thành màu tím, rực rỡ dị thường.

Trời đất, chỉ có màu tím này.

Trong thiên kiếp, tiếng sấm cuồn cuộn, Thiên Uy hoàng hoàng bao trùm.

“Hưu!” Ngoài ức vạn dặm, một đạo lôi quang lóe lên, hóa thành thân hình Thanh Minh.

Thanh Minh nhìn một nam một nữ dưới Hóa Hình Thiên Kiếp, khẽ nói một tiếng: “Tuy Phục Hy, Nữ Oa đều là đại thần thông giả, song lựa chọn cùng nhau hóa hình, e là một lựa chọn không sáng suốt...” Hai huynh muội đều là đại thần thông giả, uy lực hóa hình kiếp của mỗi người đều không thể xem nhẹ.

Hai vị chồng chất lên nhau, Thiên Kiếp, không phải một cộng một đơn giản như vậy.

Hiện tại trong Hồng Hoang, Thiên Kiếp uy lực như vậy mới vừa giáng lâm, thiếu một định nghĩa xác định.

Do đó, uy lực Thiên Kiếp ngưng kết lần này, có khả năng, không thể chống đỡ.

Thanh Minh thầm nghĩ, nếu Phục Hy và Nữ Oa không chống đỡ

được, bản tôn cũng có thể hiệp trợ một phen.

Dù sao hai vị có quan hệ lớn với sự diễn hóa Hồng Hoang về sau, lẽ nào lại để họ vẫn lạc dưới Thiên Kiếp?

Ý niệm lóe lên trong lòng, Thanh Minh liền tiếp tục quan sát.

Lúc này từng đạo lôi đình giáng xuống, uy lực Thiên Kiếp, sau khi chồng chất hai vị lên nhau, lúc này không dễ độ nữa rồi.

Phục Hy và Nữ Oa là đại thần thông giả, lúc này đều chống đỡ có chút chật vật.

Hóa Hình Kiếp có tám cửu bảy mươi hai đạo, uy lực chồng chất sau đó đã vô cùng khủng bố.

Ba mươi lăm đạo phía trước, sau khi Phục Hy chống đỡ, tình huống đã không còn lạc quan nữa rồi.

"Ca ca!" Nữ Oa thần sắc lo âu, mở lời nói.

"Vô phương!" Phục Hy vẫy tay nói.

Tiêu hao cực đại, không ngờ, lựa chọn hai người cùng độ kiếp, uy lực cư nhiên lại kinh khủng đến vậy, cả hai đều không cách nào chống đỡ thêm lôi đình.

Nữ Oa lúc này gật đầu, liền xuất thủ, vung tay, một linh bảo hình trăng lưỡi liềm bay ra, đón lấy thần lôi giáng xuống.

Đây là linh bảo bản mệnh của nàng, Địa Cừ.

Thần lôi từng đạo giáng xuống, Nữ Oa cũng cẩn thận từng đạo một chống đỡ.

Đến đạo thứ sáu mươi lăm, Nữ Oa khuôn mặt tái nhợt như tờ giấy, tiêu hao trên người cũng cực lớn.

Nhưng hiện tại, chỉ còn thiếu bảy đạo lôi đình cuối cùng.

“Oanh!

Oanh!

Oanh!” Ngay lúc đó, ba đạo thần lôi trực tiếp giáng xuống, không cho Nữ Oa, Phục Hy thêm thời gian nghỉ ngơi.

“Thiên Quy Địa Cừ, Thiên Địa Chí Lý, dĩ quy củ định phương viên, trấn!” Đột nhiên, thanh âm của Phục Hy và Nữ Oa vang vọng giữa thiên địa, chấn động Cửu Tiêu, vang vọng trăm vạn dặm.

Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy Thiên Quy và Địa Cừ bay lơ lửng, quang mang đại tác, khí tức tung hoành.

Sau đó liền thấy Thiên Quy Địa Cừ trong hư không cấu thành một đồ án huyền ảo khó hiểu.

Linh khí trong hư không hội tụ, trong nháy mắt câu động Thiên Địa quy củ.

Chính là cái gọi là, vô quy củ bất thành phương viên.

Hai kiện pháp bảo, chính là pháp bảo có thể câu thông Thiên Địa quy củ, định ra quy củ.

Quy củ, quy tắc câu động trong hư không, chính là quy tắc của một phương thiên địa.

Lúc này, Thiên Địa quy củ bị Thiên Quy Địa Cừ câu động, tại hư không trung hình thành một vùng quy củ địa đái, ba đạo thần lôi giáng xuống vùng hư không đó, uy lực đột nhiên giảm đi không ít.

Hai người nhìn nhau, thấu hiểu, pháp lực trên người kích đãng, điên cuồng rót vào Thiên Quy Địa Cừ, bùng phát uy thế khủng bố, khóa chặt ba đạo thần lôi trong đó.

“Oanh!” Thần lôi không cách nào thoát khỏi Thiên Địa quy củ lúc này bùng phát một tiếng nổ lớn, sau đó ầm ầm nổ tung, lực lượng

thần lôi khủng bố trùng kích không gian đó.

Sức mạnh lôi đình đậm đặc làm hư không khẽ chấn động, quy củ trong không gian đột nhiên hỗn loạn, quang mang trên Thiên Quy Địa Cừ cũng ảm đạm đi một phần.

"Phụt!" Khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt hai người biến đổi, lập tức cùng nhau thổ huyết, thần sắc tái nhợt như tờ giấy.

"Oanh!

Oanh!" Lúc này, lại có hai đạo lôi đình giáng xuống, một đạo đánh về phía Nữ Oa, một đạo đánh về phía Phục Hy, trực tiếp đánh hai người rơi xuống mặt đất, tạo ra hai hố sâu vạn trượng.

"Oanh!

Oanh!" Hai đạo thần lôi cuối cùng, cũng giáng xuống vào lúc này.

Thấy hai đạo thần lôi cuối cùng giáng xuống, Nữ Oa và Phục Hy mặt lộ vẻ chết chóc.

Xong rồi!

Vốn định hai người cùng độ Hóa Hình Kiếp, tưởng rằng có thể giúp đỡ lẫn nhau, nào ngờ lại tăng thêm uy lực nhiều đến vậy.

Càng không ngờ, ở thời khắc cuối cùng, chỉ còn thiếu hai đạo là có thể độ kiếp, lại nghênh đón thời khắc vẫn lạc, ánh mắt hai người hơi ảm đạm.

"Hưu!" Ngay lúc đó, chỉ thấy giữa thiên địa một đạo lôi quang lóe lên, một đạo thân ảnh đứng lơ lửng trong hư không, một tay nắm lấy một đạo thần lôi.

Thần lôi cuồng bạo, khủng bố, ẩn chứa Thiên Địa chi uy, rơi vào tay Thanh Minh đều trở nên ôn thuận không thể tả.

Nữ Oa thấy vậy, mỹ mâu sáng lên.

Có hy vọng!

Trong hố sâu.

Nữ Oa lúc này trong lòng dấy lên hy vọng, tuy không biết vị tiền bối kia là ai.

Song lúc này, người đó lơ lửng giữa không trung, hai tay nắm lấy thần lôi đủ để mạt sát, trong mắt nàng nhất thời dị sắc liên liên.

"Thực lực thật cường đại..." Nữ Oa trong lòng thầm nói một tiếng, sau đó miễn cưỡng chống đỡ thân thể, bay lên trên.

Phục Hy lúc này, trong lòng cũng tràn đầy hy vọng, có tiền bối tương trợ, kiếp này e là không thành vấn đề.

Thanh Minh là đạo Thiên Phạt Lôi Đình đầu tiên hóa hình, chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, Thiên Kiếp thần lôi trong tay bản tôn, quả thực thập phần ôn thuận, dù sao Thiên Phạt Lôi Đình mới là sức mạnh cường đại nhất, thần lôi khác, trước mặt bản tôn đều không đáng kể.

Thanh Minh cười, sau đó hấp thu sức mạnh của hai đạo thần lôi.

Sau đó vung tay, trên Cửu Thiên mây đen cuồn cuộn, nhưng không lại ngưng kết kiếp vân, mà dần dần tản ra.

Từng đạo quang mang xuyên qua từ mực hải, dần dần, quang minh trở lại thiên địa.

Phục Hy và Nữ Oa chấn kinh nhìn cảnh tượng này, vị tiền bối trước mắt, rốt cuộc thực lực cường hãn đến mức nào?

Sau một hồi lâu, Phục Hy và Nữ Oa từ trong chấn kinh hoàn hồn, vội vàng đến trước Thanh Minh, chắp tay nói: "Phục Hy (Nữ Oa), đa tạ tiền bối xuất thủ tương cứu huynh muội ta..." "Không cần khách khí, Hóa Hình Thiên Kiếp mới xuất hiện, rốt cuộc vẫn chưa có một

giới định thật sự chính xác...” Thanh Minh nghe vậy, cười nói.

Ý là, khi hai vị tồn tại đỉnh tiêm cùng độ kiếp, uy lực cũng cần được khống chế ở một mức độ tương đối.

Nếu thật sự vì mục đích hủy diệt, Phục Hy và Nữ Oa e là thật sự không chống đỡ được đạo thần lôi thứ bảy mươi.

Chúng sinh đều có một tuyến sinh cơ, do đó, bản tôn cấp cho một tuyến sinh cơ.

Sau lần này, Thanh Minh sẽ có một định nghĩa riêng cho Thiên Kiếp, và nhiều việc liên quan đến uy lực hơn.

Nữ Oa và Phục Hy nhìn nhau, không hiểu ý trong lời Thanh Minh, song bất luận thế nào, lần này đều là Thanh Minh tương trợ, liền một lần nữa chắp tay tạ ơn.

“Cách đây ức vạn dặm về phía Đông, là đạo trường của huynh muội ta.

Tiền bối nếu không chê, có thể đến Phục Hy đạo trường một chuyến...” Phục Hy nhìn Thanh Minh, chắp tay nói.

“Phượng Tê Sơn sao?!

Chương 37

Cũng tốt...” Thanh Minh gật đầu nói.

Hiện tại thời cơ vẫn còn sớm, bản tôn cũng không ngại lưu lại Phượng Tê Sơn một đoạn thời gian.

“Tiền bối xin mời!” Nữ Oa làm một thủ thế mời.

Phục Hy kinh ngạc nhìn muội muội mình, không ngờ nàng lại quen thuộc đến vậy.

Song đã Thanh Minh cứu huynh muội mình, có thể kết giao với tiền bối cường đại như vậy, cũng không phải chuyện xấu.

Hiện tại Lượng Kiếp triệt để bùng phát, thời điểm này hóa hình, kỳ thực không tốt.

Nhưng nếu có thể được Thanh Minh che chở, đó là một chuyện tốt.

Thanh Minh khẽ cười, liền dưới sự dẫn dắt của Phục Hy và Nữ Oa, đi về phía Phượng Tê Sơn.

Ngoài Bất Chu Sơn ức triệu dặm, một dãy núi không phải ức vạn dặm.

Trong đó ngọn núi cao nhất, có khí phái tiên gia nhất, chính là đạo trường của Phục Hy và Nữ Oa, Phượng Tê Sơn.

Thanh Minh theo Phục Hy, Nữ Oa đến nơi này, sau đó tiến vào động phủ tu hành.

Động phủ không lớn, bài trí càng đơn giản, chỉ có một thạch đài tu hành.

Phần còn lại, không biết có phải là bàn đá và ghế đá hay không.

Hai người đều đã hóa hình, lúc này có thể ngồi trên ghế đá.

“Lần này vừa hóa hình, tu vi chưa ổn định.

Kế tiếp cần ổn định tu vi, tinh tiến Đại Đạo.

Như vậy, cảnh giới Đại La Kim Tiên liền sẽ không có vấn đề gì...” Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Phục Hy, sau khi nhìn thoáng qua, mở lời nói.

Nghe vậy, hai người đều rõ ràng, gật đầu nói: “Tiền bối yên tâm, chúng ta sẽ làm.” Đối với cảnh giới tu vi của bản thân, Phục Hy và Nữ Oa tự nhiên thập phần rõ ràng.

Hiện tại một chân đã bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên, một trong ‘Thiên Địa Nhân Tam Hoa’ là Nhân Hoa đang bắt đầu ngưng tụ.

Nếu nắm giữ thời cơ tốt, sau khi ổn định cảnh giới tu vi, hơi tham ngộ một phen liền có thể ngưng tụ ra Nhân Hoa, chứng đạo Đại La Đạo Quả.

Dù sao sau khi hóa hình đạo thể, đối với việc cảm ngộ vận chuyển của Thiên Địa quy tắc, cảm ngộ diễn biến của Đại Đạo pháp tắc, đều sẽ nhanh hơn không ít.

Trong tình huống như vậy, hơi đẩy nhanh vài phần tiến vào cảnh giới Đại La Kim Tiên, đối với Phục Hy và Nữ Oa cũng không phải chuyện khó khăn.

“Tiền bối lần này, muốn đi vào Trung Ương Đại Lục sao?” Nữ Oa mỹ mâu hơi sáng, nhìn Thanh Minh, mở lời hỏi.

“Quả thực như vậy!” Thanh Minh nói.

“Lượng Kiếp bùng phát, Tam tộc đại chiến, tiền bối cần cẩn thận hành sự...” Nữ Oa mở lời nói.

Thanh Minh nhìn nàng, cười nói: “Cũng không sao, chuyện này

không ảnh hưởng đến ta...” Nghe vậy, Nữ Oa và Phục Hy trong lòng thầm chấn kinh, tu vi của Thanh Minh, rốt cuộc khủng bố đến mức nào?

“Lượng Kiếp lần này đặc thù, trong thời gian tới, nếu không cần thiết, thì không cần đi đến khu vực khác nữa.

Lượng Kiếp, sẽ không kéo dài quá lâu đâu.” Thanh Minh nói.

Nghe vậy, hai huynh muội khẽ gật đầu, dưới chiến hỏa, cũng sẽ không đi đâu.

Thanh Minh gật đầu, giảng giải vài phần Đại Đạo tinh nghĩa và chí lý cho họ.

Lại kết thiện duyên với hai vị có tác động không nhỏ đến diễn biến Hồng Hoang sau này.

Tặng lại một hộp Ngộ Đạo trà, sau đó liền động thân rời đi.

Nữ Oa khá yêu thích hương vị của Ngộ Đạo trà, đối với đạo trường của Thanh Minh trong lòng cũng khá hiếu kỳ và hướng về.

Sau này có cơ hội, nàng nhất định sẽ đi Đông Phương Đại Lục một chuyến.

Không lâu sau khi Thanh Minh rời đi, Phục Hy và Nữ Oa cũng tiếp tục tu hành.

Thanh Minh đi lại trong Hồng Hoang, đối với mức độ phá hoại của chiến tranh Vạn tộc và Tam tộc trong Hồng Hoang, không khỏi lắc đầu.

Nhưng lại đi về một phương hướng khác, nơi Dương Mi đạo nhân ở.

Sau khi đi vạn dư năm, mới đến được biên thùy chi địa.

Không lâu sau khi Thanh Minh ngồi xuống, nhìn Dương Mi đạo

nhân đối diện, hỏi: "Đạo hữu định rời khỏi Hồng Hoang sao?" "Thời cơ chứng đạo không còn xa, Hồng Hoang không phải là nơi để ngô chứng đạo, đi đến Hỗn Độn là tốt nhất..." Dương Mi đạo nhân cười hàm tiếu nói.

Nghe vậy, Thanh Minh gật đầu, rõ ràng ý trong lời của Dương Mi.

"Tu vi đạo hạnh của đạo hữu cũng không thua kém ngô, lần này để đạo hữu tới đây, chính là định cùng đạo hữu luận đạo một phen cuối cùng..." Dương Mi đạo nhân cũng không kinh ngạc tu vi đạo hạnh của Thanh Minh không hề thua kém mình.

Tốc độ tiến triển của Thanh Minh quả thực không tầm thường, e rằng không lâu sau khi ngô chứng đạo, Thanh Minh cũng sẽ chứng đạo.

Ngô ra đời sớm hơn không lâu, song Thanh Minh đã đuổi kịp, lại còn nhanh hơn.

"Thiện!" Được luận đạo một phen cuối cùng khi Dương Mi đạo nhân rời khỏi Hồng Hoang, cũng không phải chuyện tồi.

Ngay sau đó, hai người hiện ra Khánh Vân, Tam Hoa, cùng với Đại Đạo của bản thân, sau đó bắt đầu giảng giải tinh nghĩa và chí lý của Đại Đạo một cách tỉ mỉ, bắt đầu luận đạo.

Trung Ương Đại Lục, biên thùy chi địa.

Chiến hỏa Tam tộc không lan đến nơi này.

Trong nơi này, cũng là một vùng tĩnh mịch hòa bình.

Chỉ có từng đạo Đại Đạo chi âm huyền diệu khó hiểu đang chứng tỏ sự bất phàm của nơi đây.

Thanh Minh, Dương Mi đạo nhân, lúc này đều ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, cực kỳ cao thâm, đạo hạnh thập phần tinh

thâm, chỉ còn thiếu một khế cơ là có thể chứng đạo.

Cuộc luận đạo giữa hai bên lúc này, sẽ có ý nghĩa khác biệt.

Đây là lần luận đạo cuối cùng của Dương Mi đạo nhân trước khi rời khỏi Hồng Hoang thế giới.

Cũng là lần luận đạo cuối cùng của Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân trước khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nếu có duyên tái kiến, thì đều đã là tồn tại ở cảnh giới Hỗn Nguyên.

Lúc đó, Đại Đạo của mỗi người đều viên mãn, lại luận đạo lần nữa, ý nghĩa cũng sẽ khác biệt.

Do đó lúc này, ở mức độ lớn, hai bên đều giảng giải toàn bộ tinh nghĩa và chí lý của Đại Đạo ra.

Tốc độ ấn chứng của mỗi người, phải nhanh hơn, sâu sắc hơn so với trước kia.

Đại biểu cho Hủy Diệt, Lôi Đình Thiên Phạt chi đạo.

Đại biểu cho Không Gian Đại Đạo.

Lúc này tương hỗ va chạm vào nhau, liên kết vào nhau.

Các sợi pháp tắc Đại Đạo của hai bên liên kết vào nhau, sau đó tương hỗ giải thích, ấn chứng hấp thu.

Trên Tam Hoa của mỗi người, đạo vận lưu chuyển, pháp tắc dũng hiện, đều không ngừng thăng tiến.

Vô số Thiên Địa linh khí, Đại Đạo pháp tắc tụ lại, bao phủ quanh Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân.

Từng trận khí tức Đại Đạo tinh túy hùng vĩ từ Thanh Minh và Dương Mi đạo nhân phát tán ra.

Trong thức hải Thanh Minh, [Hồng Mông Đại Đạo Kinh] hóa thành ba nghìn Đại Đạo văn tự, không ngừng lóe lên lôi quang.

Ý Đại Đạo huyền diệu sung mãn thức hải, cùng với từng trận Đại Đạo chi âm vang vọng, khiến tâm thần Thanh Minh thả lỏng, trong quá trình giảng giải, ấn chứng, giải thích, tham ngộ không ngừng thăng tiến.

Cả hai đều đang thăng tiến, làm sâu sắc thêm tích lũy Đại Đạo, làm sâu sắc thêm đạo hạnh của mình, làm sâu sắc thêm xác suất chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh.

Hai bên mỗi người tự tiến triển, trường hà thời không hiện lên, hằng hà lưu sa bay đi, không ngừng thúc đẩy tiến triển của thời gian, thúc đẩy đạo hạnh tinh thâm của hai bên, sự tinh thâm trong cảm ngộ và chưởng khống Đại Đạo.

Đến khi hai người xuất quan, mọi thứ, lại sẽ trở nên khác biệt.

Đến lúc đó, thời cơ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, liền ở trước mặt.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã mười mấy Nguyên hội trôi qua.

Tam tộc lần này đã giao chiến gần hai mươi Nguyên hội.

Tam tộc ra tay, còn thảm liệt, kịch liệt hơn Vạn tộc.

Tuy thời gian mới mười mấy Nguyên hội, song số lượng vẫn lạc lại không ít.

Toàn bộ Tam tộc, mỗi tộc đã tổn thất gần một nửa sức mạnh, vì hiện tại Tam tộc là chủ lực, số lượng Vạn tộc vẫn lạc đã giảm bớt vài phần, hiện tại còn hơn bốn vạn chủng tộc Tiên Thiên.

Nếu không phải Tam tộc bùng phát đại chiến toàn diện, e rằng

hiện tại, hơn bốn vạn chủng tộc Tiên Thiên đều đã vẫn lạc trong đó rồi.

"Oanh!" Trong Trung Ương Đại Lục, tại một khu vực nào đó, vang lên một đạo lôi đình chi âm, trùng kích khủng bố đã chôn vùi vô số tộc nhân.

Long Vương, Tổ Phượng, Thủy Kỳ Lân đều lùi lại, thần sắc ngưng trọng.

Giao thủ đã lâu, ba người đều có tổn thương, nhưng lúc này, không thể dừng lại, chỉ có thắng đối phương, mới có thể thành công chứng đạo, mới có thể giải quyết nguy cơ hiện tại của chủng tộc.

Nếu không, chủng tộc chỉ có thể chờ đợi yên diệt.

Do đó, trận chiến này, không thể dừng lại.

"Không ngờ, ta Tam tộc mưu tính số thập ức niên, cuối cùng, lại trở thành một hồi không..." Tổ Phượng nhíu mày, nhìn Long Vương và Thủy Kỳ Lân nói.

Nghe vậy, sắc mặt hai vị tộc trưởng đều rất khó coi, kết quả bây giờ trong lòng đã rõ.

Long Vương long uy kích đãng xuất trên người, sức mạnh nắm giữ Long Châu truyền thừa trong tay lớn hơn vài phần: "Lần này chưa phải là thời cơ cuối cùng, chỉ cần bản tọa thắng, Long tộc còn có cơ hội..." "Chiến ba!" Thủy Kỳ Lân không nói nhiều, trực tiếp xuất thủ.

Cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong tay đã tế xuất, phối hợp với Kỳ Lân nhất tộc chí bảo Kỳ Lân Ấn, uy thế vô song.

Chương 38

Tổ Phượng và Long Vương không dám khinh suất, lập tức dùng sức mạnh mạnh nhất để chống đỡ.

Linh bảo quán xuyên thiên địa, ba người vừa ra tay là uy thế hủy thiên diệt địa, lúc này trùng kích khủng bố lại một lần nữa càn quét.

Tộc nhân Tam tộc, Vạn tộc đều lùi xa, ba vị tồn tại đỉnh tiêm giao thủ, không dám quá gần, tránh bị ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng dù vậy, vẫn có không ít tồn tại vẫn lạc trong đó.

Dù sao ba người lúc này giao chiến, là từ nam đánh bắc, từ bắc đánh đông, tự nhiên sẽ có không ít tồn tại bị ảnh hưởng.

Ba vị tộc trưởng lại giao chiến mấy vạn năm sau, trực tiếp hóa thành bản thể giao chiến.

Ba con cự thú lớn mấy ngàn vạn trượng trực tiếp giao chiến trong Hồng Hoang, vô số sinh linh bị ảnh hưởng vẫn lạc trong đó.

Cũng có không ít sinh linh tứ tán lùi lại, tìm nơi trú ẩn.

Trong Phượng Tê Sơn, Nữ Oa và Phục Hy đã tấn thăng Đại La Kim Tiên, lúc này cũng che chở một số sinh linh.

Dưới Bất Chu Sơn, Hậu Thổ Tổ Vu vừa hiện thế, cũng che chở vài phần sinh linh.

Tuy tu vi không cao, nhưng thấy lúc này sinh linh đồ thán, chung quy cũng có chút trắc ẩn, không nhịn được ra tay.

Nhưng may mắn là, chiến hỏa lớn nhất không ở nơi này, nếu không thì, có tấm lòng này, cũng không có sức mạnh đó.

Lại ba Nguyên hội sau.

Trung Ương Đại Lục, biên thùy chi địa.

“Sau trận chiến này, đạo hữu liền có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên...” Dương Mi đạo nhân nhìn Thanh Minh, mở lời nói.

Ông cũng đã nhìn thấu vài phần.

Trong trận chiến đó, Thanh Minh sẽ là người thu hoạch lớn nhất, chứng đạo cũng không còn xa.

Thanh Minh nghe vậy, cười không đáp.

“Chuyện ở đây đã xong, ngô liền không lưu lại, đạo hữu, hậu hội hữu kỳ!” Dương Mi đạo nhân chắp tay về phía Thanh Minh, sau đó nói.

“Hậu hội hữu kỳ!” Thanh Minh nghe vậy, cũng chắp tay nói.

Dương Mi đạo nhân gật đầu, sau đó thi triển thủ đoạn không gian, đi về phía Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh nhìn thoáng qua, liền động thân, đi về phía Tam tộc.

Cùng lúc đó, tại Ngọc Kinh Sơn, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đạo nhân vừa xuất quan, liền cảm giác được Dương Mi đạo nhân rời đi.

Trong lòng thầm nghĩ, cũng động thân, đi tìm Ngũ Hành lão tổ, sau đó liền có thể lên đường.

Đã Thanh Minh động thân, liền báo hiệu thời cơ đã gần kề.

Huống hồ, nhìn tình huống Tây Phương Đại Lục, La Hầu e rằng cũng đã ra tay rồi.

Trong Trung Ương Đại Lục.

Ba vị tộc trưởng lúc này đang giao chiến.

Thanh Minh ở đây, quan chiến đã lâu, ba người không hề phát hiện.

Mãi đến khi Thanh Minh thi triển pháp lực mạc đại, phân tách ba vị tộc trưởng, ba người mới biết Thanh Minh có mặt.

Ba người một lần nữa hóa thành đạo thể, thần sắc khá kiêng kỵ nhìn Thanh Minh.

Thực lực của Thanh Minh, ngày càng khủng bố.

Vốn định sau khi thành công mới đi tìm những tồn tại như Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân.

Nào ngờ, lúc này, Thanh Minh đã đến rồi.

Trung Ương Đại Lục, một khu vực nào đó, trong vô tận hư không.

Ba vị tộc trưởng Tam tộc, Thanh Minh lơ lửng giữa không trung.

Tam tộc, Vạn tộc lúc này đều ngừng tay, chờ đợi quyết định của ba vị lãnh đạo tối cao.

"Đạo hữu đến đây, vì chuyện gì?" Sau một lát trầm mặc, Long Vương mở lời hỏi.

Tổ Phượng, Thủy Kỳ Lân đều thần sắc kiêng kỵ nhìn, tuy không xuất thủ, nhưng cũng thầm đề phòng.

"Dưới Lượng Kiếp, Tam tộc là một trong những nhân vật chính.

Trận chiến lần này, cũng là kiếp của các ngươi.

Kiếp nạn lần này đã được giải, liền không cần tái chiến nữa..." Thanh Minh nhìn ba vị tộc trưởng, đạm đạm nói.

Nghe vậy, sắc mặt ba vị tộc trưởng hơi biến, nhưng không nói gì.

Lúc này, Thanh Minh tiếp tục nói: "Trận chiến Tam tộc lần này, không có kẻ thắng.

Nhìn Hồng Hoang lúc này, nhìn nhân quả nghiệp lực của Tam tộc, nếu tiếp theo xử lý không tốt, Tam tộc sẽ bị xóa tên khỏi Hồng Hoang...” “Chỉ cần giành thắng lợi trong Lượng Kiếp, liền có một tuyến sinh cơ!” Lúc đó, Thủy Kỳ Lân mở lời nói.

Thanh Minh đôi mắt thâm thúy, mơ hồ như chỗ sâu nhất của Thiên Đạo, ám hợp Thiên Địa chân ý, thanh âm hùng vĩ, ẩn chứa Thiên Phạt chi uy: “Dưới Lượng Kiếp, Tam tộc đã không còn kẻ thắng.

Dù cho một tộc thắng, cũng không cách nào chứng đạo Hỗn Nguyên, bảo toàn chủng tộc!” Nhân quả nghiệp lực của Tam tộc quá nặng, đã không còn khả năng chứng đạo.

Ba vị tộc trưởng không chịu từ bỏ, dù Thanh Minh đã chỉ ra minh lộ.

Nghe lời này, ba vị tộc trưởng trong lòng chấn động, thần sắc kinh hãi, nhìn vào đôi mắt của Thanh Minh.

Trong khoảnh khắc, cảm thụ được Thiên Địa chi uy, nguyên thần run rẩy.

“Vậy không biết đạo hữu, lần này tìm kiếm chúng ta, vì chuyện gì?” Tổ Phượng trong lòng chuyển niệm.

Thanh Minh đến đây, hẳn không phải chỉ nói những điều đơn giản như vậy.

Nghe vậy, Long Vương và Thủy Kỳ Lân như từ trong mộng tỉnh lại, nhìn Thanh Minh, chờ đợi câu trả lời.

Thanh Minh nhìn ba vị tộc trưởng, đạm đạm nói: “Tây Phương Đại Lục, Ma Tổ La Hầu, đã dẫn dắt đại quân Ma tộc, định phản công Tam tộc, Vạn tộc.

Chỉ cần mạt trừ y, liền có thể mượn Hồng Hoang khí vận chứng đạo Hỗn Nguyên...” “Trong chiến tranh Vạn tộc, chiến tranh Tam tộc,

đều có thủ đoạn của Ma Tổ ở trong đó châm ngòi, đẩy nhanh Lượng Kiếp giáng lâm.

Một Lượng Kiếp diễn hóa không đến hai vạn Nguyên hội, chính là do Ma Tổ La Hầu nhiều lần thúc đẩy sớm hơn mà thành...” Thanh Minh nhìn ba vị tộc trưởng, đạm đạm nói.

Nghe vậy, ba vị tộc trưởng thần sắc nghiêm nghị, trong mắt hàn quang và sát cơ sâm nhiên lóe lên.

Đáng chết!

Thì ra là vậy, thảo nào Lượng Kiếp nhanh như vậy, mọi thứ đều tiến triển nhanh đến thế.

Ngay cả chiến hỏa Vạn tộc và Tam tộc, đều bị châm ngòi.

Lúc này nhìn kỹ lại, dường như đã phát hiện ra manh mối trong đó.

Long Vương nhíu chặt mày, nhìn Thanh Minh, hỏi: “Đạo hữu nói với chúng ta những điều này, lại có ý định gì, muốn chúng ta làm gì?” “Bần đạo thỉnh ba vị đạo hữu xuất thủ, hiệp trợ mạt sát Ma tộc và La Hầu...” Ngay lúc đó, Hồng Quân đạo nhân đột nhiên xuất hiện tại đây, nhìn ba vị tộc trưởng nói.

Ba vị tộc trưởng nhìn Hồng Quân đạo nhân, lại nhìn Thanh Minh đang trầm mặc, mọi chuyện, chính là như vậy.

“Ta Tam tộc hiệp trợ hai vị đạo hữu đối chiến Ma tộc, chúng ta lại có thể đạt được gì?” Tổ Phượng khẽ nhướng tú mi, mở lời hỏi.

Đã đều không cách nào chứng đạo, chú định vẫn lạc, chôn vùi trong Hồng Hoang, vậy hà tất phải làm thêm những chuyện đó?

Trừ phi có lợi ích đủ để đánh động, nếu không, sẽ không thể xuất thủ.

“La Hầu tính kế các ngươi, chẳng lẽ ba vị đạo hữu đều không xuất thủ sao?” Hồng Quân đạo nhân nhíu mày, nhìn ba vị tộc trưởng nói.

Nghe vậy, ba vị tộc trưởng trầm mặc không nói, ánh mắt nhìn về phía Thanh Minh.

Hồng Quân đạo nhân thấy vậy, ánh mắt cũng nhìn về phía Thanh Minh.

Trước kia Thanh Minh đã nói, chuyện này sẽ có chuyển cơ.

Tình huống bây giờ, làm sao chuyển biến?

“Đại Đạo ngũ thập, Thiên Diễn tứ cửu, chúng sinh giai hữu một tuyến sinh cơ!” “Bản tôn có thể hứa các ngươi (Tam tộc) một tuyến sinh cơ.

Ba vị đạo hữu có thể tự giải lập thệ, giải nguy cho chủng tộc!” Thanh Minh nhìn ba vị tộc trưởng, đạm đạm nói.

Nghe vậy, sắc mặt ba vị tộc trưởng đại biến, sắc mặt Hồng Quân đạo nhân cũng thay đổi.

Thanh Minh, rốt cuộc có quyền hành lớn đến mức nào mà có thể nói ra lời như vậy?

Chẳng lẽ, đã liên hệ được với Thiên Đạo đang diễn hóa?

Ba vị tộc trưởng trong lòng thầm nghĩ, tự giải lập thệ, nếu có thể lưu lại thủ đoạn, sau này có cơ hội quay trở lại, vậy cũng không tệ.

Ba người nhìn vào đôi mắt thâm thúy của Thanh Minh, trong lòng đã minh ngộ.

“Đã đạo hữu hứa hẹn, chúng ta nào có lý do cự tuyệt?

Chuyện đối chiến Ma tộc, Tam tộc chúng ta đáp ứng rồi...” Ba vị tộc trưởng nhìn nhau, sau đó nói.

Thanh Minh nghe vậy, khẽ gật đầu, trong mắt khôi phục vẻ thanh minh.

Cùng lúc đó.

Trong Tây Phương Đại Lục.

"Ma tộc nhi lang, cơ hội thống ngự Hồng Hoang ở ngay trước mắt, giết cho ta!" La Hầu quát lớn một tiếng, đại thủ vung lên, đại quân Ma tộc càn quét về phía Hồng Hoang, ma vực cuồn cuộn diễn hóa tấn công, phản công Tam tộc, Vạn tộc.

Chương 39

Sau khi Tam tộc lúc này đã quyết định, thấy Ma tộc phản công, tự nhiên để Tam tộc, Vạn tộc xuất thủ, đối chiến Ma tộc.

Tuy trận chiến này Vạn tộc và Tam tộc tổn thất nặng nề, song đối chiến Ma tộc, có thể làm được.

Tốc độ hai bên đều không chậm, trong vòng ba ngàn năm ngắn ngủi, liền hội chiến tại nơi tiếp giáp Trung Ương Đại Lục và Tây Phương Đại Lục.

Nhất thời, hai bên chém giết đến thiên hôn địa ám, tinh thần vẫn lạc, đại địa băng tháp, vô số khu vực bị hủy hoại trong đại chiến, tử thương vô số giữa hai bên.

Ba vị tộc trưởng, Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân, cùng với Ngũ Hành lão tổ đến sau, lúc này vây công La Hầu.

Vừa ra tay, La Hầu liền đã bị thương.

Đối mặt với nhiều cao thủ như vậy, La Hầu cũng kinh hãi không thôi.

Không ngờ, Hồng Quân đạo nhân lại âm hiểm đến thế, cư nhiên mời nhiều cao thủ đến trợ trận như vậy.

Vì một cơ hội chứng đạo, Hồng Quân đạo nhân quả thực đã dùng hết thủ đoạn.

Thắng bại, liền ở trận chiến này.

La Hầu không có cách nào, chỉ có thể toàn lực xuất thủ, phải xoay chuyển cục diện.

Tuy không thể phản chế, dù sao cao thủ quá nhiều.

Nhưng nếu tạm thời rảnh tay, liền có thể thi triển thủ đoạn cường đại nhất.

Tru Tiên Kiếm Trận!

Trận này không phải bốn vị tồn tại đồng đẳng cấp không thể phá.

Chỉ cần rảnh tay, bao trùm Thanh Minh, Ngũ Hành lão tổ và ba vị tộc trưởng, vậy thì liền cùng Hồng Quân đạo nhân chiến một trận Đạo Ma.

Lúc đó, liền là trận chiến cuối cùng chân chính.

"Oanh!" Thanh Minh một thương xuất, yên diệt tất cả, vạn vật quy khư, phảng phất thế giới này không tồn tại vậy.

La Hầu bị đánh lui, máu vương vãi hư không.

Các vị cao thủ thần sắc kiêng kỵ nhìn Thanh Minh, không ngờ thực lực hiện tại đã khủng bố đến mức này.

La Hầu lúc này không những không có thần sắc ngưng trọng, trái lại lộ ra vẻ hân hỉ.

Bị đánh bay, ngược lại đã cấp cho y thời gian.

"Hưu!" Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy bốn đạo kiếm quang trong hư không lóe lên, liền phân bố ở bốn phương Đông Nam Tây Bắc, hình thành một trận pháp kết giới.

Ngay sau đó, thanh âm của La Hầu, liền vang vọng giữa thiên địa.

"Tru Tiên Kiếm Trận, khởi!" Biên duyên chi địa của Tây Phương Đại Lục.

"Tru Tiên Kiếm Trận, khởi!" La Hầu ấn quyết trong tay, nhất thời trận pháp hình thành, bao trùm Thanh Minh, Ngũ Hành lão tổ và ba vị tộc trưởng.

Hồng Quân đạo nhân lùi lại, lúc này triệu hoán ra Thiện Ác nhị thi, nhất thời vây giết La Hầu.

Hai bên nhất thời giao chiến vào nhau, giao chiến về bốn phía, hủy diệt không ít khu vực.

Trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Trên thiên linh của Thanh Minh, Lôi Phạt Chi Thành phù hiện, vô số lôi đình giao thác, Hỗn Độn kiếm khí không cách nào tấn công được một phần nào, đã bị tất cả chống đỡ.

Còn về mấy vị khác, đều tế xuất linh bảo chống đỡ.

"Trận pháp thật khủng bố!" Ngũ Hành lão tổ thần sắc đại biến, ngưng thanh nói.

"Chư vị đạo hữu tản ra đi, phá đi bốn phương kiếm khuyết, trận này liền có thể phá được..." Thanh Minh nhìn thoáng qua, mở lời nói.

Nói xong, liền đi về phía Tru Tiên Kiếm Khuyết.

Mỗi bước đi, liền có vô số Hỗn Độn kiếm khí yên diệt trước thân.

Lôi đình tung hoành, va chạm với Hỗn Độn kiếm khí, bùng phát trùng kích khủng bố, lại ma diệt càng nhiều Hỗn Độn kiếm khí.

Ba vị tộc trưởng nghe vậy, lại thấy Thanh Minh đi về phía Tru Tiên Kiếm Khuyết, liền cũng động thân.

Ngũ Hành lão tổ ở giữa hiệp trợ ba vị tộc trưởng.

Ba vị tộc trưởng lúc này phân bố tại Hãm Tiên Kiếm Khuyết, Lục Tiên Kiếm Khuyết và Tuyệt Tiên Kiếm Khuyết.

Có Ngũ Hành lão tổ hiệp trợ, lúc này cũng tương đương với đồng đẳng cấp.

Nếu không nhờ linh bảo hiệp trợ, ba vị tộc trưởng lúc này sẽ

không dễ dàng chống đỡ Hỗn Độn kiếm khí đến vậy.

Lúc này ba thanh lợi kiếm kiếm quang chợt lóe, vô số Hỗn Độn kiếm khí bay ra, mỗi thanh đều có uy lực toàn lực một kích của thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo, chém xuống, đoạn tuyệt sơn hà tinh thần, ma diệt vô tận khu vực thời không.

Đối mặt với trùng kích khủng bố như vậy, dù bản thân có linh bảo chống đỡ, lúc này cũng không dám khinh suất, cẩn thận ứng phó.

Trong Tru Tiên Kiếm Khuyết.

Thanh Minh tay khẽ động, Thí Thần Thương xuất hiện trong tay.

Vô tận sát khí và sát cơ lúc này ngưng kết, nhất thời cùng Hỗn Độn kiếm khí chém giết, không ngừng băng phôi tiêu tán, vô cùng vô tận.

"Tru Tiên Kiếm Trận tuy cường hãn, song La Hầu dù sao cũng không phải kẻ tinh thông kiếm đạo.

Dù tế luyện Tru Tiên Tứ Kiếm, song lực độ chưởng khống trận này vẫn chưa đủ, có chút khiếm khuyết..." Thanh Minh ánh mắt chậm rãi quét qua Tru Tiên Kiếm Trận một lượt, sau đó một thương đâm về phía Tru Tiên Kiếm Khuyết.

"Oanh!" Thương mang quán xuyên vũ trụ thương khung, ma diệt vô số khu vực thế giới.

Hỗn Độn kiếm khí vô cùng vô tận đều bị mạt trừ, sau đó trực tiếp đâm xuống Tru Tiên Kiếm Khuyết, bùng phát trùng kích khủng bố.

"Rắc!" Khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy chỗ Thí Thần Thương giáng xuống, xuất hiện một vết nứt có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trên Tru Tiên Kiếm Khuyết, nhất thời xuất hiện dấu hiệu bất ổn

từng chút một, ngay cả Hỗn Độn kiếm khí cũng hơi trì trệ.

Một kích này, càng khẳng định suy đoán của Thanh Minh.

Tuy La Hầu đã luyện hóa Tru Tiên Tứ Kiếm, cũng cơ bản chưởng khống Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng dù sao cũng không phải tồn tại đi con đường kiếm đạo, cũng không cách nào nâng Tru Tiên Kiếm Trận lên một cảnh giới cực kỳ tinh thâm.

Phía trên Tru Tiên Kiếm Trận, hiện tại không có Tru Tiên Trận Đồ, do đó cũng là một trong những khiếm khuyết.

Trong bốn phương kiếm khuyết, với thực lực của bản tôn, thêm vào uy lực khủng bố của Thí Thần Thương, có thể lưu lại một vết nứt trên Tru Tiên Kiếm Khuyết không phải chuyện ngoài ý muốn.

Trong ba phương kiếm khuyết còn lại, lại không cách nào làm được đến mức như Thanh Minh.

Dù sao khoảng cách cảnh giới tu vi ở đó, pháp bảo trong tay lại không bằng Thanh Minh, tự nhiên không cách nào làm được đến mức đó.

Song với thực lực và linh bảo, thêm vào Ngũ Hành lão tổ hiệp trợ, chống đỡ công kích của bốn thanh lợi kiếm, sát cơ và Hỗn Độn kiếm khí là có thể, lúc này tuy tiến lên khó khăn, song cũng đang dần dần tiến lại gần ba phương kiếm khuyết.

"Oanh long long!!!" Lúc này, trong Tru Tiên Kiếm Trận truyền ra từng trận oanh minh chi âm.

Ngay sau đó liền thấy tất cả sát cơ, Hỗn Độn kiếm khí khóa chặt ba vị tộc trưởng Tam tộc, Ngũ Hành lão tổ và Thanh Minh, ngay sau đó quán xuyên vũ trụ thương khung, xuyên thủng vô số thời không, trực tiếp chém về phía họ.

Không gian trận pháp biến đổi, hóa thành ngũ phương đại lục, trực tiếp phân tách ra.

Trừ Thanh Minh ra, ba vị kia thần sắc đại biến, uy lực, ngày càng khủng bố rồi.

Giữa thiên địa, thanh âm của La Hầu vang lên: "Hãm Tiên Lục Thần, Tru Tiên Kiếm Trận, biến!" Một lần nữa biến trận.

Hiện tại Tru Tiên Kiếm Trận đã khởi động uy lực cường đại nhất, ba vị tộc trưởng Tam tộc và Ngũ Hành lão tổ, đều khó mà phá được.

Trong vòng ba ngàn năm ngắn ngủi, ba vị tộc trưởng đã sắc mặt tái nhợt, pháp lực kích đãng nghiêm trọng.

Ngũ Hành lão tổ cũng không khá hơn bao nhiêu, tình huống lúc này cũng khá khó khăn.

Công kích của trận pháp thăng cấp, mỗi một đạo Hỗn Độn kiếm khí đều có uy lực khủng bố một kích của thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo, như sóng biển càn quét, dù trong tay đều có cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, cũng không chịu nổi sự công kích khủng bố như vậy vùi lấp.

Nhưng!

Thanh Minh thì lại là ngoại lệ!

Biển kiếm khí và biển lôi đình, lúc này giằng co bất phân thắng bại, nhưng biển lôi đình đó chỉ là Lôi Phạt Chi Thành diễn hóa ra, bản thân Thanh Minh chưa hề xuất thủ.

"Lâm!" Thanh Minh một thủ ấn hạ xuống, một đạo Thiên Phạt lôi đình trực tiếp giáng xuống, oanh kích vào Tru Tiên Kiếm Khuyết.

"Phụt!" Trong không gian không biết ở đâu, La Hầu đang giao thủ với Hồng Quân đạo nhân sắc mặt biến đổi, một ngụm tiên huyết đột

nhiên thổ ra, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Hồng Quân đạo nhân sẽ không cấp cho La Hầu bất kỳ cơ hội nào, Tạo Hóa Ngọc Điệp trực tiếp oanh xuống, Thiện Ác thi công kích trực tiếp giết tới.

Trong Tru Tiên Kiếm Khuyết, đầy rẫy vết nứt dày đặc, phảng phất muốn vỡ nát.

Vô số lôi quang, lôi đình tàn lưu trên Tru Tiên Kiếm Khuyết.

Dưới sức mạnh lôi đình cổ xưa và lực lượng hủy diệt, Tru Tiên Kiếm Khuyết, lúc này cũng không cách nào khôi phục, bị trực tiếp cách tuyệt.

Thanh Minh quay đầu, nhìn ba vị tộc trưởng, cùng với Ngũ Hành lão tổ từng ngày giao triền nhân quả nghiệp lực với Bàn Cổ, đạm đạm nói: "Chư vị đạo hữu, còn đang chờ đợi gì?" Nghe vậy, thân thể ba vị tộc trưởng và Ngũ Hành lão tổ chấn động, thần sắc kinh hãi nhìn Thanh Minh.

Nhìn vào đôi mắt thâm thúy, nhưng lại ẩn chứa Thiên Phạt chi uy vô thượng đó, trong lòng nhất thời nghiêm nghị.

Ba vị tộc trưởng nhìn nhau, sau đó hướng về Cửu Thiên phía trên, lớn tiếng nói: "Long Vương ta tội nghiệt sâu nặng, nguyện lấy cái chết để tạ Hồng Hoang chúng sinh.

Long tộc từ nay về sau, vĩnh trấn Tứ Hải, để chuộc tội nghiệt..." "Tổ Phượng ta tội nghiệt sâu nặng, nguyện lấy cái chết để tạ Hồng Hoang chúng sinh.

Phượng tộc từ nay về sau, vĩnh trấn Bất Tử Hỏa Sơn, để chuộc tội nghiệt..." "Thủy Kỳ Lân ta tội nghiệt sâu nặng, nguyện lấy cái chết để tạ Hồng Hoang chúng sinh.

Kỳ Lân nhất tộc từ nay về sau, vĩnh trấn Bắc Phương Đại Lục, để

chuộc tội nghiệt...” Lời vừa dứt, lúc này Thiên Đạo cảm ứng, giáng xuống vô biên công đức, nhưng ngay sau đó liền tiêu thất không tăm tích, bù đắp không ít nhân quả nghiệp lực của Tam tộc, phần còn lại, liền do từ từ bù đắp.

Còn về bản thân, thủ đoạn đã lưu lại, chờ đợi cơ duyên ngày sau quay trở lại.

Chương 40

Như vậy, cũng là kết quả tốt nhất, cũng là kết quả đã được tiếp nhận.

Trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Sau khi ba vị tộc trưởng thề nguyện, thân thể liền trương đại, chuẩn bị tự bạo, ở ba phương vị, đối với ba kiếm khuyết.

Còn Ngũ Hành Lão Tổ, lúc này vẫn nhìn đôi mắt Thanh Minh ẩn chứa Vô Thượng Thiên Phạt Chi Nhãn, thần sắc biến ảo bất định.

Sau một hồi lâu, y khẽ than: "Như vậy, nhân quả giữa ta và Bàn Cổ liền chấm dứt..." Lời vừa dứt, thân thể y cũng trương đại, khí tức cuồng bạo.

Điểm khác biệt duy nhất là linh bảo của ba tộc trưởng đều đã bị cấm chế trong tộc, để lại thủ đoạn.

Thanh Minh muốn ra tay, cũng chậm rồi, lúc này y hướng về các nhị tộc trưởng của ba tộc.

Còn Ngũ Hành Lão Tổ, linh bảo Ngũ Hành Luân Bàn của y lúc này từ từ bay lên, rơi vào tay Thanh Minh.

Thanh Minh liếc nhìn Ngũ Hành Luân Bàn đã vô chủ, sau đó liền thu nó lại.

"Oanh!" Long Vương tự bạo, sức mạnh tự bạo khủng bố công kích về phía Hãm Tiên Kiếm Khuyết.

"Oanh!" Tổ Phượng tự bạo, sức mạnh tự bạo cuồng bạo công kích về phía Lục Tiên Kiếm Khuyết.

"Oanh!" Thủy Kỳ Lân tự bạo, sức mạnh tự bạo hủy thiên diệt địa

công kích về phía Tuyệt Tiên Kiếm Khuyết.

"Oanh!" Ngũ Hành Lão Tổ tự bạo, sức mạnh Ngũ Hành hỗn loạn cuồng bạo công kích về phía chỗ yếu kém phía trên Tru Tiên Kiếm Trận.

"Rắc!" Cùng lúc đó, trên Thiên Linh của Thanh Minh, từ Lôi Phạt Chi Thành, một đạo lôi đình đột nhiên đánh ra, xé rách hư không, mọi Hỗn Độn kiếm khí, sát cơ, sát khí đều yên diệt dưới lôi đình.

"Ầm!" Lôi đình giáng xuống, giới bích trận pháp của Tru Tiên Kiếm Khuyết ứng tiếng vỡ nát, chỗ kiếm khuyết đã bị Thanh Minh phá đi.

Y bước một bước, rời khỏi trận này.

Ngay lúc này, ba luồng sức mạnh tự bạo công kích, toàn bộ Tru Tiên Kiếm Trận không ngừng rung chuyển, vô số vết nứt lan rộng khắp trận pháp, vô số luồng sức mạnh công kích, tức khắc ầm ầm vỡ nát.

Sở dĩ Thanh Minh để ba tộc trưởng tự giải trong trận pháp là để dùng sức mạnh này phá trận, cũng không để sức mạnh đó lan đến Tây Phương Đại Lục, hủy diệt thêm nhiều khu vực và linh mạch.

Lúc này cũng đã bảo vệ được không ít khu vực.

Sau khi Thanh Minh rời khỏi Tru Tiên Kiếm Trận, đại trận liền bị phá đi, phần lớn sức mạnh đều ở trong trận pháp, triệt tiêu lẫn nhau với sức mạnh của Tru Tiên Kiếm Trận.

Lúc này chỉ có một phần cuồn cuộn lan ra, nhưng đã bị Lôi Phạt Chi Thành trương đại mấy ngàn vạn trượng ngăn cản, triệt để bảo hộ nơi này.

Sau khi hoàn tất mọi việc, Thanh Minh lần nữa tế xuất Lôi Phạt Chi Thành, mấy chục vạn đạo lôi đình giáng xuống, toàn bộ Tây

Phương Đại Lục biến thành biển lôi đình, lôi đình dày đặc không ngừng từ Lôi Phạt Chi Thành đánh xuống.

Trong Lôi Phạt Chi Thành, lôi đình hóa thủy, giữa lúc cuồn cuộn, hóa thành vô số lôi thủy, lôi đình.

Khí tức khủng bố càng lúc càng mạnh.

Trong biển lôi đình, mỗi đạo mạnh hơn, mỗi lần giáng xuống, đều yên diệt vô số Ma tộc.

Còn các tộc nhân Tam Tộc và Vạn Tộc, tuy không bị liên lụy, không bị thần lôi đánh trúng, nhưng lúc này cũng không dám động đậy.

Trong biển lôi đình sâu thẳm, ai dám tùy tiện hành động?

Vô số lôi đình cuồn cuộn như sóng biển, mỗi một đạo đều ma diệt vô số Ma tộc.

Nếu sơ suất một chút, thật sự thân tử đạo tiêu, triệt để vẫn lạc.

Vì vậy, nhìn Ma tộc không ngừng vẫn lạc, Tam Tộc và Vạn Tộc cũng không dám hành động bừa bãi.

Đến khi mọi việc đâu vào đấy, trong lòng mới thở phào nhẹ nhõm.

Thanh Minh nhìn Ma tộc đã vẫn lạc, Tây Phương Đại Lục cũng được bảo toàn phần lớn, không đến mức nghiêm trọng như vậy, y mới thu hồi Lôi Phạt Chi Thành.

Y liếc nhìn Hồng Quân đạo nhân và La Hầu đang từ Trung Ương Đại Lục đánh trở lại, liền chuẩn bị ra tay.

Mặt khác, trước khi Tru Tiên Kiếm Trận bị phá, các nhị tộc trưởng của Tam Tộc đã hiểu ý tộc trưởng, cũng đã thu hồi linh bảo của tộc trưởng nhà mình.

Chúc Long và các Đại Trưởng Lão hai tộc thấy vậy, đều khẽ thở

dài một tiếng.

Tộc trưởng nhà mình đã đi đến bước này, cũng là vì bảo toàn chủng tộc.

Nếu không, sao lại cam tâm vẫn lạc như vậy?

Đồng thời, họ cũng biết tộc trưởng có để lại thủ đoạn.

Trong pháp bảo của tộc trưởng, họ cảm nhận được một tia khí tức quen thuộc.

Tuy rằng khó mà tra xét, nhưng cũng chứng minh rằng tộc trưởng nhà mình có để lại thủ đoạn.

Như vậy, cứ theo con đường tộc trưởng đã sắp đặt mà tiếp tục đi là được.

Còn những chuyện khác, không cần để ý.

Do đó, sau khi trận pháp bị phá, Chúc Long, các Đại Trưởng Lão hai tộc liền dẫn dắt Tam Tộc và các Vạn Tộc còn lại rút khỏi chiến trường Tây Phương.

Dù sao Ma tộc cũng đã vẫn lạc trong biển lôi đình của Lôi Phạt Chi Thành, họ cũng không giúp được gì nữa.

Khi giao thủ ở cảnh giới đó, không có tồn tại nào có thể xen vào.

Lúc này rút lui, cũng có thể bảo tồn sức mạnh chủng tộc được nhiều hơn.

Vì vậy, ngay khoảnh khắc Lôi Phạt Chi Thành thu vạn lôi hải dương lại, Tam Tộc và Vạn Tộc đã lập tức rút về Trung Ương Đại Lục.

Hồng Quân đạo nhân và La Hầu lại đánh nhau một hồi, hai bên vừa vặn tách ra, tránh bị liên lụy.

“Lâm!” Thanh Minh bước một bước, đến trên Tu Di Sơn, một đạo Thiên Phạt lôi đình trực tiếp đánh trúng La Hầu, đánh y rơi xuống dưới mặt đất ức vạn trượng, thương thế cực kỳ nghiêm trọng.

Phòng ngự của y không nhỏ, nhưng dù sao cũng bị trọng thương, khó lòng chống đỡ.

Sau khi Thanh Minh dùng một đạo Thiên Phạt lôi đình đánh trúng La Hầu, y liếc nhìn Ác Thi của Hồng Quân đang tranh đoạt Tru Tiên Tứ Kiếm, trong mắt ẩn chứa thâm ý.

Y đã thu được Tru Tiên Kiếm và Tuyệt Tiên Kiếm, nhưng Lục Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm thì quả thực bị Ác Thi của Hồng Quân đạo nhân thu lại, dường như đã bị y nhắm chừng từ trước.

Lúc này mỗi bên đều đã có được, Thanh Minh cũng không tiện nói gì thêm.

“Oanh!” Lúc này, một đạo hắc mang từ trong lòng đất bay lên, đến trên Tu Di Sơn.

Chưa kịp ra tay, lại một đạo Thiên Phạt lôi đình giáng xuống.

“Oanh!” Trên Diệt Thế Đại Ma tràn đầy vết nứt, đạo vận ảm đạm, pháp tắc đình trệ, từng tia sức mạnh thoát ra.

“Oanh!” Lại một đạo Thiên Phạt lôi đình giáng xuống, vết nứt lại sâu thêm một phần.

Sức mạnh lôi đình và lực hủy diệt không ngừng xâm thực, truyền ra từng trận tiếng lách tách.

Thân thể La Hầu bị xâm thực, thương thế đã không thể lạc quan.

Hồng Quân đạo nhân nhìn mọi việc, thần sắc chấn kinh, không biết nên nói gì.

Đạo Ma Chi Tranh, chẳng phải là y và La Hầu sao?

Giờ lại biến thành Thanh Minh và La Hầu?

Nhưng Thiên Phạt lôi đình kia quả thực khủng bố, ngay cả y cũng e rằng khó lòng chống đỡ.

"Lâm!" Thanh Minh khẽ niệm một chữ, rồi kéo xuống.

Trên Cửu Thiên, mây đen cuồn cuộn, Thiên Phạt lôi đình trực tiếp giáng xuống.

Một đạo!

Hai đạo!

Ba đạo!

Mười đạo!

Trăm đạo!...

Thiên Phạt lôi đình dày đặc giáng xuống, ngay cả Ma Tổ La Hầu lúc này cũng biến sắc mặt thành xám tro.

"Ầm ầm ầm!!!" Vết nứt trên Diệt Thế Đại Ma không ngừng mở rộng, ánh sáng chói mắt.

Không biết qua bao lâu, Diệt Thế Đại Ma trực tiếp bị đánh vỡ nát.

Tru Tiên Trận phá, Diệt Thế Đại Ma và Ma tộc yên diệt.

Tâm thần của y (La Hầu) thương tổn chồng chất, Hồng Quân đạo nhân trọng thương, Thanh Minh cũng chịu ảnh hưởng nặng nề.

Lúc này, y đã vô lực hồi thiên.

Tây Phương Đại Lục, trên Tu Di Sơn.

Khí tức trên người La Hầu suy yếu, đã không còn pháp bảo nào có thể chống đỡ.

Y nhìn Thanh Minh, không mở miệng, chỉ có thần sắc càng thêm băng lãnh, càng thêm oán hận.

Diệt Thế Hắc Liên bị Hồng Quân đạo nhân đánh nát, Diệt Thế Đại Ma bị Thiên Phạt lôi đình của Thanh Minh đánh tan.

Lúc này, y trọng thương, Đại Đạo bản nguyên bị tổn hại, trên Đại Đạo xuất hiện vết nứt, Nguyên Thần có dấu hiệu tiêu tán, đã không còn khả năng thành công.

"Hủy Diệt Chi Đạo, Bản tọa đi không thành công, cũng không thể thành công..." "Thiên Đạo đã thành, không thể hủy diệt..." Sau một hồi lâu, La Hầu nhìn Thanh Minh, lạnh lùng nói.

"Thành hay không thành, Bản tôn không nói, cũng không hiểu!" Thanh Minh thần sắc bình tĩnh, không chút biểu lộ, thản nhiên đáp.

La Hầu không hiểu, Lôi Đình pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc hợp nhất thành Thiên Phạt Chi Đạo, đó mới là Đại Đạo chân chính.

Chỉ có y mới có thể đi thành công.

Chương 41

Hủy Diệt Chi Đạo của La Hầu, không thể thành công.

La Hầu nghe xong, trầm mặc không nói.

Mấy nhịp thở sau, y nhìn Hồng Quân đạo nhân, lạnh giọng nói: "Bản tọa không thành công, Hồng Quân, ngươi cũng sẽ không thành công.

Trận chiến này, chúng ta đều thua..." "Đáng tiếc, Bản tọa nhìn thấu quá muộn rồi..." Ánh mắt La Hầu u u, khó lường một cách khó hiểu.

Trong ma viêm nhảy múa, dường như đang ẩn chứa điều gì đó, khiến thần sắc Hồng Quân đạo nhân hơi đổi.

Khoảnh khắc sau, chỉ thấy trong đôi mắt La Hầu, bóng tối và ma khí từ từ tiêu tan, lần đầu tiên Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân thấy được ánh mắt trong trẻo của La Hầu, không chút tạp chất, dường như là nơi bản chất nhất của Đại Đạo.

La Hầu đã minh ngộ trận chiến này, nhưng đáng tiếc là y minh ngộ hơi muộn.

Trận chiến này, không có người chiến thắng.

Y đã thua, Hồng Quân đạo nhân cũng thua.

Còn về Thanh Minh, y không thể nhìn thấu, không biết trong trận chiến này, thắng hay thua, nhưng lúc này, y không còn thời gian để bận tâm nữa.

"Đại Đạo tại thượng, ta La Hầu hôm nay lập lời thề, từ nay Đạo suy Ma thịnh, Đạo thịnh Ma suy, Đạo Ma không cùng tồn tại, bất tử bất hưu!" Giữa thiên địa, đột nhiên vang lên giọng nói âm lãnh của La Hầu, tức khắc truyền khắp Hồng Hoang đại địa, Hỗn Độn Vạn Giới.

Là địch tranh đạo, La Hầu dù có vẫn lạc, cũng sẽ không để Hồng Quân đạo nhân được yên ổn.

Nay lập Đại Đạo thệ ngôn, tranh đấu Đạo Ma sẽ vĩnh viễn tồn tại, bất tử bất hưu.

Bên nào yếu hơn, bên đó sẽ quật khởi, tương hỗ kháng chiến, tồn tại mãi mãi, cho đến khi một bên triệt để yên diệt ở tận cùng Đại Đạo, khi đó lời thề Đại Đạo này mới dừng lại.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!..." Lúc này, trong bầu trời âm u, vang lên chín đạo âm thanh lôi đình, đó là Đại Đạo ứng với lời thề của La Hầu.

Ánh mắt La Hầu băng lãnh quét qua Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân một cái, khóe môi dường như hiện lên một nụ cười như có như không.

Chờ đến khi Thanh Minh nhìn kỹ, lại thấy thân thể La Hầu không ngừng trương đại.

La Hầu liều một đòn cuối cùng, tự bạo!

"Lâm!" Thanh Minh thần sắc bình tĩnh, trong khoảnh khắc ức vạn phần một sát na, lôi đình ấn ký giữa mi tâm y phóng ra lôi quang chói lọi, Thiên Phạt Chi Nhãn trong thức hải đột nhiên mở ra.

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo Thiên Phạt lôi đình càng thêm khủng bố giáng xuống, khí tức khủng bố cuồn cuộn, ngay cả Hồng Quân đạo nhân cũng không nhịn được mà lùi lại.

"Ầm!" Một đạo Thiên Phạt lôi đình trực tiếp ma diệt hơn nửa thân thể La Hầu, đánh tan sức mạnh tự bạo ngưng tụ trong thân thể y.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Lúc này, chỉ thấy trên Cửu Thiên, một đạo tiếp một đạo Thiên Phạt lôi đình trực tiếp giáng xuống.

Thiên Phạt Chi Nhãn tuy không hiển lộ ra, nhưng trên Cửu Thiên, trong mây đen, đã phủ khắp Tây Phương Đại Lục.

Từng đạo Thiên Phạt lôi đình từ Thiên Phạt Chi Nhãn bắn ra, xé rách thiên tế, mọi thứ đều quy về Hỗn Độn, trọng diễn Địa Thủy Phong Hỏa.

Trên mặt đất, xuất hiện vô số vực sâu dài mấy trăm vạn trượng.

Sức mạnh lôi đình và lực hủy diệt lúc này giao thoa nghiền nát, một dải chân không kéo dài đến tận Cửu Tiêu.

La Hầu thần sắc kinh hãi, Thanh Minh muốn dùng Thiên Phạt lôi đình triệt để tiêu diệt y.

Từng đạo Thiên Phạt lôi đình giáng xuống, La Hầu lúc này không còn phòng ngự, là một mục tiêu cực tốt.

Từng đạo giáng xuống, đánh thân thể La Hầu thành từng mảnh.

Thân thể bị đánh tan, Đại Đạo bị hủy diệt, Nguyên Thần bị tiêu diệt, vô số sức mạnh thoát ra, đã yên diệt dưới Thiên Phạt lôi đình.

Ngoài ức vạn dặm, Hồng Quân đạo nhân thần sắc kinh hãi nhìn mọi việc.

Thanh Minh, thật sự không cho La Hầu cơ hội tự bạo.

Thiên Phạt lôi đình kia, quả thực khủng bố đến cực điểm.

Hiện tại, ngay cả y cũng cảm thấy lôi đình như vậy giáng xuống người, cũng sẽ chịu công kích mạnh mẽ như thế.

Nếu không có chí bảo phòng ngự như Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay, e rằng đã phải lùi xa hơn nữa rồi.

Hồng Quân đạo nhân động tay, Thiện Thi và Ác Thi trở về thân thể y.

Từ Đại Đạo thệ ngôn của La Hầu, y đã đạt được minh ngộ, chém đi Chấp Niệm Thi đã không còn khó.

Hồng Quân đạo nhân từ từ bay xuống, đến nơi Tu Di Sơn cũ đã bị Thiên Phạt lôi đình hủy diệt.

Hồng Quân đạo nhân nhìn y, đôi mắt sâu thẳm như hắc động, ẩn chứa Vô Thượng Thiên Phạt chi uy, trong lòng tức khắc rùng mình.

Hiện tại nhìn Thanh Minh, y càng lúc càng không thể nhìn thấu.

Thậm chí, đối với thủ đoạn chân chính, căn nguyên chân chính của Thanh Minh, y càng thêm hiếu kỳ.

"Lần này, phải đa tạ Đạo hữu tương trợ, mới có thể thành công tiêu trừ La Hầu..." Hồng Quân đạo nhân nhìn Thanh Minh, chắp tay nói.

Nghe vậy, thần sắc trong mắt Thanh Minh dần khôi phục trong trẻo.

Ánh mắt y lướt qua Tây Phương Đại Lục, trong lòng thầm gật đầu.

Trừ việc Hồng Quân đạo nhân và La Hầu đã hủy đi một nửa, thì một nửa còn lại dưới sự bảo hộ của y vẫn bình an vô sự.

Như vậy, đợi sau này sinh linh Tây Phương tái sinh, Hồng Hoang tái diễn hóa, Tây Phương Đại Lục ít nhất có thể khôi phục khoảng bảy thành.

Theo thời gian trôi đi, cũng sẽ càng thêm hoàn thiện.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Hồng Quân đạo nhân nói: "Đạo hữu có thể từ Đại Đạo thệ ngôn của La Hầu mà ngộ ra Tam Thi Chi

Pháp, cũng thật đáng mừng rồi...” Nghe vậy, trong mắt Hồng Quân đạo nhân lóe lên một tia kinh ngạc, đáp: “Đa tạ Đạo hữu!” “La Hầu đã vẫn lạc, trận chiến này cũng đã lắng xuống.

Tiếp theo, Lượng Kiếp cũng chấm dứt...” Thanh Minh liếc nhìn Hồng Hoang đại địa, kiếp khí, sát khí, sát cơ, v.v.

đều đang từ từ tiêu tan.

Lượng Kiếp chấm dứt, mọi thứ đều trở nên trong trẻo.

Hồng Quân đạo nhân gật đầu, nhìn Thanh Minh nói: “La Hầu vẫn lạc, Lượng Kiếp lắng xuống.

Bần đạo sẽ không nán lại, cáo từ Đạo hữu!” Nói đoạn, y chắp tay sau đó, liền hóa thành một đạo hồng quang, tiêu độn trên Tây Phương Đại Lục.

Thanh Minh nhìn y rời đi, khóe môi hiện lên một nụ cười, sau đó phất tay một cái.

Một luồng Đại Đạo chi lực phất qua, thu lấy các mảnh vỡ Diệt Thế Hắc Liên, mảnh vỡ Diệt Thế Đại Ma và lực hủy diệt còn sót lại nơi đây.

Sau khi thu lại những thứ này, thân hình y khẽ động, tiêu độn vào sâu trong Tây Phương Đại Lục.

Trung Ương Đại Lục, ngoài Bất Chu Sơn.

“Đại chiến chấm dứt, Lượng Kiếp đã lắng xuống...” Trong đôi mắt Phục Hy hiện hóa đồ án Tiên Thiên Bát Quái, nhìn thiên địa lúc này dần trở nên trong trẻo, kiếp khí, sát khí và sát cơ, v.v.

đều từ từ rút đi, tiêu tán.

Trong lòng y hơi an định lại.

Dưới Lượng Kiếp, chúng sinh đều có khả năng vẫn lạc.

Phục Hy, Nữ Oa và Hậu Thổ, người đã tham gia che chở sinh linh, trong lòng đều có một cảm giác nguy hiểm.

Hiện tại Lượng Kiếp chấm dứt, mọi thứ đều sẽ trở nên tốt đẹp.

Cảm giác nguy hiểm trong lòng đều tiêu tán trong khoảnh khắc.

Thiên địa trong trẻo!

"Trên Tây Phương Đại Lục lôi đình giao thoa, tựa như biển lôi đình, có liên quan đến Thanh Minh tiền bối không?" Nữ Oa nhìn Phục Hy, mở miệng hỏi.

"Quả thực, với thực lực của tiền bối, việc tham gia vào trận chiến này cũng không có gì kỳ lạ..." Phục Hy nghe vậy, ánh mắt liếc nhìn Tây Phương Đại Lục.

Tuy không khuy tham được nhiều, nhưng cũng thấy được vài phần cảnh tượng.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ trên mặt khẽ rùng mình.

Không ngờ một trận chiến mà lại lôi kéo nhiều tồn tại đỉnh tiêm đến vậy.

Xem ra, Tam Tộc chỉ là một phần trong đó.

Trận chiến đỉnh phong cuối cùng mới là mấu chốt để Lượng Kiếp chấm dứt.

"Trận chiến này quả thực khủng bố.

Nếu không chấm dứt, cộng thêm Lượng Kiếp, e rằng sẽ có thêm nhiều sinh linh vẫn lạc..." Hậu Thổ bên cạnh nghe vậy, từ từ mở miệng nói.

Nữ Oa gật đầu.

Trong một khoảng thời gian, nàng cũng đã che chở không ít sinh

linh ở đây, hiểu rõ sự khủng bố của Tam Tộc Chi Chiến, Đạo Ma Chi Chiến.

Sinh linh và tộc nhân vẫn lạc nhiều không kể xiết.

Nếu đại chiến tiếp tục, Lượng Kiếp tiếp tục, nàng không dám tưởng tượng sinh linh vẫn lạc sẽ đạt đến mức độ nào.

"Thiên địa trong trẻo, Hồng Hoang diễn hóa, quy tắc và pháp tắc cũng sẽ càng rõ ràng hơn.

Đây là thời điểm tốt để chúng ta tu hành..." Phục Hy thu hồi ánh mắt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói.

Nghe vậy, hai người gật đầu, sau đó sắp xếp ổn thỏa cho các sinh linh trong sơn mạch, liền chuẩn bị bắt đầu tu hành.

Sau khi Thanh Minh thu lại phòng ngự bảo vật của La Hầu, mảnh vỡ Diệt Thế Hắc Liên và Diệt Thế Đại Ma, y liền hướng về Đông Phương Đại Lục.

Chương 42

Khi đi qua Trung Ương Đại Lục, y cũng biết việc Phục Hy, Nữ Oa và Hậu Thổ che chở sinh linh nơi đây.

Tu vi của họ tiến triển cũng không chậm.

Thanh Minh khẽ gật đầu, liền trực tiếp rời đi, tiếp tục hướng về Đông Phương Đại Lục.

Mất vạn năm thời gian, cuối cùng y cũng đến được Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh chắp tay đứng trên đỉnh Vô Lượng Sơn, nhìn các sinh linh trong Vô Cực Sơn Mạch.

Vô số sinh linh Hóa Hình, không ít tu sĩ đã tinh tiến.

Nhìn chung, Vô Cực Sơn Mạch đã phát triển tốt hơn nhiều.

Thanh Minh gật đầu, ánh mắt nhìn về một phương hướng khác của Đông Phương Đại Lục.

"Lượng Kiếp chấm dứt, xem ra, không ít Đại Thần Thông Giả sắp hiện thế..." Thanh Minh nhìn chỗ Đông Côn Luân Sơn lúc này tuy chưa thật sự hiện thế, nhưng đã hiển lộ ra, trong lòng thầm nói một tiếng.

Hiện tại Lượng Kiếp chấm dứt, thiên địa bắt đầu trở nên trong trẻo, mọi thứ lại sẽ hướng đến sự hoàn thiện tốt hơn.

Quy tắc và pháp tắc cũng sẽ trở nên tốt hơn, rõ ràng hơn, đối với việc sinh linh tham ngộ và tu hành, cũng sẽ tốt hơn.

Ngoài ra, trong số các sinh linh đản sinh tiếp theo, tu vi sẽ có sự đề thăng.

Dù sao thiên địa trở nên càng hoàn thiện, dưới sự hoàn thiện của quy tắc và pháp tắc, đối với các sinh linh mới đản sinh, cũng có không ít lợi ích.

Mỗi lần sau Lượng Kiếp, thiên địa cùng quy tắc, pháp tắc đều sẽ trở nên càng hoàn thiện và đề thăng.

Đó cũng là lý do vì sao các tồn tại đỉnh tiêm và sinh linh mới đản sinh trong Hồng Hoang có tu vi thực lực càng ngày càng cường hãn.

Vì vậy, trong thời gian diễn hóa của Lượng Kiếp mới tiếp theo, sẽ đạt đến một mức độ khác.

Sức mạnh của Lượng Kiếp, các sinh linh đản sinh, Đại Thần Thông Giả, v.v.

đều sẽ mạnh hơn Lượng Kiếp trước.

Trong lòng Thanh Minh ý niệm lóe lên, sau đó y xoay người, tiến vào Hỗn Nguyên Cung.

Trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, trước người, lơ lửng các mảnh vỡ Diệt Thế Hắc Liên và Diệt Thế Đại Ma.

So với Diệt Thế Đại Ma, tình trạng của Diệt Thế Hắc Liên khá hơn một chút.

Diệt Thế Đại Ma bị Thiên Phạt lôi đình đánh nát, trừ một phần nhỏ bản nguyên có thể sử dụng ra, thì những phần còn lại, thật sự không còn bất kỳ chỗ nào có thể lợi dụng được.

Sở dĩ là Thiên Phạt, chính vì nó có thể đánh nát linh bảo, tiêu diệt Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đó mới là uy lực khủng bố của Thiên Phạt.

Nếu không, Thiên Phạt lôi đình đâu còn được gọi là Thiên Phạt lôi

đình.

"Hắc Liên bị vỡ nát, sau khi kết hợp một tia bản nguyên của Diệt Thế Đại Ma, rồi trọng tân luyện chế một lần nữa, nhiều nhất cũng chỉ khôi phục được Lục Phẩm tạm thời.

Muốn khôi phục Thập Nhị Phẩm, chỉ có thể tẩm dưỡng thêm thời gian dài hơn..." Thanh Minh cẩn thận đánh giá rất lâu, sau khi suy tính trong lòng, y đưa ra một phán đoán.

Nhưng dù hiện tại chỉ khôi phục Lục Phẩm, sau này cũng có cơ hội khôi phục Thập Nhị Phẩm.

Dù sao trong Diệt Thế Hắc Liên cũng ẩn chứa Hủy Diệt Pháp Tắc, Thanh Minh hoàn toàn có thể hiệp trợ khôi phục.

Dù sao lực hủy diệt trong Thiên Phạt lôi đình cũng không nhỏ, hoàn toàn có thể từ từ đề thăng trong quá trình tẩm dưỡng.

Nghĩ đoạn, Thanh Minh tế xuất Càn Khôn Đỉnh, đem tất cả mảnh vỡ Diệt Thế Hắc Liên ném vào trong đó, sau đó thêm một ít Tiên Thiên dược liệu, phối hợp khả năng phản bản quy nguyên ngưng tụ Tiên Thiên bản nguyên của Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu luyện chế Diệt Thế Hắc Liên.

"Hô!" Khoảnh khắc tiếp theo, một luồng khí tức càn khôn mênh mông từ Càn Khôn Đỉnh cuồn cuộn lan ra, lại tụ tập không ít lực lượng càn khôn, sau đó phối hợp Thiên Địa chi lực, không ngừng tiến vào Diệt Thế Hắc Liên đang khôi phục hình thái liên hoa lúc này.

Diệt Thế Hắc Liên được trọng tân luyện chế, lúc này chỉ ở cấp độ Ngũ Phẩm, bị vỡ nát như vậy, quả thực khá nghiêm trọng.

Ba ngàn năm sau, tình trạng của Diệt Thế Hắc Liên cơ bản đã ổn định.

Lúc này, Thanh Minh phất tay, tất cả mảnh vỡ Diệt Thế Đại Ma

đều được ném vào Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu phản bản quy nguyên, luyện chế tất cả mảnh vỡ đó thành bản nguyên hủy diệt, sau đó dung nhập vào Diệt Thế Hắc Liên.

Cũng cần tốn một khoảng thời gian, lại ba ngàn năm sau, cuối cùng việc luyện chế đã hoàn thành.

Sau khi dung hợp bản nguyên, Thanh Minh lại lần nữa luyện chế.

Lại năm ngàn năm sau, Diệt Thế Hắc Liên cuối cùng đã ổn định.

Điều đáng kinh hỉ là, Diệt Thế Hắc Liên lúc này, lại có cấp độ Bát Phẩm, chỉ còn một bước nữa là có thể tiến vào cấp độ Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đây quả là một niềm vui bất ngờ, nhờ có Càn Khôn Đỉnh và một số Tiên Thiên dược liệu được thêm vào.

Nếu không, chỉ với một chút bản nguyên của Diệt Thế Đại Ma, đạt được Lục Phẩm đã là cực hạn rồi.

Hiện tại có thể đạt Bát Phẩm, quả thực là công lao của Thanh Minh và Càn Khôn Đỉnh.

Như vậy, sau khi tẩm dưỡng một thời gian, việc khôi phục Cửu Phẩm sẽ không còn khó khăn nữa.

Thanh Minh cẩn thận nhìn một cái, sau đó thu lại Diệt Thế Hắc Liên và Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu giai đoạn tu hành và chuẩn bị cuối cùng.

Thời gian, trong Hồng Hoang, là thứ trôi nhanh nhất, cũng là thứ ít đáng giá nhất.

Các Đại Thần Thông Giả bình thường, thời gian bế quan tu hành đều tính bằng vài Nguyên Hội, mười mấy Nguyên Hội, hoặc thậm chí vài chục Nguyên Hội.

Như Phục Hy, Nữ Oa, những Đại Thần Thông Giả đỉnh tiêm này, nếu tính lâu hơn một chút, tự nhiên sẽ là vài trăm Nguyên Hội.

Những tồn tại như Thanh Minh, Hồng Quân đạo nhân, một lần bế quan sẽ tương đối lâu hơn, hơn ngàn Nguyên Hội, mấy ngàn Nguyên Hội đều là bình thường.

Cứ như vậy, trong lúc bế quan, đã trôi qua một ngàn năm trăm Nguyên Hội.

Một ngàn năm trăm Nguyên Hội, tuy rằng trên người Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân, chỉ là tăng thêm đạo hạnh, gia tăng tích lũy đối với Đại Đạo, không có quá nhiều sóng gió lớn.

Mọi việc đều đang tiến triển ổn định.

Nhưng một ngàn năm trăm Nguyên Hội này trong Hồng Hoang, lại dẫn đến không ít biến động.

Trong Lượng Kiếp trước, vô số sinh linh vẫn lạc, tinh huyết không ngừng đổ về U Minh Huyết Hải.

Lực lượng huyết sát bị U Minh Huyết Hải hấp thu, bắt đầu có khả năng tự tịnh hóa.

U Minh Huyết Hải vốn cực kỳ đặc thù, lực lượng huyết sát ẩn chứa trong đó từ lâu đã không thể xem nhẹ.

Hiện tại lại thêm tinh huyết và lực lượng huyết sát từ hai Lượng Kiếp hội tụ và đề thăng, lúc này bắt đầu ẩn chứa sức mạnh đặc thù, bắt đầu dựng dục sinh linh trong đó.

Sinh linh đản sinh từ U Minh Huyết Hải, sẽ là một tồn tại đặc thù.

Mấy phương đại lục trong Hồng Hoang đã sớm bắt đầu quá trình khôi phục của riêng mình.

Tuy rằng các đại lục khác cũng bị tổn hại không nhỏ, nhưng so

với Tây Phương Đại Lục, thì tương đối nhẹ hơn rất nhiều.

Cần biết rằng, mấy phương đại lục khác, chiến hỏa lan rộng tuy rộng lớn, nhưng các khu vực bị hủy diệt lại không tập trung vào một điểm cụ thể.

Huống hồ, trừ đại chiến Tam Tộc về sau, những trận chiến trước đó đều nằm trong phạm vi chấp nhận được.

Chỉ sau khi Tam Tộc tham chiến, ba vị tộc trưởng ra tay, mới khiến không ít khu vực của Hồng Hoang bị tổn hại.

Nhưng những điều này so với Tây Phương Đại Lục, nơi tập trung hỏa lực của các tồn tại đỉnh tiêm và là nơi bị ảnh hưởng nghiêm trọng nhất, thì tốc độ khôi phục lúc này hiển nhiên không nhanh bằng mấy phương đại lục khác.

Thanh Minh đã bảo vệ được không ít khu vực của Tây Phương Đại Lục, bảo vệ không ít tiên sơn linh mạch.

Nhưng một nửa sự hủy diệt kia, nhân quả nghiệp lực vẫn sẽ rơi trên người Hồng Quân đạo nhân và La Hầu.

La Hầu vẫn lạc, Hồng Quân đạo nhân phải gánh vác nhiều hơn.

Cộng thêm thân phận của y (Hồng Quân), muốn Chứng Đạo Hỗn Nguyên, đi Đại Đạo chi lộ, đã không còn khả năng nữa.

Năm thành một phương đại lục bị hủy, Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng khá bất đắc dĩ, nhưng cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể trước tiên Chứng Đạo Hỗn Nguyên rồi tính.

Lúc này trong Hồng Hoang, lại một mảnh bình yên, các bên đều đang tu hành.

Các sinh linh đản sinh, và các sinh linh trước đó, đều đang tự mình đề thăng.

Các tồn tại như Vạn Tộc, Tam Tộc lúc này đang khôi phục nguyên khí, sau đó hóa giải nhân quả nghiệp lực của bản thân, rồi mới tính đến chuyện khác.

Hồng Hoang Đại Lục không ngừng diễn biến, tất cả kiếp khí, sát khí và sát cơ, v.v.

đã triệt để tiêu tán trong một ngàn năm trăm Nguyên Hội.

Thiên địa trong trẻo, đại lục khôi phục, mọi thứ đều đang tiến triển theo hướng tốt đẹp hơn.

Ước chừng chẳng bao lâu nữa, trừ Tây Phương Đại Lục ra, các khu vực khác sẽ có thể hoàn toàn khôi phục, sau đó sẽ bắt đầu diễn hóa theo hướng tốt đẹp hơn.

Khi đó, sẽ là một thời đại khác biệt.

Ngọc Kinh Sơn, trong Tử Tiêu Cung.

"Ong!" Đột nhiên, một Đại Đạo từ trên người Hồng Quân đạo nhân kéo dài ra, lơ lửng trước người y.

Tam Hoa bay vụt ra, chìm vào ba khu vực trong Đại Đạo, tức thì bùng phát ra khí tức Đại Đạo càng thêm khủng bố.

Thấy tình hình này, Hồng Quân đạo nhân thần sắc rùng mình.

Đại Đạo ấn ký giữa mi tâm y khẽ chấn động, tức khắc ba đạo thần quang lóe lên, hóa thành ba thân ảnh, chính là Thiện Thi, Ác Thi và Chấp Niệm Thi, thứ mà y mới chém ra sau khi Đạo Ma Chi Chiến chấm dứt.

"Tam Thi hợp nhất, trợ Chứng Hỗn Nguyên!" Hồng Quân đạo nhân nói một câu, sau đó thủ ấn trong tay không ngừng kết, rồi đánh nhập vào 'Tam Thi Đại Đạo' của bản thân.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy Tam Thi nhìn nhau một cái, sau đó

thân thể trương đại, rồi tự giải khai, hóa thành vô cùng tinh túy sức mạnh Đại Đạo, sau đó theo hướng Tam Hoa độn nhập, bắt đầu chìm vào trong Đại Đạo.

"Ầm!" Tức khắc, liền thấy trong Đại Đạo khuấy động vô số gợn sóng, từng trận khí tức Đại Đạo tinh túy mênh mông cuồn cuộn lan ra.

Tam Thi hợp nhất, dung nhập vào trong Đại Đạo.

Chương 43

Tiếp theo, chính là bước mấu chốt nhất.

"Vụt!" Lúc này, một đạo tử quang lóe lên, tức khắc hóa thành Tạo Hóa Ngọc Điệp, bắt đầu chém xuống Đại Đạo.

"Oanh!" Ngay khoảnh khắc Tạo Hóa Ngọc Điệp tiếp xúc với Đại Đạo của bản thân y, sức mạnh Tam Thi bắt đầu phản phệ, chấn động khiến Tạo Hóa Ngọc Điệp bay vụt ra ngoài, trong đại điện hỗn loạn không chịu nổi, Đại Đạo chi lực vặn vẹo hỗn loạn.

"Phụt!" Hồng Quân đạo nhân trong miệng đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, thần sắc tái nhợt như vậy, trong đôi mắt tràn đầy vẻ khó tin.

"Sao có thể?!

Tam Thi hợp nhất, sức mạnh đã hợp nhất, không thể nào không Chứng Đạo được?" Hồng Quân đạo nhân khó tin nói.

Cảnh tượng trước mắt, hoàn toàn không giống với dự đoán của y.

Hiện tại Đại Đạo bị thương, không thể tiếp tục, chỉ có thể trước tiên khôi phục, sau đó lại tiếp tục trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên.

Tam Thi hợp nhất, trong lý luận tu hành Tam Thi Chi Đạo, chính là bước cuối cùng.

Tam Thi Chi Đạo dung nhập Đại Đạo thành công, nhưng khi muốn trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên, lại gặp phải Đại Đạo phản phệ.

Tình huống như vậy, y không dám tin.

Tam Thi Chi Đạo đã đi thành công, sao lại không thành công?

Hiện tại Tam Thi bản nguyên đã bị tổn hại mấy phần, cũng không

thể chống đỡ được mấy lần trùng kích nữa.

Vì vậy, Hồng Quân đạo nhân sau khi khôi phục, liền phải một lần trùng kích thành công.

Nếu không, Tam Thi bản nguyên lại bị tổn hại, e rằng khó lòng tiếp tục.

Trong lòng ý niệm thay đổi ngàn vạn lần, Hồng Quân đạo nhân thần sắc khó coi, ngưng trọng.

Tình huống như vậy vượt quá dự liệu của y.

Nhưng cũng không còn cách nào, chỉ có thể tiếp tục khôi phục bản thân, sau đó tìm kiếm cơ hội trùng kích tốt hơn.

Nếu không, mưu đồ nhiều năm như vậy, thật sự sẽ uổng phí.

Không thể nào, cũng không cho phép cục diện như vậy xuất hiện.

Nghĩ đoạn, Hồng Quân đạo nhân liền nhắm mắt, bắt đầu khôi phục thương thế.

Cứ như vậy, trong Hồng Hoang lại trôi qua tám trăm Nguyên Hội.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Lôi Đình và Hủy Diệt Pháp Tắc giao triền, diễn hóa ra Thiên Phạt Chi Đạo, một Đại Đạo thuộc về Thanh Minh.

Đại Đạo lúc này đã thuế biến, cơ hội Chứng Đạo đã đến.

"Rắc!" Từ giữa mi tâm của Thanh Minh, cùng với trong Thiên Phạt Chi Nhãn, hai đạo Thiên Phạt lôi đình dung hợp làm một, sau đó trực tiếp đánh xuống Thiên Phạt Chi Đạo, trực tiếp dung nhập vào trong đó.

"Oanh!" Một luồng khí tức Đại Đạo tức thì cuồn cuộn lan ra, mang theo Vô Thượng Thiên Phạt chi uy, cùng với, Hỗn Nguyên chi

uy.

Cơ hội Chứng Đạo, nay đã đến!

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

"Đại Đạo vô hình, sinh dục thiên địa; Đại Đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt; Đại Đạo vô danh, trường dưỡng vạn vật; Ngô không biết tên y, cưỡng đặt tên là Đạo!" "Một là Đạo vậy, một ở ngoài thiên địa, nhập vào giữa thiên địa, nhưng lại hướng về tự nhiên của thiên địa vậy..." "Một tán hình thành khí, hoặc nói hư vô, hoặc nói tự nhiên, hoặc nói vô danh, đều là một vậy..." Từng trận Đại Đạo chi âm vang vọng bên tai Thanh Minh, vang vọng trong Hỗn Nguyên Cung, vang vọng trong Vô Cực Sơn Mạch.

Lúc này, Thiên Phạt Chi Đạo có Thiên Phạt Chi Nhãn và Thiên Phạt lôi đình của Thanh Minh dung nhập vào, trong đó lôi quang chớp động, vạn lôi bùng phát, tựa như biển lôi đình, lôi thủy bắn ra, khủng bố dị thường.

Vô số tia pháp tắc Đại Đạo từ Thiên Phạt Chi Đạo kéo dài ra, dung nhập vào hư không.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, trên Cửu Thiên, vang lên từng trận tiếng nổ, một luồng Thiên Phạt chi uy khủng bố bao trùm.

Vô số sinh linh trong sơn mạch Nguyên Thần run rẩy, phủ phục trên mặt đất, không dám nhìn thẳng Thiên Uy.

Giữa lúc mây đen cuồn cuộn, một con mắt khổng lồ từ từ hiện lên trên Cửu Thiên.

Ánh mắt lạnh lùng, vô tình quét khắp Hồng Hoang chúng sinh.

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo Thiên Phạt lôi đình từ Thiên Phạt Chi Nhãn giáng xuống, trực tiếp tiến vào Hỗn Nguyên Cung, rơi vào Thiên Phạt Chi Đạo.

Lách tách!!!

Từng trận tiếng vang nhẹ từ Thiên Phạt Chi Đạo tán phát ra, bước cuối cùng của Đại Đạo, đã trong quá trình thuế biến.

Đạo Thiên Phạt lôi đình, mang theo một luồng khí tức Thiên Đạo nồng đậm, Thiên Phạt lôi đình sau khi thật sự diễn hóa, giờ đây đã thật sự trở thành Thiên Phạt lôi đình của một phần Thiên Đạo, lần này trợ Thanh Minh một tia lực lượng.

Thiên Phạt lôi đình không ngừng dung nhập, diễn hóa của Thiên Phạt Chi Đạo lúc này cũng đã hoàn thành.

Thủ ấn trong tay Thanh Minh không ngừng đánh nhập vào Thiên Phạt Chi Đạo.

Mỗi một thủ ấn đều khuấy động lực lượng Tuyên Cổ Thương Khung, ẩn chứa Vô Thượng Thiên Phạt chi uy, ẩn chứa Đại Đạo chi lực Lôi Đình và Hủy Diệt, không ngừng dung nhập vào Thiên Phạt Chi Đạo.

Không biết đã trôi qua bao lâu, dường như vạn năm, ức vạn năm.

Chờ đến khi thủ ấn giáng xuống, mọi thứ lắng xuống, rốt cuộc đã thành công.

"Đại Đạo vô cực, Hỗn Nguyên quy nhất!" Thanh Minh thần sắc bình tĩnh, nhìn về Hồng Hoang đại địa, trong miệng khẽ nói một câu.

"Đông!

Đông!

Đông!..." Lời vừa dứt, liền nghe trên Cửu Thiên, truyền đến chín đạo Đại Đạo chuông minh chi âm, vang vọng giữa thiên địa.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, toàn bộ thiên địa chấn động, vô số tu sĩ sinh linh kinh hãi.

Cảm nhận được thiên địa chấn động, khí tức Đại Đạo và uy áp bao trùm, đều không biết đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ có một bộ phận nhỏ Đại Năng và Đại Thần Thông Giả, thần sắc chấn kinh nhìn về phía Vô Cực Sơn Mạch.

Thanh Minh, Chứng Đạo!

Việc Chứng Đạo, lúc này, chỉ có những người trên Đại La Kim Tiên, hoặc các Hỗn Nguyên Kim Tiên Đại Năng hoặc Thần Ma đỉnh tiêm mới biết.

Dù sao cảnh giới đó, cũng là cảnh giới mà họ truy cầu, là mục tiêu cả đời.

Hiện tại có Thần Ma đã đi đến toàn bộ bước này, là vị đầu tiên giữa thiên địa, không có lý do gì để không chấn kinh.

Một Đại Đạo diễn hóa giữa thiên địa, kèm theo từng trận Đại Đạo chi âm phiêu miểu, không ngừng hiện lên trên Cửu Thiên tại Vô Cực Sơn Mạch.

Lúc này, các sinh linh quan sát Đại Đạo diễn hóa này, có kẻ khai mở linh trí, có kẻ tấn thăng tu vi, có kẻ minh ngộ Đại Đạo chí lý sâu sắc hơn.

Gần Vô Cực Sơn Mạch, mấy chục ức sinh linh lúc này đều đạt được cơ duyên tạo hóa vô cùng lớn, lúc này đang chìm đắm trong đó, tìm kiếm thêm nhiều cơ duyên.

"Oanh!" Trên Hỗn Nguyên Cung, hào quang vạn trượng, tử khí đông ba mươi vạn dặm, vô số linh khí ngưng tụ, vạn hoa nở rộ, huyền âm trận trận.

Lúc này, trong thiên địa, xuất hiện vô số dị tượng, báo hiệu cho Hồng Hoang đại địa, hàng triệu triệu ức sinh linh.

Trong Thái Hư Điện.

Đột nhiên, Thanh Minh ngẩng đầu, liếc nhìn trên Hỗn Nguyên Cung.

Lúc này Thiên Phạt Chi Đạo diễn hóa, Lôi Đình pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc không ngừng diễn hóa.

Từ Đại Đạo Nguyên, đến Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên, cuối cùng diễn hóa đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đại Đạo diễn hóa cũng khiến vô số sinh linh, tu sĩ quan sát được lợi ích vô cùng lớn.

Người được lợi nhiều nhất, chính là các sinh linh và tu sĩ trong Vô Cực Sơn Mạch.

Lần này họ thu hoạch được lợi ích không nhỏ.

Thanh Minh liếc nhìn, sau đó thu hồi ánh mắt, rồi từ từ đứng dậy, bước một bước, đến đỉnh Vô Lượng Sơn.

Chắp tay đứng, nhìn cảnh tiên gia mỹ lệ, vùng sơn mạch thượng giai này, trên mặt y lộ ra một nụ cười mỉm.

"Từ ngày hôm nay, Ngô, chính là Thanh Minh Đạo Quân!" Sau một hồi lâu, Thanh Minh trong miệng nói một tiếng.

Một đạo âm thanh tựa như Đại Đạo chi âm, vang vọng bên tai mỗi một sinh linh trong Hồng Hoang, dường như đã khắc sâu vào Đại Đạo, không thể ma diệt được nữa.

"Ầm ầm!!!" Cùng lúc đó, trên mặt đất, nứt ra một vực sâu, sau đó một đạo thần binh xuyên qua, tấn công Thanh Minh.

Trên Cửu Thiên, lại có một đạo Thiên Phạt lôi đình giáng xuống.

Thanh Minh thần sắc lạnh lùng.

Giữa lúc đôi mắt y mở ra khép lại, một đạo lôi đình khủng bố bắn ra, trực tiếp đánh tan thần binh diễn hóa từ địa kiếp kia.

Thiên Phạt lôi đình giáng xuống từ Cửu Thiên, bị y bắt trong tay, sau đó trực tiếp bóp nát, hóa thành từng tia tạo hóa, rơi xuống trong sơn mạch.

Là một phần của Thiên Đạo, lại chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, việc Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quả thực cũng không cần độ kiếp.

Công kích của địa kiếp và thiên kiếp lúc này, chính là sự kiểm nghiệm của thiên địa.

Nhưng các Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đản sinh sau này, thì sẽ cần độ Hỗn Nguyên Thiên Kiếp.

Uy lực của thiên kiếp, cũng sẽ do Thanh Minh tự mình chế định.

Y liếc nhìn Thiên Phạt Chi Nhãn đang dần rút đi giữa lúc mây đen cuồn cuộn, sau đó thu hồi ánh mắt, lần nữa đặt lên Hồng Hoang đại địa.

Nhìn những năm này, Hồng Hoang Đại Lục diễn biến, Thanh Minh cũng không quá bất ngờ.

Hơn hai ngàn Nguyên Hội thời gian, Hồng Hoang đã khôi phục hơn tám thành, cũng coi như gần đủ rồi.

Tây Phương Đại Lục, muốn hoàn toàn khôi phục, cũng không dễ dàng như vậy, nhưng sau này sẽ có cơ hội.

Chương 44

Ít nhất, nó sẽ không còn nghèo nàn như quỹ tích ban đầu nữa.

Thanh Minh gật đầu, sau đó thu hồi ánh mắt, lần nữa trở về Hỗn Nguyên Cung.

Trong Hành Cung Long Tộc.

"Không ngờ, cuối cùng Chứng Đạo Hỗn Nguyên, lại là Thanh Minh Đạo Quân..." Chúc Long thần sắc có vài phần kinh ngạc.

Vốn dĩ y cho rằng Hồng Quân đạo nhân sẽ tiên Chứng Đạo, nhưng không ngờ, lại là Thanh Minh Đạo Quân.

"Dù sao như vậy cũng tốt.

Thanh Minh Đạo Quân năm xưa đã hứa cho Tam Tộc một tuyến sinh cơ.

Y có thể Chứng Đạo, cũng là chuyện tốt..." Chúc Long thầm nghĩ, gật đầu nói.

Thanh Minh năm xưa đã hứa sinh cơ cho Tam Tộc, cũng có ân với Tam Tộc.

Y có thể Chứng Đạo, cũng là một chuyện tốt.

Nếu bị Hồng Quân đạo nhân đi trước, việc này e rằng sẽ càng thêm không ổn.

Vì vậy, lần này, cũng là kết quả tốt nhất.

Chúc Long liếc nhìn, sau đó thu hồi ánh mắt, tiếp tục tu hành.

Sâu trong Bắc Phương Đại Lục, Kỳ Lân Tổ Địa.

"Vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên giữa thiên địa.

Chẳng trách năm xưa Đạo Quân có thể tự mình hứa sinh cơ cho Tam Tộc...” “Thân phận và quyền hành của Thanh Minh Đạo Quân, e rằng không đơn giản như vậy...” Đại Trưởng Lão Kỳ Lân tộc thần sắc nghiêm túc, nhìn về Đông Phương Đại Lục, trong miệng ngưng giọng nói.

Nói đoạn, y cũng không cảm thấy việc này có gì không ổn, ngược lại còn cảm thấy đây mới là điều y vẫn muốn thấy.

Nếu thật sự là Hồng Quân đạo nhân, thì thật sự không ổn chút nào.

Dù sao, năm xưa Thanh Minh đã hứa sinh cơ cho Tam Tộc.

Y có thể tiên Chứng Đạo Hỗn Nguyên, tự nhiên là điều họ nguyện ý thấy nhất.

Hiện tại đã như nguyện, cũng có thể an tâm tu hành, và khôi phục nguyên khí chủng tộc của bản thân.

Sau khi thu hồi ánh mắt, y liền bắt đầu sắp xếp.

Sâu trong Nam Phương Đại Lục, Bất Tử Hỏa Sơn.

Trong Phượng Thiên Điện.

“Thanh Minh Đạo Quân Chứng Đạo Hỗn Nguyên, trở thành tồn tại đỉnh tiêm đầu tiên giữa thiên địa, cũng là chuyện trong dự liệu...” “Như vậy, mọi thứ đều lắng xuống, cũng là một kết quả tốt nhất...” Đại Trưởng Lão Phượng Tộc nhìn về Đông Phương Đại Lục, trong miệng lẩm bẩm nói.

Thanh Minh Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Tam Tộc nguyện ý thấy.

Hiện nay thành công Chứng Đạo, cũng là kết quả tốt nhất.

Lúc này nhìn, y cũng gật đầu, tiếp theo, cũng là chuyện nên làm rồi.

Sau khi thu hồi ánh mắt, y liền tiếp tục tu hành và lo chuyện của chủng tộc.

Ngoài Bất Chu Sơn, trong Phượng Tê Sơn.

"Đạo Quân Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đã là tồn tại cường đại nhất giữa thiên địa..." Phục Hy mở đôi mắt, nhìn về hướng Đông Phương Đại Lục, từ từ mở miệng nói.

"Năm xưa trong Hồng Hoang, các Đại Năng có thể chạm đến ngưỡng cửa Chứng Đạo không nhiều.

Đạo Quân và Hồng Quân tiền bối, chính là những tồn tại gần cảnh giới này nhất.

Đạo Quân có thể Chứng Đạo sớm hơn, đó cũng là bình thường..." Nữ Oa nghe vậy, tức khắc mở miệng nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ bên cạnh, người trước đó đến tìm Nữ Oa để tu hành, cũng gật đầu, tỏ vẻ khá tán đồng.

"Ca ca, Đạo Quân lần này Chứng Đạo, thiếp nên đến chúc mừng Đạo Quân.

Dù sao, năm xưa cũng là Đạo Quân đã giải cứu thiếp..." Nữ Oa thầm nghĩ, rồi nói với Phục Hy.

"Quả thực như vậy, nhưng vi huynh lần này thăng cấp sắp đến, trong thời gian ngắn e rằng không thể rời đi.

Lần này, vậy muội đi đi..." Phục Hy nghe vậy, nhíu mày nói.

Lúc này y sắp tấn thăng Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nếu gián đoạn cảm ngộ quá lâu, đối với việc tu hành của y, sẽ khá bất lợi.

Y cũng biết muội muội đối với Đạo Quân khá sùng bái, cũng thường niệm danh Đạo Quân, nếu muội đi thì cũng thích hợp.

Đương nhiên, Hậu Thổ, người đã nghe nói nhiều lần từ trước,

trong lòng cũng khá khao khát, tự nhiên cũng sẽ đi cùng.

Y cũng không lo lắng về sự an nguy của họ.

Dù sao hai vị Đại La Kim Tiên trung kỳ tồn tại, trong Hồng Hoang lúc này, không có nguy hiểm.

Nữ Oa nghe vậy, khẽ gật đầu, sau đó nói với Hậu Thổ: "Như vậy, Hậu Thổ muội muội liền cùng ta đi đi!" "Tốt!" Hậu Thổ đáp một tiếng, trên mặt nở một nụ cười mỉm.

Nói đoạn, hai người liền từ biệt Phục Hy, sau đó hướng về Đông Phương Đại Lục.

Ngọc Kinh Sơn, trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đạo nhân thần sắc cổ tĩnh không chút gợn sóng, không nhìn ra sâu cạn, nhưng trong lòng, quả thực sóng gió ngập trời, kinh hãi vô cùng.

Thanh Minh, lại Chứng Đạo!

Người chiến thắng Đạo Ma Chi Chiến, chẳng phải là y sao?

Vì sao lại bị Tam Thi phản phệ, Đại Đạo phản phệ, bản nguyên bị tổn hại?

Vị tồn tại Chứng Đạo Hỗn Nguyên đầu tiên, chẳng phải nên là y sao?

Trong lòng Hồng Quân đạo nhân vô số suy nghĩ lóe lên, y rơi vào trầm tư, không hiểu vì sao sự việc tiến triển, lại khác xa với dự đoán của y đến vậy, khác biệt lớn như trời vực.

"Hoặc là, thật sự như La Hầu đã nói, Đạo Ma Chi Chiến, không có người chiến thắng, Đạo và Ma, đều đã bại..." "Đạo lộ Chứng Đạo của Bần đạo, ở đâu đây?" Hồng Quân đạo nhân ngẩng đầu, nhìn lên Cửu Thiên, trong miệng khẽ than, ngữ khí tràn đầy bất đắc dĩ.

Tiền đồ lúc này, thật sự một mảnh mờ mịt.

Tam Thi Chi Đạo, đã đi đến khoảnh khắc cuối cùng, lại không đi thông được.

Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đã không thể đi thông được nữa.

Hiện tại bước cuối cùng của Tam Thi hợp nhất, tạm thời không thể đi thông, muốn tiếp tục, e rằng phải tìm một con đường khác.

"Thanh Minh Đạo hữu đã Chứng Đạo, hoặc là, đối với tình huống lúc này của Bần đạo, có thể trợ giúp một phen..." "Nếu có thể thành công Chứng Đạo, nợ một phần nhân quả, cũng không tiếc..." Hồng Quân đạo nhân trong lòng thầm nói, sau đó thu Tạo Hóa Ngọc Điệp, thu lại Đại Đạo của bản thân.

Bước cuối cùng của Tam Thi hợp nhất, cũng tạm thời gác lại, đợi sau khi hỏi Thanh Minh về con đường sau này, rồi sẽ tiếp tục.

Nghĩ đoạn, Hồng Quân đạo nhân liền đứng dậy, đến đỉnh Ngọc Kinh Sơn.

Giữa lúc phất tay, y đã mở ra trận pháp phòng ngự, sau đó liền hướng về Đông Phương Đại Lục.

Ngọc Kinh Sơn vốn nằm gần Đông Phương Đại Lục, với tu vi và tốc độ của Hồng Quân đạo nhân, cũng không tốn quá nhiều thời gian, chỉ vỏn vẹn hơn ngàn năm, y đã đến được Vô Cực Sơn Mạch.

Y không có tâm tư đi ngắm cảnh tiên gia tuyệt mỹ, cũng không để ý đến Vô Cực Sơn Mạch trở nên tốt đẹp hơn.

Hiện tại, tất cả tâm tư đều đặt vào việc sau này nên đi thế nào, Thanh Minh rốt cuộc có thể trợ giúp không?

Do đó, trong khoảnh khắc, y đã đến ngoài Hỗn Nguyên Cung.

“Đạo hữu xin mời vào...” Ngay từ khi Hồng Quân đạo nhân đến đây, Thanh Minh đã biết.

Đợi đến khi y đến nơi, liền mở miệng nói.

Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, không chút dừng lại, trực tiếp tiến vào Hỗn Nguyên Cung, đến trên Thái Hư Điện, thấy Thanh Minh ngồi ở một bên bàn.

Y đi thẳng đến bồ đoàn ở bên kia bàn, trực tiếp ngồi xuống.

Hồng Quân đạo nhân nhìn trà ngộ đạo của Thanh Minh.

Tuy trong lòng vẫn đang vương vấn sự việc này, nhưng lúc này dưới tác dụng của khí tức trà ngộ đạo, y cũng hơi bình tĩnh lại vài phần, nâng chén trà lên, khẽ nhấp một ngụm.

“Bần đạo lần này đến đây, có một việc muốn thỉnh giáo Đạo hữu...” Hồng Quân đạo nhân đặt chén trà xuống, nhìn Thanh Minh, mở miệng nói.

“Đạo hữu lần này đến đây, phải chăng là vì việc Chứng Đạo Hỗn Nguyên?” Thanh Minh uống cạn trà ngộ đạo trong chén, sau đó nhìn Hồng Quân đạo nhân, mở miệng hỏi.

Nghe vậy, mắt Hồng Quân đạo nhân sáng lên.

Thanh Minh lại biết mục đích y đến.

Nếu như vậy, vấn đề Chứng Đạo, dường như có lời giải.

Dù sao, người biết vấn đề, cũng sẽ biết cách giải quyết vấn đề.

Vì vậy, y cảm thấy, lần này, hẳn là có thể thành công.

“Thủ đoạn của Đạo hữu quả nhiên thông thiên.

Quả thực, Bần đạo đến vì việc này...” Hồng Quân đạo nhân nghe xong, tức khắc gật đầu nói, không hề che giấu.

“Hỗn Nguyên Chi Đạo, xét theo tình huống của Đạo hữu lúc này, đã không thể đi thông được nữa...” Thanh Minh trong mắt lôi quang lóe lên, nhìn Hồng Quân đạo nhân trước mặt, thản nhiên mở miệng nói.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

“Hỗn Nguyên Chi Đạo, xét theo tình huống của Đạo hữu lúc này, đã không thể đi thông được nữa...” Lời này của Thanh Minh, quả thực không sai.

Thân phận của Hồng Quân đạo nhân, dưới tình huống Thiên Đạo diễn hóa, chưởng khống Hồng Hoang lúc này, thân là Ma Thần chuyển thế, muốn Chứng Đạo Hỗn Nguyên, quả thực không mấy khả năng.

Chương 45

Hơn nữa, năm thành nghiệp lực của toàn bộ Tây Phương Đại Lục đang ở trên người y, cũng là một trở ngại cho việc Chứng Đạo.

Khi lần đầu tiên trùng kích Hỗn Nguyên Chi Đạo, dưới sự phản phệ của Tam Thi bản nguyên và Đại Đạo phản phệ, y đã bị tổn hại mấy phần.

Dưới tình huống như vậy, muốn Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quả thực không còn khả năng nữa.

Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, thần sắc tức thì biến đổi.

Vốn dĩ y thấy Thanh Minh một lời nói ra ý định của mình, cứ nghĩ Thanh Minh sẽ có cách giúp y Chứng Đạo Hỗn Nguyên.

Như vậy, dù có nợ Thanh Minh một phần nhân quả cũng không tiếc.

Nhưng Thanh Minh lúc này, lại không cho hy vọng, khiến ngọn hy vọng lại một lần nữa tắt lịm.

"Vì sao Bần đạo không thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên?" Trong lòng nghĩ đoạn, Hồng Quân đạo nhân hỏi một câu.

"Thân phận của Đạo hữu đặc thù, dưới sự chưởng khống của Thiên Đạo, có một tầng trở ngại.

Ngoài ra, nghiệp lực trên người Đạo hữu, cũng đang kiềm chế Đạo hữu..." "Dưới tình huống như vậy, Đạo hữu sao có cơ hội Chứng Đạo?" Thanh Minh nhìn y, nguyện ý mở miệng nói.

Nghe vậy, trái tim Hồng Quân đạo nhân chìm xuống đáy cốc.

Mưu đồ bao nhiêu năm, rốt cuộc, lại là một màn hư không?

Đã đi đến bước này, lại ở thời khắc cuối cùng, không thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Khi sắp vấn đỉnh đỉnh phong Hồng Hoang, truy cầu Đại Đạo cao hơn, lại bị đoạn tuyệt sao?

Hồng Quân đạo nhân trong lòng thở dài.

Y thua.

La Hầu đã vẫn lạc, y cũng không thể Chứng Đạo.

Rốt cuộc, mọi thứ đều trở thành hư không.

"Đạo hữu tuy không thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng có thể Chứng Đạo thành Thánh, đi một con đường khác..." Thanh Minh nhìn y, đột nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, mắt Hồng Quân đạo nhân lại một lần nữa sáng lên, ngọn hy vọng trong lòng lại bùng cháy.

Thánh Nhân!

Thánh Nhân cũng là Chứng Đạo.

Trước đây y có lẽ không quá rõ ràng về cảnh giới này, nhưng sau khi Thanh Minh nói ra, trong lòng y liền có một trận minh ngộ.

Thánh Nhân, vẫn là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cùng với chiến lực.

Nhưng Thánh Nhân là Thiên Đạo đạo quả, Nguyên Thần ký thác trong Thiên Đạo, dưới Thiên Đạo, trong Hồng Hoang, bất tử bất diệt.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ...

Thanh Minh, là một phần của Thiên Đạo, là tồn tại chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, sau khi Chứng Đạo, có thể tiếp dẫn bốn đạo Hồng Mông Chi Khí trong Thiên Đạo.

Trong Thiên Đạo có chín đạo Hồng Mông Tử Khí, một đạo đã dung nhập vào vận chuyển của Thiên Đạo.

Còn lại tám đạo, Thanh Minh chỉ có thể tiếp dẫn bốn đạo, một đạo cấp cho Hồng Quân đạo nhân, ba đạo còn lại, sau này tự y có thể sắp xếp.

Bốn đạo còn lại, thì do Hồng Quân đạo nhân sau khi thành Thánh sẽ tiếp dẫn xuống, để tự y sắp xếp.

Ngoài ra, trong số bảy đạo Hồng Mông Chi Khí, có một đạo đã độn đi, tức là, chỉ có sáu đạo Hồng Mông Tử Khí có thể thành Thánh.

Đó chính là nguyên nhân vì sao dưới Thiên Đạo chỉ có Thất Thánh.

Hồng Quân đạo nhân lúc này nghe xong lời Thanh Minh, thần sắc biến ảo bất định.

Như vậy, mọi chuyện đều đã rõ ràng, Thánh Nhân chi đạo và Hỗn Nguyên chi đạo, quả thực đều có lợi hại riêng.

Xét theo tình huống lúc này, thì Thánh Nhân chi đạo đương nhiên là con đường duy nhất, cũng là con đường có nhiều lợi ích nhất hiện tại.

Tuy rằng có vài phần gò bó, nhưng trong Hồng Hoang, lợi ích cũng vô cùng hiển nhiên.

“Xem ra, Bần đạo lần này, cũng chỉ có thể lựa chọn Thánh Nhân chi lộ...” Trong lòng nghĩ đoạn, Hồng Quân đạo nhân nhìn Thanh Minh, mở miệng nói.

“Thân phận của Đạo hữu vốn đặc thù, thành Thánh, tình huống cũng sẽ khác biệt, cũng sẽ khác với các Thánh Nhân sau này.

Đạo hữu không cần lo lắng...” Thanh Minh nhìn y, mỉm cười thần bí nói.

Việc hoàn thiện Thiên Đạo, bổ sung thiên địa, Thanh Minh cảm thấy, không ai khác ngoài Hồng Quân đạo nhân có thể làm được.

Một lựa chọn tốt biết bao, sao có thể không để y hợp đạo chứ?

Là một phần của Thiên Đạo, là tồn tại chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, người được chọn để hợp đạo tự nhiên phải chọn kỹ càng.

Xem ra Hồng Quân đạo nhân, thì không tồi.

Hồng Quân đạo nhân nghe xong lời Thanh Minh, thần sắc ngẩn ra.

Y không rõ lời này của Thanh Minh có ý gì, nhưng nếu khác biệt với các Thánh Nhân khác, là ở phương diện tốt thì tốt, nếu không tốt, thì thật sự khó giải quyết rồi.

Nhưng nhìn thần sắc Thanh Minh, chắc cũng không phải điều xấu chứ?

Trong lòng nghĩ vậy, y cũng không mở miệng.

"Đạo hữu sau khi thành Thánh, mọi việc đều sẽ biết.

Lúc này cũng không cần lo lắng quá nhiều..." Thanh Minh nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân gật đầu, không tiếp tục vướng bận chuyện sau này.

Hiện tại điều mấu chốt nhất, là phải thành Thánh trước đã.

Vì sau khi thành Thánh sẽ biết mọi chuyện, vậy không cần vướng bận những việc đó.

"Đạo hữu, với tình huống hiện tại của Bần đạo, nên Chứng Đạo thành Thánh như thế nào?" Hồng Quân đạo nhân hỏi.

"Ong!" Thanh Minh nghe xong, động tay, một đạo tử quang lóe lên, đó chính là một đạo Hồng Mông Tử Khí.

"Đây chính là cơ sở thành Thánh, Hồng Mông Tử Khí.

Đạo hữu có tử khí này tương trợ, liền có thể Chứng Đạo thành Thánh...” Thanh Minh đưa Hồng Mông Tử Khí trong tay cho Hồng Quân đạo nhân, mở miệng nói.

Hồng Quân đạo nhân vốn dĩ không cần như các chư Thánh sau này.

Cảnh giới tu vi của y vốn đã mắc kẹt ở một bước.

Với tình huống hiện tại, đạo Hồng Mông Chi Khí chỉ là một khế cơ thành Thánh mà thôi.

Về mặt cảnh giới tu vi, y cũng không có gì kém.

Nếu không phải thân phận của bản thân cùng nghiệp lực, tình huống Tam Thi bản nguyên bị tổn hại, với tu vi thực lực của y, thật sự có thể Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cũng chính vì vậy, y mới lựa chọn Thánh Nhân chi đạo.

Hồng Quân đạo nhân nhìn Hồng Mông Tử Khí trong tay Thanh Minh, trong mắt sáng lên quang mang.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Khi Thanh Minh lấy ra Hồng Mông Tử Khí, Hồng Quân đạo nhân trong lòng tức thì minh ngộ ra Thánh Nhân chi đạo nên đi thế nào, nên mượn Hồng Mông Tử Khí để thành Thánh ra sao.

Mọi thứ đều đã rõ ràng.

Còn về sau này y sẽ khác biệt với các Thánh Nhân khác ra sao, đúng như Thanh Minh đã nói, sau khi thành Thánh, mọi thứ đều sẽ biết.

Thanh Minh biết rằng sau khi Hồng Quân đạo nhân thành Thánh, dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, sẽ có tin tức truyền đạo đến Hồng Quân đạo nhân.

Thanh Minh không hề lo lắng điểm này, chỉ cần dẫn đạo Hồng Quân đạo nhân thành Thánh, mọi việc sau này đều sẽ tiến triển theo quỹ đạo chính xác.

"Đạo hữu trợ Bần đạo thành Thánh, Bần đạo nợ Đạo hữu một phần nhân quả..." Hồng Quân đạo nhân trong đôi mắt tràn ngập tử quang rực rỡ, dời ánh mắt khỏi Hồng Mông Tử Khí, nhìn Thanh Minh, nghiêm túc nói.

Nếu sự việc thành công, có thể thuận lợi thành Thánh, nợ một phần nhân quả, đó cũng là điều không tiếc.

Y cũng biết, nếu không vì một phần nhân quả, Thanh Minh sao lại tốt bụng giúp y thành Thánh?

Phần nhân quả thành Thánh như vậy, sẽ rất lớn, nhưng để giải quyết khốn cục của bản thân, đó cũng là điều không thể tránh khỏi.

Muốn thành Thánh, chỉ có thể chấp nhận.

Vì vậy, y thản nhiên chấp nhận một phần nhân quả.

"Một phần nhân quả, ứng với Thiên Đạo là được, giữa Bản tôn và ngươi, không có nhân quả..." Thanh Minh thản nhiên nói, đôi mắt sâu thẳm, ẩn chứa Vô Thượng Thiên Phạt chi uy, dường như Thiên Phạt Chi Nhãn và đôi mắt Thanh Minh trùng điệp làm một, khủng bố dị thường.

Thấy vậy, Hồng Quân đạo nhân trong lòng đại kinh.

Tuy Thanh Minh nói vậy, nhưng y cũng biết rằng sau khi thành Thánh sẽ rõ.

"Như vậy, tiện đa tạ Đạo hữu rồi..." Trong lòng nghĩ đoạn, Hồng Quân đạo nhân vươn tay, đón lấy Hồng Mông Tử Khí trong tay Thanh Minh, sau đó thu lại.

“Sau lần này, Đạo hữu lợi dụng Hồng Mông Tử Khí, cộng thêm thủ đoạn và thực lực của bản thân, có thể trong vòng hơn trăm Nguyên Hội liền thành Thánh.

Sau này, những việc Đạo hữu nên làm, cũng gần như có thể làm được rồi...” Thanh Minh nhìn y, khẽ nhấp một ngụm trà ngộ đạo, sau đó từ từ mở miệng nói.

Hồng Quân đạo nhân gật đầu, không mở miệng.

Thanh Minh đã nói như vậy, y cũng đã hiểu không ít.

Sau khi thành Thánh, sẽ minh ngộ mọi việc, tất cả, đều sẽ biết sau khi thành Thánh.

Sau khi uống cạn trà ngộ đạo trước người, y đứng dậy chắp tay nói: “Lần này, đa tạ Đạo hữu giải hoặc tương trợ.

Chương 46

Như vậy, Bần đạo liền tiên thành Thánh, sau này sẽ cùng Đạo hữu trò chuyện.

Cáo từ!" "Đạo hữu đi thong thả!" Thanh Minh nói một tiếng.

Hồng Quân đạo nhân gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ cũ.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân hướng về Ngọc Kinh Sơn, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười mỉm, khẽ cười nói: "Như vậy, mọi việc liền hoàn thành.

Vận chuyển của Thiên Đạo, cũng sẽ càng thêm hoàn thiện..." Nói đoạn, Thanh Minh liền thu hồi ánh mắt.

Có Hồng Quân đạo nhân bổ toàn Thiên Đạo, hiệp trợ Thiên Đạo vận chuyển, sau này lại có Thanh Minh không ngừng hoàn thiện thiên địa, đề thăng Thiên Đạo.

Như vậy, mọi thứ đều sẽ tiến triển theo hướng tốt đẹp hơn.

Trong lòng nghĩ đoạn, Thanh Minh liền nhắm mắt, tiếp tục tham ngộ Đại Đạo, cũng chờ đợi thời cơ.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân Đạo Nhân sau khi rời Hỗn Nguyên Cung, trở về Tử Tiêu Cung, liền bắt đầu con đường thành Thánh.

Một luồng khí Hỗn Mông từ trong tay bay ra, sau đó trực tiếp dung nhập vào Tam Thi Chi Đạo của y.

Lập tức, Đại Đạo bắt đầu thuế biến, diễn hóa theo con đường Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thấy vậy, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ thở phào nhẹ nhõm, rồi phất tay, Tạo Hóa Ngọc Điệp bay ra, huyền phù trên Khánh Vân, tử quang rực rỡ chói mắt, từng trận khí tức Đại Đạo cuồn cuộn lan ra.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, vô số Đại Đạo Pháp Tắc ti tuyến từ Tạo Hóa Ngọc Điệp lan ra, một mặt tiến vào hư không, dung nhập vào Thiên Đạo.

Một mặt khác, lại liên kết với Tam Thi Chi Đạo của y, lúc này bắt đầu dung hợp một phần Thiên Đạo Chi Lực để hoàn thành bước cuối cùng.

Sau khi hoàn tất mọi việc, Hồng Quân Đạo Nhân liền nhắm chặt hai mắt, bắt đầu hoàn chỉnh quá trình thuế biến cuối cùng, trùng kích Thánh Nhân chi cảnh.

Tình hình lúc này cho thấy, cũng sẽ không phải chờ đợi quá lâu, chỉ cần bản nguyên khôi phục, Đại Đạo thuế biến hoàn thành, Đạo Quả Thiên Đạo Thánh Nhân liền có thể thành tựu.

Sau khi dẹp bỏ tạp niệm trong lòng, Hồng Quân Đạo Nhân liền chuyên tâm tu hành.

Trong khi Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân ai nấy tu hành, Hồng Hoang lúc này cũng vô cùng bình tĩnh, Hồng Hoang tự thân diễn hóa, các sinh linh tự sinh đều đang trong quá trình tu hành của mình.

Một số Đại Thần Thông Giả cũng sẽ không ngừng đản sinh, Hồng Hoang trong tương lai sẽ bước vào một thời đại khác.

Lúc này, Nữ Oa và Hậu Thổ, hai nữ từ Phượng Tê Sơn ngoài Bất Chu Sơn, Trung Ương đại lục, đã mất hơn vạn năm thời gian, cuối cùng cũng đến bên ngoài Vô Cực Sơn Mạch.

Thanh Minh vốn đã nói cho Nữ Oa biết vị trí Vô Cực Sơn Mạch, lần này khi y Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Vô Lượng

Sơn hiển Thánh, vô số sinh linh và tu sĩ trong Hồng Hoang đều biết rõ Vô Cực Sơn Mạch nằm ở đâu.

Bên ngoài Vô Cực Sơn Mạch.

"Đây chính là Vô Cực Sơn Mạch sao?

Quả nhiên là tiên cảnh diễm lệ, chốn trường sinh thượng đẳng!" Nữ Oa và Hậu Thổ khi nhìn thấy cảnh sắc như vậy, trên khuôn mặt tươi cười lập tức hiện lên một vẻ kinh ngạc, rồi ánh mắt sáng bừng, không khỏi cảm thán vẻ đẹp tuyệt mỹ của sơn mạch này.

Tu hành tại đây, e rằng tốc độ đề thăng sẽ càng nhanh hơn.

Trong Vô Cực Sơn Mạch, vô tận tiên sơn linh mạch liên miên bất tuyệt, thụy khí hà quang vươn xa ức vạn dặm, mây ngũ sắc phiêu diêu, tiên khí bốc hơi.

Vạn ngàn sắc xanh biếc điểm xuyết giữa đó, nơi chân trời xa xăm, ráng chiều cùng cô vụ tề bay, thu thủy hòa một màu với trời, một bức tranh tiên cảnh tuyệt mỹ hiện ra trước mắt.

Trong vô vàn tiên sơn linh mạch bất tận đó, có một ngọn núi cao ngất trời, mây mù bao phủ, linh nham kỳ thạch, vạn ngàn cây xanh biếc, khí tượng vạn nghìn!

Mặt trời chiếu rừng quang đãng, từng lớp từng lớp mây đỏ ngàn sợi uốn lượn; gió nổi hẻm âm u, vạn đạo mây ngũ sắc bay lượn nhẹ nhàng.

Đây là phúc địa tiên gia thượng đẳng, trong tiên sơn linh mạch, lại có động thiên phúc địa đỉnh tiêm, chốn trường sinh!

Hai nữ vốn đản sinh ở Bất Chu Sơn, trung tâm của Trung Ương đại lục, là trung tâm trong trung tâm, nhưng đã quen với cảnh sắc quanh Bất Chu Sơn.

Lúc này, khi thấy Vô Cực Sơn Mạch, liền bị cảnh tiên gia mỹ lệ này hấp dẫn.

Nữ Oa và Hậu Thổ trước đó trong lòng đã vô cùng hướng tới nơi này, muốn xem có thật như Thanh Minh đã nói không, nay vừa thấy, quả nhiên đúng như vậy, chỉ có hơn chứ không kém.

Hai nữ ngắm nhìn Vô Cực Sơn Mạch rất lâu sau đó, liền động thân, hướng về Vô Lượng Sơn.

Với tu vi Đại La Kim Tiên của hai nữ, cũng không tốn bao thời gian, đã đến đỉnh Vô Lượng Sơn, thấy được Hỗn Nguyên Cung hùng vĩ, khôi hoằng.

Khiến trong lòng các nàng cũng vô cùng chấn động.

Quả nhiên, chỉ có cung điện như thế này mới xứng với thân phận và thực lực của Đạo Quân.

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Đúng lúc đó, chỉ thấy một đạo lôi quang lóe lên, sau đó hóa thành thân ảnh Thanh Minh.

Nữ Oa và Hậu Thổ đầu tiên khẽ giật mình, lập tức chắp tay nói, "Bái kiến Đạo Quân!" "Nữ Oa đạo hữu, Hậu Thổ đạo hữu!" Ánh mắt Thanh Minh lướt qua hai nữ, mỉm cười nói.

Hậu Thổ không hề ngạc nhiên khi Đạo Quân biết thân phận của mình, dù sao với thân phận và thủ đoạn của Đạo Quân, một Đại La Kim Tiên như nàng không thể nhìn thấu hay biết được thân phận của Đạo Quân cũng là chuyện bình thường.

"Chúng thiếp lần này đến đây, là để chúc mừng Đạo Quân Chứng Đạo Hỗn Nguyên, trở thành cường giả đứng đầu thiên địa!" "Vì Đạo Quân mà mừng!" Hai nữ nhìn nam tử trẻ tuổi với dung mạo nho nhã, khí tức hư vô, hòa cùng thiên địa, nhưng lại là cường giả đứng đầu

thiên địa, chắp tay hành lễ, trong lòng lại không khỏi xao động.

Cũng phải, trong Hồng Hoang cường giả vi tôn, đối mặt với sự tồn tại như Thanh Minh, có chút xao động cũng là bình thường.

Hơn nữa, Thanh Minh từng cứu Nữ Oa, trước đó đã có thiện cảm, giờ tái kiến, cảm giác đó càng thêm rõ ràng.

Thanh Minh cười cười, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói, "Cảnh sắc Vô Cực Sơn Mạch của Bản tôn tú lệ, Bản tôn sẽ dẫn hai vị đạo hữu đi xem nhé!" Nói rồi, Thanh Minh phất tay triệu một đám mây lành, rồi kéo tay hai nữ lên đám mây lành đó, sau đó cùng ngắm nhìn cảnh đẹp tú lệ của Vô Cực Sơn Mạch.

Nơi tiên gia như thế này, cảnh sắc tự nhiên không thể chê vào đâu được, ngay cả với nhãn giới của Thanh Minh lúc này, cũng cảm thấy vô cùng tuyệt vời.

Nữ Oa và Hậu Thổ sắc mặt hơi đỏ, nhưng cũng lập tức khôi phục, sau đó đứng trên mây lành, bắt đầu cùng Thanh Minh du ngoạn Vô Cực Sơn Mạch.

Trong quá trình phát triển không ngừng sau này của Vô Cực Sơn Mạch, diện tích của nó thực tế đã không ngừng mở rộng.

Sau khi Thanh Minh Chứng Đạo Hỗn Nguyên, diện tích thực sự của Vô Cực Sơn Mạch mới được xác định.

Ước tính bảo thủ diện tích hiện tại, đại khái cũng có chu vi mấy ức vạn dặm, là phúc địa tiên gia đỉnh cấp hạng nhất nhì ở Đông Phương đại lục, dù sao Đạo Trường của vị Hỗn Nguyên đầu tiên của Hồng Hoang tự nhiên không phải tầm thường.

Nữ Oa và Hậu Thổ trước đây chỉ thoáng nhìn đã không ngớt lời tán thán, lúc này khi nhìn thấy cảnh sắc tiên gia rộng lớn và tú lệ như vậy, trong lòng các nàng cũng chấn động đến không nói nên lời.

Vốn dĩ cho rằng, cảnh sắc ở trung tâm Trung Ương đại lục đã không tệ, đặc biệt là mấy năm nay, dưới sự diễn hóa của Hồng Hoang, các phương đại lục đều đang biến hóa theo chiều hướng tốt đẹp hơn, Bất Chu Sơn càng trở nên tuyệt vời, cảnh sắc càng tú lệ.

Nhưng so với Vô Cực Sơn Mạch của Thanh Minh, thì lại không bằng.

Nhìn cảnh sắc như vậy, trong lòng các nàng đều có một cảm giác rằng cứ ở đây tu hành là được, chẳng cần rời đi.

Sau khi du ngoạn hơn trăm năm, Thanh Minh mới đưa Nữ Oa và Hậu Thổ trở về Hỗn Nguyên Cung.

Trong Thái Hư Điện.

"Đạo Quân, Vô Cực Sơn Mạch quả nhiên là phúc địa tiên gia thượng đẳng của Hồng Hoang, tu hành tại đây, e rằng tốc độ tấn thăng sẽ càng nhanh hơn…" Nữ Oa mở lời nói, lời này cũng chẳng sai.

Với tiên thiên linh khí dồi dào như vậy, quy tắc và pháp tắc cũng vô cùng rõ ràng, lại được khí tức Hỗn Nguyên của Thanh Minh bao phủ, cùng Đại Đạo chi lực giáng lâm, tu hành trong khu vực như vậy, tốc độ tự nhiên không cần phải nói.

Hậu Thổ nghe vậy, vô cùng tán đồng gật đầu.

"Nếu đã như vậy, vậy hai vị đạo hữu cứ ở đây tu hành một đoạn thời gian đi, sau này nếu muốn rời đi, cũng có thể…" Thanh Minh đối với Nữ Oa và Hậu Thổ, hai vị sẽ có tác dụng cực lớn trong việc hoàn thiện Hồng Hoang sau này, cũng có phần hảo cảm.

Kể từ khi các nàng có ý định này, y cũng không cự tuyệt, ở đây tu hành cũng không tệ.

Nghe lời, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau cười.

Thanh Minh phất tay, lấy ra Ngộ Đạo Trà chiêu đãi Nữ Oa và Hậu Thổ.

Bởi vì trước đó đã tặng một hộp ngọc Ngộ Đạo Trà cho Phục Hy và Nữ Oa, kết thiện duyên, nên hai nữ đối với hương vị Ngộ Đạo Trà vô cùng tán thưởng.

Nhưng trong Hồng Hoang, chỉ có nơi của Đạo Quân mới có loại trà này.

Ngộ Đạo Trà trong tay các nàng, sau bao nhiêu năm, cũng đã uống hết.

"Sau này nếu muốn thưởng thức Ngộ Đạo Trà, e rằng phải thường trú ở nơi của Đạo Quân rồi…" Nữ Oa khẽ nhấp một ngụm sau đó, nửa đùa nửa thật nói.

"Nếu hai vị đạo hữu thích Ngộ Đạo Trà, sau này thường xuyên đến hoặc thường trú đều được…" Nghe vậy, Thanh Minh cũng cười nói.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, chỉ cười mà không nói.

Du ngoạn hơn trăm năm, tuy hai nữ trong lòng đã có hảo cảm với Thanh Minh, cũng có chút tâm tư, nhưng lúc này, thời cơ chưa tới, sau này sẽ có cơ hội.

Sau khi chiêu đãi một phen, Nữ Oa và Hậu Thổ quả nhiên ở lại đây tu hành.

Dù sao cũng đã đến rồi, Đạo Quân lại vừa mới tấn thăng, nếu không nhân cơ hội này tu hành một phen, e rằng chuyến đi này cũng uổng phí.

Thanh Minh cũng không từ chối, đích thân vì các nàng giảng giải một số Pháp Tắc Chi Đạo.

Đối với Nữ Oa mà nói, Tạo Hóa Chi Đạo chính là mấu chốt Chứng Đạo.

Hậu Thổ tuy Đại Đạo Thổ không phải mấu chốt Chứng Đạo cuối cùng, nhưng lại là mấu chốt đề thăng tu hành hiện tại của nàng.

Bởi vậy, Pháp Tắc Chi Đạo lúc này, đối với hai nữ vừa mới Đại La Kim Tiên trung kỳ, quả thực có tác dụng không nhỏ.

Không chỉ vậy, Thanh Minh còn vô cùng hào phóng lấy ra hai quả "Hoàng Trung Lý" tương trợ hai nữ tu hành.

Đối với sự ban tặng hào phóng như vậy của Thanh Minh, hảo cảm trong lòng hai nữ đã tăng vọt, đôi mắt đẹp liên tục tỏa dị sắc, suýt chút nữa đã lấy thân báo đáp mà thường trú ở Hỗn Nguyên Cung.

Tuy chưa đến mức đó, nhưng lần này các nàng đã ngầm động phương tâm.

Hiện tại có lẽ không phải thời cơ, nhưng sau này, chưa biết chừng sẽ có cơ hội.

Hai nữ ai nấy có tâm tư riêng, lúc này cũng không tiếp tục suy nghĩ nữa, bởi vì Thanh Minh lúc này đã bắt đầu giảng giải Pháp Tắc Chi Đạo.

"Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh, chúng sinh trục đạo, dĩ minh thiên địa, dĩ hiểu đại đạo.

Đại Đạo duy nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, vạn vật quy nhất hợp đạo.

Cố, chúng sinh trục đạo, cố trục nhất giả!

Chương 47

Pháp tắc chi đạo, tại dữ thiên địa chi gian, tự nhiên chi gian, chúng sinh chi gian…" Từng đạo Đại Đạo chi âm không ngừng vang vọng bên tai Nữ Oa và Hậu Thổ, khiến tâm thần các nàng thanh tĩnh, trên Khánh Vân đã ngưng tụ ra hai đóa hoa, lúc này đang tỏa ra thần quang rực rỡ, tinh túy khí tức Đại Đạo tràn ngập.

Đùng!

Lúc đó, hai quả Hoàng Trung Lý lập tức nổ tung, luồng lực lượng khủng bố đó liền dung nhập vào trong cơ thể Nữ Oa và Hậu Thổ, bắt đầu vận chuyển đại chu thiên, khiến pháp lực của các nàng không ngừng đề thăng.

Đại Đạo chi âm giảng giải tương trợ đề thăng khả năng nắm giữ pháp tắc, sức mạnh của Hoàng Trung Lý đề thăng pháp lực của các nàng.

Trong hơn ngàn năm ngắn ngủi, cảnh giới của các nàng đã có chút lỏng lẻo, nếu không có gì bất ngờ, e rằng không lâu sau sẽ tấn thăng, cũng là một bất ngờ thú vị.

Thời gian trôi mau, thoắt cái đã mười Nguyên hội.

Mười Nguyên hội thời gian, đối với Hồng Hoang lúc này mà nói, quả thực không phải ngắn.

Dù sao, thời gian Lượng kiếp mới vừa diễn hóa tiếp cận hai ngàn Nguyên hội, quả thực không ngắn, cũng không phải nước chảy hoa trôi.

Một Lượng kiếp thời gian, định trước là phải đi xa hơn.

Bởi vậy, dù đã tiếp cận hai ngàn Nguyên hội, nhưng Hồng Hoang

vẫn vô cùng bình tĩnh, không có đại sự xảy ra, ai nấy vẫn đang bận tu hành.

Tuy mười Nguyên hội không phải dài đối với Hồng Hoang, nhưng đối với Nữ Oa và Hậu Thổ đang tu hành lúc này, tác dụng lại không nhỏ.

Phải biết rằng, các nàng vốn đã ở cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Có Thanh Minh tương trợ, có sức mạnh của Hoàng Trung Lý tương trợ, trong mười Nguyên hội mà không tấn thăng, thì thật sự không biết nói sao nữa.

Tuy cuối cùng vẫn chưa thể bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng hai nữ cũng vô cùng hài lòng.

Hiện tại chỉ còn thiếu bước cuối cùng, chỉ cần có một thời gian thích hợp, hoặc một cơ duyên, thì việc tấn thăng sẽ thành công tự nhiên.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ mở mắt, mỉm cười nói, "Hai vị đạo hữu lần này thu hoạch không nhỏ, không lâu sau liền có thể bước vào cảnh giới viên mãn." Thanh Minh tự nhiên nhìn rõ tu vi của hai nữ lúc này, đều đã một chân bước vào cảnh giới viên mãn.

Chỉ cần tốn một đoạn thời gian, hoặc một cơ duyên thích hợp, liền có thể tự nhiên tấn thăng cảnh giới viên mãn.

Đối với các sinh linh hoặc tu sĩ khác, có lẽ sẽ gặp chút khó khăn, nhưng đối với Nữ Oa và Hậu Thổ, những Đại Thần Thông Giả đỉnh tiêm này, quả thực không quá khó khăn, dù sao tư chất và căn nguyên đã ở đó.

"Lần này nếu không có Đạo Quân tương trợ, chúng thiếp e rằng

không thể đề thăng nhanh như vậy…" Nữ Oa và Hậu Thổ chắp tay nói, lời này quả thực là sự thật.

Tu vi của các nàng tuy không cách xa Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng để thực sự tấn thăng, trong mười Nguyên hội mà có thể tấn thăng, đó cũng là nhờ vận khí rồi.

Huống chi, một chân đã bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, lần này đều nhờ Thanh Minh tương trợ.

Nếu không, muốn đạt đến cảnh giới tu vi hiện tại, không có mấy chục Nguyên hội là không thể làm được.

"Cũng là tư chất và cơ duyên của các ngươi…" Thanh Minh nghe vậy, mỉm cười nói.

Thanh Minh nói như vậy, các nàng không mở lời, nhưng trong lòng cũng đã ghi nhớ.

"Lần này chúng thiếp ở đây đã lâu, định trở về rồi…" Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau rồi nói.

Thanh Minh gật đầu, tiếp theo y cũng phải chờ đợi tình hình bên Hồng Quân Đạo Nhân, sau khi trở về cũng có thể an tâm tu hành.

"Lần sau chúng thiếp gặp lại, có lẽ sẽ phải thường trú ở nơi của Đạo Quân rồi, Đạo Quân chớ có từ chối…" Nữ Oa nhìn Thanh Minh, sắc mặt hơi hồng, nửa đùa nửa thật nói.

"Tự nhiên hoan nghênh!" Thanh Minh cười nói.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, rồi động thân, từ biệt Thanh Minh xong, liền hướng về Bất Chu Sơn.

Lần này đến Vô Cực Sơn Mạch, không chỉ chúc mừng Thanh Minh, mà trong một thời gian ngắn, các nàng càng thêm xao động vì Thanh Minh.

Ngoài ra, tu vi của bản thân cũng đã đề thăng không ít.

Có thể nói, lần này đến đây, trong lòng các nàng đã có nhiều thay đổi đến vậy.

Nhưng kết quả như vậy, lại là kết quả tốt nhất, cũng vô cùng hài lòng, chờ sau này tu vi đề thăng nữa, liền sẽ có cơ hội.

Hai nữ ai nấy có suy nghĩ riêng, rồi nhanh chóng hướng về Bất Chu Sơn.

Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ rời đi xong, liền thu hồi ánh mắt.

Có lẽ, sau này có cơ hội, cũng không phải chuyện xấu.

Cười cười xong, y thu liễm tâm thần, tiếp tục tu hành, cũng đang chờ đợi chuyện của Hồng Quân Đạo Nhân.

Hồng Quân thành Thánh, các vấn đề về vận chuyển và hoàn thiện Thiên Đạo sau này, mới có thể tiến hành tốt đẹp hơn.

Thanh Minh tự nhiên muốn Hồng Quân Đạo Nhân sớm ngày Chứng Đạo.

Khi đó, y cũng có thể sớm hơn hợp Đạo tiến vào, hoàn thiện Thiên Đạo.

Đối với Hồng Quân Đạo Nhân có lợi ích gì hay không, Thanh Minh không rõ, nhưng đối với Thiên Đạo, đối với bản thân y có lợi ích, đó là sự thật.

Bởi vậy, y cũng muốn mau chóng xem xét.

Nhắm mắt lại, Thanh Minh hiện ra Khánh Vân, ba đóa hoa trên đỉnh đầu, bắt đầu tu hành.

Ngoài Bất Chu Sơn, trong Phượng Tê Sơn.

Phục Hy thần sắc giật mình, lập tức hiện lên một vẻ hối tiếc.

Thật thiệt thòi quá!

Lẽ ra nên đi cùng muội muội mới phải.

Nếu lúc đó có thể lắng nghe Đại Đạo chi âm của Đạo Quân, chưa biết chừng có thể trực tiếp tiến vào Hỗn Nguyên Kim Tiên, đâu đến nỗi chìm đắm trong Đại La Kim Tiên viên mãn?

Nhìn hai người họ, đều đã một chân bước vào Đại La Kim Tiên viên mãn, chưa biết chừng chẳng bao lâu nữa sẽ siêu việt.

Nếu từ bỏ việc tấn thăng lúc đó, chưa biết chừng sẽ thu được nhiều hơn.

Trong lòng thầm than, được một chút tấn thăng nhỏ, nhưng mất đi, lại là một sự tấn thăng lớn hơn nhiều.

Nhưng lựa chọn đã là lựa chọn, lúc này trong lòng hối tiếc, thì cũng chẳng có cách nào.

Phục Hy cũng không nghĩ tới, Đạo Quân lại đối với muội muội mình và Hậu Thổ đạo hữu tốt đến vậy.

Nếu thật sự có khả năng, muội muội và Đạo Quân kết thành đạo lữ, vậy thì sau này, việc tu vi tiến triển, e rằng chẳng cần phải lo lắng nữa.

Từ sau khi trở về lần này, Nữ Oa và Hậu Thổ đối với Thanh Minh ngày càng nhớ nhung, trong lòng lại càng niệm tới y, Phục Hy liền đã biết, hảo cảm của các nàng đối với Đạo Quân đã đạt đến mức nào, sau này cũng chưa hẳn là không có cơ hội.

Tất cả, đều tùy vào cơ duyên.

Thời gian trôi mau, thoắt cái lại mấy chục Nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Trong Hồng Hoang, thời gian xưa nay là thứ không đáng giá nhất, cũng là thứ trôi nhanh nhất.

Đặc biệt dưới cục diện bình tĩnh, lại càng phi tốc như lưu quang, phảng phất như trong trường hà thời không, hằng hà sa số chảy xiết, cuốn trôi mấy trăm vạn năm không để lại dấu vết.

Đương nhiên, mấy trăm vạn năm thời gian, Hồng Hoang cũng không phải là không có bất kỳ biến hóa nào.

Hồng Hoang mấy trăm vạn năm, đã khôi phục hơn chín thành nguyên khí.

Tất cả tinh huyết của các sinh linh vẫn lạc trong Lượng kiếp, lúc này đều quy về U Minh Huyết Hải.

Trên đại địa Hồng Hoang, những khe rãnh vực sâu, nứt vỡ, lúc này đã khôi phục được khoảng tám thành.

Tuy những địa mạch linh mạch bị hủy diệt không thể khôi phục, nhưng những thứ khác, cũng đã cơ bản khôi phục nguyên khí.

Lượng kiếp Tam Tộc, Vạn Tộc đại chiến trước đó, cộng thêm Đạo Ma chi chiến, thực sự quá khủng bố.

Toàn bộ địa mạch linh mạch Hồng Hoang, mười phần đã bị hủy diệt khoảng năm phần, trong đó hai phần nằm ở Tây Phương đại lục.

Tổn thất sinh linh như vậy, cũng khá khủng bố.

Trải qua mấy năm diễn hóa, khi Hồng Hoang biến hóa theo chiều hướng tốt hơn, việc sinh linh đản sinh bổ sung, cũng vô cùng quan trọng và mấu chốt.

Tuy số lượng tiên thiên chủng tộc còn xa mới đạt đến mức Vạn Tộc của Lượng kiếp trước.

Nhưng mấy năm nay, cũng đã có một bộ phận tiên thiên chủng tộc

đản sinh, số lượng tiên thiên sinh linh đản sinh cũng không ít.

Có thể nói, hiện tại Hồng Hoang lại một lần nữa toát lên không ít sinh cơ.

Ngoài ra, có không ít Đại Thần Thông Giả đản sinh, hiện tại Hồng Hoang, rõ ràng là một thời đại hoàn toàn mới.

Cũng sẽ là một thời đại có thực lực mạnh hơn, sân khấu mới mẻ hơn.

Trong Hồng Hoang, dưới Bất Chu Sơn.

Mười hai Tổ Vu thừa hưởng tinh huyết Bàn Cổ cùng sát khí sinh ra, mang theo chí bảo Bàn Cổ Điện, chính thức đứng vững gót chân trong Hồng Hoang.

Lấy bản thân làm căn cơ, tinh huyết cùng sát khí, cộng với huyết dịch trong Bàn Cổ Điện, đã sáng tạo ra một chủng tộc mới, Vu Tộc.

Tuy tạm thời thực lực không quá mạnh, nhưng cũng đã sơ hiện quy mô.

Ngoài ra, một số tiên thiên chủng tộc kết hợp với các sinh linh mới đản sinh, tạo thành một chủng tộc mới, Yêu Tộc.

Lần này thống lĩnh Yêu Tộc, lại chính là hai vị thần ma tiên thiên đản sinh trên Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Thái Nhất.

Dưới trướng hai người, trong Yêu Tộc còn có mười Đại Yêu Thần như cao thủ, thực lực cũng tương đương với Vu Tộc.

Ngoài hai chủng tộc mới này ra, những thần ma khác đều sống đơn độc, ít khi kết thành tập thể như Vu Yêu.

Lúc này trong Hồng Hoang, vẫn còn không ít tiên thiên sinh linh đang đản sinh.

Phía Tây Hồng Hoang, trong một sơn mạch nào đó.

Một thân ảnh đứng trước một cây tiên thiên linh căn, nhìn chăm chú rất lâu, trên khuôn mặt hơi tái nhợt hiện lên một nụ cười, phất tay, một đạo kim quang dung nhập vào cây tiên thiên linh căn đó.

Chương 48

Đó chính là Tiếp Dẫn do tiên thiên Canh Kim hóa hình, còn cây tiên thiên linh căn lúc này đang gặp bình cảnh, chính là cần được tương trợ.

Kim quang dung nhập vào tiên thiên linh căn xong, trên chín tầng trời, kiếp vân hội tụ, kiếp Hóa hình giáng lâm.

Tiếp Dẫn khẽ cười, rời khỏi nơi này.

Mấy năm sau, sau khi kiếp Hóa hình qua đi, y lại một lần nữa xuất hiện tại đây.

Cây tiên thiên linh căn lúc này đã hóa thành một đạo nhân, dung mạo gầy gò như củi khô, thân hình cũng không cao lớn.

Nhìn thấy Tiếp Dẫn đi tới, đạo nhân chắp tay nói, "Chuẩn Đề đa tạ đạo huynh ra tay tương trợ…" "Ta là Tiếp Dẫn, chúng ta đều là sinh linh phương Tây, không cần khách khí…" Tiếp Dẫn gật đầu nói.

Sau đó, Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề nói, "Linh mạch phương Tây tuy có một bộ phận bị hủy, nhưng trong đó cũng có không ít tiên sơn linh mạch có thể tìm kiếm, đạo hữu có thể cùng ta đi, cùng nhau vấn đạo đại đạo chi lộ…" "Đại thiện!" Chuẩn Đề gật đầu tán thán nói.

Sau đó, hai người liền hóa thành hai đạo lưu quang bay đi.

Trong U Minh Huyết Hải, vì số lượng sinh linh vẫn lạc trong Lượng kiếp trước, cùng với các tộc nhân Tam Tộc và Vạn Tộc thực sự quá nhiều, những tinh huyết và huyết dịch đó đều hội tụ về, khiến cho huyết dịch trong U Minh Huyết Hải đề thăng không ít, sức mạnh ẩn chứa trong đó cũng không ngừng tăng cường.

U Minh Huyết Hải tuy là tuyệt địa của Hồng Hoang, nhưng cũng

không phải không có sinh linh đản sinh.

Lần này huyết dịch và sức mạnh của U Minh Huyết Hải đề thăng, trong U Minh Huyết Hải đang thai nghén sinh linh, lúc này đã đến thời khắc cuối cùng, không lâu sau liền có thể Hóa hình xuất thế.

Tại Đông Phương đại lục, trong Côn Luân Sơn.

Tam Thanh thừa hưởng nguyên thần Bàn Cổ một phần ba, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên chính thức xuất thế.

Các vị đã sớm Hóa hình, nhưng tình hình ngày trước phức tạp, làm sao có thể tùy ý hành tẩu Hồng Hoang.

Hiện tại thời cơ đã đến, tự nhiên chính thức xuất thế.

Tại Tây Côn Luân Sơn, có Tây Vương Mẫu đản sinh.

Trong Vạn Thọ Sơn, có Trấn Nguyên Tử mang theo linh bảo bẩm sinh Địa Thư ra tay, kết giao với Hồng Vân Đạo Nhân do đóa hồng vân đầu tiên trong thiên địa hóa hình, cùng nhau luận bàn Đại Đạo.

Tại Bồng Lai chi địa Đông Hải, có Đại năng Đông Vương Công xuất thế.

Hồng Hoang lúc này, linh khí dồi dào, thần ma sinh linh đản sinh, một thời đại mới, sắp sửa giáng lâm.

Cứ như vậy, thời gian thoắt cái, lại mấy chục Nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Từ lần Hồng Quân Đạo Nhân rời đi đến nay, đã hơn trăm Nguyên hội thời gian.

Trong khoảng thời gian như vậy, thời cơ Chứng Đạo thành Thánh, cũng đã gần đến, ước tính cũng là trong thời gian gần nhất rồi.

Trên Thái Hư Điện.

Thanh Minh lúc này đã xuất quan.

Sau khi ngẫm nghĩ, y cũng cảm thấy, Hồng Quân Đạo Nhân, cũng sắp đến thời cơ Chứng Đạo thành Thánh tiếp theo.

Khi đó, một thời đại mới chân chính, liền sẽ khai mở.

"Đại năng Hồng Hoang liên tục xuất hiện, Vu Yêu nhị tộc tuy thực lực còn yếu, nhưng cũng đã sơ hiện quy mô, sau này tranh chấp, sẽ không thiếu đâu…" Trong mấy chục Nguyên hội Thanh Minh bế quan, Vu Yêu nhị tộc không ngừng phát triển, tuy thực lực không quá mạnh, nhưng cũng đã sơ hiện quy mô.

Những nhân vật chính của Lượng kiếp như vậy, tự nhiên cũng không tầm thường.

Còn về việc cuối cùng ai có thể đoạt được nhiều sinh cơ hơn, thì phải xem thủ đoạn của bản thân.

Chí ít, có Hậu Thổ ở đó, hậu lộ của Vu Tộc vẫn còn, tất cả, đều có cơ hội.

Đây cũng là điểm khác biệt của Vu Tộc so với Yêu Tộc.

Sau này có chút ưu thế, cũng sẽ nổi bật lên.

Ánh mắt Thanh Minh chầm chậm lướt khắp Hồng Hoang đại lục, đối với các chủng tộc, sinh linh, đại năng đản sinh trong hơn trăm Nguyên hội qua, y hầu như đều đã xem xét.

Một số Đại Thần Thông Giả có danh tiếng cực lớn sau này, lúc này cũng đã sơ hiện phong thái của mình, đa số đều xuất thế ở cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Trong Hồng Hoang, chỉ có căn nguyên đỉnh tiêm mới có thể có cảnh giới tu vi như vậy.

Đương nhiên, có một nguyên nhân khá lớn, đó là sự khống chế

của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang ngày càng sâu sắc, sự áp chế đối với sinh linh cũng không còn lớn như khi Đại Đạo khống chế ngày trước.

Nếu Phục Hy và Nữ Oa Hóa hình chậm mấy phần thời gian, cũng có thể một cử tiến vào cảnh giới Đại La Kim Tiên, không cần tốn thêm một đoạn thời gian nữa.

Nhưng đối với huynh muội các nàng, điều này cũng không tệ, tu vi hiện tại cũng không tồi, sau này cũng có thể đạt đến cảnh giới cao hơn, cũng không tệ.

Tu vi sau khi Hóa hình, dù sao cũng không phải yếu tố quyết định tu vi cuối cùng.

Bởi vậy, không phải Đại La Kim Tiên, cũng không sao.

Dù sao, có một số Đại La Kim Tiên khi Hóa hình, như Đại Thần Thông Giả Minh Hà đản sinh trong U Minh Huyết Hải, sau này vì muốn Chứng Đạo, có thể nói đã làm vô số chuyện, nhưng lại rất khó đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Như Nữ Oa vậy, tuy khi Hóa hình chỉ còn một bước nữa là đạt Đại La Kim Tiên, nhưng lại là vị Thánh đầu tiên thành Thánh sau Hồng Quân Đạo Nhân.

Bởi vậy, cuối cùng có thể thành công Chứng Đạo hay không, không thể lấy tu vi khi Hóa hình để quy định.

Thanh Minh nhìn các Đại Thần Thông Giả trong Hồng Hoang, cùng một số tiên thiên chủng tộc, sinh linh, tu sĩ rất lâu sau đó, chầm chậm thu hồi ánh mắt, nhìn về Ngọc Kinh Sơn, chờ đợi thời khắc cuối cùng.

Thời gian thoắt cái, lại mười Nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Hồng Hoang, Trung Ương đại lục, gần Đông Phương đại lục.

Ngọc Kinh Sơn, Tử Tiêu Cung.

Trong đại điện, trên bồ đoàn.

Lúc này trong Tử Tiêu Cung, tử khí tràn ngập, Thiên Đạo chi lực mênh mông sung mãn mọi không gian thời gian trong đó.

Từng trận khí tức Đại Đạo huyền diệu tán phát ra, từng trận Đại Đạo chi âm vang vọng trong đại điện.

"Khí Hỗn Mông, cơ hội thành Thánh, Thiên Đạo chi lực, Thiên Địa chi lực, quy tắc pháp tắc diễn hóa…" Từng đạo phù văn huyền ảo không ngừng xoay chuyển trong thức hải của Hồng Quân Đạo Nhân.

Mỗi lần xoay chuyển, thức hải và tâm thần của Hồng Quân Đạo Nhân dường như trở nên thanh minh thấu triệt hơn, việc diễn hóa Đại Đạo nhìn thấy cũng càng thêm rõ ràng.

Lúc này, cùng với việc tham ngộ và hấp thu Thiên Đạo chi lực, pháp lực trên người y bắt đầu từng chút một tiêu thất.

Không phải pháp lực đang thoái trào, mà thời cơ thành Thánh chẳng còn xa nữa.

Người thành Thánh, pháp lực vô biên vô tế, trên người không có pháp lực, nhưng nơi đâu cũng có pháp lực.

Đại địa Hồng Hoang, linh khí vạn vật, đều là pháp lực, lấy không hết, dùng không cạn.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt.

Không biết qua bao lâu, có thể là ngàn năm, vạn năm, mười vạn năm.

Cho đến khi, phù văn trong thức hải của Hồng Quân Đạo Nhân không còn xoay chuyển nữa, mọi thứ trở về bình tĩnh, tất cả, đều đã phát sinh thay đổi.

Lượng biến dẫn đến chất biến!

"Ong!" Mi tâm Hồng Quân Đạo Nhân chấn động, đột nhiên mở bừng hai mắt, hai đạo kim quang bùng phát trong đôi mắt, xuyên thủng vô tận thời không.

"Đông!" Một ngày nọ, một tiếng Đại Đạo chi âm vang vọng giữa thiên địa, chấn động vô số sinh linh.

Sau đó, trên không trung vang vọng một tiếng nổ lớn ầm ầm, âm thanh truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Ngay sau đó, thiên âm phiêu diêu, vạn hoa nở rộ, hương thơm ngào ngạt, vạn thú cùng reo, khí lành rắc xuống toàn bộ Hồng Hoang.

Sau đó, từ phương hướng Ngọc Kinh Sơn, vạn vạn trượng thất thải hà quang bay lên, trên không trung hiện ra tử khí đông ba mươi vạn dặm.

Trên đại địa Hồng Hoang mênh mông rộng lớn, đột nhiên diễn hóa ra từng điều Đại Đạo.

Trong một lúc, toàn bộ Hồng Hoang linh khí xông thẳng lên trời, bốc cao ba vạn trượng.

Trong một lúc, không biết bao nhiêu sinh linh đã được lợi, hoặc khai mở linh trí, hoặc Hóa hình, hoặc pháp lực đại tăng.

Uy thế Đại Đạo cuồn cuộn mênh mông, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều quỳ rạp trên đất, hướng về phương hướng Ngọc Kinh Sơn quỳ bái không ngừng.

Những điều này, đều là cảnh tượng diễn hóa để chúc mừng Hồng Quân Đạo Nhân thành Thánh, cũng chấn động một số Đại Thần Thông Giả đang bế quan trong Hồng Hoang.

Giây phút này, vô số Đại năng chấn kinh, nhưng lại không hiểu

nguyên do.

Chỉ có Thanh Minh trong Hỗn Nguyên Cung biết rõ, Hồng Quân Đạo Nhân, đã thành Thánh!

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

"Thật không dễ dàng, đã tốn gần hai trăm Nguyên hội, cuối cùng cũng Chứng Đạo thành Thánh.

Bước đi của Hồng Quân đạo hữu vô cùng cẩn trọng và vững vàng, về thực lực, y cũng chẳng giống một kẻ vừa mới thành Thánh…" "Quả nhiên, với tư cách là tồn tại hợp Đạo sau này, y quả không tầm thường, thủ đoạn và thực lực cũng thực sự phi phàm.

Với điều này, mọi thứ đều có thể đi vào quỹ đạo chính xác…" Thanh Minh nhìn về Ngọc Kinh Sơn, chậm rãi nói.

Đã chờ đợi rất lâu, giờ đây, Hồng Quân Đạo Nhân cuối cùng cũng Chứng Đạo thành Thánh.

Với điều này, một phần kế hoạch cũng đã hoàn thành.

Hồng Quân Đạo Nhân là tồn tại hợp Đạo, là phù hợp nhất.

Hiện tại y Chứng Đạo thành Thánh, những chuyện sau này, không cần phải lo lắng quá nhiều nữa.

Dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, trong những tin tức Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Nhân tự nhiên sẽ biết rõ phải làm gì, cũng không cần Bản tôn điểm dẫn.

Với điều này, Thiên Đạo ngày càng hoàn thiện, ngày càng đề thăng.

Là một bộ phận của Thiên Đạo, tu vi của Thanh Minh, sự tích lũy Đạo hạnh, Thiên Phạt Chi Nhãn ngày càng mạnh mẽ, v.v., những điều đó tự nhiên sẽ ngày càng mạnh mẽ hơn, cũng là lợi ích của bản thân y.

Không cần phải tự mình hợp Đạo, chỉ cần dụ Hồng Quân Đạo Nhân thành Thánh, hợp Đạo, có việc gì tốt hơn việc này sao?

Huống hồ, Hồng Quân Đạo Nhân cũng cam tâm tình nguyện thành Thánh, đối với Thanh Minh cũng vô cùng cảm tạ.

Chương 49

Kết quả như vậy, cũng là kết quả tốt nhất, cũng là kết quả mà cả hai bên đều vui mừng muốn thấy.

Một kết quả như vậy, có gì không tốt chứ?

Nguyện vọng của Hồng Quân Đạo Nhân đã được hoàn thành, Chứng Đạo thành Thánh, không vì việc tiếp tục trì hoãn mà khiến bản nguyên Đại Đạo, bản nguyên Tam Thi bị tổn hại nghiêm trọng hơn.

Với điều này, Đại Đạo thuế biến, đạt đến cảnh giới cao hơn.

Nguyện vọng của y cuối cùng cũng hoàn thành.

Tuy kết quả cuối cùng có chút khác biệt, nhưng chiến lực, cảnh giới đều đạt cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ là con đường đi không giống nhau mà thôi, nhưng trước khi Chứng Đạo, đó cũng chỉ là một vấn đề lựa chọn, cũng không sao.

Thành Thánh, đi theo con đường Thiên Đạo, bản nguyên Đại Đạo, bản nguyên Tam Thi bị tổn hại, cảnh giới vĩnh viễn không thể tiến thêm tấc nào.

Một lựa chọn quan trọng!

Hồng Quân Đạo Nhân cuối cùng đã lựa chọn vì cảnh giới hiện tại, cũng là để hoàn thành nguyện vọng nhiều năm của bản thân, bởi vậy, y đã thành Thánh.

Sau này, y cũng sẽ trở thành tồn tại hợp Đạo, trở nên càng thêm phi phàm.

Nhưng điều này, cũng là cái giá phải trả của một lựa chọn, cũng khó nói là tốt hay xấu.

Chí ít, trên vấn đề của bản thân Hồng Quân Đạo Nhân, đó là một việc tốt, một việc cực kỳ có lợi cho bản thân y.

Nếu không, y cũng sẽ không nguyện ý mắc nợ nhân quả của Thanh Minh, mà cũng phải Chứng Đạo thành Thánh.

Bởi vậy, việc này, đối với tình hình bản thân y là tốt, đối với việc hoàn thiện Thiên Đạo sau này, cũng là tốt.

Tóm lại, lựa chọn lần này, cũng không nhất thiết là chuyện xấu.

"Hợp Đạo a!" Đôi mắt Thanh Minh sâu thẳm, ánh mắt u viễn, không biết đang nghĩ gì, trong miệng khẽ nói một câu.

Nhìn về Ngọc Kinh Sơn, không nói thêm nữa.

Trong Tử Tiêu Cung của Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân Đạo Nhân đều đã minh bạch, tất cả đều đã minh bạch.

Chứng Đạo thành Thánh, sau đó sẽ phải hoàn thành nhiệm vụ Thiên Đạo giao phó, vì Hồng Hoang chúng sinh giảng đạo ba lần, truyền thụ Tam Thi Chi Đạo cho Hồng Hoang chúng sinh, sau đó sẽ thu đệ tử, ban phát Khí Hỗn Mông, khiến những ai có thể đi con đường Thánh Nhân.

Cuối cùng, y liền có thể hợp Đạo, trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo.

"Ong!" Hồng Quân Đạo Nhân động tay, từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, hiện ra bốn đạo Khí Hỗn Mông, lộ vẻ tư lự.

Vốn dĩ, sau khi Chứng Đạo thành Thánh, y chỉ có thể tiếp dẫn bốn đạo Khí Hỗn Mông từ trong Thiên Đạo.

Nhưng không biết vì sao, lại từ trong vận chuyển của Thiên Đạo, hiện ra một đạo Khí Hỗn Mông nữa, đã được tiếp dẫn, bởi vậy trong tay y hiện tại có năm đạo.

Y không rõ trong tay Thanh Minh có bao nhiêu đạo Khí Hỗn Mông, cũng chẳng bận tâm Thanh Minh nắm giữ bao nhiêu đạo Khí Hỗn Mông.

Điều y bận tâm là, vì sao Thanh Minh, với thân phận Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại có thể tiếp dẫn Khí Hỗn Mông từ trong Thiên Đạo xuống?

Trong cảm nhận của y sau khi thành Thánh, không phải Thánh Nhân, không phải tồn tại hợp Đạo như vậy, căn bản không thể làm được.

Nhưng Thanh Minh, lại làm được, với thân phận Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà làm được.

Tình huống như vậy, không khỏi khiến Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng chấn kinh, thủ đoạn như vậy, e rằng không đơn giản a!

"Xem ra, thân phận của Thanh Minh đạo hữu, e rằng vô cùng phi phàm, và giữa y với Thiên Đạo, e rằng có liên hệ cực lớn…" Hồng Quân Đạo Nhân sau rất lâu trong lòng, khẽ than một tiếng nói.

Y nhớ lại đôi mắt ngày xưa đó, đôi mắt ẩn chứa uy lực Thiên Phạt vô thượng, uy nghiêm bất khả kháng cự đó, một ý chí mà dưới ánh mắt như vậy, ai cũng sẽ phải tuân theo.

Trong lòng càng nghĩ, càng cảm thấy Thanh Minh khủng bố.

Ý niệm trong lòng động, y thu Khí Hỗn Mông, thu Tạo Hóa Ngọc Điệp, sau đó rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về Hỗn Nguyên Cung.

Hồng Quân Đạo Nhân lúc này cũng không tiếp tục suy đoán, suy nghĩ nữa, bởi vì càng nghĩ, chỉ càng cảm thấy Thanh Minh khủng bố, thủ đoạn thông thiên, cùng với thân phận phi phàm, và có liên hệ cực kỳ mật thiết với Thiên Đạo.

Hiện tại y vẫn chưa thể nhìn thấu Thanh Minh một phần nào.

Đối với lần này sau khi Chứng Đạo thành Thánh, y biết được mối quan hệ cực kỳ mật thiết giữa Thanh Minh và Thiên Đạo, trong lòng liền càng thêm chấn kinh.

Tuy y không cho rằng Thanh Minh là quy tắc và pháp tắc của Thiên Đạo ngưng tụ thành hình, trực tiếp Hóa hình xuất thế, hành tẩu trong Hồng Hoang.

Nhưng y biết, Thanh Minh có một vài liên hệ nào đó với Thiên Đạo, có một liên hệ lớn.

Có khả năng cực lớn, y chính là một bộ phận cấu thành của Thiên Đạo.

Tuy y đã Chứng Đạo thành Thánh, sau này cũng là tồn tại hợp Đạo, nhưng suy cho cùng chỉ là tồn tại hợp Đạo, chứ không phải một bộ phận của Thiên Đạo, chỉ có thể chấp chưởng quyền hạn có hạn.

Không có cách nào, y có thể động dụng bao nhiêu sức mạnh của Thiên Đạo.

Sau này hợp Đạo, tối đa cũng chỉ là người phát ngôn của Thiên Đạo, cũng chỉ đại diện cho Thiên Đạo làm một số việc, thúc đẩy Lượng kiếp, hoặc đại thế tiến triển, v.v.

Quyền hạn của y, cũng chỉ như thế.

Còn nhiều hơn, cũng chỉ là mượn sức mạnh của Thiên Đạo mạnh hơn các Thánh Nhân sau này, cũng chỉ như thế.

Với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, khi hiện thân trong Hồng Hoang, tình huống Thiên Đạo gia thân đó, cũng chỉ là Thiên Đạo chi lực nồng đậm đến một mức độ nào đó, cộng thêm ý chí Thiên Đạo gia thân, cũng không có gì đặc biệt khác.

Còn về việc động dụng quyền hạn Thiên Đạo, thì y không thể làm được.

Dù sao chỉ là người phát ngôn, không phải Thiên Đạo hoặc một bộ phận của Thiên Đạo, làm sao có thể động dụng quyền hạn Thiên Đạo?

Thiên Đạo vận chuyển, có quỹ tích và phương hướng đặc định riêng, là tập hợp của quy tắc và pháp tắc, có sự khó hiểu của riêng nó.

Hợp Đạo, cũng không thể can thiệp nửa phần.

Còn về những thứ khác, thì càng không thể.

Đó chính là điểm mà Hồng Quân Đạo Nhân mới càng cảm thấy quyền hạn của Thanh Minh không nhỏ, có khả năng, liền như y đã suy đoán, hẳn là một bộ phận cấu thành của Thiên Đạo rồi.

Còn về căn nguyên rốt cuộc, và là bộ phận nào của Thiên Đạo cấu thành, tạm thời chưa thể nhìn thấu.

Nhưng y tin rằng, trong những tiến triển và thúc đẩy sau này, dưới sự không ngừng quen thuộc với quỹ tích vận hành của Thiên Đạo, hẳn là có thể biết được căn nguyên chân chính của Thanh Minh cùng mối quan hệ giữa y và Thiên Đạo.

Còn về hiện tại, tạm thời không đi để ý đến những chuyện đó, trước tiên giải quyết xong nhiệm vụ Thiên Đạo giao phó hiện tại rồi tính.

Dù sao, chỉ khi những nhiệm vụ này hoàn thành xong, mới có thể hợp Đạo.

Cũng chỉ khi hợp Đạo, mới có thể đạt đến một trình độ khác, mới có thể khế hợp tốt hơn với thiên địa, sau này chưa biết chừng có thể vấn đỉnh thiên địa cao hơn.

Cũng có thể, nhìn trộm được nhiều bí ẩn thiên địa hơn.

Bởi vậy, mấu chốt hiện tại, chính là phải quay về với nhiệm vụ

Thiên Đạo.

Bởi vậy, Hồng Quân Đạo Nhân lúc này động thân, hướng về Đông Phương đại lục.

Trong khoảnh khắc, y đã vượt qua vô số khu vực của trường hà thời không, đến đỉnh Vô Lượng Sơn.

Nhìn Hỗn Nguyên Cung quen thuộc vô cùng, cửa cung mở rộng, y không chút do dự, trực tiếp bước vào trong Hỗn Nguyên Cung.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

"Đạo hữu đắc Chứng Đạo Quả Thánh Nhân, cũng là chuyện đáng vui mừng, sau khi hợp Đạo, cũng có thể đạt đến cảnh giới cao hơn rồi…" Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân bước vào, mỉm cười nói.

Hồng Quân Đạo Nhân Chứng Đạo thành Thánh, sau này hợp Đạo, tuy là người phát ngôn của Thiên Đạo, nhưng điều đó không có nghĩa là sau này y không thể tấn thăng.

Y vẫn có cơ hội tham ngộ Đại Đạo, đạt đến cảnh giới thiên địa cao hơn.

Điểm thiếu sót duy nhất chính là, giới hạn sau này của y, sẽ là cảnh giới Thiên Đạo, cũng chính là cấp bậc Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên.

Như Bản tôn vậy, đi theo con đường cảnh giới Đại Đạo, trong một Đạo kỷ này, giới hạn, lại là cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng chính là cấp bậc cảnh giới Đại Đạo, ngang bằng với cảnh giới Đại Đạo trong Hỗn Độn, ngồi ngang hàng với Đại Đạo.

Như vậy, trên cảnh giới Đại Đạo, giới hạn sẽ cao hơn con đường Thiên Đạo mấy phần.

Dù sao sau cảnh giới Thiên Đạo, sẽ bị ảnh hưởng bởi Thiên Đạo, muốn siêu thoát, liền cần phải thoát ly Thiên Đạo.

Nhưng thoát ly Thiên Đạo, lại không phải chuyện đơn giản như vậy.

Bởi vậy, sau này Hồng Quân Đạo Nhân muốn vấn đỉnh Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, e rằng không dễ dàng như vậy.

Đương nhiên, muốn vấn đỉnh cảnh giới Đại Đạo cao hơn, cũng không dễ dàng đạt được như vậy.

Con đường Đại Đạo giới hạn sẽ cao hơn một cảnh giới lớn, nhưng có thể đi được cảnh giới đó hay không, thì khó mà nói.

Phải biết rằng, thế giới Hỗn Độn ngày trước, trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, ngay cả Bàn Cổ Đại Thần muốn Chứng Đạo cảnh giới Đại Đạo, cũng đã bị tổn thất vào thời khắc cuối cùng dưới Đại Đạo, thân vẫn hóa Đạo.

Tuy thế giới Hồng Hoang đã khai mở, nhưng cuối cùng y cũng vẫn lạc.

Tuy không rõ Bàn Cổ Đại Thần có thực sự vẫn lạc hay để lại hậu thủ, nhưng điều đó không phải mấu chốt.

Điểm mấu chốt nằm ở chỗ, cường đại như Bàn Cổ Đại Thần, khi muốn Chứng Đạo cảnh giới Đại Đạo, cũng không thành công, cuối cùng vẫn lạc hóa Đạo.

Bởi vậy, tuy cảnh giới Đại Đạo cao hơn một cảnh giới lớn, có thể đạt đến cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhưng có thể đi được cấp bậc đó, cảnh giới đó hay không, thì không dễ dàng như vậy.

Việc này khó hơn lên trời.

Trong một Đạo kỷ này, bao gồm cả Tam Thiên Hỗn Độn Ma

Thần, đều chưa có ai thành công.

Bởi vậy, mấu chốt của việc này, nằm ở chỗ cuối cùng có thể đi được hay không.

Nếu không đi được, thì có thêm một cảnh giới lớn nữa, cũng không có bất kỳ tác dụng nào, dù sao cũng không thể đi được cấp bậc đó.

Hồng Quân Đạo Nhân nghe xong, đáy mắt lướt qua một tia dị sắc, nhưng nhanh chóng bị che giấu.

Quả nhiên như đã liệu, Thanh Minh đối với con đường Thánh Nhân và những chuyện sau này, đều vô cùng rõ ràng.

Chương 50

Nhiệm vụ hợp Đạo, Thanh Minh hẳn sẽ biết rõ.

Trong lòng khẽ động, lập tức một kế hoạch hiện lên trong đầu.

Y trực tiếp đi tới bồ đoàn đối diện Thanh Minh ngồi xuống, mỉm cười nói, "Lần này nếu không phải đạo hữu ra tay tương trợ, ban cho bần đạo một đạo Khí Hỗn Mông, e rằng bản nguyên Đại Đạo của bần đạo hiện giờ đã bị tổn hại nghiêm trọng, đời này vô pháp Chứng Đạo…" Lời này cũng không sai, dưới tình huống như vậy, nếu không Chứng Đạo thành Thánh, dưới tình huống bản nguyên Đại Đạo và bản nguyên Tam Thi của bản thân bị tổn hại, sẽ không còn duyên phận chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nữa.

Bởi vậy, y mới dưới tình huống như vậy, kiên quyết lựa chọn con đường thành Thánh, cuối cùng, trở thành cấp bậc hiện tại.

Sau này, y cũng sẽ là tồn tại hợp Đạo.

Trong nhiệm vụ Thiên Đạo tiếp theo, vì Hồng Hoang chúng sinh truyền thụ Đại Đạo, y cũng có thể đảm đương danh xưng Đạo Tổ.

Y vốn đã tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong đó ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, có thể tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc trong đó.

Tuy không nhất định Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc đều được tham ngộ vô cùng tinh thâm, nhưng đều có sự chạm đến.

Dưới tình huống như vậy, việc Hồng Quân Đạo Nhân giảng đạo, truyền thụ Đại Đạo, truyền thụ tu hành chi đạo cho Hồng Hoang chúng sinh, cũng là hợp lý.

Kể từ sau khi Lượng kiếp trước kết thúc, trừ một số Đại Thần

Thông Giả, cùng một số tiên thiên chủng tộc, hoặc một số tu sĩ, Đại năng ra, phần lớn sinh linh đều mất đi pháp tu hành.

Hiện tại trong Hồng Hoang, có phần lớn sinh linh, đều đang dựa vào phương pháp hấp nạp linh khí cơ bản nhất để tu hành, tu vi có thể đạt được, cũng không thể có cấp bậc cao.

Dù sao trong Lượng kiếp trước, sinh linh vẫn lạc quá nhiều, tiên thiên chủng tộc cũng bị tổn thất nhiều như vậy, thiếu đi nhiều pháp tu hành như vậy, cũng là bình thường.

Bởi vậy, nhiệm vụ Thiên Đạo giao cho Hồng Quân Đạo Nhân, mới có việc giảng đạo ba lần, truyền xuống pháp tu hành.

Như vậy, mới có thể khai mở Hồng Hoang tân thời đại, khiến sinh linh Hồng Hoang đạt đến cấp bậc cao hơn, thực lực tổng thể ngày càng mạnh mẽ hơn.

"Đạo hữu thành Thánh, cũng là quỹ tích Đại Đạo trong minh minh, dưới tình huống như vậy, Bản tôn cũng không thể nhìn đạo hữu vô duyên với cảnh giới này…" Thanh Minh nhìn y, mỉm cười mở lời.

Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân không mở lời, chỉ lấy Ngộ Đạo Trà mà Thanh Minh đã pha sẵn, khẽ nhấp một ngụm.

Trầm mặc vài giây sau đó, y mở lời nói, "Lần này bần đạo thành Thánh xong, Thiên Đạo chỉ mách bảo rằng, bần đạo sau khi hợp Đạo có nhiệm vụ truyền đạo, phải vì Hồng Hoang chúng sinh khai giảng ba lần Đại Đạo…" "Bần đạo tuy tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, biết rõ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng dù sao cũng vừa mới thành Thánh, nếu có đạo hữu cùng giảng đạo, truyền thụ pháp tu hành cho Hồng Hoang chúng sinh, thì đó cũng là một việc cực kỳ tốt…" "Với tu vi cảnh giới của đạo hữu lúc này, nếu có thể tương trợ bần đạo giảng đạo, thì đó cũng là phúc của chúng sinh.

Có thể lắng nghe Đạo của Đạo Quân, cũng là điều mà vô số sinh linh trong Hồng Hoang mơ ước cầu mong…" "Vì Đại Đạo chi lộ của Hồng Hoang chúng sinh sau này, xin đạo hữu có thể đồng ý, tương trợ bần đạo ba lần giảng đạo…" Hồng Quân Đạo Nhân thần sắc nghiêm túc nhìn Thanh Minh, lời nói lần này, cũng đủ để đứng trên lập trường của Hồng Hoang chúng sinh mà suy xét.

Nhưng thực tế, cũng là vì ba lần giảng đạo, có thể tốt hơn, nhanh hơn mà khế hợp nhiệm vụ Thiên Đạo.

Thanh Minh, tuy không thể nhìn thấu, cũng khó mà từ trong Thiên Đạo nhìn trộm được thân phận chân chính của Thanh Minh.

Nhưng Thanh Minh, suy cho cùng cũng có mối liên hệ mạnh mẽ với Thiên Đạo, thân phận và Thiên Đạo giữa y tự nhiên không đơn giản.

Nếu lần này có thể cùng Thanh Minh trói buộc vào ba lần giảng đạo này, vậy thì Thanh Minh hoặc Thiên Đạo có mưu đồ khác trên ba lần giảng đạo đó, có Thanh Minh trói buộc vào, tổng có thể nhìn trộm được mấy phần.

Chí ít, cũng có thể xác nhận ba lần giảng đạo nhiệm vụ có thể thuận lợi hoàn thành, sẽ không còn chỗ nào không thuận lợi nữa.

Nếu không, khi đó y vô pháp hợp Đạo, thì… Đã đến cấp bậc hiện tại, tự nhiên phải hợp Đạo.

Chỉ khi hợp Đạo, quyền hạn, thực lực, v.v., mới có thể phân biệt với mấy vị Thánh Nhân sau này.

Nếu không, với tư cách là tồn tại thành Thánh đầu tiên, thì cũng không có ý nghĩa thực chất nữa.

Bởi vậy, một lần giảng đạo nhiệm vụ, cần phải thuận lợi hoàn thành.

Như vậy, nhiệm vụ hợp Đạo, liền có thể thuận lợi hoàn thành.

Tất cả, đều sẽ tiến triển theo ý muốn của y.

Bởi vậy, lần giảng đạo này, phải mời Thanh Minh cùng khai giảng, cùng trói buộc Thanh Minh vào nhiệm vụ Thiên Đạo lần này, cho đến khi nhiệm vụ lần này hoàn thành.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, thần sắc bình tĩnh, không nhìn ra sâu cạn, trong mắt trong suốt tận đáy, phảng phất dung nạp cả thiên địa.

Thanh Minh cũng biết Hồng Quân Đạo Nhân đang có tâm tư gì.

Nếu có thể trói buộc Bản tôn vào ba lần nhiệm vụ giảng đạo này, vậy thì trên nhiệm vụ giảng đạo, sẽ không có vấn đề lớn nữa.

Y cũng tin rằng, đối với thân phận và căn nguyên của Bản tôn, Hồng Quân Đạo Nhân có những suy đoán, nhưng hẳn là không thể nhìn trộm được sự thật.

Chỉ có mấy phần suy đoán, và giữa y với Thiên Đạo, hẳn là có liên hệ nào đó.

Dù sao, chuyện ban sinh cơ cho ba tộc trưởng ngày trước, chuyện thành Thánh lần trước, cùng với chuyện nhiệm vụ hợp Đạo sau này, nếu Hồng Quân Đạo Nhân không có một số suy đoán, Thanh Minh tự nhiên cũng không tin.

Bởi vậy, lần này mời cùng vì Hồng Hoang chúng sinh giảng đạo, như vậy, ba lần nhiệm vụ giảng đạo, liền có thể thuận lợi hoàn thành.

Nhiệm vụ hợp Đạo hoàn thành, liền có thể an tâm hợp Đạo, cũng là điểm khác biệt so với các Thánh Nhân khác.

Trên điểm này, Hồng Quân Đạo Nhân tự nhiên không lùi bước.

Vì cấp bậc hiện tại, y cũng đã tốn không ít công sức.

Nếu là tồn tại thành Thánh đầu tiên trong thiên địa, mà lại giống với các Thánh Nhân thành Thánh sau này, thì y cũng sẽ không đồng ý với Thanh Minh.

Chính là vì sẽ hợp Đạo, sẽ là người phát ngôn của Thiên Đạo, sẽ khác biệt so với các Thánh Nhân khác, nên y mới kiên quyết lựa chọn con đường này.

Đương nhiên, nguyên nhân lớn nhất là bản nguyên Đại Đạo và bản nguyên Tam Thi bị tổn hại, không lựa chọn Thánh Nhân, không thể tiến thêm tấc nào, đây là một nguyên nhân căn bản nhất.

Thứ đến mới là những nguyên nhân phía trên, hợp Đạo, người phát ngôn của Thiên Đạo.

Bởi vậy, để hoàn thành bước này, Hồng Quân Đạo Nhân liền có ý định mời Thanh Minh, cùng vì Hồng Hoang chúng sinh giảng đạo.

Ngoài việc đảm bảo nhiệm vụ giảng đạo có thể thuận lợi hoàn thành, thì cũng kéo Thanh Minh vào, trói buộc vào nhiệm vụ giảng đạo.

Như vậy, nhiệm độ giảng đạo, Thiên Đạo không thể nói ta không hoàn thành tốt được phải không?

Đương nhiên, Hồng Quân Đạo Nhân cũng không rõ, trong tay Thanh Minh, có hay không có Khí Hỗn Mông được tiếp dẫn từ Thiên Đạo xuống.

Trong tay y hiện tại có năm đạo Khí Hỗn Mông được tiếp dẫn từ Thiên Đạo xuống, nhưng trong tin tức Thiên Đạo, có bảy vị Thánh Nhân, cũng chính là, cần thu sáu vị đệ tử, ban phát sáu đạo Khí Hỗn Mông.

Như vậy, liền thiếu một đạo Khí Hỗn Mông.

Nếu không lấp đầy được cái hố này, nhiệm vụ giảng đạo, có thể hoàn thành không?

Bởi vậy, y suy đoán, trong tay Thanh Minh, hẳn là có Khí Hỗn Mông tồn tại.

Chí ít, hẳn là có một đạo Khí Hỗn Mông.

Như vậy, mới có thể lấp đầy cái hố sáu Thánh đó.

Đây cũng là một nguyên nhân khác để mời Thanh Minh cùng giảng đạo.

Nếu không đồng ý, thì lần giảng đạo cuối cùng, ban phát tử khí, thu đồ đệ, v.v., thực sự không thể tiến hành được nữa.

Bởi vậy, Thanh Minh lần này giảng đạo, phải đi, nhất định phải đi.

Nếu không đi, thì cũng phải đưa Khí Hỗn Mông cho ta, để ta hoàn thành nhiệm vụ Thiên Đạo, để ta hợp Đạo.

Hiện tại y không rõ tâm tư của Thanh Minh, chỉ nhìn thần sắc bình tĩnh không gợn sóng, trong lòng ý niệm chuyển vần, không ngừng tính toán.

"Lời của đạo hữu nói, cũng hợp lý.

Vì tấm lòng cầu đạo thiết tha của Hồng Hoang chúng sinh, Bản tôn tự nhiên cũng không thể trực tiếp từ chối…" "Là tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Hồng Hoang, hiện tại pháp tu hành của Hồng Hoang cơ bản đã đứt đoạn, pháp tu hành Pháp Tắc Chi Đạo từ Đại La Kim Tiên trở lên càng hiếm hoi đến đáng thương…" "Bản tôn là vị Hỗn Nguyên đầu tiên, lý nên gánh một phần trách nhiệm.

Vì tấm lòng cầu đạo của Hồng Hoang chúng sinh, vì chúng sinh có

thể minh ngộ thiên địa, hiểu rõ Đại Đạo, lời mời của đạo hữu, Bản tôn tự nhiên cũng không thể từ chối…" "Việc này có lợi cho Hồng Hoang chúng sinh, Bản tôn lý nên tiến tới.

Bản tôn không có lý do gì để cự tuyệt lời mời của đạo hữu.

Lần này, nhất định sẽ đi!" Sau một hồi lâu, Thanh Minh trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, chậm rãi nói.

Nghe vậy, đáy mắt Hồng Quân Đạo Nhân lướt qua một tia dị sắc, nhưng nhanh chóng bị che giấu.

Y cũng không nghĩ tới, Thanh Minh lần này lại đồng ý nhanh như vậy.

Dường như, y vốn đã biết sẽ được mời cùng giảng đạo vậy.

Như vậy, y lại một lần nữa rơi vào trong mưu kế của Thanh Minh.

Ánh mắt sâu sắc nhìn Thanh Minh, trong lòng ý niệm chuyển vần.

Tuy lần này, có thể lại rơi vào trong mưu kế của Thanh Minh, nhưng việc lần này, đối với y, cũng không phải chuyện xấu.

Chí ít, nhiệm vụ Thiên Đạo của y có thể thuận lợi hoàn thành, sau này hợp Đạo, hoàn thiện vận chuyển Thiên Đạo, và nhân quả với Thanh Minh cũng sẽ được ứng vào việc này, giữa y và Thanh Minh không còn nhân quả thành Thánh nữa.

Như vậy, y cũng sẽ nhẹ nhõm hơn nhiều.

Bởi vậy, lần này dù rơi vào trong mưu kế của Thanh Minh, y cũng chỉ có thể chấp nhận.

Dù sao, để có thể giảng đạo thuận lợi hoàn thành, không có lý do gì để không đồng ý.

"Đạo hữu có thể đồng ý, thật là phúc của Hồng Hoang chúng sinh.

Có đạo hữu tương trợ, cộng thêm bần đạo giảng đạo, tấm lòng cầu đạo thiết tha của Hồng Hoang chúng sinh, liền có thể thuận lợi được đáp lại…" "Hồng Hoang chúng sinh, có thể được truyền xuống pháp tu hành mới, sau này có thể vấn đỉnh thiên địa cao hơn." Vài giây sau đó, Hồng Quân Đạo Nhân trong miệng khẽ cười nói.

Bất kể thế nào, lần này cũng đã thuận lợi hoàn thành việc sắp xếp.

Tóm lại, cũng không tệ.

Tiếp theo, liền sẽ bắt đầu việc giảng đạo chân chính.

"Đạo hữu lời này khách khí, giảng đạo, là việc có lợi cho Hồng Hoang chúng sinh, Bản tôn tự nhiên nên dốc một phần sức lực…" "Tiếp theo, đợi tin tốt của đạo hữu rồi…" Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, cười cười xong, mở lời nói.

Hồng Quân Đạo Nhân lúc này chưa chiêu cáo Hồng Hoang đại địa, vô cực chúng sinh biết.

Thời gian, địa điểm giảng đạo, v.v., đều chưa được định xuống.

Bởi vậy, tiếp theo, cần làm tốt những sắp xếp này, sau đó chờ đợi thời cơ đến, đi tới Tử Tiêu Cung, khai giảng Đại Đạo liền có thể được.

Còn về những thứ khác, y cũng lười để ý.

Chương 51

Nếu không phải là một bộ phận của Thiên Đạo, vì vận chuyển và hoàn thiện Thiên Đạo, y cũng không cần phải tốn công tốn sức như vậy.

Hơn nữa, trong quá trình giảng đạo, có thể càng thêm củng cố và ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân, đối với hiện tại, cũng không phải chuyện xấu.

Bởi vậy, việc giảng đạo lần này, cũng không có chỗ nào không tốt.

Dù là đối với việc hoàn thiện và đề thăng Thiên Đạo, củng cố và ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân, những điều này đều có lợi.

Tốn thêm mấy phần sức lực, đó cũng là hợp lý.

"Đạo hữu cứ yên tâm, bần đạo sau lần này, liền sẽ bắt đầu chiêu cáo Hồng Hoang về việc giảng đạo.

Chờ thời cơ đến, liền chờ đợi đạo hữu thân lâm, khi đó liền chờ đợi cùng đạo hữu vì Hồng Hoang chúng sinh giảng đạo…" Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, gật đầu xong, mở lời nói.

Nghe vậy, Thanh Minh gật đầu, không mở lời.

Hồng Quân Đạo Nhân uống cạn Ngộ Đạo Trà trong chén trà trước mặt, rồi đứng dậy chắp tay với Thanh Minh, "Lần này việc đã xong, bần đạo liền đi trước để chuẩn bị việc chiêu cáo Hồng Hoang, cùng tất cả sự nghi giảng đạo sau này…" "Sau này, liền tĩnh chờ đạo hữu đến, cùng vì Hồng Hoang chúng sinh giảng đạo…" "Đạo hữu cứ yên tâm!" Thanh Minh nghe vậy, nói một câu.

Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu, rồi thân hình động, biến mất tại chỗ.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân rời đi xong, khóe môi hiện lên một nụ cười.

Việc cùng giảng đạo, cũng nằm trong kế hoạch của y.

Tuy không phải vấn đề quá lớn, nhưng suy cho cùng cũng có mấy phần lợi ích.

Cũng có thể tốt hơn mà thúc đẩy hoàn thiện Thiên Đạo, thúc đẩy diễn hóa Hồng Hoang, thúc đẩy tiến triển của Hồng Hoang chúng sinh.

Dù Hồng Quân Đạo Nhân ba lần giảng đạo, nếu không có sự tương trợ của Bản tôn, e rằng y cũng chẳng thể thành công.

Dù sao, trong tay y hiện có năm đạo Khí Hỗn Mông, Thiên Đạo lại cần sáu đạo cho sáu vị đệ tử.

Dưới tình huống như vậy, Bản tôn chỉ có thể ra tay tương trợ.

Nếu không, Hồng Quân Đạo Nhân vô pháp lấp đầy cái hố thành Thánh bằng Khí Hỗn Mông đó, khi đó nhiệm vụ Thiên Đạo không thể hoàn thành, không thể hợp Đạo, thì những việc vất vả thúc đẩy đến cấp bậc này mà lại bị kẹt lại, đó mới thực sự là lỗ vốn.

Bởi vậy, lần này việc cùng giảng đạo, tự nhiên sẽ đi, thúc đẩy mọi việc có thể kết thúc viên mãn.

Đối với việc củng cố và ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân, cũng có mấy phần lợi ích.

Ngoài ra, sẽ có một số công đức giảng đạo Thiên Đạo ban xuống, cũng không tệ.

Việc giảng đạo chân chính cho chúng sinh, không thể so với công đức giảng đạo khi ở Vô Cực Sơn Mạch trước đó.

Bởi vậy, vừa có thể thúc đẩy Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, lại có thể có một số lợi ích, Thanh Minh tự nhiên cũng không từ chối.

Nhìn về hướng Hồng Quân Đạo Nhân rời đi rất lâu, sau đó chầm chậm thu hồi ánh mắt, chờ đợi những chuyện sau này.

Cứ như vậy, trăm năm sau đó.

Một luồng uy áp Thánh Nhân khủng bố từ Ngọc Kinh Sơn lan ra, khoảnh khắc bao phủ toàn bộ Hồng Hoang đại địa.

"Cao tọa cửu trọng vân, bồ đoàn đạo chân.

Thiên địa huyền hoàng ngoại, ngô đương chưởng giáo tôn.

Bàn Cổ sinh Thái Cực, lưỡng nghi tứ tượng tuần.

Huyền môn đô lĩnh tụ, nhất khí hóa Hồng Quân.

Ngô nãi Hồng Quân Đạo Tổ, lần này Chứng Đạo thành Thánh, ba vạn năm sau sẽ khai giảng Đại Đạo tại Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời.

Người có duyên đều có thể đến nghe giảng…" Thanh âm của Hồng Quân Đạo Nhân khoảnh khắc truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Dưới uy áp vô tận, những sinh linh đó trong mắt lộ ra một tia tiện mộ.

Nếu có thể đến nghe Đạo Tổ giảng đạo, con đường Đại Đạo sau này của họ, nhất định sẽ thông suốt không ít.

Chỉ là, Thiên Ngoại Thiên ngoài ba mươi ba tầng trời, lại không phải nơi mà những tiên thiên thần thai bình thường có thể đến.

Không có pháp bảo hộ thân, không đạt cảnh giới Đại La Kim Tiên, khó mà đến được đó.

Sau khi hiểu rõ, vô số sinh linh trong mắt hiện lên vẻ thất vọng.

Nhưng Đạo Tổ Hồng Quân lần này thành Thánh, với tường thụy chi tượng, họ cũng đã được không ít lợi ích.

Sau này có lẽ Đạo Tổ sẽ truyền xuống Đại Đạo và pháp tu luyện, vậy thì không đi được, cũng không sao.

Dù sao Hồng Quân lúc này tự xưng Đạo Tổ, vậy thì tự nhiên phải truyền đạo Hồng Hoang.

Sau Lượng kiếp Hung Thú và Long Hán, về cơ bản các truyền thừa đã đứt đoạn.

Trừ một số tiên thiên Đại Thần Thông Giả ra, thì chỉ có Vu Yêu là có công pháp tu hành.

Còn những sinh linh khác, lại không có pháp tu hành như vậy.

Nếu lần này Đạo Tổ Hồng Quân truyền xuống Đại Đạo tu hành, thì Hồng Hoang sau này, sẽ là một cảnh tượng khác biệt.

Trong một khu vực của Hồng Hoang, toàn bộ Ngọc Kinh Sơn không ngừng chấn động, chúng sinh trong phạm vi ức triệu dặm đều hoảng sợ bỏ chạy, bởi luồng khí tức khủng bố kia không ngừng lan tỏa.

Chẳng biết qua bao lâu, chỉ thấy toàn bộ Ngọc Kinh Sơn từ từ bay lên, hướng về Thiên Ngoại Thiên mà phi hành.

Chỉ trong mười mấy năm ngắn ngủi, Ngọc Kinh Sơn đã thoát ly Hồng Hoang đại địa, xuất hiện trên Cửu Thiên của Hồng Hoang.

Nó tựa như một đạo trường hồng vút thẳng trời cao, xuyên thấu thiên tế, vô tận uy áp bao trùm xuống.

Lúc này, thanh âm uy áp kia lại một lần nữa truyền khắp Hồng Hoang, như khúc ca, lại tựa vô thượng huyền diệu diệu âm, vang vọng khắp thiên địa: “Hỗn Độn từ Ngô vi tôn, Kiến chứng Vô Cực Đạo vi chân.

Huyền diệu chí thử do kim khai, Tam Thiên Đại Đạo chung truyền

thừa!" Cùng với thanh âm tựa ca tựa thuật, lại như vô thượng huyền ảo diệu âm dần dần ẩn đi, cho đến khi hoàn toàn biến mất, luồng uy áp Thánh Nhân kia cũng theo tiếng Đạo âm mà tiêu tán trong Hồng Hoang đại địa.

Đúng lúc này, toàn bộ Hồng Hoang đều bị Đạo âm uy nghiêm lại huyền diệu kia chấn động, ngay cả vô tận linh khí cũng bắt đầu cuồn cuộn dâng trào.

Chính cái gọi là "Âm bình vận đạm Hỗn Độn chuyển, thần khí tự nhiên trấn thế gian!" là để hình dung cảnh tượng này.

Chúng sinh Hồng Hoang nhận được lợi ích, chịu ảnh hưởng uy thế Đại Đạo, tự nhiên quỳ bái không ngừng, cực kỳ thành kính.

Mãi cho đến khi vầng hào quang hoàn toàn tiêu tán, chúng sinh mới lần lượt đứng dậy.

Ngọc Kinh Sơn đã biến mất khỏi Hồng Hoang, bay đến Tam Thập Tam Thiên Ngoại Thiên.

Nhìn về hướng đạo trường hồng biến mất, vô số Tiên Thiên Thần Ma, Yêu Thú sinh linh trong Hồng Hoang đều bắt đầu hành động.

Chúng hy vọng ba vạn năm sau có thể đến Tử Tiêu Cung, lắng nghe Đạo Tổ giảng Đại Đạo.

Nếu có thể đạt được cơ duyên này, thì con đường Đại Đạo về sau nhất định sẽ dễ dàng hơn đôi phần, không chừng còn có thể đạt được tạo hóa lớn hơn, được Đạo Tổ thu làm đệ tử, chứng Đạo hay chăng!

Nếu có thể trở thành đệ tử của Đạo Tổ, đệ tử của Thánh Nhân, thì trong Hồng Hoang, có bao nhiêu Thần Ma, thế lực dám dễ dàng trêu chọc?

Trên con đường tu Đạo, lại còn được Đạo Tổ chỉ điểm, tự nhiên một đường thông suốt.

Như vậy, sao có thể không động lòng?

Lúc này, chúng chỉ hận không sinh thêm hai cái chân, đi nhanh hơn một chút, để sớm đến Tử Tiêu Cung an tọa.

Cùng lúc đó, trong Hồng Hoang, vô số Tiên Thiên Thần Ma, Đại Thần Thông Giả, Tán Tu sinh linh, lúc này đều lần lượt xuất phát, hướng về Thiên Ngoại Thiên mà đi, tham gia Đạo Tổ giảng Đạo.

Tuy lúc này cách thời gian Tử Tiêu Cung giảng Đạo còn ba vạn năm, nhưng khoảng cách từ nơi đây đến Bích Chướng của Thiên Ngoại Thiên lại vô cùng xa xôi.

Khoảng cách như vậy, ngay cả Tiên Thiên Thần Ma cảnh giới Đại La Kim Tiên, cũng cần ba ngàn năm phi hành mới đến nơi.

Nếu là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, thì cần hơn vạn năm mới có thể đến Bích Chướng của thế giới, với tốc độ cực nhanh.

Còn đối với những sinh linh dưới Thái Ất Kim Tiên, thì không có một hai vạn năm căn bản không thể đến được Bích Chướng của thế giới.

Vì vậy, việc xuất phát lúc này thực sự không quá sớm, có thể thấy các Tiên Thiên Thần Ma trong Hồng Hoang đang chuẩn bị kỹ càng.

Tại một khu vực ở Đông Phương Đại Lục, Nữ Oa và Hậu Thổ một lần nữa dừng thân hình từ Trung Ương Đại Lục, nhìn lên Cửu Thiên, lộ vẻ suy tư.

"Tỷ tỷ, Đạo Tổ giảng Đạo trong Hỗn Độn Thế Giới, muội có nên đi lắng nghe không?" Hậu Thổ tú mi khẽ nhíu, hỏi.

Việc giảng Đạo cho chúng sinh như vậy, trong đó nhất định ẩn chứa Đạo Pháp Tắc.

Mặc dù là Tổ Vu, nhưng vẫn nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc, sinh ra

đã nắm giữ Thổ Chi Đại Đạo Pháp Tắc, tự nhiên cũng có thể tu hành Đại Đạo Pháp Tắc.

Vì vậy, nếu trong bài giảng của Đạo Tổ có liên quan đến Đại Đạo Pháp Tắc, thì đối với muội, đây cũng không phải là chuyện xấu.

"Thời gian còn sớm, ta trước tiên sẽ đến Hỗn Nguyên Cung, hỏi thăm tình hình Đạo Quân một chút rồi quyết định cũng chưa muộn.

Dù sao bây giờ thời gian vẫn còn sớm, với tu vi của chúng ta lúc này, có thể kịp đến nơi." Nữ Oa nghe vậy, trong lòng suy nghĩ rồi nói.

Nghe lời, Hậu Thổ gật đầu, như vậy cũng được.

Nơi đây cách Vô Cực Sơn Mạch không xa, đi đến đó một chuyến rồi quyết định có đi hay không.

Dù sao bây giờ tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn, sắp bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên rồi, tốc độ cũng không chậm, nhanh hơn không ít sinh linh và Thần Ma khác, nên vẫn kịp.

"Hưu!" Nói rồi, hai nữ lúc này hóa thành hai đạo lưu quang, độn thổ hướng về Vô Cực Sơn Mạch.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung, Thanh Minh nhìn Tử Tiêu Cung và Ngọc Kinh Sơn bắt đầu tách rời Hồng Hoang thế giới, thần sắc bình tĩnh, không thể nhìn ra sâu cạn.

"Việc giảng Đạo đã được thông cáo Hồng Hoang, tiếp theo chỉ còn chờ thời cơ." "Lần giảng Đạo này có liên quan không nhỏ, sau lần này, mọi thứ đều sẽ được định đoạt." Sau một hồi lâu, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nói.

Ba vạn năm thời gian, cũng không dài lắm.

Hiện tại, một số sinh linh và tu sĩ có tu vi tương đối thấp đã bắt đầu xuất phát, còn những tồn tại có tu vi cao hơn thì đang chờ đợi một

thời cơ tốt hơn.

Nhưng tất cả rồi sẽ lần lượt lên đường trong thời gian tới, dù sao đối với họ, đây cũng là một cơ duyên không tồi.

Trong tình huống như vậy, tự nhiên phải nắm bắt cơ hội.

Chương 52

Dù sao trong Hồng Hoang, những cơ hội như thế này không dễ có được, nay có cơ duyên, tự nhiên sẽ phải nắm chặt.

Lắng nghe Đạo Tổ giảng Đạo, tốc độ tu hành tự nhiên sẽ nhanh hơn, nếu có thể bái nhập môn hạ Đạo Tổ, thì sẽ có một chỗ dựa vững chắc, trong Hồng Hoang cũng ít tồn tại dám trêu chọc.

Nếu không thể bái nhập môn hạ Đạo Tổ, mà có thể hỏi đỉnh cảnh giới cao hơn, tu hành chi pháp cũng không tệ.

Vì vậy, cơ hội tốt, cơ duyên tốt như vậy, không thể bỏ qua, nhất định phải nắm bắt thật tốt.

Thế nên, những sinh linh có tu vi yếu hơn, xuất phát sớm nhất, Thanh Minh cũng có thể lý giải.

Còn về những người có tu vi cao hơn, cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, cũng sẽ đến nghe Đạo, nhưng thời gian sẽ tương đối trì hoãn đôi chút.

Trong thời gian tiếp theo, họ sẽ lần lượt lên đường.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt xong, trong lòng khẽ động, nhìn về phía ức vạn dặm bên ngoài Vô Cực Sơn Mạch, trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt.

Nữ Oa và Hậu Thổ đến lần nữa, cũng có phần sẽ hỏi về chuyện này.

Hắn vung tay một cái, vô số Đại Đạo Chi Lực cuồn cuộn xuất ra, vận dụng năng lực Thời Không Chuyển Hoán, trực tiếp đưa Nữ Oa và Hậu Thổ vào Hỗn Nguyên Cung.

"Ong!" Thời không chấn động, tức thì thân hình Nữ Oa và Hậu

Thổ hiện ra, trên gương mặt tươi cười tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Chuyển hoán tức thời một khoảng cách xa như vậy, hai nữ lúc này khá kinh ngạc, nhưng nhìn thấy Thanh Minh, liền hiểu là Thanh Minh đã ra tay.

Thủ đoạn như vậy của cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quả nhiên khủng bố đến thế!

"Đạo Quân!" Sau khi kinh ngạc, trên mặt hai nữ lộ ra một nụ cười, nhìn Thanh Minh nói.

"Tọa!" Thanh Minh ra hiệu an tọa, sau đó vẫn pha trà khoản đãi.

"Đạo Quân, sự việc Đạo Tổ giảng Đạo lần này, chúng thiếp có nên đi lắng nghe không?" Vài tức sau, Nữ Oa trong lòng suy nghĩ, nhìn Thanh Minh hỏi.

"Lần giảng Đạo này, đối với các ngươi, cũng sẽ là một cơ duyên, có thể đi lắng nghe.

Không những thế, lần giảng Đạo này, ta cũng sẽ đến, vì chúng sinh mà giảng Đại Đạo.

Có thể nói, người giảng Đạo lần này không chỉ có Hồng Quân Đạo hữu, mà còn có ta!" Thanh Minh khẽ nhấp một ngụm Ngộ Đạo Trà, nhìn hai nữ, chậm rãi nói.

Nghe lời, thần sắc hai nữ khá kinh ngạc, "Đạo Quân cũng sẽ đích thân lâm giảng Đạo?" Nếu vậy, thì càng phải đi, có Thanh Minh ở đó, tự nhiên sẽ đi.

"Lần này Hồng Quân Đạo hữu mời ta cùng giảng Đạo, cũng là vì sự tình truyền Đạo Hồng Hoang, ta cũng không từ chối." Thanh Minh nói.

"Nhược như thử, na ngã tiện yếu tiền vãng liễu." Nữ Oa và Hậu

Thổ nhìn nhau rồi nói.

"Lần giảng Đạo này có quan hệ không nhỏ, Phục Hy cũng có thể đi.

Có thể truyền tin một chút, nếu ai có hứng thú, đều có thể đến nghe Đạo." Việc Phục Hy đi là điều khẳng định, nhưng mấy vị Tổ Vu, Thanh Minh cảm thấy không mấy khả thi, dù Hậu Thổ là Tổ Vu đặc thù, sẽ có hứng thú với việc này.

Đương nhiên, trước đây có lẽ không có hứng thú lớn đến vậy, nhưng biết Thanh Minh cũng sẽ đi giảng Đạo, trong lòng liền càng thêm hứng thú.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, gật đầu xong, liền bắt đầu thi triển bí pháp của mình, truyền tin về.

Chẳng bao lâu, liền lần lượt thu hồi hồi âm, tình hình đúng như họ đoán, Phục Hy sẽ đi, nhưng các Tổ Vu khác thì không mấy hứng thú.

Thanh Minh cũng không bận tâm, những chuyện này đều do mỗi người tự lựa chọn, cũng không sao cả.

"Trước tiên hãy tu hành ở đây một thời gian, đợi thời cơ chín muồi rồi lại đi." Thanh Minh nhìn Hậu Thổ và Nữ Oa, nói.

Nghe lời, hai nữ gật đầu, sau đó bắt đầu tu hành ở một bên đại điện.

Thanh Minh vung tay, bố trí tốc độ lưu chuyển thời không, sau đó lại tụ tập không ít linh khí và Thiên Địa Chi Lực cùng với Đại Đạo Chi Lực, Pháp Tắc Chi Lực để trợ giúp tu hành, quả nhiên khá ưu ái.

Hai nữ đối với hành động này của Thanh Minh, trong lòng cũng cảm thấy ngọt ngào, nhưng cũng không suy nghĩ quá nhiều, liền tiếp tục tu hành.

Hiện tại tích lũy càng nhiều, về sau khi nghe Đạo tiến triển sẽ càng nhanh.

Huống chi, hiện tại Thanh Minh ưu ái như vậy, điều động nhiều sức mạnh đến thế để trợ giúp tu hành, tự nhiên không thể phụ lòng tốt của Thanh Minh.

Trong lòng họ đều hiểu rằng, chỉ có nỗ lực tu hành, về sau mới có cơ hội tu thành chính quả.

Vì vậy, lúc này phải càng nỗ lực tu hành, sớm ngày đề thăng.

Thanh Minh nhìn một cái xong, liền chuyển ánh mắt về Hồng Hoang, quan sát không ít sinh linh, Thần Ma bắt đầu xuất phát.

Cứ thế, lại hai vạn năm sau.

Đông Côn Luân Sơn, Tam Thanh Đạo Nhân khởi hành.

Phượng Tê Sơn, Phục Hy khởi hành.

Trong Yêu Tộc, Đế Tuấn, Thái Nhất dẫn theo Thập Đại Yêu Thần khởi hành.

Tây Côn Luân Sơn, Tây Vương Mẫu khởi hành.

Đông Hải Bồng Lai, Đông Vương Công Đạo Nhân khởi hành.

U Minh Huyết Hải, Minh Hà Đạo Nhân khởi hành.

Tây Phương Chi Địa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề khởi hành.

"Đông!" Một tiếng Đại Đạo Chung Minh vang lên bên tai Nữ Oa và Hậu Thổ, lúc này họ bừng tỉnh.

Hai người biết, ba vạn năm thời gian đã hết, giờ là lúc phải lên đường.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

"Đạo Quân!" Nữ Oa và Hậu Thổ thu liễm tâm thần, nhìn Thanh

Minh đứng một bên, mặt mỉm cười, cũng cười nói.

"Ba vạn năm thời cơ đã đến, ta cũng nên xuất phát rồi." Thanh Minh nói, với tu vi của hắn, dù có chậm trễ một chút thì cũng nhanh hơn bất kỳ tồn tại nào khác.

Hắn không chỉ phải đến Hỗn Độn Thế Giới, mà còn phải tìm kiếm Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn Thế Giới, đồng thời sàng lọc một số tu sĩ và Thần Ma không có cơ duyên, cũng là một khảo nghiệm tôi luyện.

Hai nữ gật đầu, rồi đột nhiên đứng dậy.

"Hô!" Thanh Minh vung tay một cái, tức thì một đạo lôi quang lóe lên, đánh vỡ hư không trước mắt, hóa thành một luân thời không thông đạo.

Làm xong tất cả, Thanh Minh lại mở ra Vô Lượng Sơn đại trận, sau đó liền dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ bước vào thời không thông đạo.

"Bành!" Sau khi ba người tiến vào thời không thông đạo, chỉ nghe một tiếng vang khẽ, sau đó thời không thông đạo liền chậm rãi khôi phục.

Bên ngoài Thiên Ngoại Thiên, trong Hỗn Độn Thế Giới.

"Hô!" Vô số Hỗn Độn Chi Khí cuồn cuộn, không ngừng va chạm tạo ra khí tức khủng bố, Địa Thủy Phong Hỏa hiện lên, diễn hóa cảnh tượng thế giới.

Thanh Minh dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ xuất hiện tại đây, khí thế Thiên Phạt khủng bố cuồn cuộn xuất ra, vô số Hỗn Độn Chi Khí thối lui, không thể tập kích, lộ ra một vùng chân không cực hạn.

"Đây chính là Hỗn Độn Thế Giới." Hai nữ cũng là lần đầu tiên đến Hỗn Độn Thế Giới, lúc này cũng hiếu kỳ nhìn ngắm xung quanh.

Nhưng Hỗn Độn Thế Giới này lại khiến họ thất vọng, ngoại trừ

một vùng mông lung xám xịt, cùng với Hỗn Độn Chi Khí khủng bố cuồng bạo cuộn trào, thì cũng không có nơi nào đặc biệt.

"Hỗn Độn Chi Khí thật khủng bố!" Hai nữ quay đầu lại, nhìn cách ức triệu dặm, một số tu sĩ vừa mới bước vào khu vực Hỗn Độn Thế Giới, chỉ một cái chạm mặt, liền thân tử Đạo tiêu dưới Hỗn Độn Chi Khí, quả thực khủng bố dị thường.

Còn nhìn lại, dưới sự bảo hộ của Thanh Minh, họ không gặp vấn đề gì, ngay cả Hỗn Độn Chi Khí cũng không dám đến gần.

"Đi thôi!" Thanh Minh liếc nhìn những tu sĩ, Thần Ma vừa mới muốn tiến vào khu vực Hỗn Độn Thế Giới, rồi quay đầu lại, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói.

Nghe lời, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, dưới sự dẫn dắt của Thanh Minh, tự nhiên nhanh chóng di chuyển, cũng không có nhiều vẻ bất ngờ.

Thanh Minh một tay kéo một bàn tay trắng nõn của họ, rồi độn thổ về phía một không gian Hỗn Độn nào đó.

Tử Tiêu Cung không thể rời khỏi Hồng Hoang quá xa, dù sao lực khống chế và ảnh hưởng của Thiên Đạo lúc này cũng không thể tác động quá xa, vì vậy Tử Tiêu Cung chỉ có thể nằm trong một khu vực Hỗn Độn cách hơn trăm triệu triệu ức dặm.

Trong tình huống như vậy, Thanh Minh không cần mượn Linh Bảo, cũng không bị bất kỳ Hỗn Độn Chi Khí nào tập kích trong khu vực này.

Dù sao Hỗn Độn Chi Khí ở đây đã yếu đi không ít, chịu ảnh hưởng của Thiên Đạo Chi Lực.

Bản thân Thanh Minh lại đã chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hỗn Độn Chi Khí như vậy càng không thể ảnh hưởng, ngay cả

khi dẫn theo Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không hề hấn gì.

Nữ Oa và Hậu Thổ mặt hơi đỏ, nhưng cũng không từ chối, mặc cho Thanh Minh nắm tay độn thổ về phía không gian Hỗn Độn xa hơn.

Thoáng chốc đã qua vài tháng, nơi đây đã gần Tử Tiêu Cung.

"Đạo Quân, Kim Kiều này thật thần kỳ." Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn thấy điều mới lạ, nói.

"Kim Kiều này cũng không tầm thường, nó là Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, ngày xưa là bảo vật trong tay Âm Dương Lão Tổ, đáng tiếc là cuối cùng lại vẫn lạc trong tay Thú Hoàng Thần Nghịch, bảo vật này liền rơi vào tay Hồng Quân Đạo hữu." "Lần này tuy không tầm thường, nhưng cũng không phải ai cũng có thể chấp chưởng, cũng là có chủ, tất cả đều do cơ duyên định đoạt." Thanh Minh liếc nhìn ức vạn dặm bên ngoài, có một cây cầu vàng xuất hiện, hiển nhiên là để tiếp dẫn những người hữu duyên, dù sao cũng không thể để họ tìm kiếm quá lâu trong Hỗn Độn Thế Giới.

Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc hơi kinh ngạc, không ngờ cây cầu vàng này lại là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, quả thực cực kỳ bất phàm.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt, dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ vượt qua ức vạn dặm, đến trước Tử Tiêu Cung.

Uy nghi, hùng vĩ, tỏa ra từng trận tiên thiên khí tức hạo hãn cùng tử quang, Tử Tiêu Cung sừng sững tại đây.

Ở trước cổng Tử Tiêu Cung, hai bên trái phải đứng hai vị đồng tử, một nam một nữ, chính là Hạo Thiên và Dao Trì, những đồng tử vừa mới được Hồng Quân Đạo Nhân điểm hóa không lâu.

Sau khi ba người Thanh Minh đến đây, hắn buông tay hai nữ ra.

Hai nữ nhìn thấy hai vị đồng tử, mặt hơi đỏ, nhưng trong chốc lát

đã khôi phục, một lần nữa khoác lên khí thế của Đại Thần Thông Giả Hồng Hoang.

Thanh Minh liếc nhìn Hạo Thiên và Dao Trì một cái, rồi đi thẳng vào.

Nữ Oa và Hậu Thổ thì theo sau, cũng liếc nhìn hai vị đồng tử.

"Tử Tiêu Cung khai, tam vị tiền bối thỉnh!" Hạo Thiên và Dao Trì nhìn Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ, lập tức cung thân chắp tay nói.

Ba người Thanh Minh không chút dừng lại, trực tiếp bước vào Tử Tiêu Cung.

Sau khi tiến vào Tử Tiêu Cung, liền là một hành lang tinh không cực dài, phía trên tinh quang rực rỡ, lấp lánh sinh huy, vô số tinh thần quang mang tỏa ra, mang theo khí tức tinh túy tinh thần nồng đậm.

Cảnh sắc hành lang tinh không này cũng không tệ.

Chương 53

Nữ Oa và Hậu Thổ hai nữ nhìn thấy điều mới lạ, tốc độ đi cũng không nhanh.

Ở cuối hành lang tinh không, liền có một ao nước nhỏ, trong ao nước có một ngọn núi cao một trượng, phía trên có ba chữ Đạo: Ngọc Kinh Sơn.

Đặt Ngọc Kinh Sơn ở đây, tô điểm thêm cảnh sắc, cũng không thể không tán thán thủ đoạn của Hồng Quân Đạo Nhân.

Nhưng cũng chỉ đến vậy, Thanh Minh cũng không quá bận tâm.

Nữ Oa và Hậu Thổ cũng chỉ tỉ mỉ quan sát một chút rồi không để ý nhiều nữa.

Dù sao lần đầu thấy danh sơn Hồng Hoang như Ngọc Kinh Sơn, lúc này có chút hiếu kỳ mà nhìn một chút thôi.

Nhưng đã thấy Vô Lượng Sơn nhiều lần, cũng không cảm thấy Ngọc Kinh Sơn đẹp hơn Vô Lượng Sơn, nhiều nhất cũng không hơn kém là bao, cho nên cũng không xem lâu đến vậy, so ra càng thích Vô Lượng Sơn hơn.

Nếu đã như vậy, thì cần gì phải xem Ngọc Kinh Sơn lâu đến thế.

Ba người rời khỏi hành lang xong, liền đến trong đại điện.

Đại điện cũng cực kỳ rộng lớn, như Thái Hư Điện, có thể cùng lúc chứa vài ngàn người ngồi bệt, cũng không nhỏ.

Nhưng trên đại điện rộng lớn như vậy, chỉ có một đài cao chín tầng.

Dưới đài cao, có sáu bồ đoàn màu vàng, ngoài ra thì không có bất

kỳ bày biện nào khác.

Bố trí như vậy, lại khiến Nữ Oa và Hậu Thổ tú mi nhíu chặt.

Quy mô giảng Đạo như vậy thật hoành tráng, đại điện rộng lớn như thế, vì sao chỉ đặt sáu bồ đoàn, để những tu sĩ, sinh linh và Thần Ma khác phải ngồi dưới đất?

Vậy sáu bồ đoàn đó có tác dụng gì?

Chẳng lẽ giữa các bồ đoàn có huyền diệu nào đó?

"Đạo Quân, trên đại điện Tử Tiêu Cung rộng lớn như vậy, chỉ có sáu bồ đoàn, nhưng Thần Ma đến đây không biết bao nhiêu.

Chẳng lẽ giữa sáu bồ đoàn có huyền diệu nào đó?" Nữ Oa và Hậu Thổ tự nhiên là người thông tuệ, trong lòng thoáng nghĩ liền có suy đoán, lúc này hỏi.

"Sáu bồ đoàn, cũng là một cơ duyên.

Đương nhiên, có nắm bắt được cơ duyên hay không, phải xem bản thân." Thanh Minh nghe lời, cười cười rồi nói.

Nói xong, liền nắm lấy bàn tay nhỏ của Nữ Oa và Hậu Thổ, đến trước bồ đoàn.

Hắn để hai người trực tiếp ngồi lên vị trí thứ tư và thứ năm, Nữ Oa ở vị trí thứ tư, Hậu Thổ ở vị trí thứ năm.

Sau khi ngồi xuống, Thanh Minh nhìn hai nàng, mỉm cười nói: "Đây là vị trí cơ duyên, ngồi cho vững, về sau nhất định sẽ có thu hoạch không giống bình thường." Nghe lời, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, tư thế ngồi càng thêm vững vàng.

Không ngờ, đi theo Đạo Quân đến đây, lại có cơ duyên như vậy, thì càng phải ngồi cho vững, nếu nắm bắt được cơ duyên, thì về sau không chừng sẽ có cơ hội… Hai nữ trong lòng nghĩ, rồi nhìn nhau một

cái, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ.

"Hiện tại thời cơ vẫn còn sớm, các Thần Ma khác còn một đoạn thời gian nữa mới đến đây.

Ta trước tiên sẽ đi tìm Hồng Quân Đạo hữu, đợi đến thời cơ giảng Đạo rồi trở lại." Thanh Minh nhìn hai nữ, cũng không để ý đến suy nghĩ trong lòng họ, nói.

Nghe lời, hai nữ gật đầu, nói: "Đạo Quân cứ đi đi, chúng thiếp sẽ ngồi vững vàng." Thanh Minh khẽ gật đầu, hư không chấn động, tức thì hòa vào trong đó, biến mất.

Thấy vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi thời cơ.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, thoáng chốc đã ba trăm năm.

Bên ngoài Tử Tiêu Cung, kim quang lóe lên, một cây cầu vàng nối liền, sau đó từ trên cầu vàng bước xuống ba đạo thân ảnh, chính là Bàn Cổ Tam Thanh: Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Ba vị này cũng đã đến khá nhanh.

Tam Thanh nhìn nhau một cái, rồi tiến vào Tử Tiêu Cung.

Tự nhiên họ không có tâm trạng tham quan cảnh đẹp của hành lang tinh không, mà đi thẳng đến đại điện.

Nhìn thấy lại có hai vị nữ tiên đến nhanh hơn mình, trong lòng cũng thầm kinh ngạc, tu vi của hai vị này không hề kém, không hề yếu hơn bao nhiêu, có thể nhanh như vậy, nhất định có không ít thủ đoạn.

Tam Thanh nhìn nhau một cái, rồi trực tiếp ngồi xuống ba vị trí phía trước.

Đại điện Tử Tiêu Cung rộng lớn như vậy, chỉ có sáu bồ đoàn, không cần biết cũng hiểu có chỗ bất phàm, tức thì mỗi người chiếm

một cái.

Như vậy, đã có năm vị trí bị chiếm, còn lại một cái cuối cùng.

Còn những ai không chiếm được, thì phải tự xem thủ đoạn mà tranh đoạt thôi.

Nữ Oa và Hậu Thổ mở mắt, liếc nhìn Tam Thanh, đối với Tam Thanh, họ cũng từng nghe nói trong hai trăm nguyên hội này, cũng có chút danh tiếng.

Nhưng lúc này cũng chỉ liếc nhìn một cái rồi không để ý nữa.

Hiện tại mới có ba vị đến đây, những người khác không biết khi nào, chỉ có thể chờ đợi.

Nữ Oa thì hy vọng ca ca mình có thể nhanh hơn, nhưng cũng không có cách nào, ca ca không đi cùng mình, có nắm bắt được hay không, phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân.

Trong lòng nghĩ xong, Nữ Oa liền tiếp tục bế quan tham ngộ, Hậu Thổ lúc này cũng vậy.

Lúc này, bên ngoài Tử Tiêu Cung, lại có Thần Ma đến rồi.

Bên ngoài Tử Tiêu Cung, trên Kim Kiều.

Lần này Kim Kiều tiếp dẫn các Thần Ma và tu sĩ cũng không ít, lên đến vài chục vị, nhưng ai đi nhanh thì nhanh, ai chậm thì chậm.

Đến trước Tử Tiêu Cung, họ lần lượt bước vào trong.

Hạo Thiên và Dao Trì vẫn thường lệ nói một câu, cũng là hoan nghênh.

Trên đại điện.

Tam Thanh và Nữ Oa, Hậu Thổ cùng những người khác thấy có người đến, tức thì mở mắt.

“Bành!” Đúng lúc đó, một đạo hồng mang nhanh đến cực hạn, phảng phất như đạo kiếp quang đầu tiên khi Khai Thiên vậy, khi mọi người chưa kịp phản ứng, đã đến trước bồ đoàn, trực tiếp an tọa xuống.

Ở một bên khác, một luồng Cửu Thiên Cương Phong và hỏa diễm rực rỡ va chạm vào nhau, phát ra một tiếng vang nhẹ cùng một luồng khí tức khủng bố lan tỏa.

Yêu tộc Yêu Hoàng Đế Tuấn và Bắc Hải Côn Bằng thần sắc lạnh băng đối đầu, hai người ra tay, lại vô tình nhường cho Hồng Vân Đạo Nhân một cơ hội, ngồi xuống bồ đoàn cuối cùng trước đó.

Lúc này trần ai đã định, không tiện ra tay nữa, dù sao đây là Đạo Trường của Thánh Nhân, e rằng sẽ dẫn đến Thánh Nhân nổi giận.

Hai người chỉ có thể tìm một vị trí thích hợp ở hàng sau mà an tọa, chờ đợi thời cơ.

Yêu tộc Yêu Hoàng Thái Nhất, cùng với Thập Đại Yêu Thần dưới trướng thấy vậy, liền ngồi xuống bên cạnh Đế Tuấn.

Một vị Đại Thần Thông Giả khác là Trấn Nguyên Tử, thì ngồi xuống phía sau Hồng Vân Đạo Nhân.

Phục Hy, cũng chậm hơn một chút, thì ngồi xuống phía sau Nữ Oa và Hậu Thổ.

“Ca ca, nhược hòa ngã đẳng nhất đồng tiền, tiện khả tọa thượng bồ đoàn chi vị. ….” Nữ Oa quay đầu lại, nhìn Phục Hy phía sau, nói.

Đạo Quân đã nói, đó là cơ duyên, nếu ca ca có thể ngồi lên, không chừng sẽ có cơ duyên tốt, tạo hóa tốt.

Chỉ đáng tiếc, giờ lại bị Hồng Vân Đạo Nhân ngồi mất rồi.

“Vô phương, tại thử diệc khả.” Song nhãn của Phục Hy thâm

thúy, trong đó diễn hóa tiên thiên bát quái đồ án, vô số thiên cơ tuôn trào.

Hắn dừng lại ở trên bồ đoàn cuối cùng, nói rằng tuy đó là cơ duyên, nhưng cũng đồng thời là nguy cơ.

Không có duyên với bồ đoàn, hà tất phải đi trêu chọc nguy cơ?

Sao không an tâm lắng nghe Đại Đạo, tu hành pháp tắc của bản thân là được, không tranh giành, ngược lại có thể đi xa hơn.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, trong lòng tuy tiếc nuối, nhưng cũng không nói thêm, tiếp tục chờ đợi các Thần Ma, tu sĩ khác.

Ở hàng sau, Đế Tuấn và Côn Bằng Đạo Nhân, hai tồn tại tranh đoạt bồ đoàn, liếc nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ xong, liền thu hồi ánh mắt.

Hai vị này, một là Tổ Vu, thế lực phía sau không hề nhỏ.

Nữ Oa, có huynh trưởng Phục Hy, đều là Đại Thần Thông Giả thực lực cường hãn.

Hai vị như vậy, ai cũng không dám dễ dàng trêu chọc.

Điều quan trọng nhất là, hai vị nữ tiên này, dường như có quan hệ với Thanh Minh Đạo Quân của Vô Cực Sơn Mạch.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ai cũng không dám làm càn, ở Đạo Trường của Thánh Nhân mà tranh giành bồ đoàn, không chừng, khắc sau phải trả cái giá rất lớn vì điều đó, không ai có thể chịu đựng được.

Vì vậy, sau khi tiến vào Tử Tiêu Cung, mọi người đều nhìn thấy Nữ Oa và Hậu Thổ, nhưng không ai dám có ý đồ với bồ đoàn, chỉ có thể chuyển ánh mắt sang bồ đoàn cuối cùng.

Chỉ đáng tiếc, Côn Bằng Đạo Nhân và Đế Tuấn tranh giành, cuối cùng lại để Hồng Vân Đạo Nhân đắc lợi, cũng là thiên ý rồi.

Đế Tuấn và Côn Bằng Đạo Nhân lúc này kiêng kỵ Đạo Trường

của Thánh Nhân, không ra tay nữa.

Ba bồ đoàn phía trước, Bàn Cổ Tam Thanh, đều là tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn, Tam Thanh đồng thể, những tồn tại bình thường không dám dễ dàng trêu chọc, cho nên cũng không dám trêu chọc.

Tình huống như vậy, mọi chuyện coi như đã định.

Trong một không gian nào đó của Tử Tiêu Cung.

"Hồng Vân đã ngồi vào một vị trí, cũng được thôi.

Cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại, có nắm bắt được cơ duyên và chống đỡ được nguy cơ hay không, phải xem tạo hóa của bản thân." Thanh Minh nhìn tình hình trong đại điện, trong lòng thầm nói.

"Cơ duyên đã định, có nắm bắt được hay không, phải xem tình hình của bản thân." Lúc này, Hồng Quân Đạo Nhân bên cạnh chậm rãi nói.

Nói xong, nhìn Thanh Minh, hỏi: "Đạo hữu nếu trong tay có cơ duyên, thì cần phải sắp xếp thật tốt." Hồng Quân Đạo Nhân tự nhiên quan tâm đến nhiệm vụ Thiên Đạo của mình.

Hiện tại sáu bồ đoàn đã được lập, có chút thiên cơ có thể dò xét, nhưng sau khi Thanh Minh đến, Nữ Oa và Hậu Thổ đã ngồi vào bồ đoàn thứ tư và thứ năm.

Như vậy, thiên cơ liền trở nên vô cùng hỗn loạn, ngay cả y cũng có chút không nhìn rõ.

Chương 54

Vì vậy, vì nhiệm vụ Thiên Đạo của bản thân, không thể không nhắc nhở một câu, việc sắp xếp Hồng Mông Tử Khí, cần phải nắm chắc.

Bằng không, thực sự sẽ có biến hóa lớn.

"Đạo hữu không cần lo lắng, Bản Tôn tự có an bài." Thanh Minh nghe vậy, nhàn nhạt nói.

Nghe lời, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, không nói thêm.

Ánh mắt hai người lúc này lại rơi vào trong đại điện, hiện tại lục tục có Tiên Thiên Sinh Linh và Tiên Thiên Thần Ma, trong vài trăm năm ngắn ngủi, đã có hơn ngàn người.

Lúc này Kim Kiều tiếp dẫn, không ngừng xuất hiện trong Hỗn Độn Thế Giới, tiếp dẫn những người hữu duyên thích hợp đến Tử Tiêu Cung nghe Đạo.

Mặc dù không thể tiếp dẫn toàn bộ những Tiên Thiên Sinh Linh, Tiên Thiên Thần Ma trong Hỗn Độn Thế Giới đến Tử Tiêu Cung, nhưng phần lớn những sinh linh và Thần Ma có thể đến đây đều có thể được tiếp dẫn.

Còn lại một phần nhỏ, thì cũng không có cách nào, dù sao cơ duyên, phúc duyên không đủ, cũng không thể trách người khác.

Nhưng một số Thần Ma, tu sĩ không có cơ duyên có thể đến được Tử Tiêu Cung, cũng không rời đi, mà vẫn tiếp tục tìm kiếm vị trí của Tử Tiêu Cung, hy vọng có thể đạt được một cơ hội ngàn năm khó gặp.

Lúc này, Thái Cực Đồ hóa thành Kim Kiều tiếp dẫn, không ngừng

hiện ra trong Hỗn Độn Thế Giới, tiếp độ những tu sĩ, Thần Ma có thể đến được Tử Tiêu Cung, từng đợt từng đợt.

Trong khoảng ngàn năm ngắn ngủi, trên đại điện Tử Tiêu Cung lại có không ít tu sĩ, Thần Ma.

Hiện tại đã gần hai ngàn người, cách con số Tam Thiên Thần Ma hợp với Đại Đạo Chi Số cũng không xa.

"Hưu!" Lúc này, bên ngoài cổng Tử Tiêu Cung lại có một nhóm Thần Ma và tu sĩ, những người này tu vi căn nguyên đều không thấp, thậm chí còn có tồn tại như Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Mặc dù số lượng Thần Ma, tu sĩ trong nhóm này không nhiều, nhưng cũng có vài trăm vị, quả thực khá bất phàm.

Chúng Thần Ma, tu sĩ đến trong đại điện, sau khi nhìn thấy tình hình, liền bắt đầu ngồi bệt xuống đất, nhưng đều tương đối gần phía trước, dù sao họ cũng đến khá sớm, tự nhiên cũng phải ngồi gần phía trước một chút.

Sau khi an tọa không lâu, lại có Thần Ma tu sĩ lục tục kéo đến, mỗi lần là mười mấy vị hoặc vài chục vị không đều, thỉnh thoảng cũng có vài trăm vị cùng lúc.

Trong ba trăm năm ngắn ngủi, trong đại điện Tử Tiêu Cung, đã lục tục có hơn hai ngàn sáu trăm vị.

Lúc này, số lượng Thần Ma, tu sĩ còn lại không nhiều.

Đợi thêm hơn hai trăm năm nữa, xác định không còn tu sĩ nào đến nữa, Hạo Thiên và Dao Trì liền định đóng cổng cung.

"Đồng tử, mạc yếu quan môn, sảo đãi ngã đẳng!" Đúng lúc đó, một thanh âm cấp bách truyền đến, sau đó liền thấy hai đạo thân ảnh từ Thông Thiên Lộ phía dưới nhanh chóng lao đến, cũng không kịp tham ngộ huyền diệu Đại Đạo trong đó nữa, chỉ vội vàng đến trước

Tử Tiêu Cung, vào trong cung mới được.

Trong chốc lát, hai đạo thân ảnh liền đến quảng trường, chính là hai vị Đại Thần Thông Giả của Tây Phương Đại Lục: Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Suốt chặng đường quả thực không dễ dàng, trong Hỗn Độn Thế Giới, họ đã phải chịu sự tập kích của Hỗn Độn Chi Khí, tuy không đến mức bị thương, nhưng hình tượng lại không mấy đẹp mắt, đạo bào rách nát, tóc tai bù xù, khí tức hỗn loạn, trông thảm thương không gì tả xiết.

Bản thân họ đều đã nản lòng thoái chí, cảm thấy vô duyên với Tử Tiêu Cung, dù sao đã tìm kiếm vài trăm năm mà không thấy, tự nhiên cảm thấy vô duyên.

Đúng lúc định rời khỏi Hỗn Độn Thế Giới, Kim Kiều hiện lên, đưa họ đến dưới Ngọc Kinh Sơn.

Nhưng vì đến muộn, nên chỉ có thể nhanh chóng chạy, ngay cả khi đi trên Thông Thiên Lộ, cũng không kịp tham ngộ huyền diệu trong đó, chỉ vội vàng bảo Hạo Thiên và Dao Trì đợi một chút, để họ vào trong Tử Tiêu Cung.

Nếu lỡ, bị Hạo Thiên và Dao Trì đóng cổng cung, từ chối ở bên ngoài, thì thật sự sẽ khóc chết mất, vạn tân vạn khổ mới đến được đây, kết quả cổng cung đóng, không thể vào bên trong, thì đúng là thê thảm rồi.

"Đạo huynh, mau vào trong đi!

Nếu Đạo Tổ khai giảng, na đương chân thác liễu." Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề với hình tượng thê thảm, nói.

Chuẩn Đề gật đầu, thân hình hai người khẽ động, liền đã đến trước Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên và Dao Trì khẽ nhíu mày, hai vị này lại rơi vào hình tượng như vậy, mặc dù Tử Tiêu Cung không có quy tắc cấm những người hình tượng không tốt đẹp vào, nhưng đây là Đạo Trường của Thánh Nhân, hình tượng như vậy cũng không mấy thích hợp.

Dao Trì vừa định mở miệng, Hạo Thiên liền nói: "Ký dĩ tràng, nhị vị thỉnh tiến!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề gật đầu, sau đó liền tiến vào Tử Tiêu Cung.

"Hạo Thiên, vi hà bất nhượng hoán liễu hình tượng tái nhập Tử Tiêu Cung?

Lão gia tất cánh Thánh Nhân, như thử hình tượng, phạ bất hợp thích." Dao Trì nhìn Hạo Thiên hỏi.

"Lão gia dĩ, chích yếu năng tử tiêu cung giả, giai khả nhập nội, như thử hình tượng, đảo dã năng minh cầu đạo chi tâm kiên cố, đảo dã phù hợp lão gia truyền đạo chi tâm, ngã như nhược nhượng hoán liễu hình tượng, phản bất mỹ liễu." Hạo Thiên nghe lời, lại cười cười rồi nói.

Dao Trì gật đầu, lời Hạo Thiên nói cũng có lý.

"Hảo liễu, dĩ vô Thần Ma, quan bế cung môn ba!" Hạo Thiên cẩn thận nhìn kỹ xong, lúc này Kim Kiều đã quay về, hiển nhiên không còn Thần Ma nào đến nữa, cũng đã đến lúc đóng cổng Tử Tiêu Cung.

Dao Trì gật đầu, sau đó cùng Hạo Thiên lùi vào bên trong Tử Tiêu Cung, động thủ đóng cánh cổng cung nặng nề.

"Bành!" Cổng cung đã đóng, chỉ còn chờ đợi giảng Đạo bắt đầu.

Lúc này, trong đại điện đã có hai ngàn chín trăm chín mươi tám vị Thần Ma, tu sĩ, cộng thêm hai vị Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn của Tây Phương Đại Lục, vừa đủ con số ba ngàn, hợp với Đại Đạo Chi Số.

Giờ đây Thần Ma đã tề tựu đông đủ, giảng Đạo cũng sắp bắt đầu.

Trong hành lang Tử Tiêu Cung.

“Đạo huynh, thủ đoạn của Thánh Nhân quả nhiên bất phàm, phía trước có Thông Thiên Lộ, phía sau có hành lang tinh không.” Chuẩn Đề ánh mắt quét trên tinh không đồ án hai bên hành lang, tán thán.

Các tinh thần trong tinh không đồ án cũng không tầm thường, thủ đoạn của Thánh Nhân quả nhiên là đại thủ bút.

“Dù sao cũng là vị Thánh Nhân đầu tiên, tự nhiên là đại thủ bút.

Đạo huynh mau đi đi, mạc yếu ngộ liễu thính đạo.” Tiếp Dẫn gật đầu, thúc giục.

Chuẩn Đề gật đầu, sau đó bước nhanh.

Chẳng bao lâu, hai người đi qua hành lang tinh không, đến trong đại điện.

Ánh mắt Chuẩn Đề quét qua, cộng thêm hai người họ, vừa đủ con số ba ngàn, hợp với Đại Đạo Chi Số.

Nhưng điều đó không quan trọng, quan trọng là không có chỗ ngồi.

Trong đại điện Tử Tiêu Cung rộng lớn như vậy, lại chỉ có sáu bồ đoàn ở phía trước nhất, những người khác đều phải ngồi bệt xuống đất.

Nhưng mang theo nguyện vọng của chúng sinh Tây Phương, vì muốn làm rạng rỡ Tây Phương Đại Lục, nếu cứ như vậy, chỉ xếp ở vị trí cuối cùng, làm sao đối mặt với hình tượng vất vả đến Tử Tiêu Cung, thân tàn ma dại kia.

“Đạo huynh, khán, ngã chân đích vãn liễu.” Tiếp Dẫn ánh mắt chậm rãi quét qua, khẽ thở dài.

Chuẩn Đề nghe vậy, không trả lời, trong lòng ý niệm vừa chuyển, đã có kế sách.

Trong một không gian nào đó của Tử Tiêu Cung.

Ánh mắt Thanh Minh lúc này tự nhiên cũng rơi vào Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nếu Linh Mạch, Tiên Mạch của Tây Phương Đại Lục bị tổn thất bảy, tám phần, như vậy, tự nhiên không có gì không ổn.

Nhưng hiện tại, Tây Phương Đại Lục chưa khôi phục được nhiều, nhiều nhất cũng chỉ ba, bốn phần.

Mặc dù ba, bốn phần của một đại lục cũng không ít, nhưng dù sao cũng không nghiêm trọng như quỹ tích ban đầu.

Nhưng hiện tại, với hình dạng, tình huống như vậy, trong lòng Thanh Minh cũng không biết nên nói là bản tính cố hữu của họ như vậy, hay là phúc duyên, cơ duyên của bản thân không đủ, không thể tìm kiếm được nhiều bảo vật, Linh Bảo hơn trong Tây Phương Đại Lục.

Thực ra, đúng như Thanh Minh nói, những năm này, họ cũng khó mà tìm được nhiều bảo vật, Linh Bảo hơn, vì vậy trong Hỗn Độn Thế Giới, trông có vẻ thảm hại đôi chút, nhưng kỳ thực không có thương thế, chỉ là đạo bào bị rách nát thôi.

Họ cũng cố ý không khôi phục, thực ra với tu vi của bản thân, việc khôi phục không khó.

Nhưng họ cảm thấy, làm như vậy càng thể hiện cầu Đạo chi tâm kiên cố, không chừng, Đạo Tổ thấy họ vì cầu Đạo mà phải thảm hại đến vậy, cầu Đạo chi tâm kiên nghị, liền sẽ thu làm đệ tử.

Vì vậy, họ mới từ bỏ việc khôi phục đạo bào của bản thân, lựa chọn nhập Tử Tiêu Cung đại điện với hình tượng như vậy.

“Hoặc là, thiên ý như thử.

Tức tiện Tây Phương Đại Lục không có nguyên quỹ tích chiết tổn đích na bàn nghiêm trọng, đãn Tây Phương Đại Lục chi trung năng cú chân chính đại Thần Thông Giả khuất chỉ khả số, chích năng ứng tại thân thượng." "Như thử dã hảo, Hồng Quân Đạo hữu tự thân khứ hóa giải Tây Phương Đại Lục thượng nhân." Thanh Minh trong lòng thầm nói.

Trên Tây Phương Đại Lục, những Đại Thần Thông Giả có danh tiếng thực sự đếm trên đầu ngón tay, cũng chỉ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị này có thể đại diện tiếp nhận những cơ duyên và nhân quả kia.

Vì vậy, hắn cũng không bận tâm phúc duyên, cơ duyên của họ có thực sự không đủ, có thực sự không tìm được bảo vật và Linh Bảo hay không.

Dù sao có Hồng Quân Đạo Nhân ở đó, tự sẽ đi hóa giải nhân quả, nghiệp lực trên Tây Phương Đại Lục.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai vị, chính là đại diện chúng sinh Tây Phương tiếp nhận những điều này, cũng là tồn tại đỉnh cao trong Tây Phương Đại Lục, những Đại Thần Thông Giả có danh tiếng, do họ dẫn dắt chúng sinh Tây Phương.

Thanh Minh trong lòng hiểu rõ xong, thầm gật đầu, không để ý nữa.

Lúc này, khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người tiến vào Tử Tiêu Cung, cũng đã thu hút sự chú ý của Hồng Quân Đạo Nhân.

Với nhãn lực lúc này của y, tự nhiên có thể nhìn rõ tình hình của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Lúc này trong lòng y cũng có một trận minh ngộ, có thể mượn thân hai người này, hóa giải nhân quả trên Tây Phương Đại Lục ngày xưa.

"Như thử nhất, dã tối hảo đích kết quả." Hồng Quân Đạo Nhân

trong lòng thầm nói một tiếng, sau đó liếc nhìn Thanh Minh thần sắc bình tĩnh, liền thu hồi ánh mắt, chờ đợi thời cơ.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

Tiếp Dẫn thấy Chuẩn Đề không trả lời, đang định mở miệng, lại thấy Chuẩn Đề đã thay đổi thần sắc, lúc này trên mặt mang vẻ khổ sở, trong miệng đột nhiên phát ra một tiếng bi hô.

"Đạo huynh, ngã tòng Tây Phương đông phương, hựu tòng đông phương Hỗn Độn chi trung, soa điểm vẫn lạc kỳ trung, như kim Tử Tiêu Cung cư nhiên liên cá vị tử đô một hữu." Hắn còn khóc lớn, phối hợp với mái tóc có chút lộn xộn, thân hình thảm hại cùng đạo bào bị Hỗn Độn Chi Khí xung kích đến mức rách nát, quả thực trông giống hệt như những gì hắn nói.

Tiếp Dẫn bị tiếng khóc lớn đột ngột của Chuẩn Đề làm kinh ngạc, sững sờ hai tức sau, trong lòng liền hiểu rõ ý đồ của hắn, không khỏi tán thán thủ đoạn của Chuẩn Đề.

Thần sắc trên mặt y cũng trở nên khổ sáp, ôm Chuẩn Đề cũng khóc lớn nói: "Đạo huynh a, dã một bạn pháp, ngã đẳng Tây Phương chi địa cự ly Hỗn Độn diêu viễn, vãn liễu phương tài một vị trí, khước dã chích năng quái ngã." "Đạo huynh a, Tây Phương chúng sinh khả đô bả hy vọng ký thác vu ngã nhị nhân thân thượng, nhược ngã tọa vu mạt đoan, giới thì thính bất thanh Đạo Tổ giảng Đạo, ngã hồi khứ yếu như hà diện đối ngã Tây Phương chúng sinh a." Chuẩn Đề gào khóc thảm thiết, khóc đến xé lòng xé ruột, đau thấu tim gan, kinh thiên động địa.

Khoảnh khắc đó, không khí trong Tử Tiêu Cung cũng theo tiếng khóc của hai người mà trở nên thê lương.

Thái Thượng quay đầu lại, nhàn nhạt liếc nhìn hai người vẻ mặt đau khổ, trong lòng thầm lắc đầu.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn quả nhiên không hổ là hai vị Giáo Chủ của Tây Phương Giáo sau này, khóc thảm đến mức này, hẳn là cũng làm được.

Còn về những Thần Ma khác, lúc này thấy dáng vẻ hai người, trên mặt cũng lộ ra chút vẻ đồng tình, nhưng lại không có ý nhường chỗ cho hai người.

Ngay cả khi lúc này có Thần Ma nguyện ý nhường chỗ, Chuẩn Đề cũng sẽ không cần, trong lòng hắn muốn, chính là một trong sáu vị trí hàng đầu kia.

Nhưng hai người khóc ròng rã nửa ngày, ai nấy đều không động lòng, đặc biệt là sáu vị trí hàng đầu kia, lúc này căn bản còn không thèm nhìn.

Chương 55

Thấy vậy, trong lòng Chuẩn Đề không khỏi đại não, nói: "Đạo huynh, ngã nhị nhân vi Tây Phương chúng sinh cầu đạo, thiên tân vạn khổ phương thử địa, khước bất liên nhất cá tọa vị đô một hữu, thính bất thanh Đại Đạo, thực tại hữu quý Tây Phương chúng sinh, ký như thử, đảo bất như tử liễu cán thúy." Nghe lời, một đám Thần Ma sinh linh lặng lẽ nhìn, tâm tư của Chuẩn Đề, sao lại không biết.

Muốn lấy lòng thương, để nhường chỗ, đối với họ, là chuyện không thể.

Cầu Đạo chi tâm, con đường trục Đạo, không dung nạp nửa điểm nhượng bộ.

Đã muốn diễn kịch, lấy lòng thương, thì cứ việc diễn đi!

Ta cứ xem thôi.

Ba bồ đoàn phía trước, dưới sự quét qua của thần thức Bàn Cổ Tam Thanh, cũng đã biết tình hình của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, trong lòng cũng thầm cười không ngừng.

Sáu bồ đoàn, là nơi cơ duyên, tự nhiên không thể nhường, Đại Đạo tranh chấp, mọi thứ đều tranh giành, liên quan đến Đại Đạo, tự nhiên không thể nhường.

Đã ngồi lên, thì không có lý do gì phải nhường ra.

Nữ Oa và Hậu Thổ tú mi nhíu chặt, đối với thủ đoạn lấy lòng thương của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lúc này, họ cực kỳ khinh thường.

Đạo Tổ và Đạo Quân giảng Đạo, đừng nói trong đại điện, ngay cả trong Hỗn Độn Thế Giới cũng có thể nghe rõ ràng.

Không phải đại điện Tử Tiêu Cung rộng lớn như vậy, chỉ có sáu

bồ đoàn, đó là nơi cơ duyên, cho nên mới phải tranh giành một bồ đoàn thôi.

Nhưng không thể nào nhường được, bồ đoàn Đạo Quân đã để họ ngồi xuống, đâu có lý do gì phải nhường.

Ai muốn khóc lóc ầm ĩ, cứ khóc lóc ầm ĩ đi, không liên quan đến họ.

Còn về Hồng Vân ngồi ở vị trí cuối cùng, trong Hồng Hoang tuy có tiếng là lão hảo nhân, nhưng giờ ở Đạo Trường của Đạo Tổ, nơi cơ duyên tụ hội, Tử Tiêu Cung rộng lớn như vậy chỉ có sáu bồ đoàn, không cần biết cũng hiểu bồ đoàn có đại cơ duyên.

Đại Đạo tranh chấp, tấc đất không nhường, tự nhiên không thể nhường trên chuyện này.

Các Thần Ma khác, có người thì bế chặt lục thức, không để ý nữa, có người thì mặt mỉm cười nhìn Chuẩn Đề, trong mắt tràn đầy vẻ trêu tức.

Tâm tư của Chuẩn Đề là muốn ngồi lên sáu vị trí kia, nhưng lúc này sáu vị đó căn bản còn không thèm nhìn, cảnh tượng này, quả thực có chút khó xử.

Chuẩn Đề liếc nhìn sáu vị trên kia, lúc này căn bản còn không thèm nhìn, còn về các Thần Ma tu sĩ khác, lúc này đa số cũng đều vẻ mặt xem kịch vui, cảnh tượng này, quả thực có chút khó xử rồi.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau một cái, thần sắc Tiếp Dẫn có chút khổ sáp, tình hình hiện tại, quả thực khó mà giải quyết được.

Chuẩn Đề nghiến răng, "Nhược vô tọa vị thính đạo, ngô quý đối Tây Phương chúng sinh, tiện chàng tử tại thử liễu." Nói xong, liền hướng về một cây cột đá khổng lồ bên cạnh đại điện mà đâm sầm tới, Tiếp Dẫn vốn định kéo lại, nhưng một ánh mắt trong mắt Chuẩn Đề,

khiến Tiếp Dẫn từ bỏ ý định trực tiếp kéo lại.

Dù sao cũng phải giả vờ kéo lại, dù sao cũng là Đại Thần Thông Giả của Tây Phương, nếu không ai giả vờ kéo Chuẩn Đề, thì sẽ lộ liễu quá.

"Đạo huynh, mạc yếu tố sỏa sự!" Tiếp Dẫn thần sắc đại biến, trong miệng hô lớn.

Thanh âm cuồn cuộn, khiến không ít Thần Ma tu sĩ chú mục.

"Bành!" Một tiếng vang rõ ràng, vang vọng trong đại điện Tử Tiêu Cung tĩnh lặng.

Chuẩn Đề bị một luồng sức mạnh phản chấn ngã ngồi trên đất, trên trán máu tươi chảy dài.

Tuy là cảnh giới đó, cú đâm như vậy không thể chảy máu, nhưng để diễn cho trọn vở kịch, cũng không thể không bỏ chút 'vốn máu'.

Chuẩn Đề dùng tay sờ sờ, trong tay đầy máu tươi, trong lòng rất đắc ý, quay đầu lại, nhìn về phía sáu vị trên kia, thần tình tức thì trầm xuống.

Đã đâm đến mức đầu vỡ máu chảy rồi, sáu vị trên kia vậy mà vô động ư trung, đừng nói là nhường vị trí, ngay cả nhìn cũng không nhìn một cái, mặt mũi hắn đặt vào đâu?

Tuy chuyện này vốn dĩ không có mặt mũi, nhưng tình hình hiện tại, lại càng mất mặt hơn.

Chúng Thần Ma tu sĩ thần sắc bình tĩnh nhìn Chuẩn Đề, chờ xem hắn còn định diễn trò gì nữa.

Lúc này chờ Đạo Tổ khai giảng, cũng thật vô vị, Chuẩn Đề diễn trò đâm đầu vào cột, Đại La Kim Tiên viên mãn đầu vỡ máu chảy, cũng cực kỳ thú vị.

Chuẩn Đề nhìn sáu vị trên kia một cách hung hăng, sau đó chậm rãi đứng dậy, cũng không bận tâm máu tươi trên trán, nhìn nơi vừa đâm vào, nơi đó vẫn trơn nhẵn, không hề bị tổn hại chút nào.

Có thể chống đỡ được một cú đâm của Đại La Kim Tiên viên mãn mà không sao, cây cột này cũng phi phàm vật.

Chuẩn Đề nhìn Tiếp Dẫn một cái, rồi lại định tiếp tục đâm tới.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

Chúng Thần Ma nhìn hành động này của Chuẩn Đề, lông mày đều nhíu chặt.

Đâm một lần rồi, sáu vị trên kia đều vô động ư trung, còn không thèm nhìn, đâm thêm nữa chỉ sợ cũng không có hiệu quả, nếu thật sự muốn nhường thì đã nhường sớm rồi, hà tất phải đợi đến lúc đâm đến đầu vỡ máu chảy?

Không, không phải trọng điểm!

Trọng điểm là, nếu Chuẩn Đề thật sự chết trong Tử Tiêu Cung, thì sẽ làm ô uế Đạo Trường của Đạo Tổ, nơi Thánh Nhân ngự trị.

Nếu bị Đạo Tổ quái tội, thì không ai gánh vác nổi, thủ đoạn ở tầng thứ đó, không thể tưởng tượng được.

Vì vậy, lúc này thấy Chuẩn Đề định tiếp tục đâm vào cây cột đó, lông mày đều nhíu chặt, ai nấy đều muốn kéo hắn lại.

Chết thì không sao, nhưng đừng chết ở đây chứ!

Sẽ làm ô uế môn đình Thánh Nhân, ta không gánh vác nổi đâu!

Lúc này, Hạo Thiên và Dao Trì đứng hai bên đài cao đều nhíu mày.

Hạo Thiên vốn tưởng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hình tượng không đẹp là do đã chịu khổ ở Hỗn Độn Thế Giới, cầu Đạo chi tâm kiên cố, nhưng nhìn tình hình hiện tại, lại có chút khác biệt!

Đâm một lần rồi, sáu vị trên kia không nhường, tìm một vị trí bên cạnh ngồi xuống không được sao?

Đạo Tổ giảng Đạo, trong Tử Tiêu Cung làm sao có chuyện không nghe rõ, cứ nhất thiết phải để ý sáu vị trí kia?

Y và Dao Trì cũng muốn ngăn cản, nhưng Chuẩn Đề lúc này lại đã lao ra, giữa hắn và cây cột đã không còn bao nhiêu khoảng cách.

"Bốp!" "Đạo huynh, bất yếu tái tố sỏa sự. …." Thân hình Chuẩn Đề khựng lại, sau đó bên tai hắn, truyền đến tiếng của Tiếp Dẫn, thì ra Tiếp Dẫn đã ra tay kéo lại Chuẩn Đề đang định đâm vào cột lần nữa, cũng chỉ có người gần nhất, các Thần Ma khác dù có nhanh cũng không thể nhanh bằng.

Thấy vậy, Hạo Thiên và Dao Trì thầm thở phào một hơi, cũng không nói thêm, chỉ cần không xảy ra chuyện gì là tốt, bằng không có thể sẽ bị Đạo Tổ quái tội, dù sao làm ô uế môn đình Thánh Nhân, tội danh như vậy, ai cũng không gánh vác nổi.

"Đạo huynh!" Chuẩn Đề hai mắt hơi híp lại, nhìn Tiếp Dẫn đang kéo mình, chậm rãi thốt ra hai chữ.

Tiếp Dẫn nhẹ nhàng lắc đầu, tình hình hiện tại, không đâm chết trong đại điện Tử Tiêu Cung thì có thể giành được lòng thương, giành được chỗ ngồi.

Nếu đã như vậy, hà tất phải tự tàn phá bản thân, để cho những Thần Ma kia xem trò hay chứ?

Chuẩn Đề thấy vậy, môi khẽ động, nhưng cuối cùng không mở miệng.

"Đông!" Đúng lúc đó, trong Tử Tiêu Cung đột nhiên vang lên một tiếng Đại Đạo Chung Minh, khiến tất cả Thần Ma tâm thần chấn động.

“Túc tĩnh, Lão Gia giá lâm!” Hạo Thiên thần sắc nghiêm nghị, trong miệng hô lớn.

Nghe lời, chúng Thần Ma đều lộ vẻ nghiêm nghị, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm lên đài cao.

“Ong!” Hư không trên đài cao truyền ra một tiếng ong minh, sau đó liền có vô số khí tức nhân uẩn hiện ra, dần dần hiển hóa ra một thân ảnh, chính là Hồng Quân Đạo Tổ.

“Bái kiến Đạo Tổ!” Sáu vị phía trên khẽ cúi người, một đám Thần Ma phía sau hô lớn, ngay cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lúc này cũng đều sững sờ tại chỗ.

Hồng Quân phất tay với chúng Thần Ma, ánh mắt dừng lại trên Thái Thượng vài tức, sau đó mới dời ánh mắt, chuyển sang Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Thấy vậy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lòng chùng xuống tận đáy cốc, Đạo Tổ, muốn quái tội ư?

Dưới ánh mắt của Hồng Quân, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cảm giác thân trên toàn vô bí mật.

“Bành!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quỳ phục xuống, “Thỉnh Đạo Tổ nguyên lượng ngô đẳng, ngô đẳng dã vi liễu Tây Phương chúng sinh, cố hành thử phương pháp. ….” Lúc này không quản Đạo Tổ tin hay không, họ chỉ muốn như vậy.

Nghe lời, Hồng Quân khẽ gật đầu, “Mặc dù phương pháp không hay, nhưng cầu Đạo chi tâm vì chúng sinh Tây Phương cũng đáng quý.

Nếu đã như vậy, Bần Đạo cũng không thể không cho các ngươi như nguyện.” Lời Hồng Quân vừa dứt, chúng Thần Ma kinh ngạc nhìn Đạo Tổ!

Đạo Tổ có ý gì?

Ngài tin thật sao?

Như nguyện, làm sao như nguyện, ép buộc hai trong sáu vị kia đứng dậy, nhường chỗ cho hai vị này sao?

Ánh mắt Hồng Quân chậm rãi quét qua chúng Thần Ma có mặt, sau đó dừng lại trên Hồng Vân và Đế Tuấn, khiến họ trong lòng chùng xuống, chẳng lẽ Đạo Tổ muốn họ nhường chỗ sao?

Nhưng vị trí đã vất vả tranh đoạt được, chẳng lẽ lại phải nhường ra?

"Hưu!" Khoảnh khắc kế tiếp, chỉ thấy Hồng Quân khẽ vung tay, một đạo kim quang phất qua, sau đó liền thấy phía sau Hồng Vân ở cuối hàng, lại xuất hiện thêm hai cái bồ đoàn.

"Tiện thử địa ba!" Lời của Hồng Quân, lại một lần nữa khiến chúng Thần Ma kinh ngạc, không ngờ lại có thêm hai chỗ ngồi cho họ?

Vì sao trước đây không có chỗ ngồi xuất hiện, lẽ nào cầu Đạo chi tâm của họ không vững chắc?

Hay nói rằng không đủ chân thành?

Nhưng, dù có làm như Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cũng không nhất định có được đãi ngộ như vậy.

"Đa tạ Đạo Tổ!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy, thần sắc tức thì vui mừng, bái Đạo.

Sau khi đứng dậy, liền nhanh chóng ngồi lên bồ đoàn.

Trong một không gian nào đó của Tử Tiêu Cung.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân ra tay, trực tiếp ban thêm hai bồ đoàn, thần sắc cũng không có vẻ bất ngờ.

Hồng Quân Đạo Nhân sẽ có sự sắp xếp này, thực ra cũng có thể

dự đoán được.

Tây Phương Đại Lục, Hồng Quân Đạo Nhân nợ một phần nhân quả, đã hứa đại cơ duyên, Tây Phương Đại Lục dù sao cũng có thể nhận được một phần, dù sao các đại lục khác đều có tồn tại đạt được đại cơ duyên, không có lý do gì Hồng Quân Đạo Nhân lại để Tây Phương Đại Lục gánh chịu nhân quả nghiệp lực mà không có một phần đại cơ duyên, đại tạo hóa nào cho chúng sinh Tây Phương.

Nhưng trong Tây Phương Đại Lục, những sinh linh, Đại Thần Thông Giả có thể tiếp nhận phần đại cơ duyên, đại tạo hóa này thực sự không nhiều, những Đại Thần Thông Giả có danh tiếng, thích hợp tiếp nhận phần nhân quả cơ duyên, tạo hóa này, thì Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là khá thích hợp.

Bằng không, cũng sẽ không đến được Tử Tiêu Cung.

Chương 56

Trong cõi mờ mịt, có một luồng sức mạnh đang thúc đẩy, vì vậy Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, hai vị Đại Thần Thông Giả Tây Phương, mới có thể đến được Tử Tiêu Cung.

Nhưng vì nguyên nhân của bản thân, nên mới có màn kịch trước mắt.

Nhưng việc giảng Đạo dù sao cũng cần phải tiếp tục, cũng không thể trì hoãn ở đây, vì vậy Hồng Quân Đạo Nhân mới đích thân ban thêm hai bồ đoàn khác cho Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, cũng là ban tặng đại cơ duyên, đại tạo hóa.

Còn về sau, thì phải xem bản thân họ.

Còn về những Tiên Thiên Sinh Linh, tu sĩ cùng Tiên Thiên Thần Ma khác, lúc này cũng chỉ có thể đứng nhìn.

Dù sao không phải Đại Thần Thông Giả Tây Phương, cũng không thể làm đại diện tiếp nhận phần cơ duyên, tạo hóa này.

Vì vậy, lúc này cũng chỉ có thể nhìn, dù có mở miệng khóc lóc tố khổ, Hồng Quân Đạo Nhân cũng không thể nào ban thêm bồ đoàn.

Mặc dù ban rồi chưa chắc đã có cơ duyên, nhưng nếu thật sự ban quá nhiều bồ đoàn để ngồi, thì sự đặc biệt của mấy bồ đoàn phía trước sẽ không còn được thể hiện, vì vậy chuyện này không thể xảy ra, chỉ có thể kết thúc ở đây.

Thanh Minh trong lòng khẽ gật đầu, liền cũng không tiếp tục đào sâu vào chuyện này nữa.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này sau khi an tọa, thân thể chấn động, dáng vẻ thảm hại ban đầu tức thì khôi phục như thường.

Hồng Vân cùng những người khác thấy vậy, đều hơi xích về bên trái, tu vu dữ nhị vị vi ngũ.

"Ký nhiên vị trí dĩ định, nhật hậu tiện dĩ thử lạc tọa, bất đắc tùy ý canh cải. …." Hồng Quân Đạo Nhân chậm rãi nói, trong thanh âm ẩn chứa Thiên Uy, khiến chúng Thần Ma trong lòng không dám dấy lên chút phản kháng nào.

"Tôn Đạo Tổ lệnh!" Chúng Thần Ma hô lớn.

Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu, ánh mắt chậm rãi quét qua chúng Thần Ma, tu sĩ có mặt, sau đó nhàn nhạt nói: "Lần này khai Đạo Đàn giảng Đạo, tổng cộng chia làm ba lần, mỗi lần giảng Đạo ba nguyên hội, sau đó mỗi người tự tu hành ba nguyên hội, vọng nhĩ đẳng hảo sinh bả ác!" Nghe lời, một đám Thần Ma gật đầu, đã đến nghe Đạo, tự nhiên sẽ nắm bắt cơ hội, cơ duyên như vậy.

Thấy chúng Thần Ma đã rõ, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu.

Những chuyện này, tự nhiên phải nói rõ trước, như vậy trong lòng mới có số, về sau nếu không đề thăng được tu vi bản thân, không đạt được lợi ích như mong muốn, thì cũng chỉ có thể tự trách mình, không thể trách lý do bên ngoài.

Những cơ duyên, tạo hóa này đã được Thanh Minh hứa hẹn, có nắm bắt được hay không, phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân, những điều này cũng không thể giúp được, chỉ có thể dặn dò nắm bắt thật tốt cơ hội.

"Thử phiên giảng đạo, trừ khai Bần Đạo chi ngoại, hữu nhất vị, hội hòa Bần Đạo nhất đồng, vi Hồng Hoang chúng sinh khai giảng Đại Đạo. …." Hồng Quân Đạo Nhân dừng lại vài tức sau, nhìn chúng Tiên Thiên Thần Ma, chậm rãi nói.

Nghe lời, chúng Thần Ma thần sắc kinh ngạc, nhìn Hồng Quân

Đạo Tổ, có chút bất ngờ.

Lần này, không phải Đạo Tổ giảng Đạo sao?

Lại có một vị cùng giảng Đạo?

Chuyện này, trước đây căn bản không hề biết!

Cùng giảng Đạo, lại là ai?

Có thể cùng Đạo Tổ giảng Đạo, nhất định cũng không phải tồn tại đơn giản!

"Muội muội, khả Thanh Minh Đạo Quân?" Lúc này, Phục Hy khẽ hỏi Nữ Oa phía sau.

Nghe lời, Nữ Oa cười mà không nói, Phục Hy liền đã khẳng định, chính là Thanh Minh Đạo Quân.

Nữ Oa và Hậu Thổ trên gương mặt tươi cười lộ ra nụ cười, chuyện này đã biết từ lâu, cho nên không có nhiều vẻ bất ngờ, ngược lại còn mong chờ Thanh Minh và việc giảng Đạo.

Tam Thanh ở phía bên trái thấy thần sắc Nữ Oa và Hậu Thổ xong, trong lòng khẽ động, cũng đã đoán được bảy, tám phần.

Hai vị nữ tiên này trong những năm qua, thường xuyên đến Vô Cực Sơn Mạch, tự nhiên có quan hệ không nhỏ với Đạo Quân, thần sắc lúc này, liền có thể giải thích tất cả.

Lần này liên hợp Hồng Quân Đạo Tổ giảng Đạo, chính là Thanh Minh Đạo Quân, dù sao, không phải tồn tại nào cũng có thể làm những chuyện như vậy.

Phải biết, Đạo Tổ là Thánh Nhân, tuy chưa chứng Đạo quả, nhưng cảnh giới và chiến lực của y, lại là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tồn tại như vậy, ở Đạo Trường của bản thân giảng Đạo cho

chúng sinh, nếu không phải tồn tại cùng đẳng cấp, tự nhiên sẽ không có vinh dự như vậy.

Trong Hồng Hoang Đại Lục, người phù hợp với yếu tố như vậy, cũng chỉ có, vị Đạo Quân đã chứng Đạo trước Đạo Tổ, Thanh Minh.

Sau khi kinh ngạc, một bộ phận Tiên Thiên Thần Ma thực ra đều đã đoán ra.

Nếu thật sự là Thanh Minh Đạo Quân, thì cũng không có gì đáng kinh ngạc lắm, đều là tồn tại cùng đẳng cấp, nếu nói, thực lực Thanh Minh còn trên Đạo Tổ, thì có gì mà không thể cùng giảng Đạo.

Vì vậy, lúc này sau khi đoán ra, một bộ phận Thần Ma liền thu lại vẻ kinh ngạc.

Chỉ có một bộ phận Thần Ma, thần sắc khá kinh ngạc và hiếu kỳ.

"Ong!" Hư không chấn động, tức thì một đạo lôi quang lóe lên, hóa tác liễu nhất đạo thân ảnh, bất Thanh Minh hựu hội thùy?

"Bái kiến Đạo Quân!" Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

"Bái kiến Đạo Quân!" Sau khi thấy Thanh Minh xuất hiện, nhất chúng Thần Ma Tiên Thiên Thần Thai đều sửng sốt, rồi nhao nhao bái lạy.

Đồng hành trợ giúp Đạo Tổ giảng đạo chính là Đạo Quân Thanh Minh.

Thấy Đạo Quân Thanh Minh, những Thần Ma còn hiếu kỳ đều lộ ra vẻ bỗng nhiên hiểu ra.

Đúng vậy, chỉ có tồn tại như Đạo Quân Thanh Minh mới có thể cùng Đạo Tổ giảng đạo cho chư Thần Ma, những kẻ khác thật không có tư cách.

Cần biết, Đạo Tổ chính là vị Thánh Nhân đầu tiên giữa Thiên Địa,

là tồn tại đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang.

Tồn tại có thể cùng Đạo Tổ ngồi một chỗ, cùng giảng đạo, tất nhiên cũng phải là tồn tại đỉnh tiêm nhất giữa Thiên Địa.

Trong Hồng Hoang, tồn tại đỉnh tiêm nhất Thiên Địa, tự nhiên chính là Đạo Quân Thanh Minh đã sớm Chứng Đạo hơn Đạo Tổ ngày xưa.

Đó thật sự là tồn tại đỉnh tiêm đầu tiên giữa Thiên Địa Hồng Hoang, vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên, tồn tại sớm Chứng Đạo hơn Đạo Tổ.

Một tồn tại như vậy, quả thực có đủ thân phận và tư cách tại nơi đây, cùng Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo.

Có thể nói, trong Thiên Địa Hồng Hoang, ngoại trừ Đạo Quân Thanh Minh, còn ai có tư cách, thân phận mà có thể tại Tử Tiêu Cung này, vì chúng sinh Hồng Hoang giảng đạo?

Không có!

Dương Mi Đạo Nhân đã đi vào Hỗn Độn Thế Giới, vô số sinh linh Hồng Hoang cũng không biết sự tồn tại của Dương Mi Đạo Nhân.

Tuy có một vài Tiên Thiên Thần Thai Ma biết chút ít, nhưng đã rời Hỗn Độn Thế Giới, tự nhiên cũng không còn ai có thể cùng Thanh Minh sánh vai nữa.

Thật sự mà bàn, e rằng ngay cả Đạo Tổ cũng không phải đối thủ của Đạo Quân Thanh Minh, một tồn tại như vậy, Hồng Hoang quả thực độc nhất vô nhị.

Bởi vậy, lần này Đạo Quân Thanh Minh vì chúng sinh Hồng Hoang giảng đạo, cũng không khiến ai kinh ngạc.

Vào khoảnh khắc nhìn thấy Đạo Quân Thanh Minh, tất cả đều đã

hiểu ra, cũng rất đồng tình và vui mừng.

Dù sao, có hai vị tồn tại đỉnh tiêm nhất giữa Thiên Địa cùng giảng đạo, thì kết quả thu hoạch lần này đã có thể đoán trước được rồi.

Một vị Thánh Nhân, một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hai vị tồn tại đỉnh tiêm giữa Thiên Địa, hai phương thức Chứng Đạo khác nhau.

Nếu có thể nắm giữ cả hai, thì con đường Chứng Đạo sau này sẽ có thêm một phương hướng.

Ngoài ra, sau khi nắm giữ hai phương hướng Chứng Đạo, trước khi Chứng Đạo, có thể luân phiên ấn chứng hai chủng Đại Đạo, khiến tu vi tiến triển càng thêm nhanh chóng.

Bởi vậy, lúc này sau khi biết Đạo Quân Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Tổ hai vị tồn tại đỉnh tiêm cùng giảng đạo, thần sắc từ kinh ngạc đã chuyển sang vui mừng, hận không thể lập tức lắng nghe Đại Đạo chi âm của hai vị tồn tại đỉnh tiêm.

Lần này, quả thực đúng là một niềm vui bất ngờ.

Dù không ngồi được vị trí bồ đoàn, nhưng có thể được hai vị tồn tại đỉnh tiêm giảng đạo, cũng thu hoạch không ít.

Không có vị trí bồ đoàn, vậy cũng có chút an ủi rồi.

Lần này, vì Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ở Tây Phương giành được thêm hai vị trí bồ đoàn, khiến một số người có chút mất cân bằng tâm lý.

Dù sao, sự bất công như vậy tự nhiên là có tồn tại.

Nhưng hiện tại, nhờ duyên cớ của Đạo Quân Thanh Minh, cảm xúc trong lòng chư Thần Ma đã dịu đi vài phần, ngược lại càng thêm kỳ vọng vào việc giảng đạo.

“Không cần đa lễ!” Thanh Minh khẽ quét mắt một vòng, rồi nhàn nhạt phất tay, phù trợ cho họ đứng dậy.

Nữ Oa và Hậu Thổ là những người đầu tiên được Thanh Minh phù trợ, sau đó những tồn tại khác mới toàn bộ đứng dậy.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh một cái, đáy mắt lướt qua một tia dị sắc, nhưng cũng không có gì không ổn, liền thu hồi ánh mắt, không để ý đến những chuyện này nữa.

Sau khi Nữ Oa và Hậu Thổ đứng dậy, trong đôi mắt đẹp của các nàng lưu chuyển quang hoa, ánh mắt đều rơi trên người Thanh Minh.

“Tạ Đạo Quân!” Chư Thần Ma đứng dậy, rồi chắp tay nói.

Thanh Minh khẽ gật đầu, trong tay vung lên, trên đài cao lại một phương Cửu Tầng Vân Đài phù hiện.

Cửu Tầng Vân Đài chớp động tựa như mây lôi, trong đó lôi đình giao thác, va chạm tạo ra khí tức khủng bố.

Chỉ riêng một thủ đoạn ấy, đã khiến vô số Thần Ma thần sắc đại biến, đáy mắt lộ ra vẻ kinh cụ sâu sắc.

Thủ đoạn Vân Đài tùy ý của Đạo Quân lại có tu vi khủng bố như vậy, nếu những lôi đình kia càn quét, e rằng đủ để xóa sổ vô số tồn tại rồi.

Sau khi kinh hãi, chư Thần Ma càng thêm kỳ vọng Đạo Quân giảng đạo.

Một tồn tại đỉnh tiêm như vậy, với thực lực và thủ đoạn khủng bố như thế, việc giảng đạo định nhiên sẽ vô cùng tinh thâm, nhất định có thu hoạch lớn.

Thanh Minh thân hình khẽ động, xếp bằng tọa trên Vân Đài, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, mở miệng nói, “Đạo hữu, bắt đầu đi!” Nghe

vậy, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, rồi nhắm chặt hai mắt, hiện ra Khánh Vân Tam Hoa, trong miệng cũng từ từ khai giảng Đại Đạo chi âm.

"Trong Hỗn Độn có một vật, tịch liêu trống rỗng, là khởi thủy của Thiên Địa, mẹ của vạn vật.

Ngô không biết tên nó, cố gắng gọi là Đạo.

Ngô không biết tên nó, miễn cưỡng gọi là Đạo, miễn cưỡng đặt tên là Đại. ...

Đại viết thị, thị viết viễn, viễn viết phản.

Chương 57

Cho nên Đạo lớn, Thiên lớn, Địa lớn, và linh cũng lớn.

Trong vũ trụ có tứ đại, vạn linh là một trong số đó.

Dưới Đại Đạo, Thiên Địa là cương, hết thảy tồn tại đều là Đạo.

Cho nên Đại Đạo vô xử bất tại, Đạo cũng vô xử bất tại. ...” Từng trận Đại Đạo chi âm từ trong miệng Hồng Quân Đạo Nhân vang lên, từng trận khí tức Đại Đạo huyền ảo lan tỏa, kèm theo từng trận Đại Đạo chi âm, rơi vào tai mỗi Thần Ma trong đại điện.

Chư Thần Ma tâm thần chấn động, rồi thu liễm tâm thần, Linh Đài Thanh Minh, bắt đầu tham ngộ và ấn chứng, sau đó tỉ mỉ giải thích, hấp thu.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân và chư Thần Ma một cái, rồi cũng nhắm chặt hai mắt, hiện ra Khánh Vân, Tam Hoa, sau đó bắt đầu giảng giải Đại Đạo.

Những điều giảng giải lần này sẽ không quá sâu sắc, bởi vậy Thanh Minh cũng dự định giảng giải sâu sắc hơn một chút, có thể khiến những Đại La Kim Tiên Thần Ma kia càng thêm vững chắc Đại Đạo cảnh giới của bản thân.

Đối với những tồn tại như Phục Hy, Nữ Oa, Hậu Thổ, cũng có thể ổn định tốt hơn một bước, không chừng có thể trong lần này, một lần xông phá cảnh giới cao hơn.

“Thiên Địa hữu Đạo, để khai Linh Trí, để dưỡng chúng sinh.

Chúng sinh trục Đạo, để minh Thiên Địa, để ngộ Đại Đạo. ...” “Đại Diễn chi số ngũ thập, kỳ dụng tứ thập hữu cửu.

Chia thành hai để tượng Lưỡng Nghi, treo một để tượng Tam Tài,

gạt đi bốn để tượng Tứ Thời, quy về Trật để tượng Nhuận; năm năm lại nhuận, nên lại Trật sau quẻ. ...

Thiên số năm, Địa số năm.

Ngũ vị tương đắc đều có hợp, Thiên số hai mươi lăm, Địa số ba mươi.

Phàm Thiên Địa chi số năm mươi lăm, đây là cái làm nên biến hóa, hành quỷ thần vậy. ...” ...

Thanh Minh lần này giảng đạo cũng giảng rất tỉ mỉ, khiến chư Thần Ma trong đại điện có thể hiểu rõ hơn cảnh giới Đại La Kim Tiên, hiểu rõ Pháp Tắc chi Đạo, và vững chắc Đại Đạo của bản thân.

“Hô!” Thanh Minh trong tay vung lên, vô số Phù Lục Pháp Tắc do Đại Đạo chi âm hiển hóa, ngưng thành thực chất, huyền phù trên Thiên Linh của Nữ Oa và Hậu Thổ, có thể khiến các nàng tham ngộ và ấn chứng Đại Đạo tốt hơn.

Không chừng, các nàng sẽ là những tồn tại nhanh nhất tiến vào Hỗn Nguyên Kim Tiên trong đại điện.

Hồng Quân Đạo Nhân lúc này thầm quan sát một phen, trong lòng tuy dị lạ, nhưng cũng không nói gì.

Quan hệ giữa Nữ Oa và Hậu Thổ rất tốt, Thanh Minh chiếu cố nhiều hơn cũng là lẽ đương nhiên.

Sau này nếu thật sự có thể kết thành Đạo Lữ, thì cũng không có gì bất ngờ.

Nữ Oa và Hậu Thổ trong lòng chấn động, Linh Đài Thanh Minh, Đại Đạo thông suốt vô cùng, đối với lĩnh ngộ Đại Đạo tự hồ càng thêm nhanh chóng.

Những Phù Lục Pháp Tắc kia không ngừng dung nhập vào Khánh

Vân, khiến việc tham ngộ và ấn chứng càng nhanh hơn.

Biết Thanh Minh tương trợ, trong lòng các nàng vui mừng, không phụ hảo ý của Thanh Minh, lập tức càng thêm nỗ lực ấn chứng giải thích, có thể khiến tu vi thăng tiến nhanh hơn.

Nếu có thể thăng tiến nhanh nhất trong đại điện, đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, thì cũng không tệ, cũng không phụ sự tương trợ của Đạo Quân.

Bởi vậy, tốc độ tu hành lúc này, trong đại điện, là tiến triển nhanh nhất, ngay cả Tam Thanh, lúc này cũng không có tốc độ tu hành và ấn chứng nhanh bằng hai vị nữ tiên Nữ Oa, Hậu Thổ.

Dù sao, có Thanh Minh tương trợ, muốn tu hành không nhanh, đó cũng là điều không thể.

Phía sau Nữ Oa và Hậu Thổ, Phục Hy trong lòng có chút hâm mộ.

Muội muội của mình và Hậu Thổ cô nương có quan hệ tốt, có thể được Đạo Quân tương trợ, như vậy, tiến triển tu vi của các nàng liền vượt xa những tồn tại khác.

Đồng thời, Phục Hy trong lòng cũng thầm suy đoán, muội muội của mình sau này, liệu có khả năng cùng Đạo Quân kết thành Đạo Lữ hay không?

Nếu có thể, thì không chỉ muội muội mình có thể đạt được lợi ích to lớn, ngay cả bản thân mình cũng sẽ có không ít chỗ tốt.

Nhưng ý niệm đó chưa kịp đào sâu, hắn đã dứt bỏ tạp niệm, tiếp tục lắng nghe, ấn chứng.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

Từng trận Đại Đạo chi âm huyền ảo, thâm thúy vang vọng, khí tức Đại Đạo hạo hãn ngưng tụ trong đó.

Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đồng thời giảng đạo, quả nhiên phi thường.

Thiên Địa dị tượng, tử khí đông lai, hà quang thăng thiên, linh khí bức người, thiên hoa bay lả tả, hương thơm ngào ngạt.

Từng trận tiên nhạc chi thanh càng kèm theo Đại Đạo tinh nghĩa vang vọng, huyền diệu đến cực điểm.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân lúc này miệng phun hoa sen, trong những đóa liên hoa ấy kim quang lấp lánh, hàm chứa từng câu Đại Đạo tinh nghĩa mà Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân đã giảng.

Sau đó, từng đóa liên hoa kia liền toàn bộ chui vào mi tâm của chư Thần Ma, khắc ghi những Đại Đạo tinh nghĩa đó lên tâm thần của họ.

Đại Đạo mà Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải lần này, cũng không quá sâu sắc, từ khởi thủy của tu hành giảng đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, trong đó bao la vạn tượng, lại còn có nhiều Pháp Tắc chi Đạo xen lẫn, khiến người nghe như si như túy.

Mặc dù phần lớn những người ngồi đây đều là Đại La Kim Tiên, nhưng cũng đều lắng nghe vô cùng nghiêm túc, vừa nghe đạo, vừa cảm ngộ, có thể cảm nhận được căn cơ của mình trở nên vững chắc hơn.

Tu vi tuy chưa thăng tiến, nhưng thực lực lại có phần tăng trưởng.

Dù sao, lần này giảng giải đều là phương diện Đại La Kim Tiên.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải đều bắt đầu từ những nơi cơ bản nhất, và ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, Đại Đạo Pháp Tắc lại được giảng giải vô cùng tỉ mỉ.

Thật sự mà bàn, Đạo Quân giảng giải có phần tỉ mỉ hơn một chút, nhưng Đạo Tổ giảng giải lại bao quát rộng rãi hơn vài phần.

Đạo Quân và Đạo Tổ giảng giải đều có ưu điểm riêng, có cái hay riêng.

Những Thần Ma kia trong lòng đại hỉ, đạt được lợi ích to lớn, không ngừng lắng nghe, ấn chứng, giải thích rồi hấp thu.

Trong khoảnh khắc, trong đại điện, tất cả tồn tại đều chìm đắm trong trạng thái tu hành huyền diệu.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

Sau khi giảng giải tất cả Đại Đạo chí lý và Đại Đạo tinh nghĩa dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên trong gần một Nguyên Hội thời gian, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân liền chuyển sang giảng về cảnh giới Đại Đạo Đại La Kim Tiên.

Lúc này, ưu thế của Thanh Minh, cũng như ưu thế của Hồng Quân Đạo Nhân, đều tự thể hiện ra.

Trong việc lý giải Đại Đạo, Thanh Minh thực ra sâu sắc hơn Hồng Quân Đạo Nhân.

Mặc dù Bản tôn chủ tu Lôi Đình Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc, nhưng những Pháp Tắc khác, cũng có thể giảng giải được đôi chút.

Dù sao Thanh Minh cũng từng cùng Hồng Quân Đạo Nhân, Dương Mi Đạo Nhân tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cùng tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Tạo Hóa Ngọc Điệp trong nhiều Nguyên Hội thời gian như vậy, tự nhiên cũng có thể giảng giải được.

Mặc dù Thanh Minh không lý giải toàn bộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc một cách sâu sắc, nhưng Đại Đạo đồng quy, cuối cùng lĩnh ngộ cũng phải quay về tầng diện 'Đạo'.

Bởi vậy, việc Thanh Minh lý giải Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc không quá sâu sắc, tinh thâm, nhưng với tu vi của Bản tôn, những gì tham ngộ và lý giải đều sâu sắc hơn nhiều so với bất kỳ Tiên Thiên

Sinh Linh, tu sĩ, Tiên Thiên Thần Thai Ma nào đang có mặt.

Đây chính là nguyên nhân lớn nhất khiến Đại Đạo tu vi tinh thâm, đạt đến cảnh giới Chứng Đạo, cũng là nguyên nhân có thể tại đây vì chúng sinh Hồng Hoang giảng đạo.

Những Pháp Tắc giảng giải lần này, đều cố gắng làm cho cực kỳ tỉ mỉ, để những Đại La Kim Tiên Tiên Thiên Thần Thai Ma kia có thể lý giải thấu triệt hơn, có thể nắm vững việc tu hành và tham ngộ Pháp Tắc chi Đạo tốt hơn.

Nữ Oa và Hậu Thổ là những Tiên Thiên Thần Thai Ma tu hành, tham ngộ nhanh nhất trong đại điện, tiến triển lúc này của các nàng nhanh hơn không ít so với Tiên Thiên Sinh Linh, Tiên Thiên Thần Thai Ma bình thường.

Tin rằng không lâu sau, các nàng có thể thăng cấp lên cảnh giới cao hơn, Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Về phần những Tiên Thiên Thần Thai Ma khác, thì phải kể đến Tam Thanh, Phục Hy, Đế Tuấn, Thái Nhất, Hồng Vân, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn những tồn tại này.

Mặc dù không được Thanh Minh tương trợ, nhưng dù sao họ cũng là những Tiên Thiên Thần Thai Ma có căn nguyên thượng giai trong Hồng Hoang.

Tốc độ tu hành và tham ngộ tự nhiên không chậm, dưới sự giảng đạo của Đạo Tổ và Đạo Quân, tự nhiên lĩnh ngộ càng nhanh hơn.

Bởi vậy, lần này có tiến triển như vậy, đó cũng là chuyện bình thường, Thanh Minh tự nhiên cũng không cảm thấy bất kỳ điều gì kỳ lạ.

Họ đều là những Tiên Thiên Thần Thai Ma đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, tư chất và căn cốt đều thượng giai.

Lúc này vừa hay có cơ hội như vậy, tự nhiên như gặp cam lâm, nhanh chóng tiến triển.

Những Đại Đạo Pháp Tắc mà Thanh Minh giảng giải lần này, trừ Lôi Đình Pháp Tắc và Hủy Diệt Pháp Tắc, những Đại Đạo Pháp Tắc khác, Thanh Minh cũng không bao quát Tam Thiên Đại Đạo hoàn chỉnh.

Trong quá trình tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Tạo Hóa Ngọc Điệp, Bản tôn đã chọn ra những Đại Đạo Pháp Tắc có lĩnh ngộ tương đối tinh thâm để giảng giải cho chư Tiên Thiên Thần Thai Ma nghe.

Điều này, đối với họ, cũng đã đủ rồi.

Không giống phương thức của Hồng Quân Đạo Nhân, Bản tôn giảng giải có phần sâu sắc hơn.

Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải phạm vi rộng hơn, thực sự bao quát Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc.

Bởi vì nắm giữ Tạo Hóa Ngọc Điệp đã lâu, trình độ tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của y cũng sâu sắc hơn Thanh Minh một chút.

Bởi vậy, Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc mà y giảng giải lần này sẽ tương đối rộng và sâu sắc hơn một chút, điểm này chính là sự khác biệt so với việc Thanh Minh giảng đạo.

Điểm này, cũng chính là ưu thế của mỗi người khi giảng đạo lúc này.

Đối với nhất chúng Tiên Thiên Thần Thai Ma, đó chính là niềm vui lớn nhất.

Có hai vị cùng giảng giải, mỗi người có ưu thế riêng, tập hợp ưu thế của hai vị tồn tại đỉnh tiêm, thì có thể đạt được càng nhiều lợi ích

hơn.

Mặc dù Hồng Quân Đạo Nhân lý giải Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc sâu sắc hơn Thanh Minh một chút, dù sao y cũng đã nắm giữ Tạo Hóa Ngọc Điệp đã lâu.

Nhưng Hồng Quân Đạo Nhân cũng không đi sâu đến một mức độ cực kỳ khủng bố.

Dù sao y cũng không toàn tu Tam Thiên Đại Đạo, bởi vậy cũng chỉ đều thiệp liệp một chút, lý giải tham ngộ đều là vì Tam Thi chi Đạo.

Nhưng hiện tại, cũng không cần để ý liệu y có tham ngộ sâu sắc hay không, chỉ cần những Đại Đạo Pháp Tắc giảng giải bao quát khá nhiều là được rồi.

Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc được giảng giải ra, thì đã đủ rồi.

Về phần những thứ khác, không cần để ý.

Chương 58

Dù sao đều là để trợ giúp tham ngộ, để họ có thể mượn đó mà ấn chứng, cũng không cần phải thuận theo những Đại Đạo đó mà đi hết.

Bởi vậy, hiện tại chỉ cần yêu cầu phạm vi tham khảo rộng hơn, về sau, cũng không cần để ý, cứ để họ tự tu hành.

Thời gian thoáng chốc, lại một Nguyên Hội nữa trôi qua âm thầm.

Hiện tại, cách lúc giảng đạo kết thúc, không còn xa xôi mười vạn năm.

Hồng Quân Đạo Nhân và Thanh Minh lúc này vẫn đang giảng giải Đại Đạo tinh nghĩa và Đại Đạo chí lý.

Nhưng Hồng Quân Đạo Nhân lúc này đã thu liễm tâm thần, thầm câu thông với Thanh Minh nói, "Đạo hữu, để phân biệt với một Lượng Kiếp trước, cũng để bổ sung cảnh giới tu vi bị đứt đoạn, trên Đại La, nên định đoạt như thế nào?" Điểm này cũng cần phải làm, cũng là để phân biệt với những Lượng Kiếp trước.

Cũng bởi vì sau Lượng Kiếp trước, truyền thừa và cao thủ đều đã vẫn lạc.

Ngoại trừ một bộ phận Tiên Thiên Thần Thai Ma, sinh linh có truyền thừa biết rõ trên Đại La Kim Tiên là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Về phần những kẻ khác, đều không rõ trên Đại La Kim Tiên còn có cảnh giới Đại Đạo nào.

Như trên đại điện Tử Tiêu Cung này, trong Tam Thiên Tiên Thiên Thần Thai Ma, ít nhất hơn bảy phần mười đều là như vậy.

Bởi vậy, Hồng Quân Đạo Nhân liền cần phải chế định bước tiếp theo, để việc truyền pháp về sau, cũng có thể truyền thừa tốt hơn.

Hiện tại không có phương pháp tốt, bởi vậy, y định hỏi một tồn tại như Thanh Minh, xem có phương pháp nào không.

Nghe vậy, Thanh Minh trong lòng trầm ngâm, tự nhiên rõ ý tứ và ý định của Hồng Quân Đạo Nhân.

Bản tôn cũng đã có một vài phương pháp, liền lập tức mở miệng nói, "Con đường Đại Đạo, những người có truyền thừa tự biết sau Đại La Kim Tiên là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên. ...

Về phần những người không có truyền thừa, kể từ hôm nay, liền định cảnh giới Chuẩn Thánh.

Trên Đại La, Thánh Nhân chưa viên mãn, là cảnh giới Chuẩn Thánh.

Dùng điều này để phân biệt Thiên Đạo chi Lộ và Đại Đạo chi Lộ.

Sau này Thiên Đạo chi Lộ và Đại Đạo chi Lộ mỗi người tự bằng vào sự lựa chọn của mình. ..." Nghe thế, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, như vậy cũng không tệ.

Đặc biệt là cảnh giới Chuẩn Thánh, đặc biệt phù hợp với Thiên Đạo chi Lộ.

Trên Đại La, Thánh Nhân chưa viên mãn, liền đã chỉ ra đặc tính của cảnh giới Chuẩn Thánh.

Về phần những người có truyền thừa, hoặc những người sau này đi trên Đại Đạo chi Lộ, thì vẫn là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Có lẽ số người đi không nhiều lắm, nhưng cũng có một cảnh giới thích hợp rồi.

Còn việc có đi hay không, thì xem sự lựa chọn của bản thân.

"Lời này của Đạo hữu cũng hợp lý, vậy cứ theo lời Đạo hữu." Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu nói, rồi liền bắt đầu xen kẽ những tin

tức này vào trong lời giảng đạo, bắt đầu truyền thụ xuống.

Không lâu sau, chư Thần Ma đều đã biết.

Những Tiên Thiên Thần Thai Ma này đều đã rõ tình huống cảnh giới này, cũng đã chấp nhận.

Sau này khi trở về Hồng Hoang, cũng sẽ truyền thụ những tin tức về cảnh giới này xuống.

Điểm này, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân cũng không cần lo lắng.

Hiện tại, cách lúc giảng đạo kết thúc, chỉ còn tám vạn năm thời gian.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng hiểu ý, liền mỗi người giảng giải Đại Đạo tinh nghĩa và Đại Đạo chí lý của cảnh giới Chuẩn Thánh và cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hiện tại, hai người đều chưa khai giảng Pháp tu hành.

Pháp tu hành Hỗn Nguyên Kim Tiên của Thanh Minh, tự nhiên là con đường tu hành Pháp Tắc chi Đạo.

Hồng Quân Đạo Nhân, thì là Pháp tu hành 'Tam Thi chi Đạo'.

Mỗi người có cái khác nhau, con đường lựa chọn tự nhiên cũng khác nhau.

Nhưng hiện tại, hai người lúc này đều chưa giảng giải việc tu hành chi pháp, trước hết chỉ đơn thuần đề cập đến một số tình huống của cảnh giới này, chỉ giảng giải những Đại Đạo tinh nghĩa và Đại Đạo chí lý này cho mọi người biết.

Nếu là người có cơ duyên tạo hóa, lúc này thăng tiến tu vi, đó cũng không phải là chuyện không thể, như những tồn tại như Nữ Oa, Hậu Thổ, Tam Thanh, Phục Hy.

Hai người lúc này giảng giải đại khái, cũng không quá sâu sắc, chỉ ở mức độ khái quát, cũng là để chuẩn bị cho lần giảng đạo tiếp theo.

Lần tiếp theo có thể với tu vi cường hãn hơn mà lắng nghe.

Tốt nhất là cảnh giới Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên, như vậy, mới có thể trong lần giảng đạo tiếp theo, thu hoạch được càng nhiều lợi ích, cũng là để có thể nắm giữ được nhiều hơn.

Đương nhiên, có thể nắm bắt được hay không, thì phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân.

Dù sao những chuyện này, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân cũng không thể giúp được, chỉ có thể tự dựa vào mình.

Cứ như vậy, lại năm vạn năm sau.

"Oanh!" Đột nhiên, một trận âm thanh oanh minh từ chỗ Nữ Oa và Hậu Thổ truyền ra, kèm theo một cỗ khí thế khủng bố càn quét.

Mặc dù đã bị thủ đoạn của Thanh Minh bao bọc lại, nhưng vẫn kinh động một số Tiên Thiên Thần Thai Ma lúc này không thể tham ngộ ấn chứng.

Thần sắc kinh ngạc nhìn hai vị nữ tiên, trong lòng mà không có chút hâm mộ nào thì là giả dối.

Nhưng cũng không có cách nào khác, người ta có quan hệ tốt với Đạo Quân, có thể được Đạo Quân tương trợ.

Bản thân lại không có chuyện tốt như vậy, chỉ có thể đứng nhìn mà hâm mộ.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này trong lòng tự nhiên vui mừng.

Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, là cảnh giới mà các nàng đã kỳ vọng bấy lâu.

Giờ đây, không có lý do gì mà không vui.

Các nàng cũng biết, nếu không có Đạo Quân tương trợ, e rằng phải mất thêm mười mấy vạn năm nữa mới có thể thăng cấp gần bằng.

Dù sao, sau khi thăng cấp, lại vô cùng ổn định, không giống như mới thăng cấp.

Đây chính là lợi ích từ sự tương trợ của Đạo Quân trước đó.

Trong lòng rất vui mừng, lúc này sau khi thăng cấp cũng không lãng phí thời gian.

Hiện tại có ba vạn năm thời gian, có thể tích lũy thêm, như vậy lại có thể tiến triển tới cảnh giới cao hơn.

Lại hai vạn năm sau.

Phục Hy, Tam Thanh, Đế Tuấn, Tiếp Dẫn, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Đông Vương Công mấy vị đại thần thông giả đỉnh tiêm, lúc này đều đã thăng cấp lên Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Mặc dù cảnh giới có chút không ổn định, có phần hư phù, nhưng ít nhất cũng đã thăng cấp, đó là chuyện tốt, tất cả đều rất vui mừng.

Thái Nhất, Chuẩn Đề mấy vị, đều kẹt ở bước cuối cùng.

Mặc dù vẫn là cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng dù sao cũng đã đạt được không ít lợi ích, cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh đã không còn xa.

Một vạn năm sau, lần giảng đạo đầu tiên, liền thuận lợi hạ màn.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

"Đông!" Đột nhiên, một đạo Đại Đạo chuông minh chi âm vang vọng bên tai tất cả Tiên Thiên Thần Thai Ma.

Bất kể là đang tham ngộ tu hành hay không, lúc này tâm thần đều trở về, mọi sự tham ngộ đều dừng lại, trở nên tỉnh táo.

Tất cả Tiên Thiên Thần Thai Ma đều tĩnh lặng mở hai mắt, không ai không lộ ra vẻ mặt mãn ý.

Thu hoạch lần này không hề nhỏ, một số đã thăng tiến tiểu giai vị, đạt đến cảnh giới cao hơn.

Những người như Nữ Oa, Hậu Thổ, thì lại vượt qua đại cảnh giới, thu hoạch càng nhiều.

Lần này, bất kể là tiểu giai vị hay đại cảnh giới, đều có tiến triển riêng, mỗi người đều vô cùng mãn ý.

Sau khi trở về lần này, tin rằng bế quan thêm một đoạn thời gian nữa, lại có thể có tiến triển.

Quả thực là một lần giảng đạo thu hoạch cực lớn.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Thanh Minh, trên khuôn mặt cười lộ ra nụ cười tuyệt mỹ, vô cùng cảm kích sự tương trợ của Thanh Minh lần này.

Thanh Minh mỉm cười khẽ gật đầu, không mở miệng, hai bên đều hiểu ý.

Không ít Thần Ma nhìn thấy, trong lòng thầm than, vì sao mình lại không có cơ duyên như vậy?

Có thể được Đạo Quân chiếu cố, đó chính là Đại Đạo thông suốt a!

Đáng tiếc, lợi ích lại không rơi vào thân mình.

Tam Thanh lúc này cũng thầm than trong lòng.

Nếu không có Đạo Quân tương trợ, lần này tiến triển nhanh nhất, đáng lẽ là Tam Thanh.

Đáng tiếc, Nữ Oa và Hậu Thổ có cơ duyên tạo hóa như vậy, không thể so bì được.

Tất cả đều hiểu rõ một tầng này, bởi vậy, mấy vị đại thần thông giả đỉnh tiêm thăng tiến trước đó, đều không đem bản thân ra so bì với Nữ Oa và Hậu Thổ.

Đó chẳng qua là tự làm nhục mà thôi, tư chất bản thân tốt, căn nguyên thượng giai, lại thêm sự trợ giúp của Đạo Quân, sao có thể so sánh được?

Bởi vậy, tiến triển lần này, cũng đã bỏ qua việc so sánh với hai vị nữ tiên, mỗi người tự hiểu.

Phục Hy lần này là vui mừng nhất, muội muội tiến triển, bản thân cũng tiến triển.

Lần giảng đạo này, chính là thu hoạch lớn nhất.

Chương 59

Có Đạo Quân ở đây, có sự tương trợ, sau này có thể đạt đến cảnh giới cao hơn.

Điểm này, Phục Hy tin rằng, muội muội của mình và Hậu Thổ cô nương, dưới sự tương trợ của Đạo Quân, đều sẽ vượt qua bản thân.

Tình huống như vậy, trước đây quả thực chưa từng có.

Nhưng kể từ khi trở về từ Vô Cực Sơn Mạch, các nàng liền một đường cao ca mãnh tiến, tu vi tiến triển không ngừng.

Tin rằng, tin rằng, không lâu sau, Nữ Oa và Hậu Thổ thật sự sẽ vượt qua.

Nhưng Phục Hy cũng không có cảm xúc khác, ngược lại là chuyện tốt.

Tu vi càng cao, thì càng có cơ hội, lúc đó...

Phục Hy không tiếp tục suy nghĩ nữa, mọi chuyện đều đã rõ, cứ xem tiến triển sau này.

Thanh Minh nhìn tiến triển của nhất chúng Thần Ma lúc này, khẽ gật đầu, rất mãn ý.

Cũng không uổng phí ba Nguyên Hội thời gian thay y giảng đạo, tương trợ tu hành.

Hiện tại tiến triển đều không tệ, không ít người đều có tiến triển đáng kể trên Đại Đạo Pháp Tắc, đây cũng là chuyện tốt, đối với cảnh giới Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên về sau, đều có sự giúp đỡ không nhỏ.

Đương nhiên, đến một cảnh giới nhất định, đi Thiên Đạo chi Lộ

hay Đại Đạo chi Lộ, thì phải xem sự lựa chọn của bản thân.

Chuyện như vậy, người khác không thể giúp đỡ, cũng không thể ảnh hưởng, đều là sự lựa chọn của mỗi người mà thôi.

Bởi vậy Thanh Minh cũng không đi để ý những chuyện này.

Sau này đi như thế nào, thì xem tình huống và lựa chọn của bản thân.

Về phần an bài tiếp theo của Hồng Quân Đạo Nhân, Thanh Minh cũng sẽ không can thiệp quá nhiều.

Dù sao y cũng đã đạt được không ít từ tin tức của Thiên Đạo, và những việc cần làm tiếp theo, đều là để thúc đẩy Thiên Đạo diễn biến.

Bởi vậy, những chuyện này Thanh Minh cũng sẽ không can thiệp quá nhiều, chỉ cần phụ trách giảng đạo là được rồi.

Những chuyện khác, có thể không can thiệp thì không can thiệp.

Thiên Đạo vận chuyển, tự có quỹ tích vận hành của nó, căn bản không cần can thiệp quá nhiều.

Bởi vậy, Thanh Minh lúc này nhìn Hồng Quân Đạo Nhân một cái.

Tiếp theo, y hẳn là có việc cần làm, cứ xem thì được rồi.

Mọi chuyện, xem tình huống và thủ đoạn của bản thân, không liên quan đến Bản tôn.

Sau một khắc, Hồng Quân Đạo Nhân bên cạnh dùng ánh mắt đạm mạc từ từ quét qua ba nghìn Hồng Trần Khách đang có mặt, rồi chậm rãi mở miệng nói, “Lần giảng đạo này ba Nguyên Hội đã hoàn tất.

Lần giảng đạo tiếp theo sẽ là sau ba Nguyên Hội nữa.

Trong khoảng thời gian này, các ngươi cần nắm vững, củng cố cảnh giới của bản thân. ...” Ngừng một lát, y tiếp tục nói, “Ngoài ra,

kể từ sau Lượng Kiếp trước, sau đại chiến Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, cục thế Hồng Hoang bất an, không lợi cho sự phát triển.

Bởi vậy hôm nay ta muốn chọn hai vị Thần Ma quản lý Hồng Hoang, để bình ổn động loạn của Hồng Hoang, an định tâm trí ức vạn sinh linh Hồng Hoang. ...” Lời của Hồng Quân Đạo Nhân vừa dứt, phía dưới, không ít Thần Ma đều lộ ra ánh mắt nóng bỏng.

Đó là cơ duyên a!

Nếu có thể giành được một vị trí, thì có thể đạt được một cỗ khí vận Hồng Hoang khổng lồ.

Đối với việc tu hành Đại Đạo sau này mà nói, đều có sự giúp đỡ cực lớn, đó là lợi ích không thể có được dễ dàng.

Ngoài ra, trong Hồng Hoang lúc này Vu Yêu nhị tộc đang ở thời kỳ quật khởi.

Nếu có thể giành được một vị trí, thì có thể nhận được chiếu mệnh của Hồng Quân Đạo Tổ, chiếm giữ đại nghĩa trong người.

Đến lúc đó liền có thể nhanh chóng kéo bè kết phái thế lực thứ ba trong Hồng Hoang, cùng Vu Yêu nhị tộc chia ba thế chân vạc.

Như vậy, ngoài khí vận Hồng Hoang, còn có đại thế khí vận.

Không chỉ hai vị Thần Ma có được vị trí, ngay cả Thần Ma gia nhập cũng có chỗ tốt.

Đối mặt với những lợi ích như vậy, trong lòng không tránh khỏi có chút suy nghĩ.

Thanh Minh nghe vậy, nhắm mắt dưỡng thần.

Bề ngoài nhìn có vẻ không tệ, vừa có thể đạt được khí vận Hồng Hoang, lại có thể đạt được đại thế khí vận, có chiếu mệnh Đạo Tổ trong người chiếm giữ đại nghĩa, có thể nhanh chóng kéo bè kết phái

thế lực thứ ba.

Nhưng lại bỏ qua một điều, Vu Yêu nhị tộc lúc này đang quật khởi, thế lực ngày càng cường hãn, ẩn ẩn có thế đầu bao trùm tam tộc thời viễn cổ.

Một chủng tộc như vậy, liệu có thể để thế lực thứ ba dần dần lớn mạnh, phát triển được không?

Ngoài ra, Hồng Quân Đạo Nhân định ra nếu hai vị Thần Ma kéo bè kết phái thế lực thứ ba, có thể hấp dẫn những Thần Ma ẩn mình, trốn tránh Lượng Kiếp trước trong Hồng Hoang, hoặc những tồn tại bất lợi cho Hồng Hoang.

Mượn tay Vu Yêu, tiêu diệt những tồn tại này.

Bởi vậy, hai vị trí này, là cơ duyên, cũng là phù thôi mệnh!

Chuyện cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại như vậy, với việc sau này Hồng Vân Đạo Nhân thân mang Hồng Mông Tử Khí thì có gì khác biệt?

Cơ duyên càng lớn, nguy cơ cũng càng lớn.

Có thể chống đỡ nguy cơ, thành công giành lấy cơ duyên hay không, thì xem thủ đoạn của mỗi người.

"Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, Phục Hy và Nữ Oa, Chí Dương và Chí Âm, Huyền Dương và Huyền Âm.

Hoặc có lẽ, an bài như vậy, cũng là đang nhường đường, cũng không phải không có khả năng.

Con đường Đại Đạo, cuối cùng chỉ có thể một người thành công, huống chi là những người có thuộc tính Đại Đạo tương tự nhau?" Trong lòng Thanh Minh lóe lên một ý niệm, cũng không phải là không có khả năng.

La Hầu ngày xưa, chẳng phải cũng có tranh chấp Đại Đạo chân chính với Bản tôn sao?

Bởi vậy, mới cần phải tiêu diệt y, Chứng Hủy Diệt chi Đạo, toàn Thiên Phạt chi Đạo, mới có thể thuận lợi hoàn thành con đường của mình.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, đối với Phục Hy và Nữ Oa, dù sao cũng có chút ảnh hưởng.

Nếu có thể an bài, thì cũng có thể hộ tống thêm vài phần cho việc Chứng Đạo sau này của Nữ Oa, như vậy cũng có thể thuận lợi hơn.

Đương nhiên, trong đó, cũng có cơ duyên tồn tại, chỉ là nguy cơ cũng lớn, đại nạn sắp tới mà thôi.

Bởi vậy, an bài lần này, cũng là nhất cử lưỡng đắc.

Về phần cơ duyên và nguy cơ, thì phải xem thủ đoạn và cơ duyên tạo hóa của mỗi người.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

Chư Thần Ma nín thở chờ đợi, đều hy vọng vị trí như vậy, cơ duyên như vậy sẽ rơi vào tay mình.

Bàn Cổ Tam Thanh khẽ cau mày, an bài như vậy, chẳng phải Bàn Cổ Tam Thanh cũng nên nghe lệnh của hai vị Thần Ma sao?

Chuyện này hiện tại, tự nhiên là không vui.

Nhưng Đạo Tổ, Đạo Quân đang ở đây, chưa mở miệng, tự nhiên không thể lên tiếng.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Thanh Minh một cái, thấy thần sắc Bản tôn không thay đổi, trong lòng các nàng sau đó, cũng không còn quá quan tâm nữa.

Cứ xem sự việc này tiến triển thế nào là được rồi, những chuyện

khác, không cần để ý.

Về phần Hậu Thổ, sau này sẽ như thế nào, nàng cũng không chút nào lo lắng.

Đã có ca ca, tỷ tỷ của nàng đi an bài rồi.

Hiện tại liền cũng yên lặng nhìn xem.

Phục Hy phía sau nàng, cũng vậy.

Trong ánh mắt kỳ vọng của chư Thần Ma, Hồng Quân Đạo Nhân chậm rãi quét qua, cuối cùng dừng lại trên hai đạo thân ảnh.

Trên khuôn mặt đạm mạc của y tự hồ có một tia dao động, nhàn nhạt mở miệng nói, "Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu..." Lúc này, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai người bị Hồng Quân Đạo Nhân điểm danh thần sắc khẽ biến.

Đông Vương Công thì lộ ra vẻ vui mừng kích động, dù sao đối với y mà nói, đó là cơ duyên lớn như trời.

Về phần Tây Vương Mẫu, lúc này tú mi hơi nhíu, luôn cảm thấy chuyện này không đơn giản.

Vì sao?

Nhưng nhìn kỹ, cũng không phát hiện chỗ nào không ổn, đành tạm thời không để ý đến.

Lúc này Đạo Tổ điểm danh, các nàng cũng không dám không ra.

Cùng với Đông Vương Công, sau khi đứng dậy, trước hết hướng về Hồng Quân hành một lễ, rồi cung kính nói, "Đạo Tổ, Ngã đẳng tại đây..." Thấy thế, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, nói, "Đông Vương Công, ngươi là Chí Dương chi khí Hóa Hình, có đại khí vận trong người, có thể làm thủ lĩnh Nam Tiên của Hồng Hoang, thống ngự Nam Tiên Hồng Hoang.

Ban cho Long Đầu Quải Trượng. ...

Tây Vương Mẫu, ngươi là Chí Âm chi khí Hóa Hình, đồng dạng thân mang đại khí vận, có thể làm thủ lĩnh Nữ Tiên của Hồng Hoang, thống ngự Nữ Tiên Hồng Hoang.

Ban cho Tịnh Thủy Bát Vu.

Các ngươi cần lấy việc ổn định Hồng Hoang làm nhiệm vụ của mình, không được giải đãi." Nói xong, trong tay y vung lên, liền thấy hai đạo thần quang bay tới, ngay sau đó hóa thành hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, rơi vào trong tay hai người.

Trong tay Đông Vương Công, chính là Long Đầu Quải Trượng đó, dài khoảng một trượng, phía trên là đầu rồng, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khí tức Tiên Thiên hạo hãn.

Nhưng do được Thánh Nhân chi lực tôi luyện, cho nên dù so với Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh tiêm nhất, cũng không hề kém cạnh chút nào.

Về phần trong tay Tây Vương Mẫu, chính là Tịnh Thủy Bát Vu hình tròn, cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đồng dạng được Thánh Nhân chi lực tôi luyện, uy lực sánh ngang với Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh tiêm nhất, cũng là Linh Bảo tượng trưng cho thân phận của hai người.

Chương 60

Có hai kiện Linh Bảo này, tức là có chiếu mệnh Đạo Tổ, có đại nghĩa trong người, là tượng trưng cho thân phận của bản thân, cũng rất bất phàm.

Nhìn Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay, ngay cả Đông Vương Công lúc này cũng có một cảm giác như đang nằm mơ.

Tây Vương Mẫu nhìn Tịnh Thủy Bát Vu trong tay, thần sắc có chút sững sờ, trong lòng luôn cảm thấy chuyện này không đơn giản như vậy.

"Đa tạ Đạo Tổ tứ bảo!" Rất lâu sau, Đông Vương Công hồi thần, hướng về Hồng Quân hành một lễ nói.

Tây Vương Mẫu cũng khẽ cúi người tạ ơn.

Lúc này, chư Thần Ma bốn phía không ai không ném ánh mắt hâm mộ.

Đó là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo a!

Lại được Thánh Nhân Thánh lực tôi luyện, càng thêm phi phàm, không kém gì đỉnh cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngoài Linh Bảo, chư Thần Ma còn hâm mộ thân phận của hai người lúc này: thủ lĩnh Nam Tiên và thủ lĩnh Nữ Tiên.

Có chiếu mệnh Đạo Tổ, có Đạo Tổ làm chỗ dựa, tự nhiên trong lòng dâng lên cảm giác hâm mộ.

Đồng thời, mọi người cũng thầm nghĩ, lần này trở về không nên chọn gia nhập phe Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu sao?

Dù sao có không ít khí vận Hồng Hoang và đại thế khí vận, có

chiếu mệnh Đạo Tổ, đại nghĩa trong người, có Đạo Tổ làm chỗ dựa, sợ gì Vu Yêu nhị tộc?

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh đối với việc Đạo Tổ lúc này ban thưởng Linh Bảo, ánh mắt có nhiều lần dừng lại, nhưng cũng không mở miệng.

Lúc này mở miệng là cực kỳ không thích hợp, tự nhiên không thể đi đắc tội Đạo Tổ.

Vì tương lai, không thể chỉ nhìn vào lợi ích hiện tại.

Huống hồ, chuyện này cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu có thể chống đỡ nguy cơ, cuối cùng giành lấy cơ duyên hay không, mọi chuyện đều là ẩn số.

Bởi vậy, chuyện này không cần quá hâm mộ, mọi chuyện cứ chờ xem.

Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ liếc nhìn Linh Bảo trong tay Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu một cái, trong đôi mắt đẹp lướt qua một đạo thần quang, rồi liền thu hồi ánh mắt, không để ý đến nữa.

Đế Tuấn và Hồng Vân lúc này thần sắc bình tĩnh, cũng không để ý.

Chỉ có Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người, lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Tây Phương tuy không nghèo túng như quỹ tích ban đầu, nhưng Linh Bảo cũng phải dựa vào cơ duyên của bản thân.

Hiện tại không đạt được bao nhiêu, đó cũng là vấn đề của bản thân, không thể trách người khác được.

Lúc này nhìn Linh Bảo của Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, trong mắt rất đỗi hâm mộ.

Phục Hy và Côn Bằng, Minh Hà cùng những người khác lại không

để ý, nhàn nhạt nhìn một cái rồi liền thu hồi ánh mắt.

Chuyện như vậy, nhìn cũng vô dụng.

Thái Nhất và Thập Đại Yêu Thần thần sắc hơi nghiêm.

Đạo Tổ an bài như vậy, đặt Yêu tộc vào đâu?

Đặt hai huynh đệ Bản đế vào đâu?

Yêu tộc lần này ngày càng quật khởi, lúc này lại kéo bè kết phái thế lực thứ ba trong Hồng Hoang, chẳng lẽ muốn đối đầu với Yêu tộc sao?

Trên mặt Thái Nhất lóe lên một tia uất nộ, vừa định mở miệng, Đế Tuấn nhìn y một cái, khẽ lắc đầu.

Thái Nhất đành phải nhẫn nhịn, chỉ là khi nhìn Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai người, ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

Đế Tuấn với tư cách là người nắm quyền của Yêu tộc, lại thêm lần này là Chuẩn Thánh sơ kỳ, tự nhiên nhìn rõ ràng hơn.

Thế lực thứ ba một khi được kéo lên, chia ba thế chân vạc với Vu Yêu nhị tộc trong Hồng Hoang, Đế Tuấn không tin Vu tộc đang phát triển sẽ dung túng một thế lực như vậy tồn tại trong Hồng Hoang.

Chỉ cần Vu Yêu hai tộc xuất thủ, thế lực thứ ba làm sao có thể tồn tại?

Ngay cả khi Vu tộc không xuất thủ, ngồi nhìn mọi thứ, với thực lực của Yêu tộc lúc này, Đế Tuấn cũng có nắm chắc.

Y cũng hiểu rõ, Hồng Quân Đạo Nhân mượn tay Yêu tộc làm đao, cũng có thể là mượn cả Vu tộc.

Nhưng Yêu tộc lại cam tâm tình nguyện làm con dao, bởi vì cũng muốn tiêu diệt những tồn tại cản trở sự phát triển của Yêu tộc.

Tin rằng, Vu tộc, cũng sẽ vui vẻ nhìn những tồn tại này tiêu tán trong Hồng Hoang.

Đến lúc đó, xem Vu tộc có xuất thủ hay không.

Sự biến hóa thần sắc giữa Đế Tuấn và Thái Nhất, đều không thể che giấu Thanh Minh.

Bản tôn cũng hiểu rõ Hồng Quân Đạo Nhân có một tầng ý tứ như vậy, không phải là không có một tầng ý tứ nào đó, nhằm vào những nhân tố và tồn tại bất lợi.

Điểm này, chỉ là liên đới một bộ phận trong đó mà thôi.

Về phần Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai vị, ngoài việc hứa hẹn cơ duyên và nguy cơ, thì chính là một nguyên nhân Đại Đạo thuộc tính của bản thân các nàng tương đồng với Phục Hy, Nữ Oa.

Bằng không, không chừng, thật sự sẽ không rơi vào thân các nàng.

Nhưng chuyện này dù sao cũng có cơ duyên tồn tại.

Cơ duyên hay nguy cơ, là ở thủ đoạn và năng lực của bản thân.

Thanh Minh lúc này trong lòng hiểu rõ, liền không để ý đến nữa.

Cơ duyên đã hứa, chuẩn bị cũng đã xong, Linh Bảo cũng đã ban.

Chuyện này liền cũng hoàn tất.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn chư Thần Ma, nhàn nhạt mở miệng nói, "Lần giảng đạo thứ nhất đã hoàn tất, các ngươi trở về cần hảo hảo tham ngộ. ..." Nói xong, liền không để ý đến chư Thần Ma, phất phất tay, nhắm chặt Lục Thức.

Chư Thần Ma thấy thế, liền nhao nhao đứng dậy, rồi hướng về Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân cúi người hành một lễ, sau đó động thân rời đi.

Ba Nguyên Hội tiếp theo, liền cần phải hảo hảo tu hành, tranh thủ lần nghe đạo thứ hai, có thể đạt đến cảnh giới cao hơn.

Đặc biệt là mấy vị Đại La Kim Tiên viên mãn kia, tranh thủ lần tới, liền đạt đến Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Mỗi người trong lòng đều suy tính, rồi nhao nhao động thân rời đi.

Nữ Oa và Hậu Thổ cùng với Phục Hy cùng nhau rời đi.

Nhưng Phục Hy thì trở về Phượng Tê Sơn, Nữ Oa và Hậu Thổ, thì đi về phía Vô Cực Sơn Mạch.

Về phần chuyện lần này, Hậu Thổ tự nhiên đã truyền tin tức về.

Còn việc nên định đoạt như thế nào, tin rằng ca ca, tỷ tỷ của nàng sẽ có định đoạt.

Những Thần Ma còn lại trong Tử Tiêu Cung nhìn nhau một cái, rồi chậm rãi đứng dậy, đi ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Lúc này, không ít Thần Ma kết bạn cùng đi.

Nhiều nhất, phải kể đến Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai người.

Hai người lúc này thân phận đã khác rồi, có chiếu mệnh Đạo Tổ trong người.

Nếu gia nhập, có thể có khí vận Hồng Hoang, đến lúc đó sẽ có đại thế khí vận, những thứ này đều có ích cho việc tu hành Đại Đạo.

Ngoài ra, có chỗ dựa, đến lúc đó không sợ Vu Yêu nhị tộc, tự nhiên phải gia nhập vào đó.

Chính cái gọi là gần thủy lâu đài tiên đắc nguyệt (gần sông thì được trăng trước), Thần Ma tu sĩ trong Hồng Hoang chưa kịp nhận tin tức, lúc này những người ở đây đã biết rồi, tự nhiên phải đi trước mà gia nhập vào đó.

Lúc này kết bạn trở về Hồng Hoang, chính là minh chứng tốt nhất.

Không lâu sau, Tử Tiêu Cung rộng lớn liền trở nên yên tĩnh.

Tam Thiên Tiên Thiên Thần Thai Ma, đều đã toàn bộ rời đi.

"Chuyện của Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, an bài như vậy, cũng là nhất cử đa đắc." Thanh Minh tĩnh lặng mở hai mắt, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân bên cạnh, chậm rãi mở miệng nói.

Ban cho cơ duyên, xem họ có thể nắm giữ được hay không.

Một số nhân tố và tồn tại bất lợi trong Hồng Hoang, có thể bị hấp dẫn vào một phe thế lực, mượn đó mà thanh tẩy đi.

Cuộc tranh đấu Đại Đạo giữa Chí Dương và Chí Âm, Huyền Dương và Huyền Âm, là để xác định hai vị nào có thể lên vị trí cao.

Bởi vậy mới chọn trúng Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Bằng không, chuyện cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại, có lẽ thật sự sẽ không rơi vào thân Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

"Tin tức của Thiên Đạo đã chỉ dẫn, cũng là vì mọi sự vận chuyển.

An bài như vậy, cũng là kết quả tốt nhất." Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, khẽ gật đầu nói.

Điều Thanh Minh trong lòng suy đoán, y cũng không phản bác, cũng đã khẳng định suy đoán trong lòng Thanh Minh.

Thanh Minh nghe thế, chỉ gật đầu, không mở miệng.

Nhìn Tử Tiêu Cung trống rỗng sau đó, Bản tôn liền đứng dậy nói, "Chuyện ở đây đã xong, Bản tôn ba Nguyên Hội sau sẽ trở lại.

Lần giảng đạo thứ hai, sẽ giảng về Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng là Pháp Tắc chi Đạo chân chính. ...

Về phần sau này chúng sinh Hồng Hoang đi theo phương diện nào,

thì xem sự lựa chọn của bản thân.

Chương 61

...” Thanh Minh nói xong, lôi quang lóe lên, đã biến mất tại chỗ.

Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu, cũng tán đồng lời Thanh Minh.

Cũng không nói thêm gì, có một số quỹ tích vận hành, cũng căn bản không cần làm gì nhiều, làm tốt những chuyện này là được rồi.

Trong lòng hiểu rõ, Hồng Quân Đạo Nhân thu hồi ánh mắt, thân hình khẽ động, biến mất trên đài cao, đi vào hậu điện tiếp tục tu hành.

Trên đại điện, lúc này mới thật sự yên tĩnh trở lại.

Thanh Minh khi trở về Hồng Hoang, đã nhìn thấy Đế Tuấn đang tìm kiếm cơ duyên.

Đối với Yêu tộc, đó quả thực cũng là cơ duyên rồi.

Bản tôn không để ý quá nhiều, trực tiếp đến giữa lưng chừng Bất Chu Sơn, nhìn thấy những Linh Căn đang trong quá trình dựng dục, để lại một vài thủ đoạn sau đó, liền tạm thời rời đi.

Tạm thời không động đến Tiên Thiên Hồ Lô và Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ.

Cần biết, vào thời điểm hiện tại, cơ duyên chính là ở đây.

Nếu bây giờ tùy ý thay đổi khu vực, có lẽ sẽ phản tác dụng, bởi vì Bất Chu Sơn hiện tại đang dựng dục hai cây Tiên Thiên Linh Căn.

Hiện tại ở đây có thể có nhiều lợi ích hơn, có thể nhanh chóng trưởng thành hơn.

Đến lúc đó, nếu Thanh Minh di thực, tình huống sẽ rất khác.

Bởi vậy, Thanh Minh cũng không vội vã.

Sau khi để lại thủ đoạn, chờ đợi lần tiếp theo, khi chúng trưởng thành, sẽ cùng di thực đi.

Làm xong những chuyện này, Bản tôn liền trực tiếp đi vào Vô Cực Sơn Mạch.

Lúc này, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không còn ở đó, mà đã được Thanh Minh trực tiếp đưa vào nơi đây.

Trên Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

Dưới sự an tọa của ba người, Nữ Oa tú mi khẽ nhíu, nhìn Thanh Minh nói, "Phu quân, dưới sự an bài như vậy của Đạo Tổ, e rằng sẽ gây ra không ít phong ba trong Hồng Hoang.

Đến lúc đó, sẽ có không ít tồn tại vẫn lạc trong đó..." Hậu Thổ nghe vậy, cũng gật đầu.

Tin rằng, chuyện này bất kể là Vu tộc hay Yêu tộc, đều sẽ không ngồi nhìn thế lực thứ ba quật khởi.

Đến lúc đó nếu thật sự liên thủ, thì thế lực thứ ba kia, thật sự không có khả năng tồn tại.

Như vậy, những tồn tại vẫn lạc đều là những người có thực lực khá cao.

"Chuyện này chính là nơi cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại.

Còn về việc sẽ như thế nào, thì phải xem Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu lựa chọn.

Nếu không phát triển, hoặc hơi khiêm tốn một chút, thì có thể bảo toàn được không ít thời gian. ..." Thanh Minh ngừng một lát rồi nói, "Nếu đại lực phát triển, thực lực thăng tiến nhanh chóng, khó tránh khỏi dẫn đến sự đố kỵ của Vu Yêu.

Đến lúc đó nếu hai tộc liên thủ, thì chính là nguy cơ cực lớn.

Nhưng đó cũng là cơ duyên cực lớn, có thể chống đỡ nguy cơ, giành lấy cơ duyên hay không, thì xem bản thân mỗi người. ...” Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, cũng đúng như vậy.

Lúc này nguy cơ và cơ duyên cùng tồn tại, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cũng đã nhìn thấy cơ duyên trong đó, bởi vậy không từ chối chuyện này.

Kể từ khoảnh khắc chấp nhận đó, cơ duyên và nguy cơ liền đồng thời đến.

Nhưng kết quả cuối cùng, sự phát triển cuối cùng, an bài, định đoạt, cho nên sau này sẽ như thế nào, lúc này cũng khó nói rõ, xem họ có thể giành được cơ duyên hay không.

“Sau này rồi sẽ sáng tỏ, cũng không cần để ý quá nhiều, mọi chuyện tự có định đoạt.” Thanh Minh nhìn hai nàng, mở miệng nói.

Nghe vậy, trên mặt hai nữ khôi phục vẻ bình thường, lộ ra một nụ cười mỉm.

“Việc giảng đạo thứ nhất đã xong, hiện tại muốn thăng tiến, cũng có chút không dễ.

Chi bằng nhân cơ hội này, tăng cường tâm cảnh, cảm ngộ Thiên Địa, dung nạp Thiên Địa, đi quan sát Thiên Địa, như vậy, đối với các nàng, cũng có chỗ tốt.

Sau này có thể thăng tiến khá nhanh trong đó. ...” Thanh Minh nhìn tu vi của Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này, liền biết tình huống hiện tại.

Bây giờ tham ngộ, tu hành không bằng đi quan sát Thiên Địa, cảm ngộ Thiên Địa, để thăng tâm cảnh.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau một cái, rồi nói, “Vậy xin theo ý Đạo Quân.” Nghe thế, Thanh Minh cười nói, “Như vậy, chúng ta cùng nhau du lịch một chuyến Hồng Hoang, cảm ngộ Thiên Địa một

phen vậy.” Nói xong, Thanh Minh liền đứng dậy, kéo bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Nữ Oa và Hậu Thổ cũng đang đứng dậy, rồi đi ra ngoài Hỗn Nguyên Cung.

Ngay sau đó, triệu tường vân, sau khi ba người an tọa, liền hướng về Hồng Hoang du lịch mà đi.

Dưới Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Điện.

Là nơi Tổ Vu đản sinh, cũng là nơi Tổ Vu thương nghị sự vụ.

Phàm có đại sự, Tổ Vu đều sẽ ở nơi đây thương nghị quyết sách.

Lần này các Tổ Vu tụ tập tại đây không nhiều, chỉ có bốn vị: Đế Giang, Cú Mang, Chúc Cửu Âm và Huyền Minh.

“Tin tức tiểu muội truyền về, các ngươi xem đi.” Đế Giang nhíu mày, nhìn ba vị Tổ Vu còn lại, chậm rãi mở miệng nói.

“Từ tin tức của tiểu muội mà xem, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu được Đạo Tổ khâm điểm, lại có không ít Tiên Thiên Thần Thai Ma muốn dựa vào để đạt được lợi ích.

E rằng không lâu sau sẽ có thế lực thứ ba được nhanh chóng lôi kéo. ...

Lợi ích như vậy, không chỉ những Thần Ma trong Tử Tiêu Cung, mà còn có một số tán tu sống sót sau Lượng Kiếp trước trong Hồng Hoang sẽ gia nhập vào đó.

Dù sao khí vận Hồng Hoang, đối với họ, cũng có không ít sự tương trợ.” Huyền Minh nghe vậy, trong lòng suy nghĩ, liền nói ra kiến giải của mình.

Nghe vậy, ba vị Tổ Vu khẽ gật đầu.

Những điều này đều là những chuyện sẽ xảy ra tiếp theo, cũng là sức mạnh quan trọng nhất trong một phe thế lực.

Không chỉ những Tiên Thiên Thần Thai Ma, tu sĩ trong Tử Tiêu Cung, mà còn có một số tán tu cao thủ của những năm này trong Hồng Hoang, những tồn tại sống sót sau Lượng Kiếp trước, v.v., đều sẽ gia nhập để đạt được khí vận Hồng Hoang mà tu hành.

Những thứ này, đối với những Thần Ma kia, lại có sự giúp đỡ không nhỏ.

Hiện tại có lợi ích như vậy, sao lại không gia nhập vào phe thế lực kia để chia một chén canh?

Chính vì vậy, một bộ phận Thần Ma, là sức mạnh cấu thành quan trọng nhất của phe thế lực đó, cũng sẽ là sức mạnh mạnh nhất.

Như vậy, cũng là một phe thực lực không yếu.

"Đạo Tổ để Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu kéo bè kết phái phe thế lực kia, mặc dù có không ít cơ duyên, nhưng đồng thời, cũng có không ít nguy cơ tồn tại.

Có thể nắm bắt được cơ duyên hay không, thì phải xem thủ đoạn của họ. ...

Nhưng xét tình huống lúc này, e rằng ý tứ quan trọng nhất của Đạo Tổ, không phải là cơ duyên, mà là nguy cơ.

Chỉ cần phe thế lực kia được kéo lên, phát triển, thì Vu tộc, Yêu tộc, đều sẽ xuất thủ. ...

Như vậy, liền mượn đao của Vu tộc, Yêu tộc chúng ta, để tiêu diệt những tồn tại này." Bên cạnh, Cú Mang vẫn trầm mặc không nói, đột nhiên mở miệng nói, tiếp tục phân tích.

Nghe vậy, mắt Huyền Minh sáng lên, tự hồ, chính là đạo lý này.

"Lời này của nhị ca không sai.

Bởi vì một bộ phận tồn tại và Tiên Thiên Thần Thai Ma, đối với

Vu tộc chúng ta, cũng như Yêu tộc, đều không phải là chuyện tốt.

Tiêu diệt họ đối với chúng ta, cũng có chút lợi ích.

Bởi vậy, chúng ta cũng sẽ cam tâm tình nguyện làm chuyện này. ...

Có thể nói, Đạo Tổ cần Vu tộc, Yêu tộc hai thanh đao để thanh tẩy những tồn tại này.

Yêu tộc và Vu tộc, cũng cam tâm tình nguyện làm hai thanh đao.

Đến lúc đó những tồn tại này bị tiêu diệt, đối với Hồng Hoang, đối với nhị tộc chúng ta, đều có lợi ích.

Chúng ta mới làm chuyện này." Cú Mang nói xong, Chúc Cửu Âm liền mở miệng nói.

Huyền Minh nghe vậy, liền hoàn toàn hiểu rõ chuyện này.

Lúc này gật đầu xong, nhìn về phía đại ca Đế Giang, chờ y mở miệng.

"So với Vu tộc chúng ta, Yêu tộc lại càng gần chỗ của Đông Vương Công.

Chúng ta không cần vội vàng, tạm thời cứ tĩnh quan kỳ biến, đợi thời cơ rồi tính. ..." Đế Giang ngừng một lát rồi tiếp tục nói, "Điều quan trọng hiện tại của chúng ta, là diễn luyện đại trận của Vu tộc.

Chuyện này, cứ thầm chú ý là được rồi, tạm thời đừng biểu lộ ra, để tránh bị họ sát giác." Nghe vậy, ba vị Tổ Vu gật đầu, hiểu rõ ý của Đế Giang.

"À đúng rồi, giảng đạo kết thúc rồi, tiểu muội đã trở về chưa?" Đế Giang hỏi.

"Chưa.

Hoặc có lẽ, nàng đã lại đi Vô Cực Sơn Mạch rồi.

Chương 62

Đại ca không cần lo lắng, có Thanh Minh Đạo Quân tương trợ, tu vi của tiểu muội lúc này, không kém gì huynh.

Không chừng lần sau trở về, huynh sẽ không phải đối thủ của nàng." Huyền Minh nghe vậy, trên khuôn mặt cười lộ ra một nụ cười mỉm, đùa cợt nói.

"Tiểu muội có thể được Đạo Quân chiếu cố, đó cũng không tệ.

Ngô thấy tiểu muội đối với Đạo Quân tự hồ rất có hảo cảm.

Nếu sau này có thể thành Đạo Lữ, đối với Vu tộc chúng ta, đó cũng là một chuyện tốt." Chúc Cửu Âm nói.

"Chuyện này cứ thuận theo tự nhiên, chúng ta không cần can thiệp quá nhiều.

Chuyện của Đạo Quân, tạm thời đừng vọng thêm suy đoán.

Trước hết hãy diễn luyện tốt đại trận đã!" Đế Giang nhíu mày, nói, "Tiểu muội đối với vị trí trung ương cũng quen thuộc, hiện tại tu hành tiến triển không chậm.

Chúng ta trước hết diễn luyện riêng, đợi sau khi trở về Vu tộc, chúng ta sẽ liên hợp diễn luyện." "Vâng!" Nghe thế, ba vị Tổ Vu gật đầu nói.

Đế Giang khẽ gật đầu, đứng dậy rời khỏi Bàn Cổ Điện.

Ba vị Tổ Vu thấy thế, cũng đứng dậy rời đi.

Trong Vạn Yêu Điện, tổng bộ Yêu tộc.

"Yêu Hoàng, chuyện của Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, Yêu tộc chúng ta nên làm thế nào?" Kế Mông nhíu mày, nhìn Thái

Nhất đang ở vị trí chủ tọa, mở miệng hỏi.

Nghe vậy, mấy vị Yêu Thần đều nhìn về phía y.

Chuyện của Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, nếu xử lý không tốt, thì ảnh hưởng đối với Yêu tộc là vô cùng lớn.

Dù sao nếu phe thế lực đó mạnh lên, thực lực tự nhiên sẽ không nhỏ.

Yêu tộc lại gần Đông Hải, nếu dung túng phát triển, đến lúc đó e rằng sẽ vượt quá dự liệu của Yêu tộc, sẽ không ngừng va chạm với Yêu tộc.

Bởi vậy, lúc này nên định đoạt như thế nào, phải đợi Thái Nhất quyết định.

Dù sao Đế Tuấn lúc này, đang ở trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải.

"Lúc này tạm thời không cần để ý, cứ chờ đợi thời cơ, cũng không cần biểu lộ ra, để tránh khiến mọi chuyện trở nên tồi tệ hơn.

Những chuyện sau này, đợi sau khi đại ca trở về Yêu tộc rồi định đoạt." Thái Nhất trong lòng suy nghĩ xong, mở miệng nói.

Đó cũng là cách làm bảo thủ, cũng là điều Đế Tuấn đã dặn dò khi đi đến Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải.

Bởi vậy Thái Nhất liền an bài như vậy.

Nghe vậy, chư Yêu Thần nhìn nhau một cái, rồi cũng gật đầu, đi xuống an bài chuyện phát triển Yêu tộc.

Vì lần này Yêu Hoàng đã định vậy, thì tự nhiên cũng không có quá nhiều dị nghị, trước hết cứ làm tốt chuyện phát triển Yêu tộc là được rồi.

Thái Nhất sau khi chư Yêu Thần rời đi, ánh mắt rơi trên Bồng Lai

Tiên Đảo ngoài Đông Hải, trong mắt lóe lên một đạo hàn quang.

Thống ngự Nam, Nữ Tiên, Yêu tộc ta tuyệt đối không đáp ứng!

Trong lòng Thái Nhất sát ý dâng trào.

Một phe thế lực như vậy, sau này Yêu tộc định nhiên sẽ không để yên.

Hiện tại, trước hết tạm thời cứ chờ đợi thời cơ.

Trong lòng hiểu rõ, Thái Nhất động thân rời khỏi nơi này, trước hết đi tu hành tu vi của bản thân, tranh thủ sớm ngày đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Sau khi Thái Nhất định như vậy, Vu Yêu nhị tộc đều tạm thời chọn quan sát, không biểu lộ ra.

Song phương đều hành sự khiêm tốn, bình tĩnh.

Hiện tại kẻ cao điều, cũng chỉ có Bồng Lai Tử Phủ.

Năm nghìn năm, trong Hồng Hoang có thể làm được gì?

Năm nghìn năm trong Hồng Hoang hiện tại, quả thực không thể tạo ra bất kỳ sóng gió nào, ngay cả một sợi lông của chín con trâu cũng không đáng.

Trước đây, nếu có tồn tại nào nói, năm nghìn năm có thể kéo bè kết phái một phe thế lực, thì nhất định sẽ khiến không ít tồn tại muốn đánh chết kẻ đó, đơn giản là khoác lác.

Nhưng hiện tại, sự thật đã bày ra trước mắt, không ít Đại Năng, tu sĩ trong Hồng Hoang, không tin cũng phải tin.

Mặc dù có chút dự liệu, cũng rõ Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu kéo bè kết phái thế lực không cần quá lâu.

Nhưng năm nghìn năm mà có thể làm được như vậy, dù sao cũng

khiến Vu Yêu nhị tộc hơi kinh ngạc vài phần.

Không sai, năm nghìn năm thời gian, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, thật sự đã làm được.

Vạn Tiên Minh!

Cái tên Đông Vương Công đặt, đạo trường liền được thiết lập tại Bồng Lai Tử Phủ, cũng là nơi cao tầng Vạn Tiên Minh tụ tập.

Hiện tại Vạn Tiên Minh, trong vỏn vẹn năm nghìn năm, cư nhiên đã có tượng Vạn Tiên triều bái, trong Hồng Hoang, trong mắt vô số tu sĩ, tồn tại, đều vô cùng không thể tin nổi.

Năm nghìn năm, kéo bè kết phái một phe thế lực đã không đơn giản rồi, dù sao thời gian quá ngắn.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu không chỉ làm được, mà còn phát triển Vạn Tiên Minh đến mức độ hiện tại.

Vỏn vẹn năm nghìn năm thời gian, liền đã có tượng Vạn Tiên triều bái, thực lực đang không ngừng phát triển.

Những người hiện tại gia nhập vào, tu vi cao, cũng là bộ phận Tiên Thiên Thần Thai Ma và tu sĩ trong Tử Tiêu Cung.

Phần lớn đều ít nhất là cảnh giới Đại La Kim Tiên, thực lực cũng không yếu.

Những người sau đó gia nhập vào, không ít đều là dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Mặc dù thực lực tương đối yếu hơn, nhưng Đông Vương Công không chút nào để ý, bây giờ yếu một chút, sau này sẽ bồi dưỡng.

Đương nhiên, tin tức trong vòng hơn nghìn năm ngắn ngủi lan truyền không ngừng trong Hồng Hoang.

Có một bộ phận Đại La Kim Tiên gia nhập, mặc dù tạm thời

không nhiều, nhưng dù sao cũng chỉ mới năm nghìn năm thời gian, có thể làm được như vậy đã không tệ rồi.

Đông Vương Công tin rằng, chỉ cần cho thêm một đoạn thời gian nữa, sau này sẽ có càng nhiều Đại La Kim Tiên, cũng như Đại Năng Hỗn Nguyên Kim Tiên gia nhập.

Đến lúc đó, sức mạnh của Vạn Tiên Minh sẽ đạt đến một mức độ càng thêm khủng bố.

Vào lúc đó, Vu Yêu, những chủng tộc đơn nhất, liền cũng không sợ hãi.

Chỉ cần chờ đến lúc bản thân phát triển đến mức không sợ hai tộc liên thủ, thì đó chính là lúc thực sự xuất thủ đối với Vu Yêu nhị tộc.

Hiện tại thời cơ chưa đến, Đông Vương Công cũng đã khiêm tốn hơn.

Chỉ một mặt phát triển thực lực hiện có, rồi sau đó hấp dẫn thêm nhiều tán tu Hồng Hoang, Thần Ma gia nhập, mở rộng sức mạnh của Vạn Tiên Minh.

Hiện tại Vạn Tiên Minh, trong Hồng Hoang có thể nói là 'ngon ăn'.

Có sự khâm điểm của Đạo Tổ, thân mang đại nghĩa, phía sau có Đạo Tổ làm chỗ dựa.

Vạn Tiên Minh bởi vì chiếm giữ đại nghĩa, khí vận Hồng Hoang tụ tập tự nhiên không hề nhỏ.

Không ít Thần Ma, tán tu đều nhìn trúng thứ này, đối với tu hành, có tác dụng không nhỏ.

Lần này những tồn tại Đại La Kim Tiên kia lựa chọn gia nhập Vạn Tiên Minh, điều họ nhìn trúng, tự nhiên cũng là ở đây.

Sau này cũng sẽ có những Thần Ma đỉnh tiêm, tán tu Đại Năng khác gia nhập.

Cũng sẽ nhắm vào khí vận Hồng Hoang.

Đông Vương Công tự nhiên rõ điểm này, hiện tại không để ý đến những điều này.

Đợi khi mọi kế hoạch hoàn thành, thì cũng sẽ sử dụng thủ đoạn của mình.

Đến lúc hoàn thành kế hoạch, cũng sẽ không để những Thần Ma đó rảnh rỗi.

Bởi vậy, Đông Vương Công hiện tại không chút nào để ý đến những điều đó, vẫn đang hấp nạp Thần Ma, tán tu Đại Năng gia nhập.

Lại năm nghìn năm sau, thực lực của Vạn Tiên Minh, ngày càng cường hãn.

Trong Tử Phủ, Bồng Lai Vạn Tiên Minh.

Đông Vương Công nhìn lá cờ trắng dựng sâu trong Tử Phủ, cười lớn nói: "Đạo hữu, lá cờ này thật sự huyền diệu vô cùng, đứng ở đây, khí vận liền liên tục không ngừng tụ hội, lại có không ít tán tiên, đại năng gia nhập Vạn Tiên Minh, quả thật tụ tiên vô số!" Lá cờ này là vật trong tay Tây Vương Mẫu, lần này lấy ra cũng là để hiệp trợ Đông Vương Công kiến lập Vạn Tiên Minh.

Hơn vạn năm qua, Tố Sắc Vân Giới Kỳ cũng đã xuất không ít lực, kết quả cũng khiến Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu vô cùng hài lòng.

Tây Vương Mẫu nghe vậy, mỉm cười nói: "Tố Sắc Vân Giới Kỳ, vốn có tên là Tụ Tiên Kỳ, lần này có thể tụ long thêm nhiều khí vận và tiên nhân, cũng là chuyện nằm trong dự liệu, tin rằng sau này cũng sẽ tụ tập càng nhiều khí vận và tiên nhân." Đông Vương Công gật đầu,

ánh mắt lại lần nữa rơi xuống Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Tây Vương Mẫu nhìn thấy rõ ràng hơn, lần này không khỏi nhắc nhở: "Đạo huynh, Vạn Tiên Minh là nơi cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại, Vu Yêu nhị tộc sẽ không buông tha cho Vạn Tiên Minh lớn mạnh, sau này nếu có va chạm, nguy cơ không hề nhỏ, cũng cần phải chuẩn bị mọi thứ thật tốt." Đông Vương Công nghe vậy, quay đầu nhìn Tây Vương Mẫu nói: "Đạo hữu cứ yên tâm, việc này ta đã liệu trong lòng, những chuyện cần làm, ta nhất định sẽ làm tốt." Nghe vậy, Tây Vương Mẫu gật đầu, đã Đông Vương Công có chuẩn bị, vậy không cần lo lắng quá nhiều, dù sao những việc này, cần phải sắp xếp từ trước thì tốt hơn.

Nếu đợi đến lúc nguy cơ, đợi Vu Yêu nhị tộc tới trước, mới bắt đầu phòng bị mà chưa làm tốt, vậy thì thật sự hỏng bét.

Trong tình huống đó, không còn là cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại nữa, mà chỉ còn lại nguy cơ.

Vì vậy, những việc này, phải chuẩn bị trước mới được.

Đông Vương Công đương nhiên hiểu ý của Tây Vương Mẫu, tuy chuyện này không dễ, nhưng cũng sẽ từ từ chuẩn bị.

Hiện tại, thực lực ba bên đều đang bình ổn, cũng có thời gian, không cần vội vàng, từ từ mà làm.

Sau khi đã định trong lòng, ánh mắt y chuyển đi, nhìn về Hồng Hoang, nhìn về đại bản doanh của Yêu tộc, nhìn về Bất Chu Sơn, hàn quang trong mắt y dũng động, không biết còn đang ủ mưu gì nữa.

Ánh mắt Tây Vương Mẫu thì rơi xuống Tố Sắc Vân Giới Kỳ, nhìn thấy khí vận liên tục tụ long, nhìn thấy vẫn có tiên nhân, tán tu đại năng gia nhập, ánh mắt u u, không nhìn ra sâu cạn.

Hai người trong lòng đều nhìn về những nơi khác nhau, trong lòng

có những suy nghĩ riêng, lâu thật lâu không nói gì, nơi đây kim rơi có thể nghe thấy.

Thời gian chớp mắt, lại hơn vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Chương 63

Hồng Hoang, Nam Phương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

Nữ Oa cau mày, mở miệng nói: "Không ngờ Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cũng có không ít thủ đoạn, lại có thể trong vỏn vẹn hơn hai vạn năm, đã phát triển Vạn Tiên Minh đến tình trạng hiện tại, nếu cho thêm mấy vạn năm nữa, e rằng có thể kháng hành với một tộc Vu Yêu rồi." Nàng rất rõ về sự phát triển của Vạn Tiên Minh những năm qua, cũng vô cùng kinh ngạc, không ngờ lại có thể phát triển nhanh đến vậy, điều này trước đây chưa từng có.

Hậu Thổ ánh mắt trong suốt, nhìn về nơi Vu tộc, chậm rãi nói: "Có thể phát triển Vạn Tiên Minh đến tình trạng hiện tại, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai vị, thủ đoạn cũng phi phàm, bất quá phát triển quá nhanh chung quy không tốt, Vu Yêu e rằng sẽ không buông tha quá lâu." Nữ Oa nghe vậy, gật đầu, không nói gì.

Thanh Minh thu ánh mắt từ Vạn Tiên Minh lại, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói: "Vạn Tiên Minh vốn là nơi cơ duyên tụ hội, bất quá nếu không làm gì nhiều, những sức mạnh kia vẫn sẽ liên tục dũng nhập vào, làm lớn mạnh Vạn Tiên Minh, chỉ cần Vạn Tiên Minh còn đó, khí vận, sức mạnh, đều sẽ không thiếu thốn, sẽ được tụ long không ngừng.

Thế lực đã hình thành, mọi thứ, đều sẽ bị vô hình thúc đẩy, trốn cũng không tránh khỏi nữa, cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại, xem bản thân lựa chọn thế nào." Vào khoảnh khắc Vạn Tiên Minh thành lập, đại thế đã thành, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu không làm gì, nhưng khí vận Hồng Hoang và những tiên thiên thần ma, sinh linh, tán tiên tu sĩ vân vân, đều sẽ liên tục tụ long.

Khó khăn lắm mới gặp được một đại thế, một nơi có nhiều lợi ích như vậy, ai có thể từ bỏ?

Khí vận Hồng Hoang, đối với rất nhiều người có không ít lợi ích, đối với tu hành, có thể có không ít trợ giúp, có thể nhanh hơn đạt đến cảnh giới tu vi cao hơn.

Nếu không phải như vậy, những tồn tại sống sót sau Lượng Kiếp trước, cũng như một số tán tu trong Lượng Kiếp, cũng sẽ không xuất quan vào lúc này, gia nhập Vạn Tiên Minh, chính vì khí vận Hồng Hoang hấp dẫn, cho nên mới từ bỏ tiếp tục sống ẩn dật, dự định gia nhập Vạn Tiên Minh để liều một phen, đó chính là sức hấp dẫn của khí vận Hồng Hoang.

Chẳng thấy, Tam Tộc ngày xưa, vì muốn thống nhất Hồng Hoang đại địa, bao quát toàn bộ khí vận Hồng Hoang về bản thân, một lần trùng kích bình cảnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đạt cảnh giới Chứng Đạo, sau đó trực tiếp khai khởi Vạn Tộc Chi Chiến, Tam Tộc Chi Chiến, đánh đến trời đất tối tăm, máu chảy thành sông, sinh linh đồ thán sao?

Chẳng thấy, Ma Tổ La Hầu ngày xưa, vì muốn phác sát Tam Tộc, thành tộc duy nhất chưởng khống Hồng Hoang đại lục, chưởng khống toàn bộ khí vận Hồng Hoang, một lần Chứng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trực tiếp thúc đẩy Lượng Kiếp tiến lên, cuối cùng vẫn lạc trong tay Thanh Minh sao?

Tất cả những điều này, vì khí vận Hồng Hoang, đều dám làm ra những chuyện như vậy, không tiếc khởi đại chiến, khởi Lượng Kiếp giáng lâm.

Vạn Tiên Minh hiện tại, tuy khí vận Hồng Hoang không lớn đến mức như vậy, nhưng đối với họ lúc này, đã đủ rồi.

Vạn Tiên Minh do Đạo Tổ khâm điểm, chưởng quản Hồng Hoang,

chưởng quản các tồn tại nam tiên, nữ tiên.

Hiện tại không thể chưởng khống Hồng Hoang, nhưng chiếu theo đà phát triển hiện tại, sau này thì sao?

Không chừng sẽ có!

Đến lúc đó, chính là lúc được lợi ích lớn nhất, cho nên hiện tại tiên nhân gia nhập vào, cũng hợp lý, cũng hợp thời cơ.

Đó cũng là nguyên nhân trực tiếp nhất, ngoài hiệu quả tụ tiên của Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Nhìn khí vận và tán tu tiên nhân liên tục không ngừng tụ hội hiện tại, liền có thể thấy rõ.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, cũng ít nhiều hiểu được ý trong lời nói của Thanh Minh, chuyện này không liên quan nhiều đến Nữ Oa, Hậu Thổ cũng không lý hội quá nhiều, trong tộc có các ca ca tỷ tỷ quyết sách, cũng không cần nàng, nếu cần, nàng trở về bổ toàn đại trận, đủ để ứng phó mọi thứ rồi.

Vì vậy, hai nữ lúc này trong lòng cũng không có nhiều suy nghĩ, chuyện này đối với bản thân họ, cũng không có quá nhiều liên quan.

Sau khi đã rõ, liền không tiếp tục đào sâu nữa.

Thanh Minh nhìn một cái, mỉm cười, tiếp tục dẫn họ du lịch.

Sau khi rời khỏi Nam Phương Đại Lục, họ lại chuyển đến Tây Phương Đại Lục.

Tây Phương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

Hậu Thổ cau mày, mở miệng nói: "Tây Phương Đại Lục cũng đâu có nghèo nàn, vì sao hai vị kia lại lâm vào bộ dạng thảm hại như vậy khi nhập Tử Tiêu Cung?" Tây Phương Đại Lục tuy không sánh bằng vài phương đại lục khác, có những khu vực bị hủy diệt, nhưng ít nhất

hơn bảy thành đều tốt, một khu vực như vậy, nếu không có linh bảo bên trong, đó là điều không thể, nhưng nhìn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, dường như họ không có được linh bảo nào.

Nếu không thì, cũng sẽ không có bộ dạng như vậy.

Thanh Minh cười nói: "Bảo vật cũng cần cơ duyên, cơ duyên chưa đến, liền như vậy." Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, không nói gì.

Tốc độ du lịch của Thanh Minh cũng không chậm, trong vỏn vẹn vài trăm năm, đã đi gần hết Tây Phương Đại Lục.

Lại ba trăm năm sau, họ đến nơi xuất hiện Tu Di Sơn ngày xưa, nơi đây tuy đã hủy hoại, nhưng trong tình cảnh đó, vẫn có thể nhìn thấy vài phần thảm trạng của ngày xưa.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn thấy vậy, cũng chạm mắt kinh tâm, có thể tưởng tượng được, trận chiến ngày xưa, rốt cuộc khủng bố đến nhường nào.

Đột nhiên, Nữ Oa cau mày, trong ấn ký đại đạo giữa mi tâm nàng, truyền đến từng trận cảm ứng.

Thần sắc nàng hơi hỉ, ánh mắt không ngừng quét khắp nơi này.

Thanh Minh nhìn nàng, mỉm cười nói: "Có thể gặp được cơ duyên rồi chăng?" Nữ Oa nói một câu: "Quả thật như vậy!", sau đó liền phiêu nhiên hạ xuống tường vân, đến chỗ Tu Di Sơn, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, khí tức hạo hãn trên người nàng liên tục ba cập khai.

Thanh Minh và Hậu Thổ nhìn nàng, không nói gì, chờ đợi nàng trực tiếp dẫn xuất cơ duyên kia.

Không biết đã qua bao lâu, dường như ngàn năm, vạn năm vậy.

Nữ Oa đột nhiên mở to hai mắt, yểu hát một tiếng, lập tức khí thế bạo phát, ba cập ức triệu dặm chi địa.

Trong khoảnh khắc kế tiếp, liền có một đạo kiếm ý khủng bố xung thiên, giảo động phong vân cửu thiên, kiếm khí dật tán ra, chém phá không ít hư không, hoành đoạn vân hải sơn mạch.

Ngay sau đó, liền có một đạo kiếm quang từ dưới Tu Di Sơn xung thiên, quán xuyên vũ trụ thương khung, cao tường trên hư không, cuối cùng huyền phù trước người Nữ Oa.

Nhìn thanh kiếm dài ba thước màu xanh biếc trước người, đôi mắt đẹp của Nữ Oa sáng rực.

Thật là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tốt!

Nắm chặt trường kiếm, trên khuôn mặt tươi cười nở một nụ cười, sau đó liền liên tục khẽ nhấc chân, phiêu nhiên bay lên, đáp xuống tường vân.

Nữ Oa nhìn Thanh Minh, quang hoa trong đôi mắt đẹp lưu chuyển, khẽ mở môi nói: "Kiếm này vô danh, xin Đạo Quân vì kiếm này tứ danh..." Thanh Minh nhìn trường kiếm trong tay nàng, lại nhìn Nữ Oa, mở miệng nói: "Đã kiếm này có duyên phận như vậy với nàng, lại sinh ra ở Tu Di Sơn, đã như vậy, liền lấy chân danh đại đạo tứ chi, Nữ Oa Kiếm!" Hai nữ khẽ nói một tiếng: "Nữ Oa Kiếm!", như vậy cũng khả hành, liền đặt tên kiếm này là Nữ Oa Kiếm.

Nữ Oa khẽ cúi đầu, sau đó liền thu Nữ Oa Kiếm, vừa tế luyện, vừa du lịch Hồng Hoang.

Lại năm trăm năm sau, ba người liền rời khỏi Tây Phương Đại Lục, chuyển nhập vào Bắc Phương Đại Lục.

Sau khi ba người Thanh Minh rời đi, trong một linh mạch nào đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề điều tra không ra chuyện lần này, cũng không gặp được linh bảo nào của họ, trong lòng bất đắc dĩ, đành phải quay về Linh Sơn.

Không có cơ duyên, vậy chỉ có thể quay về tu vi bản thân, hi vọng lần này có thể đạt đến cảnh giới cao hơn, trong lần giảng đạo thứ hai, có được nhiều lợi ích hơn.

Hiện tại không chỉ họ nghĩ như vậy, không ít khách trong Tử Tiêu Cung đều nghĩ như vậy.

Vì vậy, phần lớn đều đang bế quan tu hành, tiến về phía thiên địa cao hơn.

Bắc Phương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

Bắc Phương Đại Lục, so với cảnh sắc mà nói, đương nhiên không đẹp bằng Đông Phương Đại Lục và Trung Ương Đại Lục, nhưng cũng không khác mấy so với Nam Phương Đại Lục, Tây Phương Đại Lục, có những nét độc đáo riêng.

Nữ Oa và Hậu Thổ trước đây chưa từng thực sự du lịch Hồng Hoang theo đúng nghĩa, lần này đi theo Thanh Minh, dưới sự dẫn dắt của hắn, đã xem qua Đông Phương Đại Lục, Trung Ương Đại Lục, Tây Phương Đại Lục, Nam Phương Đại Lục, hiện tại liền đến Bắc Phương Đại Lục.

Đi hết Tây Phương Đại Lục, lại đi một lượt Tứ Hải chi địa, liền đi hết toàn bộ Hồng Hoang đại địa.

Dưới sự dẫn dắt của Thanh Minh đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đi mấy vạn năm, cũng không quá nhanh, nhưng đối với họ, cũng không chậm.

Với tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, mấy vạn năm đi hết toàn bộ Hồng Hoang, đó quả thực cực nhanh.

Bất quá vì Thanh Minh dẫn dắt, cho nên cũng đến được những nơi đó.

Nữ Oa và Hậu Thổ cau mày, mở miệng nói: "Bắc Phương Đại

Lục, cũng giống như Tây, Nam hai phương đại lục, có những nét độc đáo riêng." Thanh Minh mỉm cười, sau đó dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ, tiếp tục du lịch Bắc Phương Đại Lục.

Năm trăm năm sau, ba người đến một ngọn núi nào đó.

Hậu Thổ cau mày, đáy mắt lướt qua một tia dị sắc, nàng cư nhiên cảm ứng được cơ duyên?

Không đúng lắm!

Là Tổ Vu, linh bảo, bảo vật thông thường đối với nàng, không có bất kỳ lực hấp dẫn nào, cũng không thể mang đến cơ duyên cho nàng.

Nhưng hiện tại, nàng thật sự cảm ứng được cơ duyên, hơn nữa không nhỏ.

Nữ Oa cũng có chút kinh ngạc, vẫn hỏi: "Muội muội có cảm ứng được nơi cơ duyên không?" Nghe vậy, Hậu Thổ gật đầu nói: "Quả thật như vậy, cảm ứng về cơ duyên cũng không nhỏ, bất quá không biết là vật gì?" Nói xong, nàng nhìn Thanh Minh, thấy Thanh Minh mỉm cười nói: "Đã có cơ duyên, vậy nên đi xem, đây không phải chuyện xấu, không chừng có thể đề thăng thực lực tổng thể của nàng." Nghe vậy, Hậu Thổ gật đầu, sau đó liền phiêu nhiên bay đi, đứng trên một hư không nào đó.

Đôi mắt nàng sâu thẳm, chậm rãi quét khắp nơi này, trên người nàng một cỗ khí tức dày nặng ba cập khai, liên kết với cả ngọn núi, một cỗ lực lượng đại địa khủng bố dao động, đến Nữ Oa lúc này, cũng cảm thấy vô cùng chấn kinh.

Nữ Oa biết tu vi thực lực của Tổ Vu đại địa đứng trên đại địa khủng bố đến nhường nào, hiện tại nàng là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, lại thêm sức mạnh khủng bố của lực lượng đại địa, dưới sự chồng chất như vậy, quả thực không phải một cộng một đơn giản

như vậy.

Nếu để Hậu Thổ đứng trên đại địa, Nữ Oa cảm thấy, nhiều nhất cũng chỉ có thể cùng Hậu Thổ năm năm ăn chia, muốn có bao nhiêu ưu thế, e rằng không thể.

Đó chính là chỗ khủng bố của Tổ Vu, cũng là chỗ khủng bố của Tổ Vu đại địa Hậu Thổ.

Thanh Minh nhìn nàng, mở miệng nói: "Các phương diện của nàng đều không kém Hậu Thổ, sau này nhất định sẽ đạt đến cảnh giới cao hơn." Nghe vậy, trên khuôn mặt tươi cười của Nữ Oa lộ ra nụ cười tuyệt mỹ, gật đầu, không nói gì.

Sau đó quay đầu, nhìn Hậu Thổ lúc này đôi mắt khép chặt, hàng mày cau lại, trong lòng cũng đang tò mò, rốt cuộc là bảo vật dạng gì, lại có thể khiến Hậu Thổ có thần sắc như vậy.

Hậu Thổ lúc này, cũng đang nghi hoặc, trong cảm tri của lực lượng đại địa, hẳn là một kiện linh bảo.

Nhưng vấn đề, nàng là Tổ Vu!

Tổ Vu dựa vào mức độ khủng bố của thân thể và sức mạnh pháp tắc để đối chiến, linh bảo đối với Tổ Vu, không có tác dụng, cũng không dùng được linh bảo.

Tổ Vu có pháp bảo, đó cũng là vật huyết luyện, không phải tiên thiên linh bảo, những vật tế luyện nguyên thần này, đối với nàng, cũng không dùng được.

Cho nên hiện tại, Hậu Thổ trong lòng quả thật vô cùng nghi hoặc, nàng cư nhiên bị một kiện tiên thiên linh bảo hấp dẫn, cảm ứng được cơ duyên, quả thực khiến nàng vô cùng khó hiểu, nhưng linh bảo có thể dẫn động tâm thần, cơ duyên như vậy, nàng cũng không từ bỏ.

Vì vậy, nàng cũng muốn xem xem, có thể sử dụng bảo vật này

không.

Lực lượng đại địa không ngừng rung chuyển vô số khu vực, ba cập khai, sau đó trong một khoảnh khắc nào đó, Hậu Thổ yểu hát một tiếng, một cỗ lực lượng kinh khủng quét ra, hóa thành một đạo quang thúc màu hạnh hoàng xung thiên, một ngọn núi cao vạn trượng hóa thành mấy phần.

Trong đạo quang thúc kia, có một quầng sáng màu hạnh hoàng rực rỡ chói mắt phù hiện, tán phát khí tức tiên thiên hạo hãn, đó chính là kiện tiên thiên linh bảo kia.

Hậu Thổ khẽ vung tay, lực lượng đại địa dần dần hạ xuống, thu liễm, quang thúc trực tiếp tiêu tán giữa thiên địa, chỉ lộ ra quầng sáng kia.

Quầng sáng màu hạnh hoàng dần dần tiêu tán, sau đó hiện ra bộ dạng ban đầu, một viên châu tử màu hạnh hoàng lớn bằng lòng bàn tay.

Nhưng viên châu tử này, từ khí tức mà xem, cũng là cấp bậc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lực phòng ngự cực kỳ cường hãn, quan trọng nhất, trong đó ẩn chứa Thổ chi Pháp Tắc, và vô cùng khế hợp với bản thân Hậu Thổ, có thể được sử dụng, không cần tế luyện, vẫn có thể.

Đó cũng là nguyên nhân vì sao có thể dẫn động cảm ứng cơ duyên của nàng, nắm chặt linh châu, liền đã biết không ít tin tức, cũng hiểu rằng bảo vật này trong tay nàng, uy lực hoàn toàn không kém sau khi tế luyện.

Có thể nói, đây là linh bảo trời sinh chuẩn bị cho nàng, trong lòng nàng sao có thể không vui?

Mỉm cười xong, nàng liền mang linh châu trở về.

Thanh Minh nhìn nàng trở về, lại nhìn viên Hỗn Độn Thổ Linh Châu trong tay nàng, mở miệng nói: "Hỗn Độn Thổ Linh Châu, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ẩn chứa Thổ chi Pháp Tắc, cũng khế hợp đại đạo của nàng, là linh bảo hòa làm một thể với nàng, có thể đề thăng tổng thể thực lực của nàng không ít." Nghe vậy, Hậu Thổ cười duyên một tiếng nói: "Đạo Quân sở ngôn không sai, quả thật như vậy." Nữ Oa thần sắc có chút chấn kinh, Hậu Thổ là Tổ Vu, cư nhiên có thể sử dụng linh bảo?

Nàng biết tu vi thực lực của Tổ Vu đại địa đứng trên đại địa khủng bố đến nhường nào, hiện tại lại thêm tiên thiên linh bảo tương trợ, vậy thực lực tổng thể sẽ khủng bố đến mức nào?

Nữ Oa không dám nghĩ, cũng khó có thể tưởng tượng, một Hậu Thổ như vậy, có lẽ, trong Thập Nhị Tổ Vu, cũng là hàng nhất nhì.

Chương 64

Trong lòng âm thầm chấn kinh, dưới tình cảnh này, Vu tộc càng ngày càng khủng bố.

Thanh Minh nói một tiếng: "Linh bảo đã có, đi thôi, đã đến lúc rời đi.", sau đó liền dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ, mất ba trăm năm thời gian, đi hết khu vực cuối cùng của Bắc Phương Đại Lục, sau đó rời khỏi Bắc Phương Đại Lục.

Tứ Hải chi địa, cũng là một nơi khá đặc biệt trong Hồng Hoang.

Tuy rộng lớn vô ngần, hạo hãn vô biên, nhưng những bảo vật có thể thực sự đản sinh bên trong, lúc này lại khá hiếm, Thanh Minh dẫn hai nữ đi hơn vạn năm, đi qua ba biển, cuối cùng liền đến Đông Hải, cũng là biển rộng lớn nhất trong Tứ Hải.

Hai nữ nhìn những đảo mảnh vỡ Hỗn Độn thỉnh thoảng có thể thấy, thần sắc có chút chấn kinh nói: "Không ngờ Hồng Hoang diễn hóa đến tình trạng hiện tại, trong Đông Hải, lại có không ít mảnh vỡ Hỗn Độn tồn tại." Thanh Minh đôi mắt sâu thẳm, ánh mắt u u, không ngừng quét khắp Đông Hải: "Đông Hải vốn rộng lớn vô ngần, mảnh vỡ Hỗn Độn tồn tại, cũng không kỳ quái, ba đảo Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng của Vạn Tiên Minh, chính là mảnh vỡ Hỗn Độn, bất quá hiện tại là đạo trường của Vạn Tiên Minh, cũng không tầm thường rồi." Trừ một số chưa xuất thế, hiện tại trong Đông Hải, một số đảo mảnh vỡ Hỗn Độn, cũng không có gì quá đặc biệt, trừ việc còn sót lại một ít Hỗn Độn Chi Khí, trên đảo cũng không có lực hấp dẫn quá lớn.

Đột nhiên, Thanh Minh thần sắc hơi có chút kinh ngạc.

Tiên Thiên Trận Pháp!

Lại thấy Tiên Thiên Trận Pháp, cũng khá kỳ lạ, đã bao nhiêu năm không thấy Tiên Thiên Trận Pháp rồi!

Tiên Thiên Trận Pháp ngày xưa, nếu gặp được linh căn, linh bảo, thần vật vân vân, nói chung, có Tiên Thiên Trận Pháp ở đó, thu hoạch của người đó sẽ không ít, điểm này, có thể khẳng định.

Tiên Thiên Trận Pháp tọa lạc hiện tại, ngay cả ánh mắt của hắn cũng khó có thể nhìn thấu, không cần biết bảo vật bên trong không hề đơn giản rồi.

Nữ Oa và Hậu Thổ thấy thần sắc của Thanh Minh, khuôn mặt tươi cười liền ngưng lại, mở miệng hỏi: "Đạo Quân, có chuyện gì sao?!" Thanh Minh thu ánh mắt lại, nhìn hai nữ nói: "Trong Đông Hải, trên một đảo mảnh vỡ Hỗn Độn, có Tiên Thiên Trận Pháp tồn tại!

Trận pháp này không tầm thường, ngay cả ta cũng khó có thể nhìn thấu nó, ta định đi lên đảo xem, phá giải trận pháp này, xem bên trong có điều huyền diệu gì." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc khôi phục, khẽ cúi đầu.

Chuyến du lịch của ba người, quả thật thu hoạch không nhỏ, Nữ Oa có được Nữ Oa Kiếm, Hậu Thổ có được Hỗn Độn Thổ Linh Châu, Thanh Minh, lúc này nhìn thấy một Tiên Thiên Trận Pháp.

Họ cũng hiểu, phàm là có loại trận pháp này ở đó, bảo vật bên trong hẳn cũng không nhỏ.

Họ cũng tò mò, sau trận pháp sẽ là tồn tại như thế nào?

Họ cũng từng nghe Thanh Minh nói, ngày xưa sau khi phá trừ một Tiên Thiên Trận Pháp, đã gặp phải Ảnh Ma Thần, nếu không phải thực lực bản thân cường hãn, e rằng sẽ vẫn lạc trong tay Ảnh Ma Thần.

Tuy tình hình hiện tại không rõ ràng, nhưng họ cũng lo lắng có

chuyện như vậy xảy ra, nhưng lại nhìn tu vi của Thanh Minh lúc này, trong lòng cũng ổn định vài phần.

Đạo Quân đã ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đương nhiên sẽ không có vấn đề gì.

Hai nữ nhìn hắn, quang hoa trong đôi mắt đẹp lưu chuyển.

Thanh Minh thấy vậy, mỉm cười xong, liền kéo tay nhỏ của hai nữ, bay vút về phía đảo mảnh vỡ Hỗn Độn kia.

Hai nữ thần sắc hơi đỏ, nhưng cũng mặc cho Thanh Minh kéo, bay về phía đảo mảnh vỡ Hỗn Độn.

Không lâu sau, ba người liền đáp xuống trên đảo mảnh vỡ Hỗn Độn.

Hỗn Độn Chi Khí ở nơi đây tuy cuồng bạo, ẩn chứa sát cơ, nhưng đối với tam nhân, đảo dã một hữu nhậm hà đích ảnh hưởng, Hỗn Độn Chi Khí ở nơi đây xa xa không thể sánh bằng trong Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh vung tay, lực lượng đại đạo khủng bố quét ra, khu tán Hỗn Độn Chi Khí trên đảo lớn chỉ có ức vạn dặm, lộ ra toàn bộ diện mạo của đảo trừ nơi bị Tiên Thiên Trận Pháp bao phủ.

Nữ Oa và Hậu Thổ đôi mắt đẹp sáng rực, mở miệng nói: "Cảnh sắc nơi đây cũng không tệ." Nói xong, lại thuận theo ánh mắt của Thanh Minh, nhìn về vạn dặm bên ngoài, trên một Tiên Thiên Trận Pháp bao phủ ngàn dặm.

Dưới tác dụng của lực lượng đại đạo của Thanh Minh, lúc này Tiên Thiên Trận Pháp có thể nhìn thấy bằng mắt thường, khí tức hạo hãn.

Hai nữ lúc này nhìn thấy vậy, thần sắc cũng hơi kinh hãi.

Ngoài Đông Hải, trên một đảo mảnh vỡ Hỗn Độn nào đó.

Thanh Minh đôi mắt sâu thẳm, cẩn thận đánh giá trên Tiên Thiên Trận Pháp, chậm rãi nói: "Khu vực bị trận pháp bao phủ tuy không rộng lớn, nhưng cỗ khí tức kia, lại vô cùng hạo hãn, đạo vận lưu chuyển trên trận pháp, quỹ tích vận hành của pháp tắc vân vân, đều không phải Tiên Thiên Trận Pháp thông thường có thể sánh bằng.

Những gì gặp được ngày xưa, trận pháp ẩn chứa Ảnh Ma Thần và Tiên Thiên Linh Căn, đều không thể so sánh với nơi đây." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc cũng có chút chấn kinh, không ngờ một Tiên Thiên Trận Pháp, lại cường hãn đến vậy.

Có thể được Thanh Minh nói như vậy, tin rằng trận pháp này nhất định không hề đơn giản.

Nữ Oa và Hậu Thổ khuôn mặt tươi cười ngưng lại, lập tức mở miệng hỏi: "Vậy trận pháp này, có khó phá giải không?" Thanh Minh hiện tại đã là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đương nhiên tin rằng trận pháp đều không thể làm khó Thanh Minh, chỉ là có tốn nhiều sức lực hay không mà thôi, nếu tương đối khó, vậy trận pháp này, quả thật lợi hại.

Dù sao Thanh Minh là đệ nhất nhân Hồng Hoang, đệ nhất nhân chân chính, ngay cả Đạo Tổ cũng không nhất định có thể thắng được, nếu ngay cả hắn cũng khó phá giải, vậy bảo vật ẩn chứa bên trong, liền có thể biết được.

Thanh Minh nghe vậy, nhìn họ, mỉm cười nói: "Bản tôn đã Chứng Đạo Hỗn Nguyên chi cảnh, trong Hồng Hoang, liền không có trận pháp nào có thể làm khó Bản tôn, Tru Tiên Kiếm Trận, cũng tương tự như vậy." Lời Thanh Minh lúc này nói không giả, với cảnh giới tu vi, thần thông thủ đoạn hiện tại, Tru Tiên Kiếm Trận gặp phải Thiên Phạt Lôi Đình của hắn, e rằng có thể bố thành đều là một vấn đề rồi.

Thiên Phạt Lôi Đình hiện tại có thể mạt sát tồn tại đồng đẳng cấp, Tru Tiên Kiếm Trận tuy rằng phi bốn vị đồng đẳng cấp bất khả phá, trong tay Thông Thiên sau này, cũng chỉ có thể khốn trụ Tứ Thánh, chứ không thể sát Thánh.

Nhưng Thiên Phạt Lôi Đình, thật sự có thể sát Thánh.

Thánh Nhân vẫn lạc trong Hồng Hoang, vẫn lạc trong tay Thánh Nhân khác đều có thủ đoạn trọng sinh, bất tử bất diệt, sau khi trọng tố Thánh Khu, tu vi có bị ảnh hưởng chút mà thôi.

Nhưng nếu vẫn lạc dưới Thiên Phạt Lôi Đình, vậy thì thật sự vẫn lạc, không có cơ hội trọng sinh.

Bất tử bất diệt, đó không bao gồm Thiên Đạo xuất thủ, Thiên Phạt Chi Nhãn vốn là một phần của Thiên Đạo, nếu xuất thủ, vậy thì thật sự không có bất kỳ cơ hội nào.

Vì vậy, Tru Tiên Kiếm Trận, trước Thiên Phạt Lôi Đình của Thanh Minh lúc này, cũng khó có thành tựu.

Tiên Thiên Trận Pháp lúc này tuy cường hãn, nhưng cũng chỉ có đạo vận lưu chuyển phía trên, cũng như mức độ vận hành quỹ tích đại đạo hấp dẫn sự chú ý của Thanh Minh mà thôi.

Còn về uy lực thực sự của trận pháp này, trước mặt hắn lúc này, cũng không đáng để nhìn.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, khẽ cúi đầu, như vậy liền yên tâm rồi.

Tuy chưa từng tận mắt chứng kiến Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng trận đại chiến ngày xưa cực kỳ khủng bố, họ vốn có thể nhìn thấy vài phần, một trận pháp như vậy đều không thể gây ảnh hưởng đến Đạo Quân, vậy trận pháp này, lại càng không thể.

Vì vậy, trong lòng cũng không còn lo lắng nữa, lặng lẽ xem thủ

đoạn của Thanh Minh.

Thanh Minh vung tay, Lôi Phạt Chi Thành phi độn ra, đứng trên Tiên Thiên Trận Pháp. "Oanh long long!!!" Vạn đạo Lôi Long giáng xuống, tàm thực toàn bộ Tiên Thiên Trận Pháp, Thanh Minh đối với đạo vận và quỹ tích vận hành của trận pháp vô cùng hứng thú, lúc này nắm giữ nó, sau này không chừng có thể tham ngộ được vài phần. "Ca ca ca!!!" Bị vạn đạo lôi đình bao bọc, lúc này trên vách thành trận pháp xuất hiện từng vết nứt, những đạo vận, quỹ tích vận hành kia bị lôi đình hấp thu.

Dần dần, đạo vận lưu thất, vận hành dừng lại, vết nứt không ngừng lan tràn. "Oanh!" Một đạo lôi đình từ trong Lôi Phạt Chi Thành đánh xuống, trực tiếp oanh toái toàn bộ trận pháp.

Sau khi làm xong mọi thứ, Thanh Minh vung tay, Lôi Phạt Chi Thành phi độn về, được thu lại.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn thấy mới lạ, bảo vật này của Đạo Quân, rốt cuộc là bảo vật gì?

Không giống Tiên Thiên Chí Bảo, lại không giống Tiên Thiên Linh Bảo, dường như nằm giữa cả hai, uy lực cực kỳ khủng bố, tuy chưa từng đích thân cảm nhận lôi đình kia, nhưng cỗ khí tức kia, đã đủ khiến họ tâm quý.

Nữ Oa ngày xưa suýt chút nữa vẫn lạc dưới Thiên Kiếp, nếu không phải thân ảnh kia xuất hiện, cứu nàng, e rằng sẽ không có nàng của hiện tại.

Vì vậy, từ lúc đó, thân ảnh kia, đã in sâu trong lòng nàng.

Đã bao nhiêu năm, nàng cũng hiểu tâm ý của mình, nhưng thời cơ không đúng, cảnh giới tu vi cũng không đúng, nhưng nàng sẽ không từ bỏ, tin rằng, sẽ có ngày đó.

Không chỉ nàng, Hậu Thổ lúc này cũng nghĩ như vậy, ánh mắt hai người vẫn luôn dõi theo Thanh Minh, không nói gì.

Thanh Minh thu Lôi Phạt Chi Thành lại, ánh mắt nhìn vào bên trong trận pháp.

Bên trong trận pháp, cũng không có gì phức tạp, chỉ có một thạch đài, trên thạch đài, đặt một cây thước màu Hỗn Độn ánh vàng huyền hoàng lưu chuyển.

Cây thước dài khoảng hơn một thước, trên cây thước tán phát khí tức bàng bạc đáng sợ, có một cỗ uy áp khủng bố ba cập khai.

Nữ Oa và Hậu Thổ không khỏi thốt lên: "Thước khủng bố quá!", trên khuôn mặt tươi cười đầy vẻ chấn kinh.

Thanh Minh không trả lời, thần sắc túc nhiên đi đến trước thạch đài, nhìn cây thước màu Hỗn Độn phía trên, trong lòng đã minh ngộ một trận.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, do một thành khai thiên công đức và một thành Huyền Hoàng Chi Khí sinh ra khi khai thiên kết hợp mà thai nghén thành, chủ về công phạt.

Kiện chí bảo này, và Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Bảo Tháp trong tay Thái Thượng, là cùng một cấp bậc, bất quá một cái chủ phòng ngự, một cái chủ công phạt.

Một bảo vật như vậy, tuy chỉ là hậu thiên, nhưng luận uy lực, không hề kém Tiên Thiên Chí Bảo, nếu không thì, Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng cũng sẽ không huyền trên Thiên Linh chi thượng, liền đứng ở vị trí bất bại.

Cũng chính vì bảo vật như vậy quá khủng bố, cho nên mới có thể không kém Tiên Thiên Chí Bảo, trong Hồng Hoang, cũng chỉ có hai kiện như vậy.

Thanh Minh nhìn Hồng Mông Lượng Thiên Xích, trên mặt lộ ra một nụ cười nói: "Có được cây thước này, cũng khiến Bản tôn bất ngờ..." Đưa một tay ra, công đức phía trên lưu chuyển, có Hỗn Nguyên Chi Lực ngưng tụ, uy áp Hỗn Nguyên khủng bố lập tức ba cập toàn bộ Đông Hải.

Vô luận Long Tộc, Vạn Tiên Minh, lúc này đều thần sắc kinh hãi, không dám có bất kỳ tâm tư nào.

Vô số thủy tộc thân thể run rẩy, chìm xuống đáy biển, phủ phục xuống, trước uy áp như vậy, chỉ có thần phục. "Ông!" Thanh Minh nắm chặt Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Lượng Thiên Xích chấn động không ngớt, tuy có công đức chú nhập, nhưng vẫn có chút kháng cự. "Oanh!" Đôi mắt Thanh Minh trở nên sâu thẳm vô cùng, Thiên Phạt Chi Uy lập tức tán phát ra, lạnh lùng nói: "Rơi vào tay Bản tôn, liền có duyên, sau này nhất định sẽ khiến danh tiếng vang khắp Hồng Hoang Giới..." Thanh âm ẩn chứa thiên uy, hoảng như đại đạo chi âm, khí tức Thiên Phạt khủng bố quét ra.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích không thể tránh thoát, lúc này dần dần bình tức xuống, cũng không thể tránh thoát, không thần phục thì có thể làm gì?

Tuy bảo vật này không thể luyện hóa bởi người không có công đức gia thân, nhưng trong tay Thanh Minh sẽ không có công đức sao?

Hơn nữa, hắn là một phần của Thiên Đạo, người chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, không có công đức, cũng có thể chấp chưởng.

Vì vậy, Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cũng lựa chọn thần phục rồi.

Thanh Minh thấy vậy, hài lòng gật đầu, biết lựa chọn, không trực tiếp tiếp tục phản kháng, nếu không thì, đối với Lượng Thiên Xích mà nói, sẽ không có lợi ích gì, nó cũng có linh, đương nhiên lựa chọn

Thanh Minh làm chủ rồi.

Có được Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thanh Minh cũng vô cùng vui vẻ, tay cầm Lượng Thiên Xích, chậm rãi quét một cái sau đó, liền thu hồi ánh mắt.

Nữ Oa và Hậu Thổ đi đến, nhìn cây thước màu Hỗn Độn trong tay Thanh Minh, mở miệng hỏi: "Đạo Quân, đây là linh bảo gì?" Thanh Minh cầm Lượng Thiên Xích, nói với hai nữ: "Đây là Hồng Mông Lượng Thiên Xích, là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, cùng cấp bậc với Linh Lung Bảo Tháp, vốn kháng cự, hiện tại đã nhận chủ..." Bảo vật này sau này cần phải luyện chế cẩn thận một phen.

Tính như vậy, trong tay hắn liền có ba kiện chí bảo chủ công phạt, Thí Thần Thương, Thiên Phạt Chi Nhận và Hồng Mông Lượng Thiên Xích, còn về phòng ngự, có Càn Khôn Đồ và Càn Khôn Đỉnh chí bảo, Càn Khôn Xích, thì là Tiên Thiên Linh Bảo công phòng nhất thể.

Còn về Lôi Phạt Chi Thành, đã siêu việt Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, và giữa Tiên Thiên Chí Bảo, chỉ cách một sợi, cũng đang toàn lực đề thăng, sau này e rằng có cơ hội đề thăng lên, thành vật công phòng nhất thể.

Luận gia tư, Thanh Minh cũng không thiếu, những thứ này đã đủ rồi.

Nữ Oa và Hậu Thổ vô cùng chấn kinh, đối với Linh Lung Bảo Tháp, đương nhiên có chút hiểu biết, không ngờ cây thước màu Hỗn Độn này, cư nhiên cùng cấp bậc với Linh Lung Bảo Tháp, vậy quả thật cực kỳ khủng bố.

Sau khi chấn kinh, hai nữ lập tức chúc mừng: "Chúc mừng Đạo Quân đắc thử chí bảo..." Thanh Minh thu Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại, cười nói: "Lần này ta đều có được, chuyến du lịch này, cũng không tệ, tâm cảnh cũng có chút đề thăng, đối với lĩnh ngộ và cảm ngộ

thiên địa đều có chút đề thăng, tin rằng không lâu sau liền có thể bước vào trung kỳ.

Sau khi du lịch hết Đông Hải, liền có thể trở về bế quan một đoạn thời gian, lúc xuất quan, chính là lúc giảng đạo, bất kể có tấn thăng hay không tấn thăng, đều có đề thăng cực lớn, trong lúc nghe đạo, lại sẽ có tiến triển lớn hơn." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, đương nhiên có thể cảm nhận được lĩnh ngộ và cảm ngộ thiên địa của hắn có chút đề thăng, đại đạo có chút đề thăng, tâm cảnh cũng đang đề thăng.

Tuy cảnh giới không đề thăng, nhưng lúc này có thể mượn dùng lực lượng thiên địa, lại đã đề thăng không ít, đây đều là những niềm vui bất ngờ mà chuyến du lịch này mang lại, vô cùng hài lòng.

Chương 65

Lại thêm có được linh bảo, sau lần bế quan này, cảnh giới tu vi và thực lực tổng thể đề thăng liền vô cùng khả quan.

Hai người trong lòng suy nghĩ, liền càng ngày càng mong đợi.

Thanh Minh mỉm cười xong, liền dẫn Hậu Thổ và Nữ Oa động thân, sau đó quay người, vung tay, thu hòn đảo kia lại.

Nữ Oa và Hậu Thổ thấy vậy, cũng không thắc mắc.

Ba người du lịch Đông Hải ba ngàn năm sau, liền động thân trở về Vô Cực Sơn Mạch.

Lại ba ngàn năm sau, ba người cuối cùng cũng trở về Hỗn Nguyên Cung, trên Đông Hải, hòn đảo mảnh vỡ ẩn chứa Hồng Mông Lượng Thiên Xích, được Thanh Minh dung nhập vào Hỗn Nguyên Cung.

Hòn đảo này dung nhập vào khu vực trồng tiên thiên linh căn, đối với linh căn mà nói, cũng có chút lợi ích, cảnh sắc cũng tú mỹ.

Lúc này sau khi dung nhập, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn thấy trong mắt dị sắc liên liên, đảo cũng vô cùng hoan hỉ.

Đợi làm tốt những việc này, Nữ Oa và Hậu Thổ liền quay về tu hành của mình.

Thanh Minh, thì bắt đầu tế luyện Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Ông!" Thanh Minh động tay, Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện trong tay, một cỗ khí tức bàng bạc tinh túy đáng sợ và uy áp vô địch tán phát ra, tuy không ba cập ra ngoài, nhưng cũng đủ cường hãn.

Thanh Minh trong lòng thầm nói: "Một Nguyên Hội thời gian du

lịch, đổi lấy kết quả quả thật vô cùng phong hậu, cũng là ý trời a!" Lần này vốn định đề thăng tâm cảnh của Nữ Oa và Hậu Thổ, dẫn họ du lịch Hồng Hoang, cảm ngộ và lĩnh ngộ thiên địa và quy tắc, không ngờ, cuối cùng ba người đều có được lợi ích lớn lao.

Thanh Minh có được Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chính là thu hoạch lớn nhất, còn nhiều hơn thu hoạch của Nữ Oa và Hậu Thổ.

Sau khi đã định trong lòng, Thanh Minh vung tay, kim quang công đức hạo hãn trên người hắn dũng hiện sau não, sau đó liên tục không ngừng chú nhập vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích, khí tức công đức tinh túy lập tức tràn ngập, sung túc khắp Thái Hư Điện.

Nữ Oa và Hậu Thổ đang tu hành lúc này, cảm nhận cỗ khí tức này, cũng hấp thu cỗ khí tức này, đối với họ, cũng có chút lợi ích.

Thanh Minh không lý hội những điều này, vẫn để kim quang công đức chú nhập vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích, thúc đẩy một số cấm chế bên trong. "Bành!" Trong một khoảnh khắc nào đó, một cỗ khí tức khủng bố từ trên Hồng Mông Lượng Thiên Xích tán phát ra, một đạo quang thúc xung thiên, lập tức giảo động phong vân cửu thiên, che lấp nhật nguyệt, vùi lấp tinh thần, thiên địa ảm đạm vô quang. "Hưu!" Trong nháy mắt sau đó, quang thúc đột nhiên thu lại, Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại trở nên phác thực vô hoa.

Thấy vậy, Thanh Minh trên mặt lộ ra một nụ cười, động tay, một đoàn hỏa diễm màu xanh bao bọc lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, bắt đầu tế luyện.

Thanh Minh vung tay, Thời Không Trường Hà phù hiện, lập tức thúc đẩy lưu tốc thời không trong Thái Hư Điện, so với bên ngoài, nhanh hơn không ít, đối với tế luyện và tu hành, đều có tác dụng cực lớn.

Việc tế luyện của Thanh Minh lúc này, đang tiến hành nhanh

chóng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã nhận hắn làm chủ, tuy chưa hoàn toàn tế luyện, nhưng vì nhận chủ, tốc độ tế luyện của Thanh Minh lúc này đương nhiên không chậm.

Lại thêm tu vi lúc này của hắn, đương nhiên sẽ không quá chậm, nếu không phải tình huống của Hồng Mông Lượng Thiên Xích đặc biệt, Thanh Minh quả thật sẽ không tốn mấy vạn năm đã có thể luyện chế hoàn thành, hiện tại tốn thêm một ít thời gian, cũng có thể.

Dù sao tình huống của Hồng Mông Lượng Thiên Xích đặc biệt, sau này lại là một trong số ít chí bảo công phạt trong tay hắn, đương nhiên cũng cần ưu đãi vài phần.

Tốc độ tế luyện của Thanh Minh không chậm, tu hành của Nữ Oa và Hậu Thổ đương nhiên cũng không chậm, có sự thay đổi lưu tốc thời không, thời gian tu hành sẽ nhiều hơn không ít, tu vi đề thăng, cũng có khả năng.

Thanh Minh không lý hội tu hành của họ, khí tức đại đạo và khí tức công đức tràn ngập trong đại điện, chính là phương diện thứ hai để hỗ trợ tu hành, có chút hỗ trợ, sau lần xuất quan này, Thanh Minh không tin họ không đề thăng tu vi.

Ba người lúc này đều đang bận rộn công việc của mình, sông Hằng trôi đi nhanh chóng, thời gian vội vã, thoáng chốc mấy chục vạn năm.

Thời gian, trong Hồng Hoang, quả thật trôi đi cực nhanh.

Chớp mắt, lại một Nguyên Hội thời gian trôi qua, cộng thêm một Nguyên Hội trước đó, hiện tại, đã cách lần giảng đạo trước kết thúc là Nguyên Hội thứ hai, lại thêm một Nguyên Hội nữa, lần giảng đạo thứ hai sẽ diễn ra.

Tiến triển của hai Nguyên Hội lần này, phát triển nhanh nhất,

đương nhiên là Vạn Tiên Minh.

Tuy Vạn Tiên Minh phát triển nhanh chóng, thực lực đã không kém nhiều so với Vu Yêu đơn nhất tộc, nhưng gần đây lại khá bình tĩnh.

Lần trước uy áp Hỗn Nguyên của Đạo Quân bao phủ Đông Hải, cũng khiến Vạn Tiên Minh kinh hãi, sợ chiêu nhạ Đạo Quân, cho nên gần đây hoạt động khá khiêm tốn.

Bất quá việc tụ long khí vận Hồng Hoang, chiêu lãm và hấp nạp tán tu, thần ma vân vân lại không hề thiếu, trong vỏn vẹn một Nguyên Hội thời gian, đã có thực lực siêu việt Vu Yêu đơn nhất tộc, lần giảng đạo thứ hai này, vượt qua thực lực của một tộc, e rằng không khó.

Dù sao những người gia nhập vào, tuy số lượng không thể sánh bằng Vu Yêu đơn nhất tộc, nhưng đều là những người có thực lực khá mạnh, đều thuộc về chiến lực trung cao tầng, dưới tình huống như vậy, mới thật sự khủng bố.

Sự phát triển của những năm này, xác thực không nhỏ.

Vạn Tiên Minh đối với việc chưởng khống Hồng Hoang sau này, liền càng ngày càng mong đợi.

Vu Yêu nhị tộc tuy bề ngoài không động tĩnh gì, nhưng trong bóng tối, lại không ngừng phát triển bản thân.

Trước khi Vạn Tiên Minh quật khởi, Vu Yêu nhị tộc đã sớm bắt đầu quật khởi, quy mô và thực lực đã không nhỏ, hiện tại có áp lực sau, liền phát triển càng nhanh chóng.

Thời đại mới của Hồng Hoang, không ít tài nguyên tu hành đều đủ, đối với sự phát triển của nhị tộc, lại càng thuận lợi, trong vỏn vẹn hai Nguyên Hội thời gian, thực lực của Vu Yêu nhị tộc cũng không thể so với hai Nguyên Hội trước đó.

Vu tộc đang diễn luyện đại trận, sát thủ giản, cũng đang sắp xếp mọi thủ đoạn mạnh nhất, cho nên Vu tộc lúc này khá bình tĩnh, âm thầm quan sát động hướng của Vạn Tiên Minh, nhưng không làm gì, tiếp tục chờ đợi.

Dù sao Yêu tộc gần Vạn Tiên Minh hơn, nếu có động hướng, cũng là Yêu tộc xuất thủ trước, không cần vội vàng, cứ diễn luyện đại trận cho tốt, đến lúc đó, mới thật sự triển khai, là thời điểm tốt để chấn nhiếp Hồng Hoang.

Các Tổ Vu đều tính toán như vậy, lúc này cũng thúc đẩy như vậy, Vu tộc vẫn là một cảnh tượng bình tĩnh.

Lại ba vạn năm sau, Đế Tuấn, người trước đây đi tìm cơ duyên trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, lúc này đã trở về đại bản doanh của Yêu tộc.

Trong Vạn Yêu Điện, đại bản doanh của Yêu tộc.

Bạch Trạch khẽ phe phẩy quạt lông vũ trong tay, nhìn Đế Tuấn vừa mới trở về, mỉm cười mở miệng nói: "Thấy thần sắc của Yêu Hoàng, hẳn là đã tìm được cơ duyên trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải?" Nghe vậy, Đế Tuấn hàm tiếu nói: "Không ngờ Bạch Trạch lại nhìn thấu, ta ở trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải hơn hai Nguyên Hội, ta mượn Hà Đồ Lạc Thư, lĩnh ngộ được một trận pháp, ta đặt tên là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lúc này nếu hoàn thiện, toàn lực khai khởi, uy lực sẽ không dưới lực lượng Thánh Nhân..." Nghe vậy, Thái Nhất, Thập Đại Yêu Thần và vài vị Yêu Thánh có mặt đều thần sắc kinh hãi.

So sánh với Thánh Nhân?

Khái niệm đó, uy lực của Thánh Nhân tuy chưa từng hoàn toàn thấy, nhưng nhìn thủ đoạn của Hồng Quân Đạo Tổ, đó là tồn tại đỉnh phong nhất Hồng Hoang, trận pháp toàn lực khai khởi, cư nhiên có thể

so sánh với Thánh Nhân?

Vậy Yêu tộc sau này, có ai là địch thủ?

Đế Tuấn động tay, hình dạng ban đầu của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận phù hiện trên hư không, mọi người thấy tinh quang lấp lánh bên trong, đạo vận lưu chuyển, một trận tinh thần khí tức tinh túy tràn ngập, tuy không bàng bạc, nhưng cỗ khí tức kia, lại khiến họ cảm thấy tâm quý.

Tin rằng, uy lực của trận pháp lúc này, đủ để quan tuyệt Hồng Hoang.

Bạch Trạch chắp tay nói: "Yêu Hoàng đại tài, có trận pháp này, Yêu tộc đương đại hưng thịnh!" Nghe vậy, ánh mắt Đế Tuấn chuyển đi, nhìn lên Tam Thập Tam Thiên, đôi mắt hơi híp lại: "Yêu tộc muốn hưng thịnh, phải ở trên Tam Thập Tam Thiên..." Vừa nói, y đưa một tay ra, chỉ lên Tam Thập Tam Thiên.

Trên người Đế Tuấn một cỗ đế uy hạo hãn tràn ngập, khiến Thái Nhất, Thập Đại Yêu Thần và những người khác đều sinh lòng thần phục, dưới một vị đế vương như vậy, tứ hải thần phục.

Mọi người sau khi hơi bình phục tâm tình, thuận theo ngón tay của Đế Tuấn, nhìn lên Tam Thập Tam Thiên, trên mặt đều lộ ra vẻ không hiểu.

Nơi đó, họ từng thấy khi đi nghe đạo và quay về, nhưng nơi đó ngoài thiên tế rộng lớn vô ngần ra, dường như cũng không có gì khác, vì sao sự đại hưng thịnh của Yêu tộc lại ở nơi đây?

Thái Nhất nghi hoặc: "Đại ca, Tam Thập Tam Thiên có huyền diệu gì?

Nơi đó ta và mọi người cũng đã thấy, nhưng cũng không phát hiện có gì dị thường, có liên quan đến cơ duyên đại hưng thịnh của Yêu tộc

sao?" Nếu Tam Thập Tam Thiên có cơ duyên đại hưng thịnh của Yêu tộc, vậy Yêu Hoàng khi đi qua Tam Thập Tam Thiên, hẳn phải có cảm ứng mới đúng, nhưng lại không có cảm giác như vậy.

Vì vậy, Thái Nhất lúc này mới thắc mắc.

Không chỉ vậy, Bạch Trạch và Thập Đại Yêu Thần và vài vị Yêu Thánh cũng vậy.

Nghe vậy, đôi mắt Đế Tuấn khôi phục thần sắc thanh minh, thu tay lại, quay đầu nhìn mọi người, chậm rãi nói: "Vu Yêu đối lập, cùng tồn tại trên Hồng Hoang đại địa, đương nhiên không thể cùng tồn tại.

Trên Tam Thập Tam Thiên, rộng lớn vô cùng, nếu khai tích ra một không gian, kiến lập Thiên Đình Yêu tộc, chưởng khống thiên tế...

Đến lúc đó, liền có thể cùng Vu tộc phân đình kháng lễ, đợi thực lực đạt đến, trận pháp hoàn toàn hoàn thiện sau, liền có thể mạt trừ Vu tộc, một lần thống trị Hồng Hoang thiên địa, toàn bộ Hồng Hoang, liền có thể rơi vào tay Yêu tộc..." Vừa nói, Đế Tuấn động tay, vô số tinh thần quang mang phù hiện trong tay, sau đó dần dần diễn hóa, thành hình dạng Tam Thập Tam Thiên, sau đó không gian phá toái, hình thành một nơi đặc biệt, sau đó diễn hóa vô số tiên đài lầu các, một cung điện huy hoàng, hình dạng ban đầu của Thiên Đình hiển hiện rõ ràng.

Thấy vậy, Thái Nhất và Thập Đại Yêu Thần và những người khác đều không khỏi lộ ra vẻ chấn kinh, kế hoạch mưu đồ như vậy, quả thật quá lớn, nhưng đối với Yêu tộc, lại vô cùng thích hợp, cũng là điều Đế Tuấn nói, nơi đại hưng thịnh và cơ duyên.

Lâu sau, Thái Nhất mới khôi phục thần sắc, nhìn Đế Tuấn, vẫn có chút chấn kinh nói: "Quả nhiên là nơi cơ duyên, không ngờ lại có cảnh tượng như vậy, nếu Đại ca không chỉ rõ, có lẽ chúng ta đều bỏ lỡ một cơ duyên như vậy..." Bạch Trạch chắp tay cúi người nói với Đế

Tuấn: "Yêu Hoàng quả thật đại tài, không chỉ lĩnh ngộ được trận pháp như vậy, còn tìm cho Yêu tộc một con đường mới, Yêu tộc trong tay Yêu Hoàng, đương đại hưng thịnh..." Phía sau vài vị Yêu Thần và Yêu Thánh, đều lần lượt hành lễ với Đế Tuấn.

Yêu tộc muốn tiếp tục khuếch đại, đơn thuần trong Hồng Hoang quả thật khó làm, tuy Hồng Hoang rộng lớn vô cùng, không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm chi địa, nhưng lúc này Vu tộc thực lực càng ngày càng cường hãn, Yêu tộc thực lực cũng đang ổn định đề thăng.

Đến lúc đó, ma sát và va chạm giữa hai tộc chỉ sẽ càng ngày càng nhiều, số lượng tộc nhân của hai tộc bạo tăng, Hồng Hoang rộng lớn, e rằng cũng không thích hợp để hai tộc cùng tồn tại trên Hồng Hoang đại địa.

Huống chi, Hồng Hoang tuy rộng lớn vô ngần, nhưng cũng có những tuyệt địa, hoặc một số nơi hoàn cảnh không tốt, khí hậu không tốt.

Sau khi bỏ qua những nơi đó, nơi để hai tộc cùng tồn tại, liền không còn nhiều, vì vậy hai tộc nếu cùng tồn tại trên Hồng Hoang đại địa, tạm thời hoặc có lẽ có thể, nhưng sau này muốn thực sự lớn mạnh, quả thật không quá thích hợp.

Trên Tam Thập Tam Thiên, khai tích không gian, kiến lập Thiên Đình, ý tưởng như vậy, liền có thể giải quyết con đường sau này của Yêu tộc, cũng là con đường phát triển của Yêu tộc, như vậy, sự phát triển của Yêu tộc, liền không thành vấn đề.

Cũng có thể cùng Vu tộc phân cát thiên địa, cùng chưởng Hồng Hoang, đợi thực lực đủ để mạt trừ đối phương, liền là lúc thống nhất Hồng Hoang.

Trong Vạn Yêu Điện, đại bản doanh của Yêu tộc.

Đế Tuấn khẽ cúi đầu, không nói gì, trầm mặc mấy hơi thở sau, ngồi trên chủ vị, nhìn Bạch Trạch, hỏi: "Hơn hai Nguyên Hội qua, trong Hồng Hoang, có biến hóa lớn nào không..." Nghe vậy, vài vị Yêu Thần nhìn nhau, sau đó Bạch Trạch chắp tay nói: "Hồi Yêu Hoàng, hơn hai Nguyên Hội qua, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đã nhanh chóng kéo lên một thế lực, tên là Vạn Tiên Minh, lúc này đã hấp thu phần lớn tán tu thần ma, cũng như không ít thần ma trong Tử Tiêu Cung ngày xưa, đã có cảnh tượng vạn tiên triều phục...

Từ thực lực của Vạn Tiên Minh lúc này mà xem, quả thật trừ Vu Yêu nhị tộc ra, là thực lực mạnh nhất, lúc này có không ít thần ma tu sĩ gia nhập vào, đều muốn hưởng khí vận bên trong...

Còn về Vu tộc, lần này lại khá bình tĩnh, dường như không quan tâm đến chuyện này vậy.

Còn về các đại thần thông giả khác, lúc này đều đang bế quan tu luyện, không có chuyện gì lớn..." Nghe vậy, Đế Tuấn trầm mặc không nói, ngón tay khẽ gõ vào tay vịn của chủ vị, thần sắc trên mặt không nhìn ra sâu cạn, mọi người nhìn hắn, không ai dám mở miệng nữa.

Mấy hơi thở sau, y nhìn mọi người, chậm rãi nói: "Yêu tộc gần Bồng Lai Đông Hải hơn, Vu tộc đương nhiên vui lòng nhìn Yêu tộc ta tiên phong hỏa với Vạn Tiên Minh, sau đó tọa thu ngư ông chi lợi, lúc này bình tĩnh cũng là bình thường, bất quá họ cũng sẽ không cam tâm nhìn Vạn Tiên Minh ngày càng lớn mạnh...

Đến lúc đó, Yêu tộc ta không xuất thủ, Vu tộc cũng sẽ xuất thủ.

Bất quá theo suy nghĩ của Bản Hoàng, đến lúc đó Vu Yêu liên thủ, Yêu tộc ta đã có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Bản Hoàng sẽ tiếp tục hoàn thiện trận này, đến lúc đó Vu Yêu liên thủ đối chiến Vạn Tiên Minh, có thể dùng trận này chấn nhiếp Vu tộc, khiến họ đối với Yêu tộc ta sinh lòng kiêng kỵ..." Lúc này, Anh Chiêu phía dưới cười nói:

"Kế sách của Yêu Hoàng thật tuyệt diệu, như vậy, Vu tộc sẽ không dám xuất thủ với Yêu tộc ta quá nhiều, Yêu tộc ta cũng có thể mượn cơ hội này nhanh chóng quật khởi, sau này đối chiến Vu tộc, cũng có ưu thế cực lớn, dù sao ký ức về sự chấn nhiếp vẫn tồn tại trong lòng họ..." Đế Tuấn nhìn Thái Nhất và Bạch Trạch: "Thời gian tiếp theo, mật thiết quan tâm Vu tộc và Vạn Tiên Minh, còn những việc khác, thì phát triển thực lực bản thân và chuẩn bị sự nghi Thiên Đình sau này, còn những việc khác, thì tạm thời đừng lý hội nữa, chuyện Vạn Tiên Minh, tạm thời không phải thời cơ..." Hai người ứng tiếng: "Đại ca (Yêu Hoàng) yên tâm!" Sau khi Đế Tuấn đã định trong lòng, mở miệng nói: "Thực lực Vạn Tiên Minh không yếu, tuy Yêu tộc ta không sợ, nhưng nếu có đại năng khác gia nhập, cũng có thể tăng thêm không ít thực lực..." Bạch Trạch cau mày, mở miệng hỏi: "Yêu Hoàng nói, những thần ma đó là ai?" Trong Hồng Hoang, những tiên thiên thần ma có thực lực, những tiên thiên thần ma có thể được Đế Tuấn coi trọng, không ngoài vài vị đó, cơ bản đều đã đi Tử Tiêu Cung rồi.

Chỉ là, Bạch Trạch trong lòng không đoán ra, Đế Tuấn rốt cuộc định lôi kéo những thần ma nào gia nhập Yêu tộc.

Sau khi Đế Tuấn đã định trong lòng, nhìn Thái Nhất, mở miệng hỏi: "Thái Nhất, ngày xưa trong Tử Tiêu Cung, Đạo Nhân Phục Hy ở Phượng Tê Sơn, cùng một hàng với ta, ngươi cảm thấy thực lực thế nào?" Thái Nhất hồi ức, ngưng thanh nói: "Thực lực cường hãn, trong Chuẩn Thánh sơ kỳ, khó có địch thủ, lúc này e rằng sắp bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ, thực lực e rằng sẽ càng cường hãn hơn..." Phục Hy là tồn tại khá sớm tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh, hơn hai Nguyên Hội thời gian, với thủ đoạn của hắn, rất có khả năng bước vào cảnh giới trung kỳ.

Đột nhiên, Thái Nhất nhìn về Đế Tuấn, có chút dị sắc nói: "Đại ca chẳng lẽ, định lôi kéo Đạo Nhân Phục Hy gia nhập Yêu tộc?" Đế

Tuấn chậm rãi đứng dậy, nhìn mọi người, mở miệng nói, trên người đế uy hạo hãn: "Đạo Nhân Phục Hy thực lực cường hãn, cao hơn ta không ít, muội muội của hắn là Nữ Oa cũng là tồn tại Chuẩn Thánh, nếu có thể lôi kéo hai vị, sẽ tương đương với mấy vị Chuẩn Thánh tồn tại..." Thái Nhất, Bạch Trạch và các Yêu Thần khác nghe xong, đều khẽ cúi đầu, quả thật như Đế Tuấn nói, hai huynh muội Phục Hy và Nữ Oa, không chỉ đơn giản là hai vị Chuẩn Thánh, hai vị liên thủ, thật sự có thể địch lại mấy vị Chuẩn Thánh tồn tại, nếu có thể lôi kéo vào Yêu tộc, đối với chiến lực Yêu tộc có đề thăng cực lớn.

Đến lúc đó, vô luận sẽ phải đối mặt với Vạn Tiên Minh, đối mặt với Vu tộc những tồn tại như vậy, chiến lực cao tầng của Yêu tộc, thực lực tổng thể đều sẽ đề thăng không ít, dù sao hai vị cao thủ mang đến, xa xa không đơn giản như nhìn thấy.

Nhưng vấn đề hiện tại, hai vị cao thủ Phục Hy và Nữ Oa có nguyện ý gia nhập Yêu tộc không?

Thái Nhất cau mày, nhìn Đế Tuấn, mở miệng hỏi: "Đại ca, hai huynh muội Phục Hy và Nữ Oa tuy thực lực cường hãn, nhưng dù sao cũng không có nhiều giao tình với Yêu tộc, có nguyện ý gia nhập Yêu tộc không?

Một lần gặp mặt ở Tử Tiêu Cung, dường như họ không thích bị ước thúc..." Đế Tuấn nhìn về nơi Bất Chu Sơn, chậm rãi nói: "Không sao, lần này ta đích thân đi, tin rằng sẽ có vài phần hi vọng..." Nghe vậy, các Yêu Thần gật đầu, đã Đế Tuấn đích thân đi, hi vọng khá lớn, dù sao Đế Tuấn là người chưởng quyền tối cao của Yêu tộc, ít nhiều cũng sẽ nể mặt chút, không có hai vị, một vị cũng rất tốt.

Cuối cùng, Đế Tuấn lại bổ sung một câu: "Lần này ngoài Phục Hy Nữ Oa ra, Côn Bằng Bắc Hải, cũng là một tồn tại có thể tranh thủ, cũng có thể tranh thủ một phen..." Đây đều là những Tiên Thiên Thần

Thai Ma đỉnh tiêm, nếu có thể lôi kéo, vậy đương nhiên là tốt nhất.

Chương 66

Hiện tại Yêu tộc đang trong giai đoạn thăng hoa, đương nhiên cần không ngừng bổ cường, những tồn tại đỉnh tiêm này, nếu có thể lôi kéo bổ cường, vậy sẽ toàn lực lôi kéo, sau này đối phó Vạn Tiên Minh, đối phó Vu tộc, đều có tác dụng cực lớn.

Các Yêu Thần nghe vậy, gật đầu, việc này, sẽ ghi nhớ, sau này sẽ thử xem sao.

Thấy vậy, Đế Tuấn khẽ cúi đầu, nhìn Thái Nhất và Bạch Trạch nói: "Thái Nhất, Bạch Trạch, những chuyện tiếp theo của Yêu tộc, cứ theo như sắp xếp vừa rồi là được, còn những việc khác, sau này hãy nói..." Hai người nghe vậy, lập tức ứng tiếng: "Đại ca (Yêu Hoàng) yên tâm!" Đế Tuấn gật đầu xong, thân hình động, biến mất tại chỗ.

Thái Nhất và Bạch Trạch nhìn nhau, sau đó động thân rời đi, xuống dưới sắp xếp những việc tiếp theo của Yêu tộc.

Phát triển là tất yếu, còn về Vạn Tiên Minh và Vu tộc, tạm thời cứ lưu ý quan tâm, còn những việc khác, thì chuẩn bị lôi kéo Côn Bằng và sự nghi Thiên Đình sau này.

Thái Nhất và Bạch Trạch đều đã sắp xếp xong những điều này, sau đó liền chờ đợi tin tức tốt từ Đế Tuấn.

Từ đại bản doanh của Yêu tộc đến ngoài dãy núi Phượng Tê Sơn, với tu vi của Đế Tuấn lúc này, cũng đã đi gần năm ngàn năm thời gian.

Nhìn Phượng Tê Sơn lúc này, thần quang trong mắt Đế Tuấn lóe lên, không biết đang ủ mưu gì.

Lâu sau, thân hình y động, bay về phía Phượng Tê Sơn.

Đồng thời, trên Phượng Tê Sơn, trong động phủ.

Phục Hy mi tâm chấn động, lập tức chậm rãi mở to hai mắt, trong đôi mắt sâu thẳm hiển hóa Tiên Thiên Bát Quái đồ án, vô số thiên cơ giao chức phù hiện bên trong, từng trận khí tức huyền diệu hội sáp từ trên người hắn tán phát ra.

Phục Hy trong lòng thầm nghĩ: "Yêu Hoàng của Yêu tộc?!

Đến Phượng Tê Sơn ta làm gì?" Nhưng vì lễ số, cũng không nói nhiều, chỉ nhàn nhạt mở miệng nói: "Nguyên lai là Đạo hữu Yêu Hoàng đến, mời vào!" Lời vừa dứt, liền thấy Đế Tuấn xuất hiện bên ngoài động phủ, thần sắc cũng không có nhiều vẻ bất ngờ.

Tu vi đạo hạnh của Phục Hy sâu hơn hắn, có thể phát hiện ra cũng không kỳ quái, đương nhiên không có vẻ bất ngờ.

Đế Tuấn tiến vào động phủ, sau khi gặp Phục Hy, mỉm cười mở miệng nói: "Đạo huynh thủ đoạn thật tốt, Đế Tuấn ta vừa mới đến đây, liền đã bị Đạo huynh biết được..." Nghe vậy, Phục Hy không vòng vo ở đây, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Đạo hữu lần này đến Phượng Tê Sơn, không biết là vì chuyện gì?" Đế Tuấn nhìn hắn, lâu sau, mới mở miệng nói: "Hồng Hoang chi trung cục thế nhật ích đa biến, Vu tộc thế mạnh, thực lực càng ngày càng cường hãn, Vạn Tiên Minh diệc tại lưỡng cá đa nguyên hội lý đạt liễu nhất cá nan dĩ tượng đích địa bộ, yêu tộc thực lực bình ổn, cố yêu thỉnh nhị vị gia nhập yêu tộc chi trung, cộng tương thịnh sự...

Con đường sau này của Yêu tộc, không chỉ là Hồng Hoang đại địa, thiên tế và Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, đều sẽ được nạp nhập vào bản đồ.

Nếu hai vị gia nhập vào Yêu tộc, sau này liền có thể có địa vị giống Đế Tuấn ta, được ức vạn Yêu tộc kính ngưỡng..." Đế Tuấn vừa nói, vừa triển hiện một phần kế hoạch Thiên Đình, lúc này tình huống không rõ, có một bản thiết kế, vẽ một cái bánh cho họ, không

cần quá nhiều.

Phục Hy thấy vậy, đôi mắt hơi híp lại, trong đôi mắt sâu thẳm, ánh lên những tia quang mang, vô số đạo thiên cơ giao chức, dường như đã thấy được không ít. "Oanh!" Đột nhiên, trong thức hải hắn vang lên một tiếng oanh minh, Phục Hy lập tức dừng diễn hóa, miễn để đại đạo phản phệ, nhưng nhìn thấy vài phần, đã đủ rồi, chuyện này sẽ không tham dự vào.

Đế Tuấn người này dã tâm không nhỏ, tuy kế hoạch chỉ triển hiện một phần cực nhỏ.

Phục Hy không ngờ, dưới một khuôn mặt nho nhã như vậy, cư nhiên lại có dã tâm như vậy, xem ra, có thể lên làm người chưởng quyền tối cao của Yêu tộc, quả thật không phải nhân vật đơn giản.

Phục Hy nhàn nhạt mở miệng nói: "Kế hoạch này của Đạo hữu thần diệu, nhưng đối với huynh muội ta mà nói, quả thật thích vô câu vô thúc, không thích gia nhập thế lực, bị ước thúc, vì vậy, Đạo hữu xin mời trở về!" Nghe vậy, Đế Tuấn cau mày, nói: "Đạo huynh, hai vị gia nhập vào Yêu tộc, sẽ không bị ước thúc, đến lúc đó thân phận địa vị ngang hàng với ta, có thể phong Hy Hoàng, Oa Hoàng..." Phục Hy trực tiếp mở miệng nói: "Đạo hữu không cần nói thêm nữa, xin mời trở về!" Sau đó hắn khép chặt lục thức, không còn lý hội nữa.

Đế Tuấn thấy thần sắc của hắn, liền đã hiểu chuyện này không có khả năng nữa, chậm rãi đứng dậy: "Đã như vậy, vậy Đế Tuấn quấy rầy rồi, cáo từ!" Vừa nói, y chắp tay, liền rời khỏi Phượng Tê Sơn, bay về phía Yêu tộc. "Đế Tuấn sở mưu bất tiểu, nhật hậu hòa lánh ngoại đích lưỡng phương thế lực, phạ hội hữu bất thiếu đích mâu thuẫn hòa chiến hỏa." Phục Hy đương nhiên hiểu, hai thế lực khác đương nhiên cũng không cam tâm dưới người khác, Đế Tuấn lại có mưu đồ như vậy, giữa ba bên, đương nhiên không thể hòa mục tương

xử, mâu thuẫn và chiến hỏa tự nhiên không thể thiếu.

Hắn không thích những điều này, không gia nhập Yêu tộc, cũng là bình thường.

Ngoài ra, chuyện này của Đế Tuấn, cũng không nhất định có thể thành công, đã không có khả năng thành công, vậy hà cớ gì phải gia nhập vào để vướng mắc những nhân quả này?

Đến lúc đó Lượng Kiếp giáng xuống, phản phệ của hắn liền càng nghiêm trọng.

Vì vậy, dưới tình huống như vậy, Phục Hy không thể quay lại tham dự những chuyện này.

Việc từ chối lúc này, chính là kết quả tốt nhất.

Hắn nhìn một cái, sau đó thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ tu hành của mình.

Sau khi Đế Tuấn trở về Yêu tộc, mọi sự an bài của Yêu tộc đều thỏa đáng, song phía Côn Bằng lại không có bất kỳ tiến triển nào.

Côn Bằng không công khai cự tuyệt Yêu tộc, nhưng cũng không đồng ý, thái độ nước đôi, tâm tư khó lường.

Đế Tuấn đối với việc này cũng không quá để tâm, nếu không phải vì ở Bắc Hải của Côn Bằng có một phần Yêu tộc, Đế Tuấn tự nhiên sẽ không có ý định chiêu mộ.

Đợi khi Yêu tộc phát triển thêm một đoạn thời gian, diễn luyện đại trận hoàn hảo, sau khi giải quyết Vạn Tiên Minh, liền có thể rảnh tay giải quyết việc Bắc Hải.

Khi ấy, Côn Bằng chấp thuận cũng được, không chấp thuận cũng thế.

Nếu chấp thuận, mọi việc còn có đường thương lượng, có thể vì

một phần Yêu tộc mà ngưng tụ lực lượng, hứa hẹn một phần cơ duyên cho Côn Bằng.

Nhưng nếu không chấp thuận, khi đó chỉ còn chờ vẫn lạc, còn bộ phận Yêu tộc kia, sẽ vẫn được quy về Yêu tộc.

Bởi vậy, Đế Tuấn lúc này không vội, thời gian còn chưa đầy sáu vạn năm, đều dùng để diễn luyện đại trận Yêu tộc.

Còn những chuyện khác, tạm thời không cần để ý, đợi sau lần giảng đạo thứ hai rồi tính.

Thời gian thấm thoắt, lại năm vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Năm vạn năm, đối với Hồng Hoang, tự nhiên không phải là ngắn, nhất là hiện tại sắp đến lần giảng đạo thứ hai, có một bộ phận thần ma, tu sĩ và đại năng đều xuất quan, đợi mười ngàn năm sau, lần giảng đạo thứ hai.

Hiện tại trong Hồng Hoang, ba thế lực, vô số tán tu thần ma đều tự mình đề thăng, mỗi bên đều có tiến triển riêng.

Hiện tại trong Hồng Hoang, không ít tồn tại cũng ít chú ý đến các chuyện của ba thế lực, dù sao tiến triển của ba thế lực đều không nhỏ, cũng sẽ không ngừng đề thăng, cũng không cần quá quan tâm.

Cuối cùng, những bên thực sự quan tâm, chú ý động thái của đối phương, thì chỉ có ba thế lực.

Các tồn tại khác, lúc này tự nhiên không để ý quá nhiều.

Một bộ phận thần ma sau khi xuất quan, liền đang đợi lần giảng đạo thứ hai.

Hơn hai nguyên hội thời gian, những thần ma này tu vi đều tiến triển không ít, có một bộ phận đã tấn thăng Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, tuy thực lực có khác biệt, nhưng ít nhất đã

bước vào cảnh giới này.

Các thần ma khác, hoặc nhiều hoặc ít đều tinh tiến tu vi của mình.

Thêm vào đó, Vu Yêu nhị tộc, Vạn Tiên Minh phát triển đề thăng, hơn hai nguyên hội, đều đã có sự đề thăng không nhỏ.

Tin rằng không bao lâu sau, giữa ba thế lực, khi đạt đến một thực lực và thời cơ thích hợp, mâu thuẫn, chiến hỏa e rằng không thể tránh khỏi.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

"Ong!" Vào một khắc nào đó, ấn ký lôi đình trên mi tâm Thanh Minh khẽ chấn động, tức thì tâm thần thu liễm, mọi thứ đều lắng xuống.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích trước thân chậm rãi hạ xuống trong tay, khí tức thu liễm, trông phác thực vô hoa.

Những năm qua, Thanh Minh ngoài việc tế luyện Hồng Mông Lượng Thiên Xích, còn tham ngộ huyền diệu trong đó, cùng với đạo vận và quỹ tích vận hành pháp tắc trên Tiên Thiên Trận Pháp, ba thứ này có một vài liên hệ.

Trong những năm này, việc tế luyện và tham ngộ đều đã hoàn thành, không những vậy, Thanh Minh còn vận dụng điều này vào Đại trận Hộ Sơn, trên Đại trận Hồng Mông, bổ sung thêm không ít khu vực, uy lực càng thêm khủng bố.

Đối với thu hoạch những năm này, Thanh Minh khá hài lòng, như vậy, Hồng Mông Lượng Thiên Xích liền trở thành pháp bảo chân chính, cũng có thể hoàn chỉnh thôi động cấm chế trong đó.

Với tu vi và thần thông hiện tại, Thanh Minh cảm thấy, phòng ngự của Tiên Thiên Chí Bảo, e rằng cũng không thể không bị phá vỡ.

Dù sao sức mạnh và đặc tính khủng bố của Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã ở đó, thêm vào thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Thanh Minh, thần thông Thiên Phạt Lôi Đình, nếu toàn lực thi triển, lực phòng ngự của Tiên Thiên Chí Bảo, thực sự chưa chắc đã cản được.

Dù sao thành hay không thành, Thanh Minh lúc này cũng không tiện quyết định, ngày sau nếu có cơ hội, liền sẽ thử một phen.

Tuy có thể dùng Càn Khôn Đỉnh để thử, nhưng nếu thật sự bị phá, sẽ có tổn hại cho Càn Khôn Đỉnh, hiện tại sẽ không lấy Càn Khôn Đỉnh làm việc như vậy, nếu đổi là chí bảo của người khác, thì lại khác.

Bởi vậy, Thanh Minh liền đợi ngày sau có cơ hội thử, hiện tại cứ làm vậy trước đã, trực tiếp thu Hồng Mông Lượng Thiên Xích vào.

Sau khi làm xong mọi việc, Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, hài lòng gật đầu.

Trong khu vực lưu tốc thời không đã mấy chục vạn năm, hai người đều đã tấn thăng đến cảnh giới trung kỳ, cũng không tệ.

Hiện tại thời gian, còn vài ngàn năm nữa, cũng gần đủ rồi.

Trong lòng đã hiểu rõ, liền lần nữa nhắm hai mắt lại, một mặt chờ tu hành hoàn thành, cũng chờ lần giảng đạo thứ hai.

Thời gian như hạt cát, như dòng chảy, không ngừng nghỉ trôi đi ngày đêm.

Lặng lẽ mà qua, đã năm ngàn năm, hiện tại cách lần giảng đạo thứ hai của Tử Tiêu Cung, chỉ còn ba trăm năm.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

“Đông!” Đột nhiên, một đạo đại đạo chuông vang vọng bên tai Nữ

Oa và Hậu Thổ, rồi trực tiếp đến sâu trong thức hải, sâu trong nguyên thần, khiến tâm thần của họ thu liễm trở lại, những huyền diệu tham ngộ, âm thanh đại đạo, khí tức đại đạo, mọi thứ đều ngừng bặt.

Vào một khắc nào đó, hai nữ chậm rãi mở hai mắt, pháp tắc đại đạo trong mắt chậm rãi tiêu tan, khôi phục thần sắc thanh minh.

Nhìn Thanh Minh, trong lòng đã hiểu rõ, lần giảng đạo thứ hai sắp đến.

"Đạo Quân lần này, đã hoàn thành tế luyện rồi sao?" Nữ Oa tú mi khẽ nhướng, nhìn Thanh Minh hỏi.

"Bản tôn đã hoàn thành, hiện tại thời cơ vừa vặn, chúng ta hãy cùng đến Tử Tiêu Cung!" Thanh Minh gật đầu, nói với hai nữ.

Nghe vậy, hai nữ gật đầu, rồi cùng Thanh Minh bay lên, dưới sự dẫn dắt, trực tiếp bay về phía Hỗn Độn Thế Giới.

Vô Lượng Sơn, lúc này Hồng Mông Đại Trận đã khởi động, bảo hộ Vô Lượng Sơn.

Với thực lực và thủ đoạn của Thanh Minh, trong vỏn vẹn hơn trăm năm, đã đưa Nữ Oa và Hậu Thổ đến Tử Tiêu Cung.

Tuy thời gian chưa tới, nhưng Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân lúc này cũng không dám không mở cửa, chỉ là không có Hạo Thiên và Dao Trì ra đón mà thôi.

Ba người đi qua hành lang tinh không, đến trên đại điện, Nữ Oa và Hậu Thổ ngồi vào vị trí của mình, nhắm mắt dưỡng thần.

Thanh Minh đến trên đài cao, trực tiếp khoanh chân tĩnh tọa, cũng nhắm mắt dưỡng thần.

"Ong!" Hư không chấn động, tức thì thấy nhân uân chi khí và pháp tắc lưu chuyển, dần dần hiện hóa ra một đạo thân ảnh, chính là Hồng

Quân Đạo Nhân.

“Đạo Tổ!” Nữ Oa và Hậu Thổ cất tiếng gọi.

Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, đáy mắt vẫn thoáng qua một tia dị sắc.

Tu vi đề thăng nhanh quá?

Có Thanh Minh trợ giúp, có thể, nhưng cũng thật sự quá nhanh đi?

Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, Tam Thanh cũng không thể sánh bằng a!

Chương 67

"Đạo hữu thủ đoạn thật cao!" Hồng Quân Đạo Nhân thu hồi ánh mắt, nhìn Thanh Minh nói.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau, khẽ cười, không lên tiếng.

Thanh Minh mở hai mắt, nhìn nói, "Đều là cơ duyên, cũng có những nơi mà các tồn tại khác không thể sánh bằng." Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu, không nói thêm gì, cũng nhắm mắt đợi.

Trong Hồng Hoang thế giới.

Hơn hai trăm năm sau.

"Đông!

Đông!

Đông!..." Lúc này, trên Cửu Thiên, vang lên chín đạo đại đạo chuông vang trầm đục, vang vọng khắp Hồng Hoang.

Vào khoảnh khắc này, ba ngàn hồng trần khách Tử Tiêu Cung liền lần nữa động thân đi tới.

Lúc này khá nhanh, vẫn là Tam Thanh, sau đó Phục Hy, Minh Hà, Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu và các tồn tại khác, đều là Tiên Thiên Thần Ma đỉnh cấp, tốc độ tự nhiên khá nhanh.

Còn những vị khác, liền là bộ phận thần ma và tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ và viên mãn.

Sau nữa, liền còn lại Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, cùng với một số tồn tại có cơ duyên khá sâu đậm, nhưng tu vi dưới Đại La Kim

Tiên.

Tuy không nhiều, nhưng cũng có một bộ phận nhỏ.

Mỗi người tự động thân, tốc độ có nhanh chậm khác nhau, đều bay về phía trên Tam Thập Tam Thiên.

Chư thần ma tốn thời gian có dài có ngắn, vài trăm năm, hơn ngàn năm tùy mỗi người.

Tất cả thần ma đến trên Tam Thập Tam Thiên, đến Thiên Ngoại Thiên sau đó, liền tiến vào Hỗn Độn Thế Giới.

Lần này, không có Kim Kiều tiếp dẫn, liền cần các thần ma tự mình tìm kiếm Tử Tiêu Cung.

Nhưng vì đã xác định được nhân số và tồn tại của lần thứ nhất, lần này, sẽ không chính xác đến Tử Tiêu Cung, vẫn sẽ có ba ngàn vị Tiên Thiên Thần Ma.

Bởi vậy, lần này tuy thời gian tìm kiếm sẽ tương đối lâu hơn một chút, còn lại thì cũng ổn.

Ba trăm năm thời gian, Tam Thanh mới tìm thấy Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn Thế Giới, sau đó trực tiếp tiến vào trong.

Đến trên đại điện, Tam Thanh thần sắc khẽ giật mình, Đạo Tổ và Đạo Quân đều đã ở trên đài cao.

Dưới đài cao, lại có Nữ Oa và Hậu Thổ hai vị nữ tiên.

Nếu không phải biết hai vị đều đã trở về Hồng Hoang, nếu không thì Tam Thanh đều phải cho rằng ba nguyên hội qua, Nữ Oa và Hậu Thổ đã tu hành trong Tử Tiêu Cung, sao lại nhanh như vậy?

Sau đó, ánh mắt rơi vào Đạo Quân Thanh Minh, thần sắc hơi u ám, không còn cách nào, không có cơ duyên như vậy.

Nhìn xem hai vị nữ tiên nhà người ta, tu vi còn nhanh hơn mình vài

phần, cơ duyên như vậy, thật khiến người ta hâm mộ, nhưng không phải ai cũng có cơ duyên như vậy, cũng không có phúc phận đó.

Tam Thanh trong lòng thầm than một tiếng, liền đến vị trí của mình ngồi xuống.

Tam Thanh ngồi xuống trăm năm sau, Phục Hy, Hồng Vân Đạo Nhân, Trấn Nguyên Tử, hai vị phương Tây (Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề), Đế Tuấn và những người khác lục tục đến, các tồn tại mấy hàng ghế đầu, đều đã gần như đầy đủ.

Những người đến sau, tự nhiên nhìn Tam Thanh và Nữ Oa, Hậu Thổ mà thấy rằng không nhanh đến thế này được.

Điều càng khiến họ chấn kinh hơn, là tu vi của Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này đã có thể vượt qua tất cả Tiên Thiên Thần Ma có mặt, Tam Thanh cũng khó lòng sánh bằng, lúc này không ít thần ma trong lòng thầm than.

Phục Hy trong lòng càng thêm vui mừng, tu vi của muội muội nhà mình càng cao, vậy ngày sau càng có cơ hội, cũng càng có khả năng chứng đạo, đây là chuyện tốt.

Bởi vậy, sau lần này, cũng thường xuyên trao đổi với Nữ Oa và Hậu Thổ.

Không biết từ lúc nào, đã vài trăm năm trôi qua, lúc này những người tu vi hàng đầu, đều đã đến gần đủ.

Lại năm trăm năm sau, cho đến khi vị Tiên Thiên Thần Ma cuối cùng cũng đến, ba ngàn hồng trần khách Tử Tiêu Cung liền đều đã tề tựu.

"Ầm!" Cửa Tử Tiêu Cung đóng lại, rồi rời khỏi không gian hỗn độn này.

Tiếp theo, lần giảng thứ hai bắt đầu.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

"Đông!" Một đạo đại đạo chuông vang thanh thúy vọng lên, tất cả tiếng trò chuyện trong đại điện đều lắng xuống.

"Túc tĩnh!" Hạo Thiên đứng bên trái dưới đài cao lên tiếng.

Lời vừa dứt, liền thấy Hồng Quân Đạo Nhân chậm rãi mở hai mắt, ánh mắt chậm rãi quét qua sau đó, khẽ gật đầu, "Xem ra, trong ba nguyên hội, các ngươi đều có thể nắm giữ, hoặc nhiều hoặc ít đều đã tinh tiến tu vi." Ba nguyên hội thời gian, nếu đổi là bình thường, đối với họ, quả thực khó mà đề thăng được bao nhiêu, nhưng đối với thần ma vừa nghe đạo, việc đề thăng lại dễ dàng hơn vài phần.

Lúc này Hồng Quân Đạo Nhân nhìn thấy, quả thực là như vậy.

"Vì ba ngàn vị đã tề tựu, vậy Ngô liền tiếp tục khai giảng Đại Đạo.

Lần này giảng, là Đạo Chuẩn Thánh, thời gian, vẫn là ba nguyên hội, sau đó, các ngươi lại tu hành ba nguyên hội." Hồng Quân Đạo Nhân nói, ánh mắt nhìn sang một bên Thanh Minh, nói, "Đạo hữu…" Nghe vậy, Thanh Minh khẽ gật đầu, sau đó nhìn chư Tiên Thiên Thần Ma, đạm mạc nói, "Bản tôn lần này giảng, chính là Đạo Pháp Tắc, Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Các ngươi ai đi theo Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đạo Pháp Tắc, thì hãy lắng nghe kỹ lưỡng." "Vâng!" Chư thần ma ứng tiếng.

"Được rồi, các ngươi hãy lắng nghe kỹ lưỡng." Thanh Minh khẩu hàm thiên hiến, lúc này lời vừa dứt, chư thần ma thu liễm tâm thần, lắng nghe kỹ lưỡng âm thanh đại đạo.

Thanh Minh đối với Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, sau đó mỗi người liền bắt đầu giảng giải.

Thanh Minh hiện ra khánh vân, trong đó lôi đình đan xen, tam hoa

hiện lên, từng đạo âm thanh đại đạo ngưng tụ thành thực chất, chậm rãi vang vọng trên đại điện.

"Đại Đạo phiếm hề, kỳ khả tả hữu.

Vạn vật thị chi sinh bất từ, công thành bất danh hữu.

Y dưỡng vạn vật bất vi chủ, thường vô dục, khả danh vu tiểu. … Vạn vật quy yên bất vi chủ, khả danh vi đại.

Dĩ kỳ chung bất tự vi đại, cố năng thành kỳ đại. …" "Đạo ký vô sinh, tự nhiên chi bản, bất khả danh tuyên, nãi tri tự nhiên giả.

Đạo chi thủy, khí chi căn bản dã.

Phu tự nhiên bản nhất, Đại Đạo bản nhất, nguyên khí bản nhất dã. …" Thấy Thanh Minh bắt đầu giảng giải đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa, Hồng Quân Đạo Nhân cũng không chậm trễ, cũng hiện ra khánh vân và tam hoa, bắt đầu giảng giải Đại Đạo.

"Nhất giả, chân chính chí nguyên, thuần dương nhất khí, dữ thái vô hợp thể, dữ đại đạo đồng tâm, dữ tự nhiên đồng tính, tắc khả dĩ vô thủy vô chung, vô hình vô tượng, thanh trọc nhất thể, hỗn độn chi vị chất, cố mạc khả kỷ kỳ cùng cực. …" Trong phút chốc, trong đại điện Tử Tiêu Cung, liền vang vọng từng trận âm thanh đại đạo phiêu miểu.

Cùng với Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân giảng đạo, từng câu đại đạo chân ngôn thốt ra, tức thì toàn bộ Tử Tiêu Cung, vô số dị tượng hiện ra, Thiên nữ tán hoa, địa dũng kim liên v.v., lúc này khó mà kể xiết, lại có tử khí bốc lên, đạo vận vờn quanh mọi người.

Trong Tử Tiêu Cung, chư thần ma đều tĩnh lặng nhắm mắt, chỉ có âm thanh đại đạo huyền diệu vang vọng bên tai chư thần ma, huyền chi hựu huyền, diệu chi hựu diệu, mọi người say mê, không thể tự thoát.

Hồng Quân Đạo Nhân lần này giảng, chính là Đạo Chuẩn Thánh

trên Đại La Kim Tiên.

Đạo Quân Thanh Minh lần này giảng, chính là Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên trên Đại La Kim Tiên.

Tuy lúc này hai vị chưa giảng đạo tu luyện Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng đại đạo tinh nghĩa liên quan đến Đạo Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên lúc này lại không thể sánh với những gì đã giảng ở lần giảng đạo thứ nhất.

Ba ngàn hồng trần khách Tử Tiêu Cung vẫn còn phần lớn tu sĩ là cảnh giới Đại La Kim Tiên, đối với Đạo Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng chỉ biết nửa vời.

Nhưng một bộ phận nhỏ trong đó, lại lắng nghe say sưa.

Những thần ma này đều ở đỉnh cao Đại La Kim Tiên, cách Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng chỉ còn một bước chân.

Lúc này Hồng Quân Đạo Nhân và Thanh Minh đã đào sâu giảng giải Đạo Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên, tự nhiên lắng nghe khá chăm chú, lý giải cũng khá sâu sắc.

Nếu có thể nắm bắt được cơ duyên, lần này thăng cấp cảnh giới Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên, e rằng không quá khó khăn, dù sao lúc này những điều giảng, đều là chí lý và tinh nghĩa của Đạo Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên, nếu cơ duyên như vậy mà cũng không thể thăng cấp, vậy ngày sau sẽ càng thêm khó khăn.

Nếu lúc này có mặt ở đây, liền phải nắm bắt cơ hội này, một lần thăng cấp cảnh giới Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân lần này giảng giải, quả thực cực kỳ tỉ mỉ, cũng để một bộ phận thần ma sắp thăng cấp có thể lý giải và hấp thu tốt hơn.

Bởi vậy, ở bước chuyển mình vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim

Tiên hoặc Chuẩn Thánh, và cảnh giới sơ kỳ, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải tỉ mỉ nhất, và cũng là phần dài nhất.

Từ nông đến sâu, từ việc bước vào cảnh giới này, rồi đến đỉnh cao sơ kỳ, một bộ phận, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân đã giảng giải trong một nguyên hội thời gian.

Dù sao, trong Tử Tiêu Cung lúc này, có một phần lớn thần ma tu vi đều ở cảnh giới Đại La Kim Tiên, đối với việc lý giải lúc này cần sâu sắc hơn một chút, để tạo nền tảng vững chắc cho việc thăng cấp cảnh giới này sau này.

Ngoài ra, một phần rất nhỏ đang ở cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân cũng dựa trên điều này, bởi vậy ở giai đoạn sơ kỳ của Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh, đại đạo tinh nghĩa và đại đạo chí lý giảng giải sẽ tương đối lâu hơn một chút, tỉ mỉ hơn một chút.

Như vậy, một bộ phận thần ma, liền có thể lý giải rõ ràng hơn, sau đó thăng cấp.

Đối với Nữ Oa, Hậu Thổ, Tam Thanh, Phục Hy và những người đã bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh, lần này cũng mượn những đại đạo tinh nghĩa và chí lý này để ấn chứng bản thân, khiến Đại Đạo của bản thân càng thêm vững chắc.

Tuy tạm thời chưa đi sâu quá nhiều, nhưng những điều này, cũng có thể khiến Đại Đạo càng thêm ngưng thực, khi ấn chứng những điều này, lại có thể có được những lý giải mới, cũng không tệ.

Bởi vậy, trên đại điện, bất luận đã thăng cấp, hay vẫn ở Đại La Kim Tiên viên mãn, lúc này đều lắng nghe say sưa, không ngừng lắng nghe tham ngộ, chỉ có từng trận âm thanh đại đạo và khí tức đại đạo vang vọng, khiến chư thần ma tâm thần chấn động, không ngừng tu hành.

Một nguyên hội thời gian giảng giải, từ Đại La Kim Tiên vượt qua Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh, sau đó lại giảng giải cảnh giới đỉnh cao sơ kỳ.

Thời gian như vậy, cũng đủ để trợ giúp những vị Đại La Kim Tiên viên mãn, cùng với những tồn tại viên mãn.

Một bộ phận đã thăng cấp, cũng đang ấn chứng, trong tham ngộ, củng cố, ngưng thực Đại Đạo của bản thân, trong ấn chứng đã có được những lý giải mới, cũng có được một số thu hoạch.

Tuy chưa thăng cấp tu vi, nhưng đạo hạnh sâu sắc hơn, lĩnh ngộ pháp tắc sâu sắc hơn, cũng là thu hoạch không tệ.

Chỉ cần Đạo Quân và Đạo Tổ giảng giải sâu hơn một chút ở phía sau, thì những người không trực tiếp thăng cấp ở đây, sau này trở về Hồng Hoang bế quan cũng có thể thăng cấp, bởi vậy, lúc này họ cũng càng thêm mong chờ phần giảng giải phía sau của Đạo Quân và Đạo Tổ.

"Đông!" Đột nhiên, bên tai chư thần ma liền vang lên một đạo đại đạo chuông vang.

Khoảnh khắc tiếp theo, đại đạo tinh nghĩa và chí lý mà Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải liền càng thêm sâu sắc.

Hiện tại, đã bắt đầu giảng giải ở cảnh giới trung kỳ và hậu kỳ, còn về sâu hơn nữa, hai người lần này cũng không định giảng giải, ở phần trung kỳ và hậu kỳ chỉ cần giảng giải trong một nguyên hội thời gian là được.

Chương 68

Còn về một nguyên hội cuối cùng, thì mỗi người sẽ giảng giải đạo tu hành mà mình muốn truyền thụ.

Lúc này bắt đầu giảng cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, Chuẩn Thánh trung kỳ, trừ mấy hàng ghế đầu thần ma ra, các thần ma, tồn tại khác lông mày liền cau lại.

Từ cảnh giới trung kỳ trở đi, liền khó mà lĩnh ngộ được, những thần ma vừa thăng cấp thì không nói, những người đang ở Đại La Kim Tiên viên mãn, hoặc Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, lúc này đều không thể nghe hiểu được bao nhiêu trong đó.

Có thể nói, từ bây giờ trở đi, sẽ có sự phân biệt so với mấy hàng ghế đầu thần ma.

Nhưng cũng không còn cách nào, dù sao đây là vấn đề tư chất của mỗi người, bởi vậy, những người có thể nghe hiểu được vài phần, bất kể những chỗ không hiểu, đều ghi nhớ lại, ngày sau đều có tác dụng.

Tám ngàn năm đã trôi qua, lúc này đã ở đoạn cuối của việc giảng giải cảnh giới trung kỳ.

Những năm tháng này, ở phần giảng giải của Hồng Quân Đạo Nhân và Thanh Minh, quả thực đều khá sâu sắc.

Đối với những tồn tại có thể nghe hiểu được, đều có được một số thu hoạch.

Hơn nữa, những tồn tại có thể nghe hiểu được đều là tồn tại ở cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh cao.

Lĩnh ngộ cảnh giới trung kỳ của Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên

Kim Tiên, đối với họ cũng là một loại ấn chứng, đối với việc tu hành cũng có được những điểm tinh nghĩa.

Bởi vậy, lúc này không ít tồn tại đều hài lòng với những gì mình đã thu hoạch được.

Khi giảng giải sâu sắc hơn ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, Chuẩn Thánh trung kỳ, dần dần, đến khi đạt đỉnh cao, trừ hai hàng ghế đầu ra, những người khác, đều đã không thể nghe hiểu.

Chí lý và tinh nghĩa khó hiểu như vậy, trừ những tồn tại sắp bước vào Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, hoặc những tồn tại như Nữ Oa và Hậu Thổ đã thăng cấp trung kỳ, những người khác, muốn lĩnh ngộ, tu hành, quả thực không thể.

Bởi vậy, trong tình huống hoàn toàn không thể nghe hiểu, những thần ma khác liền tự mình tu hành Đại Đạo của mình.

Còn những chỗ không hiểu, thì cứ để không hiểu, chỉ có thể mượn tình huống đặc biệt của nơi đây để trợ giúp tu hành.

May mắn, những điều này đối với việc tu hành của bản thân có không ít lợi ích, cũng đã mãn nguyện.

Nữ Oa và Hậu Thổ, Tam Thanh, Phục Hy và những người khác, lúc này tam hoa hiện hóa, tỏa ra từng trận huyền quang, khí tức đại đạo tinh túy từ thân thể phát ra.

So sánh, Nữ Oa và Hậu Thổ lĩnh ngộ nhanh hơn và sâu sắc hơn vài phần, dù sao ở cảnh giới trung kỳ này, đã ổn định.

Phần giảng giải trung kỳ của Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân, càng khiến đạo hạnh, khả năng khống chế pháp tắc của họ càng thêm ngưng thực.

Còn về phần giảng giải cảnh giới hậu kỳ, chỉ chiếm vỏn vẹn ba vạn năm mà thôi, cũng không giảng giải quá sâu.

Dù sao cảnh giới này, đã vượt qua tất cả thần ma, tồn tại có mặt, Nữ Oa và Hậu Thổ, lúc này cũng chưa thể bước vào cảnh giới này.

Bởi vậy, ba vạn năm giảng giải hậu kỳ, ngay cả hàng ghế đầu tiên, lông mày cũng cau chặt, khó mà lý giải được quá nhiều thứ.

Ba vạn năm thời gian, cũng trôi qua vội vã.

Một nguyên hội tiếp theo, liền là Đạo Pháp Tắc Hỗn Nguyên Kim Tiên, cùng với Đạo Tam Thi của cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đến bước này, liền phải bắt đầu phân biệt.

"Đạo hữu, bắt đầu thôi!" Hồng Quân Đạo Nhân thầm liên lạc với Thanh Minh, tiếp theo, liền là bước mấu chốt.

Thanh Minh thầm gật đầu, sau đó khí tức hỗn nguyên trên thân kích động, lan truyền đi, ảnh hưởng đến vị lai, mọi nhân quả lộn xộn.

Ấn ký lôi đình trên mi tâm khẽ chấn động, lôi đình đan xen trong khánh vân, vạn lôi tuôn trào, trên tam hoa đỏ rực, hiện lên vô số sợi dây pháp tắc đại đạo, sau đó cấu thành một Đại Đạo hoàn chỉnh.

Ở một bên khác, Hồng Quân Đạo Nhân cũng đã chuẩn bị xong, Đạo Tam Thi đã hiện hóa trong khánh vân, mọi thứ đã sẵn sàng.

Tiếp theo, liền là giảng giải Đạo Pháp Tắc và Đạo Tam Thi.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân lúc này, đã ngưng tụ Đạo Pháp Tắc và Đạo Tam Thi mà lần này muốn giảng ra, một nguyên hội tiếp theo, sẽ hoàn toàn chuyên tâm, không vướng bận việc gì mà giảng giải hai loại pháp môn tu hành Đại Đạo.

Còn về tu hành phía sau, thì tùy vào lựa chọn của mỗi người, con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, con đường Thánh nhân.

Điểm này, phải xem lựa chọn của mỗi người.

Hồng Quân Đạo Nhân hướng Thanh Minh gật đầu, sau đó tử quang trên thân lóe lên, vô số sợi pháp tắc đại đạo của Đạo Tam Thi trực tiếp dung nhập vào khánh vân, phảng phất như kéo dài đến một vũ trụ thứ nguyên khác, khiến vô số sinh linh của quá khứ, hiện tại và vị lai tâm thần chấn động không thôi.

Lúc này, đã dẫn đầu khai giảng Đạo Tam Thi, từng đạo đại đạo chi âm từ miệng nhẹ nhàng thốt ra.

"Tam thi, Tư, Thực, Dục vậy.

Thượng thi tên là Bành Hậu, ở trong não hải, khiến ngu si đần độn, không có trí tuệ.

Trung thi tên là Bành Chất, ở trong ngực, khiến phiền não vọng tưởng, không thể thanh tĩnh.

Hạ thi trùng tên là Bành Kiểu, ở trong bụng, khiến ham muốn. … Chém đi Tam thi, đạm bạc vô dục, thần tĩnh tính minh, siêu thoát sinh tử, mới có thể thành tiên đạo. …" "Chém thiện niệm, ác niệm, tự ngã chi niệm Tam thi. …" Đạo Tam Thi, là do Hồng Quân Đạo Nhân tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Tạo Hóa Ngọc Điệp mà lĩnh ngộ ra, cũng là con đường mà bản thân ông đi, vì con đường này đều đã đi qua, nên giảng giải cũng đắc tâm ứng thủ.

Từng đạo đại đạo chi âm vang vọng bên tai chư thần ma, bắt đầu truyền thụ pháp môn tu hành Chuẩn Thánh của Đạo Tam Thi.

Thanh Minh thấy vậy, trong lòng khẽ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng nhắm hai mắt, tam hoa chấn động, lôi đình va chạm, khí tức hỗn nguyên khủng bố ảnh hưởng đến sông dài thời không, vô số sinh linh của sông dài vận mệnh, Đạo Pháp Tắc kéo dài vô số không gian vũ trụ, khiến mọi thứ đều đình trệ.

Lúc này, cũng đã khai giảng Đạo Pháp Tắc của bản thân, lúc này

không hề có chút đình đốn nào, mỗi một đạo đại đạo chi âm, đều hiện hóa thành thực chất, đều hóa thành phù lục pháp tắc đại đạo, ấn vào thức hải, tâm thần, nguyên thần của chư thần ma.

"Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh, chúng sinh hữu đạo, dĩ minh đại đạo, dĩ hiểu chí lý, dĩ cường tự thân. …" "Chúng sinh trục đạo, dĩ tăng đại đạo chi nghĩa, dĩ giải đại đạo chi hoặc dã, dĩ tri thiên địa chi lý, đại đạo chí lý dã. …" "Đại đạo chi đạo, tam thiên chi đạo, đại đạo pháp tắc, đại đạo chi căn bản giả, chúng sinh trục đạo, vi chi trục tam thiên đại đạo giả. …" "Đại đạo pháp tắc, tại thiên, tại địa, tại dữ tự thân chi trung, tự thân đại đạo chi viên mãn, vị chi hỗn nguyên, hỗn nguyên chi cảnh, dĩ đại đạo pháp tắc chi tự thân viên mãn giả dã, cố chi hỗn nguyên. …" Thanh Minh lúc này giảng, chính là pháp môn tu luyện Đạo Pháp Tắc, cũng là pháp môn chứng đạo chính thống nhất trên con đường chứng đạo.

Cần biết rằng, ngay cả Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, cũng đều đi theo pháp môn pháp tắc chứng đạo.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, đại diện cho Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc.

Thần ma, tồn tại tu hành có mặt ở đây, cũng bao quát trong Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, dù sao đều vì muốn đi đến cảnh giới Đại Đạo viên mãn của bản thân mà chứng đạo, như Đạo Tạo Hóa của Nữ Oa, Đại Đạo Thổ của Hậu Thổ (sau này là Đạo Luân Hồi), Đạo Thiên Cơ của Phục Hy, Sát Đạo, Kiếm Đạo của Minh Hà v.v.

Bởi vậy, Đạo Pháp Tắc lúc này, ở một phương diện nào đó, đối với hiện tại, cũng trợ giúp cực lớn.

Lúc này trong khi tham ngộ Đạo Chuẩn Thánh, cũng đang tu hành Đạo Pháp Tắc, mỗi người đều cân nhắc lợi hại, tự mình đưa ra lựa chọn.

Ở cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn trở lên, hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên, Chuẩn Thánh sơ kỳ v.v., đều có chỗ để lựa chọn.

Dù sao Đạo Tam Thi thực sự bắt đầu là ở Chuẩn Thánh trung kỳ, bởi vậy có chỗ để lựa chọn.

Đạo Pháp Tắc, chỉ cần đi theo con đường tu hành này, kiên định con đường tu hành pháp tắc, liền cũng có thể đạt đến cảnh giới cao hơn.

Nói về độ khó chứng đạo, cả hai đều vô cùng khó khăn, Đạo Pháp Tắc cần bản thân pháp tắc viên mãn, Đại Đạo thuế biến, rồi lấy pháp lực to lớn để chứng đạo, con đường khó khăn đến mức nào, Thanh Minh hiểu rõ.

Một lượng kiếp thời gian, mới đi hết một con đường.

Còn về các thần ma, sinh linh Hồng Hoang khác, cần bao lâu thời gian mới có thể đi hết, điểm này, Thanh Minh cũng khó mà dự liệu, tất cả đều tùy thuộc vào cơ duyên tạo hóa của bản thân, tùy thuộc vào tình huống.

Chuẩn Thánh của Thiên Đạo, dưới sự trợ giúp của Đạo Tam Thi, có thể nhanh chóng thăng cấp đến cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Nhưng về sau, muốn thành Thánh, cần mượn Hồng Mông Tử Khí, đương nhiên rồi, có Hồng Mông Tử Khí, cũng cần bản thân có một cơ duyên, nếu không thì khó mà thành công được, Hồng Vân Đạo Nhân, chính là một ví dụ.

Bởi vậy, hai con đường đều không dễ đi, có thành công được hay không, tùy thuộc vào bản thân, lựa chọn thế nào, cũng tùy thuộc vào bản thân.

Trong Đạo Tam Thi mà Hồng Quân Đạo Nhân giảng, có bao hàm Đạo Trảm Thi.

Vì Đạo Tam Thi là do Hồng Quân Đạo Nhân tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Tạo Hóa Ngọc Điệp mà lĩnh ngộ ra, mở ra một con đường khác, bởi vậy Đạo này phù hợp với bất kỳ tồn tại, thần ma nào, chỉ cần thi triển Trảm Thi, liền có thể mượn Đạo này, nhanh chóng đạt đến cảnh giới cao hơn.

So sánh, có thể nhanh chóng đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Bởi vậy, lúc này trong đại điện, có không ít thần ma đã có ý định lựa chọn Đạo Tam Thi.

Dù sao có đường tắt, có thể thu hút nhiều sự chú ý hơn, còn về Đạo Pháp Tắc, cũng không tệ, dù sao có thêm một lựa chọn, ngày sau cũng có thêm một cơ hội, nói chung là không tệ.

Hiện tại Đạo Pháp Tắc và pháp môn tu hành Đạo Tam Thi, đối với Hồng Hoang lúc này, là quý hiếm nhất.

Cả hai đều có thể nhanh chóng đề thăng, chỉ là so sánh, Đạo Tam Thi sẽ dễ dàng hơn một chút mà thôi.

Dù sao Đạo Pháp Tắc mỗi bước đều cần phải vô cùng ngưng thực, không phải không có lợi ích, đạo hạnh sâu sắc hơn, khả năng khống chế pháp tắc đề thăng, đều là sức mạnh đề thăng.

Bởi vậy, hai con đường Đại Đạo tiến hành, đều có lợi hại riêng.

Nhưng một điểm không thể phủ nhận, điều Hồng Hoang hiện tại thiếu, chính là pháp môn tu hành trên Đại La Kim Tiên, hiện tại có Đạo Pháp Tắc và Đạo Tam Thi, vậy thì hấp thu toàn bộ, đợi sau này từ từ xem loại nào phù hợp với bản thân.

Sau lần này, Đạo Tam Thi và Đạo Pháp Tắc sẽ truyền bá trong Hồng Hoang, khiến nhiều sinh linh, tồn tại tu hành hơn.

Khi ấy, Hồng Hoang ở cảnh giới trên Đại La Kim Tiên, liền sẽ

không xuất hiện tình trạng đứt gãy cảnh giới nữa.

Khi ấy, thực lực cao tầng trong Hồng Hoang, liền sẽ lại đề thăng.

Hỗn Nguyên Kim Tiên, tồn tại cảnh giới Chuẩn Thánh, lúc này lắng nghe say sưa.

Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Đại La Kim Tiên viên mãn, cũng có thể lĩnh ngộ không ít, đặt nền tảng sâu sắc cho việc thăng cấp sau này.

Còn về tồn tại Đại La Kim Tiên trung kỳ, sơ kỳ, thần ma, lúc này không ít lộ vẻ mặt khổ sở.

Nếu có thể nắm giữ được, sau này ở bước ngoặt cảnh giới này, việc thăng cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, hoặc Chuẩn Thánh sẽ khó khăn không ít.

Khi ấy, cường giả liền càng cường, nhược giả nếu không có tiến bộ, khoảng cách giữa hai bên liền sẽ bị kéo dài hoàn toàn.

Nhưng cũng không còn cách nào, vấn đề tư chất của mỗi người lại nổi lên, bởi vậy, những người có thể nghe hiểu được vài phần, bất kể những chỗ không hiểu, đều ghi nhớ lại, ngày sau đều có tác dụng.

Đạo Tam Thi và Đạo Pháp Tắc, lúc này đang được giảng giải nhanh chóng, không ngừng đi sâu, không ngừng tinh thâm.

Chương 69

Dần dần, hàng ghế đầu tiên, cũng có chút khó mà lý giải được quá nhiều.

Mười vạn năm sau.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân lúc này đã ngừng giảng giải Đạo Pháp Tắc và Đạo Tam Thi, còn lại hai vạn năm, lại giảng giải tinh nghĩa và chí lý của cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên và Chuẩn Thánh viên mãn.

Hai vạn năm qua đi, lần giảng đạo này, liền cũng đã kết thúc.

"Đông!" Một đạo đại đạo chuông vang lên, tức thì một huyền diệu ngừng bặt.

Bất kể đang tham ngộ, hay không tham ngộ, lúc này đều tỉnh táo, nhìn Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân.

"Bàn Cổ Khai Thiên diễn hóa Hồng Hoang, nhưng Thiên Đạo bất toàn, Bần đạo chấp chưởng Tạo Hóa Ngọc Điệp thành Thánh, sẽ vì chúng sinh giảng đạo ba lần, mỗi lần ba nguyên hội, tổng cộng chín nguyên hội, sau đó lấy thân hợp đạo.

Bởi vậy ba nguyên hội sau, là lần giảng đạo cuối cùng của Bần đạo. …" "Lần khai giảng tiếp theo, Bần đạo và Đạo hữu Thanh Minh sẽ giảng Đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân.

Các ngươi lúc này nếu có điều gì, liền có thể nêu ra, Bần đạo và Đạo hữu Thanh Minh có thể giải đáp nghi hoặc cho các ngươi!" Hồng Quân Đạo Nhân mở hai mắt, nhìn chúng thần ma bên dưới, đạm mạc nói.

Nghe vậy, mọi người đều nhìn nhau.

Tức thì, Thái Thượng hàng ghế đầu tiên chắp tay nói, "Kính hỏi Đạo Quân, Đạo Tổ, chứng đạo có phương pháp nào để tuân theo không?" "Pháp chứng đạo, lấy Đạo Pháp Tắc là chính thống nhất, Tam Thiên Đại Đạo, đường nào cũng có thể chứng đạo, pháp tắc không có cao thấp, tùy thuộc vào tạo hóa của mỗi người. …" "Lần này truyền xuống pháp môn tu luyện pháp tắc, liền có thể nhanh chóng trợ giúp các ngươi nhanh chóng đề thăng Đạo Pháp Tắc, như vậy, liền cũng có đường để tuân theo. …" Thanh Minh nhìn một cái sau đó, chậm rãi nói.

Nghe vậy, chư thần ma tu sĩ gật đầu, xem ra như vậy, Tam Thiên Đại Đạo đều có thể chứng đạo, vậy thì an tâm rồi, tuy con đường tu đạo khó khăn, nhưng đạo tâm không thể thay đổi, phải kiên trì đi đến cùng.

Thanh Minh dừng lại một chút, tiếp tục nói, "Pháp chứng đạo của Đại Đạo, đạo được chứng, tên là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tức là tu vi của Bản tôn lúc này.

Nhưng, dưới pháp Đại Đạo, có pháp chứng đạo của Thiên Đạo, người chứng đạo tức là Thánh nhân, như Đạo hữu Hồng Quân vậy. …" "Pháp chứng đạo, có bốn loại, thứ nhất lấy lực chứng đạo, như Bàn Cổ Đại Thần, lấy pháp lực to lớn chứng đạo.

Thứ hai, pháp tắc chứng đạo, như Bản tôn, tu pháp tắc của bản thân đến cảnh giới viên mãn. …" "Thứ ba, pháp chứng đạo Tam Thi mà Hồng Quân Đạo Nhân truyền xuống.

Thứ tư, pháp Công Đức Thành Thánh. …" Thanh Minh lúc này không nói về việc pháp lực cao thấp, kỳ thực bất luận Công Đức Thành Thánh, Tam Thi Thành Thánh, hay Pháp Tắc Chứng Đạo, đến cảnh giới đó, đều là so sánh về khả năng khống chế thiên địa, khống chế pháp tắc, và độ sâu sắc của sự lý giải về 'Đạo'.

Kỳ thực, Công Đức Thành Thánh, nếu ở những mặt khống chế này vượt qua các cách chứng đạo khác, thì thực lực cũng không thấp.

Giai đoạn đầu không đủ, giai đoạn sau có thể tu hành, pháp lực, sức mạnh cũng không thấp.

Bởi vậy, chuyện pháp lực, thực lực cao thấp, cũng không thể nhìn nhận một lúc được.

Bởi vậy, Thanh Minh ở chuyện này, liền cũng không nói ra.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Một chúng thần ma sau khi nghe xong lời của Thanh Minh, đều thần sắc khác nhau.

Bốn loại pháp chứng đạo, xem ra đều không dễ đi.

Lựa chọn lấy lực chứng đạo, pháp lực dù mạnh nhất, liệu có thể mạnh bằng Bàn Cổ?

Công Đức Chứng Đạo?

Trời mới biết cần bao nhiêu công đức mới được?

Tình huống Hồng Hoang hiện tại như vậy, có bao nhiêu đại công đức có thể làm, có thể làm được không?

Lại cần bao nhiêu công đức mới có thể đạt đến cảnh giới chứng đạo?

Bốn loại pháp chứng đạo, xem ra dễ đi hơn một chút, chính là hai loại Pháp Tắc Chứng Đạo và Tam Thi Chứng Đạo, hai loại pháp chứng đạo còn lại, sẽ càng thêm khó đi.

Trong Pháp Tắc Chứng Đạo và Tam Thi Chứng Đạo, lại dường như, pháp Tam Thi Chứng Đạo có đường tắt tốt hơn một chút, bởi vậy thần ma trong đại điện lúc này, có một phần rất lớn nghiêng về pháp Tam Thi Chứng Đạo.

Đối với tình huống như vậy, Thanh Minh tự nhiên không đi để ý, cũng là một phần của Thiên Đạo, có không ít sinh linh tồn tại nguyện ý đi con đường Thiên Đạo, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Dù sao mọi thứ, đều là lựa chọn của mỗi người mà thôi.

Chỉ là không biết điểm mấu chốt của Đạo Tam Thi là ở chỗ chém Tam Thi cần một linh bảo cùng bản nguyên, ngoài ra, còn có một điểm mấu chốt hơn, đó là sự hợp nhất cuối cùng của Tam Thi, cũng là một điểm hạn chế.

Trừ khi bản nguyên là một, như Hồng Quân Đạo Nhân có Tạo Hóa Ngọc Điệp, có thể cùng lúc dung nạp Tam Thi trong một bảo vật, nếu không thì không thể hợp nhất thành công.

Ngoài ra, điểm mấu chốt để thành Thánh là cơ duyên thành Thánh Hồng Mông Tử Khí, cần bản thân có cơ duyên thành Thánh.

Không phải cứ đi theo con đường này là có thể thành công, con đường này, vẫn không dễ dàng.

Nhưng những điều này, Thanh Minh tự nhiên sẽ không đi để ý.

"Kính hỏi Đạo Quân, giữa Thánh nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có gì khác biệt?" Lúc này, Đế Tuấn ở phía dưới, chắp tay hướng Thanh Minh, hỏi.

Nghe vậy, Thanh Minh đạm mạc nhìn, nói, "Thánh nhân lấy nguyên thần ký thác Thiên Đạo, tuy là thân vạn kiếp bất ma, nhưng phải thuận ứng Thiên Đạo; Thánh nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không phải là Thánh nhân.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là cảnh giới Đại Đạo, Thánh nhân, là đạo quả nghiệp vị. …" "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể siêu thoát khỏi Hồng Hoang, thân tự do, có thể truy cầu đạo Đại Đạo.

Thánh nhân ở trong Hồng Hoang, có thể mượn lực Thiên Đạo,

dưới Thánh nhân đều là lâu nghĩ. …” “Trong Hồng Hoang, Thánh nhân mạnh hơn, trong Hỗn Độn, Hỗn Nguyên là tôn!” Lời Thanh Minh nói, cũng không quá đầy đủ, dù sao trong Hồng Hoang tuy Thánh nhân có thể mượn Thiên Đạo, nhưng nếu so sánh như vậy, giữa ông và Hồng Quân Đạo Nhân, nếu không động dụng Thiên Phạt Lôi Đình, Hồng Quân Đạo Nhân cũng chưa chắc là đối thủ của ông.

Bởi vậy, mọi thứ, phải xem khả năng khống chế thiên địa, khống chế pháp tắc, và sự lý giải về ‘Đạo’.

Nhưng trong Hỗn Độn, Thánh nhân quả thực không bằng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dù sao Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đi theo con đường Đại Đạo, đối với Hỗn Độn, đối với pháp tắc cần vững chắc hơn một chút.

Bởi vậy, trong Hỗn Độn, đương nhiên lấy Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên làm tôn.

Trong đại điện, một chúng thần ma thần sắc đại biến.

Dưới Thánh nhân đều là lâu nghĩ, nói như vậy, liền phải cố gắng để thành Thánh, chứng đạo Hỗn Nguyên, dù sao không ai muốn trở thành tồn tại lâu nghĩ.

Còn về Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh nhân đều có lợi hại riêng, trong lòng đều không ngừng cân nhắc.

Những tồn tại, thần ma có ý định đi Đạo Tam Thi, lúc này liền cần hỏi cho rõ ràng hơn một chút, ngày sau liên quan đến tình huống của bản thân.

Tiếp Dẫn nhìn về phía Hồng Quân Đạo Tổ, cung kính nói, “Kính hỏi Đạo Tổ?

Làm sao mới có thể chém đi Tam thi?” “Chém đi thiện niệm, ác niệm, chấp niệm Tam thi, cần dùng Tiên Thiên Linh Bảo ký thác mà

chém ra ba niệm đó.

Đẳng cấp của vật ký thác càng cao, tu vi cũng sẽ theo đó mà tăng trưởng.

Bởi vậy, các ngươi cần cẩn thận lựa chọn Tiên Thiên chi vật để ký thác." Hồng Quân Đạo Tổ đạm mạc nhìn Tiếp Dẫn một cái, trong miệng đạm mạc nói.

Nghe vậy, những người nghe đạo có mặt đều lộ vẻ khó xử.

Tiên Thiên Linh Bảo, không phải ai cũng có thể sở hữu, lúc này Hồng Hoang diễn hóa vô số năm, những linh bảo đáng ra phải xuất thế đã xuất thế, và cơ bản đã có chủ.

Những cái chưa xuất thế, cũng không biết khi nào mới xuất thế.

Còn về phẩm cấp linh bảo càng cao thì tu vi Tam Thi chém ra càng cao, có được linh bảo để chém thi đã không tệ rồi, làm sao còn bận tâm đến điều này, dù sao linh bảo không phải vật phàm, có được một kiện đã là vạn hạnh rồi, đâu dám cầu phẩm cấp cao.

Bởi vậy, trong số họ đều cảm thấy chỉ cần Tam Thi được chém ra là tốt, thực lực để sau này tính.

Đương nhiên rồi, điều này không bao gồm Nữ Oa, Hậu Thổ, Tam Thanh Đạo Nhân, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Minh Hà, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu và những người khác, cùng với, những tồn tại ở hàng bồ đoàn đầu tiên, và hàng thứ hai.

Trong tay họ đều có Tiên Thiên Linh Bảo hiếm có trong Hồng Hoang, phẩm cấp không thấp, nếu chém thi, thực lực cũng khá mạnh, khi đó thực lực liền càng khủng bố, vượt xa không ít tồn tại cùng đẳng cấp.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, cũng giống như ông, có chỗ giảng, có chỗ không giảng.

Như việc chém Tam Thi cần bản nguyên tương tự để dung nạp, cần ba kiện linh bảo cùng bản nguyên mới có khả năng hợp nhất, ngoài ra, thành Thánh cần Hồng Mông Tử Khí.

Điểm này, lần sau hẳn sẽ giảng, nhưng việc linh bảo bản nguyên là một, điểm này thì thật sự không giảng.

Nhưng điểm này, cũng hạn chế không ít tồn tại, bởi vậy Hồng Quân Đạo Nhân đã không nói.

Thanh Minh với tư cách là một phần của Thiên Đạo, cũng hiểu dưới sự vận chuyển, không thể nào sinh ra nhiều tồn tại đỉnh cấp như vậy, bởi vậy, cũng lười đi để ý việc an bài Đạo Tam Thi của bản thân Hồng Quân Đạo Nhân.

Chư thần ma trừ phần lớn muốn đi Đạo Tam Thi ra, cũng có một phần thần ma, tồn tại, có ý định đi Đạo Pháp Tắc.

Có Thanh Minh ở phía trước, pháp lực lại cường hãn như vậy, trong lòng sao không động lòng.

Tuy con đường chứng đạo khó khăn, nhưng đạo tâm không thể thay đổi, chỉ có kiên trì đi đến cùng, mới là chính đạo.

Dù sao tình huống lần này đã rõ ràng, những việc phía sau, tùy vào an bài của bản thân.

"Như vậy, các ngươi hãy rời đi, ba nguyên hội sau, lại đến Tử Tiêu Cung nghe đạo. …" Thanh Minh thu hồi ánh mắt, trong miệng đạm mạc nói.

Lời vừa dứt, tay vung lên, tất cả tồn tại, thần ma trong lòng đều rõ, không còn mở miệng hỏi thêm gì khác, lập tức bay lên, chắp tay hành lễ sau đó, liền lần lượt rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Cùng với một chúng thần ma, tồn tại lục tục rời đi, trên đại điện, lại lần nữa chìm vào trầm tịch.

“Lần giảng đạo thứ ba, sắp xếp Hồng Mông Tử Khí, Đạo hữu cần phải cẩn thận rồi. …” Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, chậm rãi nói.

Liên quan đến vấn đề hợp đạo của bản thân, tự nhiên phải để Thanh Minh tính toán kỹ lưỡng, vạn nhất sai một bước, thì thật sự khó mà xoay chuyển được.

“Bản tôn tự có dự tính, Đạo hữu không cần lo lắng!” Thanh Minh nhìn một cái, đạm mạc nói.

Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, chắp tay, liền rời khỏi đại điện.

Chương 70

Thấy vậy, Thanh Minh bay lên, một bước đạp ra, đã ở ngoài Tử Tiêu Cung, thấy Nữ Oa và Hậu Thổ đang đợi ở đó.

Khẽ cười sau đó, nắm tay hai nữ hướng về Hồng Hoang.

Thời cơ, hai gốc linh căn trên Bất Chu Sơn, đã chín muồi, cũng là lúc đi di thực rồi.

"Ong!" Hư không chấn động, tức thì khai mở thông đạo thời không, sau đó dưới sự dẫn dắt của Thanh Minh, băng qua sông dài thời không, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Không lâu sau, đã đến ngoài Hồng Hoang.

Ba người không chút do dự, trực tiếp tiến vào Hồng Hoang thế giới.

Trên Bất Chu Sơn.

"Đạo Quân, Bất Chu Sơn, chẳng lẽ có điều gì không ổn?" Hậu Thổ tú mi khẽ nhíu, nhìn Thanh Minh hỏi.

Tổ Vu sinh ra dưới Bất Chu Sơn, tuy ít khi leo lên Bất Chu Sơn, nhưng vẫn sống dưới Bất Chu Sơn, đối với Bất Chu Sơn tự nhiên quan tâm, cũng liên quan đến chuyện của bản thân.

Bởi vậy Thanh Minh vào lúc này, lại trực tiếp băng qua sông dài thời không, đến Bất Chu Sơn, xem ra có chuyện gì đó đã thu hút sự chú ý của Thanh Minh.

Là Tổ Vu, trong lòng tự nhiên cũng muốn biết.

"Nơi đây, có cơ duyên. …" Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, mỉm cười nói.

Nghe vậy, hai nữ mắt sáng lên, không ngờ, trong Bất Chu Sơn, lại có cơ duyên, cũng là một niềm vui bất ngờ.

Thanh Minh khẽ cười, liền nắm tay đi đến lưng chừng núi.

"Dường như, ta cũng có thể cảm ứng được một tia cơ duyên. …" Ngay lúc đó, Nữ Oa lên tiếng.

Hậu Thổ có chút dị sắc nhìn, Nữ Oa tỷ tỷ lại có thể cảm ứng được cơ duyên, nhưng bản thân lại không hề cảm ứng.

Nhưng trong lòng cũng đã hiểu, không phải linh bảo nào cũng như Hỗn Độn Thổ Linh Châu, ẩn chứa Đại Đạo Thổ, phù hợp với Đại Đạo của bản thân, bởi vậy không cảm ứng được cũng là chuyện bình thường, trong lòng cũng không để ý nữa.

Không lâu sau, ba người liền đến chỗ lưng chừng núi.

"Ầm!" Ngay lúc đó, một luồng khí tức Tiên Thiên tinh túy hạo hãn, từ trong động phủ đó cuồn cuộn lan ra.

Tất cả linh khí nơi đây ngưng tụ tại đó, lúc này bị chấn động mà tiêu tán vài phần, nhưng tức thì lại lần nữa tụ tập lại.

Hai người thần sắc khá chấn kinh, nhưng cũng hiểu, đã là cơ duyên, có một số dị tượng cũng là chuyện bình thường.

Ba người không chút do dự, lập tức tiến vào trong động phủ.

Trong động phủ, tất cả linh khí, lực lượng thiên địa, lực lượng tinh thần đều hội tụ lại một chỗ, bao bọc lấy nơi cơ duyên.

Đó là một cây tiên đằng, cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, phía trên kết bảy quả hồ lô, đều thuộc hàng Tiên Thiên Linh Bảo, cực kỳ bất phàm.

Lúc này linh khí hạo hãn và lực lượng thiên địa đó liền được tụ tập lại, sau đó hấp thu vào trong Hồ Lô Tiên Đằng.

Hồ Lô Tiên Đằng lúc này khí tức Tiên Thiên hạo hãn, phía trên bảy sắc quang mang lưu chuyển, bảo quang tỏa khắp, huyền diệu phi phàm.

"Một cây Tiên Thiên Linh Căn thật tốt!" Nữ Oa và Hậu Thổ thấy vậy, không khỏi tán thán một câu.

Linh căn như vậy, trừ trong Hỗn Nguyên Cung ra, trong Hồng Hoang, lần đầu tiên thực sự được chứng kiến.

Lúc này nhìn thấy, cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, quả nhiên huyền diệu phi phàm, phía trên kết hồ lô, mỗi một cái đều phẩm cấp Tiên Thiên Linh Bảo, chuyện như vậy, cũng đủ để minh chứng sự khủng bố của linh căn này.

"Hồ Lô Tiên Đằng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, cực kỳ bất phàm. …" Thanh Minh chuyển ánh mắt từ Hồ Lô Tiên Đằng đi, rơi vào Nữ Oa và Hậu Thổ, nói.

Hai nữ gật đầu, cũng đã hiểu.

Lúc này, trên bảy Tiên Thiên Hồ Lô của Hồ Lô Tiên Đằng đạo vận lưu chuyển, quỹ tích đại đạo hiện lên, bảo quang tỏa khắp, khí tức hạo hãn, thời cơ hoàn toàn chín muồi đã không còn xa.

Thanh Minh nhìn Hồ Lô Tiên Đằng lúc này, ánh mắt u u, khó lường một cách khó hiểu, cũng không lên tiếng nữa.

Lưng chừng núi Bất Chu Sơn, trong động phủ.

Rất lâu sau, Thanh Minh đột nhiên ra tay, quang hoa trong tay lưu chuyển, lướt qua trên Hồ Lô Tiên Đằng, dưới sự bao trùm của một luồng đại đạo chi lực hạo hãn, khiến đạo vận lưu chuyển, vận chuyển pháp tắc và truyền dẫn sức mạnh v.v., đều chậm lại.

Không những vậy, phần lớn sức mạnh đều được truyền dẫn từ sáu Tiên Thiên Hồ Lô phía trước, rơi vào Tiên Thiên Hồ Lô cuối cùng.

Hồ Lô Tiên Đằng tuy là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, bảy quả hồ lô cũng đều là cấp Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm, cực kỳ nghịch thiên, nhưng Tiên Thiên Hồ Lô cuối cùng, lại là một tồn tại Tiên Thiên bất túc.

Khuyết điểm như vậy, nếu cứ để sáu quả phía trước trưởng thành chín muồi, thì quả cuối cùng, nhất định sẽ là một thể chưa chín, khi đó sau khi hấp thu hết sức mạnh của Hồ Lô Tiên Đằng, vẫn không thể chín muồi, sẽ làm Hồ Lô Tiên Đằng trực tiếp khô héo mà chết.

Như vậy, thật sự tổn thất quá lớn.

Bởi vậy, Thanh Minh trực tiếp ra tay, như vậy, bảy quả hồ lô đều có thể chín muồi, Hồ Lô Tiên Đằng cũng có thể bảo toàn, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Thanh Minh tự nhiên sẽ không để nó vẫn lạc như vậy.

Sau khi làm xong mọi việc, nhìn Hồ Lô Tiên Đằng lúc này hấp thu sức mạnh, tốc độ linh khí dần dần chậm lại, mọi thứ đều cực kỳ bình ổn, tất cả sức mạnh, đều rất thuận lợi lưu chuyển đi, phần lớn rơi vào quả hồ lô thứ bảy, mọi thứ đều phát triển tốt.

Khẽ gật đầu, thu tay lại, sau đó tay vung lên, trực tiếp thu tất cả mọi thứ ở nơi đây vào.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn mọi việc, không hỏi, tin rằng Thanh Minh sau này sẽ nói, lúc này tĩnh lặng mà nhìn.

Thanh Minh làm xong mọi việc, liền dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ, đi về một nơi khác.

Trên Tam Thập Tam Thiên.

“Huynh trưởng, có cảm giác cơ duyên biến mất không?” Ngọc Thanh Nguyên Thủy lông mày khẽ nhíu, nhìn Thái Thượng bên cạnh, lên tiếng hỏi.

“Ta cũng có cảm giác như vậy, vừa vào Hồng Hoang, ta đã cảm nhận được cơ duyên, nhưng đến nơi đây thì cảm ứng cơ duyên biến mất, quả thực có chút kỳ lạ.” Thái Thanh Thái Thượng lông mày cau chặt, lúc này cũng khó mà nhìn rõ thiên cơ, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

“Ta cũng có cảm giác như vậy!” Thông Thiên kiếm mi khẽ nhướng, cũng lên tiếng nói.

Nghe vậy, Thái Thượng lông mày cau càng thêm dữ dội, có thể động chạm đến cơ duyên của Tam Thanh, cũng không nhỏ, nếu như vậy mà biến mất, thì quả thực đáng tiếc, chuyện như vậy, quả thực là một tổn thất.

“Đi, đến Bất Chu Sơn xem sao. …” Trong lòng đã hiểu rõ, Thái Thượng nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu, sau đó liền bay về phía Bất Chu Sơn.

Nữ Oa và Hậu Thổ trên đường đi, cũng đã nghe Thanh Minh ra tay trợ giúp Hồ Lô Tiên Đằng.

Cũng không ngờ, Hồ Lô Tiên Đằng lại có một khuyết điểm như vậy, nếu thật sự sáu Tiên Thiên Hồ Lô phía trước chín muồi, thì chỉ có sáu kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tuy không tệ, nhưng so với việc tiên đằng tồn tại, và bảy kiện Tiên Thiên Linh Bảo, thì kém xa.

Dù sao sau khi thai nghén vô số năm, Hồ Lô Tiên Đằng không chừng lại sinh ra bảy Tiên Thiên Hồ Lô mới, bởi vậy, giữ lại Hồ Lô Tiên Đằng, mới thực sự là thu hoạch lớn.

Điểm này, sau khi Thanh Minh nói xong, Nữ Oa và Hậu Thổ liền đã hiểu.

“Hô!” Tiên Thiên Linh Khí khẽ kích động, sau đó liền thấy ba

người Thanh Minh chậm rãi hạ xuống.

"Đạo Quân lần này thu hoạch thật sự không nhỏ, lại có Tiên Thiên Linh Căn đản sinh. …" Hậu Thổ nhìn Thanh Minh trong miệng cười duyên nói, một lần hai cây Tiên Thiên Linh Căn, cơ duyên như vậy, trong Hồng Hoang, e rằng cũng hiếm có rồi.

"Cây Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, ta cũng đã để ý rất lâu rồi, lần này đi, liền vừa vặn chín muồi. …" Thanh Minh khẽ cười nói.

Hồ Lô Tiên Đằng và Ba Tiêu Thụ đều đã để lại thủ đoạn, cũng không để ý bị người khác biết, biết rồi cũng không mang đi được.

Hiện tại đã đến thời cơ, thì tự nhiên phải di thực về Hỗn Nguyên Cung.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, cũng hiểu thủ đoạn khủng bố của Thanh Minh, biết trước hai cây Tiên Thiên Linh Căn cũng không có gì.

"Hưu!" Thanh Minh nhìn Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, tay vung lên, chỉ thu lấy nghìn dặm thổ nhưỡng xung quanh.

Làm xong mọi việc, Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói, "Nơi đây đã không còn bảo vật, đi thôi!" Hai nữ gật đầu, sau đó theo Thanh Minh, trực tiếp về Hỗn Nguyên Cung.

Tam Thanh lúc này thần sắc khá phức tạp, nhìn cái hố sâu vạn dặm, không biết nên nói gì.

Đúng vậy, hẳn là đã chậm một bước.

"Không ngờ, Tam Thanh chúng ta tốc độ nhanh nhất, nhưng vẫn chậm một bước. …" Nguyên Thủy khẽ than một tiếng, cũng khá vô cùng bất đắc dĩ, cơ duyên chỉ còn cách một bước, cảm giác như vậy, trong lòng cũng không cam lòng.

Nhưng cũng không còn cách nào, cũng không làm gì được, chỉ có

thể nhìn cơ duyên từ trong tay trôi đi.

"Cơ duyên ở đây, hoặc là trong Hồng Hoang có tồn tại nào đó đã đến trước, hoặc là, vị kia đã đến rồi. …" Thông Thiên nhìn khắp xung quanh sau đó, đạm mạc nói.

Cũng cảm thấy là Thanh Minh, dù sao với tu vi, thủ đoạn, tốc độ của ông ta tự nhiên là nhanh nhất.

Nếu là tồn tại trong Hồng Hoang, có thể cảm ứng được cơ duyên khi vừa vào Hồng Hoang, nhưng sau ba mươi ba tầng trời liền trực tiếp đoạn tuyệt cơ duyên, không cho phép phát hiện, trong Hồng Hoang hiện tại, cơ bản là không thể.

Bởi vậy, khả năng là Thanh Minh lớn hơn.

Nhưng chuyện này, không thể nói quá rõ ràng.

"Chuyện này, Tam Thanh chúng ta vô duyên rồi. …" Trong lòng đã hiểu rõ, Thái Thượng trong miệng khẽ than một tiếng nói.

Đã là Thanh Minh ra tay, thì càng không thể đi làm gì được nữa, nếu trêu chọc Đạo Quân, thì thật sự xong rồi.

So với sự an nguy của bản thân, một kiện linh bảo không đáng là bao, bởi vậy, chuyện này liền dừng lại ở đây.

Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu, hiểu được ý của đại ca nhà mình, sau đó Tam Thanh liền động thân rời khỏi nơi này.

Chương 71

Tam Thanh tốc độ khá nhanh, có thể cảm ứng được vài phần cơ duyên.

Những người đến muộn hơn, như Thái Nhất, Hồng Vân và các tồn tại khác, lại không hề có cảm ứng, vậy thì không biết đã xảy ra chuyện gì, tự nhiên cũng không đi về phía lưng chừng núi Bất Chu Sơn, mà trực tiếp đi về nơi ở của mình.

Thanh Minh dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ, cũng không tốn bao nhiêu thời gian liền trở về Hỗn Nguyên Cung.

Hậu điện Hỗn Nguyên Cung, Thanh Minh chuyên dùng để trồng Tiên Thiên Linh Căn, Khổ Trúc, Ngộ Đạo Trà Thụ, Hoàng Trung Lý đều được trồng ở đây.

Lần này Hồ Lô Tiên Đằng, Tiên Thiên Ba Tiêu Thụ, cũng sẽ được trồng ở nơi đây.

Vùng đất Hỗn Nguyên Cung, linh khí vốn đã không tệ, lại thêm Đạo Tràng của Đạo Quân Thanh Minh, lực lượng Đại Đạo bao trùm, lực lượng thiên địa ngưng kết, đối với Hồ Lô Tiên Đằng lúc này mà nói, lại có những lợi ích không tệ.

Lúc này lực lượng Đại Đạo, lực lượng thiên địa, Tiên Thiên Linh Khí đều không ngừng ngưng tụ, bị tiên đằng hấp thu.

Tuy so với trước đây, tốc độ hấp thu liền chậm đi rất nhiều, nhưng Thanh Minh đối với điều này cũng không để ý, chỉ cần chậm rãi hấp thu, quả hồ lô cuối cùng tự nhiên sẽ chín muồi.

Còn về sáu quả phía trước, cũng sẽ không tốn bao lâu thời gian liền sẽ chín muồi.

“Linh căn có thể dính Cửu Thiên Tức Nhưỡng mà xuất thế, ước chừng cũng chỉ có Hồ Lô Tiên Đằng. …” Sau khi trồng xong hai cây linh căn, Thanh Minh ánh mắt quét qua Hồ Lô Tiên Đằng, trong miệng tán thán nói.

Đôi mắt như trời xanh, thần niệm xuyên thấu, đã nhìn rõ dưới rễ Hồ Lô Tiên Đằng, có dính Cửu Thiên Tức Nhưỡng, đó cũng là Tiên Thiên chi thổ, có thể dính với hai chữ ‘Tiên Thiên’, đều không phải bảo vật bình thường.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng ẩn chứa khí tức tạo hóa, quả thực là bảo vật hiếm có trong Hồng Hoang.

Hồ Lô Tiên Đằng có thể dính Cửu Thiên Tức Nhưỡng mà xuất thế, liền càng thêm quý hiếm, nếu không thì cũng không đạt được đến cảnh giới như vậy.

Thanh Minh quan sát một phen sau đó, ánh mắt lại quét qua mấy cây linh căn khác, mới quay người trở về Thái Hư Điện.

Trên Thái Hư Điện.

“Nơi đây của Đạo Quân, có mấy cây Tiên Thiên Linh Căn, linh khí và lực lượng thiên địa tụ tập, càng trở thành thánh địa tu hành.” Hai nữ nhìn mấy cây linh căn ở hậu điện, mỉm cười nói.

Nghe vậy, Thanh Minh khẽ cười sau đó, nhìn nói, “Nội dung giảng ở Tử Tiêu Cung lần này không ít, hẳn cũng phải bế quan tu hành một đoạn thời gian.

Lần này có hai cây linh căn mới, linh khí và lực lượng thiên địa cũng sẽ càng thêm nồng đậm vài phần, vậy thì cứ tu hành ở đây đi!” Nghe vậy, hai nữ gật đầu, sau đó liền bắt đầu nhắm hai mắt, thu liễm tâm thần, linh đài thanh minh, bắt đầu tu hành.

Thanh Minh tay vung lên, Khổ Trúc tĩnh tâm thần, khí tức minh

ngộ đại đạo bao trùm, lại có nguồn linh khí và lực lượng thiên địa đó, cũng đủ để Nữ Oa và Hậu Thổ tu hành rồi, còn lại, cũng không cần trợ giúp quá nhiều.

Nội dung Tử Tiêu Cung lần này quả thực không ít, ngay cả Tam Thanh, cũng không thể hoàn toàn lĩnh ngộ khống chế trong ba nguyên hội nghe đạo, sau khi trở về cũng sẽ bế quan tu hành một đoạn thời gian.

Không những vậy, chín phần mười thần ma, tồn tại trong Tử Tiêu Cung, một đoạn thời gian tiếp theo đều sẽ tu hành.

Đợi sau khi tu hành xong một đoạn thời gian, nội dung trong Tử Tiêu Cung, lại sẽ càn quét trong Hồng Hoang.

Khi ấy, Đạo Pháp Tắc, Đạo Tam Thi liền sẽ càn quét toàn bộ Hồng Hoang, cũng sẽ tạo nên sóng gió cực lớn.

Ngày sau bất luận Đạo Pháp Tắc hay Đạo Tam Thi đều sẽ hưng thịnh, cảnh giới Đại Đạo trên Đại La Kim Tiên cũng sẽ không xuất hiện tình trạng đứt gãy.

Lúc đó, Hồng Hoang, liền sẽ bước vào một thời đại mới, một thực lực tổng thể mới.

Thời gian thấm thoắt, lại mười vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Sau khi một bộ phận thần ma, tồn tại xuất quan, chuyện trong Tử Tiêu Cung, liền bắt đầu truyền bá, không chỉ một số nội dung giảng đạo, quan trọng nhất, đương nhiên là hai loại phương pháp tu hành.

Bởi vậy, trong Hồng Hoang lúc này, cũng lại một lần nữa dấy lên trào lưu tu luyện.

Đặc biệt lần này Đạo Tam Thi và Đạo Pháp Tắc thịnh hành, càng khiến không ít thần ma và tu sĩ Đại La Kim Tiên tìm thấy con đường thăng cấp nhanh hơn.

Bởi vậy, hiện tại trong Hồng Hoang, về cơ bản các tu sĩ trên cảnh giới Đại La Kim Tiên đều đang bế quan tham ngộ Đại Đạo.

Còn về các tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên, lúc này cũng có phần lớn đang tu luyện, số lượng thần ma và tu sĩ hành tẩu trong Hồng Hoang không nhiều.

Hiện tại trong Hồng Hoang, nếu nói về thế lực có danh tiếng nhất, vẫn là Bồng Lai Vạn Tiên Minh, vì những năm qua, số lượng và thực lực của Vạn Tiên Minh đều đã đề thăng không ít, ngay cả Vu Yêu lúc này, ở thực lực cao tầng, e rằng cũng có chút không kịp.

Đối với Vu Yêu nhị tộc mà nói, số lượng Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên trong tộc, cũng không phải là một bàn tay đếm xuể, tuy thực lực vẫn luôn đề thăng, nhưng số lượng quả thực không kịp Bồng Lai Vạn Tiên Minh với số lượng hơn hai bàn tay.

Đương nhiên rồi, chiến lực của Vu Yêu nhị tộc phi phàm, tồn tại cùng đẳng cấp thông thường quả thực không phải là đối thủ của họ.

Nhưng cho dù như vậy, danh tiếng của Vạn Tiên Minh lúc này, quả thực là nổi bật nhất trong Hồng Hoang, cũng thu hút nhiều tu sĩ và thần ma gia nhập phe phái này hơn.

Thời gian nhất hoảng, lại mười vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Trải qua bao năm phát triển, cùng với sự gia nhập không ngừng của thần ma, tán tu tiên nhân, vạn Tiên Minh đã có sức mạnh tranh bá Hồng Hoang với Vu Yêu nhị tộc.

Tuy ba phe chưa có xung đột lớn, vạn Tiên Minh cũng chưa có động thái đáng kể, nhưng các tu sĩ và thần linh hải nội Hồng Hoang đều rõ, đây chỉ là tạm thời.

Đối với Vu Yêu nhị tộc mà nói, muốn xưng bá Hồng Hoang, thì sự tồn tại của thế lực như vạn Tiên Minh tự nhiên bất lợi cho việc bành

trướng; nếu để nó tiếp tục phát triển, về sau ắt sẽ thành mối uy hiếp.

Vạn Tiên Minh, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu là thủ lĩnh nam tiên và nữ tiên, được Đạo Tổ khâm điểm quản lý Hồng Hoang.

Vu Yêu nhị tộc là hai chủng tộc mạnh nhất Hồng Hoang, chính là chướng ngại lớn nhất trong việc quản lý Hồng Hoang.

Nếu Vu Yêu nhị tộc không trừ, mục đích quản lý Hồng Hoang sẽ không thể đạt được.

Chỉ là muốn thanh lý Vu Yêu nhị tộc không hề đơn giản, trừ phi có thể một lần diệt sạch thực lực hai tộc, bằng không thì Đông Vương Công lúc này sẽ không tùy tiện xuất thủ công kích.

Dù sao, nếu ra tay với một bên, đó sẽ là tín hiệu muốn diệt sát cả hai tộc, triệt để chưởng khống Hồng Hoang, vậy thì tộc còn lại tự nhiên cũng sẽ ra tay, bởi lẽ trứng khôn lành dưới tổ bị đổ.

Hai tộc liên thủ, thực lực của vạn Tiên Minh lúc này không thể chống đỡ, vì vậy mà nói, cần tiếp tục phát triển thực lực.

Chỉ cần thực lực và thời cơ hợp nhất, Đông Vương Công tự nhiên sẽ không để Vu Yêu nhị tộc tiếp tục như vậy.

Vu Yêu nhị tộc lúc này, lại dường như không nhìn thấy vạn Tiên Minh phát triển, cũng chỉ khiêm tốn phát triển thực lực.

Trong hai tộc, ngoài thực lực bản thân, còn có sức mạnh trận pháp là thủ đoạn áp chế, nên lúc này không sợ thực lực vạn Tiên Minh đề thăng, chỉ cần ra tay, ắt sẽ là một kích lôi đình, một lần đánh tan vạn Tiên Minh.

Vì vậy, Vu Yêu nhị tộc không hề lo lắng những điều đó, chỉ tiếp tục phát triển thực lực.

Thời gian như lưu thủy, chớp mắt đã năm vạn năm trôi qua.

Năm vạn năm, thực lực Vu Yêu nhị tộc đã đề thăng không ít, đặc biệt là cao tầng hai tộc.

Thập Nhị Tổ Vu, lúc này chỉ còn ba bốn vị chưa tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh mà thôi, những vị khác, đều đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên tồn tại.

Ngoài ra, một điểm quan trọng là trình độ diễn luyện trấn tộc đại trận của Vu tộc, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Trong mấy nguyên hội, cùng với trình độ lĩnh ngộ của các Tổ Vu không ngừng đề thăng, cũng như thực lực bản thân đề thăng, trình độ diễn luyện đại trận lúc này đã đề thăng không ít, hoàn toàn không sợ vạn Tiên Minh hiện tại.

Đợi đến khi Hậu Thổ lần này phản hồi, liền có thể liên hợp diễn luyện đại trận.

Đến lúc đó, vạn Tiên Minh, cũng đã gần hết thời.

Còn trong Yêu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất đều đi Thánh Nhân chi lộ của Tam Thi chi đạo, lúc này cũng tiến triển không chậm, Đế Tuấn càng đã trảm ra một thi, trở thành cao thủ số một trong Yêu tộc.

Thái Nhất cũng không còn xa việc trảm ra một thi.

Còn về Thập Đại Yêu Thần dưới trướng, tuy lúc này chỉ có Bạch Trạch và Kế Mông cùng năm người khác tiến nhập Chuẩn Thánh chi cảnh, nhưng cũng đã cực kỳ hiếm có.

Sức mạnh như vậy, cũng ngày càng cường hãn.

Yêu tộc đại trận, cũng trong mấy nguyên hội không ngừng thuần thục diễn luyện, cũng có thể bạo phát ra uy thế khủng bố.

Chính vì vậy, Yêu tộc lúc này cũng không hề sợ những thần ma Tiên Thiên Thần Thai, tán tu tiên nhân, đại năng không ngừng gia nhập

vạn Tiên Minh.

Đã muốn làm đao, thì tự nhiên phải giết cái lớn nhất, hiện tại, thời cơ chưa tới.

Chờ thêm chút nữa, đến lúc đó, liền có thể một lần thanh tẩy những nhân tố bất lợi.

Đến lúc đó, tất cả sẽ trở nên khác biệt.

Lại hơn ba vạn năm sau.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này chậm rãi tỉnh lại, tu vi cảnh giới đã là Trung kỳ, nhưng chỉ cần có một khế cơ, liền có thể tiến nhập Hậu kỳ.

Thanh Minh nhìn họ, khẽ gật đầu, tiến triển cũng không nhỏ.

"Thiếp thân lần này lưu lại đã lâu, tiếp theo cũng nên rời đi rồi..." Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Phu quân, khẽ mở lời.

Thanh Minh gật đầu, sau đó phất tay, một đạo lưu quang lướt qua, hóa thành một quả Tiên Thiên Hồ Lô, rồi đưa cho Nữ Oa nói: "Tam Thi chi đạo cần một linh bảo bản nguyên để hợp nhất, vật này có thể dùng để trảm thiện thi." Nữ Oa trong lòng vô cùng cảm động, nói lời cảm tạ rồi nhận lấy, sau đó cùng Hậu Thổ rời khỏi Hỗn Nguyên Cung.

Tình huống của Phục Hy, trong lúc Thanh Minh giảng đạo quan sát, nên lựa chọn Pháp Tắc chi đạo, đạo này tuy khó đi, nhưng thực lực không hề thấp.

Bản thân lại đi Thiên Cơ chi đạo, tình huống càng khó khăn hơn, nhưng tâm tầm đạo cần kiên nghị, Phục Hy đã kiên định tâm mình, về sau thành tựu cũng sẽ không thấp.

Đến lúc đó, có lẽ có thể tương trợ một tay, chứng đạo Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Sau khi suy nghĩ, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, tiếp tục bế quan tham ngộ.

Sau khi Hậu Thổ phản hồi về tộc, liền cùng mười một Tổ Vu bắt đầu diễn luyện đại trận.

Đối với tiến triển của Hậu Thổ, các Tổ Vu khá chấn kinh, nhưng cơ duyên của tiểu muội, cũng không thể hâm mộ được, chỉ có thể trước tiên đề thăng đại trận, đến lúc đó, mới có thể đề thăng Vu tộc lớn hơn.

Còn về Nữ Oa sau khi phản hồi, tuy có việc linh bảo trảm thi, nhưng Phục Hy đã kiên định con đường của mình, nên cũng không bận tâm những chuyện đó.

Con đường này khó đi, nhưng chẳng phải có Thanh Minh ở phía trước sao?

Đã như vậy, hà cớ gì lại không kiên định?

Thiên Cơ chi đạo khó, nhưng nàng tin có thể thành công, cảnh giới chứng đạo, cuối cùng sẽ có một ngày đặt chân tới.

Nữ Oa cũng hiểu, mỗi người sẽ lựa chọn con đường của riêng mình, nhưng vì Thanh Minh đã ban cho vật dùng để trảm thi, tự nhiên nàng không từ chối, bắt đầu tu hành Tam Thi chi đạo, trảm đi thiện thi.

Lại ba vạn năm sau.

Dưới Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Điện.

Chương 72

Đế Giang và Cú Mang đều không mở lời, lúc này trong Bàn Cổ Điện rộng lớn, một mảnh tịch tĩnh.

"Đại ca định ra tay với vạn Tiên Minh ư?" Sau hồi lâu, Cú Mang quay đầu, nhìn Đế Giang, hỏi.

"Thực lực vạn Tiên Minh ngày càng cường hãn, nếu cứ tồn tại, bất lợi cho sự phát triển của Vu tộc ta.

Tuy Vu tộc ta không sợ vạn Tiên Minh, nhưng thế lực này không diệt trừ, chung quy sẽ là đại họa.

Trong đó có những thần ma tu sĩ, đối với việc ta thống trị đại địa sau này, sẽ là một trở ngại.

Đã vạn Tiên Minh tụ tập vào một chỗ, cũng bớt đi không ít phiền phức, một mẻ hốt gọn là biện pháp tốt nhất..." Đế Giang thu hồi ánh mắt, chậm rãi nói.

Đối với chuyện vạn Tiên Minh, y vẫn luôn quan tâm, tuy bề ngoài Vu tộc có vẻ bình tĩnh, nhưng thực ra, đối với vạn Tiên Minh, y đã sớm có tính toán.

"Đại ca định khi nào ra tay?" Cú Mang khẽ gật đầu, rồi mở lời hỏi, y cũng luôn quan tâm đến chuyện vạn Tiên Minh.

"Cứ đợi thêm chút nữa, Yêu tộc ở gần vạn Tiên Minh hơn, nếu có ma sát xung đột, cũng sẽ là Yêu tộc đầu tiên.

Ta cũng xem thử, Yêu tộc rốt cuộc có tìm đến Vu tộc ta liên thủ hay không." Tuy rằng một tộc đơn độc không sợ vạn Tiên Minh, nhưng nếu hai tộc có thể liên thủ, tự nhiên sẽ dễ dàng hơn, đến lúc đó cũng sẽ không có quá nhiều thương vong, dù sao thực lực vạn Tiên

Minh cũng không yếu, thực lực cao tầng còn hơn cả Vu Yêu.

"Yêu tộc mấy năm nay cũng cực kỳ bình tĩnh, cũng phải quan vọng một phen, nhưng vạn Tiên Minh ngày càng lớn mạnh, sớm muộn sẽ thành đại họa trong lòng, Yêu tộc không thể ngồi chờ chết, nhìn vạn Tiên Minh không ngừng lớn mạnh rồi thôn tính.

Còn về việc liên hợp Vu tộc ta, thì phải xem Đế Tuấn tính toán thế nào, nhưng nếu muốn giảm thiểu thương vong, đó quả thực là một biện pháp." "Nếu Yêu tộc liên hợp Vu tộc ta, đại ca có đáp ứng không?" Đột nhiên, Cú Mang quay đầu, nhìn Đế Giang bên cạnh, hỏi.

"Vu tộc ta nếu liên thủ với Yêu tộc ra tay, không chỉ có thể trừ đi vạn Tiên Minh, giảm thiểu thương vong, mà còn có thể thăm dò thực lực Yêu tộc lúc này đã đạt đến mức độ nào, xem thử Yêu tộc có thủ đoạn ẩn giấu nào, những điều này đều có thể cung cấp phương hướng cho ta, đến lúc đó phương hướng đề thăng sẽ dễ dàng hơn." Đế Giang nghe vậy, mỉm cười nói.

Nghe vậy, Cú Mang gật đầu, không nói thêm gì nữa.

"Vậy thì xem Đế Tuấn tính toán thế nào..." Sau hồi lâu, Cú Mang nhìn về phía vạn Tiên Minh, trong miệng nhàn nhạt nói.

Đế Giang không đáp, ánh mắt chỉ nhìn về phía Yêu tộc, trên mặt hiện vẻ suy tư.

Trong Vạn Yêu Điện, đại bản doanh của Yêu tộc.

Sau khi Đế Tuấn xuất quan, lập tức triệu tập các yêu thần đến thương nghị đại sự.

"Mấy năm nay, cục thế Hồng Hoang thế nào rồi?" Đế Tuấn nhìn Bạch Trạch phía dưới, hỏi.

"Hồi bẩm Yêu Hoàng, mấy năm nay, không có đại sự gì, chỉ là thực lực vạn Tiên Minh ngày càng cường hãn, lúc này đã trở thành

một uy hiếp, nếu không sớm diệt trừ, e rằng sẽ thành đại họa.

Yêu tộc ta giáp ranh vạn Tiên Minh, nếu hai bên có mâu thuẫn, chiến hỏa sẽ là nơi đầu tiên bùng phát." Bạch Trạch chắp tay nói, vạn Tiên Minh trong vạn năm ngày càng lớn mạnh, cũng đã vượt qua Vu Yêu nhị tộc, nếu để nó ngày càng lớn mạnh, e rằng sẽ thành đại họa, bất lợi cho sự phát triển của Yêu tộc.

"Bên Vu tộc thì sao?" Đế Tuấn hỏi.

"Vu tộc tạm thời có vẻ bình tĩnh, muốn Yêu tộc ta ra tay trước, ngồi hưởng ngư ông chi lợi." Bạch Trạch chắp tay nói.

"Ai cũng tính toán hay thật." Đế Tuấn lạnh lùng hừ một tiếng, nhàn nhạt nói.

Kế sách của Vu tộc sao y lại không biết, nhưng chuyện này cũng không thể vội vàng, đặc biệt là lúc này.

"Đã Vu tộc muốn tính toán như vậy, vậy thì ta sẽ không cho Vu tộc cơ hội tọa hưởng ngư ông chi lợi, sẽ tìm cơ hội liên hợp Vu tộc, một lần ra tay với vạn Tiên Minh, trước tiên diệt trừ vạn Tiên Minh đã." Đế Tuấn suy nghĩ rồi lạnh lùng nói.

"Chúng ta, thật sự phải liên hợp Vu tộc sao?" Thái Nhất nghe vậy, lông mày lập tức nhíu lại.

"Liên hợp Vu tộc ra tay, một mặt là để giảm thiểu thương vong cho bộ hạ, mặt khác là để mượn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chấn nhiếp Vu tộc, như vậy, Vu tộc tạm thời sẽ không dám khinh cử vọng động." Đế Tuấn khẽ gật đầu nói.

Trong tình huống như vậy, đó mới là kết quả tốt nhất, san sẻ thương vong, có thể bảo tồn sức mạnh nhiều hơn.

Ngoài ra, còn có thể chấn nhiếp Vu tộc, một mũi tên trúng hai đích.

Mọi người nghe vậy, cũng gật đầu, hiểu rõ ý trong lời nói.

Đế Tuấn lại cùng mọi người thương nghị một phen về Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sau đó mới ai nấy rời đi, tiếp tục công việc tiếp theo.

Thời gian chớp mắt, lại mấy vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Vu tộc, Yêu tộc đều tự phát triển, tự đề thăng trấn tộc đại trận, không ngừng thuần thục, đề thăng uy lực đại trận.

Còn về sức mạnh dưới trướng, cũng đang trong quá trình phát triển bình tĩnh, tuy không có bạo phát mạnh mẽ, nhưng phát triển ổn định như vậy, trong mấy năm nay, cũng đã đề thăng không ít.

Thời gian mấy nguyên hội, đủ để bộ tộc hai tộc đề thăng vài phần thực lực.

Thực lực không ngừng đề thăng, nhưng bề ngoài, Vu Yêu nhị tộc lại không hiển lộ nhiều, vẫn bình tĩnh.

Đối với chuyện vạn Tiên Minh, lại có thái độ cực kỳ buông lỏng, dường như không quan tâm đến sự phát triển của vạn Tiên Minh trong mấy năm nay.

Vạn Tiên Minh lúc này, vẫn không từ bỏ phát triển sức mạnh bản thân, có đại nghĩa tại, có Đạo Tổ làm chỗ dựa, vạn Tiên Minh không ngừng tụ long Hồng Hoang khí vận, tụ long vô số thần ma, tán tu tiên nhân.

Vạn Tiên Minh hiện tại, thực lực ngày càng khủng bố.

Đông Vương Công tự nhiên biết rõ tệ đoan trong đó, cây cối tốt trong rừng ắt bị gió thổi đổ, vạn Tiên Minh hiện tại có thể nói là mục tiêu của mọi mũi tên, Vu Yêu nhị tộc sẽ không để nó tiếp tục phát triển.

Nhưng lại không có cách nào, vạn Tiên Minh hiện tại thiếu chính là thời gian.

Nếu vạn Tiên Minh hiện tại có thể lấy một địch hai, thì đã sớm ra tay rồi, nhưng chỉ có sức mạnh địch một tộc, vì vậy mấy nguyên hội qua, vạn Tiên Minh vẫn luôn khiêm tốn, không làm bất cứ điều gì.

Tin rằng, nếu ra tay với một trong hai tộc Vu Yêu, thì tộc còn lại sẽ tọa hưởng ngư ông chi lợi, vào lúc hai phe thế lực lưỡng bại câu thương, trực tiếp ra đòn chí mạng, một lần diệt sạch cả hai phe thế lực.

Như vậy, quả thực thắng lợi sẽ bị cướp mất, thành quả vất vả bao năm, tất cả đều làm áo cưới cho người khác.

Chuyện như vậy, Đông Vương Công tự nhiên sẽ không để nó xảy ra, đó cũng là nguyên nhân lớn nhất vì sao bao năm qua, vạn Tiên Minh vẫn đang trong quá trình phát triển, nhưng lại chưa bao giờ ra tay với Vu Yêu nhị tộc.

Ngoài ra, Đông Vương Công còn phải phòng bị khả năng Vu Yêu nhị tộc liên thủ, lúc này vạn Tiên Minh không ngừng phát triển, chỉ cần thêm một thời gian nữa, liền có thể đạt đến thực lực một lần ra tay đồng thời với Vu Yêu nhị tộc.

Nhưng khoảng thời gian đó, không biết có thể chống đỡ được bao lâu, Vu Yêu có liên thủ hay không, những điều này đều là chưa biết.

Vì vậy, Đông Vương Công đang đánh cược thời gian, hiện tại trước tiên phát triển bản thân, sau đó một mặt khác, không cho lý do để liên thủ khai chiến, để khoảng thời gian đó lại một lần nữa mở rộng, khiến sức mạnh vạn Tiên Minh đạt đến mức độ cao hơn.

Đến lúc đó, chính là thời cơ vạn Tiên Minh ra tay.

Lần này, ngoài sự phát triển của ba phe thế lực Vu Yêu nhị tộc và

vạn Tiên Minh.

Trong Hồng Hoang, bất luận là những thần ma trong Tử Tiêu Cung, những tồn tại, vô số sinh linh, tán tu, đại năng v.v... trong Hồng Hoang, đều đang không ngừng tu hành đề thăng.

Có tu hành Pháp Tắc chi đạo, có tu hành Tam Thi chi đạo, có dưới Đại La hướng Đại La tấn thăng, có Đại La trở lên đạt đến thiên địa cao hơn.

Hồng Hoang hiện tại, đã trở nên ngày càng cường hãn.

Một thời đại hoàn toàn mới, nghiễm nhiên đã bắt đầu, tin rằng không lâu sau, khi lần giảng đạo thứ ba lâm tới, Hồng Hoang sẽ lại có một cục diện khác biệt.

Cục thế Hồng Hoang, cũng sẽ trở nên khác biệt.

Như vậy, lại mấy ngàn năm lặng lẽ trôi qua.

Một ngày nọ, từ Bắc Minh truyền ra một đạo thanh âm, vang vọng khắp thiên địa.

"Thiên Đạo làm chứng, nay ta Côn Bằng xét thấy truyền thừa Yêu tộc khuyết thất, hôm nay đặc biệt tự sáng lập Yêu Văn, để hoàn thiện truyền thừa của Yêu tộc.

Yêu Văn bất diệt, Yêu tộc bất diệt, mong Thiên Đạo giám chi!" Trong thanh âm của Côn Bằng, ẩn chứa Đại Đạo chi âm, lúc này truyền khắp cả Hồng Hoang đại địa.

Lúc này, trên không Bắc Minh, ba vạn sáu ngàn Yêu Văn lấp lánh kim quang bay lượn, hợp theo số Chu Thiên.

Lúc này, Côn Bằng siêu khống Yêu Văn cùng Yêu Văn Bi khắc Yêu Văn không ngừng chống đỡ Thần Lôi kiểm nghiệm của thiên địa.

Sau hồi lâu, Thần Lôi hạ xuống, Yêu Văn chính thức được sáng

lập.

Lúc này, trong Hồng Hoang, lại một trận phong ba nổi lên.

Côn Bằng ở Bắc Minh sáng tạo ra Yêu Văn, trong Hồng Hoang quả thực đã gây ra một trận phong ba không nhỏ.

Phải biết rằng, trong Hồng Hoang, ngoài Đạo Văn nguyên thủy nhất, thì chỉ có Vu Văn, Yêu tộc, cũng chưa có văn tự thành hình.

Động thái của Côn Bằng lúc này, đối với Yêu tộc mà nói, ý nghĩa phi phàm.

Một tộc muốn trường cửu, thì tất phải có văn tự, điều đó có mối quan hệ cực kỳ quan trọng đối với truyền thừa của một tộc.

Hiện tại, Yêu tộc có Yêu Văn, đối với Yêu tộc lúc này mà nói, là một sự kiện cực kỳ trọng đại.

Đương nhiên, những điều này, đều không liên quan đến Côn Bằng hiện tại.

Bởi vì nguyên nhân chủ yếu nhất Côn Bằng sáng lập Yêu Văn, chính là để tích lũy công đức, sau đó đi con đường công đức chứng đạo.

Tam Thi chi đạo và Dĩ Lực Chứng Đạo, không nằm trong phạm vi cân nhắc của y, tuy rằng công đức cũng cực kỳ khó khăn, nhưng lúc này, y đã đi được một bước then chốt, công đức sáng lập Yêu Văn lúc này, quả thực không nhỏ.

Dù sao, văn tự của một tộc, không phải chuyện nhỏ, công đức rơi vào tay Côn Bằng, tự nhiên cũng không ít.

Côn Bằng thu lấy công đức xong, liền lại một lần nữa trở về Bắc Minh, tiếp tục tu luyện.

Tuy không đi pháp chứng đạo của Tam Thi chi đạo, nhưng Tam

Thi chi đạo dù sao cũng có thể nhanh chóng đề thăng tu vi, đối với y mà nói, cũng có chút chỗ tốt.

Lại thêm trong tay y có Tiên Thiên Linh Bảo tồn tại, tự nhiên cũng sẽ lợi dụng nó để trảm xuất thiện ác thi.

Còn về chứng đạo, y hy vọng ở công đức, tuy vô cùng khó khăn, nhưng tâm tiến lên, đạo tâm, tự nhiên không thể thay đổi.

Trên Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

"Yêu Văn, cũng không tệ, lôi đình kiểm nghiệm tuy không quá cường hãn, nhưng cũng không yếu, có thể chống đỡ được, cũng cho thấy Yêu Văn đã khế hợp với bản thân Yêu tộc rồi." Thanh Minh nhìn thoáng qua Cửu Thiên phía trên, khẽ gật đầu nói.

Với tư cách là tồn tại chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, vạn lôi Hồng Hoang đều nằm trong chưởng khống của Bản Tôn.

Lúc này tuy Thiên Đạo tự hành vận chuyển, kiểm nghiệm Yêu Văn lôi đình, nhưng tình huống trong đó, Bản Tôn đều rõ ràng.

Từ trình độ Thần Lôi kiểm nghiệm mà xem, Yêu Văn cũng phù hợp với tộc vận của Yêu tộc, cực kỳ khế hợp với Yêu tộc.

"Vạn Tiên Minh, Vu Yêu nhị tộc..." Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn thoáng qua Vu Yêu nhị tộc cùng vạn Tiên Minh, trong miệng khẽ than.

Xem tình hình hiện tại, thời gian ba phe thế lực bạo phát chiến hỏa sẽ không lâu, đến lúc đó, an bài mà Hồng Quân Đạo Nhân đã bố trí, liền có thể thấy rõ.

Chương 73

Còn về việc sự việc này cuối cùng sẽ tiến triển thế nào, thì phải xem tình hình sau đó.

Nhưng sự việc này là chuyện cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại, vì muốn thanh tẩy những thần ma, tồn tại bất lợi cho Hồng Hoang.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu bất kể là vì để Phục Hy, Nữ Oa về sau nhường đường hay sao, cũng có một phần cơ duyên trong chuyện này, nếu có thể, Bản Tôn cũng không ngại ra tay một phen.

Nhưng tất cả, đều phải xem lựa chọn cuối cùng, chúng sinh đều có một đường sinh cơ, nhưng nếu đến đường sinh cơ cũng không muốn, thì Bản Tôn ra tay cũng vô dụng.

Vì vậy, chuyện này cũng chỉ có thể xem xét trước đã.

Sau khi suy nghĩ, Thanh Minh liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục bế quan dưỡng thần.

Thời cơ hiện tại chưa biết, cũng không cần bận tâm quá nhiều, cứ tĩnh lặng quan sát cục thế phát triển.

Trong Vạn Yêu Điện, đại bản doanh của Yêu tộc.

"Bắc Minh, Côn Bằng..." Đế Tuấn ngồi trên chủ vị, ngón tay khẽ gõ phù thủ, trong miệng khẽ nói một câu, thần sắc trên mặt không thể nhìn ra sâu cạn.

"Hồi bẩm Yêu Hoàng, Côn Bằng chưởng khống tất cả Yêu tộc ở Bắc Minh, nay lại sáng tạo ra Yêu Văn, đề thăng không ít khí vận Yêu tộc.

Nên lại một lần nữa ra tay, kéo y nhập Yêu tộc, như vậy, có thể

đề thăng không ít thực lực Yêu tộc.” Bạch Trạch nhìn Đế Tuấn một cái, rồi chắp tay nói.

“Lần trước Côn Bằng không đáp ứng cũng không từ chối, mập mờ không rõ.

Lần này nếu lại kéo mà không hiệu quả, thì sẽ dùng cường.” Thái Nhất thần sắc lạnh lẽo, mở lời nói.

“Đông Hoàng không ổn, Côn Bằng dù sao nay cũng là tồn tại đã sáng tạo ra Yêu Văn, nếu trực tiếp dùng cường, e rằng sẽ phản tác dụng.” Bạch Trạch nói.

“Bạch Trạch nói không sai, Côn Bằng tất nhiên phải lôi kéo, nhưng thời cơ quan trọng.” Đế Tuấn gật đầu.

“Bạch Trạch, Bản Hoàng nhớ ngươi có vài phần giao tình với Côn Bằng.

Lần này ngươi đích thân đi Bắc Minh một chuyến, nói cho Côn Bằng biết, có thể hứa cho y vị trí Yêu Sư.” Đế Tuấn nhìn về phía Bạch Trạch, nhàn nhạt nói.

Lần trước không thể lôi kéo Côn Bằng vào, nhưng y cũng không từ chối, có lẽ là đang chờ đợi thời cơ.

Lần này liền để Bạch Trạch đích thân đi một chuyến, nếu lại không thành, Đế Tuấn thật sự sẽ không còn nhiều kiên nhẫn.

Chỉ cần đợi Yêu tộc rảnh tay, thì Yêu tộc Bắc Minh, Côn Bằng, đều sẽ phải giải quyết.

Bạch Trạch lần này đi, vừa là cho Côn Bằng thể diện lớn, hứa hẹn chức vị cao, cũng là đưa cho Côn Bằng thông điệp cuối cùng.

Chính là người thức thời mới là tuấn kiệt, nếu Côn Bằng không thức thời, thì không trách được.

“Yêu Hoàng yên tâm, Bạch Trạch tất sẽ dốc toàn lực.” Bạch Trạch nghe vậy, thần sắc hơi sững sờ, cũng không ngờ Đế Tuấn vừa ra tay đã là vị trí Yêu Sư.

Nhưng, như vậy mới có thành ý, dù sao Côn Bằng lúc này cũng không phải Côn Bằng của trước đây.

Nghĩ đến đây, Bạch Trạch chắp tay với Đế Tuấn, sau đó xoay người rời đi.

Đế Tuấn nhìn theo bóng Bạch Trạch rời đi, sau đó ánh mắt rơi xuống Bắc Minh, “Ngày Yêu tộc nhất thống không còn xa, tất cả sức mạnh Yêu tộc, đều phải chưởng khống trong tay mới tốt.” Hai mắt khẽ nheo lại, một đạo hàn quang lóe lên.

Thái Nhất nghe vậy, khẽ gật đầu, đã đại ca đã có tính toán, thì y không cần bận tâm nữa.

Côn Bằng lúc này có thể chưởng khống hơn hai thành sức mạnh của Yêu tộc.

Yêu tộc Bắc Minh tuy xa xa không thể sánh với số lượng do Đế Tuấn thống lĩnh, nhưng cũng không ít, đủ khoảng hai thành, cũng không phải ít.

Lần này lại thêm việc sáng tạo ra Yêu Văn, đề thăng khí vận Yêu tộc, lực lượng tín ngưỡng của yêu tộc tử dân cũng không ít hội tụ vào Côn Bằng.

Một số khí vận Yêu tộc, những điều này đều là Côn Bằng mưu tính.

Nhưng đối với điều này, Đế Tuấn tự nhiên không thể để Côn Bằng chưởng khống nhiều như vậy.

Với tư cách Yêu Hoàng của Yêu tộc, nếu để Côn Bằng chưởng khống hai thành sức mạnh, bị đoạt đi không ít lực lượng tín ngưỡng

và khí vận, thì đối với y, không thể dễ dàng bỏ qua như vậy.

Côn Bằng gia nhập là tốt nhất, nếu y cứ không chịu, đợi sau khi giải quyết vạn Tiên Minh, có lẽ sẽ phải giải quyết Bắc Minh.

Cái y muốn, là một Yêu Sư của Yêu tộc, chứ không phải một Yêu Sư độc lập chưởng khống hai thành sức mạnh và khí vận Yêu tộc.

Đế Tuấn suy nghĩ rồi nói với Thái Nhất: "Trong khoảng thời gian tiếp theo, ngươi tạm thời cứ tu luyện, việc Yêu tộc ta xử lý là được." Nghe vậy, Thái Nhất gật đầu, chắp tay với Đế Tuấn, rồi biến mất trong đại điện.

Đế Tuấn nhìn về phía Đông Hải, trên mặt một đạo hàn mang lóe lên.

Trong Bàn Cổ Điện, của Vu tộc.

Lúc này, Thập Nhị Tổ Vu đều có mặt, đang tiến hành thương nghị về việc Côn Bằng sáng tạo ra Yêu Văn.

"Côn Bằng ở Bắc Minh sáng tạo ra Yêu Văn, khí vận Yêu tộc lại đề thăng không ít, đối với Vu tộc ta mà nói, đây không phải chuyện tốt." Đế Giang nhíu mày, trầm giọng mở lời.

"Đại ca đừng vội, hiện tại khí vận thực lực Yêu tộc đề thăng, so với chúng ta vội hơn, chính là vạn Tiên Minh Bồng Lai kia." Hậu Thổ nghe vậy, mỉm cười đáp.

Nghe vậy, Cú Mang gật đầu nói: "Tiểu muội nói không sai, vạn Tiên Minh coi Vu Yêu là cái gai trong mắt, lần này thực lực và khí vận Yêu tộc đại tăng, với tình hình của vạn Tiên Minh, tự nhiên sẽ không thờ ơ." Nghe vậy, Đế Giang gật đầu, sự tình quả thật như vậy.

Sau khi suy nghĩ, y nói: "Vạn Tiên Minh đối với Vu tộc mà nói, cũng là một tai họa.

Ta và vạn Tiên Minh giống nhau, đều có ý muốn diệt trừ đối phương.

Phải nắm chặt thời gian tu luyện và thuần thục đại trận." "Về sau giữa chúng ta và vạn Tiên Minh, tất sẽ có giao thủ, đến lúc đó chính là lúc diệt trừ tai họa này." "Rõ!" Các Tổ Vu nghe vậy, gật đầu nói.

Sau đó, Thập Nhị Tổ Vu thương nghị một số việc trong tộc, rồi ai nấy tản đi.

Hồng Hoang, ngoài Đông Hải, Tiên đảo Bồng Lai.

Trong Tử Phủ, đại bản doanh của vạn Tiên Minh.

"Minh Chủ, lần này Yêu tộc có Yêu Văn xong, khí vận càng thêm thâm hậu, xem ra thực lực lại đề thăng không ít.

Chúng ta muốn động Yêu tộc, e rằng có chút không dễ dàng rồi." Trên đại điện, có một Chuẩn Thánh tán tu mở lời nói.

Y cũng là khách trong Tử Tiêu Cung như Đông Vương Công, chỉ là thân phận khác biệt mà thôi, cũng là một trong những tán tu đầu tiên gia nhập vạn Tiên Minh.

Đông Vương Công nghe vậy, thần sắc hơi âm trầm, trong đôi mắt thâm thúy lóe lên một đạo hàn quang.

"Vu Yêu nhị tộc, sớm muộn gì cũng phải ra tay, nhưng hiện tại thời cơ chưa đúng.

Chúng ta trước tiên cứ tiếp tục phát triển thực lực đã, đợi khi thời cơ thành thục, liền là lúc một lần đoạt lấy Vu Yêu." Sau hồi lâu, Đông Vương Công ánh mắt lướt qua các tán tu phía dưới, trầm giọng nói.

"Sau lần này, thì mọi người đều hãy hảo hảo tu luyện." Y ngừng lại một chút, tiếp tục nói.

Nghe vậy, mọi người nhìn nhau, rồi chắp tay nói: "Tuân lệnh Minh

Chủ!" Nói rồi, mọi người liền ai nấy rời đi, chỉ còn Đông Vương Công, lúc này nhìn về hướng Hồng Hoang, trên mặt hàn mang lấp lánh, hồi lâu không nói.

Trên Hồng Hoang đại địa.

Đối với chuyện Côn Bằng lần này sáng tạo ra Yêu Văn, ba phe thế lực Vu Yêu nhị tộc và vạn Tiên Minh có cách ứng đối khác nhau.

Vạn Tiên Minh tuy rằng muốn ra tay, nhưng tạm thời sợ Vu Yêu nhị tộc liên thủ, vì vậy chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn, đợi khi thực lực phát triển đủ, liền là lúc vạn Tiên Minh ra tay, một lần diệt trừ Vu Yêu nhị tộc.

Còn về Vu tộc, lúc này thì đang nhìn vạn Tiên Minh và Yêu tộc, muốn tọa hưởng ngư ông chi lợi.

Dù sao, về vị trí, Yêu tộc ở gần vạn Tiên Minh hơn, vì vậy một khi vạn Tiên Minh ra tay, thì đầu tiên sẽ là Yêu tộc.

Vu tộc, về cơ bản đều ở trên Trung Ương Đại Lục, lại xa hơn rất nhiều.

Nếu thời cơ vô cùng tốt, Vu tộc không ngại một việc "một mũi tên trúng hai đích", một lần trừ đi vạn Tiên Minh và Yêu tộc hai họa hoạn.

Đương nhiên, Vu tộc cũng hiểu, Yêu tộc không đơn giản như bề ngoài, vì vậy, việc muốn mượn cơ hội này để khiến hai bên lưỡng bại câu thương, sau đó một lần trừ đi hai họa hoạn, cũng là lẽ thường tình.

Nhưng xét theo tình hình hiện tại, Vu tộc cảm thấy, về sau có lẽ Vu Yêu thật sự có thể liên thủ, diệt trừ vạn Tiên Minh.

Bởi vì trong mấy ngàn năm đó, thực lực vạn Tiên Minh, lại đề thăng không ít.

Vạn Tiên Minh lúc này, sắp đến lúc uy hiếp nhị tộc.

Vô số tu sĩ trong Hồng Hoang lúc này cũng đang quan sát, tiếp theo, e rằng cục thế lại sắp có biến đổi.

Ba phe lúc này là thế lực đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang, không lâu sau, chắc chắn sẽ bạo phát chiến hỏa.

Đến lúc đó, cục thế trong Hồng Hoang sẽ phát sinh thay đổi, rốt cuộc ai sẽ bị chôn vùi hoàn toàn trong dòng sông lịch sử Hồng Hoang, thì hãy đợi mà xem.

Trên đại điện Tử Tiêu Cung.

"Ong!" Hư không khẽ chấn động, ngay sau đó liền thấy trên đài mây cao, vô số khí nhân uẩn cùng pháp tắc chậm rãi ngưng tụ cuồn cuộn, ngay sau đó một đạo thân ảnh hiển hóa trong đó, chính là Hồng Quân Đạo Nhân.

"Vạn Tiên Minh tụ tập một bộ phận tán tu, thần ma, cũng đã gần đủ rồi.

Phần còn lại, có chăng, e rằng cũng không thể gây sóng gió gì.

Còn lại, liền để Vu Yêu dùng đao thanh tẩy những tồn tại đó.

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, cơ duyên đã đến, có nắm giữ được hay không, thì xem bản thân." Hồng Quân Đạo Nhân nhìn tình huống vạn Tiên Minh, trong lòng khẽ thở dài nói.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, lần này có thể chống đỡ được chuyện này, bảo toàn bản thân hay không, thì xem bản thân.

Hiện tại đại thế đã thành, cũng không thể thay đổi được nhiều, chỉ có thể vận hành theo quỹ tích như vậy.

Tuy nhiên, Đại Đạo ngũ thập, Thiên Diễn tứ cửu, có một đường sinh cơ ẩn thoát, chúng sinh đều có một đường sinh cơ.

Hoặc có lẽ, lần này Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, cũng có thể đoạt được một đường sinh cơ, đến lúc đó, cảnh giới tu vi bản thân, sẽ được đề thăng lớn hơn.

Vạn Tiên Minh là một thanh kiếm hai lưỡi, nhưng lúc này xem ra, đã tệ hại hơn là có lợi, còn về cuối cùng lựa chọn thế nào, thì xem bản thân.

"Tiếp theo, hoặc có lẽ, phải thúc đẩy thêm một phen nữa..." Suy nghĩ xong, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ nói một tiếng, sau đó nhìn thoáng qua Hạo Thiên và Dao Trì đang bế quan tu hành, ngay sau đó thân hình biến mất, rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về Hồng Hoang thế giới.

Với tốc độ tu vi của y, trở về Hồng Hoang thế giới cũng không quá khó khăn, cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Với tư cách là Thánh Nhân tồn tại, lúc này y đến Hồng Hoang, trừ Thanh Minh ra, những người khác, không có bất kỳ tồn tại nào phát hiện được.

Thanh Minh nhìn y tiến nhập Hồng Hoang thế giới, sau đó hướng về Vô Cực Sơn Mạch, trong mắt lóe lên một tia tinh mang.

Chương 74

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân đối tọa, trên bàn ở giữa, đặt Ngộ Đạo Trà và một đĩa Hoàng Trung Lý.

Tuy chỉ có năm quả linh quả, nhưng cũng cực kỳ bất phàm, dù sao không phải ai cũng có thể được Thanh Minh chiêu đãi như vậy.

Ngoại trừ Nữ Oa và Hậu Thổ thường ăn Hoàng Trung Lý, thì cũng chỉ có Hồng Quân Đạo Nhân mới có vinh dự như vậy, khiến Thanh Minh lấy linh trà, linh quả như thế mà chiêu đãi.

"Đạo hữu có thể có được linh căn như vậy, cũng là cơ duyên thâm hậu.

Bần đạo lần này, quả có khẩu phúc rồi." Hồng Quân Đạo Nhân tỉ mỉ quan sát Hoàng Trung Lý một phen xong, nhìn Thanh Minh mỉm cười nói.

Hoàng Trung Lý, đó là linh quả của Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, điều này rõ ràng.

Linh căn như vậy, trong Hồng Hoang cực kỳ khó có được, tổng cộng cũng không có bao nhiêu gốc.

Thanh Minh có được, đó quả thực cực kỳ bất phàm.

Tuy đối với y lúc này không có hiệu quả, nhưng thỏa mãn dục vọng khẩu phúc thì được.

Hồng Quân lấy một quả linh quả Hoàng Trung Lý, rồi tỉ mỉ thưởng thức, không khỏi khẽ gật đầu, biểu thị khá là không tệ, sức mạnh ẩn chứa trong đó cực kỳ bàng bạc, đủ để trợ giúp tu hành đề thăng không ít.

Một quả linh quả như vậy, đủ để gây không ít sóng gió trong Hồng Hoang, vậy mà trước mặt y, lại có bốn quả.

Lại còn có Ngộ Đạo Trà của Ngộ Đạo Trà Thụ Tiên Thiên Linh Căn thượng phẩm, cũng khá bất phàm.

Ở chỗ Thanh Minh này, y cũng khá là hưởng thụ.

"Đạo hữu lần này đến, phải chăng vì muốn khai tịch Tam Thập Tam Thiên Thượng Thế Giới, lập nên Thiên Đình thống ngự thiên địa?" Thanh Minh cầm chén trà trước mặt, khẽ nhấp một ngụm Ngộ Đạo Trà, sau đó lại cầm một quả Hoàng Trung Lý, cắn một miếng xong, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, chậm rãi hỏi.

Giữa lúc nhai nuốt, có sức mạnh bàng bạc du tẩu trong miệng, nhưng lại nhanh chóng bị hấp thu, tiêu thất trong Đại Chu Thiên vận chuyển, giống như sóng vỗ vào biển lớn, không để lại chút gợn sóng nào.

"Đạo hữu đoán không sai, Bần đạo chính vì việc này." Hồng Quân Đạo Nhân đặt chén trà trong tay xuống, nhìn Thanh Minh nói: "Thiên địa hữu tự, sự tồn tại của Thiên Đình quả thực là tất yếu.

Lúc này thời cơ đã đến, tự nhiên phải lập Thiên Đình, vì vậy Bần đạo lần này đến, liền muốn hỏi Đạo hữu một số chuyện về Thiên Đình." "Chuyện Thiên Đình, trong lòng Đạo hữu đã biết không ít rồi, hà tất phải hỏi Bản Tôn?" Thanh Minh nhìn y, nhàn nhạt mở lời hỏi.

"Lần này, nếu có Đạo hữu định ra phương vị khoảng cách, để Bần đạo sáng lập những việc phía sau, thì Thiên Đình, sẽ trở nên hoàn thiện hơn nữa." Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, nói.

Y cảm thấy, nếu có Thanh Minh định ra cơ sở, thì các phương diện hoàn thiện của Thiên Đình, sẽ trở nên ngày càng tốt hơn, đối với sau này, các phương diện của Thiên Đình, có thể phát huy ra nhiều

chỗ bất phàm hơn.

Huống hồ, đối với chuyện Thiên Đình, y cũng chỉ biết một số tin tức từ quỹ tích vận hành của Thiên Đạo mà thôi.

Y cảm thấy, Thanh Minh hẳn là biết nhiều hơn một chút, vì vậy, lần này mới đến Hỗn Nguyên Cung.

Chẳng phải là y không thể khai tịch đại thiên thế giới.

Với tu vi lúc này của y, chỉ cần vung tay là có thể sinh diệt đại thiên thế giới mà không tốn chút khí lực nào.

Nhưng vì Thiên Đình về sau có thể phát huy ra sự bất phàm tốt hơn, để Thanh Minh hoàn thiện hơn, đó quả thực là một việc không tồi.

Thiên Đình, không thể chỉ nhìn hiện tại, mà phải nhìn về sau.

Tất cả, đều vì sau này.

Thanh Minh nhìn y, trong đôi mắt thanh triệt dường như ánh chiếu thiên địa, tất cả quy tắc, pháp tắc đều không thể ẩn giấu.

"Thiên địa hữu tự, Thiên Đình lập nên, đối với Thiên Đạo vận hành cũng có chỗ tốt.

Bản Tôn có thể đáp ứng, trợ giúp định ra cơ sở." Sau vài hơi thở, Thanh Minh khẽ gật đầu nói.

"Như vậy, liền đa tạ Đạo hữu rồi." Hồng Quân Đạo Nhân mỉm cười nói.

Thanh Minh gật đầu.

Chuyện này đối với Bản Tôn, cũng không khó, chỉ cần vung tay là có thể khai tịch một phương đại thiên thế giới khá ổn cố, còn lại, thì để Hồng Quân Đạo Nhân và lực lượng Thiên Đạo làm.

Các phương diện của Thiên Đình đều phải lập nên, tình huống trong đó, đến lúc đó sẽ tốt hơn không ít so với nhiều khu vực Hồng Hoang.

Đó, cũng là ưu thế của Thiên Đình, cũng có thể về sau thể hiện ra sự bất phàm.

Khai tịch Thiên Đình, đối với việc hoàn thiện thiên địa, bổ sung một số phương diện của Thiên Đạo, đều có chỗ tốt, vì vậy Thanh Minh mới đáp ứng trợ giúp khai tịch một phương thế giới khá ổn cố, còn lại, thì không tham dự.

"Ong!" Đột nhiên, mi tâm Thanh Minh chấn động, ấn ký Lôi Đình Đại Đạo phóng ra thần quang rực rỡ, trong đôi mắt tràn ngập lôi quang chói lọi.

"Oanh long!!!" Trên Khánh Vân, lôi đình va chạm, tán phát khí tức khủng bố.

Đồng thời, trên Cửu Thiên, mây dày cuồn cuộn, Thiên Phạt chi uy hạo hãn giáng lâm, khiến vô số sinh linh Hồng Hoang, vô số tồn tại trong Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh thần sắc kinh hãi.

Lúc này, mọi người tĩnh lặng ngưng vọng, chờ cảnh tượng khủng bố tiếp theo.

Trên Cửu Thiên, mây dày ngưng tụ, che khuất nhật nguyệt tinh thần, giữa thiên địa một mảnh hôn ám.

"Oanh!" Đột nhiên, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình từ bóng tối xuất hiện.

Đạo lôi đình đó, là thánh quang khai thiên tích địa, xé rách khu vực hóa thành hắc ám vô biên, chiếu sáng thiên địa.

Đạo lôi đình giáng xuống, mang đến lại không phải ấm áp và hy

vọng, mà là khủng bố, đại khủng bố.

Dưới đạo Thần Lôi đó, khu vực thời không bị hủy diệt, hủy diệt triệt để, nhưng đồng thời, lại có thiên địa đản sinh!

"Oanh long long!!!" Tiếng lôi đình khủng bố theo sát, sau đó liền thấy khu vực thời không bắt đầu phân tách.

Thời không phá toái, sau đó diễn hóa thành Hỗn Độn chi địa.

Sau đó, khu vực Hỗn Độn lại trong sự hủy diệt cổ đại, bắt đầu diễn biến, phân tách.

Thanh khí thăng lên, phía trên là Càn, Càn giả, Thiên vậy!

Trọc khí trầm xuống, phía dưới là Khôn, Khôn giả, Địa vậy!

Thiên địa sơ khai, vạn lôi giáng lâm, chống đỡ thiên địa diễn biến, cả thế giới biến thành biển lôi đình, khủng bố đến cực điểm.

"Oanh!" Đúng lúc này, trên Cửu Thiên, lại một đạo Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống.

Lôi lạc, quần tinh xán lạn, diễn hóa Tinh Thần Đại Hải!

Đạo Thiên Phạt Lôi Đình thứ nhất, nếu là hủy diệt, thì đạo Thiên Phạt Lôi Đình thứ hai, chính là sáng tạo!

Vô số tinh quang hội tụ trên lôi đình, lôi đình xé rách thiên địa đang thành hình lúc này, sau đó in vào thiên tế, hiển hóa ra Tinh Thần Đại Hải.

Không biết trôi qua bao lâu, Tinh Thần Đại Hải tinh quang xán lạn, tinh thần như biển dần dần diễn hóa ra.

Như vậy, mây dày trên Cửu Thiên dần dần tan đi, thiên địa khôi phục sắc thái thanh minh.

Thanh Minh cũng thu tay về, đã hạ xuống hai đạo Thiên Phạt Lôi

Đình, mọi việc đều hoàn thành, trợ giúp khai tịch một phương đại thiên thế giới khá ổn cố.

Còn lại, thì tùy y.

Hồng Quân Đạo Nhân thấy vậy, trong lòng dấy lên sóng lớn, Thiên Phạt Lôi Đình của Thanh Minh lúc này thật sự quá khủng bố.

Mức độ ổn định của phương thế giới này, tuyệt đối trên cả những gì y tự tay khai tịch, uy lực thật khủng bố!

Nhưng ngay sau đó, y cũng ra tay, không chờ đợi thêm.

"Oanh long long!!!" Trên Cửu Thiên, lại một lần nữa vang lên từng trận oanh minh, ngay sau đó liền có lực lượng Thiên Đạo khủng bố hạo hãn tụ long, dưới sự trợ giúp của Hồng Quân Đạo Nhân, bắt đầu cải tạo mọi thứ trong thế giới.

Lúc này, giữa thiên địa, khu vực nguyên bản hiển hóa ra từng mảnh đại lục.

Những đại lục này lơ lửng giữa không trung, tựa như các đảo giữa trời, lúc này hình thành một cảnh sắc tuyệt mỹ.

Vô số linh khí ngưng kết, khí Càn Khôn và lực Âm Dương lại diễn hóa ra.

Mây mù lượn lờ, hà quang vạn trượng, trong đó có một số tiên thú xuất hiện, bay lượn giữa thiên địa.

Trên tiên đảo, vạn vật xanh tươi, tiên sơn trùng điệp, ẩn hiện trong mây mù hà quang, tăng thêm vài phần cảm giác thần bí.

"Hoa lạp lạp!!!" Ngay sau đó, lại thấy vô số lưu ly bảo quang chợt hiện trong tay y, khí tức hạo hãn ba động ra, toàn bộ quy tắc, pháp tắc, linh khí v.v... của thiên địa, đều bị Hồng Quân Đạo Nhân điều động.

"Ong!" Khoảnh khắc tiếp theo, mọi sự diễn hóa, y vung tay một

cái, vô số lưu ly bảo quang đổ xuống, rơi trên tất cả tiên đảo và đại lục, bắt đầu thay đổi mọi hình dạng.

Lúc này, trên một số tiên đảo, lầu các điện vũ, tiên khí lượn lờ, vạn đạo kim quang cuộn hồng nghê, ngàn dải thụy khí phun tử vụ, quần áo lụa là, tinh thần xán lạn, quan phù dung, kim bích huy hoàng, trâm ngọc ngọc châu, chương vàng sắc tím.

Trong không ít đại lục, cũng đã xảy ra thay đổi, có cung điện tọa lạc.

Những cung điện này tuy chỉ là vật Hậu Thiên, nhưng cũng khá bất phàm.

Sau những điều này, quy mô Thiên Đình diễn hóa, cũng đã hoàn thành hơn tám thành, còn lại, thì dựa vào sự diễn biến chậm rãi sau này.

Lúc này, y đã thu tay về.

"Có Đạo hữu khai tịch phương thế giới này, lại có Bản đạo điểm xuyết, như vậy, phương Thiên Đình này, cũng sẽ trở nên khác biệt." Hồng Quân Đạo Nhân thu tay xong, nhìn Thanh Minh, mỉm cười nói.

Thế giới mà Thanh Minh khai tịch, quả thực khá ổn cố, cũng khá hoàn chỉnh.

Lại thêm việc điểm xuyết cùng các phương diện hoàn thiện của lực lượng Thiên Đạo, phương thế giới này, đặt trong các đại thiên thế giới, đều là thượng thượng chi tuyển.

Đó cũng là nguyên nhân lần này tìm Thanh Minh, nhờ Bản Tôn hiệp trợ ra tay.

Có sự hiệp trợ của Bản Tôn, lại thêm lực lượng Thiên Đạo, các phương diện của phương thế giới này đều đạt đến mức độ cực kỳ viên mãn, vì Thiên Đình sau này có thể tiếp tục tồn tại ổn định, điều

này là tất yếu.

Bằng không thì, y đã sớm tự mình ra tay khai tịch một phương đại thiên thế giới.

Nhưng về sau có thể sẽ bị đánh nát, như vậy, không có lợi cho việc tính toán lâu dài, cần phải có tình huống ổn định hơn mới được.

Tình hình hiện tại, các phương diện đều thỏa mãn yêu cầu của y.

"Thiên Đình nay xuất hiện, e rằng sẽ gây không ít sóng gió trong Hồng Hoang." Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, chậm rãi nói.

Chương 75

Tuy hiện tại thời cơ cũng đã gần đến, nhưng hiển nhiên Hồng Quân Đạo Nhân muốn thúc đẩy thêm một phen cục thế Hồng Hoang, để an bài trước đó hoàn thành nhanh hơn, như vậy, Hồng Hoang mới có thể phát triển tốt hơn.

"Thời cơ đã cận, Thiên Đình hiện thế cũng hợp lý.

Còn về chuyện gây sóng gió, thì dù không có Thiên Đình, cục thế cũng đã gần đến lúc thay đổi rồi." Hồng Quân Đạo Nhân mỉm cười nói.

Thanh Minh không đáp, chỉ cầm Ngộ Đạo Trà, bình tĩnh uống.

Hồng Quân Đạo Nhân uống cạn Ngộ Đạo Trà trong chén xong, chắp tay với Thanh Minh nói: "Lần này đa tạ Đạo hữu tương trợ, hiện tại Thiên Đình đã lập, Bần đạo liền không lưu lại nữa, cáo từ!" Thanh Minh khẽ gật đầu, không mở lời, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân trực tiếp biến mất tại chỗ.

Y nhìn thoáng qua Tam Thập Tam Thiên Thượng Thế Giới, lại nhìn thoáng qua Vu Yêu nhị tộc và vạn Tiên Minh trong Hồng Hoang, lắc đầu, tiếp tục uống Ngộ Đạo Trà trong tay, ngồi xem phong vân diễn biến.

Trong Bàn Cổ Điện.

Đế Giang, Cú Mang, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh bốn vị Tổ Vu tề tụ, nhìn về Tam Thập Tam Thiên Thượng Đại Thiên Thế Giới, đều trầm mặc không nói.

"Thủ đoạn như vậy, e rằng là bút tích của Đạo Quân và Đạo Tổ." Sau hồi lâu, Huyền Minh khẽ nói một câu, trên gương mặt tươi cười

hiện lên một tia ba động.

"Trước có lôi đình giáng xuống, khai tịch thế giới, sau có lực lượng Thiên Đạo bàng bạc cùng lực lượng Thánh Nhân, hoàn thiện trong Tam Thập Tam Thiên Thượng Thế Giới.

Bút tích lần này, trừ hai vị đó ra, thì không còn ai khác." Chúc Cửu Âm tiếp lời.

"Ta chỉ hiếu kỳ, phương đại thiên thế giới này, rốt cuộc ý muốn làm gì?

Theo lẽ thường, bút tích như vậy, hẳn sẽ can hệ trọng đại, e rằng, sẽ điên đảo cục thế Hồng Hoang lúc này, khiến Hồng Hoang thêm phần bất bình tĩnh." Cú Mang vẻ mặt ngưng trọng, trầm giọng nói, trong lòng có chút suy đoán.

"Nhị đệ nói không sai, tuy tạm thời chưa rõ chuyện này, nhưng chắc chắn không hề đơn giản.

Nếu sự tình có biến, e rằng chúng ta cũng phải chuẩn bị." Đế Giang thần sắc hơi nghiêm, nhàn nhạt nói.

"Đại ca yên tâm!" Ba vị Tổ Vu hiểu rõ ý trong lời nói, lập tức chắp tay đáp.

Đế Giang ánh mắt nhìn về phương đại thiên thế giới kia, hai mắt khẽ nheo lại, một đạo tinh mang lóe lên.

Trong Vạn Yêu Điện, của Yêu tộc.

"Yêu Hoàng, thủ đoạn của hai vị kia lúc này, chẳng lẽ cũng tính toán giống ngài?" Bạch Trạch nhíu mày, nhìn Đế Tuấn chắp tay nói.

"Đại ca, như vậy, chúng ta chẳng phải sẽ mất đi tiên cơ sao?

Tồn tại như vậy sớm hiện thế, e rằng sẽ dẫn động vài phe thế lực ra tay, như vậy, cơ hội của Yêu tộc ta, chẳng phải sẽ giảm đi rất

nhiều?" Thái Nhất cau mày chặt, nhìn Đế Tuấn, trong miệng ngưng trọng nói.

Nếu vài phe thế lực, Vu Yêu nhị tộc, lại thêm vạn Tiên Minh, nếu có những tồn tại khác, dưới cuộc hỗn chiến như vậy, sẽ không hề dễ dàng.

"Cục thế tuy rằng sẽ trở nên hỗn loạn, khiến nhiều phe tham dự, quả thực là một điểm không tốt.

Nhưng lần này sớm hiện thế, cũng tiết kiệm cho ta không ít chuẩn bị, cũng không cần phải dự lưu thủ đoạn khai tịch không gian, có thể trực tiếp dồn vào các phương diện khác.

Còn về những tồn tại như vậy, trừ Vu tộc và vạn Tiên Minh ra, những tồn tại khác, không nhất định sẽ cảm thấy hứng thú.

Còn về Vu tộc, và vạn Tiên Minh, với tình thế hiện nay, vạn Tiên Minh có khả năng tồn tại lâu dài sao?" Đế Tuấn ngón tay khẽ gõ phù thủ, ánh mắt lướt qua Thái Nhất và Bạch Trạch.

"Bạch Trạch đã hiểu!" Bạch Trạch chắp tay nói.

Như vậy, đó là cuộc tranh đấu của ba phe.

Nhưng vấn đề của vạn Tiên Minh đã sớm hiển hiện, Vu Yêu nhị tộc vốn sẽ không để vạn Tiên Minh tồn tại quá lâu.

Nay Thiên Đình hiện thế, đã đẩy nhanh tiến độ rồi, sẽ không có những thay đổi khác.

Đến lúc đó, liền lại là Vu Yêu chi tranh.

Nhưng Vu tộc so với Thiên Đình và đại địa, hiển nhiên đại địa là thích hợp nhất.

Dù sao Tổ Vu là do tinh huyết Bàn Cổ dung hợp trọc khí sát khí mà sinh ra, đại vu tiểu vu dưới trướng lại là do tinh huyết Tổ Vu dung

hợp trọc khí sát khí mà sinh ra.

Thanh khí thăng lên thành trời, trọc khí trầm xuống thành đất.

So sánh như vậy, tự nhiên đại địa thích hợp hơn cho Vu tộc sinh tồn.

Đương nhiên, sự việc không có gì tuyệt đối, vì vậy Đế Tuấn muốn phòng bị Vu tộc, điểm này, Bạch Trạch cũng hiểu rõ hàm nghĩa trong đó.

"Bạch Trạch, chuẩn bị tốt mọi chuyện đi.

Có lẽ, thời gian liên thủ với Vu tộc ra tay, không còn xa nữa." Đế Tuấn suy nghĩ rồi nói với Bạch Trạch.

"Vâng!" Bạch Trạch đáp một tiếng, rồi xoay người rời đi.

"Đại ca, chúng ta muốn liên thủ với Vu tộc, liệu Vu tộc có đáp ứng ra tay không?

Dù sao, dưới tình huống chúng ta và vạn Tiên Minh lưỡng bại câu thương, Vu tộc sẽ là kẻ thu lợi lớn nhất." Thái Nhất nhíu mày, hỏi.

"Vu tộc sẽ ra tay.

Ý muốn diệt trừ vạn Tiên Minh của họ, không hề thua kém Yêu tộc ta.

Ta không ra tay, họ cũng sẽ ra tay.

Hơn nữa, Yêu tộc ta liên hợp, tự nhiên là muốn xem thủ đoạn của Yêu tộc ta, xem thực lực hiện nay đã đến mức nào." Đế Tuấn hai mắt hơi nghiêm nghị, nhìn về Tam Thập Tam Thiên Thượng, trong phương đại thiên thế giới kia, không nói thêm gì nữa.

Nghe vậy, Thái Nhất gật đầu, không nói thêm gì nữa, ánh mắt cũng rơi về Tam Thập Tam Thiên Thượng.

Trong vạn Tiên Minh, lúc này ít có nghị luận, đều dồn ánh mắt chăm chú vào Tam Thập Tam Thiên Thượng, nhìn về phương đại thiên thế giới đang gây không ít sóng gió kia.

Nơi đó rốt cuộc có ý đồ gì, mọi người cứ từ từ xem diễn biến sự tình.

Vạn Tiên Minh vốn là do Đạo Tổ chiếu mệnh mà lập, chiếm cứ đại nghĩa.

Nếu phương đại thiên thế giới kia có đại lợi ích, thì nên là vạn Tiên Minh đi trước, tự nhiên không vội, cứ từ từ xem đã.

"Nếu tồn tại này, liên quan đến ba phe thế lực, cục thế, e rằng sắp thay đổi." Tây Vương Mẫu vẻ mặt ưu sầu, nhìn về Tam Thập Tam Thiên Thượng, trong miệng ngưng trọng nói.

Đối với nỗi lo lắng của nàng, Đông Vương Công cũng rõ, nhưng kế sách hiện tại, chỉ có thể đánh cược thời gian.

Nhưng, cuối cùng nếu thời cơ không đúng, trong tình huống không còn cách nào, thì cũng chỉ có thể liều một phen.

Tam Thập Tam Thiên Thượng.

Hồng Quân Đạo Nhân phản hồi Hỗn Độn thế giới.

Tại nơi đây, y vung tay một cái, ngay sau đó liền thấy ở lối vào của phương đại thiên thế giới kia, hiện lên một đạo Thiên Môn, trên đó viết ba chữ 'Nam Thiên Môn'.

Sau Nam Thiên Môn, chính là phương đại thiên thế giới kia, trong đó hà quang rực rỡ, linh khí sung mãn, quả là một tiên cảnh cực kỳ tốt đẹp.

"Oanh!" Trên Cửu Thiên đột nhiên truyền ra một tiếng nổ vang, truyền khắp Hồng Hoang, vô số sinh linh ngẩng đầu ngưng vọng.

“Trong Hồng Hoang, thế lực bất ổn.

Hôm nay khai tịch Tam Thập Tam Thiên một phương đại thiên thế giới, lập làm Thiên Đình, có thể chưởng quản Hồng Hoang thiên địa!” Lời của Hồng Quân Đạo Nhân vừa dứt, Hồng Hoang lập tức nổ tung, vô số đại thần thông giả và tu sĩ thần sắc chấn kinh, không ngờ Đạo Tổ và Đạo Quân khai tịch phương thế giới này lại có tác dụng như vậy.

Nhưng, ai là Thiên Đình chi chủ, Hồng Quân Đạo Tổ lại không nói rõ.

“Hưu!” Ngay khi vô số đại thần thông giả trong Hồng Hoang đang suy đoán, một đạo kim quang từ Cửu Thiên bay xuống, hướng về Bồng Lai ở Đông Hải.

Đông Vương Công sững sờ, nhìn y bào trên người biến hóa, lúc này giống hệt đế hoàng bào mà Đế Tuấn mặc.

Y cũng không ngờ lại có kết quả như vậy.

Hồng Quân Đạo Tổ làm thế, tuy không nói rõ, nhưng về cơ bản có thể xác định là để y làm Thiên Đình chi chủ.

Có thể chưởng quản Hồng Hoang thiên địa, cám dỗ như vậy, sao y có thể không muốn?

Chưởng quản nam tiên Hồng Hoang, nếu thành công, thì cũng sẽ có kết quả như vậy.

Nhưng hiện tại, chẳng qua là đem chuyện này làm sớm hơn mà thôi.

Tình hình hiện nay, đã là mũi tên đặt trên cung không thể không bắn, từ khi tiếp nhận cơ duyên đó, đã là như vậy.

Trong lòng tuy rõ, nhưng với tình hình lúc này, y lại không thể từ

bỏ.

Nếu không tranh một lần, Đại Đạo chi lộ làm sao đi tiếp?

Vì vậy, trong nháy mắt, y cũng đã chấp nhận.

Thời cơ đã đến mức này, vậy thì cứ tranh một phen thôi.

Các tán tu ngồi phía dưới chấn kinh nhìn nam tử khoác đế hoàng bào trước mắt, thần tình trên mặt cực kỳ phức tạp.

Minh Chủ vạn Tiên Minh, thoắt cái đã biến thành nhân tuyển nội định của Thiên Đình.

"Cung hạ Minh Chủ..." Trong đó không biết ai mở đầu, mọi người nhao nhao cúi mình hành lễ.

Đông Vương Công mỉm cười quét mắt nhìn mọi người có mặt, trong đáy mắt lóe lên một tia dị sắc.

"Nếu vạn Tiên Minh ta chiếm cứ Thiên Đình, thì chư vị ắt sẽ là công thần đầu tiên.

Trong hai tộc Vu Yêu, linh bảo chắc chắn không ít, nếu ta thành công chiếm cứ Thiên Đình, vật trảm thi của chư vị, sẽ không cần phải lo lắng nữa." Đông Vương Công nhìn họ, nhàn nhạt nói.

Nghe vậy, mắt mọi người sáng lên, có dụ hoặc như linh bảo, tự nhiên sẽ không từ chối.

"Chúng ta tất định trợ Minh Chủ đăng thượng Thiên Đình, chưởng quản Hồng Hoang!" Mọi người nhao nhao chắp tay, thanh âm vang dội.

Đông Vương Công khẽ gật đầu, đối với biểu hiện của họ vô cùng mãn ý.

Sau đó, ánh mắt y nhìn về Hồng Hoang, nhìn về nơi Vu Yêu nhị tộc tọa lạc, hai mắt khẽ nheo lại, "Vu Yêu..." Tây Vương Mẫu nhìn

Đông Vương Công, lại nhìn Vu Yêu nhị tộc, trong lòng thở dài một tiếng, cục thế, thật sự đã đến mức này.

Trong Hồng Hoang, không ít thần ma và tu sĩ lại kinh ngạc trước hành động này của Hồng Quân Đạo Tổ.

Tam Thanh, Hồng Vân, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề v.v...

Chương 76

những vị khách đồng thời của Tử Tiêu Cung, lúc này đều cảm thấy hành động này của Đạo Tổ, không khỏi có chút thiên vị Đông Vương Công.

Tuy không biết họa phúc của Thiên Đình, nhưng bất luận thế nào, đó cũng là một cơ duyên.

Dù sao vạn Tiên Minh đã đến cảnh địa này, liều một phen, là cơ duyên.

Nếu đoạt được Thiên Đình, thì sau này vạn Tiên Minh tất định sẽ càng thêm huy hoàng, hấp dẫn thêm nhiều sức mạnh gia nhập.

Nhưng, tình hình lúc này chưa rõ ràng, suy tính như vậy cũng vô dụng.

Đối với Thiên Đình, tự nhiên không tranh đoạt với Vu Yêu và vạn Tiên Minh.

Tình hình lúc này, phải xem Vu Yêu nhị tộc và vạn Tiên Minh thôi.

Vu Yêu hai tộc, lúc này cũng quả thực vô cùng quan tâm.

Trong Bàn Cổ Điện, ngay khi Hồng Quân Đạo Tổ định ra chuyện này, liền lại thương nghị.

"Thiên Đình hiện thế, vốn đã khiến cục thế Hồng Hoang sắp biến đổi, nay lại sách lập Đông Vương Công làm Thiên Đình chi chủ nội định, e rằng sẽ đẩy y lên đầu sóng ngọn gió." Huyền Minh nhìn Thiên Đình phía trên, hà quang vạn trượng, linh khí ngưng kết, trong miệng mỉm cười nói.

"Thập muội nói tuy không sai, nhưng Thiên Đình, cũng là một nơi cơ duyên.

Đông Vương Công vốn được Đạo Tổ khâm điểm là thủ lĩnh nam tiên, quản lý Hồng Hoang, lúc này nội định chưởng khống Thiên Đình, cũng không có gì là không thể." Chúc Cửu Âm nghe vậy, mở lời nói.

"Thiên Đình đã lập, cục thế Hồng Hoang đã phát sinh thay đổi.

Tiếp theo, e rằng Yêu tộc sẽ không kìm nén được nữa.

Ta đoán, không lâu sau, chúng sẽ liên thủ với Vu tộc ta." Đế Giang ánh mắt nhìn về phía Yêu tộc, tựa cười mà không cười nói.

"Đại ca, nếu Yêu tộc liên thủ với Vu tộc ta, sau khi trừ đi vạn Tiên Minh, Thiên Đình, chúng ta có nên..." Cú Mang ánh mắt nhìn về Đế Giang bên cạnh, lời trong miệng chưa dứt.

Cùng với lời y mở, ánh mắt Huyền Minh và Chúc Cửu Âm cũng rơi trên người Đế Giang, chờ đợi quyết định của y.

"Thiên Đình, tranh thì phải tranh, nhưng căn cơ của Vu tộc, dù sao cũng ở trên đại địa." Đế Giang suy nghĩ rồi nói.

Nghe vậy, ba vị Tổ Vu gật đầu.

Tình huống của Vu tộc tự nhiên họ đều biết, so với tồn tại như Thiên Đình, đại địa hiển nhiên thích hợp hơn cho Vu tộc.

Tình hình hiện nay, Vu Yêu nhị tộc muốn thực sự phân định thắng bại, cũng không hề dễ dàng.

Trước đây hai tộc đều muốn ở trên Hồng Hoang đại địa, muốn lại một lần nữa lớn mạnh, cũng không dễ.

Nhưng hiện nay có Thiên Đình, nếu Yêu tộc đi Thiên Đình, đối với Vu tộc, cũng là một cơ hội.

Tuy rằng cũng sẽ khiến Yêu tộc đắc lợi, nhưng lúc này cũng không có cách nào, trừ phi Vu tộc hiện tại có thực lực triệt để diệt trừ Yêu tộc, bằng không, chuyện như vậy là khó tránh khỏi.

Vì vậy, Thiên Đình và đại địa, Vu tộc chỉ có thể bảo trụ một cái.

So sánh như vậy, thì chỉ có đại địa là thích hợp nhất.

Còn về Yêu tộc và Thiên Đình, cũng chỉ có thể từ từ tính toán.

"Ta đã hiểu!" Cú Mang gật đầu, đã hiểu rõ tính toán của Đế Giang.

Bốn vị Tổ Vu ánh mắt chuyển động, lại một lần nữa nhìn về Thiên Đình và vạn Tiên Minh.

Trong Vạn Yêu Điện, của Yêu tộc.

"Yêu Hoàng, Đạo Tổ đối với Đông Vương Công, e rằng có chút thiên vị rồi." Kế Mông thần sắc lạnh lẽo, chắp tay với Đế Tuấn nói.

"Nội định là một chuyện, có thể chưởng khống Thiên Đình hay không, lại là một chuyện khác." Đế Tuấn tay khẽ gõ phù thủ, nhàn nhạt mở lời.

"Yêu Hoàng nói không sai.

Tồn tại như vậy, tất định sẽ dẫn động ba phe thế lực ra tay.

Đến lúc đó vạn Tiên Minh muốn tranh giành được, e rằng không dễ dàng." Bạch Trạch gật đầu nói.

"Bạch Trạch, mọi chuyện chuẩn bị thế nào rồi?" Đế Tuấn suy nghĩ rồi, ánh mắt nhìn về Bạch Trạch.

"Hồi bẩm Yêu Hoàng, đều đã chuẩn bị gần xong rồi." Bạch Trạch hiểu rõ, cái Đế Tuấn nói, chính là chuyện ra tay với vạn Tiên Minh.

"Sau khi an bài thỏa đáng những việc còn lại, liền đi Vu tộc một chuyến đi.

Chuyện liên thủ Vu tộc, cần phải làm sớm." Đế Tuấn ánh mắt thâm thúy, khó đoán, trong miệng nhàn nhạt nói.

"Ta đã hiểu!" Bạch Trạch gật đầu, chắp tay với y rồi xoay người

rời đi.

Đế Tuấn nhìn bóng Bạch Trạch rời đi, trong lòng suy nghĩ xong, phất tay, Kế Mông, Anh Chiêu cùng các yêu thần khác liền chắp tay rời đi.

Trong điện chỉ còn lại Đế Tuấn và Thái Nhất hai người.

"Đại ca, Vu Yêu liên thủ, sau khi trừ đi vạn Tiên Minh, nếu Vu tộc cũng tranh đoạt quyền chưởng khống Thiên Đình, đối với chúng ta, e rằng vẫn không hề đơn giản." Thái Nhất khẽ nhíu mày, nhìn Đế Tuấn nói.

"Vu tộc tuy rằng cũng có thể ở trong Thiên Đình, nhưng xét đến cùng, căn cơ của họ vẫn ở trên Hồng Hoang đại địa.

Thiên Đình hoặc có lẽ sẽ tranh, nhưng sẽ không liều chết với ta.

Điểm này, ta chỉ cần thể hiện ra dáng vẻ một khi ra tay liền liều chết là được." Đế Tuấn nghe vậy, suy nghĩ rồi, mở lời nói.

Thái Nhất gật đầu, như vậy cũng khả thi, đến lúc đó, thì xem tình huống Vu tộc.

"Thái Nhất, việc trảm ra một thi của ngươi ước chừng trong vòng hơn trăm năm là có thể rồi.

Khoảng thời gian này ngươi đừng bận tâm chuyện gì nữa, an tâm tham ngộ trảm thi đi.

Đến lúc đó ra tay với vạn Tiên Minh, sẽ có tác dụng cực kỳ lớn." Đế Tuấn cũng nhìn ra tình huống của Thái Nhất lúc này, dặn dò một câu.

"Đệ đã hiểu, đại ca!" Thái Nhất gật đầu, sau đó liền biến mất trong đại điện.

Đế Tuấn nhìn thoáng qua xong, liền đi về phía ngoài điện.

Dưới Bất Chu Sơn, ngoài Bàn Cổ Điện.

Bạch Trạch tốn ba trăm năm thời gian, cuối cùng cũng đến trước Bàn Cổ Điện.

"Yêu tộc Bạch Trạch, bái kiến tứ vị Tổ Vu." Bạch Trạch trong Bàn Cổ Điện, gặp Đế Giang, Cú Mang, Huyền Minh và Chúc Cửu Âm bốn vị Tổ Vu, lập tức chắp tay nói.

"Bạch Trạch!" Chúc Cửu Âm mỉm cười mở lời.

Đối với Bạch Trạch, vị yêu thần có thực lực mạnh nhất trong Thập Đại Yêu Thần, lại hiệp trợ Đế Tuấn và Thái Nhất quản lý Yêu tộc, y tự nhiên hiểu rõ.

Để Bạch Trạch đích thân đến, Đế Tuấn đối với chuyện liên thủ cũng khá coi trọng, cũng có thành ý rồi.

"Lần này ngươi đến đây, phải chăng vì muốn Vu Yêu nhị tộc liên thủ?" Đế Giang nhìn y, nhàn nhạt mở lời hỏi.

"Nguyên lai, Đế Giang Tổ Vu đã hiểu rõ rồi.

Không sai, Bạch Trạch chính vì việc này." Bạch Trạch mỉm cười đáp.

"Nếu đã như vậy, vậy thì mời ngồi xuống tường đàm!" Đế Giang làm một thủ thế mời, nhàn nhạt nói.

Bạch Trạch chắp tay, sau đó liền ngồi bên cạnh bốn vị Tổ Vu, bắt đầu tường đàm về chuyện liên thủ tiếp theo.

Một tháng sau, Bạch Trạch rời khỏi Bàn Cổ Điện.

"Đại ca, lần này muốn xuất động bao nhiêu?" Cú Mang nhìn về Đế Giang bên cạnh.

"Lần này cứ dẫn theo một ức Vu binh là được, còn về Tổ Vu, Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt đi." Đế Giang suy nghĩ xong, mở lời nói.

Cú Mang gật đầu, xem ra đại ca cũng lo lắng nếu giữa Vu tộc và Yêu tộc vào lúc đó có mâu thuẫn, thì đó cũng là một sự bảo đảm.

Bốn vị Tổ Vu giao lưu vài câu xong, liền phản hồi về bộ lạc của mình.

Trong Vạn Yêu Điện.

Bạch Trạch phản hồi về Vạn Yêu Điện, hướng Đế Tuấn hồi bẩm: "Yêu Hoàng, đã đàm phán ổn thỏa với Vu tộc, đến lúc đó sẽ liên hợp ra tay." Đế Tuấn gật đầu, nói: "Bạch Trạch, ngươi xuống dưới an bài một phen, sau đó trực tiếp ra tay với vạn Tiên Minh đi!" "Vì sao lại đột nhiên như vậy?" Bạch Trạch nhíu mày, hỏi.

"Ra tay với vạn Tiên Minh, vốn dĩ là chuyện ván đã đóng thuyền.

Trước đây thiếu cái cớ, hơn trăm năm trước, một bộ tộc dưới trướng vạn Tiên Minh đã ra tay với một bộ tộc Yêu tộc ta ở gần Đông Hải, đó chính là cái cớ.

Đã như vậy, thì cũng không cần ẩn tàng nữa, trực tiếp ra tay đi!" Đế Tuấn cũng cảm thấy thời cơ vừa hay, đã như vậy, thì cũng không cần lãng phí thời gian nữa, chuyện này giải quyết sớm thì sớm yên ổn.

"Ta đã hiểu..." Bạch Trạch gật đầu xong, liền rời khỏi đại điện.

"Vu tộc!" Đế Tuấn nhìn về nơi Vu tộc tọa lạc, trong mắt lóe lên một tia dị sắc.

Ngoài Đông Hải, tại Bồng Lai tiên đảo, trong Tử Phủ.

Thần sắc Đông Vương Công vô cùng âm trầm, nhìn mấy vị thần ma xuất ra từ Tử Tiêu Cung vừa rồi ra tay, ánh mắt hỏa quang khiêu động, hận không thể nhất chưởng phách tử, thật sự ngu xuẩn.

Thời cơ hiện tại, các phương đều đang nhìn chằm chằm, đặc biệt là Vu Yêu nhị tộc.

Nếu kéo dài thêm một chút thời gian nữa, Vạn Tiên Minh có thể trưởng thành, đủ sức đối mặt với cục diện Vu Yêu nhị tộc.

Cái thiếu lúc này chính là thời gian, đáng tiếc, tất cả đã muộn rồi.

Việc ra tay đã định trước Yêu tộc sẽ đối phó với Vạn Tiên Minh.

Giờ đây, Đông Vương Công chỉ mong Vu tộc sẽ không liên thủ với Yêu tộc.

Nếu không, muốn đối đầu cùng lúc với Vu Yêu nhị tộc, với thực lực của Vạn Tiên Minh lúc này là điều bất khả.

"Minh chủ…" Một vị thần ma trong số những kẻ phạm lỗi phía dưới lên tiếng.

"Vì hành vi đoạt linh bảo của bản thân, mà dẫn tới tai họa hủy diệt…" Đông Vương Công lạnh giọng.

Chương 77

"Sao có thể như vậy?!" "Đế Tuấn đã dẫn Yêu tộc giáng lâm Đông Hải rồi, tất cả hãy ra tay nghênh địch!" Dứt lời, Đông Vương Công liền bước ra ngoài Tử Phủ.

Những thần ma kia muốn biện giải vài phần, nhưng đột nhiên, một cỗ khí thế khủng bố bao trùm, khiến thần sắc chúng đại biến.

Yêu tộc, thật sự đã tới rồi… Đế Tuấn dẫn dắt Yêu tộc cư cao lâm hạ, nhìn Đông Vương Công cùng một chúng cao tầng thần ma, tán tu của Vạn Tiên Minh.

Hắn không vội ra tay, bởi lẽ ở thời điểm này, có danh chính ngôn thuận là điều vô cùng quan trọng, nên hắn trước tiên triển khai chứng cứ.

Thần sắc Đông Vương Công không hề biến đổi.

Dù có chuyện hay không, Yêu tộc cũng sẽ ra tay, chỉ là thời cơ bị đẩy sớm hơn mà thôi.

Một khi cục diện đã tới mức này, cũng không còn gì để nói nữa.

Phía sau hắn, thần sắc những thần ma đã ra tay trở nên trắng bệch như tờ giấy.

Thì ra, tất cả đều là kế của Đế Tuấn.

Mưu đồ tiên thiên linh bảo của Yêu tộc bộ tộc, ai ngờ, đã sớm bị Đế Tuấn tính kế, tất cả, đều là để đối phó Vạn Tiên Minh.

"Chiến thôi!" Đông Vương Công bước ra một bước, đạm nhiên nói.

Chúng thần ma nhìn đạo thân ảnh phía trước, ánh mắt trở nên kiên

định, trên thân bùng phát khí thế khủng bố.

"Sát!" Đế Tuấn không nói thêm lời vô nghĩa, trực tiếp hạ lệnh.

Lời vừa dứt, vô số Yêu tộc lũ lượt ra tay, dồn dập oanh kích chúng tán tu phía dưới.

"Đông!" Tiếng Hỗn Độn Chung vang vọng, âm ba hữu hình chậm rãi khuếch tán, nơi nó đi qua, cả Đại Đạo pháp tắc và Thiên Địa quy tắc đều ngưng kết lại, động tác của các cao thủ tán tu Vạn Tiên Minh phía dưới đều chậm lại vài phần.

"Oanh long long!!!" Một loạt tiếng oanh minh vang lên, công kích của chúng Yêu tộc lập tức giáng xuống, không ít tiên nhân Vạn Tiên Minh chịu đòn đầu tiên, trong đó không ít kẻ trọng thương, một số kẻ thực lực yếu hơn liền vẫn lạc ngay tại chỗ.

Thái Nhất lạnh lẽo cười một tiếng, Hỗn Độn Chung trong tay lại lần nữa vang động.

"Thời gian đảo lưu!" Ngay khi đó, giữa thiên địa vang lên một tiếng kiều hát, sau đó liền thấy Tây Vương Mẫu tay cầm Côn Luân Kính xuất hiện giữa hư không, âm ba Hỗn Độn Chung đang hồi lưu với tốc độ hữu hình.

Thái Nhất thần sắc trầm xuống, linh bảo trong tay Tây Vương Mẫu ẩn chứa thời gian pháp tắc, lúc này sự lĩnh ngộ đã không hề thấp, khi thi triển, đã đảo ngược công kích của hắn.

"Động thủ đi!" Đế Tuấn đạm nhiên nhìn một cái, sau đó bước xuyên vô tận thời không, giáng lâm phía trên Đông Vương Công, một bàn tay che trời tế nhật xuất hiện, phía trên hỏa quang oanh nhiễu, một cỗ khí tức khiến người ta rợn tóc gáy lập tức lan tràn, hung hăng phách lạc xuống.

Lúc này, Thái Nhất đã lao về phía Tây Vương Mẫu.

Còn về Bạch Trạch cùng Thập Đại Yêu Thần khác, lúc này đã nghênh chiến các cao thủ Vạn Tiên Minh, còn chúng Yêu tộc bộ chúng, dưới sự hợp lực, đang áp chế các tán tu Vạn Tiên Minh.

Đại chiến giữa hai bên bùng nổ, từng khắc từng khắc đều có nhân thủ của cả hai bên vẫn lạc.

Giữa các cao tầng, cuộc giao chiến lúc này càng thêm kịch liệt.

Đế Tuấn và Đông Vương Công giao chiến, lúc này đánh nhau kịch liệt nhất, không ít khu vực bị đánh nát, lan sang không ít tu sĩ, tộc nhân.

Trên mặt biển nổi lên vô số cự lãng vạn trượng, không ít hải tộc vẫn lạc trong đó.

Thiên địa hôn ám, trùng kích kinh hãi, không ngừng lan rộng.

Hai người giao chiến cũng đã thu hút ánh mắt của các thần ma đỉnh tiêm trong Hồng Hoang.

Bởi vì trận chiến này sẽ là trận chiến quyết định.

Cuối cùng ai sẽ còn lại, ai sẽ bị xóa tên khỏi Hồng Hoang, biến mất trong trường hà lịch sử, tất cả đều phải xem kết quả trận chiến này.

Lúc này xem ra, hai bên đều có tổn thất, không ngừng có nhân thủ của mỗi bên vẫn lạc.

Bề ngoài có vẻ thế lực ngang tài ngang sức, nhưng Yêu tộc có số lượng đông đảo, lại còn có thủ đoạn chưa xuất ra, tình huống Vạn Tiên Minh cũng không rõ ràng.

Vì vậy, tất cả, phải xem màn đối đầu bằng những thủ đoạn cuối cùng… Trong Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Chỉ vì cơ duyên, cuối cùng cũng không phải là chuyện tốt.

Cây đẹp trong rừng tất bị gió quật, trong tình huống như vậy, Vu Yêu nhị tộc làm sao có lý do để giữ Vạn Tiên Minh lại?

Kết cục lần này, e rằng đã rõ ràng…" Thanh Minh nhìn đại chiến giữa Yêu tộc và Vạn Tiên Minh, nhìn Đông Vương Công và Đế Tuấn giao thủ, đạm nhiên nói trong miệng.

Đông Vương Công đã nắm giữ cái cơ duyên này, bất kể là Nam Tiên Chi Thủ hay Thiên Đình Chi Chủ, đều đã nắm giữ, nhưng Vu Yêu nhị tộc, sẽ không để hắn được như ý.

Kết quả ngày nay, quả thực đã có thể dự đoán từ sớm.

Còn về kết quả cuối cùng của hai bên, cũng đã rõ ràng.

Ở một bên khác, Vu tộc đang hổ thị đam đam, bản thân thực lực của Yêu tộc không dưới Vạn Tiên Minh, cộng thêm Vu tộc, Vạn Tiên Minh không có bất kỳ khả năng tồn tại nào.

"Cơ duyên đã không còn khả năng, sinh cơ cuối cùng, xem hắn có thể nắm giữ được hay không…" Thanh Minh khẽ nói một tiếng, sau đó lại lần nữa cầm chén trà, yên lặng nhìn tranh giành của ba phương thế lực.

Trên Bồng Lai đảo.

"Hô!" Thân hình Đế Tuấn khẽ động, hóa thành một con Tam Túc Kim Ô che trời tế nhật, một cỗ nhiệt độ khiến người ta rợn tóc gáy lập tức bao trùm thiên địa.

Với tầm mắt của Đông Vương Công, cư nhiên có chút không thể nhìn rõ Kim Ô lớn đến mức nào.

Cỗ Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa đang thiêu đốt kia, dường như muốn phần tận tứ hải, phúc diệt bát hoang, vô số hải thủy ở Đông Hải bị bốc hơi, vô số thủy tộc vẫn lạc trong đó.

“Hưu!” Tam Túc Kim Ô che trời tế nhật khẽ vẫy đôi cánh, những Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa kia hóa thành vô số đạo Thái Dương Thần Thương, động xuyên vô tận thời không, đâm về phía Đông Vương Công, phong tỏa vô tận thời không, khóa chặt hắn, không nơi nào để trốn.

Thấy vậy, ngay cả Đông Vương Công lúc này thần sắc cũng ngưng trọng, lúc này đã không còn cố kỵ gì nữa, Long Đầu Quải Trượng đánh ra, quang mang chợt hiện, bao trùm thiên địa, uy năng khủng bố lập tức cuộn trào, chặn đứng vô số Thái Dương Thần Thương.

“Xích!” Khoảnh khắc tiếp theo, một tiếng kiếm minh rõ ràng vang lên, một đạo kiếm khí phá không, chém về phía Đế Tuấn.

Đông Vương Công tay cầm linh bảo Thuần Dương Bảo Kiếm, chém nát hoàn vũ, lập tức chém về phía Đế Tuấn.

“Đương!” Một tiếng kim qua giao minh lập tức vang lên, một luân linh bảo màu vàng hình bán nguyệt xuất hiện, chặn đứng Thuần Dương Bảo Kiếm, chính là Thái Dương Tinh Chí Bảo, Nhật Kim Luân.

“Bành!” Trong điện quang hỏa thạch, cự trảo của Tam Túc Kim Ô vỗ một cái giữa hư không, vô số hư không vỡ nát, hóa thành một biển mảnh vỡ, nghiền nát như bão táp vùi lấp Đông Vương Công, lập tức đánh hắn bay xuống.

Những Thái Dương Thần Thương khủng bố, vô cùng vô tận kia lúc này lại lần nữa đâm xuống.

Đông Vương Công một tay cầm Long Đầu Quải Trượng, một tay cầm Thuần Dương Bảo Kiếm, lúc này nhanh chóng chống đỡ, chặn đứng tất cả công kích trước thân.

“Ông!” Trong đôi mắt khổng lồ của Tam Túc Kim Ô, một đạo hỏa quang rực rỡ lóe lên, sau đó liền có một đạo quang mang từ trên thân phi độn ra, chính là Ác Thi của Đế Tuấn.

Ác Thi tay cầm Nhật Kim Luân, nghênh chiến.

Thấy vậy, Đông Vương Công lập tức triệu xuất Thiện Thi, tay cầm Thuần Dương Bảo Kiếm, nghênh chiến Ác Thi của Đế Tuấn, hai bên lập tức giao chiến với nhau.

Hùng!

Hùng!

Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa trên thân Tam Túc Kim Ô lúc này nồng đậm đến cực hạn, dường như là bản nguyên kim hỏa, ngưng tụ ra một cán Thái Dương Thần Thương trước thân.

Khoảnh khắc tiếp theo, Tam Túc Kim Ô lại lần nữa hóa thành Đế Tuấn, tay cầm Thái Dương Thần Thương đâm về phía Đông Vương Công.

“Bành!” “Phốc!” Tốc độ của Đế Tuấn quả thực quá nhanh, lại có những công kích kia kiềm chế Đông Vương Công.

Hà Đồ Lạc Thư chặn đứng tất cả, không kịp chống đỡ, Đông Vương Công bị Đế Tuấn trọng thương, máu vương hư không, rơi xuống đất.

“Đạo hữu!” Thần sắc Tây Vương Mẫu biến đổi, Đông Vương Công lúc này chưa vẫn lạc, tuy nhiên biết hắn không chết, nhưng thương thế lại không nhẹ.

“Đông!” Thái Nhất gõ Hỗn Độn Chung, âm ba cuồn cuộn, tịch quyển thiên địa.

Tay Tây Vương Mẫu khẽ động, tế xuất Tịnh Thủy Bát Vu, dưới

sự thúc đẩy của nàng, không ngừng phun ra Thái Âm Thủy Tinh cuồn cuộn, dường như nước sông Thiên Hà, vô cùng vô tận, tuôn chảy.

Dưới thế công gần như liên miên bất tuyệt như vậy, uy thế Hỗn Độn Chung cuối cùng cũng bị suy yếu một chút, nhưng uy năng tàn dư vẫn vô cùng khủng bố!

Thấy vậy, thần sắc Tây Vương Mẫu lạnh lẽo, tay khẽ động, Côn Luân Kính tế xuất, trong kính quang ẩn chứa thời gian pháp tắc, lúc này chiếu rọi vào dòng sông Thái Âm Thủy Tinh, lại hoảng nhược một đạo thời không trường hà, uy thế vô song.

Thái Nhất thần sắc ngưng trọng, công kích như vậy, quả thực cực kỳ khủng bố, một chưởng vỗ vào Hỗn Độn Chung, miệng chuông đối diện, bên trong ẩn chứa một cỗ lực lượng kinh khủng.

"Hỗn Độn Chung, Phá!" Lời chưa dứt, Thái Nhất tay khẽ gõ, một tiếng chuông du dương vang vọng giữa Hồng Hoang thiên địa, hoảng nhược tận cùng Đại Đạo, tất cả bắt đầu, rồi tất cả kết thúc, phiêu phiêu đãng đãng, hủy diệt tất cả.

"Oanh long long!!!" Hai đạo công kích lập tức va chạm vào nhau, tiếng oanh minh kinh thiên động địa vang lên, từng vòng sóng xung kích hữu hình lấy chỗ va chạm làm trung tâm khuếch tán!

Nơi sóng xung kích đi qua, thiên địa hư không dường như đại địa khô cằn, xuất hiện từng mảng vết nứt hủy diệt, dày đặc, phát ra âm thanh chói tai!

Khoảnh khắc tiếp theo, cuối cùng cũng không chống đỡ nổi, hoàn toàn tan vỡ yên diệt thành hư vô.

Dưới lực va chạm khủng bố như vậy, không có gì có thể tồn tại!

Tất cả vật hữu hình, tất cả vật vô hình!

Thậm chí khí lưu hỗn độn cuồn cuộn sau khi hư không vỡ nát,

trong vụ nổ, cũng trở thành khoảng không hoàn toàn, hoàn toàn vô!

"Phốc!" Tây Vương Mẫu văng ra ngoài, một ngụm tiên huyết mạnh mẽ phun ra, thần sắc trắng bệch như tờ giấy.

Sự tham ngộ thời gian pháp tắc của nàng và sự tham ngộ thời không pháp tắc của Thái Nhất qua Hỗn Độn Chung thực ra không chênh lệch là bao, nhưng Hỗn Độn Chung dù sao cũng là chí bảo, uy thế càng thêm khủng bố, bị thương dưới một kích, cũng là chuyện bình thường, may mắn thương thế không nặng.

Nhân cơ hội này, nàng đã tới trên đại địa, đứng cùng với Đông Vương Công lúc này đã đứng dậy.

Thái Nhất lúc này khí huyết cũng cuồn cuộn, suýt chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết, may mắn đã trấn áp được.

"Đại ca!" Thái Nhất bước ra một bước, tới bên cạnh Đế Tuấn, lên tiếng nói.

Đế Tuấn khẽ gật đầu, sau đó nhìn Đông Vương Công, lạnh lùng nói, "Đông Vương Công, ngươi đã bại rồi!" "Không, ta chưa bại, chỉ cần ta không ngã xuống, ta liền vĩnh viễn không bại.

Đế Tuấn, ngươi làm như vậy, là đang khiêu chiến lệnh của Đạo Tổ!" Đông Vương Công lạnh lùng nhìn hắn, lạnh giọng nói.

"Hừ, thật sự nghĩ rằng chuyện ngày nay Đạo Tổ không biết sao?

Đến mức này, Đạo Tổ không ra tay, ngươi không nhìn ra sao?" Đế Tuấn song mâu sắc lạnh, trên mặt sát ý lẫm liệt, lạnh giọng nói.

"Quả nhiên như vậy, lời Đạo hữu nói không sai!" Đông Vương Công khẽ cười một tiếng, nhìn sang Tây Vương Mẫu bên cạnh.

Chương 78

"Hôm nay Yêu tộc muốn phúc diệt Vạn Tiên Minh, ta nguyện lấy cái chết để chống đỡ, Đạo hữu có nguyện giúp đỡ không?" "Nhân quả giao triền, cùng nhau ra tay đi!" Tây Vương Mẫu khẽ thở dài một tiếng, chậm rãi nói, đã hạ quyết tâm. … Đông Vương Công nhìn Tây Vương Mẫu, cục diện ngày nay cũng không phải là không có khả năng, cũng nghe Tây Vương Mẫu nói về tình huống như vậy, cục diện hiện tại như thế này, cũng là chuyện trong dự liệu.

"Nếu sự việc bất khả vi, Đạo hữu có thể từ bỏ chức Nữ Tiên Chi Thủ, có lẽ, liền vô ngại…" Đột nhiên, Đông Vương Công lên tiếng nói.

Nghe lời đó, Tây Vương Mẫu nhìn hắn, tú mi khẽ nhíu, nhưng không lên tiếng.

Nàng biết, có thể từ bỏ chức Nữ Tiên Chi Thủ, nhưng Đông Vương Công lại không có khả năng làm vậy, sẽ không làm chuyện như vậy.

Nàng cũng biết, hắn thà chết, cũng sẽ không từ bỏ cơ duyên này.

Trong lòng khẽ thở dài, nàng nói, "Chuyện này chưa biết, Đạo hữu không cần nản chí!" Đông Vương Công cười cười, không đáp lời.

"Cộng diễn Âm Dương thôi!" Vài khắc sau, Đông Vương Công khẽ nói một tiếng, Thiện Thi quy vị, trên thân một cỗ chí dương khí tức tràn ra.

Tây Vương Mẫu khẽ gật đầu, trên thân chí âm chi khí tán phát.

Chí âm và chí dương hai cỗ khí tức lúc này giao triền vào nhau, diễn hóa đạo Âm Dương, một cỗ khí tức khủng bố đang ngưng tụ

trong đó.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn hai người cộng diễn Âm Dương, thần sắc lập tức ngưng trọng, cái đồ án huyền ảo phù hiện phía trên kia, đang mang lại cho chúng một tia cảm giác nguy cơ.

"Thái Nhất, không cần lưu thủ!" Trong song mâu của Đế Tuấn hiện lên hàn quang, ngưng thanh nói.

Nghe vậy, Thái Nhất gật đầu, không nói gì, chỉ nắm lấy Hỗn Độn Chung trong tay, lúc này siết chặt vài phần. … Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai người cùng nhau thi triển thần thông đại thuật nghịch thiên.

Trên thân Đông Vương Công có vô tận thuần dương chi khí cuồn cuộn tuôn ra, ẩn ẩn ước ước dường như hóa thành một đoàn Tiên Thiên Thuần Dương Chi Khí, chí dương chí cương, chỉ riêng khí thế lộ ra đã xuyên thủng triệt để thiên địa hư không gần đó.

Trên thân Tây Vương Mẫu bên cạnh thì có vô cùng vô tận quang mang màu đen cuồn cuộn tuôn ra, cả người dường như hóa thành một đoàn Tiên Thiên Thái Âm Chi Khí vô cùng tinh thuần, chí âm chí nhu, đồng thời cũng đóng băng và phá vỡ nửa bên thiên địa!

Thiên địa hư không gần hai người hoàn toàn hóa thành hai màu đen trắng, nửa bên đen, nửa bên trắng!

Hạo hãn vô tận thuần dương chi khí và thái âm chi khí không ngừng từ trong cơ thể hai người tràn ra, ngưng tụ thành hai điều hắc bạch thần long khổng lồ vô cùng, dài tới mấy chục vạn dặm!

Vảy dày đặc, thân rồng uốn lượn, ngang dọc giữa thủy thiên.

Trong ánh mắt phủ thị của đầu rồng, ánh mắt uy nghiêm xuyên thủng ức vạn dặm hư không!

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy hai con hắc bạch cự long xoay

tròn vào nhau, hóa thành hai đạo đường cong hình tròn, tạo thành một đồ án Âm Dương Thái Cực khổng lồ vô cùng, sừng sững giữa thiên địa.

Đông Vương Công chiếm giữ trung tâm dương ngư, Tây Vương Mẫu chiếm giữ trung tâm âm ngư, hai tay đồng thời đẩy về phía trước, Thái Cực đồ oanh nhiên chấn động, bắn ra một đạo huyền quang hai màu đen trắng có đường kính tới mấy chục vạn dặm!

Huyền quang đen trắng hoàn toàn do lực Thái Dương và Thái Âm cực kỳ thuần túy ngưng tụ thành, không ngừng xoay tròn tiến tới, chỗ Âm Dương giao hội, bùng phát vô số khí lưu hỗn độn màu xám!

Toàn bộ thiên địa hư không trên biển đều bị đạo quang trụ đen trắng khổng lồ vô cùng kia xuyên thủng triệt để, thậm chí ngay cả khí hỗn độn cũng bị ma diệt nhanh chóng, dường như một tờ giấy trắng bị cắt ra từ giữa vậy.

Đối mặt với một kích như vậy, ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất lúc này thần sắc cũng vô cùng ngưng trọng, hai người nhìn nhau một cái, sau đó gật đầu.

"Hô!" Hỏa diễm cuộn trào vạn dặm, uy thế bao trùm nửa bên trời.

Nhiệt độ không ngừng tăng cao, hư không xung quanh không ngừng vặn vẹo dung hóa, hai con Tam Túc Kim Ô che trời tế nhật xuất hiện giữa thiên địa.

Khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy hai con Kim Ô giao triền vào nhau, hóa thành một mặt trời chói lọi, xuất hiện trên bầu trời.

Song nhật đồng thiên!

Khoảnh khắc này, thu hút vô số đại năng chú mục, hai mặt trời xuất hiện trên bầu trời, toàn bộ Hồng Hoang dường như nhiệt độ đã tăng lên không ít.

Mặt trời phương viên ức vạn dặm lúc này thu nhỏ lại còn kích thước trăm vạn dặm, cỗ nhiệt độ khủng bố kia hun đốt toàn bộ Đông Hải, hỏa diễm cuồn cuộn, bao trùm khắp phương thiên địa, dưới cỗ nhiệt độ này, không ngừng vặn vẹo.

"Hưu!" Trong một phần ức vạn của sát na, đồ án Thái Cực cùng mặt trời kích thước trăm vạn dặm va chạm, tán tiên Vạn Tiên Minh và chúng Yêu tộc toàn bộ lùi ra ức vạn dặm đất, mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

Cú va chạm như vậy, nếu tới quá gần, e rằng đều sẽ vẫn lạc trong đó, ngay cả Thập Đại Yêu Thần, cũng có cảm giác như vậy.

Một điểm hàn mang phù hiện, lập tức thần quang nhấn chìm thế gian!

Khoảnh khắc này, không có nhiều âm thanh, bởi vì tất cả đều yên diệt trong đó, tinh thần vẫn lạc, chu thiên vô quang, từng trận từng trận xung kích cuồn cuộn, yên diệt ức vạn dặm đất tất cả.

Trường hà thời không đang băng tháp, trường hà vận mệnh đang vỡ nát, tất cả nhân quả rối bời.

Ngay cả khi đã lùi ra ức vạn dặm đất, một số tán tu Vạn Tiên Minh và nhân tộc Yêu tộc vẫn bị liên lụy, không ít tồn tại vẫn lạc.

"Đông!" "Hà Đồ Lạc Thư, diệt!" Ngay khi đó, giữa thiên địa, vang lên tiếng khẽ hát của Đế Tuấn, cùng một tiếng chuông trong trẻo.

Âm ba cuồn cuộn, tất cả đều bị đóng băng lại, sau đó lao về phía đồ án Thái Cực sắp băng hoại, lại có Hà Đồ Lạc Thư giáng xuống.

Với tình huống của Đông Vương Công lúc này, cùng Tây Vương Mẫu cộng diễn Âm Dương Thái Cực đã tiêu hao toàn bộ tâm thần, lúc này dưới sự thiêu đốt pháp lực, nhiều nhất chỉ có thể thao túng một kiện pháp bảo, nhưng đã bị Nhật Kim Luân chặn lại, còn về pháp bảo

của Tây Vương Mẫu, thì bị Thái Nhất ngăn cản.

"Oanh long long!!!" Một loạt tiếng nổ vang vọng cửu tiêu, toàn bộ đồ án Thái Cực nổ tung, chấn văng Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công ức vạn dặm đất, nghiền nát vô số hư không, miệng thổ tiên huyết.

Còn về Đế Tuấn và Thái Nhất cũng bị chấn lui, nhưng tình huống so với Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu mà nói, lại tốt hơn vô số lần.

"Đông Vương Công, ngươi đã bại, nếu nguyện quy phục Yêu tộc, Bản Hoàng có thể hứa cho ngươi sinh lộ!" Tam Túc Kim Ô lại lần nữa hóa thành Đế Tuấn và Thái Nhất, lúc này Đế Tuấn nhìn Đông Vương Công, đạm nhiên lên tiếng nói.

"Đế Tuấn, ta, ta chưa bại!" Đông Vương Công tay khẽ lau vết máu ở khóe miệng, lạnh lùng nói.

"Thật nực cười, tình huống ngày nay, làm sao ngươi chống đỡ được Yêu tộc của ta…" "Thì bằng cái này, nghe lệnh của ta, Tam Đảo Vạn Tiên Trận!" Đông Vương Công thần sắc lạnh lẽo, miệng quát lớn một tiếng, tất cả tán tu Vạn Tiên Minh đều động thủ.

Một trận pháp khổng lồ tựa Bồng Lai Tam Đảo, bao trùm phương thiên địa này, bao trùm tất cả Vạn Tiên Minh trong đó, công kích khủng bố đang ngưng tụ.

"Vạn Tiên Trận sao?!" Đế Tuấn lẩm bẩm một câu, sau đó khẽ quát, "Kết trận, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Lời vừa dứt, tất cả chúng Yêu tộc đều động thủ.

Thập Đại Yêu Thần cùng vô số cao thủ Yêu tộc cấp bậc Đại La Kim Tiên dưới sự dẫn dắt, nhanh chóng dàn trận, chiếm giữ vị trí của 363 ngôi Chu Thiên tinh thần còn lại, 365 ngôi tinh thần cuối cùng đều

sáng rực.

Gần như chỉ trong chớp mắt, cùng với vô lượng yêu khí bốc hơi, trên Đông Hải nhanh chóng xuất hiện một vùng tinh vực rộng lớn bao trùm mấy vạn dặm, vô cùng vô tận tinh quang xán lạn lan tỏa, diễn hóa ra một vùng tinh không hạo đại.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, thành! … Nhìn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, trên mặt Đông Vương Công không còn chút huyết sắc, Tam Đảo Vạn Tiên Trận tuy rằng cường hãn, nhưng khó địch lại đại trận của Yêu tộc.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, ngoài sức mạnh khủng bố của Yêu tộc tự thân duy trì trận pháp, còn có vô cùng vô tận Chu Thiên Tinh Thần chi lực gia trì.

Sức mạnh thiên địa như vậy, tuyệt đối không thể chống đỡ được.

"Vận chuyển đại trận, đây là cơ hội cuối cùng…" Đông Vương Công thần sắc băng lãnh, miệng quát lớn một tiếng.

Trên Vạn Tiên Đại Trận, thần quang đại trận, khí tức cuồn cuộn lên cửu thiên.

Hai tòa đại trận phù hiện giữa thiên địa, khiến vô số đại năng và tu sĩ chấn kinh không thôi.

Vạn Tiên Minh có Vạn Tiên Tích Tượng, có trận pháp như vậy, cũng phải chấp nhận, Yêu tộc, không một tiếng động, cư nhiên lại có một tòa trận pháp siêu việt Vạn Tiên Đại Trận.

Chuyện như vậy, trước đây chưa từng dám nghĩ.

Trận pháp như vậy, trong Hồng Hoang ngày nay, đã là trận pháp đỉnh tiêm.

Cỗ khí tức kia tràn ngập Hồng Hoang, khiến vô số tồn tại tâm quý.

Ở một nơi cách đó không biết bao nhiêu ức triệu dặm, Thập Nhị Tổ Vu yên lặng nhìn tất cả.

"Yêu tộc ẩn giấu thủ đoạn, quả thực không ít a.

Đại trận như vậy, quả thực phi thường, cho dù không có Vu tộc ta, Yêu tộc lần này cũng có thể loại bỏ Vạn Tiên Minh.

Lần này liên thủ với Vu tộc ta, e rằng có ý nghĩa chấn nhiếp trong đó…" Cú Mang trong song mâu quang mang chớp động, chậm rãi nói, dường như không để ý Yêu tộc có trận pháp khủng bố như vậy.

"Nếu không phải Vu tộc ta cũng có đại trận cùng trình độ, Yêu tộc lần này đánh, e rằng thật sự như ý rồi…" Đế Giang đạm nhiên cười một tiếng, lên tiếng nói.

Các Tổ Vu khác nghe lời, gật đầu, không lên tiếng.

"Thời cơ, đã gần như tới, cũng sắp tới lúc Vu tộc ta ra tay rồi…" Đế Giang nhìn trời, chậm rãi nói. … "Tinh thần hội tụ, sát!" Đế Tuấn chủ Thái Dương Tinh, Thái Nhất chủ Thái Âm Tinh, lúc này quát lớn một tiếng, tinh thần ngưng tụ thành một viên thiên thạch khổng lồ, giáng xuống Vạn Tiên Đại Trận, nơi nó đi qua hư không vỡ nát, trọng quy hỗn độn, tái diễn địa thủy phong hỏa.

"Nhanh nhanh ra tay, Âm Dương tuyệt diệt!" Đông Vương Công quát lớn một tiếng, Vạn Tiên Đại Trận lập tức vận chuyển, một đạo quang thúc đen trắng lập tức xông thẳng lên trời.

"Oanh long long!" Vô số tinh thần kiếp quang và quang thúc đen trắng va chạm vào nhau, sức mạnh khủng bố vô cùng bùng phát, lập tức bắt đầu tự nuốt chửng lẫn nhau!

Tinh thần chi lực và Âm Dương chi lực mỗi bên chiếm nửa bầu trời, nhuộm thiên địa hư không thành những sắc thái khác nhau, phát sinh những vụ đại bạo tạc kịch liệt liên miên bất tuyệt.

Vô số địa thủy phong hỏa tứ khí được diễn hóa ra, ngay sau đó hóa thành tro tàn, thậm chí ngay cả thanh trọc nhị khí bản nguyên nhất của thiên địa cũng bị đánh ra, nhưng vẫn không thoát khỏi kết cục bị hai loại sức mạnh ma diệt.

"Phốc!" Trong Vạn Tiên Đại Trận, Đông Vương Công cùng những người khác đồng loạt thổ huyết, tinh thần chi lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quả thực quá khủng bố, cộng thêm lực lượng của tất cả Yêu tộc, Vạn Tiên chi lực, cũng khó mà chống đỡ được.

Đế Tuấn cách không nhìn sang chỗ Đế Giang một cái, sau đó lại lần nữa vận chuyển đại trận, "Tinh thần chi tinh ngưng tụ, Tinh Thần Trường Hà!" 365 cán chủ tinh thần phiên kỳ, 47.800 hơn cán phó tinh thần phiên kỳ, lúc này toàn bộ lóe sáng tinh thần quang mang xán lạn, một cỗ tinh thần khí tức hạo hãn không ngừng ngưng tụ.

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, một trường hà lóe sáng tinh quang xán lạn phù hiện, tinh quang lấp lánh, khí tức hạo hãn, dưới vẻ ngoài rực rỡ, ẩn chứa sát cơ vô tận, lúc này trường hà cuồn cuộn, phá diệt tất cả.

Vạn Tiên Đại Trận không ngừng vận chuyển, quang thúc xông thẳng lên trời, không ngừng va chạm với Tinh Thần Trường Hà.

Nhưng dưới sự xung kích của Tinh Thần Trường Hà không ngừng, huyền quang trận pháp của Vạn Tiên Đại Trận không ngừng trở nên ảm đạm, trên giới bích trận pháp, cũng xuất hiện từng vết nứt, dường như khoảnh khắc tiếp theo liền muốn vỡ nát.

Đông Vương Công đại kinh, vội vàng vận chuyển toàn bộ lực lượng trận pháp để chống đỡ.

"Oanh long long!!!" Dưới sự bao bọc của tinh quang hạo hãn, truyền đến một loạt tiếng nổ, trên mỗi giới bích trận pháp của Vạn

Tiên Đại Trận, đều xuất hiện vết nứt dày đặc, đã không chống đỡ được bao lâu nữa.

"Oanh!" Lúc này, lại một viên thiên thạch giáng xuống, Vạn Tiên Đại Trận ứng tiếng vỡ nát.

Lúc này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng tiêu tán, Yêu tộc lúc này chưa thể quá quen thuộc các yếu lĩnh trận pháp, Đế Tuấn cũng cần không ngừng hoàn thiện, lúc này có thể làm được như vậy, đã đủ rồi. … Bồng Lai, đất của Vạn Tiên Minh.

Vạn Tiên Trận phá, chúng thần ma, tán tu tiên nhân của Vạn Tiên Minh đều trọng thương, không ít kẻ trực tiếp vẫn lạc trong đó.

Công kích đại trận của Yêu tộc quả thực quá khủng bố, tuyệt đối không phải trận pháp có thể chống đỡ được.

Lúc này trận đã phá, kết cục đã có thể tưởng tượng được.

Chương 79

Lực lượng của Vạn Tiên Minh, mười phần đã mất bảy phần, số còn lại đều trọng thương, đã không thể chống đỡ được Yêu tộc nữa.

"Không ngờ, Yêu tộc lại có thủ đoạn như vậy, trận chiến này, ta đã bại…" Đông Vương Công thần sắc tái nhợt, trong mắt sát ý lẫm liệt, nói với Tây Vương Mẫu bên cạnh.

Tây Vương Mẫu nghe lời, không lên tiếng.

Kết quả ngày nay, nàng cũng không ngờ, vốn cho rằng không địch lại Vu Yêu liên thủ, nhưng đối phó với một tộc đơn độc, đáng lẽ có thể.

Ai ngờ, Yêu tộc lại có trận pháp khủng bố như vậy.

Hiện tại luyện tập chưa hoàn thiện còn như vậy, nếu hoàn thiện thêm vài phần, thì Vạn Tiên Minh, e rằng một kích cũng không đỡ nổi.

Trước trận pháp như vậy, Vạn Tiên Minh bại không oan.

"Sát!" Đế Tuấn lạnh lùng nói, ánh mắt nhìn về một phương vị nào đó. 'Oanh!' Khoảnh khắc tiếp theo, liền có một cỗ sát khí khủng bố xông thẳng lên trời.

"Vu tộc!" Đông Vương Công thần sắc biến đổi, chuyện lo lắng nhất, đã xảy ra.

Vu Yêu liên thủ!

"Vạn Tiên Minh, không nên lưu lại trong Hồng Hoang." Giữa thiên địa, vang lên một âm thanh băng lãnh, những tồn tại còn lại của Vạn Tiên Minh nhìn lại, thần sắc lập tức đại biến.

Vu tộc, đã tới!

“Ra tay đi, Vu tộc nhị lang!” Đế Giang quát lớn một tiếng, dẫn theo Mười Một Tổ Vu và chúng Vu tộc lao tới.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu lúc này bị Đế Tuấn và Thái Nhất ngăn cản, ứng phó không kịp.

“Oanh!” Không bao lâu, Đông Vương Công liền bị Đế Tuấn oanh phi, thương thế trên thân lại càng chồng chất.

Tu vi thực lực của Đế Tuấn, vốn đã ở trên Đông Vương Công, tuy rằng không thắng quá nhiều, nhưng cũng đã đủ rồi.

Lần này Đông Vương Công bị thương nghiêm trọng dưới đại trận của Yêu tộc, hiện tại căn bản không phải đối thủ của hắn, nếu không phải khó mà mạt sát kẻ đồng đẳng cấp, e rằng Đông Vương Công ngày nay đã vẫn lạc dưới tay hắn.

“Đế Tuấn, Vạn Tiên Minh diệt, Yêu tộc cũng không khá hơn là bao…” Đông Vương Công lạnh lùng nói, khí tức trên thân cuồng bạo, xông về phía Đế Tuấn.

“Oanh!” Sức mạnh tự bạo cuồn cuộn, ngay cả Đế Tuấn có vô số linh bảo và thủ đoạn phòng ngự, vẫn bị thương, thần sắc tái nhợt như tờ giấy.

“Đạo hữu!” Thần sắc Tây Vương Mẫu bi lương, bởi vì vừa rồi, nàng cũng tự bạo Thiện Thi của mình, bức lui Thái Nhất.

Ánh mắt nhìn tới, chúng tán tu Vạn Tiên Minh, một số kẻ trốn thoát thì trốn thoát, số còn lại, đều vẫn lạc dưới sự liên thủ của Vu Yêu.

Toàn bộ Vạn Tiên Minh, lúc này chỉ còn lại nàng.

“Ai!” Trong lòng khẽ thở dài một tiếng, nhìn thấy lúc này một đạo Thái Dương Thần Thương mang theo uy thế vô khả thất địch, lại có tiếng Hỗn Độn Chung ngưng kết thời không, tất cả, đều đình trệ lại,

cảm giác vẫn lạc vây quanh tâm can.

Tây Vương Mẫu lúc này cũng đã từ bỏ chống cự, bây giờ, việc có từ bỏ chức Nữ Tiên Chi Thủ hay không cũng đều như nhau.

Dù sao kết quả đã như vậy, thân phận này, e rằng cũng không có tồn tại nào sẽ thừa nhận.

Huống hồ, nàng vốn không quá muốn nhận cơ duyên này, trong quá trình diễn biến sau đó, cảm giác bất an trong lòng càng ngày càng nặng.

Đến kết quả hiện tại, kỳ thực cũng có thể dự đoán được.

"Bành!" Đột nhiên, có một cỗ lực lượng vô hình phất qua, ngay cả lúc này thiên địa dưới sức mạnh Hỗn Độn Chung đều đình trệ lại, nhưng lại không thể ngăn cản cỗ sức mạnh kia ngưng tụ.

Tốc độ công kích của Thái Dương Thần Thương và Hỗn Độn Chung nhanh, nhưng trước cỗ sức mạnh kia, đều chậm lại vô số lần, dường như giữa cực nhanh và cực chậm, ẩn chứa Đại Đạo chân ý khủng bố.

Dưới sự che đậy của cỗ sức mạnh kia, công kích của Thái Dương Thần Thương và Hỗn Độn Chung giáng xuống, nhưng lại không tạo ra bao nhiêu gợn sóng không gian, dường như một bàn tay vô hình phủ bình vậy, ngay cả phương thiên địa này cũng bình tĩnh lại.

Tất cả quy tắc, pháp tắc, âm dương ngũ hành, không gian thời gian vân vân, đều bình tĩnh lại.

Tại tràng, Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu, vô số tộc nhân Vu Yêu nhị tộc thần sắc đại biến.

Có người ra tay rồi!

Một tồn tại không thể chống đỡ được!

Thủ đoạn như vậy, trong Hồng Hoang, chỉ có hai vị kia, lần này, e rằng không dễ giải quyết. … "Ông!" Hư không khẽ chấn động, sau đó liền có một đạo lôi quang lóe lên, xé toang không gian đen kịt, lộ ra một thông đạo đen kịt, sau đó từ trong đó bước ra một đạo thân ảnh, dưới chân liên hoa phù hiện, nâng đỡ hắn bước đi.

Thấy hắn, tất cả tồn tại của Vu Yêu hai tộc, thần sắc đều biến đổi.

"Bái kiến Đạo Quân!" Bất kể cao tầng Yêu tộc, cao tầng Vu tộc, hay tộc nhân hai tộc, lúc này đều lũ lượt hành lễ nói.

Thanh Minh tự thân tới đây, ra tay cứu Tây Vương Mẫu, bất kể là vì nguyên nhân gì, việc của Tây Vương Mẫu chỉ có thể như vậy.

Đạo Quân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong chớp mắt có thể mạt sát.

Giao thủ với Đạo Quân ư?

Đại trận ư?

Một đại trận được diễn luyện hoàn chỉnh, cũng không thể so sánh với một tồn tại ở cảnh giới đó.

Có thể chống đỡ được, nhưng Đế Tuấn và mấy vị Yêu Thần có thể chống đỡ được mấy chiêu?

Hơn nữa, tồn tại như Thanh Minh Đạo Quân, thủ đoạn càng thông thiên, một Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn chỉnh, cũng không dám ra tay.

Đó là tìm chết!

Vì vậy, lúc này nên khiêm tốn thì hơn, tránh để Đạo Quân ra tay đối phó với mình, thì thật sự xong đời rồi.

Còn về Tây Vương Mẫu, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không cảm

thấy có vấn đề gì, một mình nàng, không thể gây sóng gió gì.

Vì vậy, có ở đây hay không, cũng không ảnh hưởng đại cục, Đạo Quân muốn cứu thì cứu thôi.

Còn về Thập Nhị Tổ Vu, Hậu Thổ tự nhiên sẽ không để ý chuyện của Tây Vương Mẫu, các Tổ Vu khác, cũng sẽ không để ý.

Có Tây Vương Mẫu hay không, kỳ thực cục diện không quan trọng, Đạo Quân muốn làm gì thì làm.

Tiểu muội và Đạo Quân khó khăn lắm mới có tầng quan hệ như vậy, không thể vì chuyện của Tây Vương Mẫu mà giao ác với Đạo Quân.

Vì vậy, lần này căn bản sẽ không để ý chuyện của Tây Vương Mẫu.

"Chúng sinh đều có một tuyến sinh cơ, Tây Vương Mẫu tâm có ý muốn từ bỏ, đương nhiên có một tuyến sinh cơ, không thể vẫn lạc tại đây…" Thanh Minh ánh mắt chậm rãi quét qua Vu Yêu nhị tộc, lên tiếng nói.

"Tôn ý Đạo Quân!" Vu Yêu nhị tộc nghe lời, lập tức chắp tay nói.

Sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất dẫn dắt chúng Yêu tộc, hành một lễ với Thanh Minh, rồi dẫn Yêu tộc rời đi.

Vạn Tiên Minh có thể thu thập, kỳ thực cũng không nhiều, dù sao rất nhiều đã bị hủy hoại trong đại chiến.

Yêu tộc lấy một phần rồi đi, số còn lại, để lại cho Vu tộc, làm thù lao.

"Đa tạ Đạo Quân tương cứu!" Tây Vương Mẫu sau khi hồi thần, lập tức hành lễ với Thanh Minh nói.

"Ngươi đã minh ngộ sự việc này, từ bỏ chức Nữ Tiên Chi Thủ,

đương nhiên sẽ có một tuyến sinh cơ có thể đạt được, không thể vẫn lạc tại đây…" Thanh Minh nhìn nàng, chậm rãi lên tiếng nói.

Đông Vương Công thì khác, thà chết cũng không từ bỏ phần cơ duyên này, không từ bỏ chức Nam Tiên Chi Thủ, không từ bỏ vị trí Thiên Đình Chi Chủ.

Cuối cùng thiếu thời gian, nếu có thêm một đoạn thời gian nữa, chưa chắc đã không thể thành công, đáng tiếc, thời gian không cho phép hắn hoàn thành tất cả.

Bản thân không từ bỏ, nên không thể nắm bắt một tuyến sinh cơ.

Tây Vương Mẫu trong lòng đã có ý muốn từ bỏ, chỉ là công kích tới quá nhanh, cũng không kịp hoàn thành, nên Thanh Minh đã ra tay cứu nàng.

"Cơ duyên và nguy cơ, cuối cùng cũng cùng tồn tại.

Lần này có thể nhìn thấu, cũng không tệ…" Thanh Minh khẽ gật đầu nói.

"Đa tạ Đạo Quân điểm minh, trong lòng thiếp đã minh ngộ!" Tây Vương Mẫu nói.

Thanh Minh gật đầu, nhìn nàng, không nói thêm lời nào.

Tây Vương Mẫu quay mặt về cửu thiên, cất tiếng nói vang, "Ngay hôm nay, ta từ bỏ chức Nữ Tiên Chi Thủ, Tịnh Thủy Bát Vu vĩnh trấn Đông Hải Hải Nhãn!" "Oanh long long!!!" Lời Tây Vương Mẫu vừa dứt, trên cửu thiên vang lên một loạt tiếng sấm sét, hưởng ứng lời nàng nói.

"Ông!" Thân thể Tây Vương Mẫu khẽ chấn động, một đạo quang mang tiêu tán, đã từ bỏ chức Nữ Tiên Chi Thủ.

Tịnh Thủy Bát Vu từ từ bay đi, rơi vào Đông Hải.

Hoàn thành tất cả sau, trên thân nàng dường như có một số gánh nặng đã nhẹ đi không ít, sự minh ngộ trong lòng, cũng biết rõ chuyện tiếp theo nên làm như thế nào.

"Tiếp theo, tiểu tiên sẽ quay về Tây Côn Luân, đóng tiên môn, không còn đặt chân tới Hồng Hoang, không còn hỏi chuyện Hồng Hoang nữa…" Tây Vương Mẫu thần sắc túc nhiên, nói với Thanh Minh.

Lựa chọn của nàng, sau này, sẽ ở Tây Côn Luân tu hành lâu dài, không còn hỏi chuyện Hồng Hoang, không còn đặt chân vào các khu vực khác của Hồng Hoang.

Thanh Minh hiểu rõ lựa chọn của nàng, gật đầu, không lên tiếng.

"Ông!" Tay Tây Vương Mẫu khẽ động, hai kiện linh bảo xuất hiện trong tay, chính là Côn Luân Kính và Tố Sắc Vân Giới Kỳ, sau đó đưa cho Thanh Minh nói, "Tiểu tiên không còn đặt chân tới Hồng Hoang, hai kiện linh bảo này cũng vô dụng rồi, nhưng thiếp không thể để chúng bị vấy bẩn, lần này liền xem như cảm tạ Đạo Quân tương trợ…" Thanh Minh nhìn hai kiện linh bảo, đều là loại đỉnh tiêm trong cấp bậc cực phẩm.

Một trong Ngũ Phương Thiên Địa Kỳ – Tố Sắc Vân Giới Kỳ, và Côn Luân Kính ẩn chứa thời gian pháp tắc, đều là linh bảo cực kỳ lợi hại.

Sau khi hiểu rõ trong lòng, hắn cũng không từ chối, nhận lấy hai kiện linh bảo trong tay.

Tây Vương Mẫu chắp tay hành lễ xong, liền hóa thành một đạo lưu quang, độn về Tây Côn Luân. … Sau khi Tây Vương Mẫu rời đi, Vu tộc cũng thu thập các bảo vật còn lại của Vạn Tiên Minh, cũng là thù lao lần này, sau đó hành lễ với Thanh Minh rồi rời đi.

Chuyện của Vạn Tiên Minh đã kết thúc, ở lại cũng không hợp thức nữa.

Thanh Minh Đạo Quân ở đây, ở lại làm gì?

Vì vậy, trở về Vu tộc, tiếp tục phát triển là điều quan trọng.

"Hưu!" Thân hình Hậu Thổ khẽ động, tới bên cạnh Thanh Minh, nhìn hắn, nói, "Tây Vương Mẫu Đạo hữu có thể vào thời khắc then chốt từ bỏ tất cả, nắm bắt một tuyến sinh cơ, cũng là kết quả tốt nhất…" "Có thể vào thời khắc cuối cùng, từ bỏ tất cả, nhìn thấu một số điều, quả thực không tệ.

Chương 80

Đáng tiếc, nếu Đông Vương Công cũng như vậy, Bản Tôn có lẽ đã có thể giải cứu một phen, đáng tiếc hắn đã không nhìn thấu…" Thanh Minh nhìn Bồng Lai Tam Đảo, chậm rãi nói.

Hậu Thổ cũng hiểu rõ, Đông Vương Công đã vẫn lạc vì những điều quan trọng.

"Sau lần này, Tây Vương Mẫu Đạo hữu, e rằng sẽ bế tử quan ở Tây Côn Luân…" Hậu Thổ nhìn về hướng Tây Côn Luân nói.

"Sau này có xuất hiện lại Hồng Hoang hay không, điểm này cũng khó nói, nhưng ít nhất, sẽ không còn tham gia vào chuyện Hồng Hoang nữa.

Sau này, liền chỉ nhất tâm truy tầm Đại Đạo.

Ở điểm này, không ít thần ma, tồn tại trong Hồng Hoang, đều chưa nhìn thấu triệt…" "Sau này Tây Vương Mẫu, chưa chắc đã không thể vấn đỉnh Hỗn Nguyên Chi Cảnh…" Thanh Minh nhìn Tây Côn Luân một cái, sau đó chậm rãi lên tiếng nói.

Chuyện này, cũng không phải là không có khả năng, ít nhất trên tâm tìm đạo, nàng đã minh ngộ không ít, vượt qua không ít thần ma, tồn tại trong Hồng Hoang, tu vi sau này tự nhiên không đơn giản.

Chứng đạo Hỗn Nguyên, điều này không phải là không thể, chúng sinh đều có cơ hội. … Trên Bồng Lai Tam Đảo, giữa vô tận hư không.

Hậu Thổ nhìn Thanh Minh, trong lòng cũng có chút lý giải lời hắn.

Một số điều không cần phải bận tâm.

Tây Vương Mẫu sau này có thể chứng đạo hay không, với nàng mà nói, thực ra không liên quan, nàng chỉ quan tâm mình có thể chứng

đạo hay không.

Tu vi hiện tại của nàng, đã gần đạt Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, khoảng cách tới cảnh giới chứng đạo, ngày càng gần.

Trong lòng nàng tự nhiên cũng đang suy nghĩ về việc có thể chứng đạo hay không.

Lúc này lời của Thanh Minh, chúng sinh đều có cơ hội, vậy thì, nàng cũng nên có cơ hội chứng đạo.

Vì vậy, trong lòng sẽ càng muốn thăng tiến, sớm ngày chứng đạo.

Thanh Minh nhìn nàng, lên tiếng hỏi, "Chuyện Thiên Đình, Vu tộc, cũng có phương pháp sao?" Thiên Đình, kỳ thực không chỉ Vu Yêu nhị tộc, Vạn Tiên Minh cảm thấy hứng thú, muốn tranh giành, mà không ít thần ma, đại năng trong Hồng Hoang cũng muốn tranh giành.

Chỉ là không rõ, trong sự kiện Thiên Đình này, có thực lực, có tư cách tranh giành, đã là ba phương thế lực Vu Yêu nhị tộc và Vạn Tiên Minh.

Bây giờ, Vạn Tiên Minh dưới sự liên thủ của Vu Yêu nhị tộc đã bị xóa sổ, biến mất trong trường hà lịch sử, số còn lại, cũng chỉ có Vu Yêu nhị tộc mới có tư cách và thân phận tranh giành Thiên Đình.

Các tồn tại khác, nếu muốn tranh giành, cũng không thể so sánh với Vu Yêu nhị tộc, dù sao thực lực đã bày ra đó rồi.

Không nói thực lực tự thân, chỉ riêng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc đã bày ra, vô số thần ma, tồn tại trong Hồng Hoang lần này đều bị chấn nhiếp, ai có khả năng sẽ lên tranh giành?

Đó chẳng khác nào tìm chết!

Vu tộc lần này đối mặt với đại trận của Yêu tộc bình tĩnh như vậy, chưa chắc đã không có thủ đoạn.

Trong tình huống như vậy, một số tồn tại, thần ma không dám đi tranh giành Thiên Đình với Vu Yêu nhị tộc.

Ngay cả kẻ chưởng khống Thiên Đình, có thể chưởng khống Hồng Hoang.

Thì sao chứ?

Trừ phi là cảnh giới Hỗn Nguyên, hoặc Thánh Nhân mới có thể thắng Vu Yêu.

Nhưng vấn đề là, sau khi đạt tới cảnh giới đó, tự nhiên sẽ không bận tâm đến những chuyện này, bởi vì những thứ này không thể trói buộc họ.

Ngoài ra, các tồn tại khác, có thể ngồi lên vị trí đó, có thể ngồi vững, ngồi lâu sao?

Không tồn tại!

Hiện tại có tồn tại, có thần ma ngồi lên, đối mặt với, chỉ sẽ là sự liên thủ mạt sát của Vu Yêu.

Một tộc đã khủng bố như vậy, hai tộc liên thủ khủng bố đến mức nào có thể biết được.

Kết cục của Vạn Tiên Minh, không ai dám thử.

Vì vậy, lần này tranh giành Thiên Đình, thực chất là giữa Vu Yêu nhị tộc.

Vì vậy Thanh Minh lần này hỏi, cũng hợp lý, Vu tộc, chắc chắn cũng có hứng thú.

"Ca ca tỷ tỷ tuy rằng đối với Thiên Đình có chút hứng thú, nhưng căn cơ của Vu tộc dù sao cũng ở trên đại địa, thoát ly Hồng Hoang đại địa, ngược lại không có sức mạnh như vậy.

Vì vậy lần này, e rằng sẽ không thực sự tranh giành Thiên

Đình…" "Còn về Yêu tộc, đối với Thiên Đình chí tại tất đắc, lần này có khả năng sẽ rơi vào tay Yêu tộc…" Hậu Thổ nghe lời, suy nghĩ rồi nói với Thanh Minh.

Thanh Minh gật đầu, Yêu tộc muốn Thiên Đình, tự nhiên hắn biết rõ, tuy rằng khó mà chưởng khống được bao lâu, nhưng cũng đã nâng cao không ít địa vị và thực lực rồi.

"Lần này cách lần giảng đạo thứ ba đã không còn xa, hãy trở về tộc, hảo sinh tu hành đi!" Thanh Minh nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ gật đầu, sau đó chắp tay từ biệt Thanh Minh, liền bay về Vu tộc.

Sau khi Hậu Thổ đi, Thanh Minh ánh mắt đặt lên ba đảo Bồng Lai, Doanh Châu và Phương Trượng, lộ vẻ trầm tư, không biết đang nghĩ gì.

"Cũng được, lần này liền kết thúc chuyện này, liền theo Bản Tôn đi thôi!" Rất lâu sau, Thanh Minh khẽ nói một tiếng, sau đó tay khẽ vung, thu ba tiên đảo vào, sau đó bước ra một bước, ngang qua trường hà thời không, đến trong Hỗn Nguyên Cung.

Ba tiên đảo mà Thanh Minh để mắt tới là những mảnh vỡ Hỗn Độn, nếu dung hợp vào hậu điện, đối với mấy chu tiên thiên linh căn, có chút lợi ích.

Mảnh vỡ Hỗn Độn lần trước kia, cũng đã được dung hợp vào đó, lần này ba tiên đảo, hắn cũng muốn dung hợp chúng vào. … Trong Hỗn Nguyên Cung, hậu điện.

"Ông!" Thanh Minh tay khẽ lật, trong tay quang hoa lấp lánh, lập tức liền thấy ba tiên đảo xuất hiện trong tay.

"Hưu!" Tay khẽ vung, ba tiên đảo bắt đầu dung hợp, sau đó bắt đầu dung nhập vào hậu điện, quang hoa tuôn đổ, hà quang vạn trượng,

tiên thiên linh khí và khí hỗn độn giao chức diễn hóa, không ngừng bao bọc lấy mấy chu tiên thiên linh căn.

Trong hậu điện, mức độ tụ long của tiên thiên linh khí, cùng sự ngưng kết của thiên địa chi lực, đều muốn vượt qua vài phần so với trước đây, quả thực là chuyện không tệ.

Tin rằng trong quá trình diễn hóa sau này, chắc chắn sẽ còn tốt hơn nữa.

Không biết đã trôi qua bao lâu, sự dung hợp mới bình tĩnh lại, ba tiên đảo đã dung hợp vào rồi, diện tích nơi đây đã mở rộng không ít.

Đất đai nuôi dưỡng linh căn cũng được nâng cao không ít, đặc biệt sau khi dung hợp mấy phương tiên đảo và di thực Hồ Lô Tiên Đằng, mấy chu linh căn trưởng thành, sẽ càng thêm tốt đẹp, tiên đảo là mảnh vỡ Hỗn Độn, tình huống tự nhiên không tầm thường.

Hồ Lô Tiên Đằng, trên căn hành mang theo Cửu Thiên Tức Nhưỡng, là bảo vật khó có được, tự nhiên có thể khiến đất đai nơi đây diễn biến tốt hơn, linh căn phát triển tốt hơn, cũng chính vì vậy, tình huống của mấy chu linh căn lúc này, đều càng ngày càng thành thục.

Thanh Minh thấy tình huống của mấy chu linh căn lúc này, càng ngày càng hài lòng.

Nhìn Hồ Lô Tiên Đằng, lúc này có ba cái tiên thiên hồ lô số năm, sáu, bảy trên Hồ Lô Tiên Đằng, mấy cái kia, đều đã được thu, ba cái còn lại, thời gian thành thục cũng sẽ không quá xa.

Hồ Lô Tiên Đằng trong thời gian ngắn, phát triển càng ngày càng tốt, không chỉ thể tích lớn hơn không ít, mà còn vươn ra không ít chi nhánh.

Tin rằng sự phát triển sau này, sẽ vượt quá dự liệu.

Đối với tình huống như vậy, Thanh Minh khá hài lòng, tin rằng không chỉ Hồ Lô Tiên Đằng, mà mấy chu tiên thiên linh căn khác, sự phát triển và trưởng thành sau này sẽ càng thêm tốt đẹp.

Nhìn một cái, sau đó liền trở về Thái Hư Điện.

Tố Sắc Vân Giới Kỳ và Côn Luân Kính, hai kiện tiên thiên linh bảo không tệ, trước tiên tế luyện một phen, sau này sử dụng cũng sẽ tương đối thuận tiện.

Hắn đối với Côn Luân Kính khá là cảm thấy hứng thú, hoặc đối với thời gian pháp tắc khá là cảm thấy hứng thú, lần này cũng có thể nhân cơ hội này mà tham ngộ thời gian pháp tắc.

"Hô!" Ý niệm trong lòng chợt lóe, liền bắt đầu công việc tế luyện.

Thời không lưu tốc nhanh chóng, tốc độ tế luyện, cũng được nâng cao.

Đợi sau khi tế luyện hoàn thành, lần giảng đạo thứ ba, cũng đã gần như tới.

Lần giảng đạo cuối cùng, khi đó, Thanh Minh cũng sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

Hồng Quân Đạo Nhân cũng sẽ hoàn thành nhiệm vụ, sau đó hợp đạo không xuất thế nữa.

Khi đó, Hồng Hoang, liền là một thời đại hoàn toàn mới. … Chuyện của Vạn Tiên Minh lắng xuống, tự nhiên gây ra không ít sóng gió trong Hồng Hoang.

Dù sao, một phương thế lực như vậy, lại được Đạo Tổ đích thân chỉ định, để Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu quản lý, nhưng bây giờ, Đông Vương Công vẫn lạc, Tây Vương Mẫu từ bỏ chức Nữ Tiên Chi Thủ, cứ như vậy, hai vị Nam Nữ Tiên Chi Thủ liền không còn tồn tại.

Không ít thần ma tu sĩ nhìn Vạn Tiên Minh bị Vu Yêu phúc diệt, nhưng Hồng Quân Đạo Tổ lại không xuất diện, ẩn ẩn giữa đó, họ đã đoán ra được một số điều.

Nếu Đạo Tổ thật sự muốn một phương thế lực quản lý Hồng Hoang, vậy thì hiện tại, tự nhiên sẽ xuất diện.

Nhưng hiện tại vẫn bình tĩnh dị thường, bỏ mặc Vu Yêu ra tay phúc diệt Vạn Tiên Minh, cứ như vậy, không thể không suy đoán, tất cả trong đó, đều là kế hoạch, dùng Vu Yêu để thanh tẩy một phương thế lực.

Dù sao trên tình hình hiện tại mà nói, là như vậy.

Nhưng bất kể tình hình ngày nay như thế nào, chuyện Vạn Tiên Minh đều đã thành định cục, không thể thay đổi nữa.

Vấn đề hoặc cục diện hiện tại, lại lần nữa quay trở lại trên thân Vu Yêu hai tộc.

Thiên Đình, Đạo Tổ nói rõ có thể chưởng quản Hồng Hoang.

Một tồn tại như vậy, không chỉ phúc diệt Vạn Tiên Minh mới quan trọng, tin rằng, Vu Yêu nhị tộc định nhiên cũng như vậy, sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, Thiên Đình chỉ có một, Vu Yêu nhị tộc, rốt cuộc do ai quản lý Thiên Đình này?

Đáp án không để chúng sinh Hồng Hoang chờ đợi lâu, hai trăm năm sau, Đế Tuấn liền dẫn hơn chín thành Yêu tộc, rời khỏi Hồng Hoang đại địa, hướng về Thiên Đình trên Bất Chu Sơn.

Còn về phần Yêu tộc còn lại kia, Đế Tuấn liền không định mang theo, mà để lại trong Hồng Hoang, chưa chắc sau này không dùng đến.

Đương nhiên, phải đợi thực lực được nâng cao mới được, dù sao

một phần Yêu tộc sở dĩ bị bỏ lại, chính là vì thực lực quá kém, sau này nếu thực lực có thể nâng cao, có cơ hội lên trời.

Lần này Yêu tộc lên trời, Đế Tuấn tin rằng Vu tộc lần này, sẽ ra tay ngăn cản, không cần phải nhìn quyết tâm của Yêu tộc.

Kết quả, cũng giống như Đế Tuấn dự đoán, Yêu tộc quyết tâm lên Thiên Đình, Vu tộc, thì không như vậy.

Mục tiêu của Vu tộc là đại địa, vì vậy chỉ cần Yêu tộc tử chiến, thì không cần thiết phải dây dưa, nhường Thiên Đình cho Yêu tộc, còn mình thống trị đại địa.

Diễn biến của sự việc, quả thực không khiến hai tộc bất ngờ.

Yêu tộc quyết tâm chiếm lấy Thiên Đình, Vu tộc tự nhiên sẽ không dây dưa với họ, nhường Thiên Đình cho họ.

Chương 81

Sau đó trong Vu tộc, Chúc Dung và Cộng Công cùng các Tổ Vu khác đã ra tay, trong Hồng Hoang thu bản đồ Yêu tộc vào túi. … Cứ như vậy, lại trôi qua năm trăm năm.

Một ngày, giữa thiên địa, vang lên tiếng lập tộc của Vu Yêu nhị tộc.

"Đại Đạo tại thượng, Vu tộc ta được Phụ Thần Bàn Cổ phù hộ, nay hùng cứ trên Hồng Hoang đại địa, lấy Hồng Hoang đại địa làm căn cơ, lấy Bàn Cổ Thánh Điện trấn áp khí vận Vu tộc, Vu tộc, lập!" Theo lời Đế Giang vừa dứt, trên cửu thiên liền nứt ra một khe hở, giáng xuống một trận công đức kim quang, bảy thành rơi xuống trên Thập Nhị Tổ Vu, ba thành rơi xuống trên chúng nhân Vu tộc.

Thập Nhị Tổ Vu sau khi thu lấy công đức kim quang, tu vi hoặc ít hoặc nhiều đều có thăng tiến.

Khí vận của Vu tộc ngưng hậu và miên trường đến mức hoàn toàn không kém gì Hồng Hoang Tam Tộc ngày xưa.

Khí vận tăng trưởng, Thập Nhị Tổ Vu lại được không ít lợi ích.

Đế Giang đối với điều này, vô cùng hài lòng, sau khi việc lập tộc hoàn tất, Thập Nhị Tổ Vu liền các tự trở về. … Thiên Đình, Nam Thiên Môn.

Tế đàn lập tộc của Yêu tộc được đặt ở Nam Thiên Môn, Đế Tuấn và Thái Nhất sánh vai đứng, Thập Đại Yêu Thần ở phía sau, sau nữa là các bộ chúng Yêu tộc.

Lúc này, giữa thiên địa vang lên tiếng lập tộc của Vu tộc, cùng công đức giáng xuống từ cửu thiên.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau một cái, lập tức hiểu rõ ý đồ của Vu tộc là hòa giải như vậy.

Đế Tuấn suy nghĩ, đi đến trước tế đàn, quay về thiên địa cất tiếng nói vang, "Thiên Đạo tại thượng, Yêu tộc ta ứng vận sinh ra, nay lấy Thiên Đình làm căn cơ, lấy Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư trấn áp khí vận Yêu tộc, Yêu tộc, lập!" Lời Đế Tuấn vừa dứt, trên cửu thiên lập tức giáng xuống từng đóa kim liên do công đức hội tụ thành, trong đó năm thành thuộc về Đế Tuấn và Thái Nhất, ba thành thuộc về Thập Đại Yêu Thần phía sau.

Hai thành còn lại liền rải xuống chúng Yêu tộc bộ chúng, chúng cũng được không ít lợi ích.

Lúc này khí vận hội tụ của Yêu tộc không hề dưới Vu tộc.

Nhìn khí vận kéo dài của hai tộc lúc này, ngay cả Hồng Hoang Tam Tộc, cũng có phần không bằng. … Vu Yêu hai tộc lập tộc, quả thực đã kinh động vô số tu sĩ Hồng Hoang và đại thần thông giả.

Việc lập một tộc, quả thực phi thường, dù sao liên quan đến khí vận một tộc, khí vận lại liên quan đến thời gian tồn tại lâu dài của chủng tộc, vì vậy, việc lập tộc không hề đơn giản.

Giống như Vu Yêu hai tộc sau khi lập tộc, khí vận kéo dài thậm chí vượt qua Hồng Hoang Tam Tộc của lượng kiếp trước, quả thực là được thiên độc hậu, thật sự không tầm thường.

Ngoài ra, Vu Yêu nhị tộc chọn cùng một ngày lập tộc, cũng khiến không ít tồn tại vô cùng kinh ngạc.

Dường như, Vu Yêu nhị tộc đã hẹn trước vậy, nếu không phải biết mâu thuẫn giữa hai tộc không hề nhỏ, thì thật sự sẽ nghĩ như vậy.

Nhưng hiện tại việc lập tộc của Vu Yêu nhị tộc đã định, công đức khí vận của hai bên đều có được, tình huống lần này, liền tạm thời ổn

định lại. … Thời gian thoáng cái, lại một nghìn năm lặng lẽ trôi qua.

Bây giờ cách thời gian giảng đạo lần thứ ba, đã không còn đủ hai nghìn năm.

Lúc này không ít đại thần thông giả cùng một số tu sĩ, đều lũ lượt từ trong bế quan tỉnh lại, sau khi suy diễn một phen chuyện Hồng Hoang, tuy rằng có chút chấn kinh, nhưng một số chuyện, trước đó đã sớm có thể đoán được.

Chuyện ngoài dự liệu, lại cũng trong dự liệu.

Một số tồn tại sau khi xuất quan, liền vừa củng cố những gì mình đã đạt được, vừa chờ đợi thời cơ giảng đạo tới. … Hồng Hoang, Đông Phương Đại Lục, Vô Cực Sơn Mạch, Vô Lượng Sơn.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Ông!" Vào một khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, việc tế luyện hai kiện tiên thiên linh bảo và tham ngộ đã hoàn thành.

Nhìn tình huống Vu Yêu nhị tộc lúc này, tất cả liền đều thấu hiểu trong lòng.

"Cứ như vậy, cục diện giữa Vu Yêu nhị tộc, liền tạm thời định lại…" Vài khắc sau, Thanh Minh khẽ gật đầu nói.

Yêu tộc chưởng Thiên Đình, quản lý thiên tế.

Vu tộc quản đại địa, chấp chưởng đại địa.

Cứ như vậy, cục diện liền định lại.

"Giữa Vu Yêu, cuối cùng cũng khó mà thiện liễu…" Đột nhiên, Thanh Minh lắc lắc đầu nói.

Dứt lời, ánh mắt chuyển động, rơi vào trong Hồng Hoang, đạm nhiên nói, "Lần này Vạn Tiên Minh phúc diệt, khách trong Tử Tiêu Cung đã vẫn lạc không ít.

Lần này, lại có không ít cơ duyên giả bổ sung đủ ba nghìn người…" Những tán tu và thần ma Vạn Tiên Minh đầu tiên gia nhập trận doanh của Đông Vương Công, tự nhiên là những tán tu trong Tử Tiêu Cung kia.

Trong Vạn Tiên Minh, thực lực của họ đều là đỉnh tiêm, cũng là những tồn tại khó phục sự quản giáo của Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu nhất.

Lần này lại trở thành mồi lửa, cũng chính vì ham muốn tiên thiên linh bảo của Yêu tộc, mới triệt để châm ngòi toàn bộ sự việc.

Sau khi Vạn Tiên Minh bị phúc diệt, những tán tu Tử Tiêu Cung khách này, đều bị Vu Yêu thanh tẩy tiêu diệt hết, toàn bộ vẫn lạc trong đó.

Cứ như vậy, ba nghìn Tử Tiêu Cung khách trong lần giảng đạo thứ ba, liền không còn đủ ba nghìn người.

Trong Hồng Hoang, lúc này lại sẽ có không ít tán tu và thần ma được cơ duyên như vậy, đi Tử Tiêu Cung nghe đạo.

Ngay cả khi không nghe hiểu đạo của Thánh Nhân, nhưng có thể đi Tử Tiêu Cung, đã là một cơ duyên rồi.

Còn về những điều khác, thì xem có cơ duyên đó hay không, dù sao bất kể thế nào, có thể đi Tử Tiêu Cung, là tạo hóa cực lớn rồi.

Vì vậy, lần này vì có một bộ phận thần ma, tu sĩ cần được bổ sung vào, sẽ có không ít tu sĩ, sinh linh đi tới, muốn nắm bắt cơ duyên này.

Nhưng có thể đi đến Hỗn Độn Thế Giới, có thể đi đến Tử Tiêu Cung hay không, thì phải xem cơ duyên tạo hóa của mỗi người.

Ngoài việc bản thân cần có cơ duyên, còn cần phải có thực lực, dù sao Hỗn Độn Thế Giới, cũng không phải dễ đi như vậy.

Ngươi không thấy, khi giảng đạo lần thứ nhất, có tu sĩ trong Hỗn Độn Thế Giới, chỉ trong một cái chớp mắt, liền bị khí hỗn độn cuồng bạo đánh cho thân tử đạo tiêu sao?

Chuyện này, cũng là chuyện cơ duyên và nguy cơ cùng tồn tại, có thể nắm bắt được hay không, phải xem bản thân.

Sau khi suy nghĩ, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, tiếp tục bế mục chờ đợi.

Hiện tại chỉ còn một nghìn bảy trăm năm hơn, cũng không còn xa nữa.

Đợi sau khi còn vài trăm năm nữa, động thân cũng không muộn. … Cục diện Vu Yêu nhị tộc tạm thời ổn định lại, ba lần giảng đạo cũng đến gần, lúc này đều đang nhanh chóng phát triển.

Hiện tại là thời khắc quan trọng, Vu Yêu nhị tộc không thể lãng phí thời gian phát triển.

Hai bên vừa lập tộc, được không ít khí vận Hồng Hoang, rất tốt có thể nhân cơ hội này, hảo hảo nâng cao cao tầng của mình, nâng cao thực lực bộ tộc.

Khi đó, mới là thời cơ để tranh giành với đối phương.

Trình độ diễn luyện đại trận của Vu tộc lúc này, đang không ngừng thăng tiến.

Phía Yêu tộc, cũng đang trong quá trình hoàn thiện, hai bên không ngừng thăng tiến.

Còn về các sinh linh, thần ma khác, ngoài những Tử Tiêu Cung khách ban đầu đang chờ đợi thời gian, không ít thần ma, sinh linh muốn tham gia vào, muốn nắm bắt cơ duyên lần này, lúc này cũng đang chờ đợi thời cơ.

Cho rằng đây là một cơ hội khó có được, tự nhiên không thể bỏ lỡ.

Nắm bắt cơ hội này, sau này chưa chắc đã không có cơ duyên lớn hơn.

Nội dung giảng đạo lần này không nghe hiểu không quan trọng, được gặp Đạo Tổ và Đạo Quân một lần, đó cũng là cơ duyên khó có được rồi.

Trong Hồng Hoang, hai vị tồn tại đỉnh tiêm đó làm sao dễ dàng gặp được, hiện tại có cơ hội, nhìn phong thái của tồn tại đỉnh tiêm cũng tốt.

Vì vậy, những Tử Tiêu Cung khách ban đầu đã xuất quan, đang chờ đợi thời cơ, các sinh linh và thần ma muốn tranh giành cơ duyên tạo hóa khác, cũng đang chờ đợi.

Thời gian thúc đẩy, thời cơ đến gần, chúng sinh trong lòng càng thêm kỳ vọng. … Thời gian thoáng cái, lại một nghìn ba trăm năm lặng lẽ trôi qua.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Ông!" Vào một khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, trong đôi mắt sâu thẳm dường như biển sao chu thiên, lóe lên những đốm tinh mang.

"Thời cơ đã gần như tới, cũng đã đến lúc động thân rồi!" Dứt lời, Thanh Minh đột nhiên đứng dậy, sau đó khai mở đại trận, bước ra một bước, đến trong Hỗn Độn Thế Giới.

"Hưu!" Thân hình khẽ động, một đạo lôi quang lóe lên, tiêu độn trong Hỗn Độn Thế Giới, nơi lôi quang đi qua, dưới sự giao sát của lực hủy diệt và sức mạnh lôi đình, khí hỗn độn đều yên diệt trong đó, khủng bố dị thường.

Thanh Minh không mất nhiều thời gian, liền tới bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Dường như biết Thanh Minh sẽ lại đến sớm một lần, lúc này cửa lớn Tử Tiêu Cung đã mở ra, Thanh Minh cũng không hề chờ đợi, trực tiếp bước vào trong, đến sau Tinh Không Trường Lang, liền tới trên đại điện.

"Lần này là lần giảng đạo cuối cùng, sau đó nhiệm vụ của Bần Đạo và Đạo hữu liền có thể hoàn thành…" Hồng Quân Đạo Nhân sau khi Thanh Minh vào, liền mở hai mắt, nhìn hắn nói.

Lần giảng đạo quan trọng nhất, liên quan đến việc có thể đạt tới mức độ viên mãn hay không, có thể hợp đạo hay không.

Vì vậy lần này, sẽ đảm bảo mọi việc tiến hành, không thể có sai sót.

Chỉ có như vậy, hắn và Thanh Minh, mới hoàn chỉnh hoàn thành nhiệm vụ ba lần giảng đạo này.

Khi đó, liền có thể hợp đạo, Thanh Minh cũng có thể kết thúc chuyện giảng đạo.

Thanh Minh ngồi xuống đối diện Hồng Quân Đạo Nhân, nhìn hắn, lên tiếng nói, "Lần giảng đạo này, là lần cuối cùng, mọi sắp xếp, Đạo hữu cần cẩn thận, tránh để lần này hợp đạo không thành…" Hồng Quân Đạo Nhân nghe lời, đáy mắt một tia tinh mang lóe lên, mỉm cười nói, "Đạo hữu yên tâm, Bần Đạo tự đương sẽ cẩn thận sắp xếp.

Lần này Đạo hữu, cũng phải hảo sinh sắp xếp, khi đó, nhiệm vụ giảng đạo mới có thể thuận lợi hoàn thành…" "Bản Tôn sắp xếp, Đạo hữu liền không cần lo lắng, tự nhiên sẽ hảo sinh sắp xếp tốt…" Thanh Minh đạm nhiên nói.

"Nếu đã như vậy, Bần Đạo liền yên tâm…" Hồng Quân Đạo Nhân

khẽ gật đầu nói.

Lúc này cách lần giảng đạo thứ ba bắt đầu, còn khoảng gần năm trăm năm.

Hai người lúc này cũng không vội, tình huống của Hồng Quân Đạo Nhân và Thanh Minh lúc này, cũng không cần tham ngộ gì nữa, liền lấy ra một ít quỳnh tương ngọc lộ chiêu đãi Thanh Minh.

Đây cũng là lần đầu tiên Thanh Minh, ở Tử Tiêu Cung, được Hồng Quân Đạo Nhân chiêu đãi bằng quỳnh tương ngọc lộ, tuy công hiệu không bằng Ngộ Đạo Trà, nhưng hương vị, cũng có một phong vị riêng.

Hai người vừa thưởng thức quỳnh tương ngọc lộ, vừa chờ đợi thời gian.

Chương 82

Bốn trăm năm hơn thời gian, trong lúc hai người giao đàm, thưởng thức quỳnh tương ngọc lộ lặng lẽ trôi qua.

Một ngày, Hồng Quân Đạo Nhân đặt chén trà trong tay xuống, nhìn Thanh Minh, mỉm cười nói, "Thời cơ đã tới, lần giảng đạo thứ ba, bắt đầu!" Dứt lời, tay hắn trong hư không khẽ vung, một cỗ thánh nhân chi lực hạo hãn lan rộng, chấn động đi, cuồn cuộn đi, quán xuyên trường hà thời không, đi tới một nơi nào đó trong vũ trụ thời không. … Trong Hồng Hoang đại địa.

Một ngày, thiên địa thanh minh, Đại Đạo thông sướng.

"Đông!

Đông!

Đông!..." Đột nhiên, trên cửu thiên truyền đến chín tiếng chuông Đại Đạo trầm muộn, chậm rãi khuếch tán, truyền đạt khắp nơi trong Hồng Hoang.

"Thời kỳ ba nguyên hội đã tới, các ngươi hãy tự Tử Tiêu Cung nghe đạo!" Trên cửu thiên, vang lên tiếng của Hồng Quân Đạo Tổ.

Khoảnh khắc này, vô số tu sĩ thần ma ngẩng đầu ngưng vọng cửu thiên, sau đó liền lũ lượt động thân.

Đông Côn Luân!

Phượng Tê Sơn!

Tây Phương Linh Sơn!

Thiên Đình!

Hậu Thổ Điện!

Bắc Minh Hải! … Bất kể những thần thai ma, sinh linh tiên thiên ngày xưa đã ở Tử Tiêu Cung, hay những thần ma, sinh linh và tồn tại lần này muốn liều một phen cơ duyên, xem có thể tiến vào Tử Tiêu Cung, nghe Đạo Quân và Đạo Tổ giảng đạo hay không, lúc này đều lũ lượt động thân đi tới.

Những thần ma, sinh linh tiên thiên và tồn tại này, tu vi cũng có cao có thấp.

Tu vi cao nhất, cư nhiên cũng có Hỗn Nguyên Kim Tiên và Chuẩn Thánh sơ kỳ, trong bộ phận thần ma, sinh linh và tồn tại này, cũng không yếu, tuy rằng số lượng chỉ có một bàn tay đếm được, nhưng cũng khó có được.

Còn về những người khác, phần lớn ở giữa Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên, thỉnh thoảng có một số ít Đại La Kim Tiên hậu kỳ và viên mãn, số lượng cũng không nhiều, cơ bản là phần lớn tu sĩ, thần ma và tồn tại ở cấp độ Đại La Kim Tiên trung kỳ và Thái Ất Kim Tiên trung kỳ là đông nhất.

Tổng số lượng của một số tồn tại, cộng lại cũng có hơn một nghìn người.

Những thần ma, sinh linh tiên thiên và tồn tại đã vẫn lạc của Vạn Tiên Minh lần này, số lượng quả thực không ít, hơn một nghìn người, cũng là một nửa của ba nghìn hồng trần khách rồi.

Lần này những thần thai ma, sinh linh tiên thiên và tồn tại được bổ sung vào, cũng đã được ban cho cơ duyên.

Đương nhiên, với tu vi của họ, ước chừng khó mà nghe hiểu được, ngay cả những người được chuẩn bị cho, ước chừng cũng khó mà hiểu được bao nhiêu, không nói tới những kẻ thậm chí còn không có cấp độ Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, hậu kỳ.

Có thể đi đến đó, đã là một cơ duyên rồi.

Hơn nữa, có thể diện kiến Đạo Quân và Đạo Tổ một lần, cũng là tạo hóa cực lớn rồi.

Họ cũng hiểu điều đó, nên cũng không dám vọng tưởng quá nhiều, lần này có thể đến Tử Tiêu Cung trước đã.

Còn những điều khác, thì xem cơ duyên tạo hóa sau này. … Trong Hỗn Độn thế giới.

Ngoại trừ Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy, Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, cùng Tây Phương nhị vị, những tồn tại vốn dĩ đã có mặt tại Tử Tiêu Cung nghe đạo, không cần Tiếp Dẫn Kim Kiều chỉ dẫn độ hóa.

Còn hơn nghìn vị Thần Ma, Tiên Thiên sinh linh cùng các tồn tại muốn tranh giành cơ duyên, tiến vào Tử Tiêu Cung nghe đạo, lần này cần phải đi theo sự dẫn độ của Tiếp Dẫn Kim Kiều, nếu không thì căn bản không thể tìm được chân chính vị trí của Tử Tiêu Cung.

Trước đó, xem chừng vẫn còn một bộ phận Tiên Thiên Thần Thai Ma cùng Tiên Thiên sinh linh có thể ngộ được cơ duyên tạo hóa, số lượng không hề ít, đủ đến vài nghìn vị, trong Hồng Hoang cũng là một thế lực không yếu.

Trong Hồng Hoang, có một bộ phận Đại Năng ẩn tu, biết rõ bản thân không có cơ duyên như vậy, dù đi cũng không hiểu, bởi vậy liền không động thân.

Những vị này đều là lực lượng nòng cốt của Hồng Hoang lúc bấy giờ.

So với Lượng kiếp trước, thực lực quả thực đã đề thăng không ít, đây chính là sự khác biệt mà thời đại mới mang lại.

Ngày sau, thực lực tổng thể của Hồng Hoang sẽ càng thêm cường

hãn.

Trong Hỗn Độn thế giới, tìm kiếm ròng rã mấy trăm năm.

Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy cùng các vị khác mới tìm được Tử Tiêu Cung ở cách xa hàng triệu ức dặm, trong lòng thầm thở phào một hơi.

May mà thời gian không lâu, nếu không e rằng đã lỡ mất rồi.

Tam Thanh, Tây Phương nhị vị, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử cùng những người khác đều khá kinh ngạc, Nữ Oa và Hậu Thổ lần này lại không trực tiếp đi theo Thanh Minh Đạo Quân đến sớm, mà lại là lần giảng đạo thứ ba, một lần đặc biệt nhất.

Nhưng những chuyện này, không ai dám dễ dàng dò hỏi, vạn nhất chọc Đạo Quân không vui, thì không dễ giải quyết, lúc này không ai dám tùy tiện đi hỏi những chuyện đó.

Sau khi mất hơn mười năm, cuối cùng cũng đến được cổng Tử Tiêu Cung.

"Tử Tiêu Cung đã khai, chư vị mời vào!" Hạo Thiên và Dao Trì vẫn đứng hai bên cổng cung, cung kính nói.

Chúng Thần Ma nhìn thoáng qua, liền trực tiếp bước vào Tử Tiêu Cung.

Bởi vì đây đã là lần thứ ba, nên đối với việc Tinh Không Trường Lang, cũng không còn kinh ngạc nữa, trực tiếp đi qua nơi này, đến đại điện phía trên.

Trên đài cao, hai tòa Vân Đài chín tầng, Đạo Quân và Đạo Tổ đã ở đó chờ đợi.

"Bái kiến Đạo Quân, Đạo Tổ!" Chúng Thần Ma cúi đầu, hành một lễ nói.

“Không cần đa lễ!” Thanh Minh từ tốn mở hai mắt, vung tay áo, nâng đỡ.

Sau đó, y nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ một cái, khẽ gật đầu.

Sự tiến triển của hai nàng quả thực là nhanh nhất, giờ đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ và Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi.

Hậu Thổ đi theo con đường Pháp Tắc chi đạo và Cửu Chuyển Huyền Công tu hành nhục thân của Vu tộc.

Còn Nữ Oa thì tu Trảm Thi chi đạo, tuy giờ mới Trảm Nhất Thi, nhưng thực lực lại cường hãn hơn không ít tồn tại khác.

Đợi đến khi Trảm Nhị Thi, liền viên mãn cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Khi đó, tái chiến Đệ Tam Thi, liền có thể tiến vào Chuẩn Thánh viên mãn.

Dù chưa Trảm Đệ Tam Thi, cũng có thể tiến vào cảnh giới này trước, như Hồng Quân Đạo Nhân ngày trước vậy.

Điều này, cũng không có gì quá quan trọng, ngày sau Tam Thi hợp nhất, ắt sẽ có cơ hội.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt, lại nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Đại Yêu Thần cùng hai vị nữ tiên từ Thái Âm Tinh đang bước ra khỏi Tinh Không Trường Lang.

“Chẳng lẽ Thái Âm Thái Dương tương cận, là duyên cớ Âm Dương tương hấp?” Thanh Minh cũng không nghĩ, Đế Tuấn mới dẫn dắt Yêu tộc Thiên Đình được bao lâu, vậy mà lại đi gần gũi với chủ nhân Thái Âm Tinh đến vậy, điều này khiến y khá bất ngờ, nhưng cũng không để tâm quá nhiều.

Những chuyện này, đều không liên quan đến y.

Y cần hoàn chỉnh việc giảng đạo lần này trước đã.

"Bái kiến Đạo Quân, Đạo Tổ!" Đến chỗ Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân đã ngồi, chúng Thần Ma lần lượt hành lễ.

Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, sau đó nâng đỡ, rồi ngồi xuống vị trí cũ.

Sau đó, trong năm trăm năm tiếp theo, lần lượt có Tiên Thiên Thần Thai Ma, Tiên Thiên sinh linh và các tồn tại khác đến, số người trên đại điện không ngừng tăng lên.

Lại ba trăm năm sau, ngoại trừ một bộ phận Thần Ma, sinh linh và các tồn tại cần bổ sung, thì hơn một nghìn bảy trăm vị Thần Ma, sinh linh và các tồn tại khác đều đã đến đầy đủ Tử Tiêu Cung.

Chỉ còn lại những tồn tại cần bổ sung.

"Hưu!" Lúc này, chỉ thấy Hồng Quân Đạo Nhân vung tay, một đạo kim quang chợt lóe, chính là Tiếp Dẫn Kim Kiều.

Lúc này, nó bắt đầu dẫn độ những Thần Ma, sinh linh và các tồn tại hữu duyên trong Hỗn Độn thế giới.

Trong vòng ba trăm năm ngắn ngủi, liền có hơn năm trăm vị đến nơi.

Lại năm trăm năm sau, ba nghìn Tiên Thiên Thần Thai Ma, Tiên Thiên sinh linh và các tồn tại, giờ đây đều đã bổ tề, Tiếp Dẫn Kim Kiều cũng trở về.

Hạo Thiên và Dao Trì nhìn thoáng qua, liền đóng chặt cửa Tử Tiêu Cung, rồi lên đại điện, phân biệt đứng hai bên đài cao.

Một lát sau, Hồng Quân Đạo Nhân từ tốn mở hai mắt, nhìn ba nghìn Thần Ma ngồi phía dưới, khẽ gật đầu nói: "Lần giảng đạo này, là lần giảng đạo thứ ba, cũng là lần cuối cùng, kỳ hạn là ba Nguyên

Hội.” Dừng một chút, y tiếp tục nói: “Đạo mà Bần đạo giảng lần này, là Thánh Nhân chi đạo.

Đạo mà Thanh Minh Đạo hữu giảng, là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo.

Cả hai đạo đều có thể Chứng Đạo, các ngươi hãy lắng nghe kỹ lưỡng!” Nghe vậy, ba nghìn Thần Ma dưới tọa đều nghiêm mình trong lòng, đây sẽ là lần giảng đạo quan trọng nhất.

Bất luận có thể nghe hiểu hay không, cũng phải cố gắng ghi nhớ, đối với ngày sau mà nói, nó có tác dụng cực lớn.

Chúng Thần Ma thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này thần sắc nghiêm túc, thu liễm tâm thần, chuẩn bị lắng nghe Đại Đạo chi âm của Đạo Quân và Đạo Tổ.

Thấy vậy, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân thầm gật đầu trong lòng, đều hiểu rằng có thể bắt đầu rồi.

Hai người nhìn nhau một cái, liền chuẩn bị khai giảng Đại Đạo.

Thanh Minh khẽ nhắm hai mắt, hiện ra Khánh Vân cùng Xích Hồng Tam Hoa.

Trong đó vạn lôi giao thác, va chạm tạo ra khí tức khủng bố, một luồng Hỗn Nguyên uy áp từ từ bao trùm, khiến chúng Thần Ma cảm nhận được một luồng khí thế không thể địch nổi.

Trước uy áp như vậy, Thiên Địa cũng không đủ để chống lại, chúng Thần Ma thầm nghĩ.

Hồng Quân Đạo Nhân lúc này trong lòng cũng kinh ngạc, Thanh Minh, tu vi thăng cấp!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ, mới chưa đến hai mươi Nguyên Hội thời gian mà lại thăng cấp, cũng quá nhanh rồi đi?

Trong lòng Hồng Quân Đạo Nhân dâng lên vạn tầng sóng, y biết, Thanh Minh lần này không chỉ mang đến kinh hỉ cho chúng Thần Ma, mà còn mang đến cho y một kinh hỉ a!

Như vậy, Thanh Minh đã đề thăng lên rồi.

Ở Thánh cảnh sơ kỳ, y (Hồng Quân) đã lạc hậu.

Chương 83

Dù y có thể thăng lên trung kỳ trong vài Nguyên Hội sau, nhưng vẫn lạc hậu.

Trong lòng khẽ thở dài một tiếng, e rằng y không thể vượt qua Thanh Minh.

Tốt nhất là giảng đạo cho tốt, chuyện thăng cấp để sau rồi tính!

Thanh Minh lúc này lại không để ý đến những gì chúng Thần Ma và Hồng Quân Đạo Nhân đang nghĩ trong lòng.

Linh Đài Thanh Minh, Đại Đạo thông suốt, những tinh nghĩa và chí lý Đại Đạo cần giảng giải đã chỉnh lý xong, có thể bắt đầu giảng giải rồi.

"Ông!" Ấn ký Lôi Đình Đại Đạo ở mi tâm khẽ chấn động, một luồng lôi quang nhàn nhạt lấp lánh trong đó.

Trong Khánh Vân, trong Tam Hoa, vô số lôi đình giao chức, từng trận lôi minh chi âm truyền ra, khủng bố dị thường.

Đột nhiên, một luồng khí tức Đại Đạo huyền diệu thâm thúy từ trên người Thanh Minh càn quét ra, bao trùm toàn bộ đại điện Tử Tiêu Cung, phất qua tất cả Thần Ma, sinh linh và các tồn tại đang có mặt, khiến tâm thần họ thanh tĩnh, tức thì tiến vào trạng thái Ngộ Đạo.

"Đại Đạo chi đạo, đạo đạo thành đạo, Thiên Đạo chi đạo, đạo đạo khả cầu……" "Giữa Thiên Địa, đạo pháp tự nhiên, đạo ở Thiên, ở Địa, ở giữa tự nhiên bản thân……" "Căn bản của đạo, ở chỗ nhất gian, nhất giả, cũng là đạo……" "Đại Đạo huyền nhất, nhất giả, Đại Đạo nguyên dã, căn bản giả, chúng sinh trục đạo quy nhất dã……" "Bởi vậy, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, vạn vật hợp

Đại Đạo quy nhất dã……” “Đại Đạo vốn vô phương vô thể, hồn nhiên thái hư, bất khả đạo, bất khả danh giả dã, cưỡng danh chi viết hư vô, viết tự nhiên, viết vị kiến khí nhiên……” Lúc này, theo Thanh Minh khai giảng Đại Đạo, trong đại điện vang lên từng trận Đại Đạo chi âm, thất thải hà quang bùng phát, kim hoa nở rộ, Địa dũng Kim Liên, tử khí Đông Lai, linh khí hội tụ.

Trong số chúng nhân phía dưới, nghe vậy tâm thần thanh tĩnh, Linh Đài Thanh Minh, tỉ mỉ lắng nghe.

Thanh Minh lúc này thần sắc thản nhiên, vô bi vô hỉ.

Trong Thức Hải, Đại Đạo chi âm của 【Hồng Mông Đại Đạo Kinh】không ngừng vang vọng trong Thức Hải của Thanh Minh.

Trong lúc giảng đạo, Thanh Minh cũng đang củng cố và đề thăng Đại Đạo, khiến Đại Đạo của bản thân càng thêm ngưng thực và lý giải càng thêm thấu triệt.

Bởi vậy, trong số chúng Thần Ma đang lắng nghe phía dưới, sự lý giải đều đề thăng.

Thanh Minh lúc này cũng ở trong tình huống tương tự.

Giờ đây, đối với tinh nghĩa Đại Đạo và chí lý Đại Đạo đã lý giải trước đây, lúc này càng thêm rõ ràng.

Việc tham ngộ cảm ngộ Đại Đạo cũng càng thêm tinh thâm mấy phần.

Kết hợp với Đại Đạo chi âm của 【Hồng Mông Đại Đạo Kinh】trong Thức Hải, lúc này y vừa giảng đạo, vừa tham ngộ đề thăng.

Lần này thăng cấp cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ mới chưa đến hai Nguyên Hội thời gian.

Lúc này, y cũng vừa vặn có cơ hội vừa giảng đạo, vừa ấn chứng

sự đề thăng Đại Đạo của bản thân.

Giờ đây, việc giảng đạo và ấn chứng lĩnh ngộ đồng thời tiến triển, y cũng khá hài lòng, tiếp tục tỉ mỉ giảng giải.

Hồng Quân Đạo Nhân thấy Thanh Minh đã bắt đầu giảng đạo, liền không chút đình trệ, cũng nhắm hai mắt, hiện ra Khánh Vân phía sau, bắt đầu giảng giải Đại Đạo.

"Nhiên tài vị chi hư, tức thực hĩ; tài vị chi vô, tức hữu hĩ; tài vị chi tự nhiên, tức cai cụ nhân duyên hĩ; tài vị chi vị kiến khí, nguyên khí dĩ sinh, đạo sinh nhất hĩ……" "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam giả hóa sinh, dĩ chí cửu huyền, tòng cửu phản nhất, nãi đạo chân dã……" "Dương thanh thành Thiên, Âm chỉ ngưng thành Địa, trung hợp thành Nhân, tam giả phân phán, vạn vật bẩm sinh, Nhật Nguyệt liệt chiếu, Ngũ Trụ hoán danh, nãi Thánh Nhân dã.

Tam giả sinh vu Tam Khí chi nguyên, xử vu Nguyên Khí chi thủy, cực hồ vô cực, Hỗn Nguyên Vô Cực dã……" Từng đạo Đại Đạo chi âm thuộc về Thánh Nhân chi đạo từ miệng Hồng Quân Đạo Nhân từ tốn giảng giải ra, sau đó không ngừng vang vọng bên tai chúng Thần Ma.

Theo Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân giảng đạo, toàn bộ đại điện Tử Tiêu Cung, khí tức Đại Đạo mênh mông, linh khí ngưng tụ, Địa dũng Kim Liên, tử khí Đông Lai, dị tượng giảng đạo không ngừng hiện ra trong đại điện.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Tổ lúc này không ngừng giảng giải, Thần Ma và Tu sĩ trong Tử Tiêu Cung lúc này cũng tỉ mỉ lắng nghe.

Nghe là một chuyện, có thể nghe vào hay không lại là một chuyện, có thể lý giải hay không lại là một chuyện khác.

Tình huống lúc này, liền giống như nguyên bản đã định.

Những người ở phía sau, không thể nghe hiểu một chút nào, không thể nắm bắt được cơ duyên.

Nhưng có thể có mặt ở đây, sao lại không phải là cơ duyên?

Chẳng qua chỉ là một góc độ khác mà thôi.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Thanh Minh giảng giải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo, Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải Thánh Nhân chi đạo.

Độ khó hiểu của đạo này, khiến chúng Thần Ma khi lĩnh ngộ đều lộ vẻ khổ não.

Bởi vì một bộ phận Thần Ma và tu sĩ, lúc này một chút cũng không nghe hiểu, ngoại trừ tu vi kém cỏi ra, còn có tư chất cũng kém hơn.

Giữa hàng thứ ba và hàng thứ mười, có người cau mày, có người lộ vẻ suy tư, có người thần sắc khổ sở.

Bách thái chúng sinh lúc này đều hiển lộ rõ ràng, thể hiện trọn vẹn trên những Thần Ma, Tiên Thiên sinh linh và tu sĩ này.

Còn những tồn tại như Phục Hy, Đế Tuấn, Trấn Nguyên Tử ngồi ở bồ đoàn hàng thứ nhất và thứ hai, lúc này đều cau mày, tỉ mỉ lắng nghe.

Có thể nghe hiểu được mấy phần, một số không thể hiểu nhưng vẫn ghi nhớ những tinh nghĩa và chí lý, tất cả đều dùng tâm ghi nhớ, ngày sau có thể tham ngộ, đó đều là cơ duyên.

Nữ Oa và Hậu Thổ tú mi nhíu chặt, trong lòng cố gắng tham ngộ, ghi chép.

Tuy cảnh giới Đại Đạo của các nàng vẫn ở hậu kỳ, nhưng đạo hạnh bản thân, sự lý giải về Đại Đạo và sự chưởng khống pháp tắc

đều đã đề thăng không ít.

Nhưng dù là các nàng, những người có tu vi cao nhất trong số những người có mặt, lúc này cũng chỉ có thể nghe hiểu ba bốn thành, đó đã là cực hạn rồi.

Còn Tam Thanh, cũng có thể nghe hiểu khoảng ba bốn thành.

Những người còn lại như Hồng Vân, Tây Phương nhị vị, có thể nghe hiểu một hai thành đã là không tệ rồi.

Ba vị này, cũng xấp xỉ với hàng thứ hai.

Tình huống lần này, chúng Thần Ma cũng đã có chút chuẩn bị tâm lý.

Dù sao Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo, há lại dễ dàng lĩnh ngộ như vậy sao?

Nếu thật sự dễ dàng như vậy, thì hiện tại trong Hồng Hoang, những tồn tại đỉnh tiêm há lại chỉ có hai vị sao?

Hiển nhiên là không giống rồi.

Bởi vậy, Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo, cực kỳ khó khăn.

Khó lĩnh ngộ cũng là chuyện bình thường, cũng đã có chút chuẩn bị tâm lý, tuy vẫn có chút không cam lòng, nhưng cũng không còn cách nào khác.

Lúc này chỉ có thể nương tựa vào ưu thế đắc thiên độc hậu của Tử Tiêu Cung, ưu thế được Đại Đạo chi âm và khí tức Đại Đạo bao trùm, lúc này tu hành bản thân, tham ngộ Đại Đạo của chính mình.

Còn việc Đại Đạo chi âm không thể lĩnh ngộ thì cũng đành chịu.

Có thể nói, trong một Nguyên Hội, ngoại trừ vài hàng ghế đầu ra, những người còn lại đều đã bắt đầu tu hành Đại Đạo và Pháp Tắc của

bản thân.

Nhưng trong một Nguyên Hội, cũng chỉ có một hai hàng đầu có thể lĩnh ngộ được mấy phần.

Đợi đến khi Nguyên Hội thứ hai bắt đầu, sau khi hoàn thành một phần giảng giải về bước nhảy từ Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc Thánh Nhân, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân liền bắt đầu giảng giải về Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân sơ kỳ.

Nhưng sau khi tiến thêm một bước, ngay cả một hai hàng đầu cũng khó mà nghe hiểu được.

Tam Thanh và Nữ Oa, Hậu Thổ nhờ ưu thế vị trí bồ đoàn, thỉnh thoảng mới có thể lý giải được một số tinh nghĩa và chí lý.

Mà chỉ sau vài vạn năm, liền không thể nghe hiểu một chút nào nữa.

Cũng không còn cách nào khác, tuy thần sắc khổ não, nhưng cũng chỉ có thể chấp nhận hiện thực.

Cơ duyên ở đây, Đại Đạo chi âm ở đây, nhưng lại không thể nghe hiểu dù chỉ một tia.

Nỗi khổ trong nhân sinh không gì hơn điều này.

Lúc này không còn cách nào, chỉ có thể lựa chọn tu hành Đại Đạo và Pháp Tắc.

Còn những gì Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải mà không thể lĩnh ngộ, thì cứ để đó, cũng không quản nữa.

"Thiên Địa Càn Khôn, Hỗn Nguyên Vô Cực, Hỗn Độn hữu loạn, Âm Dương quy nhất, nhất giả, đạo dã!" "Chúng sinh trục đạo, cố trục nhất giả, Hỗn Nguyên căn bản, Đại Đạo chi thủy giả!" Thanh Minh

trong miệng nhanh chóng giảng giải.

Trong Khánh Vân, giữa Tam Hoa, vạn lôi giao thác, tựa như biển lôi đình.

Lôi Phạt Chi Thành ẩn hiện trong Khánh Vân, hấp thu lôi đình trong Khánh Vân, hấp thu Đại Đạo thần vận và khí tức Đại Đạo khi Thanh Minh giảng đạo lúc này, để dưỡng dục bản thân.

Thanh Minh lúc này tâm thần phóng không, hoàn toàn chìm đắm trong trạng thái đó, cũng không để ý những Thần Ma trên đại điện có nghe hiểu được hay không.

Dù sao trong lúc giảng đạo, y cũng đang ấn chứng bản thân.

Tốc độ và trạng thái lúc này đều tốt, lại có thêm mấy phần lý giải mới.

Trên cảnh giới này, lại ổn cố thêm mấy phần.

Đối với y, đương nhiên là chuyện tốt, y cũng không đi để ý tình hình lý giải của chúng Thần Ma, không ngừng giảng giải.

Một Nguyên Hội thời gian, nhanh chóng trôi qua.

Ba Nguyên Hội thời gian giảng đạo, lúc này đã trôi qua hai phần ba.

Còn lại một Nguyên Hội, cũng sẽ nhanh chóng trôi qua trong lúc giảng đạo.

Hồng Quân Đạo Nhân giảng giải ở cảnh giới sơ kỳ, thì lại tỉ mỉ hơn Thanh Minh mấy phần.

Thanh Minh sau khi giảng giải sơ kỳ, còn có trung kỳ để giảng.

Nhưng lúc này y (Hồng Quân) chưa bước vào trung kỳ, nhiều lắm là chỉ có thể lý giải một bộ phận, không thể giảng tinh nghĩa và chí lý trung kỳ.

Những điều này đều thuộc về lý giải và tham ngộ của bản thân.

Nhưng điều này, không cần đến một Nguyên Hội.

Bởi vậy, trong Nguyên Hội thứ hai, y liền giảng giải những điều sơ kỳ một cách tỉ mỉ hơn một chút, có thể cố ý lý giải hết mức có thể.

Nhưng dù vậy, chúng Thần Ma, bao gồm cả mấy vị kia, đều không thể nghe hiểu, cũng không còn cách nào khác.

Y không quản, chỉ cần hoàn thành thời gian giảng đạo là được, đó cũng là vấn đề của bản thân y.

Sau năm vạn năm của Nguyên Hội thứ ba, Hồng Quân Đạo Nhân liền giảng giải xong toàn bộ tinh nghĩa và chí lý Đại Đạo sơ kỳ.

Do chưa bước vào trung kỳ, y cũng chỉ có thể giảng giải một bộ phận lý giải và tham ngộ về trung kỳ.

Chương 84

Hơn bảy vạn năm thời gian, cũng đủ rồi.

Thanh Minh, lúc này đã chuyển sang cảnh giới trung kỳ, nhanh chóng giảng giải.

Tốc độ giảng giải của Hồng Quân Đạo Nhân đều không bằng Thanh Minh.

Hồng Quân Đạo Nhân lúc này lắng nghe tham ngộ Đại Đạo chi âm của Thanh Minh, e rằng cũng khó mà theo kịp tốc độ đó.

Bởi vì lúc này Thanh Minh đều vì ấn chứng bản thân trong lúc giảng giải, nên giảng giải vô cùng nhanh, chỉ nhanh chóng ấn chứng, chứ không giảng giải quá tỉ mỉ.

Bởi vậy, Hồng Quân Đạo Nhân khi lắng nghe, e rằng cũng khó mà theo kịp tốc độ của Thanh Minh.

Hơn bảy vạn năm thời gian, Hồng Quân Đạo Nhân cuối cùng cũng giảng giải tinh nghĩa và chí lý Đại Đạo đến trình độ bản thân, vừa vặn cân bằng.

Nếu không phải đã giảng giải cực kỳ tỉ mỉ ở sơ kỳ, e rằng ba vạn năm cuối, y thật sự đã giảng xong tất cả, cũng không còn gì để giảng nữa.

Đến khi đó, toàn bộ đại điện, bao gồm cả y, đều sẽ biến thành cảnh tượng chỉ có một mình Thanh Minh giảng đạo.

Tình huống như vậy, đối với y, liền hơi có chút khó xử.

Dù sao với tư cách là Đạo Tổ, đến cuối cùng lại không có tinh nghĩa Đại Đạo và chí lý Đại Đạo để giảng, quả thực không hợp với cái danh đó.

May mắn là không có chuyện như vậy xảy ra, y vô cùng hài lòng về điều này.

Còn Thanh Minh, lúc này cũng đã giảng giải Đại Đạo đến trình độ cân bằng với bản thân, cũng đã ổn cố toàn bộ những điều mới lý giải được trong ba Nguyên Hội.

Cảnh giới vô cùng ổn định, có thể hướng tới hậu kỳ mà tiến phát.

Dần dần, cảm giác huyền diệu trong lòng Hồng Quân Đạo Nhân và Thanh Minh từ từ lắng xuống, tâm thần thu hồi, trở về trạng thái bình thường.

Tam Hoa ẩn lui, Khánh Vân hạ xuống.

Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân đã thanh tỉnh.

"Đông!" Chớp mắt một cái, lại năm trăm năm trôi qua.

Lúc này, trong đại điện Tử Tiêu Cung vang lên một tiếng Đại Đạo Chung Minh.

Lúc này, một số Đại Đạo chi âm và khí tức trong đại điện, cùng với những trận trận huyền diệu chi ý, toàn bộ đều ngừng lại đột ngột.

Lúc này, tất cả Thần Ma và tu sĩ đều lần lượt mở hai mắt, ánh mắt rơi xuống đài cao, nhìn Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân, chờ đợi họ mở lời.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn thoáng qua, sau đó đạm mạc nói: "Dưới Thiên Đạo, Thánh Nhân phải thuận ứng Thiên Đạo mà ra, dùng Nguyên Thần ký thác trên Thiên Đạo, bất tử bất diệt.

Trong Lượng Kiếp, nếu không thành Thánh Nhân, đều có khả năng Vẫn lạc.

Thánh Nhân chi hạ, đều là lâu nghĩ!" Nghe vậy, chúng Thần Ma xôn xao!

Không thành Thánh cuối cùng cũng là lâu nghĩ.

Đây là lần thứ hai nghe lời này, nhưng lần trước Thanh Minh không nói tỉ mỉ, lúc này Đạo Tổ nói ra, quả thực cực kỳ khủng bố.

Điều này có nghĩa là chỉ cần Thiên Đạo không diệt, thì họ chính là tồn tại chí cao trong Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo.

Ai cũng không cam lòng trở thành lâu nghĩ, nhưng con đường thành Thánh lại khó như lên trời. 'Tam Thi chi đạo' là một con đường tắt, nhưng muốn bước lên Thánh Nhân địa bộ, vẫn vạn phần khó khăn.

Trong lòng Chuẩn Đề một trận cuồn cuộn.

Thánh Nhân a, bất tử bất diệt, tồn tại đỉnh tiêm trong Hồng Hoang.

Nếu không thành Thánh, thì không thể được.

Tuy biết thành Thánh vô cùng khó khăn, nhưng đã đến đây, đã nghe đạo ba lần, giờ lại nghe Đạo Tổ nói những lời này, nếu không có chút suy đoán thì cũng không thể được.

Lúc này, Thanh Minh ánh mắt quét qua những Thần Ma tu sĩ khác, sau đó rơi xuống tám người trên bồ đoàn, từ tốn mở lời nói: "…Hỗn Nguyên chi đạo, tu Pháp Tắc bản thân.

Đại Đạo Pháp Tắc là căn bản của đạo, tu đạo, tu thân, tu tâm.

Đại Đạo Pháp Tắc, tắc bản thân viên mãn……" Dừng một chút, y tiếp tục nói: "Thánh Nhân chi đạo, thì lại bất đồng.

Con đường thành Thánh, cần một vật, tên là Hồng Mông Tử Khí, là Đại Đạo chi cơ.

Ai có được vật này, tức có cơ duyên thành Thánh.

Ba con đường của Thánh giả, đều cần vật này mới có thể……" Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh một cái.

Chính là Hồng Mông Tử Khí, mới tạo nên vị trí Thánh Nhân hiện tại.

Tiếp theo, sẽ là thời khắc then chốt.

Chúng Thần Ma lúc này nghe vậy, thần sắc đều biến đổi.

Thành Thánh, nguyên lai cần Hồng Mông Tử Khí.

Như vậy, chỉ có 'Tam Thi chi đạo' là con đường tắt cũng không được, cần có Hồng Mông Tử Khí mới có thể thành Thánh.

Lúc này, một bộ phận nhỏ Thần Ma và tu sĩ trong lòng đã có chút dao động.

Nếu không chọn Pháp Tắc chi đạo, thì hãy đi con đường Hỗn Nguyên.

Thấy Đạo Quân đều thành công, vậy thì có khả năng thành công.

Nếu đi con đường của ngài, dường như có thể.

Không ít tồn tại trong lòng đều nghĩ, điều này có thể cân nhắc.

"Một đạo Hồng Mông Tử Khí, đại biểu một tôn Thánh vị……" Lúc này, Hồng Quân Đạo Nhân đạm mạc mở lời, lần nữa kéo suy nghĩ và ánh mắt của chúng Thần Ma trở lại.

Nghe vậy, không ít Thần Ma thần sắc lại biến đổi.

Nhưng những tồn tại ở hai hàng ghế đầu, lúc này nghe lời đó, trước mắt lại sáng bừng.

Như vậy, có Hồng Mông Tử Khí trong tay Đạo Tổ và Đạo Quân, có thể khiến một số tồn tại Chứng Đạo thành Thánh.

Vậy thì phải nắm bắt thật tốt rồi.

"Chẳng hay môn hạ Lão Sư, còn có Thánh vị nào không?" Chuẩn Đề lập tức mở lời hỏi Hồng Quân Đạo Nhân, xưng hô đã đổi thành

Lão Sư rồi.

Những Thần Ma và tồn tại ở hàng thứ nhất và thứ hai đều nhìn, cũng không mở lời.

Chuẩn Đề tuy lòng nóng như lửa đốt, nhưng những gì y hỏi lúc này cũng là điều mọi người đang nghĩ.

Đạo Tổ đã nói như vậy, chứng tỏ là có cơ hội.

Đang lúc ai sẽ mở lời trước, không ngờ Chuẩn Đề đã lên tiếng.

Vậy thì cứ để y hỏi, xem sao đã.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Lúc này, ánh mắt của chúng Thần Ma toàn bộ đều tụ tập trên người Hồng Quân Đạo Nhân.

Vấn đề quan trọng nhất.

Tiếp theo, xem Đạo Tổ sẽ làm thế nào.

"Bần đạo chưởng Tạo Hóa Ngọc Điệp, lĩnh ngộ Thánh Nhân chi đạo, tại Tử Tiêu Cung khai giảng Đại Đạo.

Giờ đây công đức sắp viên mãn, Bần đạo sẽ lấy thân hợp Đạo, để bổ khuyết Thiên Đạo.

Tuy nhiên môn hạ Bần đạo, vẫn còn giữ Thánh vị……" Hồng Quân Đạo Nhân nhìn thoáng qua, từ tốn mở lời nói.

"Chẳng hay ai có thể đắc Thánh vị của Lão Sư?" Hồng Vân chắp tay nói.

Nghe vậy, trong số chúng Thần Ma, có mấy vị khẽ cau mày, như Côn Bằng, lúc này trong lòng có một tia suy đoán.

Bởi vì một đạo Tử Khí đại biểu một tôn Thánh vị, Đạo Tổ lúc này cũng còn giữ Thánh vị.

Vậy rốt cuộc còn giữ lại bao nhiêu tôn Thánh vị?

Lại có bao nhiêu đạo Tử Khí?

Những điều này, đều chưa biết, phải xem Đạo Tổ an bài.

"Ông!" Hồng Quân Đạo Nhân vung tay, năm đạo Hồng Mông Tử Khí xuất hiện trong tay y.

Thấy vậy, chúng Thần Ma trước mắt chợt sáng, nhưng ngay sau đó lại ảm đạm.

Năm đạo Hồng Mông Tử Khí, ba nghìn Thần Ma tồn tại, phân phát cho ai, sẽ rơi vào người ai đây?

Không ít Thần Ma, tu sĩ trong lòng có mấy phần suy đoán, nhưng cũng không dám khẳng định, chỉ có thể chờ xem Đạo Tổ an bài.

Thanh Minh nhìn năm đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Quân Đạo Nhân, khẽ cau mày.

"Không nên như vậy!

Chín đạo Hồng Mông Tử Khí, một đạo dung nhập vào Thiên Đạo vận chuyển, một đạo dùng cho Hồng Quân Đạo Nhân Chứng Đạo, đáng lẽ chỉ còn lại bảy đạo, ngày sau lại có một đạo độn đi." Như vậy, y (Thanh Minh) có ba đạo, Hồng Quân Đạo Nhân chỉ có bốn đạo mới đúng, nhưng hiện tại lại có năm đạo, quả thực không đơn giản.

"Ông!" Ấn ký Lôi Đình Đại Đạo ở mi tâm Thanh Minh lôi quang lóe lên, Thiên Phạt Chi Nhãn trong Thức Hải tức thì mở ra, tâm thần liên kết với Thiên Đạo.

Một lát sau, tất cả đều rõ ràng trong lòng, y đoạn khai liên hệ, Thiên Phạt Chi Nhãn trong Thức Hải từ từ khép lại.

Hóa ra, đạo Hồng Mông Tử Khí vốn dung nhập vào Thiên Đạo vận hành, lúc này cũng đã rơi vào tay Hồng Quân Đạo Nhân.

Bởi vì sự diễn hóa của Thiên Đạo, đã càng thêm hoàn thiện, ngày sau có Hồng Quân Đạo Nhân hợp Đạo, đương nhiên không cần đến Hồng Mông Tử Khí nữa.

Hơn nữa, những gì cần, ngày sau có tiêu độn, cũng không tổn hại gì lớn.

Chương 85

Tình huống như vậy, cũng phù hợp với tình hình hiện tại.

Bởi vậy, Thanh Minh sau khi biết rõ tất cả, thầm gật đầu, không để ý đến chuyện này nữa.

"Đạo hữu giảng đạo đã xong, đến lúc phân phát Tử Khí, xin Đạo hữu an bài ổn thỏa chuyện này……" Lúc này, Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, mỉm cười mở lời.

Nghe vậy, chúng Thần Ma thần sắc chợt cứng lại, ngay sau đó kinh hỉ nhìn Thanh Minh.

Chẳng lẽ, trong tay Đạo Quân cũng có Hồng Mông Tử Khí hay sao?

Trong tay Đạo Quân có bao nhiêu, đủ phân phát không?

Những tồn tại nào có thể đắc Hồng Mông Tử Khí?

Vô số Thần Ma trong lòng thầm suy đoán, thần sắc trong mắt càng thêm mong đợi, chờ xem Thanh Minh trong tay có bao nhiêu đạo Hồng Mông Tử Khí.

"Hưu!" Thanh Minh vung tay, ba đạo tử quang lóe lên, sau đó lượn lờ trong tay, tản mát ra từng trận khí tức huyền diệu.

Ba đạo Hồng Mông Tử Khí!

Phía sau, có Thần Ma và tu sĩ lộ vẻ thất vọng.

Trong tay Đạo Quân có ba đạo Hồng Mông Tử Khí, cộng thêm năm đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Đạo Tổ, vậy là tám đạo.

Ước chừng cũng không còn phần của ai nữa.

Nhưng đồng thời, lại có Thần Ma suy đoán, như tồn tại Côn Bằng.

Tám cái bồ đoàn, tám đạo Hồng Mông Tử Khí, sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

Đến lúc này, nếu hàng thứ hai không có suy đoán như vậy, thì cũng uổng công tu luyện đến cảnh giới này.

Giữa hai chuyện này, nhất định có liên quan không nhỏ.

Nếu thật sự như vậy, thì thật sự khó xử rồi.

Đương nhiên, trong hàng thứ hai, chỉ có Phục Hy là không như vậy.

Y đi theo con đường Hỗn Nguyên, Pháp Tắc chi đạo.

Nếu muội muội y có thể đắc một đạo Hồng Mông Tử Khí, thì đó sẽ là kết quả tốt nhất.

Dù sao muội muội đi con đường Thánh Nhân, kết quả như vậy, là điều y muốn.

Tiếp theo, xem muội muội có thể đắc Hồng Mông Tử Khí hay không.

Thanh Minh kinh ngạc về Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Quân Đạo Nhân.

Sau khi y (Thanh Minh) lấy ra Hồng Mông Tử Khí, Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng cũng khá kinh ngạc.

Y vốn tưởng rằng trong tay Thanh Minh đáng lẽ chỉ có một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhiều lắm là hai đạo.

Không ngờ, trong tay lại giữ ba đạo Hồng Mông Tử Khí.

Như vậy, cộng thêm đạo của y, Thanh Minh ngày xưa đã dẫn độ bốn đạo Hồng Mông Tử Khí.

Kết quả như vậy, vượt quá dự liệu của y.

Có vẻ, mối quan hệ giữa Thanh Minh và Thiên Đạo, còn sâu sắc hơn y nghĩ.

Sau khi nghĩ trong lòng, y liền không đào sâu vấn đề này nữa, thu hồi ánh mắt, đặt lên ba nghìn Thần Ma và tu sĩ ngồi phía dưới.

Cuối cùng, ánh mắt quét qua, rơi xuống ba vị trí đầu tiên của hàng thứ nhất, chính là Tam Thanh Đạo Nhân.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Tam Thanh Đạo Nhân, từ tốn mở lời nói: "Tam Thanh, là do Nguyên Thần Bàn Cổ sở hóa, thân mang Bàn Cổ Khai Thiên công đức, có thể làm đồ đệ của Bần đạo, đắc Thánh vị này.

Cơ duyên nhất định, tự khắc có thể thành Thánh Nhân chi tôn. ……" Lời vừa dứt, trong năm đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay y, tức thì bay ra ba đạo Hồng Mông Tử Khí, sau đó dung nhập vào mi tâm Tam Thanh.

Tam Thanh thần sắc chợt cứng lại, ngay sau đó lộ ra vẻ hân hỉ, lập tức bái tạ.

Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, sau đó im lặng không nói, Hồng Mông Tử Khí trong tay cũng không phân phát nữa.

Chúng Thần Ma trong lòng chợt thắt lại.

Đạo Tổ làm gì vậy, không phân phát nữa sao?

Hai đạo Hồng Mông Tử Khí này muốn cấp cho ai?

Cần phải an bài chứ!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn trong lòng khá sốt ruột, nhưng lúc này lại không dám mở lời hỏi Đạo Tổ.

Đúng lúc đó, Hồng Quân Đạo Nhân quay đầu, nhìn Thanh Minh một cái.

Chúng Thần Ma thần sắc chợt hỉ, đến lượt Đạo Quân phân phát Tử Khí, có cơ hội rồi.

Thanh Minh thần sắc bình tĩnh đích nhìn một cái, sao lại không biết an bài của Hồng Quân Đạo Nhân chứ?

Chẳng qua là muốn giao hai đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay cho Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ở phương Tây mà thôi.

Như vậy, cũng kết thúc nhân quả giữa y và chúng sinh Tây Phương đại lục.

Ngày xưa Tây Phương đại lục một trận chiến, tuy chỉ hủy đi một nửa linh mạch Tiên mạch, nhưng đó cũng là một nửa của một phương đại lục, nhân quả nghiệp lực cũng không nhỏ.

Phân chia nhân quả, nhất định phải là trên thân chúng sinh Tây Phương đại lục.

Nhưng trong số chúng sinh Tây Phương đại lục, có thể làm đại diện tiếp nhận nhân quả, thì chỉ có hai vị Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Bởi vậy, Hồng Quân Đạo Nhân liền để lại một tay, dùng hai đạo Tử Khí để kết thúc nhân quả.

Thanh Minh đương nhiên rõ ràng, nhưng lúc này cũng không để ý.

Dù sao việc kết thúc nhân quả hay không, đều không liên quan đến y.

Những gì y muốn cấp, cũng đã an bài xong rồi.

Lúc này, Nữ Oa và Hậu Thổ vốn tưởng rằng không còn cơ hội, trong đôi mắt đẹp lại lần nữa sáng lên.

Phục Hy phía sau thần sắc cũng vui mừng.

"Nữ Oa, ngày sau có đại công đức chi sự cần làm, có thể phân một đạo Hồng Mông Tử Khí, đắc một tôn Thánh vị.

Sau khi Chứng Đạo thành Thánh, sẽ là Thiên Đạo Thánh Nhân. ……” Thanh Minh nhìn Nữ Oa, từ tốn nói.

Sau đó, y vung tay, một đạo Hồng Mông Tử Khí dung nhập vào mi tâm Nữ Oa.

“Tạ Đạo Quân!” Nữ Oa mỉm cười duyên dáng, nói lời cảm tạ.

Phục Hy phía sau thần sắc cũng hân hỉ, như vậy, muội muội liền có cơ hội rồi.

Chúng Thần Ma thấy vậy, cũng đã dự liệu được.

Nữ Oa và Hậu Thổ có quan hệ tốt với Đạo Quân, hẳn là sẽ được phân Tử Khí.

Nhưng như vậy, còn một đạo cuối cùng, xem đạo cuối cùng này sẽ phân cho ai.

Thanh Minh khẽ gật đầu sau đó, ánh mắt nhìn về phía Hậu Thổ, nói: “Hậu Thổ, là Bàn Cổ huyết mạch, là Bàn Cổ chính tông, có thể đắc một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Ngày sau thành Thánh Nhân hay Hỗn Nguyên, thì xem vào bản thân ngươi.……” Lời vừa dứt, trong tay y lại một đạo Hồng Mông Tử Khí bay ra, dung nhập vào mi tâm Hậu Thổ.

“Tạ Đạo Quân!” Hậu Thổ cười tươi như hoa, nói lời cảm tạ.

Thanh Minh gật đầu, nhìn đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng trong tay, lúc này không mở lời.

Chúng Thần Ma trong lòng trầm xuống.

Chết tiệt?

Lại không mở lời sao?

Muốn làm ta tức chết sao!

Lúc này, có Thần Ma vừa định mở lời, lại nghe Thanh Minh mở lời nói: "Hồng Vân, đạo tâm kiên cố, tầm đạo chi tâm kiên nghị, có thể đắc Hồng Mông Tử Khí!" Nói xong, đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng trong tay y bay ra, dung nhập vào mi tâm Hồng Vân.

Hồng Vân thần sắc chợt cứng lại, ngay sau đó cuồng hỉ, bái tạ nói: "Đa tạ Đạo Quân!" Chúng Thần Ma thần sắc biến đổi.

Hồng Vân, cũng có rồi sao?

Như vậy, trong tay Đạo Tổ còn lại hai đạo, thật vi diệu, phải tranh thủ a!

Đặc biệt là hai người Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ở cuối cùng, lúc này trong lòng càng thêm sốt ruột không thôi.

Đồng là tồn tại trên bồ đoàn, Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Hồng Vân đều đã có, lẽ nào họ lại không có phần sao?

Đạo Tổ trong tay có hai đạo Hồng Mông Tử Khí, lại vừa vặn có hai người họ.

Nếu lúc này không tranh thủ, thì còn đợi đến bao giờ?

Trong lòng nhất hoành, lập tức khóc than, không ngừng dập đầu bái nói: "Lão Sư, ta cùng sư huynh một lòng cầu đạo, mong Lão Sư thành toàn……" Hồng Quân Đạo Nhân phảng phất như đã nghe thấy Chuẩn Đề 'khóc than' vậy, sau khi ngừng lại một lát, mới từ tốn mở lời nói.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề các ngươi tuy không có Khai Thiên công đức trong thân, nhưng lại có đại khí vận gia thân.

Tuy không có duyên sư đồ với Ngô, nhưng có thể làm ký danh đệ tử của Ngô.

Cơ duyên nhất định, cũng có thể thành Thánh……" Nói xong, y

vung tay, lại hai đạo Hồng Mông Tử Khí phân ra, dung nhập vào mi tâm của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lần này tuy hai người không được Hồng Quân Đạo Nhân thu làm đệ tử chính thức, nhưng chỉ là ký danh đệ tử Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người cũng đã mãn tâm hoan hỉ, bởi vì cơ duyên thành Thánh lúc này đã nằm trong tay họ.

Chúng Thần Ma thần sắc kinh ngạc, khóc than có thể thành sao?

Chương 86

Lúc này hối hận a!

Vừa nãy sao không học theo Chuẩn Đề mà khóc than chứ?

Mặt mũi trước cơ duyên như vậy, còn có tác dụng gì?

Sớm biết vậy, đã làm như thế nào rồi, hối hận a!

Lúc này, Thái Nhất ở hàng thứ hai, sau khi hành lễ với Hồng Quân Đạo Nhân và Thanh Minh, lại chắp tay hỏi Hồng Quân Đạo Nhân: "Xin hỏi Lão Sư, ngoại trừ mấy vị sư huynh muội ra, còn có cơ duyên thành Thánh nào khác không?" Lời Thái Nhất vừa dứt, chúng Thần Ma phía sau đều đồng loạt chuyển ánh mắt lên người Hồng Quân Đạo Nhân.

A, nhiều tồn tại như vậy, mà Hồng Mông Tử Khí chỉ có tám đạo, hoàn toàn không đủ.

Nhưng nếu không có cơ duyên thành Thánh nào khác, thì chẳng phải đã bỏ lỡ trắng tay sao?

Vậy thì thật sự hối hận đến cực điểm rồi.

Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, quét mắt nhìn một cái, đạm mạc nói: "Đại Đạo ngũ thập, Thiên Diễn tứ cửu, đều có một tuyến cơ duyên.

Bởi vậy, tuy Thiên Đạo có số, nhưng nếu có đại nghị lực, đại trí tuệ giả cũng có thể thành Thánh.

Các ngươi đều có thể nỗ lực tranh thủ một tuyến cơ duyên đó!" Lời Hồng Quân Đạo Nhân vừa ra, chúng Thần Ma sắc mặt cổ quái.

Ý tứ lời này của Hồng Quân Đạo Nhân, chính là chỉ cần có nghị

lực, kiên trì đến cùng ắt có thể thành Thánh.

Không chỉ vậy, ý trong lời nói, dường như ám chỉ Hồng Mông Tử Khí có thể tranh giành lẫn nhau.

Tuy có phương pháp khác có thể thành Thánh, nhưng Hồng Mông Tử Khí dù sao cũng giúp thành công nhanh hơn, không ai lại chê nhanh cả.

Trên con đường này, đương nhiên ai cũng muốn nhanh chóng, không ai lại không muốn sớm chút Chứng Đạo.

Bởi vậy, chúng Thần Ma trên đại điện lúc này, đều đã có chút tâm tư rồi.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Trong số tám vị phía trước, Tam Thanh nhất thể, thực lực vốn khủng bố, lại là đệ tử Đạo Tổ, ai dám chiêu nhạ?

Vu Yêu nhị tộc, cũng không chỉ vì thực lực, mà còn vì thân phận đệ tử Đạo Tổ, nên không dễ dàng chiêu nhạ.

Nữ Oa và Hậu Thổ, có quan hệ tốt với Thanh Minh như vậy, được phân Tử Khí đều nhớ kỹ, đương nhiên cũng không thể có ý định đánh chủ ý.

Hơn nữa, sau lưng Hậu Thổ có cả Vu tộc, ai dám động chạm?

Hai vị này cũng không thể động đến.

Còn lại, Tây Phương nhị vị, là ký danh đệ tử Đạo Tổ, cũng có một tầng thân phận, cũng không được.

Nhìn đi nhìn lại, chỉ có Tán Tu Hồng Vân, một thân một mình.

Trấn Nguyên Tử tuy là bạn thân, nhưng thì sao chứ?

Hai người họ, có thể gây sóng gió?

Hiển nhiên không đủ để đánh.

Xem ra, Hồng Vân Đạo Nhân, chính là nhân tuyển thích hợp.

Những người ban đầu chỉ lộ ra ánh mắt ghen tị, đố kỵ và bất thiện với Hồng Vân, giờ đây lại trực tiếp nổi sát tâm với Hồng Vân, đều muốn tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân, để đắc một tuyến cơ duyên đó.

Chúng Thần Ma có thể tu luyện đến trình độ này, ai mà không tự nhận là kẻ có đại nghị lực, đại trí tuệ?

Lúc này thứ họ còn thiếu, chẳng qua chỉ là một đạo Hồng Mông Tử Khí có thể giúp thành Thánh mà thôi.

Giờ đây, cơ hội ở trước mắt, lẽ nào có khả năng bỏ cuộc?

Sát ý trong mắt Côn Bằng lúc này càng thêm mãnh liệt.

Đã có thể tranh đoạt một tuyến cơ duyên, thì đương nhiên sẽ không bỏ qua Hồng Vân.

Ngay cả Đế Tuấn lúc này, ánh mắt nhìn Hồng Vân cũng ánh lên hàn quang.

Một đạo Tử Khí, đoạn nhiên sẽ không từ bỏ.

Sự quật khởi của Yêu tộc, hy vọng thống ngự Hồng Hoang, đều nằm trên đạo Tử Khí này.

Nhất định phải tranh đoạt được, đó là hy vọng trừ đi Vu tộc, thống ngự Hồng Hoang.

Nguyên bản vị trí đó, hai người họ tranh đoạt.

Nhưng không ngờ, lại bị Hồng Vân lợi dụng sơ hở, ngồi lên.

Trước đây không biết, nhưng tình huống hiện tại, há lại chịu bỏ qua?

Tình thế của Hồng Vân lúc này, một lần nữa, đã hiển lộ rõ ràng không nghi ngờ gì.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân một cái.

An bài như vậy, Bản tôn sớm đã biết rồi.

Chẳng phải một đạo Tử Khí đã tiêu độn đi, cũng không còn cách nào khác.

Cơ duyên, cũng là nguy cơ!

Thanh Minh nhìn Hồng Vân Đạo Nhân một cái, cảm nhận tia lãnh ý tuy nhỏ nhưng khó dò, trên gương mặt bình tĩnh của y lộ ra một nụ cười nhạt.

Tồn tại có thể tu hành đến Chuẩn Thánh trung kỳ, há lại là kẻ tầm thường?

Hồng Vân Đạo Nhân lúc này dường như không nhìn thấy ánh mắt bất thiện ẩn chứa sát ý của chúng Thần Ma, nhưng trong lòng, y đều biết rõ.

"Muốn tranh đoạt Tử Khí trong tay Hồng Vân, trong số Thần Ma này, lại có mấy vị đối thủ?" Thanh Minh trong lòng thầm nói một tiếng, sau đó liền thu hồi ánh mắt, không để ý đến nữa.

Lúc này, Hồng Quân Đạo Nhân đang nhắm mắt dưỡng thần từ tốn mở hai mắt, nhìn Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên Tam Thanh, Nữ Oa và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, từ tốn mở lời nói.

"Các vị đã đắc Tử Khí, lại là đệ tử của Bần đạo, hợp lẽ nên có chút pháp bảo phòng thân.

Bần đạo thuở thiếu thời du lịch Hồng Hoang, đã tìm được không ít bảo vật.

Nay Ngô ngộ được Đại Đạo, sẽ lấy thân hợp Đạo, những bảo vật

này liền cũng vô dụng, hôm nay liền ban cho các ngươi……” Nghe vậy, năm người trước mắt sáng bừng.

Đạo Tổ ban pháp bảo, há lại kém cỏi sao?

Khẳng định sẽ không.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này trong lòng không kể xiết vui mừng.

Phương Tây nghèo khó, vốn không có bảo vật, lúc này nghe vậy, đương nhiên vô cùng vui vẻ.

Họ cũng sẽ có pháp bảo phòng thân, phương Tây, quả nhiên sắp bắt đầu hưng thịnh rồi.

Thanh Minh nhìn Hồng Quân Đạo Nhân một cái.

Khâu này, y thật sự không thể tham gia được, nhiều lắm là cấp cho Nữ Oa và Hậu Thổ mỗi người một kiện linh bảo.

Còn những người khác, thì thật sự vô năng vi lực rồi.

Linh bảo trong tay y không nhiều, đều là những thứ thích hợp để dùng.

Ngày sau nếu thu đệ tử, cũng có thể ban cho, nhưng không có dư thừa.

Bởi vậy, lúc này y bế quan dưỡng thần, không đi để ý đến việc Hồng Quân Đạo Nhân phân bảo.

Lúc này, Tam Thanh, Nữ Oa cùng những người khác tuy hân hỉ, nhưng cũng bình tĩnh, không biểu lộ ra.

Sau đó, không ít Thần Ma thần sắc khẽ biến đổi.

Được Đạo Tổ thu làm đệ tử, ban cho Hồng Mông Tử Khí để thành Thánh, giờ lại có bảo vật này.

Làm đệ tử, thật sự có nhiều lợi ích như vậy sao?

Vì sao mình không phải là đệ tử Đạo Tổ?

Không ít Thần Ma trong lòng tự hỏi, nếu trở thành đệ tử Đạo Tổ thì tốt biết bao.

Dù không có Tử Khí, cũng có thể có một pháp bảo phòng thân cũng tốt a!

Nhìn tình huống hiện tại, lại trở thành 'tam vô' Thần Ma không có Tử Khí, không có pháp bảo, không có cơ duyên.

Hồng Quân Đạo Nhân lúc này không để ý đến thần sắc của Thần Ma và các tồn tại phía sau, cũng không để ý tâm tình họ lúc này ra sao.

Việc cần làm, phải làm xong đã.

Y nhìn về phía Thái Thượng, mở lời nói: "Thái Thượng, là đại đệ tử tọa hạ Bần đạo, thủ lĩnh Tam Thanh, đương nhiên phải có chí bảo phòng thân……" "Ông!" Hồng Quân Đạo Nhân trở tay một cái, lấy ra một vật, trong miệng mở lời nói: "Đồ này là Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, là một trong những thứ do Khai Thiên Thần Phủ sở hóa.

Có uy năng bình định Địa Thủy Hỏa Phong, chuyển hóa Âm Dương Ngũ Hành chi lực, phân lý Thiên Đạo huyền cơ chi công, bao la Đại Thiên Vạn Tượng chi năng, có thể làm vật trấn áp khí vận. ……" Nghe vậy, Thái Thượng ánh mắt nhìn sang, bảo vật này quả thực có cơ duyên với y, chính là chí bảo Thái Cực Đồ.

Nhưng thấy đồ này quanh thân hà quang vạn đạo, thụy thải thiên điều.

Bên ngoài đồ có Đại Đạo Sấm Ngôn vờn quanh, bên trong đồ có Thiên Đạo phù lục ẩn hiện.

Hai con cá âm dương càng tự có huyền ảo diệu ý không nói nên lời, từng trận khí tức Tiên Thiên mênh mông càn quét ra.

Một đám Thần Ma đố kỵ nhìn, chí bảo như vậy lại rơi vào tay Thái Thượng.

"Tạ Lão Sư!" Thái Thượng thần sắc vui mừng, lập tức thân thể tiếp nhận Thái Cực Đồ.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn Thái Cực Đồ trong tay Thái Thượng, cũng có chút cảm giác đố kỵ.

Dù sao Tiên Thiên Chí Bảo, há lại là Tiên Thiên Linh Bảo có thể sánh bằng?

Nếu họ cũng có chí bảo như vậy, thì thực lực tổng thể liền có thể đề thăng không ít.

Chương 87

Hai người trong lòng suy tư chớp nhoáng, ánh mắt Hồng Quân Đạo Tổ, cũng chuyển sang Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thấy vậy, trong lòng lại có chút kỳ vọng, cũng thầm nghĩ, không biết y có chí bảo như Đại ca của mình rơi vào tay không.

"Nguyên Thủy, cũng là do Nguyên Thần Bàn Cổ sở hóa.

Vật này là Bàn Cổ Phiên, cũng do Khai Thiên Thần Phủ sở hóa, đồng là Tiên Thiên Chí Bảo, có thể xé rách Hỗn Độn.

Mong ngươi hảo sinh thiện dụng, ngày sau có thể trấn áp khí vận. ……" Hồng Quân Đạo Tổ nhìn Nguyên Thủy, đạm đạm mở lời nói.

Nói xong, Hồng Quân Đạo Tổ lật tay lấy ra một cái phiên.

Nguyên Thủy nhìn Bàn Cổ Phiên đó, chỉ thấy trên mặt phiên có hà quang vạn đạo xuyên qua bích lạc, thụy thải thiên điều bao trùm cửu tiêu, tản mát ra bá khí duy ngã độc tôn, thể hiện trọn vẹn uy nghiêm bất khả nhất thế.

Nguyên Thủy trong lòng vui mừng, quả nhiên là Tiên Thiên Chí Bảo, đồng do Khai Thiên Thần Phủ hóa thành.

Quan trọng nhất là, đạo ý đại biểu khai tịch, Bàn Cổ Phiên tương ứng với việc phá khai Hỗn Độn, Khai Thiên Tích Địa, tương ứng với đạo ý của y, quả thực rất thích hợp.

"Đệ tử tạ Lão Sư!" Nguyên Thủy sau khi bình phục tâm tình một chút, liền đưa tay tiếp nhận Bàn Cổ Phiên trong tay Hồng Quân Đạo Tổ.

Một đám Thần Ma phía sau, nhìn Đạo Tổ trực tiếp phân phát hai kiện chí bảo, không đố kỵ, đó là giả dối.

Đệ tử quả nhiên tốt, vừa có Tử Khí thành Thánh, lại có pháp bảo, Tiên Thiên Chí Bảo.

Sao mình lại không có cơ duyên như vậy chứ?

Nếu mình cũng có thể trở thành đệ tử Đạo Tổ, thì dù không có Hồng Mông Tử Khí, có pháp bảo cũng tốt a.

Hiện tại chỉ có phần đố kỵ.

Côn Bằng ánh mắt quét qua Đế Tuấn và Hồng Vân, ánh mắt u u, khó lường một cách khó hiểu.

Thông Thiên nhìn Đại ca của mình đắc Thái Cực Đồ, Nhị ca đắc Bàn Cổ Phiên.

Tuy y cũng kỳ vọng có thể có chí bảo, nhưng cụ thể thế nào, phải xem Hồng Quân Đạo Nhân an bài.

Hồng Quân Đạo Nhân ánh mắt nhìn Thông Thiên, mở lời nói: "Thông Thiên, cũng là do Nguyên Thần Bàn Cổ sở hóa, đi theo kiếm đạo, thích sát phạt.

Ngô liền ban Tru Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm……" Nghe vậy, Thông Thiên trong mắt quang mang chợt tối sầm.

Nếu Tru Tiên Tứ Kiếm tề toàn, thì đó là bảo vật cực tốt a!

Khế hợp Đại Đạo, trận pháp này bố trí xuống, sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, phi bốn vị đồng đẳng cấp không thể phá.

Bảo vật như vậy, quả thực khó đắc.

Chỉ đáng tiếc, chỉ có hai thanh thần kiếm.

"Tạ Lão Sư!" Thông Thiên thân thể, sau khi nhận hai thanh thần kiếm, nói một tiếng tạ.

"Thông Thiên, kiếm đạo kiên nghị, có tư chất vấn đỉnh Đại Đạo.

Bản tôn liền ban Tru Tiên Kiếm và Tuyệt Tiên Kiếm.……” Đúng lúc đó, Thanh Minh đột nhiên mở hai mắt, nhìn Thông Thiên nói.

Trên người y tức thì bộc phát ra một luồng kiếm ý khủng bố, phảng phất Thiên Địa, đều dưới luồng kiếm ý này mà ảm đạm thất sắc.

Thông Thiên lúc này trong lòng dâng lên hy vọng.

Hóa ra, hai thanh thần kiếm còn lại nằm trong tay Đạo Quân.

Đạo Quân nguyện ý ban cho, đó là một chuyện đại hảo.

Hơn nữa, luồng kiếm ý đó, khiến y đều nhịn không được muốn bái Thanh Minh làm sư.

“Tạ Đạo Quân!” Thông Thiên thân thể, tiếp nhận hai thanh bảo kiếm trong tay Thanh Minh, nói lời cảm tạ.

Thanh Minh khẽ gật đầu, không mở lời.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn thoáng qua, cũng không nói gì.

Ánh mắt chuyển một cái, nhìn Thông Thiên, sau đó mở lời nói: “Tru Tiên Tứ Kiếm uy lực không nhỏ, Tru Tiên Kiếm Trận bố trí xuống lại càng không phải lực lượng Tứ Thánh không thể phá.

Trận này cần cẩn thận sử dụng.……” “Đệ tử đã rõ!” Thông Thiên hiểu ý Đạo Tổ, cũng minh bạch uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận.

Phi lực lượng Tứ Thánh không thể phá, chúng Thần Ma kinh hãi.

Trận pháp như vậy, ai có thể phá?

Ngày sau đợi tất cả đều thành Thánh, Tam Thanh lại hợp nhất, ai có thể phá được trận pháp đó?

Trong lòng nghĩ, không ít Thần Ma trong lòng xếp Tam Thanh vào hàng tồn tại tuyệt đối không thể chiêu nhạ.

Nếu không, e rằng chết cũng không biết chết thế nào.

Ngay cả Đại La, Chuẩn Thánh, cũng không thể tránh khỏi tồn tại trong Vô Tận Thời Không Trường Hà, Vận Mệnh Trường Hà.

Bởi vậy, tồn tại như vậy, tốt nhất nên tránh xa một chút.

Hồng Quân Đạo Nhân ánh mắt rơi xuống Nữ Oa, sau đó lộ ra một nụ cười nhạt, mở lời nói: "Nữ Oa, tính tình ôn thiện, không thích tranh đấu, nhưng ngày sau tự có một phen đại công đức cần làm.

Ngô liền ban Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hồng Tú Cầu, một công một phòng, ngày sau có thể bảo hộ chu toàn!" Nói xong, y trở tay một cái, lấy ra hai kiện pháp bảo, giao vào tay Nữ Oa.

Hồng Tú Cầu, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Vật này là Công Đức Thánh Khí, có thể lập Thiên Địa Nhân Tam Hôn, có thể chủ hôn nhân Tam Giới.

Uy lực kinh người, bất kể pháp lực mạnh đến đâu, đều không thể trốn thoát.

Ai dính phải liền chết, nhục thân Nguyên Thần đều không thể bảo toàn.

Đương nhiên, đối với người đồng giai thì lại không có hiệu quả lớn như vậy.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Bảo vật này uy năng cự đại, có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Đây là địa đồ Hồng Hoang, ghi lại hướng đi của sơn thủy địa mạch Hồng Hoang.

Bên trong tự có Đại Thiên Hoàn Vũ, có thể dục ức vạn sinh linh, lại đều trong sinh diệt.

Trong đồ này có một loại tiểu thế giới xã tắc tựa như chân thực.

Khi đối địch, có thể thu kẻ địch vào trong đó, kẻ có tu vi kém hơn căn bản không thể thoát ra.

Dù là Thánh Nhân đồng cấp, cũng có thể bị thu, chỉ là thời gian không lâu mà thôi.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Hồng Quân Đạo Nhân sau khi ban pháp bảo cho Nữ Oa, liền không mở lời nữa, phảng phất bốn vị phía sau, đều không quan trọng.

Hậu Thổ và Hồng Vân thì tốt, còn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, trong lòng lại trầm xuống.

Thân truyền đệ tử và ký danh đệ tử, khác biệt lớn như vậy sao?

Họ cũng là ký danh đệ tử, sẽ không thật sự không cấp cho họ chứ?

"Nữ Oa, thân mang đại công đức chi sự, Bản tôn ban một kiện Tiên Thiên Hồ Lô……" "Hậu Thổ, là Bàn Cổ chính tông, ngày sau cũng có đại công đức chi sự, Bản tôn ban một kiện Minh Thư……" Đúng lúc đó, Thanh Minh lại mở hai mắt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói.

Lời vừa dứt, liền thấy một kiện Tiên Thiên Hồ Lô từ trong tay y bay ra, rơi vào tay Nữ Oa.

Sau đó, lại có một kiện linh bảo hình dáng sách màu xám rơi vào tay Hậu Thổ.

Tiên Thiên Hồ Lô, đương nhiên là Tiên Thiên Hồ Lô trên Hồ Lô Tiên Đằng rồi.

Nó cũng là tồn tại mà Nữ Oa có thể dùng để Trảm Nhị Thi, cũng khá quan trọng.

Nữ Oa lúc này biết rõ, sau khi tiếp nhận Tiên Thiên Hồ Lô, nói lời cảm tạ: "Nữ Oa đa tạ Đạo Quân!" Còn Minh Thư trong tay Hậu Thổ,

thì là đổi từ chỗ Hồng Quân Đạo Nhân.

Tuy không giúp thành Thánh, nhưng vì hợp Đạo, có thể đặt nhân quả lên Thiên Đạo.

Nhưng Thanh Minh đã mở lời, Hồng Quân Đạo Nhân cũng không cự tuyệt, ngược lại còn vui vẻ.

Nếu cứ mãi bị Thanh Minh để ý, thì ngược lại càng đáng sợ hơn.

Một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy, cũng không thiệt thòi.

Đã đổi rồi!

Bởi vậy, liền đổi lấy, ban cho Hậu Thổ.

"Đa tạ Đạo Quân!" Hậu Thổ trong lòng vui mừng, lập tức nói lời cảm tạ.

Chúng Thần Ma trong lòng hơi chua xót, vì sao mình lại không có cơ duyên như vậy, vừa có Tử Khí, lại có linh bảo.

Ai!

Thật là người hơn người tức chết người, không có đại cơ duyên như vậy rồi.

Đương nhiên, cũng có người không như vậy, hai vị phương Tây ở cuối cùng, chính là như vậy.

Từ tình huống vừa nãy, lúc này đương nhiên phải khóc than rồi.

Hai người quỳ xuống hướng Hồng Quân Đạo Nhân khóc than nói: "Lão Sư từ bi, phương Tây của ta từ sau Thượng Lượng Kiếp liền vẫn luôn nghèo khó, không chỉ sinh linh hiếm hoi, ngay cả linh bảo cũng không có.

Kính xin Lão Sư từ bi, ban cho chúng con một ít pháp bảo phòng

thân.……” Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân từ tốn mở hai mắt, nhìn thoáng qua, khiến Hồng Vân trong lòng trầm xuống.

Sẽ không lại ban cho họ, rồi sau đó mình lại không có phần sao?

Không thể như vậy được.

Chương 88

Lúc này không chỉ Hồng Vân nghĩ vậy, chúng Thần Ma phía sau cũng vậy, lúc này trong lòng tức thì trầm xuống.

Không thể như vậy được?

Hồng Quân Đạo Nhân ánh mắt rơi xuống hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở cuối bồ đoàn, trầm mặc một lát sau, khẽ nâng tay, ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo liền xuất hiện trên tay y, sau đó từ tốn mở lời nói.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi đều có đại nghị lực, đại khí vận.

Ngộ được bàng môn tám trăm, cũng là cơ duyên.

Nay là ký danh đệ tử của Bần đạo, hôm nay liền ban Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Gia Trì Thần Xử, Bát Bảo Công Đức Trì. ……" Lời vừa dứt, liền thấy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, một trong những Tiên Thiên Liên Đài, rơi vào tay Tiếp Dẫn.

Còn Gia Trì Thần Xử và Bát Bảo Công Đức Trì hai kiện pháp bảo thì thuộc về Chuẩn Đề.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, phòng ngự vô song, lại có thể trấn áp khí vận, quả thực là bảo vật khó đắc.

Gia Trì Thần Xử và Bát Bảo Công Đức Trì, đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Uy lực cũng không nhỏ, cũng là linh bảo có uy lực thượng giai trong số Tiên Thiên Linh Bảo đồng phẩm cấp, không phải linh bảo đồng phẩm cấp thông thường có thể sánh bằng.

Chuẩn Đề nhìn linh bảo của sư huynh mình, Thập Nhị Phẩm Công

Đức Kim Liên, một trong những Tiên Thiên Liên Đài, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh tiêm, công phòng đều không tệ, lại có thể trấn áp khí vận, quả thực là pháp bảo tốt.

Lại nhìn linh bảo của mình, tuy cũng không tệ, cũng khế hợp, nhưng so với linh bảo của sư huynh, Chuẩn Đề quả thực cảm thấy linh bảo của mình kém hơn không ít, nhưng lại không thể mở lời, chỉ có thể nói lời cảm tạ rồi thu lấy.

Trong đại điện, ngoại trừ hàng thứ hai ra, những Thần Ma còn lại thấy Chuẩn Đề lại cầu được pháp bảo, thần sắc không khỏi cứng lại.

Hồng Mông Tử Khí đã cầu được, linh bảo, cũng cầu được.

Đạo Tổ chẳng lẽ, cần người cầu mới ban?

Nếu đã như vậy..... "Kính xin Đạo Tổ khả liên chúng con, ban cho chúng con một ít pháp bảo hộ thân....." Chúng Thần Ma học theo Chuẩn Đề, như pháp pháo chế, lại bái đảo một mảnh, bắt đầu quỳ cầu Hồng Quân Đạo Nhân.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn thoáng qua Thanh Minh đang nhắm mắt dưỡng thần, cũng biết y sẽ không ban linh bảo nữa, đương nhiên cũng không có.

Y thu hồi ánh mắt, nhìn chúng Thần Ma ngồi phía dưới một cái, nói: "Trong tay Bần đạo có duyên chi bảo đều đã về với chủ của chúng.

Tuy nhiên cũng có một số linh bảo còn sót lại.

Đã các ngươi một lòng cầu bảo, vậy Bần đạo liền ban cho các ngươi....." Nghe vậy, chúng Thần Ma lặng tiếng lắng nghe, ánh mắt đầy kỳ vọng.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn, tiếp tục nói: "Bần đạo sẽ an trí tất cả pháp bảo đã sưu tập được trên Phân Bảo Nhai ở phía đông nam bên

ngoài Tử Tiêu Cung.

Các ngươi có thể tùy duyên pháp, đi lấy……” Lời vừa dứt, chúng Thần Ma liền đã lần lượt động thân.

Linh bảo được cấp không cần trả tiền ai mà không muốn?

Tam Thi chi đạo đang lo không có linh bảo để Trảm Thi!

Hồng Quân Đạo Tổ liền ban pháp bảo, giải quyết được mối lo cấp bách.

Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Hồng Vân, Phục Hy, Tây Phương nhị vị cùng những người khác, đều lần lượt động thân.

Trên đại điện, chỉ còn lại Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân.

Trên Phân Bảo Nhai.

Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy cùng những người khác đã đến trước nhất.

Dựa vào thủ đoạn của riêng mình, mỗi người thu lấy mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Sau đó liền không thể thu lấy nữa, những linh bảo đó đã không còn duyên với họ.

Hậu Thổ thì không gặp được linh bảo nào khế hợp với bản thân và hữu duyên, nhưng cũng không để ý.

Tổ Vu vốn không dựa vào những thứ này, trong tay có hai kiện đã là khó đắc rồi.

Dù sao đều có thể dùng, quả thực cực kỳ bất phàm, nàng cũng đã tri túc.

Đợi những đại thần thông giả này thu xong, những Thần Ma khác mới đến.

Tuy thu hoạch rất ít, phần lớn không có gì, nhưng cũng có một bộ phận có một hai kiện trong tay, đó cũng là thu hoạch lớn nhất của lần nghe đạo này.

"Bành!" Đợi đến khi pháp bảo trên Phân Bảo Nhai được thu lấy gần hết chỉ còn hai ba mươi kiện, những cấm chế phía trên pháp bảo liền trực tiếp phá khai.

Những linh bảo còn lại lần lượt hóa thành lưu quang, bay về phía Hồng Hoang.

Hiển nhiên, những pháp bảo này không có duyên với Hồng Hoang.

Nhưng cũng có những Thần Ma không cam lòng, lần lượt truy đuổi theo những pháp bảo đó, hy vọng có thể giành được một hai kiện.

Đợi tất cả linh bảo và tu sĩ, Thần Ma truy tìm đi hết, Thông Thiên nhìn Phân Bảo Nhai một cái, nghiến răng, liền thu nó đi.

Thấy vậy, những Thần Ma còn lại thần sắc chợt cứng lại, ngay sau đó lại lộ ra vẻ hối hận.

Hối hận a!

Không ngờ, có thể bị Đạo Tổ lại đặt những Tiên Thiên Linh Bảo này trên Phân Bảo Nhai, há lại là phàm vật sao?

Đáng tiếc, giờ đã rơi vào tay Thông Thiên rồi, không còn cơ hội nữa.

Giờ đây sự việc đã thành định cục, cũng chỉ có thể ảo não một phen.

Những người còn lại, thì tốt rồi.

Thái Thượng lúc này vọng về phía Tử Tiêu Cung, nơi đó Thiên Đạo chi lực giáng lâm, thiên uy mênh mông.

Tuy lúc này đang ở trong Hỗn Độn thế giới, nhưng nơi này cách Hồng Hoang không xa, Thiên Đạo có thể ảnh hưởng đến nơi đây.

"Lão Sư lấy thân hợp Thiên Đạo, chúng ta đi xem một lần, thể ngộ Thiên Đạo, đối với chúng ta cũng không có hại gì……" Thái Thượng nhìn Thông Thiên và Nguyên Thủy bên cạnh, từ tốn mở lời nói.

Nghe vậy, hai người gật đầu.

Sau đó Tam Thanh đồng hành, lần nữa đi về phía Tử Tiêu Cung.

"Tỷ tỷ, muội cũng đi xem một chút nhé!" Hậu Thổ nhìn Nữ Oa nói.

Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu.

Sau đó liền cùng Hậu Thổ, Phục Hy cùng những người khác đi về phía Tử Tiêu Cung.

Lúc này trên Tử Tiêu Cung huyền quang lưu chuyển, hà quang vạn thiên, Thiên Đạo chi lực mênh mông giáng lâm, một luồng uy áp vô thượng bao trùm nơi đây.

Mấy chục Thần Ma tu sĩ còn lưu lại nơi này, lúc này nhìn nhau một cái, sau đó cũng động thân, đi về phía Tử Tiêu Cung, quan sát cảnh tượng Đạo Tổ hợp Đạo.

Đợi sau khi tất cả kết thúc, mới trở về Hồng Hoang.

Cũng để cho chuyến đi nghe đạo, vẽ lên một dấu chấm câu hoàn mỹ.

Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy cùng những người khác sau khi đến Tử Tiêu Cung, liền thấy Đạo Quân Thanh Minh đứng bên cạnh đài cao, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân trên đài cao, thần sắc nghiêm túc, không mở lời.

Hồng Quân Đạo Nhân ngồi trên đài cao, nhưng lại như thể không

cảm giác được khí tức của bản thân, hòa cùng phiêu miểu vô vi, khác biệt với việc dung hợp cùng Thiên Địa nhất thể, y đã muốn dung hợp cùng Thiên Đạo nhất thể rồi.

Hồng Quân Đạo Nhân ánh mắt quét qua Tam Thanh cùng Nữ Oa và những người khác, cùng với mấy chục Thần Ma vừa đến một cái, sau đó đạm đạm mở lời nói.

"Ngô Hồng Quân thuận ứng thiên thế thành Thánh, giảng đạo truyền pháp ba vòng.

Nay công đức đã viên mãn.

Tuy nhiên Đại Đạo ngũ thập, Thiên Diễn tứ cửu, số ngũ thập có khiếm khuyết, Ngô tuy có thần thông thiên vạn, nhưng không thể bổ toàn.

Ngô ý muốn cầu lấy thân hợp Đạo chi pháp, trưởng Thiên Địa chi đại nhân, bổ Thiên Địa chi đại bất nhân.

Bởi vậy sau này Hồng Quân là Thiên Đạo, Thiên Đạo không phải là Hồng Quân.

Đại thế Thiên Đạo bất cải, tiểu thế khả cải, mong các ngươi hãy tự làm lấy, tĩnh tâm tham ngộ Thiên Đạo huyền ảo……" Nghe vậy, những Thần Ma phía sau Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ cùng những người khác đều đồng loạt quỳ xuống nói: "Kính mong Lão Sư tam tư!!!" Nhưng lúc này Hồng Quân Đạo Nhân dường như không nghe thấy, ánh mắt rơi xuống Thanh Minh, mở lời nói: "Tiếp theo Bần đạo hợp Đạo, trong Hồng Hoang có một số chuyện, có một số đại thế cần thúc đẩy, liền phải nhờ vào Đạo hữu rồi……" Y biết mối quan hệ giữa Thanh Minh và Thiên Đạo không tầm thường, đã như vậy, thì việc thúc đẩy một số đại thế và đại sự của Thiên Đạo, liền phải dựa vào Thanh Minh, dù sao hai người họ đều đứng về một phía.

“Tự đương như vậy, Bản tôn sẽ an bài ổn thỏa……” Thanh Minh gật đầu nói.

Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân liền yên tâm.

Y gật đầu, tức thì triệu xuất Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong miệng khẽ thốt ra hai chữ: “Hợp, Đạo!” Thấy vậy, chúng Thần Ma lại lần nữa quỳ xuống nói: “Đạo Tổ đại nghĩa!” Lời chúng Thần Ma chưa dứt, liền thấy Tạo Hóa Ngọc Điệp tức thì diễn hóa thành một vòng tròn màu tím, Hồng Quân Đạo Tổ thân hình chợt lóe, dung nhập vào trong vòng tròn.

Ngay khắc tiếp theo, liền thấy vòng tròn hóa thành một đạo tử quang, độn nhập vào không gian hư không mênh mông, biến mất không thấy tăm hơi.

Sau đó, lại một trận thiên uy mênh mông bao trùm, ngay cả uy áp Thánh Nhân của Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể so sánh.

Nhưng thiên uy này cũng chỉ duy trì mấy hơi thở thời gian liền tiêu thất không còn dấu vết.

Đến đây, Hồng Quân Đạo Nhân liền chính thức lấy thân hợp vào Thiên Đạo.

Thấy vậy, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn chúng Thần Ma, nói: “Hồng Quân Đạo Nhân đã lấy thân hợp Thiên Đạo, chuyện này đã hoàn tất.

Các ngươi đều trở về Hồng Hoang tu hành cho tốt đi, tranh thủ sớm ngày vấn đỉnh Đại Đạo……” “Tôn ý Đạo Quân……” Nghe vậy, chúng Thần Ma hướng Thanh Minh bái một tiếng, sau đó động thân, rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh, Đế Tuấn cùng những người khác thấy vậy, cũng rời đi.

Lần giảng đạo thứ ba này, những Tiên Thiên Thần Thai Ma, sinh linh và các tồn tại đó, tuy không nghe hiểu Thánh Nhân và Hỗn Nguyên chi đạo mà Hồng Quân Đạo Nhân và Thanh Minh giảng giải, cũng không được thu nhập môn hạ.

Nhưng lần này, trong số đó lại có một số thu hoạch được pháp bảo, đó cũng là một loại an ủi.

Còn những người không có thu hoạch, lúc này đã ở trong Hồng Hoang truy tìm những linh bảo độn nhập Hồng Hoang đó rồi.

Không lâu sau, trong đại điện Tử Tiêu Cung, liền lại lần nữa trở nên tĩnh mịch.

Thanh Minh thấy vậy, thân hình khẽ động, dẫn theo Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy biến mất tại chỗ cũ, quay về Hồng Hoang.

"Hưu!" Tử quang thôi xán, khí tức mênh mông, Tử Tiêu Cung quang mang lóe lên, sau đó liền tiêu thất trong Hỗn Độn thế giới mênh mông.

Trong thế giới Hồng Hoang, dưới sự dẫn dắt của Thanh Minh, chẳng mấy chốc đã trở về Hồng Hoang thế giới.

Chương 89

Phục Hy lần đầu được Thanh Minh dẫn dắt, mới hay sự kinh khủng khi Thanh Minh hoành độ Trường Hà Thời Không, trong khoảnh khắc đã về đến Hồng Hoang thế giới, tốc độ như vậy, trách chi hai lần trước, muội muội y và Hậu Thổ đạo hữu lại nhanh đến thế.

Cùng xuất phát mà không thể đuổi kịp, quả thực vô cùng khủng khiếp.

"Thời cục lần này tương đối bình tĩnh, hãy hảo sinh tu hành, tranh thủ sớm ngày đạt cảnh giới viên mãn, khi đó mới có cơ hội trùng kích Chứng Đạo..." Thanh Minh nhìn ba người, chậm rãi mở miệng nói.

"Đạo Quân yên tâm!" Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy ba người đều khom mình đáp.

Ngay sau đó, ba người từ biệt Thanh Minh, trở về Vu tộc và Phượng Tê Sơn.

Thanh Minh thấy vậy, một bước đạp ra, Thời Không chuyển hóa, đã ở trên Vô Lượng Sơn, trong khoảnh khắc phất tay, rút Hồng Mông Đại Trận, mở cung môn, bước vào Thái Hư Điện.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ giảng đạo lần này, Bản tôn cũng định bế quan một lần, tham ngộ tu hành Đại Đạo Pháp Tắc, xem thử có thể thường thí trùng kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ hay không.

Dù không thành công, Đạo hạnh và sự lý giải về Đại Đạo của Bản tôn cũng có thể nhờ đó mà đề thăng không ít.

Vì vậy, lần này cũng là thời cơ tốt để tham ngộ.

Việc trong Hồng Hoang, cũng không cần bận tâm quá nhiều, nếu muốn tranh, cứ để chúng tranh đoạt, đối với Bản tôn cũng không có quan hệ quá lớn, an tâm tu hành, an nhàn tự tại là được.

Trong tâm hạ quyết định, Thanh Minh liền thu hồi tâm thần, khẽ nhắm hai mắt, hiện ra Khánh Vân và Tam Hoa, bắt đầu tham ngộ Đại Đạo Pháp Tắc.

"Hưu!" Thần quang lóe lên, ngay sau đó thấy vô số sợi tơ Đại Đạo Pháp Tắc kéo dài ra từ hư không, ngưng kết thành thực chất, hệt như Phù Lục Đại Đạo, lúc này toàn bộ vây quanh Thanh Minh, bao bọc y ở trong đó.

"Rắc!" Thỉnh thoảng có thể thấy từng đạo lôi quang lóe lên, va chạm tạo ra những tia lửa rực rỡ.

Trong hậu điện, không ít Tiên Thiên khí tức và Thiên Địa Chi Lực lưu chuyển, không ngừng dung nhập vào Thức Hải của Thanh Minh.

Trong Khánh Vân, Linh căn Khổ Trúc hiện ra, từng đợt khí tức tinh túy của Linh căn rơi vào Khánh Vân, khiến tâm thần Thanh Minh lúc này dị thường thanh tịnh, sự lý giải về Đại Đạo dường như càng thêm thông suốt.

"Thiên Địa Càn Khôn, Hỗn Nguyên Vô Cực, Hỗn Độn có loạn, Âm Dương quy nhất, nhất giả, là Đạo!

Chúng sinh trục Đạo, cố trục nhất giả, Hỗn Nguyên căn bản, là thủy của Đại Đạo!

Thiên Địa hữu Đạo, tại hồ tự nhiên chi gian, tự nhiên chi Đạo, chúng sinh chi Đạo..." Trong Thức Hải, Đại Đạo Chi Âm của [Hồng Mông Đại Đạo Kinh] không ngừng vang vọng, khiến Đại Chu Thiên vận chuyển của Thanh Minh càng lúc càng nhanh, sự ấn chứng với Đại Đạo Pháp Tắc cũng thăng tiến cấp tốc, không ngừng tích lũy,

hướng tới Thiên Địa cao hơn mà trùng kích.

Lần trùng kích cảnh giới này, bất luận thành công hay không, đối với Thanh Minh hiện tại đều có chỗ tốt, sự lý giải về Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân, Đạo hạnh được gia tăng, đều có sự đề thăng không nhỏ.

Vì vậy, lần bế quan tu hành này, đối với Thanh Minh hiện tại cũng khá quan trọng.

Lúc này, trên đại điện, huyền âm trận trận, linh khí ngưng kết, hà quang vạn trượng, kim liên đóa đóa, tử khí bốc lên, đủ loại dị tượng hiện ra.

Thanh Minh lúc này, đã chìm đắm trong đó, không ngừng tham ngộ và ấn chứng Đại Đạo Pháp Tắc.

Trong khoảnh khắc, Thời Không vĩnh hằng!...

Thời gian như cát bụi, như dòng chảy, không ngừng trôi đi bất kể ngày đêm.

Trong chớp mắt, trong Hồng Hoang, mười Nguyên Hội đã lặng lẽ trôi qua.

Tuy hơn trăm vạn năm, trong Hồng Hoang cũng không dấy lên sóng gió quá lớn, dù sao thời gian trong Hồng Hoang vẫn là thứ rẻ mạt nhất.

Nhưng mười Nguyên Hội, quả thực đối với không ít tu sĩ, Đại Năng và Thần Ma mà nói, có ảnh hưởng không nhỏ.

Trong những năm này, tin tức về Đạo Tổ Hợp Đạo trong Tử Tiêu Cung, thu nhận năm vị đệ tử, và việc Hồng Vân thân mang Hồng Mông Tử Khí, đã không ngừng truyền đi trong Hồng Hoang, tức khắc dấy lên một trận phong ba không nhỏ.

Hiện tại những tin tức này, trong Hồng Hoang đã không còn là bí mật nữa, cũng có không ít tồn tại trong lòng có ý đồ, bất kể là những kẻ từng ở Tử Tiêu Cung năm xưa, hay những ẩn tu và tán tu nghe ngóng tin tức trong Hồng Hoang.

Sau khi biết được tin tức này, họ liền chờ đợi, chờ đợi thời cơ thích hợp, đối với Hồng Mông Tử Khí, quả thực có thể tranh giành một phen.

Đương nhiên, ngoài ra, còn có những bảo vật đặc biệt có thể tranh đoạt.

Mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo từ Tử Tiêu Cung bay về Hồng Hoang, lúc này đã dẫn dụ vô số tu sĩ và Thần Ma trong Hồng Hoang tranh đoạt.

Sau lần giảng đạo thứ hai, Hồng Hoang liền dấy lên một làn sóng tu hành "Tam Thi Chi Đạo", nhưng khổ nỗi Tiên Thiên Linh Bảo lại quá ít, không ít tu sĩ và Thần Ma muốn đi con đường này nhưng không có Linh Bảo trong tay thì không thể đi được.

Nhưng nay, mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo từ Tử Tiêu Cung bay đến, tìm kiếm người hữu duyên trong Hồng Hoang, như vậy liền có hy vọng.

Tuy rằng những người đầu tiên tìm kiếm, không ít là Thần Ma từ Tử Tiêu Cung, nhưng chuyện Linh Bảo, cũng cần xét đến duyên phận, nếu không có duyên phận, muốn tìm kiếm e cũng không dễ.

Vì vậy, tu sĩ và Thần Ma Hồng Hoang tuy biết đến chậm hơn một chút, nhưng lúc này tìm kiếm tranh đoạt cũng không hề chậm, không chừng người hữu duyên kế tiếp chính là họ.

Việc tìm kiếm và tranh đoạt Linh Bảo, lúc này đã thực sự khuấy động không ít Thần Ma và tu sĩ trên bề mặt Hồng Hoang.

Nhưng một bộ phận nhỏ Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh và một số Đại Năng ẩn thế, lúc này lại không tham gia tìm kiếm và tranh đoạt Linh Bảo, điều họ đang chờ đợi là Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân.

Họ đang chờ đợi, xem ai sẽ ra tay trước, ai sẽ tấn công Hồng Vân trước, chờ đợi khi hai bên đều bị tổn thương, hoặc sau khi Hồng Vân tiêu hao không ít thực lực rồi mới ra tay.

Tu vi càng cao, càng lo lắng Vẫn Lạc, điểm này, áp dụng cho những Đại Năng và Thần Ma này là thích hợp nhất.

Hồng Vân tuy chỉ là một Tán tu, chỉ có Trấn Nguyên Tử là bạn chí cốt, nhưng thực lực của Hồng Vân vẫn không thể xem thường, không thể sánh với Tam Thanh, nhưng so với những kẻ dưới đó, lại có mấy ai thắng được?

Vì vậy, lúc này họ đang chờ đợi, xem ai sẽ làm chim đầu đàn, đi dò xét Hồng Vân trước.

Còn về Hồng Mông Tử Khí, lại không cần lo lắng, muốn dựa vào Tử Khí để tham ngộ, thì mấy vị kia đều sắp thành Thánh rồi, tự nhiên không dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, Hồng Vân hiện tại mới Chuẩn Thánh trung kỳ, muốn tham ngộ Tử Khí để thành Thánh, cần một khoảng thời gian dài.

Vì vậy, điểm này không cần lo lắng, cứ chờ xem ai ra tay trước.

Yêu tộc, đó là điều khẳng định, Vu tộc Tổ Vu Hậu Thổ đã có Hồng Mông Tử Khí, nếu Yêu tộc muốn có cơ hội, thì nhất định phải tranh đoạt, lần này ra tay là điều chắc chắn.

Ngoài ra, Côn Bằng và Đế Tuấn tranh giành vị trí, cuối cùng lại bị Hồng Vân đoạt mất, trong tình huống như vậy, Côn Bằng cũng sẽ ra tay.

Còn về Vu tộc, tuy trong tay có một đạo Hồng Mông Tử Khí,

nhưng nếu Yêu tộc ra tay, Vu tộc có thể sẽ không đánh chủ ý vào Hồng Mông Tử Khí nữa, nhưng ngăn cản Yêu tộc, họ sẽ làm.

Chỉ cần ngăn chặn Yêu tộc, như vậy Yêu tộc không có Hồng Mông Tử Khí, Tổ Vu Hậu Thổ nếu có thể thành Thánh, thì Vu tộc diệt Yêu tộc sẽ dễ dàng hơn, vì vậy việc ngăn chặn Yêu tộc, hẳn sẽ ra tay.

Thêm vào đó là những Tán tu, Đại Năng khác đang nhăm nhe Hồng Mông Tử Khí, trong tình huống như vậy, lần này nước sẽ đục, ai có thể cuối cùng "mò cá" được, xem thủ đoạn của mỗi người.

Nhưng điểm mấu chốt hiện tại là, bây giờ vẫn chưa có tin tức về Hồng Vân, sau khi trở về Hồng Hoang, y liền biến mất, ngay cả những tồn tại như Đế Tuấn, Đế Giang cũng không biết y đã đi đâu.

Tình hình hiện tại, chỉ có thể chờ đợi trước.

Cứ thế, lại mười vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Làn sóng tìm kiếm và tranh đoạt Linh Bảo trong Hồng Hoang Đại Địa vẫn tiếp diễn, nhưng dần dần đã trở nên bình tĩnh hơn.

Đối với Hồng Vân, một bộ phận tu sĩ đã không kìm nén được nữa, bắt đầu tìm kiếm tung tích của Hồng Vân, tuy tạm thời không có thu hoạch, nhưng lúc này đã có thể thấy rõ, không ít tồn tại chuẩn bị ra tay.

Trên Tam Thập Tam Thiên, Yêu Tộc Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

"Bạch Trạch, vẫn chưa có tin tức về Hồng Vân sao?" Đế Tuấn liếc nhìn Bạch Trạch phía dưới, nhàn nhạt mở miệng nói, mấy vạn năm bế quan, đối với việc Trảm Khứ Đệ Nhị Thi, y đã có chút manh mối.

Còn trong hơn trăm vạn năm qua, việc quản lý Yêu tộc và tìm kiếm tung tích Hồng Vân, đều giao cho Bạch Trạch lo liệu.

“Bẩm Yêu Hoàng, Hồng Vân vốn không phải cao thủ bình thường, biết có nhiều tồn tại trong Hồng Hoang đang tìm kiếm, nên mới ẩn mình...” Bạch Trạch chắp tay, mở miệng đáp.

“Ẩn mình cũng không thể mãi không xuất hiện, Hồng Hoang rộng lớn vô ngần, nhưng tu sĩ tìm kiếm sẽ ngày càng nhiều, không thể ẩn mình quá lâu được, chuyện này phải theo dõi sát sao...” Đế Tuấn trong lòng suy nghĩ, nhìn Bạch Trạch nói.

“Thần minh bạch!” Bạch Trạch đáp.

“Chuyện Hồng Mông Tử Khí cần chú ý, nhưng chuyện của Yêu tộc bản thân cũng đồng dạng cần chú ý, Bạch Trạch, Bắc Minh Côn Bằng thái độ ra sao?” Đế Tuấn chuyển hướng lời nói sang Côn Bằng ở Bắc Minh, cục diện Hồng Hoang hiện nay đã khác, Đế Tuấn tự nhiên muốn nắm giữ toàn bộ Yêu tộc Bắc Minh trong tay, hùng mạnh thực lực Yêu tộc, tự nhiên không thể để Côn Bằng nắm giữ.

Côn Bằng tuy đã tạo ra Yêu Văn, nhưng đó không phải lý do để Đế Tuấn không ra tay, có thể hứa vị Yêu Sư, nhưng không phải một Yêu Sư có thể tùy tiện hành sự, Yêu Sư như vậy, thà không cần.

Nếu không nguyện ý quy thuận, Đế Tuấn ngược lại không ngại trực tiếp ra tay mạnh mẽ thu phục Yêu tộc Bắc Minh.

Hứa vị Yêu Sư, Đế Tuấn cảm thấy Côn Bằng có thể ngưng tụ một phần lực lượng của Yêu tộc, càng thêm dung hợp, hùng mạnh tín ngưỡng Yêu tộc mà thôi, nếu không thì đã ra tay sớm rồi.

Nhưng tình hình hiện tại, đã không thể chờ đợi nữa.

Thực lực Vu tộc không ngừng thăng tiến, tuy Yêu tộc có Đại Trận, nhưng Vu tộc cũng khó bảo toàn không có thủ đoạn khác, lúc này gạt Đại Trận sang một bên mà nói, Vu tộc quả thực áp chế Yêu tộc vài phần, lúc này thu phục Yêu tộc Bắc Minh là điều cần thiết.

“Bẩm Yêu Hoàng, lần trước Côn Bằng vẫn chưa quyết định dứt khoát, thần lần này sẽ đi một chuyến nữa, nếu Côn Bằng vẫn không quy phục, thì Yêu Hoàng ra tay cũng không muộn...” Bạch Trạch nghe vậy, suy nghĩ rồi mở miệng nói.

Đế Tuấn gật đầu, nói: “Nếu đã vậy, thì đi thêm một chuyến Bắc Minh, còn về việc thành lập Yêu Tộc Thiên Đình, thì giao cho Kế Mông và Anh Chiêu lo liệu...” “Thần, bẩm Yêu Hoàng!” Ba vị Yêu Thần chắp tay đáp, rồi xoay người rời đi.

Đế Tuấn phất tay, các Yêu Thần và Yêu Thánh khác cũng xoay người rời đi, trong đại điện, chỉ còn lại y và Thái Nhất.

“Thái Nhất, sắp tới Hồng Vân vừa xuất hiện, e rằng sẽ dẫn phát chiến hỏa không nhỏ, Vu tộc cũng có thể sẽ ra tay ngăn chặn, trong khoảng thời gian này, đệ hãy đi tu hành trước, chuyện Yêu tộc, tạm thời không cần bận tâm...” Đế Tuấn nhìn về phía Thái Nhất bên tay trái, chậm rãi mở miệng nói.

“Đệ đã biết, Đại Ca!” Thái Nhất gật đầu đáp.

Y minh bạch, nếu Vu tộc ra tay, Vu Yêu hai tộc sẽ bùng nổ chiến hỏa không nhỏ, nếu có thể đề thăng thêm vài phần thực lực, thì quả thực có sự giúp đỡ không nhỏ, cũng có thể đề thăng tỷ lệ đoạt được Tử Khí.

Dứt lời, Thái Nhất liền rời khỏi đại điện, đi tu hành.

Đế Tuấn chậm rãi đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang Đại Địa, hai mắt khẽ híp lại, giọng nói lạnh lùng chậm rãi vang vọng trong đại điện.

“Đối với Hồng Mông Tử Khí, Bản Hoàng nhất định phải đoạt lấy!”...

Bắc Minh, Đạo Tràng Bắc Minh, trong Bắc Minh Cung.

“Đạo hữu, lần này đã quyết định xong chưa?” Bạch Trạch nhìn Côn Bằng, thần sắc bình tĩnh hỏi, không nói nhiều lời, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Những lời cần nói, trước đó đã nói rồi, hiện tại không cần nói lại nữa.

Nghe vậy, Côn Bằng im lặng không nói, sau một hồi lâu, nhìn Bạch Trạch, hỏi: “Yêu Hoàng thật sự hứa cho ta vị ‘Yêu Sư’ sao?

Giáo hóa ức vạn Yêu tộc?

Địa vị chỉ dưới hai vị Yêu Hoàng?” Bạch Trạch gật đầu, nói: “Yêu Hoàng đã tự mình hứa hẹn!” “Nếu đã như vậy, thì Côn Bằng nguyện ý quy phục!” Côn Bằng trên mặt lộ ra một nụ cười mỉm, chậm rãi nói.

Bạch Trạch nhìn y, từ thần sắc tươi cười kia lại không nhìn ra được sâu cạn, mấy hơi thở sau, khom mình nói: “Nếu đã vậy, thì hãy cùng ta đến Thiên Đình, diện kiến Yêu Hoàng...” Côn Bằng gật đầu, sau đó cùng Bạch Trạch cùng nhau đứng dậy, rời khỏi Bắc Minh, hướng về Thiên Đình.

Tam Thập Tam Thiên, trong Lăng Tiêu Điện Thiên Đình.

Thần sắc trên mặt Côn Bằng tuy không nhìn ra biến hóa, nhưng sâu trong đáy mắt, lại thoáng qua một tia âm u.

Chương 90

Không ngờ, trong tay Đế Tuấn, lại có một kiện Linh Bảo có thể thu Nguyên Thần, một tia Nguyên Thần của y liền bị thu nhập vào đó, như vậy, tình huống của y có thể bị Đế Tuấn nắm trong tay.

Hứa vị Yêu Sư, nhưng lại phải đối đãi như vậy, trong lòng tự nhiên có chỗ bất mãn, chỉ là hiện tại không thể phát tác mà thôi.

Tình hình hiện tại, y biết Đế Tuấn không còn kiên nhẫn, lần này nếu không đến Thiên Đình, e rằng sẽ có kết cục như Vạn Tiên Minh.

Vì vậy, y đã đến.

Hiện tại yêu cầu như vậy, y cũng làm theo.

Nếu không phải không địch lại Yêu tộc, há cần phải như vậy?

Đế Tuấn gật đầu, đối với việc Côn Bằng lần này nghe lời khá hài lòng, nhìn về phía Bạch Trạch, nói: "Bạch Trạch, trước tiên hãy dẫn Yêu Sư làm quen tình hình Thiên Đình, sau đó đi chuẩn bị những việc kế tiếp..." "Thần minh bạch!" Bạch Trạch gật đầu đáp, biết ý của Đế Tuấn, tiếp theo, sẽ đi thu phục Yêu tộc Bắc Minh, sau đó khiến họ quy tâm, rồi sau khi hoàn thành các việc của Thiên Đình, liền có thể thành lập Thiên Đình.

Bạch Trạch và Côn Bằng chắp tay sau đó, liền chậm rãi lui xuống.

Đế Tuấn nhìn hai người rời đi xong, khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh: "Biết điều, Yêu tộc cần Yêu Sư, nhưng không phải Yêu Sư không nghe lời..." Nói xong, Đế Tuấn liền rời khỏi đại điện.

Chuyện Côn Bằng gia nhập Yêu tộc, trong thời gian ngắn ngủi hơn ngàn năm, đã truyền khắp toàn bộ Yêu tộc.

Tất cả Yêu tộc đều biết, Côn Bằng được hứa vị Yêu Sư, giáo hóa

vạn Yêu tộc, trong khoảnh khắc đã có được không ít tín ngưỡng.

Bạch Trạch lúc này cũng bắt đầu thu phục gần hai thành Yêu tộc Bắc Minh, vì lý do Côn Bằng gia nhập Yêu tộc, nên không tốn quá nhiều thời gian, liền thu nạp họ vào Thiên Đình.

Nhưng để hoàn toàn dung nhập Thiên Đình, cần một khoảng thời gian, nhưng Bạch Trạch cũng không vội, có các Yêu Thần và Côn Bằng, cũng sẽ không quá lâu.

Còn, thì đi chuẩn bị các việc của Thiên Đình.

Đồng thời, tin tức Côn Bằng gia nhập Yêu tộc, cũng không ngừng truyền đi trong Hồng Hoang.

Yêu tộc vốn thực lực cường hãn, nay lại có thêm tồn tại đỉnh tiêm như Côn Bằng gia nhập, lại thu phục gần hai thành Yêu tộc Bắc Minh, thực lực so với trước đây, lại càng thêm khủng bố, Yêu tộc hiện nay, không còn kém Vu tộc là bao.

Đối với điều này, Vu tộc lại không biểu hiện gì, dường như không bận tâm đến việc Côn Bằng gia nhập, vẫn cứ phát triển bản thân một cách trầm lặng, không quá chú ý đến tình hình Yêu tộc.

Không ít tồn tại trong Hồng Hoang, tuy không rõ ý đồ của Vu tộc, nhưng Vu tộc như vậy, hiển nhiên có ý đồ riêng, tự nhiên không cần lo lắng những chuyện này, việc Hồng Vân ở đâu mới là quan trọng.

So với việc Côn Bằng gia nhập Yêu tộc và tìm kiếm Hồng Vân, thì Hồng Vân quan trọng hơn, vì vậy sau một chút kinh ngạc, không ít tu sĩ và Thần Ma liền trở lại việc tìm kiếm Hồng Vân.

Chỉ là, Hồng Vân biến mất đã hơn trăm vạn năm, tình huống như vậy, cũng không có gì bất ngờ, hiện tại tình hình này, cũng chỉ có thể tiếp tục tìm kiếm và chờ đợi, dù sao Hồng Vân không hiện thân, cũng không có cách nào.

Mọi việc, phải đợi sau khi Hồng Vân xuất hiện, mới có khả năng triển khai.

Vu tộc, trong Bàn Cổ Điện.

Lần này các Tổ Vu tụ tập ở đây không nhiều, chỉ có Đế Giang, Cú Mang, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh và Hậu Thổ năm vị Tổ Vu.

"Tiểu muội, gần đây tiến triển thế nào rồi?" Đế Giang nhìn Hậu Thổ ở cuối, mỉm cười hỏi.

Y có dự cảm, tương lai của Vu tộc, nằm trên người Hậu Thổ, vì vậy, y mang Hồng Mông Tử Khí, tu vi tiến triển vô cùng nhanh, có thể sử dụng Tiên Thiên Linh Bảo mà các Tổ Vu khác không thể sử dụng, các phương diện đặc thù đều khác với các Tổ Vu còn lại.

Dự cảm này, không chỉ y có, các Tổ Vu khác cũng đều như vậy.

Vì vậy, Hậu Thổ không quản lý nhiều bộ lạc của mình, ngoài việc giao cho Đại Vu Hậu Nghệ, Khoa Phụ ra, thì các Tổ Vu khác đều giúp đỡ.

Cũng chính vì vậy, trước đây mới có thể thường xuyên đến Hỗn Nguyên Cung.

Lần này có Hồng Mông Tử Khí, các Tổ Vu khác liền để y chuyên tâm tu hành, còn những việc khác, thì không cần quản, các Tổ Vu khác đã bao hết.

Vì vậy, hơn trăm vạn năm qua, Hậu Thổ tiến triển không tồi, trên cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, đã hoàn toàn ổn định, có thể tiếp tục hướng tới Thiên Địa cao hơn mà tiến phát.

"Tuy Hồng Mông Tử Khí chưa có tiến triển, nhưng Đạo hạnh bản thân và việc chưởng khống Đại Đạo Pháp Tắc, cũng đã đề thăng không ít..." Hậu Thổ nghe vậy, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, mấy vị Tổ Vu gật đầu, cũng không cho rằng nhanh như vậy có thể thành Thánh hay thế nào, đều cần một quá trình.

"Chuyện này không cần vội, cứ từ từ tu hành là được..." Đế Giang nói.

Hậu Thổ khẽ cúi đầu, cũng minh bạch, cũng không vội, cứ từng bước một.

"Chuyện Hồng Vân lần này, Yêu tộc tất nhiên sẽ tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí, thêm vào việc Côn Bằng gia nhập Yêu tộc, như vậy, việc họ ra tay không có bất kỳ ngoại lệ nào, đối với Hồng Mông Tử Khí, Vu tộc chúng ta có thể không cần, nhưng Yêu tộc, tuyệt đối không thể đoạt được..." Đế Giang thần sắc nghiêm nghị, nói với mấy vị Tổ Vu.

"Đại Ca yên tâm, chúng đệ sẽ chuẩn bị mọi việc thật tốt..." Mấy vị Tổ Vu đáp.

Đế Giang gật đầu, nói: "Ngoài việc chú ý động hướng của họ ra, thực lực bộ tộc chúng ta, và việc diễn luyện đại trận, cũng phải đưa lên nhật trình.

Ngàn năm sau, hãy tổ chức liên hợp diễn luyện đại trận!" "Vâng!" Bốn vị Tổ Vu đáp.

Sau đó, Đế Giang lại giao phó một số việc của bộ lạc, rồi các vị tự mình rời đi.

Sau đó, liền chờ đợi ngàn năm sau diễn luyện đại trận liên hợp.

Cứ thế, lại năm vạn năm sau.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

"Đại Đạo vô hình, sinh dục Thiên Địa; Đại Đạo vô tình, vận hành Nhật Nguyệt; Đại Đạo vô danh, trường dưỡng vạn vật; Ngô chẳng

biết tên y, mạnh mẽ gọi là Đạo!

Phu Đạo giả: có trong có đục, có động có tĩnh; Trời trong đất đục...

Thiên Địa hữu Đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh, dĩ minh tự thân, dĩ ngộ Đại Đạo...” Trong Thức Hải của Thanh Minh, Đại Đạo Chi Âm của [Hồng Mông Đại Đạo Kinh] không ngừng vang vọng, nhưng lại càng lúc càng trở nên phiêu diêu, không lâu sau, liền chậm rãi lắng xuống, mọi huyền diệu đều dừng lại.

“Hô!” Một luồng Đại Đạo khí tức phất qua, chấn động hư không khẽ lay động.

Thanh Minh tĩnh mở hai mắt, lần trùng kích hậu kỳ này, tuy không thành công, nhưng hơn trăm vạn năm thời gian, vốn dĩ cũng đã tiến triển không nhỏ.

Hiện tại, y đã có thể một chân bước vào hậu kỳ rồi, tuy chân còn lại không biết khi nào có thể bước qua, nhưng cuối cùng cũng nhanh hơn không ít, chuyện này cần chú trọng một cái cơ duyên khế cơ.

Hiện tại thời cơ chưa đến, y cũng không vội.

Đợi thời cơ đến, mọi việc, đều sẽ “nước chảy thành sông”.

Thanh Minh trong lòng suy nghĩ, ánh mắt chậm rãi lướt qua Hồng Hoang, khẽ cười nói: “Ngay cả những kẻ dưới Đại La cũng muốn tranh đoạt cơ duyên như vậy, quả không biết sống chết là gì, tồn tại cấp Chuẩn Thánh há lại là hạng tầm thường, đến khi đó, kẻ Vẫn Lạc không biết là bao nhiêu...” Thanh Minh cười, cười những kẻ không thấy nguy cơ trong đó, cơ duyên lớn thì nguy cơ cũng lớn.

Chuẩn Thánh trong chuyện này, e rằng còn khó bảo toàn an nguy bản thân, những Đại La Kim Tiên, Đại La Kim Tiên trở xuống, lại có thể làm gì?

Trước mặt Chuẩn Thánh, Đại La lại ra sao?

Trảm Khứ Trường Hà Thời Không lại ra sao?

Đại Đạo băng tháp, Nguyên Thần yên diệt, xóa sổ tất cả mọi thứ trong Trường Hà Thời Không, Đại La Kim Tiên cũng khó lòng lưu lại.

Vì vậy, chuyện Hồng Vân lần này, e rằng sẽ có không biết bao nhiêu kẻ Vẫn Lạc, những "pháo hôi" nhiều đến vậy, nhưng lại không thể gây ra ảnh hưởng gì nhiều.

Ánh mắt Thanh Minh dịch chuyển, rơi xuống Ngũ Trang Quán, nơi đây là Đạo Tràng Vạn Thọ Sơn của Trấn Nguyên Tử.

Những năm này, Hồng Vân không trở về Hỏa Vân Động, mà vẫn luôn tu hành tại đây.

"Người tìm kiếm trong Hồng Hoang vô số, tìm kiếm hơn trăm vạn năm, không ngờ, Hồng Vân lại an ổn tham ngộ tu hành tại đây..." Thanh Minh lắc đầu, hiện tại Thiên Cơ hỗn loạn, ngay cả Chuẩn Thánh cũng khó lòng dò xét, nếu không thì đã không mất tung tích của Hồng Vân rồi.

Nhưng Hồng Vân tu hành tại Ngũ Trang Quán này, tiến triển cũng không nhỏ, hiện nay đã có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại sắp Trảm Khứ Nhị Thi, không thể không nói, quả thực có vài phần cơ duyên.

Thật đáng tiếc, nguy cơ lần này cũng không nhỏ, nếu không phải như vậy, với cơ duyên của Hồng Vân, y có khả năng...

Thanh Minh trong lòng suy nghĩ, trong tay y chậm rãi thôi diễn, vô số sợi tơ Pháp Tắc quấn quanh trong tay, vô số Thiên Cơ hiện ra trong mắt, đôi mắt sâu thẳm như hắc động, chỉ có những tia lôi quang thỉnh thoảng lóe lên chiếu sáng vạn vật.

"Chẳng lẽ, lần này có biến số?" Thanh Minh khẽ nhíu mày, trong lần thôi diễn này, có vài chỗ không thể nhìn rõ, cũng là chỗ khiến y

nghi hoặc.

Hoặc có lẽ, lần này thật sự có khả năng có biến số tồn tại, nếu là vậy, thì phải xem xét kỹ, nếu có biến số, mà lại không tốt, Bản tôn cũng không ngại thanh lý một phen.

Hồng Hoang diễn biến theo hướng tốt hơn, Thiên Đạo diễn biến theo hướng cao hơn, những điều này đều có liên quan đến Bản tôn, nếu có biến số không tốt, thì quả thực cần phải ra tay.

Nhưng hiện tại thời cơ chưa đến, cũng không cần bận tâm, chỉ cần hơi lưu ý là được, còn những việc khác, thì cứ giao cho những Tán tu, Đại Năng trong Hồng Hoang và Hồng Vân.

Những điều này, mới là mấu chốt dẫn đến mọi việc, cũng sẽ là mấu chốt để mọi việc lắng xuống.

Mọi việc, cứ đợi những điều này, đến khi đó, mọi việc đều sẽ trở nên rõ ràng.

Thời gian vội vã, thoáng chốc đã ba Nguyên Hội.

Ba Nguyên Hội, trong Hồng Hoang ngược lại có nhiều hành động hơn một chút, tìm kiếm tung tích Hồng Vân, vẫn là điều quan trọng nhất, cũng là hành động có số lượng tu sĩ tham gia đông đảo nhất trong Hồng Hoang lúc này.

Còn về những việc khác, thì là chuyện Yêu tộc thành lập Yêu Tộc Thiên Đình, từ ba ngàn năm trước, Yêu tộc đã phát đi một số thiệp mời, mời một số tu sĩ và Đại Thần Thông Giả đến Thiên Đình quan lễ.

Phục Hy, Nữ Oa dưới Bất Chu Sơn, Tam Thanh Đạo Nhân, Tây Phương Nhị Vị, Minh Hà Đạo Nhân và các Đại Thần Thông Giả khác, đều nhận được thiệp mời của Yêu tộc.

Nhưng Phục Hy và Nữ Oa thì không đến, còn những người khác, thì có người đến, có người không.

Lúc này cận kề thời điểm thành lập Thiên Đình, trong Hồng Hoang, tất cả những người nhận được thiệp mời, lúc này đều lũ lượt động thân, hướng về Thiên Đình.

Dù sao Thiên Đình xa xôi, tuy có mấy trăm năm thời gian, nhưng thời gian cũng không quá dư dả, lúc này động thân là tốt nhất.

Tam Thập Tam Thiên, trong Lăng Tiêu Điện Thiên Đình.

"Bạch Trạch, các việc của Thiên Đình, đã chuẩn bị đến đâu rồi?" Đế Tuấn nhìn về phía Bạch Trạch, mở miệng hỏi.

"Thiên Đế yên tâm, đã hoàn thành, lúc này những Tán tu và Đại Năng Hồng Hoang đã đến Thiên Đình, tám mươi mốt năm sau, có thể đúng giờ thành lập Thiên Đình." Bạch Trạch nghe vậy, tức khắc tiến lên một bước, chắp tay đáp.

Đế Tuấn gật đầu, nói: "Việc chiêu đãi của Thiên Đình, thì giao cho khanh, còn những việc khác, Thái Nhất sẽ hiệp trợ..." "Đại Ca!" Thái Nhất đáp.

Đế Tuấn khẽ cúi đầu, sau đó liền rời khỏi nơi này.

Tám mươi mốt năm thoáng chốc đã qua.

Những tu sĩ và Đại Năng đến quan lễ, lúc này đều đã ở trong Thiên Đình.

Phục Hy và Nữ Oa hai huynh muội tuy không đến, nhưng Tam Thanh, Tây Phương Nhị Vị và những người khác lại đến, không như Phục Hy và Nữ Oa, phía sau có bóng dáng Đạo Quân, Đạo Tổ đã Hợp Đạo, tuy là đệ tử Đạo Tổ, nhưng vốn dĩ vẫn chưa thành Thánh.

Tình thế hiện tại, họ sẽ bị Yêu tộc áp chế.

Đạo Quân hiện tại tọa trấn Hỗn Nguyên Cung, Nữ Oa và Đạo Quân quan hệ tốt như vậy, phật lòng Yêu tộc thì có sao?

Chương 91

Vì vậy, hai huynh muội đã không đến.

Tạm thời không thể làm vậy!

Chí ít sau này thành Thánh, Yêu tộc không là cái gì, nhưng hiện tại, bị áp chế, thì phải chịu.

Nhưng những lễ vật đã mang đến, lại khá bình thường, may mà Đế Tuấn cũng không để ý, người đến quan lễ là được rồi, điều y muốn là để những Đại Năng này thấy thực lực của Yêu tộc, chấn nhiếp một phen, ngược lại không bận tâm đến lễ vật.

Đương nhiên, lễ vật cũng là tiện thể mà thôi, cũng là điều cần có.

Còn những tu sĩ và Đại Năng khác, cũng đều mang lễ vật, chỉ có Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử là tương đối khó có được.

Đợi khi các tu sĩ Đại Năng này đều tề tựu, lại vài ngày sau.

Thiên Đình, tại Nam Thiên Môn.

Trước tế đàn tế Thiên.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Đại Yêu Thần, Côn Bằng, các bộ lạc Yêu tộc đông đảo vô tận.

"Đông!

Đông!

Đông!..." Tiếng chuông trang nghiêm trầm trọng vang lên, sau chín tiếng liên tiếp, đã là giờ lành đã đến.

"Giờ lành, đốt hương khấn cáo!" Đột nhiên, Bạch Trạch tiến lên một bước, thần sắc trang trọng lớn tiếng hướng Thiên Địa hô.

Lời vừa dứt, liền thấy Đế Tuấn tay cầm hương Tử Đàn Long Văn, chậm rãi bước lên tế đàn, đối với Thương Thiên và Tứ Phương Chi Địa tam bái, rồi cắm hương Tử Đàn Long Văn vào lư hương, lớn tiếng khấn cáo.

"Ngô Yêu tộc, Thiên vi phụ, Địa vi mẫu, ứng Thiên Đạo sinh, thượng thể Thiên Tâm, hạ thuận ý ức vạn Yêu tộc, nay thành lập Yêu Tộc Thiên Đình, giáo hóa thiên hạ chúng Yêu, tạo phúc Hồng Hoang, vọng Thiên Đạo giám xét." "Oanh!

Oanh!

Oanh!..." Lời Đế Tuấn vừa dứt, chúng Yêu tộc tức khắc quỳ bái, sau đó trên không trung truyền đến chín tiếng sấm rền, chính là Thiên Địa thừa nhận lời của Đế Tuấn.

Sau đó, lại thấy trên Cửu Thiên nứt ra một khe hở, một trận Kim Quang Công Đức giáng xuống, rơi trên người chúng Yêu tộc.

Đế Tuấn được ba phần, lại nhờ Công Đức đó dùng Lạc Thư để Trảm Thiện Thi.

Đây cũng là kế hoạch từ trước, sau khi chuẩn bị xong, Trảm Khứ Thiện Thi liền không khó, hiện tại, y cũng đã là tồn tại Trảm Khứ Nhị Thi.

Còn Thái Nhất, thì được hai phần rưỡi, tuy không Trảm Khứ Đệ Nhị Thi, nhưng hiện nay cũng trên Đệ Nhất Thi lại có được không ít chỗ tốt.

Côn Bằng được một phần rưỡi, Thập Đại Yêu Thần được hai phần, số còn lại, thì chia cho chúng Yêu tộc.

Sau khi thu xong Công Đức Thiên Đạo, Đế Tuấn lại lớn tiếng khấn cáo: "Từ hôm nay, Đế Tuấn sẽ là Thiên Đế đời thứ nhất của Yêu Tộc Thiên Đình, Thái Nhất là Đông Hoàng Thiên Đình, Côn Bằng

là Yêu Sư Thiên Đình...” Ngừng lại mấy hơi thở, Đế Tuấn lại nói: “Bạch Trạch, Kế Mông, Anh Chiêu, Phi Đản, Phi Liêm, Cửu Anh, Thử Thiết, Thương Dương, Khâm Nguyên, Quỷ Xa là Thập Đại Yêu Thần của Thiên Đình, thống lĩnh Yêu tộc Hồng Hoang, đặc biệt bẩm minh Thiên Địa, khấn cáo Thiên Đạo...” Lời vừa dứt, trên Cửu Thiên lại truyền đến từng trận sấm sét, tường vân từng đợt, lại có Công Đức Thiên Giáng ban cho Đế Tuấn và Thái Nhất, lại có từng tia Công Đức khí giáng lâm trên người những kẻ chứng kiến có mặt, ý biểu Thiên Đạo biết và đồng ý việc này.

Công Đức giáng xuống lần hai, chúng Yêu tộc trong lòng vô cùng hưng phấn.

Không ít Đại Năng Hồng Hoang có mặt lại có chút đỏ mắt, thành lập Thiên Đình lại được nhiều Công Đức như vậy, lại còn hai lần.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này lại vô cùng hâm mộ, Công Đức đó!

Há lại là thứ có thể dễ dàng có được?

Yêu tộc không phải vừa thành lập Thiên Đình sao, sao lại được hai lần Công Đức?

Công Đức hiện tại đều dễ dàng có được như vậy sao?

Chuẩn Đề trong lòng thầm bĩu môi, nhưng, đó cũng là Thiên Đình, nếu không thì đâu có nhiều Công Đức như vậy để có được.

“Oanh!” Ngay lúc đó, trên Cửu Thiên lại truyền đến một tiếng nổ vang, kinh tỉnh chúng Yêu tộc đang đắm chìm trong Công Đức giáng xuống lần hai.

Sau đó, liền thấy từng đạo Huyền Hoàng Chi Khí hội tụ, lẫn lộn từng tia Kim Quang Công Đức.

Thoạt nhìn, còn tưởng lại giáng Công Đức nữa chứ?

Huyền Hoàng Chi Khí và Kim Quang Công Đức kia trong mấy hơi thở, lại hóa thành một phương Cửu Long Bảo Ấn, xuất hiện trong hư không, kim quang chói lọi, tản ra từng tia khí tức cường đại, hóa ra đó là một Hậu Thiên Công Đức Bảo Vật hiếm thấy.

Đế Tuấn thấy vậy, đại thủ vung lên, nắm Bảo Ấn vào tay, giơ cao quá đầu, lớn tiếng nói: "Từ nay, đây sẽ là Ngọc Tỷ Thiên Đình của ta!" Sau đó ấn Bảo Ấn vào hư không, lưu lại tám chữ cổ xưa mà ngông cuồng.

"Thừa Thiên Chi Vận, Thánh Ngự Hạo Thiên!" "Thiên Đình, lập!" Giọng nói uy nghiêm của Đế Tuấn truyền khắp Thiên Địa, sau đó y phất áo bào Hoàng đế, chắp tay đứng trên tế đàn.

Một luồng khí tức "duy ngã độc tôn", quân lâm thiên hạ tức khắc quét ra.

Lúc đó, trong Hồng Hoang, khí vận vô tận hội tụ, gia trì lên Yêu tộc và Thiên Đình.

Khí vận trên người Đế Tuấn và Thái Nhất cũng đề thăng không ít.

Thấy Đế Tuấn và Thái Nhất lúc này tiến triển, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Vị hai mắt khẽ híp lại, lần này đã chứng kiến nội tình của Yêu tộc, chứng kiến tu vi của Đế Tuấn sau khi đề thăng, thầm quyết định, sau khi trở về, nhất định phải nỗ lực tu hành, phải sớm ngày thành Thánh, nếu không thì sẽ bị Yêu tộc áp chế.

Kỳ thực không chỉ họ, không ít Đại Năng trong lòng cũng nghĩ như vậy, dù sao chỉ có thực lực, mới là vốn liếng để nói chuyện.

"Tham kiến Thiên Đế, Thiên Đế tiên phúc vĩnh hưởng, thọ dữ Thiên Tề..." Chúng Yêu tộc lúc này không để ý những Đại Năng nghĩ gì, khi lời Đế Tuấn vừa dứt, tất cả chúng Yêu tộc, trong khoảnh khắc, đều đồng loạt quỳ bái hướng về Đế Tuấn, âm thanh chấn động Cửu

Tiêu.

Lúc này ngay cả Côn Bằng, dưới khí thế cổ vũ của Đế Tuấn, cũng khẽ quỳ bái.

Còn Thái Nhất bên cạnh, thì khẽ cúi mình, để biểu thị hành lễ.

Đế Tuấn đại thủ vung lên, lớn tiếng nói: "Chúng Ái Khanh không cần đa lễ!" Ngay sau đó, ánh mắt Đế Tuấn chuyển sang Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà và những người khác, mỉm cười mở miệng nói: "Cảm tạ chư vị Đạo hữu đã đến quan lễ Yêu tộc lập Thiên Đình, lần này Thiên Đình đã lập, xin chư vị vào điện tham gia đại yến, mời!" "Đạo hữu, xin mời!" Chư vị Đại Năng đều chắp tay đáp, làm động tác mời.

Đế Tuấn cười cười, đi trước hướng về đại điện.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử và Minh Hà cùng các Đại Năng Hồng Hoang khác, thì đi theo phía sau, hướng về đại điện.

Thiên Đình, từ đây liền chính thức thành lập.

Sau khi Yêu tộc thành lập Thiên Đình, Khí vận lúc này có xu thế vượt qua Vu tộc một đầu.

Nhưng đối với điều này, Vu tộc lại không để ý, Vu tộc một đường tiến lên phát triển, trên Hồng Hoang Đại Địa Yêu tộc liên tục thoái lui, Khí vận của Vu tộc cũng tăng trưởng.

Đương nhiên, đây không phải trọng tâm của Vu tộc lúc này.

Trọng tâm của Vu tộc lúc này là đặt trên đại trận diễn luyện của Thập Nhị Tổ Vu, đó mới là trọng tâm của Vu tộc lúc này, còn những việc khác, Vu tộc tạm thời đều không bận tâm, cứ phát triển bản thân một cách trầm lặng là được.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh tĩnh mở hai mắt, nhìn về phía Tam Thập Tam Thiên một cái xong, cười nhạt nói: "Đế Tuấn ngược lại cũng biết chọn thời điểm, vào lúc này thành lập Thiên Đình, ngược lại có thể nhanh chóng đề thăng thực lực Thiên Đình không ít." Thiên Đình dung hợp Yêu tộc Bắc Minh, lại thu nạp tồn tại như Côn Bằng, lần này thành lập Thiên Đình quả thực là thời cơ tốt, không chừng có thể nhân cơ hội này lại hấp nạp thêm một số tu sĩ nữa chứ!

"Những năm này, Yêu tộc vẫn luôn kém Vu tộc vài phần, sau khi thành lập Thiên Đình lần này, tình hình hai tộc ngược lại không còn chênh lệch quá nhiều." "Hai tộc kiềm chế lẫn nhau, vốn dĩ đã tạo cơ hội cho những kẻ khác tồn tại..." Thanh Minh thu hồi ánh mắt, khẽ nói một tiếng xong, liền không bận tâm nữa.

Cứ thế, lại ba vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Đông Phương, Vạn Thọ Sơn.

Trong Ngũ Trang Quán.

Nơi đây là Đạo Tràng của Trấn Nguyên Tử, lần này sau khi trở về từ Thiên Đình, y liền ở trong quán, thỉnh thoảng cũng sẽ quan sát tình hình một thiên điện trong Ngũ Trang Quán.

"Đại Đạo khí tức hạo hãn, Đạo huynh tu vi có tiến triển rồi..." Trấn Nguyên Tử khẽ cười, hơn mười Nguyên Hội qua, Hồng Vân vẫn luôn bế quan tiềm tu trong Ngũ Trang Quán, vì rất yên tĩnh, nên không ai biết.

Y cũng biết tình hình trong Hồng Hoang, sau sự diễn biến của những năm này, số lượng tu sĩ và Đại Năng tìm kiếm Hồng Vân không giảm mà còn tăng, vô số tu sĩ đi lại trong Hồng Hoang, tìm kiếm bóng dáng Hồng Vân.

Không chỉ những tu sĩ và Đại Năng này, ngay cả Vu Yêu nhị tộc, cũng có một số tộc nhân đang tìm kiếm.

Có thể thấy, Hồng Vân như vậy, đã trở thành đích ngắm của chúng sinh Hồng Hoang.

Lúc này tu vi sắp tấn thăng, đối với y, cũng là một Tạo Hóa, chí ít, nếu đối mặt với những chuyện như vậy, y sẽ có chút tự tin.

Sau một hồi lâu, Trấn Nguyên Tử thu hồi ánh mắt, trong miệng khẽ than: "Kiếp nạn lần này, Hồng Vân đạo huynh, e rằng không dễ dàng rồi..." Nhiều tồn tại như vậy đang nhăm nhe Hồng Mông Tử Khí trong tay y, trong đó có những cự vật như Vu Yêu, với sức lực một mình Hồng Vân, quả thực không dễ vượt qua.

Cùng lúc đó, trong một thiên điện của Ngũ Trang Quán.

Khí tức trên người Hồng Vân chấn động dữ dội, trên Khánh Vân, hiện ra một đám mây hồng, là Bổn Mệnh Linh Bảo, cũng là một phần bản thể của y, Hồng Sa Vân.

Trong Hồng Sa Vân, ẩn ẩn có một bóng người hiện ra, Đại Đạo Pháp Tắc và Đại Đạo khí tức bốn phía không ngừng ngưng kết.

"Trảm!" Đột nhiên, Hồng Vân mãnh liệt mở hai mắt, trong miệng khẽ quát một tiếng, sau đó Tiên Thiên Linh Bảo Phá Diệt Đao thượng phẩm trong tay bay lên, chém xuống trong Hồng Sa Vân.

"Hưu!" Chỉ thấy một đạo quang mang lóe lên, sau đó liền thấy một bóng người xuất hiện trước Hồng Vân, vẫn là y phục màu hồng, tướng mạo y hệt Hồng Vân, nếu không, đều không phân biệt được ai là bản tôn.

Hồng Vân thấy vậy, hài lòng gật đầu, đã thành công tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng là tồn tại Trảm Nhị Thi, trong Hồng Hoang, cũng là một cao thủ không hề yếu.

Nếu không có kiếp nạn lần này, thì quả thực là như vậy.

Hồng Vân nhìn một lúc sau, trong tay nhàn nhạt vung lên, Thiện Thi liền hóa thành một đạo lưu quang, nhập vào mi tâm của Hồng Vân.

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán, trong thiên điện.

"Kiếp nạn lần này, cần phải chuẩn bị mọi thứ thật tốt, nếu không, mọi việc đều sẽ có biến số..." Hồng Vân thần sắc ngưng trọng, trầm giọng nói.

Lần này tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ, Trảm Khứ Nhị Thi, trong Hồng Hoang, quả thực đã là cao thủ không thể xem thường.

Nhưng chỉ để ứng phó kiếp nạn này, cảnh giới tu vi như vậy, vẫn chưa đủ.

Nhưng nếu kiếp nạn này không giải quyết, Hồng Vân liền không thể tham ngộ cơ duyên, vì kiếp nạn này sẽ luôn cản trở y.

Vào kiếp nạn tìm một tia sinh cơ, cũng là tìm kiếm phương pháp để khế hợp cơ duyên.

Đương nhiên, thanh tẩy và phản sát những tu sĩ và Đại Năng kia, y cũng có ý định trong lòng, trận chiến lần này, sẽ là một trận chiến mang tính quyết định.

Trong lòng suy nghĩ, trong tay y động, một khối ngọc giản màu trắng xuất hiện trong tay, y nhìn sâu một cái, tinh mang lóe lên trong mắt, không biết đang nghĩ gì, sau một hồi lâu, mới cẩn thận cất đi.

"Đây sẽ là bước cuối cùng..." Hồng Vân trong lòng thầm nói xong, liền chậm rãi đứng dậy, đi về phía ngoài điện, sau đó đến đại điện Ngũ Trang Quán.

Ngũ Trang Quán, trong đại điện.

“Đạo huynh, đã xuất quan rồi!” Trên đại điện, Trấn Nguyên Tử chậm rãi tĩnh mở hai mắt, nhìn Hồng Vân bước vào, mỉm cười mở miệng nói.

Chương 92

"Xem ra mấy năm nay, Đạo huynh lại có chút tinh tiến..." Hồng Vân ngồi trên bồ đoàn đối diện Trấn Nguyên Tử, chậm rãi mở miệng nói.

Khí tức Ất Mộc mà Trấn Nguyên Tử lúc này tản ra, không hề kém y, tiến triển mấy năm nay, e rằng cũng không hề yếu.

Từ khi quen biết Trấn Nguyên Tử, tuy ít khi thấy y ra tay, nhưng thực lực và tốc độ tiến triển quả thực không hề yếu, lần này cũng không kém y, e rằng cũng đã Trảm Khứ Nhị Thi rồi chứ?

Hồng Vân trong lòng nghĩ, ngược lại cũng không mở miệng hỏi.

"Ta tuy có chút lĩnh ngộ tiến triển, e rằng cũng khó lòng sánh bằng Đạo huynh..." Trấn Nguyên Tử nghe vậy, cười nhạt nói, tiến triển tuy không như Hồng Vân Trảm Khứ Đệ Nhị Thi, nhưng thực lực chân chính của y, quả thực không kém Hồng Vân.

Là một trong Thập Đại Linh Căn, thêm vào Bổn Mệnh Linh Bảo Địa Thư của Đại Địa Thai Mô, thực lực không hề đơn giản như vậy.

Hồng Vân nghe vậy, cười cười, không mở miệng.

Trấn Nguyên Tử im lặng mấy hơi thở, sau đó mở miệng hỏi: "Tình hình trong Hồng Hoang, Đạo huynh cũng biết rõ, không biết Đạo huynh định làm gì?" Những tu sĩ trong Hồng Hoang, có không ít Đại Năng, có Thần Đình và Vu tộc đang "hổ thị đam đam", những tồn tại này, không hề đơn giản, dễ đối phó.

Hồng Vân tuy lúc này tu vi tấn thăng, nhưng dù sao, nếu không có ai nguyện ý tương trợ, thì cũng khó lòng chống đỡ.

Dù sao số lượng quá nhiều, thực lực quá cường hãn, xa không

phải hai người ra tay là có thể chống đỡ được.

Nghe vậy, Hồng Vân trầm ngâm mấy hơi thở, nhìn Trấn Nguyên Tử, thần sắc nghiêm nghị nói: "Kiếp nạn lần này, ta nhất định phải vượt qua, mới có một tia cơ duyên, có thể lĩnh ngộ thấu Hồng Mông Tử Khí, mới có cơ hội thành Thánh..." Chúng sinh trong kiếp nạn đều có một tia sinh cơ, điểm này Trấn Nguyên Tử tự nhiên biết rõ, nhưng kiếp nạn lần này vô cùng hung hiểm, e rằng một chút bất cẩn, liền sẽ Vẫn Lạc trong đó, tuy hiện tại là tồn tại Chuẩn Thánh, nhưng cùng cảnh giới như vậy, cũng có không ít.

Điều đó không hề đơn giản như vậy, Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh đều bị mỉm cười dưới đó, không dễ dàng né tránh được.

Vì vậy, một khi Vẫn Lạc, e rằng thật sự là Vẫn Lạc triệt để.

"Đạo huynh có biết kiếp nạn này hung hiểm không?

Hơi bất cẩn, liền sẽ Vẫn Lạc triệt để trong đó..." Trấn Nguyên Tử khẽ nhíu mày, mở miệng nói.

"Ta tự biết, nhưng kiếp nạn này kìm hãm ta tu hành, nếu không vượt qua, căn bản không thể tiến về phía trước nữa, càng đừng nói đến thành Thánh..." Hồng Vân gật đầu, tiếp tục nói: "Kiếp nạn lần này, ta cần tự mình đi đối mặt, Đạo huynh không cần nhúng tay vào, vô ích cho tu hành của Đạo huynh!" "Đạo huynh..." "Ý ta đã quyết, Đạo huynh không cần khuyên nữa!" Hồng Vân thần sắc quyết tuyệt nói.

Nói xong, y từ biệt Trấn Nguyên Tử, nói: "Thời cơ lúc này, ngược lại cũng vừa vặn, tiếp theo, ta cần bố trí một phen, liền không ở lại Đạo huynh nơi này nữa, sau lần này, nếu tìm được sinh cơ, tự sẽ cùng Đạo huynh một phen!" Lời vừa dứt, bóng dáng Hồng Vân liền biến mất, hướng về Hồng Hoang.

“Ai!” Trấn Nguyên Tử nhìn Hồng Vân rời đi xong, trong miệng khẽ than một tiếng.

Chuyến đi này của Hồng Vân hung hiểm, Trấn Nguyên Tử tự nhiên biết rõ, nhưng cũng minh bạch ý tứ lời Hồng Vân nói, không vượt qua sẽ không thể tiến xa hơn, quả thực là một vấn đề cực kỳ khó khăn, vì vậy y chọn đi vượt qua kiếp nạn này.

Trấn Nguyên Tử nhìn hồi lâu sau, mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, lại lần nữa nhắm hai mắt.

Đông Côn Luân Sơn, trong Động Phủ của Tam Thanh.

“Xích!” Một đạo kiếm minh âm vang vọng khắp động phủ, ba động quá khứ và vị lai, kiếm ý khủng bố và kiếm khí sắc bén quét ra, hư không đều bị cắt phá, hiện ra từng đạo vết nứt không gian, hệt như những vết sẹo không gian đáng sợ.

Ấn ký Đại Đạo hình kiếm ở mi tâm Thông Thiên khẽ chấn động, sau đó y chậm rãi tĩnh mở hai mắt, với tu vi lúc này, trong Hồng Hoang cũng không tồi, vừa vặn Trảm Khứ Đệ Nhị Thi, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Chỉ là, hiện tại sự lĩnh ngộ về kiếm đạo của y đã gặp phải bình cảnh, khó lòng tiến lên thêm nữa.

Lần này nếu không phải sự tham ngộ Trụ Tiên Tứ Kiếm được đề thăng, thì e rằng phải mất một khoảng thời gian mới đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng lúc này mức độ tham ngộ Trụ Tiên Tứ Kiếm cũng đã đình trệ không ít rồi.

Tình hình hiện tại, cần một cái khế cơ, mới có thể đạt đến cảnh giới cao hơn.

“Tam đệ, có lĩnh ngộ gì không?!” Ngay lúc đó, Thái Thượng bên cạnh tĩnh mở hai mắt, nhìn Thông Thiên, mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Thông Thiên lắc đầu nói: "Lần này tuy tu vi có chút tiến triển, nhưng sự lĩnh ngộ về kiếm đạo lại có chút đình trệ, còn về Hồng Mông Tử Khí, hiện tại không có bất kỳ manh mối nào..." Nghe vậy, Thái Thượng trong lòng cũng thầm than, tình hình của y và Thông Thiên cũng tương tự.

Lúc này, sau khi nghe lời của hai người, Nguyên Thủy cũng tĩnh mở hai mắt, tình hình của y cũng không khá hơn là bao, Đạo hạnh có chỗ tinh thâm, nhưng Hồng Mông Tử Khí quan trọng nhất, lại không có một chút manh mối nào, điểm này khá khó giải quyết.

Cần biết, chỗ dựa lớn nhất, không phải Hồng Quân Đạo Tổ, mà là bản thân thành Thánh.

Chỉ có như vậy, mới không bị Vu Yêu nhị tộc áp chế, mới có thể tốt hơn truy cầu Đại Đạo, vì vậy thành Thánh hiện tại là chuyện cấp bách.

Nhưng tham ngộ lâu như vậy, một chút thời cơ Chứng Đạo cũng không có, ngược lại có chút khiến y khá nản lòng.

"Lần này sự lĩnh ngộ Đại Đạo có chút đình trệ, ta định đi lại trong Hồng Hoang một chuyến, tìm kiếm một chút khế cơ..." Thông Thiên nói.

"Hiện tại cục diện trong Hồng Hoang không bình yên, mọi người đều đang tìm kiếm tung tích Hồng Vân, lúc này động thân, e rằng không ổn..." Nguyên Thủy khẽ nhíu mày, mở miệng nói.

"Không sao, kẻ tìm Hồng Vân đâu phải ta, hơn nữa, với tu vi của ta lúc này, ngược lại cũng không có tồn tại nào có thể giữ ta lại..." Thông Thiên trong mắt kiếm quang lóe lên, khẽ nói, khá tự tin vào thực lực của bản thân.

Thấy vậy, Thái Thượng và Nguyên Thủy ngược lại cũng không

ngăn cản, đi lại một chút cũng tốt, xem xét thời cơ trong Hồng Hoang lúc này, không chừng thật sự có thể có khế cơ.

"Nếu đã như vậy, thì tam đệ xin đi trước, hai vị huynh trưởng bảo trọng!" Thông Thiên cười cười xong, liền đứng dậy, sau đó rời khỏi Động Phủ Tam Thanh, bay vút về phía Đông Phương Đại Lục.

Thái Thượng và Nguyên Thủy thấy vậy, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ và tu hành.

Thời gian thoắt cái, đã hơn vạn năm trôi qua.

Nhưng Hồng Vân sau khi rời khỏi Ngũ Trang Quán, cũng không trực tiếp trở về Hỏa Vân Động, mà tạm thời đi lại trong Hồng Hoang một đoạn thời gian.

Với tu vi lúc này của y, muốn tránh khỏi sự dò xét của những tu sĩ tìm kiếm kia, quả thực không thành vấn đề.

Còn về những tồn tại như Đế Tuấn, Đế Giang, vì không phải lúc nào cũng chú ý, nên lúc này cũng không phát hiện Hồng Vân đã hiện thân trong Hồng Hoang rồi.

Đương nhiên, nếu đã biết, tạm thời cũng sẽ không ra tay.

Trong tình huống hiện tại, ai ra tay trước, người đó sẽ chịu một kích lôi đình của Hồng Vân, trong tình huống như vậy, đó sẽ là chí mạng.

Vì vậy, lúc này chỉ có thể chờ đợi, chờ đợi một thời cơ thích hợp rồi mới ra tay.

Hồng Vân lúc này hướng về Đạo Tràng Hỏa Vân Động, nhưng lại không trực tiếp trở về, nơi đó có không ít tu sĩ tồn tại, đang chờ y trở về, lúc này cần phải làm một số chuẩn bị, tự nhiên sẽ không nhanh như vậy mà hiện thân.

Ngoài Hỏa Vân Động, trong một sơn cốc rộng lớn cách đó ức triệu dặm.

"Đã muốn cơ duyên, thì phải chấp nhận kiếp nạn mà cơ duyên mang lại, muốn giết ta, thì phải có chuẩn bị bị giết!" Hồng Vân trên mặt hàn mang lóe lên, lạnh lùng nói.

Nói xong, ánh mắt y chậm rãi lướt qua nơi này, sau đó trong tay y động, từng viên tinh thạch màu hồng xuất hiện trong tay, sau đó liền đánh vào lòng đất và dung nhập vào hư không, sau đó trong tay y kết ấn, không ngừng đánh vào trong đó.

Trận pháp mà Hồng Vân lần này bố trí, chính là một tòa trận pháp tự sáng tạo, lấy tu vi của y bố trí, uy lực quả thực không nhỏ.

Mấy tháng sau, các điểm trận pháp Hồng Vân bố trí đều đã chuẩn bị xong, lúc này phạm vi của trận pháp, được mở rộng mấy chục vạn dặm, phạm vi như vậy, đủ để chôn vùi không ít Tán tu.

Hồng Vân nhìn các điểm trận pháp đã bố trí xong ở đây.

Hài lòng gật đầu, sau đó ánh mắt chuyển, rơi xuống Cửu Thiên phía trên.

Trong đôi mắt sâu thẳm, một đạo hồng quang lóe lên, sau đó trong tay y không ngừng kết thủ ấn.

"Ong!" Khoảnh khắc kế tiếp, liền có một phương kết giới vô hình bắt đầu hình thành, tương ứng với mây trên Cửu Thiên, trong khoảnh khắc, có một luồng lực lượng vô hình ngưng tụ tại đây, trong bốn phía, mười mấy đạo hồng mang lóe lên, sau đó ẩn nhập vào hư không, biến mất không thấy.

Sau khi làm xong mọi việc, Hồng Vân liền thu lại thủ ấn trong tay, trên khuôn mặt lạnh nhạt cuối cùng hiện lên một nụ cười mỉm.

Sau đó y liền trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu điều tức

khôi phục sự tiêu hao lần này.

Đồng thời, khí tức của y, cũng trong khoảnh khắc đó chậm rãi tản phát ra ngoài, lan tỏa khắp gần Hỏa Vân Động.

Vì đã bố trí xong các thủ đoạn cần bố trí, thì Hồng Vân cũng không tiếp tục chờ đợi nữa, bắt đầu hiện thân, những việc cần làm, cũng đến lúc phải làm rồi.

Đợi sau khi giải quyết xong những chuyện này, y liền có thể kết thúc sự vướng bận, có thể càng thêm khế hợp với Hồng Mông Tử Khí, có thể tiến về Thiên Địa cao hơn.

Trong lúc Hồng Vân đã hoàn tất các việc chuẩn bị, y liền hiện thân, và đặc biệt tản phát khí tức của bản thân, dẫn dụ một số tu sĩ dòm ngó.

Vì mọi thứ đã chuẩn bị xong, thì tự nhiên phải "một mẻ hốt gọn", trận pháp lúc này đã đủ để dung nạp không ít kẻ, thì tự nhiên phải hấp dẫn thêm một số tu sĩ và Đại Năng, nếu không thì chẳng phải uổng phí sao?

Lúc này, kẻ nào phát hiện tung tích Hồng Vân sớm nhất, ngoài những tu sĩ Thần Ma luôn chờ đợi Hồng Vân ở Hỏa Vân Động ra, thì không còn ai khác.

Là nơi Đạo Tràng của Hồng Vân, nơi đây vẫn luôn có Tán tu Thần Ma chờ đợi Hồng Vân.

Bởi vì họ tin rằng, là Đạo Tràng của Hồng Vân, y không thể mãi không trở về Đạo Tràng được.

Không, họ đã chờ!

Hồng Hoang, gần Hỏa Vân Động.

Tuy đã phát hiện tung tích Hồng Vân, nhưng những Tán tu Thần

Ma này, phần lớn đều là Tán tu Thần Ma cấp Đại La Kim Tiên, một phần rất nhỏ là tu sĩ dưới Đại La, với thực lực như vậy, lúc này tự nhiên không dám tiến lên gây phiền phức cho Hồng Vân.

Tuy dòm ngó Hồng Mông Tử Khí, nhưng họ cũng có chút tự biết mình, Hồng Vân là cao thủ Chuẩn Thánh, trong tay lại có Linh Bảo, ngay cả những tồn tại tu sĩ cấp cao, đối mặt với Hành Thiên Xứng trong tay y, đều phải suy xét kỹ, lúc này thì càng khỏi phải nói.

Trong tình huống không có Đại Năng nào ra tay, tự nhiên sẽ không mạo hiểm đi tìm phiền phức với Hồng Vân.

Cùng lúc đó, những Tán tu này truyền tin cho không ít Đại Năng, trong đó có tộc nhân của Vu, Linh hai tộc ở đây, lúc này cũng truyền tin về tộc, báo cáo tình hình nơi này, sau đó một bên quan sát sự tiến triển của sự việc.

Đợi sau khi truyền tin xong, những tu sĩ cấp Đại La và dưới Đại La này liền chờ đợi, để các Đại Năng ra tay trước, xem có chỗ tốt nào để nhặt không.

Không chừng, lại có người hữu duyên thì sao?

Đương nhiên, mục tiêu lớn nhất là những chỗ tốt cấp Đại Năng, còn Hồng Mông Tử Khí, họ không dám nghĩ tới.

Dù sao, lần này chỉ cần có thể "vớt vát" được gì đó, thì sự khổ đợi bao nhiêu năm nay, liền đáng giá, Đại Năng ra tay, đó tuyệt đối không hề đơn giản.

Điểm này, những Tán tu đều biết, vì vậy, họ đều hơi ngẩng đầu vào lúc này.

Hiện tại tin tức đã ra, họ đang chờ đợi.

Tam Thập Tam Thiên, Yêu Tộc Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

“Thiên Đế, Hồng Vân đã xuất hiện, hiện tại đang ở gần Hỏa Vân Động...” Bạch Trạch chắp tay hướng về Đế Tuấn, mở miệng nói.

Yêu tộc đã sớm rình rập, tuy không có quá nhiều sức mạnh để lúc nào cũng chú ý, nhưng những nơi như Đạo Tràng của Hồng Vân, Yêu tộc có người canh giữ, vì vậy sau khi Hồng Vân hiện thân, Yêu tộc liền nhận được tin tức đầu tiên.

Nghe vậy, Đế Tuấn gật đầu nói: “Theo dõi sát sao sự tiến triển của sự việc, Yêu tộc ta không cần vội vàng ra tay, thực lực Hồng Vân không yếu, kẻ nào ra tay trước, tự nhiên sẽ phải chịu một kích lôi đình, như vậy Yêu tộc ta, cũng sẽ có chút tổn thất...” “Trước hết hãy để những Tán tu kia làm tiên phong, đến khi đó tiêu hao thực lực Hồng Vân, đợi tình huống gần như ổn thỏa, Yêu tộc ta lại ra tay, liền có thể không tốn chút công sức nào mà có được Hồng Mông Tử Khí...” Đế Tuấn nhìn Bạch Trạch, chậm rãi mở miệng nói.

“Thiên Đế anh minh...” Nghe vậy, Thập Đại Yêu Thần chắp tay hướng về y, đáp.

“Bạch Trạch, Tử Tiêu Cung năm xưa, Côn Bằng đối với Hồng Vân dường như có chút oán hận, hãy chú ý sát sao, đối với Côn Bằng, cũng có thể lợi dụng một hai...” Đế Tuấn trong lòng suy nghĩ, nhìn Bạch Trạch, mở miệng nói.

“Thần biết phải làm thế nào...” Bạch Trạch nghe vậy, khẽ cúi đầu, lúc này Đế Tuấn vừa nhắc, liền biết phải làm gì, chắp tay xong, liền ra khỏi Lăng Tiêu Điện.

“Vậy chư vị Yêu Thần hãy đi chuẩn bị đi, đến khi đó e rằng Vu tộc sẽ ra tay ngăn chặn ta, những chuẩn bị cần làm thì phải làm...” Đế Tuấn ánh mắt chuyển, rơi xuống chín vị Yêu Thần phía dưới, mở miệng nói.

Chương 93

"Chúng thần lĩnh chỉ!" Chín vị Yêu Thần nghe xong, tức khắc chắp tay đáp lại.

Thấy vậy, Đế Tuấn phất tay, ra hiệu lui xuống.

"Thánh ngự Hạo Thiên, ân trạch tứ cực!" Chín vị Yêu Thần hô một tiếng, sau đó liền chậm rãi lui xuống chuẩn bị các việc kế tiếp.

Đế Tuấn thu hồi ánh mắt, nhìn Thái Nhất bên cạnh nói: "Thái Nhất, chuyện Hồng Mông Tử Khí lần này, cần phải toàn lực ra tay, vì cơ hội của Yêu tộc ta..." Nghe vậy, Thái Nhất nặng nề gật đầu, đáp: "Đại Ca, yên tâm đi, đệ biết phải làm gì rồi..." Lần này tu vi có chỗ đề thăng, Đại Ca của mình như vậy, tự nhiên minh bạch, Yêu tộc một khi ra tay, Vu tộc tự nhiên sẽ không ngồi yên nhìn Yêu tộc có được Hồng Mông Tử Khí, dưới sự toàn lực ứng phó, sẽ giành lấy nhiều cơ hội hơn cho Yêu tộc.

Nghe vậy, Đế Tuấn gật đầu, không nói gì nữa, ánh mắt rơi xuống Hồng Hoang, trong đôi mắt khẽ híp lại, một đạo hàn quang lóe lên.

Đối với chuyện Hồng Vân hiện thân trong Hồng Hoang lần này, Vu tộc tự nhiên cũng biết tin ngay từ đầu.

Nhưng tương đối mà nói, đối với Hồng Mông Tử Khí lại không quá hứng thú, Vu tộc đã có một đạo, thêm một đạo nữa, liệu có thể thành công không?

Đừng nói nữa, thêm một đạo chỉ sẽ dẫn đến nhiều phiền phức hơn mà thôi.

Vì vậy, điều quan trọng nhất của Vu tộc hiện tại là, ngăn chặn Yêu tộc, không để Yêu tộc có được một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Như vậy, chỉ cần Hậu Thổ sau này Chứng Đạo, thì đối với Yêu tộc mà nói, liền là một đòn đả kích mang tính hủy diệt, như vậy, là được rồi.

Vì vậy, lúc này họ cũng không vội, Yêu tộc không ra tay, họ cũng không cần vội ra tay, cứ lặng lẽ xem sự tiến triển của sự việc là được.

Tin tức Hồng Vân hiện thân trong Hồng Hoang, trong vỏn vẹn hơn trăm năm, đã không ngừng truyền đi trong Hồng Hoang.

Lúc này, Hồng Hoang vốn bình tĩnh như mặt nước hồ, lại bị tin tức hệt như một viên đá, ném vào trong, tức khắc dấy lên một trận gợn sóng, sau đó khuấy động toàn bộ Hồng Hoang.

Lúc này, vô số tu sĩ và Đại Năng đều lũ lượt động thân, vội vã đến Hỏa Vân Động.

Trong số những Tán tu này, đa số là tu vi Đại La Kim Tiên trở lên.

Còn về những kẻ dưới Đại La Kim Tiên, tự nhiên không dám tiến lên, cũng không dám quá dựa gần, vì giao thủ ở cấp bậc đó, không thể chống đỡ được, chỉ có thể đứng xa mà xem là được rồi.

Bảo vật tuy tốt, nhưng cũng phải có mệnh để hưởng mới được, loại tu sĩ còn chưa đạt Đại La Kim Tiên, tự nhiên không có mệnh để hưởng.

Còn tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên, lúc này cũng chỉ trốn ở phía sau, xem có thể kiếm được chút lợi lộc nào không.

Lần này sau bao vất vả tìm kiếm Hồng Vân, lần này y xuất hiện, tự nhiên sẽ không bỏ qua mà không tham dự.

Trốn sau những Đại Năng kia, tùy cơ hành động, không thể bỏ lỡ những chuyện kế tiếp, xem, có thể thu hoạch được gì.

Hỏa Vân Động, khu vực lân cận.

Trong vỏn vẹn mấy trăm năm, lúc này tại gần Hỏa Vân Động, đã tụ tập bốn mươi lăm vị cao thủ Chuẩn Thánh, cao thủ cảnh giới Đại La Kim Tiên càng cao đến hơn ngàn vị.

Tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên, lại có mấy ngàn người.

Số lượng Tán tu như vậy, cùng nhau tiến lên, ngay cả Hồng Vân lúc này tu vi đại tiến, lại cũng không dễ dàng ứng phó.

Tất cả tồn tại đều nhìn về phía Hồng Vân, trong mắt hàn mang lóe lên.

Họ đang chờ đợi một thời cơ, sau đó liền có thể ra tay.

Tin rằng, dưới thực lực như vậy, vây giết Hồng Vân, không hề khó, cho dù, Hồng Vân cũng là Chuẩn Thánh, trong tay có Linh Bảo.

Một bên thực lực bày ra, trong lòng họ tin tưởng.

Hỏa Vân Động, phía Bắc, trong một sơn cốc rộng lớn.

Lúc này, trong sơn cốc tĩnh lặng đến đáng sợ, ngay cả làn gió nhẹ phất qua trước đó, lúc này cũng đã tiêu tán không dấu vết.

Linh khí trong phạm vi mấy trăm vạn dặm ngưng lại, một luồng cảm giác áp lực lặng lẽ bao trùm nơi đây.

Hồng Vân đang khoanh chân ngồi trong sơn cốc chậm rãi tĩnh mở hai mắt, trên đôi mắt sâu thẳm bắn ra hai đạo tinh quang nhiếp hồn đoạt phách.

Ngẩng đầu ngưng vọng, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, lạnh giọng nói: "Chư vị đã đến, hà tất phải giấu đầu lộ đuôi, hãy hiện thân gặp mặt đi!" Ngữ khí của y dị thường băng lãnh, không mang chút tình cảm hay độ ấm nào, ngay cả nhiệt độ bốn phía, cũng đột ngột giảm xuống rất nhiều.

Lời vừa dứt, lại thấy hơn ba mươi bóng người chậm rãi hiện ra từ không gian, mỗi bóng người tản phát khí tức đều cực kỳ kinh người, đều là cao thủ Chuẩn Thánh, tu vi từ sơ kỳ đến đỉnh phong.

Hồng Vân thầm đếm, tổng cộng là bốn mươi lăm người, quả thực là một lực lượng không hề yếu.

Trong Hồng Hoang, tuy Tam Thi Chi Đạo hưng thịnh, nhưng cao thủ cấp Chuẩn Thánh, cũng không có bao nhiêu, dù sao Linh Bảo có thể Trảm Thi, đâu có nhiều như vậy, không ít người muốn có Linh Bảo để Trảm Thi mà không được, bị mắc kẹt ở cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn, hoặc Chuẩn Thánh sơ kỳ đã lâu.

Hiện nay, lại xuất động nhiều cao thủ Chuẩn Thánh như vậy, quả là một lực lượng cực kỳ khủng bố.

Những cao thủ Tán tu Chuẩn Thánh này, vốn dĩ đã rất trầm lặng trong Hồng Hoang, rất "cẩu" (ẩn mình) mà tồn tại, vẫn luôn tồn tại cho đến hiện tại.

Ngay cả Vạn Tiên Minh năm xưa, cũng không thể lôi kéo được họ, những kẻ có Khí vận Hồng Hoang, có chỗ dựa, đều không gia nhập vào đó.

Nhưng hiện tại thì khác, đối mặt với cơ hội thành Thánh như Hồng Mông Tử Khí, không ai có thể từ chối, ngay cả những cao thủ Tán tu ẩn mình, tiềm tu đến hiện tại, cũng không thể.

Vì vậy, lần này cơ bản đều vì điều này, vì muốn có được Hồng Mông Tử Khí.

Cục diện này, đã định trước, muốn phá vỡ, chỉ có thể liều chết một trận.

Hồng Hoang, Đông Phương Đại Lục, trong một khu vực nào đó.

"Ai, kiếp nạn như vậy, Hồng Vân đạo hữu muốn vượt qua, e rằng

không dễ dàng.” “Đáng tiếc, nếu kiếp nạn này có thể thành công vượt qua, bất luận Đạo hạnh hay tu vi, đều sẽ đề thăng đáng kể, đến khi đó, e rằng Hồng Mông Tử Khí cũng sẽ càng thêm khế hợp vài phần, quả thực là một Đại Cơ Duyên.” “Nếu không phải nguy cơ quá lớn, Hồng Vân đạo hữu, e rằng sẽ trở thành tồn tại khế cơ nhanh nhất rồi...” Thông Thiên khẽ nhướng kiếm mi, nhìn về phía Hỏa Vân Động, trong miệng chậm rãi nói.

Tình hình của Hồng Vân lúc này y tự nhiên rõ ràng, các phía vây giết, trong tình huống như vậy, muốn phá cục, thật sự rất khó.

Nếu không có Vu Yêu nhị tộc, thì Hồng Vân có cơ hội lớn.

Nhưng nếu thêm vào Vu Yêu nhị tộc, thì Hồng Vân muốn vượt qua kiếp nạn này, phá vỡ nguy cục này, không có khả năng lớn.

Nhưng dưới Đại Cơ Duyên như vậy, kèm theo Đại Nguy Cơ, cũng sẽ không từ bỏ, hệt như Vạn Tiên Minh năm xưa, dưới nguy cục như vậy, Đông Vương Công vẫn không từ bỏ.

Vì vậy, y đã Vẫn Lạc.

Tây Vương Mẫu thì bế tử quan.

Hiện tại, Đại Cơ Duyên và Đại Nguy Cơ luân phiên Hồng Vân, có thể phá cục hay không, xem thủ đoạn của y.

Nhưng Thông Thiên đối với tình thế lúc này mà nói, không hề xem trọng, dù sao Vu Yêu nhị tộc kia, ngay cả Tam Thanh cũng sẽ bị áp chế.

Hiện tại trong Hồng Hoang, trừ phi là tồn tại cảnh giới kia, nếu không thì, đa số đều sẽ bị Vu Yêu nhị tộc áp chế.

Nếu chỉ xét về thực lực, thì càng thêm khó khăn, thực lực Vu Yêu nhị tộc, quả thực khủng bố, trừ phi Chứng Đạo, nếu không thì, Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không thể so sánh lại với Vu Yêu nhị tộc.

Thông Thiên trong lòng suy nghĩ, liền thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn Cửu Thiên một cái, Đại Đạo đình trệ, khi nào mới có thể tiếp tục tiến triển.

"Ừm?!" Đột nhiên, trong lòng Thông Thiên nảy ra một ý niệm, trong mắt đều sáng lên.

"Y nhớ ra rồi, năm xưa khi Đạo Quân ban cho ta Trụ Tiên, Tuyệt Tiên nhị kiếm, kiếm ý kia, sự lĩnh ngộ về kiếm đạo kia, lại cường hãn hơn ta, ta hà cớ gì không đến Đạo Tràng của Đạo Quân hỏi Đạo một phen, không chừng có thể có được cơ duyên?" Thông Thiên trong lòng vui mừng, phảng phất đã tìm thấy khế cơ.

Không chút do dự, y tức khắc cưỡi trường hồng, độn về phía Vô Cực Sơn Mạch.

Tại một khu vực nọ trên Đông Phương Đại Lục, Hồng Hoang.

Thông Thiên cách Vô Cực Sơn Mạch cũng không xa, chỉ là mười mấy triệu triệu ức dặm.

Y vốn dĩ cứ đi đi dừng dừng trên Đông Phương Đại Lục, nếu không thì đã tới gần Vô Cực Sơn Mạch từ lâu rồi.

Song, sau khi minh ngộ được khế cơ này, lúc này toàn lực cản lộ, Y sẽ không mất quá lâu để có thể đặt chân đến Vô Cực Sơn Mạch.

Tu vi hiện tại của Y cũng đã đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ, dưới sự cản lộ toàn lực, chỉ trong thời gian mười mấy tức, Y đã tới bên ngoài Vô Cực Sơn Mạch. .....

"Quả nhiên không hổ là đạo trường của Đạo Quân, phúc địa tiên gia như thế này tại Hồng Hoang đích xác hiếm có..." Thông Thiên trước mắt chợt sáng, mọi phương diện của Vô Cực Sơn Mạch đều tốt, bất luận tiên cảnh, linh khí, quy tắc, pháp tắc, hay các sinh linh nơi đây...

đều hơn hẳn vô số khu vực khác trong Hồng Hoang.

Một nơi như vậy mới không hổ là đạo trường của Đạo Quân, cũng chỉ có nơi như vậy mới xứng với sự tồn tại của Đạo Quân.

Thông Thiên trong lòng tán thán xong, liền động thân, hóa thành một đạo kiếm quang, bay về phía Vô Lượng Sơn.

Hơn một tháng sau, Y đã ở trên Vô Lượng Sơn.

"Tốt một tòa Tiên khí chưng nguy, huy hoàng hùng vĩ Hỗn Nguyên Cung!" Thông Thiên trong miệng xưng tán một tiếng, cung điện như thế này, e rằng không kém Tử Tiêu Cung của lão sư.

Quả nhiên, sự tồn tại ở cảnh giới này đều không hề đơn giản, chỉ riêng đạo trường cư trú thôi đã bất phàm như vậy.

Hỗn Nguyên Cung tán phát ra Đại Đạo diệu ý, nếu phàm là sinh linh hay tu sĩ thông thường lĩnh ngộ, đều có thể đạt được không ít chỗ tốt.

Huống chi, trong biển hiệu Hỗn Nguyên Cung, ba chữ "Đạo" còn ẩn chứa đạo vận và pháp tắc.

Nếu có thể lĩnh ngộ, chứng đạo Đại La Đạo Quả cũng không thành vấn đề.

Thủ đoạn như vậy, quả nhiên không hổ là Đạo Quân.

Thông Thiên trong lòng ý niệm chợt lóe, sau đó liền thẳng tiến đến trước Hỗn Nguyên Cung.

Đạo vận và pháp tắc trong biển hiệu, đối với Y lúc này, không có ý nghĩa quá lớn, nên cũng chỉ liếc nhìn vài lần mà thôi.

"Đệ tử Thông Thiên, cầu kiến Đạo Quân!" Thông Thiên thần sắc cung kính, chắp tay trước cổng cung điện nói.

Lời Thông Thiên vừa dứt, cánh cổng cung điện nặng nề liền từ từ

mở ra.

"Vào đi!" Bên tai Thông Thiên, thanh âm của Thanh Minh truyền đến, trực đạt sâu thẳm thức hải, sâu thẳm nguyên thần, sâu thẳm Đại Đạo, phảng phất muốn kích hội tất cả.

Trong lòng Y giật mình, lại suýt chút nữa không tiếp nhận nổi một lời của Đạo Quân.

Tu vi của Đạo Quân hiện tại rốt cuộc khủng bố đến mức nào?

Y không dám chần chừ, sau khi thu liễm tâm thần, liền cất bước tiến vào Hỗn Nguyên Cung.

Trên Thái Hư Điện.

Thanh Minh tọa trước một bàn trà, thong dong phẩm trà ngộ đạo.

Chương 94

"Đệ tử Thông Thiên, bái kiến Đạo Quân!" Thông Thiên cung thân bái trước Thanh Minh.

Lắng nghe Thanh Minh giảng đạo, Y cũng coi như nửa đệ tử.

Lại còn được ban linh bảo, đại ân như vậy, thật sự muốn bái Thanh Minh làm sư.

Thanh Minh nhìn Y, khẽ vung tay, rồi hỏi, "Lần này ngươi tới đạo trường của Bản tôn, có việc trọng yếu gì ư?" Nghe vậy, Thông Thiên thần sắc nghiêm nghị, lập tức mở lời, "Đệ tử Đại Đạo gặp bình cảnh, kính xin Đạo Quân chỉ giáo về kiếm đạo..." Y biết tu vi kiếm đạo của Đạo Quân vô cùng khủng bố, nếu được chỉ dạy, việc tiến vào Chuẩn Thánh viên mãn sẽ không khó, mà trên sự lĩnh ngộ kiếm đạo cũng có thể đi xa hơn.

Đây cũng là một việc vẹn cả đôi đường.

Thanh Minh khẽ gật đầu, khẽ vung tay thu bàn trà, sau đó thân thể từ từ bay lên, tọa trên cửu tầng vân đài.

Trước thân Thông Thiên, liền xuất hiện một kim sắc bồ đoàn.

Thông Thiên thấy vậy, liền tọa lên.

"Kiếm đạo của ngươi, lĩnh ngộ cũng không thấp.

Bình cảnh lúc này của ngươi cũng là sự ma luyện của Đại Đạo.

Lần này Bản tôn sẽ giúp ngươi lĩnh ngộ kiếm đạo tốt hơn!" Thanh Minh thần sắc nghiêm túc, nhìn Y, chậm rãi mở lời.

"Thông Thiên là một tài năng có thể tạo dựng, sau này trong số Thánh Nhân, tu vi của Y cũng sẽ không kém.

Bản tôn khá thưởng thức ngươi, lúc này ra tay, sau này biết đâu lại có thu hoạch bất ngờ!" "Đa tạ Đạo Quân!" Thông Thiên thần sắc mừng rỡ, lập tức bái tạ.

Thanh Minh khẽ gật đầu, sau đó khẽ vung tay.

Bành!

Trong đại điện, lập tức vang lên một tiếng nổ lớn, ngay sau đó hư không diễn biến, tinh thần ngưng tụ, tinh quang lấp lánh, nhật nguyệt cùng chiếu trời.

Phảng phất như Y đang ở trong một biển tinh thần mênh mông, tinh thần triều tịch không ngừng cuộn trào.

Phía dưới bồ đoàn, trong hư không tối tăm vô tận, dường như vô cùng vô tận, trầm luân mọi sự tồn tại.

Thông Thiên trong lòng nghiêm nghị, nhưng cũng không dám phân thần chút nào, chờ đợi Đạo Quân chỉ dẫn.

Xích!

Xích!

Xích!

Đột nhiên, vô số tiếng kiếm minh vang vọng, cả thiên địa chấn động, phảng phất như Y đang ở trong một biển kiếm đạo.

Sau lưng Thanh Minh, vô số kiếm quang chợt lóe, vô số đạo Hỗn Độn Kiếm Khí lập tức bay vút ra, mỗi thanh đều có uy lực của Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lúc này toàn bộ đều khóa chặt Thông Thiên.

Cảnh tượng này, phảng phất như tam tộc ngày xưa bị vô số Hỗn Độn Kiếm Khí và sát cơ của Tru Tiên Kiếm Trận khóa chặt.

Mặc dù Thông Thiên là một tồn tại tu hành kiếm đạo, nhưng lúc

này chứng kiến cảnh này, thần sắc Y cũng đại biến.

"Đạo Quân, Người muốn làm gì?" Y không hề nghi ngờ, một đạo kiếm khí thôi cũng có thể trảm đoạn Đại Đạo, băng phôi nguyên thần và mọi thủ đoạn, khiến Y triệt để vẫn lạc.

Chưa kịp mở lời, thanh âm của Thanh Minh liền chậm rãi truyền đến.

"Thu liễm tâm thần, hảo hảo tham ngộ!" Lời vừa dứt, vô số đạo Hỗn Độn Kiếm Khí lập tức vượt qua vô số thời không, giáng lâm, tựa như biển cả cuộn trào, bao phủ Thông Thiên.

Thông Thiên thần sắc đại biến, nhưng không dám phản kháng, hai mắt nhắm chặt.

"Nếu thực sự vẫn lạc, thì cứ vẫn lạc vậy!" Hưu!

Hưu!

Hưu!

Lúc này, vô số đạo Hỗn Độn Kiếm Khí xuyên qua thân thể Thông Thiên, nhưng một tia kiếm ý ẩn chứa trong đó, đích xác vẫn lưu lại trong thân thể Thông Thiên.

Thông Thiên cẩn thận cảm thụ một phen, trong lòng lập tức mừng rỡ.

Thì ra, Đạo Quân ra tay như vậy, Y còn tưởng Đạo Quân muốn mạt sát Y.

Trong lòng Y vô cùng cảm kích, nhưng cũng không phân thần, bắt đầu chuyên tâm tham ngộ kiếm ý cổ xưa.

Kiếm quang và Hỗn Độn Kiếm Khí phía sau Thanh Minh dường như vô cùng vô tận, lúc này tựa như một trụ kiếm khí, xuyên qua vô tận hư không, liên kết hai vũ trụ thứ nguyên, từ bên Thanh Minh rồi đi

vào thân thể Thông Thiên.

Kiếm ý ẩn chứa trong Hỗn Độn Kiếm Khí đó, không ngừng dung nhập vào thân thể Thông Thiên, giúp Y có thể tham ngộ kiếm đạo tốt hơn.

Trong số Hỗn Độn Kiếm Khí này, có cả kiếm khí của Tru Tiên Kiếm Trận.

Điều này cũng có thể giúp Thông Thiên sau này khống chế trận pháp này tốt hơn.

Thanh Minh sắp xếp như vậy, cũng cho thấy Y khá coi trọng Thông Thiên.

Không trực tiếp trợ giúp đề thăng tu vi, mà là ma luyện Đại Đạo, mọi thứ đều phải tự mình tham ngộ.

Những gì có thể cho, là tạo ra một hoàn cảnh tham ngộ tốt hơn, các điều kiện để tham ngộ.

Hiện tại, mọi thứ đã hoàn thành, chỉ còn xem ngộ tính của Y.

Trong một sơn cốc rộng lớn ở phía bắc Hỏa Vân Động.

Hồng Vân thần sắc băng lãnh, trong mắt lóe hàn quang, chậm rãi quét qua bốn mươi lăm đạo thân ảnh trong hư không, đạm mạc nói, "Cuối cùng cũng hiện thân..." Y đã giết rất nhiều Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên cao thủ, Hồng Vân cũng không quan tâm.

Nhưng trong nháy mắt, Y cảm thấy đã đến lúc đối phó rồi.

Muốn Hồng Mông Tử Khí, vậy thì cứ đến đi, xem cuối cùng ai có thể đoạt được.

Bốn mươi lăm vị cao thủ lăng không đứng đó, thần sắc băng lãnh nhìn Hồng Vân.

Vị Chuẩn Thánh cao thủ dẫn đầu lạnh lùng nói, "Hồng Vân, hôm

nay ngươi không cần phải trốn nữa.

Phạm vi ức vạn dặm đã bị giăng thiên la địa võng, cho dù ngươi là Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không thể thoát thân...” Đó là Kiếp Quang Lão Tổ, một tia kiếp quang giữa thiên địa hóa hình thành.

Tu vi của Y là cao nhất trong tất cả các tồn tại nơi đây, bao gồm cả Hồng Vân, lúc này đã là Chuẩn Thánh viên mãn.

Lời của Kiếp Quang Lão Tổ vừa dứt, phía sau bốn mươi lăm vị Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên cao thủ, lại dần dần hiện ra hơn ngàn đạo thân ảnh.

Hồng Vân quét mắt nhìn qua, hơn ngàn vị tán tu, lại đều là tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Trong Hồng Hoang, có một luồng sức mạnh tán tu không hề yếu.

Rốt cuộc, hơn ngàn Đại La Kim Tiên, không phải hơn ngàn Thái Ất Kim Tiên.

Có thể nói, các tán tu cao thủ có mặt ở đây lúc này, đã bao gồm phân nửa tán tu cao thủ trong Hồng Hoang.

Không chỉ các cao thủ, lúc này sau hơn ngàn Đại La Kim Tiên, còn có mấy ngàn tán tu dưới Đại La Kim Tiên xuất hiện trong hư không, tạo thành một vòng vây khổng lồ, trung tâm chính là Hồng Vân.

“Lại xem trọng ta Hồng Vân như vậy...” Hồng Vân quét mắt nhìn một cái, sau đó ánh mắt chuyển, dừng lại trên người Kiếp Quang Lão Tổ, khẽ mỉm cười nói.

Nghe vậy, Kiếp Quang Lão Tổ và những người khác trầm mặc không nói.

Cũng không thể không làm vậy, tu vi của Hồng Vân bản thân đã cực kỳ cường hãn.

Sau việc này, mới biết Hồng Vân đã tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại không biết Y đã trảm đi Thi thứ hai.

Với thực lực như vậy, tốt nhất là phải chuẩn bị vạn toàn, nếu không, e rằng không thể hạ gục Hồng Vân.

Thực lực như vậy, có thể so với không ít Chuẩn Thánh cao hơn.

Không có mấy người là đối thủ của Hồng Vân, may mắn đã có sự sắp xếp, nếu không, Hồng Vân sẽ đào thoát.

"Hồng Vân, niệm tình ngươi tu hành không dễ, nếu ngươi giao ra Hồng Mông Tử Khí, ta có thể tha cho ngươi một con đường sống..." Sau vài tức trầm mặc, trong số bốn mươi lăm vị cao thủ, có một tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ mở lời.

Y cũng đã tính toán kỹ, nếu Hồng Vân chịu giao ra thì đương nhiên là tốt nhất.

Bởi vì trong tình thế này, Hồng Vân nhất định sẽ liều chết phản công.

Khi đó, dù bên mình cao thủ đông đảo, cũng khó tránh khỏi có người bị Hồng Vân kéo xuống nước.

Ai cũng có mưu kế riêng, tự nhiên không muốn chuyện như vậy xảy ra với mình.

Dù sao, mục tiêu là đoạt Hồng Mông Tử Khí, nếu tử khí chưa thấy đâu mà bản thân đã vẫn lạc dưới tay Hồng Vân, thì đương nhiên không ai muốn chuyện này xảy ra.

Vì vậy, nếu có thể không chiến mà khuất phục được binh lính của người, thì đương nhiên là tốt nhất.

Lời này cũng khiến mười mấy vị Chuẩn Thánh sơ kỳ, trung kỳ cao thủ thầm than.

Thực lực của Y so với Kiếp Sát Lão Tổ và vài vị khác, đích xác kém hơn rất nhiều.

Nếu bị Hồng Vân kéo xuống nước, cuối cùng lại để mấy vị kia đoạt được chỗ tốt, thì sẽ thiệt thòi lớn.

Hồng Vân nghe vậy, ngẩng mắt nhìn đi.

Y cũng nhận ra người này, từng gặp một lần trong Tử Tiêu Cung.

Trong số bốn mươi lăm vị cao thủ tán tu này, có hơn phân nửa là khách trong Tử Tiêu Cung, cũng là những tồn tại đầu tiên biết rằng có thể tranh đoạt, và muốn đoạt đạo tử khí nhất.

"Hồng Mông Tử Khí chỉ có một đạo, nhưng lại có bốn mươi lăm vị Chuẩn Thánh, vậy phải phân chia Hồng Mông Tử Khí như thế nào?" Ánh mắt Hồng Vân dừng lại trên bốn mươi lăm vị cao thủ, khẽ mỉm cười, mở lời hỏi.

Ngữ khí tuy nhẹ, nhưng lại ẩn chứa một luồng lãnh ý.

Hơn ngàn Đại La Kim Tiên kia đều thần sắc hơi đổi.

"Về phần phân phối như thế nào, ngươi không cần phải lo lắng.

Ngươi chỉ cần giao Hồng Mông Tử Khí ra, ta tự có quyết đoán..." Kiếp Quang Lão Tổ đầu tiên nhíu mày, ngay sau đó đạm mạc mở lời.

Đối với kiểu ly gián như vậy, bọn họ đã sớm thương nghị rồi: trước tiên đoạt tử khí, sau đó mới phân phối.

Chương 95

Lúc này tử khí còn chưa thấy, tự nhiên không thể để Hồng Vân ly gián thành công.

Nghe vậy, Hồng Vân chỉ lạnh lùng cười một tiếng, không hề đáp lời.

"Nếu đã muốn tử khí, vậy thì cứ đoạt lấy đi!" Vài tức sau, Hồng Vân hàn thanh nói, trên mặt sát ý lẫm liệt, đại trận đã chuẩn bị hoàn thành, thời cơ vừa vặn.

"Hồng Vân, tìm chết!" Kiếp Quang Lão Tổ quát lớn một tiếng, mở lời, "Chư vị đạo hữu, ra tay đi!" Lời chưa dứt, lúc này bốn mươi lăm vị cao thủ đỉnh tiêm lần lượt ra tay, công kích bao phủ Hồng Vân.

Lúc này, hơn ngàn Đại La Kim Tiên và vô số tu sĩ dưới Đại La phía sau cũng đã ra tay.

Hỏa Vân Động, khu vực rộng lớn phía bắc.

Lúc này, không chỉ các cao thủ Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên toàn bộ ra tay, mà cả những tu sĩ Đại La và dưới Đại La phía sau cũng đồng loạt ra tay.

Tất cả công kích đều khóa chặt vị trí của Hồng Vân.

Mặc dù công kích của họ chỉ là hỗ trợ, nhưng trong tình huống hiện tại, chúng cũng chí mạng không kém.

Hồng Vân lúc này phảng phất như đang ở trong một biển công kích, tứ diện bát phương đều có công kích giáng xuống, khí tức khủng bố khiến người ta kinh hãi.

Nhìn những công kích sắp giáng xuống, trên mặt Y sát ý lẫm liệt, hàn thanh nói, "Nếu đã tìm chết, vậy cũng đừng trách ta..." "Phong!

Vân dũng!

Âm dương chuyển biến!

Ngũ hành điên đảo!

Hồng Sa Đại Trận, khởi!" Trong một phần ngàn sát na, chỉ thấy Hồng Vân trong tay kết những thủ ấn huyền ảo khó hiểu.

Sau đó, vân thải giữa thiên địa liền hội tụ, hóa thành vô số đóa hồng vân.

Tiếp đến, liền thấy trên mặt đất và trong hư không, mấy chục đạo hồng quang xông thẳng lên trời, ngay lập tức một tòa đại trận khổng lồ được bố trí thành công.

Khoảnh khắc đó, trận pháp bao phủ phạm vi ngàn vạn dặm, nhốt tất cả tán tu vào trong trận pháp.

Oanh Long Long!!!

Công kích của đại trận lập tức vận chuyển, hồng sa đầy trời, sức mạnh cuộn trào, cộng thêm Hồng Vân tự thân, liền chặn đứng được một đợt công kích.

Một đòn bị chặn, tất cả tán tu đều không ra tay, trên mặt thần sắc âm trầm vô cùng.

Không ngờ vào lúc này, lại bị Hồng Vân giăng bẫy.

Trận pháp này tuy không thể giam giữ lâu, nhưng chừng đó thời gian, cũng đủ để Hồng Vân mạt sát không ít tồn tại.

Cùng lúc đó, các tồn tại đang chú ý đến sự việc này, trừ Thanh Minh ra, Vu Yêu nhị tộc, cùng với không ít đại năng, sinh linh, lúc này đều lộ ra vẻ chấn kinh.

"Hồng Vân hành động này, muốn chôn vùi nhiều tán tu như vậy sao?" Quả nhiên, trong tình huống như vậy, phản công là chí mạng.

Xem ra những tán tu kia có thể thoát khỏi sự mạt sát của Hồng Vân hay không.

Trong Hồng Sa Đại Trận.

"Hồng Vân, ngươi có kế hay đó, một trận pháp nhốt tất cả..." Kiếp Quang Lão Tổ thần sắc âm trầm, quét mắt nhìn Hồng Sa Đại Trận, sau đó quay đầu nhìn về phía Hồng Vân, trầm giọng nói.

"Nếu không phải vì tham lam Hồng Mông Tử Khí, há lại rơi vào trận pháp của ta?

Nếu hôm nay đã ở đây, vậy thì không cần đi nữa!" Hồng Vân trên mặt sát ý lẫm liệt, trong miệng lạnh lùng nói, trong tay kết thủ ấn, đại trận lập tức vận chuyển, hồng sa đầy trời công kích.

Ngay cả tồn tại Chuẩn Thánh, nếu bị hồng sa đánh trúng, nguyên thần cũng sẽ không ổn, thậm chí còn có thể trực tiếp vẫn lạc.

"Ngươi nghĩ, trận pháp này có thể giam giữ ta được bao lâu?" Một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên mở lời.

"Đủ rồi!" Hồng Vân thần sắc băng lãnh, khẽ nhả ra một chữ.

Nghe vậy, các tu sĩ Đại La Kim Tiên và dưới Đại La trong trận đều thần sắc biến đổi, ngay cả một số Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng vậy.

"A!

Với thực lực của Hồng Vân, dù chỉ có mười mấy tức thời gian, cũng đủ để mạt sát bao nhiêu tồn tại rồi?

Đó là tồn tại Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại có mấy ai có thể chống đỡ được?" "Chư vị đạo hữu, đừng lưu thủ nữa!" Kiếp Quang Lão Tổ nhìn hồng sa bao phủ, thần sắc hơi đổi, trong miệng quát lớn một tiếng.

Lời vừa dứt, bốn mươi lăm vị cao thủ đỉnh tiêm toàn bộ ra tay, một đòn không hề lưu thủ.

Công kích khủng bố cuộn trào, lan ra, bao phủ khắp nơi.

Đoạn thời gian hiện tại trôi nổi phiêu đãng.

Một đợt hồng sa bị phá, lại có một đợt hồng sa mới ập tới, khí tức khủng bố càng lúc càng mạnh.

Vân thải trên cửu thiên lúc này đã tạo thành một đồ án huyền ảo, một luồng lực lượng vô hình không ngừng gia trì vào Hồng Sa Đại Trận, không ngừng công kích những tán tu kia.

Hồng sa như sóng lớn, một đợt quét qua, liền có không ít tu sĩ vẫn lạc.

Các tu sĩ Đại La Kim Tiên và dưới Đại La chỉ trong vài tức ngắn ngủi đã có mấy ngàn người vẫn lạc, căn bản không thể chống đỡ được công kích của hồng sa.

Những công kích hồng sa đó thật sự quá khủng bố, bất luận là thân thể hay nguyên thần, đều không thể chống đỡ.

Hồng Vân đã chuẩn bị thủ đoạn này từ rất lâu, lại là công kích trận pháp tích lũy lực lượng đã lâu.

Nếu ngay cả tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên cũng có thể chống đỡ được công kích của hồng sa, thì Hồng Sa Đại Trận thật sự quá tầm thường.

Trong vài tức ngắn ngủi, Đại La Kim Tiên đã tổn thất một nửa, các tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên toàn quân bị diệt.

Uy lực của hồng sa lúc này cũng đã được Hồng Vân đề thăng đến cực hạn.

Mặc dù đại trận sắp bị phá, nhưng lúc này những đòn công kích

cuối cùng, vẫn có hy vọng mạt trừ những Đại La Kim Tiên đó, cùng với vài vị Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Hồng sa đầy trời, tập kích nguyên thần.

Một đợt quét xuống, nguyên thần phiêu đãng, vẫn lạc trong đó.

Mặc dù Đại La Kim Tiên có thể trảm bỏ trường hà thời gian, nhưng lúc này trường hà thời gian đã bị Hồng Vân phong tỏa.

Dưới sự bao phủ của hồng sa, nguyên thần vẫn lạc, Đại Đạo băng tháp, căn bản không thể trốn vào trường hà thời gian.

Chỉ có thể cứng rắn tiếp nhận những công kích này, tiếp được thì tiếp, không tiếp được thì vẫn lạc.

"Mau lên, trận pháp sắp phá!" Kiếp Quang Lão Tổ thần sắc mừng rỡ, lớn tiếng nói.

Nhưng lời chưa dứt, liền thấy tình hình hiện tại, trừ bốn mươi lăm vị cao thủ ra, những tu sĩ khác đã toàn bộ vẫn lạc.

Lúc này không chỉ Y, mà các Chuẩn Thánh tồn tại khác cũng vô cùng chấn kinh.

Chỉ trong mười mấy tức ngắn ngủi, Hồng Vân đã mạt sát nhiều tu sĩ như vậy, thật sự quá nhanh, vượt quá dự liệu của bọn họ.

"Tiếp theo, đến lượt các ngươi..." Hồng Vân ánh mắt nhìn bốn mươi lăm vị cao thủ, trong miệng lạnh lùng nói.

Nghe vậy, mười mấy vị Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ tồn tại, lúc này trong lòng đều trầm xuống, một luồng cảm giác vẫn lạc lập tức vờn quanh tâm đầu.

Hưu!

Đột nhiên, thần sắc Hồng Vân quang mang chợt lóe, Thiện Ác Thi xuất hiện, sau đó cùng bản tôn, đồng loạt lao về phía các Chuẩn Thánh

cao thủ.

Uy lực của đại trận lúc này toàn lực vận chuyển, hồng sa bao phủ nơi đây, che chắn mọi thứ, ngay cả Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng khó lòng dò xét.

"Mau mau ra tay!" Kiếp Quang Lão Tổ quát lớn một tiếng, nhưng khoảnh khắc tiếp theo liền cảm thấy hoàn cảnh đã thay đổi.

Hồng sa xung quanh, đã đạt đến một mức cực hạn, khủng bố dị thường.

Tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn lúc này cũng cảm thấy nguyên thần run rẩy, phảng phất như khoảnh khắc tiếp theo, sẽ bị hồng sa này chôn vùi trong đó.

Một đóa hồng vân phảng phất che trời lấp nhật, bao phủ nơi Kiếp Quang Lão Tổ đang đứng.

Hồng sa cuộn trào, lôi đình lóe sáng, công kích trong tay Hồng Vân, lúc này toàn bộ như trời long đất lở, bao phủ Kiếp Quang Lão Tổ.

Với Bổn Mệnh Linh Bảo Hồng Sa Vân cộng thêm lực lượng của bản tôn, Hồng Vân lúc này, cũng không kém Kiếp Quang Lão Tổ là bao.

Trong phạm vi bao phủ của Hồng Sa Vân, Kiếp Quang Lão Tổ căn bản không thể trốn tránh vào trường hà thời không, chỉ có thể trực diện cứng rắn tiếp nhận những công kích này.

Trong tay Y khẽ động, một thanh Thần Đao Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện trong tay, không ngừng chống đỡ những công kích như bão táp của Hồng Vân.

Đại Đạo pháp tắc xung quanh giao thoa, lúc này sức mạnh toàn bộ được hóa giải, không có khu vực nào bị đánh nát.

Chỉ khi nào những tồn tại kia đánh nát trận pháp, mới có thể thoát ra khỏi đó.

Oanh!

Dưới sự trùng kích của một luồng hồng sa, cộng thêm công kích của trận pháp, công kích của Hồng Vân toàn bộ giáng xuống, trực tiếp đánh bay Kiếp Quang Lão Tổ.

Trong Hồng Sa Đại Trận, uy lực của Hồng Sa Vân được đề thăng cực đại.

Vốn là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lúc này lại thêm sự gia trì của đại trận, đủ sức sánh ngang uy lực của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lại thêm công kích của đại trận, công kích của Hồng Vân, một đòn tiếp một đòn, Kiếp Quang Lão Tổ tuy không trọng thương, nhưng cũng máu văng hư không, huyết vụ đầy trời.

Hưu!

Lúc này, chỉ thấy một đạo quang mang chợt lóe, Kiếp Quang Lão Tổ trong một sát na, khó lòng phản ứng.

Bởi vì trong lúc bị đánh bay, thân hình chưa ổn định, Y đã bị đánh lén, nên chậm hơn một tức.

Oanh!

Kiếp Quang Lão Tổ lại lần nữa bị đánh bay, va chạm vào vách giới trận pháp, xuất hiện những vết nứt chi chít.

Hồng Vân đối với kết quả đánh lén của Hồng Sa Vân lúc này, khá hài lòng.

Chương 96

"Hồng Vân, trận pháp vừa phá, chính là ngày chết của ngươi!" Kiếp Quang Lão Tổ trong hai mắt đen thui hỏa quang nhảy múa, trong miệng lạnh lùng nói.

Dưới hai đòn công kích, thương thế trên người Y đã không nhỏ.

"Có thể thử xem!" Hồng Vân khẽ cười một tiếng, trong tay khẽ vung, Thiện Ác Thi trở về.

Thiện Ác Thi đã mạt sát bốn vị Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ cao thủ, trọng thương mấy vị.

Điều này đã vô cùng khó có được, bởi vì với nhiều cao thủ như vậy, nếu không phải vì phải ứng phó đại trận, e rằng sẽ không tổn thất bốn vị và trọng thương nhiều vị đến thế.

Hồng Vân trong tay đánh ra một thủ ấn, sau đó liền biến mất không thấy.

Hồng Sa Đại Trận vốn dĩ chi chít vết nứt, lúc này lại bành trướng lớn, khí tức khủng bố khiến tất cả cao thủ thần sắc đại biến.

"Không ổn, Y muốn tự bạo đại trận!" Kiếp Quang Lão Tổ quát lớn một tiếng, đã lao về một phương vị nào đó, linh bảo hộ thân, lực phòng ngự tự thân đã được đẩy đến cực hạn.

Oanh Long Long!!!

Lúc này, đại trận ầm ầm tự bạo, sức mạnh trùng kích trực đạt cửu thiên.

Những vân thải ngưng kết kia toàn bộ tiêu tán trong đó, sơn cốc phạm vi ức vạn dặm, lúc này yên diệt thành không.

Tê!

Khoảnh khắc đó, không ít tồn tại trong Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Hồng Vân quả nhiên là tên điên, một trận tự bạo, muốn chôn vùi bao nhiêu cao thủ?" Khoảnh khắc đó, mới rõ, tồn tại như vậy, kẻ điên thực sự mới đáng sợ.

Lần này, e rằng sẽ chôn vùi không ít cao thủ.

Trong Hồng Hoang, các đỉnh tiêm đại thần như Phục Hy, Nữ Oa, Đế Tuấn, Đế Giang... lúc này chứng kiến cảnh này, cũng thần sắc đại biến.

Loại tồn tại như vậy, là khó trêu chọc nhất.

Nếu không phải vì Hồng Mông Tử Khí, e rằng Yêu tộc cũng không muốn trêu chọc.

Quá tàn nhẫn, tàn nhẫn với bản thân, tàn nhẫn với kẻ địch.

Lúc này, chỉ có thể cầu mong những cao thủ kia may mắn.

Trong Thái Hư Điện, Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh lần này tự nhiên cũng chú ý đến cảnh tượng đó, cũng đã xem không ít.

Ma La tuy chưa chứng đạo, nhưng đích xác đã đặt một chân vào cảnh giới đó.

Hiện tại điều Y thiếu, chính là một khế cơ.

Hồng Mông Tử Khí, Y cho rằng đó là khế cơ, nên đã xuất hiện.

Chỉ là, Thanh Minh nhìn không ít, nhưng không nhìn thấu cảnh giới tu vi lúc này của Ma La, và thân phận của Ma La.

Ma La, trên người có vài phần khí tức của La Hầu, nhưng nói Y là

phân thân của La Hầu, hay sản vật nguyên thần của La Hầu, hoặc đoạt xá, thì cũng không hoàn toàn chính xác.

Ma La vẫn là Ma La, nhưng trong thân thể Y đích xác có khí tức của La Hầu, hoặc nguyên thần hoặc bản nguyên tồn tại.

Tuy tạm thời chưa bạo phát, nhưng một khi bạo phát, Ma La sẽ không còn là Ma La nữa.

Đến điểm này, ngay cả Thanh Minh, lúc này cũng khó lòng giải quyết.

Bởi vì nguyên thần và bản nguyên của Ma La, đều đã giao dung với La Hầu, đã không thể cứu vãn được nữa.

"Đáng tiếc..." Ma La cũng là hạng người kinh tài tuyệt diễm, có thể đi đến bước này trong những năm qua, đích xác không tệ, căn nguyên tư chất đều thuộc thượng giai.

Chỉ tiếc, lại gặp phải tình huống như vậy.

Nếu không, Y cũng có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tồn tại như vậy, nếu không phải vì điều này, Thanh Minh có lẽ đã có thể thu làm đệ tử.

Chỉ tiếc, đã giao triền với bản nguyên của La Hầu.

Thanh Minh trong lòng cảm thán xong, nhìn Thông Thiên một cái, sau đó lại lần nữa chuyển ánh mắt đi, chờ đợi thời cơ ra tay.

Bên ngoài Hỏa Vân Động, nơi đại trận tự bạo.

Không biết đã trôi qua bao lâu, đợi đến khi trùng kích dần dần bình tức, cuối cùng những thân ảnh trong đó cũng lộ diện.

Vốn dĩ có bốn mươi lăm vị cao thủ, lúc này chỉ còn lại hai mươi đạo.

Trong đó, tình huống tốt hơn một chút, thì chỉ có mười tám vị, còn những vị khác lúc này đều trọng thương, không thể tiếp tục nữa.

Oanh!

Ngay lúc đó, ba đạo công kích trên không trung ầm ầm giáng xuống.

Thấy vậy, tất cả Chuẩn Thánh thần sắc biến đổi, lập tức tránh né.

Oanh Long Long!!!

Ba đạo công kích giáng xuống, các Chuẩn Thánh khác đều tránh né được, nhưng những vị trọng thương, không thể tiếp tục kia, thì không có được may mắn như vậy.

Lúc này toàn bộ đều vẫn lạc trong tay Hồng Vân.

Lúc này những người còn lại, đều là Chuẩn Thánh trung kỳ, hậu kỳ, cùng với Kiếp Sát Lão Tổ một vị Chuẩn Thánh viên mãn.

Các tồn tại Chuẩn Thánh sơ kỳ, toàn bộ đã vẫn lạc.

"Hồng Vân!" Mười tám vị cao thủ hai mắt đỏ ngầu, trầm giọng nói, một luồng sát ý ngưng kết hư không.

"Muốn giết ta, thì phải có chuẩn bị vẫn lạc!" Hồng Vân đạm mạc nói.

Lời vừa dứt, mười tám vị cao thủ trầm mặc không nói.

Lời của Hồng Vân, cũng không sai.

Vốn tưởng mười phần nắm chắc, kết quả lại phản ngược.

Kẻ đồ sát, lại trở thành người bị đồ sát, điều này khiến bọn họ không cam lòng.

Nhưng trong chớp mắt, mười chín đạo thân ảnh liền lập tức giao thủ.

Hồng Vân lấy một địch mười tám, trong chốc lát lại không rơi vào thế hạ phong.

Nhưng cũng chỉ trong vài tức mà thôi.

Sau vài tức, Hồng Vân liền liên tục ở thế hạ phong, dù sao số lượng chênh lệch quá lớn.

Lúc này mười tám vị cao thủ toàn lực ra tay, Hồng Vân nhất thời hiểm tượng hoàn sinh.

"Muốn ta chết, các ngươi cũng đừng hòng sống yên!" Hồng Vân thần sắc dữ tợn, lạnh lùng nói.

"Không hay rồi!" Các cao thủ thần sắc đại biến, không ít người trong mắt lộ ra vẻ kinh cụ, thân hình lập tức bạo thối ra xa.

Mặc dù tốc độ rút lui nhanh, nhưng tốc độ tự bạo của Hồng Vân còn nhanh hơn.

Oanh Long Long!!!

Một chuỗi âm thanh sấm sét vang vọng cửu tiêu, trùng kích lan rộng phạm vi ức vạn dặm.

Sơn mạch yên diệt, đại địa băng tháp, hư không vỡ nát.

Dưới sự tấn công của địa thủy phong hỏa, mọi thứ hỗn loạn không thể tả.

Khoảnh khắc đó, các đại năng đang chú ý giữa thiên địa đều biết rồi, loại điên cuồng như vậy, thật sự không thể dễ dàng trêu chọc a!

Dưới sự tự bạo như vậy, bao nhiêu tán tu vẫn lạc trong đó.

Dưới sự liều chết phản công, cái giá phải trả đích xác rất lớn.

Trong một khu vực nọ của Hồng Hoang.

Hồng Vân nhìn về hướng tự bạo, trên mặt lóe lên một tia âm u,

nhưng ngay lập tức đã khôi phục.

"Như vậy, cũng tạm thời giải quyết nguy cơ rồi..." Hồng Vân thu hồi ánh mắt, trong miệng lẩm bẩm nói.

Hôm nay, Y dùng Kim Thiền Thoát Xác chi pháp, không chỉ tự bạo đại trận, mà còn tự bạo Thiện Thi.

Đối với Y, tổn thất cũng không nhỏ.

Nhưng kết quả, Y vô cùng hài lòng, dù sao cũng đã chôn vùi không ít tán tu ở đó.

Trong lòng cảm thán xong, thân hình Hồng Vân khẽ động, rời khỏi nơi này.

Nhìn Hồng Vân trong một trận chiến, mạt sát mấy ngàn tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên, hơn ngàn Đại La Kim Tiên, hơn hai mươi vị Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên tồn tại, không ít đại năng đang chú ý lúc này đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Hồng Vân, quả nhiên là tên điên a!

Thủ đoạn như vậy, kết quả như vậy, ai có thể ngờ?" Vốn tưởng Hồng Vân sẽ vẫn lạc trong tay bọn họ, nhưng nhìn tình hình hiện tại, Hồng Mông Tử Khí còn chưa thấy đâu, mà bọn họ đã tổn thất bảy tám phần.

Vừa rồi tự bạo, lại không biết sẽ có bao nhiêu vị Chuẩn Thánh vẫn lạc.

Ước chừng những người còn lại, cũng phải trọng thương, có thể tiếp tục hay không, cũng không biết.

Trên đại địa Hỏa Vân Động đầy rẫy vết tích tang thương.

Trong số những người có thể sống sót dưới sự tự bạo của Thiện Thi của Hồng Vân, không nhiều, chỉ mười vị.

Chương 97

Mười vị này đều là Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ tồn tại, cùng với Kiếp Quang Lão Tổ Chuẩn Thánh viên mãn.

Tám vị Chuẩn Thánh trung kỳ còn lại, đã vẫn lạc trong trùng kích tự bạo.

Mười vị Chuẩn Thánh cao thủ hiện tại, có bốn vị trọng thương nghiêm trọng, đã không thể tiếp tục chiến đấu nữa.

Ngay cả khi biết Hồng Vân chưa vẫn lạc, cũng không cần phải biết chi tiết thêm, vì Côn Bằng vừa đi khỏi nơi đây, mọi người đều đã hiểu.

"Chư vị, có muốn tiếp tục không?" Kiếp Quang Lão Tổ mở lời.

Nghe vậy, chư vị Chuẩn Thánh trầm mặc không nói.

Vốn tưởng là chuyện mười phần nắm chắc, nhưng nay chỉ còn mười vị Chuẩn Thánh, mà chỉ có sáu vị còn sức chiến đấu.

Hiện tại, ngay cả Hồng Mông Tử Khí còn chưa thấy đâu, mà đã tổn thất nhiều như vậy.

Nếu muốn tiếp tục, e rằng thực sự sẽ tổn thất nặng nề ở đó.

Bọn họ lại không ngốc, lúc này tự nhiên muốn rút lui.

"Nếu đã vậy, vậy thì sáu vị chúng ta đi!" Kiếp Quang Lão Tổ nhìn một cái, sau đó cùng năm vị khác, bay vút về một phương hướng nào đó.

Bốn vị còn lại, lúc này liền động thân, bay về đạo trường của mình.

Ông!

Hư không chấn động, sau đó một đạo thân ảnh bước ra.

Trên người Y khí tức khủng bố, trên mặt thần sắc sát ý lẫm liệt.

"Tổ Vu!" Bốn người thần sắc đại biến, tuy không có giao thiệp với Vu tộc, nhưng không có nghĩa là không nhận ra Vu tộc.

Vị trước mặt, chính là Tổ Vu Đế Giang.

"Đã đến đây rồi, vậy thì hãy ở lại đi!" Đế Giang đạm mạc mở lời, phong tỏa không gian, một đạo thần thông 'Không Gian Yên Diệt' đánh ra, bốn vị Chuẩn Thánh triệt để vẫn lạc trong đó.

Sau khi làm xong mọi thứ, Đế Giang nhìn về một khu vực nào đó, "Cũng gần đủ rồi!" Lời vừa dứt, thân ảnh của Y đã biến mất.

Ba mươi ba tầng trời, Yêu Tộc Thiên Đình, Lăng Tiêu Điện.

"Bạch Trạch, Côn Bằng đã động thân, Yêu tộc có thể ra tay rồi.

Tiếp theo cần phòng bị Vu tộc, còn những tồn tại khác, không cần để ý..." Đế Tuấn thần sắc lạnh lẽo, thu hồi ánh mắt từ Hồng Hoang, nhìn về phía Bạch Trạch, mở lời nói.

"Thần minh bạch!" Lời Bạch Trạch vừa dứt, sau đó xoay người rời đi, bắt đầu triệu tập các bộ lạc Yêu tộc, có thể xuống Hồng Hoang tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Đối thủ lớn nhất của Yêu tộc tiếp theo, chính là Vu tộc, còn những tán tu khác, Yêu tộc căn bản không để vào mắt.

Trong một khu vực nọ của Hồng Hoang, giữa một dãy núi hoang vu.

"Côn Bằng!" Hồng Vân nhìn Côn Bằng đang chặn đường đi, thần sắc hơi trầm xuống, trong miệng khẽ nhả ra hai chữ.

"Hồng Vân, ngày xưa nếu không phải thừa lúc ta không chú ý, bổ đoàn cũng sẽ không đến lượt ngươi.

Hồng Mông Tử Khí, cũng tương tự như vậy...” Côn Bằng hai mắt lóe lên, lạnh lùng mở lời nói, phong, thủy pháp tắc xung quanh hơi ngưng kết.

“Tranh đoạt vị trí bồ đoàn, Côn Bằng, ngươi nói vậy khá miễn cưỡng.

Hơn nữa, kẻ tranh đoạt vị trí với ngươi là Đế Tuấn của Yêu tộc.

Ngươi không những không tìm Đế Tuấn gây phiền phức, ngược lại còn gia nhập vào Yêu tộc.

Lúc này lại quay ra tìm ta?” Hồng Vân ánh mắt băng lãnh nhìn Y, hàn thanh mở lời, “Tham lam Hồng Mông Tử Khí thì cứ nói thẳng, hà tất phải viện cớ miễn cưỡng như vậy.” Nghe vậy, Côn Bằng thần sắc trầm xuống.

Nếu không phải thế yếu, Y há có thể gia nhập Yêu tộc, bị Đế Tuấn chưởng khống trong tay?

Hồng Mông Tử Khí là cơ hội lật mình, bất luận thế nào cũng phải đoạt lấy.

Bất kể có ân oán nhân quả với Hồng Vân hay không, lúc này đều phải ra tay.

Chỉ cần thành Thánh, đừng nói Đế Tuấn, cả Yêu tộc đều sẽ nằm trong tay Y.

“Hồng Vân, bớt lời vô nghĩa đi, hôm nay Hồng Mông Tử Khí giao hay không giao?” Côn Bằng bất nhẫn nói.

“Muốn đoạt Hồng Mông Tử Khí, vậy thì cứ đến đi!” Hồng Vân lạnh lùng nói, không hề sợ hãi.

Thấy vậy, Côn Bằng không mở lời.

Nếu không phải chứng kiến hành động điên cuồng của Hồng Vân

vừa rồi, Côn Bằng đã sớm lao lên.

Nhưng đã thấy rồi, đích xác không thể không cân nhắc một phen, sẽ phải trả cái giá như thế nào.

Mấy ngàn tán tu, hơn ngàn Đại La Kim Tiên, hơn hai mươi vị Chuẩn Thánh, toàn bộ vẫn lạc trong tay Hồng Vân.

Loại thủ đoạn điên cuồng như vậy, Côn Bằng không muốn gặp lại.

Nhưng muốn không phải trả cái giá nào, thì cũng không thể.

Hô!

Côn Bằng trong tay khẽ vung, phong chi pháp tắc hóa thành Cửu Thiên Cương Phong cuộn trào về phía Hồng Vân.

Lại có thủy chi pháp tắc hóa thành vô số huyền băng, phong tỏa tứ phía Hồng Vân.

Côn Bằng một tay phong chi pháp tắc, một tay thủy chi pháp tắc, lúc này đã phong tỏa tứ phía Hồng Vân.

Công kích đã giáng xuống, bản thân Y, đã lao tới.

Hồng Vân thấy vậy, thần sắc ngưng trọng, trong tay khẽ vung, hồng sa đầy trời.

Một đóa hồng vân che trời lấp nhật, trong đó lôi đình lóe sáng, hồng sa cuộn trào, toàn bộ chặn đứng Cửu Thiên Cương Phong và huyền băng.

Sau đó, dưới chân khẽ động, hư không xung quanh vặn vẹo.

Oanh!

Lôi đình và hồng sa cuộn trào, bao phủ vô tận thời không, thế như chẻ tre bao phủ Côn Bằng.

Côn Bằng không dám lơ là, lúc này tay cầm Yêu Văn Bi, cẩn thận ứng phó, giao chiến với Hồng Vân.

Bành!

Đột nhiên, Hồng Vân thần sắc biến đổi, nhưng bị Cửu Thiên Cương Phong lan đến, thần sắc trắng bệch, một ngụm tiên huyết phun ra.

"Côn Bằng, thủ đoạn hay đó!" Hồng Vân nhìn Ác Thi của Côn Bằng xuất hiện bên cạnh, trầm giọng nói.

"Đương nhiên không thể bì được!

Hồng Vân, bản nguyên ngươi đã bị tổn thương, căn bản không thể chống đỡ ta, thành thật giao Hồng Mông Tử Khí ra đi!" Côn Bằng hàn thanh nói.

"Muốn thì cứ đoạt lấy!" Hồng Vân công về phía Ác Thi một bên, sau khi chặn đứng, lại lao về phía Côn Bằng, hai người giao chiến cùng nhau.

"Côn Bằng, cùng đi đi!" Hồng Vân trên khuôn mặt dữ tợn lộ ra một nụ cười khiến người ta lạnh gáy, đạm mạc nói.

Nghe vậy, Côn Bằng thần sắc đại biến.

Mặc dù tốc độ của Y thuộc hàng đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, một tức có thể bay ức vạn dặm, nhưng lúc này dưới sự hữu tâm vô tâm, Côn Bằng rốt cuộc vẫn chậm hơn một sát na.

Một đạo hàn mang chợt lóe, ngay sau đó quang mang bao phủ thế gian.

Khoảnh khắc đó, phạm vi ức vạn dặm hóa thành mảnh vụn, dưới sự trùng kích, phong vân biến sắc, nhật nguyệt vô quang.

Khái!

“Hồng Vân, đúng là tên điên!” Côn Bằng thần sắc trắng bệch như giấy, Thiện Thi vẫn lạc, bản nguyên cũng bị tổn thương, nhưng may mắn là đã đỡ được, bản tôn không bị tổn thương.

Y biết Hồng Vân sẽ có một chiêu như vậy, nên không để bản tôn đối chiến với Hồng Vân quá lâu.

Quả nhiên, bị Hồng Vân kéo một Thi xuống nước.

Y biết, thứ tự bạo vừa rồi, chỉ là một Thi khác của Hồng Vân mà thôi, bản tôn của Y vẫn đã đào thoát.

“Hồng Mông Tử Khí, bản Yêu Sư sẽ không từ bỏ!” Côn Bằng hung hăng nhìn một cái, sau đó trong tay khẽ vung, triệu hồi Ác Thi xong, liền đuổi theo.

Hồng Vân đã tự bạo Thiện Ác nhị thi, bản nguyên bị tổn thương cực kỳ nghiêm trọng.

Thực lực chỉ còn ba bốn phần, tốc độ tự nhiên giảm mạnh.

Dù đã đào thoát trước, nhưng tốc độ của Côn Bằng quá nhanh, không lâu sau liền có thể đuổi kịp.

“Hồng Vân, hôm nay ngươi căn bản không còn đường thoát!” Ngay lúc đó, mấy đạo thân ảnh, xuất hiện cách Hồng Vân không xa, lạnh lùng nhìn.

Hồng Vân nhìn sang, thần sắc hơi nghiêm nghị.

Chính là Kiếp Quang Lão Tổ và sáu người khác, cũng là sáu vị tán tu cao thủ còn sót lại.

“Quả nhiên là cố chấp không bỏ a!” Hồng Vân khẽ cười một tiếng, phảng phất không để ý.

Y nhìn về hướng đông nam, lúc này một đạo lưu quang chợt lóe, vượt qua ức triệu dặm, đã đến trước thân Hồng Vân, chính là Yêu Sư

Côn Bằng.

Trong một khu vực nọ của Hồng Hoang.

“Côn Bằng!” Kiếp Quang Lão Tổ thần sắc ngưng trọng.

“Kiếp Quang Lão Tổ!” Côn Bằng ánh mắt quét qua sáu vị một cái, sau đó dừng lại trên người Kiếp Quang Lão Tổ.

Tuy không có giao thiệp với Kiếp Quang Lão Tổ, nhưng không có nghĩa là không biết sự tồn tại của một vị tán tu cao thủ như Y.

“Các ngươi muốn tranh Hồng Mông Tử Khí sao?!” Côn Bằng đạm mạc hỏi.

Chương 98

Mặc dù đối phương có sáu vị Chuẩn Thánh cao thủ, nhưng đều là thân thể bị thương, thương thế khá nghiêm trọng, Y có không ít ưu thế.

"Côn Bằng, Hồng Mông Tử Khí hữu duyên giả đắc.

Huống hồ, ta có sáu vị cao thủ..." Kiếp Quang Lão Tổ thần sắc âm lãnh.

Đã đến nước này rồi, tự nhiên không thể lùi bước.

Ngay cả năm vị cao thủ đỉnh tiêm bên cạnh cũng không thể lùi bước.

Một bên đã tổn thất nhiều cao thủ như vậy, nếu để Hồng Mông Tử Khí rơi vào tay Côn Bằng, thì thật là chịu tổn thất vô ích.

"Vậy thì cứ xem đi!" Côn Bằng không nói thêm lời vô nghĩa, tự nhiên biết trước Hồng Mông Tử Khí, không ai sẽ lùi bước.

Hồng Vân khóe miệng hiện lên một tia cười lạnh, ánh mắt đạm mạc quét qua người bọn họ.

Hô!

Côn Bằng trong tay khẽ vung, một luồng Cửu Thiên Cương Phong khủng bố lại lần nữa cuộn trào ra, bao phủ tứ phía Hồng Vân.

Lại có vô số đạo huyền băng hóa thành từng đạo công kích, như bão vũ lê hoa, điên cuồng công về phía Hồng Vân.

Lúc này tứ phương thời không đã bị khóa chặt, Hồng Vân tự nhiên không thể tránh né, chỉ có thể cứng rắn tiếp nhận công kích của Côn Bằng.

Kiếp Quang Lão Tổ thấy Côn Bằng ra tay, tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu.

Lúc này đại thủ khẽ vung, kiếp sát chi khí bao phủ chư thiên, trong đó vạn vật điêu linh, vô số thời không băng tháp, thế như chẻ tre bao phủ Hồng Vân.

Năm vị cao thủ đỉnh tiêm còn lại cũng lần lượt ra tay, công kích chấn nhiếp vô số đại năng.

Hồng Vân thần sắc vô cùng băng lãnh, Hồng Sa Vân và Phá Diệt Đao không ngừng chống đỡ công kích.

Hiện tại bản nguyên bị tổn thương, thực lực không còn toàn thịnh được ba bốn thành, đích xác khó lòng chống đỡ liên thủ của bảy vị Chuẩn Thánh cao thủ.

Bành!

Hồng Vân trong nháy mắt bị đánh bay, trong tay khẽ động, ngưng tụ toàn thân pháp lực vào một chưởng, vỗ xuống một vị Chuẩn Thánh trung kỳ cao thủ.

Chưởng này phá toái vô tận trường hà thời không, khiến vị Chuẩn Thánh đó triệt để vẫn lạc dưới chưởng.

Lúc này, ngay cả Côn Bằng và Kiếp Quang Lão Tổ, trong lòng đều chấn kinh không thôi.

Không ngờ, Hồng Vân trong tình huống này, lại có thực lực khủng bố đến vậy, đích xác không thể xem thường.

Nhưng trong một tức, sáu vị cao thủ đỉnh tiêm liền lại lần nữa công kích về phía Hồng Vân.

Nhất thời, Hồng Vân hiểm tượng hoàn sinh.

Nếu không phải vì Kiếp Quang Lão Tổ và Côn Bằng là tồn tại của

hai phe, e rằng Hồng Vân đã sớm vẫn lạc trong tay bọn họ.

Nhưng tình hình lúc này, cũng không hề lạc quan.

Cùng lúc đó, cách đó triệu triệu ức dặm.

Đế Tuấn và Thái Nhất lúc này thần sắc âm trầm như nước.

Yêu tộc vừa xuống Hồng Hoang, liền bị Vu tộc chặn lại, căn bản không thể đi tiếp.

Nếu thời gian kéo dài thêm chút nữa, e rằng Hồng Mông Tử Khí sẽ rơi vào tay Côn Bằng hoặc Kiếp Quang Lão Tổ.

Khi đó, lại sẽ tốn không ít phiền phức.

"Đế Giang, ngươi có ý gì?" Đế Tuấn hai mắt hơi nghiêm nghị, trong mắt Thái Dương Chân Hỏa nhảy múa, một luồng nhiệt độ khiến người ta phải sợ hãi lặng lẽ lan tràn.

"Đế Tuấn, Yêu tộc muốn tranh đoạt đạo Hồng Mông Tử Khí là không thể.

Có Vu tộc ta ở đây, Yêu tộc liền không thể đoạt được Hồng Mông Tử Khí..." Đế Giang nhìn Y, lạnh lùng cười một tiếng, mở lời nói.

Nghe vậy, Đế Tuấn thần sắc trầm xuống, trên mặt sát ý lẫm liệt.

"Thật là một Vu tộc hay!

Có Hồng Mông Tử Khí, lại ngăn cản Yêu tộc ta đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Làm như vậy, há có thể nhẫn nhịn?" Vậy thì trong tình huống này, cứ phó thác cho Côn Bằng có thể đoạt được Hồng Mông Tử Khí.

Khi đó, lại ra tay mạt sát Côn Bằng đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí là được.

Trong lòng sắp xếp xong, Đế Tuấn nhìn Đế Giang, trong mắt hàn

quang cuồn cuộn, lạnh đến mức hư không kết băng, lạnh lùng mở lời, "Đế Giang, hôm nay ngươi cố chấp muốn ra tay?" Nghe vậy, Đế Giang lạnh lùng cười, nói, "Đế Tuấn, Yêu tộc muốn đoạt được Hồng Mông Tử Khí, trừ phi hôm nay ngươi thắng được Vu tộc ta, nếu không, tuyệt đối không thể nào..." Đế Tuấn ánh mắt băng lãnh quét qua Vu tộc có mặt, sau đó không hề mang một tia cảm xúc nào mở lời, "Nếu chư vị Vu tộc đã có tâm muốn tìm chết, vậy Trẫm sẽ thành toàn cho các ngươi..." "Sát!" Đế Tuấn một tiếng lệnh hạ, đại quân Yêu tộc lập tức xông lên chém giết.

"Vu tộc nhị lang, sát!" "Vu...

Vu...

Vu..." Vô số Vu tộc nhị lang gào thét, tiếng chém giết vang vọng, chấn động cửu tiêu.

Sát cơ khủng bố lan tràn, pháp lực tung hoành, từng trận trùng kích khuếch tán.

Mười hai Tổ Vu lập tức giao thủ với Đế Tuấn, Thái Nhất và Thập Đại Yêu Thần.

Thập Đại Yêu Thần của Yêu tộc dựa vào linh bảo trong tay, cũng có thể chiến đấu với Tổ Vu.

Hậu Thổ lúc này tay cầm Minh Thư, đầu treo Hỗn Độn Thổ Linh Châu, lại thêm lực lượng của Tổ Vu.

Ngay cả Bạch Trạch và Anh Chiêu là Chuẩn Thánh cao thủ, lại có linh bảo trong tay, lúc này vẫn bị Hậu Thổ áp chế, ở thế hạ phong.

Trong tay Đế Tuấn Hà Đồ Lạc Thư tế ra, ứng phó Đế Giang.

Hai người nhất thời lại thế quân lực địch.

Đế Tuấn nhìn Đế Giang, trầm giọng nói, "Đế Giang, hôm nay,

Trẫm tiện thể tính toán sổ sách với Vu tộc...” Nghe vậy, Đế Giang lạnh lùng cười một tiếng, nói, “Vậy thì được, Tổ Vu Chân Thân!” Tổ Vu Chân Thân cao vạn trượng hiển hiện, sau đó một quyền oanh về phía Đế Tuấn.

Uy thế khủng bố hủy thiên diệt địa, mang theo lực lượng kinh khủng, thế như chẻ tre bao phủ Đế Tuấn.

“Kim Ô Pháp Tướng, trấn áp!” Sau khi Đế Giang hiện ra Tổ Vu Chân Thân, công kích về phía Y, Đế Tuấn thần sắc lạnh lẽo, quát lớn.

Lời vừa dứt, liền thấy Kim Ô Pháp Tướng phía sau Đế Tuấn đột nhiên biến thành một Đế Ảnh khổng lồ.

Thân ảnh khổng lồ đó cao vạn trượng, trên khuôn mặt hình chữ quốc, uy nghiêm vô cùng.

Mày rậm mắt giận dữ, mũi cao miệng rộng, một loại khí tức tôn quý bẩm sinh từ thân ảnh đó kích đãng tứ phía.

Một bộ cổn long bào màu đen, trên đó một con cửu trảo thiên long nộ mục há miệng cuộn mình.

Trên đầu đội một đỉnh châu liêm hoàng quan, eo thắt một dải tử kim long đai, một thanh trường kiếm đen thui treo trên đó, dưới chân đạp lên bàn long bộ vân lý.

Khí tức tôn quý, bá đạo, vô song của hoàng giả, trong khoảnh khắc đó tràn ngập giữa không gian trống rỗng.

Trong ánh mắt Y không có gì, coi chúng sinh như kiến hôi.

“Trấn áp!” Đế Ảnh lạnh lùng nhả ra hai chữ, sau đó duỗi ra bàn tay khổng lồ, vỗ mạnh xuống Đế Giang phía dưới.

Một chưởng vỗ xuống, phong vân biến ảo, càn khôn điên đảo, không gian vỡ nát.

“Điêu trùng tiểu kỹ, phá cho ta!” Đế Giang lạnh hừ một tiếng, uy thế trên nắm đấm càng thêm khủng bố vài phần, phảng phất như muốn phá khai thiên địa, trực tiếp oanh về phía bàn tay khổng lồ đó.

Oanh!

Tiếng vang lớn chấn động cửu tiêu, lực lượng trùng kích khủng bố yên diệt mọi núi sông, hà lưu, linh khí hư không trong phạm vi trăm vạn dặm.

Ngay cả bộ chúng Vu Yêu lưỡng tộc, cũng có không ít người vẫn lạc dưới một chiêu này.

Hai người trong hư không giẫm xuống những dấu chân sâu hoắm, ngưng trọng nhìn đối phương.

Nhìn thì tưởng như thế quân lực địch, nhưng thực ra trong cơ thể Đế Tuấn khí huyết cuộn trào, pháp lực hỗn loạn.

Nhưng lúc này lại không thể biểu lộ ra một chút nào, nếu không sĩ khí của Yêu tộc sẽ giảm mạnh.

Đế Giang đình trệ vài tức, sau đó khóe miệng lạnh lùng cười một tiếng, trực tiếp xông lên chém giết về phía Đế Tuấn.

Hai người lại lần nữa giao chiến cùng nhau.

Tầng lớp cao thủ hai tộc, lúc này chém giết đến thiên hôn địa ám, tộc nhân mỗi bên đều tổn thất không ít.

Nhưng đại chiến, lúc này lại không có dấu hiệu dừng lại.

Cảnh tượng này, đã thu hút sự chú ý của vô số đại năng và sinh linh trong Hồng Hoang.

Trận chiến này, thực sự đã hỗn loạn đến cực điểm rồi.

Tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí, cũng là thời khắc mấu chốt.

Trận chiến này, có thể quyết định quyền sở hữu.

Chỉ là, những tồn tại vẫn lạc trong trận chiến này, thực sự quá nhiều.

Vì một đạo Hồng Mông Tử Khí, đích xác đã vượt quá dự liệu của không ít tồn tại trong Hồng Hoang.

Nhưng như vậy cũng không có cách nào khác, vì loại bảo vật như vậy, tự nhiên sẽ không từ bỏ.

Xem ra trận chiến này, ai mới là người thực sự thắng lợi.

Chiến trường Vu Yêu, cách đó triệu triệu ức dặm.

Hồng Vân đã khó lòng thoát thân, tình huống khá bi quan.

Lúc này, không vẫn lạc, đã là thủ đoạn của Y.

Bành!

Chương 99

Côn Bằng thần sắc băng lãnh, dưới tay trực tiếp mạt sát một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ tồn tại.

Kiếp Quang Lão Tổ thần sắc khó coi, bên Y, chỉ còn bốn vị tồn tại.

Tuy có cơ hội, nhưng sẽ tiếp tục tổn thất.

Nhưng tình hình lúc này, Hồng Vân đã sắp vẫn lạc.

Nếu lúc này từ bỏ, thì sẽ thiệt thòi lớn.

Đã vậy, chỉ có thể chiến đấu.

Oanh!

Bên Kiếp Quang Lão Tổ, bốn người trong lòng đều rõ một điểm, vì vậy trong nháy mắt liền phát khó, uy thế khủng bố bao phủ Côn Bằng.

Côn Bằng thần sắc lạnh lẽo, Ác Thi xuất động, lập tức lấy hai địch bốn.

Hai bên chiến đấu cùng nhau, mạt trừ vô số khu vực, đánh nát không ít không gian.

Hỗn Độn chi khí như mây mù bao phủ, trọng diễn địa thủy phong hỏa, khủng bố dị thường.

Bành!

Hai vị cao thủ và Ác Thi của Côn Bằng bị chấn lui ra xa, nghiền nát không ít khu vực.

Phốc xuy!

Đột nhiên, hai đạo thanh âm rõ ràng vang vọng giữa thiên địa, thu hút sự chú ý của Kiếp Quang Lão Tổ, một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ và Côn Bằng.

Lập tức nhìn sang, một thanh niên nam tử mặc y phục màu đen chậm rãi bước tới.

Trên khuôn mặt tái nhợt không chút biểu cảm, hàn khí trong mắt, đến hư không cũng kết băng sương.

Trong tay Y nắm một thanh trường đao ba thước, từng tia hắc sắc nhân uân chi khí lượn lờ xung quanh, từng bước đi về phía bọn họ.

Hai vị Chuẩn Thánh kia, đã vẫn lạc dưới ma đao của người này.

Tinh huyết bị ma đao hấp thu, nguyên thần bị giảo sát, Đại Đạo băng tháp, trường hà thời không và trường hà vận mệnh đều bị mạt trừ, triệt để vẫn lạc.

Ác Thi của Côn Bằng thấy vậy, thần sắc đại biến, vừa định trở về chỗ bản tôn.

Phốc xuy!

Một đạo hắc mang chợt lóe, Ác Thi của Côn Bằng, trực tiếp vẫn lạc.

Tốc độ quá nhanh, thực lực quá mạnh, căn bản không phải Ác Thi của Côn Bằng có thể chống đỡ.

"Không thể nào!" Máu tươi trên khóe miệng Côn Bằng rõ ràng, thần sắc kinh hãi vô cùng.

"Ác Thi đều không thoát được, vị tồn tại kia, rốt cuộc là ai?

Vì sao không nhận ra, Hồng Hoang khi nào lại xuất hiện tồn tại như vậy?" "Các hạ là ai?" Nhìn thân ảnh đang chậm rãi bước tới, Kiếp Quang Lão Tổ ngưng thanh mở lời nói.

“Ma La!” Ma La trên thần sắc không hề có chút biến hóa nào, từng bước đi tới, khí tức trên người vô cùng khủng bố.

Cả bầu trời lúc này bị bao phủ bởi một tầng ma khí đen kịt, cả thiên địa phảng phất diễn hóa thành một phương ma vực.

“Hồng Vân đã bị ta trọng thương, các hạ muốn cướp sao?” Kiếp Quang Lão Tổ ngưng thanh hỏi.

“Người, không chết, thì rời đi...” Ma La nhìn Y, đạm mạc mở lời nói.

Kiếp Quang Lão Tổ và vị Hỗn Nguyên Kim Tiên cao thủ kia nghe vậy, trong mắt nộ hỏa bùng cháy.

Lại bị người khác đối xử như vậy, nếu không phải tu vi đối phương khủng bố, đã sớm xông lên chém giết.

Nhưng rời đi, cũng không thể.

Hồng Mông Tử Khí ở trước mặt, không thể từ bỏ.

“Đạo hữu, cùng nhau ra tay đi!” Kiếp Quang Lão Tổ nhìn về phía Côn Bằng đối diện, mở lời nói.

Nghe vậy, Côn Bằng trong lòng tính toán xong, gật đầu.

Sau đó ba người bạo phát ra uy thế khủng bố, đồng loạt công kích về phía Ma La.

Trong một khu vực nọ của Hồng Hoang.

Phốc xuy!

Công kích của ba người còn chưa giáng xuống trước Ma La, chỉ nghe thấy một thanh âm rõ ràng truyền đến bên tai.

Vị Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ cao thủ kia, lúc này trên mặt và trong mắt thần sắc đều tràn đầy khó tin, nhìn ma đao xuyên thủng tâm

mạch của mình.

Đại Đạo đang băng tháp, thân thể đang bị hủy hoại, trường hà thời không và trường hà vận mệnh bị mạt trừ, nguyên thần và tinh huyết bị ma đao xé nát, từng chút một nuốt chửng vào trong.

"Không... thể nào..." Thần sắc kinh hãi, khó khăn nhả ra một câu, thần sắc trong mắt dần dần định hình, thân thể hóa thành mảnh vụn, tiêu tán giữa thiên địa.

Hưu!

Một đạo hắc mang chợt lóe, công kích oanh diệt khu vực ức vạn dặm, nhưng lại không giáng xuống người Ma La.

Bởi vì tốc độ của Y quá nhanh, thậm chí còn phỏng đoán, Ma La chưa chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng với thực lực khủng bố như vậy, tồn tại như Kiếp Quang Lão Tổ cũng xa xa không bì kịp.

Ba người mất một, hai người còn lại lúc này giao thủ với Ma La, căn bản không có bất kỳ khả năng nào.

Oanh!

Một đạo quang thúc màu đen ma khí khủng bố xuyên thấu cửu thiên, khuấy động phong vân cửu thiên.

Trên mặt đất, nứt ra vô số vực sâu mấy chục vạn trượng, uy thế khủng bố khiến Kiếp Quang Lão Tổ thần sắc đại biến.

Khoảnh khắc đó, Vu Yêu nhị tộc, Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa, hai vị phương Tây, vô số đại năng, tu sĩ thần sắc kinh hãi nhìn cảnh tượng này.

Thực lực của Ma La, thật sự quá khủng bố.

Việc Y là tồn tại sắp chứng đạo, lúc này không ai sẽ nghi ngờ.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, cực kỳ nhiều Chuẩn Thánh vẫn

lạc, đều là bị mạt sát chính diện.

Tốc độ nhanh đến cực hạn, uy lực càng chấn nhiếp Hồng Hoang.

Bành!

Ma đao trong tay Ma La chém xuống, quang thúc màu đen phân khai thiên địa, phân khai càn khôn ngũ hành.

Nơi nó đi qua, thời không băng tháp, hóa thành vùng Hỗn Độn, trọng diễn địa thủy phong hỏa.

Trên mặt đất, một đạo vực sâu vạn trượng hiện ra, nuốt chửng tất cả.

Rất lâu sau, gió ngừng, trùng kích bình tức, Kiếp Quang Lão Tổ, đã hóa thành mảnh vụn, triệt để vẫn lạc dưới một đao.

Phốc xuy!

Một đao!

Lại một đao!

Nửa bên thân thể Côn Bằng đều bị mạt đi, trong lòng đại hãi, hóa thành bản thể Côn Bằng, không dám dừng lại chút nào, trực tiếp bay đi.

Ma La hiển nhiên không để ý những điều đó, nhìn một cái, sau đó thu hồi ma đao, từng bước đi về phía Hồng Vân.

Vu Yêu nhị tộc thấy vậy, trong lòng trầm xuống.

Xem ra, Hồng Mông Tử Khí sắp rơi vào tay người này.

Đế Tuấn thần sắc âm trầm khó coi.

Nếu rơi vào tay Ma La, thì thật sự không thể lấy lại được.

Với thực lực khủng bố như vậy, Yêu tộc không có đối thủ của Y.

Đại trận bày ra, cũng không biết liệu có thành công không?

Bởi vì hiện tại, căn bản không biết thực lực chân chính của Ma La, liệu có phải là tồn tại đã chứng đạo hay không.

Tê!

Nhìn tình hình hiện tại, vô số tồn tại đang chú ý trong Hồng Hoang đều hít vào một ngụm khí lạnh, thần sắc dị thường chấn kinh.

Tam Thanh, hai vị phương Tây và các tồn tại khác, thần sắc đều vô cùng chấn kinh, bởi vì tu vi của Ma La, đích xác khủng bố.

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng Thái Thượng lại phải thừa nhận, tu vi của Ma La, còn ở trên Y.

Thần sắc của Tam Thanh và hai vị phương Tây lúc này đều không mấy dễ coi.

Trong Hồng Hoang, lại có tồn tại như vậy?

Rốt cuộc có bao nhiêu tồn tại như vậy?

Không rõ, các tán tu và đại năng khác trong Hồng Hoang cũng không rõ.

Chưa từng biết trong Hồng Hoang lại có tồn tại như Ma La.

Theo lý mà nói, với thực lực khủng bố hai đao giết ba vị Chuẩn Thánh như vậy, không nên không có bất kỳ tin tức nào mới đúng, nhưng sự thật, lại là như vậy.

Không ai biết lai lịch của Ma La, không ai biết thực lực của Ma La, rốt cuộc khủng bố đến mức nào.

Chương 100

Nhưng có một điều mọi người đều biết.

Đó là nếu không có tồn tại ở cảnh giới đó ra tay, Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, e rằng sẽ rơi vào tay Ma La.

Tu vi của Ma La thật sự khủng bố, ngay cả Thái Thượng cũng không sánh bằng.

Trừ phi Hồng Vân có phòng ngự chí bảo như Thái Thượng Linh Lung Bảo Tháp, nếu không, việc vẫn lạc, e rằng là chuyện chắc chắn.

Tuy không muốn thấy Ma La đoạt được Hồng Mông Tử Khí như vậy, nhưng cũng không có cách nào khác, bởi vì tu vi của họ, căn bản không chống đỡ được đao của Ma La.

Lúc này nhìn Ma La cầm đao đi tới, ánh mắt tất cả tồn tại, đều chuyển sang Hồng Vân và Ma La, yên lặng chờ xem những chuyện tiếp theo.

Trên Thái Hư Điện, Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh lần này tự nhiên cũng chú ý đến cảnh tượng đó, cũng đã xem không ít.

Ma La tuy chưa chứng đạo, nhưng đích xác đã đặt một chân vào cảnh giới đó.

Hiện tại điều Y thiếu, chính là một khế cơ.

Hồng Mông Tử Khí, Y cho rằng đó là khế cơ, nên đã xuất hiện.

Chỉ là, Thanh Minh nhìn không ít, nhưng không nhìn thấu cảnh giới tu vi lúc này của Ma La, và thân phận của Ma La.

Ma La, trên người có vài phần khí tức của La Hầu, nhưng nói Y là

phân thân của La Hầu, hay sản vật nguyên thần của La Hầu, hoặc đoạt xá, thì cũng không hoàn toàn chính xác.

Ma La vẫn là Ma La, nhưng trong thân thể Y đích xác có khí tức của La Hầu, hoặc nguyên thần hoặc bản nguyên tồn tại.

Tuy tạm thời chưa bạo phát, nhưng một khi bạo phát, Ma La sẽ không còn là Ma La nữa.

Đến điểm này, ngay cả Thanh Minh, lúc này cũng khó lòng giải quyết.

Bởi vì nguyên thần và bản nguyên của Ma La, đều đã giao dung với La Hầu, đã không thể cứu vãn được nữa.

"Đáng tiếc..." Ma La cũng là hạng người kinh tài tuyệt diễm, có thể đi đến bước này trong những năm qua, đích xác không tệ, căn nguyên tư chất đều thuộc thượng giai.

Chỉ tiếc, lại gặp phải tình huống như vậy.

Nếu không, Y cũng có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tồn tại như vậy, nếu không phải vì điều này, Thanh Minh có lẽ đã có thể thu làm đệ tử.

Chỉ tiếc, đã giao triền với bản nguyên của La Hầu.

Thanh Minh trong lòng cảm thán xong, nhìn Thông Thiên một cái, sau đó lại lần nữa chuyển ánh mắt đi, chờ đợi thời cơ ra tay.

Trong một khu vực nọ của Hồng Hoang, giữa một dãy núi hoang vu.

Ma La từng bước đi về phía Hồng Vân, phía sau Y ức triệu dặm, ma khí cuồn cuộn hiện ra, hiển hóa thành một phương ma vực khủng bố.

Trong đó ma tộc gào thét, uy thế ngập trời, thiên địa hôn ám, hư không không ngừng vặn vẹo, linh khí bị nhiễm bẩn, hình thành ma khí mới, dung nhập vào trong.

Khoảnh khắc đó, vô số tu sĩ và đại năng Hồng Hoang, các đại thần thông giả như Tam Thanh, thần sắc đều biến đổi.

Bất kể điều gì khác, chỉ luận về thực lực, Ma La, đích thực là tồn tại mạnh nhất dưới cảnh giới đó.

Ngay cả Thái Thượng cũng không thể không thừa nhận, bỏ qua chí bảo linh bảo, Y cũng không phải đối thủ của Ma La.

Oanh!

Trên đỉnh đầu Hồng Vân, Hồng Sa Vân diễn hóa thành một phương hồng sa thế giới, bao phủ ức triệu dặm.

Trong đó hồng sa đầy trời, nhuộm thiên địa một tầng sắc đỏ tươi, tương hỗ chống cự với ma vực cực hạn của đối phương.

Nhưng Hồng Sa Vân tuy phẩm cấp không tệ, nhưng Hồng Vân lúc này không thể thôi động được nhiều, nên dần dần bại lui.

“Giao Hồng Mông Tử Khí cho ta, ta niệm ngươi tu hành không dễ, có thể tha cho ngươi một con đường sống...” Ma La thần sắc băng lãnh, trong miệng hàn thanh nói, không mang một tia cảm xúc.

“Cảnh giới như vậy, tiện không cần Hồng Mông Tử Khí cũng có thể chứng đạo, vì sao lại phải như vậy?” Hồng Vân thần sắc hơi nghiêm nghị, trong miệng trầm giọng nói.

“Tu vi của Ma La khủng bố như vậy, căn bản không cần Hồng Mông Tử Khí cũng có thể chứng đạo.

Vì sao lại phải tranh đoạt tử khí như vậy?” “Không cần hỏi nữa, ngươi chỉ cần giao Hồng Mông Tử Khí cho ta là được...” Ma La lạnh

lùng nói.

Nghe vậy, Hồng Vân không mở lời, chống đỡ thân mình, chu thân vận chuyển pháp lực tàn khuyết.

Hồng Sa Vân lúc này đang tỏa ra thần quang rực rỡ, dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ ra tay vậy.

"Thật không biết điều!" Ma La trong miệng khẽ nói một câu, tay cầm ma đao từng bước đi tới.

Xích!

Khi công kích hồng sa của Hồng Sa Vân cuộn trào ra, như hồng lưu Đại Đạo cuồn cuộn tấn công, ma đao trong tay Ma La đã ra tay.

Một đạo đao mang màu đen cực hạn chém xuống, phá khai mọi sự tồn tại, hư không không ngừng yên diệt, trở về vùng chân không.

Hồng lưu hồng sa trực tiếp bị chém thành hai nửa, đao mang thế đi không giảm, trực tiếp chém xuống Hồng Sa Vân.

Bành!

Hồng Vân cùng với Hồng Sa Vân trực tiếp bị chém bay ức vạn dặm, huyết vụ đầy trời.

Đừng nói không còn sức chiến đấu, ngay cả sức lực để chống đỡ cũng không còn, thương thế thật sự quá nghiêm trọng.

Một đao, trên Hồng Sa Vân lưu lại một dấu ấn sâu thẳm, khiến tâm thần của Y bị tổn thương, bản thân và linh bảo đều bị tổn thương.

Không vẫn lạc, đã là vạn hạnh.

"Vốn định tha cho ngươi một mạng, nhưng ngươi lại không trân trọng..." Ma La từng bước đi tới, định một đao giải quyết Hồng Vân, đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí.

Oanh!!!

Đao đến, đao rơi, thiên địa băng tháp, vạn vật tịch diệt, tất cả trở lại bình tĩnh.

Hưu!

Một đạo tử sắc phù động giữa thiên địa, lưu lại từng đạo quỹ tích huyền diệu.

"Chính là Hồng Mông Tử Khí?!" Trước mắt Ma La sáng lên, sau đó liền chộp về phía Hồng Mông Tử Khí.

Nhưng đáng tiếc, căn bản không thể bắt được bất kỳ quỹ tích nào của Hồng Mông Tử Khí.

Ma La thần sắc trầm xuống, ma uy trên người kích đãng ra, cấm cố trường hà thời không.

Hưu!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, tử quang của Hồng Mông Tử Khí chợt lóe, trực tiếp dung nhập vào hư không, biến mất không thấy, không nơi nào tìm được.

Chứng kiến cảnh này, thần sắc Ma La khó coi đến cực điểm.

Hồng Mông Tử Khí, lại biến mất rồi.

Lúc này, không chỉ Ma La, mà Đế Tuấn, Thái Nhất của Yêu tộc, Đế Giang, Cú Mang của Vu tộc và những người khác, đều khá bất ngờ.

Đế Giang và những người khác tự nhiên không sao cả, dù sao Vu tộc cũng có được, vậy đương nhiên không sao cả.

Nhưng Yêu tộc thì không giống vậy.

Vốn dĩ trông cậy vào một đạo Hồng Mông Tử Khí để quật khởi,

hiện tại, hy vọng đã không còn, e rằng tâm thái sẽ sụp đổ.

Đế Giang và các Tổ Vu khác hả hê nhìn Đế Tuấn và những người khác, trong thời gian ngắn cũng không giao thủ nữa.

Thần sắc Ma La khó coi đến mức nào thì có bấy nhiêu, không ngờ, lại công cốc.

Y nhìn tàn khuyết nguyên thần của Hồng Vân đang ẩn trong Hồng Sa Vân, trong mắt sát ý lẫm liệt.

"Nếu sớm giao ra, thì liệu có phải sẽ không đoạt được Hồng Mông Tử Khí không?

Hà tất phải rơi vào kết cục như vậy." Xích!

Ma đao lại vung, ma diệt vạn cổ, mọi thứ đều thăng hoa đến cực hạn.

Ông!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, một luồng Đại Đạo chi lực vô hình phất qua, mạt bình mọi sự tồn tại.

Ngay cả ma đao trong tay Ma La, cũng không thể chém xuống.

Ma La thần sắc đại biến, nhìn thân ảnh không biết từ lúc nào xuất hiện trước mắt, trong lòng cảnh giác lập tức trỗi dậy.

Nhưng lúc này, ngay cả Y cũng không biết, dưới đáy mắt mình, có ma quang cuồn cuộn hiện ra, dường như muốn thôn phệ tất cả.

Lúc này, trong Hồng Hoang, ánh mắt của tất cả sinh linh, đại năng, Vu Yêu nhị tộc, đều hội tụ về nơi đây.

"Đạo Quân, đã ra tay." Thanh Minh trong tay khẽ động, thu lấy Hồng Sa Vân, sau đó nhìn Ma La trước mắt, khẽ mỉm cười nói, "La Hầu, lại xuất hiện ngoài dự liệu của Bản tôn!"?!

Thanh Minh một lời như ném đá xuống nghìn con sóng, trong Hồng Hoang, vô số tồn tại, sinh linh, Vu Yêu nhị tộc, đại thần thông giả thần sắc kinh hãi nhìn về phía Ma La.

Y, lại chính là Ma Tổ La Hầu?

Không thể nào?

Nhưng Đạo Quân đã mở lời, bọn họ lại không dám không tin!

Tiếp theo, hãy xem rốt cuộc là gì!

Trong một thiên địa đổ nát nào đó tại Hồng Hoang, Ma La trong lòng chấn động, đôi mắt khẽ rụt lại, thản nhiên nói: "Ngô nãi Ma La, phi La Hầu!" Tuy kinh ngạc vì Thanh Minh có thể nhìn thấu một vài chi tiết, nhưng giờ phút này, quả thật Ma La không phải Ma Tổ La Hầu, thời cơ chưa tới lúc đó.

Chuyện tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí lần này quả thực càng ngày càng huyền diệu, vô số đại thần thông giả xuất hiện, vô số chuyện khiến chúng sinh chấn động.

Chương 101

Nhìn mọi việc phát triển, đều có cảm giác không chân thật, mọi thứ đều quá huyền diệu.

Nhưng hiện thực đang ở đây, lại không thể không tin, chỉ có thể lặng lẽ chờ xem những chuyện phía sau.

"Hiện tại tuy không phải La Hầu, nhưng La Hầu lại tồn tại trong thân thể ngươi.

Huống hồ, không có La Hầu, cũng không có Ma La…" Thanh Minh nhìn, khẽ nói, đôi mắt như trời xanh, thần niệm thấu triệt.

Nghe vậy, Ma La trầm mặc không nói, những gì Thanh Minh nói lúc này đều là sự thật.

Các đại thần thông giả quan chiến, Vu Yêu nhị tộc, vô số sinh linh, thần ma lúc này đều chấn kinh vạn phần, lại có tình huống như vậy!

"Đáng tiếc, nếu không phải Nguyên Thần giao dung, Bản tọa có thể giải cứu, đáng tiếc thay…" Thanh Minh lắc đầu nói.

Nghe vậy, mắt Ma La thoáng lóe lên quang mang, nhưng sau đó lại ảm đạm đi.

Ài!

Đáng tiếc thay… "Oanh!" Lúc này, ma quang trong mắt Ma La đại trướng, đã bắt đầu thôn phệ Ma La, La Hầu trong khoảnh khắc đó đã thức tỉnh.

Thấy vậy, Thanh Minh tự nhiên hiểu rõ, chậm rãi nâng một tay lên, trong khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy toàn bộ thiên địa bị bao phủ dưới Tinh Thần chi hải, tinh quang rực rỡ, quang mang lấp lánh, khiến hàng triệu triệu ức sinh linh Hồng Hoang sinh ra ảo giác đang ở trong

tinh thần đại hải.

"Đại Tinh Thần Thủ!" Thanh Minh một chưởng vỗ xuống, trên không trung sao đổi ngôi, vô số quỹ tích Thái Cổ Tinh Thần phù hiện, tinh thần chi lực và tinh thần chi quang hạo hãn ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ ức vạn trượng, trên đó tinh quang bao quanh, rực rỡ chói mắt, ngay cả ánh sáng nhật nguyệt cũng trở nên ảm đạm.

Dưới tinh thần đại hải, một bàn tay tinh thần trực tiếp vỗ xuống.

Thần sắc Ma La vô cùng ngưng trọng, Ma Đao trong tay không ngừng chém ra, nhưng vô số đạo đao mang chém xuống Đại Tinh Thần Thủ lại không thể lay chuyển chút nào.

"Hống!" Ma La gầm lên một tiếng, Ma Đao chắn ngang thân trước, trực tiếp đối mặt với Đại Tinh Thần Thủ đã hạ xuống.

"Ầm ầm ầm!!!" Một loạt âm thanh bùng nổ không ngừng vang vọng, phạm vi hàng triệu ức dặm hóa thành hư vô chi địa, toàn bộ thiên địa hàng ức triệu dặm bị chôn vùi trong đó, tinh thần vẫn lạc, nhật nguyệt đảo điên, vạn vật tịch diệt, vô số hư không sụp đổ, pháp tắc quy tắc băng hoại, mọi nhân quả rối rắm.

Không biết đã qua bao lâu, chờ những âm thanh, quang mang chói mắt khiến người ta mất thính lực, mắt đau đớn không thể nhìn thẳng tiêu tán, mọi thời gian, không gian, thiên địa tứ phương mới trở lại bình thường.

Vô số tu sĩ đại năng nhìn lại, hít vào một ngụm khí lạnh.

Ma La quá mạnh mẽ đi, đối mặt với một kích như vậy, lại vẫn sống sót.

Tuy khí tức hỗn loạn không chịu nổi, y phục rách nát, tóc tai bù xù, Ma Đao gãy đoạn.

Nhưng trong đôi mắt lại tràn ngập huyết hồng khát máu, lạnh lùng

nhìn Thanh Minh, một luồng ma uy khiến Thanh Minh phải hít thở vài lần đã bùng phát.

"Thanh Minh!" Rất lâu sau, Ma La trầm giọng thốt ra hai chữ, ngữ khí ẩn chứa sát cơ đáng sợ.

"La Hầu, thủ đoạn không tồi!" Thanh Minh nhìn, thản nhiên nói.

"Lại phá hỏng chuyện tốt của Bản tôn!" La Hầu lúc này đã triệt để khống chế Ma La, nhưng thời cơ không đúng, khống chế rồi cũng vô dụng, vì hiện tại căn bản không phải đối thủ của Thanh Minh.

Vốn dĩ định khôi phục một thời gian rồi mới đoạt xá, Ma La biết rõ mọi chuyện, cũng cố ý làm như vậy.

Nhưng không ngờ, cuối cùng lại có kết quả như thế này, mọi kế hoạch lại đổ sông đổ biển.

Trong lòng quả thực hận a!

Chẳng lẽ đã trở thành túc địch Đại Đạo chi tranh với Thanh Minh sao?

Hết lần này đến lần khác phá hoại chuyện tốt của hắn, hại hắn đến mức thê thảm như vậy.

Bây giờ, lại phá hoại thủ đoạn cuối cùng, trong tình huống như thế này, trong lòng sao có thể không hận?

Nhưng hận cũng vô ích, lần này, chỉ có thể tìm kiếm cơ hội phá cục.

Nếu không, thật sự sẽ vẫn lạc tại đây… Thanh Minh nhìn, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nhạt, thản nhiên nói: "La Hầu, giữa ta và ngươi vốn là túc địch Đại Đạo, sự tồn tại của ngươi, Bản tôn sao có thể cho phép?

Cho nên, hôm nay hãy ở lại đây đi!" Ta và La Hầu vốn là túc địch

Đại Đạo, trước đây từng mạt sát một lần, nhưng hắn đã chứng đạo, không có thủ đoạn lưu lại.

Nếu lần này Ma La tự thân không đi mạo hiểm, Thanh Minh tạm thời cũng sẽ không phát hiện ra.

Nếu thật sự để hắn chứng đạo, vậy quả thực sẽ rất phiền phức, Thanh Minh ngược lại còn phải cảm ơn Ma La đã tự thân đi mạo hiểm.

Nếu không, lúc này không thể mạt sát La Hầu lần nữa.

Thanh Minh tin rằng, lần này, sẽ không để La Hầu có thủ đoạn nào thoát thân nữa, lần này sẽ triệt để mạt sát.

La Hầu nghe vậy, thần sắc âm trầm đến đáng sợ, khoảnh khắc Thanh Minh xuất hiện ở đây, đã không còn khả năng đào thoát, một kích vừa rồi của hắn không phải tùy tiện, cũng chỉ để dẫn dụ ta ra mà thôi.

Hiện tại, mục đích đã đạt được, không thể để hắn tồn tại.

Ta tin rằng, Thanh Minh tiếp theo sẽ ra chiêu sát thủ trí mạng, sẽ triệt để mạt sát hắn, ta cũng cần phải cẩn thận ứng đối.

"Xích!" Không biết từ khi nào, trong tay Thanh Minh đã nắm giữ Thí Thần Thương, một tiếng thương minh thanh thúy vang vọng khắp thiên địa, một luồng sát cơ sắc bén bao trùm bốn phương, chấn động tới tận cửu tiêu vân ngoại.

Thấy vậy, thần sắc La Hầu đại biến… Thí Thần Thương vừa xuất hiện, giữa thiên địa lập tức bị bao phủ một tầng quang mang huyết hồng, che lấp nhật nguyệt tinh thần, sát cơ sắc bén tung hoành, chôn vùi chúng sinh, quán xuyên vô số thời không và thứ nguyên vũ trụ, phá diệt mọi tồn tại, hướng về phía La Hầu mà sát phạt.

"Xích!" Lúc này, một đạo thương mang quán xuyên cửu thiên thập

địa xuyên ra, trên mặt đất, để lại một khe rãnh dài hàng triệu triệu ức dặm, sâu không thấy đáy.

Phía sau La Hầu, không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm đã hóa thành bụi phấn không tiếng động, tiêu tán trong Hồng Hoang, khiến nơi đây hình thành một đoạn tầng.

Dường như đã chia cắt toàn bộ đại địa thành hai nửa, khiến toàn bộ đại địa đảo lộn, mọi người kinh hãi vô cùng.

"Ầm ầm ầm!!!" Trong khoảnh khắc đó, toàn bộ thiên địa đang chấn động, mọi sát cơ trong thiên địa lúc này hóa thành từng đạo thương mang, khóa chặt La Hầu, trực tiếp xuyên tới.

Khi Thanh Minh một thương, La Hầu thấy biển cả vô biên vô tận cuồn cuộn, sóng lớn cuồn cuộn, che trời lấp đất, hướng về phía hắn mà nhấn chìm.

Trong sóng lớn, mỗi giọt nước biển đều là sát cơ, đều là thương mang, những sát cơ, thương mang này, mỗi đạo đều sắc bén vô cùng, có thể xuyên phá trời xanh, có thể cắt đứt biển mây, có thể chôn vùi chúng sinh, có thể yên diệt nhật nguyệt tinh thần, thiên địa vạn vật.

Biển sóng vô biên, sát cơ vô biên, thương mang vô biên, không thể trốn tránh, cửu thiên thập địa, trường hà thời không vô tận, trường hà vận mệnh bắt đầu băng hoáp, không thể đối mặt với phong mang của một thương này.

Dưới sự càn quét của sóng lớn, vạn vật tịch diệt, quy về hư vô!

La Hầu đối mặt với một thương đã khóa chặt Nguyên Thần, khóa chặt Đại Đạo, không thể sai lầm của Thanh Minh, mặt như tro tàn, căn bản không kịp tránh né, không kịp ra tay ứng đối.

Nhưng hắn hiểu rằng, dù có ra tay cũng không thể ngăn cản, một thương này, một thương kinh diễm tuyệt luân, một thương không thể

sai lầm.

Dưới một thương này, chỉ có con đường vẫn lạc, không có bất kỳ khả năng sống sót nào.

Đại Đạo của hắn đang băng hoại, Nguyên Thần đang xé rách, Thiên Nhân Ngũ Suy giáng lâm, kiếp khí vờn quanh, đã nhìn thấy kết cục vẫn lạc của mình rồi.

"Phốc!

Phốc!

Phốc!" Vô số đạo sát cơ, vô số đạo thương mang hạ xuống, thân thể, Nguyên Thần, Đại Đạo của La Hầu, đều bị đánh nát như bùn, vô số lỗ thủng xuất hiện.

"Phốc xuy!" Một đạo thương mang đen kịt lóe lên, La Hầu triệt để yên diệt trong đó, chỉ còn lại một âm thanh lạnh lẽo u u vang vọng khắp thiên địa.

"Thanh Minh, ngươi lại phá hoại đại sự của Bản tôn!" Thanh Minh không quay đầu lại, tay động, thu Thí Thần Thương về.

Một thương này, hắn đã cho túc địch Đại Đạo La Hầu một sự tôn nghiêm, mới ra tay.

Nếu không, mạt sát hắn không cần dùng Thí Thần Thương, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình liền có thể mạt sát.

"Rốt cuộc, vẫn là sai lầm…" Thanh Minh lắc đầu, khẽ than một tiếng.

Ngay sau đó, nhìn thoáng qua nơi này, lôi quang lóe lên, biến mất không thấy.

Thanh Minh đã rời đi, nhưng uy lực của một thương, một thương yên diệt một tồn tại, lại khiến mọi người kinh hãi đến nay vẫn chưa

hoàn hồn.

Đối mặt với một thương như vậy, không dám hỏi, ai có thể tiếp nhận được?

Một tồn tại mạnh như Ma La, lại cộng thêm Bản Nguyên La Hầu dung hợp khống chế, một tồn tại như vậy, cũng không đỡ nổi một thương của Thanh Minh, bị trực tiếp mạt sát trong đó, không lưu lại một chút Đại Đạo dấu vết.

Cần biết rằng, Ma La vừa rồi đã thể hiện ra thực lực vượt qua Chuẩn Thánh viên mãn hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, Kiếp Quang lão tổ, Côn Bằng đều không có bất kỳ năng lực chống đỡ nào.

Một đao, Kiếp Quang lão tổ liền yên diệt trong đó, Côn Bằng tuy không vẫn lạc, nhưng cũng trọng thương nghiêm trọng, trốn thoát.

Thực lực như vậy, lại ngay cả một thương của Đạo Quân cũng không đỡ nổi.

Hơn nữa, nhìn dáng vẻ Đạo Quân, dường như chưa dùng toàn lực, đó mới là điều khiến trong lòng càng thêm chấn động.

Trong Hồng Hoang, vô số đại thần thông giả, vô số sinh linh tu sĩ lần đầu tiên thấy Đạo Quân ra tay, mỗi lần ra tay, đều mạt sát một tồn tại yêu khủng bố, một thương phong khinh vân đạm.

Không rõ thực lực chân chính của Đạo Quân khủng bố đến mức nào, chỉ biết, không chứng đạo, rốt cuộc cũng chỉ là lâu nghĩ.

Trong khoảnh khắc đó, mọi người đã thực sự lĩnh ngộ điều này.

Đồng thời, sau khi chứng kiến thực lực khủng bố của Thanh Minh, những thần ma và sinh linh đi theo con đường pháp tắc, muốn chứng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lúc này càng thêm kiên định con đường của mình.

Có Đạo Quân đi trước, con đường đó tự nhiên có thể thành công, thực lực khủng bố như vậy, tự nhiên đã đi được.

Cho nên, sau khi Thanh Minh rời khỏi nơi này, quả thực đã gây ra một làn sóng cực lớn.

Dù là kinh ngạc trước thực lực khủng bố, hay kiên định con đường pháp tắc, cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tất cả, sẽ không trầm tịch trong một thời gian dài.

Các cấp cao Vu Yêu nhị tộc, trong lòng càng kinh hãi vô cùng, đương nhiên, trừ Tổ Vu Hậu Thổ ra.

Hậu Thổ vốn biết thực lực của Đạo Quân khủng bố, cho nên lúc này chứng kiến một phen, cũng chỉ chấn kinh một lát rồi khôi phục.

Mười một vị Tổ Vu cũng không chìm đắm trong kinh ngạc quá lâu, tiểu muội nhà mình có quan hệ tốt với Đạo Quân, Đạo Quân lại không ra tay với Vu tộc, có gì phải lo lắng?

Hiện tại, hãy giải quyết Yêu tộc trước đã, còn những chuyện khác, không cần quá bận tâm.

Hồng Hoang, ngoài Bất Chu Sơn, trên chiến trường Vu Yêu.

Đế Giang đối với kết quả lần này, kỳ thực rất hài lòng, tuy có một vài khúc mắc, nhưng kết quả cuối cùng, rốt cuộc không khiến hắn thất vọng.

Hồng Mông Tử Khí, không rơi vào tay Đế Tuấn.

Chương 102

Không những không rơi vào tay Đế Tuấn, ngay cả Ma La, Kiếp Quang lão tổ, Côn Bằng, cũng không đạt được, ngược lại còn vẫn lạc, trọng thương.

Còn về Hồng Vân, sống chết không rõ, nhưng Hồng Sa Vân Lạc rơi vào tay Đạo Quân, hắn cũng không bận tâm, chỉ là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi.

Cho nên, kết quả lần này, đối với Vu tộc, không nghi ngờ gì là kết quả tốt nhất.

Vốn dĩ tưởng rằng sẽ phải tốn thêm chút sức lực vào Hồng Mông Tử Khí, nhưng kết quả lại nằm ngoài dự liệu của Đế Giang.

Như vậy, chuyện Hồng Mông Tử Khí đã kết thúc, bất kể Yêu tộc, hay các cao thủ tán tu bị tổn thất nặng nề, những tồn tại như Côn Bằng, Ma La, đều đã triệt để bị chôn vùi trong đó.

Chuyện tiếp theo, chính là chuyện giữa hắn và Yêu tộc.

Tình huống của Vu Yêu nhị tộc lúc này mà nói, quả thực không thể hòa giải, không những không thể hòa giải, mâu thuẫn giữa hai bên càng ngày càng gay gắt.

Lần này, Vu tộc vốn muốn mượn chuyện Hồng Mông Tử Khí, một lần trọng thương Yêu tộc, như vậy, những chuyện phía sau sẽ dễ dàng hơn.

Cho nên, sau khi Hồng Mông Tử Khí tiêu độn, lòng Đế Giang liền thở phào nhẹ nhõm, mọi thứ đều không khiến hắn thất vọng.

Còn về chuyện Hồng Vân, Kiếp Quang lão tổ, Côn Bằng và Ma La, hắn đều không bận tâm.

Hiện tại Hồng Mông Tử Khí không ai đạt được, đó là kết quả tốt nhất.

Tiếp theo, chính là thanh lý Yêu tộc, đã đến đây, muốn Yêu tộc dễ dàng rời đi, đó là điều không thể.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, kết quả lần này cũng không nằm trong dự liệu của bọn họ.

Vốn dĩ Côn Bằng có cơ hội, ai ngờ từ giữa lại xuất hiện một Ma La, có quan hệ với Ma Tổ La Hầu, vừa ra tay đã sát phạt khiến mấy vị cao thủ không có sức chống cự, trực tiếp vẫn lạc.

Lại suýt chút nữa đạt được Hồng Mông Tử Khí, nhưng kết quả lại không, rồi Hồng Mông Tử Khí tiêu độn, sau đó lại xuất hiện Đạo Quân, mạt sát Ma La.

Sự việc chuyển biến, thực sự không nằm trong dự liệu của họ, cũng không biết sự việc sẽ đi đến cục diện hiện tại.

Nhưng những điều đó không quan trọng, mấu chốt là Hồng Mông Tử Khí đã tiêu độn, không ai đạt được, đó mới là điều khiến Đế Tuấn trong lòng khá bực bội.

Nhưng lại không có cách nào, Hồng Mông Tử Khí tiêu độn, ai cũng không tìm được, Ma La cũng không tìm được, Đế Tuấn không nghi ngờ rằng nếu hắn lên cũng sẽ như vậy.

Đáng tiếc, Vu Yêu nhị tộc đánh sống đánh chết, vô số cao thủ tán tu vẫn lạc trong đó, cuối cùng lại có kết quả như vậy, nằm ngoài dự liệu của tất cả mọi tồn tại.

Hai người nhìn nhau rồi vung tay, chuẩn bị dẫn dắt Yêu tộc rút lui.

Vì Hồng Mông Tử Khí đã tiêu độn, ở lại đây tử chiến với Vu tộc cũng không có lợi gì cho họ.

Đã như vậy, Đế Tuấn tự nhiên sẽ không lãng phí thực lực ở đây nữa, hãy rời đi trước đã.

"Đế Tuấn, nơi Vu tộc ta, Yêu tộc các ngươi, muốn đi là đi được sao?" Đế Tuấn vừa động thân, một quyền bao trùm trời đất, phá nát tinh hà liền trực tiếp giáng xuống.

Đế Tuấn thấy vậy, thần sắc khẽ biến, vung tay, Thiên Đế Ngọc Tỷ ngang nhiên đẩy ra, nghênh đón quyền đầu của Đế Giang.

"Oanh!" Từng vòng sóng xung kích có thể nhìn thấy bằng mắt thường không ngừng lan rộng, lại có không ít tộc nhân Yêu tộc vẫn lạc trong đó, hư không vỡ nát, trọng diễn Địa Thủy Phong Hỏa.

"Đế Giang, ngươi thật sự muốn tử chiến với Yêu tộc ta ư?" Thần sắc Đế Tuấn âm trầm như nước, lạnh lùng nói.

Hắn tạm thời lùi một bước, tạm thời không chiến nữa, kết quả Đế Giang không buông tay, lúc này trong lòng cũng khá phẫn uất.

"Hanh!" Đế Giang lạnh lùng hừ một tiếng, căn bản không để ý, Tổ Vu Chân Thân vạn vạn trượng lại một lần nữa hiện ra, hướng về phía Đế Tuấn mà sát phạt.

Lúc này, Mười Hai Tổ Vu và vô số tộc nhân Vu tộc đều ra tay, lấy thế tấn công như lôi đình giết về phía Yêu tộc.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Đế Tuấn giận cực hóa cười, quát lớn một tiếng: "Thái Nhất, bày trận!" "Đông!" Thái Nhất hiểu ý, khi lời nói của Đế Tuấn chưa dứt, Hỗn Độn Chung đã vang lên, sóng âm có thể nhìn thấy bằng mắt thường, không ngừng khuếch tán, ngưng kết mọi tồn tại.

"Thời không hợp nhất, phá!" Đế Giang và Chúc Cửu Âm nhìn

nhau, hai đại đạo pháp tắc thời gian và không gian tung hoành, sức mạnh thời không càn quét, lập tức phá vỡ sóng âm xung kích, hóa giải lẫn nhau công kích.

"Oanh!" Trên Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tinh quang lấp lánh, tinh thần chi lực kích động, ba trăm sáu mươi lăm cây chủ tinh thần phiên kỳ, hơn bốn vạn bảy ngàn cây phó tinh thần phiên kỳ, do vô số bộ chúng Yêu tộc tạo thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lúc này uy chấn Hồng Hoang.

"Đại trận Yêu tộc đã xuất hiện, bày Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đi!" Đế Giang nhìn thoáng qua rồi thản nhiên nói.

Lời vừa dứt, Tổ Vu Chân Thân vạn vạn trượng của Đế Giang lập tức đứng trên một phương vị nào đó, mười một Tổ Vu còn lại thấy vậy, đều hiện ra Tổ Vu Chân Thân, một trận pháp hoàn toàn mới được hình thành, sát khí khủng bố bao trùm cả vùng thiên địa.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thành, sát khí ngưng tụ!

Đế Tuấn và những người khác thấy vậy, thần sắc lập tức nghiêm lại.

Vu tộc, lại có đại trận như vậy?

Chẳng trách ngày xưa không để ý đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, nguyên lai là có trận pháp như vậy.

Lúc này không những Yêu tộc chấn kinh, ngay cả các đại năng khác, đều kinh hãi nhìn chằm chằm vào trận pháp đang phát ra sát khí khủng bố đó.

Trận pháp này, không hề kém cạnh đại trận của Yêu tộc, Vu tộc quả nhiên khủng bố, không hề lộ diện, một khi ra tay, liền chấn nhiếp Hồng Hoang.

Tuy lúc này khó có thể chống lại cảnh giới đó, nhưng dưới cảnh

giới đó, dù mạnh đến đâu, cũng không phải đối thủ của trận pháp.

Cho nên, lúc này mới bị hai tòa trận pháp chấn nhiếp.

Đông Côn Lôn Sơn, trong động phủ Tam Thanh.

"Huynh trưởng, tòa đại trận kia có chút cổ quái…" Nguyên Thủy nhíu mày, nhìn Thái Thượng bên cạnh nói.

Lờ mờ giữa những khoảng khắc, khi đại trận Vu tộc hoàn thành, trong sâu thẳm Nguyên Thần, dường như có chút dao động, sự chấn động Nguyên Thần đó khiến Nguyên Thủy trong lòng cảnh giác nảy sinh, không dám lơ là một chút nào.

"Trận pháp của Vu tộc, ẩn chứa một tia khí tức của Phụ Thần Bàn Cổ…" Thái Thượng nhíu chặt mày, thần sắc vô cùng ngưng trọng, tu vi đạo hạnh sâu sắc hơn, lúc này cũng nhìn ra không ít.

Lúc này, hắn có chút hiểu được ý nghĩa lời Đạo Quân đã nói trong Tử Tiêu Cung ngày xưa, rằng Vu tộc là chính tông Bàn Cổ.

Tuy Tam Thanh không thừa nhận, nhưng lúc này cũng không thể không thừa nhận, Vu tộc, quả thực là chính tông Bàn Cổ.

Khí tức Bàn Cổ cổ xưa, đã dẫn động Nguyên Thần của Tam Thanh, chuyện như vậy, quả thực vô cùng khủng bố.

"Tam đệ đang ở trong Hồng Hoang, không biết có bị ảnh hưởng lớn không…" Thái Thượng nói.

"Chỉ có thể hy vọng, trận này không có đại biến mới tốt…" Nguyên Thủy nói.

Lời vừa dứt, hai người ngưng trọng nhìn về phía đại trận Vu tộc.

Vô Cực Sơn Mạch, Vô Lượng Sơn Đỉnh.

Thanh Minh chắp tay đứng, nhìn chiến trường Vu Yêu.

Lúc này, hắn mới thật sự chứng kiến cảnh tượng nổi danh, hai đại trận Vu Yêu đối đầu.

"Uy lực của hai tòa đại trận này, quả thực không tệ, nhưng đại trận Yêu tộc, nếu thật sự hoàn chỉnh, dưới sự thúc đẩy toàn lực, e rằng cũng không đỡ nổi vài chiêu sát chiêu của Thánh Nhân hoặc Hỗn Nguyên, dù được bố trí trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, cũng khó lòng chống đỡ nhất thời tam khắc…" "Vu tộc, nếu Bàn Cổ Chân Thân không xuất hiện, trận này cũng khó đỡ nổi tồn tại Hỗn Nguyên hoặc Thánh Nhân…" Thanh Minh chậm rãi nói.

Trận pháp hai tộc tuy không yếu, nhưng muốn đỡ nổi Hỗn Nguyên hoặc Thánh Nhân, quả thực là điều không thể, có thể đỡ được vài chiêu đã là cường hãn rồi, căn bản không đỡ được bao lâu.

Quay đầu lại, nhìn thoáng qua Thông Thiên không bị ảnh hưởng, trong lòng khẽ gật đầu.

Khí tức Bàn Cổ của đại trận Vu tộc tuy khủng bố, nhưng nơi đây là Đạo Trường của Đạo Quân, sức mạnh của hắn không thể ảnh hưởng đến nơi này, Thông Thiên không bị ảnh hưởng cũng là điều bình thường.

Thanh Minh trong lòng ý niệm lóe lên, sau đó ánh mắt lại rơi xuống chiến trường Vu Yêu.

Hai đại trận hai tộc sừng sững giữa thiên địa, phong tỏa vùng thiên địa này.

Khí tức khủng bố kích động toàn bộ Hồng Hoang, vô số sinh linh Hồng Hoang, vô số tồn tại trong trường hà thời không, trường hà vận mệnh đều ngưng vọng, thần sắc kinh hãi.

"Bành!" Tinh thần chi lực và sát khí va chạm, đại trận hơi rung chuyển.

Hai tòa trận pháp lúc này chưa thật sự vận chuyển hết, nhưng luồng khí tức khủng bố giữa hai bên đã khiến vô số tồn tại thần sắc đại biến.

Lúc này hai tòa trận pháp bị sức mạnh của đối phương xung kích, không ngừng dao động.

"Tinh thần vận chuyển, tinh thần chi lực ngưng tụ, lưu tinh, rơi!" Trong một phần ức vạn giây, Đế Tuấn kết ấn trong tay, ngay sau đó phiên kỳ động, tinh thần rực rỡ, tinh hà hạo hãn, vô số tinh thần chuyển động, tinh thần khí tức và tinh thần chi lực hạo hãn đổ xuống, ngưng tụ trong Tinh Đấu Đại Trận, lập tức sát chiêu được khai mở.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy một viên tinh thần lưu tinh to bằng mười mấy vạn trượng ngưng tụ, sau đó trong một phần ức vạn giây, liền hướng về phía đại trận Vu tộc mà trực tiếp rơi xuống, một vệt sáng chói lọi lưu lại trong hư không, đẹp đẽ dị thường, chỉ là dưới vẻ đẹp đó lại ẩn chứa sát cơ vô tận, chôn vùi chúng sinh.

"Sát khí ngưng tụ, Kình Thiên Phủ!" Thần sắc Đế Giang lạnh lẽo, vung tay, sát khí hạo hãn cuồn cuộn, trong một phần vạn giây, liền ngưng tụ ra một cây cự phủ Kình Thiên to bằng mười mấy vạn trượng, khí tức khủng bố tràn ngập Hồng Hoang.

Trên lưỡi phủ, lấp lánh điểm điểm hàn mang, ẩn chứa một luồng phá diệt chi ý khủng bố, khiến chúng sinh chứng kiến thần sắc lập tức đại biến, cảm giác vẫn lạc sâu sắc bao trùm tâm trí, không thể xua tan, dường như khoảnh khắc tiếp theo sẽ phải vẫn lạc vậy.

"Hưu!" Tinh thần lưu tinh trong hư không vạch ra một vệt sáng tinh thần chói lọi, nơi nó đi qua hình thành một vùng chân không.

"Bành!" Đế Giang khẽ vung tay, sau đó liền thấy cự phủ Kình Thiên phá vỡ mọi thời không, chôn vùi thiên địa vạn vật, trực tiếp chém xuống tinh thần lưu tinh, phủ mang đen kịt khủng bố trong hư

không phá vỡ một vùng hỗn độn, thế như chẻ tre nhấn chìm.

"Phốc xuy!" Tinh thần lưu tinh bị cự phủ Kình Thiên chém thành hai nửa, sau đó hai nửa tinh thần lưu tinh nổ tung, dưới sự xung kích của tinh thần chi lực khủng bố không ngừng, đã tiêu hao khoảng bảy thành thực lực của cự phủ Kình Thiên, sau đó lại một đạo tinh thần quang thúc giáng xuống, triệt để mạt sát sức mạnh của cự phủ Kình Thiên.

Trên Tinh Đấu Đại Trận, tinh quang lấp lánh, tinh hà rực rỡ, vô số tinh thần nhanh chóng vận chuyển, tinh thần chi lực hạo hãn đổ xuống, không ngừng ngưng tụ trong Tinh Đấu Đại Trận, ẩn chứa sát chiêu mạnh hơn.

Hồng Hoang, ngoài Bất Chu Sơn, trên chiến trường Vu Yêu.

"Tiểu muội, chủ trì vị trí trung ương!" Đế Giang nhìn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, ngay sau đó quát lớn.

Nghe vậy, Hậu Thổ khẽ gật đầu, đại trận bắt đầu diễn biến, phương vị của Mười Hai Tổ Vu bắt đầu diễn biến, Hậu Thổ đứng ở giữa, chủ trì vị trí trung ương đại địa, tinh thần chi lực đại địa khủng bố không ngừng truyền vào cơ thể nàng.

Trên người nàng lập tức bùng phát uy thế khủng bố, trên Thiên Linh, Hỗn Độn Thổ Linh Châu quang mang rực rỡ, từng trận sức mạnh truyền vào người nàng, càng có Minh Thư phù hiện, cũng phát ra khí tức khủng bố.

Hậu Thổ là Tổ Vu Thổ hệ trung ương, đứng trên đại địa, đại địa chi lực nguyên nguyên bất đoạn, ngay cả Đế Giang, lúc này cũng không chắc có thể cương thắng Hậu Thổ.

Lấy Tổ Vu Thổ hệ trung ương làm người chủ trì trận pháp, liền có thể khiến uy lực của đại trận tăng lên một tầng nữa, phá vỡ đại

trận Yêu tộc sẽ càng dễ dàng hơn vài phần.

Huống hồ, đại trận còn có sát thủ giản, phá trừ đại trận Yêu tộc quả thực không quá khó.

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thấy Vu tộc biến trận, thấy linh bảo trên Thiên Linh của Hậu Thổ, thần sắc Đế Tuấn lập tức biến đổi, trong tay liền kết ấn, lại một lần nữa vận chuyển đại trận, tinh thần hạo hãn, tinh quang rực rỡ, bao trùm cả vùng thiên địa, che lấp ánh sáng nhật nguyệt.

"Tinh thần chi tinh ngưng tụ, Tinh Thần Trường Hà, giáng!" Lời của Đế Tuấn chưa dứt, liền thấy trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải trên Ba Mươi Ba Thiên, tinh thần đấu chuyển, tinh thần chi lực như sóng biển càn quét bốn phương, trên vô số tinh thần đó, vô số đạo tinh thần quang thúc giáng xuống, mỗi đạo tinh thần quang thúc đều ẩn chứa sức mạnh tinh thần chi tinh.

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trong hư không, có một luồng lực lượng trận pháp vô hình ngưng tụ, tiếp nhận vô số đạo tinh thần quang thúc giáng xuống từ Tinh Thần Đại Hải trên Ba Mươi Ba Thiên, những quang thúc này rơi xuống luồng lực lượng vô hình đó.

Chương 103

Vô số đạo tinh thần quang thúc lúc này toàn bộ ngưng tụ, hóa thành một Tinh Thần Trường Hà, trong đó tinh quang lấp lánh, quang mang rực rỡ, áp đảo ánh sáng khắp trời.

Nhưng dưới vẻ ngoài chói lọi, lại ẩn chứa sát cơ vô tận.

"Oanh!" Trong một phần ức vạn giây, liền thấy Tinh Thần Trường Hà cuồn cuộn càn quét, xung kích xuống, nơi trường hà đi qua, đều quy về hỗn độn, tái diễn Địa Thủy Phong Hỏa, xung kích khủng bố khiến tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn cũng phải nảy sinh cảm giác vẫn lạc.

Thần sắc Hậu Thổ lạnh lẽo dị thường, trong tay kết ấn, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận vận chuyển, sát khí bành trướng hạo hãn đến cực hạn ngưng tụ, trên thân thể Hậu Thổ ngưng tụ ra một cây cự phủ Kình Thiên.

Khác với cây phủ trước, cây cự phủ này có phá diệt chi ý càng thêm tinh túy, hàn mang trên lưỡi phủ khiến vô số tồn tại kinh hồn.

"Bàn Cổ Khai Thiên Đệ Nhất Thức, Khai Thiên!" Hậu Thổ khẽ quát một tiếng, Bàn Cổ Cự Phủ trong hư không vạch ra một đường cong, sau đó trực tiếp chém xuống Tinh Thần Trường Hà.

Trường hà cuồn cuộn, sát diệt chúng sinh.

Phủ mang trùng thiên, phá diệt vạn vật.

Phủ mang và Tinh Thần chi hà va chạm, một điểm hàn mang nhanh chóng biến đổi, ngay sau đó quang mang nhấn chìm thế gian!

"Ầm ầm ầm!!!" Trong khoảnh khắc đó, dường như tận thế, tinh thần rơi rụng, nhật nguyệt chấn động, đại địa Hồng Hoang băng hoại,

vạn vật quy khư.

Trong hai tòa đại trận, vô số tộc nhân Vu Yêu nhị tộc vẫn lạc trong xung kích như vậy, tổn thất thảm trọng.

Bàn Cổ Cự Phủ trực tiếp chém Tinh Thần Trường Hà thành hai nửa, dưới sự xung kích của tinh thần chi lực trong đó, tuy sức mạnh đang giảm yếu, nhưng vẫn tiếp tục hướng về phía Tinh Đấu Đại Trận mà hạ xuống.

"Oanh!" Tinh Đấu Đại Trận không ngừng dao động, từng vết nứt xuất hiện, tuy không phá trận, nhưng dấu hiệu bất ổn đã hiện rõ.

"Tinh Đấu Đại Trận đã bất ổn, trực tiếp phá trận đi!" Trên mặt Đế Giang lóe lên một đạo hàn mang, thản nhiên nói.

Chiêu thức Bàn Cổ Khai Thiên, bây giờ chỉ diễn luyện đệ nhất thức, trong tình huống hiện tại, hoặc là có đệ nhị thức, hoặc là sát thủ giản cuối cùng, dùng Bàn Cổ Chân Thân phá trừ đại trận Yêu tộc.

Đế Giang trực tiếp chọn loại thứ hai!

"Đô Thiên Thần Sát, tận quy Ngô thân, đại trận diễn biến, Bàn Cổ Chân Thân!" Đế Giang gầm lên một tiếng, trong đại trận, sát khí khủng bố hạo hãn vô cùng ngưng tụ ra một thân ảnh, Tổ Vu Chân Thân của Đế Giang dung nhập vào trong đó.

Cú Mang, Chúc Cửu Âm, Hậu Thổ, Huyền Minh, Chúc Dung, Cộng Công… Mười Hai Tổ Vu toàn bộ dung nhập vào đạo thân ảnh đó, lúc này không ngừng ngưng thực, thân thể cũng đang trương đại.

Thiên vạn trượng, vạn vạn trượng, ức vạn trượng, thập ức vạn trượng… Đạo thân ảnh đó không ngừng trương đại, liên tục đạt đến kích thước trăm ức vạn trượng, trực tiếp chống trời đạp đất, chấn nhiếp vô số sinh linh Hồng Hoang, các đại thần thông giả.

Trong khoảnh khắc đó, trừ Thanh Minh ra, không có tồn tại nào

không bị đạo thân ảnh đó chấn nhiếp, đều lộ ra thần sắc kinh hãi.

Một đạo thân ảnh chống trời đạp đất, một đạo thân ảnh không thể sai lầm, thân ảnh đã chôn vùi Ba Ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Khai Thiên Tích Địa!

Bàn Cổ!

Bàn Cổ Đại Thần!

Vu tộc, lại có thể triệu hoán cả Bàn Cổ Đại Thần xuất hiện?

Đại trận Vu tộc, rốt cuộc còn có thủ đoạn khủng bố nào chưa thể hiện ra?

Không dám nghĩ, dưới đạo thân ảnh đó, không nói, Yêu tộc có khả năng thắng sao?

Dưới đạo thân ảnh đó, vô số Yêu tộc trong lòng đã nảy sinh sự khiếp sợ, không thể chống cự, chưa chiến đã thua.

Một trận chiến không thể chống cự, không có cách nào thắng được.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, tất cả bộ tộc Yêu tộc, hàng trăm Yêu Thánh, Mười Đại Yêu Thần, hai vị Yêu Hoàng, toàn bộ bị chấn nhiếp, trong lòng không thể nảy sinh chút nào ý niệm chống cự.

Toàn bộ trận pháp lúc này đều đình trệ, dường như đã chấp nhận sự thẩm phán của Bàn Cổ, định đoạt số phận diệt vong của Yêu tộc.

Tất cả Yêu tộc, không ai không lộ vẻ kinh hãi và tro tàn.

"Oanh!" Bàn Cổ Chân Thân đột nhiên mở đôi mắt, Hồng Hoang không ngừng chấn động, khí tức trấn áp cửu thiên thập địa, nắm chặt tay, sát khí vô cùng vô tận tự động ngưng tụ ra một cây Bàn Cổ Phủ vạn vạn trượng.

“Đồ!” “Phiên!” “Chung!” “Nguyên Thần tụ!” Bàn Cổ Chân Thân gầm lớn mấy tiếng, lực lượng khủng bố đang ngưng kết, toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang, sinh linh trong trường hà thời không vô tận, trường hà vận mệnh đều lộ vẻ kinh hãi, cảm giác vẫn lạc trong lòng càng thêm nồng đậm.

Trong khoảnh khắc đó, trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thái Nhất mượn lực lượng đại trận, từng chút một áp chế Hỗn Độn Chung, không để nó bị Bàn Cổ Chân Thân triệu hoán đi.

Đông Côn Lôn, trong động phủ Tam Thanh.

“Không hay rồi, Bàn Cổ Chân Thân ẩn chứa một tia huyết mạch chi lực, nhị đệ, áp chế nó…” Thần sắc Thái Thượng biến đổi, khẽ quát một tiếng, thanh quang trên người lóe lên, khí tức hai người liên kết làm một, sức mạnh kết hợp, từng chút một áp chế Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Nguyên Thần của hai người không bị triệu hoán đi.

Thông Thiên không có ở đây, tuy lo lắng, nhưng cũng không có cách nào.

Trong khoảnh khắc đó, chỉ có thể hy vọng, Thông Thiên có thể tự bảo vệ mình an toàn.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Sức mạnh của Bàn Cổ Chân Thân tuy không thể ảnh hưởng đến Đạo Trường của Đạo Quân, nhưng Thông Thiên trong sâu thẳm Nguyên Thần, vẫn có một tia dao động, khiến hắn trong lòng không ngừng run rẩy.

Hắn không biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ biết, dưới sự dao động như vậy, hắn có thể sẽ vẫn lạc.

“Oanh!” Đột nhiên, trong thức hải của Thông Thiên vang lên một trận âm thanh bùng nổ, ngay sau đó, liền thấy trong thức hải, sừng

sững một thân ảnh vĩ ngạn, không thể miêu tả, dưới thân ảnh như vậy, không ai có thể sai lầm.

"Nguyên Thần, tụ!" Đột nhiên, đạo thân ảnh đó mở đôi mắt, sát ý lạnh lẽo tràn ngập trong ánh mắt, một âm thanh hùng vĩ vang vọng đến tận cùng Đại Đạo.

Lời chưa dứt, Thông Thiên liền cảm giác Nguyên Thần đang bị kéo xé, dường như muốn rơi vào đó, triệt để tiêu tán vậy.

"Bành!" Lúc này, một luồng Đại Đạo chi lực vô hình càn quét, cách tuyệt mọi tồn tại, sự dao động trong sâu thẳm Nguyên Thần của Thông Thiên lập tức dừng lại.

Đột nhiên mở đôi mắt, ngay cả một tồn tại đã bước một chân vào Chuẩn Thánh viên mãn như hắn, lúc này cũng toát mồ hôi lạnh, không ngừng thở dốc vì sợ hãi, đạo thân ảnh đó, thực sự quá khủng bố.

Vài nhịp thở sau, cảm xúc trong lòng mới dần dần bình tĩnh lại, lúc này mới nhìn rõ, tất cả Hỗn Độn Kiếm Khí trong đại điện ngưng tụ thành một thanh thần kiếm thực chất, mũi kiếm, liền đặt trên ấn ký Đại Đạo hình kiếm ở mi tâm hắn, phát ra một âm thanh kim qua giao minh.

Trong thức hải thông tuệ của Thông Thiên, có từng tia thanh lương chi ý lưu chuyển, luồng kiếm ý đó, trực tiếp đến tận thức hải của hắn, chồng chập lên hình kiếm do chính hắn ngưng tụ.

"Oanh!" Đột nhiên, tâm thần Thông Thiên chấn động, ngay sau đó liền bắt đầu tham ngộ.

Thanh Minh thấy vậy, khẽ gật đầu, sau đó liền nhắm mắt dưỡng thần.

Cuộc giao chiến giữa Vu Yêu nhị tộc, tuy cuộc đối đầu của các đại trận đã kết thúc, nhưng không ít tu sĩ và đại năng vẫn chưa hoàn

hồn.

Đại trận Tinh Đấu của Yêu tộc, lần thứ hai được chứng kiến, tuy uy lực đã tăng lên không ít, nhưng ít nhất cũng có một chút nền tảng, không quá chấn kinh.

Nhưng đại trận của Vu tộc, lại không hề đơn giản, đặc biệt là Bàn Cổ Chân Thân cuối cùng, đó mới là tồn tại chấn nhiếp tâm linh.

Dưới tồn tại như vậy, trừ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân ra, ai là đối thủ của nó?

Cho nên, ngay cả khi mọi chuyện đã kết thúc, mọi người vẫn chìm trong chấn động của Bàn Cổ Chân Thân.

Đợi rất lâu sau, khi hoàn hồn, mọi người liền nghĩ đến nguyên nhân gây ra đại chiến lần này, những đại năng trong khu vực bị lôi kéo, cao thủ tán tu, những tồn tại như Ma La, và mấu chốt của đại chiến Vu Yêu nhị tộc, Hồng Mông Tử Khí, hiện tại đang ở đâu?

Kể từ khi nó tiêu độn trong tay Ma La, thực sự không còn tin tức gì nữa.

Trong đại chiến lần này, tán tu vẫn lạc hàng ngàn, Đại La Kim Tiên hơn ngàn vị, Chuẩn Thánh, cao thủ Hỗn Nguyên Kim Tiên vài chục vị, tộc nhân Vu Yêu nhị tộc càng lên đến hàng chục ức, nhưng cuối cùng, mọi người đều không đạt được chút lợi lộc nào.

Điều quan trọng nhất là, không có Hồng Mông Tử Khí.

Trong tình huống như vậy, quả thực không ai là người đắc lợi, đều tổn thất không ít.

Nếu muốn nói có người đắc lợi trong đó, thì đó là Vu tộc, dù sao những tán tu và cao thủ đó, đều là một số chướng ngại trên con đường khuếch trương của Vu tộc, lúc này sau khi được thanh trừ, đối với sự khuếch trương sau này của Vu tộc, quả thực sẽ dễ dàng hơn vài phần.

Cho nên, so sánh ra, chỉ có Vu tộc đắc lợi.

Thời gian thoáng chốc, trong Hồng Hoang liền một Nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Lúc này trong Hồng Hoang, đã dần dần bình tĩnh trở lại, không ít đại năng, đại thần thông giả, đều đang nỗ lực tu hành.

Lần này đã chứng kiến nhiều tồn tại khủng bố như vậy, chứng kiến đại trận của Vu Yêu nhị tộc, chứng kiến Bàn Cổ Chân Thân, nếu không nỗ lực nữa, ngày sau vẫn lạc, thật sự chỉ trong khoảnh khắc.

Nâng cao thêm vài phần thực lực, ngày sau dù không cứu được, cũng có thể sống thêm một thời gian.

Cho nên, trong cục diện tương đối bình tĩnh này, tự nhiên cần phải nỗ lực tu hành hơn.

Hồng Hoang lúc này, có thể nói là Hồng Hoang của sự tu hành và thăng cấp.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Đông!" Vào một khoảnh khắc nào đó, một tiếng chuông Đại Đạo vang lên bên tai Thông Thiên, mọi huyền diệu, kiếm ý, kiếm khí, âm thanh Đại Đạo, v.v., toàn bộ đều dừng lại đột ngột, dường như từ trước đến nay chưa từng xuất hiện vậy.

"Hô!" Một luồng Đại Đạo chi lực phất qua, thần kiếm ngưng tụ từ kiếm ý, lúc này dần dần hóa thành bụi phấn, tiêu tán trong hư không.

"Oanh!" Đột nhiên, Thông Thiên chậm rãi mở đôi mắt, trong đôi mắt sâu thẳm lướt qua từng đạo kiếm quang, vài nhịp thở sau, mới khôi phục lại vẻ thanh minh.

"Lần này đa tạ Đạo Quân giúp đỡ, nếu không đệ tử cũng không

thể an nhiên tham ngộ đến mức này…" Thông Thiên đứng dậy, chắp tay cung kính nói với Thanh Minh trên cao đài.

Hiện tại tuy chưa bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng đã một chân bước vào, tuy một chân còn lại cần chút thời gian, nhưng đối với hắn thì căn bản không thành vấn đề.

"Có thể lĩnh ngộ, cũng là cơ duyên của bản thân ngươi…" Thanh Minh nhìn, thản nhiên nói.

Thông Thiên không nghĩ như vậy, lúc này lại hành một lễ nữa.

"Được rồi, lần này ngươi đã tham ngộ hoàn thành, một tia kiếm ý, tiến triển Đại Đạo cũng không tệ, cũng đến lúc trở về rồi…" Thanh Minh phất tay, sau đó nói với hắn.

"Đệ tử cáo lui!" Nghe vậy, Thông Thiên chắp tay rồi chậm rãi lui xuống.

Đến trên Vô Lượng Sơn, nhìn cảnh sắc tuyệt mỹ của Vô Cực Sơn Mạch, tâm trạng hắn cũng tốt hơn không ít.

Nhìn thoáng qua Hồng Hoang đang bình tĩnh, hắn hóa thành một đạo hồng quang, độn về phía Đông Côn Lôn.

Thanh Minh nhìn thoáng qua rồi thu hồi ánh mắt.

"Hưu!" Thanh Minh trở tay, một đạo hồng quang lóe lên, ngay sau đó hiện ra Hồng Sa Vân của Hồng Vân.

Nguyên Thần của Hồng Vân tuy ẩn mình trong đó, tránh được Ma Đao của Ma La hấp thụ Nguyên Thần, nhưng Nguyên Thần bị thương quá nặng, trước tiên là tổn thất hai thi, sau đó lại vẫn lạc bản tôn, Nguyên Thần bị tổn thương, đã đạt đến mức độ cận kề vẫn lạc.

Gần hai Nguyên hội thời gian, nếu không phải Thanh Minh giữ vững Nguyên Thần, e rằng lúc này hắn đã vẫn lạc rồi.

“Hồng Vân!” Thanh Minh nhìn Hồng Sa Vân, thản nhiên nói.

Chương 104

"Đạo Quân, đệ tử tại!" Lời của Thanh Minh vừa dứt, chỉ thấy trên Hồng Sa Vân một trận hồng sa mờ mịt, ngay sau đó hiển hóa ra một đạo Nguyên Thần có vẻ yếu ớt.

"Lần này, tuy không nắm giữ được đại cơ duyên, nhưng kiếp nạn lần này, ngươi đã chống đỡ được, ngày sau có thể mượn điều này đạt đến cảnh giới cao hơn, thành tựu nghiệp vị lớn hơn, như vậy, cũng bù đắp được sự tiếc nuối lần này…" Thanh Minh nhìn, chậm rãi nói.

Nghe vậy, thần sắc Hồng Vân vui mừng, lập tức bái nói: "Đệ tử đa tạ Đạo Quân!" Thanh Minh khẽ gật đầu, ngay sau đó tam hoa phù hiện, lôi đình giao thác, ngay sau đó ấn ký Đại Đạo Lôi Đình ở mi tâm hắn lóe lên, trên ngón tay hắn, ngưng tụ ra tinh quang rực rỡ, ngay sau đó hắn chỉ thẳng vào hư không.

"Phá!" Lời vừa dứt, hư không băng hoại, Thiên Phạt Lôi Đình quán xuyên trường hà thời không, đến một đoạn thời gian nào đó, trực tiếp phá vỡ.

Thấy vậy, Thanh Minh khẽ quát một tiếng: "Lúc này không nhập, còn đợi khi nào?" Lời vừa dứt, chỉ thấy Hồng Vân hướng về phía Thanh Minh hành một lễ rồi, độn vào đoạn thời gian bị Thiên Phạt Lôi Đình phá vỡ kia.

Sau khi hắn tiến vào đoạn thời gian đó, trường hà thời không liền khôi phục như cũ, ngay sau đó tiêu tán vô ảnh, vùng hư không bị phá vỡ kia, cũng dần dần khôi phục, lại một lần nữa hoàn mỹ không tỳ vết.

Làm xong mọi việc, Thanh Minh khẽ gật đầu, lại một lần nữa nhắm mắt lĩnh ngộ.

Thời gian thoáng chốc, lại hơn ba ngàn năm lặng lẽ trôi qua.

Hồng Hoang, Đông Phương Đại Lục, Đông Côn Lôn Sơn.

Trong động phủ Tam Thanh.

"Tam đệ lần này, chẳng lẽ có kỳ ngộ sao?" Thái Thượng và Nguyên Thủy khá kinh ngạc nhìn Thông Thiên vừa trở về, mở miệng hỏi.

Trước đó khá lo lắng cho an nguy của Thông Thiên, dù sao hai người liên thủ, mới miễn cưỡng chống đỡ được luồng triệu hoán của Bàn Cổ Chân Thân.

Nếu không phải luồng triệu hoán chi lực đó biến mất sau vài nhịp thở, e rằng cũng khó lòng chống đỡ được bao lâu, cho nên càng lo lắng cho Thông Thiên chỉ có một mình ở bên ngoài.

Vì vậy, lần này khi thấy hắn trở về, liền thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó chỉ có thể dựa vào cảm ứng giữa Tam Thanh, biết Thông Thiên không vẫn lạc mà thôi, nhưng tình hình cụ thể ra sao, thì không rõ.

Lần này vừa thấy, thần sắc lập tức ngẩn ra, ngay sau đó liền mở miệng hỏi.

Lần này đi ra ngoài, lại thăng cấp nhanh đến vậy, hoàn toàn không kém cạnh Thái Thượng, so với Nguyên Thủy còn mạnh hơn vài phần, nếu không có kỳ ngộ, thì Thái Thượng và Nguyên Thủy không tin.

Tu vi càng về sau, càng trở nên khó khăn, nếu dễ dàng như vậy, Thái Thượng lúc này đã tiến vào Chuẩn Thánh viên mãn, sao lại kẹt ở cảnh giới này?

Hơn nữa, cảnh giới này cần phải chém đứt trường hà vận mệnh mới viên mãn, cho nên, cảnh giới này cũng không dễ dàng như vậy.

Thái Thượng và Thông Thiên nhanh hơn một chút, Nguyên Thủy thì bình thường hơn.

"Lần này du lịch Hồng Hoang một thời gian sau, ta liền nhớ lại, khi Đạo Quân ban cho ta Tru Tiên và Tuyệt Tiên nhị kiếm trong Tử Tiêu Cung ngày xưa, luồng kiếm ý hạo hãn kích động đó, cho nên ta liền đến Hỗn Nguyên Cung, thỉnh giáo Đạo Quân…" "Đạo Quân dùng kiếm ý trợ giúp ta, cho nên ta mới có thể tiến triển không ít trong những năm này…" Thông Thiên nghe vậy, cười cười rồi nói.

Lần này, quả thực vô cùng may mắn, may mắn là đã đến Hỗn Nguyên Cung thỉnh giáo Đạo Quân, nếu không, thật sự có thể sẽ vẫn lạc trong đó.

Hiện tại tu vi thăng tiến, Nguyên Thần cũng không sao, mọi thứ đều vượt ngoài dự liệu của hắn, vô cùng hài lòng.

Lần này đi du lịch Hồng Hoang, quả nhiên không làm sai, đã có khế cơ và cơ duyên.

Thái Thượng và Nguyên Thủy nghe vậy, trong mắt lướt qua một tia đố kỵ.

Tam đệ có thể được Đạo Quân ưu ái, tự thân ban cho Tru Tiên, Tuyệt Tiên hai thanh thần kiếm.

Luồng kiếm ý lăng thiên hạ, xung tiêu cửu thiên mà Đạo Quân bộc phát trong Tử Tiêu Cung ngày xưa, lúc này vẫn còn in đậm trong ký ức.

Tam đệ có thể tham ngộ kiếm ý ở chỗ Đạo Quân, đó cũng là cơ duyên và khế cơ của hắn.

Nếu lúc đó bọn họ cùng đi, không chừng cũng có khế cơ thì sao?

Hối hận a!

Nhưng cũng không có cách nào, mọi người đều có lựa chọn riêng, lúc này tuy hối hận, nhưng ý niệm trong lòng cũng chỉ lóe lên mà thôi.

"Tam đệ có thể tham ngộ kiếm ý của Đạo Quân, đó cũng là cơ duyên của ngươi, tiếp theo cần phải nắm bắt thật tốt, tranh thủ sớm ngày thăng cấp tu vi…" Thái Thượng khẽ gật đầu rồi nói với Thông Thiên.

Tiếp theo hắn cũng cần phải nỗ lực, không thể để Thông Thiên bỏ xa quá nhiều, có cơ duyên, có khế cơ trợ giúp, không có thì chỉ có thể càng thêm nỗ lực tu hành, may mắn là hiện tại khoảng cách không lớn, có thể đuổi kịp.

"Đại ca yên tâm, ta sẽ nắm bắt khế cơ…" Thông Thiên gật đầu nói.

Ngay sau đó, hắn liền khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tiêu hóa kiếm ý lần này và xung kích cảnh giới viên mãn.

Thái Thượng và Nguyên Thủy thấy vậy, cũng khẽ nhắm mắt, bắt đầu tự mình tham ngộ.

Thời gian thoáng chốc, lại một Nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Ngoài Bất Chu Sơn, Phượng Tê Sơn, trong động phủ.

"Bành!" Trong Khánh Vân của Nữ Oa, đột nhiên vang lên một tiếng động, ngay sau đó nhân uân chi khí cuồn cuộn, tinh túy đại đạo khí tức bùng phát, lan rộng ra xung quanh.

"Hưu!" Một dòng trường hà màu bạc hiện ra trước người nàng bao quanh, ngay sau đó liền thấy một cây địa xích hình bán nguyệt từ trong trường hà bay trở về, chìm vào mi tâm nàng, khí tức Đại Đạo trên người nàng lại một lần nữa kích động, huyền diệu sâu sắc đến cực điểm.

"Hô!" Một luồng Đại Đạo chi lực và Đại Đạo khí tức phất qua,

ngay sau đó liền thấy dòng trường hà vận mệnh màu bạc đó dần dần ẩn vào hư không, biến mất không thấy.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, Nữ Oa chậm rãi mở đôi mắt, trong mỹ mâu quang hoa lưu chuyển.

Lần bế quan tu hành này, nàng quả thực đã có không ít tiến triển, chém đứt trường hà vận mệnh, bản thân nàng ở cảnh giới Chuẩn Thánh, tuy viên mãn, nhưng thi thứ ba, lại không có dấu hiệu chém ra được.

Tình huống hiện tại, liền giống như Hồng Quân Đạo Nhân ngày xưa khi thật sự đối chiến với La Hầu, tuy Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng lại không thể chạm tới khế cơ của thi thứ ba, chỉ sau khi La Hầu thề Đại Đạo, mới có chút minh ngộ, chém đứt thi thứ ba.

Nữ Oa hiện tại tuy cảnh giới này đã viên mãn, nhưng thi thứ ba vẫn không thể chém ra, đó cũng là điểm chưa đủ của lần này.

Nhưng nàng cũng hiểu rõ, chuyện này không thể vội vàng, cần phải từng bước, cũng cần phải có một khế cơ, một cơ duyên.

"Muội muội đã chạm tới ngưỡng cửa thành Thánh chưa?" Lúc này, Phục Hy chậm rãi mở đôi mắt, trong đôi mắt sâu thẳm thiên cơ dũng hiện, nhìn Nữ Oa, mở miệng hỏi.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng, tu vi của Nữ Oa nhanh hơn hắn vài phần, tu vi cảnh giới như vậy, e rằng không lâu nữa liền có thể vấn đỉnh cảnh giới Thánh Nhân, cho nên lúc này mới có câu hỏi như vậy.

"Lần này tuy đã chém đứt trường hà vận mệnh, nhưng Hồng Mông Tử Khí tham ngộ không có bất kỳ tiến triển nào, tu vi cũng ổn định ở Chuẩn Thánh viên mãn, không có bất kỳ dấu hiệu lay động nào…" Nữ Oa nghe vậy, lắc đầu nói, đôi mày tú lệ nhíu chặt, trong lòng cũng vô cùng bất đắc dĩ.

“Chuyện này trọng đại, cũng không thể vội vàng, không cần lo lắng, đã Đạo Quân ban cho Hồng Mông Tử Khí, một đạo tử khí đại biểu một tôn Thánh vị, vậy liền là thiên địa thành Thánh tồn tại, không cần vội vàng nhất thời, cứ từng bước một…” Phục Hy nghe vậy, trầm ngâm vài nhịp thở rồi nói.

Những gì đã hiểu rõ trong Tử Tiêu Cung ngày xưa, một đạo Hồng Mông Tử Khí đại biểu một tôn Thánh vị, Hồng Mông Tử Khí của muội muội nhà mình lại được Đạo Quân tự thân ban cho, vậy tự nhiên là có thể thành Thánh.

Đã như vậy, vậy lúc này không có tiến triển cũng không sao, tin rằng, chỉ cần khế cơ tới, muội muội liền có thể chứng đạo thành Thánh.

“Ca ca yên tâm, thiếp biết…” Nữ Oa gật đầu, tự nhiên hiểu rõ chứng đạo cũng cần khế cơ, cũng cần cơ duyên, hiện tại khế cơ và cơ duyên chưa tới, muốn chứng đạo thành Thánh, quả thực không dễ dàng như vậy.

Nếu không, mấy vị kia cũng sẽ không trầm tịch như nàng, tu vi của nàng nhanh hơn vài phần, hiện tại vẫn chưa chạm tới ngưỡng cửa, vậy mấy vị kia, liền càng không thể nào rồi.

Cho nên, nàng cũng không quá nóng vội, hãy ổn định tình huống hiện tại trước đã.

Phục Hy khẽ gật đầu, tiểu muội nhà mình làm việc bình ổn, không mạo hiểm, cũng không cần lo lắng.

“Lần này xuất quan, tiện thể không có việc gì, thiếp định đến Hỗn Nguyên Cung tìm Đạo Quân, cũng có thể thỉnh giáo Đạo Quân một vài điều về Đại Đạo…” Nữ Oa nói.

Nghe vậy, Phục Hy gật đầu, đã nàng đã khuynh tâm Đạo Quân,

Đạo Quân đối với tiểu muội nhà mình cũng tốt, vậy việc qua lại nhiều hơn, tự nhiên là hắn ủng hộ, dù sao cũng có thể đạt được không ít lợi lộc, ngay cả Hồng Mông Tử Khí cũng đã tặng, ngày sau thành Thánh, liền có cơ hội rồi.

"Đi đi, đợi muội phản hồi, vi huynh liền có thể bước vào viên mãn…" Phục Hy cười nói.

Nghe vậy, Nữ Oa cười cười, liền rời khỏi động phủ, hướng về Hỗn Nguyên Cung.

Phục Hy nhìn thoáng qua rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục truy đuổi tu vi của muội muội.

Còn về những chuyện trong Hồng Hoang, tu hành thiên cơ chi đạo, tự nhiên hắn hiểu rõ trong lòng, nhưng những điều đó không liên quan đến hắn, cũng sẽ không để ý quá nhiều, hãy nâng cao tu vi trước đã.

Với tu vi của Nữ Oa lúc này, cũng phải mất hơn ngàn năm, liền đến được lối vào Đông Phương Đại Lục.

Đến nơi này, nàng liền gặp được Hậu Thổ cũng đang đi tới, phát hiện Hậu Thổ lúc này cũng giống như nàng, đều ở cảnh giới viên mãn, bất quá là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn của Hậu Thổ, Chuẩn Thánh viên mãn của nàng.

Trong số các đại thần thông giả Hồng Hoang, tu vi hai người tương đối nhanh chóng, dù sao từ Đại La Kim Tiên trở đi, đã nhận được không ít sự chiếu cố của Thanh Minh, tu vi nhanh hơn các đại thần thông giả khác vài phần cũng là điều bình thường.

Hai nữ hàn huyên vài câu, liền kết bạn đi cùng, trong vòng năm trăm năm ngắn ngủi, liền đến được ngoài Vô Cực Sơn Mạch.

Không hề dừng lại chút nào, trực tiếp đến trên Vô Lượng Sơn.

"Kính chào hai vị tiên tử, lão gia có lời mời!" Hai nữ vừa đến đỉnh

Vô Lượng Sơn, liền có một vị đồng tử tiến lên, chắp tay hành lễ với hai nữ.

Hai nữ ngược lại thấy mới lạ, Đạo Quân lại thu đồng tử, ngược lại thấy kỳ lạ.

Nhìn khí tức trên người hắn, hiển nhiên là sinh linh của Vô Cực Sơn Mạch, có thể được Đạo Quân thu làm đệ tử, cũng khá bất phàm.

"Dẫn đường đi!" Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau rồi nói.

Đồng tử chắp tay rồi quay người dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ vào Hỗn Nguyên Cung, sau đó chỉ dẫn đến Thái Hư Điện rồi cung kính rời đi, trở về thiên điện.

"Kính chào Đạo Quân!" Nữ Oa và Hậu Thổ chắp tay nói.

Thanh Minh cười cười, ý bảo họ ngồi đối diện bàn, động tác pha trà trong tay không ngừng lại.

Hai nữ nhìn Thanh Minh trong tay đạo vận lưu chuyển, quỹ tích vận hành pháp tắc trôi chảy, mỗi hành động đều ám hợp Đại Đạo chân ý, trong lòng nghiêm lại, lập tức cẩn thận quan sát, không chừng có thể lĩnh ngộ được.

"Tiến triển lần này, cũng không chậm, có thể dẫn đầu tiến vào cảnh giới viên mãn, không ít đại thần thông giả trong Hồng Hoang đều chưa từng có." Thanh Minh nhìn, cười nói, sau đó cầm chén trà, khẽ nhấp một ngụm.

Nghe vậy, hai nữ cười nói: "Nếu không phải Đạo Quân giúp đỡ, chúng thiếp cũng khó lòng nhanh hơn vài phần tiến vào cảnh giới này…" Nghe vậy, Thanh Minh không trả lời, tuy là lời thật, nhưng việc lĩnh ngộ, tu hành, nếu chỉ dựa vào sự giúp đỡ, tư chất bản thân không đủ, thì cũng không thể một đường dẫn đầu các tồn tại khác.

Cho nên, năng lực lĩnh ngộ của bản thân, cũng khá quan trọng.

“Lần này đến đây, có chuyện gì quan trọng không?” Thanh Minh hỏi.

“Nữ Oa có vài điều về Đại Đạo muốn thỉnh giáo Đạo Quân…” “Hậu Thổ thỉnh giáo về Đại Đạo và chuyện đại trận của Vu tộc…” Hai nữ đều có vấn đề riêng, những chuyện này, đối với Thanh Minh, cũng không phải vấn đề lớn.

Thanh Minh gật đầu, ba người phẩm trà Ngộ Đạo một lúc, sau đó Thanh Minh liền thu trà Ngộ Đạo đi.

Sau khi lắng nghe những khó khăn Đại Đạo của Nữ Oa và Hậu Thổ, hắn liền giải thích cho họ, ngoài ra, Thanh Minh còn đưa ra giải pháp cho vấn đề đại trận Vu tộc gây tổn thương cho Tổ Vu mà Hậu Thổ đã hỏi.

Thanh Minh lúc này trước tiên truyền thụ cho họ, sau đó mới giải thích Đại Đạo cho họ.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Hậu Thổ sau khi tiếp nhận phương pháp giải quyết Vu Tộc đại trận do Thanh Minh truyền thụ, lúc này ngược lại cũng không cần gấp gáp lĩnh ngộ, trước tiên lắng nghe Đạo Quân giảng giải đại đạo, sau đó quay lại lĩnh ngộ cũng không muộn.

Chương 105

Vì vậy, nàng tạm thời gác lại chuyện trận pháp, bắt đầu ngưng thần lắng nghe.

Nữ Oa lúc này cũng thu liễm tâm thần, bắt đầu lắng nghe đại đạo chi âm của Thanh Minh.

"Tạo hóa chi thần, âm dương tương phân, dương xuất địa trung, âm trung chi dương..." "Tạo hóa chi thiên dã, cố thừa kỳ động kỷ dĩ tập tiên thiên khí mẫu..." Thứ mà Thanh Minh bắt đầu giảng giải trước tiên, lại chính là Tạo Hóa chi đạo mà Nữ Oa đang tu hành, đây cũng là mấu chốt quan trọng nhất vào lúc này, là điểm mấu chốt để phá vỡ bình cảnh Chuẩn Thánh viên mãn.

Nữ Oa lúc này như nắng hạn gặp mưa rào, không ngừng tỉ mỉ phân tích, ấn chứng và hấp thu, đại đạo vốn đang đình trệ lại bắt đầu chậm rãi tiến triển.

Hậu Thổ tuy rằng không tu Tạo Hóa chi đạo, nhưng đại đạo thù đồ đồng quy, cuối cùng đều quy về chữ 'Đạo', cho nên thỉnh thoảng cũng có một số tinh nghĩa và chí lý có thể được ấn chứng hấp thu.

Tuy rằng phần hiểu và ấn chứng được không nhiều, nhưng cũng đã vô cùng quý giá.

Dần dần, đại đạo chí lý và tinh nghĩa mà Thanh Minh giảng giải không chỉ giới hạn ở Tạo Hóa chi đạo và Thổ chi đại đạo, mà bắt đầu mở rộng ra phạm vi rộng lớn hơn.

Hậu Thổ và Nữ Oa cũng bắt đầu một vòng nghe đạo mới, ấn chứng, tham ngộ và hấp thu.

"Nhất giả đạo dã, nhất tại thiên địa ngoại, nhập tại thiên địa gian,

đãn vãng thiên địa tự nhiên chi trung nhĩ...” “Nhất tán hình vi khí, hoặc ngôn hư vô, hoặc ngôn tự nhiên, hoặc ngôn vô danh, giai đồng nhất nhĩ...” “Đạo khả đạo, phi thường đạo.

Danh khả danh, phi thường danh...” “Vô danh thiên địa chi thủy; hữu danh vạn vật chi mẫu.

Cố thường vô, dục dĩ quan kỳ diệu; thường hữu, dục dĩ quan kỳ kiếu...” “Thử lưỡng giả, đồng xuất dị danh, đồng vị chi huyền.

Huyền chi hựu huyền, chúng diệu chi môn...” Từng luồng đại đạo chi âm, từng trận khí tức huyền diệu lúc này không ngừng hồi dang, quanh quẩn bên tai và trên thân thể Nữ Oa cùng Hậu Thổ.

Hai người hoàn toàn đắm chìm trong việc lắng nghe tu hành, đại đạo khí tức trên người lại một lần nữa được thăng hoa.

Tuy tốc độ không nhanh, nhưng đại đạo vốn đình trệ nay đã bắt đầu tiến triển, đối với việc này các nàng đã vô cùng vui mừng.

Trong tình huống hiện tại, có thể tiến triển đã là chuyện tốt.

Hai nữ hiện ra khánh vân, trong đó huyền quang phù hiện, đại đạo ngưng kết, từng trận khí tức huyền diệu tán phát ra, kích động ra xung quanh.

Đạo hạnh càng thêm tinh thâm, Thanh Minh không ngừng giảng giải, các nàng không ngừng lắng nghe, ấn chứng hấp thu.

Thời gian như cát chảy qua kẽ tay, trong nháy mắt đã qua một nguyên hội.

Nữ Oa và Hậu Thổ lần này thu hoạch tự nhiên không nhỏ, ngoại trừ đại đạo cảnh giới chưa tấn thăng, thì vô luận là đạo hạnh hay sự lĩnh ngộ chưởng khống đối với đại đạo pháp tắc đều đã thăng tiến rất nhiều.

Trong khánh vân, đại đạo hiển hiện, huyền quang từng trận, khí tức hạo hãn lan tỏa.

Những đại đạo chí lý và tinh nghĩa mà Thanh Minh giảng giải lúc này giống như một điểm thần quang khai thiên, không ngừng mở rộng trong đại đạo của các nàng, tâm thần thanh minh, đại đạo thông suốt, một thông trăm thông.

Đại đạo khí tức trên người không ngừng leo thang, đủ để chứng minh sự đình trệ trước đó, cái gông cùm kia, lúc này đã bắt đầu chậm rãi được nâng lên.

Cảnh giới càng cao, thăng tiến càng khó, đối với Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này mà nói, cảnh giới phía trên chính là Chứng Đạo, bước đi này không hề dễ dàng, cho nên lần tích lũy và thăng tiến này xác thực vô cùng quan trọng, cũng cần phải đi thật vững chắc mới được.

Lần này Thanh Minh trợ giúp, đối với các nàng là không nhỏ, cho nên lúc này đều thu liễm tâm thần, chuyên tâm lắng nghe, tham ngộ ấn chứng. ...

Thời gian thấm thoắt, lại mấy nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Trong Hồng Hoang, Vu Yêu nhị tộc trải qua mấy nguyên hội, ngược lại cũng đã khôi phục được hơn tám thành nguyên khí.

Dù sao lần này Vu Yêu nhị tộc tuy tổn thất không ít sức mạnh, nhưng đó đều là sức mạnh tầng thấp nhất, đối với Vu Yêu nhị tộc mà nói, điều quan trọng nhất là lực lượng trung kiên không có vẫn lạc, cũng không bị thương gân động cốt.

Yêu tộc lần này tổn thất nghiêm trọng hơn Vu tộc vài phần.

Dưới Bàn Cổ Chân Thân, tầng lớp trung cao tầng của Yêu tộc tuy có thể trọng thương nhưng không vẫn lạc, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuy cường hãn, nhưng bộ tộc tổn thất xác thực lớn hơn Vu tộc

một chút.

Ngoài ra, tuy đã qua mấy nguyên hội, nhưng thương thế của trung cao tầng Yêu tộc vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, may mắn là cũng đã được năm sáu thành, ít nhất đã có chút chiến lực.

Muốn hoàn toàn khôi phục, nếu không có thêm vài nguyên hội nữa thì không thể nào.

Cho nên, trong năm sáu nguyên hội này, Vu Yêu hai tộc đều đang trong quá trình hồi phục.

Không chỉ khôi phục nguyên khí bộ tộc, trung cao tầng Yêu tộc chữa thương, mà Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc khi diễn luyện Bàn Cổ Chân Thân cũng chịu thương tổn không nhỏ.

Tất nhiên, so với trung cao tầng Yêu tộc thì nhẹ hơn nhiều, nên trong hơn một nguyên hội đã khôi phục xong.

Nhưng vì lần đầu diễn luyện Bàn Cổ Chân Thân mang lại chút tổn thương, nên mấy vị Tổ Vu cũng bắt đầu tìm kiếm biện pháp giải quyết tốt hơn.

Trước đó chưa diễn luyện đến mức độ Bàn Cổ Chân Thân nên không biết sẽ gây tổn hại cho bản thân, sau lần này, liền phải bắt đầu tìm cách khắc phục và tiếp tục nâng cao chiêu thức đại trận.

Hiện tại mới chỉ diễn hóa thức thứ nhất, thức thứ hai và thức thứ ba phía sau cũng cần đưa vào lộ trình.

Yêu tộc bên kia, tự nhiên cũng phải bỏ không ít công phu vào đại trận.

Đại trận là thủ đoạn lớn nhất, cũng là chỗ dựa lớn nhất để kháng cự Vu Tộc đại trận, chỉ khi uy lực Yêu tộc đại trận được nâng cao, mới có thể thực sự chống lại Vu tộc.

Điểm này, Đế Tuấn, Thái Nhất và cao tầng Yêu tộc đều rõ ràng, cho nên những năm này ngoại trừ khôi phục bản thân và nguyên khí bộ tộc, bọn họ cũng bỏ không ít công sức vào đại trận, bắt đầu từng chút một nâng cao uy lực.

Trong Hồng Hoang, ngoại trừ Vu Yêu nhị tộc, các đại thần thông giả khác, vô số sinh linh, tu sĩ đều đang trong trạng thái bế quan.

Sự kiện Hồng Vân lần trước liên lụy quá nhiều Yêu tộc, cũng khiến bọn họ kiến thức được quá nhiều thứ, càng cảm thấy thực lực cần phải nhanh chóng nâng cao.

Chỉ có như vậy, mới có thể trong những diễn biến sau này giành được nhiều tài nguyên tu hành hơn, có thể tồn tại lâu dài hơn.

Nếu không, dưới sự uy hiếp của những chủng tộc như Vu Yêu, làm sao còn khả năng sinh tồn?

Trong những tồn tại này, Tam Thanh và Tây Phương nhị vị là cấp bách nhất.

Là đệ tử Đạo Tổ, lại thân mang Hồng Mông Tử Khí, nhưng từ sau lần giảng đạo thứ ba ở Tử Tiêu Cung trở về, đến nay đã gần hai mươi nguyên hội, vậy mà vẫn chưa tham ngộ được gì.

Hồng Mông Tử Khí hiện tại một điểm huyền diệu cũng không tham ngộ nổi, trong lòng tuy sốt ruột nhưng cũng không có cách nào.

Thời gian diễn biến đến hiện tại, năm vị này đều đã trảm đi Nhị Thi, nhưng muốn trảm đi Đệ Tam Thi lại có chút khó khăn.

Tam Thanh thực lực khá nhanh, cũng chỉ vừa mới bước chân vào viên mãn mà thôi, cảnh giới chưa ổn cố, cần dành thời gian củng cố.

Trong hai người phương Tây, Tiếp Dẫn nhanh hơn vài phần, cũng vừa bước vào cảnh giới này, Chuẩn Đề chậm hơn, nhưng cũng đã có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Trong Hồng Hoang, cơ bản những đại thần thông giả như Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Phục Hy...

đều ít nhất là Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Tuy rằng tiến triển không chậm, nhưng đều kém xa Nữ Oa và Hậu Thổ.

Đạo hạnh và khả năng chưởng khống pháp tắc của hai vị này càng thêm tinh thâm, vượt xa Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Phục Hy cùng đẳng cấp, khoảng cách đến cảnh giới kia cũng đang không ngừng được rút ngắn.

Tuy không rõ khi nào có thể tấn thăng, nhưng tích lũy nhiều tổng không sai.

Đạo hạnh tinh thâm, trong cùng đẳng cấp thực lực cũng sẽ vượt xa đối phương, đây cũng là cái lợi của việc tích lũy nhiều hiện tại.

Hồng Hoang hiện tại, trong mấy nguyên hội này, lại một lần nữa dấy lên một trào lưu tu hành. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, hơn một nguyên hội trước hắn đã ngừng giảng đại đạo, đoạn thời gian này hoàn toàn để Nữ Oa và Hậu Thổ tự thân tham ngộ và lý giải.

Hiện tại, tiến triển cũng đã không tệ, khoảng cách đến lúc tỉnh lại xuất quan đã không còn xa.

Như vậy, lại năm vạn năm sau.

Nữ Oa và Hậu Thổ đồng thời mở hai mắt.

Lần này lắng nghe đại đạo, những pháp tắc cần lý giải và tham ngộ đều đã hoàn toàn chưởng khống.

Đạo hạnh cũng như lĩnh ngộ đối với đại đạo pháp tắc đã thăng

tiến không ít, lúc này tỉnh lại, thần sắc cả hai đều vô cùng vui mừng.

"Có thu hoạch như thế đã là không tệ, chuyện Chứng Đạo cũng không gấp được, cần phải có khế cơ mới được..." Thanh Minh nhìn hai người, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, hai nữ gật đầu, trong lòng cũng hiểu rõ đôi chút.

"Hưu!" Thanh Minh phất tay, một đạo kim quang đi vào mi tâm Hậu Thổ, lập tức nói: "Đây là sơ ngộ về Luân Hồi chi đạo, là thứ Bản tôn tham ngộ được từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp, liền trợ giúp ngươi tham ngộ đạo này, ngày sau sẽ có đại dụng..." "Tạ Đạo Quân!" Hậu Thổ thần sắc vui vẻ, lập tức chắp tay nói.

Thanh Minh gật đầu, sau một phen, lại một cái Tiên Thiên Hồ Lô xuất hiện trong tay hắn, sau đó đưa cho Nữ Oa: "Bản nguyên là duy nhất, Bản tôn chỉ có một cái Tiên Thiên Hồ Lô này, Thiện Ác thi ngươi đều đã dùng vật này trảm ra, cái Tiên Thiên Hồ Lô này liền cho Đệ Tam Thi dùng đi..." "Tạ Đạo Quân!" Nữ Oa nói tạ một tiếng, liền nhận lấy.

"Như vậy, sự tình của các ngươi đến đây thôi, chuyện về sau, phải xem thời cơ rồi..." Thanh Minh khẽ gật đầu, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói.

Nghe vậy, hai nữ nhìn nhau, tuy tạm thời không rõ thời cơ mà Đạo Quân nói là gì, nhưng đã nói như vậy, các nàng cũng sẽ ghi nhớ.

Hai nữ cùng Thanh Minh giao đàm một phen, sau đó liền cáo biệt Thanh Minh, mỗi người quay trở về.

Lần này thu hoạch không nhỏ, dự định bế quan thêm một thời gian nữa để triệt để nắm bắt hết thảy.

Đặc biệt Hậu Thổ có được một số lý giải của Thanh Minh về Luân Hồi chi đạo, thứ này đủ để nàng lĩnh ngộ rất lâu.

Luân Hồi chi đạo của nàng, toàn bộ đến từ Minh Thư.

Luân Hồi chi đạo ẩn chứa trong Minh Thư tuy có thể giúp nàng lý giải khá nhanh, nhưng giai đoạn bắt đầu nếu có thể trực tiếp lĩnh hội quán thông, mới là điều nàng mong muốn.

Lần này nàng mới biết hiểu, đối với ngày sau mà nói có tác dụng lớn đến mức nào.

Thảo nào Đạo Quân có thể tự nhiên chưởng khống Minh Thư, tự nhiên lĩnh ngộ luân hồi trong đó, hóa ra là như vậy.

Lần này có lý giải của Đạo Quân hiệp trợ, việc tham ngộ Luân Hồi chi đạo sẽ càng thêm nhanh chóng.

Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ rời đi, sau đó cũng đứng dậy, rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, hướng về phía Hồng Hoang đại địa mà đi.

Hồng Hoang diễn hóa càng thêm hoàn thiện, chính là thời cơ tốt để lại một lần nữa du ngoạn. ...

Thời gian thấm thoắt, lại hai ngàn năm trôi qua.

Lúc này, Nữ Oa và Hậu Thổ đã trở về đạo tràng của mình.

Chương 106

Bên ngoài Bất Chu Sơn, trong động phủ Phượng Tê Sơn.

“Muội muội lần này ngược lại tinh tiến không ít, vi huynh đều khó có thể nhìn rõ đạo hạnh của muội lúc này...” Phục Hy nhìn Nữ Oa, thần sắc kinh ngạc nói.

Hắn tự nhiên biết Nữ Oa lần này sẽ có tiến triển không nhỏ, nhưng không ngờ lại tinh tiến nhiều như vậy, lại bỏ xa hắn một đoạn.

Trong lòng thầm nghĩ, nhìn tình huống của Nữ Oa lúc này, e rằng thời cơ chứng đạo thành Thánh đã không còn xa, dù sao đều đã tiếp cận cảnh giới kia như thế.

Nếu muội muội nhà mình thành công chứng đạo thành Thánh, vậy đối với hắn cũng có sự giúp đỡ không nhỏ, huynh muội hai người cũng không cần chịu sự kiềm chế của Vu Yêu nhị tộc nữa, cục diện sẽ hoàn toàn khác.

“Lần này cùng Hậu Thổ muội muội đến Hỗn Nguyên Cung, Đạo Quân đã giảng giải một số Tạo Hóa chi đạo cùng các tinh nghĩa và chí lý đại đạo khác, ta tham ngộ xong đều có tiến triển không nhỏ, đạo hạnh càng thêm tinh thâm...” Nữ Oa nghe vậy, cười cười nói.

Cảnh giới tu vi của nàng lúc này, trong một đám đại thần thông giả, quả thực là nhanh nhất.

Chỉ là cự ly đến chứng đạo thành Thánh, Đạo Quân nói còn cần một thời cơ, hiện tại hiển nhiên thời cơ chưa đến, ngược lại có thể từ từ.

Dù sao hiện tại Tạo Hóa chi đạo đã có sở tiến triển, cũng có thể trước tiên tiếp tục tham ngộ, thuận tiện trùng kích Đệ Tam Thi, trảm

xuất Chấp Niệm Thi rồi tính sau.

Còn lại, đợi thời cơ chứng đạo thành Thánh.

“Như vậy, thời cơ muội muội chứng đạo thành Thánh, hẳn là không còn xa a?” Phục Hy nhìn nàng, hỏi.

“Ngược lại còn thiếu một chút thời cơ, Đạo Quân nói việc này không gấp được.

Bất quá Đạo Quân lần này lại cho ta một cái Tiên Thiên Hồ Lô, có thể dùng cho Tam Thi, lần này trở về, ta liền định trước tiên trùng kích Đệ Tam Thi, sau đó mới đợi thời cơ...” Nữ Oa lật bàn tay trắng nõn, một cái Tiên Thiên Hồ Lô xuất hiện, nhìn Phục Hy nói.

Thấy vậy, Phục Hy gật đầu, Đạo Quân như vậy quả thực chiếu cố muội muội, như thế cũng tốt, đối với việc tu hành của muội muội có trợ giúp không nhỏ, để nàng có thể đi hết con đường Tam Thi tốt hơn.

Nữ Oa thu Tiên Thiên Hồ Lô, sau đó liền về nơi tu hành, bắt đầu tu hành Tạo Hóa chi đạo.

Phục Hy thấy thế cũng nhắm mắt lại, bị bỏ lại nhiều như vậy, nếu không truy đuổi thì thật sự quá muộn, không thể lãng phí thời gian nữa.

Hai huynh muội lúc này đều bắt đầu tu hành, chuyện khác đã không còn để ý tới.

Trong động phủ, đại đạo chi âm và đại đạo khí tức lặng lẽ lan tỏa, kéo dài không dứt. ...

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, trên Lăng Tiêu Điện.

Lần này, số lượng người tụ tập thương nghị không nhiều, chỉ có Đế Tuấn, Thái Nhất, Bạch Trạch, Ngu Cương cùng mười mấy vị Yêu

Thánh, còn các Yêu Tộc khác không có tư cách tham dự cuộc họp cao tầng này.

"Bạch Trạch, gần đây tình hình khôi phục của Yêu tộc thế nào rồi?" Sau một hồi lâu, Đế Tuấn nhìn về phía Bạch Trạch, nhàn nhạt mở miệng.

Bạch Trạch giỏi về đạo này, cho nên rất nhiều việc Đế Tuấn đều giao cho Bạch Trạch làm.

Gần đây hắn lại bế quan, lần này xuất quan liền bắt đầu tiếp nhận lại.

Trong một khoảng thời gian tương đối dài tiếp theo, Yêu tộc đều cần hưu dưỡng sinh tức.

"Hồi Thiên Đế, Yêu tộc hiện tại đã khôi phục gần chín thành nguyên khí, cũng không có gì đáng ngại.

Thương thế của trung cao tầng khôi phục cũng không tệ, tin rằng chỉ cần thêm vài nguyên hội nữa, Yêu tộc liền có thể hoàn toàn khôi phục..." Bạch Trạch nghe vậy, lập tức chắp tay cung kính nói.

Yêu tộc tuy tổn thất nghiêm trọng hơn Vu tộc, nhưng tổng thể khôi phục không tệ, lại có mấy nguyên hội thời gian liền có thể hoàn toàn khôi phục, cũng coi như nhanh chóng.

"Như thế là tốt, việc khôi phục và nâng cao Yêu tộc, vẫn phải khẩn trương..." Đế Tuấn gật đầu.

"Thiên Đế, lần này tuy rằng Yêu tộc khôi phục không chậm, tình huống cũng chuyển biến tốt, nhưng Bàn Cổ Chân Thân của Vu tộc quá mức vô địch, vẫn gây ảnh hưởng cực lớn cho vô số tộc nhân Yêu tộc, nỗi sợ hãi trong lòng e rằng khó có thể tiêu trừ, ngày sau nếu gặp lại, sợ là không dễ xử lý..." Bạch Trạch thần sắc ngưng trọng, nhìn Đế Tuấn trên đế vị, mở miệng nói.

Nghe vậy, chúng Yêu Thần, Yêu Thánh đều gật đầu, vấn đề này nói nhỏ cũng không nhỏ.

"Vấn đề này Trẫm cũng đã suy xét, những năm bế quan, Trẫm cũng không bỏ bê việc hoàn thiện Yêu tộc đại trận.

Đã Bàn Cổ Chân Thân mạnh mẽ lưu lại nhiều ảnh hưởng cho Yêu tộc ta như vậy, thì ta liền dùng Yêu tộc đại trận để lấy lại lòng tin.

Truyền lệnh xuống, đợi khi Yêu tộc khôi phục, liền theo Trẫm đến Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, cùng diễn Tinh Đấu Đại Trận, vì Yêu tộc ta lấy lại lòng tin..." Đế Tuấn nhìn chúng Yêu Thần, Yêu Thánh, nhàn nhạt nói.

"Thần tuân chỉ!" Chúng Yêu Thần, Yêu Thánh chắp tay.

"Huynh trưởng, lần này Hồng Mông Tử Khí tiêu độn, đối với Yêu tộc ta ảnh hưởng cũng không nhỏ.

Tổ Vu Hậu Thổ kia thân mang một đạo Hồng Mông Tử Khí, có xác suất lớn chứng đạo thành Thánh, đến lúc đó Yêu tộc ta nguy rồi..." Thái Nhất thần sắc ngưng trọng, nhìn Đế Tuấn nói.

Hiện tại, Yêu tộc đang đối mặt với một vấn đề vô cùng gai góc.

"Hậu Thổ xác thực đặc thù, ta vốn tưởng rằng được Đạo Quân ban Hồng Mông Tử Khí thì không có khả năng thành Thánh, nhưng trên chiến trường, nàng cư nhiên dùng thân Tổ Vu thao khúng hai kiện linh bảo giao chiến.

Một tồn tại như vậy sẽ là đại họa của Yêu tộc ta..." Đế Tuấn thần sắc dị thường băng lãnh, trong mắt sát ý lẫm nhiên.

Nếu không phải bản thân có khả năng không phải đối thủ của Hậu Thổ, hắn thật muốn trực tiếp đi mạt sát nàng.

Nhưng một Đại Địa Tổ Vu có thể thao khống hai kiện linh bảo,

thực lực không ai biết mạnh đến mức nào, cho nên hiện tại muốn làm gì đó hiển nhiên không quá khả thi, dù sao ngay cả hắn tự mình xuất thủ cũng chưa chắc là đối thủ.

Về phần những tồn tại khác, e rằng càng không có khả năng.

Biện pháp duy nhất có khả năng là dùng Yêu tộc đại trận oanh sát Hậu Thổ, nhưng Yêu tộc bày trận thì Vu tộc cũng sẽ bày trận, đến lúc đó hai tộc đại chiến, sợ là sẽ bị thiên khiển.

Chuyện như vậy hắn cũng không dám thử.

Kế sách hiện nay, chỉ có thể nỗ lực trên bản thân mình.

"Đã như vậy, ta hà cớ gì không..." Trên mặt Thái Nhất lóe lên một tia sát ý.

"Không được!

Hậu Thổ lúc này thực lực rất mạnh, vi huynh tự mình đi trước cũng chưa chắc là đối thủ, những tồn tại khác của Yêu tộc lại càng không thể.

Đến lúc đó mạt sát không thành, lại gây ra đại chiến, sợ sẽ bị thiên khiển..." Đế Tuấn nghe vậy, lập tức ngăn cản ý định nguy hiểm của Thái Nhất.

Muốn mạt sát Hậu Thổ không thành, chẳng những có người vẫn lạc, còn tạo cớ cho Vu tộc công đánh Yêu tộc, sự tình sẽ càng thêm khó khăn.

Cho nên cách này không thể thực hiện.

Thái Nhất nghe vậy, chuyện này chỉ có thể thôi, hắn cũng rõ Hậu Thổ lúc này thực lực ra sao.

Tổ Vu thực lực vốn đã thập phần khủng bố, lại cộng thêm hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, không biết còn thủ đoạn nào khác không,

nếu có thì thật sự là đi bao nhiêu chết bấy nhiêu.

Chuyện này muốn làm như vậy xác thực không quá khả thi, cho nên đại ca nói như thế cũng không sai.

"Hiện nay Hồng Mông Tử Khí không thành, con đường thành Thánh đã không còn khả năng.

Hiện tại tu vi vi huynh so với Hậu Thổ, ngược lại cũng không bị kéo giãn quá nhiều.

Vi huynh định mượn nhờ Pháp Tắc Chi Đạo của Đạo Quân, đi nhanh hơn trên con đường Pháp Tắc Chứng Đạo.

Chỉ cần có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hết thảy đều có cơ hội.

Nếu không, đợi Hậu Thổ chứng đạo trước, tình huống của ta sẽ không lạc quan như vậy, chuyện này vi huynh bắt buộc phải đi." Đế Tuấn đôi mắt khẽ híp, nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, trầm giọng nói.

Nghe vậy, Thái Nhất cùng chúng Yêu Thần, Yêu Thánh sôi nổi đứng dậy, hướng về phía Đế Tuấn chắp tay, không có ngôn ngữ.

Hồi lâu sau, Đế Tuấn thu hồi ánh mắt, phân phó đại phương châm tiếp theo, liền giao cho chúng Yêu Thần và Yêu Thánh đi chấp hành.

Thái Nhất tiếp tục bế quan, Đế Tuấn thì bắt đầu hoàn thiện Yêu tộc đại trận.

Yêu tộc lúc này, các phương diện đều đang không ngừng tiến triển. ...

Thời gian thấm thoắt, lại ba nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Dưới chân núi Bất Chu, Vu tộc, trong Bàn Cổ Điện.

Thập Nhị Tổ Vu tề tụ tại đây, Hậu Thổ lần này cũng vừa mới

xuất quan.

Hiện tại nàng tham ngộ toàn bộ là Luân Hồi chi đạo, chủ tu nó, Thổ chi đại đạo bẩm sinh ngược lại thành phụ tu.

Dưới sự lý giải hiệp trợ của Thanh Minh, Luân Hồi chi đạo của nàng tiến triển thập phần nhanh chóng, đã ngang bằng với cảnh giới hiện tại.

Cũng chính vì thế, lần này vừa mới xuất quan, nàng liền tham dự cuộc họp Tổ Vu.

"Ba nguyên hội, Yêu tộc khôi phục ngược lại nằm ngoài dự liệu của ta, hiện nay Yêu tộc đã khôi phục toàn bộ nguyên khí.

Không chỉ như thế, gần đây Yêu tộc điều động thường xuyên, trong Thiên Đình có tinh thần chi lực giáng lâm, cổ kế là đang hoàn thiện đại trận...

Yêu tộc đại trận cũng không yếu, nếu tiếp tục cường hóa, ngày sau cũng sẽ vô cùng khó đối phó.

Bàn Cổ Chân Thân uy lực tuy khủng bố, nhưng đối với Thập Nhị Tổ Vu mà nói cũng có tổn thương không nhỏ, chỉ có thể coi là sát thủ giản để sử dụng...

Hiện tại Vu tộc đại trận các phương diện cũng cần hoàn thiện, quan trọng nhất là vấn đề đại trận gây thương hại cho Thập Nhị Tổ Vu..." Đế Giang nhìn chúng Tổ Vu, thần sắc nghiêm túc nói ra vấn đề quan trọng.

"Về vấn đề này, ta cũng tham ngộ hồi lâu, nhưng tạm thời không có biện pháp nào thật tốt..." Cú Mang lắc đầu nói.

Chúc Cửu Âm, Huyền Minh cùng các Tổ Vu khác thấy thế cũng không mở miệng.

Muốn hoàn thiện, đâu có dễ dàng như vậy.

Mất cả ngàn nguyên hội Thập Nhị Tổ Vu mới chưởng khống đến mức độ hiện tại, muốn trong vài nguyên hội ngắn ngủi hoàn thiện khuyết điểm này là không quá khả thi, chuyện này chỉ có thể từ từ thăm dò mới được.

"Hưu!" Đúng lúc này, Hậu Thổ nhìn thoáng qua các ca ca tỷ tỷ đang cau mày, trên gương mặt xinh đẹp nở nụ cười yên nhiên, tay ngọc phất một cái, một đạo kim quang lóe lên, lập tức ở trung tâm nơi chúng Tổ Vu ngồi bắt đầu diễn hóa.

Thấy thế, chúng Tổ Vu nhíu mày, bởi vì nơi kim quang diễn hóa chính là Vu tộc trấn tộc đại trận – Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Duy nhất bất đồng là, đại trận lúc này tạo thành bởi mười hai lá cờ Thần Ma màu đen (Thần Ma Phiên Kỳ), chứ không phải Tổ Vu.

"Tiểu muội, đây là?!" Đế Giang thần sắc ngưng trọng, nhìn về phía Hậu Thổ, ẩn ẩn đã đoán được gì đó.

"Đạo Quân truyền xuống phương pháp giải quyết Vu tộc đại trận, tiểu muội tham ngộ hồi lâu, đã hoàn toàn chưởng khống.

Chương 107

Việc luyện chế mười hai lá Thần Ma Phiên Kỳ, cách bố trí vân vân, đều đã nắm rõ...” Hậu Thổ nghe vậy, chậm rãi mở miệng nói.

Chúng Tổ Vu nghe thế, mắt lập tức sáng lên.

“Tốt, quá tốt rồi!” Đế Giang thần sắc vui vẻ, cười to nói: “Đã như vậy, tiếp theo chuyện này liền giao cho tiểu muội, chúng ta sẽ toàn lực hiệp trợ tiểu muội!” “Vâng!” Chúng Tổ Vu đáp.

Đế Giang hài lòng gật đầu, sau đó lại cùng chúng Tổ Vu thương nghị đại phương hướng phát triển của Vu tộc, rồi mỗi người đứng dậy rời đi. ...

Hậu Thổ đã hoàn toàn lĩnh ngộ cách luyện chế, bố trí, phương vị của Thần Ma Phiên Kỳ mà Thanh Minh truyền xuống, cho nên thao tác cũng không quá khó, lại có các Tổ Vu khác hiệp trợ, tập trung tài nguyên cả Vu tộc.

Trong hai nguyên hội ngắn ngủi, mười hai lá Thần Ma Phiên Kỳ liền toàn bộ chế tác xong, các phương diện hoàn thiện cũng được nâng cao trong tay Hậu Thổ, lúc này có thể thử nghiệm mượn vật này bố trận.

Cho nên, Đế Giang liền vung tay, mang theo Thập Nhị Tổ Vu về Bách Vạn Đại Sơn, bắt đầu dùng Thần Ma Phiên Kỳ diễn luyện lại đại trận, hoàn thiện đại trận, tin rằng uy lực đại trận và tổn thương đối với Tổ Vu sẽ có sự cải biến. ...

Bên ngoài Bất Chu Sơn, Phượng Tê Sơn.

Trong động phủ.

Nữ Oa tú mi bỗng nhiên nhíu lại, cảm ngộ huyền diệu trong lòng

đột ngột dừng lại, không thể tiếp tục tham ngộ.

"Chẳng lẽ cơ duyên thành Thánh của ta sắp đến?" Nữ Oa thầm nghĩ một tiếng.

Tuy không dám khẳng định, nhưng một tia cảm ứng trong lòng lúc này cũng nói rõ đây xác thực là cơ duyên, nhưng rốt cuộc có phải là cơ duyên thành Thánh hay không thì khó nói.

Đạo Quân chỉ nói thời cơ chưa tới, nhưng lại không nói phải đợi bao lâu?

Từ lần ở Hỗn Nguyên Cung đến nay cũng đã gần mười nguyên hội, sự chờ đợi như vậy nếu không phải nhờ tham ngộ Tạo Hóa chi đạo thì e rằng lại muốn nóng lòng.

Cho nên lần này trong lòng có một tia cơ duyên cảm ứng, cũng khó trách nàng nghĩ đến cơ duyên thành Thánh.

Đợi nhiều nguyên hội như vậy, nói không sốt ruột thành Thánh là giả.

Bất quá nàng tin rằng Tam Thanh và Tây Phương nhị vị còn sốt ruột hơn nàng, càng muốn thành Thánh hơn.

Nhưng đã mấy chục nguyên hội mà một chút dấu hiệu thành Thánh cũng không có, quả là có chút kỳ quái.

Nữ Oa cũng không để ý suy nghĩ của Tam Thanh và Tây Phương nhị vị, sự tình quan trọng là thành Thánh, còn lại đều không sao cả, dù sao bọn họ cũng không có quan hệ gì với nàng.

"Lần này ở đây e rằng cũng khó suy đoán ra có phải cơ duyên thành Thánh hay không, bất quá, dù là bảo vật khác cũng có thể tăng thêm không ít thực lực tổng thể, cũng không tệ.

Đã như vậy, liền phải đi vào Hồng Hoang một chuyến..." Nữ Oa

nghĩ xong, thầm nhủ.

Cơ duyên lần này, bất kể có phải thành Thánh hay không, đều cần đi vào Hồng Hoang một chuyến.

Chỉ có xác định rõ ràng mới có thể khẳng định.

Nếu thật sự không phải, thì cơ duyên kia cũng có thể nâng cao thực lực, cũng là chuyện tốt.

Cho nên chuyến đi này nhất định phải đi.

"Ông!" Nghĩ xong, Nữ Oa chậm rãi mở mắt, kết thúc việc bế quan.

"Phốc!" Đúng lúc này, trong động phủ đột nhiên vang lên một tiếng động nhẹ, Nữ Oa nhìn theo tiếng động, lại thấy ca ca nhà mình bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thần sắc trắng bệch như giấy, đại đạo khí tức trên người hỗn loạn suy yếu, pháp tắc quanh thân không ngừng sụp đổ.

"Ca ca!" Nữ Oa kinh hô một tiếng, lập tức nhanh chóng đứng dậy đến bên cạnh Phục Hy, thần sắc lo lắng nhìn hắn.

Không biết ca ca nhà mình xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ vì bản thân tu hành đại đạo xảy ra sai sót dẫn đến đại đạo phản phệ?

Cũng có khả năng này, dù sao vô duyên vô cớ xuất hiện thương thế như vậy, thì khả năng lớn nhất là tu hành sai sót, bị đại đạo phản phệ nên mới trong khoảnh khắc chịu thương thế nặng nề thế này.

"Hô!" Hồi lâu sau, đại đạo khí tức hỗn loạn quanh thân Phục Hy mới chậm rãi tản đi, khí tức bản thân mới dần dần bình ổn lại.

Tuy rằng vẫn suy yếu, nhưng rốt cuộc không còn hỗn loạn nữa.

Vết máu nơi khóe miệng vẫn rõ ràng, gương mặt vẫn trắng bệch như giấy, tình huống xác thực không lạc quan.

Nữ Oa tuy lo lắng, nhưng lúc này cũng không có biện pháp nào tốt

hơn, ca ca đã bình ổn không ít, sự tình hẳn là đã ổn định.

"Ông!" Mi tâm khẽ động, Phục Hy chậm rãi mở hai mắt, trong đôi mắt thâm thúy thiên cơ dũng động, Tiên Thiên Bát Quái đồ án chậm rãi chuyển động, vô số thiên cơ hiển hóa, nhìn thấu vô số huyền diệu giữa thiên địa.

Nữ Oa thấy thế, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, đưa ra một tay, trong tay ngọc quang hoa lưu chuyển, ẩn chứa Tạo Hóa chi lực bàng bạc, sau đó bắt đầu truyền vào thân thể Phục Hy, trợ giúp hắn khôi phục.

Vừa rồi nàng không dám làm như vậy, nếu Phục Hy thật sự khi tu hành bị đại đạo phản phệ, thì lúc đó thêm một đại đạo khác xâm nhập sợ sẽ dẫn đến phiền toái lớn hơn, tình huống ca ca nhà mình sẽ càng tồi tệ.

Cho nên chỉ đành đợi Phục Hy bình ổn lại mới bắt đầu trợ giúp.

"Ca ca, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sao lại chịu thương thế như vậy?" Nữ Oa mặt đầy vẻ lo âu, nhìn Phục Hy hỏi.

"Lần này vi huynh lỗ mãng, không tự lượng sức mình tự thân diễn toán phương hướng cơ duyên thành Thánh của muội, nên chịu đại đạo phản phệ.

Cũng may thu tay kịp thời, nhưng chung quy vẫn bị thương..." Phục Hy khôi phục vài phần, nhìn Nữ Oa mỉm cười nói.

"Cái gì?!" Nữ Oa nhìn hắn, thần sắc chấn kinh, hồi lâu không nói nên lời.

Diễn toán phương hướng cơ duyên thành Thánh?

Chuyện như vậy sẽ chịu phản phệ lớn đến mức nào, Nữ Oa tuy không thể tưởng tượng, nhưng nhìn Phục Hy lúc này chỉ mới dòm ngó một tia, hoặc một tia cũng chưa nhìn thấy, liền ra nông nỗi này.

Nữ Oa tin rằng, nếu thật sự dòm ngó được nhiều, e rằng thật sự có khả năng vẫn lạc.

Một mặt cảm động vì ca ca diễn toán cơ duyên thành Thánh cho mình, một mặt lại cảm thấy ca ca quá lỗ mãng.

Chuyện như vậy sao có thể làm bừa?

Nếu không thu tay kịp thời, e rằng lúc này đều không thể ngồi đây nói chuyện.

"Ca ca sao có thể lỗ mãng như thế, cơ duyên thành Thánh chịu đại đạo thủ hộ, sao có thể tùy ý dòm ngó?

May mà thu tay kịp thời, nếu không thì..." Nữ Oa thần sắc lo lắng nhìn hắn, không nói tiếp được nữa.

Phục Hy nghe vậy cười cười, tịnh không đáp lời.

Hắn hiểu sự lo lắng của Nữ Oa, trong đáy mắt cũng có một tia cảm kích.

Cơ duyên thành Thánh của muội muội nhà mình vẫn luôn không rõ ràng, hắn có thể làm cũng chỉ có như vậy.

Tuy chịu thương thế không nhẹ, nhưng ít nhất cũng có chút thu hoạch.

Trầm ngâm một lát, hắn nhìn Nữ Oa chậm rãi nói: "Muội muội, lần này tuy chịu đại đạo phản phệ, thương thế không nhẹ, nhưng may là không uổng phí.

Trong khoảnh khắc ức vạn phần sát na kia, ta đã bắt đầu dòm ngó được một tia thiên cơ..." Nghe vậy, Nữ Oa lại lần nữa thần sắc chấn kinh nhìn hắn.

Trong tình huống như vậy mà ca ca nhà mình còn dòm ngó được một tia thiên cơ?

“Vậy, cơ duyên thành Thánh ở nơi nào?” Nữ Oa bình phục tâm tình, mở miệng hỏi.

Nếu có một phương hướng, xác thực sẽ dễ dàng hơn nhiều, cũng tiết kiệm được không ít thời gian, sẽ không phải đi lại không mục đích trong Hồng Hoang.

Nếu một tia cơ duyên trong lòng cảm ứng trùng khớp với phương hướng ca ca dòm ngó được, thì phần cơ duyên đó có khả năng cực lớn chính là cơ duyên thành Thánh.

Nhưng lúc này chưa thể xác định, chỉ có thể đi về phía Đông một chuyến rồi tính.

“Cụ thể nơi nào ngược lại chưa thể nhìn rõ, chỉ dòm ngó được thiên cơ chỉ hướng Đông phương...” Phục Hy thần sắc nghiêm túc nói, trong đôi mắt trán phóng quang mang thôi xán, đưa tay chỉ về phía Đông của Trung Ương đại lục.

Tuy không thể mười phần khẳng định ở đâu, Đông phương cũng thập phần rộng lớn, nhưng xác định được một phương vị đã là không tệ, cũng không thể dòm ngó quá nhiều.

Nữ Oa nghe thế, tú mi nhíu lại, ánh mắt cũng thuận theo hướng Phục Hy chỉ, nhìn về phía Đông của Trung Ương đại lục.

“Phía Đông Trung Ương đại lục sao...” Nữ Oa đôi mắt khẽ híp, trong miệng lẩm bẩm một câu.

Tuy chỉ biết phương hướng đại khái, nhưng tương đối mà nói đã không tệ, chỉ cần có một phương hướng xác định cũng không đến mức đi lại không mục đích.

Đến lúc đó lại xác định cơ duyên trong lòng, xem có phải ở Đông phương hay không, hết thảy liền có thể khẳng định.

“Đạo Quân nói thời cơ thành Thánh của muội muội chưa tới,

nhưng cũng không nói thời cơ còn bao lâu.

Lần này không định được thời cơ, muội muội ngược lại có thể đi về phía Đông tìm tòi nghiên cứu, cũng tốt hơn là khô tọa ở đây...” Phục Hy nhìn nàng chậm rãi nói.

“Muội muội chính có ý này.

Lần này tựa hồ có vài phần cảm giác cơ duyên, lại kết hợp với phương hướng ca ca suy tính, liền có thể xem tình huống, nếu nhất trí, cổ kế chính là cơ duyên thành Thánh...” Nữ Oa nói.

“Như thế thì quá tốt rồi...” Phục Hy cười nói.

Nếu thật sự là cơ duyên thành Thánh, thì muội muội liền có thể mượn cơ hội này chứng đạo, hết thảy đều nước chảy thành sông.

Nữ Oa nghe thế khẽ gật đầu.

“Đã như vậy, muội muội liền đi về phía Đông, xem thời cơ thế nào...” Nữ Oa quyết định, nhìn Phục Hy nói, trên gương mặt xinh đẹp mang theo một tia lo lắng.

“Không sao, cứ đi là được, chút thương thế này không đáng ngại, cơ duyên thành Thánh quan trọng hơn...” Phục Hy mỉm cười.

Tuy thương thế của hắn không nhẹ, nhưng lúc này có Nữ Oa hiệp trợ đã ổn định lại, về sau chỉ cần dành thời gian khôi phục là được, không cần lo lắng quá nhiều.

Thấy thần sắc kiên định trên mặt Phục Hy, Nữ Oa cũng không nói thêm nữa, khẽ gật đầu, cáo biệt Phục Hy rồi hướng về Trung Ương đại lục bay đi.

Phục Hy nhìn theo bóng Nữ Oa rời đi cho đến khi biến mất nơi chân trời mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Trong tay khẽ động, một cái Tiên Thiên Bát Quái đồ án xuất hiện,

Thái Cực Âm Dương Ngư lưu chuyển bên trong, diễn hóa vô tận thiên cơ.

Chỉ thấy trên Tiên Thiên Bát Quái đồ án xuất hiện mấy vết nứt sâu hoắm, chính là tình huống Bát Cổ Đồ Án bị hủy do tao ngộ đại đạo phản phệ trước đó.

"Hy vọng lần này có thể thuận lợi tìm được cơ duyên thành Thánh thì tốt..." Phục Hy nhìn đồ án rách nát trong tay, lẩm bẩm.

Vài nhịp thở sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Hồng Hoang, ánh mắt xuyên thấu vô tận thời không, thần sắc trên mặt nhìn không ra nông sâu, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Chương 108

...

Hồng Hoang, trên Đông Hải rộng lớn vô ngân.

Thanh Minh chậm rãi bước đi, không một tồn tại nào có thể phát hiện ra hắn.

Hắn chậm rãi đi về phía Đông, đã tiến được ức triệu dặm, không ngừng thâm nhập.

Chỉ trong vài nhịp thở, Thanh Minh liền vượt qua triệu triệu ức dặm, đến một địa đái nào đó sâu trong Đông Hải.

Nơi này đảo tự thưa thớt, nhìn qua cũng không có gì đặc sắc.

Thanh Minh đưa mắt quét qua, lập tức dừng lại trên hòn đảo lớn nhất trong số đó.

Đảo này diện tích rất lớn, bên trên có những ngọn núi không nhỏ, trong đó có một ngọn núi mang đại đạo chân danh, tên là Lưu Ba Sơn.

"Lưu Ba Sơn sao?!" Thanh Minh đôi mắt như trời quang, thần niệm dịch thấu, khẽ nói một tiếng, một bước đạp ra, đã đứng trên đảo.

Nhìn Lưu Ba Sơn, hồi lâu hắn không mở miệng.

"Hống!" Lúc này, trên Lưu Ba Sơn truyền đến một tiếng nộ hống, âm thanh như sấm sét chấn triệt tứ phương.

Ầm ầm!!!

Trên bầu trời đảo, mây đen ngưng kết, sấm chớp vang dội, lập tức mưa to gió lớn, vô số tiếng sấm vang lên trên Lưu Ba Sơn.

"Thật là một con Quỳ Ngưu!" Vài nhịp thở sau, Thanh Minh khẽ

gật đầu tán thán.

Trên Lưu Ba Sơn có một con thần thú toàn thân màu thanh thương, không có sừng, chỉ có một cái chân, trên người bầu bạn với nhật nguyệt thần quang, tiếng rống như sấm.

Tuy rằng chưa xuất hiện ở nơi khác trong Hồng Hoang, nhưng Thanh Minh đã biết thần thú này tên là Quỳ Ngưu, là lôi thú hiếm có trong Hồng Hoang.

Tuy lúc này thực lực không cao, chỉ có Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, nhưng rốt cuộc mới xuất thế không lâu, ngày sau trưởng thành cũng là một thần thú không tệ.

Thanh Minh thấy Quỳ Ngưu, ngược lại nảy sinh ý định thu làm tọa kỵ, lôi thú như vậy cũng khá phù hợp với hắn.

Nghĩ xong, Thanh Minh một bước đạp ra, đến trên Lưu Ba Sơn, cư cao lâm hạ, quan sát con Quỳ Ngưu to lớn trăm vạn trượng bên dưới.

"Hống!" Quỳ Ngưu lúc này hiển nhiên phát hiện ra Thanh Minh, nộ hống một tiếng, âm ba như sấm cuồn cuộn cuốn đi, khiến vô số hư không chấn động vặn vẹo.

Ầm ầm!!!

Đảo tự cuồng phong bạo vũ, trong khoảnh khắc như bị châm ngòi, không ngừng tàn phá.

Lúc này, trên bầu trời, trong mây đen ngưng kết, lôi đình không ngừng oanh lạc, bổ thẳng vào Thanh Minh.

"Ở trước mặt Bản tôn mà chơi lôi?" Thanh Minh trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười, tay vung lên, tất cả lôi đình đều tan biến, bao gồm cả mây đen, mưa to gió lớn trên bầu trời đều bị xua tan, hết thảy quy về thanh minh.

“Tài Lôi!” Đúng lúc này, Thanh Minh chỉ tay một cái, một đạo lôi đình từ cửu thiên rạch phá vô số hư không, khiến hết thảy trọng quy hỗn độn, vạn vật quy khư.

Lôi đình trực tiếp khóa chặt Quỳ Ngưu, thời không bị phong tỏa, căn bản không thể né tránh.

Trong đôi mắt to lớn của Quỳ Ngưu lộ ra vẻ kinh sợ, dưới lôi đình kia, nó cảm nhận được sự hủy diệt, cảm nhận được cái chết, cảm nhận được sức mạnh lôi đình khủng bố vô cùng vô tận, một đạo rơi xuống e rằng nó sẽ bị mạt sát.

Thanh Minh nhìn nó mỉm cười, tay khẽ động, lôi đình tiêu tán, quy về vô hình.

Quỳ Ngưu thầm thở phào nhẹ nhõm, may quá, không bị đạo lôi đình kia mạt sát.

“Quỳ Ngưu, Bản tôn là Thanh Minh Đạo Quân, hôm nay thấy ngươi có duyên với Bản tôn, thu làm tọa kỵ, ngươi có nguyện ý?” Thanh Minh nhìn nó nhàn nhạt hỏi.

Nghe vậy, Quỳ Ngưu lập tức quỳ xuống, làm chấn động cả hòn đảo, nước biển cuộn trào tứ phương.

Thanh Minh gật đầu khá hài lòng, Quỳ Ngưu nguyện ý làm tọa kỵ của hắn, đối với nó cũng là một cơ duyên.

Dị thú như vậy ngày sau muốn trưởng thành không dễ dàng, nhưng đi theo bên cạnh Thanh Minh thì không giống, ngày sau tu vi tiến triển cũng sẽ nhanh hơn nhiều.

Thanh Minh hiện tại liền có thể trực tiếp điểm hóa, giúp nó tu hành tốt hơn.

“Hưu!” Thanh Minh chỉ ra một ngón tay, một đạo lôi quang từ đầu ngón tay hắn bay ra, trực tiếp đi vào mi tâm Quỳ Ngưu.

“Tích lý ba lạp!!!” Từng trận tiếng động nhẹ phát ra từ người Quỳ Ngưu, toàn thân nó bao phủ trong lôi điện, vô số lôi quang cùng nhật nguyệt quang mang trên người giao chức.

Dần dần, thân thể Quỳ Ngưu bắt đầu thu nhỏ, sau đó hiển hóa ra bộ dáng một nam tử thanh niên.

Quỳ Ngưu hiện tại đang trong thời kỳ trưởng thành, tu vi không cao, diện mạo tự nhiên cũng không già.

“Quỳ Ngưu bái kiến lão gia!” Quỳ Ngưu được Thanh Minh điểm hóa, giảm bớt được thời gian tích lũy hóa hình, cũng không có hóa hình thiên kiếp giáng lâm, đối với nó đã là cơ duyên lớn, cho nên thập phần tình nguyện làm tọa kỵ cho Thanh Minh.

“Tốt, ngày sau tu vi của ngươi sẽ có đại đề thăng...” Thanh Minh vung tay, lại một đạo lôi đình đi vào mi tâm Quỳ Ngưu.

“Đa tạ lão gia!” Quỳ Ngưu bái tạ lần nữa.

Thanh Minh gật đầu nói: “Đi thôi!” “Vâng!” Quỳ Ngưu đáp một tiếng, lại lần nữa hóa thành bản thể, bất quá thân hình thu nhỏ không ít, lúc này chỉ còn cỡ trăm trượng.

Thanh Minh cười cười, đáp xuống lưng Quỳ Ngưu, sau đó Quỳ Ngưu trực tiếp đằng không bay lên, dưới chân sinh tường vân, chở hắn đi.

“Hưu!” Thanh Minh vung tay, thu hòn đảo kia vào.

“Lão gia, đi về đâu?” Quỳ Ngưu hỏi.

“Rời khỏi Đông Hải, trực tiếp đi về phía Bắc...” Thanh Minh nói.

“Vâng!” Quỳ Ngưu ứng tiếng, chở Thanh Minh rời khỏi Đông Hải. ...

Hồng Hoang, Trung Ương đại lục, địa phận Bất Chu Sơn.

Tại một khu vực nọ.

"Ông!" Hư không khẽ chấn động, khoảnh khắc tiếp theo một đạo thiến ảnh từ trong đó bước ra, chính là Nữ Oa từ Phượng Tê Sơn đến.

"Bất Chu Sơn chi địa, quả thực không tầm thường..." Nữ Oa nhìn Thiên Trụ Bất Chu Sơn, miệng nói một tiếng, lại nhìn thoáng qua Hậu Thổ bộ lạc cách đó hàng ức triệu dặm, rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục đi về phía Đông, không trì hoãn ở đây quá lâu.

Cùng lúc đó, trong Hậu Thổ bộ lạc.

Hậu Thổ nhìn thoáng qua nơi này, tú mi nhíu lại: "Vừa rồi là bóng dáng Nữ Oa tỷ tỷ?" Tuy trong lòng khó hiểu nhưng nàng cũng không tìm hiểu sâu, tiếp tục tu hành, hiện tại thời cơ vô cùng quan trọng, không thể lãng phí.

Về phần có phải Nữ Oa tỷ tỷ hay không cũng không sao cả, chắc là đi du lịch Hồng Hoang, không có quan hệ quá lớn. ...

Nữ Oa một đường đi tới, hoặc đi bộ, hoặc phi hành, tốc độ đều không nhanh.

Bất quá với tu vi thực lực của nàng, muốn phát hiện tung tích nàng, trong Hồng Hoang cũng chỉ có vài vị kia.

Còn các tu sĩ khác căn bản không thể phát hiện thân ảnh nàng.

"Trong Hồng Hoang, sát lục nhiều vô kể, vô luận là Vu Yêu thực lực cường hãn, hay tiên thiên chủng tộc thực lực yếu nhỏ, hoặc là bách tộc tích nhật, tam tộc, không ai không như thế...

Tiên thiên chủng tộc với nhau, không thể hòa bình chung sống..." Nữ Oa nhìn một số tình hình trong Hồng Hoang, lắc đầu khẽ than.

Trong Hồng Hoang, vô luận tu sĩ hay chủng tộc đều không ngừng tranh đoạt tài nguyên, tranh đoạt địa bàn, chuyện sát lục xảy ra như

cơm bữa.

Vô số năm qua vẫn luôn như thế.

Nữ Oa tính tình hòa thiện, thấy nhiều chuyện như vậy trong lòng cũng có chút không đành, nhưng những chuyện này dù là nàng cũng không thể xen vào.

Dù sao đây là chuyện của bản thân tu sĩ hoặc giữa các chủng tộc, nàng cũng không có quyền can thiệp.

Trong lòng mang tâm sự, Nữ Oa một đường đi về phía Đông, ngồi trên tầng mây, tốc độ không nhanh.

Thời gian thấm thoắt, đã hơn ngàn năm trôi qua.

Đi lại trong Hồng Hoang, nhìn hết thảy sát lục và sự tình, Nữ Oa lúc này cũng không rõ mình đã đến khu vực nào.

Chỉ biết một đường đi về phía Đông, tuy tốc độ không nhanh nhưng mấy trăm năm qua với tu vi của nàng cũng đã đi qua không ít khu vực.

Nữ Oa dừng thân hình, nhìn về phía địa giới này, chỉ thấy nơi đây là một dãy núi ức triệu dặm, nàng đang ở trong một sơn cốc cực kỳ rộng lớn.

Trong sơn cốc linh thực vật mậu thịnh, còn có một hồ nước khổng lồ, linh khí ngưng kết, ngược lại là một nơi không tệ.

Nữ Oa thấy thế, trong lòng khẽ động, tựa hồ có chút cảm ứng bị lay động, liền hạ đám mây, đáp xuống trong sơn cốc. ...

Ngoài Đông Hải, Quỳ Ngưu chở Thanh Minh nhanh chóng tiến về phía trước.

Tuy thực lực trong Hồng Hoang không mạnh, nhưng dưới sự điểm hóa của Thanh Minh, đã sắp bước vào tồn tại Đại La Kim Tiên.

Quan trọng là tốc độ đi đường của Quỳ Ngưu không chậm, ngắn ngủi tám trăm năm đã rời khỏi Đông Hải, đi về phía Bắc hơn bốn trăm năm.

Tuy không phát hiện dị thường, nhưng lão gia đã phân phó, nó tự nhiên sẽ không hỏi, cứ tiếp tục đi là được.

"Thời cơ, ngược lại cũng không sai biệt lắm..." Thanh Minh ánh mắt xuyên thấu vô số thời không, rơi vào trên người Nữ Oa, chậm rãi mở miệng nói.

Quỳ Ngưu nghe vậy tuy không hiểu, nhưng cũng không dám hỏi, chỉ một đường chở Thanh Minh đi về phía Bắc. ...

Trong sơn cốc.

Nữ Oa chậm rãi từ hư không hạ xuống, trong đôi mắt đẹp quang hoa lưu chuyển, quét qua nơi này một vòng, sau đó đi đến một chỗ ngồi xếp bằng xuống, tiếp tục suy tư.

Đoạn thời gian này Nữ Oa đi trong Trung Ương đại lục, cũng nhìn thấy không ít tình hình, trong lòng lược có sở tư.

Chỉ bất quá hiện tại tuy có sở lĩnh ngộ, nhưng vẫn có một tia cảm giác không nói rõ được, nhất thời chưa thể lĩnh ngộ.

"Thời cơ, Tạo Hóa..." Tuy đã minh ngộ mấu chốt đại đạo thành Thánh của bản thân, nhưng vấn đề là hiện tại Tạo Hóa chi đạo cũng đình trệ, thời cơ cũng chưa đến, trong lòng lúc này xác thực có chút không rõ.

Chương 109

"Tạo Hóa chi đạo..." Nữ Oa vung tay, pháp tắc và quy tắc bốn phía dao động, một cỗ khí tức Tạo Hóa nồng đậm từ trên người lan tỏa.

"Tạo Hóa!" Nhìn Tạo Hóa chi đạo trước mắt không ngừng giao chức diễn hóa, Tạo Hóa đại đạo ẩn chứa vô tận sinh cơ lúc này hiển hiện rõ ràng trong mắt Nữ Oa.

Đột nhiên, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa sáng lên quang hoa thôi xán, trong lòng tựa hồ có cảm giác thanh minh chưa từng có, đối với lĩnh ngộ Tạo Hóa chi đạo dường như cũng đạt đến cảnh giới cao hơn.

"Tạo Hóa, Tạo Hóa, đã là Tạo Hóa, vậy nhất định phải lấy 'Tạo' làm chủ.

Đã như vậy, ta sao không lấy đây làm điểm bắt đầu, thử nghiệm pháp môn trong lòng?

Cái gọi là Đạo sinh Âm Dương, Âm Dương diễn sinh vạn vật, Tạo Hóa chi đạo cũng là như thế..." Nữ Oa trong lòng vô cùng trong trẻo, nhất thời đã lĩnh ngộ được không ít đại đạo chí lý.

Quan trọng nhất là cảm giác cơ duyên trong lòng lúc này lại rõ ràng thêm vài phần, kết hợp với tình huống hiện tại, Nữ Oa đâu còn không biết cơ duyên này chính là cơ duyên thành Thánh.

Chuyến đi về phía Đông rốt cuộc đã ngộ được cơ duyên thành Thánh, chỉ cần ngộ thấu một tầng kia là có thể mượn đó chứng đạo thành Thánh. ...

Ngoài sơn cốc, một nơi nào đó trong hư không.

Thanh Minh nhìn tình huống của Nữ Oa lúc này, không khỏi khẽ gật đầu, đã ngộ được một tầng, thời gian chứng đạo đã không xa.

Hiện tại chưa phải lúc giúp nàng, đợi nàng minh ngộ thêm chút nữa rồi tính.

Quỳ Ngưu không biết Nữ Oa, chỉ biết đây là một vị tồn tại thập phần khủng bố, lúc này không dám mở miệng, chỉ đứng trong hư không chờ đợi chỉ lệnh tiếp theo của Thanh Minh. ...

Trong sơn cốc.

Sau khi trong lòng minh ngộ cơ duyên thành Thánh, Nữ Oa liền bắt đầu ngộ thấu một tầng đại đạo huyền diệu không nói rõ kia.

Đôi mắt đẹp của nàng lưu chuyển quang hoa, chậm rãi quét qua những linh thực vật tràn đầy sinh cơ nơi này, cuối cùng rơi vào hồ nước kia.

Trong lòng đã hiểu, nàng chậm rãi đứng dậy, đi về phía hồ nước, chốc lát đã đến trước hồ.

Nàng đưa tay điểm vào một cây ngô đồng trước hồ, trên đầu ngón tay lưu chuyển Tạo Hóa pháp tắc, ẩn chứa Tạo Hóa chi lực tinh thuần cùng vô tận sinh cơ, trong nháy mắt liền điểm hóa cây ngô đồng.

"Ông!" Chỉ thấy trên cây ngô đồng thần quang lóe lên, sau đó hóa thành một nữ tử diệu linh.

"Bái kiến nương nương!" Ngô Đồng bái lạy Nữ Oa.

Nữ Oa lại không để ý, chỉ trầm tư nhìn Ngô Đồng, trong mắt đại đạo pháp tắc giao chức, tựa hồ trong nháy mắt đã thanh minh không ít, cảm giác huyền chi hựu huyền trong lòng cũng rõ ràng thêm vài phần.

"Nương nương, có chỗ nào không ổn sao?" Ngô Đồng thần sắc khẽ biến, cung kính hỏi.

"Không có gì, đi đi!" Nữ Oa mỉm cười tuyệt đẹp, nói.

Ngô Đồng hành lễ rồi phiêu nhiên rời đi.

“Tuy rằng điểm hóa không phải là chân chính Tạo Hóa chi đạo, nhưng chung quy cũng là một con đường Tạo Hóa, xem ra suy đoán trước đó của ta không sai...” Nữ Oa thu hồi ánh mắt, chậm rãi nói.

Dùng Tạo Hóa chi đạo tạo ra sinh linh, kỳ thực Nữ Oa sớm đã có cách, nhưng chưa thực thi mà thôi.

Hiện tại đã có cảm ngộ, vậy thử một lần thì sao?

Sau khi điểm hóa Ngô Đồng, cảm giác không nói rõ trong lòng lại rõ ràng thêm vài phần, tuy chỉ là điểm hóa, tịnh không phải chân chính Tạo Hóa chi đạo, nhưng cũng cho nàng thấy một phương hướng, xác định suy nghĩ trong lòng không sai.

Nghĩ xong, Nữ Oa ngồi xổm trước hồ, vung tay nhiếp lấy một ít đất bùn và nước hồ, sau đó thi triển đại pháp lực, Tạo Hóa pháp tắc và Tạo Hóa chi lực không ngừng triển khai, nhào nặn đất bùn trong tay theo ý nghĩ trong lòng.

“Hưu!” Một lát sau, Nữ Oa vung tay, một đạo Tạo Hóa thần quang huyến lệ lóe lên, vật bằng đất trong tay hấp thu thần quang rồi rơi xuống đất, bắt đầu lay động, tựa hồ sắp đản sinh.

“Bành!” Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, một tiếng nổ nhẹ vang lên, vật bằng đất vỡ vụn trong nháy mắt, lại hòa vào trong hồ.

Nữ Oa thấy thế, tú mi khẽ nhíu, trên mặt lộ vẻ suy tư.

“Xem ra chỉ có Tạo Hóa pháp tắc và Tạo Hóa chi lực, nếu không có Tiên Thiên Chi Thổ và Tiên Thiên Chi Thủy thì cũng không thành sinh linh, không thể tạo hóa ra được...” Một lát sau, Nữ Oa có sở minh ngộ, trong mắt lóe lên tinh mang.

“Ông!” Nữ Oa khẽ động tâm niệm, lật tay lấy ra một ít Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy.

Đây là vật nàng lấy được ở Phân Bảo Nhan, lúc này dùng để sáng

tạo sinh linh là tốt nhất.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng ẩn chứa sinh cơ bàng bạc, lại là vật tiên thiên, tự nhiên bất phàm.

Còn Tam Quang Thần Thủy gồm Kim sắc Nhật Quang Thần Thủy, Ngân sắc Nguyệt Quang Thần Thủy và Tử sắc Tinh Quang Thần Thủy.

Ba loại thần thủy này tách riêng đều có hiệu quả khiến tu sĩ sợ hãi: Nhật Quang Thần Thủy tiêu mòn huyết tinh cốt nhục, Nguyệt Quang Thần Thủy hủ thực nguyên thần hồn phách, Tinh Quang Thần Thủy thôn giải chân linh thức niệm.

Nhưng một khi hợp tam vi nhất, lại trở thành đệ nhất thánh dược trị liệu.

Có hai loại tiên thiên bảo vật này, cộng thêm Tạo Hóa chi đạo của Nữ Oa, đủ để sáng tạo sinh linh.

"Như thế hẳn là không thành vấn đề rồi..." Nữ Oa mỉm cười.

Nàng bắt đầu động thủ, lợi dụng Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhưỡng, nhào nặn theo phương thức vừa rồi, bắt đầu sáng tạo sinh linh.

Vô tận Tạo Hóa pháp tắc và Tạo Hóa chi lực trút xuống từ đầu ngón tay, khiến vật bằng đất trong tay có sinh khí, khí tức sinh mệnh dần dao động, cho đến khi hoàn toàn đản sinh.

"Ông!" Một lát sau, Nữ Oa vung tay, vật bằng đất rơi xuống hóa thành sinh linh.

Đầu có sừng, mặt rộng, sừng cong hướng ra ngoài và lên trên, cổ dài vừa phải, thân dài hình ống tròn, cơ bắp đầy đặn, tứ chi rắn chắc, móng chẻ đôi, đuôi dài, mũi to, mắt to, tràn ngập ánh sáng trung hậu thiện lương.

Nữ Oa hài lòng mỉm cười, mở miệng nói: "Sinh linh đầu tiên ta sáng tạo, ban tên là Ngưu!" "Tạ nương nương!" Ngưu bái lạy.

Nữ Oa gật đầu, lại tiếp tục sáng tạo.

Một lần này, nàng liên tiếp sáng tạo thêm năm loại sinh linh, đặt tên là: Dương (Dê), Mã (Ngựa), Kê (Gà), Cẩu (Chó), Trư (Lợn).

Sáu loại sinh linh này chính là Lục súc ngày sau.

Trâu kéo xe cày ruộng, ngựa thồ nặng đi xa, dê cung cấp vật tế, gà báo sáng, chó giữ nhà, lợn dùng cho tiệc tùng.

Sự phân công và đặc điểm như vậy phát huy tác dụng quan trọng về sau.

Nhìn Lục súc được tạo ra từ thần vật và Tạo Hóa pháp tắc, Nữ Oa vô cùng hài lòng.

Nàng thầm nghĩ suy đoán trong lòng quả nhiên không sai.

Chỉ có sáng tạo mới là chân chính Tạo Hóa chi đạo.

Bởi vì sau khi tạo ra Lục súc, Nữ Oa cảm giác rõ ràng màn sương mù trong lòng đã rõ ràng hơn nhiều, sự vận dụng và chưởng khống Tạo Hóa pháp tắc cũng được nâng cao vài phần.

"Nương nương!" Lục súc nhìn nhau, Ngưu mở miệng.

Nữ Oa cười càng tươi: "Đi đi!" "Vâng, nương nương!" Lục súc bái lạy rồi quay người đi vào dãy núi phía sau, ngày sau cũng sẽ hòa nhập vào trong thiên địa.

Nữ Oa thu hồi ánh mắt, trên mặt lược có vẻ suy tư.

Đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về một hướng, nở nụ cười tuyệt mỹ.

Khoảnh khắc sau, một con thần thú thanh thương sắc chở Thanh

Minh chậm rãi từ hư không hạ xuống.

Quỳ Ngưu hóa thành thanh niên rồi lui ra xa.

"Đạo Quân!" Nữ Oa mở miệng chào.

Thanh Minh gật đầu, nhìn về hướng Lục súc rời đi, hết thảy đều đã rõ ràng trong lòng.

Nữ Oa đã bỏ không ít công phu lên Lục súc, Tạo Hóa chi đạo của nàng lúc này đã đạt đến mức độ cực kỳ tinh thâm.

"Sáu vị sinh linh này cũng không tệ..." Thanh Minh gật đầu nói.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Tam Quang Thần Thủy cộng thêm Tạo Hóa đại đạo của Nữ Oa, Lục súc này xác thực là sinh linh độc hữu trong Hồng Hoang.

Nữ Oa hàm tiếu: "Lần này thử nghiệm suy nghĩ trong lòng, ngược lại không sai, tạo ra sinh linh như vậy cũng ấn chứng Tạo Hóa chi đạo của bản thân.

Tạo Hóa Tạo Hóa, chung quy phải như thế mới là Tạo Hóa..." Thanh Minh gật đầu không nói.

"Đạo Quân, Hồng Hoang là Tiên Thiên chi địa, nếu có Hậu Thiên chủng tộc đăng lâm, liệu có gây ảnh hưởng đến Hồng Hoang?" Nữ Oa hỏi.

Hồng Hoang toàn là tiên thiên sinh linh, những kẻ thực sự có thể gọi là hậu thiên sinh linh cũng chỉ có Lục súc vừa được tạo ra.

Nhưng Lục súc số lượng cực ít, tự nhiên không ảnh hưởng.

Nhưng nếu cả một Hậu Thiên chủng tộc đăng lâm thì sao?

Điểm này nàng không rõ, thậm chí còn chưa biết phải sáng tạo Hậu Thiên chủng tộc gì, chỉ cảm thấy phương hướng này có lẽ là cơ duyên thành Thánh, nhưng cụ thể ra sao vẫn chưa hoàn toàn minh ngộ.

“Hồng Hoang vô ngân, vô biên vô tế, hải nạp bách xuyên hữu dung nãi đại, có thể bao dung hết thảy.

Đã có Tiên Thiên chủng tộc thì có thể có Hậu Thiên chủng tộc.

Tạo một Hậu Thiên chủng tộc trong Hồng Hoang tịnh không có gì không ổn...” “Hơn nữa, vạn tộc lâm lập, thích giả sinh tồn, chỉ cần có thể sinh tồn trong Hồng Hoang thì đều hợp hồ thiên địa vận hành.

Cách nghĩ của ngươi là khả thi, nhưng cụ thể làm thế nào còn ở nơi ngươi...” Thanh Minh cười nói.

Nữ Oa nghe vậy gật đầu, nhưng rốt cuộc phải làm thế nào, sáng tạo Hậu Thiên sinh linh ra sao thì vẫn chưa minh ngộ.

“Đạo sinh Âm Dương, Âm Dương diễn vạn vật, hiện tại ngươi chỉ nhìn thấy một mặt, lại chưa thấy mặt còn lại.

Tiên Thiên và Hậu Thiên cũng giống như Âm Dương.

Hiện tại ngươi chỉ nhìn Tiên Thiên, đối với Hậu Thiên không có quá nhiều lý giải...” “Trong lòng tuy có minh ngộ nhưng chưa đủ, như hôm nay thời cơ đã đến, Bản tôn liền trợ ngươi một tay, cộng diễn Âm Dương, để ngươi minh ngộ hết thảy!” Thanh Minh thấy thần sắc nàng liền biết nàng chưa lý giải được việc Hậu Thiên, liền quyết định giúp nàng một tay.

Nữ Oa nghiêm túc gật đầu.

Lập tức, hai người ngồi xếp bằng, Thanh Minh diễn hóa là Dương, Nữ Oa diễn hóa là Âm.

Nhưng trong Âm của Nữ Oa lại diễn hóa Tiên Thiên, trong Dương của Thanh Minh lại diễn hóa Hậu Thiên, lúc này Âm Dương cộng diễn, cùng thúc đẩy Tiên Thiên và Hậu Thiên.

Chương 110

Trong nhất thời, hai người dung hợp vào nhau, hết thảy đều giao dung, phảng phất đắm chìm trong một trạng thái tuyệt diệu.

Từ một phương diện nào đó, sự thần giao như vậy cũng giúp Nữ Oa lý giải hết thảy tốt hơn.

Tại một sơn cốc nọ ở phương Đông.

Theo Thanh Minh và Nữ Oa cùng diễn âm dương, thần giao lý giải, Thanh Minh dần dần dẫn dắt, lý giải những sự tình hậu thiên.

"Đông!

Đông!

Đông!" Lúc này, sau khi bản nguyên Thanh Minh cùng Nữ Oa giao dung, trong Hồng Hoang vang lên từng trận Đại Đạo chi âm.

Giữa thiên địa, vô số âm dương pháp tắc cùng bản nguyên âm dương tuôn trào, không ít sinh linh đều được lợi ích, đồng thời cũng đang suy đoán, vì sao lần này sự tình phát sinh lại đột nhiên như vậy?

Phục Hy lúc này thầm thôi diễn, tuy khó có thể nhìn thấu quá nhiều, nhưng cảm nhận trực tiếp về âm dương, y giác sự này có lẽ liên quan đến muội muội.

Còn về việc cuối cùng có thành Thánh được chăng, phải xem cơ duyên tạo hóa.

Phục Hy trong lòng thầm hiểu, bèn cũng mượn âm dương pháp tắc tu hành, tuy không chủ tu âm dương chi đạo, nhưng âm dương chi đạo đối với thiên cơ chi đạo mà nói, có sự trợ giúp không nhỏ.

Lúc này có cơ hội, y không thể nào bỏ qua, bèn bắt đầu tu hành

tham ngộ.

Trong sơn cốc.

Nữ Oa tuy có phần thẹn thùng về chuyện thần giao, nhưng Đạo Quân lúc này hoàn toàn dẫn dắt y lý giải hậu thiên, trợ y thành Thánh, cũng không để ý tới tâm tư nhi nữ, toàn tâm toàn ý lý giải trên đạo này.

"Tiên Thiên sinh linh, vạn vật vạn linh, đều lấy đạo thể làm chủ, đạo thể là chi thể viên mãn, có thể càng tốt thể ngộ thiên địa, khế hợp thiên địa, có thể càng tốt tu hành pháp tắc, chưởng khống pháp tắc, hấp thu linh khí..." "Hậu Thiên sinh linh, tuy sinh ra từ hậu thiên, nhưng lại có thể trở thành ưu thế trong những tạo vật giả, khi sinh ra liền có thể là đạo thể!" Thân ảnh Thanh Minh xuất hiện trong thức hải Nữ Oa, thanh âm hùng vĩ truyền khắp thức hải, trực đạt sâu thẳm nguyên thần.

"Oanh!" Đột nhiên, thức hải Nữ Oa chấn động vang dội, hết thảy mọi thứ đều được minh ngộ.

A!

Hiện tại tạo vật chủ, liền có ưu thế.

Tiên Thiên sinh linh tuy có ưu thế, nhưng bước đầu tiên, liền phải nỗ lực tu hành, hóa hình xuất thế, như thuở ban sơ.

Nhưng lúc này sáng tạo hậu thiên sinh linh, lại có thể tùy ý tạo tác, nếu khi xuất thế liền là đạo thể, vậy tức là hậu thiên sinh linh, cũng sẽ có ưu thế không nhỏ.

Vậy cần tạo ra một chủng tộc hậu thiên, một chủng tộc hoàn toàn mới, khác biệt với tiên thiên sinh linh, tiên thiên chủng tộc của Hồng Hoang.

Sẽ là một chủng tộc khuynh đảo Hồng Hoang, một chủng tộc

khiến vô số tồn tại chưa biết phải ngước nhìn.

Không biết đã trôi qua bao lâu, phảng phất ngàn năm, vạn năm, mười vạn năm.

"Đông!" Chỉ nghe trong thức hải vang lên một tiếng Đại Đạo, trong khoảnh khắc, Đại Đạo minh ngộ, tâm linh thông suốt, một ngộ trăm ngộ, một thông trăm thông.

Trong một thoáng, Nữ Oa đã hoàn toàn minh ngộ.

"Ông!" Đại Đạo ấn ký giữa mi tâm Thanh Minh lóe lên, bản nguyên từ thân thể rút ra, thân ảnh cũng tiêu thất khỏi thức hải của y.

Nhìn tình huống lúc này, Bản tôn không khỏi khẽ gật đầu.

"Hưu!" Tam hoa Nữ Oa dâng lên, thần quang rực rỡ, đạo vận lưu chuyển trên đó, vô số tạo hóa pháp tắc vờn quanh tam hoa và khánh vân.

Đột nhiên, chỉ thấy một đạo thần quang lóe lên, trực tiếp độn xuất từ thiên hoa.

Khoảnh khắc sau, liền có một Tiên Thiên hồ lô từ khánh vân Nữ Oa bay lên, chính là Tiên Thiên hồ lô thứ ba Thanh Minh đã giao phó, dùng để trảm trừ thi chấp niệm thứ ba, cũng là Tiên Thiên linh bảo bản nguyên duy nhất của y.

Lúc này, y đã minh ngộ hết thảy, thời cơ trảm trừ thi chấp niệm thứ ba là tốt nhất.

"Trảm!" Nữ Oa bỗng nhiên mở đôi mắt, trong mỹ mâu quang hoa lưu chuyển, miệng khẽ quát một tiếng.

Trong khoảnh khắc kế tiếp, liền thấy Tiên Thiên hồ lô bay vút ra, sau đó hướng đạo thần quang kia, hướng thiên hoa mà trảm xuống.

"Bành!" Một tiếng động nhẹ, tức thì một thiến ảnh đứng trước

Nữ Oa, dung mạo như y, chính là thi chấp niệm thứ ba.

"Tam thi cùng xuất, liền còn thiếu bước cuối cùng..." Nữ Oa nhìn thi chấp niệm, khẽ nói một tiếng.

Dứt lời, tố thủ khẽ vung, thi chấp niệm hóa thành một đạo lưu quang, độn nhập vào thiên hoa, tức thì tam hoa ẩn lui, khánh vân hạ xuống, hết thảy trở lại bình tĩnh.

Nữ Oa nhìn Thanh Minh, mặt bỗng chốc ửng hồng, dưới thần giao, lại có chút chuyện không thể nghĩ bàn.

Cùng diễn âm dương, rốt cuộc cũng không phải chuyện bình thường.

"Đạo Quân!" Đôi môi Nữ Oa khẽ hé, muốn nói lại thôi.

"Vô phương, chứng đạo thành Thánh rồi tính, chuyện này sau này tự có duyên quả..." Thanh Minh biết tâm tư y, cười cười rồi nói.

Nghe vậy, Nữ Oa cũng không còn để ý chuyện này nữa, dù sao y đã sớm khuynh tâm Đạo Quân, chuyện thần giao cũng chẳng sao, huống hồ Đạo Quân đã nói chuyện này tự có duyên quả, vậy càng không cần vội vã.

Trong lòng thầm nghĩ, y khoan thai đứng dậy, chuẩn bị bước đi bước cuối cùng.

"Ông!" Thanh Minh trở tay, Càn Khôn Đỉnh và một đoạn Hồ Lô Tiên Đằng xuất hiện trong tay, tức thì trao cho Nữ Oa.

Nữ Oa đầu tiên khẽ giật mình, tức thì khuôn mặt tươi cười như hoa, sau đó bước lên phía trước, bắt đầu bước cuối cùng.

Thanh Minh nhìn y, khẽ gật đầu, như vậy, hết thảy liền không còn vấn đề.

Nữ Oa đến trước hồ nước, tức thì tế xuất Càn Khôn Đỉnh.

Sau đó, y liền đặt Cửu Thiên Tức Nhương và Tam Quang Thần Thủy vào đó, bắt đầu ngưng tụ Tiên Thiên bản nguyên cùng Càn Khôn chi lực dung nhập vào hai kiện thần vật.

"Ông!" Đột nhiên, một cỗ Càn Khôn chi ý mênh mông tức thì tràn ra, từng trận Càn Khôn thanh quang chợt sáng, bao trùm toàn bộ sơn cốc, Càn Khôn trong phạm vi trăm vạn dặm đột nhiên bị vặn vẹo.

Nữ Oa thần sắc nghiêm nghị, tay kết ấn, pháp lực mênh mông chú nhập vào đó, trong chốc lát, Tiên Thiên bản nguyên ngưng tụ, từng trận Càn Khôn chi khí phát tán.

"Bành!" Rất lâu sau, chỉ nghe trong Càn Khôn Đỉnh truyền ra một tiếng động nhẹ, thanh quang tràn ngập.

Nữ Oa thấy vậy, tay khẽ vung, thu lấy Tam Quang Thần Thủy và Cửu Thiên Tức Nhương, sau đó bắt đầu nhào nặn, tạo hóa pháp tắc trong tay không ngừng dung nhập vào đó.

Không mất chốc lát, liền có một vật xuất hiện trong tay Nữ Oa, vật này có ngũ quan thất khiếu, hai tay hai chân.

Nữ Oa đặt nó xuống đất, nó liền tự động sinh trưởng, cao khoảng một trượng thì dừng.

Nữ Oa thấy vậy, bèn tăng tốc độ nhào nặn, khí tức trên thân bắt đầu trở nên phiêu diêu, sự lĩnh ngộ về tạo hóa chi đạo cũng trở nên rõ ràng và thuần thục chưa từng có.

Sau khi nhào nặn mấy trăm cái, Nữ Oa lúc này cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, dù sao đối với lực lượng pháp tắc và pháp lực bản thân mà nói, xác thực tiêu hao khá lớn, không phải Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn bình thường có thể chống đỡ nổi.

"Ông!" Chỉ thấy Nữ Oa trở tay, sau đó một cây dây leo xuất hiện trong tay, chính là Hồ Lô Tiên Đằng do Thái Thượng trao.

Nữ Oa tay cầm Hồ Lô Tiên Đằng, dùng dây leo chấm Cửu Thiên Tức Nhương, ngọc thủ khẽ vung, tức nhương theo dây leo văng ra, rơi xuống đất, từng cái một liền hóa thành hình thái Tiên Thiên đạo thể.

Không chốc lát, liền có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cá thể, ngầm hợp số của một nguyên hội.

Số lượng đạo thể nhiều như vậy hầu như lấp đầy sơn cốc rộng rãi, mật độ dày đặc khiến sơn cốc vốn tĩnh mịch cũng trở nên 'náo nhiệt'.

Nhìn chủng tộc hậu thiên mình tạo ra, trong lòng y vô cùng mãn ý.

Sinh linh được tạo ra từ Tiên Thiên bản nguyên của Càn Khôn Đỉnh, Cửu Thiên Tức Nhương, Tam Quang Thần Thủy, quả nhiên không tầm thường.

Vừa xuất thế đã là Tiên Thiên đạo thể, trong Hồng Hoang lại chưa từng có.

"Sinh linh, quả nhiên huyền diệu..." Nữ Oa nhìn chúng, trong lòng thầm than một tiếng.

Ánh mắt y quét qua, lại thấy chúng trần trụi đứng đó, tức thì ngọc thủ vung lên, cuộn lấy rất nhiều lá cây, tạo hóa pháp tắc bay ra, sau đó rơi trên thân chúng, tạm làm y phục.

Một cử chỉ này, lại gián tiếp dạy cho chúng ý nghĩa của việc lấy vật từ tự nhiên.

Nữ Oa nhìn chủng tộc mới sinh trước mặt, trong lòng thầm nói: "Kể từ khi tam tài có 'thiên và địa!' lại thiếu đi một vị trí then chốt, chủng tộc này lại đứng giữa thiên địa, là một chủng tộc hòa bình, ta không bằng..." Trong lòng niệm đến đây, Nữ Oa nhìn chúng, nói: "Các ngươi chính là ta tham chiếu hình thái Tiên Thiên đạo thể mà tạo ra,

thiên sinh bất phàm, ta liền ban cho các ngươi tên gọi ‘Nhân’, để thuận theo vị trí tam tài...” Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sinh linh, tuy là chủng tộc hậu thiên, nhưng vừa xuất thế đã là Tiên Thiên đạo thể, trong Hồng Hoang lại chưa từng có.

Dù là hậu thiên sinh linh, nhưng Nữ Oa không hề hoài nghi về thành tựu sau này của chúng.

Vì thế, y mới lấy vị trí tam tài là 'Nhân', để đặt tên cho chủng tộc hậu thiên.

Khi chữ ‘Nhân’ từ miệng Nữ Oa vừa thốt ra, Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần liền hoàn tất dung hợp với nguyên thần Nữ Oa, trong chốc lát, giữa thiên địa truyền đến một trận chấn động.

“Oanh!” Ngay lúc đó, một loại khí tức hùng vĩ đột nhiên phát tán từ trên thân các Nhân tộc, dù là sinh linh tu vi thấp nhất cũng biết, đó là khí vận vô song, mênh mông kéo dài.

“Oanh long long!!!” Lúc này, trong khánh vân Nữ Oa, trong tam hoa, vang lên từng trận oanh minh, tức thì ba đạo thần quang lóe lên, hóa thành thiện thi, ác thi, chấp niệm thi, tọa thiền trên tam hoa.

“Lúc này không ngộ, còn đợi khi nào?” Thanh Minh khẽ quát một tiếng, một cỗ Đại Đạo chi lực khủng bố mênh mông phất ra, rơi vào trong khánh vân Nữ Oa.

“Bành!” Nữ Oa thần sắc nghiêm nghị, tố thủ kết ấn, sức mạnh tam thi bạo liệt, toàn bộ dung nhập vào tạo hóa chi đạo.

Tam thi hợp nhất, thuế biến tạo hóa chi đạo!

“Đông!” Đại Đạo chi âm vang vọng toàn bộ Hồng Hoang thế giới, tức thì, liền có một cỗ sinh cơ, một cỗ tạo hóa chi lực bao trùm, vạn vật phục sinh, sinh linh tiến hóa, vô số tồn tại đều được lợi ích to lớn.

Tam thi hợp nhất dung đạo, tạo hóa chi đạo của Nữ Oa trực tiếp

thuế biến.

“Hưu!” Tác dụng của Hồng Mông Tử Khí, lúc này cũng hiển hiện.

“Tam thi hợp nhất, Thánh nhân xuất thế!” Nữ Oa bỗng nhiên mở đôi mắt, miệng khẽ nói một tiếng.

Thanh âm hùng vĩ, trong khoảnh khắc xuyên thấu thời không trường hà, vận mệnh trường hà, trực đạt tận cùng Đại Đạo.

Tất cả sinh linh, lúc này bên tai đều nghe thấy thanh âm của Nữ Oa.

Trong khoảnh khắc, chúng hiểu rõ, Nữ Oa đã chứng đạo thành Thánh.

Đây là ‘Tam Thi Chi Đạo’ của Đạo Tổ, y đã thực sự thành công, là một sự kiện mang tính bước ngoặt.

“Ông!” Trong khoảnh khắc kế tiếp, một cỗ uy áp Thánh nhân khủng bố bao trùm Hồng Hoang đại địa, vô số sinh linh quỳ rạp trên đất, cung nghênh Thánh nhân đản sinh.

Cỗ uy áp này truyền khắp Hồng Hoang chưa được mấy hơi thở, tức thì Hồng Hoang bỗng hiện dị tượng, thiên âm phiêu phiêu, vạn hoa nở rộ, hương thơm ngào ngạt, vạn thú cùng reo, dâng lên vạn vạn trượng thất thải hà quang, trên không trung chợt hiện tử khí đông ba mươi vạn dặm.

Linh khí trong không trung ngưng kết thành kim hoa, như mưa rơi xuống khắp mọi nơi của Hồng Hoang, đại địa tuôn ra vô số kim liên, tư nhuận toàn bộ thiên địa Hồng Hoang.

Chương 111

Trong chốc lát, toàn bộ Hồng Hoang linh khí xung thiên, bốc lên ba vạn trượng, trong chốc lát không biết bao nhiêu sinh linh được lợi ích, hoặc khai mở linh trí, hoặc hóa hình, hoặc pháp lực đại tăng, Đại Đạo uy thế mênh mông cuồn cuộn.

Toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều quỳ rạp trên đất, một cỗ áp lực to lớn áp xuống Hồng Hoang, vạn vật vạn linh không ai không dâng lên cảm giác thần phục, thành kính bái lạy trên đất, quỳ bái tân Thánh đản sinh.

Thiên địa chiêu cáo, sự tình Nữ Oa thành Thánh, lúc này, tất cả sinh linh đều đã biết rõ.

Giữa thiên địa, người đầu tiên thành Thánh, không phải đại đệ tử Thái Thanh Thái Thượng dưới tọa của Đạo Tổ, cũng không phải nhị đệ tử Nguyên Thủy, tam đệ tử Thông Thiên.

Cũng không phải hai vị đệ tử ký danh, mà là Nữ Oa, người chưa bái nhập môn hạ Đạo Tổ, được Đạo Quân ban cho Hồng Mông Tử Khí.

Hiện tại, với tư cách Thánh nhân thứ hai giữa thiên địa, với tư cách tồn tại chứng đạo Tam Thi hợp nhất, thực lực lúc này của y mạnh hơn không ít so với thành Thánh bằng công đức, cũng là nhờ sự hiệp trợ của Thanh Minh mà có thể đạt đến bước này.

Như vậy, cũng khá là tốt.

Thanh Minh nhìn y, khẽ gật đầu, Tam thi hợp nhất, ngay cả Hồng Quân Đạo Nhân cũng chưa hoàn thành, tuy Hồng Quân Đạo Nhân đã khai phá con đường này, nhưng còn thiếu thân phận, nhân quả nghiệp lực của y.

Ta và Nữ Oa đều không có những ràng buộc đó, trái lại, y có đại cơ duyên, đại công đức, tạo Nhân tộc để hoàn thành vị trí tam tài, mọi phương diện đều đỉnh cấp, việc có thể hoàn thành bước cuối cùng, chứng đạo Tam Thi hợp nhất, đó cũng là chuyện bình thường.

Có thể một bước như vậy, quả thực không tồi.

"Ông!" Ngay lúc đó, trên Cửu Thiên đột nhiên nứt ra một khe hở, một đạo huyền hoàng công đức kim quang khổng lồ từ trên hư không giáng xuống, trên hư không tức thì mây vần hơi úy, đạo huyền hoàng công đức đó chia làm ba phần.

Một phần tám thành rưỡi đại công đức bay về phía Nữ Oa, thiên môn Nữ Oa đại khai, trong khoảnh khắc bị bao trùm dưới kim quang, đạo hạnh bắt đầu từ từ ổn cố.

Hai phần còn lại, một phần một thành bay về phía Hồ Lô Tiên Đằng Nữ Oa dùng để tạo người, Hồ Lô Tiên Đằng trong khoảnh khắc trở thành công đức linh bảo.

Nửa thành còn lại, thì bay về phía trước Thanh Minh, Bản tôn đại thủ cuộn lại, đánh nó vào trong Càn Khôn Đỉnh.

Sau khi làm xong mọi việc, Bản tôn nhìn Nữ Oa lúc này nhờ công đức mà ổn cố cảnh giới tu vi, khẽ gật đầu, như vậy liền là kết quả tốt nhất.

Mới vừa chứng đạo, cảnh giới có chút bất ổn, nhưng nhờ công đức không có tác dụng phụ để ổn cố tu vi, ít nhất có thể tiết kiệm hai nguyên hội thời gian ổn cố, cũng kịp thời giúp y ổn định cảnh giới tu vi.

Nữ Oa lúc này cũng vô cùng vui mừng, như vậy, tâm nguyện thành Thánh đã hoàn thành, cảnh giới đã ổn cố, sau này có thể hướng tới những thiên địa cao hơn mà phát triển.

Đợi sau khi mọi thứ đều hấp thu, ổn cố xong, Nữ Oa mới từ trong sự thể ngộ cổ xưa chậm rãi tỉnh lại, mở đôi mắt.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc kế tiếp, một cỗ uy áp Thánh nhân càng thêm khủng bố lại một lần nữa càn quét ra, lan khắp toàn bộ Hồng Hoang đại địa, vô số sinh linh lại một lần nữa quỳ rạp trên đất, lại một lần nữa quỳ bái Thánh nhân Nữ Oa đã ổn cố tu vi lúc này.

Tại động phủ Tam Thanh trên núi Côn Luân phía Đông.

"Không ngờ, Nữ Oa lại thành Thánh trước, còn là Tam Thi hợp nhất chi đạo..." Nguyên Thủy thần sắc ngưng trọng, khẽ nói, đôi mắt thâm thúy, nhìn về phía Nữ Oa.

"Nữ Oa được Đạo Quân ban cho tử khí, trên đường tu đạo lại thường được Đạo Quân chiếu cố, có thể đi nhanh hơn vài phần, đó cũng là chuyện bình thường..." Thái Thượng nghe vậy, miệng đạm nhiên nói, trong ngữ khí không hề có chút ba động nào.

Y nhìn tam đệ của mình, tam đệ cũng được Đạo Quân chiếu cố vài phần, tu vi hiện giờ cũng không kém là bao.

Nếu Tam Thanh ngày xưa có thể bái thêm Đạo Quân làm sư, chưa biết chừng...

Y không tiếp tục nói nữa, bởi vì lúc này đều không có quá nhiều ý nghĩa, trước tiên cứ nỗ lực tu hành đi!

Thông Thiên không để ý nhiều, trong đôi mắt kiếm quang lướt đi, tin rằng, thời cơ thành Thánh của y cũng sẽ không còn xa nữa.

Phía Tây, trên Linh Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thần sắc càng thêm khổ sở, nhưng cũng là chuyện không có cách nào khác.

Cơ thành Thánh bất minh, muốn nhanh chóng thành Thánh thì cũng

không có cách nào khác, chỉ có thể tiếp tục tu hành, chờ đợi thời cơ thành Thánh, nếu không thì cũng không có phương pháp nào khác.

Nhìn về phía Nữ Oa, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ đố kỵ.

Cùng lúc đó.

Vu Yêu nhị tộc cũng nhìn về phía nơi Nữ Ooa đang ở, Vu tộc thì không sao, Nữ Oa và Hậu Thổ vốn quan hệ không tồi, Nữ Oa thành Thánh, tuy giữa thiên địa có thêm một vị tồn tại đỉnh cấp, nhưng đối với Vu tộc lúc này mà nói, cũng không có biến hóa quá lớn.

Tổ Vu Hậu Thổ của Vu tộc cũng có Hồng Mông Tử Khí, sau này tự nhiên cũng có thể thành Thánh, đã như vậy, thì tự nhiên chẳng sao cả.

Phía Yêu tộc, Đế Tuấn tự nhiên thầm than không có duyên với huynh muội Nữ Oa, Phục Hy, lời mời ngày xưa bị Phục Hy trực tiếp cự tuyệt, chuyện như vậy, hiện giờ vẫn còn tiếc nuối không thôi.

Nếu có sự gia nhập của huynh muội Phục Hy và Nữ Oa, vậy Yêu tộc lúc này, cũng có thể xuất hiện một vị Thánh nhân, đến lúc đó Vu Yêu chi chiến, cũng có thể thành công tiêu diệt Vu tộc, Hậu Thổ thành Thánh, cũng có cơ hội.

Nhưng hiện tại, mọi chuyện đều không thể.

Nữ Oa thành Thánh, nhưng y chỉ là tiên thiên thần thai ngày xưa, chứ không phải thân phận Thánh nhân của Yêu tộc, chuyện như vậy, tuy tiếc nuối, nhưng cũng không có cách nào.

Hiện tại Nữ Oa đã thành Thánh, cũng không thể có tâm tư lôi kéo nữa, lỡ Thánh nhân phản đối Vu Yêu tộc, vậy thì thực sự xong rồi.

Vì thế, lần này những suy tính đó, cũng không thể có nữa.

Trong Hồng Hoang, các Đại Thần Thông giả khác nhìn về phía Nữ

Oa, thần sắc không đồng nhất.

Nữ Oa thành Thánh, điều đó liền nói rõ một chuyện, mấy vị tồn tại ngày xưa ở Tử Tiêu Cung được Hồng Mông Tử Khí ban cho, đều sẽ nối tiếp nhau thành Thánh trong những ngày sau.

Vị kế tiếp sẽ là ai, tuy không rõ, nhưng Nữ Oa dẫn đầu thành Thánh, tin rằng mấy vị sau này cũng sẽ không còn xa nữa.

Trong U Minh Huyết Hải.

Minh Hà nhìn Nhân tộc Nữ Oa đã tạo ra, thần sắc biến hóa khôn lường, trong lòng, dường như có một ý nghĩ khác biệt.

Trong sơn cốc.

"Tham kiến Thánh Mẫu, Thánh Mẫu vạn thọ..." Lúc này, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Nhân tộc tề tề quỳ bái Nữ Oa, thanh thế hùng vĩ.

Nữ Oa tố thủ vung lên, nâng đỡ tất cả Nhân tộc, sau đó nhìn Thanh Minh hỏi: "Đạo huynh, Nhân tộc mới sinh, không biết nên an trí thế nào?" Nhân tộc tuy bất phàm, nhưng dù sao cũng là chủng tộc hậu thiên, lúc này mới sinh, tự nhiên bàng hoàng, việc an trí cũng là một vấn đề.

Nghe vậy, Thanh Minh trầm mặc mấy hơi thở, Nhân tộc hiện tại tuy yếu ớt, nhưng thành tựu sau này không nhỏ, những tồn tại như Vu Yêu, đều không thể so sánh với Nhân tộc, những con đường như vậy, đều là do Nhân tộc tự bước ra.

Vì thế, lần này Nhân tộc nên đi như thế nào, phải do Nhân tộc quyết định.

Trong lòng thầm nghĩ, Thanh Minh nhìn Nữ Oa nói: "Tuy có sự che chở của đạo hữu, con đường Nhân tộc sẽ dễ đi hơn một chút, nhưng như vậy, sẽ vĩnh viễn không thể phát triển.

Nhân tộc nên có cuộc sống tự do, tự mình sẽ đi tìm con đường thuộc về Nhân tộc.

Trời vận hành mạnh mẽ, quân tử nên tự cường không ngừng.

Chỉ có tự dựa vào bản thân, mới có thể trở thành cường giả, trên Hồng Hoang, mới có một chỗ đứng cho Nhân tộc...” “Trời vận hành mạnh mẽ, quân tử nên tự cường không ngừng...” Nữ Oa biểu tình suy tư, miệng lẩm bẩm lời Thanh Minh nói, cảm thấy trong đó ẩn chứa đạo lý vô hạn.

Với sự thông tuệ của y, tự nhiên hiểu rõ ý Thanh Minh.

Sau một lát, trên mặt y lộ ra một nụ cười thấu hiểu.

Y đi đến trước mặt Nhân tộc, trên thân phát ra khí tức mẫu tính, nhu hòa nói: “Các con, lời Đạo Tôn nói vô cùng đúng, ta không thể mãi che chở các con, các con phải học cách trưởng thành, tìm kiếm con đường của Nhân tộc, trời vận hành mạnh mẽ, quân tử nên tự cường không ngừng...” Lời Nữ Oa hàm chứa Đại Đạo chi âm, tức thì truyền khắp toàn bộ Nhân tộc.

Lúc này, vẻ bàng hoàng trong mắt tất cả Nhân tộc dần dần ẩn đi, thay vào đó là một vẻ kiên định.

Trong Nhân tộc, ba vị đứng đầu, có một người bước lên chắp tay nói: “Lời Thánh Mẫu và Đạo Quân, chúng ta đã minh bạch, từ nay về sau, Nhân tộc sẽ không dựa dẫm vào bất kỳ ai...” Y quay đầu nhìn những Nhân tộc có thần sắc kiên định tương tự, trên mặt lộ ra một nụ cười, lớn tiếng nói: “Từ nay về sau, ‘tự cường bất tức’ chính là bản sắc của Nhân tộc.

Dù sông núi chảy ngược, nhật nguyệt đảo huyền, lòng này vẫn không đổi!” “Sông núi chảy ngược, nhật nguyệt đảo huyền, lòng này vẫn không đổi!” Lúc này, tất cả Nhân tộc cao giọng hô lớn, một cỗ khí

tức hùng vĩ từ trên thân Nhân tộc phát tán ra, xung thiên.

Thanh Minh nhìn Nhân tộc lúc này, cảm thụ cỗ khí tức đó của Nhân tộc, khẽ gật đầu.

Đó là một cỗ khí tức mà ngay cả thiên địa cũng không thể áp chế.

Có cỗ khí tức này, Nhân tộc sẽ vĩnh viễn tự cường không ngừng.

Dù sông núi chảy ngược, nhật nguyệt đảo huyền, lòng này cũng không đổi!

Nhân tộc đã kiên định lựa chọn một con đường, tất định sẽ có nhiều tai ương, khó khăn đang chờ đợi, sẽ phải trả giá bằng máu và sinh mệnh của tộc nhân, nhưng sơ tâm, vĩnh viễn sẽ không thay đổi!

Nữ Oa nhìn Nhân tộc lúc này lộ ra thần sắc kiên định, lập xuống lời thề sơ tâm, trong lòng quả thực vô cùng mừng rỡ.

Nhân tộc hướng Nữ Oa và Thanh Minh cúi mình một cái, tức thì liền đi về phía đại sơn sau sơn cốc, đi đến bầu trời rộng lớn hơn, tìm kiếm con đường thuộc về Nhân tộc, đi sáng tạo truyền kỳ thuộc về Nhân tộc.

Dưới ánh chiều tà của Kim Ô, bóng Nhân tộc càng kéo dài, càng nhiều, hình thành một cỗ hồng lưu cuồn cuộn.

"Ta Nữ Oa lấy danh nghĩa Thánh Mẫu Nhân tộc thề, từ hôm nay, cho đến sau ba nguyên hội, Nhân tộc đều nằm trong sự che chở của ta, nếu có kẻ nào dám trong thời gian đó làm hại, cửu thiên thập địa, ta tất sẽ tru sát!" Nhìn Nhân tộc đi xa, Nữ Oa trong lòng có chút không yên tâm, sắc mặt nghiêm túc thề nói.

Thanh âm hàm chứa Đại Đạo chi âm, trong khoảnh khắc truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, chấn nhiếp những kẻ tiểu nhân.

Vô số tồn tại trong Hồng Hoang hiện tại không dám xúc phạm

Thánh uy của Nữ Oa, Nhân tộc tuy yếu ớt, lại là chủng tộc hậu thiên, nhưng đứng sau chúng, là Thánh nhân Nữ Oa, Nữ Oa với tư cách Thánh Mẫu Nhân tộc, che chở Nhân tộc là chuyện bình thường.

Hiện tại Nữ Oa vừa thành Thánh, trong Hồng Hoang không có tồn tại nào dám làm chuyện có hại cho Nhân tộc.

Dưới Thánh nhân đều là lâu kiến, không có tồn tại nào dám làm như vậy!

Cùng lúc đó, Lục Súc đang đi xa.

Lúc này nhìn về phía Nhân tộc, chúng cũng thầm ghi nhớ, cũng sẽ âm thầm hiệp trợ Nhân tộc, dù sao đây cũng là chủng tộc do Nương Nương tạo ra.

Tuy tu vi không cao, nhưng cũng có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, vào thời khắc then chốt, có thể ra tay một phen.

"Nhân tộc chỉ cần có con đường của Nhân tộc, thành tựu sau này cũng bất phàm, không cần lo lắng..." Thanh Minh nhìn Nữ Oa, khẽ cười nói.

Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu, nhưng tức thì, trong lòng lại nổi lên một ý niệm, nhìn Thanh Minh muốn nói lại thôi.

"Phượng Tê Sơn không thể gánh vác phúc phận của Thánh nhân, đạo hữu nên đến Hỗn Độn khai tích một đạo trường khác.

Thời cơ đến, giữa ta và đạo hữu, tự sẽ có duyên quả..." Thanh Minh mỉm cười nói, sau đó triệu Quỳ Ngưu, cưỡi Quỳ Ngưu rời đi.

Nữ Oa trong lòng vui mừng khôn xiết, y đã khuynh tâm Thanh Minh từ lâu, việc cùng diễn âm dương, thần giao trước đó, đã định ra không ít chuyện.

Nay thành Thánh, có lẽ, hết thảy đều có thể tu thành chính quả.

Trong lòng thầm nghĩ, phía sau bầu trời, chân trời truyền đến một tiếng kêu, tường vân cuộn cuộn, loan phượng trình tường, một con Phượng Hoàng thất thải bay về phía Nữ Oa, cúi đầu khẽ kêu, thanh âm vang vọng từng trận, như thể cung phụng.

Nữ Oa thấy thần thú này, cũng vui mừng, chính là có thể thu làm tọa kỵ.

"Đã như vậy, ngươi hãy làm tọa kỵ của ta, ta ban cho ngươi tên là Thái Phượng..." Sau đó, Nữ Oa liền cưỡi Phượng Hoàng, hướng Phượng Tê Sơn mà đi.

Trong Phượng Tê Sơn.

Chương 112

"Muội muội tính như vậy cũng tốt, Phượng Tê Sơn quả thực phúc trạch không đủ, không cách nào thừa nhận khí vận Thánh nhân..." Đối với việc Nữ Oa khai tích đạo trường khác, Phục Hy không có dị nghị, tình huống Phượng Tê Sơn y đã rõ, căn bản không cách nào thừa nhận khí vận Thánh nhân.

Phục Hy nhìn y, không nhíu mày, mở miệng nói: "Vì sao lại chọn Hỗn Độn thế giới, tiên sơn Hồng Hoang không ít, cũng có thể được..." "Chuyện đạo trường thôi mà!" Nữ Oa yên nhiên cười, sau đó nói: "Đợi đạo trường mới lập xong, ca ca tự đến đạo trường một chuyến..." "Tự nhiên!" Phục Hy gật đầu nói.

Sau đó, Thái Phượng liền chở Nữ Oa đi về phía Hỗn Độn thế giới.

Trong Hỗn Độn thế giới.

Với cảnh giới tu vi của Nữ Oa lúc này, khai tích một phương thế giới không khó, y dùng đại pháp lực phân tách Hỗn Độn, dùng Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Hồng Tú Cầu ổn định thế giới, sau đó liền bắt đầu diễn hóa, cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Phương thế giới đó, được Nữ Oa đặt tên là Tạo Hóa Thiên.

Trong Tạo Hóa Thiên, một cung điện cực kỳ huy hoàng tọa lạc giữa đó, cũng là cấp bậc Tiên Thiên linh bảo, chính là đạo trường mới của Nữ Oa.

Tên là, Thánh Mẫu Cung!

Sau khi Nữ Oa lập ra đạo trường mới, Phục Hy tự nhiên đến chúc mừng, cũng tiện thể xem xét đạo trường mới của Nữ Oa ra sao, tiện thể giao lưu một phen đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa, cảnh giới

lúc này của y cũng vô cùng quan trọng, có thể tích lũy thêm một chút.

Lần này đến chúc mừng, ngoài Phục Hy ra, còn có Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng hai người họ cũng không lưu lại Thánh Mẫu Cung lâu mà liền rời đi.

Phục Hy thì lưu lại thỉnh giáo một số đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa, đợi sau khi xong xuôi mọi chuyện mới quay về Phượng Tê Sơn.

Lúc này trong Hồng Hoang, cũng dần trở nên bình tĩnh.

Từ khi Nữ Oa thành Thánh đến nay, đã có hơn vạn năm thời gian lặng lẽ trôi qua.

Trải qua một đoạn thời gian lên men, sự kiện Nữ Oa thành Thánh không những không lắng xuống, ngược lại còn gây ra nhiều cuộc tranh luận sôi nổi hơn.

Mà điều gây ra nhiều nhất, chính là việc ngầm suy đoán, tồn tại thành Thánh tiếp theo, sẽ là vị nào?

Một trong Tam Thanh?

Một trong hai vị phương Tây?

Hay Tổ Vu Hậu Thổ cũng được Đạo Quân ban cho Hồng Mông Tử Khí?

Khó có thể suy đoán ai, mới sẽ trực tiếp nổi bật lên, chứng đạo thành Thánh tiếp theo.

Mà xác suất là Thái Thanh Thái Thượng, người đứng đầu Tam Thanh, và Tổ Vu Hậu Thổ là rất lớn, xem ai có thể trực tiếp nổi bật lên.

Thời gian thoáng cái, lại ba vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Nhân tộc mới sinh, sau năm vạn năm phát triển, đã rũ bỏ vẻ non

nớt, bắt đầu thích ứng với thế giới Hồng Hoang tàn khốc.

Tuy Nữ Oa che chở Nhân tộc trong ba nguyên hội thời gian, một số tu sĩ, cũng như Yêu tộc và Vu tộc Hồng Hoang đều không dám ra tay với Nhân tộc.

Nhưng một số mãnh thú, dã thú có thực lực khá mạnh, dưới sự càn quét tấn công của chúng, Nhân tộc cũng thương vong không nhỏ, may mắn có Lục Súc giúp đỡ, Nhân tộc cũng đều đã vượt qua.

Sau năm vạn năm phát triển, Nhân tộc lúc này đã trưởng thành đến một mức độ khá tốt.

Tuy đối với Nhân tộc, mới vừa bước đi, nhưng việc bắt đầu thích ứng với thế giới Hồng Hoang, đối với chúng, chính là một tiến bộ cực lớn.

Tiếp theo, liền có thể bắt đầu phát triển Nhân tộc, từng bước một, lớn mạnh.

Tuy hiện tại Nhân tộc không có gì cả, cũng không có công pháp tu hành, nhưng Nhân tộc tin tưởng, chỉ cần kiên trì đi tiếp, nhất định sẽ bước ra một con đường thuộc về mình.

Sau đó, lại trải qua ba vạn năm nữa.

Có một người, cao cử ngọn đuốc tân hỏa, khai sáng một thời đại mới, kết thúc thời đại ăn lông ở lỗ kéo dài hơn tám vạn năm của Nhân tộc.

Nhân tộc khai sáng thời đại mới, cao cử ngọn đuốc văn minh tân hỏa, thiên địa có cảm ứng, giáng xuống công đức, trực tiếp đề thăng Nhân tộc từ hậu thiên đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, tuy không có công pháp tu hành, nhất thời khó có thể phát huy toàn bộ thực lực, nhưng cũng bất phàm.

Sau đó, liền mượn công đức thể ngộ, minh ngộ Đại Đạo chân

danh của bản thân, toại thành Nhân Thị!

Trong sáu vạn năm sau đó, trong Nhân tộc, lại có người tên Hữu Sào Thị khai sáng nhà cửa, giúp Nhân tộc tránh khỏi mọi thiên khí khắc nghiệt, mãnh thú tập kích.

Lại có người tên Truy Y Thị khai sáng ra bộ y phục đầu tiên cho Nhân tộc, giúp Nhân tộc có thể chống lạnh, có thể chống lại một số độc trùng nơi hoang dã.

Ba vị Nhân tổ, đã khai sáng thời đại mới cho Nhân tộc, cũng khiến Nhân tộc ngày càng cường hãn, phát triển.

Ba vị Nhân tổ, lúc này vì khai sáng thời đại mới, được công đức, đều đã đề thăng đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, lúc này đều ẩn mình trong một nơi nào đó của sơn mạch, ổn cố tu vi bản thân, tiện thể, thôi diễn công pháp cho Nhân tộc.

Chỉ trong một nguyên hội hơn ngắn ngủi, Nhân tộc đã bắt đầu phát triển, cũng là một bước nhảy vọt của Nhân tộc.

Từ bây giờ, Nhân tộc mới thực sự thích ứng với Hồng Hoang, bắt đầu cuộc sống Hồng Hoang.

Sau này Nhân tộc, cũng sẽ không ngừng phát triển, đạt đến cảnh giới cao hơn.

Thanh Minh đối với sự phát triển mọi mặt của Nhân tộc trong hơn một nguyên hội khá mãn ý.

Nhân tộc, tuy chỉ là chủng tộc hậu thiên, hiện tại cũng mới sinh, vô luận thực lực, khí vận đều không mạnh, nhưng Nhân tộc là để hoàn thành vị trí tam tài 'Nhân', thiên sinh đã bất phàm.

Vì thế, mỗi bước đi của Nhân tộc, đối với tương lai mà nói, đều có ảnh hưởng cực lớn.

Thanh Minh cười cười, liền tiếp tục du lịch.

Hiện tại, Bản tôn đã ở giữa trung ương đại lục, đi xong một đoạn đường nữa, liền có thể quay về.

Trong một nguyên hội hơn đó, Bản tôn cũng đã minh ngộ bản thân, vì đã cùng Nữ Oa đạt đến bước này, hiện tại y cũng đã thành Thánh, vậy cũng không cần cố kỵ nữa, tu thành chính quả cũng tốt.

"Lão gia, người muốn đi đâu?" Quỳ Ngưu nhanh chóng đi tới, đồng thời mở miệng hỏi.

"Đi về phía đông nam, cách hơn trăm triệu ức dặm, có một Lôi Trạch, liền đi đến nơi đó..." Thanh Minh đạm nhiên nói.

"Vâng!" Quỳ Ngưu đáp một tiếng, liền tiếp tục đi tới.

Trong những năm này, nó đã vượt qua một ngưỡng cửa, đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cảnh giới này đã ổn cố, ước chừng thêm một hai nguyên hội thời gian nữa, liền có thể ổn định trung kỳ.

Nó là thân thần thú, lại thêm Đạo Quân tương trợ, muốn không nhanh cũng không thể.

Nó cũng vô cùng may mắn, ngày xưa có thể vào thời khắc then chốt, lựa chọn trở thành tọa kỵ của Đạo Quân, nếu không thì, ước chừng đã vẫn lạc dưới thần lôi của Đạo Quân, cho dù không vẫn lạc, muốn tấn thăng cũng không dễ dàng như vậy.

Nó cũng xuất thế không ngắn thời gian rồi, nhưng lại chưa trưởng thành tấn thăng đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, có thể thấy việc trưởng thành, tu hành các phương diện đều không dễ dàng như vậy, muốn đề thăng, chỉ có thể tìm một con đường khác.

Vì thế, trở thành tọa kỵ của Đạo Quân, hiện tại đã là cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Tin rằng, chỉ cần tiếp tục làm tốt mọi chuyện, Đạo Quân sẽ không bạc đãi nó, sau này chưa biết chừng cũng có thể vấn đỉnh cảnh giới Đại Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên, tiêu dao giữa thiên địa.

Ý niệm trong lòng lóe lên, tốc độ càng thêm nhanh.

Bản thân nó là thần thú, mượn phong lôi mà đi, tốc độ nhanh hơn không ít so với Đại La Kim Tiên bình thường, cũng là do thiên phú thần thông vậy.

Trong hơn ngàn năm ngắn ngủi, Quỳ Ngưu liền chở Thanh Minh, đến Lôi Trạch.

Lôi Trạch có phạm vi không nhỏ, cũng có địa phận vạn ức dặm.

Đặt trong Hồng Hoang, cũng là một khu vực không nhỏ, nơi đây tuy địa mạch và hoàn cảnh mà nói, Thanh Minh không để mắt tới.

Mà sinh linh trong Lôi Trạch, mới là mục đích Thanh Minh đến lần này.

Trong Lôi Trạch có một Lôi Thần, thân người đầu rồng, lưng nổi u bướu, như sấm rền, có thể thao túng thần lôi.

Thanh Minh đến đây lần này, chính là vì Lôi Thần, vì Bản tôn có sư đồ chi duyên với Lôi Thần, liền muốn thu y làm đồ đệ.

"Oanh!" Ngay lúc đó, chỉ thấy trên không Lôi Trạch, mây đen dày đặc, tiếng sấm cuồn cuộn, vô số lôi long giao thoa giữa đó, va chạm tạo ra vô số hỏa hoa.

Thanh Minh nhìn một cái, trong khoảnh khắc kế tiếp, mây đen tan đi, lôi đình ẩn lui, thiên địa lại một lần nữa trở về vẻ trong xanh.

Trong Lôi Trạch, Lôi Thần thần sắc đại biến, y nhìn xem rốt cuộc là ai?

Lại khủng bố đến vậy, chỉ một ánh mắt đã phá giải thần thông lôi

đình của y, hiện tại y cũng không thể triệu hoán lôi đình nữa.

"Ca!" Trong lòng y đột nhiên kiên quyết, một đạo bản mệnh lôi đình từ giữa mi tâm bay vút ra, đánh về phía Thanh Minh.

Thanh Minh thấy vậy, tay khẽ nắm, liền tóm lấy bản mệnh lôi đình của Lôi Thần, nếu dùng lực quá mạnh, Lôi Thần không vẫn lạc, sợ cũng sẽ rớt tu vi, lại tiến không vọng.

"Hưu!" Thanh Minh tay khẽ động, đạo lôi đình đó bay vút ra, quay trở lại trong thân thể Lôi Thần.

Vẻ kinh sợ trong mắt Lôi Thần càng thêm sâu sắc, không dám tái tạo lần nữa.

"Bản tôn là Thanh Minh Đạo Quân, nay ngươi có sư đồ chi duyên với Bản tôn, có nguyện bái Bản tôn làm sư?" Thanh Minh từ trên cao nhìn xuống, phủ khám Lôi Trạch, đạm nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, Lôi Thần thần sắc đại biến, trong mắt y, phía sau Thanh Minh vạn lôi giáng lâm, vây quanh làm chủ, một con mắt khổng lồ phủ khám thiên địa, lạnh lùng vô tình.

Một đạo Thiên Phạt lôi đình yên diệt chúng sinh, mai táng vạn vật, thiên địa quy khư!

Tồn tại như vậy, lại muốn thu y làm đồ đệ?

Sau một khắc chấn động trong lòng, Lôi Thần tức thì đến trước Thanh Minh, quỳ bái nói: "Đệ tử bái kiến lão sư, lão sư Thánh thọ vô cương!" "Ba!" Thanh Minh tay khẽ vung, nâng Lôi Thần dậy, tức thì tay lại vung lên, một đạo lôi quang lóe lên, nhập vào giữa mi tâm y, đó là công pháp tu hành Bản tôn ban cho, lại còn ban cho y một kiện linh bảo cấp Càn Khôn Xích.

Sau khi làm xong mọi việc, Thanh Minh liền mang theo Lôi Thần quay về Hỗn Nguyên Cung.

Tu vi Lôi Thần hiện giờ tuy không mạnh trong Hồng Hoang lúc này, nhưng y đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ, cũng được đó.

Lần này theo Thanh Minh quay về, y liền nỗ lực tu hành trong Hỗn Nguyên Cung.

Còn về Quỳ Ngưu, Thanh Minh lần này cũng không bảo nó đi đâu, liền cho nó đi tu hành, tranh thủ sớm ngày bước vào trung kỳ.

Hỗn Nguyên Cung có ưu thế đắc thiên độc hậu, tu hành ở đây, cũng có thể tăng tốc độ tu hành không ít.

Sau khi an bài xong mọi việc, Thanh Minh liền khai mở hộ sơn đại trận, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất tại chỗ.

Thanh Minh đến trong Hỗn Độn thế giới, nhìn đại thiên thế giới Nữ Oa khai tích, tuy về mức độ không thể sánh bằng Thiên Đình mọi mặt.

Nhưng Tạo Hóa Thiên mà Nữ Oa khai tích, là do tạo hóa chi đạo của bản thân y diễn biến, tạo hóa chi đạo ẩn chứa trong đó vô cùng khủng bố, một đạo diễn một giới, cũng là một đại thủ bút.

Huống hồ, với tư cách đạo trường của y, tình huống như vậy cũng không tồi.

Thanh Minh quan sát mấy hơi thở, liền trực tiếp tiến nhập vào Tạo Hóa Thiên.

Chương 113

Trước Thánh Mẫu Cung của Tạo Hóa Thiên.

"Bái kiến Đạo Quân, Nương Nương có lời mời!" Thanh Minh vừa đến, Thái Phượng liền nghênh đón, hướng Thanh Minh hành lễ nói.

"Dẫn đường đi!" Thanh Minh khẽ gật đầu nói.

Thái Phượng nghe vậy, khẽ cúi mình xong, liền dẫn Thanh Minh tiến vào Thánh Mẫu Cung, sau đó Thái Phượng lui xuống.

Trong Thánh Mẫu Cung, trên Vân Đài.

Nữ Oa và Thanh Minh đối diện ngồi, Nữ Oa sắc mặt hơi hồng, lại không dám nhìn thẳng Thanh Minh.

"Bản tôn lần này đến, chính là để cùng đạo hữu hoàn thành đoạn duyên quả này..." Thanh Minh thấy vậy, cười cười rồi mở miệng nói.

"Không biết, Đạo huynh tính thế nào?" Nữ Oa trong lòng khẽ động, nhìn Thanh Minh, mở miệng hỏi.

Y cũng không rõ Thanh Minh tính thế nào, nhưng vẫn hy vọng sẽ như điều y mong mỏi trong lòng.

Thanh Minh nhìn Nữ Oa sắc mặt hơi hồng, dáng vẻ cũng tuyệt mỹ vô cùng, mỉm cười nói: "Những gì đạo hữu mong mỏi trong lòng, Bản tôn tự nhiên rõ, việc chúng ta đi đến bước này, cũng không dễ dàng..." Thanh Minh ngừng lại, sau đó thần sắc nghiêm túc nhìn Nữ Oa, từng chữ từng chữ nói: "Nữ Oa, có nguyện cùng ta kết làm đạo lữ?" Nữ Oa bên tai chấn động, quên hết mọi thứ phía trước, chỉ còn một câu, vang vọng trong thức hải của y.

Đã đợi nhiều năm, nay, cuối cùng cũng tu thành chính quả.

Y nhìn Thanh Minh, mừng đến phát khóc nói: "Thiếp nguyện ý cùng Đạo huynh kết làm đạo lữ, Nữ Oa đã đợi ngày này, đợi rất lâu rồi..." Thanh Minh nghe những lời cảm động của Nữ Oa, ý cười trên mặt càng thêm đậm.

Nữ Oa lúc này trong lòng khẽ động, cũng không màng Thánh nhân uy nghiêm, cũng không e dè bất kỳ điều gì khác, mạnh dạn hôn Thanh Minh.

Lâu sau, môi rời!

Nữ Oa sắc mặt càng thêm đỏ bừng, không ngờ lúc này mình lại táo bạo đến vậy, trong lòng khẽ động, liền càng thêm thẹn thùng.

Thanh Minh thì không để ý, nhìn y, nói: "Lần này ta và đạo hữu đều là đạo lữ, ta có một phần lễ vật muốn tặng đạo hữu..." "Lễ gì?" Mắt Nữ Oa sáng lên, hỏi.

Lễ vật gì, còn lớn hơn cả Hồng Mông Tử Khí, hơn cả việc ban tặng cơ duyên thành Thánh?

"Chẳng lẽ đạo hữu quên tác dụng của Hồng Tú Cầu?

Hồng Tú Cầu có thể chủ trì tam hôn Thiên Địa Nhân chăng?" Thanh Minh cười cười, tiếp tục nói: "Nếu ta lập Thiên Hôn, vậy liền có thể hoàn thiện tam hôn, có thể được không ít công đức, đối với Thiên Đạo Thánh nhân mà nói, có trợ giúp không nhỏ..." Nghe vậy, mỹ mâu Nữ Oa sáng lên, a!

Hồng Tú Cầu trong tay y, tác dụng y lại quên, không ngờ việc thành hôn lại có công đức như vậy, đúng là niềm vui bất ngờ.

Đến lúc đó, có thể một lần nữa đề thăng không ít uy lực của Hồng Tú Cầu, quả thực không tồi.

"Đạo huynh, lễ vật này không tồi chút nào..." Nữ Oa cười nói.

Thanh Minh gật đầu, nhìn y, nói: "Đã như vậy, vậy liền định như thế, ta sẽ chiêu cáo Hồng Hoang, định ra chuyện này..." Nữ Oa sắc mặt hơi hồng, gật đầu.

Sau đó, Nữ Oa liền dẫn Thanh Minh, du ngoạn một phen trong Tạo Hóa Thiên.

Thanh Minh lưu lại mấy trăm năm sau, liền rời khỏi Tạo Hóa Thiên, quay về Hồng Hoang.

Với thủ đoạn của Thanh Minh, trong hơn ngàn năm sau khi quay về Hỗn Nguyên Cung, một số an bài quan trọng đã hoàn thành.

Chuyện tiếp theo, liền có thể bắt đầu, thông cáo vạn linh Hồng Hoang.

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh chắp tay đứng, nhìn Hồng Hoang đại địa, thần sắc trang nghiêm, lớn tiếng mở miệng nói: "Ngô là Thanh Minh Đạo Quân, ba vạn năm sau, cùng Thánh nhân Nữ Oa kết làm đạo lữ, lập Thiên Hôn, để bù đắp khuyết thiếu của tam hôn Thiên Địa Nhân!" Thanh âm cuồn cuộn, truyền đến bên tai mỗi một sinh linh, không ai không lộ ra vẻ chấn kinh.

Đạo Quân, lại kết làm đạo lữ với Nữ Oa Nương Nương sao?

Tuy đây là một chuyện đã sớm được suy đoán, dù sao Nữ Oa Nương Nương và Đạo Quân quan hệ tốt đẹp như vậy, ngay cả Hồng Mông Tử Khí cũng đã ban cho, phải biết đó là cơ hội thành Thánh a, lại có thể ban phát ra như vậy.

Vì thế lúc này, sau khi hơi chấn kinh một phen, liền không cảm thấy chuyện này có gì không ổn nữa.

Vốn dĩ chuyện này nằm trong dự liệu, hiện tại, chỉ là xác nhận lại mà thôi.

Hiện tại, Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương đại hôn, liệu có thể đến tham dự chăng, nếu có thể, chưa biết chừng lại có cơ duyên nữa!

Thanh Minh nói xong, tay khẽ vung, ba ngàn đạo kim quang từ trong tay bay vút ra, mời ba ngàn vị tiên thiên thần ma, sinh linh trong Hồng Hoang đến, Nhân tộc, tự nhiên nằm trong số đó.

Lần này có thể được Đạo Quân mời, vậy tự nhiên là rất có mặt mũi.

Phải biết rằng, đây là đại hôn của hai vị tồn tại đỉnh cấp, có thể được mời, tự nhiên nên nắm bắt cơ hội thật tốt, chưa biết chừng cũng có cơ hội khác.

Vì thế, sau khi nhận phù lục mời được Thanh Minh hóa thành từ kim quang pháp tắc, liền bắt đầu chuẩn bị lễ vật tham gia đại hôn.

Trong Phượng Tê Sơn.

Việc muội muội của mình cùng Đạo Quân tu thành chính quả, Phục Hy khá là vui mừng, như vậy, mọi tâm nguyện của muội muội đều đã thành, sau này có thể an tâm tu hành Đại Đạo, vấn đỉnh cảnh giới cao hơn.

Với tư cách ca ca của Nữ Oa, sau này y cũng có thể nhận được không ít lợi ích từ Đạo Quân, chưa biết chừng, ngay cả chứng đạo cũng có cơ hội.

Thiên Đình, trên Lăng Tiêu Điện.

"Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương Thiên Hôn, lần này không cần đi quá nhiều, Thái Nhất và Bạch Trạch theo Trẫm đi là được, những người còn lại, vẫn phải quay về đề thăng thực lực bộ tộc Yêu tộc, và đại trận..." Đế Tuấn nhìn các Yêu Thần, Yêu Thánh, chậm rãi mở miệng nói.

"Vâng!" Chúng Yêu Thần, Yêu Thánh đáp.

Vu tộc, trong Bàn Cổ Điện.

“Không ngờ, Đạo Quân và Nữ Oa muội muội lại kết thành Thiên Hôn, tiểu muội...” Huyền Minh tú mi khẽ nhíu, mở miệng nói.

“Chuyện này không thể vọng nghị, tuy Nữ Oa kết làm đạo lữ với Đạo Quân trước, nhưng tiểu muội cũng không phải không có cơ hội, Đạo Quân đối với tiểu muội và Nữ Oa, chưa từng có sự thiên vị nào, Nữ Oa và Đạo Quân lập Thiên Hôn, cũng là chuyện sau khi y thành Thánh...” “Tình huống hiện tại của tiểu muội, chứng đạo cũng sẽ không còn xa nữa, có cơ hội rất lớn...” Đế Giang nhìn y, mở miệng nói.

Nghe vậy, các Tổ Vu gật đầu, tiếp theo, phải xem tiểu muội rồi.

“Lần Thiên Hôn này, cứ để nhị đệ theo ta đi là được...” Đế Giang nói.

Y ngừng lại, sau đó tiếp tục nói: “Thực lực bộ lạc Vu tộc, uy lực và diễn luyện đại trận, cũng không thể lơ là...” “Vâng, đại ca!” Chúng Tổ Vu đáp.

Cùng lúc đó, trong Hậu Thổ Điện.

Hậu Thổ tuy trong lòng có nhiều ý chua xót, nhưng cũng biết rõ, chỉ có chứng đạo, chuyện này mới có cơ hội, hiện tại, thời cơ không thích hợp.

Không những Đạo Quân cảm thấy thời cơ không thích hợp, y cũng cảm thấy thời cơ không thích hợp.

Vì thế, tình huống hiện tại, chỉ có thể an bài như vậy.

Việc Thiên Hôn tiếp theo, y tính đến cung chúc một phen, sau đó, liền phải nỗ lực tu hành hơn nữa.

Côn Luân Sơn phía Đông, động phủ Tam Thanh.

“Đạo Quân đại hôn, chúng ta lý nên cùng đi chúc mừng...” Thông Thiên hiện tại hận không thể bái nhập môn hạ Thanh Minh, hiện giờ nhận phù lục mời của Đạo Quân, e rằng Tam Thanh sẽ không thể không đi.

“Tam đệ nói đúng, lần này Tam Thanh chúng ta cùng nhau đi...” Thái Thượng gật đầu nói, Đạo Quân đã để mắt đến Tam Thanh, Tam Thanh tự nhiên phải cùng nhau đi, nếu có cơ duyên, cũng dễ mà có được.

Nguyên Thủy gật đầu, cũng là một đạo lý.

Thông Thiên đối với quyết định của đại ca mình vô cùng mãn ý.

Lúc này, trong Linh Sơn phương Tây.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hiện tại không phải phiền não chuyện đi hay không, mà là phiền não chuyện phải tặng quà gì cho Đạo Quân.

Đạo Quân chẳng thiếu gì sao?

Thực lực thủ đoạn thông thiên, trong tay có cả linh bảo chí bảo, cũng chẳng thiếu gì sao?

Nhưng Đạo Quân và Nữ Oa hai vị tồn tại đỉnh cấp hoàn thiện Thiên Hôn, dám không tặng đồ tốt sao?

Khi lập Thiên Đình, dám không tặng đồ tốt.

Nhưng hiện tại Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương đại hôn, dám làm vậy sao?

Suy đi nghĩ lại, chỉ đành nghiến răng tặng linh bảo thôi!

Cũng là lần mà hai vị phương Tây vốn keo kiệt, trở nên hào phóng một lần.

Lúc này.

U Minh Huyết Hải.

Vạn Thọ Sơn.

Nhân tộc...

Những Đại Thần Thông giả, thần ma, sinh linh... nhận phù lục mời, lúc này liền bắt đầu chuẩn bị lễ vật, sau đó liền có thể lên đường đi, tuy có ba vạn năm thời gian, nhưng từ đó đến Đông Phương Đại Lục đường xá xa xôi.

Tu vi thấp hơn Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh, ngay cả Tam Thanh cùng đại lục, e rằng cũng phải đi mất ba đến năm ngàn năm.

Còn về các đại lục khác, tu vi Đại La Kim Tiên, hoặc dưới Đại La, thì càng không cần nói.

Hai vị phương Tây, từ Tây Phương Đại Lục, cũng cần tốn hơn vạn năm thời gian.

Vì thế, mỗi người đều căn cứ tình hình tu vi bản thân mà bắt đầu lên đường.

Những người tu vi cao hơn, thì chậm rãi.

Như vậy, việc chiêu cáo Hồng Hoang đã hoàn thành.

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh nhìn những sinh linh và thần ma trong Hồng Hoang đại lục được mời, cũng như những người muốn chứng kiến thịnh sự, lần này cũng sẽ đến, đến lúc đó tề tựu bên ngoài Vô Cực Sơn Mạch, cũng là một thịnh sự.

Thanh Minh khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Tạo Hóa Thiên.

Nữ Oa cũng đã biết chuyện này, lúc này sắc mặt hơi hồng đối diện với ánh mắt Thanh Minh, trong lòng càng thêm thẹn thùng.

Chương 114

Thanh Minh gật đầu xong, liền xoay người tiến vào Hỗn Nguyên Cung.

Lúc này trong Hồng Hoang.

Kỳ Thiên Hôn của Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương, cũng đang không ngừng được thúc đẩy.

Cuộc tranh luận sôi nổi trong Hồng Hoang lúc này, đã đạt đến đỉnh điểm, không chỉ những người được mời, mà cả những người không được mời, lúc này đều đã lên đường đến.

Sinh linh trong Vô Cực Sơn Mạch, được Đạo Quân chiếu cố, lần này cũng đến trợ giúp bố trí.

Ngoài ra, còn có tộc nhân của Phượng tộc, Long tộc và Kỳ Lân tộc ba tộc đến, tính góp một phần lực cho Thiên Hôn của Đạo Quân.

Ba tộc cũng nhân cơ hội này mà quan hệ với Thanh Minh càng thêm gần gũi, chưa biết chừng sau này có lợi ích gì đó.

Thanh Minh thì cũng đang lo thiếu phượng liễn để kéo xe, ừm, Phượng tộc và Long tộc đến thật đúng lúc, đã như vậy, thì cứ để chúng kéo vậy.

Kỳ Lân tộc từ sau khi ẩn lui, liền lấy thân phận thụy thú mà đi lại trong Hồng Hoang, lần này, Long tộc và Phượng tộc kéo phượng liễn, Kỳ Lân liền giáng xuống điềm lành là được, như vậy, ba tộc mang theo phượng liễn đến, cộng thêm thi triển một số thủ đoạn, cũng gần như đủ rồi.

Như vậy, việc an bài này cũng gần như xong xuôi.

Thanh Minh tiếp theo cũng không có chuyện gì khác để làm, liền

nhắm mắt, tiếp tục tham ngộ Đại Đạo.

Còn về những an bài khác, đệ tử Lôi Thần, cùng một số sinh linh Vô Cực Sơn Mạch đều đang hiệp trợ bố trí, Bản tôn cũng vui vẻ thanh nhàn, tiếp tục tham ngộ Đại Đạo.

Như vậy, theo thời gian trôi đi, kỳ hôn lễ đến, vô số tu sĩ, thần ma, đại thần thông giả lũ lượt lên đường, hướng Vô Cực Sơn Mạch mà đến.

Ba vạn năm thời gian, thoáng chốc đã trôi qua.

Hiện nay, kỳ Thiên Hôn của Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương đã đến, những người được mời, những người không được mời, lúc này đều đã đến, tính chứng kiến một thịnh sự.

Trên Vô Lượng Sơn, mọi thứ đã bố trí xong xuôi, toàn bộ Hỗn Nguyên Cung đều lấy màu đỏ thẫm làm tông chủ đạo, hiển lộ vẻ hỷ khánh.

Cũng từ lúc này, sau này hôn giá, đều lấy màu đỏ thẫm làm nghi thức, dần dần lại diễn biến thành tập tục.

Trong Hỗn Nguyên Cung đèn lồng kết hoa, chiêng trống cùng vang, trường diện vô cùng hùng vĩ.

Lần bố trí này, cũng tốn không ít công phu, tất cả sinh linh của Vô Cực Sơn Mạch đều đến, trường diện cũng rất hoành tráng.

Lôi Thần với tư cách đệ tử, tự nhiên tự mình tiếp đãi quý khách, lúc này mọi việc đều do y an bài.

Đợi khi việc tiếp đón tân khách trong Hỗn Nguyên Cung gần như xong, Thanh Minh liền đã nghênh thân trở về.

Đội ngũ nghênh thân kéo dài mấy ngàn dặm, Đế Liễn và Phượng Liễn mà Thanh Minh và Nữ Oa ngồi đều do Thanh Minh tự mình

luyện chế, đều đạt đến cấp bậc Tiên Thiên linh bảo, cực kỳ đại thủ bút.

Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc ba tộc cùng xuất hiện, lại có lôi long dẫn dắt, trường diện hùng vĩ như vậy, Tam Thanh và những người khác, cũng là lần đầu tiên thấy, lúc này không ai không lộ ra vẻ chấn kinh.

Sau khi hai giá bảo xa đến đỉnh Vô Lượng, Thanh Minh liền dắt Nữ Oa bước ra, tộc nhân ba tộc đều hóa thành đạo thể, những kẻ kéo liễn, đều đã kéo ra, lúc này liền có thể bắt đầu.

"Cung chúc Đạo Quân, Nữ Oa Nương Nương hỷ kết liên lý!" Lúc này, tất cả Đại Thần Thông giả, sinh linh, thần ma tồn tại...

đều lũ lượt hành lễ nói.

"Không cần đa lễ!" Thanh Minh tay khẽ vung, nâng mọi người dậy.

Thanh Minh và Nữ Oa nhìn nhau một cái, sau đó chậm rãi hạ xuống, đến đỉnh Vô Lượng Sơn, đối mặt cửu thiên thập địa.

Nữ Oa lấy ra Hồng Tú Cầu, tức thì vung Hồng Tú Cầu trong tay lên hư không, Hồng Tú Cầu đó đón gió mà trướng lớn, sau đó liền thấy một sợi tơ đỏ quấn quanh đôi tay của Thanh Minh và Nữ Oa, buộc chặt lại với nhau.

Sau khi hồng tuyến buộc chặt xong, liền nghe Nữ Oa miệng khẽ quát một tiếng nói: "Nay dưới Thiên Đạo, có lập tam hôn Thiên Địa Nhân, nay có Thanh Minh và Nữ Oa kết thành liên lý, hoàn thiện tam cương, Thiên Hôn, lập!" Lời Nữ Oa vừa dứt, liền thấy từ trên Cửu Thiên giáng xuống một đạo công đức kim quang không nhỏ, chính là công đức kim quang của Thiên Hôn vừa lập.

Phần công đức kim quang này, tuy không thể sánh bằng công đức

kim quang khi sáng tạo Nhân tộc, nhưng lúc này cũng không nhỏ, ngay cả Đế Tuấn cũng cảm thấy nó không kém khi lập Thiên Đình.

Còn về những tồn tại khác, cũng không mấy lần thấy có đại công đức như vậy xuất hiện trong Hồng Hoang.

Lúc này chứng kiến, cũng khá là chấn động.

Công đức Thiên Hôn giáng xuống, Thanh Minh và Nữ Oa cũng đánh nhập vào trong thân thể Nữ Oa, có thể nói, công đức chia làm hai phần, một phần cho Nữ Oa, một phần cho Hồng Tú Cầu, Thanh Minh thì không sao cả.

Nữ Oa yên nhiên cười, phần lễ này, cũng thật đặc biệt.

Hậu Thổ phía sau thấy vậy, trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ, trong lòng cũng khá là chua xót, nhìn bộ giá y đỏ thẫm của tỷ tỷ Nữ Oa, lại có chút chói mắt.

Nhưng đồng thời, y lại cảm thấy, mình vẫn còn cơ hội, chỉ cần có thể chứng đạo, mọi chuyện đều còn cơ hội.

"Oanh long long!!!" Lúc này, trên Cửu Thiên, vang lên từng trận oanh minh, vô số Thiên Đạo vĩ lực ngưng kết, tức thì hiển hóa ra một đạo thân ảnh, chính là Hồng Quân Đạo Nhân.

"Chúc mừng Đạo hữu và Nữ Oa Đạo hữu hỷ kết liên lý, hoàn thiện tam hôn..." Hồng Quân Đạo Nhân lăng không đứng, hướng Thanh Minh và Nữ Oa chắp tay nói.

"Đa tạ Đạo hữu!" Thanh Minh mỉm cười nói.

"Tham kiến Đạo Tổ (Lão Sư)!" Bao gồm Nữ Oa, lúc này đều lũ lượt hành lễ nói.

Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, cũng không lưu lại lâu, sau khi chúc mừng Thanh Minh một phen, liền lại hợp đạo đi.

Y đã thân hợp Thiên Đạo, không thể tùy tiện xuất hiện, nếu không phải Thanh Minh thân phận đặc thù, cũng không thể nào, lần này sau khi chúc mừng một phen, tự nhiên liền rời đi.

Mà sự xuất hiện của y, đã đẩy bầu không khí của buổi lễ lên đến đỉnh điểm.

Ngay cả Đạo Tổ cũng đến chúc mừng, thịnh sự lần này, quả thực đủ lớn.

Vô số sinh linh tề tựu bên ngoài Vô Cực Sơn Mạch, đều tận mắt chứng kiến thân hình Đạo Tổ, cũng là cơ duyên tạo hóa của họ.

Thiên Hôn đã lập, yến tiệc cũng chính thức bắt đầu, trong Hỗn Nguyên Cung, một mảnh khí hỷ dương dương.

Trên hỷ tiệc, tân khách đầy đủ, trên bàn án, đầy rẫy hào trân tu, tiên quả linh căn, quỳnh tương ngọc dịch...

Ngay cả những bộ chén đũa dùng trong yến tiệc, hoặc dùng ngọc thạch quý hiếm điêu khắc thành, hoặc dùng vàng bạc ngà voi dược liệu luyện chế thành những khí cụ, đều quang hoa lưu chuyển, linh khí lượn lờ, đều là những bảo bối hiếm thấy.

Trên yến tiệc, khách nhân cụng chén trao ly, không khí vô cùng náo nhiệt.

Hôn yến kéo dài ròng rã mấy tháng mới kết thúc, trong thời gian hôn yến, chúng tân khách cụng chén trao ly, ai nấy đều tươi cười rạng rỡ, một khung cảnh hỷ khánh.

Sau khi hôn yến kết thúc, phần lớn tán tu đại thần thông giả đều quay về động phủ của mình tiếp tục tu hành.

Những sinh linh và tu sĩ tề tựu tại Vô Cực Sơn Mạch, lúc này cũng dần dần tản đi.

Sau khi kiến thức một hôn sự thịnh đại, tận mắt thấy Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương, cũng đã có cơ duyên, cũng đến lúc quay về rồi.

Trước Hỗn Nguyên Cung.

"Đạo hữu lần này có tiến triển, cơ chứng đạo cũng sẽ không còn xa nữa..." Thanh Minh nhìn Hậu Thổ, mỉm cười nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ gật đầu, không mở miệng.

Mấy hơi thở sau, y hướng Thanh Minh từ biệt, tính quay về tiếp tục bế quan tu hành, sớm ngày chứng đạo.

"Hậu Thổ muội tử!" Đột nhiên, Thanh Minh mở miệng nói, thay đổi cách xưng hô.

Hậu Thổ quay đầu lại, nhìn y, không mở miệng.

"Những gì đạo hữu mong mỏi trong lòng, đợi sau khi chứng đạo, mọi chuyện, tự sẽ có duyên quả..." Thanh Minh nói.

Nghe vậy, trên mặt Hậu Thổ lộ ra một nụ cười tuyệt mỹ, sau đó phiêu nhiên rời đi.

Thanh Minh nhìn một cái xong, liền xoay người tiến vào Hỗn Nguyên Cung, lúc này trong Hỗn Nguyên Cung, chỉ còn lại ba vị Nhân tổ của Nhân tộc ở đây.

Trên Thái Hư Điện.

Đối với chuyện của Hậu Thổ, Nữ Oa rõ, nếu không phải thời cơ không thích hợp, lúc này cả hai đã cùng lập Thiên Hôn.

Mà y cũng rõ, vì thế cũng không để ý chuyện này, như Thanh Minh đã nói, mọi chuyện tự có duyên quả.

"Lần này Bản tôn giữ các ngươi lại, có một chuyện muốn nói với các ngươi..." Thanh Minh nhìn ba vị Nhân tổ Toại Nhân Thị, mở miệng nói.

“Đạo Quân có gì phân phó, chúng ta tự nhiên sẽ hoàn thành...” Nghe vậy, ba vị Nhân tổ Toại Nhân Thị thần sắc ngưng trọng, tức thì mở miệng nói.

Đạo Quân đã mở miệng, tự nhiên không thể cự tuyệt, chỉ cần làm được, liền nhất định sẽ đáp ứng.

“Không cần khẩn trương, chuyện lần này, không cần các ngươi làm gì cả, có một vật, Bản tôn tính ban cho Nhân tộc!” Thanh Minh cười cười rồi nói với ba vị Nhân tổ Toại Nhân Thị.

Nghe vậy, Nữ Oa cũng khá là hiếu kỳ, lời Thanh Minh nói, rốt cuộc là gì.

“Tuy các ngươi có cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng không có công pháp tu hành, tạm thời chưa lĩnh ngộ pháp tắc, đây là khuyết điểm hiện tại, toàn bộ Nhân tộc cũng không có công pháp tu hành, đây là điểm then chốt nhất cản trở Nhân tộc tiến lên lúc này...” Thanh Minh nói.

“Chúng ta đã từng thử thôi diễn, nhưng đều không thích hợp với Nhân tộc, cũng không có công pháp hoàn thiện...” Ba vị Nhân tổ Toại Nhân Thị khẽ than nói.

Nữ Oa nghe vậy, trong lòng cũng thầm than, vốn dĩ y cũng tính ban công pháp cho Nhân tộc, nhưng vì Nhân tộc đặc thù, công pháp Hồng Hoang đều không thích hợp với Nhân tộc, vì thế cũng không có công pháp nào để lại.

Sau khi thành Thánh thời gian không dài, chuyện này y cũng chưa thôi diễn.

Lúc này, trong lòng y kết hợp lời Thanh Minh nói và chuyện này, trong mỹ mâu tức thì sáng lên, hỏi: “Chẳng lẽ, phu quân tính ban công pháp tu hành cho Nhân tộc, giúp Nhân tộc tiến lên?” Sau khi nghe lời

Thánh Mẫu nói, ba vị Nhân tổ Toại Nhân Thị thần sắc vui mừng, nếu quả thật như vậy, vậy Đạo Quân lần này đã thực sự giúp đỡ Nhân tộc không ít rồi.

Thanh Minh cười cười rồi nói: "Xác thực như vậy, Bản tôn trong tay có một 【Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh】 có thể trợ Nhân tộc tu hành đến Đại La Kim Tiên, sau đó, liền sẽ hiệp trợ những Nhân tộc tu hành minh ngộ Đại Đạo bản thân, sau đó, liền có thể tu hành bản thân đạt đến cảnh giới cao hơn..." Công pháp, cũng chỉ là tu hành đến Đại La Kim Tiên mà thôi, Đại La Kim Tiên trở lên, liền là tham ngộ Đại Đạo pháp tắc, chưởng khống Đại Đạo pháp tắc.

Công pháp như của Thanh Minh, sở tu hành, cũng không đơn thuần là công pháp, bởi vì công pháp đã không còn có thể tu được nữa, cái tu hành, chính là Đại Đạo pháp tắc được khắc ghi trong công pháp, Đại Đạo thần vận, Đại Đạo văn tự...

được khắc ghi trong đó.

Cái chân chính tu hành, sau Đại La Kim Tiên, liền không còn là công pháp nữa, mà là tu hành Đại Đạo pháp tắc. 【Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh】, cũng có hiệu quả như vậy, sau Đại La Kim Tiên, liền có thể khiến Nhân tộc tu hành càng tốt minh ngộ Đại Đạo bản thân, bắt đầu tu hành trên Đại Đạo pháp tắc.

"Trong công pháp khắc ghi Đại Đạo thần vận, văn tự và pháp tắc tu hành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có thể hiệp trợ tu hành sau Đại La, như vậy, liền có thể trên pháp tắc chi đạo, bổ sung khuyết thiếu của Nhân tộc..." Cuối cùng, Thanh Minh trong miệng lại bổ sung thêm một câu.

Nghe vậy, ba vị Nhân tổ Toại Nhân Thị trong lòng khá là hân hoan, Nhân tộc, quan trọng là sắp bắt đầu phát triển rồi.

Nữ Oa cũng khá vui mừng, có công pháp tu hành này, Nhân tộc sẽ

ngày càng cường đại.

"Đa tạ Đạo Quân!" Ba vị Nhân tổ Toại Nhân Thị nhìn nhau một cái, sau đó tề tề hướng Thanh Minh quỳ bái nói.

Chương 115

"Không cần đa lễ!" Thanh Minh tay khẽ vung, nâng ba vị Nhân tổ dậy, tức thì tay lại vung lên, ba đạo kim quang trực tiếp nhập vào giữa mi tâm ba vị Nhân tổ.

Ba vị Nhân tổ tỉ mỉ cảm ngộ một phen xong, cũng vô cùng chấn kinh trước sự khủng bố của 【Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh】, tin rằng, không lâu sau, họ cũng có thể triệt để ổn cố tại cảnh giới Đại La Kim Tiên, phát huy thực lực vốn có.

Sau đó, liền có thể minh ngộ Đại Đạo bản thân, bắt đầu tu hành Đại Đạo pháp tắc.

Đợi sau khi bản thân triệt để chưởng khống công pháp này, liền có thể bắt đầu giáo đạo chúng đệ tử Nhân tộc, đến lúc đó sẽ phát triển một bộ phận đệ tử, liền sẽ trở thành lực lượng nòng cốt của Nhân tộc, chống lại các loại nguy hiểm trong Hồng Hoang.

Như vậy, Nhân tộc phát triển, Nhân tộc quật khởi, liền có hy vọng.

Từ bộ công pháp đó, họ đã thấy được không ít điều.

Rất lâu sau, họ từ trong thể ngộ công pháp tỉnh lại, lại một lần nữa hướng Thanh Minh hành lễ.

"Sau khi phát triển xong lần này, các ngươi liền có thể đi đến bờ biển phía Đông, nơi đó là thích hợp nhất cho sự phát triển tiếp theo của Nhân tộc, sau đó liền có thể kiến tạo Nhân tộc Thánh địa, tạo nên thực lực Nhân tộc cường hãn nhất..." Thanh Minh ánh mắt nhìn Nhân tộc lúc này, sau đó nói với ba vị Nhân tổ.

"Lời Đạo Quân nói, chúng ta đã ghi nhớ..." Ba vị Nhân tổ nghe vậy, lúc này trong lòng tỉ mỉ ghi nhớ an bài của Thanh Minh, mở

miệng nói.

Đạo Quân đã nói như vậy, vậy tự nhiên không sai được, không thấy Thánh Mẫu lúc này sau khi thôi diễn một phen, cũng đều khẽ gật đầu sao?

Xem ra như vậy, bờ biển phía Đông đó, quả thực phù hợp cho sự phát triển tiếp theo của Nhân tộc, có thể làm theo ý Đạo Quân.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung, Thanh Minh sắp xếp như vậy cũng có một tầng ý nghĩa khác.

Công pháp được truyền xuống, cho phép Nhân tộc phát triển một thời gian.

Đợi đến khi Nhân tộc đã có chút thực lực, bấy giờ liền có thể bắt đầu Thiên Di, trên con đường Thiên Di cũng có thể ma luyện Nhân tộc.

Hiện tại, dã thú và mãnh thú Hồng Hoang tuy gây thương tổn cho Nhân tộc nhưng không còn lớn như trước.

Một con đường Thiên Di mới sẽ là một sự ma luyện mới, tin rằng Nhân tộc sẽ trưởng thành nhiều hơn.

Đến khi đó, sau khi đến được bờ Đông Hải, liền có thể bắt tay vào kiến tạo Thánh Địa của Nhân tộc.

Tam Tổ trong lòng suy tính, cũng ngầm ghi nhớ.

Sau này, liền như lời Đạo Quân đã nói, tại Thánh Địa Nhân tộc chế tạo sức mạnh cường hãn nhất của Nhân tộc.

Đến khi đó, liền sẽ là lực lượng trung kiên, cường hãn nhất của Nhân tộc, đủ để chống lại mọi yếu tố bất lợi.

Sự sắp đặt này của Đạo Quân, sau khi có công pháp tu hành, lúc này đều được đánh giá rất cao.

Nếu không có sự sắp đặt của Đạo Quân, chưa chắc sau này cũng sẽ làm như vậy.

Bởi vậy, lúc này sau khi ý niệm chợt lóe lên, liền ghi nhớ, sau này sẽ chấp hành như vậy.

Tin rằng Nhân tộc sẽ ngày càng cường đại hơn.

Thanh Minh thấy Toại Nhân Tam Tổ đã ngầm ghi nhớ, những việc phía sau cũng sẽ làm tốt, khẽ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Những việc này, đều cần Toại Nhân Tam Tổ dẫn dắt Nhân tộc tiến lên, tự nhiên Bản tôn sẽ không can dự quá nhiều.

Những việc này là việc của Nhân tộc, chỉ có Nhân tộc tự mình thân lực thân vi, mới có thể phát triển tốt hơn.

Con đường Thiên Di không dễ đi như vậy, nhưng ma luyện, chẳng phải chính là như vậy sao?

Con đường này, cũng là Nhân tộc tự chọn, dù khổ dù khó khăn, Nhân tộc cũng phải đi tiếp.

Chỉ có như vậy, Nhân tộc mới có cơ hội quật khởi chân chính, mới có cơ hội hưng thịnh và đứng vững trên Hồng Hoang.

Điểm này, Toại Nhân Tam Tổ đều rõ, nên biết phía sau nên làm thế nào, điểm này, Thanh Minh cũng không lo lắng.

Toại Nhân Tam Tổ đều là người thông minh, sẽ hiểu rõ cách sắp đặt.

Sau khi Thanh Minh đã suy tính, nhìn Toại Nhân, chậm rãi mở miệng nói: "Toại Nhân, ngươi cùng Bản tôn có vài phần sư đồ chi duyên, Bản tôn muốn thu ngươi làm đệ tử, ngươi có nguyện ý không?" Nghe vậy, bao gồm cả Nữ Oa, lúc này thần sắc đều khựng lại, không ngờ Thanh Minh lại có ý định thu đồ.

Nhưng như vậy cũng tốt, Toại Nhân có thể đạt được sự đề thăng cực lớn, có thể đạt được không ít lợi ích.

Nữ Oa nhìn Toại Nhân, trên khuôn mặt tươi cười lộ ra ý cười, kết quả như vậy, tự nhiên là tốt nhất, cũng không hy vọng Toại Nhân bỏ lỡ cơ hội này.

Toại Nhân tự nhiên biết rõ, cơ hội này là đại cơ duyên, đại tạo hóa, nếu không nắm giữ, thì mới thật sự là kẻ ngốc.

Cơ duyên tạo hóa như vậy, nếu bỏ lỡ, thì thật sự sẽ không còn nữa.

"Toại Nhân nguyện ý, đệ tử bái kiến lão sư, lão sư thánh thọ vô cương!" Toại Nhân sau khi hoàn hồn, liền lập tức quỳ bái nói.

Thanh Minh vung tay một cái, nâng Toại Nhân dậy, nói: "Tốt, như vậy, ngươi liền là nhị đệ tử thân truyền dưới môn hạ Bản tôn!" "Chúc mừng sư đệ!" Lôi Thần ở một bên chúc mừng nói.

"Đa tạ sư huynh!" Toại Nhân nói.

Thanh Minh khẽ gật đầu, ban thưởng một số bảo vật cùng một kiện Linh Bảo, sau đó việc Toại Nhân bái nhập môn hạ, trở thành đệ tử thân truyền, liền hoàn thành.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đầy vẻ hâm mộ nhìn đại ca nhà mình.

Có thể được Đạo Quân thu làm đệ tử, đó tự nhiên là cơ duyên và tạo hóa ngút trời, đáng tiếc là mình không có cơ duyên và tạo hóa như vậy.

Thanh Minh nhìn nhị tổ Nhân tộc, sao lại không biết tâm tư của họ, sau khi mỉm cười, nói: "Tuy rằng các ngươi không có sư đồ chi duyên với Bản tôn, nhưng phúc duyên cũng không tệ, nếu nguyện ý, có thể thêm vào làm ký danh đệ tử của Bản tôn..." Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị thần sắc mừng rỡ, lập tức bái nói: "Đệ tử bái kiến

lão sư, lão sư thánh thọ vô cương!" Thanh Minh gật đầu, cũng ban thưởng bảo vật và Linh Bảo, sau đó liền bảo Lôi Thần dẫn họ xuống tu hành một phen.

Việc của Nhân tộc cần xử lý, nhưng lúc này thực lực và tu hành cũng rất quan trọng, đợi sau khi tu hành có thành tựu, sẽ quay về Nhân tộc xử lý sau.

Tam Tổ tự nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội này, lúc này liền theo Lôi Thần đến thiên điện, bắt đầu tu hành.

Hỗn Nguyên Cung có ưu thế đắc thiên độc hậu, có Linh Căn Linh Quả, việc đề thăng tu vi tự nhiên không cần phải nói.

Thanh Minh khẽ gật đầu, sau đó thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Nữ Oa, mỉm cười nói: "Đi thôi!" Nghe vậy, Nữ Oa mặt đỏ bừng gật đầu.

Sau đó, Thanh Minh và Nữ Oa lại diễn âm dương chi sự.

Lần này cùng diễn âm dương chi đạo, liền mới thật sự âm dương hợp nhất.

Giữa thiên địa, vang lên từng trận âm thanh huyền diệu, âm dương diễn hóa, phúc trạch chúng sinh.

Không biết đã trải qua bao lâu, Thanh Minh và Nữ Oa mới dừng việc cùng diễn âm dương.

Lần này âm dương hợp nhất, tu vi của cả hai đều có vài phần đề thăng.

Âm dương hợp nhất, đại đạo hữu thành!

Thanh Minh nhờ khế cơ này, bước vào cảnh giới Hậu Kỳ, cũng coi như thủy cừ thành vậy.

Nữ Oa tuy chưa đến Trung Kỳ, nhưng nhờ ưu thế như vậy, cũng đã đặt một chân vào, việc tiến nhập Trung Kỳ cũng không còn xa.

Sau đó, Thanh Minh và Nữ Oa liền tiếp tục tu hành, hai người cùng tu hành, tốc độ cũng nhanh hơn không ít.

Sau này xuất quan, tu vi sẽ ngày càng cường hãn hơn.

Thời gian thoắt cái, lại mấy Nguyên Hội lặng lẽ trôi qua.

Mấy Nguyên Hội này, trong Hồng Hoang cũng không dấy lên sóng gió gì lớn, vô số sinh linh, tu sĩ, đều đang bế quan tu hành.

Kể từ khi Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương lập Thiên Hôn, trong Hồng Hoang từng trận huyền âm vang vọng, âm dương diễn hóa, hợp nhất diễn đạo, huyền diệu chí cực, cũng có không ít sinh linh và tồn tại đạt được không ít lợi ích.

Bởi vậy, sau khi Thiên Hôn kết thúc, mọi thứ đều trở lại bình tĩnh, lại có lợi ích như vậy, tự nhiên phải nắm bắt cơ hội.

Trừ những tu sĩ này ra, Vu Yêu nhị tộc, trong mấy Nguyên Hội qua cũng có sự đề thăng.

Việc phát triển bộ tộc, đề thăng thực lực là thứ yếu, quan trọng nhất, là việc diễn luyện đại trận của hai tộc được đề thăng, đó mới là quan trọng nhất.

Đại trận Vu tộc theo mấy Nguyên Hội diễn luyện, cộng thêm trận pháp hoàn thiện của Đạo Quân, có Thập Nhị Can Thần Ma Phiên Kỳ hiệp trợ, lúc này đã có thể diễn hóa ra thức thứ hai của Khai Thiên Chiêu Thức.

Lại thêm có Thần Ma Phiên Kỳ thế thay đỡ đi thương tổn của đại trận, nếu sau này diễn hóa Bàn Cổ Chân Thân, sẽ có chiến lực lớn hơn, tổn thương nhỏ hơn, đối với trận chiến sau khi Thập Nhị Tổ Vu đại trận bị phá vỡ, cũng cực kỳ quan trọng.

Như lần đối chiến Vu Yêu đầu tiên, đại trận so tài, tuy Bàn Cổ Chân Thân thắng, nhưng đối với Thập Nhị Tổ Vu bản thân cũng có

tổn thương không nhỏ.

Vẫn có sức chiến đấu, nhưng nếu thật sự mạt sát Yêu tộc, Vu tộc cũng sẽ tổn thất cực lớn, thật sự là giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, dù sao việc Yêu tộc cao tầng tự bạo cũng không thể coi thường.

Bởi vậy, lần đầu tiên như vậy, vẫn chưa đủ hoàn thiện.

Lần này lại có Thập Nhị Can Thần Ma Phiên Kỳ, có thể bảo tồn thực lực cực lớn, có thể khiến sức chiến đấu sau khi đại trận bị phá vỡ càng thêm cường hãn, có thể giảm thiểu tổn thương cực lớn.

Như vậy, nếu gặp Yêu tộc tự bạo, chưa chắc đã có thể tránh được.

Bởi vậy, lúc này Thần Ma Phiên Kỳ, đối với đại trận Vu tộc mà nói, quả thực vô cùng quan trọng.

Lần diễn luyện này, Đế Giang vô cùng hài lòng, đối với việc nắm giữ và hoàn thiện đại trận được đề thăng, việc thực lực bộ lạc được đề thăng, đều vô cùng hài lòng, tin rằng phía sau sẽ ngày càng cường hãn hơn.

Còn về phía Yêu tộc, việc hoàn thiện và đề thăng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cũng đề thăng không ít.

Đối với việc công kích của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn lại nắm giữ không ít.

Tu vi hiện nay, cũng là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Không có Hồng Mông Tử Khí, Đế Tuấn liền không tính đi con đường Thánh Nhân, mà đi con đường Pháp Tắc do Đạo Quân truyền xuống để hiệp trợ tu hành thì tốt hơn.

Nếu không, thì thật sự sẽ lạc hậu quá nhiều so với Vu tộc, tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

Bởi vậy, mấy chục vạn năm qua, trừ việc hoàn thiện và đề thăng đại trận ra, liền nỗ lực tu hành, Đạo Hạnh tiến triển không tệ.

Đương nhiên, có cách hoàn thiện đại trận tốt hơn, đó chính là kết thân với chủ nhân Thái Âm Tinh, Hi Hòa.

Nếu có thể bổ toàn vị trí Thái Âm Tinh, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sẽ đề thăng nhiều hơn.

Bởi vậy, trong lòng Đế Tuấn cũng có ý định, đặc biệt sau khi chứng kiến hôn lễ vĩ đại thịnh đại của Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương, ý định trong lòng liền vô cùng rõ ràng.

Phía sau, có thể thử một phen.

Trong Hồng Hoang, trừ vô số đại thần thông giả, tu sĩ thần ma cùng Vu Yêu nhị tộc đang đề thăng ra.

Viễn Cổ Tam Tộc, trong mấy Nguyên Hội qua, tiến triển cũng không tệ.

Chương 116

Lần trước giúp Thanh Minh kéo kiệu, Thiên Đạo cảm ứng, liền ban cho Tam Tộc một phần công đức, tuy không nhiều, nhưng cũng khá hài lòng rồi.

Tình huống hiện tại của Tam Tộc, đã hòa giải được từng chút một.

Lần này Tam Tộc nương tựa vào Thanh Minh, lại được một ít công đức, nay mục đích cơ bản đã hoàn thành, Tam Tộc tự nhiên vô cùng hài lòng.

Việc phía sau, liền phải nỗ lực hơn nữa để hòa giải nhân quả nghiệp lực của bản thân.

Chỉ có như vậy, chủng tộc mới có thể phát triển chân chính, khôi phục nguyên khí của bản thân, mới có thể tồn tại lâu hơn trong Hồng Hoang.

Bởi vậy, phía sau, Tam Tộc, liền sẽ nỗ lực hơn nữa.

Mấy chục vạn năm thời gian, đối với Nhân tộc hiện tại, quả thực vô cùng quan trọng.

Toại Nhân Tam Tổ chỉ lưu lại Hỗn Nguyên Cung hơn một Nguyên Hội liền quay về Nhân tộc, sau đó liền triệu tập các đệ tử có tư chất tốt hơn, bắt đầu truyền xuống công pháp.

Sau mấy Nguyên Hội diễn biến, thực lực Nhân tộc, đã bắt đầu phát triển.

Toại Nhân Tam Tổ tin rằng, chỉ cần ba bốn Nguyên Hội nữa, Nhân tộc liền có thể khởi động con đường Thiên Di.

Hiện tại tuy không còn trong kỳ Thánh Mẫu che chở, nhưng những

nguy hiểm thông thường, Nhân tộc đủ sức ứng phó.

Còn về những nguy cơ lớn hơn, trong Hồng Hoang không có bất kỳ tồn tại nào dám nghĩ đến việc động chạm Nhân tộc.

Nữ Oa Nương Nương là Thánh Mẫu Nhân tộc, hiện tại lại truyền ra rằng ba vị Nhân Tổ của Nhân tộc bái dưới môn hạ Đạo Quân.

Thân phận như vậy của Nhân tộc, trong Hồng Hoang, có tồn tại nào dám dễ dàng trêu chọc Nhân tộc?

Ngay cả khi hiện tại không còn trong kỳ che chở ba Nguyên Hội, nhưng các đại năng thông thường, không dám đi tìm phiền phức với Nhân tộc.

Còn về những phiền phức hoặc nguy cơ khác, Nhân tộc có thể tự giải quyết.

Dù sao Nhân tộc hiện tại, đã có thực lực ứng phó rồi.

Mấy Nguyên Hội tu hành công pháp, thực lực cũng không yếu, đặt trong Hồng Hoang này, trong các thế lực hạng ba, cũng có thể xếp hạng, cũng không tệ.

Toại Nhân Tam Tổ tin rằng, không lâu nữa, Nhân tộc, liền có thể khởi động con đường Thiên Di.

Đến khi đó, một chương mới của Nhân tộc, liền cũng sẽ chân chính khởi đầu.

Thời gian thoắt cái, lại hai Nguyên Hội lặng lẽ trôi qua.

Nơi U Minh Huyết Hải.

Trong Huyết Minh Cung.

"Hừ!" Đột nhiên, khí thế trên người Minh Hà khẽ ba động, hai đạo kiếm quang chợt lóe lên, chiếu sáng khuôn mặt Minh Hà, chính là hai thanh kiếm A Tỳ và Nguyên Đồ, lượn lờ quanh Minh Hà, như thị vệ

vậy.

Minh Hà bỗng nhiên mở mắt, trong mắt lóe lên hai đạo kiếm khí.

Đôi mắt màu huyết hồng phối hợp với khuôn mặt tái nhợt, càng thêm phần đáng sợ.

"Hồn!" Minh Hà khẽ quát một tiếng, lập tức vung tay, một đạo hồn phách từ trong Huyết Hải bay ra, xuất hiện trước mặt.

Ánh mắt băng lãnh, lại vung tay một cái, một đạo huyết quang xuất hiện, chính là huyết thủy của Huyết Hải.

Sau đó, huyết thủy đó bao bọc hồn phách, hình thành một Huyết Kén.

Không lâu sau, Huyết Kén từ từ bong ra, lộ ra vật bên trong, chính là một nữ tử mỹ lệ cao hơn một trượng, hai mắt nhắm chặt, chỉ cần nhìn dung mạo nữ tử, liền đủ để mê đảo chúng sinh.

"Phá!" Minh Hà khẽ quát một tiếng, một đạo tinh huyết từ trong tay bay ra, chìm vào mi tâm nữ tử.

Lập tức, một cỗ sát khí cực mạnh từ trên người nữ tử tản mát ra, từng trận khuếch tán ra ngoài.

Sau đó, nữ tử bỗng nhiên mở mắt, hung quang hiện lên, đôi mắt huyết hồng vô cùng đáng sợ.

"Tham kiến Thủy Tổ!" Nữ tử đó lập tức quỳ một gối xuống, cung kính nói với Minh Hà.

"Vô nhu đa lễ!" Minh Hà đạm mạc nói.

"Tạ Thủy Tổ!" Nữ tử đó đáp một tiếng, liền đứng dậy, cung kính đứng ở một bên, ánh mắt sùng kính nhìn Minh Hà.

"Ngươi là sinh linh Huyết Hải đầu tiên do Lão Tổ sáng tạo, Lão Tổ ban tên cho ngươi, từ nay về sau, liền là La Sát Nữ..." Minh Hà

nhìn nữ tử trước mặt, lạnh lùng mở miệng nói, sát cơ cuồn cuộn, ban cho một danh tính Đại Đạo.

"Tạ Lão Tổ ban tên..." Nghe vậy, trên mặt La Sát Nữ lộ ra vẻ vui mừng, trong mắt quang hoa lấp lánh, tỏ ra cực kỳ hưng phấn.

"La Sát Nữ, đây là 《Huyết Hải Chân Kinh》 do Lão Tổ tu luyện, ngươi hãy tu luyện ở một bên..." Minh Hà nhìn La Sát Nữ nói, lập tức một đạo kim quang đánh vào mi tâm La Sát Nữ.

"Lão Tổ..." La Sát Nữ trong mắt vui mừng, cung thân một lễ với Minh Hà Lão Tổ, chậm rãi lùi sang một bên, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện bộ công pháp 《Huyết Hải Chân Kinh》.

Bộ công pháp này, là công pháp do Minh Hà Lão Tổ tự sáng tạo dựa trên Đại Đạo bản thân tu luyện, cực kỳ thích hợp cho La Sát Nữ loại sinh linh Huyết Hải tu hành.

Khí huyết quanh La Sát Nữ chấn động, huyết thủy màu huyết hồng bao bọc quanh người, khí thế trên người dần dần cường tráng.

Chỉ trong hơn ngàn năm ngắn ngủi, nhanh chóng từ Thái Ất Kim Tiên Sơ Kỳ tiến vào Thái Ất Kim Tiên Trung Kỳ.

Tốc độ tu luyện nhanh như vậy, công pháp này đơn giản như được "đo ni đóng giày" vậy.

Minh Hà Lão Tổ hài lòng gật đầu, không nhìn nữa.

"Nữ Oa Nương Nương có thể tạo ra Nhân tộc, minh ngộ Tam Thi, hợp nhất chứng đạo, chứng minh Nhân tộc, liền có được khế cơ thành Thánh..." "Kể từ khi tạo ra một tộc có thể thành Thánh, vậy Lão Tổ hà cớ gì không thử một phen, chưa chắc cũng có thu hoạch không giống nhau..." "Huyết Hải đặc biệt, sinh linh cũng đặc biệt, nếu có thể tạo ra một chủng tộc độc nhất vô nhị của một phương Huyết Hải, cũng là một việc không tệ..." "Tuy không thể bước vào cảnh giới chứng đạo,

nhưng cũng có thể thu hoạch không nhỏ, dưới sự gia tăng của Đạo Hạnh, cũng không tệ...” Trong lòng Minh Hà ý niệm xoay chuyển, càng ngày càng cảm thấy nên thử một phen, học Nữ Oa Nương Nương tạo ra một tộc.

Nếu có thể chứng đạo là tốt nhất, nếu không thể, tin rằng cũng có thể đạt được sự đề thăng cực lớn, ít nhất Đạo Hạnh cùng nắm giữ Pháp Tắc đều sẽ gia tăng không ít, đối với lúc này mà nói, cũng có thu hoạch không nhỏ.

Sau khi suy tính, Minh Hà liền đột nhiên đứng dậy, lập tức thân hình chợt động, biến mất trong Huyết Minh Cung.

Trên Huyết Hải.

Sóng huyết ngút trời, huyết sát chi khí trùng tiêu, vô số lãng đào vạn trượng cuộn trào, không có sinh linh nào dám đặt chân đến nơi này.

“Hoa lạp lạp!!!” Lúc này, từ trên mặt biển Huyết Hải dấy lên từng trận sóng huyết, sau đó lại có một cỗ lực lượng vô hình tách hai bên Huyết Hải ra, lộ ra một vết nứt.

Lập tức, một đóa Hồng Liên Thập Nhị Phẩm từ từ bay lên từ bên trong, trên Hồng Liên có một bóng người đang tọa, khuôn mặt tái nhợt, đôi mắt tinh hồng, kiếm khí và sát khí khủng bố giao chức, chính là chủ nhân Huyết Hải, Minh Hà.

Minh Hà ánh mắt băng lãnh quét khắp Huyết Hải, những âm hồn bị huyết sát chi lực dẫn dắt, không ngừng tụ tập.

Sau khi tu sĩ vẫn lạc, những âm hồn tu vi thấp, không thể trùng tố thân thể Đại Đạo, hoặc những âm hồn bị huyết sát chi khí dẫn dắt, liền đều sẽ tụ tập trong Huyết Hải.

Sau khi những âm hồn này vào Huyết Hải, tuy huyết sát chi khí có

lợi cho họ, nhưng cũng cấm cố và tra tấn họ, trong Huyết Hải, tình huống của họ cũng không tốt.

Trong vô hình, cũng gia tăng nghiệp lực của Huyết Hải, nhưng điểm này Minh Hà cũng không có cách nào, đặc tính của Huyết Hải, những âm hồn kia bị dẫn dắt, điểm này cũng không giải quyết được.

Lần này tâm có cảm ứng, lần này lập một tộc đặc biệt của Huyết Hải, liền giải quyết được trăm vạn âm hồn trên Huyết Hải lúc này.

Sau khi suy tính, Minh Hà hai tay bắt đầu kết ấn, từng đạo quỹ tích huyền ảo hiện lên trong tay, không ngừng giao chức quấn quanh, kéo dài vào Huyết Hải.

Trong miệng truyền ra từng trận âm thanh Đại Đạo, trầm thấp hồn hậu, xuyên thấu vô số thời không, trực tiếp đến mọi khu vực của Huyết Hải.

Tiếp theo, huyết thủy trong Huyết Hải cuồn cuộn, từ dưới lên trên, hình thành trăm vạn khí phao, hiện ra dưới âm hồn.

Trong khí phao, ẩn ẩn nhuyễn động, tựa hồ có thứ gì đó đang phá vỡ.

"U Minh, sắc lệnh!" Minh Hà Lão Tổ một chưởng vỗ xuống, lập tức dẫn động lực lượng bản nguyên Huyết Hải, trên Huyết Hải lập tức dấy lên vô số lãng ba vạn trượng, không ngừng vỗ, cuộn trào.

Huyết sát chi khí trực trùng cửu tiêu, khiến không ít tồn tại ngưng vọng.

Lập tức, liền thấy những khí phao trong Huyết Hải từ dưới lên trên, bị từng cột thủy trụ bằng huyết thủy xuyên phá, bao bọc toàn bộ từng âm hồn trên khí phao, không thiếu một ai, không thừa một ai, một cột thủy trụ bao bọc một âm hồn.

Sau đó, Minh Hà trong tay lại lần nữa kết ấn, pháp lực tràn ra, biến

những huyết trụ đó thành từng Huyết Kén, lơ lửng trong hư không.

Không lâu sau, trên Huyết Hải, liền có trăm vạn Huyết Kén xuất hiện, tản mát ra huyết hồng chi khí, sát khí cực nặng, đáng sợ chí cực.

Mỗi cái Huyết Kén bên trong, ẩn ẩn có thứ gì đó đang nhuyễn động, hấp thu huyết lực và sát khí trên Huyết Kén, để cường tráng bản thân.

Minh Hà thấy vậy, hài lòng gật đầu.

Một chủng tộc mới, sắp đản sinh trong tay mình, tâm tình của y không thể miêu tả, có lẽ chỉ có Nữ Oa, người đồng thời sáng tạo một tộc, mới có thể lý giải.

Minh Hà thần sắc bình tĩnh, tọa trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tĩnh lặng chờ đợi, ánh mắt vẫn luôn dừng lại trên những Huyết Kén.

Không biết đã trải qua bao lâu, dường như ngàn năm, vạn năm, mười vạn năm.

Chỉ thấy sinh linh trong Huyết Kén dần dần ngừng nhuyễn động, huyết sát chi lực nồng đậm tinh túy cực điểm trong Huyết Kén đã được sinh linh bên trong hấp thu hoàn thành.

Lúc này nhìn những Huyết Kén, giống như từng viên hổ phách, có thể ẩn ước nhìn thấy bóng dáng bên trong.

Từ những bóng dáng ẩn ước này có thể thấy hình thể của chúng, không khác biệt lớn so với Nhân tộc, hai tay hai chân, chỉ là co quắp lại dường như cũng cao lớn hơn Nhân tộc không ít.

Từ La Sát Nữ liền có thể thấy được.

Ngoài ra, tu vi của những sinh linh này khi xuất thế cũng cao hơn Nhân tộc.

Trong cảm tri của Minh Hà, thấp nhất cũng là tu vi Địa Tiên, cao nhất, là bốn kẻ đứng đầu, giống như La Sát Nữ, đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên Sơ Kỳ.

"Ca ca ca!!!" Trên Huyết Kén, không ngừng truyền ra âm thanh, trên mỗi Huyết Kén, bắt đầu xuất hiện những vết nứt, sinh linh trong Huyết Kén dường như muốn phá kén ra.

Minh Hà thấy vậy, trên khuôn mặt tái nhợt hiện lên một nụ cười nhạt, lập tức một ngón tay đưa ra, trực tiếp điểm vào trăm vạn Huyết Kén.

"A Tu La Tộc, xuất!" Khi lời Minh Hà vừa dứt, lập tức liền thấy trăm vạn Huyết Kén ứng tiếng bạo khai, Huyết Kén hóa thành vô số mảnh vỡ bay đầy trời, như những bông tuyết lấp lánh, từ từ bay xuống, rơi xuống Huyết Hải, trong chớp mắt dung nhập vào trong, một lần nữa hóa thành huyết thủy.

Theo Huyết Kén bạo phá, liền lộ ra từng bóng dáng bên trong, hình dáng của A Tu La Tộc này ngoài việc hình thể giống Nhân tộc, thì dung mạo và chiều cao lại khác biệt cực lớn.

Tộc nhân A Tu La Tộc cao lớn hơn Nhân tộc không ít, nhưng dung mạo, cũng có sự khác biệt cực lớn.

A Tu La Tộc, nam thì dung mạo cực kỳ xấu xí, nữ thì cực kỳ mỹ lệ dụ hoặc, thể hiện sự phân hóa hai cực.

Đương nhiên, những điều này không quan trọng, Hồng Hoang lấy thực lực làm tôn, mọi thứ phải nói bằng thực lực.

Minh Hà nhìn A Tu La Tộc, hài lòng gật đầu, quay mặt về phía Cửu Thiên, lớn tiếng nói: "Trong Huyết Hải, âm hồn thống khổ, nay có Minh Hà cảm ứng, tạo ra A Tu La Tộc, để bổ toàn sự thiếu sót của Huyết Hải, A Tu La Tộc, lập!" Sóng âm của Minh Hà cuồn cuộn,

truyền đến vô số khu vực thời không, khiến vô số tồn tại thần sắc chấn kinh nhìn về phía Huyết Hải.

Chương 117

Minh Hà, đã sáng tạo ra một tộc?

Nơi Huyết Hải, lại có thể sáng tạo ra chủng tộc mới?

Sao có thể?

Nhưng nhìn tình huống của Huyết Hải, dường như thật sự có một chủng tộc mới, tuy chủng tộc này, không giống như Nhân tộc do Nữ Oa Nương Nương tạo ra, nhưng lại sử dụng âm hồn sinh linh có sẵn, cộng thêm lực lượng Huyết Hải và thủ đoạn của Minh Hà mà sáng tạo.

Sáng tạo trên cơ sở sinh linh có sẵn, không giống như Nữ Oa Nương Nương, nhưng có thể chân chính tồn tại, khế hợp thiên địa, được thiên địa thừa nhận, thì cũng là cực kỳ bất phàm.

Cần biết, không phải chủng tộc nào được sáng tạo ra cũng có thể khế hợp thiên địa, được thiên địa thừa nhận.

Về điểm này, Minh Hà đã làm được, liền đủ để chứng minh chủng tộc này bất phàm rồi.

Không ít tồn tại nhìn Huyết Hải lúc này, nhìn Minh Hà lúc này, e rằng Minh Hà sẽ ngày càng đáng sợ hơn.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Vị, lúc này đều đang ngầm suy đoán, nếu Minh Hà có thể mượn cơ hội này chứng đạo, thì liền chứng minh, phải tạo ra một tộc mới có thể chứng đạo thành Thánh.

Nếu không thể, thì khế cơ thành Thánh hẳn là có cách khác, không cần lập tộc.

Trên không U Minh Huyết Hải, lúc này sấm sét cuồn cuộn, chấn động Hồng Hoang.

Ngay sau đó, trên bầu trời nứt ra một khe hở, một đạo công đức kim quang trực tiếp giáng xuống, rơi xuống Huyết Hải.

Đạo công đức kim quang này không nhỏ, đủ khoảng một phần năm so với khi Nữ Oa tạo người, đạt hơn mười phần.

Công đức như vậy, đặt trong Hồng Hoang, cũng không nhỏ, dù sao những việc có đại công đức, trong Hồng Hoang cũng không nhiều, có thể làm, cũng không có nhiều như vậy.

Bởi vậy, nhìn công đức giáng xuống cho Minh Hà từ Cửu Thiên lúc này, không ít tồn tại lộ ra vẻ hâm mộ.

Nói đi thì cũng phải nói lại, Minh Hà thật sự đã kiếm bộn rồi.

Công đức khổng lồ như vậy, đối với Minh Hà lúc này mà nói, cũng vô cùng không tệ.

"Oanh!" Đột nhiên, một cỗ khí thế khủng bố bao phủ cùng huyết sát chi khí của Huyết Hải cuộn trào, lan ra vô số khu vực, không ít tồn tại, sinh linh đều lộ ra thần sắc chấn kinh, nhìn về phía Huyết Hải, hồi lâu không nói nên lời.

Trong U Minh Huyết Hải.

Minh Hà cảm giác, trên cảnh giới Chuẩn Thánh Viên Mãn, cũng đã đi đến trình độ khá tinh thâm.

Tuy không chứng đạo, nhưng cũng đạt được không ít lợi ích, cũng không tệ, y cũng không quá bận tâm.

"Hô!" Một cỗ huyết sát chi khí cuộn trào, lập tức Minh Hà mở mắt, đôi mắt ẩn chứa ý băng lãnh và sát cơ chậm rãi quét khắp Hồng Hoang, sau mấy hơi thở mới thu hồi ánh mắt, nhìn vào A Tu La Tộc.

Lúc này trong Hồng Hoang, vô số tồn tại, sinh linh, v.v., cũng chấn kinh trước sự tiến triển tu vi của Minh Hà lúc này, e rằng cách chứng

đạo cũng không còn xa.

Nhưng Tam Thanh và Tây Phương Nhị Vị trong lòng ngầm thở phào một hơi, nếu thật sự phải tạo ra một tộc mới có thể chứng đạo thành Thánh, thì thật sự là phiền phức, bởi vì căn bản không thể tạo ra chủng tộc khế hợp thiên địa, được thiên địa thừa nhận.

Tốt, không phải như vậy, thì khế cơ thành Thánh liền có cơ hội rồi.

Thấy Minh Hà nhìn, trăm vạn A Tu La Tộc tề tề quỳ bái, trong miệng lớn tiếng hô: "Tham kiến Thủy Tổ, tham kiến Thủy Tổ, tham kiến Thủy Tổ..." Ba tiếng 'Tham kiến Thủy Tổ' chấn động long trời lở đất, trực đạt Cửu Tiêu, ngay cả Huyết Hải cũng bị cỗ âm ba khổng lồ này chấn động khiến huyết thủy sôi trào, sóng huyết ngút trời, sóng huyết vạn trượng không ngừng cuộn trào, huyết sát chi khí trùng tiêu, khiến không ít tồn tại đang chú ý thần sắc đại biến.

Minh Hà nghe vậy, khẽ gật đầu, càng thêm hài lòng với A Tu La Tộc.

"Bốn người các ngươi, là bốn người có tu vi cao nhất trong A Tu La Tộc.

Lão Tổ lập các ngươi làm Tứ Đại Tu La Vương của A Tu La Tộc, đồng thời ban tên cho bốn người, là Tự Tại Thiên Ba Tuần, Đại Phạn Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà." "Từ nay, liền do bốn người các ngươi thống lĩnh A Tu La Tộc của ta..." Minh Hà ánh mắt nhìn về phía bốn vị đứng đầu, cũng có tu vi cao nhất trong A Tu La Tộc, đạm mạc mở miệng nói.

"Tạ Thủy Tổ ban tên..." Bốn người tề tề bái tạ Minh Hà ban tên.

Sau đó, Minh Hà vung tay một cái, một đạo kim quang từ trong tay bay ra, sau đó chia làm bốn, chìm vào mi tâm bốn người.

Bốn người chưa kịp cảm ngộ, chỉ nghe Minh Hà nói: "Đây là 《Huyết Hải Chân Kinh》 do Lão Tổ sáng tạo, hãy tu luyện cho tốt, sau đó truyền xuống cho các tộc nhân A Tu La Tộc.

Đi đi!" Bốn người gật đầu, mang theo trăm vạn A Tu La Tộc quay về dưới Huyết Hải, tĩnh lặng tu luyện 《Huyết Hải Chân Kinh》 do Minh Hà truyền xuống.

Bộ công pháp này, vốn là do Minh Hà sáng tạo, lúc này tu luyện đương nhiên cực kỳ nhanh chóng.

Sau đó, Minh Hà lại triệu Thiên Ba Tuần tứ vị, cùng với công chúa A Tu La Tộc La Sát Nữ, sau đó liền cùng nhau xuống tu hành.

Sau khi rời đi, Minh Hà cũng bắt đầu tu hành, tiến về phía thiên địa cao hơn.

Như vậy, việc sáng lập A Tu La Tộc, liền cũng cáo một đoạn lạc.

Trên Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

"Minh Hà vì muốn chứng đạo, cũng đã nỗ lực rất nhiều, ngay cả việc tạo chủng tộc cũng chạy theo trào lưu..." Thanh Minh nhìn U Minh Huyết Hải, khẽ mỉm cười nói.

Chạy theo trào lưu Nữ Oa tạo chủng tộc, đáng tiếc hai bên không giống nhau, không khiến y được như ý nguyện.

Sau này, y sẽ chạy theo trào lưu mấy vị Thánh Nhân lập giáo.

Tuy đã đạt được không ít lợi ích, nhưng để chứng đạo thành công, y vẫn chưa thành công.

Kỳ thực nếu đổi là tồn tại khác, lập tộc cộng lập giáo, cũng có thể công đức chứng đạo, đáng tiếc vị tồn tại đó không phải Minh Hà.

Điểm mấu chốt của Minh Hà, nằm ở U Minh Huyết Hải.

Huyết Hải đã ban cho Minh Hà ưu thế đắc thiên độc hậu, cũng ban

cho y thần thông bất tử Huyết Thần Tử tu hành, bởi vậy mới có truyền văn 'Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử' khuếch tán trong Hồng Hoang.

Tình huống như vậy, cũng không tốt.

Nhưng cũng chính vì vậy, Minh Hà mới thành cũng do Huyết Hải, bại cũng do Huyết Hải.

Huyết Hải đã thành tựu y, nhưng cũng ràng buộc y.

Muốn chứng đạo, sẽ khó khăn hơn vô số lần so với tồn tại thông thường, bởi vậy hiện tại lập tộc, bao gồm cả việc lập giáo sau này, đều không thể khiến y chứng đạo thành công.

Tình huống như vậy, trong Hồng Hoang cũng chỉ có Minh Hà.

Nhưng cũng không có cách nào, ai bảo y đản sinh từ U Minh Huyết Hải, ai bảo y là chủ nhân Huyết Hải.

Những việc như vậy, không thể thay đổi.

Muốn chứng đạo, chỉ có thể tìm kiếm thêm nhiều khế cơ mới được.

Minh Hà bất luận căn nguyên tư chất đều không tệ, lập tộc cộng lập giáo, lại thêm sự tích lũy của bản thân, kỳ thực đã đủ rồi, thiếu sót là, cần thêm nhiều khế cơ chứng đạo.

Chỉ cần khế cơ đủ, y có cơ hội.

Nhưng rốt cuộc phải bao nhiêu năm sau, điểm này, không thể nói trước, phải xem cơ duyên và tạo hóa của bản thân y.

"Phu quân, A Tu La Tộc là sinh linh được sáng tạo lần thứ hai, có thật sự khế hợp thiên địa không?" Nữ Oa chau mày, nhìn Thanh Minh hỏi.

Thực chất của A Tu La Tộc, tự nhiên nàng nhìn rất rõ, vốn là âm

hồn sinh linh, lại thêm lực lượng Huyết Hải và thủ đoạn của Minh Hà.

Sinh linh như vậy, Hồng Hoang từ trước đến nay chưa từng có, tuy có thể là sinh linh của Huyết Hải, nhưng căn bản có chút đặc biệt.

Hơn nữa, A Tu La Tộc sát khí khá nặng, thuộc về chủng tộc sát lục, giống với Sát Đạo của Minh Hà, đây cũng là một điểm độc đáo, cũng là điểm mà Nữ Oa lo lắng.

Nếu chủng tộc này dấy lên tinh phong huyết vũ trong Hồng Hoang, thì đối với không ít sinh linh và chủng tộc mà nói, thật sự là phiền phức.

"A Tu La Tộc tuy là chủng tộc sát lục, nhưng vì là sinh linh được sáng tạo lần thứ hai từ Huyết Hải, trong tình huống bình thường không thể dễ dàng xuất hiện khỏi Huyết Hải, nếu không đối với bản thân họ ảnh hưởng cũng không nhỏ..." Thanh Minh nhìn Nữ Oa mỉm cười nói: "Ngoài ra, A Tu La Tộc đã xuất thế, đã được thiên địa thừa nhận, tự nhiên là hợp lý.

Tồn tại tức là hợp lý, sự tồn tại của A Tu La Tộc lần này, liền khế hợp thiên địa, huống hồ, A Tu La Tộc sau này cũng có tác dụng..." Nữ Oa nghe vậy, khẽ gật đầu, kể từ khi cả Thanh Minh cũng nói như vậy, thì A Tu La Tộc sau này, quả thực có tác dụng không giống nhau.

Nếu đã như vậy, thì nàng cũng không điều tra sâu hơn việc này nữa.

"Mấy năm nay, Nhân tộc phát triển, ngày càng nhanh chóng, e rằng không lâu nữa, con đường Thiên Di do Phu quân định ra, liền có thể bắt đầu rồi..." Nữ Oa ánh mắt chuyển động, nhìn về phía Nhân tộc, khẽ mỉm cười nói.

"Con đường này của Nhân tộc, nhất định phải đi, cũng là để ma

luyện trong mấy năm nay.

Con đường Thiên Di tuy không thái bình, cũng sẽ có không ít hao tổn, nhưng đối với Nhân tộc, lại có lợi.

Chỉ có sát lục, mới là phương thức trưởng thành nhanh nhất.

Nhân tộc hiện tại, liền phải nhanh chóng thích ứng con đường này, bởi vậy trên con đường Thiên Di, sẽ không bình tĩnh, cũng sẽ không thái bình.

Toại Nhân Tam Tổ, cũng không thể dễ dàng ra tay.

Con đường Nhân tộc phải đi, cũng nhất định phải đi, muốn trưởng thành, thì phải chấp nhận những việc này..." Thanh Minh ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc, chậm rãi nói.

Nữ Oa nghe vậy, khẽ gật đầu, cũng hiểu rõ ý của Thanh Minh.

Tin rằng, chỉ cần Nhân tộc chống đỡ được bước này, phía sau liền sẽ có một thời kỳ đại phát triển.

Sau này đối mặt với những nguy cơ khác, Nhân tộc cũng có thể ứng phó, bởi vậy con đường sát lục trưởng thành, Nhân tộc, nhất định phải đi.

Thời gian thoắt cái, lại hai Nguyên Hội lặng lẽ trôi qua.

Trong một khu vực nào đó của Nhân tộc Sơn Mạch.

Trong ngàn năm qua, có chín phần Nhân tộc tập trung lại một chỗ.

Một số Nhân tộc mở rộng về phía bộ lạc Hậu Thổ, lúc này không đi theo, tuy số lượng không nhiều, nhưng tổng cộng lại, cũng chiếm khoảng một phần mười Nhân tộc lúc này.

Không phải đều là Nhân tộc bình thường, cũng không yếu.

Mấy vị trưởng lão Nhân tộc cũng không cưỡng cầu, có Nhân tộc ở

chỗ đó, cũng không phải là chuyện hoàn toàn xấu, bởi vậy, những người còn lại, liền không triệu tập tất cả.

Toại Nhân chậm rãi quét qua, chín phần Nhân tộc đều đã tập trung ở đây.

Một phần còn lại, Toại Nhân cũng biết nguyên nhân, vì không nguyện ý đi, vậy cũng không sao.

Nơi này có Nhân tộc ở, cũng không phải chuyện xấu, Toại Nhân tự nhiên cũng sẽ không trách tội.

"Nhân tộc, sẽ đi đến một nơi tốt đẹp hơn..." "Nhân tộc, cũng sẽ khởi đầu một kỷ nguyên mới..." "Xuất phát, bờ Đông Hải!" Toại Nhân lớn tiếng quát một tiếng, ngọn đuốc Toại Nhân trong tay cháy rực, đại diện cho ngọn lửa đầu tiên của Nhân tộc – Toại Nhân Tân Hỏa, giơ cao trên đầu, hùng hùng cháy rực.

Lời vừa dứt, Nhân tộc đồng loạt xuất phát, hướng về phía Đông, hùng dũng tiến bước.

Chương 118

Trong điện Hậu Thổ của bộ lạc Hậu Thổ.

“Tổ Vu Đại Nhân, Nhân tộc đã Thiên Di về phía Đông rồi...” Đại Vu đầu tiên của bộ lạc, Hậu Nghệ quỳ một gối, bẩm báo với Hậu Thổ trên chủ vị.

Nghe vậy, trên khuôn mặt tươi cười của Hậu Thổ hiện lên một vẻ suy tư, nàng phất tay một cái, Hậu Nghệ chậm rãi lui xuống.

“Nhân tộc xem ra, cũng lo lắng ở quá gần Vu tộc của ta, không tốt cho sự phát triển, bởi vậy mới lựa chọn rời khỏi nơi này, đi đến nơi khác tìm kiếm phát triển...” “Như vậy cũng tốt, có thêm một phương thế lực khuấy động phong vân, cũng có thể khiến thực lực Vu tộc thầm lặng đề thăng...” Hậu Thổ sau khi suy tính, chậm rãi nói.

Dứt lời, Hậu Thổ liền chậm rãi nhắm mắt lại, tiếp tục tu hành.

Vu tộc đối với việc Nhân tộc Thiên Di, tuy có vài phần chú ý, nhưng cũng không quá để tâm.

Giữa họ và Nhân tộc, tuy không giao ác, nhưng quan hệ cũng bình thường.

Dù sao không đi tìm phiền phức với Nhân tộc là được rồi, những chuyện khác, thì không quá để ý.

Yêu tộc lúc này toàn tâm toàn ý đầu tư vào việc phát triển, thì không để ý đến những chuyện trong Hồng Hoang.

Hiện tại, trừ một số ít đại năng chú ý ra, cũng chỉ có Thanh Minh và Nữ Oa đang nhìn Nhân tộc hướng Đông.

Nhân tộc lúc này hùng dũng tiến bước, chỉ trong năm trăm năm ngắn ngủi, đã đi qua không ít khu vực.

Cần đi thêm tám trăm năm nữa, liền sẽ đến nơi Yêu tộc tập trung khá nhiều trong Hồng Hoang.

Tiếp theo, mới thật sự là con đường Thiên Di.

Tuy trong năm trăm năm này, có một số tán tu và sinh linh ra tay với Nhân tộc, giữa họ và Nhân tộc có một số chiến hỏa, nhưng đó rốt cuộc không phải là lớn, tổn thất của Nhân tộc cũng không lớn, chỉ là 'đánh nhau nhỏ nhặt'.

Toại Nhân Tam Tổ đều không ra tay, toàn bộ giao cho Nhân tộc.

Trong năm trăm năm ngắn ngủi, Nhân tộc cũng có vài phần trưởng thành.

Như vậy, sau tám trăm năm.

Nhân tộc đã đến nơi Yêu tộc cư trú trong Hồng Hoang, hai bên lập tức xảy ra không ít cuộc tư sát.

Một phần Yêu tộc Hồng Hoang, bị Vu tộc kìm kẹp chặt chẽ, bị đồ sát rất nhiều, địa bàn liên tục bị lùi, hiện tại lại có Nhân tộc ở đây, lo lắng lại bị ép phải lùi nữa, thì chỉ có thể chiến đấu.

Con đường này, định trước sẽ là huyết vũ tinh phong.

Nhân tộc đang tổn thất, Yêu tộc Hồng Hoang cũng đang tổn thất.

Sát lục, là cơ hội giúp Nhân tộc trưởng thành nhanh nhất.

Toại Nhân cũng hiểu rõ ý của lão sư nhà mình, bởi vậy cũng không ra tay, tĩnh lặng nhìn sự việc tiến triển.

Đi dọc đường, Nhân tộc đã tổn thất hơn ba phần mười.

Xuyên qua khu vực Yêu tộc, mất gần ba trăm năm, cuối cùng hẳn là tổn thất bốn phần mười tổng cộng, cũng nằm trong dự liệu.

Như vậy, ba trăm năm sau, Nhân tộc cuối cùng đã xuyên qua khu

vực Yêu tộc, sau đó lại ba trăm năm, cuối cùng đã đến bờ Đông Hải.

Sau khi Nhân tộc đến bờ Đông Hải, liền bắt đầu tái lập căn cứ.

Hơn ngàn năm, Nhân tộc mới hoàn thành mọi việc cư trú ở bờ Đông Hải, tiếp theo liền là việc phát triển.

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn của Hỗn Nguyên Cung.

"Như vậy, Nhân tộc đã lập căn cứ ở bờ Đông Hải, có thể tiếp tục công việc phát triển..." Nữ Oa và Thanh Minh song song đứng, nhìn tình hình bờ Đông Hải, không khỏi khẽ gật đầu nói.

Nhân tộc tuy tổn thất hơn bốn phần mười, đối với Nhân tộc hiện tại, cũng không ít, nhưng Nhân tộc mới vừa bước đi, có thể duy trì trên năm phần mười đã là không tệ.

Dù sao những đệ tử Nhân tộc đó, đều mới tu hành có thành tựu, tu vi cũng không cao lắm.

Lần này cũng là lần đầu tiên chân chính sát lục, khó tránh khỏi có chút không phát huy được thực lực vốn có.

Nhưng tình huống đó, cũng chỉ là lúc mới bắt đầu tư sát, về sau, sau khi dần dần trưởng thành, liền giảm thiểu không ít thương vong.

Nếu không, thì Nhân tộc có lẽ không chỉ tổn thất bốn phần mười.

Cũng chính vì đã trải qua trận chiến như vậy, Nhân tộc hiện tại, thật sự không còn non nớt như trước, không còn phong cách hành sự như trước.

Nhân tộc hiện tại, mới thật sự theo ý nghĩa chân chính, thích hợp với đạo sinh tồn của Hồng Hoang, chân chính khế hợp với pháp tắc và quy tắc Hồng Hoang.

Kể từ khắc đó, Nhân tộc, liền đã mở ra con đường thuộc về mình.

Trong thời gian tiếp theo, Toại Nhân Tam Tổ sẽ dốc sức phát

triển, bắt đầu bắt tay vào việc kiến tạo Thánh Địa Nhân tộc.

Nữ Oa tin rằng, Nhân tộc phía sau, nhất định có thể phát triển tốt hơn, thực lực cũng sẽ ngày càng cường hãn.

Sau này thành tựu, tin rằng sẽ không thua kém Viễn Cổ Tam Tộc, hoặc Vu Yêu nhị tộc.

Là Thánh Mẫu Nhân tộc, nàng tin vào tiềm lực của Nhân tộc, tin rằng Nhân tộc có thể làm được.

Sau này danh tiếng của Nhân tộc, sẽ vang dội khắp Hồng Hoang.

Đến khi đó, đó sẽ là một chủng tộc có thực lực cường hãn.

"Tình huống hiện tại của Nhân tộc, quả thực đã tốt hơn rất nhiều.

Tuy đã tổn thất một bộ phận sức mạnh, nhưng đối với sự phát triển tiếp theo mà nói, ngược lại có lợi ích không nhỏ, cũng có thể đặt nền tảng cao hơn cho thiên địa.

Đợi Thánh Địa được kiến lập ở bờ Đông Hải, liền có thể chính thức bồi dưỡng lực lượng trung kiên của Nhân tộc.

Đợi mọi thứ phát triển, thực lực Nhân tộc, tin rằng cũng có thể tự mình ứng phó những việc trong Hồng Hoang..." Thanh Minh khẽ gật đầu nói.

Tình huống hiện tại của Nhân tộc đã thật sự đi vào quỹ đạo rồi, sự non nớt, cũng đã chính thức gột rửa trong sát lục.

Nhân tộc hiện tại, mới thật sự thích ứng với cuộc sống Hồng Hoang.

Đợi Thánh Địa được kiến lập, lực lượng trung kiên của Nhân tộc được bồi dưỡng, thực lực và sự phát triển của Nhân tộc, liền sẽ càng thêm tốt đẹp.

Nữ Oa nghe vậy, gật đầu, cũng hiểu rõ lời của Thanh Minh.

Nàng cũng tin vào tiềm lực của Nhân tộc.

Một phương chủng tộc, nhất định có thể đi xa hơn mọi dự liệu của các tồn tại.

"Đi thôi!" Thanh Minh thu hồi ánh mắt, sau đó nắm tay Nữ Oa đi về phía Hỗn Nguyên Cung.

Nữ Oa khuôn mặt hơi đỏ, khẽ gật đầu, mặc cho Thanh Minh nắm tay đi vào Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh không đưa Nữ Oa trở về đại điện, mà sau đó đi về phía một thiên điện nào đó.

Thần sắc Nữ Oa càng thêm đỏ bừng.

Rất lâu sau, giữa thiên địa, lại vang lên âm thanh huyền diệu.

Lần này của Nhân tộc, tuy đã tổn thất bốn phần mười sức mạnh, nhưng đối với Nhân tộc hiện tại, cũng không phải là chuyện xấu.

Sức mạnh Nhân tộc hiện tại, ngày càng trở nên cường hãn hơn.

Sự phát triển phía sau, cũng sẽ trở nên cường hãn hơn, Toại Nhân Tam Tổ tin tưởng.

Việc kiến tạo Thánh Địa, cũng sau khi Nhân tộc ổn định hơn năm trăm năm, liền bắt đầu bắt tay vào kiến tạo.

Bởi vì phải cân nhắc nhiều yếu tố, nên Thánh Địa Nhân tộc lần này, cũng mất hơn ba ngàn năm mới hoàn toàn kiến tạo xong.

Là đệ tử thân truyền của Hỗn Nguyên Cung, Toại Nhân tự nhiên từ lão sư Thanh Minh đã xin được một trận pháp hộ sơn cường hãn, tên là Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận.

Tuy hiện tại chưa thể phát huy hoàn toàn uy lực của trận pháp này, nhưng có vài phần, thì cũng đủ cho Nhân tộc lúc này.

Đợi sau này Toại Nhân tham ngộ trận pháp này sâu hơn, liền có thể đề thăng uy lực trận pháp của Nhân tộc hiện tại.

Dù sao mọi thứ đều cần phát triển và đề thăng.

Nhân tộc hiện tại cũng không có quá nhiều bảo vật để bố trí trận pháp, mọi thứ đều phải từng bước một, Toại Nhân cũng không vội.

Phía sau, Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận tự nhiên sẽ phát huy uy lực vốn có, Toại Nhân tin tưởng.

Thời gian vội vã, trong chớp mắt, lại ba Nguyên Hội lặng lẽ trôi qua.

Đông Phương Đại Lục, Đông Côn Luân Sơn, trong động phủ Tam Thanh.

"Ông!" Vào một khắc nào đó, ấn ký Đại Đạo trên mi tâm Thái Thượng khẽ chấn động, lập tức liền thấy y chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt sâu thẳm hiện lên một con đường Đại Đạo, rất lâu sau mới trở lại vẻ thanh minh.

"Đại ca có phải đã chạm đến ngưỡng cửa thành Thánh rồi không?" Ngay khi Thái Thượng xuất quan, mở mắt ra, thanh âm Thông Thiên liền truyền đến, nhìn Thái Thượng hỏi.

Tam Thanh tuy đều có tu vi Chuẩn Thánh Viên Mãn, nhưng Thái Thượng và Thông Thiên hiển nhiên cùng một trình độ, Nguyên Thủy Đạo Hạnh thâm nhập kém hơn vài phần.

Thông Thiên dù sao cũng được Đạo Quân Thanh Minh đích thân chỉ bảo, còn Thái Thượng lại là thủ lĩnh Tam Thanh, từ trước đến nay đều có tu vi cao nhất.

Nếu không phải Thông Thiên có cơ hội tham ngộ kiếm ý của Đạo Quân Thanh Minh, tình huống lúc này, cũng sẽ giống Nguyên Thủy, kém Thái Thượng một chút, đâu thể như hiện tại.

“Con đường thành Thánh quả thực vô cùng khó khăn, ngay cả Tam Thanh ta thân mang Hồng Mông Tử Khí, vẫn khó có thể khuy tham được bao nhiêu...” “Sự tham ngộ và lý giải của ta về Hồng Mông Tử Khí hiện tại, muốn thành Thánh, ước chừng phải mất một khoảng thời gian dài.

Tuy không muốn chấp nhận, nhưng đây là sự thật mà Tam Thanh ta phải đối mặt...” Thái Thượng nghe vậy, khẽ thở dài một tiếng, sau đó nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên nói.

Chuyện này, cũng khá là bất đắc dĩ, vốn nghĩ đã thêm mấy Nguyên Hội thời gian, hẳn là có thể lĩnh ngộ khế cơ thành Thánh.

Nhưng không ngờ, đối với sự tham ngộ Hồng Mông Tử Khí, vẫn không có tiến triển thực chất.

Tam Thanh muốn thành Thánh, cần có khế cơ khác mới được.

Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên trong lòng khẽ thở dài, huynh trưởng nhà mình cũng chưa lĩnh ngộ, vậy xem ra, cần một khoảng thời gian nữa mới được.

“Hiện tại Hồng Hoang, thực lực Vu Yêu ngày càng cường hãn.

Tam Thanh ta, nếu không thành Thánh, sẽ bị Vu Yêu nhị tộc chèn ép, muốn phát triển tốt hơn, e rằng cũng sẽ có không ít phiền phức...” “Nhưng hiện tại tham ngộ lại vô ích, thời gian thì trôi qua rất nhanh...” Nguyên Thủy lắc đầu, đối với chuyện lần này, trong lòng y cũng sốt ruột, bởi vì thực lực Vu Yêu nhị tộc ngày càng cường đại, Tam Thanh hiện tại nếu không thành Thánh, ước chừng không thể chống lại phong mang của Vu Yêu.

Chương 119

Hai tòa đại trận kia cường đại đến mức nào, y trong lòng rõ ràng, đặc biệt là Vu tộc, dưới Bàn Cổ Chân Thân, không thành Thánh, không Hỗn Nguyên, ai có thể chống lại?

Đại địa lại thuộc quyền quản hạt của Vu tộc, nếu thật sự chinh phạt, thì Tam Thanh cũng khó lòng chống đỡ.

Bởi vậy, việc như vậy, liền khẩn thiết cần phải thành Thánh trước.

Chỉ cần thành Thánh, mọi thứ liền tốt đẹp, liền có thể vô thị Vu Yêu nhị tộc.

Nhưng hiện tại thời gian khá khẩn trương, tham ngộ Hồng Mông Tử Khí lại không có tiến triển, muốn thành Thánh, còn một con đường dài phải đi.

"Huynh trưởng bất tất đam ưu, Tam Thanh ta đã được Hồng Mông Tử Khí, thì liền có thể thành Thánh.

Tuy thời gian tốn nhiều hơn một chút, nhưng cũng có thể tích lũy thêm, sau khi thành Thánh thực lực càng mạnh..." "Đệ nhất định có thể thành Thánh trong không lâu nữa, đệ tin tưởng..." Thông Thiên nhìn Nguyên Thủy, mỉm cười mở miệng nói.

"Tam đệ nói không sai, Đạo Tổ đích thân truyền Hồng Mông Tử Khí, một đạo tử khí đại biểu một tôn Thánh Vị.

Tam Thanh ta liền là Thánh Nhân thiên định, thời cơ thành Thánh, nhất định sẽ không quá xa..." Thái Thượng nói.

Nghe vậy, Nguyên Thủy gật đầu.

Tình huống hiện tại, vậy cũng chỉ có thể tu hành nhiều hơn, ngoài

ra, cũng không có cách nào tốt hơn.

"Vi huynh lần này xuất quan, định đi dạo một vòng trong Hồng Hoang, xem xem liệu có thu hoạch gì không..." Thái Thượng nhìn nhị Thanh, mở miệng nói.

"Đi dạo cũng tốt, tâm cảnh cũng có thể đề thăng vài phần!" Thông Thiên, người có kinh nghiệm du lịch, mở miệng nói, hoàn toàn tán thành hành động này của Thái Thượng.

Tuy hiện tại không đi, nhưng cũng sẽ chúc phúc huynh trưởng nhà mình.

Cuối cùng, Thông Thiên bổ sung thêm một câu, nói: "Nếu huynh trưởng sau khi du lịch mà trong lòng vẫn không minh bạch, có thể đến Hỗn Nguyên Cung, vấn đạo Đạo Quân, tin rằng ngài sẽ chỉ điểm mê tân.

Nếu huynh trưởng ngộ thấu, chưa chắc liền có thể thành Thánh..." Chuyện như vậy, không phải đi cùng nhau thì Đạo Quân sẽ trả lời vấn đề, cần phải có cơ duyên tạo hóa.

Lần trước y cũng từng bóng gió dò hỏi Đạo Quân, nhưng Đạo Quân không trả lời.

Bởi vậy, việc dò hỏi này chưa chắc đã thành, nhưng huynh trưởng nhà mình đi, thì không biết được.

Bởi vậy, nếu không có bất kỳ cách nào và không minh ngộ được, thì cũng có thể đi Hỗn Nguyên Cung vấn đạo Đạo Quân một phen.

Chuyện như vậy, chưa chắc không được?

"Việc này ta đã rõ!" Thái Thượng khẽ gật đầu nói.

Trong lòng y chính có ý này, trước tiên du lịch một phen, nếu không có thu hoạch, liền đi Hỗn Nguyên Cung một chuyến.

Sau đó, Thái Thượng liền từ biệt Nguyên Thủy và Thông Thiên, sau đó liền đi về phía Hồng Hoang.

Thông Thiên và Nguyên Thủy lúc này, thì lại lần nữa nhắm mắt lại, tiếp tục tham ngộ.

Ba mươi ba Thiên, Yêu tộc Thiên Đình, trong một Thiên Cung nào đó.

"Thiên Đế, việc hôn kỳ, đã chuẩn bị gần xong rồi.

Nếu không có gì bất ngờ, năm ngàn năm sau, liền có thể chấp hành!" Bạch Trạch chắp tay nói với Đế Tuấn, ánh mắt nhìn về phía nữ tiên bên cạnh Đế Tuấn.

Y cũng biết thân phận của nữ tiên, chủ nhân Thái Âm Tinh, Hi Hòa.

Thiên Đế nhà mình khi chưởng quản Chu Thiên Tinh Thần, cũng không ít lần đến Thái Âm Tinh, một hai lần đi, liền thành tình huống như bây giờ.

Nhưng Bạch Trạch cũng biết, nếu việc này thành công, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, quả thực có thể đề thăng không ít.

Dù sao vị trí Thái Âm Tinh, cần chủ nhân Thái Âm Tinh chưởng khống, uy lực mới có thể đề thăng tối đa.

Tình huống hiện nay, hẳn là không có biến hóa.

Lúc này trong Thiên Đình, có vị nào không biết, chủ nhân Thái Âm Tinh Hi Hòa, liền là Thiên Hậu Thiên Đình.

Tuy chưa có danh phận, nhưng việc này, chẳng phải đang được trù hoạch sao.

"Bạch Trạch, việc này làm không tệ, cứ theo kế hoạch mà tiến hành, năm ngàn năm sau cử hành hôn sự..." Đế Tuấn gật đầu nói.

Dứt lời, Đế Tuấn nhìn về phía Hi Hòa, mỉm cười nói: "Như vậy, liền về Thái Âm Tinh trước..." Hi Hòa khẽ gật đầu, sau đó liền rời khỏi Thiên Cung, đi về phía Thái Âm Tinh, chờ đợi thời cơ.

"Bạch Trạch, nhân cơ hội này, một cử đề thăng thực lực Yêu tộc..." Sau mấy hơi thở, Đế Tuấn thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Bạch Trạch.

"Thần minh bạch!" Bạch Trạch chắp tay sau đó liền lui xuống.

Đế Tuấn ánh mắt quét khắp Hồng Hoang, thực lực Yêu tộc không đủ, lúc này chỉ có thể không ngừng đề thăng.

Thành hôn với Hi Hòa, hoàn thiện đại trận, đề thăng khí vận, liền là một trong những mắt xích.

Những việc này, liền có thể hoàn thành trong một cử.

Trong một Thiên Cung nào đó của Yêu tộc Thiên Đình.

Cục diện hiện tại, Yêu tộc muốn đề thăng khí vận nhanh chóng, quả thực không dễ dàng.

Nếu không thành hôn với Hi Hòa, muốn một lần nữa đề thăng và hoàn thiện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cũng cực kỳ không dễ dàng.

Lần này thành hôn với Hi Hòa, kỳ thực liền có một thành yếu tố như vậy.

Như vậy, cũng có thể mượn cơ hội này chưởng khống Thái Âm Tinh, khiến uy lực của đại trận phát huy đến mức độ lớn hơn.

"Không được, sau này cần mượn toàn bộ đại thế và khí vận Yêu tộc, trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên..." Đế Tuấn nhìn về phía Tứ Thánh, lại nhìn Thái Thanh Cung một cái, trong miệng khẽ nói một tiếng.

Thành Thánh, đã không còn cơ hội.

Nhưng thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì có cơ hội.

Tuy không dễ dàng, nhưng sau khi khiến Yêu tộc cường đại đến mức cực thịnh, liền có thể mượn đại thế và khí vận Yêu tộc, dùng để trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên.

Thủ đoạn như vậy, liền có thể khiến Đế Tuấn càng thêm có cơ hội tấn thăng cảnh giới đó.

Đương nhiên, có thể thành công chứng đạo hay không, y không rõ, nhưng khí vận Yêu tộc, đại trận Yêu tộc, nhất định phải hoàn thiện.

Bởi vậy cưới Hi Hòa, liền là chuyện không thể tránh khỏi.

Sau khi suy tính, Đế Tuấn liền thu hồi ánh mắt, trước tiên tu hành, tiện thể chờ đợi hôn sự sau năm ngàn năm.

Thời gian thoắt cái, lại bốn ngàn năm lặng lẽ trôi qua.

Một ngày, Đế Tuấn đứng ở Nam Thiên Môn, bắt đầu chiêu cáo chúng sinh thiên địa.

"Ngô là Đế Tuấn của Yêu tộc, ngàn năm sau, nghênh thú chủ nhân Thái Âm Tinh Hi Hòa, để bổ toàn khuyết thiếu của Thiên Đình..." Lời vừa dứt, không ít tu sĩ và đại năng lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Đối với hôn sự của Đế Tuấn và Hi Hòa, một số đại thần thông giả cũng đã suy đoán.

Thiên Đình chưởng khống thiên giới, Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải cũng nằm dưới sự quản hạt, chưởng khống Tinh Thần Đại Hải, và Hi Hòa đi cùng nhau, cũng không có gì kỳ lạ.

Nghênh thú Hi Hòa, đối với việc bổ toàn khuyết thiếu của Thiên Đình, hoàn thiện đại trận, đề thăng khí vận, chưởng khống Thái Âm Tinh, v.v., đều có rất nhiều lợi ích.

Việc như vậy, Đế Tuấn sao có thể bỏ lỡ?

Hôn sự, e rằng cũng không phải lập ra trong một thời gian, hẳn đã có một thời gian rồi, chỉ là lúc này đột nhiên tuyên bố mà thôi.

Trong Yêu tộc Thiên Đình.

Sau khi Đế Tuấn tuyên bố hôn kỳ, mời một số tán tu và đại năng trong Hồng Hoang, lúc này danh sách đã được lập xong.

Một số đại thần thông giả và các phương thế lực, Bạch Trạch đích thân đi mời, còn những người khác, thì giao cho một số Thiên Quan đi làm.

Bạch Trạch lần này, ngoài việc đi đưa thiệp mời cho Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Tam Thanh và những đại thần thông giả này ra, Hỗn Nguyên Cung tự nhiên cũng đích thân đưa thiệp mời.

Còn về việc Đạo Quân và Nữ Oa Nương Nương có phái người đi hay không, y không biết, nhưng dù sao lễ số cũng đã làm đủ rồi.

Đạo Quân không phái người, thì cũng không sao, dù sao việc của Đạo Quân, y cũng không dám nói nhiều, dù sao lễ số đã làm đủ là được.

Bạch Trạch lần này đã đi khắp Hồng Hoang ròng rã hơn năm ngàn năm, mới đưa thiệp mời đến được các đại thần thông giả phân bố khắp Hồng Hoang, sau đó liền quay về Thiên Đình, tiếp tục sắp xếp những việc khác của hôn sự.

Tam Thanh lần này, định trước chỉ có Nguyên Thủy và Thông Thiên đi.

Thái Thượng đã đi du lịch Hồng Hoang, thì tự nhiên sẽ không đi.

Tự nhiên cũng sẽ không đi triệu tập Thái Thượng nữa.

Chưa chắc huynh trưởng nhà mình liền tìm được cơ duyên thành Thánh rồi, đến khi đó, việc của Yêu tộc, liền có thể không cần để ý.

Nhưng hiện tại, phải nể mặt.

Bao gồm cả Tây Phương Nhị Vị, cũng phải nể mặt, lễ vật, thì không thể quá tốt rồi.

Đế Tuấn Yêu tộc thành hôn rồi, hà tất phải tặng đồ tốt như vậy?

Lại không phải Đạo Quân, Đạo Quân thành hôn mới tặng Linh Bảo, Đế Tuấn thành hôn thì sao?

Tây Phương Nhị Vị vẫn luôn than thở.

Lần này, tặng thiên tài địa bảo, dù sao Yêu tộc bộ tộc đông, cũng sẽ dùng được.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

"Phu quân, hành động lần này của Đế Tuấn cũng là một công đôi việc, thành hôn với Hi Hòa, vừa có thể chưởng khống Thái Âm Tinh, chưởng khống một trong những tinh thần quan trọng nhất của Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, cũng vừa có thể hoàn thiện đại trận Yêu tộc.

Đến khi đó, khí vận Yêu tộc cũng sẽ đề thăng không ít..." Nữ Oa nhìn thiệp mời của Yêu tộc sau đó, nói với Thanh Minh.

"Đế Tuấn và Hi Hòa khi Đạo Tổ giảng đạo ở Tử Tiêu Cung liền đã có nhiều sự giao du rồi, có thể đi đến bước này, cũng là bình thường.

Tuy những lợi ích này, đều nằm trong kế hoạch của Đế Tuấn, nhưng nếu đồng ý với nhau, thì cũng không sao..." Thanh Minh nhìn Thiên Đình một cái, chậm rãi mở miệng nói.

"Vậy Hỗn Nguyên Cung của chúng ta, có cần phải phái đệ tử đi không?" Nữ Oa chau mày, mở miệng hỏi.

Chương 120

“Thịnh sự của Thiên Đình, cũng có thể chứng kiến không ít, liền để Lôi Thần mang theo một hộp Ngộ Đạo Trà đi chúc mừng đi, cũng để kiến thức.

Sau khi Thanh Minh đã tính toán, định để Lôi Thần đi kiến thức.

Thịnh sự như vậy, hẳn cũng sẽ có không ít tồn tại đến, tình hình trong Thiên Đình, cũng có thể để Lôi Thần tham quan một phen.

Nữ Oa nghe vậy, gật đầu, kể từ khi lần trước thành hôn với Thanh Minh, Đế Tuấn Thái Nhất đích thân đến, vậy lần này, cũng là cho một mặt mũi, để Lôi Thần đi, cũng không thất lễ.

Sau đó, Thanh Minh liền triệu Lôi Thần, sau khi dặn dò mọi việc, liền để y rời đi.

Thanh Minh và Nữ Oa, thì bắt đầu tu hành theo hình thức luận đạo, mỗi người ấn chứng Pháp Tắc Đại Đạo của đối phương.

Một lúc, trong đại điện đạo âm trận trận, huyền ý trùng trùng, hồi lâu không tan.

Trong chớp mắt, ngàn năm thời gian lặng lẽ trôi qua.

Hôn kỳ của Đế Tuấn đã đến đúng hẹn.

Lúc này trong Thiên Đình, đã bố trí xong xuôi.

Bố trí hôn lễ lần này, phần lớn kế thừa tình huống khi Đạo Quân thành hôn, cơ bản lấy màu đỏ làm chủ đạo.

Nhưng là Thiên Đế Yêu tộc, một số bố trí và phô trương, cũng sẽ cố gắng hùng vĩ nhất có thể, cũng không làm mất mặt Thiên Đế.

Hôn kỳ đã đến, các đại thần thông giả và tán tu được mời trong

Hồng Hoang cũng đang vội vã đến Thiên Đình.

Hoặc là cưỡi mây đạp gió, hoặc là cưỡi linh cầm tiên thú dẫn đường, hoặc là có bảo xa kỳ dị hộ tống, mỗi người đều thể hiện bản lĩnh và thủ đoạn của tiên gia, để không mất mặt.

Trong Thiên Đình, nhiệm vụ tiếp đón tân khách, lại để Bạch Trạch đích thân làm.

Còn về Đế Tuấn, lúc này đã đi Thái Âm Tinh nghênh đón Hi Hòa.

Tân khách không ngừng đến, không lâu sau, những người cần đến liền đã đến.

Khi việc tiếp đón tân khách trong Thiên Đình gần xong, Đế Tuấn liền đã nghênh thân quay về.

Đội ngũ nghênh thân dài hàng trăm dặm, hai chiếc bảo xa mà Đế Tuấn và Hi Hòa đang ngồi, Đế Liễn và Phượng Liễn, đều được làm từ Thái Dương Tinh Kim trên Thái Dương Tinh, lưu quang hoa thải, bảo quang tứ dật, vô cùng bắt mắt.

Trên xe liễn, có một đỉnh hoa cái được trang trí đầy các loại lưu ly bảo thạch và linh ngọc ở phía trên.

Đế Liễn và Phượng Liễn sóng vai nhau, sau Nam Thiên Môn, Đế Tuấn liền đỡ Hi Hòa bước ra khỏi Phượng Liễn.

Sau đó, hai người ở Nam Thiên Môn, Đế Tuấn mở miệng nói: "Hôm nay, ta cùng chủ nhân Thái Âm Tinh Hi Hòa, kết làm liền lý, để bổ toàn khuyết thiếu của Thiên Đình, bổ toàn âm dương chi đạo.

Sau này, Hi Hòa liền là Thiên Hậu của Thiên Đình ta..." Nói xong, liền dẫn Hi Hòa tiến vào Thiên Cung.

Lúc này, yến tiệc cũng chính thức bắt đầu, trong Thiên Đình, một bầu không khí hỉ khí dương dương.

Trên hỉ tiệc, tân khách đầy đủ, trên bàn án, đầy rẫy cao lương mỹ vị, tiên quả linh căn, quỳnh tương ngọc dịch, v.v.

Ngay cả những vật dụng dùng trong yến tiệc, hoặc được chạm khắc từ ngọc thạch quý hiếm, hoặc được luyện chế từ vàng bạc ngà voi và dược liệu, đều quang hoa lưu chuyển, linh khí lượn lờ, đều là những bảo bối khó thấy.

Trên yến tiệc, khách nhân cụng chén đổi chén, vô cùng náo nhiệt.

Đế Tuấn đối với tình hình của Ngũ Thánh cũng đã có dự liệu, bởi vậy lúc này thấy ngay cả môn hạ của họ cũng không đến, y cũng không bất ngờ, cũng không quá để tâm.

Hôn yến kéo dài hơn một tháng, sau khi kết thúc, đại bộ phận tán tu đại thần thông giả đều quay về động phủ của mình, nhưng có một bộ phận nhỏ tán tu quyết định không đi, ở lại Thiên Đình, gia nhập Yêu tộc Thiên Đình.

Trong số những tán tu đã đi, cũng có một bộ phận nhỏ đang cân nhắc.

Bởi vậy không thể không nói, Yêu tộc Thiên Đình lần này mượn hôn lễ lớn của Thiên Đế, lại chiêu mộ được không ít tán tu cao thủ Hồng Hoang.

Đối với y, đây là một chuyện tốt, bởi vì có thể đề thăng thực lực tổng thể của Yêu tộc, có thêm khí vận Yêu tộc.

Đối với việc Đế Tuấn sau này trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại đề thăng không ít tỷ lệ.

Lần này có một số tán tu gia nhập, lại thêm khí vận Thái Âm Tinh, lúc này khí vận Yêu tộc đang từ từ đề thăng, tuy chậm rãi, nhưng lại không dừng lại.

Đợi đến khi hoàn toàn dừng lại, ước chừng sẽ đề thăng hơn mấy

thành so với trước đây, quả thực cực kỳ khủng bố.

Thấy vậy, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Thập Đại Yêu Thần, v.v., quả thực vô cùng vui mừng, thực lực và khí vận Yêu tộc, lại đang tăng trưởng.

Trong một khu vực nào đó của Trung Ương Đại Lục Hồng Hoang.

Thái Thượng ngẩng đầu, nhìn một cái những thần ma, đại thần thông giả cùng tu sĩ đang quay về sau khi yến tiệc Thiên Đình kết thúc lúc này.

Sau mấy hơi thở, y thu hồi ánh mắt, lập tức đứng dậy, độn về phía Đông Phương Đại Lục.

Lần này Thiên Đình mời, kể từ khi đã xuất du du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm cơ duyên thành Thánh, thì đoạn nhiên không có lý do bỏ dở giữa chừng, đi Thiên Đình chúc mừng.

Lần này Tam Thanh có Nguyên Thủy và Thông Thiên làm đại diện đi, cũng là khá nể mặt rồi.

Nếu không phải chưa thành Thánh, bị Yêu tộc chèn ép, thì thật sự không đi.

Nhưng không có cách nào, lần này, đã đi hai vị.

Đối với tình huống này, Đế Tuấn cũng không để ý, chưa chắc Thái Thượng đang bế quan, bởi vậy không đến.

Dù sao Nguyên Thủy và Thông Thiên đã đến là được, như vậy cũng là cho Thiên Đế Yêu tộc mặt mũi, y cũng không bất mãn.

Kết quả thành hôn lần này, mới khiến y hài lòng, bổ toàn đại trận, chưởng khống tinh thần, đề thăng khí vận, có rất nhiều lợi ích, tự nhiên hài lòng.

Yến tiệc cũng kéo dài hơn dự kiến một khoảng thời gian mới kết

thúc.

Nhưng những điều đó, Thái Thượng lúc này đều không có bất kỳ hứng thú nào, cũng không đi để ý đến chúng.

Hơn năm ngàn năm, y cũng đã đi qua không ít khu vực trong Hồng Hoang.

Nhưng đối với khế cơ thành Thánh ngay lập tức, đối với sự lý giải Hồng Mông Tử Khí, không có bất kỳ tiến triển nào.

Trong lòng tự nhiên sốt ruột, nhưng cũng không có cách nào tốt hơn.

Đi một đoạn nữa, liền định đến Hỗn Nguyên Cung, hỏi Đạo Quân, khế cơ thành Thánh, rốt cuộc ở phương nào?

Nếu có thể, thì liền có thể đề thăng nhanh hơn.

Thành Thánh, đó mới là mục tiêu thành Thánh.

Chỉ có thành Thánh, mới không phải là lũ kiến, mới không cần chịu sự chèn ép của Vu Yêu nhị tộc.

Thành Thánh, mới là minh chứng cho Đại Đạo hoàn chỉnh.

Chỉ có thành Thánh, mới có thể đứng trên đỉnh phong Hồng Hoang.

Bởi vậy, cần phải thành Thánh nhanh hơn.

Hiện tại, chỉ có thể ký thác hy vọng vào Đạo Quân, hy vọng Đạo Quân có thể chỉ điểm mê tân, có thể chỉ rõ cho y một con đường, để y có thể nhanh chóng lĩnh ngộ Hồng Mông Tử Khí, mượn cơ hội này thành Thánh.

Một đạo lưu quang độn, cực tốc bay về phía Vô Cực Sơn Mạch.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Đột nhiên, Nữ Oa nhíu mày, chậm rãi mở đôi mắt đẹp, nhìn về hướng Đông Nam, trên gương mặt hiện lên một thoáng nghi hoặc.

Nàng nhìn Thanh Minh lúc này cũng vừa mở mắt, mở miệng hỏi: "Phu quân, Thái Thượng lúc này đến Hỗn Nguyên Cung ta, không biết là vì chuyện gì?

Hiện tại hắn đáng lẽ phải quan tâm nhất đến chuyện chứng đạo thành Thánh mới đúng, thời gian này đối với hắn cũng là quan trọng nhất, sao lại hướng về Hỗn Nguyên Cung?" Nữ Oa quả thật không hiểu.

Sự nôn nóng trong lòng Tam Thanh lúc này kỳ thực có thể dự đoán được.

Dù sao hiện tại trong Hồng Hoang, cục diện ngày càng phức tạp, Vu Yêu nhị tộc nhanh chóng quật khởi, thực lực ngày càng cường hãn.

Lại có những tồn tại như Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Minh Hà đang cùng tiến bước.

Đừng nói là Tam Thanh, ngay cả phương Tây hai vị kia lúc này trong lòng cũng vô cùng sốt ruột.

Dù sao chỉ có thành Thánh mới có thể thoát khỏi cục diện bế tắc này.

Đặc biệt là sự kiềm chế do Vu Yêu nhị tộc mang lại, chỉ có thành Thánh mới không bị hai tộc này ảnh hưởng, bằng không, dù là đệ tử Đạo Tổ, vẫn sẽ chịu sự chi phối của bọn họ.

Cho nên, theo tình huống hiện tại mà nói, Tam Thanh đang rất cần một thời cơ chứng đạo thành Thánh.

Theo lẽ thường, hắn nên ở Đông Côn Luân tu hành mới phải, vì sao lại đến Hỗn Nguyên Cung? "Hắn tại Hồng Hoang đã du lịch một

đoạn thời gian, chuyến này đến Hỗn Nguyên Cung ta, chính là vì hỏi cơ hội thành Thánh..." Thanh Minh liếc nhìn Thái Thượng đang đến gần, sau đó nói với Nữ Oa.

Nghe vậy, Nữ Oa nhướng mày.

Hỏi cơ hội thành Thánh?

Chuyện như vậy, Thanh Minh lúc trước đều không trực tiếp nói cho bọn hắn, sau khi Đạo Tổ giảng đạo xong cũng nói thời cơ chưa đến.

Thái Thượng đến hỏi, chẳng lẽ Thanh Minh sẽ nói sao?

Nữ Oa nhìn Thanh Minh, thấy thần sắc hắn bình thản, trong lòng khẽ động, kinh ngạc nói: "Phu quân chẳng lẽ thật sự muốn nói cho hắn cơ hội thành Thánh?" "Kỳ thực, ta nói hay không nói, thời cơ của hắn cũng sắp đến rồi, nhiều thì ba năm nguyên hội, ít thì mười vạn năm, hắn liền có thể ngộ ra tầng kia, trực tiếp chứng đạo thành Thánh..." Thanh Minh cười cười, nhìn Nữ Oa nói tiếp: "Nếu nói cho hắn, không chừng còn có thể làm thêm chút gì đó.

Như vậy cũng tốt, đến lúc sự việc xảy ra, có một số việc hắn sẽ không làm được..." Là một phần của Thiên Đạo, Thanh Minh tự nhiên biết rõ, trong quỹ tích vận hành của Thiên Đạo, hiện tại Thái Thượng cách ngày thành Thánh đã không còn xa, dù sao Nhân tộc xuất thế cũng đã hơn mười nguyên hội.

Thời điểm này, hắn cùng vài vị Thánh nhân khác đạt được khế cơ chứng đạo thành Thánh là chuyện xác thực.

Những vị khác có lẽ còn chậm một chút, nhưng Thái Thượng là điểm mấu chốt thừa thượng khải hạ, sẽ chứng đạo trong thời gian không xa.

Cho nên, dù Thanh Minh không nói, không chỉ điểm, trong vòng

một đoạn thời gian nữa, Thái Thượng vẫn sẽ biết rõ mấu chốt thành Thánh.

Đã như thế, chi bằng chỉ điểm một phen, đến lúc đó cũng tiện mưu tính thêm một chút lợi ích.

Tuy rằng không nói rõ ràng, nhưng chỉ điểm một hai cũng đủ để hắn thành Thánh.

Nữ Oa nghe vậy, trong lòng hiểu rõ, nhìn Thanh Minh hỏi: "Tiếp theo hắn thành Thánh, chẳng lẽ sẽ có liên quan đến Nhân tộc?" Với sự thông tuệ của nàng, sao có thể không đoán ra?

Chương 121

Hơn nữa hiện tại nàng nãi là Thánh nhân, có thể từ trong Thiên Đạo vận hành nhìn trộm một tia thiên cơ, sau đó suy đoán một phen liền có được đáp án đại khái. "Nương tử thông tuệ, chính là Nhân tộc.

Không chỉ Thái Thượng, những người khác cũng sẽ nhân cơ hội này mà thành Thánh, cơ hội của bọn họ sẽ vì Thái Thượng thành Thánh mà tạo ra phản ứng dây chuyền...

Cho nên, mấu chốt hiện tại chính là Thái Thượng..." Thanh Minh nhìn Nữ Oa, cười đáp.

Nghe vậy, Nữ Oa khẽ gật đầu.

Tuy rằng lấy Nhân tộc làm khế cơ, nhưng nếu Thanh Minh đã có tính toán, nàng cũng không cần để ý quá nhiều, chuyện này giao cho phu quân an bài là được.

Dù sao hiện tại nàng cũng đang nắm giữ Nhân tộc hai thành khí vận.

Nhân tộc khí vận hiện tại, nàng là Thánh Mẫu nắm giữ năm thành, Toại Nhân Tam Tổ nắm giữ ba thành, Thanh Minh truyền xuống Nhân tộc công pháp được tôn làm Thánh Sư nắm giữ hai thành, đó là chuyện bình thường.

Tuy rằng hiện tại Nhân tộc khí vận chưa nhiều vì Nhân tộc mới sơ sinh, nhưng ngày sau Nhân tộc phát triển, khí vận sẽ không đơn giản như vậy.

Cho nên, chiếm được sớm một chút khí vận cũng là mưu tính cho ngày sau.

Nữ Oa không để ý nữa, nhìn thấy Thái Thượng đã đến bên ngoài

Vô Cực sơn mạch, liền thu hồi ánh mắt, lẳng lặng chờ đợi. ...

Vô Lượng sơn điên, trước Hỗn Nguyên Cung.

Thái Thượng không hề dừng lại, đi thẳng đến trước Hỗn Nguyên Cung.

Nhìn tòa cung điện khôi hoằng hùng vĩ, vật bảo thiên hoa, tiên khí bốc lên, nơi này quả thực thập phần khí phái, khiến vô số sinh linh hướng tới.

Tuy là lần thứ hai nhìn thấy, nhưng trong lòng hắn vẫn vô cùng tán thán.

Thái Thượng hơi bình ổn tâm tình, đi thẳng đến trước cửa cung, khom người hành lễ nói: "Đệ tử Thái Thượng, cầu kiến Đạo Quân!" "Vào đi!" Thái Thượng vừa dứt lời, liền thấy cửa cung màu đỏ dày nặng chậm rãi mở ra, từ bên trong bước ra một vị đồng tử, chắp tay với Thái Thượng nói: "Đạo Quân cho mời, mời tiền bối theo ta..." Thái Thượng nghe vậy chắp tay đáp lễ, sau đó liền theo sau đồng tử tiến vào trong Hỗn Nguyên Cung.

Thái Hư Điện, trên vân đài.

Thanh Minh và Nữ Oa phu thê hai người đoan tọa bên trên, thần sắc bình tĩnh nhìn Thái Thượng.

Thái Thượng đi thẳng đến trước mặt hai người, chắp tay hành lễ nói: "Đệ tử Thái Thượng, bái kiến Đạo Quân..." Sau đó lại chắp tay với Nữ Oa: "Bái kiến Nữ Oa Nương Nương!" Nữ Oa lúc này đã chứng đạo thành Thánh, lại là thê tử của Đạo Quân, thân phận tự nhiên không giống bình thường.

Đợi hắn chứng đạo thành Thánh xong, liền có thể dùng "đạo hữu" xưng hô với Nữ Oa, nhưng hiện tại thì không được. "Không cần đa lễ!" Thanh Minh phất tay đỡ dậy, nói: "Thái Thượng, chuyến này

ngươi đến, là vì chuyện thành Thánh?" "Bẩm Đạo Quân, đệ tử chính là vì chuyện thành Thánh, xin Đạo Quân chỉ điểm đệ tử một hai..." Thái Thượng nghe vậy, trước mắt lập tức sáng ngời, trong lòng thầm nhủ có hi vọng, lập tức đáp. "Việc này tuy quan hệ trọng đại, Bản tôn không thể tiết lộ quá nhiều thiên cơ, nhưng chỉ điểm một hai thì có thể làm được..." Thanh Minh nhìn hắn, nhàn nhạt nói. "Xin Đạo Quân chỉ điểm đệ tử!" Thái Thượng bái nói. "Thái Thượng, Bản tôn có thể chỉ điểm một hai, nhưng sau khi thành Thánh, Bản tôn muốn một thành rưỡi khí vận..." Thanh Minh phất tay, thần sắc túc nhiên nói, trong đôi mắt thâm thúy ẩn chứa một cỗ Thiên Phạt chi uy.

Lúc này, không chỉ Thái Thượng kinh sợ, ngay cả Nữ Oa bên cạnh cũng thần sắc chấn kinh nhìn phu quân nhà mình.

Thanh Minh lúc này mới thật sự khủng bố, dưới cỗ khí thế kia, chỉ có hủy diệt.

Nữ Oa thậm chí hoài nghi, dưới sự bùng nổ triệt để của khí thế và sức mạnh này, liệu Thánh nhân có thể sống sót hay không?

Phải biết rằng Thánh nhân bất tử bất diệt, Thiên Đạo còn thì Thánh nhân còn.

Nhưng giờ khắc này, trong lòng Nữ Oa lại có một ý nghĩ khác biệt.

Thánh nhân, thật sự bất tử bất diệt sao?

Trong tay Thanh Minh, thật sự có thể bất tử bất diệt sao?

Nàng không rõ ràng, nhưng nàng biết thủ đoạn của Thanh Minh có thể mạt sát Thánh nhân, chân chính mạt sát.

Thái Thượng không phải Thánh nhân, nhưng hắn cũng rõ ràng cỗ khí tức Thiên Phạt và khí thế hủy diệt này không phải thứ Thánh nhân có thể ngăn cản.

Hắn càng thêm khẳng định, Lão sư và Đạo Quân đều là loại tồn tại có thể mạt sát Thánh nhân, ngày sau dù thành Thánh cũng không thể tạo thứ.

Nơi nào dám cùng Đạo Quân kêu gào?

Về phần khí vận, hiện tại tuy không rõ là khí vận gì, nhưng so với thành Thánh thì có khí vận nào sánh được?

Cho nên, dùng một thành rưỡi khí vận đổi lấy thành Thánh, hắn sẽ chọn thành Thánh.

Cục diện hiện tại không dung lạc quan, phải tiên thành Thánh rồi tính tiếp.

Khí vận ngày sau có thể phát triển lại, cũng không cần lo lắng. "Nhớ lời Đạo Quân, Thái Thượng không dám không tuân, chỉ cần có thể thành Thánh, một thành rưỡi khí vận, Thái Thượng tùy Đạo Quân lấy..." Thái Thượng thần sắc kiên định, nhìn Thanh Minh, từng chữ từng chữ nói. "Tốt, việc này Bản tôn nhớ kỹ!" Thanh Minh gật đầu nói.

Nếu không thu một thành rưỡi Nhân tộc khí vận, sau khi Thái Thượng thành Thánh lập Nhân Giáo, hắn hẳn là có thể chấp chưởng hai thành rưỡi khí vận.

Như vậy Nhân tộc sẽ có không ít chuyện bị Nhân Giáo quản lý.

Còn nếu chỉ còn một thành khí vận, Nhân Giáo cũng chỉ là treo cái danh đầu, là khế cơ thành Thánh mà thôi.

Một thành khí vận xác thực khó có thể thay đổi hay tả hữu quyết định nội bộ Nhân tộc.

An bài như thế cũng là hợp lý, nếu không định trước, đợi hắn thành Thánh xong mới rút ra thì Thiên Đạo sẽ bất mãn. "Trong vòng vạn năm tới, ngươi hãy đi về hướng Đông Nam của Trung Ương đại

lục, không cần để ý chuyện dọc đường, cứ một đường tiến tới là được...

Đợi ngươi nhìn thấu, hoặc là thời cơ đến, cơ hội thành Thánh cũng sẽ đến..." Thanh Minh thần sắc túc nhiên nói.

Nghe vậy, Thái Thượng mắt sáng lên.

Tuy Đạo Quân không nói rõ, nhưng như vậy cũng đã thập phần rõ ràng.

Chỉ cần trong đoạn thời gian này đi về hướng Đông Nam, liền có thể ngộ ra cơ hội thành Thánh.

Đã hiểu! "Đệ tử minh ngộ, tạ Đạo Quân!" Thái Thượng trong lòng thông suốt, triều Thanh Minh hành lễ. "Đã biết rõ, vậy liền đi đi!" Thanh Minh phất phất tay. "Đệ tử cáo lui!" Thái Thượng chào Thanh Minh và Nữ Oa rồi xoay người rời đi, ra khỏi Hỗn Nguyên Cung liền hướng về Trung Ương đại lục mà đi. ...

Thời gian thấm thoát trôi qua, chớp mắt lại năm ngàn năm trôi qua.

Thái Thượng đi tại Trung Ương đại lục đã vạn năm, tốc độ không nhanh, sợ bỏ lỡ điều gì nên cứ chậm rãi quan sát.

Nhưng đi đến hiện tại vẫn chưa phát hiện khế cơ Đạo Quân nói.

Hắn tin Đạo Quân sẽ không gạt hắn, dù sao cái giá là một thành rưỡi khí vận.

Một ngày nọ, Thái Thượng ngồi trên một ngọn núi, sắp đi đến Đông Hải mà vẫn chưa thấy gì khác thường, trong lòng có chút hoài nghi. "Một đường đi tới cũng không có chuyện gì đặc thù.

Trên đại địa chỉ có Vu Tộc, Yêu Tộc, Nhân Tộc...

Vu Tộc tự nhiên không liên quan đến ta, Yêu Tộc thì số lượng thưa thớt, cũng sẽ không phải mục tiêu của ta..." Đột nhiên, trong lòng

Thái Thượng lóe lên một ý niệm, kinh hô: "Chẳng lẽ là Nhân Tộc?" Càng đi về phía Đông, số lượng Vu Yêu nhị tộc càng ít, Nhân tộc lại càng nhiều.

Chẳng lẽ Nhân tộc chính là khế cơ thành Thánh?

Tuy Nhân tộc bất phàm, giúp Nữ Oa Nương Nương thành Thánh, nhưng Nữ Oa là Nhân tộc Thánh Mẫu.

Nhân tộc còn có khả năng giúp người khác thành Thánh sao?

Thái Thượng tuy nghi hoặc nhưng cảm thấy khả năng này rất lớn.

Đạo Quân nói đến hướng Đông Nam, nơi đó Nhân tộc tụ tập đông nhất. "Đã như thế, Bần đạo liền đi Nhân tộc một chuyến, xem xem Nhân tộc do Nữ Oa Nương Nương tạo ra có phải là khế cơ thành Thánh của Bần đạo hay không..." ...

Hồng Hoang, Trung Ương đại lục, một ngọn núi phía Đông. "Nhị đệ, Tam đệ, vi huynh chuyến này nếu có thể thành Thánh, liền có thể trợ các ngươi thành Thánh..." Thái Thượng nhìn về hướng Nhân tộc, khẽ nói.

Hắn cảm giác chỉ cần mình đi trước một bước, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng sẽ được khế cơ.

Đây là mấu chốt để Tam Thanh xoay chuyển cục diện. "Nhân tộc, Bần đạo đến rồi!" Thái Thượng dứt lời, liền hướng về phía Nhân tộc phi thân lướt đi. ...

Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện. "Tuy trễ hơn dự kiến một chút, nhưng chuyến này có thể minh ngộ chỉ điểm của Bản tôn, đảo cũng không muộn.

Chờ hắn thành Thánh..." Thanh Minh nhìn Thái Thượng đi về phía Nhân tộc, khẽ cười. "Phu quân, Thái Thượng đối với Nhân tộc rốt cuộc có tác dụng gì?

Vì sao Nhân tộc lại có thể cho hắn khế cơ thành Thánh?" Nữ Oa hỏi. "Thái Thượng chuyến này sẽ mượn tay Nhân tộc lập Nhân Giáo, mượn lập giáo công đức và khí vận dẫn động Khai Thiên công đức của bản thân, mượn đó công đức thành Thánh...

Về phần tác dụng đối với Nhân tộc, chính là hắn sẽ truyền xuống một số pháp môn tu hành.

Tuy đối với hạch tâm Nhân tộc không có tác dụng lớn, nhưng đối với Nhân tộc rải rác khắp Hồng Hoang lại có lợi.

Chương 122

Giúp họ có thêm một con đường tu hành, ngày sau cũng có thể tăng lên thực lực và khí vận Nhân tộc." Thanh Minh giải thích.

Nữ Oa nghe vậy cũng hiểu ra, nhưng đối với chuyện Nhân Giáo trong lòng vẫn có vài phần khúc mắc.

Thanh Minh cười nói: "Nương tử không cần lo lắng, Nhân Giáo tuy lấy Nhân tộc làm khế cơ, nhưng đến lúc đó ta lấy đi một thành rưỡi khí vận, chỉ còn một thành khí vận thì Nhân Giáo cũng không dậy nổi sóng gió gì, chuyện của Nhân tộc vẫn do Thánh Địa định đoạt..." ...

Cùng lúc đó, tại Đông Hải chi tân.

Thái Thượng xuất hiện trong Nhân tộc, hóa thành một lão giả, chậm rãi quan sát. "Quả nhiên là hạng người cơ duyên thâm hậu, Nhân tộc do Nữ Oa Nương Nương tạo ra quả nhiên bất phàm..." Thái Thượng vừa đi vừa quan sát, càng nhìn càng thấy Nhân tộc hợp với đại đạo của mình. "Nhân tộc tuy có truyền thừa nhưng cũng không hoàn chỉnh, nếu ta truyền xuống đại đạo, liền có thể để bọn họ tiến thêm một bước..." Tâm niệm vừa động, Thái Thượng trong lòng có một tia minh ngộ.

Thời gian nhoáng cái lại ba trăm năm trôi qua.

Thái Thượng đi đến một ngọn cô phong, lập một tòa cao đài, đoan tọa bên trên.

Hắn khẽ chấn động thân mình, hiển hóa ra nguyên dạng, khí tức khủng bố bao trùm ngàn vạn dặm.

Sau đó vận chuyển pháp lực, hướng về Nhân tộc chậm rãi mở

miệng: "Ngô nãi Tam Thanh đứng đầu Thái Thanh Thái Thượng, du lịch Nhân tộc hơn năm trăm năm, thấy các ngươi Tiên đạo truyền thừa có thiếu sót, nay đặc biệt truyền xuống Kim Đan Đại Đạo của Ngô, người có duyên đều có thể đến nghe đạo..." Thanh âm của Thái Thượng tuy không lớn nhưng ẩn chứa pháp lực, bao phủ toàn bộ Nhân tộc.

Vô số Nhân tộc nghe thấy liền sôi nổi kéo đến.

Tại Nhân tộc Thánh Địa.

Toại Nhân Thị nhìn về phía ngọn cô phong: "Truyền pháp?

Thái Thượng làm vậy chỉ là vì truyền pháp?" "Có lẽ không đơn giản như vậy, tồn tại bậc này đột nhiên truyền pháp cho Nhân tộc ta, có thể liên quan đến đại đạo của hắn, hoặc là thành Thánh chi cơ..." Toại Nhân Thị trầm ngâm, sau đó quyết định: "Cho những Nhân tộc bình thường đi nghe là được.

Đối với họ, có thêm một con đường tu hành cũng tốt.

Còn hạch tâm Nhân tộc, đệ tử Thánh Địa vẫn tu hành Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh, đi theo con đường Pháp Tắc." Không bao lâu, ngọn cô phong đã chật ních người.

Thái Thượng bắt đầu giảng Kim Đan Đại Đạo: "Đạo khả đạo, phi thường đạo.

Danh khả danh, phi thường danh.

Vô danh thiên địa chi thủy, hữu danh vạn vật chi mẫu..." Theo Thái Thượng giảng đạo, hắn cũng dần tiến vào trạng thái huyền chi lại huyền.

Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần chậm rãi dung nhập.

Sau khi giảng đạo bảy bảy bốn mươi chín năm, Thái Thượng

dừng lại.

Thân thể hắn trở nên hư vô mờ mịt, hai mắt bắn ra kim quang.

Thái Thượng bỗng nhiên đứng dậy, đỉnh đầu hiện Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, trong tay ném ra Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, nhìn lên chín tầng trời, trầm giọng quát: "Thiên Đạo ở trên, Ngô nãi Tam Thanh chi Thái Thanh Thái Thượng, nay cảm ngộ đại đạo có thành tựu, lập Nhân Giáo để giáo hóa Nhân tộc, lấy Thái Cực Đồ làm trấn giáo chi bảo, trấn áp Nhân Giáo khí vận.

Nhân Giáo, lập!" "Oanh!" Lời vừa dứt, chín tầng trời hạ xuống một đạo công đức kim quang khổng lồ.

Thái Thượng lập tức bùng nổ khí thế cường đại.

Một khắc này, vô số sinh linh Hồng Hoang run rẩy.

Thái Thượng thành Thánh!

Hồng Hoang giáng xuống dị tượng, tiên nhạc trận trận, tử khí vây quanh.

Thái Thượng là Hồng Quân thủ đồ, Tam Thanh đứng đầu, nay đã chứng đạo.

Tại Nhân tộc Thánh Địa, Toại Nhân Tam Tổ cùng các đệ tử bộc phát khí thế để chống lại uy áp Thánh nhân.

Toại Nhân Thị đột nhiên mở miệng: "Thiên hành kiện, quân tử dĩ tự cường bất tức!" Vô số đệ tử Nhân tộc cùng hô vang: "Thiên hành kiện, quân tử dĩ tự cường bất tức!" Một cỗ khí thế Nhân Đạo tinh thuần bùng nổ, đẩy lui uy áp của Thánh nhân.

Trên cô phong, Thái Thượng kinh ngạc nhìn về phía Thánh Địa, thầm than Nhân tộc bất phàm.

Đúng lúc này, giữa thiên địa vang lên thanh âm bình tĩnh của Thanh

Minh: "Thái Thượng, như hôm nay đã thành Thánh, cũng là lúc thực hiện lời hứa..." Thái Thượng cung kính hướng về phía Hỗn Nguyên Cung chắp tay: "Đệ tử cùng Đạo Quân có lời hứa, đệ tử không dám quên, xin Đạo Quân ra tay..." "Ông!" Đột nhiên, một cỗ đại đạo phất qua, trực tiếp mang đi một thành rưỡi khí vận trên người Thái Thượng.

Sắc mặt Thái Thượng trắng nhợt nhưng lập tức ổn định lại.

Tuy mất đi khí vận có ảnh hưởng, nhưng chỉ cần thành Thánh, mọi thứ đều có thể làm lại. "Oanh!" Lúc này, trên người Toại Nhân Tam Tổ lại bùng nổ khí thế, nửa thành khí vận quay trở về trên người bọn họ.

Nguyên bản Thái Thượng rút khí vận từ nhiều nguồn, nay Thanh Minh lấy lại, trả nửa thành cho Tam Tổ, giữ nửa thành cho Nữ Oa, mình giữ nửa thành.

Thái Thượng chỉ còn lại một thành khí vận Nhân Giáo.

Sau khi sự việc kết thúc, Thái Thượng thu hồi Thái Cực Đồ, hướng về Đông Côn Luân bay đi. ...

Hồng Hoang Đông Phương, Đông Côn Luân sơn.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cảm ứng được Thái Thượng thành Thánh, trong lòng cũng có minh ngộ.

Động phủ đột nhiên vang lên tiếng nói của Thái Thượng: "Lúc này không rõ, còn đợi khi nào!" "Ông!" Hai người mắt sáng rực, đồng thanh nói: "Đạo của ta thành rồi!" Nguyên Thủy bước ra, tế ra Bàn Cổ Phiên, thề với trời: "Ngô nãi Hồng Quân Đạo Tổ môn hạ nhị đệ tử, Tam Thanh chi Ngọc Thanh Nguyên Thủy, nay lập một giáo, tên là: Xiển Giáo!

Xiển giả, minh dã, ứng thiên thuận nhân, xiển phát đại đạo, lấy

Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên trấn áp Xiển Giáo khí vận.

Thiên địa linh vật, dị bỉnh siêu nhiên giả, có thể nhập môn hạ của ta.

Xiển Giáo, lập!" Thông Thiên đi theo phía sau, Tru Tiên Tứ Kiếm bao quanh, khí thế ngập trời: "Ngô nãi Hồng Quân Đạo Tổ môn hạ tam đệ tử, Tam Thanh chi Thượng Thanh Thông Thiên, nay cũng lập một giáo, tên là: Tiệt Giáo!

Tiệt giả, lấy tiệt thủ một đường thiên cơ, giáo hóa chúng sinh.

Lấy Tru Tiên Tứ Kiếm trấn giáo chi bảo.

Hữu giáo vô loại, phàm có duyên đều có thể nhập môn hạ của ta.

Tiệt Giáo, lập!" Cửu thiên hạ xuống công đức kim quang, Nguyên Thủy và Thông Thiên đồng thời chứng đạo thành Thánh. ...

Hồng Hoang Tây Phương, Linh Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy Tam Thanh thành Thánh, cũng minh ngộ cơ duyên của mình nằm ở lập giáo.

Hai người nhìn nhau, đồng thanh nói: "Hôm nay, ta Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tại phương Tây cùng lập một giáo, tên là: Tây Phương Giáo, dẫn dắt chúng sinh hướng thiện, không khổ không lo, là miền Cực Lạc, lấy Tiên Thiên Linh Bảo Công Đức Kim Liên trấn áp Tây Phương Giáo khí vận.

Tây Phương Giáo, lập!" "Oanh!" Công đức tụ lại nhưng không rơi xuống.

Tiếp Dẫn than: "Chúng ta nội tình kém hơn Tam Thanh, không có Khai Thiên công đức, lập giáo công đức không đủ để thành Thánh." Chuẩn Đề sắc mặt khó coi: "Sư huynh có cách nào không?" "Chỉ còn cách phát đại hoành nguyện, mượn trước công đức của Thiên Đạo.

Nhưng làm vậy nhân quả cực lớn, sau này phải trả nợ..." "Nếu lui bước, phương Tây làm sao có lối thoát?" Chuẩn Đề kiên quyết.

Hai người lần nữa hô to: "Thiên Đạo ở trên, ta Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tại đây lập hạ vô thượng hoành nguyện, phổ độ chúng sinh, mong Thiên Đạo giám chi..." Tiếng phạm xướng vang vọng Hồng Hoang: "Ngã nhược chứng đắc vô thượng bồ đề, thành chính giác dĩ, sở cư phật sát, cụ túc vô lượng bất khả tư nghị công đức trang nghiêm..." "Nếu ta chứng đắc Vô Thượng Bồ Đề, thành Chánh Giác, cõi nước Phật của ta sẽ đầy đủ vô lượng công đức trang nghiêm không thể nghĩ bàn.

Không có địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh..." ...

Sau khi phát xuống bốn mươi tám lời đại nguyện, Thiên Đạo rốt cục cảm ứng, hạ xuống vô lượng công đức, giúp Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chứng đạo thành Thánh.

Trên Linh Sơn, Tây Phương.

Lúc này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không ngừng phát ra đại hoằng nguyện, từng trận dị tượng dũng hiện, nguyện lực bàng bạc, khí thế khủng bố bao trùm.

Sau một khắc, từng trận phạn âm tiêu thất, chỉ thấy trên không trung hoa biện phân phi, địa dũng kim liên.

Một đạo kim quang tràn ngập thiên địa, một viên Xá Lợi Tử bay lên không trung, từng trận đàn hương thấm nhuận tâm tỳ.

Hai người đồng loạt phát ra bốn mươi tám đại hoằng nguyện, sáng lập Tây Phương Giáo và Cực Lạc thế giới, nguyện độ thoát chúng sinh mê vọng.

“Oanh!” Hai người hoằng nguyện vang vọng Cửu Tiêu, lúc này Thiên Đạo cảm ứng, trên Cửu Thiên lại một lần nữa truyền đến tiếng

nổ lớn.

Giữa thiên địa, vô số công đức lại hội tụ, ngưng tụ trong công đức phía trên, hình thành một phương công đức chi vân.

Thấy vậy, trên mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười.

Công đức ngưng tụ hoàn tất, tức thì giáng xuống thân hai người.

Một luồng khí tức hãi nhiên từ hai người phát ra, uy áp khủng bố bao trùm Hồng Hoang trong chốc lát.

Một khắc này, hai người cuối cùng cũng lập thân thành Thánh, chứng vô thượng Đạo Quả.

Một ngày năm Thánh, lúc này đã chấn động toàn bộ Hồng Hoang.

Vô số sinh linh nhìn thấy năm vị Thánh Nhân đản sinh, lại có vô số sinh linh gặt hái được lợi ích.

Sau lần này, Hồng Hoang liền tiến vào một thời đại thuộc về Thánh Nhân.

Một thời đại sẽ là huy hoàng nhất, cường đại nhất, bởi vì hạn mức lượng kiếp lần này đã đạt đến.

Thánh Nhân, sáu vị Thánh Nhân.

Một sự tình như vậy, vô số sinh linh Hồng Hoang trước kia đều không dám tưởng tượng, dù sao đó cũng là những tồn tại đứng trên đỉnh phong Hồng Hoang, sáu vị.

Nhưng hiện tại, không chỉ sáu vị đều hoành không xuất thế, mà có tới năm vị, cùng trong một ngày chứng đạo thành Thánh.

Một sự tình như vậy, trước đây, nào dám nghĩ đến tình huống này?

Nhưng hiện tại, nó xuất hiện trước mắt, một ngày năm Thánh, Thánh Nhân tường thụy, dị tượng Thánh Nhân thành Thánh, đều liên tiếp xuất hiện năm lần, một sự tình như vậy, không tin cũng phải tin.

Từ khắc này, trong Hồng Hoang, tồn tại đỉnh tiêm nhất là Đạo Quân, Đạo Tổ, sau đó là Lục Thánh, cuối cùng mới tới Vu Yêu Nhị Tộc.

Ảnh hưởng của Vu Yêu Nhị Tộc trong Hồng Hoang hiện tại đã bị suy yếu đi không ít.

Dù sao, Thánh Nhân, không thành Thánh đều là lâu nghĩ trước Thánh Nhân.

Vu Yêu Nhị Tộc tuy mạnh mẽ, nhưng trước mặt Thánh Nhân, thì có thể làm gì?

Chương 123

Vì vậy, ảnh hưởng của Vu Yêu Nhị Tộc bị suy yếu, đó cũng là chuyện bình thường, không ít sinh linh, tu sĩ và đại năng đều có thể dự kiến được, cũng không quá chú ý đến việc này.

Hiện tại ngũ Thánh hoành không, tiếp theo cũng sẽ là một thời đại khác.

Lần này, liên tiếp được tắm gội trong Thánh Nhân tường thụy, không ít người đều chuẩn bị bế quan tu hành, tin rằng sau lần này, trong Hồng Hoang lại sẽ dấy lên một cao trào tu hành, cũng sẽ đản sinh nhiều cường giả hơn.

Trên Linh Sơn, Tây Phương.

Hồng Mông Tử Khí triệt để dung nhập vào Nguyên Thần Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lại được công đức lập giáo và hoằng nguyện, hai người cuối cùng chứng đạo thành Thánh, lúc này uy áp Hồng Hoang, hai người cũng đắm chìm trong thể ngộ Thiên Đạo.

Lúc này, Nữ Oa, Tam Thanh, Phục Hy, Minh Hà cùng những tồn tại khác, nhìn hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hoặc gật đầu, hoặc lắc đầu.

Pháp này, tuy cách nhìn không nhất trí, nhưng không thể phủ nhận, lúc này mà nói, là phương pháp chuẩn xác nhất.

Cũng chỉ có phương pháp này, lúc này, mới có thể thành Thánh.

Uy áp Thánh Nhân bao trùm, ngoại trừ Thần Đình cùng Vu Tộc, những sinh linh khác đều cảm nhận được uy áp Thánh Nhân, đồng loạt hành lễ.

Lúc này, trong Hồng Hoang, huyền âm trận trận, thiên hoa loạn

trụy, tử khí đông ba vạn dặm, hà quang bao trùm nửa bầu trời, linh khí hội tụ, Đại Đạo thanh minh.

Trong Hồng Hoang, vô số sinh linh gặt hái được lợi ích, hoặc tấn thăng tu vi, hoặc khai mở linh trí, hoặc hóa hình xuất thế, đều có lợi ích và tạo hóa riêng.

Không ít tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên, lần này đều hướng về Tây Phương quỳ bái hành lễ, chỉ để thấy hai Thánh Tây Phương xuất thế.

Bất kể thế nào, Thánh Nhân xuất thế, lý đương hành lễ.

Lúc này hai Thánh Tây Phương, vẫn còn trong thể ngộ Thiên Đạo, chưa thanh tỉnh.

Trên đỉnh Linh Sơn, Tây Phương.

"Ông!" Không biết đã qua bao lâu, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mới chầm chậm thanh tỉnh từ thể ngộ Thiên Đạo.

Tình huống của Tiếp Dẫn tốt hơn Chuẩn Đề không ít, lúc này sau khi tiến vào Thánh Nhân chi cảnh, cảnh giới cũng không bất ổn, cũng không khác Thái Thượng Tam Thanh là bao.

Chuẩn Đề, lúc này thì quả thực vừa nhập Thánh Cảnh, thậm chí, cảnh giới có chút không ổn định, chí ít cần vài vạn năm, mới có thể triệt để ổn định.

Nói về thực lực, trong ngũ Thánh, là thấp kém nhất.

Nhưng, dù sao đó cũng là Thánh Nhân, chỉ đứng cuối trong ngũ Thánh, nhưng trong Hồng Hoang, y nguyên là tồn tại đỉnh tiêm.

Vì vậy, Chuẩn Đề lúc này không chút để tâm, cảnh giới thì sao chứ, cứ dành thêm chút thời gian để ổn định là được rồi, chỉ cần thành Thánh là ổn.

Có lẽ hiểu được điều trong lòng Chuẩn Đề, nên Tiếp Dẫn âm

thầm gật đầu xong, liền không để ý vấn đề này nữa.

Chuẩn Đề đối với việc tu vi cũng không để tâm, chỉ cần tấn thăng tu vi, chứng đạo thành Thánh là được rồi.

Như vậy, cục diện sẽ có chút thay đổi, cũng có thể không bị Thần Đình kiềm chế nữa.

Còn về việc tu vi, sau này từ từ tu hành là được, hiện tại thành Thánh, mọi thứ đều trở nên khác biệt.

Tiếp Dẫn trong lòng cũng tán đồng với cách làm của Chuẩn Đề, lúc này đều không để ý việc tu vi của bản thân, thành Thánh, mọi thứ đều sẽ khác biệt.

"Chúc mừng Sư huynh thành Thánh…" Đột nhiên, Chuẩn Đề mặt đầy vẻ mừng rỡ hướng về Tiếp Dẫn chúc mừng nói.

"Sư đệ thành Thánh, Sư huynh cũng chúc mừng…" Nghe vậy, Tiếp Dẫn cũng cười chúc mừng nói.

Sau vài hơi thở, Tiếp Dẫn thu lại vẻ vui mừng, hướng về Chuẩn Đề nói, "Ta từ khắc này, liền mất đi tự do thân, phải bắt đầu nỗ lực vì hoằng nguyện của mình, tranh thủ sớm ngày hoàn thành hoằng nguyện." "Sư đệ minh bạch!" Chuẩn Đề nghe xong, thần sắc nhất lẫm, nặng nề gật đầu.

Tiếp Dẫn thấy thần sắc của hắn, trên mặt lộ ra nụ cười nói, "Ta cũng không cần quá bi quan, hoằng nguyện lại không có giới hạn thời gian, cũng không gấp.

Huống hồ, ta lập hạ hoằng nguyện, cũng vì sinh linh Tây Phương, cũng là một việc công đức." Nghe vậy, thần tình Chuẩn Đề thả lỏng đôi chút, cười nói, "Sư huynh sở ngôn cực!" Với tình hình Hồng Hoang lúc này, chỉ có thể từ từ mưu tính, may mà hoằng nguyện cũng không có giới hạn thời gian, chỉ cần có thể hoàn thành tốt, cũng là việc

có lợi cho Tây Phương, đúng vậy, cũng không phải chuyện xấu.

Tiếp Dẫn gật đầu, tức thì cùng Chuẩn Đề tiến vào Linh Sơn.

Trong Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Phu quân, cách lấy công đức của Tây Phương Nhị Thánh như vậy, vì sao có thể được Thiên Đạo thừa nhận, mượn điều này để chứng đạo?" Nữ Oa tú mi khẽ nhíu, thu ánh mắt từ Linh Sơn Tây Phương lại, nhìn Thanh Minh bên cạnh, mở miệng hỏi.

Tình huống của hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Nữ Oa cũng khá kinh ngạc, cũng chưa từng gặp qua, chứng kiến tình huống như vậy.

Công đức không đủ?!

Có thể có chuyện như vậy sao?

Một tình huống chưa từng gặp, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên, đều chưa từng gặp tình huống như vậy.

Lui về phía trước mà kể, Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân, cũng chưa từng có chuyện như vậy.

Lại đến lượt Tây Phương Nhị Thánh xuất hiện chuyện công đức không đủ như vậy?

Lại có thể có chuyện như vậy?

Quan trọng nhất là, công đức không đủ, hai vị lại có thể xin Thiên Đạo?

Công đức không đủ, đã khiến vô số tồn tại kinh ngạc rồi, lại có thể có chuyện như vậy xảy ra.

Việc xin Thiên Đạo công đức, càng khiến người ta kinh ngạc hơn, xin Thiên Đạo công đức, Thiên Đạo lại có thể đáp ứng, thật sự giáng xuống Thiên Đạo công đức trợ giúp chứng đạo thành Thánh.

Một sự tình như vậy, cũng khá khó hiểu.

Thiên Đạo, lại có kiểu thao tác này sao?

Ngay cả những Thánh Nhân chứng đạo Tam Thi, lúc này cũng khá kinh ngạc, thành Thánh, thật sự có thể như vậy sao?

Nhưng nhìn tình huống của Tây Phương Nhị Thánh, tình huống này hiển nhiên cũng được Thiên Đạo cho phép.

Vì vậy, Nữ Oa mới khá kinh ngạc, thành Thánh, đều có thể trực tiếp xin Thiên Đạo công đức thành Thánh.

Tuy cách này là phương pháp thành Thánh duy nhất của Tây Phương Nhị Thánh, nhưng làm như vậy, sẽ có không ít tồn tại không lý giải được.

Nữ Oa, chính là một trong số đó, quả thật chưa từng nghĩ, lại có thể có phương thức chứng đạo như vậy.

Thanh Minh nhìn nàng, biết điều nàng đang nghĩ, cười nói, "Tam Thanh sở dĩ có thể chứng đạo thành Thánh, mấu chốt không nằm ở công đức lập giáo, mà nằm ở công đức Khai Thiên." "Công đức Khai Thiên của Bàn Cổ sao mà to lớn đến thế, Tam Thanh tuy có công đức Khai Thiên, nhưng lại không thể trực tiếp dẫn ra sử dụng.

Vì vậy, mới mượn công đức giáng xuống khi lập giáo để dẫn ra công đức Khai Thiên, sau đó trực tiếp chứng đạo thành Thánh." "Luận nội tình, Tây Phương Nhị Thánh không thể sánh với Tam Thanh, hiển nhiên, cũng không thể sánh với Tam Thanh.

Cũng chính Tam Thanh, mới có thể làm được như vậy.

Nếu không phải chứng đạo Tam Thi thành công, việc tạo người, kỳ thực cũng không thể khiến ta thành Thánh." "Nhân Tộc tuy bất phàm, cũng có vị trí Tam Tài, nhưng hiện tại Nhân Tộc sơ sinh, Nhân Tộc sau này sẽ ra sao, không có bất kỳ liên quan gì đến hiện tại.

Tạo một chủng tộc Hậu Thiên, có thể khiến ta trở thành Bán Thánh, đã là cực hạn rồi." "Tuy cuối cùng ta vẫn sẽ thành Thánh, nhưng đạo lộ cuối cùng sẽ gian nan.

Vì vậy, ta vẫn luôn trợ giúp nàng chứng đạo bằng đường Tam Thi.

May mà mọi thứ đều có thể thành công, mượn điều này thành Thánh." Nữ Oa khẽ gật đầu, lúc ban đầu tạo người, nàng biết rõ công đức giáng xuống có bao nhiêu, những công đức đó, quả thật không đủ để khiến nàng chứng đạo thành Thánh.

May mà đường Tam Thi đã đi thành công, nếu không thì mọi thứ thật sự không dễ dàng.

Con đường thành Thánh, nàng lại khá cảm kích Thanh Minh đã giúp đỡ, nếu không có hắn, thành Thánh thật sự không thể thuận lợi đến vậy.

"Tây Phương Nhị Thánh, nội tình càng thấp, không có đạo Tam Thi, không có công đức Khai Thiên.

Công đức lập giáo tuy không nhỏ, nhưng chống đỡ hai vị thành Thánh thì là nằm mơ.

Vì vậy, mới chỉ có thể đi một con đường này." "Còn về Thiên Đạo vì sao đồng ý, đó là vì Tây Phương có một phần nhân quả.

Lúc đó mà nói, thành Thánh, cũng là Thiên định.

Vì vậy, Thiên Đạo đã cho phép Tây Phương Nhị Thánh dùng cách này trực tiếp xin Thiên Đạo công đức, mượn đó chứng đạo thành Thánh." Thanh Minh đương nhiên biết hiện tại là thời cơ, Tây Phương Nhị Thánh chứng đạo thành Thánh, đó cũng là xu thế, một phần quỹ tích vận hành của Thiên Đạo.

Thiên Đạo cho phép xin Thiên Đạo công đức chứng đạo thành Thánh, điều này, Thanh Minh cũng không thể ngăn cản.

Cũng lười đi ngăn cản, Tây Phương vốn có một phần nhân quả ở đó, hiện tại Tây Phương Nhị Thánh đại biểu tiếp nhận, vì vậy thành Thánh, là chuyện đã rõ ràng rành rành, cũng không thể thay đổi chút nào.

Nữ Oa nghe xong, trong lòng ý niệm xoay chuyển, cũng đã minh bạch, chuyện nhân quả đó, cũng là từ Thanh Minh mà nàng nghe được.

Nhìn như vậy, mọi thứ đều đã được an bài, bao gồm cả phương thức này.

Nhưng, cũng chỉ có Tây Phương Nhị Thánh, cũng chỉ có họ mới có thể, những người khác, không thể làm như vậy, bởi vì không có nhân quả như vậy ở đó.

Chỉ có Tây Phương, mới có thể!

Trong Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Thanh Minh nhìn Nữ Oa, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nói, "Tây Phương, cũng chỉ có Tây Phương, mới có thể làm như vậy.

Xu thế vận hành của Thiên Đạo, tất nhiên là như vậy, họ cũng sẽ vì thế mà thành Thánh." Nữ Oa gật đầu, không nói thêm gì nữa, nhìn sự việc như vậy, thì đây cũng là kết quả tốt nhất.

Thanh Minh liếc nhìn Nữ Oa một cái, sau đó ánh mắt dời đi, rơi xuống Hồng Hoang.

Nữ Oa thuận theo ánh mắt của hắn, cũng nhìn Hồng Hoang đại lục, nhìn rõ tình huống của vô số chúng sinh.

Từ khắc này, thời đại Thánh Nhân giáng lâm, mọi thứ đều sẽ trở nên khác biệt.

Thời gian thoáng cái, lại một Nguyên Hội nữa lặng lẽ trôi qua.

Sự phát triển của Hồng Hoang những năm này, đương nhiên là nhanh nhất, dù sao cũng đã trải qua tổng cộng sáu lần tẩy lễ của Thánh Nhân tường thụy và dị tượng, có không ít sinh linh và tu sĩ gặt hái được lợi ích.

Sau lần bế quan này, mọi mặt đều có sự đề thăng.

Sau khi một phần tu sĩ và sinh linh xuất quan lần này, thực lực tổng thể quả thật có sự đề thăng.

Hiện tại Hồng Hoang đại lục, thực lực đã đạt đến một địa bộ khủng bố, chiến lực mạnh nhất hiện tại, có thể đạt tầng Thánh Nhân.

Ban đầu, thời kỳ Hung Thú, tu vi cao nhất là Đại La Kim Tiên, Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân, La Hầu, cùng một nhóm tộc trưởng Tam Tộc.

Chiến tranh Tam Tộc, chiến tranh Đạo Ma, tu vi cao nhất là Hỗn Nguyên Kim Tiên, y nguyên là Thanh Minh, Hồng Quân Đạo Nhân, La Hầu và một nhóm tộc trưởng Tam Tộc.

Hiện tại, Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân là tồn tại cao nhất, thứ đến là sáu vị Thánh Nhân.

Chương 124

Thực lực như vậy, đã trực tiếp bỏ xa những lượng kiếp trước đó không biết bao nhiêu lần khoảng cách vũ trụ thứ nguyên.

Hiện tại thực lực tổng thể Hồng Hoang, trong lượng kiếp này, là cao nhất, nhưng sau này, sẽ càng cường đại hơn.

Bởi vì Vu Yêu Nhị Tộc đang trong quá trình đề thăng, Chư Thánh cũng sẽ đề thăng, Hậu Thổ chưa chứng đạo, Đế Tuấn cũng phải đi một con đường riêng.

Phục Hy, Minh Hà cùng các Đại Thần Thông giả khác, cũng đều đang tiến về con đường này.

Hồng Hoang lúc này, ngoài việc có thực lực mạnh nhất, cũng là một thời đại trăm hoa đua nở, các Đại Thần Thông giả, lúc này thi triển toàn bộ bản lĩnh, không ngừng tiến gần, lại tiến gần đến cảnh giới chứng đạo.

Chỉ cần có thêm một tồn tại nữa chứng đạo, thì chiến lực tổng thể Hồng Hoang, các mặt cục diện, v.v., lại sẽ thay đổi.

Hậu Thổ, lại là một tồn tại được bàn luận sôi nổi nhất.

Phải biết rằng, nàng cũng có được Đạo Quân tự mình ban Hồng Mông Tử Khí, chính là cùng Nữ Oa Nương Nương được ban.

Nhưng Nữ Oa Nương Nương chứng đạo thành Thánh, Tam Thanh chứng đạo thành Thánh, hai vị Tây Phương cũng chứng đạo thành Thánh, hiện tại còn lại, là Hậu Thổ Tổ Vu.

Tuy không rõ khi nào nàng sẽ chứng đạo thành Thánh, nhưng nhìn tình hình hiện tại, thì cũng không còn xa nữa.

Nói về tu vi thực lực hiện tại của Hậu Thổ Tổ Vu, nàng là đệ nhất

nhân dưới Thánh Nhân, thật sự không có mấy tồn tại có thể không cảm nhận được.

Phải biết rằng, Hậu Thổ Tổ Vu vốn là người đi nhanh nhất trong cảnh giới này, có Đạo Quân chăm sóc đặc biệt, không nhanh thì không thể.

Nàng và Nữ Oa Nương Nương là những người đầu tiên tiến nhập Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Đợi đến khi các Đại Thần Thông giả khác đuổi kịp, tuy cảnh giới Đại Đạo không đổi, nhưng đạo hạnh, lại không thể so sánh được.

Tam Thanh ngày xưa, nếu đơn độc cũng không dám chắc là đối thủ của Hậu Thổ.

Đỉnh phong Trung Ương Đại Địa Tổ Vu, thực lực là tồn tại cực kỳ cao thâm trong Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Đứng trên đại địa, lực lượng đại địa cuồn cuộn bất tận, trong cùng đẳng cấp, quả thật không có tồn tại nào có thể làm đối thủ của nàng.

Ngoài ra, Tổ Vu Hậu Thổ không chỉ có thực lực bản thân khủng bố, còn có thể thao khống hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Uy lực của Tiên Thiên Linh Bảo là thế nào thì ai cũng biết, huống chi là hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực càng thêm khủng bố.

Hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm đỉnh phong Trung Ương Đại Địa Tổ Vu, tổ hợp thực lực như vậy, muốn nói là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân, thật sự không có mấy tồn tại có thể không cảm nhận được.

Vì vậy, Hậu Thổ Tổ Vu, quả thật là người sắp tới, cũng là người được nhiệt nghị nhất.

Tiếp theo, hãy xem Tổ Vu Hậu Thổ, khi nào có thể ngộ được cơ duyên chứng đạo.

Còn về các Đại Thần Thông giả khác trong Hồng Hoang, liệu có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay không, thì phải xem cơ duyên và tạo hóa của bản thân họ.

Dưới Bất Chu Sơn, trong điện Bàn Cổ.

Lần này những Tổ Vu tề tụ tại đây không nhiều, chỉ có Đế Giang, Cú Mang, Chúc Cửu Âm, Huyền Minh và Hậu Thổ, năm vị Tổ Vu.

Còn bảy vị Tổ Vu khác, đều đang tiếp tục mở rộng Vu Tộc, tiếp tục phát triển thực lực các bộ lạc Vu Tộc, cũng khá bận rộn.

Những chuyện này, họ cũng không cần tham gia.

Trong tình huống bình thường, những việc phát triển Vu Tộc đó lại càng quan trọng hơn.

Chỉ cần không phải chuyện lớn, Thập Nhị Tổ Vu thường không tề tụ tại đây.

Lần này, tình huống cũng không có gì quá lớn, nên bảy vị Tổ Vu đó vẫn tiếp tục việc phát triển Vu Tộc.

“Sau khi Thái Thượng thành Thánh lần này, đã dẫn đến một phản ứng dây chuyền, ngũ Thánh hoành không xuất thế.

Sau một Nguyên Hội diễn biến, trong Hồng Hoang, ảnh hưởng lực của Vu Tộc, quả thật có chút biến hóa, không còn như trước nữa.” “Dù sao sau khi có thêm năm Thánh, những người cao cao tại thượng, chính là những Thánh Nhân đó.

Vu Yêu Nhị Tộc, trước mặt họ, cũng trở nên không đáng kể.” Đế Giang trầm mặc một lúc lâu, sau đó nhìn bốn vị Tổ Vu, tức thì phá vỡ cục diện yên tĩnh lúc này.

Nghe vậy, bốn vị Tổ Vu khẽ gật đầu, cũng biết rõ vấn đề này.

Nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào khác, Thánh Nhân là một tầng thứ tồn tại như vậy, quả thật đứng trên đỉnh phong Hồng Hoang.

Có chút ảnh hưởng và biến hóa, đó cũng là bình thường, dù sao Thánh Nhân, Vu Yêu, chung quy chỉ là Vu Yêu mà thôi.

Ngày xưa Vu Yêu Nhị Tộc, là đại tộc đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, thực lực cường hãn, có trận pháp trấn tộc riêng, uy hiếp Hồng Hoang, khiến vô số sinh linh chúng sinh Cửu Thiên Thập Địa đều phải kiêng nể.

Tam Thanh, hai vị Tây Phương đều phải nể mặt Vu Yêu Nhị Tộc.

Khi đó ảnh hưởng lực của Vu Yêu Nhị Tộc trong Hồng Hoang có thể thấy rõ, nhờ thực lực khủng bố, ngay cả đệ tử Đạo Tổ cũng phải nể mặt.

Vô số sinh linh, tu sĩ trong Hồng Hoang, lại càng kính sợ Vu Yêu Nhị Tộc, cũng có một số tu sĩ gia nhập Vu Yêu Nhị Tộc, tìm kiếm sự che chở của Vu Yêu Nhị Tộc, không bị sự khuếch trương của Vu Yêu Nhị Tộc ảnh hưởng.

Không đánh lại, vậy thì ta gia nhập.

Cũng chính vì vậy, Vu Yêu Nhị Tộc trong Hồng Hoang đại lục nhất thời vô song, ngoài Đạo Quân và Đạo Tổ ra, cũng chỉ có hai bên mới là đối thủ của nhau, những người khác, Tam Thanh liên thủ cũng không thể là đối thủ của bất kỳ một tộc nào.

Nhưng sau khi Nữ Oa Nương Nương thành Thánh, thiên bình liền bắt đầu nghiêng lệch, tuy không có quan hệ quá lớn với Vu Yêu, nhưng cuối cùng cũng có vài phần ảnh hưởng.

Sau đó, Tam Thanh thành Thánh, hai vị Tây Phương thành Thánh,

dưới sự kiện một ngày năm Thánh, đối với Vu Yêu Nhị Tộc mà nói, liền có ảnh hưởng không nhỏ.

Uy vọng, lực chấn nhiếp của họ trong Hồng Hoang đều sẽ giảm xuống.

Dù sao, tồn tại đỉnh tiêm hiện tại, chính là ngũ Thánh với thực lực như vậy.

Còn những người khác, mạnh như Vu Yêu Nhị Tộc, đối với những tồn tại này mà nói, đều không đáng kể.

Cũng chính những tồn tại đỉnh tiêm phía trên đang áp chế, nên Vu Yêu Nhị Tộc hiện tại, ngược lại bị kiềm chế.

Nhưng cũng không có cách nào khác, trừ phi, họ cũng có thể xuất hiện một vị Thánh Nhân.

Tình huống của Vu Tộc, tốt hơn Yêu Tộc một chút, chí ít, trên người Hậu Thổ, có một đạo Hồng Mông Tử Khí.

Hiện tại hy vọng của Đế Giang, đều ký thác vào người Hậu Thổ, hy vọng nàng sớm ngày chứng đạo thành Thánh, dẫn dắt Vu Tộc đạt đến địa bộ cao hơn.

"Ngũ Thánh hoành không xuất thế, ảnh hưởng lực và uy vọng của Vu Tộc trong Hồng Hoang quả thật có chút giảm xuống, nhưng trên đại địa, trừ Chư Thánh ra, những tồn tại khác, trong lòng đối với Vu Tộc ta, đều kính sợ, cũng không dám làm loạn." Cú Mang nói.

"Nhị ca nói không sai, tiếp theo, chúng ta phải nỗ lực phát triển, đạt đến địa bộ và thực lực cao hơn, như vậy mới có cơ hội chấn nhiếp Hồng Hoang một lần nữa." Chúc Cửu Âm nói.

Thực lực Vu Tộc ngày xưa, quả thật cường hãn, cũng không cần quá gấp, nhưng hiện tại, phát triển thế nào cũng không đủ, vì vậy, cũng là lúc cần tiếp tục nỗ lực, phát triển thực lực bản thân.

“Tiếp theo nhiệm vụ của Tiểu muội cũng rất quan trọng, chỉ có thành Thánh, mới có thể xoay chuyển cục diện Vu Tộc ta, dẫn dắt Vu Tộc quật khởi, đạt đến địa bộ và thiên địa cao hơn, khiến uy danh Vu Tộc lại một lần nữa vang vọng đại địa Hồng Hoang.” Huyền Minh trên khuôn mặt tươi cười lộ ra vẻ nghiêm túc, nhìn Hậu Thổ đối diện nói.

Hậu Thổ nghe vậy, thần sắc nghiêm túc gật đầu, “Các ca ca tỷ tỷ yên tâm, ta đã biết rồi.” “Sau lần này, mỗi người tự mình đề thăng.

Việc của Tiểu muội, trừ việc tự mình tu hành ra, những việc khác, ta sẽ toàn diện tiếp quản.

Tiểu muội cứ an tâm tu hành là được.” Đế Giang nhìn Hậu Thổ nói.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, không mở miệng.

Đế Giang tỉ mỉ căn dặn một phen các sự việc phát triển tiếp theo xong, năm vị Tổ Vu liền ai nấy rời đi, bắt đầu bế quan tu hành và phát triển mới.

Trên Tam Thập Tam Thiên, trong Lăng Tiêu Điện Thiên Đình.

“Thiên Đế, tuy Yêu Tộc ta trong một Nguyên Hội này, thực lực có sự đề thăng, nhưng ảnh hưởng lực và uy vọng trong Hồng Hoang có chút giảm xuống, đối với sự phát triển về sau của ta mà nói, cũng là bất lợi.” Bạch Trạch nhướng mày, nhìn Đế Tuấn trên chủ vị, chắp tay nói.

“Ngũ Thánh hoành không xuất thế, trong một Nguyên Hội này, uy vọng không ngừng tăng lên, nhiệt độ thảo luận không ngừng.

So sánh mà nói, bất kể là Yêu Tộc ta, hay Vu Tộc đối phương, uy vọng và ảnh hưởng lực đều có chút giảm xuống, điều này, cũng là bình thường.” “Thánh Nhân cao cao tại thượng, Vu Yêu, trước mặt

những tồn tại như vậy, đều sẽ trở nên không đáng kể.

Một bộ phận tồn tại, trong lòng có lẽ đang nghĩ, muốn bái nhập môn hạ Thánh Nhân.

Hiện tại những người muốn gia nhập Yêu Tộc ta, thì càng ít lại càng ít." Đế Tuấn ngón tay khẽ gõ, chầm chậm mở miệng nói, trong ngữ khí không có dao động, phảng phất việc này không đáng kể.

"Đại ca, ngũ Thánh hoành không xuất thế, Hậu Thổ của Vu Tộc cũng có Hồng Mông Tử Khí, đối với Yêu Tộc ta mà nói, đây không phải chuyện tốt." Thái Nhất thần sắc nhất ngưng, mở miệng nói.

Yêu Tộc hiện tại, ngược lại không có ưu thế, điều này khiến hắn khá khó chịu, nhưng lại không có cách nào khác.

Kế sách hiện tại, liền nằm ở trên người Đại ca của hắn.

Nếu có thể phá vỡ cục diện, thì Yêu Tộc có thể quật khởi.

Nhưng, nếu không thể, tình hình Yêu Tộc, e rằng sẽ khó khăn.

"Kế sách hiện tại, chỉ có thể càng thêm phát triển Yêu Tộc, đề thăng khí vận và đại thế của Yêu Tộc, trợ giúp ta xung kích Hỗn Nguyên Cảnh." Đế Tuấn hai mắt khẽ co lại, trầm giọng nói.

"Phu quân, việc này không được mạo hiểm, nếu xung kích không thành công, có thể bị Đại Đạo phản phệ, thậm chí trực tiếp vẫn lạc cũng có khả năng." Hi Hòa nghe vậy, thần sắc biến đổi, tức thì mở miệng nói.

Cưỡng ép xung kích Hỗn Nguyên Cảnh, nếu không cẩn thận, thật sự sẽ trực tiếp vẫn lạc.

Thái Nhất cùng chúng Yêu Thần, Yêu Thánh có mặt lúc này cũng thần sắc lo lắng nhìn Đế Tuấn.

Trên Lăng Tiêu Điện Thiên Đình.

Đế Tuấn nhìn Hi Hòa và Thái Nhất, trên mặt lộ ra nụ cười nói, "Đương nhiên không phải lúc này.

Chỉ khi tu vi bản thân tích lũy đủ, thời cơ thích hợp, đại thế và khí vận Yêu Tộc đủ lớn, thì việc xung kích cảnh giới như vậy, mới có khả năng thành công." "Cuối cùng nếu thất bại, cũng không đến mức vẫn lạc, ngược lại sẽ có chút tiến triển, chỉ là không thể tấn thăng Hỗn Nguyên Cảnh mà thôi." Nếu là hiện tại, thì đương nhiên sẽ bị Đại Đạo phản phệ, vẫn lạc cũng có khả năng.

Nhưng nếu mọi thứ đã chuẩn bị hoàn tất, tu vi tích lũy đủ, thời cơ thích hợp, đại thế và khí vận Yêu Tộc đủ sức để xung kích, thì dù thất bại, cũng không đến mức bị phản phệ, ngược lại sẽ có vài phần tiến triển.

Cuối cùng nếu không thể vấn đỉnh Hỗn Nguyên Cảnh, thì ít nhất cũng có thể chống đỡ được phần nào.

Con đường này quả thật gian nan, quả thật hung hiểm, nhưng vì Yêu Tộc, ta phải làm.

Chỉ có như vậy, Yêu Tộc sau này mới có vị thế, mới có thể tồn tại được, nếu không, mọi thứ đều miễn bàn.

Hi Hòa, Thái Nhất, chúng Yêu Thần, Yêu Thánh nghe vậy, trong lòng cũng hiểu rõ điều này, lúc này khẽ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

"Bạch Trạch, sự phát triển tiếp theo của Yêu Tộc, không cần để ý quá nhiều chuyện Hồng Hoang, trước tiên phát triển thực lực bản thân.

Hiện tại Thánh Nhân ảnh hưởng cực lớn, lực uy hiếp của Yêu Tộc đang giảm xuống, nhưng Yêu Tộc, vẫn là một trong những chủng tộc đỉnh tiêm hiện tại, nên có uy hiếp lực, nên có ảnh hưởng, cứ yên

tâm phát triển thực lực Yêu Tộc." "Thứ đến, diễn luyện trấn tộc đại trận, vẫn là thủ đoạn cuối cùng của ta hiện tại, phải hoàn toàn nắm giữ.

Chương 125

Chỉ có như vậy, ta mới có thể chống lại Vu Tộc, mới có thể khiến lực uy hiếp của Yêu Tộc khôi phục, đề thăng." Đế Tuấn thần sắc nghiêm túc nhìn Bạch Trạch, chầm chậm mở miệng nói.

"Vâng!" Chúng Yêu Thần và Yêu Thánh chắp tay ứng tiếng.

Đế Tuấn khẽ gật đầu, tức thì phất tay, rồi chầm chậm lui xuống.

"Thời gian tiếp theo, ta, cũng nên đề thăng tu vi thực lực của mình rồi." Đế Tuấn nhìn Thái Nhất, Hi Hòa nói.

Nghe vậy, hai người gật đầu, minh bạch ý của Đế Tuấn.

Đế Tuấn khẽ gật đầu, tức thì dẫn Hi Hòa rời đi.

Thái Nhất cũng động thân, trở về bế quan, cần phải tích lũy nhiều hơn ở cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn, bất kể là tích lũy đề thăng đạo hạnh, hay tham ngộ xem liệu có thể trảm xuất đệ tam thi, những điều này đều là điểm mấu chốt nhất để đề thăng cảnh giới tu vi.

Yêu Tộc tiếp theo, liền phải tiến vào một thời gian phát triển toàn diện.

Đế Tuấn tin rằng, Yêu Tộc, sẽ một lần nữa quật khởi, sẽ bị Thánh Nhân kiềm chế, nhưng cuối cùng, có thể vượt qua.

Chỉ cần cuối cùng có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, thì mới có thể ngang hàng với Thánh Nhân.

Khi đó, Yêu Tộc, mới thật sự có đường ra.

Tình thế hiện tại, Yêu Tộc trước tiên hãy điệu thấp bình tĩnh phát triển một thời gian rồi tính.

Thời gian như nước chảy, như cát trôi, không ngừng ngày đêm.

Lặng lẽ mà qua đi, lại ba Nguyên Hội trôi qua.

Bốn Nguyên Hội thời gian, đối với ngũ Thánh, tuy thời gian không dài, nhưng mấy chục vạn năm thời gian, cuối cùng cũng khiến cảnh giới hoàn toàn nắm giữ, có thể tiến về địa bộ cao hơn.

Tam Thanh và Tiếp Dẫn ít nhiều cũng có chút tiến bộ trong mấy chục vạn năm.

Nhưng đối với Chuẩn Đề mà nói, tình huống kém hơn đôi chút, tuy cảnh giới đã ổn định, nhưng lúc này, cũng chỉ có thể hoàn toàn nắm giữ cảnh giới, không có tiến triển.

So với Tam Thanh và Sư huynh của mình, quả thật chậm hơn không ít.

Nhưng Chuẩn Đề đối với điều này không để tâm, chỉ cần là việc có thể dùng thời gian để giải quyết, thì không phải vấn đề.

Trước đây khi chưa thành Thánh, điều hắn lo lắng trong lòng, chính là việc thành Thánh, cũng vẫn luôn nỗ lực, không ngừng tiến gần, lại tiến gần.

Tuy mấy Nguyên Hội thời gian đều không có bất kỳ dấu hiệu thành Thánh nào, nhưng hắn vẫn không từ bỏ, vẫn đang nỗ lực tu hành.

Bởi vì thời gian lúc đó, vô cùng quý báu, cần phải thành Thánh trong khoảng thời gian tương đối nhanh đó, chỉ có như vậy, mới có thể xoay chuyển cục diện, khiến bản thân có lợi hơn.

Vì vậy lúc đó, Chuẩn Đề trong lòng vẫn luôn vô cùng lo lắng, sợ mình chậm trễ quá lâu, sẽ bất lợi cho hắn và Sư huynh.

Nhưng nhìn việc hiện tại đã chứng đạo thành Thánh, hiện tại đứng trên đỉnh phong Hồng Hoang, hiện tại, là tồn tại Thánh Tôn, một trong những người mạnh nhất thiên địa, hiện tại, hắn đương nhiên không

cần lo lắng những chuyện đó nữa, cũng không cần lo lắng thời gian nữa.

Thời gian hiện tại, trong tay hắn, căn bản là dùng không hết.

Vì vậy, hiện tại tu vi chậm hơn Tam Thanh, chậm hơn Sư huynh của mình, hắn không chút để tâm, chỉ cần là việc có thể dùng thời gian chồng chất lên, thì đều không phải chuyện gì.

Vì vậy, mấy chục vạn năm qua, Chuẩn Đề cũng không để ý quá nhiều, hiện tại đã thành Thánh, mọi thứ đều không cần gấp, cứ từ từ.

Còn những chuyện khác, sau này tự có duyên quả.

Ngũ Thánh trong lòng đều có an bài riêng, cộng thêm thời cơ cũng chưa đến, vì vậy lúc này vẫn đang trong bế quan tu hành.

Trong Hồng Hoang, triệu triệu ức sinh linh, tu sĩ và đại năng, trong mấy chục vạn năm qua, có không ít người đã được đề thăng, dù sao cũng đã trải qua năm lần tẩy lễ của Thánh Nhân tường thụy và dị tượng, ít nhiều gì cũng có lợi ích không nhỏ, cộng thêm lần Nữ Oa Nương Nương thành Thánh, thì đã là sáu lần tẩy lễ.

Những người hóa hình gặt hái được lợi ích, trong mấy chục vạn năm, tiến triển lại càng nhanh hơn.

Hiện tại thực lực tổng thể Hồng Hoang, quả thật đã đề thăng không ít, theo sự thúc đẩy của thời gian, sẽ trở nên càng cường hãn hơn.

Còn về Vu Yêu Nhị Tộc, tuy bề ngoài có vẻ khá bình tĩnh, nhưng vô số sinh linh, tu sĩ trong Hồng Hoang, có những người không nhìn ra được, mấy chục vạn năm này, đối với Vu Yêu Nhị Tộc mà nói cũng quan trọng không kém.

Bất kể là khí vận hay thực lực tổng thể, đều đã đề thăng không ít.

Còn về trấn tộc đại trận của hai tộc, không cần biết cũng đang trong quá trình không ngừng đề thăng.

Phải biết rằng, đó chính là trấn tộc đại trận hiện tại của hai tộc, thủ đoạn mạnh nhất hiện tại của hai tộc.

Đương nhiên phải không ngừng đề thăng, chỉ có như vậy, thực lực tổng thể của Vu Yêu Nhị Tộc mới đạt đến địa bộ cao hơn, mới có thể càng thêm uy hiếp vô số sinh linh, tu sĩ và đại năng Hồng Hoang.

Đặc biệt là Vu Tộc, Bàn Cổ Chân Thân ngày xưa, hiện tại, vô số tu sĩ, sinh linh và đại năng đều ký ức vẫn còn mới.

Chư Thánh, lúc này e rằng cũng như vậy.

Vì vậy, sự đề thăng của đại trận Vu Tộc, thực lực Bàn Cổ Chân Thân sau này sẽ càng thêm khủng bố, khi đó, liền có thể một lần nữa chấn nhiếp vô số tồn tại Hồng Hoang.

Có thể thấy, sự đề thăng của Vu Yêu hai tộc, trong mấy chục vạn năm này, cũng là điều ai nấy đều thấy.

Sau này theo thời gian trôi đi, Vu Yêu Nhị Tộc cũng sẽ càng thêm phát triển, đặc biệt là Hậu Thổ Tổ Vu của Vu Tộc, chỉ cần nàng thành Thánh, cục diện, liền sẽ bị một lần nữa phá vỡ.

Còn về Yêu Tộc liệu có tồn tại nào có thể chứng đạo Hỗn Nguyên hay không, thì phải chờ xem.

Hai tộc, chung quy là chủng tộc có thực lực khủng bố nhất, chỉ cần có tồn tại chứng đạo, là có thể thay đổi cục diện.

Vì vậy tình huống tiếp theo, liền vô cùng quan trọng, quyết định mọi thứ sau này.

Lúc này không ít tồn tại đang thầm đoán, ánh mắt cũng nhìn về phía Vu Yêu Nhị Tộc.

Bờ Đông Hải, Thánh Địa Nhân Tộc.

Trong Nhân Tổ Điện.

"Ông!" Vào một khắc nào đó, Toại Nhân chầm chậm mở đôi mắt, trong đôi mắt thâm thúy hỏa quang nhảy múa, một luồng khí tức nóng bỏng bao trùm khắp toàn thân.

"Tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ, cuối cùng cũng ổn định rồi." Toại Nhân khẽ cười một tiếng, trên mặt khó nén vẻ hân hỉ.

Một Nguyên Hội trước, hắn đã vượt qua Thiên Kiếp kiểm nghiệm của Thiên Địa, tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trong một Nguyên Hội tham ngộ tu hành, cũng đã ổn định cảnh giới tu vi, khá hài lòng.

Hiện tại Hóa Hình Thiên Kiếp, Đại La Thiên Kiếp, Hỗn Nguyên Kim Tiên Thiên Kiếp, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thiên Kiếp đều đã được Thanh Minh hoàn thiện.

Hóa Hình Thiên Kiếp và Thiên Kiếp tấn thăng Đại La Kim Tiên tương đối dễ hơn một chút, trừ phi là tồn tại nghịch thiên, nếu không thì không thể không vượt qua.

Còn về Thiên Kiếp tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên, chỉ cần tích lũy đủ, bản thân không có nhân quả nghiệp lực, nói chung cũng không phải vấn đề quá lớn, như Toại Nhân, thì đã vượt qua mà không có quá nhiều khó khăn.

Còn về Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thiên Kiếp cuối cùng, thì lại tương đối khó khăn hơn, Đại Đạo bản thân cần phải viên mãn và thuế biến, tu hành Đại Đạo cần phải kiên cố, tích lũy cần phải đủ, thực lực cũng cần phải đạt đến.

Nếu không, dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thiên Kiếp, cũng sẽ hóa thành tro bụi.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thiên Kiếp, Thanh Minh đã định nó thành ba phần.

Phần thứ nhất, chính là Thiên Kiếp Thần Lôi bình thường, tương đối dễ vượt qua.

Phần thứ hai, chính là Địa Kiếp diễn hóa Ma Thần, phần này yêu cầu thực lực phải đạt đến, thì cũng sẽ không có vấn đề quá lớn.

Còn về phần thứ ba, chính là Thiên Kiếp Thần Lôi diễn hóa Ma Thần, phần này thì khó hơn rất nhiều, bởi vì cuối cùng có thể dung hợp, hình thành một tôn Ma Thần cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đối chiến với người độ kiếp.

Nếu không thể vượt qua, thì trọng thương vẫn lạc đều có thể xảy ra.

Vì vậy, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thiên Kiếp, là thiên kiếp khó nhất trong các loại thiên kiếp.

Nhưng người có thể đi đến bước này, ai lại không có thực lực cường hãn, Đại Đạo không ngưng thực?

Vì vậy, nói chung, Thanh Minh cảm thấy có thể vượt qua.

Đương nhiên, mọi thứ phải xem tình huống cụ thể khi độ kiếp.

Dù sao Thanh Minh cũng đã hoàn thiện định ra như vậy, còn việc có thể vượt qua hay không, thì phải xem tình huống của bản thân.

"Chúc mừng Đại ca ổn định cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, thực lực tổng thể của Nhân Tộc ta lại đề thăng không ít." Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đồng thời tỉnh, chắp tay nói với Toại Nhân.

"Hai ngươi lần này cũng sắp tấn thăng cảnh giới này, đương nhiên phải nỗ lực tu vi, vì Nhân Tộc ta mà thêm hai vị cao thủ." Toại Nhân nhìn hai người, cười nói.

Nghe vậy, hai người thần sắc nghiêm túc gật đầu.

"Lần này ta sẽ an tâm tu hành ở đây, tranh thủ sớm ngày vượt qua một bước.

Ta dự định đến Hỗn Nguyên Cung bái kiến Lão Sư một chuyến, cũng tiện bẩm báo một số tình huống Nhân Tộc." Toại Nhân chầm chậm mở miệng nói.

Nghe vậy, hai người gật đầu, đáp, "Đại ca cứ yên tâm đi đi, tin rằng khi Đại ca trở về, hai chúng ta đã tiến nhập Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh." Toại Nhân cười xong, liền đứng dậy, sau đó rời khỏi Thánh Địa Nhân Tộc, hướng về Hỗn Nguyên Cung.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị nhìn nhau một cái xong, liền tiếp tục tu hành.

Cùng lúc đó, ngoài Bất Chu Sơn, trong động phủ Phượng Tê Sơn.

Phục Hy chầm chậm mở đôi mắt, trong đôi mắt thâm thúy Tiên Thiên Bát Quái đồ án phù hiện, diễn hóa vô tận thiên cơ.

Chầm chậm liếc nhìn Hồng Hoang một cái xong, ánh mắt cuối cùng rơi xuống Hỗn Nguyên Cung, trên mặt lộ ra một nụ cười, tức thì đứng dậy, hóa thành một đạo lưu quang, độn về Hỗn Nguyên Cung.

Với tu vi của hắn, cũng không mất quá nhiều thời gian, liền đã đến trong Hỗn Nguyên Cung.

Phục Hy cũng không ở đó quá lâu thì Toại Nhân cũng đến.

Trong Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Toại Nhân trực tiếp tiến vào Hỗn Nguyên Cung, đến trên đại điện, thấy Lão Sư của mình là Thanh Minh và Thánh Mẫu Nữ Oa Nương Nương song song ngồi ở một bên bàn.

Bên còn lại, thì là ca ca của Thánh Mẫu, Phục Hy Tiên Trưởng.

Hiện tại hắn là nhị đệ tử thân truyền của Thanh Minh, đối với không ít chuyện Hồng Hoang, không ít đại năng đều biết.

Hơn nữa, ngày xưa khi Lão Sư và Thánh Mẫu Thiên Hôn, những Đại Thần Thông giả đỉnh tiêm đó đều đến, đương nhiên đều biết và nhận ra hắn, huống chi là tồn tại như ca ca của Thánh Mẫu.

"Đệ tử Toại Nhân, bái kiến Lão Sư, bái kiến Thánh Mẫu, bái kiến Tiên Trưởng!" Toại Nhân đến trước mặt Thanh Minh và Nữ Oa, tức thì quỳ bái hành lễ nói, sau đó lại hành lễ với Phục Hy một cái.

Chương 126

"Không cần đa lễ!" Thanh Minh cười, nâng hắn dậy nói, tức thì ra hiệu hắn ngồi bên cạnh Phục Hy, sau đó phất tay, một chén Ngộ Đạo Trà xuất hiện trước mặt hắn.

"Tạ Lão Sư!" Toại Nhân nói một tiếng tạ ơn xong, liền khẽ nhấp một ngụm, quả thật không tầm thường, có một tia minh ngộ Đại Đạo chi cảm, thật không hổ là linh căn Diệp Tử, quả nhiên tốt hơn quỳnh tương ngọc lộ trong Hồng Hoang vài phần.

Tuy đối với hắn không có tác dụng, nhưng hương vị, cũng có một phong vị khác.

"Nhân Tộc hiện nay phát triển thế nào?" Nữ Oa nhìn Toại Nhân, chầm chậm mở miệng hỏi.

Trong những năm này, nàng cùng Thanh Minh luận đạo tham ngộ, ấn chứng hấp thu, tu vi đã tiến triển không ít, cách Trung Kỳ, cũng sẽ không quá xa.

Còn về Thanh Minh, viên mãn Đại Đạo của bản thân, tuy không quá khó khăn, nhưng thời gian tích lũy cũng không nhỏ.

Vỏn vẹn hơn trăm vạn năm, đối với hắn lúc này, quả thật không đủ.

Nhưng hắn cũng không gấp, thêm vài trăm vạn năm nữa cũng không sao, dù sao thời gian của hắn có rất nhiều, hiện tại lượng kiếp lại không thể ảnh hưởng đến hắn, dù Hồng Hoang bùng phát lượng kiếp, hắn vẫn có thể bình tĩnh tu hành tích lũy Đại Đạo của bản thân.

"Bẩm Thánh Mẫu, đệ tử Thánh Địa Nhân Tộc cơ bản đều đã phát triển.

Hiện tại thực lực tổng thể Nhân Tộc, đã có thể sánh ngang trình độ thế lực cấp hai, tin rằng Nhân Tộc sau này có thể đạt đến địa bộ cao hơn." Toại Nhân nghe vậy, tức thì chắp tay nói.

Nhân Tộc vốn xuất thế thời gian tương đối ngắn, mới chỉ hai ba trăm vạn năm.

Thời gian như vậy đối với một chủng tộc Hậu Thiên không hiểu gì cả, có thể đi đến địa bộ thế lực cấp hai, đã vô cùng bất phàm rồi.

Đặc biệt là sau khi thiên di đến bờ Đông Hải, Nhân Tộc tổn thất bốn thành.

Sau khi đặt chân vững chắc ở bờ Đông Hải, mới bắt đầu thời gian phát triển nhanh chóng, sau đó là truyền bá pháp tu hành, tu hành, xây dựng và phát triển Thánh Địa, những việc này đều tiến triển không chậm.

Nhân Tộc hiện nay có thực lực như vậy, Nữ Oa cũng khá hài lòng.

Dù sao Nhân Tộc xuất thế thời gian quá ngắn, lại là chủng tộc Hậu Thiên, có thể đi đến bước hiện tại đã là không tệ, cũng không dễ dàng.

Những việc phía sau, thì không cần gấp, cứ từ từ.

"Như vậy, cũng không tệ rồi.

Phía sau không cần gấp, cứ từ từ tiến triển.

Tiềm lực Nhân Tộc rất lớn, nhất định có thể đạt đến địa bộ cao hơn." Nữ Oa trên khuôn mặt tươi cười lộ ra một nụ cười, nói với Toại Nhân.

"Toại Nhân minh bạch!" Toại Nhân nghe vậy, tức thì chắp tay đáp.

Hắn cũng minh bạch, Nhân Tộc xuất thế thời gian quá ngắn, hiện

tại bước tiến cũng không cần quá lớn, từng bước một, đi vững chắc mới là mấu chốt.

Dù sao hiện tại thời gian của Nhân Tộc, cục diện Hồng Hoang cũng bình tĩnh, cũng thích hợp để phát triển.

Hơn nữa, một bộ phận Yêu Tộc Hồng Hoang đó, cũng là đối tượng ma luyện của đệ tử Thánh Địa Nhân Tộc, không tiện giết chóc trưởng thành, thông thạo tu vi của bản thân.

Đế Tuấn để lại một bộ phận Yêu Tộc, ngược lại đã cấp cho Nhân Tộc một cơ hội ma luyện.

Nếu hắn biết, thì cũng không biết sẽ thế nào nữa.

Nhưng những điều này, đều không phải điều Toại Nhân hiện tại đang nghĩ.

Hiện tại hắn cân nhắc, chỉ là sự phát triển của Nhân Tộc mà thôi, những điều khác, thì không cần để ý quá nhiều.

"Toại Nhân, lần này ngươi cũng không để tu vi thấp kém, có thể trong mấy Nguyên Hội mà vượt qua Hỗn Nguyên Kim Tiên, không tệ, Vi Sư rất hài lòng." Thanh Minh đặt chén trà trong tay xuống, nhìn Toại Nhân, cười nói.

"Nếu không có Lão Sư bồi dưỡng, đệ tử cũng không thể đạt đến cảnh giới này." Toại Nhân chắp tay nói.

Thanh Minh phất tay, không tiếp tục đề tài này, ánh mắt nhìn về phía Phục Hy, nói, "Đạo hữu lần này, thật sự định xung kích Hỗn Nguyên Cảnh?" Sự tích lũy Đại Đạo của Phục Hy, đương nhiên là đủ, nhưng muốn xung kích Hỗn Nguyên Cảnh, muốn thành công, dựa vào đó, cũng không đơn thuần chỉ cần tích lũy Đại Đạo là đủ.

Cần phải có cơ duyên và khế cơ của thời khắc đó, sự chuẩn bị về thời cơ cũng khá quan trọng.

Nhưng đối với Phục Hy mà nói, xung kích không thành công, cũng không có vấn đề gì.

Ngược lại đạo hạnh cũng sẽ có sự đề thăng, dù sao sự tích lũy Đại Đạo của hắn đã ở đó, không đến mức bị Đại Đạo phản phệ.

"Đạo Thiên Cơ khó đi, tuy tích lũy Đại Đạo đủ, nhưng muốn thật sự chứng đạo, còn thiếu một chút cơ duyên và khế cơ.

Lần này xung kích Hỗn Nguyên Cảnh, cũng là để xem khoảng cách, nếu thất bại, đạo hạnh cũng sẽ có sự đề thăng." Phục Hy nghe vậy, cười xong, mở miệng nói.

Nữ Oa hiển nhiên cũng biết điều này, vì vậy nàng cũng không ngăn cản Phục Hy.

"Đạo Quân cho rằng, Phục Hy có khả năng chứng đạo không?" Phục Hy nhìn Thanh Minh, mở miệng hỏi.

Nữ Oa lúc này cũng nhìn về phía Thanh Minh, nàng thật sự hy vọng ca ca có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, đó là tâm nguyện lớn nhất của nàng.

Thanh Minh nhìn thần sắc của hai người, khẽ cười nói, "Có, nhưng thời cơ chưa đến!" Nghe vậy, Nữ Oa và Phục Hy mắt sáng rực.

Đặc biệt là Phục Hy, lúc này hy vọng trong lòng lại một lần nữa được thắp lên.

Hắn tin Thanh Minh, chỉ cần có cơ hội, thì sẽ có cơ hội chứng đạo.

Không sợ thời cơ chưa đến, đã có cơ hội, thì thời cơ cuối cùng cũng sẽ đến, khi đó liền có thể thuận lợi tấn thăng như nước chảy thành sông.

Trải qua chút khó khăn, chút quanh co khúc khuỷu, hắn cũng không để tâm.

Miễn là có thể chứng đạo, thì là được.

Nữ Oa nhìn ca ca của mình, trong lòng khá vui mừng, như vậy, tâm nguyện của ca ca liền có thể thực hiện được.

Còn về thời cơ, ngược lại không quan trọng nữa, chỉ cần ngày đó sẽ đến là được.

"Mọi sự tu hành, nỗ lực, cuối cùng sẽ không uổng phí." Thanh Minh khẽ nói, tức thì phất tay, chiếc bàn bị dọn đi.

Sau đó kéo tay Nữ Oa lên vân đài, nhìn Phục Hy và Toại Nhân đang ngồi dưới, chầm chậm mở miệng nói, "Vì đã có mặt ở đây, tu vi cũng có chút tiến triển, Đạo hữu lại muốn xung kích Hỗn Nguyên Cảnh…" Dừng một chút, "Nếu đã như vậy, thì Bản Tôn hôm nay sẽ trợ giúp một phần lực lượng." "Tạ Đạo Quân!" "Tạ Lão Sư!" Phục Hy và Toại Nhân nghe vậy, tức thì chắp tay đáp.

Thanh Minh gật đầu, phất tay, Lôi Thần xuất hiện bên cạnh Toại Nhân, cũng để tiếp nhận lần Lão Sư giảng đạo này.

Thanh Minh liếc nhìn Nữ Oa một cái, tức thì cũng nhắm mắt.

Vì Phu quân của mình giảng đạo, thì đối với nàng mà nói, hiển nhiên cũng có lợi ích.

Hiện tại nàng đang cần khế cơ, biết đâu chính là lần này.

Vì vậy, nàng đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội như vậy, cùng Phục Hy, Toại Nhân và Lôi Thần, chuẩn bị lắng nghe Đại Đạo chi âm mà Thanh Minh giảng.

"Đông!" Đột nhiên, bốn người chỉ nghe thấy bên tai truyền đến một tiếng Đại Đạo Chung Minh chi âm.

Mọi tạp niệm trong lòng, sự bất an đều trong chốc lát trở nên thanh minh, ổn định lại, trực tiếp tiến vào trạng thái tu hành tham ngộ.

Lúc này, Thanh Minh đã nhắm hai mắt, lôi đình ấn ký giữa mi tâm tản ra thần quang nhàn nhạt, một luồng khí tức lôi đình và hủy diệt phát ra.

Trong Khánh Vân, khí nhân uân che phủ Tam Hoa, nhưng lôi đình ẩn ẩn lóe lên bên trong, quả thật chiếu sáng bốn phương, khí tức càng thêm khủng bố.

Trong giây tiếp theo, Thanh Minh liền bắt đầu giảng giải Đại Đạo, từng trận Đại Đạo chi âm chầm chậm khuếch tán.

"Đại Đạo vô hình, sinh dục thiên địa; Đại Đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt; Đại Đạo vô danh, trường dưỡng vạn vật; Ngô bất tri kỳ danh, cưỡng danh viết Đạo!" "Phu đạo giả: hữu thanh hữu trọc, hữu động hữu tĩnh; thiên thanh địa trọc…" "Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh, dĩ minh tự thân, dĩ ngộ đại đạo…" Từng đạo Đại Đạo chi âm ngưng thành thực chất, hóa thành Đại Đạo Pháp Tắc Phù Lục, chui vào giữa mi tâm của bốn người.

Chỉ là, Lôi Thần và Toại Nhân, Đại Đạo Pháp Tắc Phù Lục tiến vào thức hải của họ, phần có thể lưu lại không nhiều, đại bộ phận trực tiếp xuyên ra, họ cũng không thể lý giải được nhiều.

Đại Đạo mà Thanh Minh giảng lúc này, là Đại Đạo cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Phục Hy, phần lĩnh ngộ được cũng chỉ đề thăng vài phần so với lần giảng đạo thứ ba ở Tử Tiêu Cung ngày xưa, thì làm sao sánh được với Lôi Thần và Toại Nhân đang ở Hỗn Nguyên Kim Tiên Hậu Kỳ.

Người lĩnh ngộ được nhiều nhất tại đây, chính là Nữ Oa, hiện tại nàng đã một chân bước vào Trung Kỳ.

Lần giảng đạo này, đối với nàng, chính là một khế cơ.

Nếu nắm bắt tốt, liền có thể mượn điều này đề thăng.

Vì vậy, hiện tại nàng tham ngộ và ấn chứng, cực kỳ nhanh chóng, không ngừng tích lũy bản thân.

Lượng biến sẽ dẫn đến chất biến, vì vậy sự tích lũy hiện tại, liền vô cùng quan trọng.

Lúc này nàng cũng không đi để ý ba người kia lĩnh ngộ thế nào, hiện tại chỉ lo tham ngộ.

Điều này cũng không thể giúp đỡ được, đều phải xem tư chất và năng lực lĩnh ngộ của mỗi người.

Nhưng lần giảng đạo này sẽ có sự giúp đỡ cực lớn đối với Phục Hy, điều này Nữ Oa biết rõ, nàng cũng hy vọng ca ca mình có thể trong lần nghe đạo này, lĩnh ngộ nhiều hơn, ấn chứng và tích lũy nhiều hơn.

Như vậy, đối với việc xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên phía sau có sự giúp đỡ không nhỏ.

Đợi Phục Hy chứng đạo thành công xong, huynh muội hai người cùng chứng đạo, cũng không mất đi danh tiếng giai thoại Hồng Hoang.

Nữ Oa không suy nghĩ nhiều, tỉ mỉ lĩnh ngộ và ấn chứng.

Lôi Thần và Toại Nhân lúc này tuy không thể lĩnh ngộ quá nhiều, nhưng khi Đại Đạo Pháp Tắc Phù Lục chui vào và chui ra, đã để lại một chút tinh nghĩa và chí lý, đối với họ, cũng có lợi ích cực lớn.

Dù cho đó chỉ là một tia, nhưng đối với việc đi đến thiên địa cao hơn, có sự giúp đỡ cực lớn.

Lúc này họ cũng không để ý quá nhiều, chuyên tâm tham ngộ và ấn chứng, tin rằng mấy tia tinh nghĩa và chí lý đó, nếu có thể hoàn toàn

tham ngộ hấp thu, thì cũng đủ để đề thăng một tiểu cảnh giới.

Dù sao tinh nghĩa Đại Đạo và chí lý Đại Đạo của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không phải thứ bình thường có thể so sánh được.

Thần thức Thanh Minh chầm chậm quét qua, trong lòng khẽ gật đầu, tiến triển đều không tệ.

Lần này đối với họ, quả thật là một khế cơ, nhưng có thể mượn điều này tấn thăng hay không, thì phải xem tình huống của bản thân.

Sau khi thu liễm tâm thần, Thanh Minh liền chuyên tâm giảng giải Đại Đạo, đồng thời hắn cũng có thêm một số lý giải mới.

Lúc này hắn cũng đang vừa giảng đạo, vừa tích lũy, hoàn thiện Đại Đạo của bản thân.

Trong đại điện, chúng nhân lúc này đều đang chầm chậm đề thăng, Đại Đạo khí tức càng thêm cường hãn.

Tin rằng sau khi xuất quan, sẽ đạt đến địa bộ cao hơn.

Thời gian thoáng cái, lại một Nguyên Hội trôi qua.

Chương 127

Trong Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Trong Khánh Vân của Thanh Minh, giữa khí nhân uân màu xám cuồn cuộn, Tam Hoa đỏ rực từ từ phi độn, tản ra thần quang rực rỡ, Tam Hoa đều nở chín phẩm, đạt đến địa bộ cực hạn.

Giữa Tam Hoa, trong Khánh Vân, từng trận lôi quang lóe lên, cùng vô số Đại Đạo Pháp Tắc Phù Lục phi độn, từng trận khí tức huyền diệu phát ra, lại được bốn người hấp thu.

Cộng thêm khí tức linh căn Khổ Trúc, lúc này tâm thần cũng thanh minh, Đại Đạo thông suốt, sẽ không có bất kỳ khả năng đi sai đường nào.

Linh căn Khổ Trúc không ngừng trưởng thành, đối với Nữ Oa, cũng có vài phần tác dụng, lại càng được Phục Hy, Lôi Thần và Toại Nhân cảm nhận được.

"Ông!" Thời không khẽ chấn động, tức thì thấy trong hậu điện, những linh khí mắt thường có thể thấy được, nguyên khí do Tiên Thiên Linh Căn tản ra, cùng Thiên Địa nguyên lực, v.v., lúc này đều hội tụ.

Cộng thêm Tiên Thiên Linh Khí hội tụ từ Hồng Hoang, lúc này không ngừng dũng nhập vào cơ thể bốn người.

Có những sự trợ giúp này, tu hành liền càng thêm nhanh chóng, không ngừng tiến về thiên địa cao hơn.

"Đạo tự nhiên nhiên, sinh hồ Thái Vô chi tiên, hồ vô nhân, kinh lịch thiên địa, thủy chung bất khả xưng tái." "Nhất giả đạo dã, nhất tại thiên địa ngoại, nhập tại thiên địa gian, đãn vãng thiên địa tự nhiên

chi trung nhĩ.” “Nhất tán hình vi khí, hoặc ngôn hư vô, hoặc ngôn tự nhiên, hoặc ngôn vô danh, giai đồng nhất nhĩ.” Từng trận Đại Đạo chi âm huyền diệu và khó hiểu không ngừng vang vọng bên tai.

Nữ Oa, lúc này cũng tú mi khẽ nhíu, trong vỏn vẹn một Nguyên Hội, sự lĩnh ngộ của Nữ Oa, đều vô cùng chậm chạp và khó hiểu.

Lôi Thần và Toại Nhân kỳ thực chỉ tham ngộ được mấy vạn năm, những gì phía sau, thì một tia cũng không thể lĩnh ngộ được.

Vì vậy, họ dứt khoát cứ tu hành tham ngộ Đại Đạo, lần này cũng là mượn ưu thế của nơi này để tu hành mà thôi.

Còn về việc nghe đạo, thì cũng vậy, tuy có thể lý giải thêm đôi chút, nhưng không có cách nào, chỉ có thể tự mình tu hành tham ngộ Đại Đạo.

May mà, những khía cạnh mà Lão Sư của họ giảng lần này vô cùng sâu sắc, dù cho chỉ tham ngộ được phần nhỏ, vài tia, nhưng đó dù sao cũng là chí lý Đại Đạo và tinh nghĩa Đại Đạo của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với Hỗn Nguyên Kim Tiên, căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Vì vậy, dù cho chỉ lĩnh ngộ được phần nhỏ, nhưng trong một Nguyên Hội, Lôi Thần đã sắp tiến vào Hậu Kỳ, Toại Nhân thì sắp bước vào Trung Kỳ, tốc độ cũng không chậm.

Còn về Phục Hy, cũng chỉ theo kịp lĩnh ngộ khoảng mười vạn năm liền không thể tiếp tục nữa.

Hắn cũng không để tâm, lần này có thể lĩnh ngộ được, thắng xa việc khô tọa tham ngộ mười mấy Nguyên Hội.

Đối với tình huống lúc này, hắn vô cùng hài lòng.

Sự tích lũy và tham ngộ như vậy, đối với việc xung kích Hỗn Nguyên Cảnh phía sau, lại có thêm vài phần cơ hội, tin rằng có thể

thành công.

Còn về Nữ Oa, sau khi tham ngộ hơn một Nguyên Hội, liền nghe được vô cùng khó hiểu và khó hiểu.

Những gì Thanh Minh đang giảng hiện tại, đã ở trên cảnh giới của bản thân hắn.

Với tu vi Trung Kỳ sắp tới của Nữ Oa, muốn sớm lĩnh ngộ những điều cao hơn, đó là điều không thể.

Vì vậy, sau hai Nguyên Hội, Nữ Oa liền không đi nghe nữa, dù sao cũng nghe không hiểu, không bằng trước tiên lĩnh ngộ hấp thu những gì đã nghe được thì quan trọng hơn.

Biết đâu liền có thể mượn điều này để tiến vào Trung Kỳ, dù sao đó chính là sự lý giải Đại Đạo tinh thâm của Thanh Minh, không phải đơn giản như vậy.

Thanh Minh lúc này thì không để tâm, vẫn đang giảng giải Đại Đạo của bản thân, vẫn luôn giảng giải.

Có thể ổn định Đại Đạo của bản thân, có thể có cơ hội lý giải mới, đương nhiên sẽ không dừng lại ở đây, đương nhiên phải giảng giải đến cảnh giới hiện tại của mình.

Cứ như vậy, sau ba Nguyên Hội thời gian, Thanh Minh mới dừng giảng giải Đại Đạo của bản thân, sau đó bắt đầu hấp thu và ổn định những lý giải mới lần này.

Còn về Nữ Oa, Phục Hy, Lôi Thần và Toại Nhân, y nguyên đắm chìm trong tu hành.

Thanh Minh cũng không quấy rầy, mỗi người tự tu hành Đại Đạo của mình.

Nhất thời, Đại Đạo khí tức trên Thái Hư Điện càng thêm tinh túy

và rộng lớn, vang vọng không ngừng.

Trên Đông Côn Luân Sơn, Đông Phương Đại Lục.

Trong động phủ Tam Thanh.

"Ông!" Vào một khắc nào đó, Thái Thượng mi tâm khẽ động, tức thì mở đôi mắt.

Trên cảnh giới Sơ Kỳ, tuy không đạt đến địa bộ của Nữ Oa, nhưng cũng khá tinh thâm, hơn trăm vạn năm, tiến triển không tệ rồi.

Đã đạt đến địa bộ hiện tại, tu hành cũng không cần gấp nữa, dù sao bình cảnh đã ở đây, cũng không cần vội vã nhất thời.

Điều quan trọng hiện tại, chính là vượt qua một việc khác, đó chính là khai sơn môn, thu đệ tử.

Tam Thanh vì đã lập giáo thành Thánh, đại giáo đã lập, nhưng đệ tử chưa thu.

Hiện tại mọi thứ đã chuẩn bị gần như hoàn tất, cũng là lúc bắt đầu thu đệ tử cho đại giáo.

Giáo nghĩa của mỗi đại giáo khác nhau, đệ tử chiêu thu đương nhiên cũng khác nhau, vì vậy cần phải an bài việc này thật tốt.

Nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này cũng đã mở đôi mắt, Thái Thượng mở miệng nói, "Lần tu hành này đã đến bình cảnh, cũng không cần vội vã nhất thời.

Hiện tại nên tiến sang bước tiếp theo rồi." "Lời của huynh trưởng, là về việc Tam Thanh đại giáo chúng ta thu đồ đệ?" Thông Thiên nhìn Thái Thượng, mở miệng hỏi.

"Chính là như vậy, Tam Thanh ta đã lập đại giáo thành Thánh, lúc này đại giáo đã lập, việc chiêu thu đệ tử đương nhiên cũng nên đưa vào nhật trình." Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu, lời của Thái Thượng, đương nhiên họ biết rõ.

"Nếu đã như vậy, thì hãy chọn nghìn năm sau đi, Tam Thanh chúng ta cùng thu đồ đệ!" Nguyên Thủy cười nói.

"Vậy cứ định ngày như vậy đi, ngoài ra, hiện nay có một vấn đề." Thái Thượng nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên, thần sắc nghiêm túc nói, "Đông Côn Luân tuy tốt, nhưng Tam Thanh đều đã thành Thánh.

Khí vận của một ngọn núi không thể gánh chịu ba Thánh cùng tồn tại.

Hơn nữa còn phải lập giáo, giáo nghĩa của ba giáo khác nhau, cưỡng ép lưu lại ở đây, cũng chỉ thêm sự bất hòa.

Vì vậy, không nên cùng ở Đông Côn Luân." Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, âm thầm suy đoán một phen, cũng thấy tình huống đúng là như vậy.

Đông Côn Luân muốn chịu đựng Tam Thánh cùng Tam Giáo, khí vận đó không thể gánh chịu, vì vậy Tam Thánh không thể ở đây, chịu đựng một giáo một Thánh đã là cực hạn.

"Ta đã cảm thụ được cơ duyên trong Đông Hải, lần này ta sẽ đi ngoài Đông Hải, tìm một đạo trường để lập giáo." Thông Thiên ánh kiếm lóe lên trong mắt, cười mở miệng nói.

Nghe vậy, thần sắc Nguyên Thủy có chút kinh ngạc, Tam đệ chọn đạo trường, có cần tùy tiện vậy không?

Lại đi xa đến ngoài Đông Hải?

"Tam đệ nói không sai, vi huynh cũng sẽ rời khỏi Đông Côn Luân, tìm một Tiên Sơn để lập giáo." Thái Thượng khẽ gật đầu nói.

"Đại ca, Tam đệ…" Nguyên Thủy nhìn họ, ngược lại không có ý

giữ lại Đông Côn Luân cho mình.

Thái Thượng và Thông Thiên nhìn nhau một cái xong, liền từ biệt Nguyên Thủy, nhìn theo tia cảm ứng trong lòng mình mà đi.

Ngoài Đông Hải.

Thông Thiên đến trên một hòn đảo, cười nói, "Vậy đây, sau này liền là đạo trường của Tiệt Giáo ta, đặt tên là Kim Ngao Đảo!" Trong một khu vực ở Trung Ương Đại Lục gần Đông Phương Đại Lục.

"Kim Ô tiên chiếu, núi như thế cờ, Bần đạo liền đặt tên là Thủ Dương Sơn!

Sau này sẽ là đạo trường của Nhân Giáo ta." Thái Thượng phất tay, liền nhìn về phía đỉnh núi.

Đạo trường Tam Thanh đã thành, hiện tại, liền có thể bắt đầu chiêu cáo khắp Hồng Hoang đại địa, vô số sinh linh tu sĩ.

"Ngô chính là Thái Thượng, nghìn năm sau, tại Thủ Dương Sơn khai môn thu đồ, hữu duyên giả đều có thể bái nhập môn hạ Nhân Giáo!" "Ngô chính là Nguyên Thủy, nghìn năm sau, tại Đông Côn Luân Sơn khai môn thu đồ, hữu duyên giả đều có thể bái nhập môn hạ Xiển Giáo!" "Ngô chính là Thông Thiên, nghìn năm sau, tại Kim Ngao Đảo ngoài Đông Hải khai môn thu đồ, hữu duyên giả đều có thể bái nhập môn hạ Tiệt Giáo ta!" Tam Thanh đồng thời chiêu cáo Hồng Hoang, tức thì trong Hồng Hoang nổ tung.

Vô số sinh linh, tu sĩ thần sắc hân hoan.

Cuối cùng, đã đợi được cơ hội rồi!

Đã đợi bao lâu rồi, cuối cùng cũng đợi được việc thu đồ đệ.

Vô số sinh linh, tu sĩ hy vọng bái nhập môn hạ Thánh Nhân, lúc này sau khi nghe được việc chiêu cáo, đồng loạt động thân, hướng về

đại giáo mà mình muốn bái nhập.

Trên Linh Sơn, Tây Phương.

"Sư huynh, Tam Thanh định thu đệ tử, Tây Phương Giáo chúng ta, cũng nên đưa vào nhật trình.

Dù sao chúng ta cũng đã lập giáo thành Thánh, còn nợ Thiên Đạo hoằng nguyện, khai khởi đại giáo, cũng là bắt đầu hoàn thành hoằng nguyện." Chuẩn Đề nhìn Tiếp Dẫn bên cạnh, chầm chậm mở miệng nói.

"Sư đệ nói không sai, nếu đã như vậy, thì cùng Tam Thanh như nhau, định vào nghìn năm sau đi!" Tiếp Dẫn mở miệng nói.

Chuẩn Đề gật đầu, tức thì đứng dậy, đến đỉnh Linh Sơn, mặt hướng về Hồng Hoang cao giọng nói, "Ngô chính là Chuẩn Đề của Tây Phương Giáo, nghìn năm sau, tại Linh Sơn Tây Phương khai môn thu đồ, hữu duyên giả đều có thể bái nhập môn hạ Tây Phương Giáo!" Tin tức Tam Thanh thu đồ đệ vừa mới giáng xuống, vô số sinh linh và tu sĩ các phương vận động.

Hiện tại, Tây Phương Nhị Thánh cũng bắt đầu thu đồ đệ, thời gian lại cùng Tam Thanh như nhau, đều chọn nghìn năm sau, điều này lại nằm ngoài ý liệu của mọi người.

Tam Thanh là đệ tử thân truyền, Tây Phương Nhị Thánh thì là ký danh đệ tử.

Tuy đều là môn hạ Đạo Tổ, nhưng tình huống cuối cùng khác biệt.

Lần này cùng một ngày chiêu thu đệ tử, cũng có vài phần ý vị tranh đoạt và tranh thưởng khí vận ở trong đó.

Tuy đối với những tu sĩ và sinh linh muốn bái nhập môn hạ Thánh Nhân, việc ngũ Thánh đồng thời chiêu thu đệ tử có lợi ích cho họ, nhưng nên đi về đâu, thì phải quyết định thật kỹ.

Nếu đã đến một nơi nào đó rồi, mà không thể bái nhập môn hạ Thánh Nhân, muốn đi đến môn hạ Thánh Nhân khác, e rằng không dễ dàng như vậy, có thể sẽ sai mất thời cơ.

Vì vậy lần này, thật sự cần phải kế hoạch thật kỹ một phen.

Đến Tây Phương, số lượng tu sĩ và sinh linh bái nhập môn hạ Tây Phương Nhị Thánh so với Tam Thanh mà nói, quả thật ít hơn không ít.

Nhưng đối với Tây Phương Giáo vừa mới bước đầu phát triển mà nói, cũng là chấp nhận được.

Còn về sinh linh và tu sĩ trong Tây Phương Đại Lục, lần này cũng có cơ duyên và tạo hóa của họ, đều hướng về Linh Sơn Tây Phương.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đại biểu Tây Phương tiếp nhận một phần nhân quả, hiện tại đã thành Thánh, đương nhiên phải tạo phúc cho sinh linh Tây Phương Đại Lục.

Vì vậy, một bộ phận tu sĩ và sinh linh Tây Phương, cơ bản đều sẽ được Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thu nhập môn hạ, dù cho là ký danh đệ tử, thì đó cũng là hứa hẹn một phần cơ duyên và tạo hóa.

Vì vậy, một bộ phận sinh linh và tu sĩ nên quyết định như vậy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều trong lòng có số.

Trong đó cũng không ít người có tư chất không tệ, họ cũng vô cùng hài lòng.

Lần thu đồ này, ước chừng thu hoạch cũng sẽ không nhỏ.

Chương 128

Nghìn năm sau, Tam Thanh thu đồ, Tây Phương Nhị Thánh thu đồ.

Lúc này, các phương trong Hồng Hoang vận động, vô số tu sĩ, sinh linh đồng loạt hướng về vị Thánh Nhân mà mình muốn bái nhập trong lòng.

Cảnh tượng hùng vĩ, khiến vô số tu sĩ ngưng vọng, lộ ra vẻ mặt chấn kinh.

Vô số hồng quang xé rách bầu trời, không ngừng vang vọng.

Ngàn năm thời gian, chớp mắt đã qua, lúc này đã đến ngày Ngũ Thánh thu đồ.

Các phương vân động, tu sĩ cùng sinh linh hướng về nơi ở của vị Thánh Nhân mà mình ngưỡng mộ trong lòng mà đi tới, nghiệp chướng lần này đã đủ, lẳng lặng chờ đợi khảo nghiệm bắt đầu.

Tại Đông Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy nhìn xuống vô số tu sĩ tụ tập dưới chân núi, tu vi có thấp có cao, trong đó có kẻ tư chất tốt, cũng có kẻ tư chất kém, có người phù hợp giáo nghĩa, có người không phù hợp, đủ loại hình sắc tồn tại, lúc này đều tụ tập tại dưới chân núi Đông Côn Luân.

Nguyên Thủy khẽ gật đầu, tay vung lên, một đạo quang mang quét qua, sau đó liền thấy một tòa trận pháp lập tại trong núi Đông Côn Luân.

Muốn đến trước Ngọc Hư Cung, liền chỉ có xuyên qua trận pháp, người phá trận, mới có thể làm đệ tử.

Đây cũng là một cái khảo nghiệm, nếu vô duyên, hoặc không cách nào trải qua khảo nghiệm, vậy liền chỉ có thể không có biện pháp.

"Các ngươi, có thể nhập trận tiến về Ngọc Hư Cung, người đến được trước mặt Ngô, sẽ là môn hạ đệ tử của Ngô!" Giữa không trung, vang lên thanh âm của Nguyên Thủy.

Nghe vậy, vô số tu sĩ gật đầu, sau đó phong ủng tiến vào trong trận pháp.

Cũng may trận pháp thập phần to lớn, nếu không thì, dưới số lượng tu sĩ nhiều như vậy, trận pháp ngược lại có chút phiền phức.

Sau khi vô số tu sĩ nhập trận, Nguyên Thủy liền chờ đợi, ngẫu nhiên quan sát là được. ...

Cùng lúc đó, ngoài Đông Hải.

Lúc này tuy nhiên có vô số tu sĩ phong ủng đến đây, tìm kiếm Kim Ngao Đảo, nhưng có thể tìm được hay không, liền phải xem tự thân cơ duyên.

Thông Thiên Tiệt Giáo giáo nghĩa chính là "Hữu giáo vô loại", cho nên không có giống như Nguyên Thủy thiết hạ đại trận khảo nghiệm đệ tử bái sư, nhưng cũng không phải tu sĩ nào cũng thu, mà chú trọng một chữ "Duyên".

Như lời tuyên bố thu đồ đã nói, người hữu duyên đều có thể nhập môn hạ, nếu vô duyên, không cách nào tìm được Kim Ngao Đảo, vậy làm sao có thể nhập môn hạ?

Quân bất kiến, tích nhật Đạo Tổ giảng đạo, mặt hướng toàn bộ Hồng Hoang, cũng bất quá chỉ có ba ngàn thần ma đến nghe đạo mà thôi, Hỗn Độn thế giới, liền là một cái khảo nghiệm, sàng lọc người vô duyên, người có thể tìm được, phương mới là người hữu duyên.

Cho nên, Kim Ngao Đảo lúc này, chính là thời khắc khảo nghiệm duyên phận.

Người hữu duyên, tự nhiên tìm được, kẻ vô duyên, tại mênh mông

ngoài Đông Hải tìm kiếm mấy chục năm, vẫn như cũ không thấy đạo trường ở đâu.

Nhưng cũng có không ít tu sĩ không cam tâm, vẫn như cũ đang tìm kiếm trong đó, không thiếu một số tộc nhân Long Tộc.

Đây cũng là một cái cơ hội, tự nhiên không nguyện ý bỏ lỡ.

Nhưng có thể tìm được Kim Ngao Đảo hay không, phải xem tự thân cơ duyên tạo hóa. ...

Chỗ Tây Phương Linh Sơn, lúc này diệc bắt đầu chiêu thu đệ tử, tuy nhiên không có quá nhiều khảo nghiệm, chỉ cần không có gì đặc thù, lại nguyện ý bái nhập Tây Phương Giáo môn hạ, Chuẩn Đề đều không có cự tuyệt.

Dù sao so với tu sĩ cùng sinh linh đi tới đạo trường của Tam Thanh, Tây Phương Giáo nội tình thiếu đi không ít, cũng may còn có sinh linh cùng tu sĩ trong Tây Phương đại lục, nếu không mà nói, đoán chừng cũng không bằng một phần năm số lượng sinh linh hội tụ nơi Tam Thanh.

Số lượng như vậy, đảo cũng không nhiều lắm, bất quá Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn cũng rõ ràng, hiện tại cũng chỉ vừa mới bắt đầu, cũng không có để ý nhiều như vậy, cứ đi từng bước một.

Bước đầu tiên đi trước hoàn thành, ngày sau cũng tự nhiên sẽ tăng lên. ...

Ngoài Thủ Dương Sơn, tuy nhiên hội tụ sinh linh cùng tu sĩ không ít, nhưng chân chính bị Thái Thượng nhìn trúng tồn tại lại không có một cái.

Tại tùy tay thu xuống mấy chục ký danh đệ tử về sau, những người còn lại đều bị đuổi đi, lúc này tiến về nơi khác cũng không kịp nữa.

Những sinh linh cùng tu sĩ kia biết được không có khả năng bái nhập Nhân Giáo, liền cũng nghe lệnh, đi tới môn hạ các Thánh Nhân khác.

Rời đi sau không bao lâu, liền có một vị Nhân Tộc thanh niên bái sơn, gặp núi tất bái, nếu không có Tiên trưởng cường đại thu đồ, liền tiếp tục đi về phía trước, lần này vừa vặn đi tới nơi này.

Lúc này mặt hướng Thủ Dương Sơn quỳ xuống, thật lâu bất động.

Thái Thượng huyễn hóa thân hình, tiến lên hỏi thăm mới biết, người này tên Huyền Đô, là người của Nhân Tộc, vì cầu tiên vấn đạo, gặp núi liền bái ba tháng, nếu không có danh sư thu nhận, liền từ biệt rời đi, lại đi tới nơi kế tiếp.

Đại nghị lực như thế, tư chất thượng giai, có nghị lực, có hằng tâm, chẳng phải chính là đệ tử cần tìm sao?

Thái Thượng lập tức biểu lộ thân phận, thu Huyền Đô làm đồ đệ.

Huyền Đô, cũng là vị thân truyền đệ tử duy nhất mà Thái Thượng thu nhận.

Về phần mấy chục vị ký danh đệ tử Nhân Giáo môn hạ kia, tuy nhiên tư chất cũng được, nhưng không lọt vào mắt Thái Thượng, có thể được thân phận ký danh đệ tử, cũng là cơ duyên tạo hóa của bọn hắn.

Ít nhất, ngày sau tu hành cùng tu vi tăng lên, cũng sẽ không quá thấp.

Đối với việc này bọn hắn cũng pha lo ngại vui vẻ, có thể nhập Thánh Nhân môn hạ đã là kết quả tốt nhất, có phải là ký danh đệ tử hay không cũng không quan trọng.

Dù sao hiện tại Nhân Giáo cũng chỉ có một vị thân truyền đệ tử,

trong lòng bọn hắn cũng không có gì không phục.

Dù sao Huyền Đô chính là do Thái Thanh Thánh Nhân đích thân thu nhận, cũng là vị duy nhất, tự nhiên chỗ tốt bất phàm. ...

Hồng Hoang, Đông Côn Luân Sơn, trước Ngọc Hư Cung.

Tuy nhiên tu sĩ nhập trận của Nguyên Thủy vô số, nhưng cuối cùng lại chỉ có mười ba vị xông trận đi ra, lên tới Đông Côn Luân Sơn.

Mười ba vị phá trận giả đều là người có đại nghị lực, đại trí tuệ, cho nên có thể một lần hành động xông trận đi ra, đến được tòa trước của Nguyên Thủy.

Mười ba vị phá trận giả phân biệt là: Nhiên Đăng, Quảng Thành Tử, Câu Lưu Tôn, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng đạo nhân, Đạo Hạnh, Linh Bảo, Thanh Hư, Thái Ất, Ngọc Đỉnh, Xích Tinh Tử, Hoàng Long.

Nguyên Thủy nhìn xem trong mắt lộ ra vẻ hài lòng, ánh mắt quét qua, khi rơi vào trên thân Nhiên Đăng, biểu tình lại sững sờ.

Nhiên Đăng vốn là một chiếc Linh Cữu (quan tài) Tiên Thiên sinh ra từ thuở thiên địa sơ khai hóa hình, bản thể là một chiếc linh cữu, nhân vì linh cữu ứng với thiên tượng, vĩ đoan linh cữu quanh năm cháy một ngọn linh đăng, cho nên vị tu sĩ do Tiên Thiên quan tài hóa thành này tự xưng là Nhiên Đăng đạo nhân.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng không phải tu sĩ bình thường, ban đầu từng cùng Nguyên Thủy cùng nhau tại Tử Tiêu Cung nghe đạo, cũng là một viên trong ba ngàn hồng trần khách, nhiều năm trôi qua như vậy, lúc này tu vi diệc là một chân đạp nhập cảnh giới Chuẩn Thánh, tư chất ngược lại cũng không tệ.

Nhưng Nhiên Đăng ban đầu dầu gì cũng là khách trong Tử Tiêu Cung, tuy Nguyên Thủy lúc này đã thành Thánh, nhưng cùng Nhiên Đăng ở giữa, xưng một tiếng "Đạo hữu" cũng không quá đáng, muốn

thu nhập môn hạ, lại cũng không biết an bài như thế nào mới tốt.

Nguyên Thủy lúc này cũng cảm thấy bất đắc dĩ, Nhiên Đăng đi qua trận pháp hắn thiết hạ, tự nhiên không thể nuốt lời.

Thánh Nhân chi ngôn, không thể nuốt lời, chỉ là tình huống của Nhiên Đăng xác thực đặc thù, Nguyên Thủy thật sự không tốt xử lý.

Nguyên Thủy nhìn hắn, khẽ thở dài nói: "Nhiên Đăng đạo hữu, ta và ngươi cùng là khách trong Tử Tiêu Cung, cùng tôn Đạo Tổ làm lão sư, nay lại bái ta làm thầy, xác thực có chút không ổn.

Tái giả, đạo hữu tu vi không bao lâu nữa liền có thể bước vào Chuẩn Thánh, tự có truyền thừa, lại cần gì học Ngọc Thanh tiên pháp của ta, thực tại có chút nhục một thân phận của đạo hữu..." Nghe vậy, Nhiên Đăng khom người nói: "Thỉnh Thánh Nhân nể tình ta một lòng cầu đạo, năng thu ta làm đệ tử, nhập Ngọc Hư môn hạ..." Lúc này Quảng Thành Tử bọn người bên cạnh nghe xong, lại cũng không nói gì, nhìn xem Nhiên Đăng đạo nhân nhìn như bình thường lại có lai lịch như thế, ngược lại có chút ngoài ý muốn.

Nguyên Thủy thấy Nhiên Đăng kiên trì như thế, đành phải bỏ đi ý niệm tiếp tục khuyên lui Nhiên Đăng. "Đạo hữu quyền quyền cầu đạo chi tâm, ta cũng không tốt phật ý, đã như vậy, kia ta liền thu đạo hữu làm ký danh đệ tử, ta cùng đạo hữu có danh nghĩa nửa thầy trò, đạo hữu có thể làm Xiển Giáo Phó Giáo Chủ của ta, có thể quản lý ngày sau Xiển Giáo ngoại môn đệ tử, chịu đệ tử của Ngô tôn kính..." Nghe thế, Nhiên Đăng lập tức bái nói: "Nhiên Đăng đa tạ lão sư thành toàn!" Dứt lời, liền lui sang một bên.

Giải quyết xong chuyện của Nhiên Đăng, Quảng Thành Tử bọn người đều không có gì ngoài ý muốn bái nhập Ngọc Thanh môn hạ.

Trừ bỏ Nhiên Đăng cùng Quảng Thành Tử mười ba người, Nguyên Thủy cũng thu một số ngoại môn đệ tử.

Nhưng không ngoại lệ chút nào, những người này tư chất cũng không tệ, trong đó kẻ thượng giai, liền như Nam Cực Tiên Ông đẳng cấp tồn tại này. ...

Cùng lúc đó, ngoài Đông Hải Kim Ngao Đảo.

Lúc này có thể chân chính tìm được Kim Ngao Đảo, cũng liền hơn ngàn người, tuy nhiên so sánh với toàn bộ mấy chục vị của Xiển Giáo, Tiệt Giáo nhiều hơn không ít, nhưng dù sao giáo nghĩa khác biệt, thu đồ tự nhiên có chỗ khác biệt.

Hơn ngàn người này, có thể chân chính bái nhập Thông Thiên huy hạ, trở thành thân truyền đệ tử, kỳ thực tịnh không nhiều.

Sau khi hơn ngàn đệ tử tiến vào Kim Ngao Đảo, những tu sĩ còn lại, lúc này liền không cách nào lại tìm được Kim Ngao Đảo nữa.

Tại trước Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn xem hơn ngàn đệ tử, những kẻ có thể trở thành thân truyền tử đệ như Đa Bảo đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh, Tam Tiêu bọn người, hài lòng gật đầu, vô luận tu vi hay tư chất, những người này đều là thượng giai. "Ngày sau, các ngươi liền là Tiệt Giáo nội môn đệ tử..." Thông Thiên nhìn bọn hắn, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, đám người thần sắc vui vẻ, vội vàng bái nói: "Đệ tử bái kiến lão sư, lão sư thánh thọ vô cương!" Thông Thiên gật đầu, vung tay lên, đỡ bọn hắn dậy.

Sau đó, liền nhìn về phía còn lại không sai biệt lắm một ngàn tu sĩ, mở miệng nói: "Từ nay về sau, các ngươi liền là Tiệt Giáo ngoại môn đệ tử của ta, do Công Minh phụ trách quản lý..." "Đệ tử lĩnh mệnh!" Triệu Công Minh nghe vậy, lập tức trả lời. "Tạ ơn lão sư!" Những đệ tử còn lại nghe vậy, thần sắc vui vẻ, vội vàng bái tạ.

Thông Thiên thấy thế khẽ gật đầu, sau khi phân phó một số sự tình, liền bắt đầu chuẩn bị giảng đạo cho bọn hắn.

Chuyện Tiệt Giáo thu đồ, liền cáo một đoạn lạc. ...

Tam Thanh một bên, việc thu đồ đã nhiên hoàn thành, Tây Phương Giáo một bên, đảo cũng không sai biệt lắm.

Sinh linh cùng tu sĩ trong Tây Phương đại lục, đảo cũng có mấy vị tư chất căn nguyên đều không tệ, cũng bị Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thu làm thân truyền đệ tử, chính là Dược Sư, Di Lặc, Tâm Trần cùng Tâm Chúc mấy vị.

Trong Hồng Hoang, những tu sĩ cùng sinh linh đến bái nhập Tây Phương Giáo môn hạ trước đó, cũng có mấy vị không tệ, cũng bị thu làm thân truyền đệ tử, như Huyền Độ, Phổ Tế mấy vị.

Thử phiên cộng lại, Tây Phương Giáo thân truyền đệ tử chỉ có hơn mười vị, ngược lại cùng Xiển Giáo không sai biệt lắm, kết quả như vậy Tây Phương Nhị Thánh đã nhiên pha lo ngại vui vẻ hài lòng rồi, bước một hoàn thành, phía sau, liền có thể đi từng bước một.

Trừ bỏ thân truyền đệ tử ra, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn còn thu mấy trăm ký danh đệ tử, cũng coi là đại phát triển, Tây Phương Giáo khí vận lập tức tăng lên không ít, nghiễm nhiên có xu thế của một phương đại giáo.

Từ giờ khắc này, Tây Phương Giáo mới chân chính là đại giáo.

Từ giờ khắc này, Tây Phương Giáo liền chính thức thành lập.

Chương 129

...

Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo.

Tứ giáo thu đồ hoàn tất, tại trong Hồng Hoang dấy lên gợn sóng không nhỏ, những năm này, nhiệt nghị về việc Ngũ Thánh thu đồ một mực không ngừng.

Lần này thu đồ hoàn tất về sau, lại lần nữa dấy lên không ít gợn sóng.

Không ít tu sĩ, đại năng thần sắc khác nhau nhìn về phía các giáo, tình huống lần này, mỗi người đều có phản ứng riêng.

Thời gian nhoáng một cái, liền lại là mấy vạn năm lặng yên trôi qua.

Ngũ Thánh thu đồ chi sự đã nhiên hạ màn, tuy nhiên trong Hồng Hoang vẫn còn thảo luận, nhưng rốt cuộc cũng dần dần bình tức xuống.

Vu Yêu nhị tộc đối với việc Ngũ Thánh thu đồ tịnh chưa cảm thấy ngoài ý muốn, dù sao lập đại giáo, từ khi lập giáo thành Thánh bắt đầu, bọn hắn liền biết được, ngày thu đồ sớm muộn cũng sẽ đến.

Hiện tại thời cơ đảo cũng không tệ, tương đối bình tĩnh, tu sĩ cùng sinh linh đi bái sơn không ít, bất quá chân chính bái nhập Thánh Nhân môn hạ, ngược lại không nhiều.

Kẻ năng nhập Thánh Nhân môn hạ, tự nhiên là bắt đầu có cơ duyên tạo hóa thâm hậu.

Kẻ không bái nhập Thánh Nhân môn hạ, cũng không có nản lòng, tiếp tục tu hành.

Hồng Hoang lúc này, đang hướng về một phương hướng tốt hơn mà phát triển.

Về phần Tứ giáo sau lần thu đồ này, khí vận bộc phát nhiều như thế, đảo cũng nằm trong dự liệu của Vu Yêu, rốt cuộc là Thánh Nhân ảnh hưởng lực, sau khi thu đệ tử, đại giáo tự nhiên càng phát ra khủng bố, khí vận tự nhiên cũng thiếu không được.

Ngày sau phát triển, cũng sẽ không ngừng tăng lên.

Nhưng Vu Yêu nhị tộc lúc này cũng không có biện pháp, những chuyện này, chỉ có thể không đi để ý tới, tiếp tục phát triển tự thân thực lực, phát triển tự thân khí vận, diễn luyện tự thân trấn tộc đại trận.

Về phần những cái khác, đều không cần để ý quá nhiều.

Dù sao trừ chư Thánh ra, Vu Yêu nhị tộc vẫn như cũ là chủng tộc đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang, tồn tại bình thường đã lâu không dám trêu chọc Vu Yêu nhị tộc.

Cho nên, những chuyện kia, đảo cũng không cần để ý, tiếp tục phát triển tự thân là được.

Vô số sinh linh cùng tu sĩ trong Hồng Hoang, diệc mượn cơ hội Thánh Nhân thu đồ lần này, lần nữa đầu nhập vào trong tu hành.

Theo thời gian trôi qua, diệc có tiến triển không nhỏ, ngày sau phát triển sẽ càng phát ra tốt đẹp.

Trừ cái đó ra, Nhân Tộc tại trong mấy cái Nguyên hội tiến triển tự nhiên cũng không nhỏ, sức mạnh Thánh Địa đang không ngừng tăng lên, số lượng Nhân Tộc diệc đang tăng lên, khu vực khoách trương cũng đang không ngừng mở rộng.

Đối với Nhân Tộc lúc này mà nói, xác thực đã tăng lên không ít, Hữu Sào Thị cùng Truy Y Thị bây giờ đã bước vào Hỗn Nguyên Kim

Tiên sơ kỳ, cũng coi là không tệ, vì Nhân Tộc thêm hai vị cao thủ.

Lúc này bọn hắn vẫn như cũ đang lĩnh lấy Nhân Tộc đi hướng tình trạng cao hơn, chờ đợi Toại Nhân trở về, có thể cho hắn kinh hỉ, cũng có thể đái lĩnh Nhân Tộc đi hướng tình trạng cao hơn, dù sao Tam Tổ cùng nhau xuất thủ, mới là lợi hại nhất.

Tin tưởng, Nhân Tộc ngày sau, sẽ càng phát ra cường hãn. ...

Cứ như vậy, lại hơn ba vạn năm sau.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện. "Oanh!" Tại một thời khắc nào đó, tại nguyên thần chỗ sâu, thức hải chỗ sâu, đại đạo cuối cùng, một đạo tiếng chuông đại đạo du dương thanh thúy vang lên, âm ba chậm rãi khuếch tán ra, quanh quẩn bên tai bọn hắn.

Một khắc này, tất cả huyền diệu tham ngộ im bặt mà dừng, đã nhiên không cách nào tiếp tục tham ngộ xuống dưới, hết thảy trong đại điện hồi quy thanh minh cùng bình tĩnh. "Ông!" Đột nhiên, Nữ Oa chậm rãi mở hai mắt ra, khí thế trên người lóe lên, đã nhiên đạt tới tình trạng cao hơn.

Trung kỳ chi cảnh!

Lần này được chỗ tốt, tấn thăng tu vi, cũng không chỉ có Nữ Oa, Lôi Đình cùng Toại Nhân tiến triển đảo cũng không tệ, Lôi Thần bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, những năm này được Thanh Minh ban cho chỗ tốt, có thể đi đến tình trạng này, cũng không chậm.

Về phần Toại Nhân, hiện tại đã bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, thời gian mấy trăm vạn năm, đi đến tình trạng này, đã là không tệ, đặt tại trong Hồng Hoang, đều là nhanh.

Nhưng điểm xuất phát của Toại Nhân khá cao, nãi là công đức tiên đề thăng lên Đại La Kim Tiên chi cảnh, tình huống của Tam Tổ đều là như thế.

Nhưng Toại Nhân sau khi đạt được Nhân Tộc tu hành công pháp, liền bắt đầu chân chính tu hành, chờ hoàn toàn chưởng khống sức mạnh Đại La Kim Tiên về sau, liền bắt đầu minh ngộ pháp tắc, tu hành pháp tắc.

Có thể nói, nếu ngay từ đầu liền tu hành công pháp, tư chất cùng tốc độ tu hành của Toại Nhân đảo cũng không chậm.

Trong Hồng Hoang, tuy nhiên Tiên Thiên sinh linh tư chất không tệ nhiều không kể xiết, nhưng Nhân Tộc lấy Tiên Thiên Đạo Thể xuất thế, tự nhiên cũng bất phàm, Toại Nhân Tam Tổ, cùng mấy vị trưởng lão và mấy vị đỉnh tiêm đệ tử, liền đều là đại biểu.

Ngày sau Nhân Tộc, cũng sẽ bồi dưỡng được càng nhiều đệ tử tư chất tốt, tu vi cao.

Nữ Oa, Lôi Thần cùng Toại Nhân đều có sở tiến triển, nhưng Phục Hy, lúc này đại đạo cảnh giới vẫn như cũ là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn chi cảnh, nhưng Nữ Oa nhìn ra được, ca ca lúc này, đạo hạnh càng phát ra tinh thâm, đối với thiên địa cảm ngộ, đại đạo pháp tắc chưởng khống vân vân, đều không phải mấy cái Nguyên hội trước có thể so sánh.

Hiện tại lại tăng thêm mấy phần khả năng trùng kích cảnh giới, Nữ Oa tin tưởng, ca ca lần này trùng kích cảnh giới không thành, nhưng dưới sự không ngừng tích lũy đề thăng, lại nếm thử mấy lần, liền có thể thành công, nàng tin tưởng ca ca có thể làm được. "Tiến triển lần này đều không nhỏ, không tệ..." Thanh Minh khen ngợi một câu, ánh mắt rơi vào trên thân Phục Hy, mở miệng nói: "Đạo hữu không cần gấp gáp, đại đạo đã ổn, lột xác chỉ là vấn đề thời cơ, Thiên Cơ chi đạo chung quy khó đi, tốn nhiều thời gian cũng là bình thường..." "Đạo Quân chi ngôn Phục Hy minh bạch, ta sẽ đi tốt, đi thực mỗi một bước..." Phục Hy nghe vậy, gật đầu nói.

Hắn cũng minh bạch, chủ tu Thiên Cơ chi đạo vốn là khó khăn vô cùng, muốn đi thành công, cũng không phải dễ dàng như vậy, nếu đổi lại là đại đạo khác, lấy tích lũy hiện tại của hắn, muốn trùng kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, kia xác thực dư xài.

Nhưng hiện tại, Thiên Cơ chi đạo khó khăn, khiến cho Phục Hy biết được, tích lũy hiện tại, lần thứ nhất trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh, hắn là sẽ khó mà thành công.

Nhưng hắn không thèm để ý, trùng kích không thành công, đạo hạnh cùng lý giải đối với đại đạo, thiên địa cảm ngộ đều sẽ có sở đề thăng, lại sẽ đề thăng tỷ lệ cho lần thứ hai, như thế phía dưới, cơ hội liền lớn hơn không ít.

Cho nên Đạo Quân nói hắn có cơ hội, hắn cũng tin tưởng, đi tốt một bước này, định nhiên sẽ có cơ hội chứng đạo.

Thanh Minh cùng Nữ Oa nghe vậy, khẽ gật đầu, biết được Phục Hy làm người, đảo cũng không cần lo lắng, tin tưởng hắn sẽ đi tốt mỗi một bước. "Việc nơi này đã xong, tiếp đó, ta liền muốn bắt đầu chuẩn bị..." Phục Hy trong lòng suy nghĩ, đứng dậy nói với Thanh Minh cùng Nữ Oa. "Đã như vậy, kia muội muội liền sớm chúc ca ca thành công chứng đạo..." Nữ Oa nhìn hắn, mỉm cười nói.

Phục Hy biết được một lần này hắn là khó mà thành công, bất quá muội muội có ý tốt, hắn đảo cũng không cự tuyệt, hướng về phía Thanh Minh chắp tay một cái, sau đó liền xoay người rời đi. "Yên tâm đi, Phục Hy đạo hữu sẽ có ngày chứng đạo kia..." Thanh Minh nhìn Nữ Oa, mỉm cười nói, Phục Hy các phương diện đều không kém, kém chỉ là một cái thời cơ, hiện tại các phương diện đề thăng đều không sai biệt lắm, chỉ chờ thời cơ cuối cùng.

Nữ Oa gật đầu, trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười tuyệt mỹ, không có mở miệng.

Thanh Minh ánh mắt chuyển đến trên thân Toại Nhân, tay vung lên, một đạo kim quang chui vào trong mi tâm của hắn. "Đây là chín ngọn đèn đồng nhỏ, mỗi một ngọn đều là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cấp bậc, tổ hợp lại liền là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cấp bậc, lại phối hợp với Toại Nhân Tân Hỏa của ngươi, đủ để siêu việt uy lực Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo..." "Chín ngọn đèn nhỏ này, liền đặt tên là Toại Nhân Cửu Đăng ban cho ngươi, mong ngày sau hảo sinh chưởng khống." Thanh Minh nhìn Toại Nhân, chậm rãi mở miệng nói.

Toại Nhân thần sắc trước tiên là sững sờ, toàn tức bái nói: "Đệ tử đa tạ lão sư tứ bảo!" Thanh Minh phất phất tay nói: "Hai người các ngươi, trực tiếp đi Hồng Hoang lịch luyện một phen, thời hạn năm vạn năm..." Thoại âm rơi xuống, không đợi Lôi Thần cùng Toại Nhân phản ứng, thời không liền chuyển đổi, đã nhiên xuất hiện tại bên ngoài Vô Cực sơn mạch. "Ông!" Toại Nhân trong lòng thoáng bình phục một phen tâm tình về sau, trong tay khẽ đảo, Toại Nhân Cửu Đăng xuất hiện trong tay.

Chín ngọn đèn đồng nhỏ, mỗi một ngọn đều là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cấp bậc, uy lực đảo cũng không nhỏ. "Sư đệ chín ngọn đèn nhỏ uy lực không nhỏ, bất quá quan trọng nhất là, ngươi đem Tân Hỏa dung nhập, giới thì sẽ bộc phát ra uy thế càng thêm khủng bố." Lôi Thần nhìn Toại Nhân nói, trong tay hắn có lão sư ban thưởng, trừ Càn Khôn Xích là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ra, cũng có lão sư tứ danh Lôi Thần Thương, nãi là lão sư đích thân luyện chế, khế hợp với đại đạo bản thân.

Toại Nhân Cửu Đăng, hiển nhiên cũng là linh bảo khế hợp Toại Nhân đại đạo, linh bảo như vậy, tại trong tay tồn tại khế hợp đại đạo, sẽ bộc phát ra uy lực siêu việt đẳng cấp, khủng bố dị thường.

Toại Nhân gật đầu, toàn tức một điểm mi tâm Hỏa Diễm đại đạo

ấn ký, sau đó liền thấy một đóa chanh sắc hỏa diễm từ đại đạo ấn ký từ từ bay ra, toàn tức một phân thành chín, trực tiếp độn nhập vào trong Toại Nhân Cửu Đăng. "Hô!" Đột nhiên, một cỗ nhiệt độ làm người ta giận sôi cuộn trào ra, Lôi Thần đều cảm thấy khó chịu, có thể tưởng tượng nhiệt độ lúc này khủng bố cỡ nào.

Chín ngọn đèn đồng nhỏ dựa theo Cửu Cung phương vị từ từ bay động, tựa hồ có một cái kết giới sức mạnh đang hình thành.

Thấy thế, Toại Nhân trong lòng vui vẻ, cư nhiên có thủ đoạn như thế, lão sư quả nhiên hạ đại thủ bút.

Tế tế quan sát một lát sau, hắn vung tay lên, đem Toại Nhân Cửu Đăng thu lại, toàn tức hướng về phía Hỗn Nguyên Cung hành lễ, sau đó liền cùng sư huynh Lôi Thần, hướng về Hồng Hoang lịch luyện đi.

Lúc này, Thanh Minh cùng Nữ Oa đảo không có lần nữa tu hành đại đạo, mà cùng nhau diễn hóa Âm Dương đại đạo.

Hỗn Nguyên Cung, nãi đến Vô Cực sơn mạch đều vang lên từng trận huyền diệu chi âm.

Hồng Hoang lúc này thì pha lo ngại bình tĩnh, vô số sinh linh đều đang tăng lên, chư Thánh giáo đạo môn hạ, hết thảy, đều như mặt hồ bình tĩnh, không có một tia gợn sóng, cho sinh linh tu hành một cái cơ hội không tệ.

Chỉ không biết, thời cơ này, sẽ bảo trì bao lâu. ...

Thời gian nhoáng một cái, liền hơn vạn năm lặng yên trôi qua.

U Minh Huyết Hải, Huyết Minh Cung.

Minh Hà chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, trong đôi mắt tinh hồng, một đạo sát ý lóe lên. "Lão tổ tạo A Tu La tộc không thể chứng đạo, nếu học lập giáo, lại nên như thế nào?

Có thể đạt tới tình trạng chứng đạo hay không?" "Lập A Tu La tộc vi giáo, tả hữu chỗ tốt đều là của Lão tổ, Lão tổ liền không tin không cách nào chứng đạo..." Minh Hà trong lòng ý niệm ngàn chuyển, lại có biện pháp.

Lúc đầu học Nữ Oa nương nương tạo Nhân Tộc, sáng tạo ra A Tu La tộc, nhưng không thể đạt tới tình trạng chứng đạo.

Trước đó, Ngũ Thánh đều lập giáo thành Thánh, hắn không có Khai Thiên công đức của Tam Thanh, cũng không có Thiên Đạo công đức mà Tây Phương Nhị Thánh trực tiếp lấy, nhưng phía trước hắn còn có công đức tạo A Tu La tộc a!

Nếu lại tăng thêm lập A Tu La tộc vi giáo mà nói, không chừng, thật sự có thể đạt tới chứng đạo cảnh giới.

Dù sao, hai phương công đức điệp gia, lại tăng thêm dĩ vãng tịnh hóa Hồng Hoang một số công đức, toàn bộ cộng lại, hắn là có cơ hội.

Trong lòng quyết định, Minh Hà lập tức đứng dậy, giá lấy Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên lên Huyết Hải.

Mặt hướng Cửu Thiên, lãng thanh mở miệng nói: "Ngô nãi Huyết Hải chi chủ Minh Hà, nay lập Huyết Hải A Tu La tộc vi A Tu La Giáo, vì Huyết Hải sinh linh tìm đường sống, để hoàn thiện Huyết Hải, lấy Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên làm trấn giáo chí bảo, mong Thiên Đạo giám chi!" ...

Hồng Hoang, trên U Minh Huyết Hải.

Minh Hà thoại âm rơi xuống, chỉ thấy trên Huyết Hải vạn trượng huyết lãng thao thiên, ba đào nộ hống, một số âm hồn vừa tụ long lần nữa kêu rên.

Thanh âm lúc này ẩn chứa đại đạo chi âm, mượn nhờ thiên địa chi uy lúc này, không ngừng khuếch tán ra ngoài, cuộn trào không ít thời

không khu vực, Vận Mệnh trường hà khu vực, dẫn tới vô số sinh linh ngưng vọng, thần sắc chấn kinh.

Minh Hà, lại lập giáo?

Lập A Tu La tộc vi A Tu La Giáo?

Còn có loại thao tác này?

Chương 130

Sáng tạo ra A Tu La tộc, đạt được lập tộc công đức, hội tụ không ít Hồng Hoang khí vận, tuy nhiên không thể chứng đạo Hỗn Nguyên, nhưng đạo hạnh tự thân đảo cũng tăng tiến không ít, thực lực càng phát ra cường hãn.

Nhưng Hồng Hoang vô số sinh linh, tu sĩ, đại năng không nghĩ tới chính là, Minh Hà lần này lập giáo, cư nhiên lấy A Tu La tộc làm giáo.

Tay trái đổi tay phải, một ba thao tác thật đẹp mắt a!

Lập tộc công đức, lập giáo công đức vẫn như cũ là của hắn, dạng này cộng lại, nói không chừng thật có khả năng chứng đạo.

Minh Hà cách làm lần này, thật sự khiến Hồng Hoang vô số tu sĩ, sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối, không nghĩ tới Minh Hà cư nhiên nghĩ ra biện pháp như vậy.

Đương nhiên, có thể chứng đạo hay không, còn phải xem tình huống tiếp theo.

Trên Huyết Hải lúc này.

Huyết lãng thao thiên, huyết sát chi khí trùng tiêu, viễn viễn ba cập ra ngoài, vô số sinh linh kinh hãi. "Oanh!

Oanh!

Oanh! ..." Đột nhiên, trên Cửu Thiên truyền đến chín tiếng sấm rền, chấn triệt cửu tiêu, trực đạt toàn bộ Hồng Hoang các nơi.

Sau đó, liền thấy vô tận khí vận tụ long trong U Minh Huyết Hải, càng có công đức tự Cửu Thiên hạ xuống, rơi vào trên thân Minh Hà. "Bành!" Một cỗ khí thế khủng bố từ trên thân Minh Hà cuộn trào ra, ba cập đi, chấn động bốn phương tám hướng, đoạn thời gian hiện tại

kinh hãi vô số tu sĩ cùng đại năng, không ít sinh linh viễn viễn đào ly địa phương tới gần U Minh Huyết Hải.

Một khắc này, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Nữ Oa, Thanh Minh, Vu Yêu nhị tộc ánh mắt, đều chuyển dời đến trên U Minh Huyết Hải.

Tiên lập tộc, tái lập giáo, thao tác như thế, trừ Thanh Minh ra, ai cũng không nghĩ tới, Minh Hà cư nhiên dùng biện pháp như thế, thật sự làm thành công, lập tộc đắc công đức, lập giáo lại đắc công đức.

Khí tức lúc này, đảo cũng siêu việt Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn không ít, nhưng hướng lên trên, tựa hồ có đồ vật đang ngăn cách, muốn trùng kích đi lên, sợ là khó mà làm được. "Hô!" Hồi lâu sau, trong Huyết Hải một cỗ huyết sát chi khí quét qua, hết thảy gió êm sóng lặng. "Tranh!" Một đạo kiếm minh chi âm vang lên, Minh Hà toàn tức chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên một vẻ đáng tiếc, dưới tình huống như vậy, vẫn như cũ không thể chứng đạo, xác thực có chút đáng tiếc.

Ngày sau muốn lại được công đức lớn như vậy, sợ là không quá khả năng, tình huống tiếp theo, chỉ có thể không ngừng tích lũy, sau đó bắt đầu trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh, hi vọng phương pháp này có thể thành công.

Bất quá lần này tuy nhiên không thể mượn nhờ việc này chứng đạo, nhưng tự thân cảnh giới thực lực, đạo hạnh tinh thâm trình độ, đảo cũng đạt tới trình độ cực kỳ khủng bố, tại trong Hồng Hoang, thật sự hiếm có tồn tại là đối thủ.

Minh Hà hiện tại, cũng thật sự cùng Hậu Thổ, Phục Hy đẳng cấp tồn tại này, xử tại một nhóm mạnh mẽ nhất dưới Thánh Nhân cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Một nhóm đỉnh tiêm tồn tại này, số lượng tồn tại trong Hồng

Hoang có thể nói là ít đến thương cảm, cứ như vậy lác đác mấy vị mà thôi, nhưng thực lực lại mạnh đến khủng bố.

Xem trong những đỉnh tiêm tồn tại này, ai có thể trực tiếp trổ hết tài năng, một lần hành động chứng đạo, đứng tại Hồng Hoang đỉnh phong.

Tuy nhiên trong Hồng Hoang vô số tồn tại xem trọng Hậu Thổ, nhưng Hậu Thổ lúc này không có bất kỳ động tĩnh gì, lúc này Minh Hà lại dị quân đột khởi, lại thêm Phục Hy, tình huống ngày sau, thật sự khó nói.

Nhưng tin tưởng, tổng có một vị, sẽ tại không lâu sau đó liền chứng đạo mà ra.

Một cái ý niệm, tại trong lòng vô số sinh linh, tu sĩ không ngừng phù hiện, việc này, sợ là thật sự sẽ xảy ra tại không lâu sau đó. ...

Hồng Hoang, trên Thủ Dương Sơn.

Trong Bát Cảnh Cung. "A Tu La Giáo?!

Minh Hà toan tính cũng khá lắm, bất quá đáng tiếc, vẫn như cũ chưa thể đạt tới cảnh giới kia, nếu lần này thật sự chứng đạo, vậy cục thế lần này, sợ lại sẽ cải biến..." Tọa tại trên Thái Cực Đồ, Thái Thượng nhàn nhạt cười một tiếng nói, tình huống của Minh Hà, tuy nhiên không cách nào biết được quá nhiều, nhưng chung quy có mấy phần suy đoán.

Muốn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, kia cũng không phải dễ dàng như vậy, sợ là cần một đoạn thời gian rất dài mới được.

Thái Thượng nhìn thoáng qua về sau, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ tu hành. ...

Hồng Hoang, trên Đông Côn Luân Sơn.

Trong Ngọc Hư Cung. "Minh Hà đảo biết giày vò, trước đi theo Nữ Oa nương nương lập tộc, bây giờ lại lập hạ một giáo.

Chỉ tiếc a, dưới Thiên Đạo, chung quy kém một chút, chỉ có thể tiếp tục tu hành tham ngộ..." Nguyên Thủy thu hồi ánh mắt, trong miệng nhàn nhạt nói, không còn để ý tới việc này.

Ngoài Đông Hải, trong Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ đảo không nói gì, chỉ thật sâu nhìn về hướng U Minh Huyết Hải, trong mắt kiếm quang du tẩu, không biết đang suy nghĩ gì.

Hồi lâu sau, mới thu hồi ánh mắt, tiếp tục tu hành cùng tham ngộ đại đạo. ...

Dưới Bất Chu Sơn, ngoài Bàn Cổ Điện.

Đế Giang cùng Cú Mang tịnh kiên đứng thẳng, nhìn về hướng U Minh Huyết Hải, thần sắc trên mặt nổi lên chút hứa ba động. "Nếu Minh Hà lần này chứng đạo Hỗn Nguyên, vậy Hồng Hoang cục thế, sợ là thật sự muốn lần nữa biến hóa..." Hồi lâu sau, Đế Giang chậm rãi mở miệng nói, đánh vỡ cục diện yên tĩnh.

Từ tình thế hiện tại nhìn xem, Vu Tộc đã nhiên chịu ảnh hưởng của Ngũ Thánh, nếu lại thêm một vị, đối với Vu Tộc, xác thực không phải chuyện tốt.

Cũng may, hết thảy đều không có để Minh Hà như nguyện, Vu Tộc tạm thời không cần lo lắng. "Minh Hà làm đại năng sinh ra từ Huyết Hải, muốn siêu thoát, cũng không phải dễ dàng như vậy, muốn chứng đạo Hỗn Nguyên, sợ là cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể, bất quá hiện tại thực lực đảo cũng không yếu...

Nếu Vu Tộc khoách trương, dưới tình huống không cần thiết, không cần trêu chọc, miễn cho có chút phiền phức không tất yếu." Cú

Mang nghe vậy, thu hồi ánh mắt, nhìn xem đại ca nhà mình nói. "Nhị đệ lời ấy không sai, từ tình huống hiện tại nhìn xem, Minh Hà lúc này thực lực đảo thuộc về loại trình độ kia của tiểu muội, thực lực đảo cũng không yếu." Đế Giang biết được, Minh Hà sau khi đạt được hai lần công đức, thuộc về cấp độ đỉnh tiêm tồn tại như tiểu muội nhà mình.

Tuy nhiên so với tiểu muội, thực lực hẳn là hơi yếu mấy phần, nhưng so với tồn tại khác, lại mạnh hơn không ít, Đế Giang tự nhận, lúc này chính mình cũng không dám nói có thể thắng được Minh Hà.

Phải biết, Không Gian pháp tắc cùng Không Gian thần thông, chính là đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, một thân tu vi thực lực thông thiên, ngay cả hắn đều không dám nói có thể thắng được Minh Hà, vậy thực lực Minh Hà xác thực không bình thường.

Dưới tình huống như vậy, Vu Tộc khoách trương dưới tình huống không cần thiết, không cần thiết trêu chọc tồn tại như vậy, miễn cho dẫn tới phiền phức không tất yếu, đối với Vu Tộc hiện tại phát triển cũng không có chỗ tốt. "Tiếp đó, nhìn xem tiểu muội khi nào chứng đạo..." Trong lòng suy nghĩ, Đế Giang ánh mắt nhìn về phía Hậu Thổ bộ lạc, trong miệng khẽ thở dài.

Cú Mang nghe vậy, diệc nhìn về phía Hậu Thổ bộ lạc, trong mắt tinh mang lấp lóe, một vẻ hi dực lóe lên. ...

Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình, mỗ toà Thiên Cung. "Minh Hà như thế đều không thể chứng đạo, cảnh giới này muốn đi thành công, quả nhiên khó khăn vô cùng..." Hi Hòa đôi mi thanh tú nhíu một cái, nhìn xem Huyết Hải vị trí, trong miệng ngưng thanh nói. "Lập tộc cộng thêm lập giáo tuy nhiên công đức không nhỏ, nhưng Minh Hà là Huyết Hải chi chủ, Huyết Hải có chút hạn chế, muốn thành công, đảo cũng thập phần khó khăn." Đế Tuấn chậm rãi mở miệng nói: "Công

đức chứng đạo, việc này quá khó, đối với ta, đạo này tịnh không thích hợp ta.

Ta vẫn cần mượn nhờ Yêu Tộc khí vận cùng đại thế trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh...

Tuy nhiên như thế đồng dạng không dễ dàng, nhưng rốt cuộc thích hợp ta tình huống hiện nay..." Hi Hòa nghe vậy, khẽ gật đầu, không có lại mở miệng.

Đế Tuấn nhìn về Hồng Hoang đại lục, đôi mắt khẽ híp, một đạo thần quang lóe lên. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện. "Lập tộc cộng thêm lập giáo, Minh Hà đảo hảo kế, chỉ tiếc, lần này không thể lệnh hắn như nguyện..." Nữ Oa nhìn về nơi U Minh Huyết Hải, trong miệng chậm rãi nói.

Minh Hà hai lần xuất thủ, đều lệnh nàng pha lo ngại ngoài ý muốn, lần thứ nhất bắt chước nàng sáng tạo sinh linh A Tu La tộc, cái này cũng thôi, hiện tại cư nhiên lập A Tu La tộc vi A Tu La Giáo, tình huống như thế, nàng cũng xác thực không ngờ tới.

Không nghĩ tới, hắn cư nhiên có thể có thao tác như vậy, tay trái đổi tay phải, tất cả công đức đều lấy, xác thực hảo kế. "Tuy nhiên lần này lập giáo công đức không bằng khi lập tộc, nhưng hai phương công đức đều quy về trong tay, đảo cũng không nhỏ, nếu không phải Huyết Hải chi chủ, lần này thật sự có khả năng chứng đạo..." Thanh Minh quay đầu, nhìn xem nàng, mỉm cười mở miệng nói.

Nghe vậy, Nữ Oa đôi mi thanh tú nhướng lên, mở miệng hỏi: "Phu quân nói, chính là chuyện Huyết Hải hạn chế Minh Hà?" "Xác thực như thế, Minh Hà thành cũng Huyết Hải, bại cũng Huyết Hải.

Huyết Hải đản sinh ra hắn, hắn cũng luyện hóa Huyết Hải, luyện

huyết thủy hóa thành Huyết Thần Tử thần thông, chỉ cần Huyết Hải không khô, liền có thể bất tử...

Nhưng chính vì như thế, muốn siêu thoát Huyết Hải hạn chế, một bước chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, liền muốn khó khăn hơn nhiều, nếu không có đại cơ duyên, đánh vỡ khế cơ chi sự, muốn chứng đạo, sợ là cả đời vô vọng." Thanh Minh trong miệng chậm rãi nói, đem một số tình huống hạn chế của Minh Hà đều thấy rõ.

Nữ Oa nghe vậy, khẽ gật đầu, trong lòng cũng có chút suy đoán, lúc này nghe Thanh Minh nói, liền cũng thấy rõ ràng.

Toàn tức, hai người ánh mắt nhìn về phía Phượng Tê Sơn, Phục Hy trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh, đảo cũng sẽ không quá xa. ...

Thời gian thông thông, trong chớp mắt, liền lại là hơn ba vạn năm trôi qua.

Các đại thế lực, chủng tộc, cùng vô số sinh linh tu sĩ tại Hồng Hoang đều đang riêng phần mình tăng lên, tạm thời đảo cũng bình tĩnh.

Tại một chỗ khu vực trong Hồng Hoang.

Toại Nhân cùng Lôi Thần lịch luyện Hồng Hoang năm vạn năm, lúc này sắp đến kỳ hạn.

Tuy nhiên năm vạn năm thời gian không dài, nhưng đối với Toại Nhân cùng Lôi Thần hai người, đảo cũng củng cố không ít cảnh giới tu vi, đối với việc này cũng pha lo ngại hài lòng. "Ân?!" Đột nhiên, Toại Nhân mi tâm chấn động, toàn tức ánh mắt nhìn về phía Đông Nam, trên mặt lộ ra một nụ cười. "Xem ra, sư đệ cảm ứng được cơ duyên rồi..." Lôi Thần cười nói.

Toàn tức, hai người liền hóa thành hai đạo lưu quang, hướng về nơi này bỏ chạy. ...

Hồng Hoang, mỗ xử khu vực bên trong.

Chương 131

Lấy tu vi của Toại Nhân cùng Lôi Thần hai người, lần này cũng phi hành hơn ngàn năm thời gian, mới đến phụ cận cơ duyên cảm ứng, sau khi xác định phương hướng, hắn lại cùng Lôi Thần tiến lên ức triệu dặm, mới hạ xuống tại một chỗ sơn mạch rộng lớn không vạn ức dặm.

Nơi này cự ly Trung Ương đại lục cực kỳ gần, cho nên sinh linh đảo không ít.

Toại Nhân nhìn thoáng qua về sau, liền cùng sư huynh Lôi Thần tùy tiện tìm một ngọn núi, sau đó rơi vào trong đó, bắt đầu tu hành chờ đợi thời cơ, lúc này cự ly bảo vật hiện thế đã nhiên không xa, chờ hiện thế về sau, liền có thể trực tiếp lấy. ...

Thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt, đã nhiên ngàn năm.

Lúc này, đạo cơ duyên cảm ứng trong lòng Toại Nhân càng phát ra rõ ràng, xung quanh sơn mạch đều tràn ngập một cỗ tinh túy hạo hãn Tiên Thiên khí tức, bảo vật dẫn động Toại Nhân cơ duyên kia, đã nhiên sắp hiện thế. "Hưu!" Đột nhiên, một đạo thất thải quang thúc trùng thiên, ngọn núi nơi bảo vật ẩn tàng lập tức hóa thành bột mịn, không ít khu vực bốn phía diệc chịu ba cập.

Thấy tình hình này, Toại Nhân thần sắc vui vẻ, một bước bước ra, đến nơi ngọn núi ban đầu, trong tay quang hoa lưu chuyển, hóa thành một cái bàn tay vạn trượng, hướng về khu vực ngọn núi biến mất chộp tới. "Oanh!" Lúc này, để phòng ngừa có tồn tại cũng đánh chủ ý lên bảo vật, Lôi Thần dẫn động Lôi Thần Thương trong tay lên Cửu Thiên, toàn tức liền thấy phương viên ức vạn dặm toàn bộ bao phủ tại vô số đạo lôi đình, hoảng như lôi đình hải dương.

Toại Nhân thấy thế, cười gật đầu, sau đó đại thủ trảo xuống, đem bảo vật dẫn động cơ duyên cảm ứng chộp vào trong tay, toàn tức trong tay khẽ động, pháp lực trong tay tán đi, bảo vật kia diệc rơi vào trong tay hắn.

Lúc này thất thải quang mang dần dần thu liễm, lộ ra một phương ấn tỷ phiếm lấy thất thải chi sắc.

Chỉ thấy trên ấn tỷ có Cửu Long giao nữu (chín rồng uốn lượn làm núm ấn), ngọc long bàn nhiễu.

Dưới ấn tỷ có khắc đại đạo phù lục hai chữ "Không Động". "Không Động Ấn?!" Vừa thấy ấn này, Toại Nhân trong lòng khẽ động, toàn tức trong miệng khẽ nói một tiếng.

Lôi Thần thu Lôi Thần Thương, tán đi vạn đạo lôi đình về sau, đi vào bên người Toại Nhân, nhìn xem Không Động Ấn trong tay hắn, mỉm cười nói: "Sư đệ lần này có thể được bảo vật này xác thực là cơ duyên, ta quan sát ấn này bất phàm, ngày sau đương có đại dụng..." Lôi Thần như nay cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ tồn tại, đảo cũng có thể nhìn ra mấy phần manh mối, lập tức nói với Toại Nhân.

Nghe vậy, Toại Nhân gật đầu, ẩn ẩn ở giữa cảm giác, Không Động Ấn tựa hồ cùng thân phận Nhân Tổ của hắn có chút quan hệ, nếu nhìn như vậy, đối với Nhân Tộc ngày sau các phương diện hẳn là có sở trợ giúp.

Rốt cuộc cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thuộc nhóm đỉnh tiêm nhất, uy lực cùng năng lực của nó có thể biết. "Toại Nhân, Không Động Ấn có đại dụng với Nhân Tộc ngày sau, cần hảo sinh tế luyện cùng chưởng khống, ngày sau tự có tác dụng!" Liền tại lúc này, giữa thiên địa vang lên thanh âm của Thanh Minh, quanh quẩn bên tai Toại Nhân cùng Lôi Thần.

Nghe vậy, Lôi Thần thần sắc kinh hãi, quả nhiên cùng hắn đoán

đồng dạng, cùng Nhân Tộc có quan hệ, lão sư đích thân giao phó, vậy bảo vật này đối với Nhân Tộc quan hệ cũng không nhỏ. "Đệ tử minh bạch!" Toại Nhân thu Không Động Ấn vào tay, hướng về Hỗn Nguyên Cung phương hướng chắp tay hành lễ nói. "Sư đệ, lần này lịch luyện đã thành, vi huynh liền đi trước trở về Hỗn Nguyên Cung, lão sư đã nhiên giao phó, ngươi liền đi trước tế luyện bảo vật này rồi hãy nói." Lôi Thần nhìn hắn nói, trở về Thánh Địa về sau, có thể đi trước tế luyện bảo vật này, đã là lão sư giao phó, vậy nhanh một chút thì tốt hơn. "Sư huynh yên tâm, ta đã biết..." Toại Nhân gật đầu nói.

Nghe thế, Lôi Thần gật đầu, toàn tức thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lôi quang biến mất tại chỗ.

Toại Nhân nhìn xem Lôi Thần rời đi về sau, diệc động thân, hướng về Nhân Tộc Thánh Địa phương hướng đi tới. ...

Cùng lúc đó, tại Trung Ương đại lục mỗ xử khu vực. "Ân?

Cơ duyên cảm ứng biến mất?

Là bởi vì cái gì?

Thiên Cơ vặn loạn, xem ra lần này không phải đơn giản như vậy a!" Thái Thượng dừng lại thân hình, nhìn về Hồng Hoang đại lục, trong miệng khẽ nói.

Hắn vốn cảm ứng được cơ duyên, lấy thủ đoạn của Thánh Nhân, tự nhiên có thể nhanh chóng cầm tới, nhưng bởi vì Thanh Minh xuất thủ, che giấu Thiên Cơ, che giấu cơ duyên chi cảm, cho nên cuối cùng Không Động Ấn rơi vào trong tay Toại Nhân.

Nếu không mà nói, Toại Nhân sợ là thật sự tranh không lại Thái Thượng, dù sao hắn cũng có cảm ứng, lại thêm Thánh Nhân tu vi cùng tốc độ, tự nhiên tranh không lại.

Nếu không phải Thanh Minh xuất thủ, lần này Toại Nhân tự nhiên

không cách nào thành công.

Khi Không Động Ấn rơi vào trong tay Toại Nhân về sau, cảm ứng của Thái Thượng tự nhiên đoạn mất, tức liền phía sau biết được có một tia cơ duyên cảm ứng, nhưng lúc này đã nhiên biến mất, lại thêm Thiên Cơ vặn loạn, không cách nào thấy rõ.

Tuy nhiên biết được tình huống không bình thường, nhưng hắn lại cũng không có tiếp tục truy tra xuống dưới.

Có thể che giấu Thiên Cơ, không bị hắn biết được, trừ Đạo Tổ ra, liền là Đạo Quân, Nữ Oa nương nương, cũng không cách nào làm cho hắn không cách nào khuy tham một phân, cho nên, việc này liên lụy đến Đạo Tổ hoặc là Đạo Quân.

Sự tình như vậy, không phải hắn có thể tham dự, không cần đi tranh vũng nước đục này là tốt hơn, nếu không mà nói, cho dù là Thánh Nhân, kia cũng không có quả ngon để ăn.

Trong lòng hiểu rõ về sau, hắn liền động thân, trở về Thủ Dương Sơn, tiếp tục giáo đạo môn hạ tu hành. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện. "Phu quân, Không Động Ấn đảo cũng bất phàm, cùng Nhân Tộc ở giữa, cũng tựa hồ có liên hệ không nhỏ, liền ngay cả ta, cũng có mấy phần cơ duyên cảm ứng..." Nữ Oa đảo cũng hiếu kỳ, từ tình huống lần này nhìn xem, không đơn giản là Toại Nhân, còn có Thái Thượng, thậm chí là nàng, đều có một tia cảm ứng.

Nhưng so sánh mà nói, đều không bằng Toại Nhân, bởi vì Toại Nhân có thân phận Nhân Tổ, dẫn dắt Nhân Tộc, Không Động Ấn nãi là ngày sau Nhân Tộc chí bảo, tự nhiên chưởng khống tại trong tay Nhân Tộc là tốt nhất, hắn cũng là người có cơ duyên cảm ứng lớn nhất. "Không Động Ấn đối với Nhân Tộc ngày sau mà nói, tác dụng xác thực không nhỏ, quan hệ đến Nhân Tộc đại thế, bất quá hiện tại thời

cơ chưa tới, tạm thời không hiển hóa Thiên Cơ mà thôi.

Không Động Ấn có thể nói, liền là Nhân Tộc chí bảo..." "Nàng thân là Nhân Tộc Thánh Mẫu, Thái Thượng tuy nhiên lập Nhân Giáo nhưng không có bao nhiêu quyền trọng, nhưng danh nghĩa rốt cuộc ở đây, ít nhiều có thể cảm thụ mấy phần cảm ứng.

Nhưng Không Động Ấn rốt cuộc là Nhân Tộc chí bảo, đối với Nhân Tộc cơ duyên dẫn động, tự nhiên muốn so với hắn mãnh liệt hơn..." "Đây cũng là nguyên nhân vì sao Toại Nhân là người đầu tiên cảm ứng, cũng so với hắn mãnh liệt hơn, bảo vật này chỉ có rơi vào trong tay Nhân Tộc, mới có thể phát huy ra ưu thế tốt hơn, cho nên, ta trợ giúp Toại Nhân, giúp hắn đoạt được Không Động Ấn..." Thanh Minh nghe vậy, quay đầu, nhìn xem Nữ Oa, mỉm cười mở miệng nói.

Không Động Ấn có thể phế lập Nhân Hoàng, đối với Nhân Tộc ngày sau Nhân Hoàng đại thế mà nói, xác thực có địa vị cử túc khinh trọng, nếu có thể chưởng khống tại trong tay Toại Nhân, vậy có thể mang đến chỗ tốt sẽ càng nhiều.

Giới thì, Nhân Tộc khí vận cùng công đức tăng vọt, có thể phản bộ cho Thánh Mẫu Nữ Oa, giới thì Nữ Oa cũng có thể được mấy phần đề thăng, tuy không nhiều, nhưng tại cảnh giới hiện tại này, dù là một tia, đều thập phần khó được.

Cho nên, có thể đề thăng một tia, đều không thể bỏ lỡ.

Trừ cái đó ra, Toại Nhân Tam Tổ cũng đều là đệ tử của hắn, dạng này, hắn cũng có thể được đề thăng, đã như vậy, kia bảo vật này tự nhiên hắn là chưởng khống tại trong tay Toại Nhân, kết quả lần này, hắn liền thập phần hài lòng.

Nữ Oa nghe vậy, khẽ gật đầu, đã là Nhân Tộc chí bảo, kia xác thực chưởng khống tại trong tay Toại Nhân là tốt nhất, nàng cũng không còn để ý tới việc này nữa.

Thanh Minh ánh mắt nhất chuyển, lần nữa nhìn về phía Hồng Hoang đại địa. ...

Trung Ương đại lục, mỗ xử khu vực bên trong.

Toại Nhân đi trở về một đoạn đường về sau, liền tại một chỗ sơn mạch hạ xuống, sau khi bố hạ phòng hộ, liền bắt đầu tế luyện Không Động Ấn.

Không có về Nhân Tộc Thánh Địa mới tế luyện, đã là lão sư để hắn nhanh một chút tế luyện, kia lúc này cũng không có việc gì, cục thế cũng bình tĩnh, vậy liền trước tại nơi này tế luyện rồi nói sau. "Hi vọng ngày sau Không Động Ấn, thật có thể như lão sư nói, cho Nhân Tộc mang đến càng nhiều tác dụng..." Toại Nhân trong miệng nói một câu về sau, liền dâng lên Toại Nhân Tân Hỏa, sau đó bắt đầu tế luyện.

Tế luyện Không Động Ấn, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, đảo cũng không phải một chuyện dễ dàng, cũng may hắn như nay là Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ tồn tại, lại thêm Toại Nhân Tân Hỏa tương trợ, đảo có thể rút ngắn một số thời gian.

Toại Nhân đem tâm thần chia làm hai, một bên thao khống Toại Nhân Tân Hỏa tế luyện Nhân Tộc chí bảo Không Động Ấn, một bên tham ngộ tu hành 【 Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh 】, tranh thủ sớm ngày tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Hắn thực lực tuy nhiên không tệ, cộng thêm Toại Nhân Cửu Đăng cùng Toại Nhân Hỏa Bả, Toại Nhân Tân Hỏa vân vân thần thông thủ đoạn, không tại dưới bình thường Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nhưng tại lúc này trong Hồng Hoang, tu vi như vậy vẫn là quá yếu.

Muốn tại trong Hồng Hoang có quyền lên tiếng, cần phải không ngừng đề thăng mới được. "Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh, dĩ minh đại đạo..." "Chúng sinh trục đạo, dĩ minh tự thân, dĩ minh thiên địa, dĩ minh đại đạo..." "Đại đạo quy nhất, nhất

giả đạo dã, chúng sinh trục đạo cố trục nhất dã..." Thức hải bên trong, không ngừng quanh quẩn đại đạo chi âm, làm cho Toại Nhân đắm chìm tại tham ngộ trong đó, trong tay hắn cũng đang không ngừng đánh lấy thủ ấn, tế luyện Không Động Ấn, lúc này hai bên nhanh chóng tiến hành. ...

Cứ như vậy, liền lại là ba vạn năm thời gian lặng yên trôi qua. "Bành!" Động phủ nơi Toại Nhân ở, truyền đến một đạo thanh âm thanh tích, sau đó liền thấy một đạo thất thải thần quang lộng lẫy tràn ngập động phủ, một cỗ hạo hãn Tiên Thiên khí tức di mạn ra, ngửi chi tâm thần nhất thanh.

Không chỉ có như thế, sau khi Toại Nhân tế luyện xong Không Động Ấn, Nhân Tộc khí vận lại có sở đề thăng, Không Động Ấn lúc này cũng cùng Nhân Tộc khí vận cột vào một chỗ, có thể mượn nhờ vật này chưởng khống. "Không Động Ấn đã nhiên tế luyện hoàn thành, ta cũng là thời điểm trở về Nhân Tộc..." Toại Nhân nhìn xem Không Động Ấn trong tay, sau đó liền đem thu hồi, lại thu liễm Toại Nhân Tân Hỏa, mỉm cười nói.

Hơn ba vạn năm, tại trong tế luyện, hắn cũng đang không ngừng tham ngộ 【 Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh 】, lúc này tu vi tuy nhiên chưa tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nhưng cũng sẽ không quá xa, dù sao tham ngộ tu hành công pháp, cũng không phải đơn giản như vậy.

Đó dù sao cũng là lão sư truyền xuống, tự nhiên không phải công pháp bình thường có thể đánh đồng.

Lại thêm Nhân Tộc Tiên Thiên Đạo Thể ưu thế, Nhân Tộc khí vận gia thân, tự nhiên sẽ nhanh hơn mấy phần.

Thoại âm rơi xuống, Toại Nhân liền đứng dậy, triệt tiêu phòng hộ kết giới về sau, liền bắt đầu hướng về Nhân Tộc Thánh Địa. ...

Toại Nhân tốn mấy trăm năm thời gian trở về Nhân Tộc Thánh Địa, những năm này, Nhân Tộc cao tầng thực lực có sở đề thăng, mấy vị trưởng lão cùng tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, Hữu Sào Thị cùng Truy Y Thị hai vị Nhân Tổ cự ly Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ nghiệp đã không xa.

Lúc này Nhân Tộc, tính cả Toại Nhân mà nói, cao thủ cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên tổng cộng có bảy vị, Đại La Kim Tiên viên mãn thì có chín vị, về phần Đại La Kim Tiên cảnh giới đệ tử khác, đảo cũng có hơn hai mươi vị chi đa, về phần Đại La Kim Tiên trở xuống đệ tử, thì càng nhiều.

Tiếp cận hai trăm vạn năm, Nhân Tộc Thánh Địa thực lực có thể nói là tiến lên một bậc thang.

Đông Hải chi tân, trong Nhân Tộc Thánh Địa.

Lần này, trừ cao tầng thực lực đề thăng ra, Nhân Tộc chỉnh thể thực lực cũng đang không ngừng tăng lên, số lượng tăng vọt, khiến cho Nhân Tộc Thánh Địa hấp thu đệ tử cũng dần dần tăng nhiều.

Nhân Tộc số lượng tăng vọt, lúc này đã nhiên tiếp cận ngàn tỷ chi số, lúc này Đông Hải chi tân tự nhiên không đủ cư trú, cho nên Nhân Tộc không ngừng khoách trương ra, cùng Yêu Tộc trong Hồng Hoang lại có nhiều chiến hỏa.

Nhưng lúc này Nhân Tộc có thực lực không yếu, lúc này đảo đánh cho Hồng Hoang Yêu Tộc không ngừng bại lui, đoạt được không ít địa bàn, đem phát triển thành Nhân Tộc trú địa, Nhân Tộc phát triển lại đang nhanh chóng tăng lên.

Những đề thăng này, khiến cho Nhân Tộc khí vận lại có sở đề thăng, tuy nhiên chậm chạp, nhưng đều có thể cảm thụ được.

Đặc biệt là Toại Nhân, lúc này chưởng khống Không Động Ấn về

sau, đối với Nhân Tộc khí vận chưởng khống, cũng càng phát ra tinh thâm, mượn dùng khí vận hiệp trợ tu luyện cũng càng thêm dễ dàng, đây cũng là một cái tiện lợi khi thân là Nhân Tổ chưởng khống Nhân Tộc khí vận.

Trừ phi là đại tộc lĩnh đạo giả, hay là một phương đại thế chưởng khống giả mới có chỗ tốt như vậy, mượn dùng khí vận tu luyện.

Tu sĩ bình thường cũng không có chỗ tốt như vậy, cho nên tu hành tự nhiên muốn chậm hơn một chút.

Toại Nhân đem sự tình giao phó một phen về sau, liền tiếp tục tiến đến bế quan. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Chương 132

"Bành!" Một đạo khẽ kêu, đột nhiên từ trong bạch sắc khánh vân của Nữ Oa phát ra, một cỗ nồng đậm khí vận tại trên người nàng xoay quanh, hồi lâu sau, phương mới dần dần bình tức xuống, bị nàng hấp thu, dung nhập vào trong Tam Hoa. "Không Động Ấn đảo cũng xác thực có không ít diệu dụng, lúc này chưởng khống Nhân Tộc khí vận, làm Nhân Tộc chí bảo, lại phản bộ khí vận cho người chưởng khống, ta lần này, cũng xác thực chiếm được mấy phần chỗ tốt..." Nữ Oa đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn xem Thanh Minh cười nói.

Đây là lần thứ nhất đạt được Nhân Tộc khí vận phản bộ, cho nên chỗ tốt sẽ rõ ràng mấy phần, tình huống ngày sau đoán chừng không được như thế.

Bất quá có thể đề thăng từng tia từng tia, tại cảnh giới khó khăn này, dù là hiểu thêm một chút tinh nghĩa, đều là khó được, cho nên Nữ Oa cũng không thèm để ý những cái kia, chỉ cần có chỗ tốt, năng đề thăng là được rồi, nhiều ít không quan trọng.

Hiện tại nàng cũng ẩn ẩn minh bạch, Thanh Minh vì sao để Toại Nhân chấp chưởng Không Động Ấn. "Nhân Tộc ngày sau đại thế, khí vận cùng công đức sẽ tăng mạnh, giới thì, nàng sẽ đạt được chỗ tốt..." Thanh Minh cười nói.

Nữ Oa gật đầu, ánh mắt chuyển đến trong Nhân Tộc. ...

Thời gian vội vàng như nước chảy, trong chớp mắt, liền lại là mười Nguyên hội.

Thời gian hơn trăm vạn năm đối với Hồng Hoang, xác thực không tính là gì, đặc biệt là hiện tại chỉnh thể thực lực không ngừng tăng lên, liền càng thêm không tính là gì, thời gian không ít đại năng bế quan

cũng đều như thế.

Hơn trăm vạn năm, không ít đại năng cùng tu sĩ trong Hồng Hoang, xác thực đạt được tiến triển không nhỏ.

Hóa hình mà ra, cảnh giới tu vi đề thăng, những cái này đều đếm không hết, có một số tùy theo thiên địa diễn biến hoàn thiện, tại khi chưa hóa hình liền đã được chỗ tốt, tức sắp hóa hình mà ra.

Những chuyện này, đều khiến cho hiện tại Hồng Hoang đại lục, trở nên càng phát ra tốt đẹp.

Lúc này, vô số tu sĩ, sinh linh cùng đại năng xuất quan, Hồng Hoang bình tĩnh lần nữa "náo nhiệt" lên.

Vu Tộc những năm này, đối với đại trận chưởng khống đã nhiên đề thăng không ít, các bộ lạc tiến triển đảo cũng không tệ, thực lực đang vững bước tăng lên, Vu Tộc khí vận diệc đang chậm rãi tăng lên.

Trừ cái đó ra, bởi vì một bộ phận Nhân Tộc lưu tại nơi này cùng Vu Tộc Hậu Thổ bộ lạc đi được khá gần, thậm chí có người cùng Vu liên nhân, Đại Vu Hậu Nghệ cùng Nhân Tộc Thường Nga liền là như thế.

Hai tộc dung hợp, lúc này song phương khí vận đều có mấy phần đề thăng.

Đây cũng là nguyên nhân hiện tại Vu Tộc trừ Hậu Thổ bộ lạc ra, các bộ lạc khác đối với Nhân Tộc hữu hảo.

Trước đó tình huống là Vu Tộc không tìm Nhân Tộc phiền phức là tốt rồi, nói gì hữu hảo?

Hiện tại khác biệt, bọn hắn đối với Nhân Tộc hữu hảo.

Nhân Tộc có chỗ tốt, lại có hậu đài, không đi cùng Nhân Tộc có mâu thuẫn là được rồi, cái khác, đảo cũng không cần để ý quá nhiều.

Vu Tộc những năm này có sở đề thăng, Nhân Tộc tự nhiên cũng vững bước tăng lên không ít, Nhân Tộc Thánh Địa chỉnh thể thực lực, lúc này Thái Thượng đều không cách nào thấy rõ, bởi vì có đại trận thủ hộ, dưới sự che giấu của Thiên Cơ, Thái Thượng đều không nhìn được.

Đảo cũng kỳ quái, Nhân Tộc Thánh Địa tòa đại trận kia tột cùng từ đâu tới, cư nhiên khủng bố như thế, ngay cả Thánh Nhân thủ đoạn đều khó mà khuy tham.

Suy đi nghĩ lại, hẳn cảm thấy, hẳn là Đạo Quân ban thưởng cho Toại Nhân, sau đó bố hạ, những năm này vẫn luôn tại đề thăng uy lực đại trận, thục tất đại trận, cho nên lúc này mới có thể có uy năng này.

Có thể ngăn cách Thánh Nhân khuy tham, Thái Thượng trong lòng cũng pha lo ngại chấn kinh, đối với trận này, đảo cũng pha lo ngại hiếu kỳ.

Nhân Tộc hiện tại cũng không rảnh để ý tới, dưới sự dẫn dắt của Toại Nhân Tam Tổ cùng mấy vị trưởng lão những năm này, Nhân Tộc Thánh Địa phát triển, Nhân Tộc chỉnh thể thực lực phát triển, lại có đem bộ phận Yêu Tộc làm đối tượng ma lệ, lúc này Nhân Tộc càng phát ra cường hãn.

Tại Nhân Tộc Thánh Địa không ngừng truyền bá tu hành chi pháp, một số Nhân Tộc bộ lạc đoạn tuyệt truyền thừa, lại dần dần phát triển lên, lần nữa tu hành Thánh Địa chi pháp.

Trừ cái đó ra, Thái Thượng truyền xuống công pháp diệc có Nhân Tộc tu hành.

Hai loại tu hành chi pháp tại trong Nhân Tộc khuếch tán, Nhân Tộc các phương diện thực lực đều đang vững bước đề thăng, ngày sau thực lực sẽ càng thêm cường hãn.

Lần này trừ Nhân Tộc, Vu Tộc ra, Ngũ Thánh tại phương diện giáo đạo môn hạ, cũng pha hữu kiến thụ.

Môn hạ đệ tử tiến triển đều không tệ, lần này cũng dần dần bị Ngũ Thánh đuổi đi vào trong Hồng Hoang lịch luyện.

Trong các giáo, chỉ có một vị tồn tại đặc thù, Nhiên Đăng đạo nhân lúc này tu vi cao nhất, một chân đã bước vào trung kỳ, nhưng thân phận đặc thù, đảo cũng không thể tính ở bên trong.

Cho nên, trừ Nhiên Đăng ra, nhanh nhất, liền là Huyền Đô, những người khác, đều không bằng vị thân truyền đệ tử này của Thái Thượng.

Bất quá lần này có tiến triển không nhỏ, đã nhiên thập phần thỏa mãn, tin tưởng phía sau sẽ còn đề thăng. ...

Hơn trăm vạn năm, Yêu Tộc phát triển đảo cũng nhanh hơn không ít, thu nạp một bộ phận tán tu, Yêu Tộc lúc này thực lực, tại trong thời gian hơn trăm vạn năm, xác thực tăng lên không ít.

Trừ cái đó ra, Thiên Hậu Hi Hòa tại trong Thái Dương Tinh sinh hạ mười con tiểu Kim Ô, diệc là tin tức tốt của Yêu Tộc hơn trăm vạn năm nay, dù sao Thiên Đế có dòng dõi về sau, đối với Yêu Tộc ngày sau phát triển, diệc có chỗ tốt.

Mười con Kim Ô vẫn luôn lưu tại trong Thái Dương Tinh tu hành, tuy nhiên hướng tới thế giới ngoài Thái Dương Tinh, nhưng nhiếp vu uy nghiêm của Đế Tuấn cùng Hi Hòa, đành phải tại đây tu hành, cũng hi vọng có một ngày có thể đi ra ngoài.

Hi vọng, đều ký thác tại trên thân Đại thái tử, hắn đã là Kim Tiên viên mãn, chỉ cần đạt tới Thái Ất Kim Tiên, liền có thể phá đi cấm chế Đế Tuấn lưu lại, bởi vì Đế Tuấn từng nói, không đạt Thái Ất Kim Tiên không thể đi ra ngoài.

Như nay đại ca tu vi sắp thành, các Kim Ô khác đều ký thác hi vọng tại trên người hắn, giới thì liền có thể tiến về thế giới ngoài Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn đối với sự tình Thái Dương Tinh, tạm thời tự nhiên không có để ý quá nhiều, những năm này, hắn vẫn luôn cùng Yêu Tộc cao tầng diễn luyện Yêu Tộc đại trận, đại trận uy thế đang không ngừng tăng lên.

Đây cũng là tin tức tốt thứ ba đối với Yêu Tộc những năm này.

Nhưng Đế Tuấn trong lòng biết được, Yêu Tộc tại tiến bộ, tại đề thăng, Vu Tộc, cũng đồng dạng không có lạc hậu.

Cho nên, Yêu Tộc nhất định phải đề thăng, lại đề thăng mới được.

Chỉ có như thế, Yêu Tộc ngày sau, mới có thể chưởng khống một đường sinh cơ kia, một lần hành động đăng đỉnh! ...

Hỗn Độn thế giới, trong khu vực Hồng Hoang Thiên Đạo sức mạnh ảnh hưởng xa nhất.

Một tòa cung điện tản ra tử sắc quang mang nhàn nhạt tọa lạc tại đây, chính là Tử Tiêu Cung của Hợp Đạo Hồng Quân đạo nhân.

Lúc này, trong đại điện Tử Tiêu Cung. "Ân?!" Tọa tại trên cửu tầng vân đài, Hồng Quân đạo nhân lông mày khẽ nhíu một cái, toàn tức chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn về một cái phương hướng, trong mắt một đạo dị sắc lóe lên, toàn tức thầm tự thôi diễn. "Như thế xem ra, dưới quỹ tích vận hành của Thiên Đạo, Vu Yêu nhị tộc, đảo sắp xuống dốc a!" Hồi lâu sau, Hồng Quân đạo nhân thu hồi tay, ánh mắt u u, mạc danh nan trắc, nhìn về mỗ xử phương hướng một cái, lại nhìn về phía Hồng Hoang đại lục, nhìn về phía Vu Yêu nhị tộc, trong miệng khẽ thở dài một tiếng nói.

Vu Yêu nhị tộc nãi là nhân vật chính của một phương lượng kiếp,

một khi lượng kiếp bộc phát, Vu Yêu nhị tộc tự nhiên đứng mũi chịu sào, tất định tại trong một phương lượng kiếp bắt đầu xuống dốc, như cùng tam tộc tích nhật (ngày xưa) đồng dạng.

Bất quá Vu Yêu nhị tộc rốt cuộc so với viễn cổ tam tộc cường hãn hơn không ít, muốn xuống dốc như vậy, tại trước khi lượng kiếp giáng lâm, phải làm trước một bước, sau đó liền sẽ mở ra con đường lượng kiếp, con đường xuống dốc.

Vu Yêu nhị tộc tại phương lượng kiếp này, rốt cuộc có chút biến số, cũng sẽ không thật sự như tam tộc, ba vị tộc trưởng hiện tại chưa về, chính là Vu Yêu nhị tộc biến số, đủ để chèo chống hai tộc cao tầng không vẫn lạc.

Nhưng có còn biến số nào khác hay không, Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng không biết, dù sao sự tình chưa biết, biến số rất lớn. "Bất quá hơn một vạn Nguyên hội, liền muốn mở ra một con đường, đảo cũng nhanh..." Hồng Quân đạo nhân nhìn thoáng qua Vu Yêu nhị tộc, trong miệng chậm rãi nói.

Hiện tại Hồng Hoang diễn hóa thời gian một lượng kiếp, bất quá tiếp cận hai vạn Nguyên hội thời gian, đảo cũng không dài, dù sao lượng kiếp hoàn chỉnh thời gian, có tới năm vạn Nguyên hội, hiện tại mới hơn một vạn, xác thực không dài.

Tuy hiện tại bắt đầu, cự ly một lượng kiếp bộc phát còn thời gian rất dài, nhưng lúc này bắt đầu, liền cũng chú định sự tình phía sau.

Nhanh như vậy liền bắt đầu, rốt cuộc cùng tam tộc tích nhật không giống nhau. "Sau một lượng kiếp, Vu Yêu nhị tộc tương một lạc, giới thì Hồng Hoang tân lượng kiếp, nhân vật chính lại là ai?" Hồng Quân đạo nhân ánh mắt tại trong Hồng Hoang chậm rãi quét qua, cuối cùng dừng lại tại trên Đông Hải chi tân, lông mày hơi nhíu, có chút không xác định nói: "Chẳng lẽ, sẽ là Nhân Tộc quật khởi?"

Đối với sự tình Nhân Tộc, hắn đảo cũng biết được, trong quỹ tích vận hành của Thiên Đạo, Nhân Tộc xác thực có dấu hiệu hưng thịnh, nhưng trở thành nhân vật chính, từ lúc này nhìn xem, đảo cũng không có khả năng này.

Bất quá sau khi Vu Yêu hai tộc xuống dốc, trong Hồng Hoang, cũng chỉ có Nhân Tộc có thực lực này, dù sao thời điểm đó, Nhân Tộc sẽ phát triển không ít, so với Vu Yêu tích nhật khi vừa quật khởi, đảo cũng chỉ mạnh không yếu.

Cho nên, nếu hỏi sau khi Vu Yêu nhị tộc xuống dốc, ai sẽ là nhân vật chính, Nhân Tộc đảo có cái khả năng tính này. "Hoặc là, thật có khả năng, bất quá hậu tục như thế nào, sau này hãy nói, hiện tại bắt đầu, nãi là sự tình Vu Yêu, giữa hai tộc, cũng là thời điểm bắt đầu đi lên con đường kia..." Hồng Quân đạo nhân trong miệng nhàn nhạt nói, đôi mắt khẽ híp, một đạo tinh mang lóe lên.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện. "Vu Yêu khí vận đang thịnh, đã đến lúc phải làm chút gì đó..." Hồng Quân Đạo Nhân nhàn nhạt nói, lập tức vung tay lên, năm đạo kim quang đi vào hư không, biến mất không thấy.

Làm xong hết thảy, Hồng Quân Đạo Nhân chậm rãi đứng dậy, rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về phía Hồng Hoang.

Tuy không có đại sự thì không thể khinh xuất, nhưng lúc này vị tồn tại kia đang chăm chú nhìn vào, việc này lại không bị vị đó phát hiện, cũng không can dự Hồng Hoang đại thế, chuyến này đi, chẳng qua là tìm Thanh Minh mà thôi.

Đối với chuyện này, Thiên Đạo tự nhiên cũng sẽ không đi để ý tới.

Tuy rằng hợp đạo, nhưng không phải thời thời khắc khắc đều ở trong Thiên Đạo, hợp đạo khiến tu vi thượng hạn thụ chế, mất đi một chút tự do cũng như chịu Thiên Đạo ảnh hưởng không nhỏ, nhưng cái

khác đảo cũng tốt.

Mấy trăm vạn năm, ngẫu nhiên đi Hồng Hoang một lần, tự do cá nhân vẫn phải có.

Huống chi, Thanh Minh lại là một bộ phận của Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Nhân đi tới nơi đó, Thiên Đạo tự nhiên cũng sẽ không ngăn trở.

Tốc độ cực nhanh, chưa đến trăm năm, đã tới bên ngoài Hồng Hoang.

Nhìn thoáng qua một cái, liền trực tiếp độn vào trong đó. ...

Vô Lượng sơn đỉnh. "Hưu!" Một đạo tử quang lóe lên, lập tức liền thấy một đạo thân ảnh đứng ở trên đỉnh núi, nhìn qua Hỗn Nguyên Cung, trên mặt lộ ra một nụ cười. "Đạo hữu mời vào cung một lần!" Đúng lúc này, thanh âm thanh lãng của Thanh Minh vang lên giữa thiên địa.

Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, khẽ gật đầu, một bước bước ra, khi xuất hiện lần nữa, dĩ nhiên đã ở trên đại điện.

Thanh Minh tọa trấn Hỗn Nguyên Cung, cho nên đại trận cũng không mở ra, cửa cung cũng mở rộng, nếu không thì, Hồng Quân Đạo Nhân dù hợp đạo, cũng không làm được việc trực tiếp tiến vào Hỗn Nguyên Cung.

Đó chính là Hồng Mông đại trận, hơn nữa còn có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Cung.

Dưới sự chồng chất song trọng như vậy, Hồng Quân Đạo Nhân cũng không thể trực tiếp tiến vào trong cung, lúc này cũng là do Thanh Minh không có mở ra thủ đoạn phòng ngự, cho nên mới có thể làm được như thế.

Hồng Quân Đạo Nhân tiến vào Hỗn Nguyên Cung, nhìn thấy trong

đại điện, Thanh Minh cùng Nữ Oa đang ngồi bên bàn, cười cười, đi thẳng tới trước bàn, hướng về phía phu thê hai người chắp tay nói: "Gặp qua Thanh Minh đạo hữu, Nữ Oa đạo hữu!" Với Thanh Minh, đó tự nhiên không cần nói, cảnh giới tu vi ở trên ông, thân phận càng không bình thường, lại từng trợ giúp ông thành thánh, ông luôn có phần tôn kính Thanh Minh, tuy rằng ngang hàng, nhưng lễ số vẫn luôn đầy đủ.

Còn về Nữ Oa, trước đây tuy rằng thấp hơn một bậc, nhưng hiện tại thân phận đã không bình thường, Thánh Nhân trung kỳ, chỉ riêng cảnh giới tu vi này, tuy rằng có thể để ông gọi một tiếng đạo hữu, nhưng muốn bao nhiêu lễ số, đó là không quá khả năng.

Dù sao thân phận và tu vi của ông đều ở trên Nữ Oa.

Nhưng trừ thân phận Thánh Nhân ra, nàng còn là thê tử của Thanh Minh Đạo Quân, thân phận như vậy, đi ra ngoài lại càng không bình thường.

Chương 133

Đạo Tổ lúc này thi lễ, đảo làm cho Nữ Oa có chút thụ sủng nhược kinh, không nghĩ tới Đạo Tổ cư nhiên đa lễ như thế.

Nhưng trong lòng nàng hiểu rõ, đây cũng là do quan hệ với phu quân nhà mình, nếu không thì Đạo Tổ cũng sẽ không như thế.

Nhìn Thanh Minh bên cạnh, trên mặt nàng lộ ra nụ cười tuyệt mỹ. "Đạo Tổ!" Nữ Oa quay đầu, cũng chắp tay đáp lễ.

Nữ Oa đảo cũng không có thất lễ, vẫn như cũ xưng hô là Đạo Tổ. "Đạo hữu, mời!" Thanh Minh làm một cái thủ thế mời, ra ý bảo Hồng Quân Đạo Nhân ngồi xuống.

Hồng Quân Đạo Nhân thấy thế, cười cười, liền ngồi xuống, nhìn linh quả Hoàng Trung Lý trên ngọc bàn trước người, cùng với Ngộ Đạo Trà trước mặt, cười nói: "Đảo cũng đã lâu chưa được thưởng thức hai loại linh vật này tại chỗ của đạo hữu..." "Mời!" Thanh Minh cười cười, vung tay lên, một quả Hoàng Trung Lý huyền phù ở trước người, lập tức lại bắt đầu pha trà.

Hồng Quân Đạo Nhân mỗi lần đều quan sát đại đạo pháp tắc cùng quỹ tích vận hành trong động tác của Thanh Minh, đại đạo chi ý giữa mỗi cử chỉ đều thể hiện tình huống cảnh giới bản thân, có thể mượn cơ hội này hiểu rõ tiến triển của Thanh Minh.

Đại đạo pháp tắc cùng đại đạo chân ý của Thanh Minh lúc này dĩ nhiên đã tiếp cận địa bộ đại đạo chí giản, phản phác quy chân, hiển nhiên là dấu hiệu bản thân đại đạo sắp viên mãn, tiến triển không có vượt quá dự liệu quá nhiều, sau khi khẽ chấn kinh, liền khôi phục bình thường.

Thu hồi ánh mắt, tiếp lấy Hoàng Trung Lý, ông liền bắt đầu

thưởng thức linh quả đã lâu chưa dùng, đây là cực phẩm Tiên Thiên linh căn linh quả, tuy rằng công hiệu đối với ông vô dụng, nhưng hương vị là đỉnh cấp.

Lúc này ăn vào, vẫn như cũ giống hệt trong ký ức.

Lập tức, lại đem Ngộ Đạo Trà trước mặt uống một hơi cạn sạch.

Nữ Oa nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, tình huống này đảo cũng giống Hậu Thổ muội muội lúc trước, đã lâu chưa thưởng thức Hoàng Trung Lý và Ngộ Đạo Trà, hương vị kia quả thật có chút nhớ mong, lần nữa nhấm nháp, hết thảy mới thỏa mãn.

Tình huống này không quan hệ với tu vi, không quan hệ với thân phận, chỉ quan hệ với hương vị của linh quả, linh diệp.

Nữ Oa mỉm cười, khẽ nhấp một ngụm Ngộ Đạo Trà, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, chuyến này đến đây, hẳn là không chỉ đơn giản vì thưởng thức Hoàng Trung Lý và Ngộ Đạo Trà, hẳn là còn có chuyện khác.

Nhìn thần sắc thản nhiên tự nhược của phu quân nhà mình, cùng với đôi mắt nhìn thấu hết thảy thiên cơ kia, dường như đã hiểu rõ sự tình chuyến này của Hồng Quân Đạo Tổ, tuy rằng nàng không rõ ràng, nhưng tin tưởng tiếp theo sẽ đi vào chủ đề. "Đạo hữu chuyến này, là vì tin tức dưới quỹ tích vận hành của Thiên Đạo?" Quả nhiên, sau khi Thanh Minh buông chén trà trong tay xuống, liền nhìn Hồng Quân Đạo Nhân hỏi, mở ra chủ đề mà Nữ Oa quan tâm. "Đạo hữu nói không sai, bần đạo chuyến này, chính là vì việc này." Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu nói. "Dưới quỹ tích vận hành của Thiên Đạo, Vu Yêu nhị tộc trong sự diễn hóa của Lượng Kiếp này đáng phải xuống dốc, lui ra khỏi thân phận nhân vật chính của Lượng Kiếp, nhân vật chính của thiên địa, tuy rằng không đến mức luân lạc như viễn cổ tam tộc, nhưng cũng sẽ không thể trở thành nhân vật chính nữa..." Những tin

tức này, kỳ thật không chỉ Hồng Quân Đạo Nhân thấy được, hiểu rõ, Thanh Minh tự nhiên cũng rõ ràng, bất quá thân phận của hắn có thể hiểu rõ nhiều hơn so với Hồng Quân Đạo Nhân, sự tình quỹ tích Hồng Hoang nguyên bản, hắn đều rõ ràng.

Cho nên, không cần Hồng Quân Đạo Nhân mở miệng, hắn đều đã biết. "Cho nên, đạo hữu định an bài tiếp theo làm hao tổn khí vận Vu Yêu nhị tộc, mở ra một con đường?" Thanh Minh hỏi. "Xác thực như thế!" Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu.

Đại thế dưới quỹ tích vận hành của Thiên Đạo không thể thay đổi, Thanh Minh cũng không thể thay đổi, đại thế muốn nghịch thiên cải mệnh, trừ phi đem Thiên Đạo diệt đi, nếu không, kết quả cuối cùng vẫn sẽ như vậy.

Nhưng diệt Thiên Đạo, đừng nói Hồng Quân Đạo Nhân, Thanh Minh cũng sẽ không làm.

Cho nên, đại thế của Vu Yêu nhị tộc, xác thực đã định ra như thế.

Bất quá Thanh Minh không sửa đại thế, tiểu thế tự nhiên có thể sửa, đến lúc đó, Vu tộc chỉ cần lui ra khỏi vị trí kia mà thôi, đảo cũng sẽ không có vấn đề quá lớn.

Sớm ngày lui ra, cũng tốt hơn là cứ chiếm giữ vị trí đó, đến lúc đó sẽ chiết tổn càng nhiều, đối với Vu tộc sẽ là được không bù mất.

Cho nên, rời khỏi vị trí nhân vật chính Lượng Kiếp, nhân vật chính thiên địa cũng là một lựa chọn không tồi.

Chiết tổn một bộ phận lực lượng, nhưng Thập Nhị Tổ Vu vẫn còn, kết quả như vậy là không tồi, tin tưởng Hậu Thổ cũng sẽ tiếp nhận.

Như vậy Vu tộc ngược lại có thể phát triển tốt hơn, ngày sau ngược lại có thu hoạch bất ngờ.

Nữ Oa nhìn bọn họ thảo luận, tuy rằng trong lòng có phần chấn kinh với chủ đề này, nhưng hai vị tồn tại đỉnh tiêm lúc này nói, tự nhiên đều có an bài riêng, đảo cũng không cần đi để ý tới quá nhiều, tinh tế hiểu rõ việc này là được. "Dưới Lượng Kiếp lần này, Vu Yêu nhị tộc đều có biến số, sau Lượng Kiếp, hẳn là cũng sẽ không mất đi quá nhiều, mất đi vị trí nhân vật chính Lượng Kiếp, nhân vật chính thiên địa đổi lấy bảo tồn một chút thực lực, đối với bọn họ, đảo cũng không tồi..." Thanh Minh chậm rãi nói, so với diệt tộc, một cái vị trí thì tính là gì?

Vu Yêu nhị tộc tự nhiên rõ ràng, muốn chân chính mạt sát đối phương cũng không dễ dàng như vậy, Hậu Thổ chứng đạo, vậy phải cam đoan đối phương không có tồn tại Chứng Đạo Cảnh, dù sao Đế Tuấn đang đánh sâu vào Hỗn Nguyên chi cảnh, hiện tại không thành công, Lượng Kiếp buông xuống mới có cơ hội.

Nhưng dù cuối cùng thắng, Ngũ Thánh sợ cũng sẽ không nhìn Vu tộc chấp chưởng Hồng Hoang, bởi vì sau Lượng Kiếp, chủng tộc của Lượng Kiếp trước muốn chấp chưởng Hồng Hoang của Lượng Kiếp mới, Ngũ Thánh tự nhiên sẽ không đáp ứng.

Cho nên, vô luận tình huống quỹ tích vận hành của Thiên Đạo thế nào, Ngũ Thánh đều sẽ không để Vu Yêu chiếm cứ vị trí nhân vật chính thiên địa nữa.

Đến lúc đó, trước tiên bình ổn Lượng Kiếp là tốt nhất, còn lại, Thanh Minh tin tưởng bọn họ sẽ lựa chọn tốt. "Đạo hữu, sau Lượng Kiếp, Vu Yêu nhị tộc vẫn lạc, vị trí nhân vật chính thiên địa, nên do ai ngồi?" Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh, mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Thanh Minh không trả lời, ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc.

Thấy thế, không chỉ Hồng Quân Đạo Nhân, ngay cả Nữ Oa lúc này

đôi mày thanh tú cũng nhíu lại.

Nhân tộc?!

Cư nhiên là Nhân tộc?

Việc này Nữ Oa Thánh Mẫu đều cảm thấy có phần chấn kinh, Nhân tộc chỉ là một giới Hậu Thiên chủng tộc, tuy nàng cảm thấy Nhân tộc tiềm lực không nhỏ, phía sau thực lực cũng sẽ tăng lên không ít, nhưng vị trí nhân vật chính thiên địa, đảo là chưa từng nghĩ tới.

Nhưng nhìn thần sắc phu quân nhà mình, vị trí này, Nhân tộc hẳn là không chạy thoát, sau Vu Yêu, Lượng Kiếp mới, đó là thiên hạ của Nhân tộc.

Tuy rằng trong lòng chấn kinh, nhưng Nữ Oa đồng thời cũng cảm thấy vui vẻ, chủng tộc do mình sáng tạo có thể đi đến bước kia, Thánh Mẫu tự nhiên là vui vẻ.

Xem ra phía sau, đúng như phu quân định ra.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân lúc này thần sắc có chút kinh ngạc, mi đầu khóa chặt, mỉm cười nói: "Đạo hữu lúc này không cần rối rắm việc này, phải hay không, ngày sau Thiên Đạo vận hành, dưới thiên địa diễn biến, tự có hết thảy quyết đoán.

Đến lúc đó, hết thảy sự tình an bài tự nhiên có duyên quả, lúc này đảo không cần để ý tới quá nhiều." Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu, nếu Thanh Minh đã nói như thế, vậy liền hảo hảo nhìn xem tình huống phía sau.

Cuối cùng thật sự là Nhân tộc, vậy cũng sẽ không có chấn kinh ngoài ý muốn, cũng nằm trong dự liệu.

Nếu không phải Nhân tộc, vậy cũng sẽ không ngoài ý muốn, dù

sao trước đó đã có cách nói này.

Cho nên, việc này rốt cuộc phải hay không, phía sau rửa mắt mà đợi là được, thời gian sẽ chứng minh hết thảy. "Việc này nếu đạo hữu không có dị nghị, vậy bần đạo liền định ra như thế..." Hồng Quân Đạo Nhân nói. "Dưới Thiên Đạo đại thế, quỹ tích vận hành đã thành, ta cũng vô pháp thay đổi, có dị nghị cũng vô dụng..." Thanh Minh cười cười nói, tuy rằng nói lời nói đùa, nhưng sự thật xác thực như thế. "Nếu như thế, vậy bần đạo liền không đậu lại, hiện tại liền đi an bài sự tình tiếp theo..." Hồng Quân Đạo Nhân đứng dậy, hướng về phía Thanh Minh cùng Nữ Oa chắp tay nói: "Cáo từ!" Thanh âm rơi xuống, đảo mắt đã mất đi thân ảnh Hồng Quân Đạo Nhân. ...

Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư điện thượng.

Nữ Oa nhìn Hồng Quân Đạo Nhân rời đi, lập tức ánh mắt xoay chuyển, rơi vào trên người Thanh Minh, mở miệng hỏi: "Phu quân, Nhân tộc, đương nhiên có khả năng vấn đỉnh vị trí nhân vật chính thiên địa sao?" "Thiên Địa Nhân tam đạo từ khi thiên địa đản sinh liền vẫn luôn tồn tại, Thiên Đạo đi đầu thành hình, sau Hung Thú Lượng Kiếp, Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo chưởng khống Hồng Hoang đại lục, còn Nhân Đạo và Địa Đạo, tuy rằng tồn tại giữa thiên địa, nhưng lại không thể chỉnh lý thành hình..." "Nhân tộc, tuy rằng chỉ là một vòng quan trọng của 'Nhân Đạo', nhưng Nhân tộc làm một vòng quan trọng của Nhân Đạo, liền có thể làm đại biểu cho Nhân Đạo, Hồng Hoang chúng sinh, vô số sinh linh trong thời không trường hà, vận mệnh trường hà đều thuộc về Nhân Đạo, nhưng Nhân tộc xác thực là một vòng quan trọng nhất trong đó." "Cũng chính vì như thế, nếu có chủng tộc muốn trở thành nhân vật chính thiên địa, như vậy sau Vu Yêu, liền là Nhân tộc, đây cũng là tiêu chí Nhân Đạo quật khởi, cũng là con đường Nhân tộc quật khởi...

Còn về Địa Đạo, chưa đến lúc, đợi thời cơ, tự sẽ xuất hiện..."

Thanh Minh nhìn thoáng qua Hồng Hoang đại địa, lập tức dời ánh mắt, rơi vào trên người Nữ Oa, trong miệng chậm rãi nói.

Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu, Thanh Minh nói nàng đều rõ ràng, nếu là như thế, vậy tự nhiên là tốt nhất, dù sao Nhân tộc là do nàng sáng tạo, cho nên Nhân tộc vấn đỉnh vị trí nhân vật chính thiên địa, như vậy đối với nàng, cũng có chút chỗ tốt.

Bất quá rốt cuộc có thể thành hay không, phải xem diễn biến phía sau. "Phu quân, nếu Vu Yêu bại lạc, vậy Hậu Thổ muội muội..." Nữ Oa nhíu mày, mở miệng hỏi, lời nói chưa trọn vẹn, liền không tiếp tục.

Thanh Minh hiểu rõ ý trong lời nói, chậm rãi mở miệng nói: "Không sao, Vu tộc đến lúc đó chỉ cần lui ra khỏi vị trí nhân vật chính thiên địa là được, còn về Thập Nhị Tổ Vu, Hậu Thổ, đều không có ảnh hưởng...

Vu tộc không ngồi vị trí nhân vật chính thiên địa, nhưng cũng có thể tiếp tục phát triển, trong Hồng Hoang, cũng không đơn giản chỉ một cái Nhân tộc là đủ, Hồng Hoang đa dạng hóa, chủng tộc đa dạng hóa, cũng không phải chỉ có Nhân tộc." Nữ Oa gật đầu, nếu như thế, vậy không cần lo lắng, chỉ cần trung cao tầng Vu tộc còn, hoặc là Thập Nhị Tổ Vu còn, như vậy đối với Vu tộc, cái gì cũng không mất.

Lượng Kiếp buông xuống, trừ bỏ Thánh Nhân cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra, ai có thể may mắn thoát khỏi?

Chỉ có thể nhập kiếp tìm kiếm một đường sinh cơ, chỉ có nắm giữ một đường sinh cơ, mới có thể bình an vô sự trong Lượng Kiếp.

Nếu không thì, trong Lượng Kiếp sẽ chịu ảnh hưởng của kiếp khí và sát cơ, sát khí, thiên nhân ngũ suy, Đại Đạo xuất hiện dấu hiệu sụp đổ.

Cho nên, dưới Lượng Kiếp, chúng sinh đều ở trong kiếp.

Xem ai trên người nhân quả nghiệp lực nhỏ, ai sẽ tương đối dễ dàng vượt qua.

Nếu không thì, thật sự rất khó.

Cho nên, khi Lượng Kiếp buông xuống, Vu Yêu cũng sẽ hao tổn không ít lực lượng, nếu Thanh Minh không thay đổi một chút sự tình, không chừng Thập Nhị Tổ Vu đều sẽ vẫn lạc trong đó.

Như vậy lui ra khỏi vị trí nhân vật chính thiên địa, Nữ Oa đều khó có thể tiếp nhận, dù sao quan hệ với Hậu Thổ và Huyền Minh không tồi, cũng không muốn nhìn thấy kết cục như vậy.

Cho nên, Thanh Minh làm như thế, chính là kết quả tốt nhất, chiết tổn một chút tầng dưới chót, mất đi vị trí nhân vật chính thiên địa, nhưng bảo toàn hết thảy căn cơ, kết quả như vậy, có gì không thỏa mãn?

Dù sao dưới Lượng Kiếp, dưới Thiên Đạo vận hành, đại thế như thế, không thể thay đổi, trừ phi mạnh hơn Thiên Đạo, trực tiếp mạt sát Thiên Đạo mới có thể thay đổi.

Nếu không thì, vẫn luôn sẽ bị Thiên Đạo nhìn chằm chằm, đến lúc đó kết cục sợ càng thêm khủng bố, sợ là không toàn bộ vẫn lạc cũng không sai biệt lắm.

Cho nên, an bài kết quả như thế, chính là kết quả tốt nhất.

Mất đi một chút tầng dưới chót và vị trí nhân vật chính thiên địa, đảo cũng không sao, ngày sau tái phát triển, vẫn như cũ là có thể.

Thời đại này, không có khả năng chân chính thống ngự Hồng Hoang, Yêu tộc làm không được, Vu tộc đồng dạng làm không được.

Ngũ Thánh không cho phép bất cứ bộ tộc nào thống ngự Hồng

Hoang, Ngũ Thánh khi chưa thành thánh, Vu Yêu nhị tộc thế đại, năm vị còn nể mặt hai tộc.

Nhưng sau khi thành thánh, Vu Yêu nhị tộc trong mắt bọn họ xác thực không tính là gì.

Vu Yêu nhị tộc muốn thống ngự Hồng Hoang, trong mắt bọn họ, đó là si nhân nằm mộng, chuyện không có khả năng.

Nếu như thế, vô pháp thống ngự Hồng Hoang, vậy Vu tộc ngồi vị trí nhân vật chính thiên địa cũng vô dụng, như vậy chỉ sẽ rước lấy tai họa mà thôi, không bằng tại phương Lượng Kiếp này nhất cử bỏ qua, Lượng Kiếp sau bắt đầu, lại bắt đầu phát triển đến địa bộ mới.

Nữ Oa trong lòng ý niệm ngàn chuyển, cẩn thận ngẫm lại, liền là như thế.

Thanh Minh an bài như thế, đảo cũng cảm thấy không tồi, ngày sau liền án theo như thế làm việc. "Phu quân, Đạo Quân bắt đầu làm hao tổn khí vận Vu Yêu nhị tộc, nên do ai chấp hành?" Nữ Oa hỏi. "Nên do ai, xem Ngũ Thánh quyết định ai ra tay, chúng ta tĩnh xem là được, hiện tại, chưa đến lúc..." Thanh Minh đôi mắt thâm thúy, hoảng như Chu Thiên tinh thần đại hải, lướt qua điểm điểm tinh mang, nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, trong miệng chậm rãi nói.

Nghe vậy, Nữ Oa khẽ gật đầu, ánh mắt cũng chuyển dời vào trong Hồng Hoang.

Chương 134

...

Hồng Hoang, Thủ Dương sơn, Bát Cảnh Cung.

Trên đại điện.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh tề tụ tại đây, lúc này ngồi đối diện, Tam Thanh một bên, Tây Phương Nhị Thánh một bên khác, nhìn nhau không nói gì, nơi này bình tĩnh đến đáng sợ.

Thái Thượng nhìn Nguyên Thủy, Thông Thiên cùng Tây Phương Nhị Thánh, thật lâu sau, chậm rãi mở miệng nói: "Chuyến này triệu tập tại đây, chi tiết cùng tình huống trong đó, tất cả mọi người cũng rõ ràng, bần đạo liền không nói lại nữa, nói thẳng đi, nên là ai ra tay?" Thái Thượng cùng Ngũ Thánh dĩ nhiên đã nhận được tin tức từ lão sư Hồng Quân Đạo Tổ, hiện tại trong Thiên Đạo vận hành, không có một cái địa bộ rõ ràng, nhưng lão sư nếu đã bắt đầu truyền tin, như vậy Thiên Đạo đại thế liền cần thiết phải làm.

Làm Thiên Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo đại thế thúc đẩy cùng duy hộ, tự nhiên phải làm.

Nhưng hiện tại vấn đề là, nên do ai làm?

Phải biết rằng, hiện tại châm ngòi Vu Yêu, làm hao tổn khí vận, làm không tốt sẽ hao tổn một chút khí vận của bản thân, tuy rằng Vu Yêu không có biện pháp gì, nhưng cũng sẽ bị ghi hận.

Cho nên, lúc này nên do ai ra tay, liền khó định ra. "Tam vị đạo hữu nãi là lão sư thân truyền đệ tử, việc này, ta cảm thấy, hẳn là tam vị đạo hữu làm là tốt nhất..." Tiếp Dẫn trong tay nhẹ nhàng lần tràng hạt, ánh mắt nhìn Tam Thanh, chậm rãi mở miệng nói. "Đạo hữu nãi

là ký danh đệ tử, chuyến này là nhiệm vụ của lão sư, Thiên Đạo đại thế vận hành, đạo hữu nếu ra tay, sự tình làm thỏa đáng, không chừng lão sư phá cách thu đạo hữu làm thân truyền đệ tử..." Thái Thượng nhìn Tiếp Dẫn, tự tiếu phi tiếu nói. "Việc này, nếu làm không tốt, có khả năng sẽ hao tổn khí vận, phương Tây ta khí vận không hiển, vẫn là do phương Đông làm thì tốt hơn..." Chuẩn Đề thần sắc âm trầm, mở miệng nói. "Chuẩn Đề, huynh trưởng ta cùng khí vận Xiển Tiệt hai giáo lúc này sao có thể so với phương Tây các ngươi?

Tây Phương giáo chuyến này thu nhiều đệ tử như vậy, khí vận tử đề thăng nhiều như vậy, chuyến này, đương nhiên do các ngươi ra tay..." Nguyên Thủy nghe Chuẩn Đề nói xong, lập tức mở miệng phản bác.

Luận khí vận lúc này, Nhân giáo, Xiển giáo xác thực không bằng Tây Phương giáo, dù sao số lượng đệ tử bày ở đó, Tây Phương giáo đều sắp hơn ngàn số lượng, khí vận tự nhiên khổng lồ.

Phản quan hai giáo, đều chỉ số mười vị mà thôi, xác thực không nhiều lắm. "Luận đệ tử hòa khí vận, Thông Thiên đạo hữu..." Chuẩn Đề đang nói, ánh mắt nhìn về phía Thông Thiên, nhưng lời chưa nói xong, liền đối thượng với đôi mắt ẩn chứa kiếm ý cùng sát cơ của Thông Thiên.

Nhiêu là Thánh Nhân chi tôn, lúc này đều cảm giác lưng lạnh toát.

Phải biết rằng, Thông Thiên nắm giữ đại sát khí Tru Tiên Kiếm Trận, phi tứ thánh đồng cấp không thể phá, lúc này nếu bãi xuống trận này, bọn họ có muốn hay không phản hồi phương Tây?

Tuy không chết được, nhưng bị vây ở trong đó cũng không dễ chịu.

Tiếp Dẫn nhìn Thông Thiên một cái, không có mở miệng.

Trong Ngũ Thánh, luận đệ tử và khí vận, xác thực Tiệt giáo đệ tử đông đảo, dù sao giáo nghĩa ở đó.

Thứ hai mới là Tây Phương giáo, Nhân giáo và Xiển giáo không sai biệt lắm, chú trọng căn nguyên tư chất, cho nên số lượng không nhiều lắm cũng có thể lý giải.

Lúc này, kết quả thảo luận lại đình trệ, ai cũng không muốn ra tay. "Nhị vị đạo hữu, thành thánh nhưng còn nợ Thiên Đạo công đức, nợ đại hoành nguyện, lúc này nếu thành, có thể thúc đẩy Thiên Đạo đại thế, đến lúc đó, không chừng có thể giải quyết vài phần..." Thái Thượng trong tay thưởng thức một tôn Huyền Hoàng Bảo Tháp, nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, Tây Phương Nhị Thánh thần sắc biến đổi, Thái Thượng lời này đánh trúng 'chỗ đau', nhưng lại cũng không có biện pháp, sự thật xác thực như thế.

Nếu chuyến này thật sự như lời ông nói, đúng là có thể giải quyết Thiên Đạo vài phần.

Hai người nhìn nhau một cái, nếu như Thái Thượng nói, đảo là có thể làm, dù sao cũng không khó.

Dù sao tới hiện tại, đều sắp hai vạn nguyên hội thời gian, muốn châm ngòi đại chiến hai tộc, đảo cũng không khó.

Đợi ba vạn nguyên hội sau, không ra tay, tình huống Vu Yêu nhị tộc cũng không khả quan. "Việc này, phương Tây ta có thể nhận, nhưng tam vị đạo hữu, cũng không thể đều không làm gì chứ?" Tiếp Dẫn ánh mắt rơi vào trên người Tam Thanh, nhàn nhạt mở miệng nói.

Phương Tây nội tình không bằng Tam Thanh, cũng không phải thân truyền đệ tử, nhưng mọi người đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, dựa vào cái gì chúng ta làm, các ngươi ở bên cạnh nhìn?

Tiếp Dẫn cảm thấy, cho dù lúc này thật sự có thể giải quyết nợ Thiên Đạo, cũng không thể để Tam Thanh giương mắt nhìn, cũng phải kéo bọn họ xuống nước. "Nếu đạo hữu đã nói như thế, vậy Tam Thanh ta liền cũng ra tay một vị, vì đạo hữu che lấp thiên cơ..." Thái Thượng thu hồi Huyền Hoàng Bảo Tháp, nhìn Tiếp Dẫn, mỉm cười mở miệng nói.

Nghe vậy, Tây Phương Nhị Thánh thần sắc trầm xuống, nhưng lại vô khả nại hà, chỉ có thể tiếp nhận như thế. "Việc này đã định, vậy ta nên đối với tộc nào ra tay?" Chuẩn Đề hỏi.

Đây cũng là một vấn đề, cần lựa chọn một thời cơ thích hợp, chủng tộc thích hợp, mới càng thêm có thể thành sự.

Nghe vậy, Tam Thanh trầm ngâm một lát, lập tức Thái Thượng nói: "Tổ Vu Hậu Thổ và Đạo Quân quan hệ không kém, nếu trước đối Vu tộc ra tay, sợ sự tình không dễ làm, đối Yêu tộc ra tay đi!" Hậu Thổ và Thanh Minh quan hệ bọn họ đều rõ ràng, nếu không phải đây là Thiên Đạo đại thế, bọn họ cũng không muốn ra tay, dù sao Lượng Kiếp này Vu Yêu nhị tộc là nhân vật chính, căn bản không cần làm gì, Lượng Kiếp đến, hai tộc tự nhiên vô pháp thiện liễu.

Nhưng chuyến này nếu đã như thế, vậy cũng chỉ có thể phá cách ra tay trước.

Nhưng Tổ Vu Hậu Thổ và Đạo Quân quan hệ thân mật, vậy thì không thể trước đối Vu tộc ra tay, như vậy Vu tộc hao tổn quá nhiều.

Phản quan Yêu tộc bên kia, không có hậu đài, cũng chính là cơ hội ra tay. "Yêu tộc Thập Thái Tử đang ở trên Thái Dương Tinh, liền lấy đây làm đột phá khẩu..." Thái Thượng trong tay tinh tế tính toán, lập tức đối Chuẩn Đề nói. ...

Bát Cảnh Cung, đại điện chi thượng.

Tứ Thánh nghe Thái Thượng nói xong, trong lòng âm thầm tính toán một phen, đảo cảm thấy Thái Thượng lời này không tồi.

Nếu Vu tộc bên kia không được, vậy đổi Yêu tộc, chẳng phải có đột phá khẩu sao!

Mười con Kim Ô nhỏ, dễ dàng đắc thủ, căn bản không cần tốn bao nhiêu khí lực, bất quá phải gánh vác một phần nhân quả mà thôi, tuy sẽ hao tổn khí vận và công đức, nhưng nếu đều đã định ra, cũng không để ý một chút này, cũng không có vấn đề quá lớn.

Còn về sự tình phía sau, không cần lo lắng. "Đạo hữu kế này không tồi, liền lấy đây làm đột phá khẩu, đến lúc đó, các ngươi ra tay che lấp thiên cơ..." Tiếp Dẫn tay khựng lại, nhìn Thái Thượng Tam Thanh, chậm rãi mở miệng nói. "Đạo hữu yên tâm!" Nguyên Thủy trên mặt lộ ra một nụ cười, mở miệng nói.

Thông Thiên không có mở miệng, chỉ thần sắc bình tĩnh nhìn, trong mắt kiếm quang du tẩu, không biết đang suy nghĩ gì. "Nếu đã như thế, vậy liền định ra, năm cái nguyên hội sau, chúng ta ra tay..." Chuẩn Đề trong lòng tính toán thời cơ, đối Thái Thượng Tam Thanh nói. "Hảo, đạo hữu an bài như thế cũng tốt!" Thái Thượng gật đầu nói. "Như thế, liền cáo từ!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời đứng dậy, hướng về phía Thái Thượng Tam Thanh chắp tay, liền động thân rời đi. "Nhị đệ, Tam đệ, sự tình tiếp theo, các ngươi cũng lưu ý một phen, nếu hậu tục sự tình quá lớn, đẩy cho phương Tây là được, chuyến này chúng ta che lấp thiên cơ, ảnh hưởng sẽ không bao lớn, các ngươi lưu ý và an bài..." Tây Phương Nhị Thánh rời đi sau, Thái Thượng thần sắc túc nhiên nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên nói. "Minh bạch, đại ca!" Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, gật đầu nói.

Tùy sau, Nguyên Thủy và Thông Thiên liền đứng dậy, từ biệt Thái

Thượng, trở về đạo tràng của mình.

Thái Thượng nhìn Yêu tộc, đôi mắt thâm thúy, trong đó tinh mang lấp lánh, không biết đang ấp ủ cái gì. "Yêu tộc, chung quy kém một chút..." Thật lâu sau, Thái Thượng trong miệng khẽ than một tiếng.

Chuyến này, Vu tộc chung quy sẽ ít hao tổn hơn, Yêu tộc không giống nhau.

Cho nên, Yêu tộc tình huống kém Vu tộc một chút.

Nhưng cũng không có biện pháp, tình huống tiếp theo cũng chỉ có thể an bài như thế.

Hy vọng hết thảy đều sẽ tiến hành thuận lợi, chỉ có như vậy, kế hoạch mới có thể thành công.

Thái Thượng trong lòng hiểu rõ, liền thu hồi ánh mắt, lần nữa tu hành tham ngộ đại đạo.

Trong đại điện, lại vang lên huyền âm trận trận, đại đạo khí tức hạo hãn, cửu cửu bất tuyệt. ...

Thời gian vội vã, hoảng như nước chảy không dấu vết, lặng yên chi gian, liền đã năm nguyên hội.

Năm nguyên hội thời gian, đối với Hồng Hoang xác thực không nhiều, các đại thế lực tuy rằng đều có sở đề thăng, bất quá cũng không quá lớn, dù sao mấy chục vạn năm thời gian, xác thực quá ngắn.

Còn về những sinh linh và tu sĩ, một số đại năng trong Hồng Hoang cũng có sở tiến triển, bất quá từ Đại La Kim Tiên trở lên, vẫn như cũ không có tăng lên biên độ lớn, còn Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc là Chuẩn Thánh, cũng không có gia tăng quá nhiều.

Tuy rằng hiện tại Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc là Chuẩn Thánh là số lượng nhiều nhất trong mấy cái Lượng Kiếp, có

câu 'Đại La đầy đất chạy, Kim Tiên nhiều như chó', nhưng số lượng Đại La Kim Tiên kỳ thật đặt ở Hồng Hoang rộng lớn, cũng xác thực không nhiều lắm.

Hồng Hoang quá lớn, Đại La, Hỗn Nguyên Kim Tiên không có cái mấy chục vạn năm đều đi không hết.

Cho nên, số vạn, mười số vạn, mấy chục vạn Đại La Kim Tiên, phóng tại Hồng Hoang đại lục, đều không tính là nhiều, Hỗn Nguyên Kim Tiên số lượng càng ít hơn một chút, cho nên tuy rằng những năm này có vài phần tăng trưởng, nhưng cũng không quá lớn.

Đại La Kim Tiên là một cái đại khóa độ, nếu không có minh ngộ tự thân đại đạo pháp tắc, không thể lĩnh ngộ mà nói, thì không có khả năng bước vào Đại La Kim Tiên, đây chính là hạn chế đầu tiên.

Cho nên, dưới tình huống như vậy, khó có một cái cực đại khóa độ.

Bất quá cũng may, theo thời gian trôi qua, mỗi mấy chục vạn năm, trăm dư vạn năm, tổng có một bộ phận Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên đản sinh, cũng đang không ngừng đề thăng chỉnh thể thực lực Hồng Hoang.

Vu Yêu nhị tộc, mấy chục vạn năm này, trừ bỏ Chư Thánh và Hồng Hoang triệu triệu ức sinh linh, tu sĩ, đại năng ra, là phát triển nhanh nhất.

Bất quá nhìn tình huống Vu Yêu nhị tộc hiện nay, nếu cứ tiếp tục như thế, sợ dùng không được mấy trăm nguyên hội, liền sẽ đạt tới đỉnh phong, đến lúc đó, trừ bỏ Chư Thánh ra, liền không có chủng tộc nào có thể kháng hành Vu Yêu nhị tộc.

Tuy rằng hiện tại cũng không có, nhưng Vu Yêu nhị tộc thực lực không ngừng đề thăng, chung quy sẽ đem lại ảnh hưởng cực đại.

Một Lượng Kiếp diễn hóa, bất quá hai vạn nguyên hội, ngay cả một nửa đều không có đi xong, tình huống lúc này xác thực siêu hồ dự liệu của không ít tồn tại.

Vu Yêu nhị tộc đi tới đỉnh phong, thực lực có thể biết, không ít tồn tại lo lắng, đợi đến tình trạng kia, Lượng Kiếp có thể hay không nhân đó mà bị đề tiền, nếu như thế, vậy càng thêm phiền toái.

Lượng Kiếp đề tiền, đối với vô số sinh linh, tu sĩ mà nói, đều là một cái tai nạn không nhỏ.

Cho nên, hiện tại ngược lại không hy vọng Vu Yêu nhị tộc phát triển quá nhanh, một Lượng Kiếp thời gian còn dài, không cần tiến triển quá nhiều, từ từ thôi, ngàn vạn lần không cần đề tiền Lượng Kiếp là tốt nhất.

Dù sao cũng không có khả năng chưởng khống Hồng Hoang thiên địa, đỉnh phong lại có ích lợi gì, chỉ sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích mà thôi.

Ngũ Thánh sẽ không để bọn họ tiếp tục phát triển xuống, điểm này, không ít đại thần thông giả đều nhìn đến rõ ràng.

Huống chi, nhân vật chính Lượng Kiếp này nãi là Vu Yêu, hiện tại nếu đề tiền Lượng Kiếp, đối với bọn họ, cũng không phải chuyện tốt.

Chương 135

Vì thế, nhìn Vu Yêu nhị tộc phát triển lúc này, không ít tồn tại trong lòng âm thầm có một chút suy đoán. ...

Hồng Hoang, Thủ Dương sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng nhìn về phía Hồng Hoang đại địa một cái, trong miệng khẽ nói: "Thời cơ, không sai biệt lắm..." Cùng thời gian.

Đông Côn Luân sơn!

Kim Ngao đảo!

Tây Phương Linh sơn!

Lúc này, Tứ Thánh đồng thời mở hai mắt, Tam Thanh ánh mắt đều chuyển dời lên Tây Phương Linh sơn.

Chuẩn Đề trong lòng khẽ than một tiếng, đối Tiếp Dẫn gật đầu, lập tức Tam Thanh và Tiếp Dẫn phân phân ra tay, che lấp hết thảy thiên cơ, đem sự tình sắp phát sinh hết thảy đều che giấu. "Bành!" Chuẩn Đề thấy thế, thần sắc nghiêm lại, vươn ra một ngón tay, hướng về phía Chu Thiên tinh thần đại hải điểm tới.

Tức khắc, liền có một cỗ lực lượng kinh khủng đi thẳng tới Thái Dương Tinh, trừ bỏ Chư Thánh và phu thê Hỗn Nguyên Cung ra, liền không ai biết được.

Dù sao Tứ Thánh che lấp thiên cơ, một Thánh ra tay, tình huống như vậy, khả không phải tồn tại bình thường có thể biết được.

Sau vài hơi thở, Chuẩn Đề thu hồi tay, Tứ Thánh cũng thu hồi tay, hết thảy đều bình ổn lại.

Tiếp theo, có thể thuận theo tự nhiên. ...

Cùng lúc đó, Chu Thiên tinh thần đại hải, trong Thái Dương Tinh. "Bành!" Một tiếng vang nhỏ, kết giới mắt thường có thể thấy được ầm ầm rách nát.

Trong đó mười con Kim Ô thập phần hân hỉ, hiện tại, có thể đi vãng Hồng Hoang du ngoạn.

Tuy rằng hiện nay chỉ có Đại Thái Tử đạt tới Thái Ất Kim Tiên địa bộ, chín con Kim Ô còn lại đều không có đạt tới, Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa càng không có đạt tới địa bộ thu phóng tự như, nhưng có thể đi Hồng Hoang, bọn họ tự nhiên sẽ không không đồng ý.

Vì thế, mười con Kim Ô lúc này toàn bộ rời khỏi Thái Dương Tinh.

Mười con Kim Ô trực tiếp vòng qua khu vực Thiên Đình, mới chậm rãi hướng về phía Hồng Hoang hạ xuống.

Hồng Hoang chân trời rộng lớn vô biên, mười con Kim Ô lúc này đảo cũng không có gặp được Yêu tộc tuần tra, cho nên hết sức thuận lợi.

Mười con Kim Ô hạ xuống Hồng Hoang, trong không trung tức khắc xuất hiện mười cái thái dương, nhiệt độ khủng bố tức khắc thiêu đốt đại địa.

Bọn họ đều vô pháp làm được Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa thu phóng tự như, tình huống lúc này đảo cũng bình thường, chỉ là trong đó có không ít sinh linh tại dưới kim hỏa thương hại mà vẫn lạc, xác thực tạo thành nghiệp lực không nhỏ.

Nhưng mười con Kim Ô lúc này căn bản không ý thức được, vẫn như cũ hướng về phía Hồng Hoang du lịch.

Đối với mười con Kim Ô lần đầu đến Hồng Hoang, hết thảy đều mới lạ, chuyến này nhất định phải hảo hảo du ngoạn một phen. ...

Nhân tộc, trong Thánh địa. "Nhân Tổ, không trung xuất hiện mười cái thái dương, có một bộ phận Nhân tộc chịu ảnh hưởng cực đại..." Đại trưởng lão thần sắc ngưng trọng đi vào nghị sự sảnh, bẩm báo với Toại Nhân. "Thập nhật hoành không, là mười con Kim Ô của Thiên Đình, Đại trưởng lão, lập tức thu súc Nhân tộc bộ lạc, để Nhân tộc một chúng cao tầng đệ tử ra tay, thủ hộ những cái đó Nhân tộc bộ lạc..." Toại Nhân thần sắc nghiêm lại, dĩ nhiên đã biết mười mặt trời kia chính là mười con Kim Ô của Thiên Đình, lập tức hạ lệnh. "Vâng!" Đại trưởng lão đáp một tiếng, liền xoay người rời đi.

Toại Nhân nhìn thoáng qua lộ tuyến Kim Ô đi qua, nơi đó Nhân tộc đảo cũng không nhiều, nhưng sẽ chịu một chút thương hại, Nhân tộc đệ tử ra tay, liền có thể giảm bớt không ít thương vong. "Thiên Đình, lần này sợ là phải gánh vác không ít nghiệp lực..." Toại Nhân nhìn thoáng qua nơi Kim Ô đi qua, đại địa nứt nẻ, sông ngòi khô cạn, linh thực vật và một ít sinh linh vẫn lạc, nghiệp lực đang một chút gia tăng.

Tương giác mà nói, Nhân tộc thương hại đảo không lớn.

Bởi vì lúc này vị trí Kim Ô đi tới nãi là nơi Vu tộc ở, Trung ương đại lục Nhân tộc tuy rằng và Vu tộc đi lại gần, nhưng cũng không ở trong Vu tộc, chỉ cần bọn họ không đi vãng Nhân tộc sở tại, Nhân tộc liền không có tổn thất.

Nhưng Vu tộc, liền khó khăn. ...

Mười con Kim Ô lúc này hành trình xác thực hướng về phía Vu tộc, Nhân tộc tuy có vẫn lạc, nhưng so với sinh linh khác, chiết tổn xác thực không lớn, so với Vu tộc lại càng thêm nhỏ.

Đặc biệt là sau khi có Nhân tộc Thánh địa đệ tử ra tay, mười con Kim Ô tự nhiên không quá dám hướng về phía địa phương của Nhân tộc.

Bối cảnh Nhân tộc tuy rằng nhỏ, nhưng bọn họ biết, huống chi còn có thập vị Đại La Kim Tiên, bọn họ đâu dám hướng về phía Nhân tộc.

Yêu tộc và Vu tộc có thù, muốn thiêu, vậy cũng nên thiêu Vu tộc.

Cho nên, liền hướng về phía Vu tộc mà thiêu.

Sau khi tới Trung ương đại lục, một khi gặp người Vu tộc, mặc kệ tam thất nhị thập nhất, trước phóng ra Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa, thiêu chết rồi nói.

Mười con Kim Ô lợi trảo hoành phi, viêm viêm Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa rơi xuống, những cái đó người Vu tộc do như giấy hồ giống nhau, hoặc phun huyết ngã xuống đất, hoặc trực tiếp thân vẫn, diệc hoặc thần hồn câu diệt, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Mười con Kim Ô Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa vừa ra, phương viên mấy chục vạn dặm nhiệt độ nháy mắt đề thăng tới một cái địa bộ lệnh người giận sôi.

Linh thảo thụ mộc khô chết thiêu hủy, tẩu thú ai hào, phi cầm tê minh, nước sông khô cạn, thổ địa nứt nẻ, một mảnh tận thế buông xuống, vô số sinh linh kinh hoảng thất thố.

Nhưng mười con Kim Ô hào không thèm để ý, một đường tiếp tục đi vãng Hồng Hoang, bất tri bất giác, liền muốn tiến vào bộ lạc Hậu Thổ chưởng quản.

Hậu Thổ bộ lạc cự ly Hồng Hoang Đông Hải tương đối gần, cho nên cái đầu tiên bọn họ gặp, liền là Hậu Thổ bộ lạc.

Nhưng lúc này Hậu Thổ không ở, chỉ có Đại Vu Hậu Nghệ và Khoa Phụ đang quản lý.

Mười con Kim Ô tiến vào trong đó, đại tứ sát lục, Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa trút xuống, thiêu chết vô số Vu tộc.

Vu nhân kinh hoảng khóc rống, bôn tẩu đào nan, nhất thời gian, Vu tộc bộ lạc như đồng tu la địa ngục, thảm tuyệt nhân hoàn.

Mười con Kim Ô làm ác, rốt cuộc kinh động trấn thủ nơi này Đại Vu, Khoa Phụ. ...

Hậu Thổ bộ lạc.

Khoa Phụ nghe thấy tộc nhân khóc rống, đi ra vừa thấy, nhìn thấy họa diện lại là thi thể hoành biến dã, viêm hỏa tàn phá, vô số tộc nhân thảm tử.

Không trung chi gian, mười con Kim Ô đang bay múa phác đằng, tiếp tục tàn sát người Vu tộc.

Thấy tình hình này, Khoa Phụ tức khắc giận dữ, tay cầm Đào Mộc Trượng, hiện ra Đại Vu chân thân, hướng về phía mười con Kim Ô đánh tới, tức khắc đem trong đó một con đánh đến trọng thương.

Những con Kim Ô còn lại đại kinh, vội vàng tránh né, nhưng nhưng có một con bị đánh trúng.

Mười con Kim Ô thấy Đại Vu này lợi hại, tự nhiên không dám cùng chi lực địch, đành phải hướng về phía Tây Thùy chi địa bay đi.

Nhưng tại Hậu Thổ bộ lạc tàn hại người Vu tộc như thế, Khoa Phụ há có thể để bọn họ đào tẩu, tức khắc liền đuổi theo.

Một truy một đào, liền là ức triệu dặm!

Khoa Phụ lúc này nãi là Đại Vu chi thân, truy pháp như vậy, cũng khí suyễn hu hu.

Lúc này cự ly Tây Thùy chi địa càng ngày càng gần, hơn nữa nhiệt độ Kim Ô tản ra, Khoa Phụ cảm thấy càng ngày càng khát nước.

Khi đi ngang qua Hoàng Hà và Vị Thủy, thân thể vạn trượng cao lớn phủ phục xuống, trực tiếp đem hai con sông lớn uống cạn.

Nhưng cho dù như thế, vẫn như cũ cảm thấy khát nước nan nại, nước của hai con sông lớn căn bản không đủ uống, Khoa Phụ muốn đi uống tại một cái đại trạch, nhưng đại trạch lại ở nơi xa xôi ngoài ngàn vạn dặm, lúc này căn bản không thể tới đó.

Trong mắt hung quang lóe lên, trong lòng nhất hoành, buông tha đi uống đại trạch, tiếp tục truy đuổi mười con Kim Ô.

Mười con Kim Ô tuy rằng thực lực không bằng Khoa Phụ, nhưng cũng sẽ không cứ như vậy trơ mắt nhìn Khoa Phụ đuổi theo, sau đó đánh giết.

Lúc này thấy Khoa Phụ khát nước nan nại, tự mình phóng xuất ra Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa, thiêu đốt Khoa Phụ.

Bọn họ hiểu rõ, chỉ cần tiếp tục thiêu đốt Khoa Phụ, liền có thể lấy này làm Khoa Phụ vẫn lạc, cho nên lúc này, mười con Kim Ô nhỏ vẫn luôn thích phóng Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa.

Khoa Phụ lúc này xác thực cảm giác sinh mệnh lực của mình đang hạ xuống, nếu tiếp tục như vậy, thật sự sẽ vẫn lạc tại đây. "Dám thương tổn Khoa Phụ huynh đệ ta, đáng chết!" Tiếng bạo nộ kèm theo vô biên sát ý, tức khắc bao trùm phương viên mấy trăm vạn dặm.

Mười con Kim Ô nghe vậy, thân thể tức khắc chấn động, tuy rằng bốn phía nhiệt độ cao đến mức tóc dựng đứng, nhưng lại cảm thấy một tia lãnh ý. "Hưu!" Một đạo thanh âm phá không truyền đến, lưu lại một đạo ngân sắc ngân tích thật sâu trong hư không. "Phốc xuy!" Mười con Kim Ô còn chưa nhìn rõ, một mũi tên mang theo khí tức khủng bố, tức khắc bắn trúng một con Kim Ô trong đó.

Con Kim Ô kia ứng thanh trụy lạc, chân linh tiêu tán, thân tử đạo tiêu, triệt để vẫn lạc.

Chỉ một đối mặt, liền vẫn lạc một Kim Ô, chín con còn lại tức

khắc kinh hô một tiếng.

Nhưng còn chưa kịp bi thương, cỗ sát cơ kia lại lần nữa tỏa định bọn họ. "Hưu!

Hưu!

Hưu!" Ba đạo thanh âm phá không truyền đến, trong hư không lưu lại ba đạo ngân tích thật sâu, khí tức khủng bố tràn ngập.

Mũi tên mang theo khí tức hủy diệt, tức khắc bắn trúng ba con Kim Ô, trụy lạc xuống đất, thân tử đạo tiêu. ...

Chỉ trong ngắn ngủn mười mấy hơi thở, liền đã chết ba con Kim Ô, những con Kim Ô còn lại tức khắc đại kinh, trong mắt lộ ra vẻ kinh sợ.

Vốn tưởng rằng muốn lợi dụng Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa giết chết Khoa Phụ, nhưng không nghĩ tới, Khoa Phụ chưa chết, huynh đệ đảo đã chết trước bốn cái, Đại Vu lúc này, xác thực quá lợi hại. "Khoa Phụ huynh đệ, không có việc gì chứ?" Hậu Nghệ ánh mắt nhìn về phía Khoa Phụ đang trọng thương, mở miệng dò hỏi.

Chương 136

Nghe vậy, Khoa Phụ lắc đầu, đáp: "Hậu Nghệ huynh đệ, Kim Ô giết tộc nhân Hậu Thổ bộ lạc ta, không thể tha cho bọn chúng..." Nghe thế, Hậu Nghệ thần sắc băng lãnh nhìn về phía sáu con Kim Ô còn lại, thần sắc trong mắt lạnh đến mức làm hư không đóng băng.

Lúc này, sáu con Kim Ô phảng phất bị một con viễn cổ mãnh thú nhìn chằm chằm, cho dù thân thể đang thiêu đốt Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa nồng đậm, nhưng vẫn như cũ cảm giác toàn thân băng lãnh, đảm hàn không thôi. ...

Cảm nhận được cỗ sát ý của Hậu Nghệ, nhìn ánh mắt băng lãnh kia, sáu con Kim Ô trong lòng tức khắc trầm xuống, nguy cơ vẫn lạc quanh quẩn trong lòng.

Điện quang hỏa thạch chi gian, sáu con Kim Ô phác đằng cánh muốn đào tẩu, đã chết bốn cái huynh đệ, khó trách sẽ sợ hãi.

Dù sao sau khi sinh ra, vẫn luôn ở trong Thái Dương Tinh, hà từng đối mặt tử vong, hà từng đối mặt cục diện như hôm nay?

Trong chốc lát, sáu con Kim Ô bay ra các hướng, nhưng mục đích cuối cùng, lại là hướng về phía Thiên Đình. "Chết!" Hậu Nghệ thần sắc lạnh lùng, trong miệng quát to một tiếng, liên xạ hai mũi tên.

Khác với bản nguyên chí dương chí cương của Kim Ô, mũi tên Hậu Nghệ bắn ra ẩn chứa bản nguyên nãi là chí âm chí nhu, vừa lúc tương phản, lúc này chuyên khắc bản nguyên Kim Ô.

Hai mũi tên đi xuống, ngạnh sinh sinh tước đi sinh mệnh của hai con Kim Ô, triệt để thân tử đạo tiêu.

Lúc này là cơ hội, nếu đợi bọn chúng bay cao thêm chút nữa, Yêu

tộc Đế Tuấn và Thái Nhất phát hiện, sẽ không diệt được nữa.

Mạng của những tộc nhân bộ lạc Hậu Thổ kia, ai thường?

Khoa Phụ huynh đệ thương thế, ai đền bù?

Hậu Nghệ ánh mắt hàn quang lóe lên, mũi tên trong tay lần nữa đáp thượng, ba mũi tên cùng xuất, bắn rơi ba con Kim Ô.

Lúc này, chỉ còn lại có một con Kim Ô cuối cùng, đang hướng về phía Thiên Đình nhanh chóng bay đi.

Hậu Nghệ thấy thế, thần sắc càng thêm băng lãnh, trong mắt sát ý lẫm nhiên, khí tức trên người dĩ nhiên đề thăng tới cực hạn, mũi tên trong tay lần nữa đáp thượng. "Hậu Nghệ huynh đệ, không thể để nó đào tẩu..." Khoa Phụ thấy thế, thần sắc nghiêm lại, quát lớn một tiếng. "Sát!" Hậu Nghệ trong miệng khẽ quát, sát cơ kích đãng, sát khí tịch quyển tứ phương, một đạo ngân quang lóe lên, mũi tên dĩ nhiên bắn ra.

Một mũi tên này, cho dù là Chuẩn Thánh sơ kỳ đều phải cẩn thận ứng đối, càng đừng nói Kim Ô lúc này, ngay cả Thái Ất Kim Tiên đều không có, chỉ cần bắn trúng, ngay cả thân thể đều không có khả năng lưu lại. "Phụ hoàng, thúc phụ, mẫu hậu, mau cứu con..." Con Kim Ô kia khi thấy Hậu Nghệ lần nữa đáp tên nhắm chuẩn, liền đã lớn tiếng cầu cứu.

Kim Ô thanh âm run rẩy, nội tâm sợ hãi vô dĩ gia phục, ngọn lửa dao động trên người càng thêm hỗn loạn. "Hưu!" Thanh âm phá không như bùa đòi mạng lần nữa truyền vào tai Kim Ô, ánh mắt nó lưu lộ ra vẻ tuyệt vọng, chín người huynh đệ cứ như vậy bị người bắn chết, nó không cam lòng.

Nếu không phải vì tò mò với Hồng Hoang tân sinh, muốn du lịch Hồng Hoang, ra tay với Vu tộc, cũng sẽ không rơi vào tình thế như

thế.

Trong lòng hiện lên cảm giác không cam lòng thật sâu, nhưng nó nhắm hai mắt, chờ đợi khoảnh khắc vẫn lạc. "Làm càn!" "Đông!" Tiếng quát chói tai cùng với một đạo tiếng chuông thanh thúy, hồi dang giữa thiên địa, mắt thường có thể thấy được sóng âm ngưng kết thời không, hết thảy đều bị ngưng kết lại, ngay cả mũi tên sắp sửa bắn trúng Kim Ô. "Bành!" Hỗn Độn Chung rơi xuống, trực tiếp chấn nát mũi tên Hậu Nghệ bắn ra, trùng kích khủng bố lan đến ngàn vạn dặm, thiên địa chi gian chật vật bất kham.

Hậu Nghệ nhìn thân ảnh xuất hiện trên bầu trời, thần sắc tức khắc trầm xuống, Yêu tộc Thiên Đình Đông Hoàng Thái Nhất đã ở đây, con Kim Ô này không có khả năng mạt sát, sợ là có chút đi không được.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy rằng thực lực không bằng Đế Tuấn, nhưng lúc này cũng có thực lực Chuẩn Thánh hậu kỳ, so với hắn cao hơn không biết bao nhiêu.

Hắn có thể lực chiến Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất nãi là tồn tại Chuẩn Thánh hậu kỳ, chênh lệch không chỉ một tinh bán điểm, khoảng cách giữa hai người hoảng như hồng câu, không thể nào là đối thủ. "Tiểu Thập, mau về Thiên Đình, nơi này giao cho ta..." Thái Nhất thần sắc băng lãnh, không có quay đầu lại, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, tiểu Kim Ô kia tự nhiên không dám dừng lại, hướng về phía Thiên Đình bay đi. "Đi!" Hậu Nghệ trong mắt hung quang bính phát, sát khí trên người ngưng kết, khí tức dĩ nhiên đạt tới cực hạn, một mũi tên đáp thượng, một mũi tên này, là một mũi tên mạnh nhất. "Chết!" "Hưu!" Ngân sắc quang mang ở giữa thiên địa vẽ ra một đạo đường cong huyến lệ, tốc độ so với Chuẩn Thánh trung kỳ bình thường còn muốn nhanh hơn vài phần.

Tương tiễn đạo tu luyện tới cực hạn tốc độ, cho dù là Thái Nhất, lúc này đều có phần chấn kinh.

Nhưng lập tức, trên mặt hắn bố mãn sát ý. "Hậu Nghệ, muốn chết!" Thái Nhất quát to một tiếng, Hỗn Độn Chung trong tay dĩ nhiên đánh ra, đỡ được một mũi tên của Hậu Nghệ, mắt thường có thể thấy được trùng kích tức khắc tịch quyển ức vạn dặm.

Lập tức liền thấy một cái chuông đồng lớn hướng về phía Hậu Nghệ và Khoa Phụ trấn áp, uy thế khủng bố chấn động thiên địa, dẫn tới không ít đại năng quan chú. "Thái Nhất, đối với Đại Vu bộ lạc ta ra tay, cảm thấy bộ lạc ta dễ khi dễ sao?" Đột nhiên, giữa thiên địa vang lên một đạo thanh âm không linh, nhưng trong thanh âm kia, lại ẩn chứa thao thiên sát ý, một cỗ khí tức hậu trọng khỏa hiệp vô biên đại thế tức khắc buông xuống. "Bành!" Lập tức liền thấy một kiện linh bảo bộ dáng quyển sách xẹt qua hư không, đỡ được Hỗn Độn Chung, trùng kích lan đến, kích đãng vị diện, hết thảy nhân quả phân phân nhiễu nhiễu, Hậu Nghệ và Khoa Phụ lúc này bị chấn bay.

Nhưng lúc này, ở trước người hai vị Đại Vu, dĩ nhiên đứng một đạo thân ảnh.

Hậu Thổ bộ lạc Tổ Vu, Trung Ương Tổ Vu Hậu Thổ. "Hậu Thổ!" Thái Nhất thấy thế, thần sắc trầm xuống, Hậu Thổ ở đây, sợ là vô pháp mạt sát Hậu Nghệ và Khoa Phụ.

Hậu Thổ thực lực, so với hắn chỉ cao không thấp.

Nàng có thể sử dụng linh bảo Trung Ương Đại Địa Tổ Vu, thực lực không cần nói cũng biết. "Tổ Vu đại nhân!" Hậu Nghệ và Khoa Phụ thần sắc vui vẻ, vội vàng hành lễ.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Thái Nhất, trên mặt tiếu kiểm bố mãn hàn sương, băng đống tam thiên lý, mi gian hàm sát, trong đôi mắt đẹp hàn quang chớp động, đại địa chi lực vận chuyển

trên người, khí tức khủng bố tới cực điểm.

Đứng ở trên đại địa, Hậu Thổ có tin tâm bại Thái Nhất. "Giết tộc nhân ta, thương Đại Vu ta, Thái Nhất, Vu Yêu muốn tái chiến sao?" Thanh âm băng lãnh vang lên, hư không ngưng kết thành băng. "Hậu Nghệ giết chín người cháu của ta, việc này tuyệt không thể bỏ qua..." Thái Nhất lạnh lùng nói. "Kim Ô có lỗi trước, ra tay sau, việc này cũng không do các ngươi quyết định..." Hậu Thổ nhàn nhạt mở miệng nói, khí tức trên người càng thêm khủng bố, trên thiên linh, Minh Thư bay lên, một cỗ hoàng tuyền khí tức tràn ngập mở ra.

Thấy thế, Thái Nhất thần sắc âm trầm như nước, lạnh lùng nói: "Hậu Thổ, ngươi chấp ý muốn ra tay sao?" "Hanh, thật coi Vu tộc ta dễ khi dễ không thành?" Hậu Thổ thần sắc băng lãnh, đạm mạc mở miệng nói. "Hảo hảo hảo, hôm nay lĩnh giáo Hậu Thổ cao chiêu..." Thái Nhất giận quá thành cười, tay vẫy một cái, pháp quyết thúc giục, Hỗn Độn Chung tức khắc phi độn đi, áp nát vô tận hư không, hết thảy tẫn quy hư vô chi địa. "Linh Châu nhất chuyển!" Hậu Thổ tiếu kiểm nghiêm lại, tố thủ vung lên, một đạo quang mang lóe lên, Hỗn Độn Thổ Linh Châu phi độn ra, quang mang đại trướng, một khắc này, chu thiên vô quang, chỉ có quang mang của Hỗn Độn Thổ Linh Châu chiếu rọi thiên địa. "Oanh!" Hai bảo tương tràng, hơi hơi đình đốn một chút, trùng kích không ngừng khuếch tán.

Trong chớp mắt, Hậu Thổ đã lâm không phía trên Thái Nhất, một quyền oanh lạc.

Tổ Vu lực lượng, một quyền chi lực đủ để bễ mỹ linh bảo, hơn nữa Hậu Thổ lúc này tu vi, cho dù là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, đều có khả năng bị Hậu Thổ một quyền miểu sát đương trường.

Thái Nhất thần sắc biến đổi, tay vẫy một cái, Hỗn Độn Chung tức

khắc phản hồi.

Nhưng lúc này, Hậu Thổ tốc độ quá nhanh, Hỗn Độn Chung căn bản không kịp. "Trứ!" Thái Nhất trong miệng khẽ quát một tiếng, một đạo quang mang lóe lên, lập tức liền thấy một phương bảo ấn chắn trước người, đem quyền của Hậu Thổ đỡ lấy. "Phốc!" Thái Nhất bị cỗ lực lượng kia oanh bay ức vạn dặm, thần sắc thương bạch như giấy, sau đó một cỗ máu tươi mãnh nhiên phun ra.

Tuy rằng thương thế không nặng, nhưng cỗ lực lượng kia cũng khó có thể nhất thời toàn bộ đỡ được.

Có thể đỡ được hơn phân nửa, đã là tốt lắm rồi.

Thái Nhất tay trái Hỗn Độn Chung, tay phải cầm Đông Hoàng Ấn Tỷ, thần sắc âm trầm nhìn Hậu Thổ, bất quá ngắn ngủn một chiêu, đã bị thương, Hậu Thổ thực lực càng thêm khủng bố. "Minh Thư, tật!" "Linh Châu nhị chuyển!" ...

Hồng Hoang, Tây Thùy chi địa.

Trong vô tận hư không. "Nhất chỉ luân hồi, đoạn sinh tử!" Hậu Thổ đem hai kiện pháp bảo trong tay đánh ra, trực tiếp hiện ra Tổ Vu chân thân, Tổ Vu chân thân cao lớn mấy ngàn vạn trượng đứng giữa thiên địa, che khuất bầu trời, một ngón tay khổng lồ điểm tới.

Trên ngón tay kia, luân hồi chi lực quanh quẩn, hoàng tuyền khí tức nồng đậm, nhưng lại bao hàm vạn vật sinh mệnh khí tức, sinh sinh bất tức, luân hồi không chỉ.

Một chỉ này, phảng phất phá khai thiên địa, linh khí ma sát bạo tạc, hết thảy hư không sụp đổ, trở về hư vô chi địa, kích đãng đi, dao động vị diện, nhật nguyệt tinh thần ảm đạm vô quang, trên đại địa liệt khai vạn trượng vực sâu, một mảnh tận thế hiện tượng.

Thái Nhất thấy thế, thần sắc đại biến, một chỉ này, đủ để mạt sát

hắn, trong lòng quanh quẩn cảm giác vẫn lạc thật sâu. "Hỗn Độn Chung, phá!" "Đông Hoàng Ấn, trấn áp!" "Kim Ô chân thân!" Thái Nhất lúc này đánh ra hai kiện pháp bảo, lập tức hiện ra Kim Ô chân thân, Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa kích đãng, chước thiêu hư không.

Đánh ra vô thượng pháp lực, nghênh tiếp một chỉ khủng bố không thể trốn tránh này.

Hỗn Độn Chung và Đông Hoàng Ấn Tỷ bị Minh Thư và Hỗn Độn Thổ Linh Châu đỡ lấy, Thái Nhất lúc này chỉ có thể dùng chân thân nghênh tiếp một chỉ của Hậu Thổ. "Oanh!" "Phốc!" Mặc cho Thái Nhất sử xuất hồn thân giải số, nhưng tại dưới một chỉ này, hết thảy đều như hư ảo, một điểm kích phá, trực tiếp điểm tại ngực Thái Nhất.

Nhất thời gian, Thái Nhất bị oanh bay ức vạn dặm, huyết sái hư không, áp nát vô số hư không.

Dưới một chỉ, Thái Nhất trọng thương, thực lực mười không còn ba bốn.

Hậu Thổ thấy thế, lần nữa một quyền oanh tới. "Hậu Thổ, ngươi dám!" Đột nhiên, trên bầu trời vang lên một đạo thanh âm bạo nộ, lập tức liền thấy một đạo quang mang trực tiếp hướng về phía Hậu Thổ đánh tới.

Hậu Thổ thần sắc lạnh lùng, vung tay lên, Tổ Vu chân thân ngạnh kháng Hà Đồ Lạc Thư, trực tiếp đem nó đánh trở về.

Lúc này, Thái Nhất dĩ nhiên biến mất tại chỗ, tới trên không trung, bên cạnh Đế Tuấn. "Hậu Thổ, thương Yêu tộc Đông Hoàng ta, đáng tội gì?" Đế Tuấn thần sắc băng lãnh, trong miệng lạnh lùng quát. "Đế Tuấn, việc này nãi là Yêu tộc ngươi khiêu khích, phản ngược lại chất vấn bản cung, chẳng lẽ, thật sự muốn cùng Vu tộc ta khai chiến?" Hậu Thổ lạnh lùng nhìn Đế Tuấn, nhàn nhạt mở miệng nói.

Chuyến này, nếu không phải sư huynh Phục Hy báo cho biết một ít thiên cơ, phỏng chừng sẽ bỏ lỡ không ít, há có thể như hiện tại, cứu hạ Hậu Nghệ và Khoa Phụ, trọng thương Đông Hoàng Thái Nhất. "Hậu Nghệ giết chín con trai ta, lại thương nhị đệ ta, nếu không cho ta một cái công đạo, khai chiến thì như thế nào?" Đế Tuấn tuy rằng không nắm chắc thắng Hậu Thổ, nhưng cũng không sợ Hậu Thổ.

Tiếng nói vừa dứt, ở phía sau hắn, Hi Hòa thần sắc dữ tợn, Thập Đại Yêu Thần, vô số Thiên Quan cập Yêu tộc bộ lạc xuất hiện.

Chương 137

Thấy thế, trong đôi mắt Hậu Thổ lóe lên một đạo sát ý.

Như thế tình huống, Đế Tuấn là quyết tâm rồi, tuy rằng khó có thể thắng, nhưng chút nào không sợ. "Đế Tuấn, nếu chiến, Vu tộc ta liền chiến!" Đúng lúc này, giữa thiên địa vang lên một đạo thanh âm đạm mạc, tràn ngập vô biên sát khí, tức khắc tịch quyển.

Tiếng nói rơi xuống, liền thấy mười một đạo thân ảnh khổng lồ xuất hiện, chính là Đế Giang, Cú Mang cùng mười một vị Tổ Vu, lúc này phân phân hiện ra Tổ Vu chân thân.

Tại phía sau Tổ Vu, có không ít Đại Vu, Vu tộc bộ lạc.

Một khắc này, phảng phất lại trở về hơn trăm vạn năm trước, tình hình Vu Yêu hai tộc đối trì.

Đế Tuấn lúc này thấy thế, thần sắc tức khắc trầm xuống.

Đế Giang các Tổ Vu, huề đái vô số Vu tộc tộc nhân tiến đến, xem ra sự tình vô pháp thiện liễu, Đế Tuấn trong lòng tuy rằng không muốn toàn diện khai chiến, nhưng tình huống lúc này, không khai chiến đảo cũng không được.

Hậu Thổ quay đầu nhìn thoáng qua các ca ca tỷ tỷ, khẽ gật đầu, sau đó lạnh lùng nhìn Yêu tộc chúng nhân.

Vừa rồi ở thế yếu, dù sao Yêu tộc toàn xuất, thực lực mạnh nữa cũng khó có thể một người địch một tộc, trừ phi có thể chứng đạo, nếu không, xác thực khó làm.

Nhưng hiện tại bất đồng, Vu tộc hầu như toàn xuất, tương đồng với Yêu tộc, ai thắng ai bại chưa thể biết được. "Đế Giang, chấp ý muốn chiến?" Đế Tuấn nhìn về phía Đế Giang, nhàn nhạt mở miệng

nói, ngữ khí tuy đạm, nhưng lại ẩn chứa vô tận sát khí. "Đế Tuấn, việc này nãi là do Yêu tộc ngươi, chuyến này làm phép, liền là khiêu chiến Vu tộc uy nghiêm, nếu chiến, Vu tộc ta tự đương phụng bồi!" Đế Giang nhàn nhạt nhìn hắn một cái, sau đó hàn thanh nói, chút nào không để ý giao chiến cùng Yêu tộc. "Hảo hảo hảo, giết con trai ta, còn nói là ta khiêu chiến Vu tộc.

Đế Giang, nếu chiến, Trẫm cũng không sợ!" "Thái Nhất, bày trận!" Đế Tuấn thần sắc lạnh lùng, trong mắt hỏa quang nhảy động, tựa như muốn thiêu tẫn tứ hải, phúc diệt bát hoang, trong miệng quát to.

Tiếng nói vừa dứt, liền thấy Thái Nhất chống đỡ thân thể trọng thương, tế xuất Hỗn Độn Chung, dùng lực gõ xuống. "Đông!" Sóng âm cuồn cuộn, ngưng kết thế gian hết thảy.

Hậu Thổ thần sắc lạnh lùng, khẽ quát: "Điêu trùng tiểu kỹ!" Dứt lời, tố thủ vung lên, một cỗ đại địa chi lực khủng bố tức khắc trùng kích, đánh lui cỗ âm ba kia.

Tuy rằng Yêu tộc bố trận thời gian cực nhanh, nhưng lúc này âm ba bị Hậu Thổ phá, Yêu tộc xác thực chậm vài phần, bất quá cũng may, Đế Tuấn ra tay, đỡ được một chiêu của Hậu Thổ, Yêu tộc đại trận mới có thể thành.

Hi Hòa có con trai bị Hậu Nghệ giết, trong lòng vốn bi phẫn, hận không thể đương trường tru sát Hậu Nghệ, nhưng bởi vì không có cơ hội, cho nên nhẫn tới hiện tại.

Lúc này Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã thành, bà tự nhiên không có lưu thủ, chủ trận Thái Âm Tinh vị, tức khắc đem uy lực tinh này đề thăng tới cực hạn.

Hơn nữa Đế Tuấn và Thái Nhất chủ trận Thái Dương Tinh vị, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lúc này uy lực càng thêm khủng bố.

Chỉ liếc mắt một cái, Thập Nhị Tổ Vu thần sắc trở nên nghiêm túc, tuy rằng không có quá nhiều lo lắng, nhưng Yêu tộc đại trận lúc này hoàn thiện và đề thăng đã tới địa bộ đủ để bọn họ nghiêm túc đối đãi. "Tiểu muội, quy vị!" Đế Giang trong miệng khẽ quát một tiếng, sau đó lập tức trạm lập mười hai cái phương vị, tế xuất Thập Nhị Can Phiên Kỳ, bãi xuống Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận. "Oanh!" Hai tòa trận pháp khí thế trùng thiên, tịch quyển Hồng Hoang đại địa.

Một khắc này, vô số sinh linh đại năng kinh hãi, Vu Yêu nhị tộc, thật sự lại muốn đại chiến sao?

Hai tộc tái chiến, khiến cho vô số tồn tại chấn kinh, nhưng cục thế như hôm nay, trừ bỏ Đạo Tổ và mấy vị kia, ai có thể ngăn cản? ...

Đối với việc Yêu tộc hoàn thiện đại trận, Vu tộc sớm đã biết, Hi Hòa chủ Thái Âm Tinh sẽ đề thăng không ít uy lực cũng biết, cho nên lúc này thấy thế, đều không có quá lớn kinh ngạc, Yêu tộc bên kia cũng như thế.

Song phương đều biết đối phương đề thăng đại trận uy lực không ít, lúc này thấy, xác thực không có quá lớn kinh ngạc.

Trong Yêu tộc đại trận.

Hi Hòa lúc này thần sắc âm trầm như nước, trên mặt tiếu kiểm sát ý lẫm nhiên, hung thủ giết con trai liền ở trong đại trận đối phương, đoạn nhiên không có lý do thu tay lại, chỉ có giết Hậu Nghệ, trọng thương Vu tộc, mới có thể bình ổn sát ý của bà. "Phu quân, có thể ra tay chưa?" Đế Tuấn không có trả lời, trong tay kết ấn, đại trận vận chuyển, tinh quang dập dập, lộng lẫy dị thường, khí tức hạo hãn ngưng tụ. "Tinh thần hối tụ, Tinh Thần Chi Tinh, trụy!" Tiếng nói rơi xuống, chỉ thấy Đế Tuấn trong tay vẽ một cái, một đạo tinh quang huyến lệ lóe lên, lập tức liền thấy trong đại trận, vô số tinh thần chi

lực hối tụ thành một cái Tinh Thần Chi Tinh, hướng về phía Vu tộc đại trận rơi xuống.

Thấy thế, Thập Nhị Tổ Vu thần sắc khẽ ngưng, Hậu Thổ trong miệng khẽ quát: "Sát khí ngưng tụ, Kình Thiên Phủ, phá!" Thanh âm hóa thành cuồn cuộn âm ba, phảng phất ẩn chứa thiên hiến, ngôn xuất pháp tùy, vô số sát khí ngưng tụ ra một cây kình thiên cự phủ, đơn thuần từ ngoại hình thượng nhìn, đảo cũng có vài phần tương tự với Bàn Cổ Phủ.

Cỗ phá diệt chi ý kia, cũng tương đồng với Bàn Cổ Phủ, có thể nói là đồng xuất nhất nguyên.

Thấy thế, Đế Tuấn trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thần sắc hơi hơi ngưng lại, trong tay lần nữa đánh ra thủ ấn. ...

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Theo thủ ấn Đế Tuấn lần nữa đánh ra, đại trận lại vận chuyển, vô số tinh thần chi lực cùng tinh huy hối tụ, hắn quát: "Chiếc búa này ẩn chứa phá diệt chi ý, tinh thần chi lực, gia trì!" Lúc này, tinh thần chi lực hạo hãn lần nữa buông xuống, gia trì trên Tinh Thần Chi Tinh, uy lực càng thêm khủng bố.

Hậu Thổ thần sắc như cũ, vung tay lên, một đạo quang mang lóe lên, liền thấy cây kình thiên cự phủ kia chớp động hàn quang, phá khai hư không, phát ra thanh âm liệt bạch, vô số linh khí bạo tạc, hướng về phía Tinh Thần Chi Tinh chém tới. "Bành!" Trên Kình Thiên Phủ, một đạo hắc sắc phủ mang chém ra, mang theo khí thế vô khả thất địch, trực tiếp tịch quyển đi, chém xuống trên Tinh Thần Chi Tinh. "Oanh!" Hắc sắc phủ mang tức khắc chém xuống trên Tinh Thần Chi Tinh, vang lên một đạo lôi đình chi âm, vang vọng cửu tiêu chi địa.

Lúc này, Tinh Thần Chi Tinh hơi hơi đình đốn trong một tức, Kình Thiên Phủ đã chém xuống, một đạo hắc mang lóe lên, phảng phất khai

thiên, lại phảng phất đạo quang mang đầu tiên giữa thiên địa.

Một khắc này, thiên địa vô thanh, chu thiên ảm đạm vô quang. "Ca sát!" Khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy trên Tinh Thần Chi Tinh xuất hiện một đạo vết rạn, lập tức vết rạn nhanh chóng mở rộng, hình thành một cái vực sâu vạn trượng, trực tiếp đem Tinh Thần Chi Tinh chia làm hai nửa. "Oanh!" Tinh Thần Chi Tinh ầm ầm bạo tạc, hướng về phía bốn phía tịch quyển.

Lúc này Kình Thiên Phủ tuy rằng lực lượng bị suy yếu không ít, nhưng vẫn như cũ có lực lượng hướng về phía Yêu tộc chém xuống, phá diệt chi ý khủng bố tràn ngập, khiến trong lòng Yêu tộc quanh quẩn cảm giác vẫn lạc thật sâu. "Tinh thần hối tụ, vẫn sát!" Đế Tuấn thần sắc lạnh lùng, vận chuyển đại trận, lại một đạo tinh thần chi quang rơi xuống, trực tiếp oanh diệt cự phủ.

Bất quá dưới trùng kích tịch quyển, lại có vô số Yêu tộc bộ chúng vẫn lạc.

Tương so với, Vu tộc tộc nhân bị lực lượng bạo tạc của Tinh Thần Chi Tinh kéo theo vẫn lạc thì ít hơn nhiều.

Đế Tuấn thần sắc lược có chút âm trầm, bởi vì uy lực Vu tộc đại trận đề thăng cũng ở ngoài ý liệu của hắn, dưới một kích, Yêu tộc chịu thiệt nhiều hơn một chút, bất quá sự tình đã đến nước này, cũng không để ý những cái đó nữa.

Cùng Hi Hòa cách không nhìn nhau một cái, sau đó hơi hơi gật đầu, dị khẩu đồng thanh nói: "Thái Âm Thái Dương, âm dương hợp nhất, Tinh Thần Chi Tinh hối tụ, sát!" Một khắc này, Đế Tuấn và Hi Hòa trực tiếp ngưng tụ Thái Cổ Tinh Thần Chi Tinh, uy lực siêu việt tinh thần chi lực vô số, một kích này, bọn họ có không ít tin tâm.

Hậu Thổ thấy thế, trong mắt lóe lên một tia âm vân, bất quá cũng không sợ, cùng chư vị Tổ Vu nhìn nhau một cái, sau đó gật đầu. "Sát

khí chi nguyên, gia trì ngô thân, Bàn Cổ Phủ xuất, nhất phủ, khai thiên!" Một khắc này, Vu tộc đại trận trực tiếp ngưng tụ ra hư ảnh Bàn Cổ Phủ, bắt đầu diễn hóa khai thiên chiêu thức.

Khai Thiên đệ nhất thức, Khai Thiên!

Tinh thần trụy lạc, sát diệt chúng sinh.

Phủ mang trùng thiên, phá diệt vạn vật. "Oanh long long!!!" Một khắc này, phảng phất như tận thế, tinh thần trụy lạc, nhật nguyệt chấn động, Hồng Hoang đại địa sụp đổ, vạn vật quy khư.

Trong hai tòa đại trận, vô số Vu Yêu hai tộc tộc nhân vẫn lạc trong trùng kích, tổn thất thảm trọng. "Tê!" Lúc này trong Hồng Hoang, vô số tu sĩ và đại năng thấy thế, đều hít ngược một hơi khí lạnh, hai tộc đại trận hiện giờ đề thăng đến địa bộ như thế, mới so đấu không đến hai chiêu, liền đã khủng bố như vậy.

Phía sau còn có chiêu thức, nếu liều đến bước kia, lại là tình huống chẫm nào?

Đến lúc đó Bàn Cổ chân thân tái xuất thì sao?

Lúc này bọn họ không dám, cũng không rảnh đi suy nghĩ, bởi vì Vu Yêu nhị tộc, lại tái xuất chiêu thức.

Trên chiến trường Vu Yêu.

Tùy theo giao chiến tiến vào giai đoạn bạch nhiệt hóa, Vu Yêu nhị tộc lúc này đã nhiên khai mở những sát chiêu càng thêm to lớn. "Tinh hải hạo hãn, tinh hà tung hoành, tinh hà hàng lâm, sát!" "Bàn Cổ nhị phủ, Tích Địa!" Người chủ trận của hai tòa đại trận lúc này lạnh lùng quát lớn, tiếp tục công kích.

Khủng bố khí tức từng trận lại từng trận, quang mang áp đảo cả ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần.

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, một dòng sông tinh thần hàng lâm, tinh quang dập dờn, tinh huy hạo hãn, tinh thần khí tức nồng đậm tinh thuần kích động mà ra, đang trong quá trình ngưng tụ cực nhanh.

Trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hư ảnh một thanh Bàn Cổ Phủ phù hiện, sau đó diễn hóa Khai Thiên thức thứ hai, Tích Địa!

Trên lưỡi búa khổng lồ chớp động hàn quang, phá diệt chi ý khủng bố cuộn trào.

Hai tòa đại trận sát chiêu khủng bố sắp sửa thành hình, chiêu này nếu đối bính, sợ rằng sẽ yên diệt vô số khu vực, không ít sinh linh bị lan đến. "Oanh!" Chính vào lúc này, trên chín tầng trời vang lên một tiếng sấm rền. "Oanh!

Oanh!" Trong nháy mắt tiếp theo, liền thấy một đạo thần lôi lập tức giáng xuống, trực tiếp phá khai đại trận của hai tộc.

Đại trận bị phá đi một cách đột ngột, cao tầng hai tộc đều chịu vài phần thương hại, thần sắc trắng bệch như giấy.

Tuy thương thế không quá nghiêm trọng, nhưng không có mấy vạn năm thời gian thì khó lòng khôi phục. "Vu Yêu nhị tộc không màng Thiên Đạo chi ngôn, vọng động đại chiến, lan đến vô số sinh linh, tức nhật khởi các tự cấm túc trong tộc mười nguyên hội!" "Oanh long long!!!" Đạo Quân thoại âm rơi xuống, trên chín tầng trời sấm sét cuồn cuộn, vang vọng khắp cả Hồng Hoang. "Bành!" Hồng Hoang bên trong không ít tu sĩ và đại năng thấy một đạo lôi quang lóe lên, sau đó một tiếng sấm vang, liền thấy Vu Yêu nhị tộc bị tống về nơi ở của mỗi tộc.

Sau đó có hai đạo lực lượng rơi vào Thiên Đình và Bàn Cổ Điện, chỉ cấm túc hành động của bọn họ, còn lại thì không ngăn trở.

Làm xong tất cả, Đại Đạo chi lực khủng bố tán đi, thiên địa lần nữa khôi phục vẻ thanh minh.

Sự kiện Vu Yêu tái chiến, đến đây liền cáo một đoạn lạc.

Nhưng sau khi lần nữa kiến thức đại trận của Vu Yêu nhị tộc, không ít tu sĩ y nguyên pha lẫn vài phần chấn kinh.

Thực lực hai tộc càng phát ra khủng bố.

Nếu không phải mấy vị kia đã nhiên thành Thánh chứng đạo, sợ rằng phải tiếp tục chịu sự kiềm chế của Vu Yêu nhị tộc.

Chương 138

Dù sao, ngoại trừ Thánh Nhân và Hỗn Nguyên chi cảnh, ai là đối thủ của hai tộc này?

Những đại thần thông giả nổi danh trong Hồng Hoang như Phục Hy, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử...

đều không phải địch thủ.

Nếu mấy vị kia không thành Thánh, kết quả cũng sẽ như vậy.

Lần này Đạo Quân ngăn trở hai tộc tiếp tục đại chiến, cũng giải trừ nguy cơ cho không ít sinh linh, miễn bị vạ lây.

Thiên Đạo vận chuyển, tự nhiên muốn ngăn trở những sự tình phá hoại quá nghiêm trọng, Đạo Quân ngăn trở cũng là kịp thời.

Ngũ Thánh nhìn Đạo Quân xuất thủ, thần sắc khác nhau, tuy nhiên không có phát sinh sự tình gì lớn, bọn họ cũng không có cái nhìn gì về việc Đạo Quân ra tay, bất quá qua lần này, bọn họ cũng minh bạch thêm một chút.

Sự tình đến đây là có thể bãi thủ, không cần thiết phải lại ra tay nữa.

Có thể thôi động Thiên Đạo đại thế, nhưng không cần quá mức sáp thủ vào trong đó.

Hiện tại giữa thiên địa bởi vì Vu Yêu nhị tộc giao chiến, đã nhiên tư sinh ra vài phần kiếp khí và sát khí, nếu còn tiếp tục, sợ rằng lượng kiếp thật sự sẽ bị đẩy lên trước thời hạn.

Cho nên, sự tình lần này kết thúc tại đây là tốt nhất.

Điểm này, trong lòng Ngũ Thánh đều rõ ràng, không dám ngỗ

nghịch ý của Đạo Quân.

Lúc này nhìn thoáng qua Vu Yêu nhị tộc, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ tu hành. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Thanh Minh thu hồi tay, không còn để ý tới chuyện Vu Yêu nữa, lần này Thiên Đạo đại thế thôi động là một cái bắt đầu.

Song phương tuy rằng chiết tổn một bộ phận, nhưng đối với chân chính chiết tổn kỳ thật không lớn.

Dù sao đều là tồn tại ở tầng đáy, còn trung cao tầng, ngoại trừ có chút thương thế ra thì cũng không có vấn đề gì lớn.

Tiếp sau đây mười nguyên hội, liền cho bọn họ thời gian phát triển khôi phục, tự nhiên là đủ rồi.

Đương nhiên, nhân quả nghiệp lực của Yêu tộc phải hơi nặng hơn một chút.

Dù sao mười con Kim Ô gây ra nghiệp lực đều báo ứng lên trên thân Yêu tộc, muốn khôi phục những nghiệp lực này, Yêu tộc cũng phải tốn không ít khí lực.

Lại thêm chín con Kim Ô vẫn lạc, lần này đối với Yêu tộc, xác thực mất đi so với Vu tộc nhiều hơn không ít. "Lần này tuy rằng chỉ giao thủ một phen, nhưng mệnh thế của Vu Yêu nhị tộc cùng với xu hướng đi xuống phía sau, đã nhiên bắt đầu trượt dốc..." Nữ Oa thu hồi ánh mắt, nhìn Thanh Minh nói.

Lấy thủ đoạn của nàng, đảo cũng nhìn đến rõ ràng không ít. "Hai vạn nguyên hội, chung quy là quá sớm.

Phía sau Vu Yêu kỳ thật còn có một đoạn thời kỳ phát triển, chỉ tiếc là lượng kiếp đang có vài phần dấu hiệu đến sớm.

Nếu lượng kiếp đến sớm, hết thảy đều không thể vãn hồi..." Thanh Minh nói.

Nữ Oa khẽ gật đầu, cũng minh bạch điểm này. "Sau lượng kiếp lần này, tuy rằng Vu Yêu nhị tộc sẽ thối lui khỏi vị trí nhân vật chính của thiên địa, nhưng trong lượng kiếp, Vu Yêu nhị tộc đều có biến số.

Hoặc hứa, đều sẽ xuất hiện tồn tại chứng đạo..." Thanh Minh nói tiếp.

Nghe vậy, Nữ Oa đôi mi thanh tú nhíu lại, mở miệng hỏi: "Hậu Thổ muội muội thân mang Hồng Mông Tử Khí, nếu nàng chứng đạo thì là bình thường.

Nhưng Yêu tộc, vì sao lại có cơ duyên này có thể chứng đạo thành công?" Trong mắt nàng, mấy vị cao tầng Yêu tộc không có Hồng Mông Tử Khí, tu vi cũng chưa đạt đến tình trạng tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dựa vào đâu mà có thể chứng đạo?

Thanh Minh nhìn gương mặt tuyệt mỹ của Nữ Oa, chậm rãi mở miệng: "Yêu tộc tuy rằng không có Hồng Mông Tử Khí, nhưng Đế Tuấn thân là Thiên Đế, lại là Yêu Hoàng của Yêu tộc, có thể mượn nhờ đại thế Yêu tộc, đại thế Thiên Đình cùng khí vận công đức để trùng kích cảnh giới...

Ở điểm này, cho dù là Phục Hy đạo hữu, ưu thế cũng không sánh bằng Đế Tuấn.

Đương nhiên, về thời gian chứng đạo, Phục Hy đạo hữu sẽ nhanh hơn vài phần, điểm này nàng có thể yên tâm..." Nữ Oa nghe vậy, mi mày nhíu chặt.

Nếu nói như vậy, Đế Tuấn ngược lại có không ít cơ duyên, có thể mượn nhờ đại thế và khí vận công đức để chứng đạo, đây là điều mà không ít đại thần thông giả trong Hồng Hoang không cụ bị. "Pháp này

đối với Đế Tuấn mà nói tuy có tác dụng, nhưng cho dù có thể tấn thăng, cảnh giới cũng khó mà ổn cố, tùy thời đều có khả năng ngã xuống.

Cho nên, pháp này tồn tại tệ đoan không nhỏ..." Đế Tuấn nếu có thể sớm tấn thăng thì tốt, nhưng nếu là lúc Vu Yêu đại chiến hoặc khi lượng kiếp hàng lâm mới chứng đạo, thì thật sự khó mà chống đỡ được bao lâu liền sẽ rớt xuống cảnh giới.

Thanh Minh đối với biện pháp như vậy cũng không đánh giá cao.

Nữ Oa gật đầu, đảo cũng không còn quan tâm việc này nữa.

Thanh Minh nhìn thoáng qua Hồng Hoang, sau đó liền cũng tiếp tục tu hành tham ngộ.

Hiện tại, khoảng cách đến viên mãn chi cảnh càng phát ra gần.

Trong dự tính của hắn, lại có mấy chục nguyên hội thời gian liền có thể bước vào cảnh giới này.

Tốn mấy trăm nguyên hội thời gian để đem một bước này triệt để đi hết, đối với Thanh Minh mà nói cũng không tính là nhanh.

Nhưng luận về độ ổn định, thì là thật sự ổn, tích lũy như vậy đối với việc trùng kích cảnh giới tiếp theo có lợi ích cực lớn.

Cho nên Thanh Minh cũng không nóng nảy bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn chi cảnh, đợi mấy chục nguyên hội sau, hết thảy liền đều sẽ nước chảy thành sông.

Không vội vàng, lúc này chậm rãi tham ngộ, cũng hiệp trợ Nữ Oa tu hành.

Hai người lúc này đại đạo khí tức trên thân càng phát ra tinh túy và hạo hãn, chậm rãi tản phát ra, lại giao dung cùng một chỗ, chậm rãi đề thăng.

Nhất thời, trên đại điện huyền âm từng trận, đại đạo khí tức hạo hãn, thật lâu không dứt. ...

Bất Chu Sơn, bên trong Bàn Cổ Điện.

Thập Nhị Tổ Vu tề tụ tại đây.

Lần này mười mặt trời hoành không, Vu Yêu tái chiến, đối với Vu tộc kỳ thật còn tốt, dù sao chiết tổn hơn hai thành lực lượng tầng đáy cũng không tính là quá lớn.

Tiếp sau đây mười nguyên hội, cũng đủ thời gian khôi phục, không có gì đáng lo.

Hiện tại điều bọn họ suy tư chính là việc mười mặt trời hoành không, rồi lại đến Vu Yêu đại chiến, lần này xác thực xảy ra có chút đột ngột, ngay cả Hậu Thổ cũng không có sát giác được, khiến bộ lạc Hậu Thổ vẫn lạc một bộ phận tộc nhân. "Đám Kim Ô kia ở tại Thái Dương Tinh thời gian đã lâu, vì sao lại đột nhiên xuất hiện tại Hồng Hoang?" Đế Giang nhíu mày, chậm rãi mở miệng.

Hắn tuy rằng lười để ý chuyện Kim Ô, nhưng sự tình tại Thái Dương Tinh, thân là đại Tổ Vu sao có thể không biết hiểu?

Cho nên chuyện lần này đảo cũng có chút kỳ quái. "Chư Thánh xuất thủ!" Hậu Thổ nhìn các Tổ Vu, đột nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, chúng Tổ Vu nhìn nàng, thần sắc có chút kinh ngạc.

Đã là Thánh Nhân xuất thủ, bình thường tồn tại không có khả năng biết được, tiểu muội lại biết được rõ ràng như thế, đích xác khiến bọn họ có chút ngoài ý muốn. "Đạo Quân đã nhiên đem một số sự tình phía sau nói cho ta..." Hậu Thổ nhìn chúng Tổ Vu, chậm rãi nói.

Kỳ thật nàng cũng là sau khi biết hiểu một số sự tình mới có thể kịp thời chạy đến, cứu được Hậu Nghệ và Khoa Phụ, nếu không thì hai vị Đại Vu này thật sự sẽ vẫn lạc trong tay Thái Nhất.

Thật ra những sự tình Thanh Minh nói với nàng, trước đó nàng cũng đã có chút suy đoán, đặc biệt là sau khi Ngũ Thánh hoành không xuất thế.

Lời của Thanh Minh bất quá là khẳng định suy đoán trong lòng nàng mà thôi.

Chúng Tổ Vu nhìn Hậu Thổ, chờ đợi nàng mở miệng. "Chư vị ca ca tỷ tỷ, lượng kiếp lần này, Vu Yêu sợ là không có kết cục tốt, có một số việc, chúng ta phải sớm làm chuẩn bị..." Hậu Thổ thần sắc túc nhiên, nhìn chư vị Tổ Vu, ngưng thanh nói.

Nghe vậy, chúng Tổ Vu thần sắc biến đổi, lập tức Đế Giang nhìn nàng hỏi: "Đạo Quân nói như vậy, Vu tộc ta ngày sau sẽ như thế nào?" "Chỉ cần chúng ta làm tốt chuẩn bị và hậu thủ, đến lúc đó dưới lượng kiếp, sau khi liễu kết tình huống lượng kiếp thì nhường ra vị trí nhân vật chính thiên địa của Vu tộc, hết thảy liền đều không có vấn đề lớn.

Vu tộc y nguyên có thể được tồn lưu, lực lượng cũng nằm trong phạm vi ta có thể khống chế." Hậu Thổ nhìn chúng Tổ Vu, chậm rãi nói.

Kỳ thật nàng cũng cảm thấy đây là kết quả tốt nhất.

Tại Hồng Hoang nơi Ngũ Thánh xuất thế, muốn chân chính thống ngự thiên địa, đó là đang nằm mơ.

Ngũ Thánh há có thể để cho bọn họ thống ngự Hồng Hoang?

Cho nên dã tâm của Vu Yêu nhị tộc là không thể nào thành công.

Đã như vậy, hà cớ gì không lui mà cầu việc khác, lựa chọn bảo lưu Vu tộc chứ?

Lưu được rừng xanh lo gì không có củi đốt, phản chính vị trí nhân vật chính thiên địa về sau không những không có chỗ tốt, ngược lại

còn có không ít phiền toái, nhường ra thì cứ nhường ra, đảo cũng không sao.

Nghe Hậu Thổ lúc này tế tế giảng giải, chúng Tổ Vu cũng gật đầu, khẳng định điểm này.

Bọn họ cũng không ngốc, ngược lại khá là thông tuệ.

Sau khi Ngũ Thánh xuất thế, uy nhiếp lực và ảnh hưởng lực của Vu Yêu thẳng tắp hạ xuống, còn Ngũ Thánh thì không ngừng đề thăng.

Dưới tình huống như vậy, tộc nào muốn thống ngự Hồng Hoang, nghênh đón chỉ có thể là đả kích của Ngũ Thánh mà thôi.

Lại thêm lần này thiên địa diễn biến đại thế, không pháp ngăn trở.

Đã như vậy, chỉ có thể lựa chọn phương diện có lợi. "Đã là như thế, vậy chúng ta liền theo như lời tiểu muội, sớm làm tốt hậu thủ và chuẩn bị.

Ngày sau dưới lượng kiếp, thanh tẩy một phen Yêu tộc, sau đó lại bình tức lượng kiếp, tiến thối ra khỏi vị trí này, bảo tồn Vu tộc..." Đế Giang trong lòng suy tính xong, thần sắc túc nhiên nói với các Tổ Vu. "Vâng!" Chúng Tổ Vu đáp.

Hậu Thổ lại căn dặn một phen, sau đó liền bắt đầu chỉ huy bộ lạc trong mười nguyên hội tiếp theo bắt đầu phát triển và khôi phục.

Chương 139

...

Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình, trên Lăng Tiêu Điện.

Yêu tộc chúng cao tầng tề tụ tại đây, nhưng đều không có mở miệng.

Không khí trên đại điện lúc này có chút trầm muộn, mơ hồ có một cỗ sát ý băng lãnh ngưng kết.

Chúng Yêu Thần và Yêu Thánh nhìn Đế Tuấn, trong lòng run sợ, nhưng lại không có ai mở miệng trước, lẳng lặng chờ đợi. "Lần này, nếu sở liệu không sai, Tiểu Thập có thể rời đi Thái Dương Tinh, có thể tránh thoát kết giới Thiên Đình, đều là do mấy vị kia xuất thủ..." Hồi lâu sau, Đế Tuấn chậm rãi ngẩng đầu, trong miệng trầm giọng nói, một cỗ sát cơ hãi nhiên cuộn trào.

Che giấu thiên cơ, đối với kết giới hắn bố hạ xuất thủ, những việc này đều là do mấy vị kia làm.

Dù cho hắn có thêm diễn toán chi lực của Hà Đồ Lạc Thư cũng không thể suy đoán ra một phần, tình huống như thế, hắn đại để đã biết được một ít.

Nhưng thân là người chưởng khống Yêu tộc, lúc này không thể ý khí dụng sự.

Thánh Nhân không phải là đối tượng mà Yêu tộc hiện tại có thể chống lại.

Việc này chỉ có thể tạm thời đè xuống, đợi hắn chứng đạo, hoặc là khi Yêu tộc nhất thống Hồng Hoang hãy nói. "Đại ca, việc này không thể cứ như vậy..." Thái Nhất thần sắc âm trầm, lạnh lùng nói. "Việc

này hiện tại đã định.

Vì Yêu tộc lúc này, chúng ta không thể loạn.

Nếu không thì mối thù này không phải Yêu tộc hiện tại có thể tiếp hạ.

Ngày sau Yêu tộc phát triển, tự có ngày thanh toán, bất luận là Vu tộc hay kẻ khác." Đế Tuấn thần sắc băng lãnh, hàn thanh nói.

Hắn là người nắm quyền Yêu tộc, phải học được ẩn nhẫn.

Hiện tại không phải là cơ hội để Yêu tộc xuất thủ, hiện tại xuất thủ không nghi ngờ gì là tự tìm đường chết, phải lấy tình huống Yêu tộc làm chủ.

Chỉ cần ngày sau hắn chứng đạo, Thái Nhất chứng đạo, Yêu tộc nhất thống Hồng Hoang thiên địa, đến lúc đó liền cùng vị kia xuất thủ thanh toán.

Thái Nhất đảo cũng minh bạch ý của Đế Tuấn.

Hiện tại đại ca là người nắm quyền, tự nhiên phải cân nhắc đại cục, hiện tại không thể xuất thủ, chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn, tiếp tục phát triển Yêu tộc làm đầu. "Bạch Trạch, tình huống Yêu tộc như thế nào?" Đế Tuấn suy tính trong lòng xong, ánh mắt nhìn về phía Bạch Trạch phía dưới, mở miệng hỏi. "Hồi Thiên Đế, Yêu tộc chiết tổn cũng không nhỏ.

Ngoại trừ chín vị Thái Tử ra, bộ tộc chiết tổn hơn ba thành, nhân quả nghiệp lực đều toàn bộ báo lên trên thân Yêu tộc, muốn hóa giải cũng cần một đoạn thời gian không nhỏ..." Bạch Trạch thần sắc ngưng trọng, chắp tay nói với Đế Tuấn.

Lực lượng bộ tộc khôi phục cần mười mấy nguyên hội, lấy tình huống Yêu tộc hiện tại cũng không sai biệt lắm.

Nhưng nhân quả nghiệp lực thì không dễ khôi phục như vậy.

Thời gian ngắn thì mười mấy nguyên hội, thời gian dài thì mấy chục nguyên hội đều có khả năng.

Điều này đối với Yêu tộc phát triển xác thực có ảnh hưởng không nhỏ. "Phương diện nhân quả nghiệp lực cứ từ từ hóa giải, lúc này trước tiên khôi phục nguyên khí tự thân đã..." Đế Tuấn nói với Bạch Trạch. "Thần minh bạch!" Bạch Trạch đáp một tiếng, sau đó cùng chúng Yêu Thần, Yêu Thánh chắp tay lui xuống.

Sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng rời đi, xuống dưới khôi phục thương thế. ...

Vu Yêu nhị tộc lần này bị Đạo Quân cấm túc tại nơi ở, Hồng Hoang lúc này đảo cũng bình tĩnh lại.

Bất quá đối với nhiệt nghị về hai tộc, trong Hồng Hoang cũng dấy lên một trận phong ba.

Dù sao thực lực hai tộc và uy lực đại trận đều đề thăng không nhỏ, tại Hồng Hoang, ngoại trừ mấy vị kia, bọn họ y nguyên là tồn tại đỉnh tiêm.

Nhân tộc cũng nhìn thấy chênh lệch của song phương, lúc này cũng đang tranh thủ thời gian đề thăng.

Toại Nhân đã sắp bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị lần này cũng bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, đang tiếp tục ổn cố tu hành.

Chỉnh thể thực lực Nhân tộc đều đang không ngừng đề thăng.

Thời gian như vậy xác thực là thời cơ để Nhân tộc quật khởi, Nhân tộc tự nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Không ít tồn tại trong Hồng Hoang lúc này cũng quay về tu hành.

Ngũ Thánh cũng thu hồi ánh mắt, tiếp tục tu hành và tham ngộ. ...

Sau khi đại chiến Vu Yêu hạ màn, Hồng Hoang bình tĩnh lại, thời gian cũng nhanh chóng trôi qua.

Vu Yêu nhị tộc lúc này cũng không có làm ra sự tình gì khác, tuy rằng cao tầng hai tộc bị cấm túc, nhưng huy hạ vẫn có thể hành động, bất quá lúc này không có sự tình gì phát sinh.

Hai tộc đều đang hưu dưỡng sinh tức, khôi phục nguyên khí chiết tổn lần này.

Tương đối mà nói, Yêu tộc thảm trọng hơn nhiều.

Dù sao lần này Kim Ô du ngoạn Hồng Hoang, gánh chịu không ít nghiệp lực, những nghiệp lực này đặt trên thân Yêu tộc, không có mấy trăm vạn năm thời gian di bổ thì căn bản hóa giải không được.

Đây là dưới tình huống ngộ sát Khoa Phụ, nếu không sợ rằng còn phải gánh chịu nhiều nghiệp lực hơn.

Hiện nay mười con Kim Ô chỉ còn lại một con, lúc này ẩn tàng tại sâu trong Thiên Cung, do Hi Hòa chiếu cố.

Hi Hòa tuy rằng ghi hận Hậu Nghệ, nhưng lúc này Đạo Quân đã xuất thủ, đừng nói giết Hậu Nghệ, ngay cả Thiên Đình nàng cũng ra không được, việc này chỉ có thể từ từ.

Hơn nữa Tổ Vu cũng sẽ không để nàng dễ dàng đắc thủ, cho nên lúc này cần phải bàn bạc kỹ hơn.

May là thời gian cấm túc này có thể hảo hảo chuẩn bị.

Ở bên kia, trong Vu tộc, chiết tổn nghiêm trọng nhất chính là bộ lạc Hậu Thổ.

Không chỉ dưới tay Kim Ô vẫn lạc không ít tộc nhân, mà trong lúc hai tòa đại trận tỷ thí lại vẫn lạc thêm không ít.

So sánh ra, trong mười hai bộ lạc Tổ Vu, Hậu Thổ chiết tổn là nghiêm trọng nhất.

Cho nên năm cái nguyên hội này, các bộ lạc khác đều đang hiệp trợ bộ lạc Hậu Thổ khôi phục.

Đương nhiên, bộ lạc Hậu Thổ trong năm nguyên hội này cũng không phải là không có tin tức tốt.

Hậu Nghệ dưới tình huống nguy cơ như vậy đã nhiên ngộ được tiễn ý cao hơn, đánh vỡ gông cùm Đại La Kim Tiên, đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, trở thành tồn tại trong Vu tộc chỉ đứng sau Hình Thiên Đại Vu.

Trong Vu tộc, Đại Vu muốn tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh xác thực không quá dễ dàng, cho đến nay cũng chỉ có Hình Thiên và Hậu Nghệ hai người mà thôi.

Khoa Phụ nay thương thế đã khôi phục, có sở đề thăng một chút, đã nhiên là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Đối với bộ lạc Hậu Thổ, hai cái Đại Vu đỉnh phong đề thăng đã giúp chỉnh thể thực lực bộ lạc tăng lên không ít, cho dù lúc này cơ sở thực lực chưa khôi phục.

Bất quá nhìn tổng thể, nguyên khí của Vu tộc lúc này đã nhiên khôi phục được sáu bảy thành, năm nguyên hội tiếp theo là đủ để khôi phục hoàn toàn.

Yêu tộc bên kia tuy rằng tình huống chậm hơn vài phần, nhưng cũng đang hướng tới tình huống tốt hơn.

Nguyên khí khôi phục, khí vận và nghiệp lực hoãn giải, đều đang chậm rãi đề thăng, cũng coi như không tệ. ...

Nhân tộc, trong Thánh Địa.

Nhân tộc qua năm nguyên hội phát triển xác thực nhanh hơn không ít.

Trước đó có được cơ sở gia tăng, năm nguyên hội thời gian này đủ để Nhân tộc hậu tích bạc phát.

Trong Thánh Địa, Đại La Kim Tiên tăng thêm mấy vị, Thái Ất Kim Tiên đảo cũng không ít.

Bộ lạc Nhân tộc lúc này lần nữa hướng về những nơi xa hơn khoách trương, để dấu chân Nhân tộc đi về những nơi càng xa xôi của Hồng Hoang.

Những năm này Nhân tộc phát triển, không ít tu sĩ đều nhìn ở trong mắt.

Nhân tộc lại không giống như Vu Yêu, giữa các chủng tộc cũng không có phát sinh mâu thuẫn, song phương đảo cũng hòa bình chung sống, dù sao Nhân tộc chỉ cần đất cư trú mà thôi.

Bộ lạc Nhân tộc khi đi ra bên ngoài cũng có ma sát với Yêu tộc Hồng Hoang, nhưng có đệ tử Thánh Địa tại, trong tôi luyện và thủ hộ Nhân tộc cũng không ngừng trưởng thành, vượt qua nguy cơ, để bộ lạc Nhân tộc an ổn cắm rễ.

Có thể nói, năm nguyên hội này, Nhân tộc phát triển mới là nhanh nhất trong Hồng Hoang.

Dưới tình huống chỉnh thể thực lực không ngừng đề thăng, càng thêm hướng về nhất lưu chủng tộc tới gần.

Tin tưởng ngày sau, Nhân tộc có thể trưởng thành đến tình trạng nhất lưu chủng tộc. ...

Thời gian vội vã, như bạch câu khích vô ngân, lặng yên ở giữa liền đã qua năm nguyên hội nữa. "Bành!" "Bành!" Đột nhiên, trong thiên địa vang lên hai tiếng thanh thúy, vang lên tại Bàn Cổ Điện cùng

Yêu tộc Thiên Đình, sau đó mắt trần có thể thấy không gian gợn sóng không ngừng dao động, không ngừng khuếch tán ra ngoài.

Cỗ thiên uy hạo hãn kia cũng trong quá trình khuếch tán dần dần tiêu thối, thẳng đến khi biến mất.

Kỳ hạn mười nguyên hội, nay đã đến!

Thời gian Vu Yêu nhị tộc bị Đạo Quân cấm túc đã hết, cao tầng hai tộc cũng có thể tự do rời khỏi nơi ở.

Bất quá hiện tại, không ít tồn tại trong Hồng Hoang lại không thấy Vu Yêu nhị tộc có động tĩnh gì khác so với trước, y nguyên cực kỳ bình tĩnh, phảng phất như vẫn đang trong kỳ cấm túc của Đạo Quân.

Cục diện hiện nay, hai tộc đảo cũng tạm thời dự định điệu thấp bình tĩnh phát triển, trong một khoảng thời gian tới sẽ tạm thời không gây sóng gió.

Vu Yêu nhị tộc lúc này tại Hồng Hoang đã không phải là tồn tại đỉnh tiêm, cần phải tích lũy thêm thực lực tự thân mới được.

Chương 140

...

Vu tộc, Bàn Cổ Điện. "Nhị đệ, mười cái nguyên hội, tình huống Vu tộc khôi phục như thế nào rồi?" Đế Giang ánh mắt vọng hướng Cú Mang, thản nhiên hỏi.

Trước đó có chút tinh tiến nên hắn vẫn luôn bế quan tu hành, đối với sự tình trong Vu tộc đảo không biết hiểu quá nhiều.

Lần này kỳ hạn mười nguyên hội đã đến, nghiệp dĩ xuất quan, liền cũng là lúc biết hiểu một chút.

Nghe vậy, Cú Mang thần sắc túc nhiên nói: "Hồi đại ca, mười cái nguyên hội, nguyên khí Vu tộc chiết tổn tại ba cái nguyên hội trước đã hoàn toàn khôi phục rồi, ba cái nguyên hội sau, Vu tộc lược có chút đề thăng..." Nghe thế, Đế Giang ánh mắt quét qua mười hai bộ lạc Tổ Vu trong Hồng Hoang, đối với một số biến hóa trong đó đã nhiên liệu nhiên vu tâm. "Tiểu muội, Hậu Nghệ không tệ, có thể gia tăng bồi dưỡng!" Đế Giang nhìn về phía Hậu Thổ, mỉm cười nói. "Hậu Nghệ xác thực là Đại Vu không tệ, đại ca yên tâm đi, ta biết phải làm sao!" Hậu Thổ nghe vậy, yên nhiên cười một tiếng, đáp.

Đế Giang gật đầu, mười cái nguyên hội, Vu tộc đảo cũng không chịu thiệt, ít nhất đã khôi phục nguyên khí, mười hai cái bộ lạc hoặc nhiều hoặc ít đều đề thăng vài phần.

Hậu Nghệ của bộ lạc Hậu Thổ đề thăng tu vi cũng là không tệ.

Hắn có suy đoán, Đạo Quân an bài như thế cũng là cho bọn họ thời gian khôi phục, cũng có thể hảo hảo suy xét sự tình phía sau.

Lần này đều rõ ràng, cũng sẽ làm tốt vạn toàn chi sách, bảo đảm

ngày sau lượng kiếp an nhiên. "Yêu tộc bên kia, tình huống hiện nay như thế nào?" Đột nhiên, Đế Giang mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Cú Mang trầm ngâm vài hơi thở rồi nói: "Yêu tộc bên kia đảo cũng không có động tĩnh lớn, tuy rằng thời gian cấm túc đã hết nhưng y nguyên bình tĩnh, giống như Vu tộc ta, đều đang điệu thấp phát triển...

Yêu tộc tuy rằng mượn nhờ mười nguyên hội thời gian khôi phục lực lượng chiết tổn, nhưng khí vận và nghiệp lực lúc này chưa khôi phục, tổng thể mà nói là lạc hậu hơn Vu tộc ta vài phần..." Nghe thế, Đế Giang khẽ gật đầu, tình huống như vậy trong lòng hắn đại để đoán được vài phần.

Dù sao nghiệp lực gánh chịu ở trình độ đó, tuy rằng không thập phần nghiêm trọng nhưng mười cái nguyên hội xác thực khó mà khôi phục. "Sự tình Yêu tộc cần mật thiết quan chú.

Đến nỗi bản thân chúng ta, đoạn thời gian này không cần gây sóng gió nữa, các tự phát triển bộ lạc của mình đi!" Đế Giang suy tính xong, nói với mười một Tổ Vu. "Đã biết đại ca!" Mười một Tổ Vu nghe vậy, đáp một tiếng rồi đứng dậy, từ biệt Đế Giang, rời khỏi Bàn Cổ Điện.

Nay đã có thể tự do rời đi, xác thực sẽ không cứ mãi ở lại nơi này.

Đế Giang nhìn thoáng qua, sau đó cũng động thân rời đi. ...

Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc Thiên Đình, trên Lăng Tiêu Điện. "Thiên Đế, trước mắt xem xét nghiệp lực và khí vận, sợ là còn cần mười mấy nguyên hội thời gian..." Bạch Trạch hướng về phía Đế Tuấn chắp tay nói.

Đối với Yêu tộc hiện nay, hai điểm này xác thực không dễ tiêu giải.

Nghe vậy, Đế Tuấn trầm ngâm không nói.

Mười cái nguyên hội thời gian, bộ phận Yêu tộc chiết tổn đảo đã khôi phục, nhưng khí vận chiết tổn và nghiệp lực gánh chịu xác thực khó mà khôi phục trong mười nguyên hội. "Phương hướng khí vận, gia tăng đề thăng thực lực bộ chúng, hấp nạp thêm một ít tán tu Hồng Hoang, trong vài nguyên hội có cơ hội khôi phục.

Đến nỗi nghiệp lực, chỉ có thể từ từ di bổ..." Hồi lâu sau, Đế Tuấn mở miệng nói.

Họa do Kim Ô phạm phải, chung quy phải giải quyết.

Mấy hơi thở sau, Đế Tuấn nhìn Bạch Trạch nói: "Bạch Trạch, tại Hồng Hoang hành vân bố vũ có thể tích lũy công đức, hóa giải nghiệp lực, hoặc hứa là biện pháp tiêu trừ nghiệp lực khá nhanh, việc này giao cho ngươi đi làm!" Nghe vậy, trên mặt Bạch Trạch lộ ra một nụ cười, chắp tay nói: "Thần minh bạch!" Đế Tuấn khẽ gật đầu, sau đó phất phất tay ra hiệu lui xuống. "Thánh ngự hạo thiên, ân trạch tứ cực!" Chúng thần chắp tay thi lễ, sau đó chậm rãi lui xuống.

Lúc này trong Lăng Tiêu Điện chỉ còn lại Đế Tuấn và Thái Nhất. "Đại ca, tình huống đại tẩu tựa hồ không quá ổn định..." Thái Nhất cũng biết hiểu, chín người cháu vẫn lạc, tình huống Hi Hòa xác thực không quá tốt, mười vạn năm qua vẫn luôn ở sâu trong Thiên Cung bầu bạn với Tiểu Thập. "Cừu hận với Vu tộc xác thực cần phải liễu kết, nhưng không phải lúc này.

Tình huống hiện tại đều không phải lúc tái khởi chiến hỏa, ít nhất cũng phải để Yêu tộc hoàn toàn khôi phục, tái độ đề thăng mới được...

Khi đó, chính là lúc Yêu tộc và Vu tộc quyết chiến thanh toán..." Đế Tuấn đôi mắt khẽ híp, vọng về phía Hồng Hoang, trên mặt một đạo sát ý lóe lên.

Nghe vậy, Thái Nhất khẽ gật đầu, đảo cũng minh bạch ý của Đế Tuấn. "Thái Nhất, thương thế đệ vừa khỏi, đoạn thời gian này hãy hảo hảo bế quan ổn cố cảnh giới..." Đế Tuấn nhìn hắn nói. "Ta hiểu rồi!" Thái Nhất đáp, sau đó chắp tay rời khỏi Lăng Tiêu Điện.

Đế Tuấn nhìn về phía Vu tộc, hồi lâu sau trong miệng khẽ nhả hai chữ: "Vu tộc!" Thoại âm chưa dứt, thân ảnh hắn đã biến mất.

Thời gian tiếp theo, Đế Tuấn đích thân quản lý bộ chúng Yêu tộc, gia tăng đề thăng thực lực, một bên cũng hoàn thiện uy lực Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chưởng khống thêm nhiều chiêu thức.

Ngắn ngủi vài nguyên hội, chỉnh thể thực lực Yêu tộc lại lược có đề thăng. ...

Thời gian nhoáng một cái, lại ba cái nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Trong Hồng Hoang lúc này có không ít tu sĩ sinh linh đi lại, một số tiên thiên chủng tộc cùng với Nhân tộc.

Đến nỗi Vu Yêu nhị tộc, ngược lại bình tĩnh hơn không ít.

Không ít tu sĩ đều tưởng rằng sau kỳ hạn mười nguyên hội, Vu Yêu nhị tộc sẽ đại tứ khuếch trương hoặc có động tác lớn gì, nhưng lại không có.

Ngoại trừ những năm này Yêu tộc thường có một ít người đi hành vân bố vũ kiếm chút công đức vi bạc ra, những cái khác đảo rất bình tĩnh.

Về phần Vu tộc thì càng thêm điệu thấp, mấy chục vạn năm vẫn luôn bình tĩnh phát triển tự thân, Thập Nhị Tổ Vu cũng ngẫu nhiên hợp luyện đại trận, việc khuếch trương những năm này ngược lại dừng lại một chút.

Tuy rằng Vu Yêu mấy chục vạn năm đều không có động tác quá lớn, điệu thấp phát triển tự thân, nhưng không ít tồn tại trong Hồng

Hoang đều biết, lấy thực lực Vu Yêu nhị tộc lúc này, sợ là so với mấy chục vạn năm trước phải cường hãn hơn không ít.

Ngoại trừ thực lực bộ hạ, đại trận mới là quan trọng.

Dù sao hai tòa trấn tộc đại trận là thủ đoạn cường đại nhất của hai tộc, từ khi có đại trận đến nay chưa từng dừng lại việc hoàn thiện và đề thăng.

Kể từ sau lần đại chiến bất thành kia, hai tộc đều có chiết tổn, lúc này đều đã khôi phục.

Tuy rằng nghiệp lực Yêu tộc như nay mới vừa khôi phục, nhưng thực lực bộ chúng lại đề thăng không ít, đại trận trong tay Đế Tuấn lại hoàn thiện thêm vài phần, uy lực càng thậm.

Còn Vu tộc thì càng không cần nói, chiết tổn lực lượng vốn khôi phục trước Yêu tộc, mấy chục vạn năm điệu thấp phát triển, thực lực mười hai bộ lạc tự nhiên không cần bàn nhiều.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Thập Nhị Tổ Vu những năm này vẫn luôn tổ hợp diễn luyện, cộng thêm lĩnh ngộ và chưởng khống đối với Khai Thiên thức thứ ba của Bàn Cổ, lúc này đã có tiến triển mang tính đột phá.

Thập Nhị Tổ Vu tin tưởng, chỉ cần đại chiến lại nổi lên, Vu tộc sẽ có ưu thế không nhỏ. ...

Nhân tộc mấy chục vạn năm qua phát triển cực nhanh trong Hồng Hoang, lúc này đã nhiên tễ thân vào hàng ngũ đỉnh tiêm của thế lực nhị lưu, ẩn ẩn có xu thế tiến phát về hướng nhất lưu thế lực, nhất lưu chủng tộc như Vu Yêu nhị tộc.

Tuy rằng còn cần không ít thời gian, nhưng đối với Nhân tộc là có khả năng cực lớn, tiềm lực Nhân tộc không đơn giản như vậy.

Từ một hậu thiên chủng tộc không được bất kỳ ai coi trọng, đi đến

vị trí đỉnh tiêm nhị lưu thế lực chỉ trong mấy trăm vạn năm, Nhân tộc đã lần lượt làm mới cái nhìn của các tồn tại Hồng Hoang.

Thành tựu phía sau của Nhân tộc, ngay cả chính họ cũng không xác định sẽ đạt đến tình trạng nào.

Toại Nhân Tam Tổ và tám vị trưởng lão lúc này đều đang bế quan, những năm này đều có sở đề thăng.

Sau lần này, định sẽ tái độ đề thăng không ít, đến lúc đó chỉnh thể thực lực Nhân tộc lại tăng lên.

Nữ Oa nhìn tiến triển của Nhân tộc những năm này, xác thực pha phần hài lòng.

Tiềm lực và tốc độ đề thăng của Nhân tộc quả thật không làm nàng thất vọng.

Hiện tại dưới Vu Yêu nhị tộc, muốn nói chủng tộc nào khác là đối thủ của Nhân tộc thì xác thực không có.

So với Vu Yêu tuy còn khoảng cách, nhưng cứ đà phát triển này, Nhân tộc cũng có ngày sẽ trì bình với họ.

Hiện tại mới hơn hai vạn nguyên hội, so với dòng sông dài của một lượng kiếp, Nhân tộc tự nhiên có cơ hội đuổi kịp. "Nhân tộc phát triển, chung quy sẽ không ở dưới Vu Yêu..." Nữ Oa khẽ cười nói.

Những năm này khí vận Nhân tộc cùng tín ngưỡng chi lực phản bộ, đối với Nữ Oa mà nói tuy trợ giúp không quá lớn, nhưng hiện tại nàng đang ở trung kỳ, có thể đề thăng được một phần là hay một phần.

Ở cảnh giới này, muốn tiến triển không hề đơn giản, cho nên Nữ Oa cũng không lãng phí, toàn bộ dùng vào tu hành.

Nữ Oa nhìn thoáng qua phu quân Thanh Minh đang bế quan viên

mãn tự thân đại đạo bên cạnh, trong đôi mắt đẹp quang hoa lưu chuyển, si si nhìn một lát rồi cũng khẽ nhắm đôi mắt, hiện ra khánh vân tam hoa, bắt đầu bế quan tu hành. ...

Tam Thập Tam Thiên, trong Chu Thiên Tinh Thần đại hải. "Oanh!" Hạo hãn tinh thần chi lực cuộn trào, tinh thần chi quang nhìn không thấy bờ bến không ngừng yên diệt rồi lại trọng hiện, chu thiên tinh thần trán phóng quang huy dập dờn.

Tinh thần chi lực dần dần bình hoãn lại, lần nữa thu súc vào trong tinh thần. "Bành!" Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận rơi xuống, lộ ra cao tầng Yêu tộc và bộ chúng bên trong.

Đế Tuấn phất tay, Bạch Trạch cùng Anh Chiêu các loại hội ý, liền dẫn theo bộ chúng Yêu tộc phản hồi Thiên Đình. "Đại ca, đại tẩu không liên hợp diễn luyện, uy lực đại trận khó mà phát huy chân chính..." Thái Nhất mặt mang vẻ ngưng trọng, nhìn Đế Tuấn nói.

Nghe vậy, Đế Tuấn nhìn về phía Thiên Đình, trên mặt hiện lên một tia bất đắc dĩ: "Hi Hòa y nguyên không thể từ nỗi đau mất con mà khôi phục, đoạn thời gian này cứ để nàng bồi Tiểu Thập đi!

Việc đại trận ta diễn luyện trước, sau này ta sẽ đi nói với nàng..." Thái Nhất gật đầu, không nói gì thêm. ...

Cùng lúc đó, tại một nơi nào đó trong Thiên Cung.

Chương 141

"Đáng chết, Hậu Nghệ cư nhiên tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh..." Hi Hòa nhìn tình huống trong màn sáng trước mặt, miệng khẽ mắng một tiếng.

Đối với Hậu Nghệ, nàng đã nhiên muốn dồn hắn vào chỗ chết để báo thù giết con, nhưng không ngờ Hậu Nghệ lại tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nguyên bản muốn dưới mí mắt Hậu Thổ lặng lẽ mạt sát một vị Đại Vu đỉnh phong đã không dễ dàng, hiện tại Hậu Nghệ tấn thăng, muốn mạt sát càng thêm khó khăn.

Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh cộng thêm thân thể Đại Vu, thực lực bực này nàng không có tự tin có thể trong thời gian ngắn bắt lấy Hậu Nghệ. "Xem ra cần tìm biện pháp khác mới được..." Hồi lâu sau, Hi Hòa phất tay triệt bỏ quang mạc, thản nhiên nói, giữa lông mày hàm sát, sát ý trên thân khẽ dao động. ...

Như thế, mười vạn năm sau.

Hi Hòa mười vạn năm qua vẫn luôn nhìn chằm chằm Hậu Nghệ, rốt cuộc cũng để nàng tìm được biện pháp tốt.

Lúc này không có cách nào nhanh chóng mạt sát Hậu Nghệ, nhưng cũng sẽ không để hắn sống tốt.

Nàng biết Hậu Nghệ và Nhân tộc Thường Nga có quan hệ tình cảm, đây là điều Hậu Nghệ xem trọng nhất.

Nếu để Thường Nga rời xa Hậu Nghệ, đối với hắn xác thực là một chuyện dày vò.

Tạm thời không thể giết chết thì hãy để hắn thống khổ trước.

Hi Hòa lúc này hận Hậu Nghệ đã đạt đến cực điểm.

Đã nhiên có pháp, nàng liền bắt đầu làm.

Lấy thủ đoạn của Thái Âm Tinh Chủ, lại nhiếp lấy Thái Âm Tinh chi lực luyện chế thành một viên tiên đan, như vậy liền có thể khiến Thường Nga trực tiếp bay về Thái Âm Tinh.

Như thế, Thường Nga và Hậu Nghệ sẽ thiên các nhất phương.

Tiên đan này đối với Đại La Kim Tiên hay Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) có lẽ vô hiệu, nhưng đối với Thường Nga - một Nhân tộc còn chưa tới Thiên Tiên thì tự nhiên có tác dụng cực lớn.

Làm xong hết thảy, Hi Hòa liền bắt đầu động thủ. ...

Trong Nhân tộc, tại vùng trung ương đại lục, một bộ phận Nhân tộc và Vu tộc đi lại rất gần, đặc biệt có sự thông hôn, quan hệ càng thêm giao dung.

Thường Nga và Hậu Nghệ chính là đại biểu trong đó.

Hậu Nghệ nay đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên, còn Thường Nga y nguyên chỉ là Thiên Tiên.

Đặt ở Nhân tộc cơ số to lớn, tu vi Thiên Tiên của Thường Nga xác thực không tệ vì đại bộ phận đều là người thường, nhưng đặt tại Thánh Địa, Vu tộc hay Hồng Hoang rộng lớn, lại vi nhược như trần ai, Thiên Tiên vẫn là tồn tại không nhập lưu.

Đặc biệt Thường Nga tu vi Thiên Tiên chỉ là do công đức đề thăng, không có tu hành chi pháp, thậm chí ngay cả thực lực Thiên Tiên chân chính cũng không có.

Tồn tại như vậy, Thường Nga xác thực lo lắng sẽ chết trước Hậu Nghệ.

Dù sao Hậu Nghệ là Hỗn Nguyên Kim Tiên lại là Đại Vu, trừ phi

vẫn lạc trong tay địch thủ, nếu không có thể sống vô số năm.

Bởi vậy, Thường Nga tự nhiên sẽ tìm kiếm biện pháp đề thăng tu vi.

Nhưng công pháp Vu tộc không thích hợp Nhân tộc, cho nên Thường Nga hiện tại vẫn chỉ là cảnh giới Thiên Tiên.

Bất quá tư chất Thường Nga không thấp, chỉ là không có tu hành công pháp Nhân tộc, cũng không được cao thủ chỉ điểm nên lạc hậu không ít.

Lần này Hi Hòa xuống Hồng Hoang, mang theo tiên đan chính là nhắm trúng điểm này của Thường Nga, thân tự xuất thủ lừa gạt niềm tin của nàng, dụ nàng uống tiên đan phi thăng Thái Âm Tinh Quảng Hàn Cung, khiến nàng và Hậu Nghệ phân cách, dùng cái này tra tấn Hậu Nghệ. ...

Hi Hòa dù sao cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ, lúc này không đi đến hạch tâm bộ lạc Hậu Thổ để mạt sát Hậu Nghệ mà chỉ đến địa bàn Nhân tộc, đảo không kinh động trung ương Tổ Vu Hậu Thổ.

Lấy tu vi của nàng, muốn lừa gạt Thường Nga đang khổ sở truy tìm pháp môn tu hành để trường tương tư thủ với Hậu Nghệ là chuyện dễ như trở bàn tay.

Không bao lâu sau, Hi Hòa liền đắc thủ. ...

Bên ngoài Bất Chu Sơn, trong bộ lạc Hậu Thổ.

Nhìn Thường Nga uống xong tiên đan một khắc kia, trên gương mặt tuyệt mỹ của Hi Hòa rốt cuộc lộ ra một nụ cười. "Hậu Nghệ, ngươi cũng nếm thử mùi vị thống khổ này đi..." Hi Hòa thầm nghĩ, sau đó nhìn trên thân Thường Nga phiếm ra một loại lam tử sắc quang mang, đó là Thái Âm Tinh chi lực đang tác dụng. "Ông!" Chính vào lúc này, trên thân Thường Nga sinh ra một loại dẫn lực, liên hệ giữa nàng

và Thái Âm Tinh càng thêm nồng đậm.

Một cỗ dẫn lực cực mạnh tác dụng lên thân thể Thường Nga, khiến nàng bắt đầu từ từ bay lên, hướng về Thái Âm Tinh bay đi, càng bay càng xa.

Nhìn thân thể Thường Nga bay lên, nụ cười trên mặt Hi Hòa càng đậm.

Vốn vì tự thân thực lực đề thăng đến Kim Tiên mà cao hứng, Thường Nga lúc này trên mặt lại hiện lên vẻ kinh cụ.

Thân thể nàng căn bản không chịu khống chế, không ngừng hướng Thái Âm Tinh bay đi.

Nghĩ đến việc sắp chia lìa Hậu Nghệ, trong lòng Thường Nga dâng lên một trận khủng hoảng. "Thường Nga!" Đột nhiên, một tiếng gầm thét kinh tỉnh Thường Nga đang kinh khủng.

Nàng thấy Hậu Nghệ chạy đến, nhưng như vậy căn bản ngăn cản không được. "Hậu Nghệ, cảm giác phu thê phân ly không dễ chịu phải không!

Không sao, từ từ rồi sẽ quen thôi, ha ha..." Hi Hòa cười âm lãnh, trong ánh mắt thấu ra băng hàn thấu xương, ánh mắt oán hận phảng phất như mãnh thú viễn cổ muốn thôn phệ Hậu Nghệ.

Nàng quay đầu không nhìn Hậu Nghệ nữa, sinh sợ nhịn không được ra tay với hắn, chỉ thấy thân hình nàng khẽ động, bắt đầu hướng Thiên Đình bay đi. "Hi Hòa!" Hậu Nghệ đôi mắt híp lại, trên mặt sát ý lẫm nhiên, nhưng lúc này xuất thủ đã không kịp nữa rồi. "Hô!" Chính vào lúc này, trên bầu trời triệu ức dặm, thân hình Thường Nga khẽ động, sau đó liền có một tầng hỏa quang màu cam bao bọc lấy thân thể nàng.

Không những không có chút cảm giác nóng rực nào, ngược lại

cảm giác cỗ dẫn lực khủng bố trong cơ thể đang dần dần tiêu thối, nàng lại có thể tự chủ khống chế thân thể.

Thường Nga thấy thế vui mừng quá đỗi, không cần phải chia lìa Hậu Nghệ rồi.

Hi Hòa thấy thế, sắc mặt lập tức trầm xuống, vọng về phía ánh lửa, đó là bờ Đông Hải. "Yêu tộc, thủ thân giới..." Giữa thiên địa vang lên thanh âm của Toại Nhân, sau đó liền thấy một đạo hồng quang màu cam từ bờ Đông Hải khóa việt vô số ức triệu dặm hàng lâm trên thân Thường Nga, trực tiếp cắt đứt liên hệ với Thái Âm Tinh, sau đó tiếp dẫn nàng về Thánh Địa. "Nhân tộc, dám ngăn trở chuyện tốt của Bổn cung?" Hi Hòa mi gian hàm sát, lạnh lùng nói. "Ngươi mưu tính tộc nhân Nhân tộc ta, ngược lại nói ta ngăn trở?

Liền ngăn trở thì đã sao?

Thường Nga, hôm nay ngươi không thể mang đi!" Thoại âm chưa dứt, liền thấy Toại Nhân xuất hiện cách Hi Hòa không xa, thần sắc băng lãnh nhìn nàng.

Hi Hòa sắc mặt trầm xuống.

Toại Nhân tu vi tuy rằng giống nàng, đều ở Hậu kỳ chi cảnh, nàng tịnh không sợ hắn.

Đương nhiên, mấu chốt không phải điểm này, quan trọng là thân phận Toại Nhân: Nhân Tổ Nhân tộc, nhị đệ tử của Hỗn Nguyên Cung Thanh Minh Đạo Quân.

Thân phận như vậy xác thực đắc tội không nổi.

Nhưng mưu tính lâu như vậy, tốn một viên tiên đan bảo quý, muốn nàng cứ thế bỏ qua, nàng cũng không cam tâm. "Thường Nga, Bổn cung nhất định phải mang đi!" Hi Hòa nói, một chưởng vỗ về phía Toại Nhân, tay kia lại chộp về phía Thường Nga đang được tiếp

dẫn về Thánh Địa. "Chuyện của Nhân tộc, khi nào đến phiên Yêu tộc sáp thủ..." Toại Nhân hừ lạnh một tiếng, một chưởng vỗ ra, nghênh đón thủ chưởng của Hi Hòa. "Oanh!" Một tiếng sấm sét vang vọng thiên địa, Hi Hòa và Toại Nhân mỗi người lui lại ngàn vạn dặm, giẫm nát vô số hư không.

Hi Hòa dùng pháp lực ngưng tụ thành một chưởng khác y nguyên chộp về phía Thường Nga.

Lúc này Toại Nhân không có lại ra tay, Hi Hòa đều có chút nghi hoặc, chẳng lẽ Toại Nhân buông tha, để nàng bắt đi Thường Nga? "Hô!" Đột nhiên, ngọn lửa màu cam không biết từ đâu xuất hiện, đem thủ chưởng pháp lực của Hi Hòa thiêu đốt hầu như không còn, ngay cả hư không lúc này cũng xuất hiện dấu hiệu dung hóa, nhiệt độ làm người ta giận sôi tản phát ra trong một mảnh hư không.

Hi Hòa thần sắc rùng mình.

Nhiệt độ ngọn lửa kia cư nhiên không kém Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa của phu quân nàng.

Ngọn lửa khủng bố như vậy chính là Tân Hỏa của Toại Nhân, cũng là Tân Hỏa chỉ dẫn Nhân tộc đi về hướng văn minh, có Nhân tộc khí vận và nhân đạo lực lượng ở trong đó. "Hi Hòa, nếu còn ra tay, Nhân Yêu hai tộc liền không thể thiện liễu..." Toại Nhân thần sắc nghiêm nghị, lạnh lùng mở miệng, khí tức trên thân khẽ dao động.

Một cỗ nhiệt độ kinh người lặng lẽ bao trùm, hư không vặn vẹo bắt đầu dung hóa, khiến Hi Hòa cũng cảm thấy có phần khủng bố. "Hi Hòa, động đến Thường Nga, hỏi qua ta chưa..." Lúc này, Hậu Nghệ lao tới, quát lớn.

Nhân Vu nhị tộc đứng cùng một chỗ, Yêu tộc lúc này đều phải lui tránh ba xá, căn bản không phải đối thủ của hai tộc. "Hừ!" Trên gương mặt xinh đẹp của Hi Hòa thoáng qua một tia âm vân, lạnh lùng

nhìn Toại Nhân và Hậu Nghệ một cái, hừ lạnh một tiếng rồi phiêu nhiên rời đi. ...

Trong vô tận hư không.

Toại Nhân thần sắc băng lãnh nhìn Hi Hòa tiến vào Thiên Đình mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Nếu vừa rồi Hi Hòa còn ra tay, Nhân Yêu hai tộc chi gian hoặc hứa thật sự không thể thiện liễu.

Quan hệ giữa nàng và Hậu Nghệ hay Vu tộc thế nào Toại Nhân không quản, nhưng mưu tính Nhân tộc, Toại Nhân tuyệt không đáp ứng.

Thường Nga là thê tử Hậu Nghệ, nhưng bản thân nàng là Nhân tộc, có sự tình gì tự có Nhân tộc gánh vác, không đến lượt Yêu tộc sáp thủ.

Đối với Nhân tộc ra tay, vậy phải làm tốt chuẩn bị đối mặt với cả Nhân tộc.

Chương 142

Nhân tộc đã không còn là ngàn vạn năm trước, chỉnh thể thực lực đã đạt được đề thăng cực lớn.

Yêu tộc có đại trận, Nhân tộc không có sao?

Chỉ là không có ở trong Hồng Hoang triển hiện mà thôi.

Lực lượng Nhân tộc đã đủ để khiến đỉnh tiêm chủng tộc như Yêu tộc coi trọng. "Lần này sự tình Thường Nga, đa tạ Nhân Tổ xuất thủ tương trợ..." Hồi lâu sau, Hậu Nghệ thu hồi ánh mắt từ Thiên Đình, chuyển sang Toại Nhân, khẽ chắp tay nói.

Nếu luận thời gian xuất thế, Toại Nhân ở phía sau, nhưng luận thân phận tu vi, Toại Nhân đều ở trên hắn.

Lại thêm lần này là Toại Nhân tương trợ Thường Nga, miễn cho nàng bị mưu kế của Hi Hòa đắc thủ.

Cho nên Hậu Nghệ lúc này hành lễ cũng là hợp lý. "Hi Hòa mưu tính Nhân tộc, bất luận thế nào Bổn tổ cũng không thể tọa thị bất lý, Hậu Nghệ Đại Vu không cần đa lễ..." Nói xong, Toại Nhân nhìn Hậu Nghệ: "Thường Nga sau lần này cứ lưu tại Nhân tộc tu hành, tạm thời không quay về nơi này nữa..." Nghe vậy, Hậu Nghệ khẽ gật đầu.

Thường Nga lưu tại Thánh Địa tu hành cũng tốt, như vậy cũng có thể gia tăng thực lực, ngày sau sẽ không còn phát sinh sự tình như thế này. "Như thế, liền đa tạ Nhân Tổ!" Hậu Nghệ lần nữa chắp tay.

Toại Nhân khẽ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Hậu Nghệ nhìn về phía Đông Hải mấy hơi thở rồi mới thu hồi ánh mắt, phản hồi bộ lạc Hậu Thổ.

Cùng lúc đó, Hậu Thổ đảo cũng biết hiểu việc này, nhưng đã là Nhân Tổ xuất thủ ngăn trở mưu kế của Hi Hòa, việc này cũng không cần lo lắng nữa.

Thường Nga ở trong Nhân tộc sẽ đạt được đề thăng cực lớn, đối với nàng là một chuyện không tệ, ngày sau chờ tu vi đề thăng lên cũng có thể ứng phó chút sự tình.

Nhân tộc, trong Thánh Địa. "Nhị đệ, việc Thường Nga cứ an bài tại Thánh Địa, tùy theo đệ tử tu hành đi!" Toại Nhân nhìn Hữu Sào Thị nói. "Đệ biết rồi đại ca!" Hữu Sào Thị gật đầu.

Duyên do sự việc hắn đã biết, đã nhiên thân xử Thánh Địa thì cứ lưu lại đây an tâm tu hành.

Toại Nhân gật đầu, sau đó quay về Nhân Tổ Điện. ...

Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc Thiên Đình, một nơi nào đó trong Thiên Cung. "Việc lần này xác thực có chút mạo tiến.

Nếu cùng Nhân tộc khai chiến, tuy thực lực Yêu tộc ta ở trên Nhân tộc, nhưng sau lưng Nhân tộc còn có hai vị kia, Yêu tộc làm sao là đối thủ?" Đế Tuấn nhìn Hi Hòa nói.

Hắn tự nhiên biết dự định của Hi Hòa, nhưng mưu tính Nhân tộc chung quy là mạo hiểm.

Nữ Oa nương nương là Nhân tộc Thánh Mẫu, lại là thê tử của Đạo Quân.

Đạo Quân và Nhân tộc ít nhiều có quan hệ, Nhân tộc Tam Tổ lại là đệ tử Đạo Quân.

Nhân tộc sau lưng có Nữ Oa nương nương và Đạo Quân, há có thể loạn động?

Nếu Nữ Oa nương nương hoặc Đạo Quân vấn tội Yêu tộc, Yêu

tộc lấy gì để đỡ?

Toàn tộc vẫn lạc cổ kế đều không tiếp nổi một đạo thần lôi của Đạo Quân.

Không thấy tích nhật đại trận Vu Yêu nhị tộc ngay cả một đạo thần lôi của Đạo Quân cũng không tiếp nổi sao?

Đạo Quân tột cùng mạnh bao nhiêu không ai biết, nhưng có một điểm phải nhớ kỹ, đó là không thể chiêu chọc Đạo Quân hoặc Nhân tộc có quan hệ với ngài.

Có ân oán với Vu tộc thì tìm Vu tộc, Nhân tộc tạm thời đừng để ý tới.

Cũng may lần này không có cục diện xấu, nếu không tích lũy của Yêu tộc bao năm qua sợ lại muốn nước chảy về đông. "Ta cũng không ngờ, ngay lúc sắp thành công thì Toại Nhân lại đột nhiên xuất thủ ngăn trở..." Hi Hòa hận hận nói.

Vốn Thường Nga đều sắp đến Thiên Đình, lại không ngờ Toại Nhân ra tay. "Sự đã đến nước này, việc này đừng nhắc lại nữa, chuyện Nhân tộc tạm thời đừng để ý.

Về phần Hậu Nghệ, sau này sẽ có cơ hội..." Đế Tuấn nghe vậy, hiểu rõ ngọn ngành, nhìn Hi Hòa nói.

Hi Hòa nghe thế, tuy không tình nguyện nhưng lúc này chỉ đành gật đầu.

Hiện tại thời cơ xác thực không tốt, nếu lại ra tay, Vu Yêu khả năng tái khởi chiến hỏa, khi đó khả năng thiên khiển, sự tình rất nghiêm trọng, phải nghiêm túc đối đãi.

Về phần Nhân tộc, tự nhiên không thể lại ra tay, nếu không Nhân Yêu hai tộc sợ rằng thật sự không thể thiện liễu.

Đế Tuấn nhìn thoáng qua rồi xoay người rời đi.

Muốn đối phó Vu tộc phía sau, Yêu tộc nhất định phải đề thăng mạnh hơn, uy lực đại trận cũng phải tăng lên, nếu không làm sao trừ Hậu Nghệ, diệt Vu tộc?

Chỉ có tự thân cường hãn, hết thảy mới là quan trọng nhất.

Hi Hòa trong lòng suy nghĩ hồi lâu, cảm thấy Đế Tuấn nói có lý, lúc này cũng động thân hướng về Chu Thiên Tinh Thần đại hải, bắt đầu liên hợp diễn luyện Yêu tộc đại trận, gia tăng uy lực đại trận.

Phía sau, Yêu tộc mới có cơ hội trừ đi Vu tộc. ...

Thời gian như nước chảy, như bạch câu khích, lặng lẽ vô ngân.

Hồng Hoang năm nguyên hội gần đây xác thực bình tĩnh.

Từ sau khi Hi Hòa cùng Toại Nhân xuất thủ, ba tộc đều bình tĩnh lại, đều các tự phát triển thực lực.

Ngũ Thánh cũng không đi để ý tới những chuyện này, hoặc là giáo đạo môn hạ, hoặc là tham ngộ tự thân đại đạo, đảo cũng có sở tiến triển.

Vô số sinh linh trong Hồng Hoang cũng nắm chắc thời cơ tiếp tục tu hành.

Thời gian bình tĩnh luôn thích hợp tu hành, tình huống như vậy vô số sinh linh há có thể bỏ lỡ.

Trên trăm vạn năm, đại để đều có sở tiến triển, thực lực các tự càng phát ra cường hãn.

Hồng Hoang chỉnh thể thực lực lần nữa đề thăng không ít. ...

Bên ngoài Bất Chu Sơn, bộ lạc Hậu Thổ, trong Hậu Thổ Điện. "Ông!" Tại một thời khắc nào đó, Hậu Thổ chậm rãi mở hai mắt, trên khánh vân quang mang hạnh hoàng chiếu rọi tứ phương, lại có một

đạo quang mang màu đen phân khai thiên địa, phân khai thanh cùng trọc, cỗ khí tức kia phảng phất như xử tại thế giới khác.

Hỗn Độn Thổ Linh Châu cùng Minh Thư tham ngộ cấp cho Thổ Chi Đại Đạo cùng Luân Hồi Chi Đạo đề thăng không ít.

Đặc biệt là linh bảo Minh Thư, những năm này cơ bản đều đang tham ngộ Luân Hồi Chi Đạo, có Minh Thư hiệp trợ, tham ngộ xác thực không chậm, lúc này Luân Hồi Chi Đạo có dấu hiệu muốn vượt qua Thổ Chi Đại Đạo.

Nàng nhớ kỹ Thanh Minh nói với nàng, cơ duyên chứng đạo của nàng sẽ nằm trên Luân Hồi Đại Đạo, cho nên tham ngộ đạo này nàng pha phần nỗ lực, tiến triển cũng không làm nàng thất vọng.

Rất nhiều địa phương tịnh không cần thâm nhập lý giải liền chưởng ác được, liền giống như nàng trời sinh chính là vì đạo này mà sinh ra, trời sinh liền có thể chấp chưởng Luân Hồi Chi Đạo.

Tuy rằng cảm thấy pha phần ý ngoại nhưng có thể có tiến triển nàng cũng rất hài lòng, cũng không đi để ý quá nhiều. "Luân Hồi Chi Đạo và đạo hạnh tuy rằng tiến triển không nhỏ, nhưng Hồng Mông Tử Khí tham ngộ y nguyên khó có kiến thụ.

Xem ra, là lúc đi Hỗn Nguyên Cung một chuyến, tuân vấn Đạo Quân một phen..." Hậu Thổ thầm nghĩ, quyết định đi Hỗn Nguyên Cung hỏi Thanh Minh.

Trong lòng quyết định xong, Hậu Thổ liền gọi Hậu Nghệ đến, giao đại sự tình bộ lạc xong liền rời khỏi, hướng về Vô Cực sơn mạch phi lược.

Đế Giang, Cú Mang các Tổ Vu thấy thế cũng không để ý, tiểu muội đi chỗ Đạo Quân hỏi đạo là chuyện tốt.

Dù sao nếu nàng chứng đạo thành công, đối với Vu tộc là thiên đại

hảo sự, đó sẽ là hậu lộ cường đại nhất của Vu tộc, cũng có thể giải quyết nỗi lo về sau của Vu tộc.

Cho nên, bọn họ tự nhiên hy vọng Hậu Thổ có thể mau chóng chứng đạo.

Nhưng những năm này, Hậu Thổ chỉnh thể thực lực có tiến triển, Luân Hồi Chi Đạo và Thổ Chi Đại Đạo tinh thâm đồng dạng có, nhưng Hồng Mông Tử Khí tiến triển xác thực không có, phảng phất như không có được Hồng Mông Tử Khí vậy.

Cũng không có cách nào, việc này bọn họ không thể giúp đỡ Hậu Thổ, chỉ có thể dựa vào nàng, may là có Đạo Quân có thể hiệp trợ một hai.

Cho nên lần này Hậu Thổ đi tìm Đạo Quân, bọn họ pha phần tán thành, hy vọng lần này tiểu muội có thể như nguyện chứng đạo. ...

Lấy tu vi của Hậu Thổ lúc này, hoành độ không biết bao nhiêu triệu ức dặm cự ly cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

Phải biết hiện tại tu vi của nàng thật sự có thể coi là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Phục Hy cũng chưa chắc là đối thủ của nàng.

Đỉnh phong Tổ Vu đứng trên đại địa, lại thêm hai kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo, chiến lực như thế, trong Hồng Hoang dưới cảnh giới chứng đạo không có ai cảm thấy hứng thú đi tìm nàng gây phiền toái.

Lúc này hoành độ thời không mà đi, khí tức khủng bố bao trùm ức triệu dặm, vô số sinh linh tu sĩ thần sắc kinh hãi, không ngừng lui lại, sinh sợ chiêu chọc tôn đỉnh tiêm tồn tại kia.

Nếu không, một chưởng hạ xuống có thể mạt sát vô số tồn tại.

Tình huống như vậy khả bất hảo xem, lúc này xa xa tránh lui là tốt nhất.

Hậu Thổ tự nhiên sẽ không làm như thế, cũng không có tâm tư làm như thế, nàng tiếp tục hoành độ thời không mà đi, cực tốc hướng về Hỗn Nguyên Cung.

Ngắn ngủi hơn năm trăm năm, Hậu Thổ liền đã tới bên ngoài Vô Cực sơn mạch.

So với lần trước, thời gian rút ngắn gấp mười lần, tốc độ như vậy đảo cũng là tốc độ nhanh nhất nàng có thể thi triển lúc này.

Dù sao hai phương đại lục cự ly không ngắn, có thể nhanh như thế đã nhiên thập phần hài lòng. "Hưu!" Thân hình khẽ động, một đạo thần quang lóe lên, khi xuất hiện lần nữa đã ở trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Chương 143

Hậu Thổ nhìn thoáng qua Hỗn Nguyên Cung, liền có một đồng tử tiến lên, chắp tay hành lễ nói: "Tiên tử, Đạo Quân cho mời!" Hậu Thổ nghe vậy cười cười nói: "Dẫn đường đi!" Đồng tử hành lễ xong liền dẫn Hậu Thổ tiến vào Hỗn Nguyên Cung, sau đó liền đi trước rời đi.

Hậu Thổ vừa vào Hỗn Nguyên Cung liền thấy Thanh Minh và Nữ Oa ngồi trên bồ đoàn giữa đại điện, mỉm cười nhìn nàng.

Nàng đi thẳng đến trước mặt Thanh Minh và Nữ Oa, chắp tay nói: "Đạo Quân, Nữ Oa tỷ tỷ!" "Ngồi!" Thanh Minh và Nữ Oa mỉm cười gật đầu, lập tức Thanh Minh nói.

Hậu Thổ gật đầu, sau đó lạc tọa. "Muội muội gần đây tiến triển không nhỏ, Vu tộc phát triển cũng pha phần nhanh chóng, đảo cũng là tin tức tốt..." Nữ Oa nhìn Hậu Thổ, cười khẽ nói. "Vu tộc lần này chiết tổn tịnh không nghiêm trọng, khôi phục cũng không khó.

Về phần bản thân ta, tuy rằng nhiều có tiến triển, nhưng muốn chứng đạo tựa hồ còn thiếu một chút khế cơ, Hồng Mông Tử Khí tham ngộ cũng không có bất kỳ tiến triển nào..." Hậu Thổ nghe vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười, chậm rãi nói.

Tình huống này trong lòng Hậu Thổ cũng vô nại.

Không có cách nào, không có được một tia chứng đạo khế cơ cần thiết, tuy cảm giác tích lũy đã đủ nhưng thiếu một tia khế cơ thì muốn chứng đạo xác thực không dễ dàng, Hồng Mông Tử Khí cũng không có động tác, chứng đạo xác thực không có khả năng.

Hiện tại trong lòng tuy rằng sốt ruột nhưng lại không có cách nào.

Lần này tới Hỗn Nguyên Cung cũng là muốn xem có thể hỏi Thanh

Minh một chút hay không, nếu có thể biết được chứng đạo chi cơ của mình thì tốt để sớm làm chuẩn bị. "Chứng đạo chi cơ tịnh không xa, tuân theo bản tâm mà làm, vậy là được rồi...

Lại nói, thành Thánh cũng không nhất định là con đường của nàng, Thánh Nhân bất thành còn có Hỗn Nguyên chi cảnh.

Hết thảy tự có duyên quả..." Thanh Minh nhìn Hậu Thổ, cười nhạt nói.

Tuy rằng không nói rõ nhưng cũng cho Hậu Thổ biết chứng đạo chi cơ không còn xa, như vậy ổn định cảm giác nôn nóng trong lòng nàng, để nàng có thể hảo hảo tầm đạo, chỉ cần thời cơ đến, chứng đạo liền không khó.

Nghe vậy, Hậu Thổ mắt sáng lên.

Nếu nói như vậy thì không cần lo lắng nữa.

Chờ đợi bao nhiêu nguyên hội, tuy đạo hạnh và đại đạo chưởng khống đều đề thăng đến mức có thể chứng đạo, nhưng lại trì trì không thể chứng đạo, trong lòng muốn không sốt ruột là giả.

Chỉ là vẫn luôn không sờ được môn hạm nên mới sốt ruột.

Hiện tại Thanh Minh bảo thời cơ không xa, trong lòng tự nhiên vui vẻ.

Chỉ cần chứng đạo, hết thảy đều có thể như nguyện, hậu lộ và vị lai của Vu tộc đều có rồi. "Đạo Quân, chứng đạo chi cơ, không biết ta nên làm như thế nào?" Hậu Thổ hỏi. "Không cần khắc ý, thời cơ không xa, hết thảy tự sẽ thanh bạch!" Thanh Minh mỉm cười nói.

Hậu Thổ nghe thế, mi mày nhíu lại, không có nói rõ, đảo cũng không biết nên làm thế nào cho tốt. "Muội tử vô nhu lo lắng, đã nhiên phu quân nói thời cơ không xa thì chính là không xa.

Cũng không cần cứ mãi khô tọa tại Vu tộc, có thể đi lại trong Hồng Hoang một chút, cơ duyên và khế cơ, không chừng liền sẽ gặp được..." Nữ Oa nhìn nàng, yên nhiên cười nói.

Lời này không phải không có lý, Tam Thanh, Thái Thượng đều đang du lịch trong Hồng Hoang tìm kiếm.

Tuy Thái Thượng tiên vấn đạo sau mới chứng đạo, nhưng rốt cuộc cũng du lịch một đoạn thời gian.

Nhất vị khô tọa cũng không phải biện pháp, cũng có thể thích đương đi lại trong Hồng Hoang một chuyến, không chừng có thu hoạch không giống nhau, hơn hẳn khô tọa mười vạn năm. "Lời tỷ tỷ nói, Hậu Thổ ghi nhớ..." Hậu Thổ gật đầu.

Phía sau ổn định tình huống xong, đảo có thể đi lại trong Hồng Hoang một chuyến. "Hậu Thổ muội tử lần này ở đây, ta đem chút cảm ngộ cuối cùng về Luân Hồi Chi Đạo truyền cho nàng, nàng cũng mượn cơ hội này tham ngộ một phen, đến lúc đó liền không sai biệt lắm thời cơ..." Thanh Minh nhìn Hậu Thổ mỉm cười nói, lập tức tay vung lên, một đạo kim quang đi vào mi tâm nàng. "Ông!" Trong thức hải, Minh Thư khẽ chấn động, lập tức có một cỗ luân hồi chi lực bao bọc lấy đạo kim quang kia, sau đó bắt đầu giải tích.

Hậu Thổ cảm ứng một phen, trên mặt lộ ra vẻ chấn kinh.

Đây chính là thứ nàng đang cần lúc này, đợi tham ngộ xong điểm này cũng cảm thấy thời cơ không sai biệt lắm. "Đa tạ Đạo Quân!" Hậu Thổ chắp tay.

Thanh Minh cười cười, không nói gì. "Đạo Quân, việc Vu tộc ta..." Hậu Thổ suy nghĩ xong, mở miệng hỏi.

Nữ Oa nhìn thoáng qua Thanh Minh, lại nhìn thoáng qua Hậu Thổ, không có mở miệng. "Dưới lượng kiếp, Vu Yêu nhị tộc tránh không

khỏi.

Bất quá Vu tộc nếu quyết định xong, làm tốt hết thảy chuẩn bị, vậy đoạn nhiên sẽ không có vấn đề lớn.

Lại thêm sau khi nàng chứng đạo, Vu tộc có đường lui, cái mất đi bất quá là vị trí nhân vật chính thiên địa mà thôi, ngày sau phát triển y nguyên khả hành..." Thanh Minh nói.

Hậu Thổ nghe thế gật đầu.

Đã là như thế thì không nhiều lời nữa, để cho ca ca tỷ tỷ nhà mình làm tốt hết thảy chuẩn bị là được.

Chỉ cần Thập Nhị Tổ Vu còn, những chiết tổn khác đều không tính là gì, chỉ cần lưu lại hậu thủ, làm tốt hết thảy an bài là có thể.

Hậu Thổ lần này hai vấn đề được giải đáp, lại được Thanh Minh truyền thụ cảm ngộ cuối cùng về Luân Hồi Chi Đạo, liền tại Hỗn Nguyên Cung tu hành một cái nguyên hội, sau đó phản hồi Vu tộc.

Bình tĩnh lại, Thanh Minh và Nữ Oa lần này lại lần nữa quay về trong tu hành. ...

Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình, trên Lăng Tiêu Điện. "Bạch Trạch, thương thế Côn Bằng thế nào rồi?

Đã lâu như vậy chưa lên Thiên Đình, có còn dáng vẻ của Yêu Sư không?" Đế Tuấn tay khẽ gõ phù thủ, hỏi Bạch Trạch phía dưới.

Thiện ác thi bản nguyên chiết tổn nghiêm trọng, tam thi chi đạo bất thành, nhưng tự thân thương thế đều đã qua bao nhiêu nguyên hội?

Sớm nên khỏi rồi chứ?

Thế mà vẫn luôn không lên Thiên Đình, quy súc tại Bắc Minh.

Cái chức Yêu Sư này làm còn thoải mái hơn cả Thiên Đế trẫm đây.

Nếu không phải giữ lại còn hữu dụng, Đế Tuấn tự nhiên không có khả năng giữ hắn lại, sớm đã mạt sát rồi. "Báo, Thiên Đế, Yêu Sư cầu kiến!" Bạch Trạch chưa kịp mở miệng liền có yêu binh vào bẩm báo. "Cho vào!" "Vâng!" Yêu binh đáp một tiếng rồi xoay người rời đi.

Không bao lâu, một đạo thân ảnh từ ngoài điện đi vào, chính là Côn Bằng. "Thần Côn Bằng, bái kiến Thiên Đế!" Côn Bằng hành lễ. "Không cần đa lễ!" Đế Tuấn phất tay nói: "Thương thế Yêu Sư thế nào rồi?" "Đa tạ Thiên Đế quải niệm, thương thế thần đã nhiên phục nguyên.

Thần hôm nay đến là có ý ngoại phát hiện muốn bẩm báo Thiên Đế..." Côn Bằng nói. "Nga?" Đế Tuấn mắt khẽ nâng nhìn hắn: "Yêu Sư muốn cho trẫm xem kinh hỉ gì?" Phiến khắc sau, Đế Tuấn thần sắc bình tĩnh nhìn hắn, nhìn không ra sâu cạn, trong miệng thản nhiên hỏi. "Hồi Thiên Đế, chính là như thế.

Pháp này xác thực có chỗ cực diệu..." Côn Bằng mỉm cười nói.

Lập tức, trên mặt hắn lộ ra vẻ túc nhiên, lãng thanh nói: "Thiên Đế, nếu chúng ta lấy huyết nhục Nhân tộc Hồng Hoang luyện chế tuyệt thế sát khí, như vậy uy lực sát khí liền đủ để phá khai chân thân Tổ Vu.

Đến lúc đó, Vu tộc há sẽ là đối thủ của Yêu tộc ta?" Côn Bằng nói, đáy mắt lóe lên một tia dị sắc vi bất khả tra. "Phu quân, Nhân tộc quật khởi quá nhanh, Toại Nhân đều dám trực tiếp đối với ta xuất thủ, hoặc hứa có thể gõ một phen..." Bên tay phải, Hi Hòa nhìn Đế Tuấn cũng mở miệng nói.

Đối với việc Toại Nhân xuất thủ, nàng vẫn canh cánh trong lòng.

Lúc này Côn Bằng có đề nghị như vậy, nàng cảm thấy thập phần tốt, nhất cử lưỡng đắc.

Đế Tuấn nghe vậy, đạm mạc nhìn Hi Hòa một cái.

Ánh mắt kia lạnh đến mức khiến thân thể Hi Hòa có chút run rẩy.

Nhìn ánh mắt phu quân, Hi Hòa không dám mở miệng nữa.

Nàng tin rằng nếu lại nói tiếp, Đế Tuấn đều có khả năng ra tay.

Đế Tuấn nhìn thoáng qua nàng, sau đó chuyển ánh mắt lên người Côn Bằng. "Côn Bằng, ngươi là đang tìm cái chết!" Đế Tuấn trong miệng đột nhiên lệ quát một tiếng, khỏa hiệp vô biên đại thế cùng vô thượng đế uy lập tức cuộn trào. "Phốc!"...

Tại Yêu tộc Thiên Đình, Lăng Tiêu Điện.

“Phốc!” Dưới tình thế bất ngờ, Côn Bằng bị khí thế cổ xưa của Đế Tuấn chấn thương, nhất khẩu tiên huyết bỗng nhiên thổ ra, đáy mắt lướt qua một tia u ám.

“Thần lỗ mãng!” Côn Bằng lau đi vết máu nơi khóe môi, hướng Đế Tuấn chắp tay hành lễ.

Hi Hòa nhìn Đế Tuấn, hồi tưởng lời y từng nói, xem ra việc này không thể tiến hành, nếu không e rằng Đế Tuấn sẽ động thủ trước.

“Dĩ Nhân tộc luyện sát khí, chẳng phải đang tìm chết sao?” Đế Tuấn thần sắc lạnh như băng sương, ngữ khí hàn băng.

“Hồi Thiên Đế, Nhân tộc đặc thù, sát khí luyện chế từ họ hiệu quả cực giai, thần cũng vì Yêu tộc mà suy xét...” Côn Bằng lúc này cung thân cúi thấp hơn mấy phần, đã thành chín mươi độ, ngữ khí không hề dao động.

“Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương, Nhân tộc Tam Tổ lại là đệ tử của Đạo Quân, Nhân Giáo Giáo chủ Thái Thượng, lại bảo Trẫm dùng Nhân tộc luyện chế sát khí, phân minh là tìm chết, muốn kéo Yêu tộc cùng chôn vùi.

Không cần Đạo Quân ra tay, chỉ cần Nữ Oa nương nương cùng Thái Thượng tùy ý một vị động thủ, cũng đủ để đồ sát Yêu tộc, khiến toàn bộ Yêu tộc làm vật chôn cùng...” Đế Tuấn thần sắc băng lãnh, nhìn Yêu Sư Côn Bằng, lạnh lẽo quát.

Chương 144

Thanh âm Đế Tuấn hồi đãng trong đại điện, chúng nhân trầm mặc không nói, Hi Hòa cũng vậy, lúc này ai dám nhắc lại?

Nữ Oa nương nương, Giáo chủ Thái Thượng, những tồn tại như vậy, Yêu tộc sao có thể chống đỡ?

Huống hồ, Đạo Quân và Nhân tộc cũng có quan hệ mật thiết.

Thái Nhất cùng Bạch Trạch và những người khác vừa định ngăn lời Côn Bằng, nhưng thấy thần sắc Thiên Đế, hiển nhiên sẽ không chấp thuận, liền cũng không mở miệng nữa.

"Thần đã biết lỗi, thỉnh Thiên Đế trách phạt!" Côn Bằng mở miệng nói, thần sắc khôi phục bình tĩnh.

"Niệm Yêu Sư vì lòng trung thành với Yêu tộc, việc này cứ thế kết thúc, không cần nhắc lại nữa..." Đế Tuấn nhìn Yêu Sư Côn Bằng, đáy mắt xẹt qua một tia dị sắc, đạm mạc mở miệng.

"Tạ Thiên Đế!" Côn Bằng đáp một tiếng, rồi lui sang một bên.

"Bạch Trạch!" Đế Tuấn mở miệng.

"Thần tại!" Bạch Trạch xuất liệt chắp tay hành lễ.

"Trẫm muốn mượn trợ khí vận và đại thế để xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, những việc về sau, cần phải an bài thêm, đại thế và khí vận hiện tại vẫn chưa đủ..." Đế Tuấn nói, muốn đề thăng đại thế và khí vận Yêu tộc, cần tiếp tục phát triển.

Hiện tại muốn mượn trợ chúng để xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, xác thực còn thiếu một chút, cần phải đề thăng thêm lần nữa.

"Thần đã rõ phải làm gì!" Bạch Trạch đáp.

Đề thăng đại thế và khí vận Yêu tộc, những việc này cơ bản đều đang làm, cũng hiểu rõ ý định của Thiên Đế.

Lúc này Đế Tuấn yêu cầu tăng cường lực độ lần nữa, cũng là chuyện bình thường, cho dù Đế Tuấn không nói, cũng sẽ làm như vậy.

Dẫu sao, thực lực Yêu tộc cần tiếp tục đề thăng, nếu không, muốn thật sự chiến thắng Vu tộc, tự nhiên không quá khả thi.

Do đó, cần tiếp tục đề thăng thực lực, như vậy, vừa có thể đề thăng thực lực Yêu tộc, lại vừa có thể hiệp trợ Thiên Đế chứng đạo, một việc mà được hai lợi ích.

Đế Tuấn nghe vậy, gật đầu, rồi phất tay nói: "Như vậy, đều lui xuống an bài đi!" "Thánh Ngự Hạo Thiên, Ân Trạch Tứ Cực!" Chúng thần hướng Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa chắp tay hành lễ, rồi chậm rãi lui xuống.

Đế Tuấn nhìn Hi Hòa, mở miệng nói: "Việc Nhân tộc, không cần nhắc lại nữa, Yêu tộc lúc này, không động đến chuyện Nhân tộc..." Lời còn chưa dứt, Đế Tuấn đã rời đi.

Thái Nhất nhìn một cái, rồi cũng động thân rời khỏi nơi này.

Ánh mắt Hi Hòa hung hăng quét qua Hồng Hoang một lượt, rồi mới thu hồi ánh mắt, rời khỏi đại điện, không còn bận tâm việc này nữa. ...

Hồng Hoang, U Minh Huyết Hải chi địa.

Đế Tuấn chậm rãi bước ra từ hư không, ánh mắt chậm rãi quét nhìn Huyết Hải, trên khuôn mặt nho nhã hiện lên một tia kinh ngạc.

"U Minh Huyết Hải, quả nhiên không hổ là tuyệt địa của Hồng Hoang, tuyệt địa như vậy, trừ Minh Hà ra, xác thực không có sinh linh nào khác tồn tại..." Trong song mâu Đế Tuấn, đại đạo phù hiện, đã nhìn thấu một vài tình huống của Huyết Hải.

Tại một tuyệt địa tràn ngập huyết sát chi khí trùng thiên, cực kỳ ô uế như vậy, xác thực không phải sinh linh nào cũng có thể đản sinh tại đây, trừ Minh Hà ra, không còn sinh linh nào có thể đản sinh trong tuyệt địa như thế.

A Tu La tộc không phải sinh linh đản sinh từ Huyết Hải, chỉ là sinh linh Minh Hà nhị thứ sáng tạo mà thôi, cùng loại sinh linh chân chính đản sinh từ Huyết Hải có sự khác biệt lớn.

Cũng chính vì vậy, mới làm nổi bật sự đặc thù và cường đại của Minh Hà, điểm này Đế Tuấn tán đồng, thực lực Minh Hà, xác thực không hề tầm thường.

Ngay cả trong Hồng Hoang, thực lực Minh Hà cũng cực kỳ đỉnh tiêm, trừ mấy vị kia ra, số người có thể thắng y cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Muốn sát hại y tại U Minh Huyết Hải, e rằng là điều bất khả thi.

Nếu Thánh Nhân hay Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra tay diệt sát, cũng phải trả giá cực lớn.

Đặc biệt là Lục Thánh hiện tại, nếu muốn diệt sát Minh Hà, e rằng sẽ tổn hao vô số khí vận công đức, có khả năng vì thế mà rớt xuống Thánh vị.

Dẫu sao U Minh Huyết Hải là một phần trọng yếu trong Hồng Hoang đại địa, tuy là nơi ô uế, nhưng cũng là một nơi đặc thù của Hồng Hoang, được Hồng Hoang bảo hộ.

Muốn diệt sát Minh Hà, tức là phải làm khô cạn Huyết Hải.

Như vậy, nhân quả nghiệp lực sẽ cực kỳ lớn, do đó Thánh Nhân cũng có khả năng sẽ rớt xuống Thánh vị.

Cũng vì lẽ đó mà có câu nói 'Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử'.

Trừ cách đó ra, không thể sát hại y.

Nhưng cách đó thì đại giới lại quá lớn, Thánh Nhân cũng không muốn.

Do đó Minh Hà là một tồn tại khá đặc thù và cường đại trong Hồng Hoang.

"Cốc cốc cốc!!!" Đúng lúc này, nước Huyết Hải sôi trào, huyết khí trùng tiêu, từng đợt huyết lãng cuộn trào.

Ngay sau đó, Huyết Hải tách ra làm đôi, rồi thấy một thanh niên nam tử mặc y phục huyết sắc tọa trên một tòa liên đài chậm rãi bay lên, trên khuôn mặt tái nhợt như giấy, lộ ra một tia kinh dị.

"Đế Tuấn đạo hữu?!" ...

Trên Huyết Hải.

Minh Hà tọa trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên nhìn Đế Tuấn trên bờ Huyết Hải, trên khuôn mặt tái nhợt lộ ra một tia kinh dị.

Đế Tuấn là Thiên Đế của Yêu tộc Thiên Đình, trong tình huống bình thường, không thể nào rời khỏi Yêu tộc Thiên Đình, huống chi lại đến tuyệt địa của Hồng Hoang, đạo trường của y, U Minh Huyết Hải.

"Đạo hữu hôm nay đến U Minh Huyết Hải, không biết vì sự việc gì?" Minh Hà thần sắc bình tĩnh, nhìn Đế Tuấn trên bờ Huyết Hải, đạm mạc hỏi.

Với thân phận như Đế Tuấn, nếu không có việc gì, y không thể nào đến U Minh Huyết Hải.

Điều này, Minh Hà rõ.

Về phần, việc Yêu tộc sẽ đối với U Minh Huyết Hải ra tay, Minh Hà ngược lại không sợ.

Bản thân y không yếu hơn Đế Tuấn, lại ở nơi Huyết Hải, cho dù Yêu tộc có áp trận, Minh Hà cũng không sợ.

Muốn diệt sát y tại Huyết Hải, trừ phi mấy vị kia phải trả giá cực lớn, nếu không căn bản không thể nào làm được.

Yêu tộc, lại càng bất khả thi.

"Hôm nay Đế Tuấn đến Huyết Hải, là có một việc muốn cùng Đạo hữu thương nghị..." Đế Tuấn nghe vậy, cười khẽ rồi mở miệng.

Kỳ thực, phương pháp của Côn Bằng không phải không có lý, ngược lại, rất khả thi.

Chỉ là Nhân tộc thực lực không yếu, lại thêm Nữ Oa, Thái Thượng cùng Đạo Quân, Đế Tuấn không dám làm như vậy mà thôi.

Nhưng muốn dùng tinh huyết khổng lồ để luyện chế sát khí, cũng không nhất thiết phải là Nhân tộc, U Minh Huyết Hải cũng có lượng huyết dịch khổng lồ tương tự.

Chỉ là việc này cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

Lần này đến đây, chính là vì việc này, cũng để xem việc này có thể thuận lợi hay không.

Nếu không thành, vậy chỉ có thể quay về việc chứng đạo Hỗn Nguyên.

"Thương nghị việc trọng yếu?!" Trên khuôn mặt tái nhợt của Minh Hà hiện lên một tia kinh ngạc, tại U Minh Huyết Hải, có gì có thể thương nghị?

Đây chính là tuyệt địa!

Về phần vài kiện linh bảo trên người y, thì càng không thể.

Như vậy, xác thực không biết Đế Tuấn có gì để tìm y thương nghị việc trọng yếu.

“Đế Tuấn hôm nay đến đây, muốn cùng Đạo hữu giao dịch một vật...” Đế Tuấn nhìn Minh Hà, mỉm cười nói.

Nói đoạn, y phất tay một cái, trước người, lơ lửng ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo, cùng mấy kiện Tiên Thiên Bảo vật.

Giá trị của chúng đều không nhỏ, tổng giá trị này, e rằng có thể gây ra không ít phong ba trong Hồng Hoang.

Cũng chính vì giá trị không thấp, đủ để chứng minh vật Đế Tuấn giao dịch lần này, nhất định không hề đơn giản.

Ánh mắt Minh Hà quét qua mấy kiện bảo vật linh bảo trước người Đế Tuấn, trong mắt thần sắc vẫn bình tĩnh, không hề dao động, nhìn mấy kiện linh bảo và bảo vật, liền biết vật muốn giao dịch không đơn giản.

Tổng giá trị của những bảo vật này không thấp, ba kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, giá trị đơn lẻ, ước chừng cũng tương tự.

Nhưng đối với bản thân y, linh bảo, tự nhiên không chỉ có giá trị như vậy.

“Đạo hữu thủ bút như vậy, không biết muốn giao dịch vật gì?

Xin hãy nói, để Minh Hà cũng tiện cân nhắc...” Minh Hà nhìn, đạm mạc nói.

“Yêu tộc gần đây muốn luyện chế một bảo vật, thiếu một vật làm dẫn, khéo thay Đạo hữu lại có trong Huyết Hải, nên tìm Đạo hữu giao dịch...” Đế Tuấn mỉm cười nói.

Nghe vậy, Minh Hà khẽ nheo song mâu, trong lòng mơ hồ suy đoán.

“Bao nhiêu?!” Minh Hà sau khi tính toán trong lòng, đạm mạc nói.

“Một phần ba!” Đế Tuấn nhìn, từng chữ từng câu nói.

“Không thể nào!” Minh Hà không hề suy nghĩ, lập tức buột miệng nói ra.

Đản sinh từ Huyết Hải, lại có câu ‘Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử’, quan hệ giữa Huyết Hải và y có thể thấy rõ.

Nếu đưa cho Đế Tuấn một phần ba huyết dịch Huyết Hải, e rằng sẽ tổn thương bản nguyên Huyết Hải, và liên quan mật thiết đến bản thân y.

Bảo vật của Đế Tuấn tuy tốt, nhưng so với đại đạo của bản thân y, lại chẳng đáng nhắc tới.

Minh Hà không thể nào giao một phần ba huyết dịch cho Đế Tuấn.

Về phần việc đàm phán không thành thì giao thủ, cho dù Yêu tộc đại quân áp cảnh, Minh Hà cũng không sợ.

Huyết Hải đại trận một khi khởi động, tại nơi này, trừ mấy vị kia ra, Minh Hà thật sự không sợ Yêu tộc.

Muốn diệt sát y tại Huyết Hải, trừ phi mấy vị kia phải trả giá cực lớn, nếu không căn bản không thể nào làm được.

Yêu tộc, lại càng bất khả thi.

“Một phần ba tuy không ít, nhưng Huyết Hải không ngừng hấp thu huyết dịch Hồng Hoang, tự sẽ có thời cơ khôi phục...” Đế Tuấn nói.

Chương 145

“Đạo hữu không cần nói nữa, việc này tuyệt đối không thể nào, Đạo hữu xin hãy trở về đi!” Minh Hà trực tiếp cự tuyệt.

Mất đi một phần ba, liệu có thể khôi phục lại, và bản nguyên có được hoàn thiện hay không, điểm này Minh Hà rõ nhất.

Một phần ba huyết dịch Huyết Hải, đoạn nhiên không thể nào giao ra.

Đế Tuấn nghe vậy, thần sắc hơi đanh lại, nhưng không mở miệng.

Minh Hà nhìn một cái, rồi chậm rãi hạ xuống Huyết Hải, không còn bận tâm đến Đế Tuấn nữa.

Đế Tuấn biết sự đặc thù của Minh Hà và U Minh Huyết Hải, cho dù Yêu tộc có ở đây, cũng sẽ tổn thất không ít, được không bù mất.

“Xem ra, đành phải quay về việc mượn trợ đại thế và khí vận Yêu tộc để xung kích Hỗn Nguyên vậy, cũng chỉ có như thế, mới có cơ hội...” Rất lâu sau, Đế Tuấn thu hồi ánh mắt, thầm than trong lòng.

Nói đoạn, y phất tay một cái, thu hồi linh bảo và bảo vật trước người, rồi thân hình khẽ động, hướng Thiên Đình bay đi.

Minh Hà trong Huyết Hải, thấy Đế Tuấn rời đi, liền thu hồi ánh mắt, quay về Huyết Minh Cung, không còn bận tâm nữa. .....

Thời gian thoáng chốc, lại một đa nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Hồng Hoang, Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc Thiên Đình.

Trên Lăng Tiêu Điện.

Lúc này trong Lăng Tiêu Điện chỉ có ba người Đế Tuấn, Thái Nhất và Bạch Trạch.

Những yêu thần khác, Yêu Sư Côn Bằng cùng những người khác, Đế Tuấn đều không triệu hoán.

"Bạch Trạch, mọi việc đã chuẩn bị đến mức nào rồi?" Đế Tuấn nhìn Bạch Trạch phía dưới một cái, đạm mạc mở miệng, ngữ khí bình thản, không hề dao động.

Nghe vậy, Bạch Trạch chắp tay nói: "Hồi Thiên Đế, đại khái đã gần xong, nhưng đại thế và khí vận Yêu tộc hiện tại, e rằng không đủ để Thiên Đế xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh...

Nếu nhìn tình huống hiện tại, cho dù Thiên Đế mượn trợ điều này để xung kích cảnh giới đó, tỷ lệ thành công sẽ không quá ba thành..." Bạch Trạch nói như vậy, đã cố gắng nâng cao tỷ lệ hết mức.

Nếu không phải những năm qua Đế Tuấn có chút tinh tiến, Bạch Trạch cảm thấy, nếu lúc này bắt đầu mượn trợ đại thế và khí vận Yêu tộc để xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, tỷ lệ thành công ngay cả ba thành cũng không có.

Nếu có thêm hơn trăm vạn năm thời gian nữa, Bạch Trạch có tự tin có thể đề thăng tỷ lệ thành công lên bốn thành, thậm chí năm thành.

Nhưng tình huống hiện tại, xác thực không đạt đến mức đó.

Không cần cụ thể nói, nếu Đế Tuấn đã có ý định, nếu Đế Tuấn muốn bắt đầu ngay bây giờ, thì cũng sẽ chấp hành tốt mọi việc.

"Đại ca, lời Bạch Trạch nói không phải không có lý.

Nếu lúc này liều hành sự, tỷ lệ thành công quá thấp, e rằng sẽ lãng phí không ít thời gian và cơ hội..." Thái Nhất thần sắc nghiêm nghị, nhìn về Đế Tuấn trên đế vị bên trái, mở miệng nói.

Muốn xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Tuy tu vi của Đại ca lúc này đã đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng khoảng cách giữa một bước đó, lại tựa hồ như cách biệt ngàn dặm, không hề dễ dàng như vậy.

Nếu dễ dàng như vậy, trong Hồng Hoang, sẽ không có không ít tồn tại đỉnh tiêm bị kẹt ở cảnh giới này không thể tấn thăng.

Trong Hồng Hoang chỉ có Thất Thánh và Đạo Quân một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thực lực Yêu tộc hiện nay, bỏ qua mấy vị kia ra, xác thực là đỉnh tiêm.

So với Vu tộc, cũng không kém cạnh bao nhiêu, nhưng với thực lực, đại thế và mức độ khí vận như vậy, chỉ có thể cho Đế Tuấn ba thành tỷ lệ.

Muốn ổn thỏa hơn một chút, cần phải trầm lắng thêm một đoạn thời gian nữa, tích lũy thêm.

Như vậy mới có thể đề cao tỷ lệ thành công, để Đế Tuấn một lần xung thiên tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, không đến mức lãng phí thời gian và cơ hội.

"Đại thế và khí vận tương gia, ba thành tỷ lệ, xác thực là hơi thấp.

Tình huống của ta, có thể đề thăng thêm một thành, nhưng bốn thành tỷ lệ, quá ít, chí ít cũng phải có sáu thành, mới có cơ hội thành công tấn thăng..." Đế Tuấn tay khẽ gõ nhẹ vào tay vịn đế vị, chậm rãi nói, trên khuôn mặt thần sắc biến ảo, không ngừng suy tính.

"Bạch Trạch, trong đoạn thời gian tiếp theo, lấy nhiệm vụ này làm chủ, mau chóng đề thăng Yêu tộc một lần nữa.

Có một số tán tu trong Hồng Hoang, có thể hấp nạp một ít, đó đều là cơ hội tốt để đề thăng đại thế và khí vận..." Đế Tuấn sau khi quyết định trong lòng, nhìn Bạch Trạch nói.

Đã quyết định rồi, đợi thêm thời cơ, hiện tại không phải lúc, tỷ lệ đó quá thấp, không thể mạo hiểm, nếu không tổn thất cũng không nhỏ.

"Thiên Đế yên tâm, thần đã rõ phải làm gì..." Bạch Trạch nghe vậy, gật đầu nói, rồi hướng Đế Tuấn và Thái Nhất chắp tay, liền xoay người rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện.

Kế hoạch này đã cùng Đế Tuấn thương nghị, chi tiết trong đó tự nhiên đã rõ.

Những việc tiếp theo, sẽ an bài tốt mọi thứ, đề thăng mọi mặt của Yêu tộc đến mức tối đa, để việc Đế Tuấn xung kích Hỗn Nguyên càng thêm ổn thỏa.

"Đại ca, lần trước người đi đến U Minh Huyết Hải, chẳng phải vì chuyện Côn Bằng đã nói sao?" Thái Nhất nhìn Bạch Trạch rời đi, ánh mắt chuyển động, nhìn Đế Tuấn hỏi.

Việc Đế Tuấn lần trước đi Huyết Hải, kỳ thực Thái Nhất đã biết, nhưng vì Đế Tuấn sau khi trở về Thiên Đình lần trước, liền vẫn bế quan, nên Thái Nhất không có cơ hội hỏi.

Lần này xuất quan tại đây thương nghị, liền hỏi một lượt.

Kỳ thực lần trước Yêu Sư Côn Bằng đề nghị, ngược lại có không ít khả thi.

Loại sát khí đó, phá vỡ Tổ Vu chân thân xác thực có thể làm được.

Nhưng vấn đề là, Côn Bằng đề nghị chém giết Nhân tộc, lấy huyết dịch Nhân tộc để luyện, đó mới là một trong những nguyên nhân khiến y và Đế Tuấn không chấp nhận.

Trong Hồng Hoang, Yêu tộc và Nhân tộc có mâu thuẫn, điều này Hồng Hoang đều biết.

Nhưng những Yêu tộc đó và Yêu tộc Thiên Đình đã được phân

biệt.

Nếu Yêu tộc Thiên Đình ra tay, tình huống sẽ không giống nữa.

Khi đó, Nhân Yêu hai tộc đại chiến, với thực lực Nhân tộc lúc này, Yêu tộc tuy có thể thắng, cũng sẽ phải trả không ít đại giới.

Nếu hai vị kia (Thái Thượng và Nữ Oa) lại ra tay, Yêu tộc còn có khả năng tồn tại sao?

Cũng chính vì vậy, Đế Tuấn mới không chấp nhận đề nghị của Côn Bằng.

Nhưng phương pháp đó thì khả thi, do đó Đế Tuấn đã đi đến U Minh Huyết Hải, định tìm phương pháp khác để giải quyết.

"Đúng là như vậy, huyết dịch Nhân tộc không thể tùy tiện động đến.

Nhưng việc sát khí xác thực khả thi, do đó ta định cùng Minh Hà trao đổi một phần ba huyết dịch Huyết Hải để luyện chế sát khí, nhưng y đã không đồng ý..." Đế Tuấn nghe vậy, gật đầu nói.

Nhìn Thái Nhất, nói: "Việc này không thành, vậy hãy quay về việc ta chứng đạo Hỗn Nguyên là được.

Không có sát khí, Yêu tộc ta, cũng có phương pháp giải quyết Vu tộc, không cần quá phí tâm vào việc này nữa..." Nghe vậy, Thái Nhất gật đầu, cũng hiểu ý của Đại ca, liền không bận tâm quá nhiều vào việc này nữa.

"Thái Nhất, thời gian tiếp theo, cần phải tu hành nhiều hơn..." Đế Tuấn nhìn Thái Nhất nói.

"Ta đã rõ thưa Đại ca!" Thái Nhất cúi đầu nói.

Đế Tuấn gật đầu, rồi thân hình khẽ động, rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thái Nhất thấy vậy, cũng động thân rời đi, tu hành. ...

Chuyển mắt, lại mấy nguyên hội thời gian trôi qua.

Yêu tộc trong khoảng thời gian này, đang ra sức đề thăng bản thân, hấp nạp một bộ phận tán tu Hồng Hoang.

Dẫu sao, cục diện Hồng Hoang lúc này ngày càng thay đổi, họ cũng cần tìm kiếm nơi nương tựa, Yêu tộc tự nhiên là một lựa chọn không tồi.

Thực lực bản thân đề thăng, lại hấp nạp thêm một số tán tu Hồng Hoang, thực lực và khí vận tổng thể của Yêu tộc, đều đã đề thăng một chút.

Cao tầng Yêu tộc, lúc này đang trong quá trình tu hành.

Tu vi của họ đề thăng, thực lực và khí vận tổng thể cũng sẽ đề thăng. ...

Vu tộc, trong Bàn Cổ Điện.

"Đại ca, Yêu tộc hiện nay không bận tâm đến việc khác, chỉ lo đề thăng thực lực, ngược lại có chút kỳ lạ..." Huyền Minh tú mi khẽ nhíu, nhìn Đế Giang nói.

"Thực lực Yêu tộc tuy không kém Vu tộc ta, nhưng nếu thật sự so sánh, vẫn yếu hơn vài phần.

Lúc này toàn lực phát triển đuổi kịp, ngược lại cũng bình thường.

Nhưng Yêu tộc cũng chưa chắc không có ý đồ khác, trong khoảng thời gian này, cũng cần phải mật thiết quan tâm, đề phòng Yêu tộc có thủ đoạn kỳ lạ.

Ngoài ra, thực lực bản thân và đại trận của ta, cũng cần không ngừng hoàn thiện và đề thăng.

Chỉ cần thực lực ta đề thăng, mới có thể dĩ bất biến ứng vạn biến,

không lo lắng bất kỳ thủ đoạn nào của Yêu tộc...” Đế Giang sau khi suy nghĩ trong lòng, nói với chúng Tổ Vu.

Nghe vậy, chúng Tổ Vu gật đầu, tán đồng lời Đế Giang, sau lần này sẽ đi chấp hành.

Đế Giang thấy chúng Tổ Vu trong lòng đã rõ, khẽ gật đầu, không còn lo lắng nữa.

Những việc này tin rằng dù y không nói, họ cũng sẽ làm, dẫu sao trong Hồng Hoang, thực lực mới là quan trọng nhất.

Vu tộc muốn đối phó mọi thủ đoạn và biến hóa của Yêu tộc, muốn ứng phó mấy vị tồn tại kia trong Hồng Hoang, vậy chỉ có thể không ngừng đề thăng thực lực bản thân, đề thăng thực lực đại trận mà thôi.

Nếu không, địa vị Vu tộc, chỉ sẽ liên tục hạ xuống mà thôi.

Đế Giang nhìn chúng Tổ Vu một lượt, rồi ánh mắt chuyển động, nhìn sang Cú Mang bên tay trái, mở miệng hỏi: “Nhị đệ, Tiểu muội lần này không tham gia Tổ Vu hội nghị, có việc gì sao?” “Tiểu muội lần này có chút cảm ngộ, đang trong bế quan.

Theo lời nàng nói, sau lần này, thời cơ hẳn không còn xa nữa...” Cú Mang nói.

“Như vậy rất tốt, nếu có thể chứng đạo, thì Vu tộc sẽ không cần lo lắng nữa.

Nhị đệ, việc bộ lạc của Tiểu muội, vậy hãy chiếu cố thêm một chút là được...” Đế Giang sau khi suy nghĩ trong lòng, nói với Cú Mang.

Chương 146

Hậu Thổ vẫn luôn trong bế quan tu hành, trong bộ lạc trừ Hậu Nghệ và Khoa Phụ lo liệu việc bộ lạc ra, thì không còn ai khác.

Nếu lúc này có Tổ Vu khác chiếu cố một chút, tình huống sẽ tốt hơn nhiều.

Những năm qua, các Tổ Vu khác đều có chiếu cố bộ lạc Hậu Thổ một chút.

Do đó những việc này, dù Đế Giang không nói, họ cũng sẽ làm.

Tình huống Hậu Thổ lúc này đặc thù, là hy vọng của Vu tộc trong tương lai.

Dẫu sao, lúc này chỉ có nàng là có hy vọng lớn nhất xung kích cảnh giới đó.

Lúc này đang ký thác hy vọng tương lai của Vu tộc, tự nhiên cần phải cùng nhau góp sức.

"Đã như vậy, việc này cứ thế định đoạt.

Một mặt lưu ý Yêu tộc, mặt khác thực lực bản thân cũng cần phải gấp rút đề thăng.

Việc bộ lạc của Tiểu muội cứ thế an bài.

Lần này, mọi việc cứ thế an bài đi..." Đế Giang ánh mắt chậm rãi quét qua chúng Tổ Vu, mở miệng nói.

"Đại ca!" Thấy vậy, chúng Tổ Vu đáp.

Ngay sau đó, mười một vị Tổ Vu liền rời khỏi Bàn Cổ Điện, hướng về bộ lạc của mình. ...

Thời gian như nước chảy, trôi đi không dấu vết, trong chớp mắt,

lại mười nguyên hội trôi qua.

Hơn trăm vạn năm, cục diện ngược lại bình tĩnh, không có quá nhiều biến động quét qua Hồng Hoang.

Tất cả các chủng tộc tồn tại đều đang làm việc của mình.

Vu tộc tuy có quan tâm tình huống Yêu tộc, nhưng đại thể vẫn đề thăng thực lực bản thân, diễn luyện uy lực đại trận.

Lúc này chiêu thức thứ ba của Bàn Cổ Khai Thiên, đã có thể thông thạo nắm giữ.

Đối với việc triệu hoán Bàn Cổ chân thân, cũng đã gia tăng không ít khả năng khống chế, cùng với việc vận dụng Phách Phiên Kỳ.

Hiện tại nếu triệu hoán Bàn Cổ chân thân, thương tổn bản thân của Mười Hai Tổ Vu, sẽ lại lần nữa hạ thấp không ít.

Các bộ lạc dưới trướng Mười Hai Tổ Vu, những năm qua cũng đã đề thăng không ít thực lực.

Lúc này thực lực và khí vận tổng thể, đều đã tăng đáng kể, uy thế lại lần nữa đề thăng mấy phần.

Về phần Yêu tộc, trăm vạn năm qua, tốc độ phát triển ngay cả Vu tộc cũng có chút không kịp.

Thực lực tổng thể của hai tộc hiện nay, thực sự ngang tài ngang sức.

Trăm vạn năm qua, Yêu tộc đã bỏ ra không ít công sức, san bằng một số chênh lệch, khiến thực lực và khí vận lại lên một tầng cao mới.

Cũng là để Đế Tuấn xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh không ngừng củng cố căn cơ, khiến tỷ lệ thành công lại lần nữa đề thăng mấy phần, khiến đại thế và khí vận Yêu tộc lại lần nữa đề

thăng thêm mấy phần nữa.

Như vậy, tỷ lệ thành công của Đế Tuấn, mới sẽ đề thăng thêm một chút.

Hiệu quả trăm vạn năm, Bạch Trạch và Đế Tuấn vô cùng hài lòng.

Tuy chưa đủ, nhưng tình huống như vậy, đã đề thăng đáng kể.

Chỉ cần tiếp tục phát triển như thế, đại thế, thực lực và khí vận Yêu tộc, đều sẽ đạt đến mức độ mong muốn. .....

Vu Yêu hai tộc trăm vạn năm thực lực và khí vận đang đề thăng, một chủng tộc khác, Nhân tộc, cũng không bị bỏ lại phía sau.

Thực lực tổng thể Nhân tộc tuy không sánh bằng Vu Yêu hai tộc, nhưng những năm qua, cao tầng Nhân tộc, thực lực và khí vận tổng thể, đều đã đề thăng không ít.

Yêu tộc trong Hồng Hoang đại địa là tồn tại để đệ tử Nhân tộc Thánh Địa ma luyện.

Những năm qua, đã khiến không ít đệ tử Nhân tộc được đề thăng, càng thêm thành thục, tu hành về sau cũng sẽ càng nhanh.

Những Yêu tộc Hồng Hoang đó dưới sự ra tay của đệ tử Thánh Địa, một mặt ma luyện bản thân, một mặt khuếch trương địa khu.

Lúc này đã giúp Nhân tộc khuếch trương không ít khu vực ra bên ngoài, cung cấp nhiều tiện lợi cho sự phồn diễn phát triển của Nhân tộc.

Toại Nhân những năm qua không ngừng an bài sự việc, khiến thực lực và khí vận Nhân tộc, đều đang chậm rãi đề thăng.

Thực lực tổng thể đang tiến về một cảnh giới cao hơn, càng ngày càng gần với thế lực nhất lưu. ...

Hơn trăm vạn năm, cục diện Hồng Hoang bình tĩnh, nhưng các

phương đều đang trong quá trình đề thăng.

Ngay cả chư Thánh, lần này cũng vậy.

Trên cơ sở tham ngộ đại đạo của bản thân, cũng đề thăng tu vi đệ tử môn hạ.

Những năm qua, các thế lực chư Thánh sở tại, đều đã đề thăng một chút thực lực.

Các chủng tộc Tiên Thiên khác trong Hồng Hoang, một số đại thần thông giả, những năm qua cũng đã đề thăng một chút tu vi.

Thực lực tổng thể của toàn bộ Hồng Hoang đại lục, càng ngày càng cường hãn, đã đạt đến đỉnh phong của vài lượng kiếp. ...

Thời gian vội vã, trong lặng lẽ, đã năm nguyên hội trôi qua.

Mấy chục vạn năm thời gian, đối với không ít tồn tại và thế lực trong Hồng Hoang, đều là khoảng thời gian tu hành và phát triển khá trọng yếu.

Đặc biệt là Yêu tộc, lại càng trọng yếu hơn cả.

Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

"Thiên Đế, Yêu tộc sau mấy chục vạn năm phát triển, đã cơ bản đạt được yêu cầu của Thiên Đế..." Trong Lăng Tiêu Điện, vẫn chỉ có ba người Đế Tuấn, Thái Nhất và Bạch Trạch.

Bạch Trạch tiến lên một bước, hướng Đế Tuấn chắp tay hành lễ.

Những năm qua, vẫn luôn toàn lực đề thăng thực lực Yêu tộc, khí vận Yêu tộc, hấp nạp nhiều tán tu Hồng Hoang cùng một số tiểu thế lực, khiến đại thế chi lực Yêu tộc đề thăng, thực lực tổng thể đề thăng, đều đã có tiến bộ rõ rệt.

Gần hai trăm vạn năm, Yêu tộc các phương diện đều đã đạt được đề thăng cực lớn, cũng cơ bản đạt được yêu cầu của Đế Tuấn.

Đế Tuấn nghe vậy, khẽ gật đầu, nhìn Bạch Trạch nói: "Trẫm đã suy tính, với tình huống Yêu tộc lúc này, mượn trợ đại thế và khí vận để xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, hẳn có một nửa tỷ lệ..." Đế Tuấn dừng lại một chút, rồi tiếp tục nói: "Trẫm gần đây có chút cảm ngộ mới, định bế quan một lần nữa.

Tin rằng có thể đề thăng tỷ lệ thành công lên sáu thành, như vậy, xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, liền có sự nắm chắc lớn hơn...

Dù cho cuối cùng không tiến vào cảnh giới này, tu vi cũng sẽ đề thăng lên tồn tại đỉnh phong dưới cảnh giới này.

Khi đó đối mặt với Vu tộc, cũng sẽ có không ít ưu thế, trong đại chiến, có thể phát huy không ít tác dụng..." Nghe vậy, Thái Nhất và Bạch Trạch gật đầu.

"Bạch Trạch, việc này công lao không thể không nhắc đến..." Đế Tuấn trên khuôn mặt lộ ra nụ cười mỉm, nhìn Bạch Trạch nói.

"Thần hoảng sợ, những việc này đều là thần nên làm..." Bạch Trạch chắp tay hành lễ.

Đế Tuấn không đáp, việc này Bạch Trạch xác thực có công lao không nhỏ, y sẽ ghi nhớ.

Đế Tuấn sau khi đã rõ trong lòng, đối Bạch Trạch nói: "Bạch Trạch, việc Yêu tộc không cần thả lỏng, vẫn cứ như vậy là được.

Ba nguyên hội sau, tập hợp đại thế và khí vận Yêu tộc để trợ Trẫm xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh..." Bạch Trạch nghe vậy, lập tức chắp tay nói: "Thiên Đế yên tâm, thần đã rõ phải làm gì!" Đế Tuấn khẽ gật đầu, phất tay áo, Bạch Trạch hiểu ý, liền xoay người rời đi.

"Đại ca, sáu thành tỷ lệ, không cao cũng không thấp, dẫu sao cảnh giới đó không hề tầm thường.

Ngay cả có tám thành tỷ lệ, cũng không dám chắc chắn có thể tấn

thăng...” Thái Nhất mặt mang vẻ ngưng trọng, nhìn Đế Tuấn trên đế vị, mở miệng nói.

Cảnh giới đó quá khó khăn, nếu không, sẽ không có nhiều đại thần thông giả bị kẹt ở cảnh giới này không thể tấn thăng.

Tuy có sáu thành tỷ lệ có thể tấn thăng cảnh giới đó, nhưng dẫu sao Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không phải Đại La Kim Tiên, không phải Chuẩn Thánh chi cảnh.

Không phải sáu thành là cơ hội lớn, ngay cả tám thành, Thái Nhất cũng cảm thấy không dám xác định.

Biến số của cảnh giới đó thực sự quá nhiều, ngay cả một chút biến số, cũng có thể khiến bỏ lỡ cơ hội xung kích.

Do đó, tỷ lệ thành công sáu thành, Thái Nhất có chút lo lắng.

Nếu có thể đề thăng thêm một chút, tình huống sẽ tốt hơn nhiều.

Nhưng tình huống hiện tại, nếu đề thăng thêm, tối đa cũng chỉ bảy thành nắm chắc.

“Thái Nhất, sáu thành tuy không cao, nhưng huynh gần đây có chút cảm ngộ, sau khi bế quan ổn cố, có khả năng đề thăng đến bảy thành, như vậy, tỷ lệ sẽ lớn hơn không ít.

Cần biết, cảnh giới đó mà có bảy thành nắm chắc, đã là khá hiếm có...

Trong cục diện hiện tại, cho dù chỉ một hai thành tỷ lệ, ta cũng nhất định phải làm, cũng chỉ có như vậy, Yêu tộc mới có lối thoát, mới có thể trong Hồng Hoang vạn tộc lâm lập, chư Thánh tồn tại mà bước ra một con đường mới...” Đế Tuấn nhìn Thái Nhất, chậm rãi mở miệng, trong song mâu tinh quang lấp lánh, diễn hóa Chu Thiên tinh thần đại hải.

Thực lực tổng thể Yêu tộc hiện tại, nhìn có vẻ vô cùng cường hãn.

Trong Hồng Hoang, trừ mấy thế lực kia ra, còn có Vu tộc.

Nhân tộc cũng có Thái Thượng và Nữ Oa ở phía sau.

Chỉ xét riêng lực lượng Nhân tộc, không bằng Yêu tộc.

Nhưng thực lực và thế lực như vậy, còn xa mới đủ.

Chỉ cần Yêu tộc không có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong Hồng Hoang lúc này, còn xa mới đủ.

Ngũ Thánh, Thái Thượng là vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên (?), Yêu tộc lấy gì để so sánh?

Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vô cùng khó khăn.

Chương 147

Hiện tại chỉ có Thái Thượng thành tựu cảnh giới này.

Tuy có bảy thành tỷ lệ tấn thăng, muốn thành công, tuy không dám hoàn toàn khẳng định, nhưng đã là vô cùng hiếm có.

Hiện tại ngay cả một hai thành, Đế Tuấn cũng sẽ đi thử.

Một bước này, không thể không đi, Yêu tộc không thể không đi.

"Yêu tộc muốn đạt đến cảnh giới đó, xác thực như lời Đại ca nói.

Cảnh giới này tuy khó, nhưng ta tin tưởng Đại ca..." Thái Nhất trên khuôn mặt thần sắc khôi phục bình tĩnh, nhìn Đế Tuấn nói.

Nếu có bảy thành nắm chắc, Thái Nhất tin tưởng Đại ca mình có hy vọng tấn thăng Hỗn Nguyên chi cảnh.

Dẫu sao Đại ca mình không phải vừa mới nhập Chuẩn Thánh chi cảnh, hoặc vừa mới tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn.

Trong Chuẩn Thánh viên mãn chi cảnh đã trầm ngâm không ít thời gian, tu vi thực sự đã siêu việt một số tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn.

Với tu vi như vậy, lại thêm có bảy thành nắm chắc, xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, xác thực có cơ hội rất lớn.

Thái Nhất tin tưởng Đại ca mình có thể làm được.

"Thái Nhất, trong đoạn thời gian tiếp theo, Yêu tộc sẽ do ngươi cai quản..." Đế Tuấn nhìn Thái Nhất nói.

"Đại ca yên tâm!" Thái Nhất cúi đầu nói.

Đế Tuấn khẽ gật đầu, rồi thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Thái Nhất nhìn một cái, rồi cũng rời khỏi Lăng Tiêu Điện. ...

Trong Hồng Hoang, Yêu tộc tiếp tục đề thăng đại thế.

Đế Tuấn cũng đang làm những chuẩn bị cuối cùng, chỉ cần triệt để củng cố cảm ngộ mới, liền có thể bắt đầu xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Vu tộc tuy có quan tâm động hướng Yêu tộc, nhưng Yêu tộc phần lớn thời gian đều đang nghỉ ngơi dưỡng sức, ngược lại không gây ra quá nhiều sóng gió.

Vu tộc cũng chỉ lo đề thăng bản thân, không chỉ bộ lạc Mười Hai Tổ Vu, mà đại trận Vu tộc, mới là trọng yếu nhất.

Những năm qua diễn luyện tham ngộ, đại trận Vu tộc, lại càng đề thăng không ít uy lực.

Về phần các tồn tại khác trong Hồng Hoang, lúc này hoặc hành tẩu Hồng Hoang tìm kiếm cơ duyên, hoặc đang trong bế quan tu hành.

Cục diện Hồng Hoang lúc này, ngược lại cũng bình tĩnh. ...

Ba nguyên hội thời gian, cũng không gây ra sóng gió nào trong Hồng Hoang.

Lúc này cơ bản đều đang đề thăng tu vi bản thân, phát triển chủng tộc và thực lực tổng thể của mình, lấy Vu, Yêu, Nhân ba tộc làm đại biểu.

Đặc biệt là Yêu tộc, lần này thực lực tổng thể cùng khí vận, lại có sự đề thăng.

Điều quan trọng nhất là, Đế Tuấn đã định ra thời kỳ.

Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

Lúc này chỉ có hai người Đế Tuấn và Bạch Trạch lần nữa.

Một đa nguyên hội thời gian, hai bên đều đã chuẩn bị thỏa đáng.

“Bạch Trạch, có thể bắt đầu rồi...” Đế Tuấn khẽ nheo song mâu, trong đó tinh quang lấp lánh, đạm mạc nói.

“Thần đã rõ, thần sẽ toàn lực hiệp trợ Thiên Đế xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh...” Bạch Trạch nghe vậy, lập tức chắp tay nói.

“Trong đoạn thời gian tiếp theo, Trẫm sẽ lấy ác thi chủ trì đại cục Thiên Đình, bản tôn Trẫm xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Nếu có đại sự, tìm ác thi thương nghị là được.” Đế Tuấn nhìn Bạch Trạch nói.

“Thần đã rõ!” Bạch Trạch đáp một tiếng, rồi xoay người rời đi.

Đế Tuấn thân hình chợt lóe, biến mất trong Lăng Tiêu Điện.

Giây phút tiếp theo, tại Nam Thiên Môn, Bạch Trạch thần sắc ngưng trọng nhìn Lăng Tiêu Điện.

Trên Tam Thập Tam Thiên, mây khánh vân cuộn trào, trong mắt y tinh quang rực rỡ.

Trên Thái Dương Thần Cung của Thiên Đình, Đế Tuấn lơ lửng giữa không trung, nhìn đại thế và khí vận Yêu tộc, trên khuôn mặt thần sắc nghiêm nghị.

“Đại thế Yêu tộc, tận quy về thân ngô!

Khí vận tụ!” Đế Tuấn khẽ quát một tiếng, thanh âm cuồn cuộn truyền khắp toàn bộ Thiên Đình, khiến vô số Yêu tộc ngưng vọng.

Thái Nhất, Thập Đại Yêu Thần, Hi Hòa, Côn Bằng và những người khác đều đã biết, Đế Tuấn, đã bắt đầu.

“Oanh!” Lời Đế Tuấn vừa dứt, Bạch Trạch bên kia đã động thủ, hiệp trợ Đế Tuấn tụ long đại thế, ngưng tụ khí vận hướng về Đế Tuấn. ...

Khí thế trên người Đế Tuấn hạo hãn, bao trùm toàn bộ Yêu tộc

Thiên Đình, đế uy trùng tiêu.

Vô số Yêu tộc thần phục dưới đế uy cổ xưa đó, ngay cả tồn tại như Côn Bằng, cũng bị ảnh hưởng khá lớn, trong lòng có một tia cảm giác thần phục.

"Hống!" Lúc này, trên Tam Thập Tam Thiên, kim long khí vận trên không Lăng Tiêu Thiên Đình gầm rống một tiếng, rồi lao về phía Đế Tuấn.

"Oanh!" Giây phút tiếp theo, kim long khí vận chìm vào trong thân thể Đế Tuấn.

Sau đó khí tức trên người Đế Tuấn đạt đến cực hạn, đã vượt qua Chuẩn Thánh viên mãn chi cảnh.

Tuy chưa chạm đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, nhưng khoảng cách đã gần thêm một bước.

"Đại thế Yêu tộc, tụ!" Đế Tuấn cẩn thận cảm thụ một phen, trong lòng khá hài lòng với cảnh giới tu vi lúc này.

Ở trong Thiên Đình, lại có khí vận gia thân, Đế Tuấn tự tin, dưới Hỗn Nguyên chi cảnh, trong Hồng Hoang hiếm có ai có thể sánh bằng.

Đối với việc xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, trong lòng lại có thêm mấy phần tự tin.

Sau khi khẽ quát một tiếng, và lại tụ tập đại thế Yêu tộc, liền có thể bắt đầu xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, nỗ lực vì tương lai Yêu tộc.

"Oanh long long!!!" Lúc này, vô số đại thế chi lực từ trên mỗi một Yêu tộc thăng lên, rồi hướng về Đế Tuấn ngưng tụ.

Trong Thiên Đình phát ra một chuỗi âm thanh oanh minh, khí thế và đế uy trên người y càng ngày càng khủng bố, không ít Yêu tộc đã

quỳ phục dưới đất.

"Không đủ!" Đế Tuấn khẽ nói một tiếng.

Bạch Trạch nghe vậy, thần sắc nghiêm nghị, rồi thân hình chậm rãi bay lên, đứng trong hư không vô tận, lớn tiếng quát: "Đại thế Yêu tộc, tái tụ!" Lời vừa dứt, chỉ thấy y đưa một tay lên trên, một đạo quang mang trùng thiên, rồi bay về phía Đế Tuấn. .....

Tam Thập Tam Thiên, trong Thiên Đình.

"Trợ Thiên Đế!" Bạch Trạch lớn tiếng quát, rồi thấy tất cả Yêu tộc đưa một tay ra, một luồng đại thế chi lực Yêu tộc cổ xưa, lực lượng tín ngưỡng ngưng tụ, hội tụ về phía Đế Tuấn.

Đế Tuấn cảm thụ tu vi của mình không ngừng đề thăng, càng ngày càng gần với cảnh giới đó, trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười mỉm.

Không biết bao lâu, đợi sau khi hoàn toàn ngưng tụ khí vận công đức, đại thế chi lực và lực lượng tín ngưỡng Yêu tộc, Đế Tuấn thân hình khẽ động, biến mất trong hư không, bắt đầu bế quan xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Bạch Trạch nhìn Đế Tuấn biến mất, chậm rãi hạ xuống từ hư không, nhìn về hướng Thái Dương Thần Cung, trong mắt lộ ra vẻ hy vọng.

Lúc này Đế Tuấn mang theo hy vọng của toàn bộ Yêu tộc xung kích cảnh giới này.

Chỉ cần thành công chứng đạo, con đường sau này của Yêu tộc sẽ dễ đi hơn rất nhiều.

Hiện tại y đại biểu, không chỉ là Thiên Đế của Yêu tộc Thiên Đình, mà còn là tương lai của Yêu tộc.

"Thiên Đế, nhất định sẽ thành công..." Bạch Trạch khẽ nói một

tiếng, rồi động thân rời đi, tiếp tục an bài công việc của Yêu tộc.

Thái Nhất, Hi Hòa cùng các yêu thần khác, lúc này đều có cùng suy nghĩ với Bạch Trạch, cũng tin rằng, Đế Tuấn nhất định sẽ làm được, nhất định sẽ dẫn dắt Yêu tộc đi đến một cảnh giới huy hoàng hơn. ...

Trên Hồng Hoang đại địa, lúc này có không ít tu sĩ đại năng ngẩng đầu ngưng vọng Tam Thập Tam Thiên, không ít tồn tại lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trong Yêu tộc Thiên Đình bỗng xuất hiện dị tượng, khí tức hạo hãn, đại thế và khí vận Yêu tộc dao động dữ dội.

Không biết đã xảy ra chuyện gì?

Nhưng nhìn Yêu tộc hiện tại bình tĩnh như vậy, việc Yêu tộc gây ra, đối với Yêu tộc hẳn không có điều gì xấu, có lẽ có điều tốt.

Nếu không, Yêu tộc không thể nào bình tĩnh như thế.

Nhưng không biết, Yêu tộc hiện nay, rốt cuộc là tình huống như thế nào, lại là ai gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Ngũ Thánh lúc này nhìn Yêu tộc Thiên Đình một cái, thần sắc tuy có chút kinh dị, nhưng cũng biết dã tâm của Đế Tuấn.

Y tự nhiên không cam tâm với cảnh giới hiện tại, động tác lúc này, liền là bình thường.

Nhưng hiện tại, Yêu tộc và Đế Tuấn không thể gây ra quá nhiều chấn động, chí ít, trước khi Đế Tuấn thành tựu Hỗn Nguyên chi cảnh, đều là như vậy.

Ngũ Thánh lúc này cũng bình tĩnh.

Không ít tu sĩ đại năng trong Hồng Hoang sau khi nhìn Thiên Đình, lại nhìn đạo trường của Ngũ Thánh, liền thu hồi ánh mắt, không còn bận tâm đến việc Yêu tộc nữa.

Những điều này họ không quan tâm, tu vi bản thân mới là trọng yếu.

Những việc đó, không nên quan tâm.

Vu tộc lúc này, xác thực luôn quan tâm động thái Yêu tộc.

Chương 148

Tuy hiện tại không biết Yêu tộc rốt cuộc đang làm gì, về sau sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều biết, động tác hiện tại của Yêu tộc, nhất định can hệ trọng đại.

Có khả năng, sẽ đẩy Yêu tộc lên địa vị cao hơn, hoặc khiến thực lực lại thăng lên một bậc thang mới.

Nếu không phải thực lực tổng thể Vu tộc lúc này đã đề thăng, đối với việc khống chế và diễn luyện đại trận lại lên một tầng cao mới, Đế Giang và các Tổ Vu khác đã có chút lo lắng.

Nhưng hiện tại, trong lòng đã an định mấy phần.

Về phần những người khác, lúc này trong Vu tộc, Hậu Thổ được ký thác hy vọng cực lớn.

Trong Vu tộc, nàng là tồn tại có khả năng lớn nhất chạm đến cảnh giới đó, hiện nay đang trong bế quan tu hành.

Trừ Hậu Thổ ra, thì Đế Giang, cũng có hy vọng tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Trong khoảng thời gian này, y cũng không bỏ lỡ tu hành, cũng đang thử xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Tuy khó khăn, nhưng mỗi bước, y đều sẽ đi.

Sau lần này của Yêu tộc, Vu tộc cũng sẽ càng thêm chú tâm.

Thực lực bản thân cũng sẽ không hạ thấp, tránh để bị tụt lại phía sau bởi thủ đoạn của Yêu tộc.

Nếu như vậy, Vu tộc sẽ phải chịu đả kích cực lớn.

Tương lai Vu tộc, lần này liền ký thác vào Hậu Thổ.

Còn lại, thì do Đế Giang lo liệu. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Xem ra phương pháp của Đế Tuấn, ngược lại giống như Ca ca, đều định cưỡng hành xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh..." Nữ Oa tú mi khẽ nhướn, có chút kinh ngạc nói, không ngờ Đế Tuấn lần này, cũng có ý định như vậy.

Cưỡng hành xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, tuyệt đối không dễ dàng.

Nếu sơ suất một chút, thật sự sẽ bị đại đạo phản phệ vẫn lạc.

Ca ca mình tiềm tu bao nhiêu nguyên hội, mới có ý định đó.

Tuy lần đầu không thành công, nhưng lần tiếp theo, hẳn không có gì ngoài ý muốn thì có thể thành công rồi.

Nàng biết tình huống của Ca ca hiện nay, xác thực không còn xa nữa là có thể bước vào chứng đạo.

So với tình huống của Đế Tuấn và Ca ca mình, thì tự nhiên tình huống của Ca ca mình tốt hơn rất nhiều.

Dẫu sao trên phương diện đại đạo pháp tắc và tích lũy bản thân, huynh ấy có sáu bảy thành nắm chắc, có thể làm việc này khi xung kích không thành mà vẫn được đề thăng.

Về phần Đế Tuấn, bản thân y không đạt đến trình độ của Ca ca mình.

Hiện tại dựa vào đại thế Yêu tộc, khí vận công đức Yêu tộc, để giúp đề thăng tỷ lệ xung kích.

Tuy có thể đề thăng tỷ lệ đáng kể, nhưng vẫn có tỷ lệ thất bại.

"Tích lũy và pháp tắc bản thân của Đế Tuấn không đạt đến trình độ của Phục Hy đạo hữu.

Lần này y mượn trợ đại thế Yêu tộc, khí vận công đức để đề thăng tỷ lệ.

Dù cuối cùng thành công, cảnh giới cũng không ổn định, bất cứ lúc nào cũng có khả năng rớt xuống cảnh giới này, không phải là chuyện tốt...

Phục Hy đạo hữu tuy mười mấy nguyên hội trước đã xung kích thất bại, nhưng với tình huống hiện tại nếu tái độ xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, tỷ lệ thành công hẳn là khoảng chín thành.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, lần này xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, có khả năng thành công...” Thanh Minh thu hồi ánh mắt nhìn Nữ Oa, chậm rãi mở miệng nói.

Không mấy lạc quan về động thái của Đế Tuấn.

Vào cuối lượng kiếp, dù có thể thành công xung kích, tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng cảnh giới bất ổn, không thể nào chống lại Hậu Thổ.

Hai bên giao thủ, cuối cùng tránh được lượng kiếp, bình tức lượng kiếp.

Nhưng cuối cùng, chỉ sẽ là Đế Tuấn rớt xuống cảnh giới này, không cách nào tiến thêm nữa.

Đại giới như vậy, chỉ để đổi lấy một chút thời gian, tự nhiên không có lợi ích gì, Thanh Minh không mấy lạc quan.

Đương nhiên, lựa chọn của Đế Tuấn, Thanh Minh tự nhiên lười bận tâm quá nhiều.

Y muốn làm như vậy thì cứ làm, đều là lựa chọn của y.

Hiện tại điều y quan tâm, chỉ là việc chứng đạo của Phục Hy và Hậu Thổ mà thôi.

Về phần những người khác, thì lười bận tâm.

Về phần Vu tộc, chỉ cần Mười Hai Tổ Vu chuẩn bị tốt hậu thủ, rút lui khỏi vị trí nhân vật chính thiên địa, lại thêm sự tồn tại của Hậu Thổ, căn bản không có bất kỳ vấn đề gì, cũng không cần phải lo lắng.

"Tình huống của Đế Tuấn lúc này, thiếp cũng cảm thấy, dù cuối cùng có thành công, cũng không thể duy trì lâu ở cảnh giới này..." Nữ Oa nghe vậy, gật đầu nói, lúc này nàng cũng đã nhìn ra được một số điều.

Nếu không phải Đế Tuấn là Thiên Đế của Yêu tộc Thiên Đình, có được sự giúp đỡ này, có thể mượn trợ đại thế Yêu tộc, khí vận công đức để đề thăng tỷ lệ xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tự nhiên y sẽ không dám làm như vậy.

Dẫu sao, tích lũy đại đạo, tu hành đại đạo pháp tắc không đủ, mạo hiểm xung kích cảnh giới này, thật sự sẽ bị đại đạo phản phệ vẫn lạc.

Việc như vậy, ngay cả Đế Tuấn, Đế Giang lúc này cũng không dám tùy tiện làm.

Do đó, việc như vậy, không phải ai cũng có thể thử.

Đương nhiên, Đế Giang không làm như vậy, cũng là có ý đồ.

Nếu có thể, nhường cơ hội đó cho Hậu Thổ, dẫu sao tỷ lệ Hậu Thổ chứng đạo thành công là rất lớn.

Nếu cho y, vậy y có thể chứng đạo thành công.

Nhưng nếu là y (Đế Giang), chưa chắc sẽ không lãng phí không ít đại thế, khí vận công đức, lãng phí vô ích cơ hội, bỏ lỡ thời cơ tốt nhất cho Hậu Thổ.

Vì thế, việc này Đế Giang không dám tùy tiện hành động, chỉ có thể đợi tình huống của Hậu Thổ, rồi xem xét.

“Vậy không biết, Ca ca lần tới xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, sẽ là lúc nào...” Nữ Oa khẽ nhướn mày, ánh mắt nhìn về phía Phượng Tê Sơn, chậm rãi nói.

“Xem tình huống của Phục Hy đạo hữu lúc này, ngược lại cũng sẽ không trì hoãn quá lâu.

Hiện tại đại đạo đã bắt đầu thuế biến, không lâu sau, thời cơ sẽ đến, đó chính là cơ duyên chứng đạo của y...” Thanh Minh nhìn, khẽ mỉm cười nói.

Tình huống của Phục Hy, xác thực đã gần như vậy rồi.

Nhiều thì hai ba chục nguyên hội, ít thì mười mấy nguyên hội, liền có thể chứng đạo Hỗn Nguyên.

Thời gian như vậy, đối với Phục Hy, xác thực không lâu.

Dẫu sao cũng đã tu hành mấy vạn nguyên hội rồi, lúc này chứng đạo, ngược lại cũng không tính là nhanh.

Nữ Oa gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Phượng Tê Sơn, không nói thêm gì nữa.

Thanh Minh trong lòng thầm suy tính một phen, tình huống của Phục Hy và Hậu Thổ lúc này, ngược lại cũng gần giống với suy đoán của y.

Sau khi khẽ gật đầu, ánh mắt cũng nhìn về phía Hồng Hoang. ...

Ngoài Bất Chu Sơn, trong động phủ Phượng Tê Sơn.

Phục Hy thần sắc bình tĩnh nhìn Thiên Đình.

Với thủ đoạn và khả năng suy diễn của y, có lẽ sẽ không biết, Đế Tuấn cũng đang đi con đường mà y đang đi.

“Thật đáng tiếc, mượn trợ ngoại lực, rốt cuộc không phải chính đạo...” Rất lâu sau, Phục Hy khẽ nói một tiếng.

Đế Tuấn mượn trợ đại thế Yêu tộc, khí vận công đức, tín ngưỡng để xung kích cảnh giới này.

Tuy đã đề thăng không ít tỷ lệ, nhưng dù có thành công, cũng không thể duy trì được bao lâu.

Bởi vì phương lượng kiếp, đã bắt đầu sớm hơn.

Tuy mới chỉ hơn hai vạn nguyên hội, nhưng kiếp khí, sát cơ, sự tư sinh sát khí, liền đại biểu cho tất cả.

Tình huống như vậy, căn bản không đủ để chống đỡ việc Đế Tuấn cần thời gian dài mới có thể ổn định và củng cố cảnh giới.

Dưới tình huống như vậy, việc thành công ổn cố tại cảnh giới này, liền không mấy khả thi.

Khi đó, sau khi rớt xuống, liền không còn khả năng thành công nữa.

Do đó, Phục Hy mới cảm thấy đáng tiếc.

Nếu y đi trên con đường đạo hạnh xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh trước đó, thì đã có cơ hội.

Thật đáng tiếc.

Phục Hy thu hồi ánh mắt, liền tiếp tục tham ngộ tu hành, cũng hiểu rằng, lần xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiếp theo, có khả năng trực tiếp thành công.

Nhưng trước đó, cần phải tiếp tục tu hành, tiếp tục tích lũy.

Điều kiện then chốt để thành công là, hiện tại đại đạo đã bắt đầu thuế biến.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, có thể thành công trong khoảng hai mươi nguyên hội.

Tiếp theo, chính là chờ thời gian trôi qua. ...

Hai mươi nguyên hội thời gian, trong Hồng Hoang, ngược lại cũng không quá lâu.

Cùng với thực lực tổng thể Hồng Hoang không ngừng đề thăng, trong đó sinh linh, tu sĩ và đại năng thực lực không ngừng đề thăng, dấu vết thời gian để lại trong mắt, trên thân, liền cũng không còn nhiều.

Chương 149

Hai mươi nguyên hội thời gian, Vu Yêu hai tộc, ngược lại không đề thăng nhanh chóng như vậy.

Nhân tộc và môn hạ chư Thánh, trong hai mươi nguyên hội này, ngược lại đã tiến triển không nhỏ.

Triệu triệu ức sinh linh trong Hồng Hoang, cũng đã đề thăng không ít.

Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh, đều có không ít tồn tại đản sinh.

Hiện tại Hồng Hoang, đã sắp đạt đến đỉnh phong thực lực.

Nhưng lúc này, vô số tồn tại, đang trong quá trình nỗ lực tu hành đề thăng. ...

Lại mười vạn năm sau.

Phượng Tê Sơn, trong động phủ.

"Thiên cơ chi đạo, thế phân âm dương.

Thiên cơ diễn hóa, diễn đại đạo!

Thái cực huyền nhất, âm dương nhị khí.

Hỗn độn hữu loạn, âm dương quy nhất!

Nhất giả, đạo dã!" Trong thức hải, vang lên từng trận đại đạo chi âm, hiệp trợ đại đạo của Phục Hy thuế biến.

"Đông!" Đột nhiên, một đạo đại đạo chuông minh chi âm vang lên, mọi huyền diệu và đại đạo chi âm đều đột ngột dừng lại.

Phục Hy chậm rãi mở tĩnh song nhãn, trên khuôn mặt lộ ra một nụ

cười mỉm: “Thời cơ, đã đến!” .....

Ngoài Bất Chu Sơn, trong động phủ Phượng Tê Sơn.

“Đã bao nhiêu năm rồi, tâm nguyện này, cuối cùng cũng sắp hoàn thành...” Phục Hy trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười mãn nguyện từ tận đáy lòng.

Đã tu hành mấy vạn nguyên hội rồi, cuối cùng cũng đợi được khoảnh khắc này, trong lòng tự nhiên vô cùng vui vẻ.

Lần trước cưỡng hành xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuy không thành công, nhưng lại không có bất kỳ điều gì xấu hay đại đạo phản phệ.

Ngược lại còn đạt được tiến triển, cũng nhìn rõ được sự chênh lệch với cảnh giới này, khiến y càng thêm nỗ lực tu hành.

Sau mấy chục nguyên hội, khi tái thứ xung kích, mọi việc, đều đã thành công tự nhiên.

Ánh mắt Phục Hy nhìn Thiên Đình một cái, tình huống của Đế Tuấn ngược lại cũng không khá hơn là bao.

Ngay cả có đại thế Yêu tộc, khí vận công đức và lực lượng tín ngưỡng hiệp trợ, muốn xung kích cảnh giới này, cũng không hề đơn giản.

Phục Hy nhìn một cái, liền thu hồi ánh mắt, chậm rãi quét nhìn trong Hồng Hoang.

Vài hơi thở sau, y thu hồi ánh mắt, tay kết ấn.

Trong song mâu, trên khánh vân, lúc này đều hiện lên một đồ án Tiên Thiên Bát Quái huyền ảo khó hiểu.

Một luồng khí tức đại đạo tinh túy hạo hãn lan tỏa ra, kích động vị lai, nhân quả hiện tại rối ren.

“Đông!” Một đạo đại đạo chuông minh chi âm vang lên trong thức hải Phục Hy.

Ngay sau đó, liền thấy một đại đạo tất hắc từ trong khánh vân Phục Hy phi độn ra, kèm theo từng trận đại đạo chi âm, cùng với thiên cơ, quy tắc và pháp tắc vờn quanh phía trên, lúc này đang nhanh chóng thuế biến.

“Bành!” Lúc này, trên Phượng Tê Sơn, đột nhiên truyền đến một tiếng vang, ngay sau đó liền thấy một đồ án Tiên Thiên Bát Quái bao trùm ức vạn dặm chậm rãi hiện lên.

Trong đó diễn hóa ra một đại đạo, dần dần diễn hóa thuế biến, tấn thăng.

Khoảnh khắc này, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Hậu Thổ, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử... cùng với Thanh Minh và Nữ Oa đã sớm quan tâm, lúc này đều chứng kiến một màn: đại đạo của Phục Hy thuế biến, đã bắt đầu, cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, đã không còn thoát khỏi y.

Ngũ Thánh ngược lại có chút không ngờ, người đi trước, lại là Phục Hy chứ không phải Hậu Thổ, xác thực khiến họ cảm thấy ngoài ý muốn.

Hậu Thổ biết thời cơ không còn xa, do đó lúc này ngược lại cũng không bận tâm, cẩn thận nhìn một cái, liền tiếp tục tu hành tham ngộ.

Chỉ cần một bước hoàn thành, về sau liền sẽ theo lời Nữ Oa, đi một chuyến đến Hồng Hoang.

Một mặt tìm kiếm cơ duyên khế cơ, mặt khác, cũng chờ đợi thời cơ.

Do đó, sau khi hiểu rõ việc này, nàng liền không bận tâm đến đại đạo thuế biến của Phục Hy lúc này, chứng đạo đã cận kề.

Lúc này, cao tầng Vu Yêu hai tộc, ánh mắt cũng chuyển đến Phượng Tê Sơn, cẩn thận quan sát. ...

"Oanh long long!!!" Trên Phượng Tê Sơn, truyền đến từng trận âm thanh oanh minh.

Tốc độ đại đạo thuế biến, tốc độ Tiên Thiên Bát Quái chuyển động cùng mức độ diễn hóa thiên cơ, lúc này đều đang tiến hành nhanh chóng.

Luồng khí thế và uy áp khủng bố đó, dần dần lan tỏa ra.

"Âm dương nhị ý, Hỗn Nguyên quy nhất!" Không biết đã trôi qua bao lâu, dường như ngàn năm, cũng dường như vạn năm, Phục Hy đột nhiên mở tĩnh song nhãn, trong mắt tràn ngập thần quang rực rỡ, thủ ấn trong tay bỗng nhiên dừng lại, y khẽ quát một tiếng.

Lời vừa dứt, ngôn xuất pháp tùy, đại đạo thuế biến trong nháy mắt hoàn thành.

Một luồng hỗn nguyên uy áp khủng bố cùng hỗn nguyên khí thế liền lan tỏa, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ Hồng Hoang đại địa.

Vô số sinh linh, tồn tại quỳ rạp trên đất, thần sắc kinh hãi!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Lại có tồn tại chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đạo quang thúc đó quán xuyên thiên địa thương khung, luồng hỗn nguyên uy áp đó, liền từ đó truyền đến.

Đồ án Tiên Thiên Bát Quái bao trùm vô số thời không, đó là Phượng Tê Sơn!

Ca ca của Nữ Oa nương nương, Phục Hy đạo nhân chứng đạo!

Khoảnh khắc này, vô số sinh linh, tu sĩ cùng đại năng thần sắc chấn kinh nhìn tất cả.

Nhìn đồ án Tiên Thiên Bát Quái bao trùm vô số khu vực trên Phượng Tê Sơn, nhìn đạo quang thúc rực rỡ quán xuyên thiên địa thương khung đó, cảm thụ luồng hỗn nguyên uy áp khủng bố đó.

Tất cả, tựa hồ không chân thật chút nào.

Cứ nghĩ rằng, người tiếp theo chứng đạo, hẳn phải là Hậu Thổ.

Dẫu sao Hậu Thổ thân mang Hồng Mông tử khí, lại là người đi nhanh nhất trong số những đại thần thông giả đỉnh tiêm trước đó, cùng với Nữ Oa, vẫn luôn dẫn đầu các tồn tại khác.

Nữ Oa là người đầu tiên chứng đạo thành Thánh, không có gì sai.

Sau đó là Ngũ Thánh, hiện tại lại là Phục Hy.

Xác thực không ai ngờ, lần này lại là Phục Hy chứng đạo.

Nhưng sự việc đã ở đây, cũng không thể không tin.

Không ngờ, Phục Hy đạo nhân vốn bình thường không lộ vẻ gì, trong im lặng, đã mang đến một sự kinh hỉ lớn như vậy.

Nữ Oa nương nương chứng đạo thành Thánh, ca ca chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Một môn song chứng đạo, ngược lại trở thành một giai thoại trong Hồng Hoang.

Dẫu sao tình huống này, xác thực là độc nhất vô nhị trong Hồng Hoang.

Tây Phương Nhị Thánh, tính chất đó khác với tình huống của Nữ Oa nương nương và Phục Hy đạo nhân.

Đây là huynh muội, một môn song chứng đạo như vậy, xác thực ý nghĩa không tầm thường, cũng xác thực là giai thoại Hồng Hoang.

"Oanh long long!!!" Lúc này, từ Phượng Tê Sơn truyền đến từng

trận âm thanh oanh minh.

Ngay sau đó, liền thấy tử khí bay về phía đông ba mươi vạn dặm, thiên hoa từng đóa, huyền âm từng trận, địa dũng kim liên, linh khí ngưng kết, đại đạo diễn hóa, vô số dị tượng tuôn trào.

Khoảnh khắc này, thiên địa không ngừng cáo tri triệu triệu ức sinh linh Hồng Hoang rằng, Phục Hy đạo nhân, đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chúng sinh Hồng Hoang, cũng từ sự chấn kinh ban đầu, đến nay đã chấp nhận, rồi chúc mừng Phục Hy đạo nhân thành công chứng đạo.

Nhìn về phía Phượng Tê Sơn, vẻ chấn kinh trên khuôn mặt vô số tồn tại vẫn chưa tan.

Bởi vì lúc này, luồng hỗn nguyên uy áp kia tựa hồ càng mạnh hơn một phần.

Không chỉ vậy, trên đồ án Tiên Thiên Bát Quái bao trùm không biết bao nhiêu khu vực thời không kia, một thân ảnh lặng lẽ xuất hiện, chắp tay sau lưng đứng thẳng, ngưng vọng cửu thiên phía trên, lại nhìn chúng sinh Hồng Hoang một cái, không mở miệng. ...

Trên Phượng Tê Sơn.

Phục Hy đứng trên đồ án Tiên Thiên Bát Quái, thần sắc nghiêm nghị nhìn cửu thiên, nhìn chúng sinh Hồng Hoang.

Hiện tại, y mới chân chính cáo tri thiên địa Hồng Hoang rằng, Phục Hy, đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trở thành một trong những tồn tại đỉnh tiêm.

"Hỗn Nguyên Thiên Kiếp, không biết tình huống sẽ như thế nào?" Rất lâu sau, ánh mắt Phục Hy chuyển động, lại lần nữa ngưng vọng cửu thiên phía trên, thầm than trong lòng.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cần phải độ Hỗn Nguyên Thiên Kiếp.

Cùng với Thiên Đạo hoàn thiện, Thiên Kiếp viên mãn, hiện tại đều cần phải độ kiếp.

Tuy chỉ là độ Hóa Hình Thiên Kiếp, nhưng lần đó, cũng vô cùng kinh hiểm.

Nếu không phải Đạo Quân ra tay giúp đỡ, e rằng y và muội muội Nữ Oa đều sẽ vẫn lạc dưới Thiên Kiếp.

Vì thế, đối mặt với Hỗn Nguyên Thiên Kiếp, cái khó khăn nhất và uy lực lớn nhất trong tất cả các Thiên Kiếp, trong lòng y cũng vạn phần cẩn trọng và đề phòng.

Chương 150

Tuyệt đối không phải chuyện đùa, mỗi bước đi, cần phải chuẩn bị vạn phần chu đáo.

Nếu không phải mỗi bước đều đi vững chắc, tích lũy đại đạo, khả năng khống chế đại đạo pháp tắc vô cùng tinh thâm, lúc này y xác thực sẽ vô cùng lo lắng.

May mắn thay, những bước này đều đi rất vững vàng.

Chỉ cần cẩn trọng, nghiêm túc đối đãi với Thiên Kiếp sắp tới, cũng sẽ không có vấn đề gì quá lớn.

"Ba vạn năm thời gian, ngược lại cũng có thể chuẩn bị thêm một chút..." Phục Hy thu hồi ánh mắt, thầm than trong lòng.

Kể từ khi chứng đạo, y liền có một ý niệm hiện lên: Ba vạn năm sau, Thiên Kiếp sẽ giáng xuống, kiểm nghiệm đại đạo của y.

Chỉ cần vượt qua, liền là tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiêu dao thiên địa.

Nếu không độ được, trọng thương, thậm chí vẫn lạc dưới Thiên Kiếp đều có khả năng.

Do đó, tiếp theo Phục Hy sẽ vô cùng cẩn thận nghiêm túc đối đãi, cũng sẽ chuẩn bị tốt mọi thứ.

Sau khi suy nghĩ trong lòng, Phục Hy chậm rãi hạ xuống từ hư không.

Đồ án Tiên Thiên Bát Quái dưới chân cũng dần dần tan biến, mọi dị tượng đều lắng xuống, luồng hỗn nguyên uy áp kia cũng đang tiêu thoái.

Dường như mọi thứ, đều chưa từng xuất hiện.

Nếu không phải vô số sinh linh, tu sĩ Hồng Hoang vẫn duy trì vẻ chấn kinh, e rằng đều sẽ cho rằng đó là một giấc mộng.

Nhưng họ biết, từ khoảnh khắc đó, thiên địa đã có thêm một vị tồn tại đỉnh tiêm nữa, ca ca của Nữ Oa nương nương, Phục Hy đạo nhân.

Một môn song chứng đạo tồn tại!

Thân ảnh Phục Hy biến mất, nhưng chúng sinh Hồng Hoang đang quan tâm, lại chưa thu hồi ánh mắt và vẻ chấn kinh.

Việc Phục Hy chứng đạo, cũng đã gây ra không ít sóng gió và tranh luận trong Hồng Hoang.

Về phần bản tôn Phục Hy, đã đang trong quá trình chuẩn bị cuối cùng, không bận tâm đến những việc này, chỉ chờ Thiên Kiếp. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Ca ca giờ đây đã chứng đạo Hỗn Nguyên, tâm nguyện của người, vậy cũng có thể yên lòng rồi..." Nữ Oa thần sắc hân hỉ, chậm rãi nói.

Ca ca mong muốn chứng đạo, đã đợi nhiều năm rồi.

Hiện tại có thể thành công, xác thực đã như nguyện, thật sự vui mừng.

Như vậy, một môn song chứng đạo, hai huynh muội đều đã thành công.

Một vị Thánh Nhân, một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ngược lại cũng là một giai thoại.

"Tích lũy của Phục Hy đạo hữu, điều thiếu, chính là một khế cơ.

Hiện tại cơ duyên khế cơ đã đến, tấn thăng liền là bình thường..." Thanh Minh cười nói.

Nữ Oa gật đầu.

Ngay sau đó, nàng lại nghĩ đến, thần sắc lo lắng nhìn Thanh Minh hỏi: "Phu quân, Ca ca tiếp theo, chẳng phải sẽ phải độ Hỗn Nguyên Thiên Kiếp chưa từng có người độ sao?" Về nội tình Phu quân mình, nàng tự nhiên rõ.

Hồng Hoang vạn lôi đều do y chưởng khống, đừng nói Hồng Hoang vạn lôi, ngay cả Thiên Phạt Chi Nhãn mà Thánh Nhân cũng vô cùng kiêng kỵ, đều nằm trong sự chưởng khống của Phu quân mình.

Có thể nói, Thiên Kiếp đều nằm trong sự kiểm soát của Phu quân mình.

Nhưng tình huống của Hỗn Nguyên Thiên Kiếp như thế nào, nàng xác thực không biết, tự nhiên lo lắng tình huống của Ca ca mình.

Đó là Thiên Kiếp của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nàng biết uy lực nhất định không hề nhỏ, trong lòng tự nhiên lo lắng.

"Cũng không cần lo lắng, đại đạo của Phục Hy đạo hữu ngưng thực, thủ đoạn và thực lực không nhỏ, chỉ cần nghiêm túc cẩn thận đối đãi, đối mặt với Hỗn Nguyên Thiên Kiếp, cũng sẽ không có vấn đề gì...

Thiên Kiếp đã diễn biến đến mức độ hiện tại, đã hoàn thiện, sẽ không xảy ra vấn đề lớn.

Trong quá trình Thiên Đạo vận hành, cũng có một chuẩn tắc, sẽ không kiểm soát không tốt 'độ lượng'..." Thanh Minh nhìn, mỉm cười nói, tự nhiên rõ sự lo lắng của Nữ Oa.

Thiên Kiếp hiện tại, Thiên Đạo có quy tắc riêng, cũng tự mình vận chuyển.

Trong tình huống bình thường, Thanh Minh sẽ không can thiệp vào những việc như vậy.

“Yên tâm đi, nếu có vấn đề, ta ra tay cũng không muộn.

Nhưng, chỉ cần không có nguy cơ vẫn lạc, ta đều sẽ không ra tay.

Đối với y, điều đó vô cùng quan trọng.

Độ được rồi, sẽ có không ít lợi ích...” Thanh Minh nhìn Nữ Oa vẫn còn thần sắc lo lắng, thần sắc nghiêm túc nói.

Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu, tự nhiên hiểu một chút.

Chỉ cần có thể bảo hộ Ca ca mình không vẫn lạc.

Về phần Thiên Kiếp, tốt nhất là nên độ.

Đó là phương thức thiên địa kiểm nghiệm đại đạo, cũng là điều then chốt mang lại lợi ích sau khi độ xong.

Điều này, tự nhiên không thể giúp được.

Nữ Oa hiểu điều này, cũng không bận tâm đến những điều đó. .....

Tại Hỗn Nguyên Cung, trên đại điện.

“Phục Hy đạo hữu còn ba vạn năm nữa mới phải độ Hỗn Nguyên thiên kiếp.

Thời gian kế tiếp đủ để chuẩn bị, không cần phải lo lắng quá nhiều, với thủ đoạn và thực lực của y, nếu không có gì bất ngờ, kiếp này không thành vấn đề.” “Đại đạo của y ngưng thực không hề yếu hơn ta năm xưa, tuy có thiên kiếp, nhưng thiên kiếp chỉ để kiểm nghiệm đại đạo, không phải để làm vẫn lạc người độ kiếp.” Thanh Minh nhìn Nữ Oa, chậm rãi nói.

Y cảm thấy, nếu không có gì bất ngờ, Phục Hy vượt qua thiên kiếp sẽ không có vấn đề gì.

Nữ Oa nghe vậy, gật gật đầu.

Phu quân nhà mình đã nói như vậy, nàng tự nhiên tin tưởng.

Nàng nhìn về phía Phượng Tê Sơn, vẻ lo lắng trên mặt vẫn chưa hoàn toàn tan biến.

Ba vạn năm tới chính là thời gian chuẩn bị cuối cùng của ca ca, đến lúc đó, thiên kiếp sẽ giáng xuống, có thể thành công tiêu dao giữa đất trời hay không, phải xem một bước này có thể đi đến thành công hay không.

"Thời gian kế tiếp, cứ để Phục Hy đạo hữu chuẩn bị cho tốt, chờ đợi thiên kiếp.

Đợi sau khi độ kiếp xong, chúc mừng cũng không muộn." Thanh Minh liếc nhìn Nữ Oa đang muốn đi chúc mừng Phục Hy, chậm rãi nói.

Hỗn Nguyên thiên kiếp là lần đầu tiên xuất hiện trong Hồng Hoang, rốt cuộc Thiên Đạo sẽ vận dụng đến mức độ nào, uy lực vận hành ra sao, Thanh Minh lúc này cũng khó mà biết rõ.

Dù sao hiện tại Thiên Đạo tự vận chuyển, thiên kiếp đều do Thiên Đạo tự chủ điều động.

Mặc dù Thanh Minh cũng có thể khống chế, nhưng trong tình huống thông thường, y sẽ không trực tiếp ra tay.

Cho nên, mức độ thiên kiếp của Thiên Đạo hiện tại ra sao, Thanh Minh cũng không rõ.

Vì vậy, trong khoảng thời gian này, cứ để Phục Hy chuẩn bị cho tốt, sắp xếp ổn thỏa mọi thứ!

Đợi sau khi độ xong Hỗn Nguyên thiên kiếp, chúc mừng cũng không muộn, cũng không kém gì ba vạn năm ngắn ngủi này.

Thời gian ba vạn năm, đối với những tồn tại như y và Nữ Oa, thật sự chỉ như một cái chớp mắt, căn bản không đáng kể.

Nữ Oa nghe vậy, gật gật đầu.

Nếu đã như vậy, vậy thì đợi sau khi ca ca độ kiếp xong rồi nói.

Hy vọng ca ca của mình có thể trong ba vạn năm này, chuẩn bị ổn thỏa mọi thứ.

Nàng cũng chưa từng thấy Hỗn Nguyên thiên kiếp, cũng khó mà biết được nó sẽ ở mức độ nào, trong lòng có vài phần lo lắng.

Nhưng có phu quân ở đây, chắc chắn sẽ không có nguy hiểm vẫn lạc, điểm này nàng có thể khẳng định.

Nàng cũng hiểu rõ, nếu không có nguy hiểm vẫn lạc, tốt nhất không nên nhúng tay vào, nếu không sẽ bất lợi cho ca ca của mình.

Nhưng dù thế nào đi nữa, kế tiếp, phải xem tình hình độ kiếp của ca ca rồi nói.

Nữ Oa nhìn về phía Phượng Tê Sơn, không nói thêm gì nữa.

Thanh Minh lúc này cũng đang chờ đợi thiên kiếp giáng lâm, xem xét tình hình thiên kiếp rồi tính sau. ...

Thời gian ba vạn năm, trong Hồng Hoang lúc này, quả thật thoáng chốc đã qua.

Lúc này, ngoài Thanh Minh và Nữ Oa, cũng chỉ có Ngũ Thánh biết được Phục Hy sắp phải độ Hỗn Nguyên thiên kiếp.

Bọn họ cũng không biết Hỗn Nguyên thiên kiếp rốt cuộc là tình huống gì, nhưng Phục Hy là người đầu tiên độ kiếp, lần này cũng là một cơ hội tốt để quan sát.

Những tồn tại khác, sau khi Phục Hy độ kiếp cũng sẽ biết được, rồi sẽ đổ dồn ánh mắt tới.

Nhưng lúc này, quả thật chỉ có vài vị biết.

Phượng Tê Sơn, trong động phủ.

"Ông!" Vào một khoảnh khắc nào đó, Phục Hy chậm rãi mở hai mắt, Tiên Thiên Bát Quái đồ án từ từ ẩn đi trong tay y, nhưng lại trở nên sâu thẳm hơn.

Ánh mắt y chậm rãi đảo qua, cuối cùng dừng lại ở một vùng đất hoang vu phía đông nam của Trung Ương đại lục.

"Độ kiếp ở nơi này, cũng có thể tránh cho sinh linh bị ảnh hưởng." Phục Hy gật đầu nói.

Chương 151

Y cũng không rõ Hỗn Nguyên thiên kiếp ra sao, nhưng bảo vệ một số sinh linh không bị ảnh hưởng cũng không sai.

Nghĩ xong, Phục Hy đột nhiên đứng dậy, lập tức hóa thành một luồng lưu quang, độn về phía đó.

Trong nháy mắt, y đã đến vùng đất hoang vu kia.

Một khắc sau, trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh chắp tay sau lưng đứng đó, Nữ Oa ở bên cạnh, lúc này ánh mắt hai người đều đổ dồn về nơi đó, xem xét tình hình kế tiếp của Phục Hy.

Không chỉ họ, Tam Thanh, Tây phương Nhị Thánh lúc này cũng đều chuyển dời ánh mắt.

Để xem Hỗn Nguyên thiên kiếp lần đầu tiên xuất hiện sẽ là tình huống như thế nào.

Một số đại thần thông giả đỉnh tiêm như Hậu Thổ, Minh Hà, cao tầng của Vu Yêu lưỡng tộc, lúc này cũng phát hiện ra một vài manh mối, bởi vì luồng Hỗn Nguyên uy áp của Phục Hy lúc này lại bắt đầu dao động.

Lúc này lần theo luồng uy áp mà tìm, tự nhiên đã phát hiện ra manh mối.

Tuy kinh ngạc, nhưng cũng không lên tiếng, mà chăm chú quan sát tình hình kế tiếp.

Trung Ương đại lục, vùng biên thùy phía đông nam, trong một vùng đất hoang vu.

Phục Hy lăng không, ngưng mắt nhìn lên cửu thiên, tuy có lòng tin sẽ vượt qua Hỗn Nguyên thiên kiếp, nhưng y cũng không dám xem thường, vẫn sẽ cẩn thận đối đãi.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, trên cửu thiên vang lên một chuỗi tiếng sấm, thiên uy hạo hãn bao trùm đất trời, kiếp vân ngưng kết.

Thấy tình hình này, Phục Hy trong lòng thầm nghĩ.

Thiên kiếp, đến rồi! ...

"Ầm ầm ầm!!!" Trên cửu thiên, vang lên một chuỗi tiếng sấm, thiên uy như ngục, bao trùm vạn ức dặm vuông, tình huống này đã cách ly tất cả sinh linh bên trong, tránh cho họ bị thiên kiếp lần này ảnh hưởng.

Phục Hy khẽ động chân, sau đó từ từ bay lên, trên người đại đạo khí tức hạo hãn, pháp lực trong cơ thể vận chuyển, khí thế khủng bố cuốn ra, hư không trở nên vặn vẹo, linh khí bị ép nổ, phát ra những tiếng nứt vỡ.

"Rắc rắc rắc!" Trong thiên kiếp sắp ngưng kết hoàn thành, vô số tia lôi đình lóe lên, chiếu sáng cả vùng trời đất tối tăm như biển mực đổ, phản chiếu thần sắc kinh hãi của vô số tu sĩ sinh linh trong Hồng Hoang.

Nữ Oa trong lòng có chút căng thẳng, ca ca của nàng dù sao cũng là người đầu tiên độ Hỗn Nguyên thiên kiếp, trong lòng vẫn không khỏi lo lắng.

Thanh Minh thì không có suy nghĩ như vậy, y biết, với tu vi và thủ đoạn của Phục Hy, vượt qua Hỗn Nguyên thiên kiếp sẽ không có chút bất ngờ nào.

Phải biết rằng, mỗi một vị tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn hoặc Chuẩn Thánh viên mãn, đều sẽ bắt đầu từ cảnh giới

đó, vừa tích lũy bản thân, vừa chuẩn bị cho việc độ kiếp.

Dù sao không ai biết tình hình thiên kiếp sẽ ra sao, đều cần phải chuẩn bị nhiều hơn, đảm bảo vạn vô nhất thất.

Cho nên, cơ bản sau khi tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn hoặc Chuẩn Thánh viên mãn, đều vừa tu hành, vừa chuẩn bị cho việc độ kiếp, trừ khi có bất ngờ trọng đại, nếu không thì thông thường sẽ không có vấn đề gì quá lớn.

"Phu nhân yên tâm đi, không có vấn đề gì đâu!" Thanh Minh lúc này quan sát, Phục Hy đã chuẩn bị không ít, sẽ không có vấn đề gì, y nhìn Nữ Oa, an ủi nói.

Nghe vậy, Nữ Oa gật gật đầu, cảm giác căng thẳng trong lòng cũng dịu đi một chút, rồi lại tiếp tục quan sát. ...

Trung Ương đại lục, vùng biên thùy phía đông nam, trong khu vực hoang vu.

Trên người Phục Hy, đại đạo pháp tắc vờn quanh, ngưng tụ đại đạo chi lực và đại địa chi lực hạo hãn, khí thế khủng bố xông lên trời, chuẩn bị nghênh đón lôi kiếp.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, trong thiên kiếp truyền ra một chuỗi tiếng sấm, sau đó thấy mấy đạo lôi đình ầm ầm giáng xuống, xé toạc vô số hư không, nơi đi qua hư không vỡ nát, quy về hỗn độn, tái diễn địa thủy phong hỏa, uy thế khủng bố như chẻ tre khô nát hướng về phía Phục Hy mà nhấn chìm.

Thấy vậy, Phục Hy thần sắc không đổi, tay kết thủ ấn, sau đó đánh lên phía trên.

"Âm dương hữu loạn, hỗn nguyên quy nhất!" Trong thủ ấn kích động đại đạo chi lực tuyên cổ vô tận, sau đó bao bọc lấy đại đạo chi lực và thiên địa chi lực, ngưng tụ thành một Thái Cực đồ án bao trùm

ức vạn dặm, trong đó âm dương song ngư lưu chuyển, tỏa ra khí tức khủng bố.

Thiên Cơ chi đạo hiện lên trong hai mắt Phục Hy, diễn hóa ra tất cả biến hóa của đất trời.

"Bành!

Bành!

Bành!" Trong Tiên Thiên Bát Quái đồ án, không ngừng truyền ra những tiếng vang nhẹ, dấy lên từng gợn sóng, nhưng Tiên Thiên Bát Quái đồ án không có bất kỳ vết nứt nào.

Những thứ khác, càng không thể có.

Uy lực của những tia lôi đình này không quá mạnh, chẳng qua không vượt qua ngưỡng Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn mà thôi, lúc này đủ để ứng phó.

Tiên Thiên Bát Quái đồ án ẩn chứa Thiên Cơ chi đạo của Phục Hy lúc này, những tia lôi đình đó tự nhiên không thể phá vỡ.

Lúc này lôi đình tiêu tán, từng tia tạo hóa trong đó dung nhập vào Tiên Thiên Bát Quái đồ án, khiến cho khí tức bên trong càng thêm tinh túy, tốc độ chuyển động của âm dương song ngư càng lúc càng nhanh.

"Phá!" Phục Hy thần sắc nghiêm lại, thủ ấn trong tay đánh ra, sau đó liền thấy trong Tiên Thiên Bát Quái đồ án, âm dương đồ án lưu chuyển, hai đạo thần quang quán xuyên cả đất trời, kiếp vân ngưng tụ đến cực hạn lúc này bị hai đạo thần quang xuyên thủng hai lỗ lớn.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, lôi đình không ngừng oanh tạc xuống, không ngừng va chạm vào Tiên Thiên Bát Quái đồ án của Phục Hy, dấy lên từng gợn sóng không gian.

Lực hủy diệt và lực thiên kiếp của những tia lôi đình đó lúc này

toàn bộ bị âm dương song ngư hóa giải, lại hấp thu không ít lực tạo hóa, uy lực lúc này càng mạnh hơn.

Phục Hy thao túng Tiên Thiên Bát Quái đồ án, lúc này không ngừng đỡ lấy những đòn tấn công của lôi đình như mưa bão, tốc độ chuyển động của Tiên Thiên Bát Quái đồ án càng lúc càng nhanh, trong đó thiên cơ hiển hiện, âm dương hóa vạn vật.

Nhìn thấy tình hình độ kiếp của Phục Hy lúc này, Toại Nhân và Nữ Oa trên mặt đều lộ ra nụ cười, với thủ đoạn như vậy, vượt qua thiên kiếp quả thật không có gì bất ngờ.

Bởi vì đến giờ, Phục Hy vẫn chưa thật sự ra tay, lúc này chỉ là dùng đại đạo thần thông để chống đỡ mà thôi, thủ đoạn phía sau sẽ càng lúc càng mạnh, để đối phó với lôi thần chi kiếp phía sau, quả là vừa vặn. ...

Thủ ấn trong tay Phục Hy không ngừng đánh ra, đại đạo chi lực hạo hãn quán xuyên cả hiện tại, quá khứ và tương lai trong khu vực thời không vô tận.

Nơi nó quét qua, tất cả đều quy về hỗn độn, ngay cả địa thủy phong hỏa và hỗn độn chi khí lúc này cũng đều bị yên diệt.

"Tiên Thiên Bát Quái, phá!" Phục Hy khẽ quát một tiếng, hai tay đẩy lên trên, Tiên Thiên Bát Quái đồ án lập tức xông lên trời.

Theo cú đẩy của Phục Hy, sơn hà sụp đổ, càn khôn băng hoại, âm dương ngũ hành toàn bộ hỗn loạn không chịu nổi, tất cả thời không đều vỡ nát, cảnh tượng khủng bố giống như tận thế, những sức mạnh kinh khủng đến cực điểm như chẻ tre khô nát cuốn về phía thiên kiếp.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, thiên kiếp vận chuyển, lôi đình không ngừng oanh tạc xuống, không ngừng va chạm vào Tiên Thiên Bát Quái đồ án.

Uy lực lúc này tuyệt không dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trên Tiên Thiên Bát Quái đồ án xuất hiện từng tia vết nứt.

Nhưng vết nứt tuy hiện, nhưng cũng không có vấn đề gì quá lớn.

"Ông!" Một điểm hàn quang hiện lên, lập tức thần quang nhấn chìm thế gian!

Trong khoảnh khắc, không có nhiều âm thanh, bởi vì tất cả đều đã bị yên diệt.

Tiên Thiên Bát Quái đồ án rơi vào giữa thiên kiếp, tự bạo mang đi phần lớn lực lượng của thiên kiếp, thanh không một vùng đất cực kỳ rộng lớn, lộ ra trời quang mây tạnh.

"Ầm!" Trong chốc lát sau, thiên kiếp lại một lần nữa vận chuyển, ngưng tụ vô tận lôi đình sức mạnh, bắt đầu vận hành đòn tấn công cuối cùng. ...

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh chắp tay đứng đó, thần sắc đạm nhiên, không chút dao động.

Uy lực của thiên kiếp lần này xem ra cũng là thông thường, cũng đi theo quy trình mà y đã định.

Đợt thiên kiếp thứ nhất, vượt qua cảnh giới viên mãn.

Đợt thứ hai, là địa kiếp diễn hóa ma thần.

Đợt thứ ba, là thần lôi diễn hóa ma thần, cũng có thể sinh ra thần lôi ma thần cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng là bước cuối cùng.

Sau khi hoàn thành ba bước, thiên kiếp coi như đã vượt qua.

Sau khi định ra như vậy, Thiên Đạo vận hành vẫn tuân theo quy tắc thiên kiếp do Thanh Minh định ra, đối với điều này Thanh Minh

trong lòng âm thầm gật đầu.

Xem ra, cũng không khác biệt nhiều so với suy đoán trong lòng, tuy uy lực không nhỏ, nhưng đối với Phục Hy, quả thật không phải là vấn đề khó khăn.

Y cũng là tồn tại đã tu hành mấy vạn nguyên hội rồi.

Thủ đoạn và năng lực thần thông của y không hề đơn giản như vậy, nếu đối đãi nghiêm túc, kiếp này đối với y quả thật không thành vấn đề.

"Địa kiếp, sắp bắt đầu." Thanh Minh khẽ nói một câu.

Nghe vậy, Nữ Oa liếc nhìn một cái, hiểu ý trong lời nói của y.

Hỗn Nguyên thiên kiếp, phu quân của nàng biết rõ quy trình.

Lúc này ánh mắt nàng lại chuyển dời, nhìn về phía Phục Hy tiếp tục độ kiếp. ...

Trung Ương đại lục, vùng biên thùy hoang vu phía đông nam.

"Hống!

Hống!

Hống! ....." Sau đợt lôi kiếp đầu tiên, chính là địa kiếp diễn hóa ma thần, lúc này từ trong vết nứt của đại địa diễn hóa ra, hướng về phía Phục Hy mà lao tới.

"Thiên Cơ chi đạo, trắc thiên cơ, kỳ bàn biến động, thiên cơ diễn hóa!" Phục Hy thần sắc nghiêm nghị, tay khẽ động, một kiện tiên thiên linh bảo hình bàn cờ lập tức bay ra, nghênh đón.

Kiện bàn cờ này, là thứ tốt nhất y nhận được trên Phân Bảo Nhai, cũng là tiên thiên linh bảo phù hợp nhất với đại đạo của y.

Có thể nói, có một kiện này, những linh bảo khác đều không cần

nữa, ngay cả linh bảo bạn sinh cũng vậy.

Bởi vì Thiên Cơ kỳ bàn, tuy phẩm giai chỉ là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nhưng lại phù hợp với Thiên Cơ chi đạo của bản thân, có thể nói là một kiện linh bảo tương phụ tương thành, trong tay y có thể phát huy ra sức mạnh càng thêm kinh khủng.

Lúc này thiên kiếp diễn biến đến đợt thứ hai, tự nhiên cũng phải xuất ra thủ đoạn thật sự.

Chương 152

"Ông!" Thiên Cơ kỳ bàn khẽ rung lên, lập tức phình to ra, trong một hơi thở, đã biến thành lớn cỡ ức vạn trượng, giăng ngang giữa hư không.

Lúc này, trong sự diễn hóa của Thiên Cơ kỳ bàn, những điểm tinh mang sáng lên, lập tức bùng nổ ra ánh sao rực rỡ, giống như những thái cổ tinh thần.

"Thiên cơ diễn hóa, tinh thần đại hải!" Phục Hy vung tay một cái, Thiên Cơ kỳ bàn diễn hóa ra Chu Thiên tinh thần đại hải, trong đó thái cổ tinh thần hiện ra, mỗi một ngôi sao đều ẩn chứa đại đạo thương khung chi lực, lúc này liên kết lại với nhau, hình thành một bức bình chướng không thể phá vỡ.

"Ầm ầm ầm!!!" "Vạn tinh trụy lạc!" Phục Hy thần sắc lạnh đi, tay chỉ một cái, lập tức thấy ức vạn ngôi sao ầm ầm rơi xuống.

Những ma thần đang lao tới căn bản không ngờ tới tình huống này, chưa kịp phản ứng, đã vẫn lạc dưới những cú va đập của các vì sao.

Mười mấy vạn ma thần, trong ức vạn ngôi sao rơi xuống, triệt để tan thành mây khói.

"Hít!" Lúc này, vô số sinh linh và tồn tại trong Hồng Hoang đều hít một hơi khí lạnh.

Thiên Cơ kỳ bàn, còn có thể sử dụng như vậy?

Diễn hóa ra Chu Thiên tinh thần đại hải?

Uy lực này, cũng quá khủng bố rồi đi?

Vô số tồn tại nhìn về phía bóng người kia, trong mắt lộ ra vẻ kiêng kỵ sâu sắc. ...

“Ầm ầm!!!” Địa kiếp diễn hóa ma thần dưới tay Phục Hy vẫn lạc, lúc này tinh thần đại hải quang mang rực rỡ, khí tức hạo hãn, chấn nhiếp Hồng Hoang đại địa, vô số sinh linh tồn tại.

Phục Hy tiêu diệt những ma thần do địa kiếp diễn hóa, lúc này thần sắc cũng không hề thả lỏng chút nào, bởi vì đợt lôi kiếp kế tiếp mới là lôi kiếp khủng bố nhất lần này, thiên kiếp diễn hóa Hỗn Độn Ma Thần.

Những Hỗn Độn Ma Thần đó, sẽ dựa vào tu vi cao thấp của người độ kiếp mà diễn hóa ra thực lực ma thần.

Thêm vào đó, y là vị tồn tại đầu tiên độ kiếp, tự nhiên phải cẩn thận.

Nhưng Phục Hy cũng không quá lo lắng, chỉ cần cẩn thận ứng phó, y tin rằng có thể vượt qua.

Dù sao tu vi của bản thân đã đi đến bước này, cũng đã bỏ ra công sức cực lớn.

Giống như lời Thanh Minh đã nói, mỗi một vị tồn tại, sau khi tu hành đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, hoặc Chuẩn Thánh viên mãn, đều sẽ bắt đầu chuẩn bị cho việc độ kiếp.

Kể từ khi Thanh Minh Đạo Quân định ra thiên kiếp, chúng sinh Hồng Hoang đều biết, hóa hình cần độ kiếp, Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên tấn thăng cũng cần độ kiếp.

Nhưng những thứ đó đều không phải là mấu chốt nhất, mấu chốt nhất chính là tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cần phải độ kiếp.

Hỗn Nguyên thiên kiếp còn khủng bố hơn ba loại trước đó rất nhiều, cũng là bước mấu chốt nhất, vượt qua được mới là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiêu dao giữa đất trời.

Nhưng kiếp này khủng bố, không phải dễ dàng vượt qua như vậy.

Nhưng mỗi một vị đi đến bước này, cũng không hề đơn giản, tự nhiên có những thủ đoạn át chủ bài, trong tình huống bình thường, cũng sẽ không xuất hiện tình huống không vượt qua được.

Với tồn tại như Phục Hy, thủ đoạn thần thông lại càng nhiều hơn, từ lúc bắt đầu Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, đã vừa viên mãn bản thân, vừa chuẩn bị cho việc độ kiếp.

Sở dĩ đến bây giờ mới độ, một mặt là vì cảnh giới này khó vào.

Mặt khác, chính là để chuẩn bị tốt mọi thứ cho việc độ kiếp, bây giờ, cuối cùng cũng đến lúc.

Y tin rằng, chỉ cần cẩn thận độ kiếp, sẽ không có vấn đề lớn. ...

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, thiên kiếp lại một lần nữa vận chuyển, thiên uy khủng bố bao trùm cả Hồng Hoang, khiến vô số tồn tại thần sắc đại biến.

Cảm nhận được thiên uy như ngục kia, tất cả sinh linh đều không khỏi biến sắc.

Dưới thiên uy như vậy, khó có tồn tại nào dám trực diện với sự khủng bố của lôi kiếp trời đất.

Nhưng!

Phục Hy lúc này lại dám, chân đạp một cái, hư không bị đạp nát, trực tiếp lăng không, xông thẳng về phía lôi kiếp.

Trong thiên kiếp lúc này, lực kiếp vân đã ngưng tụ đến cực hạn, lực kiếp lôi bên trong đã tím ngắt chuyển sang đen, lực hủy diệt và lôi đình sức mạnh trong đó có thể thấy rõ.

"Xoẹt!" Phục Hy ra tay trước để chiếm ưu thế, kiếm chỉ vung lên, một thanh thần kiếm cực phẩm tiên thiên linh bảo do y tự đặt tên là

Phục Hy Kiếm lập tức cuốn ra.

Nơi nó đi qua đều quy về hỗn độn, địa thủy phong hỏa dũng hiện, diễn hóa âm dương ngũ hành, nhưng lại dưới kiếm khí hỗn độn khủng bố, bị yên diệt sạch sẽ.

Trong hư không, xuất hiện vô số vết nứt không gian đen kịt, nuốt chửng mọi thứ xung quanh.

Phục Hy Kiếm giống như tia kiếp quang đầu tiên khi khai thiên, phá diệt tất cả tồn tại, trực tiếp quán xuyên, đâm thủng vũ trụ thương khung, thiên địa càn khôn.

"Phụt!" Một tiếng vang nhỏ, lập tức thấy trên thiên kiếp, bị Phục Hy Kiếm chém đi một mảng lớn kiếp vân, nhưng luồng kiếm ý và kiếm khí khủng bố kia cũng bị mài mòn sạch sẽ, Phục Hy Kiếm lại một lần nữa trở về trong tay Phục Hy.

"Hống!" Lúc này, thiên kiếp không lãng phí thời gian với Phục Hy nữa, hơn một trăm Hỗn Độn Ma Thần chi kiếp hiện ra, vây giết Phục Hy.

Đối mặt với hơn một trăm vị Hỗn Độn Ma Thần vây giết, Phục Hy lúc này thần sắc cũng hơi ngưng trọng.

Tuy thực lực của một Hỗn Độn Ma Thần đơn lẻ không mạnh, nhưng tụ tập lại một chỗ, cũng phải cẩn thận, đặc biệt là những Hỗn Độn Ma Thần này có thể hợp nhất sức mạnh, tấn thăng lên cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Thiên cơ tinh thần, phong!" "Phục Hy Kiếm!" "Thiên quy, quy tắc chi địa!" Phục Hy vung tay một cái, lập tức đánh ra ba đòn tấn công.

Phục Hy Kiếm và Thiên Quy tung hoành giao thác, lập tức tiêu diệt mấy vị Hỗn Độn Ma Thần.

Trong Chu Thiên tinh thần đại hải, Thiên Cơ chi đạo phối hợp với Chu Thiên tinh thần, lại tiêu diệt thêm mấy vị ma thần.

Lúc này, trong Hồng Hoang, những ma thần, đại năng, tán tu đang quan sát, thần sắc đều kinh hãi nhìn tất cả.

Chỉ trong một cái chớp mắt, Phục Hy đã tiêu diệt hơn mười vị Hỗn Độn Ma Thần?

Đó đều là những tồn tại vượt qua Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên a!

Lại bị chém giết nhanh chóng như vậy hơn mười vị rồi?

Mọi người trong lòng đối với thực lực của Phục Hy, lúc này lại một lần nữa nâng cao không ít, thực lực và thủ đoạn này, thực sự quá khủng bố.

"Âm dương điên đảo, ngũ hành hỗn loạn, quy củ giao thác, thiên cơ diễn hóa!" Phục Hy trong tay không ngừng đánh ra thủ ấn, sau đó điều động tất cả quy củ, quy tắc, âm dương ngũ hành của phương thiên địa này, cấu thành một khu vực đặc thù, sau đó trực tiếp ép tất cả Hỗn Độn Ma Thần vào trong Chu Thiên tinh thần đại hải.

Chân khẽ động, y cũng tiến vào Chu Thiên tinh thần đại hải.

"Trụy!" Phục Hy tay cầm Phục Hy Kiếm và Thiên Quy, trực tiếp xuyên qua giữa các Hỗn Độn Ma Thần, không ngừng thu gặt sinh mệnh của chúng.

Ngoài ra, lúc này Hà Đồ Lạc Thư vận chuyển, dưới sự thao túng của y, vô số ngôi sao rơi xuống, khí tức khủng bố chấn động Hồng Hoang, khiến vô số tồn tại thần sắc kinh hãi, không ai không động dung.

Lúc này, trừ những tu vi trên Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, căn bản khó mà nhìn rõ tình hình trong Chu Thiên tinh thần đại hải rốt

cuộc ra sao.

Những tồn tại như Thái Thượng cũng không nhìn được nhiều, dù sao dưới sự che phủ của Thiên Cơ chi đạo, có một số thứ đều bị che đậy, trừ khi đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc Thánh Nhân, nếu không thì đều không thể hoàn toàn nhìn rõ.

Hiện tại, có thể hoàn toàn nhìn rõ, cũng chỉ có Thanh Minh và Nữ Oa.

Có Thanh Minh ở đó, Nữ Oa vốn không thể hoàn toàn nhìn rõ, nhưng cũng có thể thấy được.

Hồng Hoang chúng sinh tuy không thể nhìn rõ tình hình trong Chu Thiên tinh thần đại hải, nhưng lúc này tinh quang không ngừng kích động, khí tức tinh thần hạo hãn bao trùm Hồng Hoang đại địa, dao động đến tương lai.

Mức độ đại chiến bên trong, không cần nói cũng biết.

Y tin rằng, chỉ cần cuối cùng tinh thần đại hải lắng xuống, thắng bại cũng sẽ phân định. ...

Trong Chu Thiên tinh thần đại hải do Thiên Cơ kỳ bàn diễn hóa.

"Hống!" Tất cả ma thần còn lại lúc này ngưng tụ thành một, khí tức tỏa ra lúc này không hề kém cạnh Phục Hy.

Phục Hy thần sắc nghiêm nghị, cẩn thận ứng phó.

Hai người giao chiến, đánh nát không ít ngôi sao và không gian, cả tinh thần đại hải chao đảo, đã khó mà chống đỡ được bao lâu.

"Ầm ầm ầm!!!" Vô số ngôi sao nổ tung, lực xung kích khủng bố dưới sự bao bọc của đòn tấn công của Phục Hy, như sóng biển cuốn về phía Hỗn Độn Ma Thần, khiến nó không kịp ứng phó.

"Xoẹt!" Kiếm quang, yên diệt chúng sinh, mai táng đất trời!

Một kiếm, đại biểu cho hủy diệt và vẫn lạc!

Hỗn Độn Ma Thần không dám thả lỏng, chỉ có thể cẩn thận nghênh đón đòn tấn công của Phục Hy.

Hai bên không ngừng giao thủ, thời gian bị kéo dài, khí tức Hỗn Độn Ma Thần bắt đầu suy giảm. ...

"Ầm ầm ầm!!!" Không biết qua bao lâu, Phục Hy vung tay một cái, thu lại Thiên Cơ kỳ bàn, trực tiếp kích nổ sức mạnh còn sót lại của tinh thần đại hải.

Bão tinh thần khủng bố cuốn qua Hồng Hoang, cả vùng đất hoang vu biến thành hư vô, trực tiếp bị đánh nát.

Xung kích khủng bố ảnh hưởng đến không ít khu vực, khiến vô số sinh linh bị ảnh hưởng.

Dưới xung kích khủng bố như vậy, chúng sinh thần sắc kinh hãi, vội vàng lùi ra xa, tránh bị ảnh hưởng.

Không biết qua bao lâu, đợi mọi thứ lắng xuống, thời gian, không gian, đất trời trở lại, mới lộ ra hai bóng người thon dài.

"Xoẹt!" Phục Hy vung tay một cái, Phục Hy Kiếm chém xuống, Hỗn Độn Ma Thần lập tức bị chém thành hai nửa, sức mạnh tan biến giữa đất trời.

Mọi thứ, trở lại bình yên. ...

Hồng Hoang, Trung Ương đại lục, vùng biên thùy hoang vu phía đông nam.

Phục Hy lăng không đứng đó, khí tức trên người bắt đầu tăng vọt, đạt đến một mức độ khủng bố, bao trùm cả Hồng Hoang.

Dưới luồng Hỗn Nguyên uy áp đó, trong lòng tất cả sinh linh đều hiện lên một ý niệm.

Phục Hy đạo nhân, đã thật sự chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Chương 153

Lúc này, trời hiện dị tượng, vô số lưu ly bảo quang dũng hiện, tử khí đông lai, đất sinh kim liên, linh khí hạo hạo đãng đãng ba mươi vạn dặm.

Trong dị tượng, không ít sinh linh được hưởng lợi, hoặc là tăng tu vi, hoặc là hóa hình, hoặc là đại đạo đề thăng, v.v.

Không ít người hướng về phía Phục Hy mà hành lễ, bái tạ ân tứ lúc này.

Phục Hy chậm rãi liếc mắt một cái, tình hình trong Hồng Hoang đã thu hết vào đáy mắt.

"Ông!" Ngay lúc đó, trên cửu thiên một luồng thần quang lóe lên, lập tức giáng xuống từng đợt tạo hóa, rơi vào người Phục Hy, khiến y càng thêm phù hợp với trời đất, phù hợp với đại đạo, trở thành tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thật sự.

"Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quả nhiên không tầm thường, sau này bước chân truy tìm đại đạo đã mở ra một con đường mới." Phục Hy hấp thu tạo hóa, cẩn thận cảm nhận một phen, trong lòng thầm nghĩ.

Bây giờ sau khi tấn thăng lên cảnh giới này, quy tắc trời đất và pháp tắc đại đạo trước mắt đã rõ ràng hơn trước đó vô số lần, đại đạo cũng thông suốt hơn, cảm giác hoàn toàn khác biệt, chẳng trách cảnh giới này khó đến vậy.

Bởi vì dưới độ khó đó, mang lại vô số lợi ích, là tồn tại đứng trên đỉnh cao.

Sau khi đạt đến cảnh giới này, sau này truy tìm đại đạo đã mở ra

một hành trình mới, sẽ là một đoạn đường tìm kiếm mới.

Bởi vì con đường đại đạo, xa xa không có điểm cuối.

Trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn có Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Những điều này, đối với những thần ma có truyền thừa như Phục Hy, đều biết rõ, nhưng cũng đồng thời biết rõ độ khó của những cảnh giới này.

Từ lúc xuất thế đến nay, bao nhiêu ức năm, mới vấn đỉnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn đi đến mức độ cao hơn, vấn đỉnh Thái Cực Kim Tiên, Vô Cực Kim Tiên, lại phải tốn bao nhiêu thời gian?

Phục Hy không dám nghĩ, cũng không đi nghĩ, chỉ cần chậm rãi tu hành, tích lũy bản thân là được, còn lại, đi một bước xem một bước.

Dù sao y tin rằng, chỉ cần có cơ duyên, sẽ tấn thăng được, không cần lo lắng quá nhiều.

Phục Hy nhìn chúng sinh Hồng Hoang vẫn còn đang kinh ngạc, cũng không để ý nhiều, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ. ...

Ngũ Thánh thấy cảnh này, trong lòng tuy có chút suy nghĩ, nhưng cũng biết, giữa trời đất, không thể chỉ có Lục Thánh.

Những đại thần thông giả đỉnh tiêm đó, đều có khả năng chứng đạo, Phục Hy chứng đạo chính là một minh chứng.

Y là người đầu tiên, nhưng sẽ không phải là người cuối cùng, sau này sẽ có những tồn tại khác ra đời.

Ngũ Thánh cẩn thận nhìn một cái, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục đề thăng bản thân và thực lực môn hạ.

Trong Hồng Hoang, vô số tu sĩ, sinh linh và đại năng, lại chìm

trong sự kinh ngạc khi Phục Hy đạo nhân độ kiếp thành công, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thật sự.

Ngay cả khi y rời đi, cũng không ai để ý.

Y tin rằng, sau Phục Hy đạo nhân, sẽ có những tồn tại khác ra đời, y sẽ không phải là người cuối cùng.

Tiếp theo, phải xem có phải là Tổ Vu Hậu Thổ không. ...

Dưới Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Điện.

Đế Giang, Câu Mang, Chúc Cửu Âm và Huyền Minh đều ở đây, lúc này ánh mắt cũng từ từ thu về từ vùng biên thùy phía đông nam.

"Phục Hy chứng đạo đã cho thấy, chỉ cần đạo tâm kiên cố, đại đạo ngưng thực, thì con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoàn toàn có thể đi đến thành công." Đế Giang nhìn ba vị Tổ Vu, chậm rãi nói.

Nghe vậy, ba vị Tổ Vu gật gật đầu.

"Chỉ không biết, tiểu muội khi nào mới chứng đạo, thời cơ này, quả thật có chút lâu." Huyền Minh nhướng mày, nói.

Tiểu muội của họ đã trì hoãn bao lâu rồi, bây giờ Phục Hy cũng đã chứng đạo, mà tiểu muội vẫn còn đang bế quan.

"Chứng đạo cũng cần cơ duyên và thời cơ, tiểu muội trong lòng tự có tính toán.

Đạo Quân cũng đã nói, thời cơ của nàng không còn xa, không chừng lần này sau khi xuất quan không lâu, liền có thể thành công chứng đạo." Đế Giang nói.

Nghe vậy, ba vị Tổ Vu gật gật đầu, quả thật không phải là không có khả năng này.

"Thời gian và sắp xếp kế tiếp, đều quy về bản thân chúng ta, ngoài

mười một vị Tổ Vu chúng ta để lại hậu thủ, chính là phát triển thực lực Vu tộc và diễn luyện đại trận." Đế Giang trầm mặc mấy hơi, thần sắc nghiêm nghị nói với ba vị Tổ Vu.

Nếu đã quyết định làm theo phương pháp của Thanh Minh, vậy thì lựa chọn bảo vệ Vu tộc, nhường ra vị trí nhân vật chính của trời đất.

Về phần ân oán nhân quả, đến lúc lượng kiếp giáng lâm sẽ giải quyết.

Vu Yêu nhị tộc, cuối cùng không thể thiện chung.

"Đại ca yên tâm, bọn ta đã bắt đầu rồi." Ba vị Tổ Vu gật đầu nói.

Đế Giang gật gật đầu, ánh mắt rơi vào bộ lạc của Hậu Thổ. ...

Cùng lúc đó, Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

"Thật không ngờ, Phục Hy đạo nhân lại đi trước Hậu Thổ một bước, xem ra, y đã sớm chuẩn bị tốt mọi thứ." Thái Nhất thần sắc ngưng trọng, trầm giọng nói.

Y cảm thấy, Phục Hy không phải là nhất cử chứng đạo, mà trước đó chắc chắn đã chuẩn bị không ít.

Lần này thành công, công sức bỏ ra trước đó chắc chắn không nhỏ, nếu không thì sao có thể dễ dàng thành công chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như vậy.

"Tình hình của Phục Hy đạo nhân, hẳn là cũng đang xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Nhưng, mức độ ngưng thực đại đạo của y, còn mạnh hơn Thiên Đế, dù sao không có sự trợ giúp của ngoại lực, chỉ dựa vào bản thân mà xung kích lên được.

Tồn tại như vậy, quả nhiên khủng bố." Bạch Trạch thần sắc nghiêm nghị, nói với Thái Nhất trên chủ vị.

Ý của Bạch Trạch, Thái Nhất cũng rõ, lúc này gật gật đầu, không nói gì.

"Thiên Đế có sự trợ giúp của đại thế Thiên Đình, khí vận công đức và tín ngưỡng chi lực, thần tin rằng, Thiên Đế sẽ thành công chứng đạo, vì Yêu tộc ta mở ra tương lai." Cuối cùng, Bạch Trạch lại bổ sung một câu.

Nghe vậy, Thái Nhất gật đầu nói, "Bản hoàng cũng tin rằng đại ca có thể thành công, tương lai của Yêu tộc ta, chính là ở đó." Thái Nhất thần sắc nghiêm lại, nhìn về phía Hồng Hoang đại lục, không nói thêm gì nữa.

Bạch Trạch gật gật đầu, ánh mắt cũng chuyển về Hồng Hoang đại lục. ...

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh nhìn Phục Hy từ trong hư không chậm rãi bước ra, khẽ gật đầu.

Sau khi thành công vượt qua thiên kiếp, độ phù hợp của y với trời đất đã tăng lên không ít, sự khống chế đối với đại đạo pháp tắc cũng đã tăng lên trong cảnh giới này.

"Chúc mừng ca ca thành công chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tâm nguyện bao năm cuối cùng đã viên mãn, muội mừng cho ca ca!" Thấy Phục Hy, Nữ Oa lập tức cười nói chúc mừng.

Tình hình lần này, quả thật như lời phu quân của nàng đã nói, ca ca của nàng cẩn thận đối đãi, quả thật không có vấn đề lớn đã vượt qua Hỗn Nguyên thiên kiếp, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thật sự.

Từ bây giờ, y chính là tồn tại đỉnh tiêm tiêu dao giữa trời đất Hồng Hoang.

“Chúc mừng đạo hữu thành công độ thiên kiếp, tiêu dao giữa đất trời!” Thanh Minh mỉm cười nói.

Nghe vậy, Phục Hy cười chắp tay nói, “Đa tạ Đạo Quân, đa tạ muội muội!” Lần này có thể thuận lợi như vậy, không thể không liên quan đến phương pháp độ thiên kiếp mà Thanh Minh đã truyền cho y, thêm vào đó là việc y giảng đạo cho y, những điều này đều là cơ hội để đề thăng.

Có thể thuận lợi vượt qua thiên kiếp như vậy, Thanh Minh cũng có công lao.

Việc này y sẽ ghi nhớ trong lòng, sau này nếu Thanh Minh cần dùng đến, y nhất định sẽ toàn lực tương trợ.

Thanh Minh gật gật đầu, sau đó mời Phục Hy vào Hỗn Nguyên Cung. ...

Trên Thái Hư Điện.

Sau khi ba người ngồi xuống, Thanh Minh nhìn Phục Hy nói, “Cảnh giới của đạo hữu ngưng thực, lực tạo hóa sau khi độ thiên kiếp cũng khiến đạo hữu càng thêm phù hợp với trời đất, phù hợp với đại đạo.

Như vậy, sau này trên con đường tìm đạo, sẽ trở nên khác biệt.” “Đạo Quân nói không sai, bước cuối cùng của Phục Hy, quả thật đã tích lũy vô cùng sâu dày mới xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Lúc này sau khi tấn thăng, cảnh giới cũng vô cùng vững chắc, có thể hướng về một vùng trời đất cao hơn.” Phục Hy nghe vậy, mỉm cười gật đầu nói.

Thứ y muốn, chính là kết quả như vậy.

Sắp xếp như thế, cũng giống như Thanh Minh năm xưa, đều là đánh nền tảng ở Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn cho thật vững chắc.

Chỉ có như vậy, sau khi tấn thăng, cảnh giới mới có thể vô cùng vững chắc, không cần phải tốn nhiều thời gian để ổn định cảnh giới.

Giống như Chuẩn Đề, sau khi tấn thăng, đã phải tốn mười mấy nguyên hội thời gian để ổn định tu vi, mới miễn cưỡng có thể ổn định.

So với Phục Hy, căn bản không giống nhau, Phục Hy thà chọn cách của mình.

Phía trước chậm một chút, nhưng sau khi tấn thăng, sự phi phàm phía sau đã thể hiện ra.

"Tu vi của ca ca lúc này, cũng không kém muội muội bao nhiêu." Nữ Oa nhìn Phục Hy, cười nhẹ nói.

Tuy nàng hiện tại là cảnh giới trung kỳ, nhưng Phục Hy đã vững chắc ở cảnh giới này, có thể hướng đến trung kỳ.

Tuy không biết khi nào sẽ thành công tiến vào cảnh giới đó, nhưng cũng chính vì vậy, Phục Hy mới có thể bất cứ lúc nào cũng tiến vào cảnh giới đó.

Tuy cái "bất cứ lúc nào" này không phải là thời cơ trước mắt, nhưng với tình hình của y, sẽ không quá lâu, điểm này, Nữ Oa trong lòng mơ hồ có dự cảm.

"Muội muội nói đùa rồi, vi huynh chẳng qua mới vừa tấn thăng cảnh giới này, muội muội đã là tồn tại trung kỳ.

Về điểm này, vi huynh quả thật không bằng." Phục Hy nghe vậy, cười một tiếng, sau đó nói.

Dù sao trong thời gian ngắn, Phục Hy tự nhiên không dám so với Nữ Oa.

Kể từ lần đầu tiên đến đây gặp Đạo Quân, nàng đã một đường cao ca mãnh tiến, sau này càng trực tiếp bỏ xa y.

Cùng với Hậu Thổ, là hai vị nhanh nhất trong số các đại thần thông giả đỉnh tiêm.

Chương 154

Sau đó, muội muội của y là người đầu tiên thành thánh, bây giờ, lại vượt xa Tam Thanh, đi đầu bước vào trung kỳ chi cảnh.

Y bây giờ mới vừa tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, muốn so với nàng, quả thật chậm hơn không ít.

Dù sao Phục Hy cảm thấy, đuổi kịp muội muội của mình, e là không có hi vọng.

Đặc biệt là sau khi thiên hôn với Đạo Quân, bây giờ có Đạo Quân hiệp trợ tu hành, làm sao có thể đuổi kịp.

Cho nên, Phục Hy cũng không có suy nghĩ đó, từng bước tu hành là được rồi.

Nữ Oa nghe vậy, mỉm cười một tiếng, không nói thêm gì nữa.

"Đạo hữu lần này vừa tấn thăng, nếu không chê, cứ ở đây tu hành một thời gian đi!" Thanh Minh nhìn Phục Hy nói.

"Đa tạ Đạo Quân!" Phục Hy thần sắc vui mừng, lập tức chắp tay nói.

Nơi này của Thanh Minh là đạo trường nhiều năm, sớm đã ẩn chứa đại đạo chân ý của y, thêm vào đó có đại đạo chân ý của muội muội mình, nếu tu hành ở đây, cũng có thể mượn đại đạo chân ý để ấn chứng bản thân, cũng là một việc không tồi.

Thanh Minh gật gật đầu, tay vung lên, thu lại bàn trà, ba người ngồi giữa đại điện, sau đó Nữ Oa và Phục Hy liền tự mình tu hành tham ngộ.

Thanh Minh lúc này cũng không vội vàng những chuyện đó, vừa tu hành, vừa chờ đợi thời cơ. ...

Trong dòng sông thời không, cát hằng hà bay nhanh, nhanh chóng thúc đẩy thời gian của Hồng Hoang đại lục tiến về phía trước.

Thời gian lúc này, giống như bóng ngựa lướt qua khe cửa, lặng lẽ không dấu vết.

Trong dòng cát hằng hà bay nhanh, Hồng Hoang đã trôi qua hơn mười nguyên hội.

Kể từ khi Phục Hy đạo nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thành công, tuy sự bàn tán đã giảm xuống, nhưng những tồn tại và tu sĩ tu hành pháp tắc chi đạo, đi con đường Hỗn Nguyên Kim Tiên, đi con đường đại đạo, quả thật dần dần nhiều lên.

Trước có Đạo Quân, sau có Phục Hy đạo nhân, đã có hai vị đi con đường này thành công, trong lòng tự nhiên rục rịch.

Thánh Nhân, cuối cùng chỉ có mấy vị đó, không có Hồng Mông Tử Khí, lấy cái gì mà thành thánh?

Cho nên, kể từ lần giảng đạo thứ ba, thực ra đã có những tồn tại lựa chọn tu hành pháp tắc chi đạo, đi con đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Con đường Chuẩn Thánh, tuy cũng có không ít, nhưng sau Chuẩn Thánh chi đạo, không có Hồng Mông Tử Khí không thể thành thánh, chỉ có thể kẹt lại ở cảnh giới này.

Thậm chí có một bộ phận tồn tại, trước tiên dùng Tam Thi chi đạo bước vào Chuẩn Thánh, đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, hoặc viên mãn, lại tiếp tục tiềm tu đại đạo pháp tắc của bản thân, lấy đó tìm cầu phá cục, vấn đỉnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Những đại thần thông giả như Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, đều có ý định như vậy.

Hiện tại ở bước này, thi thứ ba không chém ra được, nhưng tu vi

lại có thể đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn.

Nhưng về sau, thành thánh vô vọng, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dường như có một chút hi vọng.

Vì vậy, những năm này, họ vẫn luôn tham ngộ đại đạo của bản thân, hy vọng tìm được cách phá cục, hy vọng có thể nắm bắt được tia sinh cơ đó, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Tuy khó, nhưng trên con đường tu hành, có điểm nào mà không khó?

Chỉ có đạo tâm kiên cố, cầu đạo chi tâm kiên nghị, mới có khả năng vấn đỉnh cảnh giới này, nếu không thì không thể chứng đạo.

Họ hiểu sâu sắc đạo lý này, nên cũng không để ý nhiều, không ngừng tu hành là được, khó, cũng phải đi tiếp.

Vì vậy, trong Hồng Hoang, có nhiều tu sĩ và đại năng đã bước lên con đường này.

Hơn mười nguyên hội, tuy không có đại thần thông giả nào vấn đỉnh cảnh giới đó, nhưng từ Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn trở lên, đến Kim Tiên chi cảnh trở xuống, vô số tu sĩ, đại năng đều có tiến triển, thực lực vượt xa trước đây.

Còn Vu Yêu, Nhân tam tộc, thực lực và khí vận tiến triển không cần phải nói, vẫn luôn không ngừng tiến về phía trước.

Yêu tộc vì để Đế Tuấn thành công, tự nhiên phải không ngừng phát triển, đề thăng khí vận công đức, đại thế Thiên Đình, như vậy mới có thể có nhiều cơ hội hơn để hiệp trợ Đế Tuấn xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh thành công.

Còn Vu tộc, vì con đường phía sau, tự nhiên không thể tụt lại, giữa họ và Yêu tộc sớm đã minh tranh ám đấu, không thể trong quá trình phát triển bị bỏ lại phía sau, huống chi, Vu tộc cũng có tính toán

của mình.

Còn Nhân tộc, cũng không để ý nhiều, dù sao Nhân tộc xuất thế chưa đến ngàn vạn năm, chủng tộc như vậy không thể so với Vu Yêu nhị tộc.

Toại Nhân tự nhiên phải sắp xếp cho Thánh Địa phát triển, còn lại là các bộ lạc Nhân tộc tự phát triển.

Dù sao phát triển Nhân tộc, đối với y mới có nhiều lợi ích hơn.

Trong Hồng Hoang, Yêu tộc đã bị các đệ tử Thánh Địa mài giũa và tiêu diệt sạch sẽ, khiến cho các phương diện của Thánh Địa đều có tiến triển.

Sau này, đệ tử Thánh Địa sẽ phải đi Hồng Hoang lịch luyện, cũng là một lựa chọn không tồi.

Toại Nhân nhìn sự phát triển của Thánh Địa những năm này, cũng khá hài lòng, trong khoảng thời gian gần đây, đã lựa chọn bế quan tu hành.

Khoảng mấy nguyên hội nữa, y có thể bước vào Chuẩn Thánh viên mãn chi cảnh, khiến y lại một lần nữa cảm thán sự lợi hại của pháp môn tu hành do lão sư truyền lại, thêm vào đó có Không Động Ấn tương trợ, tự nhiên nhanh chóng.

Y cũng không lãng phí quá nhiều thời gian, khi Nhân tộc Thánh Địa đang không ngừng ổn định đề thăng, liền lựa chọn bế quan, đề thăng.

Tam tộc đều có đề thăng, Ngũ Thánh bản thân và môn hạ, tự nhiên cũng không tụt lại, tiến triển đều không tồi, khí vận đều có nhiều đề thăng, tu vi thực lực của đệ tử môn hạ cũng đã tăng lên.

Đối với điều này, Ngũ Thánh khá hài lòng, tin rằng, theo thời gian trôi đi, tu vi của những đệ tử này sẽ ngày càng mạnh mẽ.

Hồng Hoang vô số sinh linh, tu sĩ và đại năng, cũng lại một lần nữa đề thăng.

Thực lực tổng thể của Hồng Hoang, cũng sẽ không ngừng tăng lên. ...

Thời gian thoáng chốc, lại một nguyên hội nữa trôi qua.

Ngoài Bất Chu Sơn, bộ lạc Hậu Thổ, trong Hậu Thổ Điện.

"Ông!" Vào một khoảnh khắc nào đó, Hậu Thổ khẽ nhíu mày, lập tức chậm rãi mở hai mắt, trong đôi mắt sâu thẳm, lóe lên một đạo thần quang.

Trong khánh vân, Hỗn Độn Thổ Linh Châu và Minh Thư chậm rãi chuyển động, màu vàng hạnh và màu đen giao chức hiện ra, cấu thành một đại đạo mới, là sự dung hợp của Thổ chi đại đạo và Luân Hồi chi đạo, hình thành một đại đạo mới.

Những năm này, sự lý giải và tu hành của nàng đối với hai đại đạo này đã đạt đến một mức độ vô cùng tinh thâm, tuy chưa chứng đạo, nhưng cũng đã đạt đến cực hạn của cảnh giới này, chỉ cần thời cơ đến, mọi thứ sẽ nước chảy thành sông.

Thời cơ bị hạn chế, nếu không, với đại đạo tích lũy sâu dày hơn cả Phục Hy, nàng đã sớm có thể chứng đạo, sao phải trầm tịch đến bây giờ?

Nhưng Hậu Thổ cũng khá tin lời của Thanh Minh, nếu đã nói thời cơ không còn xa, vậy thì không còn xa, cùng lắm là mấy chục nguyên hội.

Bây giờ đã qua hai ba chục nguyên hội, cũng sẽ không quá lâu nữa.

Dù sao bây giờ đã đạt đến cực hạn của cảnh giới này, cũng không thể tiếp tục tham ngộ tích lũy nữa, tự nhiên từ bỏ.

Nàng muốn làm theo lời Nữ Oa, đi một chuyến trong Hồng Hoang, xem có cơ duyên nào có thể giúp nàng thành công chứng đạo không.

"Tích lũy đã hoàn thành, hiện tại đã đến cực hạn, cũng không thể tiếp tục tích lũy tham ngộ nữa." "Nữ Oa tỷ tỷ đã nói chỉ ngồi một chỗ không phải là cách, vậy lần này liền đi một chuyến trong Hồng Hoang." "Đạo Quân đã nói, thời cơ chứng đạo của ta đã không còn xa, hy vọng sẽ là trong khoảng thời gian gần đây nhất." "Như vậy, cũng không uổng phí bao nhiêu năm nỗ lực tu hành và tham ngộ của ta." Hậu Thổ khẽ nói mấy câu, lập tức lật tay, Minh Thư xuất hiện trong tay, tỏa ra huyền quang màu đen nhàn nhạt, một luồng khí tức luân hồi tinh túy tỏa ra, hư không khẽ vặn vẹo.

"Đạo của ta, có liên quan đến Luân Hồi chi đạo, vậy thì, nên làm thế nào?" Hậu Thổ nhíu mày, có chút băn khoăn.

Tham ngộ Minh Thư, sự tham ngộ đối với Luân Hồi chi đạo không hề nhỏ, nhưng nên làm thế nào, lúc này không có manh mối.

"Thôi vậy, cứ du lịch trước rồi nói, không chừng trong lúc du lịch, sẽ có phát hiện, có thể tìm được thời cơ." Nghĩ xong, Hậu Thổ khẽ nói một tiếng, lập tức thấy Minh Thư được thu lại, sau đó đột nhiên đứng dậy, đi ra ngoài điện.

Sau đó, Hậu Thổ lại triệu Hậu Nghệ đến, dặn dò một số việc, liền rời khỏi bộ lạc, đi về phía Hồng Hoang. ...

Cùng lúc đó, trong Bàn Cổ Điện.

Đế Giang và Câu Mang thần sắc vui mừng, nhìn lên trên Bàn Cổ Điện, khí vận miên trường thâm hậu của Vu tộc, quang mang trong mắt càng thêm rực rỡ mấy phần.

"Khí vận Vu tộc lúc này tăng lên như vậy, quan hệ đến mười hai Tổ Vu chúng ta.

Mấy vị Tổ Vu chúng ta, gần đây tu vi đều không có tiến triển lớn, Tổ Vu có thể khiến khí vận Vu tộc tăng lên nhiều như vậy, chỉ có tiểu muội thôi." Vẻ vui mừng trên mặt Đế Giang không thể kìm nén, cười nói.

Nếu Hậu Thổ chứng đạo, e rằng khí vận Vu tộc sẽ bùng nổ vô số lần, quả thật có chút mong chờ.

Tuy biết rằng, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không phải là chuyện dễ dàng, cũng phải dựa vào cơ duyên, nếu không thì Hậu Thổ, và không ít đại thần thông giả trong Hồng Hoang, sẽ không bị kẹt ở cảnh giới này lâu như vậy.

Nhưng, Đế Giang vô cùng tin tưởng Hậu Thổ, tin rằng nàng có thể làm được.

Hậu Thổ hiện tại là hy vọng của Vu tộc, ký thác hy vọng của mỗi một Vu tộc, y tin rằng Hậu Thổ có thể đi đến bước chứng đạo đó.

"Tiểu muội lần này đề thăng cho Vu tộc nhiều khí vận như vậy, tu vi và sự khống chế đối với đại đạo chắc chắn đã tăng lên không ít, e rằng khoảng cách đến chứng đạo chi cảnh không còn xa nữa, thật mong chờ vị Hỗn Nguyên hoặc Thánh Nhân đầu tiên của Vu tộc ta ra đời." Câu Mang dựa vào khí vận tăng lên của Vu tộc mà suy đoán, tu vi và sự khống chế đối với đại đạo của Hậu Thổ lúc này chắc chắn không thấp, cũng tin rằng, Hậu Thổ lúc này cách Hỗn Nguyên chi cảnh hoặc Thánh Nhân không còn xa nữa.

"Tiểu muội hiện tại là hy vọng của Vu tộc ta, ta tin nàng có thể làm được." Đế Giang cười nói.

Nghe vậy, Câu Mang gật gật đầu, vô cùng tán đồng lời nói của đại ca mình, cũng vô cùng tin tưởng tiểu muội của mình có thể chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh hoặc thành thánh.

“Nhị đệ, tiểu muội đề thăng cho Vu tộc nhiều khí vận như vậy, chúng ta cũng không thể quá tụt hậu so với tiểu muội, nếu không thì sẽ bị tiểu muội chê cười.

Truyền lệnh xuống, tăng cường độ phát triển, còn nữa, sự tham ngộ khống chế đối với đại trận, cũng phải đề thăng.” Đế Giang nghĩ xong, nhìn Câu Mang bên cạnh nói.

Nghe vậy, Câu Mang gật gật đầu, nói, “Đại ca yên tâm, ta biết phải làm gì rồi, ta sẽ về sắp xếp thỏa đáng.” Hậu Thổ bế quan liền đề thăng cho Vu tộc nhiều khí vận như vậy, khí vận tăng lên những năm này của họ, cũng không nhiều hơn bao nhiêu, nếu bị vượt qua, sẽ bị Hậu Thổ chê cười.

Cũng để đề thăng thực lực tổng thể của Vu tộc, Đế Giang và Câu Mang cũng rất để tâm.

Huống chi, khí vận Vu tộc tăng lên, phản bổ cho Tổ Vu, cũng có không ít lợi ích.

Cũng chính vì biết Hậu Thổ lúc này cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh hoặc Thánh Nhân không xa, Đế Giang mới có ý định này.

Câu Mang cũng biết điều này, kế tiếp, sẽ toàn lực hiệp trợ Hậu Thổ.

Dù sao, nàng hiện tại là hy vọng của cả Vu tộc, tự nhiên phải hiệp trợ Hậu Thổ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc thành thánh.

Đến lúc đó, Vu tộc cũng có Hỗn Nguyên hoặc Thánh Nhân tồn tại, trong thời đại Thánh Nhân của Hồng Hoang, cũng có thể có một chỗ đứng, không còn ở dưới các vị Thánh Nhân nữa.

Đế Giang nghe vậy, khẽ gật đầu, sau đó ra hiệu cho Câu Mang

xuống chuẩn bị.

Câu Mang hướng về phía Đế Giang chắp tay một cái, liền động thân rời đi.

Đế Giang nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, trong hai mắt tinh mang lóe lên, hồi lâu không nói.

Chương 155

...

Thời gian thoáng chốc, lại mấy vạn năm trôi qua.

Hậu Thổ du lịch trong Hồng Hoang, vừa ngắm nhìn hết thảy biến hóa của Hồng Hoang trong chuyến du lịch, vừa tham ngộ Luân Hồi chi đạo.

Mấy vạn năm, tâm cảnh đã tăng lên không ít, thần thông 'chúng sinh luân hồi' của Luân Hồi chi đạo mà nàng tu hành, trong những năm này cũng ngưng thực thêm mấy phần, cũng bổ sung thêm mấy phần, sự đề thăng đều rõ ràng có thể thấy.

Hậu Thổ đối với sự đề thăng như vậy, khá hài lòng, tuy tạm thời chưa hiểu rõ, chưa phải thời cơ, nhưng nàng tin rằng, tự sẽ tìm được.

Ổn định bản thân xong, liền tiếp tục hành trình du lịch. ...

Kể từ mấy vạn năm trước, sau khi Đế Giang hạ lệnh, khí vận và đại thế của Vu tộc những năm này đều có sự đề thăng.

Những thứ này phản bổ lên trên mười hai Tổ Vu, đều có không ít lợi ích.

Nhưng tình thế hiện nay, Đế Giang và mười một Tổ Vu khác đều không tiếp nhận sự phản bổ của khí vận và đại thế Vu tộc, toàn bộ đều hội tụ về phía Hậu Thổ.

Nàng hiện tại là hy vọng của cả Vu tộc, tương lai của Vu tộc, chỉ cần nàng chứng đạo, mọi thứ đều dễ dàng, cho nên bây giờ tất cả lợi ích đều phải ưu tiên cho Hậu Thổ, để nàng chứng đạo trước rồi nói.

Ý định này, thực ra Đế Giang đã sớm có, nếu không phải vì Hậu Thổ có tỷ lệ thành công lớn, có lẽ y đã làm giống như Đế Tuấn.

Nhưng Hậu Thổ, dù sao cũng là người có khả năng nhất chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hoặc chứng đạo thành thánh, cho nên, y đã lựa chọn Hậu Thổ.

Sự hiệp trợ này, tuy giúp đỡ không lớn, nhưng có thể tích lũy từng chút một, dù sao cơ duyên chưa đến, chỉ có thể dựa vào việc tích lũy đại đạo của bản thân. ...

Hồng Hoang, trong một khu vực nào đó.

Hậu Thổ chậm rãi mở hai mắt, sau khi lại một lần nữa tiếp nhận lợi ích phản bổ từ Vu tộc, cũng đã hấp thu xong, trên mặt lộ ra một nụ cười, sau đó lại động thân du lịch, nàng cũng không ngờ Đế Giang lại có ý định như vậy.

Nhưng nếu đã như vậy, nàng cũng không từ chối, dù sao hiện tại thời cơ không bình thường.

Tiếp tục du lịch trong Hồng Hoang, vừa ngắm nhìn hết thảy biến hóa của Hồng Hoang trong chuyến du lịch, vừa tham ngộ Luân Hồi chi đạo.

Trong nháy mắt, đã năm ngàn năm trôi qua.

Hậu Thổ lúc này đang ở trong một dãy núi, nhìn một số 'sinh linh' trong dãy núi, khẽ nhíu mày.

"Những sinh linh này sau khi vẫn lạc, vẫn luôn lang thang trong Hồng Hoang, lại không có cách nào giải quyết." Hậu Thổ ngưng giọng nói.

Những tồn tại tu vi cao, có thể tái tạo thân thể, hoặc có thủ đoạn khác, nhưng đối với những người tu vi không cao trong Hồng Hoang, sau khi vẫn lạc, khó mà quay trở lại.

Trong linh hồn của những sinh linh này, có một số là Nhân tộc, những Nhân tộc bình thường, lại càng không thể có khả năng tái tạo

thân thể.

Có thể nói, những sinh linh tu vi thấp này, vẫn lạc rồi, là vẫn lạc thật, dù không triệt để vẫn lạc, có linh hồn lưu lại, nhưng cũng chỉ có thể tồn tại trong Hồng Hoang dưới hình thái này.

"Hô!" Trên thiên linh của Hậu Thổ, hư không khẽ rung lên, sau đó thấy vô số nhân uân chi khí hiện ra, Minh Thư từ từ hiện ra trong đó, chậm rãi diễn hóa thần thông Luân Hồi chi đạo, 'chúng sinh luân hồi' chi tượng.

Chúng sinh chi tượng, trong chúng sinh luân hồi không ngừng diễn biến, luân hồi.

Trong khoảnh khắc, Hậu Thổ trong lòng có một chút cảm ngộ, nhưng không rõ ràng, nhưng có một chút cảm ngộ, Hậu Thổ đã biết.

Cơ duyên chứng đạo của nàng, không còn xa nữa. ...

Hồng Hoang, trong một khu vực nào đó.

Hậu Thổ cũng là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, vượt qua cả Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, đối với cơ duyên chứng đạo của bản thân, vô cùng nhạy cảm.

Lúc này có cảm giác không rõ ràng, Hậu Thổ làm sao không biết, đó là cơ duyên chứng đạo của nàng.

Nàng rõ ràng, chỉ cần làm rõ cảm ngộ không rõ ràng đó, việc chứng đạo của nàng liền hoàn thành.

"Ta từ những linh hồn, âm thể này cảm ngộ được một tia cơ duyên chứng đạo, chẳng lẽ, việc chứng đạo của ta có liên quan đến chúng?" Hậu Thổ hai mắt khẽ híp lại, nhìn những linh hồn, linh thể trong dãy núi, trong lòng thầm nghĩ.

"Chúng sinh luân hồi, linh thể, linh hồn, âm thể." Hậu Thổ trong

lòng thầm nghĩ, kết hợp với lời của Đạo Quân, việc chứng đạo của nàng sẽ nằm ở mấu chốt Luân Hồi chi đạo, lại kết hợp với tình hình lúc này, mơ hồ, cảm ngộ trong lòng Hậu Thổ lại rõ ràng thêm mấy phần.

Trong lòng đối với việc này cũng có một suy đoán, nhưng tạm thời không hiểu rõ cụ thể nên làm thế nào, chỉ cần ngộ thông, việc chứng đạo liền hoàn thành.

"Ầm ầm ầm!!!" Đột nhiên, cách vô số triệu triệu ức dặm, mấy chục đạo huyết quang phóng lên trời, tuy khoảng cách rất xa, nhưng Hậu Thổ từ trong huyết quang đó, dường như có thể cảm nhận được luồng huyết sát chi lực vô cùng khủng bố.

Huyết quang và huyết sát chi lực như vậy, trong Hồng Hoang, cũng chỉ có tuyệt địa U Minh Huyết Hải mới có.

Nếu là lúc khác, U Minh Huyết Hải huyết quang phóng lên trời, huyết sát chi lực cuốn qua, Hậu Thổ tuyệt không quan tâm, bởi vì du lịch Hồng Hoang những năm này, nàng cũng đã thấy không ít lần, nhưng không để trong lòng.

Nhưng hiện tại thời cơ không giống, đặc biệt là khi huyết quang phóng lên trời, huyết sát chi lực cuốn qua vạn ức dặm, những linh hồn, linh thể ở nơi này, lại đồng loạt động thân, hướng về phía U Minh Huyết Hải.

Tình hình như vậy, không bình thường.

Cơ duyên chứng đạo của nàng, vừa mới từ trên những linh hồn, linh thể này có được một số cảm ngộ, chưa ngộ thông, liền xảy ra chuyện như vậy, Hậu Thổ không có lý do gì không để tâm.

"Chẳng lẽ, trong đó có gì đặc biệt?" Hậu Thổ nhíu mày, trên thiên linh Minh Thư quang mang càng thêm rực rỡ, khí tức luân hồi lan ra

đến quá khứ và tương lai.

Nghĩ xong, nàng quyết định động thân, đến U Minh Huyết Hải xem sao, xem rốt cuộc trong đó có huyền diệu gì, có thể thu hút những linh hồn, linh thể này như thiêu thân lao vào lửa.

Không chừng, cơ duyên chứng đạo của nàng, có thể ở đây ngộ được nhiều hơn, mượn đó để minh ngộ chứng đạo chi cơ.

Nghĩ đến đây, Hậu Thổ liền lập tức động thân, chúng sinh luân hồi trên thiên linh theo sự động thân của nàng, dần dần thu liễm vào trong Minh Thư, sau đó biến mất không thấy, Minh Thư cũng nhập vào thiên linh của Hậu Thổ.

Quang mang xé toạc đất trời, hướng về phía U Minh Huyết Hải. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

"Ông!" Vào một khoảnh khắc nào đó, lôi đình ấn ký trên mi tâm của Thanh Minh khẽ rung lên, lập tức thấy Thanh Minh mở hai mắt, đôi mắt như trời quang, thần niệm thấu suốt, nhìn về một nơi nào đó trên Hồng Hoang đại địa, thần sắc bình tĩnh.

"Xem ra, thời cơ đã đến." Hồi lâu sau, Thanh Minh khẽ nói một tiếng.

Hậu Thổ đến bây giờ mới đến thời cơ, nhanh cũng không nhanh, nhưng cảnh giới lại vô cùng vững chắc.

Việc kế tiếp, chính là việc chứng đạo của nàng, tuy quá trình có chút khúc chiết, nhưng cuối cùng cũng nên ra tay tương trợ một lần.

"Nếu thời cơ đã gần đến, vậy bản tôn cũng đi một chuyến." Thanh Minh nghĩ xong, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười, sau đó đột nhiên đứng dậy, đi ra ngoài điện.

Y chắp tay đứng trên đỉnh Vô Lượng Sơn, ánh mắt chậm rãi lướt

qua Hồng Hoang, dòng sông thời không hiện ra trong hai mắt, vô số hình ảnh lướt qua, tất cả diễn biến của Hồng Hoang những năm này, đều đã rõ trong lòng.

Thanh Minh khẽ gật đầu, thân hình khẽ động, một đạo lôi quang lóe lên, vượt qua dòng sông thời không.

Cùng lúc đó, trên Thái Hư Điện.

Nữ Oa và Phục Hy lúc này cũng mở hai mắt, thần sắc có chút kinh ngạc nhìn về phía Thanh Minh rời đi.

"Rốt cuộc có chuyện gì, mà cần phu quân phải tự mình đi?" Nữ Oa có chút kinh ngạc nói.

Thông thường, chuyện của Hồng Hoang, căn bản không cần Thanh Minh ra tay, dù có chuyện, phân phó xuống, chư thánh cũng không dám không tuân theo.

Có thể khiến y tự mình ra tay, hiển nhiên không phải chuyện bình thường.

Phục Hy hai mắt sâu thẳm, dần dần hiện ra Tiên Thiên Bát Quái đồ án, hiển hóa vô tận thiên cơ, tuy không thể khuy thám nhiều, cũng không dám đi sâu vào thôi diễn, nhưng biết được một chút, với năng lực hiện tại của y có thể làm được.

"Bành!" Một tiếng vang nhẹ, Tiên Thiên Bát Quái trong mắt Phục Hy lập tức vỡ nát, y lập tức dừng lại, không dám tiếp tục thôi diễn.

"Ca ca!" Nữ Oa thần sắc biến đổi, nhìn về phía Phục Hy bên cạnh, lo lắng nói.

Tiếng vang nhẹ vừa rồi, nàng tự nhiên cũng nghe thấy.

"Không sao, lần này, e rằng Hậu Thổ đạo hữu muốn chứng đạo, Đạo Quân lần này đi, e là vì chuyện này." Phục Hy hơi bình phục lại,

tuy thôi diễn bị gián đoạn, nhưng không bị đại đạo phản phệ bị thương, đã là vạn hạnh.

"Hậu Thổ muội muội muốn chứng đạo?" Nữ Oa mắt sáng lên, Hậu Thổ muội muội đã trầm tịch nhiều năm, bây giờ, cuối cùng cũng sắp hoàn thành tâm nguyện.

Nhưng lập tức, Nữ Oa suy nghĩ, nói, "Nếu là chứng đạo, vì sao cần phu quân ra tay?" "Có lẽ, lần này Hậu Thổ đạo hữu chứng đạo, sẽ có một số trắc trở." Phục Hy nói.

Nghe vậy, Nữ Oa gật gật đầu, có lẽ, cũng giống như nàng năm xưa, cần Thanh Minh hiệp trợ một phen, mới có thể thành công chứng đạo.

Đối với điểm này, Nữ Oa cũng không để ý.

Trong lòng âm thầm nghĩ xong, ánh mắt cũng rơi vào trong Huyết Hải.

Muốn tìm ra Hậu Thổ đang ở đâu, đối với nàng không khó.

Mấu chốt lúc này, là xem tình hình chứng đạo kế tiếp của Hậu Thổ. ...

Hồng Hoang, vùng đất U Minh Huyết Hải.

"Ông!" Hư không truyền ra một tiếng ông minh, sau đó thấy một bóng người yêu kiều chậm rãi bước ra từ đó, chính là Hậu Thổ.

Hậu Thổ vừa đến U Minh Huyết Hải, đã nhíu mày, luồng huyết sát chi lực nồng đậm đến cực hạn kia, khiến nàng vô cùng khó chịu, trong lòng không khỏi thầm nghĩ Huyết Hải không hổ là tuyệt địa, tồn tại bình thường, thật không thể ở nơi này.

"Linh hồn và những âm thể này, bị luồng huyết sát chi lực này hấp dẫn, sau đó hội tụ vào Huyết Hải?

Dưới luồng huyết sát chi lực này, những linh hồn âm thể này, ngoài việc chịu đựng sự giày vò, không có chút lợi ích nào." Hậu Thổ nhìn những linh hồn và âm thể trong Huyết Hải, vẻ mặt đau khổ của chúng, trong lòng suy nghĩ một chút, đã biết, trên mặt không khỏi hiện lên một tia không nỡ, cảnh tượng này, thấy quả thật không nỡ.

Lập tức, nàng vung tay, một luồng đại địa chi lực nhẹ nhàng bao trùm những âm thể, linh hồn đó, làm dịu đi mấy phần đau khổ của chúng.

Trong hai mắt đại đạo hiện ra, trên người tỏa ra khí tức luân hồi nhàn nhạt, thu hút sự chú ý của vô số linh hồn và âm thể.

Hậu Thổ ánh mắt xuyên thấu khu vực thời không vô tận, thấy được một số tình hình trong Huyết Hải, tuy không thể hoàn toàn khuy thám thấu Huyết Hải, nhưng những tình hình thấy được, đã cho nàng biết không ít.

"Nguyên lai, A Tu La tộc của Minh Hà, lại là như vậy." Trong hai mắt Hậu Thổ đại đạo diễn hóa, đã nhìn thấu quá khứ của A Tu La tộc trong Huyết Hải, từ linh thể, linh hồn kết hợp với lực lượng Huyết Hải, chuyển hóa thành A Tu La tộc, lại một lần nữa tồn tại trong Hồng Hoang.

Trước đây nàng không đi sâu tìm hiểu những điều này, chỉ biết Minh Hà sáng lập ra A Tu La tộc, không ngờ A Tu La tộc lại là như vậy.

Chương 156

Lần này thấy, quả thật nằm ngoài dự liệu của nàng.

Hậu Thổ nhìn U Minh Huyết Hải, thần sắc bình tĩnh, không nhìn ra sâu cạn.

“Hậu Thổ đạo hữu đến Huyết Hải của ta, không phải chỉ để làm dịu đi nỗi khổ nhất thời của những linh thể này, và khuy thám chuyện của A Tu La tộc của ta chứ?” Đột nhiên, trong Huyết Hải truyền ra một giọng nói đạm mạc, sau đó huyết thủy cuồn cuộn, rẽ ra một vùng, chỉ thấy một bóng người ngồi trên liên đài hiện ra, chính là chủ nhân Huyết Hải, Minh Hà.

Hồng Hoang, nơi U Minh Huyết Hải.

Hậu Thổ nhìn Minh Hà Lão Tổ xuất hiện từ trong biển máu, hai bên đối mắt nhìn nhau.

Phảng phất như có một luồng sức mạnh đại đạo vô hình va chạm, nhấc lên huyết lãng ngập trời, sóng xung kích vô hình lan tràn ra xung quanh, thanh không vô số khu vực. "Minh Hà đạo hữu, ngươi sáng tạo A Tu La tộc, sợ là có chút không thỏa đáng a?" Hậu Thổ nhàn nhạt mở miệng nói. "Có gì không thỏa?

Thiên Đạo thừa nhận, liền phù hợp thiên địa vận chuyển.

Hơn nữa, những linh hồn, âm thể vô gia cư trong Hồng Hoang kia thực sự có thể đi đâu?

Ngoại trừ Huyết Hải chi địa của ngã, bọn chúng còn có thể đi đâu?" "Huyết sát chi lực của Huyết Hải tuy mạnh, khiến những âm thể linh hồn kia tuy rằng thống khổ, nhưng có thể để bọn chúng tồn tại trong Hồng Hoang lâu hơn một chút, vô hình trung cũng tăng lên

một ít tu vi..." "Về phần A Tu La tộc, cũng là để bọn chúng sống lại một đời, có gì không thỏa đáng?" Minh Hà nhìn Hậu Thổ, nhàn nhạt đáp, trên khuôn mặt nho nhã tái nhợt nhìn không ra chút dao động nào. "Nếu ta lập một nơi thừa tải, đạo hữu có thể thả những linh hồn linh thể kia rời đi hay không?" Hậu Thổ nhìn Minh Hà, trong đôi mắt đẹp trán phóng thần hoa sáng chói. "Chỉ cần có nơi như vậy, ngã tự nhiên nguyện ý.

Những sinh linh này ở đây, cũng sẽ tăng thêm nghiệp lực cho Huyết Hải..." Minh Hà nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ khẽ gật đầu, sau đó chân sen khẽ điểm, từ từ bay lên, nhìn về phía những linh thể và linh hồn đang chịu khổ trong Huyết Hải, môi son khẽ mở: "Hôm nay, ta liền lập một Chúng Sinh Luân Hồi, thừa tải Hồng Hoang âm hồn!" Thanh âm Hậu Thổ cuồn cuộn, quán xuyên quá khứ cùng tương lai, thời không phương viên ức triệu dặm không ngừng chấn động, Huyết Hải cũng theo đó rung chuyển.

Minh Hà thần sắc có chút chấn kinh nhìn Hậu Thổ.

Hắn minh bạch, lời này của Hậu Thổ tuyệt không phải hư ngôn, bởi vì hắn có thể sát giác được, có vô biên đại thế đang tụ hội về nơi này.

Trên người Hậu Thổ tản ra một luồng khí tức khiến hắn cực kỳ chấn kinh.

Luồng khí tức kia cùng "Luân Hồi chi địa" mà Hậu Thổ nói cực kỳ tương tự, sợ là nàng đã minh ngộ rồi.

Hậu Thổ xác thực đã minh ngộ.

Kỳ thực ngay khi Minh Hà còn chưa nói xong, nàng liền đã minh ngộ, trong lòng một trận thanh minh, đại đạo thông suốt.

Trên thiên linh, quang mang Minh Thư áp chế ánh sáng nhật nguyệt tinh thần.

Giữa thiên địa, chỉ còn lại quang mang của Minh Thư, hết thảy những thứ khác đều trở nên ảm đạm vô quang.

Trong thần quang Minh Thư, "Chúng Sinh Luân Hồi" dần dần diễn hóa ra.

Chúng Sinh Luân Hồi lúc này chậm rãi phóng đại, từ trong đó diên sinh ra vô số đạo tơ tuyến, liên tiếp với mỗi một vị linh hồn, linh thể, âm hồn, khiến cho Chúng Sinh Luân Hồi càng thêm rõ ràng.

Hết thảy diễn hóa đều càng phát ra thanh tích, phạm vi bao phủ cũng không ngừng trướng đại. "Chúng sinh luân hồi, luân hồi chúng sinh, thân tử luân hồi, sinh sinh bất tức.

U Minh chi đạo, Luân Hồi chi địa!" Trong thức hải Hậu Thổ không ngừng vang lên từng trận đại đạo chi âm.

Từ trong Minh Thư, trong Chúng Sinh Luân Hồi cũng vang lên thanh âm đại đạo, bao phủ triệu triệu ức dặm, không ngừng khuếch tán ra.

Giờ khắc này, vô số âm hồn, linh thể tại Huyết Hải cùng bên ngoài Huyết Hải, toàn bộ đều nhìn về phía Hậu Thổ, nhìn về phía Chúng Sinh Luân Hồi.

Vô số sinh linh, tu sĩ, đại năng đều nhìn về phía nơi này.

Vu Yêu nhị tộc, Nhân tộc, đều nhìn về phía nơi này.

Ngũ Thánh, Nữ Oa, Phục Hy đám người ánh mắt cũng nhìn về phía nơi này.

Tại một nơi thời không nào đó, Thanh Minh cũng đang quan chú sự việc tiến triển, chuẩn bị tại thời khắc mấu chốt xuất thủ giải cứu

Hậu Thổ. "Ngô nãi Bàn Cổ hậu duệ Hậu Thổ thị, nay quan sát sinh linh Hồng Hoang thế giới, sinh không thể an, chết không thể ngủ!

Nay nguyện ý dùng tự thân hóa Luân Hồi, để cầu giải quyết thống khổ trên thế giới Hồng Hoang, lấy tiểu ngã thành đại ngã!" Thanh âm khinh linh của Hậu Thổ truyền vào tai mỗi một sinh linh Hồng Hoang.

Mỗi sinh linh tức thì túc nhiên khởi kính.

Đây là việc đại từ bi, giải nỗi khổ sau khi chết cho sinh linh Hồng Hoang, khiến chúng sinh nhịn không được muốn dập đầu bái lạy.

Chưa đợi sinh linh Hồng Hoang khấu bái, lại nghe Hậu Thổ nói: "Chúng sinh sau khi chết, phàm không thành Tiên đạo, giai nhập trong Luân Hồi, phán xét thiện ác lúc còn sống, nhập vào Luân Hồi chi đạo tương ứng, tái hành luân hồi..." Nói xong, chỉ thấy Hậu Thổ phi thân lên cao không mấy triệu ức dặm trên Huyết Hải, cả người trên dưới tản mát ra một luồng hắc khí bành trướng hung dũng.

Hắc khí tức thì di mạn cả bầu trời Huyết Hải. "U Minh chi đạo, Chúng Sinh Luân Hồi, hiện!" Thanh âm Hậu Thổ lần nữa vang vọng tại thiên địa Hồng Hoang.

Vô biên đại thế, Luân Hồi chi lực toàn bộ tụ long.

Những hắc khí kia không ngừng ngưng tụ, hình thành một cái Luân Hồi Bàn cự đại vô cùng, bắt đầu kiến lập Luân Hồi chi đạo. "Bành!" Trong nháy mắt tiếp theo, thân thể, pháp lực, tinh huyết của Hậu Thổ toàn bộ bạo liệt ra, tất cả sức mạnh đều dung nhập vào trong Luân Hồi Chi Bàn, ổn cố hết thảy Luân Hồi.

Luân Hồi lúc này bắt đầu ổn định lại. "Oanh long long!!!" Luân Hồi chi địa sơ thành, trên chín tầng trời tức thì thiên lôi cuồn cuộn, không trung bắt đầu ngưng kết ra vô biên công đức.

Số công đức này so với thời điểm Ngũ Thánh thành thánh còn

muốn nhiều hơn không ít.

Luân Hồi chi đạo chưởng cái chết của chúng sinh.

Luân Hồi chi địa có thể để chúng sinh luân hồi, lại lần nữa quay về.

Công đức bực này có thể tưởng tượng được.

Công đức hạ xuống, một thành dung nhập vào Luân Hồi Chi Bàn của Chúng Sinh Luân Hồi, dùng cái này ổn cố Luân Hồi chi địa tân sinh.

Số còn lại toàn bộ dung nhập vào trong chân linh sắp tiêu tán của Hậu Thổ, giúp Hậu Thổ kết xuất Nguyên Thần.

Kết xuất Nguyên Thần!

Đối với Hậu Thổ mà nói, đối với Tổ Vu mà nói, đây đều là một chuyện cực kỳ khó tin.

Dù sao Vu Tộc không có Nguyên Thần, làm Tổ Vu lại càng như thế.

Cho nên Hậu Thổ lúc này tư sinh ra Nguyên Thần khiến nàng có chút chấn kinh.

Bất quá đây cũng là một chuyện tốt, dù sao chuyện Nguyên Thần có thể đại biểu cho tu vi tiến triển nhanh hơn.

Hơn nữa, có Nguyên Thần cũng đại biểu cho việc có thêm một con đường lui.

Đối với Tổ Vu tu luyện 《 Cửu Chuyển Huyền Công 》 mà nói, thủ đoạn trọng sinh xác thực không nhiều.

Ngoại trừ dựa vào Tổ Vu tinh huyết tích huyết trọng sinh ra, thì chính là mượn nhờ pháp tắc tự thân trọng sinh.

Dù sao Thập Nhị Tổ Vu đại biểu chính là mười hai loại đại đạo pháp tắc mà sinh.

Hện tại, đối với Hậu Thổ đã sinh ra Nguyên Thần, lại nhiều thêm một con đường, đặc biệt là dưới tình huống có Lục Đạo Luân Hồi.

Một cái Nguyên Thần tư sinh càng thêm quan trọng, bởi vì Luân Hồi còn đó, chỉ cần Nguyên Thần bất tán, như vậy có thể lại lần nữa trọng sinh trở về.

Chỉ bất quá, Hậu Thổ hiện tại có một vấn đề thập phần nghiêm trọng cũng vô pháp giải quyết bày ở trước mặt nàng.

Nguyên Thần vừa mới tư sinh kia đang từng chút một tiêu tán, ý thức cũng dần dần trở nên mơ hồ.

Nếu nửa khắc đồng hồ sau không có cách giải quyết, như vậy chỉ có thể thân hóa Luân Hồi, triệt để vẫn lạc. "Xem ra thật là như thế..." Hậu Thổ cười khổ một tiếng, chỉ đành chờ đợi thời khắc vẫn lạc.

Nàng đã ngộ thông cơ duyên chứng đạo, minh ngộ Hỗn Nguyên chi đạo, cũng minh ngộ tương lai Vu Tộc, hậu lộ ngày sau của Vu Tộc.

Những thứ này nàng đều đã làm.

Chỉ là, cái giá của việc này lại quá lớn.

Bất quá dù cho làm lại một lần nữa, nàng vẫn sẽ lựa chọn như vậy.

Không chỉ vì đường lui của Vu Tộc, mà cũng là đường lui của triệu triệu ức sinh linh trong Hồng Hoang.

Tuy rằng Hồng Mông Tử Khí đã bỏ chạy, không có thành Thánh, con đường Hỗn Nguyên không có kết quả, nhưng bước đi này, nàng vẫn sẽ đi. "Hậu Thổ nương nương từ bi!" Lúc này, ức triệu sinh linh

hướng về phía Huyết Hải quỳ bái. "Nương nương từ bi, vì ức triệu sinh linh hy sinh tự ngã..." Minh Hà từ trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên chậm rãi đứng dậy, hướng về phía Hậu Thổ hành lễ nói. "Đông!" Đúng lúc này, giữa thiên địa vang lên một tiếng chuông đại đạo.

Sau đó liền có một cỗ Luân Hồi chi lực hạo hãn đến cực điểm đang ngưng tụ, cùng với một cỗ vô biên đại thế đang tụ tập.

Hậu Thổ trong lòng khựng lại, ngước mắt nhìn lên.

Chỉ thấy trên Luân Hồi Chi Bàn vô cùng to lớn, vô biên công đức cùng Huyền Hoàng chi lực cùng với Luân Hồi chi lực hạo hãn đang dần dần ngưng tụ ra một phương Huyền Hoàng Bảo Ấn.

Trên đó lạc ấn vô số đạo Luân Hồi đại đạo cùng bộ dáng của Luân Hồi Chi Bàn. "Oanh!" Một tiếng oanh minh truyền ra từ phương Huyền Hoàng Bảo Ấn kia.

Lúc này sức mạnh ngưng tụ Huyền Hoàng Bảo Ấn tựa hồ đang bị một cỗ vô hình chi lực trở cách, vô pháp tiếp tục ngưng tụ.

Hậu Thổ có dự cảm, cơ hội trọng sinh của nàng nằm ở trên bảo vật này.

Nhưng bảo vật này bị một cỗ sức mạnh ngăn trở không cách nào ngưng tụ hoàn thành, nàng liền vô pháp tái trọng sinh.

Đáng tiếc, hết thảy đều đã muộn!

Chương 157

"Ông!" Hư không chấn động, lập tức một đạo thân ảnh xuất hiện tại trước người Hậu Thổ, chính là Thanh Minh.

Hậu Thổ thấy được người nàng muốn gặp nhất trước khi vẫn lạc, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra một nụ cười tuyệt mỹ.

Trước nụ cười kia, thiên địa ảm đạm thất sắc, không cách nào hình dung. "Đạo Quân, Hậu Thổ kiếp này sợ là không thể như nguyện..." "Luân Hồi đã lập.

Hậu Thổ nếu có lai thế, sẽ lại cùng Đạo Quân trở thành đạo lữ..." Hậu Thổ dung nhan tuyệt mỹ lộ ra nụ cười, chân linh đã bắt đầu dật tán.

Thanh Minh nhìn Hậu Thổ lúc này đang cười thê mỹ phảng phất như quyết biệt, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười như mộc xuân phong, khiến trái tim Hậu Thổ đều ấm áp, phảng phất như bao dung hết thảy. "Nàng vì chúng sinh mưu hoa một đường sinh cơ, vì sao không vì chính mình cũng mưu hoa một đường sinh cơ..." "Luân Hồi nãi là đại công đức, phần công đức này, nàng lý nên hưởng thụ..." "Đã quyết định cùng Bản tôn kết đạo lữ, liền không có chuyện lai thế, Bản tôn không cho phép." Thanh Minh khẽ nói một tiếng.

Ngay sau đó, liền thấy toàn bộ thiên địa bị xé rách ra, một bàn tay khổng lồ đủ để oanh khai thiên địa phù hiện, chậm rãi vươn ra một ngón tay, điểm tại trên phương Huyền Hoàng Bảo Ấn ngưng tụ chưa thành kia. "Đinh!" Một đạo âm thanh phảng phất như kim qua giao minh hồi đãng giữa thiên địa.

Sau đó liền thấy trên Huyền Hoàng Bảo Ấn, một đạo kim quang quán xuyên vũ trụ thương khung, vô tận thương mang, trực đạt tận

cùng đại đạo.

Nhìn xem hết thảy, Hậu Thổ lần nữa lộ ra một nụ cười, trong mắt mang theo một tia tu sáp.

Nhưng lúc này nàng cũng không lo được nhiều như vậy, phải làm chuyện quan trọng nhất. "Luân Hồi Ấn, trấn Luân Hồi, đi!" Trong lòng đã minh ngộ, Hậu Thổ trong miệng khẽ quát một tiếng, dùng chút pháp lực cuối cùng đánh ra một cái thủ ấn, đánh vào trong phương Huyền Hoàng Bảo Ấn tên là Luân Hồi Ấn kia.

Sau khi thủ ấn của Hậu Thổ đánh vào, liền thấy phương Huyền Hoàng Luân Hồi Ấn kia phát ra từng trận tiếng kêu khẽ, không ngừng chấn động, khí tức Luân Hồi hạo hãn lan tràn quá khứ tương lai, toàn bộ thiên địa chấn động. "Hưu!" Trên Huyền Hoàng Luân Hồi Ấn, một cỗ quang mang quán xuyên vũ trụ thương khung, quá khứ tương lai.

Thiên địa chấn động không thôi, vô số sinh linh tồn tại ngưng vọng, nhìn qua cột sáng kia, phảng phất thấy được toàn bộ quá trình Luân Hồi diễn hóa. "Oanh!" Đột nhiên, trong Luân Hồi Ấn phát ra một tiếng đại đạo oanh minh.

Sau đó Luân Hồi pháp tắc lạc ấn trên Luân Hồi Ấn tức thì vận chuyển, đạo vận lưu chuyển, huyền quang che khuất bầu trời, khí tức Luân Hồi cùng Luân Hồi chi lực hạo hãn toàn bộ tụ long trên đó.

Tại ức vạn phần một sát na, Luân Hồi Ấn khóa việt vô tận thời không khu vực, đi tới trước người Hậu Thổ, hấp thu chân linh cùng Nguyên Thần của nàng, lấy Luân Hồi Chí Bảo Luân Hồi Ấn diễn hóa thân thể mới, thừa tải hết thảy của Hậu Thổ.

Trên Chúng Sinh Luân Hồi chi địa. "Ông!" Trong nháy mắt tiếp theo, một trận kim quang từ nơi Hậu Thổ đứng chợt hiện, bao phủ toàn bộ thiên địa, áp xuống tất cả thần quang.

Trong kim quang kia, Hậu Thổ lúc này hấp thu luồng công đức bàng đại cùng Luân Hồi chi lực, Luân Hồi pháp tắc trên người nhanh chóng diễn hóa, tức thì bước sang một thiên địa mới.

Dùng Luân Hồi Chí Bảo Luân Hồi Ấn làm thân thể mới, Luân Hồi pháp tắc của Hậu Thổ đạt được sự đề thăng cực đại, lại thêm Luân Hồi công đức bàng đại, cảnh giới hiện tại của Hậu Thổ vững vàng cư trú ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong. "Luân Hồi, thành!" Không biết qua bao lâu, chỉ nghe thấy trong luồng kim quang bao phủ thiên địa kia truyền đến thanh âm không linh của Hậu Thổ.

Thoại âm vừa dứt, kim quang tiêu tán.

Tất cả Luân Hồi pháp tắc lưu chuyển, hồi súc về Luân Hồi chi địa, ổn cố Luân Hồi chi địa.

Chúng Sinh Luân Hồi chi địa lúc này đã hoàn chỉnh lập hạ. "Oanh long long!!!" Đúng lúc này, trên chín tầng trời vang lên mấy đạo oanh minh chi âm.

Sau đó liền thấy dị tượng nổi lên bốn phía, hà quang bao phủ nửa bầu trời, tử khí phía đông tới, trời giáng cam lộ, kim hoa đóa đóa, đất dũng kim liên.

Vô số linh khí hạo hạo đãng đãng, vô số sinh linh được chỗ tốt, hoặc khai linh trí, hoặc hóa hình mà ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, một cỗ uy áp khủng bố bao phủ Hồng Hoang đại địa, ép tới ngực vô số tu sĩ sinh linh khó chịu.

Tức tiện là những tồn tại Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên lúc này cũng cảm giác được ảnh hưởng cực lớn.

Hậu Thổ, Chứng Đạo!

Giờ khắc này, trong lòng vô số sinh linh tu sĩ, đại năng đều phù hiện ra một cái ý niệm.

Hậu Thổ lập hạ Chúng Sinh Luân Hồi, chính là đại công đức, cho triệu triệu ức sinh linh cơ hội tái sinh, chưởng cái chết của chúng sinh.

Luân Hồi chi địa hoàn thiện Hồng Hoang thiên địa vận chuyển.

Dĩ thử lúc này trời giáng dị tượng, đảo cáo thiên địa chúng sinh, tuy không phải Thánh Nhân, nhưng quy cách dị tượng so với Thánh Nhân chỉ cao hơn chứ không thấp. "Bái kiến Hậu Thổ nương nương!" Trong Hồng Hoang, vô số tu sĩ sinh linh hướng về phía Hậu Thổ quỳ bái hành lễ.

Không nói đến Hậu Thổ nãi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên uy áp Hồng Hoang, cần phải hành lễ quỳ bái.

Chỉ riêng việc Hậu Thổ lập hạ Chúng Sinh Luân Hồi chi địa, để chúng sinh sau khi vẫn lạc có thể có chỗ đi, có thể lần nữa luân hồi trọng sinh, chuyện như vậy đã là đại công đức, là chuyện tạo hóa chúng sinh, biến tướng cho chúng sinh sinh mệnh lần thứ hai.

Như vậy, vô số sinh linh tu sĩ chỉ cần linh hồn bất tán, liền vẫn lạc cũng không cần lại lo lắng.

Có thể sống lại một đời, đối với vô số sinh linh là chuyện tốt bằng trời.

Lúc này quỳ bái Hậu Thổ là tâm cam tình nguyện, cảm ân đại ân đức của nàng.

Hậu Thổ lăng không mà đứng, nhìn qua Chúng Sinh Luân Hồi chi địa, trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười mỉm.

Luân Hồi chi địa lập hạ, giải quyết cái chết của chúng sinh, bổ toàn thiên địa, lại chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, là chuyện nhất cử lưỡng tiện. "Kết quả như thế, cũng là kết quả tốt nhất..." Hậu Thổ cười cười, trong lòng thầm nhủ.

Nhìn Thanh Minh, khuôn mặt tươi cười của Hậu Thổ hơi đỏ lên.

Vốn tưởng rằng kiếp này vô vọng đem lời trong lòng nói ra, không nghĩ tới Đạo Quân sớm đã chuẩn bị tốt hết thảy, tại thời khắc mấu chốt xuất thủ. "Luân Hồi sơ lập, hoàn thiện Luân Hồi trước đã." Thanh Minh mỉm cười nói.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Chúng Sinh Luân Hồi, trong đôi mắt diễn hóa Minh Đạo, trong lòng một trận thanh minh.

Nàng bước về phía trước một bước, khí tức trên thân hạo hãn, cùng Luân Hồi dung hợp làm một, khí thế càng thêm khủng bố vô cùng. "Ngô nãi Luân Hồi Chi Chủ Hậu Thổ.

Nay Luân Hồi đã thành, Địa Phủ đương lập, toàn vẹn khiếm khuyết của Luân Hồi.

Dùng Xuân Thu Luân Hồi Bút, Sổ Sinh Tử trấn áp Địa Phủ khí vận.

Lập!" Hậu Thổ thần sắc túc nhiên, lãng thanh mở miệng, đảo cáo thiên địa, sách lập Địa Phủ.

Tố thủ vung lên, Minh Thư xuất hiện trong tay, sau đó văng về phía nơi công đức cùng khí vận đại thế đang ngưng tụ.

Liền thấy Minh Thư chấn động, hóa thành hai kiện linh bảo, chính là Xuân Thu Luân Hồi Bút cùng Sổ Sinh Tử.

Ngay khi Hậu Thổ vừa dứt lời, trong Chúng Sinh Luân Hồi liền bắt đầu diễn hóa Địa Phủ.

Từng phiến thành quách trục tiệm hình thành.

Nơi xa nhất là một tòa quan ải hùng vĩ, tường thành xây bằng thanh thạch, trên cửa thành viết ba đạo tự cổ phác rồng bay phượng múa: Quỷ Môn Quan.

Trước Quỷ Môn Quan là một con đường nhỏ tên Hoàng Tuyền

Lộ, đạp lên Hoàng Tuyền Lộ, âm dương đã lưỡng cách.

Tiến vào Quỷ Môn Quan là một tòa thành quách cự đại, điếm gia thương phô ứng hữu tẫn hữu.

Nếu không phải bầu trời xám xịt, thật khiến người ta có cảm giác như một tòa cự thành nơi dương gian.

Vọng Hương Đài, vì thỏa mãn nguyện vọng của quỷ hồn nhớ nhà mà tu kiến, một tòa đài lớn cô linh đứng sừng sững bên ngoài tường thành, mỗi ngày đều có quỷ hồn bàn cứ ở đây, mong thỏa mãn nguyện vọng cuối cùng.

Tại Âm Dương Ty có sáu tòa cầu luân hồi, phân biệt là: Kim kiều, Ngân kiều, Ngọc kiều, Thạch kiều, Mộc kiều, Trúc kiều, liên tiếp với Chúng Sinh Luân Hồi chi địa.

Đúng lúc này, thanh âm không linh của Hậu Thổ lại lần nữa vang lên giữa thiên địa. "Địa Phủ thành, đương có nơi trừng phạt, đương lập Thập Bát Tầng Địa Ngục.

Sinh linh sau khi chết, phán xét công đức lúc còn sống.

Công lớn hơn tội nhập Chúng Sinh Luân Hồi.

Tội lớn hơn công, đương nhập Thập Bát Tầng Địa Ngục, chuộc hết tội nghiệt mới có thể tái nhập Luân Hồi.

Thập Bát Tầng Địa Ngục, lập!" Đệ nhất tầng Bạt Thiệt Địa Ngục (cắt lưỡi), đệ nhị tầng Tiễn Đao Địa Ngục (kéo), đệ tam tầng Thiết Thụ Địa Ngục (cây sắt), đệ tứ tầng Nghiệt Kính Địa Ngục, đệ ngũ tầng Chưng Lung Địa Ngục, đệ lục tầng Đồng Trụ Địa Ngục, đệ thất tầng Đao Sơn Địa Ngục, đệ bát tầng Băng Sơn Địa Ngục, đệ cửu tầng Du Oa Địa Ngục (vạc dầu).

Đệ thập tầng Ngưu Khanh Địa Ngục, đệ thập nhất tầng Thạch Áp Địa Ngục (đá đè), đệ thập nhị tầng Thung Cữu Địa Ngục (cối giã),

thập tam tầng Huyết Trì Địa Ngục, thập tứ tầng Uổng Tử Địa Ngục, đệ thập ngũ tầng Trách Hình Địa Ngục, đệ thập lục tầng Hỏa Sơn Địa Ngục, đệ thập thất tầng Thạch Ma Địa Ngục (cối xay), đệ thập bát tầng Đao Cứ Địa Ngục (cưa).

Thập Bát Tầng Địa Ngục lấy thời gian thụ tội dài ngắn cùng đẳng cấp tội hình nặng nhẹ mà bài liệt.

Mỗi một địa ngục so với địa ngục trước tăng khổ gấp hai mươi lần, tăng thọ gấp đôi.

Dưới Thập Bát Tầng Địa Ngục có một không gian đặc thù, đây là Vô Gian Địa Ngục.

Nhất nhập Vô Gian Địa Ngục, tắc vĩnh thế bất đắc siêu sinh!

Lập hạ Địa Phủ, đến tận đây, nơi Chúng Sinh Luân Hồi rốt cuộc đã được bổ toàn.

Hậu Thổ nhìn thoáng qua Địa Phủ diễn hóa hoàn thành, tay phải cầm Xuân Thu Luân Hồi Bút, tay trái mở ra Sổ Sinh Tử, khẽ quát: "Hồng Hoang sinh linh, kẻ chưa nhập Đại La Kim Tiên, giai nhập trong Luân Hồi.

Trên Sổ Sinh Tử đương có tên, nhân quả nghiệp lực, phúc duyên tội nghiệt, tận tại trong đó..." Thoại âm vừa dứt, trong Hồng Hoang hào quang tứ xạ, tề tề dũng hướng về phía Địa Phủ.

Sổ Sinh Tử phân ra một đạo hắc khí dâng lên, đem tất cả hào quang thu hết vào trong.

Trong nháy mắt, vô số tính danh liền đều xuất hiện trên Sổ Sinh Tử.

Những tính danh này bao quát tất cả sinh linh chưa nhập cấp Đại La Kim Tiên trong Hồng Hoang, cho dù là tồn tại Thái Ất Kim Tiên cũng nằm trong đó.

Nếu muốn tu sửa Sổ Sinh Tử, nhất định phải thông qua Xuân Thu Luân Hồi Bút mới được.

Nhưng cái giá phải trả lại phải căn cứ vào sự mạnh yếu, phúc duyên của sinh linh bị tu sửa mà định.

Nếu hồ loạn tu sửa, e rằng không chỉ dẫn đến nghiệp lực triền thân, còn có thể dẫn động Thiên Phạt hàng lâm, triệt để thân tử đạo tiêu.

Chương 158

Dù sao, chuyện nghịch thiên, nếu cưỡng ép làm, liền sẽ tao thiên phạt.

Đương nhiên, muốn làm chuyện nghịch thiên còn phải đoạt được Xuân Thu Luân Hồi Bút của Hậu Thổ mới được.

Bằng không mà nói, muốn làm chuyện nghịch thiên đều không có khả năng, dù sao bút này đang ở trong tay Hậu Thổ. "Địa Phủ lập, toàn vẹn Chúng Sinh Luân Hồi!" Hậu Thổ nhìn về phía chín tầng trời, môi son khẽ mở, khẽ nói một tiếng. "Oanh long long!!!" Lúc này, trên chín tầng trời tiếng sấm cuồn cuộn, một đạo công đức kim quang từ trên trời giáng xuống, đi thẳng về phía Hậu Thổ.

Phần công đức này cũng không nhỏ, túc dĩ bằng một phần mười công đức chứng đạo Hỗn Nguyên trước đó.

Hậu Thổ tố thủ vung lên, Xuân Thu Luân Hồi Bút cùng Sổ Sinh Tử phi độn tới, bắt đầu hấp thu những công đức Địa Phủ này, trong nháy mắt đem hai kiện linh bảo đề thăng lên trình độ Công Đức Linh Bảo, uy lực càng thêm khủng bố.

Về phần một điểm công đức còn lại, Hậu Thổ tố thủ vung lên, sái lạc tại các nơi trong Địa Phủ, khiến cho một số phương hướng của Địa Phủ càng thêm hoàn thiện.

Làm xong hết thảy, nàng mới vẫy tay thu hồi Xuân Thu Luân Hồi Bút cùng Sổ Sinh Tử. "Địa Phủ tân lập, âm hồn trong Hồng Hoang rất nhiều, cần đề tảo vận chuyển mới được.

Bất quá trong đó có một số chức vị, đảo cũng không gấp..." Thanh Minh nhìn Hậu Thổ, chậm rãi mở miệng nói. "Đạo Quân nói không sai, chuyện vận chuyển tự nhiên cần đề tiền..." Hậu Thổ nghe vậy gật

đầu.

Đề tiền vận chuyển Địa Phủ là nhất định phải bắt đầu.

Về phần những chức vị trong đó như Thập Điện Diêm La và Phong Đô Đại Đế, những cái này phản đảo không cần gấp gáp như vậy. "Ông!" Đúng lúc này, trong hư không truyền đến mấy đạo thanh âm ong ong.

Sau đó liền thấy thần quang giá lâm, thánh uy hạo hãn, năm đạo thân ảnh đứng ở trong hư không, chính là Ngũ Thánh.

Trừ cái đó ra, huynh muội Nữ Oa Phục Hy lúc này cũng ở đây, muốn đánh giá chỗ huyền diệu của Chúng Sinh Luân Hồi.

Tây Phương Nhị Thánh thì định xem xét xem có chỗ tốt nào có thể kiếm chác hay không, nhưng hiện tại xem ra, tự hồ không có khả năng.

Thanh Minh nhìn thoáng qua Địa Phủ, trong lòng hiểu rõ.

Trong tay quang hoa lưu chuyển, hắn vẫy tay về phía hư không.

Liền thấy trong Thời Không Trường Hà, bốn đạo thân ảnh phù hiện ra.

Nữ Oa nhìn lại, khuôn mặt tươi cười ngẩn ra.

Bốn đạo thân ảnh kia có hai đạo tức vi quen thuộc, bởi vì hai đạo thân ảnh kia chính là Ngưu và Mã trong lục súc mà nàng thân thủ sáng tạo.

Nhân thân ngưu thủ (đầu trâu) cùng nhân thân mã thủ (mặt ngựa) lúc này hướng về phía Thanh Minh cùng Nữ Oa hành lễ, sau đó liền xoay người tiến vào trong Địa Phủ.

Về phần hai vị còn lại, Nữ Oa tuy rằng không rõ ràng, nhưng lúc này nhìn thấu hết thảy, tri hiểu đơn thuần là vì vận chuyển Địa Phủ

Vô Thường, làm Địa Phủ Câu Hồn sứ giả, câu nã dẫn đạo hồn phách vong giả Hồng Hoang.

Hậu Thổ thấy thế, mỉm cười nói: "Vẫn là Đạo Quân lo lắng chu toàn.

Mấy vị này, đúng là hảo thủ bang trợ vận chuyển Địa Phủ!" Hậu Thổ làm Luân Hồi Chi Chủ, tự nhiên có thể nhìn ra bốn vị này đối với việc vận chuyển Địa Phủ tác dụng không nhỏ.

Như vậy, công tác vận chuyển Địa Phủ liền có thể hoàn thành trước thời hạn.

Trong lòng hiểu rõ, nàng một điểm Huyết Hải.

Liền thấy huyết thủy phiên cổn, từ trong đó ngưng tụ ra một lão ẩu (bà lão), một tay cầm cái muôi lớn, một tay cầm bát vàng, trên người khí tức Luân Hồi nồng đậm. "Ngày sau, ngươi liền làm Mạnh Bà, thường trú cầu Nại Hà!" Hậu Thổ nhìn nàng, nhàn nhạt mở miệng nói.

Mạnh Bà cũng là tồn tại đặc thù trong Địa Phủ.

Ngày sau thường trú bên cầu Nại Hà, cung cấp canh Mạnh Bà cho linh thể âm hồn trước khi đi đầu thai chuyển thế luân hồi, dùng để tiêu trừ ký ức, sau đó mới có thể để bọn họ đi vãng sinh luân hồi. "Lão ẩu cẩn tuân ý chỉ của Nương nương!" Mạnh Bà hướng về phía Hậu Thổ hành lễ xong, liền xoay người tiến vào trong Địa Phủ.

Làm xong hết thảy, Địa Phủ vận chuyển liền đã có hình thức ban đầu, có thể sơ bộ vận chuyển.

Về phần các chức vị khác trong Địa Phủ, ngày sau sẽ từ từ hoàn thiện bổ toàn, cũng không cần quá gấp gáp.

Sau khi Địa Phủ bắt đầu vận chuyển, những âm hồn, linh thể, linh hồn... trong Huyết Hải lúc này đều hướng về Địa Phủ hội tụ, bắt đầu

chuyện luân hồi, trở thành đợt sinh linh luân hồi đầu tiên.

Trên Chúng Sinh Luân Hồi.

Hậu Thổ nhìn thoáng qua Địa Phủ sau khi vận chuyển, hài lòng gật đầu.

Sau đó lại nhìn mọi người cùng Thanh Minh một cái, tố thủ vẫy một cái, một đạo quang luân sau đầu nở rộ.

Liền thấy một đạo kim quang độn xuất, hóa thành một đạo thiến ảnh, bộ dáng giống hệt Hậu Thổ, nhưng khí tức trên thân lại khác biệt.

Trảm Thi?!

Ngoại trừ Thanh Minh, Ngũ Thánh cùng Nữ Oa, Phục Hy giai thần sắc chấn kinh.

Hậu Thổ cư nhiên có thể trảm xuất Thiện Thi?

Nhìn đạo nữ tử thân mặc cung trang màu trắng, hoảng nhược trích tiên kia, bọn họ đều có một loại cảm giác không quá hiện thực.

Nhưng sự thật ngay tại đây, cũng không thể không tin tưởng việc này là thật. "Thủ đoạn của muội muội quả nhiên bất phàm..." Nữ Oa thoáng bình phục tâm tình, nhìn Hậu Thổ mỉm cười nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ mỉm cười đáp: "Tỷ tỷ quá khen!" Dứt lời, Hậu Thổ nhìn Thiện Thi, mở miệng nói: "Bình Tâm, ngày sau ngươi tọa trấn Địa Phủ Phong Đô, chưởng khống hết thảy sự nghi của Địa Phủ!" Thiện Thi được mệnh danh là Bình Tâm, tọa trấn đại điện Phong Đô, chưởng khống Địa Phủ.

Lấy thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trảm ra Thiện Thi, tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn cũng không nhất định là đối thủ.

Muốn tại Địa Phủ gây chuyện, trừ phi là Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên hoặc Thánh Nhân, bằng không không có khả năng thắng được Bình Tâm trong Địa Phủ. "Yên tâm, Địa Phủ ta đương thủ hộ tốt!" Bình Tâm yên nhiên cười một tiếng, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, độn nhập vào trong Địa Phủ.

Hậu Thổ nhìn Bình Tâm tiến vào Địa Phủ tọa trấn đại điện Phong Đô, khẽ gật đầu.

Như thế, Địa Phủ vận chuyển liền không có vấn đề gì quá lớn, hoàn thiện phía sau liền đợi từ từ làm.

Ngũ Thánh thần sắc có chút chấn kinh.

Hậu Thổ lập hạ nơi đại công đức như thế, chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh tịnh không kinh ngạc, nhưng có thể trảm thi xác thực làm cho bọn họ chấn kinh.

Dù sao Hậu Thổ chính là Tổ Vu.

Xem ra sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên, Hậu Thổ cũng sinh ra biến hóa cực lớn, có thể mượn nhờ việc này trảm đi Thiện Thi. "Đạo hữu không hổ là Luân Hồi Chi Chủ, thủ đoạn phi phàm!" Phục Hy thần sắc trên mặt khôi phục bình tĩnh, nhìn Hậu Thổ mỉm cười nói. "Phục Hy đạo huynh quá khen!" Hậu Thổ hàm cười nói.

Nữ Oa, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh lúc này cũng bình phục thần sắc chấn kinh, cũng tiếp nhận sự biến hóa to lớn này của Hậu Thổ.

Chuyện Luân Hồi toàn bộ hoàn tất, trên Huyết Hải, Minh Hà mới hồi thần.

Hắn từ trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên đứng dậy, đối với Lục Thánh, Phục Hy cùng Thanh Minh hành lễ xong, mới nhìn về phía Hậu Thổ, chắp tay nói: "Nương nương, Minh Hà có một sự tình muốn nhờ, không biết có thể hay không?" Minh Hà đảo cũng không nghĩ tới Hậu

Thổ thật sự lập được nơi có thể thừa tải chúng sinh luân hồi.

Đây chính là việc đại công đức động trời, giải quyết vấn đề nghiệp lực của Huyết Hải, càng mượn nhờ việc này chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Minh Hà nhìn Chúng Sinh Luân Hồi chi địa, nói trong lòng không có ý nghĩ là không thể nào.

Bất quá muốn thực hiện phải trưng cầu Hậu Thổ đồng ý mới được, hy vọng có thể như nguyện.

Như vậy liền có thể đạt được không ít công đức. "Đạo hữu cứ nói!" Hậu Thổ nghe vậy, nhìn hắn nhàn nhạt mở miệng. "Minh Hà cùng Nương nương xin chức vị trấn thủ Địa Ngục Đạo.

Nơi này nếu có thể để A Tu La tộc trấn thủ, đương là thích hợp nhất..." Minh Hà đối với Hậu Thổ chắp tay nói.

Đây là nơi tốt để hoạch lấy công đức, lại là dài hạn, cũng sẽ không can thiệp khí vận Chúng Sinh Luân Hồi.

Cơ hội như vậy, Minh Hà định thử một chút xem có thể tranh thủ được hay không.

Hậu Thổ nghe vậy, trầm ngâm không nói.

Lời này của Minh Hà đảo điểm tỉnh nàng.

Nếu A Tu La tộc trấn thủ Địa Ngục Đạo, như vậy cũng gián tiếp tăng lên thực lực Chúng Sinh Luân Hồi, cũng có thể đem A Tu La tộc và Minh Hà trói tại trong Địa Ngục Đạo, cũng có thể tăng lên khí vận Chúng Sinh Luân Hồi.

Trừ cái đó ra, còn có một điểm quan trọng nhất, chính là có thể chấm dứt nhân quả giữa việc lập Luân Hồi và Huyết Hải.

Hứa hẹn chỗ tốt cho Minh Hà và A Tu La tộc, liền thanh toán xong

nhân quả giữa song phương.

Đã để Luân Hồi tăng lên thực lực và khí vận, lại chấm dứt nhân quả, bên phía Minh Hà lại được chuyện công đức dài lâu, việc này xác thực là nhất cử lưỡng tiện, Hậu Thổ không có lý do cự tuyệt.

Minh Hà nhìn dáng vẻ trầm ngâm không nói của Hậu Thổ, trong lòng có chút lo lắng.

Nếu việc này không thành, vậy xác thực mất đi cơ hội cực tốt.

Tây Phương Nhị Thánh nhìn thoáng qua Minh Hà, lại nhìn thoáng qua Hậu Thổ, trong lòng suy tính, có phải bọn họ cũng có thể mở miệng như vậy hay không.

Mấy tức sau, Hậu Thổ ngẩng đầu nhìn Minh Hà, nhàn nhạt mở miệng nói: "Lời đạo hữu nói không phải không có lý.

Như vậy ngày sau chuyện trấn thủ Địa Ngục Đạo liền giao cho A Tu La tộc..." "Tạ Nương nương!" Minh Hà nghe vậy, tức thì vui vẻ, bái nói.

Tây Phương Nhị Thánh nhìn Minh Hà, không biết nên nói cái gì.

Minh Hà tổng có thể "nhặt" được không ít chỗ tốt.

Chương 159

Nữ Oa sáng tạo một tộc, Minh Hà thấy thế liền học theo sáng tạo ra một tộc A Tu La, tăng lên không ít thực lực.

Chư Thánh lập giáo, hắn lại học theo lập giáo, lập nên A Tu La Giáo.

Lấy tộc và giáo công đức khí vận gia thân, thực lực càng phát ra khủng bố.

Như hôm nay, lại thêm cơ hội trấn thủ Luân Hồi Địa Ngục Đạo, thực lực lại sẽ tăng lên không ít.

Tuy rằng chưa chứng đạo, nhưng trong Chuẩn Thánh viên mãn, Hồng Hoang có mấy người là đối thủ của Minh Hà?

Tại trong Huyết Hải, hắn càng thêm cường hãn.

Nếu không chưng khô Huyết Hải, tiện là Chư Thánh cũng không có biện pháp bắt hắn.

Cho nên Minh Hà dù cho về sau không chứng đạo, cũng sẽ nhiều thêm một tầng bảo chướng.

Địa Ngục Đạo trấn thủ, đó là một vòng quan trọng của Chúng Sinh Luân Hồi của Hậu Thổ.

Muốn xuất thủ đối với một vòng này, phải hỏi ý kiến nàng.

Vô hình trung có thêm một tầng bảo chướng, Minh Hà cũng tính toán rõ ràng.

Hướng về phía Hậu Thổ hành lễ, lại đối với Thanh Minh, Phục Hy và Lục Thánh hành lễ xong, hắn liền nhập vào trong Huyết Hải, bắt đầu chuẩn bị sự tình nhập trú Địa Ngục Đạo.

Tây Phương Nhị Thánh liếc mắt nhìn nhau, vừa muốn mở miệng, nhưng nhìn thấy ánh mắt của Hậu Thổ, liền không còn mở miệng.

Cơ hội như vậy có thể hứa cho Minh Hà là do có nhân quả ở bên trong.

Tây Phương Giáo muốn nhúng tay, Hậu Thổ tự nhiên sẽ không đáp ứng.

Trong lòng hiểu rõ, Nhị Thánh không còn mở miệng, hướng về phía Hậu Thổ chắp tay, lập tức rời khỏi nơi này.

Tam Thanh nhìn Tây Phương Nhị Thánh rời đi, liền cũng phi thân rời đi.

Phục Hy lần này tu hành đã thành, cũng không có lưu lại, trực tiếp cáo từ đi về Phượng Tê Sơn.

Về phần Nữ Oa và Hậu Thổ, thì dưới sự dẫn dắt của Thanh Minh, đi về phía Hỗn Nguyên Cung.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện. "Muội muội lần này đã cùng Phu quân định ra, trong Tam Hôn đảo có thể lập Địa Hôn.

Giới thời, muội muội cũng có công đức có thể đạt được..." Nữ Oa nhìn Hậu Thổ, mỉm cười nói.

Đã an bài như thế, chuyện Tam Hôn Nữ Oa cũng không có lãng phí.

Dù sao có công đức có thể lấy, làm gì mà không cần. "Hậu Thổ muội tử thấy thế nào?" Thanh Minh nhìn nàng, mỉm cười hỏi. "Tiện y theo lời tỷ tỷ!" Hậu Thổ yên nhiên cười một tiếng.

Kiến thức qua Thiên Hôn, nàng tri hiểu công đức Tam Hôn cũng không nhỏ, đối với tồn tại chứng đạo bằng công đức như nàng xác thực có tác dụng không nhỏ, làm sao lại cự tuyệt. "Như thế, vậy liền

định ra, vạn năm sau cử hành nghi lễ Địa Hôn!" Thanh Minh nói.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ khẽ gật đầu, việc này cứ thế định ra.

Hậu Thổ lưu lại nơi này một đoạn thời gian, liền động thân tiến về Vu Tộc.

Đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh chắp tay đứng thẳng, nhìn qua Hồng Hoang đại địa, thần sắc túc nhiên, lãng thanh mở miệng nói: "Ngô nãi Thanh Minh Đạo Quân, vạn năm sau sẽ cùng Luân Hồi Chi Chủ Hậu Thổ kết vi đạo lữ, lập hạ Địa Hôn, để toàn vẹn Thiên - Địa - Nhân tam hôn chi khuyết!" Thanh âm cuồn cuộn truyền đạt đến tai mỗi một vị sinh linh, ai nấy đều lộ ra thần sắc chấn kinh.

Đạo Quân cư nhiên muốn cùng Luân Hồi Chi Chủ lập Địa Hôn?

Luân Hồi sơ lập, cư nhiên nhanh như vậy?

Nhưng Luân Hồi Chi Chủ Hậu Thổ đều là do Đạo Quân cứu, nếu không phải Đạo Quân, sợ là Hậu Thổ nương nương đều phải vẫn lạc.

Lại thêm quan hệ giữa bọn họ vốn chỉ thiếu bước cuối cùng mà thôi.

Hiện tại muốn lập Địa Hôn, đảo cũng bình thường.

Chấn kinh qua đi, mọi người liền cũng không cảm thấy có gì nữa.

Thanh Minh nói xong, tay vung lên, ba ngàn đạo Pháp Tắc Phù Lục triện khắc thiệp mời phi độn ra.

Lần này, y cựu là ba ngàn đại đạo.

Chỉ bất quá trong đó có một ít biến hóa.

Như Phục Hy, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, trước đây lúc Thiên Hôn còn chưa chứng đạo, hiện tại đều đã thành Thánh.

Bất quá Thanh Minh và Hậu Thổ lập Địa Hôn, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh không dám không tới.

Đó chính là Đạo Quân, lại không nói đến sự tồn tại của hắn, mặt mũi ai dám không cho.

Đặc biệt là Thái Thượng và Thông Thiên, kỳ thật không nói cũng phải tới.

Thanh Minh nhìn an bài đã định, khẽ gật đầu, xoay người tiến vào trong Hỗn Nguyên Cung.

Tại bên ngoài Bàn Cổ Điện, Hậu Thổ trên mặt lộ ra một nụ cười mỉm, trực tiếp đi vào trong điện.

Lão sư cùng Hậu Thổ nương nương lập Địa Hôn, Lôi Thần cùng các đệ tử tự nhiên vui vẻ.

Nhiệm vụ bố trí y cựu giao cho bọn hắn, quy cách không thể kém hơn Nữ Oa, cũng lấy màu đỏ thắm làm chủ đạo.

Về phần lần này, Long Phượng cùng Kỳ Lân tam tộc y cựu sẽ đảm đương vai trò kéo xe (lạp liễn).

Loại sự tình xoát chỗ tốt, xoát tồn tại cảm này, nhị bả thủ của tam tộc đều quá quen thuộc.

Được xoát hảo cảm trước mặt ba vị đỉnh tiêm tồn tại, chuyện như vậy bọn hắn vui vẻ xuất thủ.

Thanh Minh tự nhiên sẽ không nói nhiều, việc này y cựu giao cho bọn hắn.

Như thế, liền chờ hôn kỳ đến là được.

Trong Bàn Cổ Điện. "Lần này chúc hạ muội muội chứng đạo Hỗn Nguyên, cũng cùng Đạo Quân hỉ kết liên lý..." Đế Giang dẫn đầu, mười một vị Tổ Vu phân phân hướng về phía Hậu Thổ chắp tay nói.

"Đa tạ chư vị ca ca tỷ tỷ..." Hậu Thổ mỉm cười nói.

Đế Giang gật đầu.

Sau khi mọi người an tọa, Đế Giang nhìn Hậu Thổ, mở miệng nói: "Tiểu muội lần này xác thực hung hiểm, nếu không phải Đạo Quân, sợ là muội muội cũng phải vẫn lạc tại trong Luân Hồi..." Tình huống Hậu Thổ lập Luân Hồi hắn tự nhiên rõ ràng, nhưng lúc đó hắn cũng vô pháp làm gì, tầng thứ kia căn bản không phải bọn hắn có thể giải quyết, về sau Thanh Minh xuất hiện, bọn hắn cũng chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào trên người Thanh Minh.

Cuối cùng, Thanh Minh không làm bọn hắn thất vọng, đem Hậu Thổ giải cứu trở về, lại đáp ứng hôn sự của hai người.

Tiếp theo chính là chuyện Địa Hôn.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, tình huống xác thực là như thế. "Tiểu muội, như hôm nay đã chứng đạo, vậy chuyện Lượng Kiếp của phương này?" Huyền Minh dục ngôn hựu chỉ. "Chư vị ca ca tỷ tỷ, thiên địa đại thế, tiện là tiểu muội ta cũng khó mà cải biến.

Bất quá thuận theo an bài vốn có, hết thảy đều sẽ giải quyết dễ dàng.

Về phần Yêu Tộc, không cần lo lắng, lật không nổi phong lãng..." Hậu Thổ mỉm cười nói.

Nàng hiện tại không có cách nào xuất thủ, bằng không mà nói sẽ khiên nhất phát động toàn thân.

Giới thời đánh vỡ cân bằng, Lượng Kiếp đơn kháo Vu Tộc không chống nổi, ngược lại sẽ hỏng kế hoạch nguyên bản.

Vì Vu Tộc ngày sau, nàng hiện tại không có cách nào xuất thủ, nhưng trong Lượng Kiếp liền khó nói.

Cho nên, trong thời gian Lượng Kiếp tiếp theo, kế hoạch Vu Tộc không thay đổi, y cựu là cái kia.

Đế Giang gật đầu, minh bạch ý tứ của nàng, hồi đáp: "Đã như vậy, vậy liền án theo nguyên kế hoạch.

Bất quá vị trí nhân vật chính thiên địa gì đó, đối với Vu Tộc ta cũng không quan trọng, chỉ cần bảo tồn thực lực mấu chốt, sẽ có cơ hội khôi phục..." Chúng Tổ Vu gật đầu, bọn hắn đều hiểu.

Đã như vậy, vậy liền an bài như thế.

Sau khi mười một Tổ Vu thương nghị lễ vật Địa Hôn tiếp theo, liền tạm thời tán đi, giới thời cùng nhau tiến về Hỗn Nguyên Cung.

Ba ngàn vị thần ma được Đạo Quân mời đều là những tồn tại đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, có Phục Hy đạo nhân, Tam Thanh cùng Tây Phương Nhị Thánh.

Có thể nói, nhóm đỉnh tiêm kia đều sẽ tới, tiện là Ngũ Thánh cũng phải nể mặt Đạo Quân.

Về phần những người không được mời, lần này cũng sẽ tới.

Cho dù y cựu ở ngoài dãy núi Vô Cực, đó cũng là cơ duyên tạo hóa.

Phải biết lần trước Đạo Quân Thiên Hôn, bọn họ cũng kiến thức được Đạo Quân, Nữ Oa nương nương cùng Đạo Tổ về sau.

Ba vị đỉnh tiêm tồn tại này đã là cơ duyên tạo hóa rồi.

Lần này còn có Ngũ Thánh và Phục Hy đạo nhân.

Cơ duyên tạo hóa bực này không chỉ đề thăng gấp mấy lần.

Nếu có thể đích thân nhìn thấy mấy vị kia một chút, đối với bọn hắn cũng là cơ duyên cực lớn.

Cho nên, sự tình như vậy có thể không đến sao?

Không được Đạo Quân mời, đến chúc hạ Đạo Quân, cái này cũng là có thể.

Chương 160

Những đại năng thần ma nhận được thiệp mời của Thanh Minh Đạo Quân lúc này cũng bắt đầu chuẩn bị hạ lễ.

Tồn tại như Tam Thanh còn đỡ, Tây Phương Nhị Thánh lần này lại phải ra quyết định thập phần khó chịu là tặng linh bảo, đây là hạ lễ lớn nhất rồi.

Lần trước Đạo Quân Thiên Hôn bọn hắn liền tặng linh bảo.

Ngoài ra bọn Đế Tuấn chỉ có thể tặng thiên tài địa bảo là cực hạn.

Lần này Đạo Quân Địa Hôn cũng không thể kém hơn lần trước.

Phải biết đó chính là Hậu Thổ nương nương, vị Hậu Thổ nương nương vì chúng sinh mưu cầu một đường sinh cơ, có thể "tiểu khí lận sắc" sao?

Vậy hiển nhiên là không được.

Giống như lần trước, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cứ như thế quyết định.

Những thần ma, đại năng còn lại cũng phân phân quyết định xong hạ lễ, sau đó chuẩn bị động thân.

Dù sao cự ly khá xa, hoành khóa đại lục, thời gian vạn năm đối với vô số tồn tại xác thực không nhanh, hiện tại động thân là vừa vặn.

Một số tồn tại Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lúc này đều đã động thân.

Chỉ có mấy vị Thánh Nhân, tồn tại như Phục Hy mới không nóng nảy, dù sao bọn họ có thể hoành khóa Thời Không Trường Hà, thuấn tức để đạt.

Những tồn tại khác không thể so sánh với bọn họ, tự nhiên phải sớm ngày động thân.

Thời gian vạn năm đối với tu sĩ đại năng phải hoành khóa đại lục mà nói cũng không khoan dụ như vậy, đi sớm một chút vẫn hơn.

Cho nên không ít tu sĩ, đại năng lúc này đều động thân tiến về.

Thời gian vạn năm, chuyển thuấn tức thệ.

Như hôm nay, hôn kỳ Thiên Hôn của Đạo Quân và Nữ Oa nương nương đã tới.

Những người được mời hay không được mời lúc này đều đã tới, muốn đánh cược một lần thịnh sự.

Trên Vô Lượng Sơn sớm đã bố trí hoàn tất, toàn bộ Hỗn Nguyên Cung đều lấy màu đỏ thắm làm chủ đạo, hiển đắc hỉ khánh.

Trong Hỗn Nguyên Cung giăng đèn kết hoa, chiêng trống vang trời, tràng diện thập phần hùng vĩ.

Lần này bố trí đảo cũng tốn không ít công phu.

Sinh linh dãy núi Vô Cực toàn bộ tới, ngoài dãy núi Vô Cực hội tụ vô số sinh linh và tu sĩ, tràng diện thập phần hoành đại hùng vĩ.

Lôi Thần làm đệ tử tự nhiên đích thân tiếp đãi quý khách, lúc này toàn do hắn an bài.

Đợi khi tân khách trong Hỗn Nguyên Cung nghênh tiếp đã hòm hòm, Thanh Minh liền đã từ trong Vu Tộc nghênh thân trở về.

Đội ngũ nghênh thân miên diên mấy ngàn dặm.

Đế liễn và Phượng liễn mà Thanh Minh cùng Hậu Thổ ngồi y cựu là do Thanh Minh tự thân luyện chế, đều là cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, cực kỳ đại thủ bút.

Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân nhất tộc tam tộc tề xuất, lại có Lôi Long khiên dẫn.

Tràng diện khôi hoằng như thế, bọn người Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh dù cho là lần thứ hai nhìn thấy, y cựu cảm thấy pha vi hùng vĩ.

Hai chiếc bảo xe tới đỉnh Vô Lượng Sơn, Thanh Minh liền dắt Hậu Thổ bước ra.

Tộc nhân tam tộc phân phân hóa thành đạo thể, những người kéo xe đều lui ra, lúc này liền có thể bắt đầu. "Cung chúc Đạo Quân, Hậu Thổ nương nương hỉ kết liên lý!" Lúc này, tất cả đại thần thông giả, sinh linh, thần ma tồn tại... phân phân hành lễ nói. "Không cần đa lễ!" Thanh Minh vung tay lên, nâng bọn họ dậy.

Thanh Minh và Hậu Thổ đối mắt nhìn nhau, sau đó chậm rãi hạ xuống đỉnh Vô Lượng Sơn, mặt hướng cửu thiên thập địa.

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn, Nữ Oa đang đợi thời cơ khẽ gật đầu, lập tức lấy ra Hồng Tú Cầu, ném về phía hư không.

Hồng Tú Cầu kia nghênh phong trướng đại, sau đó liền thấy một sợi tơ hồng quấn quanh đôi tay của Thanh Minh và Hậu Thổ, trói lại cùng một chỗ.

Sau khi hồng tuyến trói xong, liền nghe trong miệng Nữ Oa kiều hát một tiếng: "Tư dĩ Thiên Đạo chi hạ, lập hữu Thiên - Địa - Nhân tam hôn.

Nay có Thanh Minh cùng Hậu Thổ kết thành liên lý, hoàn thiện tam cương.

Địa Hôn, lập!" Nữ Oa vừa dứt lời, liền thấy từ trên chín tầng trời hạ xuống một đạo công đức kim quang không nhỏ, chính là công đức kim quang lập hạ Địa Hôn lần này.

Tuy rằng không sánh bằng công đức Hậu Thổ lập Địa Phủ, nhưng cũng không kém quá nhiều.

Công đức lần này chia làm ba, một phần rơi vào Hồng Tú Cầu, một phần rơi vào Hậu Thổ.

Về phần phần trong tay Thanh Minh cũng bị hắn đánh vào trong thân thể Hậu Thổ.

Hậu Thổ nhìn hắn, tiếu ý trên mặt càng đậm. "Oanh long long!!!" Lúc này, trên chín tầng trời vang lên từng trận oanh minh chi âm, vô số Thiên Đạo vĩ lực ngưng kết, lập tức hiển hóa ra một đạo thân ảnh, chính là Hồng Quân đạo nhân. "Chúc hạ đạo hữu cùng Hậu Thổ đạo hữu hỉ kết liên lý, hoàn thiện tam hôn..." Hồng Quân đạo nhân lăng không mà đứng, đối với Thanh Minh và Hậu Thổ chắp tay nói. "Đa tạ đạo hữu!" Thanh Minh mỉm cười nói. "Bái kiến Đạo Tổ (Lão sư)!" Bao quát Nữ Oa và Hậu Thổ ở bên trong, mọi người lúc này phân phân hành lễ.

Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu, đảo không có ở đây lưu lại lâu.

Sau khi chúc hạ Thanh Minh một phen liền lại đi hợp đạo.

Đã thân hợp Thiên Đạo, hắn không thể khinh xuất, nếu không phải thân phận Thanh Minh đặc thù thì cũng không có khả năng xuất hiện.

Chúc hạ xong tự nhiên rời đi.

Bất quá sự xuất hiện của hắn đã đẩy bầu không khí lần này lên tới cao trào.

Đạo Tổ đều đến chúc hạ, thịnh sự lần này xác thực đủ lớn.

Vô số sinh linh tề tụ bên ngoài dãy núi Vô Cực đều được tận mắt nhìn thấy thân ảnh Đạo Tổ, cũng là cơ duyên tạo hóa.

Địa Hôn đã nhiên lập hạ, yến tiệc cũng chính thức bắt đầu.

Trong Hỗn Nguyên Cung một mảnh hỉ khí dương dương.

Trên tiệc cưới tân khách mãn tọa.

Trên bàn, đầy rẫy sơn hào hải vị, tiên quả linh căn, quỳnh tương ngọc dịch...

Ngay cả bộ đồ ăn dùng trong yến tiệc, hoặc là dùng ngọc thạch quý hiếm điêu khắc mà thành, hoặc là dùng kim ngân ngà voi dược liệu luyện chế thành khí mãnh, đều quang hoa lưu chuyển, linh khí lượn lờ, đều là bảo bối khó gặp.

Trên yến tiệc, khách nhân nâng cốc cạn ly, náo nhiệt vô cùng.

Hôn yến túc túc kéo dài mấy tháng mới kết thúc.

Trong thời gian hôn yến, chúng tân khách nâng cốc cạn ly, người nào người nấy đều tươi cười rạng rỡ, một bức tranh hỉ khánh.

Sau khi hôn yến kết thúc, đại bộ phận tán tu đại thần thông giả đều quay trở về động phủ tiếp tục tu hành.

Những sinh linh và tu sĩ tề tụ tại dãy núi Vô Cực lúc này cũng dần dần tán đi.

Kiến thức một phen hôn sự thịnh đại, mục đổ Đạo Quân và Hậu Thổ nương nương, Nữ Oa nương nương cùng Phục Hy đạo nhân, Ngũ Thánh, đây đã là cơ duyên, cũng là thời điểm trở về.

Tiếp theo chính là đem cơ duyên tạo hóa chuyển hóa thành tu hành và đạo hạnh.

Hy vọng kết quả tiếp theo cũng có thể khiến bọn họ hài lòng.

Lần này Địa Hôn thuận lợi lạc mạc, chúng tân khách rời đi.

Thanh Minh và Hậu Thổ liền lần nữa diễn hóa chuyện âm dương, sau đó cũng cùng Nữ Oa nhất đồng, cùng nhau diễn Âm Dương đại đạo.

Không chỉ dãy núi Vô Cực, phương viên triệu triệu ức dặm không ngừng vang lên từng trận thanh âm huyền diệu, không ít sinh linh được chỗ tốt.

Việc này thường xuyên phát sinh, bọn họ biết là đến từ Hỗn Nguyên Cung, lần này liền càng thêm cảm tạ thủ đoạn tương trợ của Đạo Quân.

Tin tưởng phía sau sẽ tiến triển nhanh hơn.

Thời gian nhoáng một cái liền mấy nguyên hội trôi qua.

Trong mấy nguyên hội này, Thanh Minh cùng Nữ Oa và Hậu Thổ cùng nhau cộng diễn Âm Dương, cũng thả lỏng tâm thần, thuận tiện dung nạp thiên địa, trùng kích cảnh giới cao hơn.

Nhưng tiếc nuối là không thành công.

Hắn hiện tại tuy rằng đi rất vững chắc trên cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng muốn vấn đỉnh Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, vẫn còn kém một chút.

Có lẽ cần một đoạn thời gian, hoặc là thiếu khế cơ.

Đã biết chênh lệch, Thanh Minh phản đảo không vội, cứ đi từng bước một.

Những năm này, dưới sự hiệp trợ của hắn, Hậu Thổ và Nữ Oa hai nữ đều có sở tiến triển.

Hậu Thổ cự ly trung kỳ không xa, Nữ Oa cũng một chân bước vào hậu kỳ.

Âm Dương chi đạo đồng tu tự nhiên không bình thường, có thể mượn nhờ việc này đạt được chỗ tốt cũng là bình thường, dù sao tu vi Thanh Minh cao hơn các nàng không ít.

Có thể tại một số thời điểm đề thăng một ít cũng là bình thường.

Bất quá những sự tình này cũng không có khả năng mỗi lần đều đề thăng, mấu chốt nằm ở bản thân tham ngộ và tu hành.

Bất quá với tư chất của các nàng thì không có vấn đề gì.

Thanh Minh hiệp trợ một phen, tiếp theo phải xem chính các nàng.

Chương 161

Thanh Minh tin tưởng các nàng có thể tấn thăng trong hơn mười nguyên hội phía sau.

Về phần hắn, liền từng bước tích lũy, trùng kích.

Mấy cái nguyên hội, trong Hồng Hoang có nhiều tu sĩ, đại năng tấn thăng tu vi.

Vu Yêu nhị tộc, Nhân tộc cũng đều đang tiến triển.

Viễn Cổ Tam Tộc cũng mượn nhờ việc này giảm thiểu nhân quả nghiệp lực.

Ngũ Thánh không chỉ môn hạ đệ tử đề thăng, khí vận đề thăng, mà bản thân đạo hạnh cũng có sở tinh thâm.

Hồng Hoang đại lục lúc này đã đang hướng về địa bộ cao hơn mà tiến tới.

Những kiếp khí cùng sát cơ, sát khí tư sinh kia lúc này cũng đang tăng nhiều, sợ là sẽ không quá lâu liền bạo phát.

Giới thời chính là lúc Lượng Kiếp sớm đến.

Hiện tại mới hơn hai vạn nguyên hội, đảo cũng không nhanh.

Bất quá cự ly chân chính bạo phát còn có thời gian rất dài, giới thời đảo cũng tầm ba bốn vạn nguyên hội là không sai biệt lắm.

Tuy rằng sớm hơn nhưng cũng có thể chấp nhận.

Một số tu sĩ và đại năng trong lòng có sở cảm ứng, lần này liền càng thêm nỗ lực tu hành tham ngộ.

Đặc biệt lần này sau khi kiến thức Đạo Quân, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, Phục Hy đạo nhân, Tam Thanh và

Tây Phương Nhị Thánh, trong lòng có sở cảm ngộ.

Lần này chính là thời cơ cuối cùng, cũng có sở tiến triển.

Nhưng ẩn ẩn chi gian cảm thấy không đủ, bọn họ y cựu đang trong bế quan tu hành.

Hồng Hoang hiện tại, chỉnh thể thực lực đang hướng về thiên địa cao hơn tiến triển.

Cứ như vậy, lại mười nguyên hội trôi qua.

Trong Hồng Hoang, không ít tu sĩ và đại năng đã xuất quan, Hồng Hoang lần nữa "náo nhiệt".

Các phương thế lực, chủng tộc diệc có sở đề thăng, vô số tu sĩ và đại năng cũng có tiến triển không nhỏ, phát triển tốt hơn.

Lúc này, trên ba mươi ba tầng trời.

Thiên Đình, trong điện Lăng Tiêu.

Thái Nhất ngồi trên đế vị.

Bạch Trạch, Anh Chiêu, Kế Mông ba vị Yêu Thần đứng dưới điện.

Về phần các cao tầng khác đều không có ở đây.

Lần này Thái Nhất triệu tập bọn họ đến thương nghị cũng là chuyện của Vu Tộc.

Việc này không cần nhiều người, có ba vị hạch tâm tồn tại là được rồi.

Thái Nhất cũng không triệu tập quá nhiều, chỉ có ba vị Yêu Thần.

Đôi mắt nhướng lên, ánh mắt rơi vào trên thân ba vị Yêu Thần phía dưới, trong mắt tinh mang lóe lên, không có mở miệng.

Thiên Đình, trên điện Lăng Tiêu. "Bạch Trạch, tình huống Thiên

Đình hiện nay như thế nào?" Trầm tịch hồi lâu, Thái Nhất chuyển ánh mắt lên người Bạch Trạch, chậm rãi mở miệng hỏi. "Hồi Đông Hoàng, sau khi nhân quả nghiệp lực tiêu trừ, Yêu Tộc các phương diện đều có sở đề thăng.

Hiện tại khí vận công đức, đại thế cùng phương diện tín ngưỡng chi lực đều đại đại đề thăng không ít, nghiệp dĩ đã hối tụ về nơi Thiên Đế, hiệp trợ Thiên Đế trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh..." Bạch Trạch nghe vậy, lập tức chắp tay nói.

Từ lần trước Đạo Quân và Hậu Thổ lập Địa Hôn, hắn đảo cũng cùng Đông Hoàng đi đến đó, thấy được thực lực Thập Nhất Tổ Vu càng cường hãn.

Hiện tại sở hữu hy vọng của Yêu Tộc thật sự đặt tại trên người Đế Tuấn.

Nếu không thể thành công chứng đạo, như vậy khi Lượng Kiếp giáng lâm, Yêu Tộc sợ là thật sự dữ nhiều lành ít. "Như thế liền tốt.

Đại ca hiện tại là hy vọng của toàn bộ Yêu Tộc.

Chỉ có chứng đạo, Yêu Tộc ta mới có tương lai, mới có thể đoạt được sinh cơ trong Lượng Kiếp.

Bằng không mà nói, con đường tương lai của Yêu Tộc sợ là khó..." Thái Nhất thần sắc túc nhiên, khẽ gật đầu nói.

Bạch Trạch làm như thế rất tốt, không cần đi lo lắng.

Mấy vị Yêu Thần nghe vậy gật đầu, tình huống Yêu Tộc hiện tại xác thực như thế.

Nếu trên phương diện đỉnh tiêm chiến lực Yêu Tộc không cách nào bù đắp, như vậy Yêu Tộc tái phát triển, tái đề thăng đều là làm chuyện vô ích.

Cho nên mấu chốt hiện tại nằm ở trên người Thiên Đế Đế Tuấn.

Chỉ có chứng đạo Hỗn Nguyên, Yêu Tộc trong Lượng Kiếp mới có một tia sinh cơ, con đường tương lai của Yêu Tộc mới có thể đi tiếp, Yêu Tộc mới có thể cùng Vu Tộc so đấu.

Nếu bước đi này không thể thành công, như vậy con đường phía sau của Yêu Tộc liền thập phần gian nan.

Cho nên Thái Nhất mới đái lĩnh Yêu Tộc trong mấy chục nguyên hội này không ngừng phát triển và đề thăng, không ngừng đem đại thế, khí vận công đức cùng tín ngưỡng chi lực của Yêu Tộc hối tụ về chỗ đại ca nhà mình.

Có thể làm cũng chỉ như thế, hy vọng đại ca nhà mình có thể nắm chắc cái thời cơ này.

Vì Yêu Tộc đem đến vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhất, vì Yêu Tộc khai sáng một con đường tương lai, hiện tại sở hữu hy vọng đều ở trên người hắn.

Thái Nhất cũng không biết kết quả như thế nào, nhưng một bước này đã bắt đầu, vậy chỉ có thể tiếp tục đi xuống.

Thái Nhất trong lòng suy nghĩ hồi lâu, sau đó phao khí những ý niệm này, nhìn Bạch Trạch cùng mấy vị Yêu Thần, nhàn nhạt mở miệng nói: "Đối với động tác của Hậu Thổ sau lần chứng đạo này, các ngươi thấy thế nào?" Động tác của Hậu Thổ sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên xác thực lệnh Thái Nhất nhìn không thấu.

Ngắn ngủi trong vòng vạn năm, cùng Đạo Quân trở thành đạo lữ, lập Địa Hôn, sau đó liền một mực tu hành trong Hỗn Nguyên Cung, không có hạ văn.

Theo đạo lý, Hậu Thổ chứng đạo, đối với Vu Tộc sẽ là một thủ

đoạn và sức mạnh cực lớn, cũng là đả kích mang tính hủy diệt đối với Yêu Tộc.

Chỉ cần Hậu Thổ xuất thủ, Yêu Tộc căn bản không đỡ nổi công kích của nàng, dù sao đó cũng là tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng kỳ quái là Hậu Thổ tịnh vị làm như thế, không có đối với Yêu Tộc xuất thủ.

Hết thảy đều bình tĩnh, thật giống như nàng chưa từng chứng đạo, hết thảy đều giống như nguyên lai, vô cùng bình tĩnh.

Nhưng chính sự bình tĩnh này cho Thái Nhất cảm giác thập phần bất an.

Hắn tổng cảm thấy Hậu Thổ đang uấn nhưỡng cái gì đó.

Hiện tại tuy rằng không xuất thủ, nhưng không đại biểu phía sau không xuất thủ.

Hoặc là, hiện tại không xuất thủ là có tính toán gì khác, toàn bộ Vu Tộc đều đang có tính toán như vậy.

Cái kế hoạch này, đối với Yêu Tộc bất quản như thế nào đều sẽ bất lợi.

Vì thế, Thái Nhất cảm thấy Yêu Tộc không nên làm thêm cái gì, bằng không mà nói, khi Lượng Kiếp giáng lâm, nếu Vu Tộc có kế hoạch hoặc thủ đoạn không biết nào đó, Yêu Tộc sẽ thập phần gian nan.

Sợ đến lúc đó thật sự có khả năng bại cho Vu Tộc.

Thái Nhất nhìn không thấu cục diện này, cho nên tình huống tiếp theo bất đắc dĩ phải phòng bị một phen.

Thế nên Thái Nhất lúc này mới có một câu hỏi như vậy cùng mấy vị Yêu Thần thương nghị, cũng muốn xem cách nhìn của mấy vị Yêu

Thần.

Bạch Trạch và mấy vị Yêu Thần liếc mắt nhìn nhau, sau đó Bạch Trạch chắp tay nói: "Đông Hoàng, Hậu Thổ lúc này không xuất thủ, cổ kế cũng là lo lắng khiên nhất phát động toàn thân, cũng có khả năng lúc này vô pháp xuất thủ.

Bằng không mà nói, với ân oán Vu Yêu lưỡng tộc, cổ kế đã sớm xuất thủ..." "Bạch Trạch nói không sai, nếu có thể xuất thủ, tin tưởng Hậu Thổ đã nhiên xuất thủ, há sẽ bình tĩnh như thế?" Kế Mông mở miệng nói.

Anh Chiêu gật đầu, tán đồng ý tứ của hai vị Yêu Thần, không có mở miệng.

Cũng chỉ có suy đoán này mới có thể giải thích vì sao Hậu Thổ sau khi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cư nhiên không có trực tiếp đối với Yêu Tộc xuất thủ.

Phải biết, đây chính là thời cơ tốt ngàn năm có một, chỉ cần xuất thủ, Yêu Tộc thật sự sẽ phúc diệt tại đây.

Nhưng nàng tịnh không làm như thế, điểm này xác thực lệnh người ta khó hiểu.

Suy đoán lúc này cũng chỉ có thể như thế mới giải thích được thông suốt vì sao nàng không làm vậy. "Tuy có khả năng này, nhưng Hậu Thổ lúc này vô pháp xuất thủ lại không đại biểu phía sau vô pháp xuất thủ.

Nếu phía sau nàng xuất thủ mà đại ca chưa chứng đạo, vậy hạ tràng của Yêu Tộc y cựu như thế!" Thái Nhất thần sắc ngưng trọng, trầm thanh mở miệng nói.

Nói đi nói lại, vẫn phải ký thác hy vọng tại trên người đại ca nhà mình.

Hắn chứng đạo, vậy hết thảy đều tốt.

Nếu không, Yêu Tộc thật sự nguy rồi.

Mấy vị Yêu Thần nghe vậy, đảo cũng minh bạch nỗi lo của Đông Hoàng, lúc này liếc mắt nhìn nhau, đều không mở miệng. "Thôi, việc này tạm gác lại, trước tiên tiếp tục đề thăng các phương diện của Yêu Tộc, hiệp trợ đại ca trùng kích chứng đạo..." Thái Nhất phất phất tay nói.

Việc này chỉ có thể trước tiên an bài như thế, nói nhiều cũng vô dụng, không bằng phát triển đề thăng nhiều hơn. "Vâng!" Bạch Trạch và mấy vị Yêu Thần chắp tay nói. "Đúng rồi Bạch Trạch, Côn Bằng gần đây như thế nào?" Thái Nhất nhướng mày, mở miệng hỏi.

Đối với Côn Bằng, Thái Nhất đảo cũng có một đoạn thời gian không để ý tới, lúc này liền thuận miệng hỏi một câu. "Hồi Đông Hoàng, Yêu Sư từ lần trước phản hồi Thiên Đình một lần, sau đó liền lại phản hồi Bắc Minh, lần này y cựu đang ở trong Bắc Minh..." Bạch Trạch nghe vậy, lập tức chắp tay hồi đáp. "Cũng được, lúc này an tĩnh cũng tốt, đỡ gây ra sự đoạn cho Yêu Tộc.

Chương 162

Bất quá Côn Bằng kẻ này tâm có dị, các ngươi phải thường xuyên lưu ý!" Thái Nhất thần sắc lẫm liệt nói với mấy vị Yêu Thần.

Côn Bằng cùng chúng Yêu Thần, Yêu Thánh bất đồng, trong lòng hắn vẫn luôn đối với Yêu Tộc có dị tâm.

Nếu không hảo sinh lưu ý, sợ ngày sau sẽ xảy ra sự đoan, lúc đó không dễ xử lý.

Cho nên lúc này liền phải thường xuyên lưu ý. "Thần đẳng minh bạch!" Bạch Trạch đẳng Yêu Thần chắp tay đáp lại.

Thái Nhất khẽ gật đầu, phất tay cho bọn họ lui xuống, sau đó liền cũng tiếp tục đi tu hành.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Bành!" "Bành!" Nương theo hai tiếng khẽ vang truyền ra từ trên người Hậu Thổ và Nữ Oa, lập tức liền thấy một cỗ sức mạnh đại đạo mắt trần có thể thấy lan tràn ra, tịch quyển quá khứ, kích đãng tương lai, hết thảy hiện tại, nhân quả phân phân nhiễu nhiễu.

Tại trên khánh vân, mỗi người phù hiện ra một con đường đại đạo, cũng là chứng đạo đại đạo: Tạo Hóa chi đạo cùng Luân Hồi chi đạo.

Một con đường vì sinh, một con đường vì tử.

Đại đạo có thể nói, một vị chưởng cái sinh của chúng sinh, một vị chưởng cái chết của chúng sinh.

Hai nữ lúc này đều có sở tiến triển.

Hậu Thổ nhất cử tiến vào trung kỳ, Nữ Oa đảo cần một đoạn thời gian nhưng cũng sẽ không quá lâu. "Đông!

Đông!

Đông!" Trên Thái Hư Điện tức thì vang lên ba tiếng đại đạo chi âm, phảng phất như khấu kích tại tận cùng đại đạo truyền đến.

Lập tức liền thấy vô số dị tượng dũng hiện, kim hoa đóa đóa, đất dũng kim liên, linh khí ngưng tụ, tử khí phía đông tới...

Không ít dị tượng tại trong đại điện giao thế phù hiện, chúc mừng sự tiến triển lúc này của hai nữ.

Không chỉ có như thế, phương thiên địa này vang lên từng trận thanh âm đại đạo huyền diệu, lệnh vô số sinh linh tu sĩ được chỗ tốt. "Ông!" Tại một thời khắc nào đó, hai nữ chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn Thanh Minh đang mỉm cười trước mặt, trên mặt cũng phù hiện một nụ cười tuyệt mỹ. "Hai vị phu nhân tu vi tiến triển, đảo thật đáng mừng!" Thanh Minh nhìn các nàng, mỉm cười nói, xưng hô đảo cũng có sở biến hóa.

Đối với xưng hô biến hóa, các nàng đảo cũng không thèm để ý, dù sao cũng không ảnh hưởng.

Hai nữ liếc mắt nhìn nhau, cười nói: "Nếu không phải có phu quân hiệp trợ, chúng ta nào có tiến triển nhanh như vậy!" Thanh Minh cười cười, không có mở miệng.

Hậu Thổ ánh mắt nhìn thoáng qua Yêu Tộc Thiên Đình.

Trước đó tuy rằng đang bế quan, nhưng sự tình thương nghị trong Thiên Đình nàng tự nhiên rõ ràng.

Trực tiếp hô lên đại đạo chân danh của nàng, muốn không bị nàng biết là không thể nào.

Nếu không phải lúc này khiên nhất phát động toàn thân, dẫn đến Lượng Kiếp sớm đến bất lợi đối với Vu Tộc, nàng đảo cũng không ngại trực tiếp mạt sát Yêu Tộc.

Dưới Lượng Kiếp, Vu Tộc nhất tộc để đáng xác thực khó mà chống đỡ, dù có nàng hiệp trợ đồng dạng như thế.

Cũng chính vì như thế, Hậu Thổ mới định dùng kế hoạch trước đó, so ra là phương thức độ lượng kiếp ổn thỏa hơn.

Như vậy Vu Tộc mới có thể bảo tồn càng nhiều sức mạnh, chúng Tổ Vu mới có thể tồn hoạt tốt hơn.

Cho nên, Hậu Thổ lần này mới không có trực tiếp đối với Yêu Tộc xuất thủ. "Phu nhân không cần lo lắng những cái kia, nàng đã chứng đạo, con đường của Vu Tộc đã nhiên hoàn thành, không có bất kỳ vấn đề gì..." Thanh Minh mỉm cười nói.

Hậu Thổ nghe vậy gật đầu, tự nhiên tin tưởng lời phu quân nhà mình.

Nàng cũng minh bạch, chỉ cần kế hoạch thực hành, chúng Tổ Vu sau khi độ lượng kiếp có chút chiết tổn cũng không lớn.

Chỉ cần chúng Tổ Vu làm tốt hết thảy hậu thủ, như vậy dù vẫn lạc trong Lượng Kiếp cũng sẽ trọng sinh, giới thời liền có thể an nhiên độ lượng kiếp.

Chỉ cần trước tiên độ Lượng Kiếp, chuyện phía sau liền dễ làm.

Muốn phát triển đối với Vu Tộc tự nhiên không khó, lại thêm có Chúng Sinh Luân Hồi và Địa Phủ, con đường của Vu Tộc căn bản không cần lo lắng.

Cũng chính vì như thế, Hậu Thổ lần này mới không gấp gáp như vậy.

Chỉ cần có thể hướng về phương diện tốt hơn mà tiến tới, vậy là chuyện tốt.

Chí ít Lượng Kiếp lần này không cần quá mức lo lắng.

Kiến thức qua sự khủng bố của Lượng Kiếp, trước đó nàng lo lắng cho Vu Tộc cùng các ca ca tỷ tỷ nhà mình.

Nhưng hiện tại kế hoạch đã nhiên khai khải, lại thêm sự tồn tại của nàng, hậu lộ Vu Tộc đã thành, tự nhiên không đi lo lắng quá nhiều, hết thảy tự có định số. "Chuyện Vu Tộc còn có một số việc chưa xử lý xong, lần này thiếp tiện phản hồi một chuyến, đem việc này xử lý..." Hậu Thổ nhìn Thanh Minh và Nữ Oa nói.

Thanh Minh gật đầu, minh bạch cách làm của Hậu Thổ, là vì chuyện đại trận Vu Tộc.

Những năm này, ngoại trừ tham ngộ đại đạo ra, nàng liền cũng đang vì việc này làm chuẩn bị cuối cùng, hiện tại cũng không sai biệt lắm, xác thực đã đến lúc hoàn thành. "Đi thôi!" Thanh Minh nói.

Hậu Thổ yên nhiên cười một tiếng, lập tức từ biệt Thanh Minh và Nữ Oa, rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, hướng về phía Vu Tộc mà đi.

Tại Hỗn Nguyên Cung, bên trong Thái Hư Điện. "Phu quân, chuyện Hậu Thổ muội muội nói, có phải là về việc khiếm khuyết của Vu tộc đại trận hay không?" Nữ Oa thu hồi ánh mắt, nhìn Thanh Minh trước mặt, mở miệng hỏi.

Việc này tuy rằng chỉ là suy đoán, nhưng nhìn tình huống lúc này, thì cũng không khác biệt lắm so với suy đoán trong lòng.

Hậu Thổ muội muội lần này đến, chính là vì Vu tộc đại trận mà đi.

Cũng đúng, Vu tộc đại trận tàn khuyết, nàng làm Tổ Vu ngày xưa, chuyện này tự nhiên phải tìm cách giải quyết.

Dù sao vì để các Tổ Vu có thể bình an vô sự trong lượng kiếp, thì không ít sự tình đều phải an bài thỏa đáng mới được.

Vu tộc đại trận chính là một mắt xích quan trọng nhất, nàng tự nhiên phải xuất thủ. "Trong lòng nàng đoán không sai.

Chuyện ngày xưa thân hóa luân hồi, Hậu Thổ muội tử có để lại ba giọt tinh huyết Tổ Vu.

Bản tôn cứ tưởng nàng sẽ vẫn lạc, nên đã lưu lại làm thủ đoạn cuối cùng cho Vu tộc, nhưng không ngờ ta xuất thủ..." "Bất quá ba giọt tinh huyết Tổ Vu kia xác thực có thể giải quyết tình huống trước mắt của Vu tộc.

Đặc biệt những năm này, Hậu Thổ muội tử đã gia nhập một tia Hỗn Nguyên chi lực của bản thân vào trong ba giọt tinh huyết đó..." "Như vậy, sức mạnh của ba giọt tinh huyết đã đủ để tái tạo ra một vị Tổ Vu.

Vu tộc đại trận tàn khuyết một phương vị kia liền có thể bổ toàn." Thanh Minh nghe vậy, nhìn nàng, chậm rãi mở miệng nói.

Nữ Oa nghe thế, khẽ gật đầu, nàng cũng hiểu được, một vị cực hạn đỉnh phong Tổ Vu, lại tại lúc đại đạo thuế biến hoàn thành, tiến nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, là Trung Ương Đại Địa Tổ Vu, ba giọt tinh huyết của Hậu Thổ ẩn chứa sức mạnh khủng bố đến mức nào.

Ngoại trừ một tia Hỗn Nguyên chi lực ẩn chứa lúc đại đạo thuế biến, cảnh giới tấn thăng Hỗn Nguyên ban đầu, những năm này, Hậu Thổ cũng khiến cho sức mạnh tinh huyết Tổ Vu cùng Hỗn Nguyên chi lực đạt đến một tình trạng cân bằng, sức mạnh ẩn chứa càng thêm kinh khủng.

Sức mạnh bực này, muốn tái tạo một vị Tổ Vu trong Vu tộc, quả thật quá đơn giản.

Lựa chọn Đại Vu thích hợp, có Hậu Thổ hiệp trợ, lại tốn thêm một đoạn thời gian, là đủ để một vị tân Tổ Vu đản sinh.

Đến lúc đó, vị tân Tổ Vu này liền có thể thay thế Hậu Thổ, hoàn

thiện Vu tộc đại trận, bổ toàn một góc khuyết thất kia.

Như thế, kế hoạch của Vu tộc, cũng như việc hộ trụ càng nhiều sức mạnh, liền không khó hoàn thành, đây cũng là kết quả tốt nhất. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, bên trong Bàn Cổ Điện.

Sau khi Hậu Thổ đến đây, liền triệu tập mười một vị Tổ Vu tề tụ đông đủ, thương nghị sự tình tiếp theo. "Tiểu muội, xem ra những năm này tu vi của muội lại có sở tiến triển rồi..." Đế Giang nhìn Hậu Thổ, mỉm cười nói.

Tuy rằng hiện tại nàng không còn thân phận Tổ Vu, nhưng rốt cuộc vẫn có liên hệ cực lớn với Vu tộc.

Lần này theo tu vi của nàng tiến triển đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ, khí vận Vu tộc cũng có sự tăng lên.

Cũng chính vì vậy, Đế Giang mới có thể biết được tu vi Hậu Thổ có tiến triển, bằng không mà nói, lấy cảnh giới của hắn thì không có khả năng nhìn ra được. "Xác thực là như thế, lần này tân tấn, có chút cảm ngộ chưa hoàn toàn lĩnh hội, lại thêm phu quân hiệp trợ, liền vượt qua bình cảnh sơ kỳ, tấn thăng trung kỳ." Hậu Thổ cười khẽ một tiếng nói.

Lúc nàng tấn thăng vốn đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, lại có một bộ phận nhỏ lĩnh ngộ chưa hoàn toàn nắm giữ, dưới tình huống có Thanh Minh hiệp trợ cùng âm dương đồng tu, bước vào trung kỳ xác thực không quá khó.

Dù sao thời gian cũng đã qua mười mấy nguyên hội, đánh vỡ một tầng bình cảnh cũng không tính là nhanh. "Như thế, liền chúc mừng tiểu muội tu vi tái tiến..." Đế Giang cười nói. "Chúc mừng tiểu muội!" Mười một vị Tổ Vu lúc này nhìn Hậu Thổ, từ đáy lòng chúc mừng, trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng.

Tiểu muội nhà mình, vô luận là chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hay là gả cho Đạo Quân làm đạo lữ, những tâm nguyện này đều đã hoàn thành, bọn họ xác thực cảm thấy pha phần vui mừng, huống chi nàng còn mang đến đường lui cho Vu tộc, sao có thể không hài lòng.

Tình huống như vậy chính là kết quả tốt nhất, chỉ cần kế hoạch thành công, Vu tộc sẽ có ngày huy hoàng trở lại. "Tiểu muội lần này tới, hẳn là có chuyện khác muốn cùng chúng ta thương nghị đi?" Mấy tức sau, Đế Giang thần sắc nghiêm nghị, nhìn Hậu Thổ hỏi. "Xác thực như thế, tiểu muội lần này tới, có yếu sự cùng chư vị ca ca tỷ tỷ thương lượng." Hậu Thổ ngừng lại một chút, ánh mắt đảo qua trên thân các vị Tổ Vu, lập tức mở miệng nói: "Lần này tiểu muội chứng đạo Hỗn Nguyên về sau, đã phi Tổ Vu chi thân, không được Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc thừa nhận.

Vị trí Trung Ương Đại Địa đã khuyết một góc, đại trận không trọn vẹn, không cách nào phát huy ra uy lực chân chính..." "Nếu lấy Vu tộc đại trận tàn khuyết đối chiến Yêu tộc đại trận trong lượng kiếp, trận pháp đối trận pháp, xác thực không phải là đối thủ của Yêu tộc..." Chúng Tổ Vu nghe vậy gật đầu, tình huống xác thực là như thế.

Những năm này bọn họ cũng đang tìm kiếm biện pháp giải quyết, nhưng muốn bổ toàn đại trận, phi Tổ Vu thì không thể làm được.

Nhưng trong Vu tộc đã không còn Tổ Vu dư thừa, muốn tạo ra Tổ Vu, lấy thủ đoạn hiện tại là không đủ.

Cho nên việc này hơn trăm vạn năm qua vẫn luôn không có biện pháp giải quyết.

Chương 163

Tuy rằng trong lòng nóng nảy, nhưng cũng không có cách nào.

Việc này nếu dễ giải quyết như vậy, hơn trăm vạn năm qua cũng không cần khổ sở tìm kiếm.

Nếu việc này không thể giải quyết, vậy trong lượng kiếp, trong cuộc đối chiến với Yêu tộc, Vu tộc sẽ chịu thiệt thòi lớn.

Dù sao dưới tình huống kia, quan trọng là phải xem bản thân Vu Yêu.

Lượng kiếp nhân vật chính nãi là nhị tộc, kiếp này muốn độ, Hậu Thổ có thể xuất thủ, nhưng lại không thể một chưởng diệt Yêu tộc.

Bất quá cũng may có Hậu Thổ là một tầng bảo đảm, tuy lúc này chưa có biện pháp giải quyết tốt, nhưng cũng không loạn, vẫn đâu vào đấy phát triển, sau đó một bên tiếp tục tìm kiếm cách thức.

Chỉ bất quá lần này Hậu Thổ đến, triệu tập thương nghị đại sự, lại đem vấn đề quan trọng nhất của Vu tộc bày ra bàn bạc.

Điểm này cũng cần nhanh chóng giải quyết, dù sao quan hệ đến Vu tộc, sự tình cũng không đơn giản.

Chúng Tổ Vu lúc này lẳng lặng nhìn Hậu Thổ. "Tiểu muội lần này tới triệu tập chúng ta thương nghị, lại đề cập chuyện này, tất nhiên trong lòng đã có vài phần đối sách rồi a?" Cú Mang mỉm cười hỏi. "Nhị ca thông tuệ, tiểu muội lần này tới, xác thực là vì chuyện này..." Hậu Thổ nghe vậy, thản nhiên cười một tiếng, nói với chúng Tổ Vu.

Nghe thế, chúng Tổ Vu hai mắt tỏa sáng.

Chuyện tốt a!

Chuyện khổ não đã lâu rốt cục muốn giải quyết rồi.

Vốn tưởng rằng tiểu muội không đề cập tới việc này là cũng đang tìm biện pháp hoặc không có cách, cho nên tạm thời không nói.

Xem ra tiểu muội vẫn luôn tìm kiếm, hiện tại đã tìm được cách giải quyết.

Như thế, Vu tộc đại trận liền có thể bổ toàn, đối mặt Yêu tộc sẽ không còn áp lực nữa. "Tiểu muội có biện pháp gì giải quyết khiếm khuyết của đại trận?" Đế Giang hỏi.

Nghe vậy, Hậu Thổ nhìn Đế Giang cùng mười một vị Tổ Vu, mỉm cười mở miệng nói: "Kỳ thật, thời điểm thân hóa luân hồi, muội vốn tưởng rằng sẽ vẫn lạc trong chúng sinh luân hồi, cho nên liền sớm làm một chút thủ đoạn, đây cũng là kế hoạch thích hợp nhất mà muội có thể nhìn thấy..." "Về sau, bởi vì Luân Hồi Ấn xuất hiện, muội mới thấy được hy vọng trùng sinh, cuối cùng được phu quân xuất thủ tương trợ, mới trùng sinh chứng đạo.

Thủ đoạn muội lưu lại ban đầu không có tiêu tán, ngược lại bị muội bảo lưu lại..." Nghe Hậu Thổ nói, một chúng Tổ Vu trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tiểu muội nhà mình sớm đã an bài tốt hết thảy, bọn họ còn đang lo lắng việc này, nào biết đâu sớm đã có chuẩn bị.

Hậu Thổ ánh mắt quét qua chúng Tổ Vu một chút, sau đó tay ngọc khẽ lật, ba giọt tinh huyết phiếm kim quang nhàn nhạt hiện ra trong lòng bàn tay nàng. "?!" Đế Giang, Cú Mang hai người hai mắt tỏa sáng, bỗng nhiên đứng dậy.

Một chúng Tổ Vu nhao nhao ghé mắt, thần sắc chấn kinh nhìn ba giọt tinh huyết Tổ Vu trong lòng bàn tay Hậu Thổ.

Đây là tinh huyết của một vị đỉnh phong Tổ Vu chân chính, đã

chạm đến ngưỡng cửa chứng đạo, đại đạo bắt đầu thuế biến.

Tinh huyết của Trung Ương Đại Địa Tổ Vu Hậu Thổ tại thời khắc đỉnh phong nhất, sức mạnh ẩn chứa trong đó, cho dù là đỉnh phong Tổ Vu như Đế Giang cũng cảm thấy tim đập nhanh không thôi.

Sức mạnh ẩn chứa trong đó, bọn họ tin tưởng, đều có thể mạt sát bọn họ, quá kinh khủng. "Ba giọt tinh huyết Tổ Vu này, nãi là thủ đoạn cuối cùng muội lưu lại ngày xưa.

Bất quá sau khi trùng sinh chứng đạo, muội đã làm một chút điều chỉnh.

Trong ba giọt tinh huyết này ẩn chứa Hỗn Nguyên chi lực lúc đại đạo thuế biến, tuy rằng mặt ngoài nhìn không ra, nhưng nếu tùy ý hấp thu, liền sẽ trực tiếp vẫn lạc trong đó..." "Cho nên những năm này, muội dùng đại pháp lực đem Hỗn Nguyên chi lực cùng Tổ Vu chi lực đạt tới một tình trạng cân bằng, cộng thêm do muội đích thân xuất thủ, tái tạo một vị Tổ Vu cũng xác thực không phải việc khó..." Trăm vạn năm qua, thu hoạch lớn nhất của Hậu Thổ không chỉ là cảnh giới tu vi tăng lên, mà còn hoàn thiện ba giọt tinh huyết Tổ Vu, có thể nâng cao các phương diện cảnh giới cho Đại Vu Tổ Vu tốt hơn.

Như vậy, sự tình Vu tộc liền không khó, khiếm khuyết đại trận cũng có thể giải quyết.

Chúng Tổ Vu nghe thế, lại nhìn ba giọt tinh huyết màu vàng óng huyền phù trong lòng bàn tay nàng, trong mắt lập tức tách ra hào quang sáng chói, trên mặt đều là vẻ vui mừng.

Khiếm khuyết của Vu tộc đại trận rốt cục có thể giải quyết. "Tiểu muội lần này thật sự giúp Vu tộc đại ân, có ba giọt tinh huyết Tổ Vu này, đủ để tái tạo Tổ Vu.

Nan đề lớn của Vu tộc, vấn đề khiếm khuyết đại trận đều có thể

viên mãn giải quyết..." Đế Giang thần sắc vui mừng, nhìn Hậu Thổ cười nói.

Tiểu muội nhà mình thật sự là đại công thần của Vu tộc.

Các Tổ Vu khác nhìn Hậu Thổ đều cảm thấy lần này nàng xuất thủ thật sự quá kịp thời.

Tại thời điểm cần thiết nhất, khó khăn nhất, mang đến tin tức tốt như thế, có thể giúp giải quyết vấn đề lớn nhất, đối với Vu tộc còn hơn cả phát triển mấy trăm vạn năm. "Hậu Thổ vốn cũng là Tổ Vu chi thân, tuy rằng hiện tại không phải, nhưng Hậu Thổ vẫn như cũ là Tổ Vu của Vu tộc..." Hậu Thổ cười nói.

Nghe vậy, mười một vị Tổ Vu trên mặt đều lộ ra nụ cười phát ra từ nội tâm, cũng mười phần vui mừng.

Tiểu muội luôn được sủng ái, bây giờ rốt cục mang đến trợ lực cực lớn cho Vu tộc, hiện tại nàng nghiễm nhiên là đệ nhất công thần của Vu tộc.

Có nàng ở đây, Đế Giang cùng các Tổ Vu tin tưởng, dù cho các Tổ Vu bọn họ vẫn lạc, Vu tộc cũng sẽ không yên diệt trong dòng sông lịch sử Hồng Hoang.

Điểm này trong lòng bọn họ tin tưởng, Hậu Thổ vẫn luôn làm như vậy, nàng nhất định sẽ hộ trụ Vu tộc! ...

Trong Bàn Cổ Điện. "Việc này liền theo phương thức của tiểu muội mà làm.

Bất quá lần này tinh huyết Tổ Vu đã có, kế hoạch cũng định ra, nhưng không biết tiểu muội định để vị Đại Vu nào của Vu tộc tiếp nhận ba giọt tinh huyết Tổ Vu này, tăng thăng làm Tổ Vu, bổ toàn Vu tộc đại trận?" Đế Giang cảm thụ khí tức hậu trọng phát ra từ ba giọt tinh huyết trong tay Hậu Thổ, nhìn nàng hỏi.

Tinh huyết chi lực bực này cực kỳ kinh khủng.

Vu tộc tuy rằng có mười mấy vị Đại Vu chiến lực đỉnh phong, nhưng cũng không phải ai cũng thích hợp tiếp nhận sức mạnh của ba giọt tinh huyết Tổ Vu.

Nếu một cái làm không tốt, Đại Vu tiếp nhận sẽ bị cỗ sức mạnh kia xé rách mà vẫn lạc.

Cho nên, lựa chọn Đại Vu tiếp nhận sức mạnh tinh huyết Tổ Vu cũng là một việc cần thương nghị.

Chúng Tổ Vu nghe vậy gật đầu, xác thực là một vấn đề đáng giá thương nghị.

Phải biết rằng, đây không phải chuyện tùy tiện, nếu làm không tốt, vẫn lạc một vị Đại Vu là chuyện nhỏ, tổn thất tinh huyết Tổ Vu mới là chuyện lớn.

Dù sao nó quan hệ đến tân Tổ Vu, là mấu chốt để giải quyết khiếm khuyết Vu tộc đại trận, giúp Vu tộc đoạt được một tia sinh cơ, chiến thắng Yêu tộc, tuyệt đối không thể xảy ra vấn đề ở bước cuối cùng.

Cho nên bước này cũng cần cẩn thận từng li từng tí mà đi. "Hiện tại trong Vu tộc, tuy rằng có không ít Đại Vu thực lực không tệ, nhưng Đại Vu thích hợp tiếp nhận ba giọt tinh huyết Tổ Vu của tiểu muội cũng không nhiều, chỉ có vài vị kia, ta từ trong đó chọn lựa là được..." Cú Mang ánh mắt đảo qua trên thân các Tổ Vu khác, trong lòng đã hiện ra thân hình Đại Vu của vài bộ lạc Tổ Vu, lập tức mở miệng nói.

Chúng Tổ Vu gật đầu, dưới sự sàng chọn như thế, Đại Vu trong Vu tộc có thể tiếp nhận ba giọt tinh huyết Tổ Vu của Hậu Thổ chỉ có rải rác vài vị.

Chờ Vu tộc lần này từ trong vài vị đó tìm ra người thích hợp nhất,

đến lúc đó xem thủ đoạn của Hậu Thổ, tin tưởng có nàng xuất thủ, tân Tổ Vu đản sinh không phải việc khó.

Khi đó hết thảy vấn đề của Vu tộc đều sẽ giải quyết dễ dàng, tin tưởng sẽ đạt đến tình trạng cao hơn. ... "Chư vị ca ca tỷ tỷ cảm thấy Hậu Nghệ như thế nào?" Trên mặt Hậu Thổ hiện ra một vòng mỉm cười, nhìn chư vị Tổ Vu mở miệng hỏi.

Kỳ thật, sớm tại trước đó, hoặc là trước khi chuẩn bị thủ đoạn cuối cùng là tinh huyết Tổ Vu, nàng đã có dự tính, trong lòng đã có nhân tuyển cho Đại Vu, hoặc là nói tân Tổ Vu.

Đó chính là đỉnh phong Đại Vu của bộ lạc nàng - Hậu Nghệ.

Lần trước sau khi bị thương, dưới sự hiệp trợ của nàng, hắn đã đánh vỡ bình cảnh, bây giờ đã là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nếu do hắn tiếp nhận tinh huyết Tổ Vu, trở thành tân Tổ Vu, như vậy Hậu Thổ bộ lạc y nguyên có Tổ Vu tọa trấn.

Như vậy hết thảy đều sẽ không có biến hóa quá lớn.

Dù sao vị trí thay thế, tự nhiên là Trung Ương Đại Địa chi vị, Đại Vu của Hậu Thổ bộ lạc là tốt nhất, Hậu Nghệ chính là nhân tuyển tối ưu.

Nghe vậy, chúng Tổ Vu thần sắc tiên là ngẩn ra, lập tức trước mắt sáng lên quang mang.

Đúng a!

Đại Vu Hậu Nghệ!

Kỳ thật vừa rồi dưới sự sàng chọn, Đại Vu thích hợp trong Vu tộc chỉ có rải rác vài vị như Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Xi Vưu, Phong Bá, Vũ Sư...

Nhưng nếu trong đó lại sàng lọc tiếp, xác thực Hậu Nghệ là thích

hợp nhất.

Tuy rằng Khoa Phụ cũng cùng thuộc Hậu Thổ bộ lạc, nhưng so sánh độ cường hãn của thân thể cùng thực lực với Hậu Nghệ thì xác thực yếu hơn không ít.

Cho nên, Đại Vu thích hợp nhất tiếp nhận ba giọt tinh huyết Tổ Vu của Hậu Thổ, phi Đại Vu Hậu Nghệ của Hậu Thổ bộ lạc thì không còn ai khác.

Như vậy, đồng dạng là Thổ chi pháp vị, chính là mấu chốt để bù đắp vị trí của Hậu Thổ, cũng là mấu chốt để bổ toàn đại trận.

Nếu đổi Đại Vu khác, ngược lại khó có thể phát huy ra uy lực đại trận.

Chỉ có Hậu Nghệ mới chân chính là nhân tuyển tốt nhất thay thế vị trí Hậu Thổ, là Đại Vu tốt nhất tiếp nhận ba giọt tinh huyết Tổ Vu, có thể hoàn mỹ bổ khuyết, tái hiện Vu tộc đại trận.

Cho nên lần lựa chọn này, xác thực phi Hậu Nghệ mạc thuộc, có thể nói, ngay khi nàng đưa ra, liền đã định ra rồi.

Việc tân Tổ Vu là Hậu Nghệ, coi như là chuyện ván đã đóng thuyền. "Đề nghị của tiểu muội xác thực không tệ, Hậu Nghệ quả thật là Đại Vu thích hợp nhất.

Hắn là Đại Vu thuộc bộ lạc của tiểu muội, bản nguyên nhất trí, tiếp nhận sức mạnh tinh huyết Tổ Vu là phù hợp nhất..." "Trừ cái đó ra, Hậu Nghệ cũng là đỉnh phong Đại Vu cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Vu tộc, ngoại trừ Hình Thiên.

Hậu Nghệ cũng đạt đến cảnh giới này, độ cường hãn thân thể đã đạt đến tình trạng mạnh nhất của Đại Vu, do hắn tiếp nhận ba giọt tinh huyết Tổ Vu xác thực thích hợp nhất..." Đế Giang trên mặt lộ ra nụ cười, khẽ gật đầu nói.

Các Tổ Vu khác cũng mười phần tán đồng lựa chọn của Hậu Thổ.

Lựa chọn Hậu Nghệ xác thực là lựa chọn tốt nhất, có thể giải quyết hết thảy khiếm khuyết cùng thiếu sót, là nhân tuyển hoàn mỹ bổ toàn đại trận, cho nên bọn họ mười phần tán đồng. "Nếu chư vị ca ca tỷ tỷ không có dị nghị, vậy ta liền bắt đầu đi!" Hậu Thổ nhìn bọn hắn mỉm cười nói.

Chương 164

Nghe vậy, chúng Tổ Vu gật đầu, không có bất kỳ dị nghị gì.

Chúng Tổ Vu cùng nhau động thân, không tốn bao nhiêu thời gian liền đến Hậu Thổ bộ lạc, gọi Hậu Nghệ tới, đem việc này báo cho hắn.

Hậu Nghệ tuy rằng chấn kinh, nhưng thấy Tổ Vu đại nhân nhà mình cùng các vị Tổ Vu đại nhân khác kiên trì như thế, cũng không có lại chối từ, kiên định gánh vác trách nhiệm của Hậu Thổ bộ lạc. "Hậu Nghệ, ngươi phải chuẩn bị cho tốt, sức mạnh ẩn chứa trong đó cũng không phải chuyện đùa..." Hậu Thổ thần sắc ngưng trọng nhìn hắn mở miệng nói, để hắn có tâm lý chuẩn bị. "Tổ Vu đại nhân yên tâm, Hậu Nghệ đã chuẩn bị xong..." Hậu Nghệ nghe vậy, trên mặt nghiêm nghị hiện ra một vòng mỉm cười, chậm rãi mở miệng nói, trong mắt tràn đầy vẻ kiên định.

Hậu Thổ gật đầu, tay ngọc khẽ lật, ba giọt tinh huyết Tổ Vu xuất hiện trong tay, một cỗ khí tức hậu trọng, bao dung vạn vật lập tức cuốn tới, cho dù là đám người Đế Giang lúc này đều cảm thấy ngực hơi buồn bực.

Phải biết rằng trong ba giọt tinh huyết Tổ Vu này không chỉ có tinh huyết của Hậu Thổ Tổ Vu, mà còn có Hỗn Nguyên chi lực cực kỳ tinh túy.

Trừ cái đó ra, đây là tinh huyết Tổ Vu ngộ được ngưỡng cửa chứng đạo, thời điểm đại đạo thuế biến, tinh huyết Tổ Vu như vậy dĩ nhiên không phải lúc trước làm Tổ Vu có thể so sánh.

Lại thêm những năm này nàng không ngừng loại bỏ tạp chất, cân bằng sức mạnh tinh huyết Tổ Vu cùng Hỗn Nguyên chi lực, hiện tại

sức mạnh ẩn chứa trong ba giọt tinh huyết này xác thực khủng bố đến cực điểm. "Thật là lực lượng kinh khủng..." Hậu Nghệ thần sắc chấn kinh nhìn ba giọt tinh huyết Tổ Vu trong tay Hậu Thổ, trong lòng thầm hô một tiếng, kinh hãi không thôi.

Lúc này, mấy vị Tổ Vu thần sắc cũng có chút chấn kinh nhìn ba giọt tinh huyết Hậu Thổ lấy ra.

Khi bị thôi động, bắt đầu kế hoạch, sức mạnh tinh huyết Tổ Vu bắt đầu bộc phát, một trận mạnh hơn một trận.

Lúc này mới sơ sơ cảm thụ, trong lòng tự nhiên chấn kinh không thôi.

Đồng thời bọn hắn cũng vui mừng không thôi, may mắn lần này hiệp trợ xuất thủ có Hậu Thổ, bằng không mà nói e là không dễ dàng.

Dù sao cỗ lực lượng kinh khủng kia, Đế Giang sợ rằng không cách nào hoàn toàn thôi động, càng đừng nói hiệp trợ Hậu Nghệ hấp thu, trùng kích cảnh giới Tổ Vu.

Cho nên lần này may mắn có Hậu Thổ, nàng sẽ giải quyết hết thảy phiền toái cùng vấn đề.

Trên mặt Hậu Thổ phiếm lên chút ba động, nhìn Hậu Nghệ, ngưng tiếng nói: "Thu liễm tâm thần, chuẩn bị tiếp nhận cỗ sức mạnh này!" Hậu Nghệ nghe vậy trọng trọng gật đầu, sau đó liền nhắm hai mắt, thu liễm tâm thần, chuẩn bị tiếp thu sức mạnh ba giọt tinh huyết trong tay Hậu Thổ.

Thấy thế, Hậu Thổ tay ngọc vỗ một cái, ba giọt tinh huyết lập tức chui vào trong thân thể Hậu Nghệ. "Oanh!" Một cỗ khí tức khủng bố lập tức cuốn tới, cỗ khí tức hậu trọng kia lập tức tác động đến ức triệu dặm, khiến cho cả Đại Vu Khoa Phụ và các tộc nhân Hậu Thổ bộ lạc, cùng với các bộ lạc khác trông về phía Hậu Thổ bộ lạc, nhao

nhao sai trắc việc này.

Hậu Nghệ hiện tại không thể để ý tới chuyện khác, sức mạnh của ba giọt tinh huyết Tổ Vu đã hóa giải ra, không ngừng va chạm trong thân thể hắn.

Cho dù mấy chục nguyên hội trước đã tấn thăng cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng hắn vẫn như cũ có chút khó mà thừa thụ cỗ sức mạnh này. ... "Dung hợp!" Hậu Thổ đôi môi khẽ mở, trong miệng khẽ quát một tiếng, tay ngọc kết thủ ấn, đánh vào trong thân thể Hậu Nghệ. "Oanh!" Khí tức trên thân Hậu Nghệ càng phát ra khủng bố, vết nứt trên người cũng càng ngày càng nhiều. "Rắc!

Rắc!

Rắc!" Liền tại lúc này, trên thân thể phiếm ánh sáng huyền hoàng của Hậu Nghệ, trong từng đạo vết nứt thấu xuất ra vạn thiên đạo quang mang, nương theo từng tiếng vang khủng bố, phảng phất một khắc sau liền muốn vỡ vụn.

Thấy thế, thần sắc chư vị Tổ Vu tận giai biến đổi. "Thiên địa vô cực, Đại địa chi lực, tụ!" Tại lúc này, Hậu Thổ thần sắc ngưng tụ, trong đôi mắt đẹp chớp động ánh sáng hạnh hoàng rực rỡ, một cỗ khí tức hậu trọng, thừa tái vạn vật, bao dung thiên địa trên người nàng tràn ngập ra. "Ông!" Trong một sát na ức vạn phần, từng trận sức mạnh kỳ đặc từ dưới chân Hậu Thổ truyền vào trong thân thể nàng.

Sau đó tay ngọc vung lên, một cái quang mạc màu huyền hoàng đem Hậu Nghệ bao khỏa ở trong đó, cỗ Đại địa chi lực kia dần dần sơ đạo sức mạnh cuồng bạo trong cơ thể Hậu Nghệ.

Ngũ quan vặn vẹo của Hậu Nghệ lúc này dần dần giãn ra, sau đó thuận theo cỗ Đại địa chi lực của Hậu Thổ, dần dần vận chuyển, hấp thu sức mạnh trong ba giọt tinh huyết Tổ Vu.

Thần sắc Hậu Thổ hơi hòa hoãn vài phần, như vậy xem như tiến vào chính quỹ rồi, sức mạnh tinh huyết bị áp xuống, có thể để Hậu Nghệ mượn nhờ cỗ Đại địa chi lực vận chuyển hấp thu.

Chỉ bất quá muốn thành công tấn thăng Tổ Vu, đảo cũng không dễ dàng như vậy.

Bằng không mà nói, trong Vu tộc cũng sẽ không chỉ có Thập Nhị Tổ Vu.

Muốn tấn thăng làm Tổ Vu, không phải đơn giản chỉ dựa vào ba giọt tinh huyết Tổ Vu là có thể làm được.

Cho dù sức mạnh một giọt tinh huyết Tổ Vu đủ để yên diệt bất kỳ một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên nào, nhưng vẫn như cũ kém một bước.

Tổ Vu sở dĩ là Tổ Vu, chủ yếu nhất là ở tại bản nguyên Tổ Vu, là bản nguyên Bàn Cổ tinh huyết dung hợp sát khí về sau.

Nếu không có cái bản nguyên này, Hậu Nghệ hấp thu hoàn thành cũng chỉ là tăng lên thực lực mà thôi, vẫn như cũ không phải Tổ Vu. "Chư vị ca ca tỷ tỷ, tiếp theo nên xuất thủ..." Hậu Thổ thần sắc nghiêm nghị, nhìn Đế Giang cùng các Tổ Vu, trong miệng kiều quát.

Nghe vậy, chúng Tổ Vu thần sắc ngưng trọng gật đầu, sau đó đứng quanh bốn phía Hậu Nghệ, đem hắn bao khỏa ở giữa.

Hậu Thổ gật đầu, sau đó mười một Tổ Vu nhao nhao xuất thủ, trong đôi mắt thần quang dũng hiện, trên thân dâng lên từng tia Tổ Vu tinh khí.

Sau đó hai tay bọn họ đẩy một cái, từng đạo bản nguyên chi khí từ trong tay bay độn ra, dung nhập vào trong thân thể Hậu Nghệ.

Bản nguyên chi khí rời đi, mười một Tổ Vu thần sắc đều tái nhợt vài phần, xem ra tiêu hao cũng không nhỏ. "Tiếp theo, liền xem tiểu muội..." Cú Mang trên mặt tái nhợt như tờ giấy hiện ra một vòng mỉm

cười, nhìn Hậu Thổ nói. ...

Vu tộc, trong Hậu Thổ bộ lạc.

Hậu Thổ nghe xong lời Cú Mang, không có trả lời, chỉ gật đầu, sau đó tiếp tục thao khúng Đại địa chi lực không ngừng dẫn đạo Hậu Nghệ hấp thu sức mạnh tinh huyết cùng sức mạnh của mười một đạo bản nguyên chi khí. "Ông!" Lúc này, Đại địa chi lực cuồn cuộn không dứt bị Hậu Thổ điều động. "Đại địa bản nguyên, tụ!" Hậu Thổ khẽ quát một tiếng, tay ngọc kết ấn.

Chỉ thấy trên thiên linh cái của Hậu Nghệ hình thành một phương tuyền qua màu huyền hoàng, trong đó chính là đại địa bản nguyên do Đại địa chi lực ngưng tụ, sau đó dung nhập vào trong thân thể Hậu Nghệ. "Oanh!" Dưới sự hội tụ của mười hai cỗ sức mạnh, Hậu Nghệ lúc này kim quang trên người càng phát ra sáng chói, đạo vận lưu chuyển trên thân thể, hồn nhiên thiên thành, khí tức cũng đang chậm rãi phàn thăng.

Khí tức thuộc về Đại Vu Hậu Nghệ lúc này cũng đang dần dần thuế biến.

Thấy thế, mười một vị Tổ Vu hài lòng gật đầu, xem ra tốc độ không chậm, bắt đầu hướng về cấp độ Tổ Vu tấn thăng.

Lúc này, Hậu Thổ không có buông lỏng, vẫn như cũ cẩn thận thao khúng Đại địa chi lực sơ đạo sức mạnh trong cơ thể Hậu Nghệ, sau đó hiệp trợ hắn hấp thu.

Đây là khâu quan trọng nhất, phải cẩn thận, bằng không mà nói Hậu Nghệ khả năng sẽ gặp phải cỗ sức mạnh này phản phệ mà vẫn lạc.

Trong mười hai Tổ Vu, lúc này chỉ có nàng có thể làm được, ngay cả Đế Giang toàn thịnh cũng khó hoàn thành.

Cho nên việc này chỉ có thể do Hậu Thổ cẩn thận dẫn đạo, dù sao Hậu Nghệ là do nàng sáng tạo, nàng tương đối rõ ràng. ...

Quá trình này chú định là một quá trình dài dằng dặc.

Hằng hà sa số tại Hậu Thổ điện bay nhanh, thời không trường hà màu ngân bạch giáng lâm, vô số tơ tuyến thời gian pháp tắc kéo dài ra, không ngừng thôi động Hồng Hoang thời gian tiến lên, chớp mắt đã trăm vạn năm.

Thời không trường hà, hằng hà sa số, lần này hiển nhiên đi nhanh hơn không ít.

Cho dù không ít tu sĩ, đại năng cùng đỉnh tiêm đại thần thông giả, hay là chư Thánh, Phục Hy...

đều không có phát giác quá nhiều thời gian trôi qua.

Nhưng trong lặng yên, cũng đã hơn trăm nguyên hội.

Chúng sinh luân hồi chi địa, lúc này đã dần dần bình ổn.

Chỉnh thể thiên địa vận chuyển đều đã hoàn thiện, chúng sinh luân hồi cùng toàn bộ thiên địa vận chuyển đã đạt tới một trình độ khế hợp hoàn mỹ.

Chúng sinh luân hồi vận chuyển đã đạt đến tình trạng khá tốt, những linh hồn âm thể sau khi vẫn lạc tại Hồng Hoang không cần lo lắng nữa.

Chúng sinh cũng không còn lo lắng, chỉ cần nguyên thần còn tại thì sẽ có đường lui.

Chư Thánh ngoại trừ Chuẩn Đề ra đều đã tiến nhập trung kỳ chi cảnh, Phục Hy chậm chứng đạo, nhưng không lâu nữa cũng sẽ chạm đến trung kỳ.

Nữ Oa tại hậu kỳ đã đi được mười phần ổn cố, có thể viên mãn tự

thân đại đạo, tuy rằng thời gian sẽ lâu, nhưng chung quy có thể bắt đầu, đối với tình huống về sau có sự giúp đỡ không nhỏ.

Thanh Minh tuy rằng lần nữa trùng kích không thành, nhưng hiện tại nghiệp dĩ một chân bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, về phần một chân còn lại, phải xem thời cơ khế hợp.

Tích lũy đã đủ, nhưng khế cơ cùng cơ duyên phải xem thời điểm.

Thanh Minh cũng không nóng nảy, từng bước một mà đi.

Trong Hồng Hoang, các tồn tại, thế lực, chủng tộc khác đều không có biến hóa quá lớn.

Nhân tộc tương đối bình tĩnh, thực lực ổn bộ tăng lên.

Tình thế hiện tại, chỉ có Vu Yêu nhị tộc tình huống tương đối đặc thù, những nơi khác đều không có biến động lớn.

Khí tức chấn động của Đế Tuấn lúc này càng lúc càng nhỏ.

Thái Nhất tuy rằng không biết đại ca nhà mình có thể tấn thăng hay không, nhưng nhìn tình huống trước mắt, tu vi đại ca hẳn đã tăng lên không ít.

Cho dù cuối cùng đại ca hẳn tấn thăng không thành, Yêu tộc hẳn cũng có lực đánh một trận.

Dù sao Yêu tộc hiện tại, chỉnh thể thực lực cùng uy lực đại trận đều tăng lên không ít, tổng thể mà nói là có cơ hội không nhỏ.

Bất quá có thể tấn thăng hay không, phải xem tình huống trùng kích của Đế Tuấn trong đoạn thời gian cuối cùng này.

Thái Nhất cảm thụ cỗ đại đạo khí tức kinh khủng nhưng lại không ngừng chấn động kia, trong lòng đem hy vọng gửi gắm trên người đại ca, sau đó tiếp tục xử lý sự tình Yêu tộc cùng việc tu hành của bản thân.

Về phần Vu tộc, mười một vị Tổ Vu cùng Hậu Thổ vẫn như cũ ở trong Hậu Thổ điện, tiếp tục việc Hậu Nghệ tấn thăng Tổ Vu.

Về phần thập nhị bộ lạc bên ngoài, có các Đại Vu khác quản lý, cũng không cần lo lắng.

Chương 165

Các phương diện phát triển của Vu tộc vẫn đang chậm rãi tăng lên, khí vận tăng trưởng liền chứng minh điều đó.

Cho nên những việc kia căn bản không cần để ý tới, hiện tại quan trọng là chuyện Hậu Nghệ tấn thăng Tổ Vu.

Những cái khác sẽ tự nhiên an bài tốt, phát triển tốt. ...

Vu tộc, trong Hậu Thổ bộ lạc.

Sớm tại hai mươi nguyên hội trước, Hậu Thổ liền ngừng xuất thủ.

Lúc này chỉ cần Hậu Nghệ hoàn thành bước cuối cùng liền có thể tấn thăng Tổ Vu.

Về phần mười một Tổ Vu, lúc này cũng khôi phục được không sai biệt lắm, đều đang chờ Hậu Nghệ tấn thăng.

Cứ như vậy, lại hơn mười nguyên hội sau. "Oanh!" Một cỗ khí thế khủng bố từ trên thân Hậu Nghệ trùng thiên, lập tức khuấy động phong vân, cỗ khí tức hậu trọng kia không hề kém hơn Đế Giang hay các Tổ Vu khác.

Một khắc này, Hậu Nghệ đã tấn thăng cảnh giới Tổ Vu.

Hồi lâu sau, khí tức trên thân Hậu Nghệ dần dần thu liễm, kim quang cùng đạo vận lưu chuyển trên thân thể cũng dần dần tiêu tán. "Ông!" Một thời khắc nào đó, Hậu Nghệ bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong đôi mắt kim quang lấp lóe, trên mặt hiện ra một vòng vui mừng.

Hắn rốt cục tấn thăng cảnh giới Tổ Vu. "Tạ Tổ Vu đại nhân!" Hậu Nghệ hướng về phía Hậu Thổ hành lễ, sau đó lại hướng về phía đám người Đế Giang khom người nói: "Tạ chư vị Tổ Vu đại nhân

thành toàn!" "Đều là người nhà, không cần như thế!" Đế Giang phất phất tay nói. "Hậu Nghệ, ngày sau sự tình của Hậu Thổ bộ lạc cùng Vu tộc liền giao cho ngươi..." Hậu Thổ nói. "Tổ Vu đại nhân yên tâm, Hậu Nghệ sẽ làm tốt..." Hậu Nghệ thần sắc nghiêm nghị nói.

Hậu Thổ gật đầu nói: "Ngươi vừa mới tấn thăng Tổ Vu, tiếp tục ổn cố tự thân mới là chính.

Đoạn thời gian tiếp theo cứ ở chỗ này hảo hảo tu hành, những chuyện khác tạm thời không cần để ý tới..." "Vâng, Hậu Nghệ minh bạch!" Hậu Nghệ gật đầu nói.

Hậu Thổ sau đó lại dặn dò vài câu, liền cùng đám người Đế Giang quay trở về Bàn Cổ Điện. ...

Đối với việc Hậu Nghệ tấn thăng Tổ Vu, Hậu Thổ cùng một chúng Tổ Vu tự nhiên phải lại thương nghị một phen.

Bất quá những việc này Hậu Thổ đều không để ý quá nhiều, đều giao cho Đế Giang an bài.

Hậu Nghệ tấn thăng Tổ Vu, đền bù sự khuyết thất của vị trí Trung Ương Hậu Thổ, đã là bù đắp điểm lớn nhất rồi.

Về phần những cái khác đều không đáng kể, tin tưởng Đế Giang đều sẽ an bài tốt.

Hậu Thổ nghe chúng Tổ Vu thương nghị an bài sự tình cũng khẽ gật đầu, những việc này nàng đều pha phần tán đồng.

Hậu Nghệ hiện tại đang củng cố cảnh giới Tổ Vu, chờ sau khi hắn có thể hoàn toàn chưởng khống cảnh giới Tổ Vu, Đế Giang liền sẽ bắt đầu bắt tay vào việc để Hậu Nghệ thông thạo Vu tộc đại trận, thông thạo chiêu thức Khai Thiên của đại trận.

Cho dù uy lực đại trận không cách nào tăng lên nữa, nhưng giữ vững ở trình độ trước khi Hậu Thổ hóa luân hồi là được, như vậy

liền đủ rồi.

Cho nên, một đoạn thời gian không ngắn tiếp theo đều sẽ giáo đạo Hậu Nghệ chưởng khống đại trận, một chút cũng không cần Hậu Thổ lo lắng.

Bất quá trước đó, một vài sự tình của Hậu Thổ bộ lạc, cùng với trình độ chưởng khống cảnh giới này của Hậu Nghệ, Hậu Thổ dự định hiệp trợ một hai.

Dù sao Hậu Thổ bộ lạc là của nàng, trước đây thiếu sự quản lý, bấy nhiêu năm trôi qua, trong lòng nàng cũng có vài phần muốn bù đắp Hậu Thổ bộ lạc.

Bởi vậy, Hậu Thổ lần này lưu lại Hậu Thổ bộ lạc một đoạn thời gian, tuy rằng không lâu, nhưng cũng hơn mười nguyên hội.

Nàng đem chỉnh thể thực lực Hậu Thổ bộ lạc đều tăng lên mấy phần, như thế, Hậu Thổ bộ lạc tại trong mười hai Tổ Vu bộ lạc đảo cũng không tệ.

Hậu Nghệ trong hơn mười nguyên hội này đã hoàn thành việc chưởng khống hoàn chỉnh cảnh giới Tổ Vu.

Những năm này Hậu Thổ cũng có giáo đạo hắn tu hành cùng chưởng khống các phương diện trong cảnh giới này.

Hậu Nghệ tiến triển cũng không nhỏ, ngay cả Đế Giang cũng pha phần khen ngợi, dưới sự giáo đạo của Hậu Thổ, Hậu Nghệ đã có thể xếp được số má.

Lại thêm Hậu Thổ đem một chút lý giải đối với Vu tộc đại trận truyền thụ cho hắn, để hắn sơ bộ quen thuộc, hiện tại muốn liên hợp diễn luyện đại trận, dưới tình huống bình thường là không có vấn đề.

Về phần càng thêm thâm nhập, hoặc là muốn càng thêm thông thạo, phải dựa vào tham ngộ lý giải, cùng sự giáo đạo của các Tổ Vu

khác, Hậu Thổ cũng không đi để ý quá nhiều.

Những việc này phải dựa vào thời gian để tích lũy.

Bởi vậy, sau khi hoàn kết sự tình Hậu Nghệ cùng Hậu Thổ bộ lạc, Hậu Thổ liền từ biệt Đế Giang cùng các Tổ Vu, hướng về Hỗn Nguyên Cung mà đi. ...

Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình, trên Lăng Tiêu Điện.

Lúc này không khí trên điện có chút trầm muộn, ẩn ẩn ở giữa khao khát một cỗ hàn ý cùng sát cơ.

Thái Nhất thần sắc băng lãnh, trong đôi mắt hỏa quang nhảy lên, tựa như muốn thiêu tận tứ hải, phúc diệt bát hoang, uy thế hạo hãn trên người áp đắc chúng Yêu Thần cùng Yêu Thánh ngực buồn bực, không có dũng khí mở miệng. "Bản hoàng thật không ngờ a!

Vu tộc cư nhiên trong ngắn ngủi hai trăm nguyên hội, lại tạo ra một vị tân Tổ Vu..." "Hảo thủ đoạn a Vu tộc, thủ đoạn như thế, bản hoàng cũng không thể không bội phục..." "Được lắm một cái Vu tộc a!" Thái Nhất giận quá thành cười, thần sắc lẫm liệt, trong mắt hàn quang cùng sát cơ chợt lóe.

Tình huống Vu tộc hiện tại, lấy thủ đoạn của Yêu tộc, có khả năng sẽ không rõ ràng sao?

Lại nói, ngày xưa lúc Hậu Nghệ thành Tổ Vu, cỗ khí thế khủng bố cùng sát khí trùng thiên kia, Thái Nhất muốn không biết cũng không có khả năng.

Lại phối hợp với thủ đoạn tham tra của Yêu tộc, rất nhanh liền biết được.

Vu tộc đản sinh một vị tân Tổ Vu, lại là "người quen cũ".

Hung thủ giết chết chín vị điệt tử (cháu), nguyên Đại Vu, hiện tại

là tân Tổ Vu - Hậu Nghệ.

Tình huống bực này, Thái Nhất xác thực không thể không bội phục thủ đoạn của Vu tộc.

Bất thanh bất hưởng, liền có một vị tân Tổ Vu đản sinh.

Tổ Vu cũng không phải dễ dàng đản sinh như vậy, bằng không mà nói bao nhiêu ức năm qua cũng sẽ không chỉ có Thập Nhị Tổ Vu.

Những Đại Vu kia, đỉnh phong như Hình Thiên cùng trước đây là Hậu Nghệ, cho dù bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng vẫn như cũ không thể bước vào cảnh giới Tổ Vu.

Có thể nói, cảnh giới Tổ Vu khó khăn cỡ nào, thân là tử đối đầu, trong lòng Thái Nhất mười phần rõ ràng.

Nhưng hiện tại, Vu tộc nói tạo Tổ Vu là tạo Tổ Vu, còn là người quen thuộc đến mức Thái Nhất hận không thể một tát tai đập chết - Hậu Nghệ.

Hiện tại, bọn hắn đã có tư bản để đối lập, dù sao cũng là Tổ Vu.

Hiện tại Vu tộc đã đạt đến đỉnh phong, Thái Nhất trong lòng đều có một tia cảm giác nhìn không thấy hy vọng.

Hiện tại Vu tộc quá đáng sợ.

Thái Nhất nhìn qua Hồng Hoang đại lục, thần sắc âm trầm đến đáng sợ! ...

Thiên Đình, Lăng Tiêu Điện. "Thủ đoạn cường đại nhất của Vu tộc chính là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Lần này Hậu Thổ nương nương chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh, đại trận khuyết một góc, thiếu đi một cái phương vị, Vu tộc đại trận bất ổn..." "Muốn ổn cố trận pháp, muốn để trận pháp có thể lần nữa hoàn chỉnh vận chuyển, liền phải bổ toàn một phương vị này.

Phương vị như vậy muốn bổ túc, chỉ có thể là Tổ Vu mới được, lần này tạo Tổ Vu, cũng là vì việc này..." "Hậu Nghệ nãi là Hậu Thổ bộ lạc đỉnh phong Tổ Vu, sẽ lựa chọn bổ túc cái phương vị này, đó cũng là bình thường..." Bạch Trạch đối với Thái Nhất chắp tay nói.

Hiện tại hắn đã không dám gọi thẳng đại đạo danh húy của Hậu Thổ.

Lần trước gọi thẳng, trong minh minh có một cỗ sát cơ khóa chặt, nếu còn dám nói thẳng danh húy, e là sẽ bị đại đạo phản phệ mà vẫn lạc.

Lại nói, Hậu Thổ vì để chúng sinh có thể tranh thủ một tia sinh cơ, cam tâm lấy thân hóa luân hồi, nếu không phải Đạo Quân xuất thủ, sợ là đã vẫn lạc rồi.

Hắn cũng là một viên trong chúng sinh, cũng có thể được phúc ấm, lúc này xưng hô Hậu Thổ nương nương, đảo cũng không có quá nhiều cách ứng (khó chịu).

Phản chính hiện tại nàng là Luân Hồi Chi Chủ, Đạo Quân chi thê, nhưng lại không phải Tổ Vu.

Cho nên lúc này xưng hô như vậy cũng không có gì không ổn.

Thái Nhất đối với việc Bạch Trạch xưng hô Hậu Thổ thế nào cũng không để ý, bởi vì hiện tại chính hắn cũng không dám gọi thẳng đại đạo danh húy của Hậu Thổ.

Bất quá đại đạo phản phệ vẫn lạc, vẻn vẹn một đạo sát cơ nho nhỏ kia liền đủ để triệt để mạt sát hắn, thời không trường hà, vận mệnh trường hà, tự thân đại đạo, nguyên thần các loại đều sẽ trong khoảnh khắc yên diệt, triệt để mai táng sở hữu, không cách nào phục sinh.

Cho nên vì một cái đại đạo danh húy mà để vẫn lạc trên đó, Thái

Nhất cảm thấy không cần thiết, tận lượng không gọi là được. "Hậu Nghệ thành Tổ Vu chi thân, như vậy Vu tộc y nguyên là mười hai vị Tổ Vu, Vu tộc đại trận y nguyên hoàn chỉnh không thiếu sót.

Lại thêm vị kia đã chứng đạo Hỗn Nguyên, tuy không thể tùy tiện xuất thủ, nhưng một khi xuất thủ, Yêu tộc chúng ta y nguyên khó mà ngăn cản..." Thái Nhất thần sắc âm trầm, trong miệng ngưng thanh nói.

Nếu trước khi Hậu Nghệ thành Tổ Vu, Thái Nhất cảm thấy chỉ cần đại ca chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Yêu tộc liền có thể cùng Vu tộc đánh một trận, dù không thể thủ thắng, chí ít cũng có thể hòa, dù sao thiếu đi một vị Tổ Vu, đại trận bất ổn, không cách nào thi triển quá nhiều uy lực.

Dưới tình huống như vậy, Yêu tộc liền có cơ hội.

Nhưng hiện tại, Hậu Nghệ thành Tổ Vu chi thân, mười hai vị Tổ Vu số lượng đã hoàn chỉnh, đại trận cũng có Hậu Nghệ bổ toàn, tuy không có Hậu Thổ chủ trận khủng bố như xưa, nhưng chí ít trên độ hoàn chỉnh cũng không kém quá nhiều.

Đến lúc đó Đế Giang chủ trận, diễn hóa Bàn Cổ Chân Thân, Yêu tộc đại trận có khả năng ngăn cản được sao?

Bàn Cổ Chân Thân khủng bố, đến nay vẫn lưu tại trong lòng hắn, tình huống như vậy Yêu tộc xác thực khó mà cùng Vu tộc đánh một trận.

Dù sao Vu tộc còn có Hậu Thổ, nếu nàng xuất thủ, đại ca chứng đạo bị Hậu Thổ cuốn lấy, Yêu tộc sẽ không phải đối thủ của Vu tộc.

Đến lúc đó đằng xuất thủ được, đại ca không chừng cũng sẽ bị mạt sát.

Dù sao đại ca nãi là mượn nhờ ngoại lực trùng kích Hỗn Nguyên

chi cảnh, làm như thế có một ít tệ đoan Thái Nhất trong lòng rõ ràng, chỉ bất quá ngoại trừ cách này, cũng không có biện pháp khác.

Chương 166

Nếu được như Phục Hy thì tốt nhất, đáng tiếc đại ca không đạt được như thế, chỉ có thể mượn nhờ ngoại lực.

Nếu có thời gian có thể ổn cố cảnh giới thì tốt, nếu không có, vậy tình huống thật sự không xong.

Điểm này Thái Nhất trong lòng rõ ràng, chỉ bất quá bất lực mà thôi. "Bạch Trạch, bất quản như thế nào, Yêu tộc chúng ta phải tiếp tục phát triển thực lực, đặc biệt là Yêu tộc đại trận.

Ngươi đi tổ chức một phen, ba vạn năm sau, theo bản hoàng vãng Chu Thiên Tinh Thần đại hải, tiếp tục diễn luyện Yêu tộc đại trận..." Thái Nhất trong lòng hiểu rõ, đối với Bạch Trạch nói. "Thần minh bạch!" Bạch Trạch chắp tay đáp.

Tình huống hiện nay, Bạch Trạch tự nhiên rõ ràng, bất luận Hậu Thổ có thể xuất thủ hay không, Yêu tộc y nguyên phải đối mặt với Vu tộc hoàn chỉnh, Vu tộc đại trận hoàn chỉnh, y nguyên không thể khinh thường.

Yêu tộc chỉ có thể không ngừng tăng lên, mới có thể chân chính đối mặt Vu tộc đại trận, mới có thể đoạt được một tia sinh cơ.

Thái Nhất gật đầu, chỉ cần Yêu tộc không ngừng phát triển, dưới sự tăng cường thực lực, tin tưởng Yêu tộc sẽ có cơ hội.

Hy vọng lớn nhất liền gửi gắm trên người đại ca, hy vọng hắn có thể sớm ngày chứng đạo, không nên kéo dài quá lâu.

Hiện tại lâm cận ba vạn nguyên hội, Thái Nhất trong lòng có chút cảm giác bất an, nếu không thể sớm ngày chứng đạo, lượng kiếp e là thật sự sẽ bị sớm giáng lâm.

Ý niệm này trong lòng mười phần rõ ràng, cho nên chỉ có thể hy vọng.

Hy vọng hết thảy đều sẽ không để hắn thất vọng.

Hồi lâu sau, hắn phất phất tay, Bạch Trạch cùng các cao tầng liền chậm rãi lui xuống.

Thái Nhất nhìn thoáng qua tình huống các bộ tộc Yêu tộc Thiên Đình, sau đó liền thu hồi ánh mắt, thân hình khẽ động, biến mất trong đại điện, tiếp tục đi tham ngộ tu hành, thuận tiện chờ đợi thời gian diễn luyện Yêu tộc đại trận. ...

Thời gian nhoáng một cái, liền lại là mười mấy nguyên hội lặng yên trôi qua.

Sau khi Hậu Nghệ sơ bộ nắm giữ tình huống Vu tộc đại trận, liền dưới sự triệu tập của Đế Giang, tiến vào trong Bách Vạn Đại Sơn, bắt đầu diễn luyện đại trận.

Hậu Nghệ vốn là để bổ khuyết vị trí Hậu Thổ, hiện tại đã chuẩn bị thỏa đáng, tự nhiên muốn bắt đầu tiếp xúc Vu tộc đại trận.

Tuy rằng trước đây Hậu Nghệ chưa từng tiếp xúc đại trận vận chuyển cùng chủ trận, nhưng hiện tại dù sao cũng là Tổ Vu chi cảnh, lại là Hậu Thổ bộ lạc tân Tổ Vu, thân mang đại địa bản nguyên, tiếp xúc đại trận cũng sẽ không quá khó khăn.

Lại thêm có mười một vị Tổ Vu tương trợ, cùng với sự truyền dạy của Hậu Thổ, đối với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lý giải những năm này đã có chỗ đọc lướt qua, chỉ cần chính thức diễn luyện sẽ có hiệu quả.

Tại Bàn Cổ Điện, mười một vị Tổ Vu bắt đầu hiệp trợ Hậu Nghệ lý giải Vu tộc đại trận, cũng bắt đầu tổ hợp diễn luyện đơn giản.

Tuy rằng không phải chính thức diễn luyện, nhưng cũng để Hậu

Nghệ đơn giản nếm thử, hiệu quả có thể nói là khả quan.

Đế Giang quyết định lại giúp Hậu Nghệ lý giải cùng tham ngộ đại trận vạn năm, mười vạn năm sau liền có thể bắt đầu tổ hợp diễn luyện đại trận.

Về phần đại trận có thể khôi phục uy lực ra sao, phải xem Hậu Nghệ. ...

Vu tộc bên này bận rộn khôi phục uy lực đại trận, Yêu tộc bên kia cũng không có bị bỏ xa khoảng cách.

Yêu tộc đại trận những năm này dưới sự không ngừng diễn luyện và hoàn thiện, xác thực đã tăng lên không ít uy lực.

Thực lực bộ chúng Yêu tộc dưới sự nâng cao của Bạch Trạch cũng đạt đến tình trạng khiến Thái Nhất hài lòng.

Về phần sai biệt lớn nhất giữa Vu Yêu nhị tộc là Luân Hồi Chi Chủ Hậu Thổ, Đế Tuấn hiện tại đang tranh thủ thời gian truy đuổi.

Thái Nhất hiện tại khó mà phát giác khí tức của đại ca nhà mình, phảng phất như muốn biến mất tại Thái Dương Thần Cung.

Tại vạn năm trước, khí tức đại ca nhà hắn đã đạt đến tình trạng Chuẩn Thánh viên mãn tối đỉnh phong, dĩ nhiên vượt qua Chuẩn Thánh viên mãn trong lý giải.

Thái Nhất biết, cỗ khí tức kia cự ly Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chỉ một đường chi cách.

Nhưng từ đó về sau, khí tức Đế Tuấn liền lại chậm rãi bình ổn xuống, không ngừng hạ xuống, mỗi một đoạn thời gian liền sẽ hạ thấp không ít.

Như hôm nay, Thái Nhất đều muốn sát giác không thấy khí tức Đế Tuấn. "Hy vọng đại ca có thể thành công, bằng không..." Thái Nhất

thần sắc lo lắng nhìn thoáng qua Thái Dương Thần Cung, trong miệng nói khẽ một tiếng, sau đó liền biến mất không thấy. ...

Trong Hồng Hoang, các phương thế lực, tu sĩ đều đang tự mình thôi tiến.

Nhân tộc những năm này dĩ nhiên chen thân làm đệ nhất chủng tộc dưới Vu Yêu.

Những Yêu tộc tại Hồng Hoang đại địa cùng với một số tà tu gây bất lợi cho Nhân tộc đã bị Nhân tộc thanh lý.

Nhân tộc những năm này nơi cư trú đang chậm rãi khuếch trương, cùng Vu tộc ở giữa đảo cũng hòa hợp, tạm thời không có phát sinh mâu thuẫn.

Dù có cũng chỉ là một chút chuyện nhỏ, cũng sẽ không ảnh hưởng.

Các tồn tại, thế lực khác những năm này cũng đều có thu hoạch cùng tiến bộ.

Về phần Ngũ Thánh, lần này đều đang bế quan tu hành, đặc biệt sau khi tấn thăng trung kỳ, thời gian bế quan tu hành tham ngộ càng phát ra cần mẫn.

Mỗi lần xuất quan, ngoại trừ giáo đạo môn hạ tu hành, cũng không có chuyện khác.

Đối với tình huống trong Hồng Hoang, Ngũ Thánh trong lòng hiểu rõ, hiện tại không cần làm gì, lượng kiếp liền sẽ sớm đến.

Tình huống trước đó, kiếp khí và sát khí của lượng kiếp, cùng với sát cơ dĩ nhiên đã nảy sinh.

Tuy rằng không nhiều, nhưng sau khi có đầu mối, trải qua bấy nhiêu nguyên hội diễn biến tích lũy, dĩ nhiên đã đạt đến một cái điểm tới hạn.

Chỉ cần có một cái kíp nổ, như vậy những kiếp khí, sát khí cùng sát cơ này liền sẽ bị triệt để nhen nhóm, dẫn bạo.

Đến lúc đó, lại thêm một đoạn thời gian, lượng kiếp liền sẽ chân chính giáng lâm.

Khi đó chính là thời gian lượng kiếp thanh tẩy, Vu Yêu nhị tộc cũng sẽ lần nữa liễu kết nhân quả.

Vô số sinh linh, tu sĩ cùng đại năng trong Hồng Hoang đều như thế, kẻ phúc duyên cạn mỏng, kẻ nhân quả quấn thân đều sẽ vẫn lạc trong lượng kiếp.

Khác biệt với hai cái lượng kiếp trước, lần này có chúng sinh luân hồi do Hậu Thổ nương nương lập ra, có thể cấp cho một tia sinh cơ.

Chỉ cần nguyên thần, chân linh bất tán, như vậy tiến vào trong luân hồi, ngày sau liền sẽ có ngày tái độ quy lai.

Tình huống như vậy liền cho cơ hội trùng sinh lần thứ hai, trong lòng chúng sinh tự nhiên vui vẻ.

Trước đây không cảm thấy, hiện tại có, một số sinh linh tu sĩ trong lòng cũng an định vài phần.

Chí ít, chỉ cần giữ được nguyên thần cùng chân linh liền có thể có cơ hội làm lại, sẽ không triệt để vẫn lạc.

Bất quản nhìn thế nào đều là có lợi.

Đối với việc độ lượng kiếp, trong lòng cũng thoáng an định vài phần.

Trừ những sinh linh tu sĩ này ra, Nhân tộc cũng tương đối đặc thù trong lượng kiếp lần này.

Phổ thông Nhân tộc trong lượng kiếp ảnh hưởng sẽ không lớn, tuy rằng cũng sẽ có vẫn lạc, nhưng so với tu sĩ có tu vi thì ít đến mức có

thể bỏ qua không tính.

Dù sao Hậu Thiên sinh linh phổ thông ảnh hưởng sẽ nhỏ hơn.

Về phần Thánh Địa, người có nhân quả liền sẽ nhập kiếp tìm kiếm sinh cơ, có chúng sinh luân hồi tại đó, Nhân tộc tương đối yên tâm.

Toại Nhân cũng có sở dự liệu, lần lượng kiếp này tuy rằng cũng sẽ chiết tổn một bộ phận, nhưng sẽ không vượt quá ba thành, tổng thể mà nói là chấp nhận được.

Dù sao Nhân tộc không phải nhân vật chính của lượng kiếp này, chiết tổn ba thành đối với Nhân tộc hiện tại dĩ nhiên không nhỏ, dù sao thực lực chỉnh thể của Nhân tộc hiện tại cũng chỉ yếu hơn Vu Yêu nhị tộc vài phần.

Thực lực chỉnh thể như vậy mà chiết tổn ba thành là không nhỏ.

Bất quá đặt tại toàn bộ Hồng Hoang, tại một phương lượng kiếp, chiết tổn này xác thực không tính quá lớn, cũng nằm trong phạm vi Toại Nhân chấp nhận.

Cụ thể phải xem tình huống sau khi lượng kiếp chân chính bộc phát. ...

Càng đến gần thời điểm lượng kiếp bộc phát, sát khí bộc phát, sự lưu thệ thôi động của thời không trường hà, hằng hà sa số liền nhanh nhất.

Phảng phất tịnh vị cảm giác được bao nhiêu biến hóa, đoạn thời gian này cũng không cách nào mang lại cho Hồng Hoang chúng sinh bao nhiêu biến đổi, nhưng trong Hồng Hoang lại đã lặng lẽ trôi qua hơn trăm nguyên hội.

Vu Yêu Nhân tam tộc, Ngũ Thánh, Phục Hy cùng các thế lực, tồn tại đều có tiến triển.

Tuy rằng không có bước nhảy vọt lớn, nhưng cũng ổn bộ tăng lên, đảo cũng không tệ.

Về phần vô số sinh linh, tu sĩ cùng đại năng trong Hồng Hoang, bởi vì trong lòng ẩn ẩn phát giác sát khí, kiếp khí cùng sát cơ nồng đậm, điềm báo lượng kiếp, trong lòng cũng bất an, đều đang nỗ lực tu hành.

Bất quản Hồng Hoang phát sinh chuyện gì, chỉ cần không ảnh hưởng đến mình thì không cần để ý tới.

Hiện tại cái thời gian này chính là thời gian tu hành cuối cùng.

Chờ sát khí, kiếp khí bộc phát, đến lúc đó lượng kiếp sơ hiện, những tu sĩ sinh linh có nhân quả liền sẽ nhập kiếp.

Khi đó huyết sát trùng tiêu, sát cơ tung hoành, càng thêm thôi động lượng kiếp tiến lên, sự khủng bố của lượng kiếp liền sẽ bày ra, máu chảy thành sông.

Nếu không có thực lực, thì trong lượng kiếp khó mà bảo toàn bản thân.

Tuy hiện tại có chúng sinh luân hồi, có thể có một tia sinh cơ, chỉ cần nguyên thần hoặc chân linh bất tán liền có thể tiến vào luân hồi, có cơ hội trùng sinh tái độ quy lai.

Nhưng dưới lượng kiếp, ai cũng không cách nào cam đoan nhất định có thể giữ nguyên thần hoặc giả chân linh bất tán.

Dù sao lượng kiếp khủng bố, vô số sinh linh, tu sĩ, đại năng trong lòng đều rõ ràng.

Cho nên vì để có thể bảo tồn bản thân trong lượng kiếp, vì để nguyên thần cùng chân linh có thể bất tán, đoạn thời gian bình tĩnh này chính là thời gian tu hành cuối cùng, đến lúc hết thảy bộc phát thì không còn thời gian nữa.

Bọn họ cũng không giống mấy vị đỉnh tiêm tồn tại kia, quan sát chúng sinh, lượng kiếp cũng ảnh hưởng không tới, căn bản không thèm để ý những thứ này, ngược lại còn có thể trong lượng kiếp quan khán tình huống chúng sinh độ kiếp.

Cho nên những sinh linh tu sĩ đại năng này đều phải nắm lấy thời cơ, càng thêm nỗ lực tu hành.

Chương 167

Hiện tại hơn trăm nguyên hội, chỉ cần có thể lần nữa tăng lên vài phần, thêm mấy trăm nguyên hội cũng không ảnh hưởng gì, chỉ cần có thể tăng lên, tự nhiên là chuyện tốt, chỉ mong lượng kiếp giáng lâm muộn một chút.

Như thế liền có thể có thêm vài phần thời gian tu hành, tại thời điểm này có thể tăng lên một phần là một phần, đây đều là bảo đảm đoạt được một tia sinh cơ trong lượng kiếp.

Chỉ có như thế mới có thể độ lượng kiếp, mới có thể đạt đến tình trạng cao hơn trong thời đại mới.

Cái thời đại mới kia mới là thứ tiếp theo bọn họ muốn, cũng là thời gian đoạn vấn đỉnh thiên địa cao hơn.

Về phần hiện tại, cứ tiên bảo chướng tự thân độ qua lượng kiếp rồi nói sau.

Vô số sinh linh, tu sĩ cùng đại năng đều có ý nghĩ như vậy, cho nên Hồng Hoang lúc này cũng bình tĩnh, chỉ bất quá là sự bình tĩnh trước cơn bão.

Hồng Hoang vô số chúng sinh đều biết, tiếp theo chính là rút dây động rừng.

Cho nên chỉ có thể nắm lấy cơ hội.

Lượng kiếp tuy rằng ảnh hưởng không tới sự tồn tại như Ngũ Thánh, nhưng môn hạ y nguyên tại trong kiếp.

Dưới lượng kiếp này, có nhân quả phải liễu kết nhân quả, không có nhân quả cũng phải đi một lần, nhập kiếp tìm kiếm một tia sinh cơ.

Tổng thể mà nói, có Ngũ Thánh chiếu cố, cũng không đến mức

vẫn lạc.

Về phần sinh linh tu sĩ đại năng khác không có sư tôn như vậy, chỉ có thể dựa vào tự thân, cho nên tu hành chính là cơ hội cuối cùng.

Hiện tại Hồng Hoang vẫn như cũ là phong trào tu hành, rất ít tồn tại đi lại trong Hồng Hoang.

Cả Hồng Hoang lúc này cũng hiện ra cảnh tượng không giống bình thường.

Bình tĩnh, tiêu điều, chỉ có sát khí và kiếp khí đang không ngừng nảy sinh.

Tình huống như vậy, cự ly bị dẫn động đã không còn xa. ...

Thời gian vội vàng, trong nháy mắt, liền lại là mấy chục nguyên hội lặng yên trôi qua.

Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc Thiên Đình, Thái Dương Thần Cung. "Oanh!" Đột nhiên, một cỗ khí thế khủng bố trùng thiên, khuấy động cửu thiên phong vân, chấn động cả Yêu tộc.

Thái Nhất, Hi Hòa các loại thần sắc vui mừng nhìn Thái Dương Thần Cung.

Cỗ khí thế này... chẳng lẽ Đế Tuấn đã chứng đạo Hỗn Nguyên? "Ầm ầm ầm!!!" Cùng lúc đó, toàn bộ Hồng Hoang chấn động, sau đó bộc phát ra vô số sát khí cùng kiếp khí, tràn ngập toàn bộ Hồng Hoang thiên địa.

Sát khí bộc phát, lượng kiếp lâm cận!

Lúc này, vô số sinh linh tu sĩ sắc mặt kinh hãi.

Lượng kiếp lại muốn tới sao?

Mới diễn hóa không đến ba vạn nguyên hội, hiện tại sớm bộc phát, lại không biết là vì chuyện gì.

Nhưng nếu sát khí đã bộc phát, báo trước lượng kiếp không xa, như vậy trong khoảng thời gian gần nhất phải tranh thủ, có thể tăng lên bao nhiêu thì tăng lên bấy nhiêu.

Tu vi mới là bảo đảm lớn nhất. ...

Toàn bộ Hồng Hoang lúc này chấn động không thôi, sát khí cùng kiếp khí khủng bố bộc phát.

Trong hơn trăm vạn năm sau đó, lại dũng hiện ra sát cơ lẫm liệt khủng bố, khiến cho Hồng Hoang chúng sinh đều trong lòng bàng hoàng bất an, sinh sợ lượng kiếp bộc phát quá sớm, vẫn lạc quá nhanh.

Dưới lượng kiếp, ngoại trừ Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra, chúng sinh giai tại trong kiếp.

Loại tình hình khủng bố đó, muốn không lo lắng là không có khả năng, chỉ cần một cái làm không tốt sẽ vẫn lạc trong đó.

Đặc biệt là những tu sĩ hoặc đại năng từng trải qua lượng kiếp trước đây càng thêm lo lắng, càng trải qua càng hiểu rõ chỗ kinh khủng của lượng kiếp.

Đối mặt tân lượng kiếp, trong lòng liền càng bất an.

Bất quá hiện tại Hồng Hoang thiên địa tốt hơn trước đây không ít, Hồng Hoang thiên địa hoàn chỉnh, vận chuyển hoàn thiện, những năm này cũng cho không ít chỗ tốt.

Quan trọng nhất chính là trong Hồng Hoang hoàn chỉnh có chúng sinh luân hồi chi địa do Hậu Thổ nương nương lập ra.

Có chúng sinh luân hồi, liền có thêm một lần cơ hội trùng sinh, không chỉ sinh linh dưới Đại La Kim Tiên, mà ngay cả Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) đều có thể có cơ hội luân hồi, có cơ hội lần nữa tu hành quy lai.

Chỉ cần bảo đảm nguyên thần hoặc giả chân linh không tiêu tán, hết thảy đều có khả năng.

Cho nên lượng kiếp lần này tuy rằng hung hiểm khủng bố, nhưng không nghi ngờ gì là tốt hơn lượng kiếp trước không ít.

Chỉ cần vẫn lạc xong nguyên thần bất tán là có cơ hội, không giống dĩ vãng, vẫn lạc là vẫn lạc luôn.

Bất quá trong lượng kiếp hung hiểm vạn phần, tuy rằng muốn giữ được nguyên thần hoặc chân linh không bị trọng thương hoặc tiêu tán trong đó, nhưng chuyện như vậy cũng không nhất định có thể làm được.

Trong lượng kiếp, hết thảy đều có thể xảy ra.

Cho nên Hồng Hoang chúng sinh phải chuẩn bị nhiều hơn, để cơ hội tìm kiếm sinh cơ, giữ được nguyên thần tăng thêm một chút.

Đoạn thời gian này tiếp tục tu hành tự thân, để thực lực bản thân lại tăng lên là rất cần thiết.

Vô luận từ góc độ tìm kiếm một tia sinh cơ trong lượng kiếp, hay là giữ được nguyên thần chân linh, việc nâng cao tu vi đều có tác dụng cực lớn.

Tuy rằng đoạn thời gian này không biết sẽ kiên trì được bao lâu, nhưng lần này cũng chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống mà chữa, có thể tăng lên một chút là một chút. ...

Đông Hải chi tân, trong Nhân tộc Thánh Địa.

Trong Nhân Tổ Điện, ba vị Nhân Tổ tề tụ nơi này, thương nghị sự tình lượng kiếp lần này. "Đại ca, lượng kiếp sớm đến, Nhân tộc chúng ta phân bố quá mức phân tán, phổ thông Nhân tộc đông đảo, sợ là sẽ chịu ảnh hưởng không nhỏ..." Hữu Sào Thị mặt mang vẻ lo lắng, nhìn Toại Nhân trước mặt, trong miệng ngưng thanh nói.

Nhân tộc phát triển mấy ngàn vạn năm, Hồng Hoang cũng là có mắt cùng thấy.

Tuy rằng thực lực không bằng Vu Yêu nhị tộc, nhưng dưới Vu Yêu nhị tộc lại rất ít chủng tộc có thể so sánh với Nhân tộc.

Về mặt số lượng, Nhân tộc như hôm nay cũng xác thực chỉ đứng sau Vu Yêu hai tộc, các chủng tộc khác về mặt số lượng đều không sánh bằng.

Nhân tộc cơ số trải qua mấy trăm vạn năm diễn hóa và phát triển dĩ nhiên cực kỳ to lớn.

Chỉ bất quá, bởi vì cơ số quá lớn nên bộ lạc cũng cực kỳ phân tán, trên cơ bản khắp nơi trong Hồng Hoang đều có tung tích Nhân tộc, chỉ là số lượng nhiều hay ít mà thôi.

Khu vực hoàn cảnh tài nguyên tốt, Nhân tộc tự nhiên liền nhiều, ngược lại thì ít người.

Nhân tộc quá phân tán, như vậy dưới lượng kiếp xác thực sẽ chịu ảnh hưởng không nhỏ. "Nhị đệ cũng không cần quá lo lắng, dưới lượng kiếp, tuy chúng sinh giai tại trong kiếp, Nhân tộc cơ số tuy lớn, đa phần là người bình thường.

Nhưng lượng kiếp đối với tu sĩ ảnh hưởng mới là lớn nhất, đối với phổ thông Nhân tộc phản đảo không có lớn như vậy..." "Bất quá ảnh hưởng tuy rằng không lớn bằng tu sĩ, nhưng rốt cuộc vẫn có ảnh hưởng.

Trừ cái đó ra, còn có không ít tu sĩ ứng kiếp, các bộ lạc Nhân tộc phổ thông có khả năng sẽ chịu ba cập, đây cũng là vấn đề chúng ta cần cân nhắc..." Toại Nhân nghe vậy, trong lòng suy nghĩ, đem hết thảy những gì có thể dự đoán, có thể phát sinh nói đại khái cho Hữu Sào Thị và Truy Y Thị nghe, những việc này cũng cần an bài. "Đại ca nói

không phải không có lý, đã như vậy, ngoài lượng kiếp ra, đối với việc tu sĩ ứng kiếp gây ba cập cho Nhân tộc, chúng ta cũng cần hảo sinh an bài tốt hết thảy, miễn cho Nhân tộc chiết tổn quá nhiều..." Truy Y Thị nghe vậy khẽ gật đầu, thần sắc nghiêm nghị nói. "Nhị đệ, đệ tử trong Thánh Địa lần lượng kiếp này nên ứng kiếp thì ứng kiếp.

Trừ cái đó ra, cũng để đệ tử tận lượng đi đến các bộ lạc Nhân tộc, thủ hộ phổ thông bộ lạc, miễn cho trong lượng kiếp gặp phải tu sĩ ứng kiếp gây ba cập quá nhiều..." "Lượng kiếp tương lâm, đệ tử Nhân tộc cũng nên ít dây vào nhân quả, tạm thời cứ như thế, chờ đợi lượng kiếp kết thúc." Toại Nhân trong lòng suy tính, sau đó nhìn Hữu Sào Thị và Truy Y Thị nói. "Đại ca yên tâm, đệ sẽ an bài tốt..." Hữu Sào Thị và Truy Y Thị nghe vậy, khẽ gật đầu nói.

Lượng kiếp đối với Nhân tộc phổ thông bộ lạc ảnh hưởng sẽ ít hơn so với tu sĩ.

Ngoại trừ một số đệ tử ứng kiếp, những người còn lại toàn bộ trú đóng tại các bộ lạc Nhân tộc, ngoài việc ứng kiếp còn thủ hộ bộ lạc, tránh cho khi các tu sĩ khác ứng kiếp gây ảnh hưởng lây.

Như vậy cũng giảm thiểu tối đa sự chiết tổn của Nhân tộc.

Toại Nhân dặn dò Hữu Sào Thị và Truy Y Thị vài câu, hai người liền chắp tay rời đi, xuống dưới an bài.

Toại Nhân trong đôi mắt đại đạo phù hiện, từng tia hỏa quang nhảy lên, một cỗ nhiệt độ nóng rực tràn ngập Nhân Tổ Điện.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, nơi đó đang tràn ngập sát khí, sát cơ khiến vô số tu sĩ sinh linh kinh cụ. "Lượng kiếp, lại thôi tiến rồi..." Hồi lâu sau, Toại Nhân trong miệng khẽ nói một tiếng.

Tác vi tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên, tự nhiên hắn nhìn ra được

không ít.

Tuy rằng cự ly lượng kiếp chân chính giáng lâm bộc phát còn có một đoạn thời gian chưa biết, nhưng dưới sự không ngừng thôi tiến, sợ là cũng kiên trì không được bao lâu, loạn tượng sẽ xuất hiện.

Theo lượng kiếp thôi tiến, sát khí cùng sát cơ không ngừng nồng đậm và dũng hiện, cũng sẽ dần dần ảnh hưởng đến tu sĩ, dẫn động một bộ phận tu sĩ sớm xuất thủ, như vậy lại phản thôi tiến lượng kiếp.

Dưới tình huống như vậy, thời gian sẽ lại rút ngắn.

Toại Nhân trong lòng suy tính xong, thu hồi ánh mắt, sau đó đứng dậy rời khỏi Nhân Tổ Điện, cũng đi an bài sự tình trong Thánh Địa.

Tại Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này đều đang quan chú đến tình hình bên trong Hồng Hoang.

Mặc dù lượng kiếp không ảnh hưởng đến họ, nhưng quan sát chúng sinh, cũng có thể xem cách chúng sinh ứng phó dưới đại kiếp.

Thanh Minh quan sát, xác thực bao quát cả thiên địa chúng sinh.

Nữ Oa thì phần lớn nhìn về Nhân tộc.

Còn Hậu Thổ, cơ bản chỉ nhìn Vu tộc.

Chương 168

"Toại Nhân phen này sắp đặt cũng không tệ, có thể giảm thiểu tổn thất của Nhân tộc ở mức độ lớn nhất.

Lần lượng kiếp này, đối với Nhân tộc ảnh hưởng tương đối nhỏ, số lượng vẫn lạc cũng ít đi mấy phần..." Hồi lâu sau, Nữ Oa thu hồi ánh mắt, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ cũng thu hồi ánh mắt, giữa đôi mày hiện lên mấy phần lo lắng.

Lượng kiếp tuy không ảnh hưởng đến nàng, nhưng Vu tộc lại là nhân vật chính của lượng kiếp, khi đại kiếp giáng lâm, tất phải hứng chịu đầu tiên.

Sự khủng bố của lượng kiếp, nàng hiểu rất rõ, dù đã có kế hoạch thực thi, nhưng vẫn sẽ có biến số.

"Muội muội đang lo lắng cho chuyện của Vu tộc sao?" Nữ Oa nhìn nàng, mở miệng hỏi.

"Ân, tuy Vu tộc đã ấn theo kế hoạch, mọi thủ đoạn đều đã chuẩn bị, nhưng lượng kiếp dù sao cũng quá khủng bố.

Dưới đại kiếp, khó đảm bảo sẽ không có biến số phát sinh, nếu có biến số, e rằng sẽ thay đổi rất nhiều chuyện..." Hậu Thổ nghe vậy, khẽ gật đầu nói.

Đây cũng là điều nàng lo lắng nhất hiện tại.

"Muội muội không cần lo lắng, Vu tộc cứ theo kế hoạch mà làm, chỉ cần Thập Nhị Tổ Vu không có vấn đề gì, dưới sự bảo hộ của đại trận sẽ giữ lại không ít sức mạnh.

Vu tộc tuy sẽ tổn thất không ít, nhưng sau này có thể phục hồi..."

Nữ Oa nói.

Nghe thế, Hậu Thổ gật gật đầu, tình hình hiện tại cũng chỉ có thể như vậy.

"Lần lượng kiếp này, xác thực có một vài biến số, phu nhân có lẽ phải ra tay rồi..." Trong tay Thanh Minh, thiên cơ hiển hiện, hắn đã thấy được không ít tình huống.

Dù dưới lượng kiếp, thiên cơ hỗn loạn khôn cùng, ngay cả Thánh nhân cũng khó lòng nhìn thấu.

Thế nhưng, Thanh Minh đâu phải là Thánh nhân có thể so sánh, hắn là một bộ phận của Thiên Đạo, muốn biết rõ một vài thiên cơ vẫn có thể làm được.

Nếu không phải vì những chuyện chưa biết có quá nhiều biến số, hắn thật sự có thể nhìn thấu cả những việc sau lượng kiếp.

"Lời của phu quân, có phải là Đế Tuấn của Yêu tộc?" Hậu Thổ tú mi chau lại, nhìn Thanh Minh, chậm rãi hỏi.

"Đế Tuấn với tư cách là nhân vật chính của lượng kiếp lần này, là kẻ cầm quyền của Yêu tộc, vốn có mấy phần cơ duyên tạo hóa.

Lần này mượn ngoại lực, có hy vọng đột phá.

Nhưng sau lượng kiếp, tình huống sẽ thế nào thì khó nói, dù sao mượn ngoại lực tấn thăng, tệ đoan các vị đều rõ..." Thanh Minh nghe vậy, trên khuôn mặt nho nhã hiện lên một nụ cười nhạt, chậm rãi nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ và Nữ Oa đều gật đầu.

Tuy Đế Tuấn có thể nắm giữ ưu thế, cũng có thể tận dụng sự tiện lợi, nhưng lần tấn thăng này, cảnh giới sẽ dị thường bất ổn, trừ phi có mấy trăm nguyên hội thời gian để củng cố.

Bằng không, trong tình huống như vậy, nếu hắn tấn thăng ngay

giữa lúc lượng kiếp thực sự bùng nổ, căn bản không có thời gian để ổn định tu vi, chỉ có thể ngăn cản Hậu Thổ trong một khoảng thời gian.

Đến lúc đó, sau lượng kiếp, hắn sẽ rơi xuống dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn tiến thêm nữa, e là vô vọng.

Chỉ có thể nói, thời cơ không đúng, làm gì cũng khó thành, Đế Tuấn phen này chính là tình huống như vậy.

"Lần này có thể mượn cơ hội tấn thăng Hỗn Nguyên chi cảnh, Đế Tuấn cũng xem như là một nhân vật..." Nữ Oa mở miệng nói.

"Đó cũng là một trong những biến số.

Chờ Vu tộc hoàn thành kế hoạch, tiếp theo phu nhân ra tay ngăn cản Đế Tuấn, chỉ cần qua được lượng kiếp là tốt rồi.

Lần này chung quy là kiếp nạn của Vu Yêu nhị tộc, chúng ta không nên can thiệp quá nhiều, qua được lượng kiếp rồi hãy nói..." "Về phần Đế Tuấn, đến lúc đó trong tay phu nhân có thể chống đỡ được hay không, phải xem cơ duyên tạo hóa của hắn..." Thanh Minh nhìn Hậu Thổ, chậm rãi nói.

Hậu Thổ cũng là một trong những biến số của lượng kiếp lần này, cho nên nàng có thể ra tay, nhưng không thể tham dự quá sâu.

Mấu chốt nhất vẫn là chuyện của Vu Yêu nhị tộc.

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu đều đã chuẩn bị sẵn mọi hậu thủ, dù có vẫn lạc trong đó cũng có thể tái sinh lần nữa, cũng không có vấn đề gì.

Đến lúc đó, vượt qua lượng kiếp, đợi khi lượng kiếp hạ màn, mọi thứ sẽ là một thiên địa mới, cũng có thể bắt đầu một sự phát triển mới.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, nếu đã như vậy, nàng cũng không ngại ra

tay một lần, đối với Vu tộc cũng là một sự trợ giúp cực lớn.

Trước đây Tổ Vu Trung Ương Đại Địa ra tay, Đế Tuấn tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không phải là đối thủ của nàng, điểm này Hậu Thổ có thể khẳng định, còn về việc hắn chống đỡ được bao lâu, thì phải xem xem đã.

Hậu Thổ nghĩ thầm trong lòng, ánh mắt lại chuyển về phía Vu tộc.

...

Trên Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

"Đông Hoàng, lượng kiếp sắp đến, Yêu tộc ta cần làm những chuẩn bị cuối cùng..." Bạch Trạch tiến lên một bước, hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất đang ngồi ở bên trái thượng vị, chắp tay nói.

Những năm này, khí tức của Thiên Đế ngày càng khủng bố, cũng không còn lên xuống thất thường mà duy trì ở một mức độ nhất định, chứng tỏ tu vi của Thiên Đế đã tăng mạnh, nhưng ngài vẫn chưa xuất quan, cũng không biết rốt cuộc đã chứng đạo hay chưa.

Nhưng bất kể thế nào, dù Thiên Đế có thể chứng đạo hay không, ngoài sự chuẩn bị tổng thể của Yêu tộc, bản thân Yêu tộc cũng phải làm đủ các công tác chuẩn bị.

Như vậy, mới có thể ứng phó với sự xung kích trong lần lượng kiếp này.

Suy cho cùng, lượng kiếp hung hiểm, chúng sinh đều ở trong kiếp nạn.

Yêu tộc là một trong hai chủng tộc đỉnh cao nhất trong lượng kiếp này, tự nhiên phải hứng chịu đầu tiên.

Nếu không có thực lực mạnh mẽ để ứng phó, e rằng sẽ tổn thất không ít.

Cho nên, bất kể trong khoảng thời gian cuối cùng này Yêu tộc có thể đề thăng được bao nhiêu, chuẩn bị được bao nhiêu, đó đều là cơ hội để mạnh lên.

Thái Nhất nghe vậy, khẽ gật đầu nói: "Bạch Trạch, chuyện này giao cho ngươi chuẩn bị.

Tinh Đấu Đại Trận là thủ đoạn mạnh nhất của Yêu tộc ta, điểm này không thể xem nhẹ, còn có thực lực của bộ chúng Yêu tộc nữa..." Thái Nhất nói, ánh mắt liếc nhìn Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, sau đó tiếp tục: "Ba nguyên hội sau, tập kết sức mạnh các bộ tộc Yêu tộc, hội tụ tại Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải diễn luyện đại trận, kiểm nghiệm uy lực đã tăng lên trong những năm qua..." "Đông Hoàng yên tâm, thần nhất định sẽ làm thỏa đáng..." Bạch Trạch lập tức chắp tay nói.

Đối với việc tập hợp diễn luyện mà Thái Nhất nói, để nghiệm thu thực lực của bộ chúng Yêu tộc trong những năm qua cũng như khả năng khống chế đại trận, Bạch Trạch cho rằng rất cần thiết.

Hơn nữa, những năm gần đây đại trận của Yêu tộc đã tham ngộ ra chiêu thức mới, cũng là lúc nên diễn luyện một phen.

Thái Nhất nghe vậy, gật gật đầu, sau đó ánh mắt nhìn về phía Yêu sư Côn Bằng vừa từ Bắc Minh trở về Thiên Đình chưa lâu, chậm rãi mở miệng hỏi: "Yêu sư những năm qua, thương thế thế nào rồi?" Từ lâu hắn đã biết thương thế của Côn Bằng đã khôi phục, nhưng tam thi bản nguyên thì không thể khôi phục được nữa, cũng có nghĩa là con đường tam thi chi đạo của hắn đã không còn đi được nữa.

Ngoài ra, cũng không còn thương thế nào khác.

Côn Bằng nghe xong, lập tức chắp tay đáp: "Bẩm Đông Hoàng, thương thế của thần đã khôi phục, nếu cần chiến đấu, thần có thể ra sức..." Giọng điệu Côn Bằng bình thản, không có chút gợn sóng, cũng

không rõ ý tứ cụ thể.

Thái Nhất gật gật đầu, bất kể Côn Bằng là thật lòng hay giả dối, nhưng vào thời điểm này, hắn cũng không thể mất đi một trợ lực như Côn Bằng.

Có chuyện gì, đợi sau khi mọi thứ ổn định rồi tính.

Hắn cũng tin rằng, vào thời điểm hiện tại, nếu Côn Bằng không ra sức, một khi Vu tộc ra tay, Côn Bằng chắc chắn cũng không được lợi gì, cho nên, muốn tồn tại, chỉ có thể buộc chặt vào Yêu tộc.

"Như vậy là tốt rồi, Yêu sư hãy điều chỉnh cho tốt, lượng kiếp sắp đến, cần Yêu sư ra sức..." Thái Nhất gật đầu nói.

"Thần nhất định không phụ sự kỳ vọng của Đông Hoàng!" Côn Bằng chắp tay nói.

Thái Nhất nghe xong, không nói thêm gì nữa, sau khi thầm tính toán trong lòng, hắn nhìn về phía Bạch Trạch và Thập Đại Yêu Thần, nói: "Chư vị Yêu Thần, Yêu sư, lần lượng kiếp này hung hiểm khôn lường, Yêu tộc ta là một trong những chủng tộc đỉnh cao, tự nhiên phải hứng chịu đầu tiên, Yêu tộc cũng vì thế mà càng thêm hung hiểm..." "Lượng kiếp đến, Vu tộc có lẽ sẽ ra tay, đó cũng là cơ hội để Yêu tộc ta và Vu tộc quyết phân thắng bại, cũng như tìm kiếm sinh cơ trong đại kiếp.

Cho nên, một trận chiến giữa Vu Yêu nhị tộc, e là khó tránh khỏi..." "Dưới lượng kiếp, Vu Yêu quyết chiến, mức độ hung hiểm trong đó sẽ tăng lên vô số lần, có thể sẽ có nguy cơ vẫn lạc.

Các vị đều là những vị thần kỳ cựu của Yêu tộc ta, sau này còn phải tiếp tục phò tá Yêu tộc tiến lên.

Cho nên, các vị cần chuẩn bị trước mọi thứ, đề phòng nguy cơ vẫn lạc..." "Chỉ khi chuẩn bị kỹ càng mọi thứ, mới có thể buông tay

một trận chiến.

Đến lúc đó, cũng có cơ hội quay trở lại...” Thái Nhất vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Thập Đại Yêu Thần, Yêu sư Côn Bằng và những người khác, chậm rãi nói.

Chuẩn bị hậu thủ, để phòng ngừa vẫn lạc trong lần lượng kiếp và trận chiến với Vu Yêu này, là yêu cầu cuối cùng mà Thái Nhất giao phó cho Bạch Trạch và Thập Đại Yêu Thần, cũng như Côn Bằng.

Chỉ cần làm tốt những phòng bị này, dù có vẫn lạc cũng có cơ hội quay về.

Như vậy, Yêu tộc mới có thời khắc huy hoàng hơn, khi đó, Yêu tộc mới có thể quật khởi lần nữa.

Việc chuẩn bị hậu thủ cuối cùng này, Thái Nhất cũng đã dặn dò đại tẩu, nàng sẽ làm tốt mọi chuẩn bị.

Về phần đại ca, lúc này đang xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, tuy không biết thành công hay không, nhưng thực lực đã tăng lên không ít, cũng sẽ làm tốt mọi chuẩn bị.

“Cẩn tuân lệnh Đông Hoàng!” Thập Đại Yêu Thần, Yêu sư Côn Bằng, cùng mấy vị Yêu Thánh nhìn nhau một cái, sau đó chắp tay nói.

Mọi việc, họ sẽ toàn lực làm tốt, để không còn nỗi lo về sau.

Thái Nhất thấy vậy, khẽ gật đầu, sau đó phất phất tay, mọi người liền chậm rãi lui xuống.

Thái Nhất liếc nhìn Thái Dương Thần Cung một cái, sau đó thân hình rời đi, hắn cũng phải làm những chuẩn bị cuối cùng, phòng bị mọi bất trắc. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Điện.

“Hậu Nghệ, Bàn Cổ Khai Thiên đệ tam thức, tiếp tục tham ngộ

diễn luyện, tranh thủ hoàn toàn chưởng khống...” Đế Giang thu hồi ánh mắt từ Hồng Hoang đang nồng nặc sát khí và sát cơ khủng bố, nhìn về phía Hậu Nghệ ở cuối hàng Thập Nhị Tổ Vu, miệng ngưng giọng nói.

“Đại ca yên tâm, ta sẽ nắm bắt tốc độ...” Hậu Nghệ nghe vậy, gật gật đầu nói.

Nay đã là Tổ Vu, tự nhiên không còn xưng hô ‘Tổ Vu đại nhân’ với Đế Giang và các Tổ Vu khác.

Hậu Nghệ tuy là Tổ Vu mới tấn thăng, chưa từng tiếp xúc với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, nhưng nhờ sự tương trợ của Hậu Thổ, nàng sớm đã đem tất cả những tham ngộ và tâm đắc về đại trận của Vu tộc truyền hết cho Hậu Nghệ.

Thêm vào đó, những năm qua được mười một vị Tổ Vu không ngừng tương trợ, Hậu Nghệ đã có thể liên hợp diễn hóa ra đại trận.

Chiêu thức khai thiên của Bàn Cổ, hắn cũng đã có thể nắm giữ hoàn chỉnh thức thứ hai, nhưng sự lý giải và chưởng khống đối với thức thứ ba lại không đủ.

Thế nhưng mười một vị Tổ Vu còn lại đều đã có thể nắm vững thức thứ ba, cho nên, Hậu Nghệ phải tranh thủ thời gian chưởng khống thức thứ ba.

Còn về Bàn Cổ chân thân, đối với Hậu Nghệ lại không khó đến thế.

Suy cho cùng, chiêu đó là thủ đoạn mạnh nhất, cũng là do các Tổ Vu chân thân liên hợp diễn hóa, cho nên ngược lại không quá khó.

Đế Giang gật gật đầu, khoảng cách đến khi lượng kiếp thực sự bùng nổ còn một khoảng thời gian không ngắn, cũng đủ để Hậu Nghệ tham ngộ diễn luyện chiêu thứ ba của Bàn Cổ Khai Thiên. ...

Chương 169

Trong Bàn Cổ Điện.

“Nhị đệ, việc phát triển thực lực của mười hai bộ lạc Vu tộc cùng những chuẩn bị tiếp theo, giao cho ngươi...” Đế Giang nghĩ thầm trong lòng, nhìn Cú Mang, mở miệng nói.

“Đại ca yên tâm!” Cú Mang gật gật đầu.

Đại trận của Vu tộc không chỉ cần mười hai Tổ Vu, mà còn cần mười hai bộ lạc Vu tộc.

Trong cuộc tàn sát giữa hai tộc, cũng cần tộc nhân của mười hai bộ lạc, cho nên, việc đề thăng thực lực là cần thiết.

“Lượng kiếp giáng lâm, cộng thêm một trận chiến với Yêu tộc, cho nên lần lượng kiếp này sẽ trở nên vô cùng hung hiểm, có thể sẽ có nguy cơ vẫn lạc.

Vu tộc ta không giống các chủng tộc và sinh linh khác, cho nên, chúng ta càng phải chuẩn bị kỹ càng, để phòng chuyện vẫn lạc...” “Phải chuẩn bị thật tốt hậu thủ, tránh để lại sơ hở.

Lần này là lượng kiếp, không có cơ hội làm lại đâu...” Ánh mắt Đế Giang nhìn mười một vị Tổ Vu, ngưng giọng mở miệng nói.

Đây là những dặn dò và chuẩn bị cuối cùng trước lượng kiếp.

Đế Giang hy vọng tất cả đều làm tốt mọi thứ, đề phòng mọi biến số, mới có thể bảo toàn vị thế của Vu tộc.

Điểm này, Đế Giang phải đảm bảo chắc chắn mới được.

“Đại ca yên tâm đi, bọn ta đều đã làm tốt hậu thủ và chuẩn bị rồi...” Cú Mang, Huyền Minh và những người khác nghe vậy, lập tức

mỉm cười đáp.

Những chuyện này sớm đã định ra, cũng sớm đã bắt đầu chuẩn bị hậu thủ riêng của mỗi người.

Lúc này Đế Giang lại lần nữa nhắc nhở, khiến họ kiểm tra lại một lần nữa xem có bỏ sót gì không.

Chỉ có như vậy, mới có thể làm tốt mọi chuẩn bị và sách lược vẹn toàn, mới có thể trong lượng kiếp đạt được như kế hoạch ban đầu.

Đến lúc đó lại có Hậu Thổ luân hồi hiệp trợ, bản thân Vu tộc phát triển, mọi thứ liền có cơ hội quật khởi huy hoàng lần nữa.

Đế Giang nhìn vẻ mặt của họ, trong lòng cũng yên ổn lại.

Như vậy, là đã làm tốt sách lược hoàn toàn rồi.

Với thủ đoạn của họ, điều này không khó.

Hơn nữa, đây là do Hậu Thổ định ra, việc chấp hành tự nhiên cũng không khó.

Cứ như vậy, Vu tộc chỉ cần qua được lượng kiếp, mọi thứ sẽ tốt đẹp.

"Đại ca, cỗ khí thế trong Thiên Đình kia, e là bản tôn Đế Tuấn đang xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đã có mấy phần thành tựu rồi.

Không biết hắn có thể vượt qua được không..." Sau khi các Tổ Vu im lặng một lát, Cú Mang nhìn Đế Giang mở miệng nói, phá vỡ cục diện yên tĩnh.

"Đế Tuấn mượn đại thế, khí vận, công đức và tín ngưỡng của Thiên Đình để xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh, hiện tại chưa tấn thăng, sau này cũng không gây ra sóng gió gì được.

Tuy ta không thể chống lại sự tồn tại ở tầng thứ đó, nhưng nếu

hắn thành công chứng đạo, tiểu muội tự nhiên sẽ ra tay.

Đến lúc đó, Đế Tuấn cũng không có bất kỳ cơ hội nào...” Đế Giang nghe vậy, ánh mắt hướng về Tam Thập Tam Thiên, trong mắt một đạo hàn quang lóe lên, miệng chậm rãi nói.

Đại thế, khí vận và công đức của Vu tộc, lần trước vẫn luôn trợ giúp Hậu Thổ, tuy sự trợ giúp không quá lớn, nhưng cũng có một chút tác dụng.

Để có thể đảm bảo Hậu Thổ thuận lợi chứng đạo Hỗn Nguyên, Đế Giang đã không làm giống như Đế Tuấn.

Bằng không, với thân phận đại Tổ Vu của Vu tộc, Đế Giang cũng có thể mượn sức để xung kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Nhưng để không lãng phí cơ hội, Đế Giang đã đặt hết hy vọng và trợ lực vào người có khả năng chứng đạo nhất là Hậu Thổ.

Kết quả cũng không khiến hắn thất vọng.

Nàng không chỉ thành công chứng đạo Hỗn Nguyên, mà còn tìm được đường lui cho Vu tộc.

Kết quả như vậy, hắn cũng không còn gì hối tiếc, cũng là một kết quả vô cùng mãn ý.

Cảnh giới tu vi hiện tại của Hậu Thổ, hắn biết đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Đế Tuấn có thể tấn thăng thì đã sao?

Mượn ngoại lực hiệp trợ như vậy, dù tấn thăng được, không có một khoảng thời gian dài để củng cố cảnh giới, cũng khó mà bền lâu.

Sau này nếu giao chiến với tiểu muội của mình, có vẫn lạc trong tay tiểu muội hay không còn chưa biết.

Cho nên, trong lòng Đế Giang ngược lại không lo lắng chút nào.

Chỉ cần Đế Tuấn chứng đạo và ra tay, tiểu muội tự nhiên sẽ không đứng nhìn.

Đến lúc đó, chuyện của Đế Tuấn không cần phải xem xét nữa.

Trong trận chiến giữa Vu Yêu lưỡng tộc, Đế Giang có tự tin.

Đại trận Yêu tộc đề thăng, Vu tộc cũng không phải không có tiến triển, lúc đó cách đánh nhanh nhất là hai tộc đại trận tự bạo để triệt tiêu lẫn nhau.

Nhưng Vu tộc ở phương diện chiến lực cao tầng, đã ẩn ẩn áp chế Yêu tộc, đối chiến với Yêu tộc có hy vọng thắng lợi.

Mười một vị Tổ Vu còn lại lúc này nghe xong, khẽ gật đầu, tình hình quả thực là như vậy.

Bên này có Hậu Thổ tồn tại, Đế Tuấn chứng đạo hay không cũng không còn quan trọng.

Chỉ cần Đế Tuấn ra tay, Hậu Thổ liền sẽ ra tay.

Đến lúc đó Vu Yêu giao chiến, chỉ cần vượt qua lượng kiếp, thì mọi thứ đều không có vấn đề gì.

"Chuyện này, chỉ cần lưu ý một chút là được.

Lúc này lượng kiếp đã đến sớm, tuy mới diễn hóa được ba vạn nguyên hội, nhưng lượng kiếp đã đến sớm thì sẽ tiếp tục đến sớm hơn.

Có lẽ ngàn nguyên hội sau, cũng có thể vạn nguyên hội sau, sẽ triệt để bùng nổ..." "Tiếp theo trong Hồng Hoang, nhất định sẽ có những sinh linh, tu sĩ và đại năng kia kết thúc nhân quả, hoặc bị kiếp khí, sát khí của lượng kiếp ảnh hưởng, sẽ bắt đầu tàn sát lẫn nhau.

Nhưng những chuyện này không liên quan đến Vu tộc ta.

Điều chúng ta cần làm, chính là nắm bắt khoảng thời gian này, tiếp

tục phát triển bản thân...” “Thời gian cuối cùng, chúng ta làm xong mọi chuẩn bị, đây là thời gian đề thăng cuối cùng, chúng ta không thể lãng phí.

Chúng ta không phát triển đề thăng, Yêu tộc cũng sẽ phát triển đề thăng.

Để có thể nắm bắt được một tia sinh cơ, Vu tộc ta cũng nên chờ đến thời khắc cuối cùng, mới ra tay...” Đế Giang vẻ mặt nghiêm túc, nhìn các Tổ Vu, miệng trầm giọng nói.

“Đại ca yên tâm, bọn ta hiểu rồi!” Cú Mang và các Tổ Vu khác nghe vậy, lập tức gật đầu nói.

Đế Giang khẽ gật đầu, nói: “Tiếp theo, các ngươi tự phát triển năm nguyên hội, sau đó giao chuyện bộ lạc cho các Đại Vu trong bộ lạc xử lý, rồi theo ta đến Bách Vạn Đại Sơn diễn luyện đại trận.

Lượng kiếp chưa kết thúc, chúng ta sẽ diễn luyện không ngừng...” “Vâng!” Nghe thế, các Tổ Vu vẻ mặt nghiêm lại, lập tức đáp.

Đế Giang gật đầu, sau khi giao phó một vài chuyện tiếp theo, Thập Nhị Tổ Vu liền tự mình rời đi. ...

Thời gian vội vã, như bóng câu qua cửa sổ, lặng lẽ không dấu vết.

Lúc này thoáng chốc, đã lại qua hơn trăm nguyên hội.

Vu Yêu nhị tộc đã làm tốt những chuẩn bị và kế hoạch trong khoảng thời gian cuối cùng, lúc này đều không để ý đến chuyện trong Hồng Hoang nữa, ai nấy đều đang làm theo kế hoạch và chuẩn bị đã định, trong khoảng thời gian cuối cùng, làm tốt sự chuẩn bị vẹn toàn, tranh thủ đoạt lấy một tia sinh cơ.

Về phần Nhân tộc, dưới sự sắp xếp của Toại Nhân, Nhân tộc cũng bắt đầu có biện pháp ứng phó.

Lần này Nhân tộc không phải nhân vật chính, cho nên sẽ không tổn thất quá nhiều.

Toại Nhân cũng tạm thời yên tâm một chút, tiếp theo phải xem tình hình trong lượng kiếp.

Trong Hồng Hoang, vô số triệu triệu ức sinh linh, tu sĩ cùng hàng chục vạn chủng tộc tiên thiên, trong hơn hai trăm nguyên hội lượng kiếp thúc đẩy, đã bị sát khí, kiếp khí và sát cơ khủng bố kia ảnh hưởng, có một bộ phận sinh linh và tu sĩ đã bắt đầu tàn sát.

Đương nhiên, phần lớn sinh linh, tu sĩ và chủng tộc tiên thiên đều đã bắt đầu nhập kiếp, bắt đầu tìm kiếm một tia sinh cơ kia.

Việc kết thúc nhân quả của bản thân chiếm phần lớn trong số đó.

Những tu sĩ, sinh linh và chủng tộc tiên thiên này vừa kết thúc nhân quả của bản thân, giữa song phương lại bùng nổ chiến hỏa, từ đó lại dẫn động những cuộc chiến lớn hơn, nhiều hơn, lập tức lan đến và ảnh hưởng đến nhiều tu sĩ và sinh linh hơn, sớm hơn kéo họ vào trong đó.

Theo sau sự vẫn lạc không ngừng của sinh linh và tu sĩ, huyết khí ngút trời, tràn ngập cả Hồng Hoang, kết hợp với những sát khí, sát cơ và kiếp khí kia, ngược lại lại thúc đẩy tiến trình của lượng kiếp, thúc đẩy hình ảnh khủng bố của lượng kiếp. ...

Cứ như vậy, dưới sự thúc đẩy của dòng sông thời không và cát chảy của Hằng Hà, lại có hơn ngàn nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Trong Hồng Hoang, những tu sĩ bị lượng kiếp ảnh hưởng, cũng như những tu sĩ bắt đầu kết thúc nhân quả của bản thân, bất luận về số lượng hay tu vi, đều đã tăng lên rất nhiều.

Ngoài tu sĩ, còn có không ít chủng tộc tiên thiên và sinh linh bình thường bắt đầu tàn sát.

Bị ảnh hưởng, tham gia tàn sát, kết thúc nhân quả, số lượng tu sĩ, chủng tộc và sinh linh không ngừng tăng lên, số lượng vẫn lạc cũng không ngừng gia tăng.

Huyết khí bắt đầu lan tràn khắp Hồng Hoang, ảnh hưởng đến nhiều sinh linh, tu sĩ và chủng tộc tiên thiên hơn nữa.

So với các chủng tộc, sinh linh và tu sĩ khác, Vu Yêu nhị tộc lúc này ngược lại rất bình tĩnh.

Mặc dù lượng kiếp ngày càng tiến triển, hai tộc lại là chủng tộc đỉnh cao, dưới lượng kiếp phải hứng chịu đầu tiên, có khả năng bùng nổ quyết chiến.

Nhưng thời điểm đó chưa đến, hai tộc lúc này sẽ không ra tay.

Dưới Vu Yêu nhị tộc, các bộ lạc bình thường của Nhân tộc bắt đầu có một số ảnh hưởng, nhưng những ảnh hưởng này phần lớn là do các tu sĩ, chủng tộc tham chiến kia lan đến Nhân tộc.

Nhưng có đệ tử Thánh Địa ở đó, cũng không có tổn thất quá nghiêm trọng.

Mặc dù thời gian trôi đi rất nhanh, nhưng Nhân tộc thực sự vẫn lạc trong khoảng thời gian này chỉ có chưa đến hai thành Nhân tộc bình thường.

Đệ tử Thánh Địa ngược lại vẫn lạc không nhiều, có lẽ là do lượng kiếp chưa thực sự bùng nổ.

Nhưng hai thành Nhân tộc bình thường cũng nằm trong phạm vi chấp nhận của Toại Nhân, cũng không quá lớn.

Suy cho cùng, theo sự thúc đẩy của những điều này, thời gian lượng kiếp thực sự bùng nổ, e là không còn xa nữa.

Chương 170

Dù sao cũng đã hơn ba vạn nguyên hội, lượng kiếp đã đến sớm thì sẽ không theo thời gian ban đầu mà đi đến năm vạn nguyên hội.

Toại Nhân ước tính rằng, khoảng bốn vạn nguyên hội, lượng kiếp thực sự sẽ bùng nổ.

Tiếp theo, phải làm tốt mọi công tác phòng hộ, giảm thiểu tổn thất.

...

Cứ như vậy, lại mấy trăm nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Tình hình trong Hồng Hoang ngày càng nghiêm trọng.

Số lượng tu sĩ, sinh linh và chủng tộc tham gia giao chiến tàn sát ngày càng tăng.

Huyết khí ngút trời, sát khí, sát cơ và kiếp khí ngày càng nồng đậm, tất cả dung hợp lại càng thúc đẩy lượng kiếp.

Nhân tộc tuy ảnh hưởng nhỏ hơn một chút, nhưng cũng có tổn thương.

Nhưng nhìn tình hình hiện tại, cũng không khác dự kiến là bao, không quá nghiêm trọng.

Về phần Vu Yêu nhị tộc, hiện tại không có chút động tĩnh nào, chỉ có cỗ khí tức túc sát kia lan tràn giữa hai tộc.

Dưới sự bùng nổ của lượng kiếp, một trận chiến giữa Vu Yêu nhị tộc e là khó tránh khỏi.

Chúng sinh cần tìm một tia sinh cơ trong lượng kiếp, cần kết thúc nhân quả.

Là một trong những chủng tộc mạnh nhất, Vu Yêu nhị tộc tự

nhiên cần kết thúc nhân quả với đối phương, tìm kiếm một tia sinh cơ.

Lượng kiếp lần này chính là cơ hội của Vu Yêu nhị tộc.

Thời cơ này, tự nhiên sẽ không bỏ qua, cho nên một trận chiến là tất yếu.

Lúc này ý túc sát ngưng kết trên hai tộc chính là minh chứng rõ ràng nhất.

Tiếp theo, chính là thời điểm lượng kiếp thực sự bùng nổ.

Đến lúc đó, sẽ lại là chiến trường của Vu Yêu. ...

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Mấy ngàn nguyên hội qua, Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không để ý quá nhiều đến chuyện trong Hồng Hoang.

Hiện tại lượng kiếp đang thúc đẩy, tình hình trong lòng họ có thể dự liệu được mấy phần, cũng không cần phải quan tâm quá nhiều.

Vu tộc đã theo kế hoạch, mọi chuẩn bị đều đã làm tốt.

Trước đó, Hậu Thổ lại dặn dò kiểm tra một lần nữa, sau đó cũng tạm thời yên tâm.

Tiếp theo, là chờ vượt qua lượng kiếp, hoặc là theo kế hoạch 'lướt' qua lượng kiếp.

Đến lúc đó, mọi thứ đều có thể hoàn thành.

Lần này, đã gần đến thời điểm lượng kiếp thực sự bùng nổ, trong lòng Nữ Oa và Hậu Thổ đều có mấy phần cảm ứng, lúc này cũng đã xuất quan.

Hậu Thổ chưa hoàn toàn tiến vào hậu kỳ, nhưng Nữ Oa thì đã tấn thăng và ổn định tu vi của mình rồi.

Tốc độ cũng không nhanh, suy cho cùng đã mấy ngàn nguyên hội.

Nhưng cảnh giới Đại Đạo viên mãn trở lên không dễ dàng như vậy.

Hiện tại khoảng cách còn xa, chỉ cần nhìn phu quân, ở cảnh giới này đã chìm đắm gần một vạn nguyên hội mà chưa tấn thăng.

Liền có thể thấy, Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên trên cảnh giới này, cũng chính là con đường Thiên Đạo cảnh giới của Nữ Oa, rốt cuộc khó đi đến mức nào.

Nàng cũng có chút cảm ứng, phu quân của mình cách Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên không xa.

Chỉ xét về tích lũy, liền giống như Hậu Thổ muội muội ngày trước, tích lũy đủ, nhưng thiếu một cái khế cơ, cho nên mới không thể tấn thăng.

Thấy phu quân của mình không chút vội vã, nàng cũng không quá lo lắng chuyện này, tin rằng những việc này, phu quân trong lòng đã có tính toán.

Hai người lần này xuất quan tỉnh lại, liền thấy Thanh Minh lúc này vẫn luôn quan sát tình hình chúng sinh Hồng Hoang.

Lúc này họ cũng chậm rãi lướt mắt qua Hồng Hoang, dòng sông thời không hiện ra trong mắt, vô số hình ảnh lướt qua, những tiến triển trong những năm này đều đã rõ trong lòng.

Đối với Nhân tộc và Vu tộc mà họ quan tâm, lúc này đều đang tự mình chuẩn bị, phòng bị, hiện tại cũng không có động tĩnh gì lớn, tình hình cũng khiến họ mãn ý, tin rằng sẽ không có vấn đề gì lớn.

Về phần chúng sinh Hồng Hoang, lúc này đã tàn sát đến mức độ nóng bỏng.

Nhìn mức độ của huyết sát chi khí, sát khí, kiếp khí và sát cơ hiện tại, hai nàng khẳng định, không quá hai ngàn nguyên hội, lượng kiếp

sẽ thực sự bùng nổ.

Hiện tại đã hơn ba vạn nguyên hội, có khả năng sẽ bùng nổ vào khoảng bốn vạn nguyên hội.

Từ tình hình hiện tại xem ra, xác thực có khả năng lớn.

Những năm này, sinh linh và chủng tộc Hồng Hoang cũng xác thực đã vẫn lạc không ít.

Những gì cần thanh tẩy, cần kết thúc nhân quả, cũng gần xong rồi, có thể xem như giai đoạn cuối.

Tiếp theo, chính là nhân vật chính thực sự trong lượng kiếp, Vu Yêu nhị tộc.

Bởi vậy, họ mới đại khái dự liệu một phen, chính là vào thời điểm này.

Từ tình hình lúc này xem ra, cũng tám chín phần không sai.

Tình hình tiếp theo, phải xem mỗi bên tự thi triển thần thông. ...

Hiện tại Hồng Hoang, phảng phất như bị dòng sông thời không gia tốc dòng chảy, thời gian thoáng chốc đã qua hơn năm trăm nguyên hội.

Từ khi lượng kiếp đến sớm, đến mức độ này, đã trôi qua mấy ngàn nguyên hội.

Hiện tại Hồng Hoang, ngoài Vu Yêu nhị tộc, những ai cần kết thúc nhân quả đã tham gia, những ai tìm kiếm một tia sinh cơ cũng đã tham gia, có không ít sinh linh và tu sĩ bị ảnh hưởng cũng như vậy.

Nhân tộc, trong việc ứng kiếp và đề phòng sự lan đến của các tu sĩ tham chiến, cũng đã tham gia.

Trong lượng kiếp, vẫn luôn có tổn thất, nhưng hiện tại cơ số của Nhân tộc lớn, phân bố phân tán, cho nên tổn thất cũng nằm trong dự liệu của Toại Nhân.

Chỉ cần nòng cốt ổn định, mọi thứ sẽ không có vấn đề gì lớn.

Mấy ngàn nguyên hội, cả Hồng Hoang đều trở thành chiến trường.

Huyết khí ngút trời, có dòng chảy về Huyết Hải, cũng có dòng thấm sâu vào mặt đất nứt nẻ, trông cực kỳ đáng sợ.

Sơn hà vỡ nát, linh khí hỗn loạn, thiên địa bị sát khí và sát cơ bao trùm, huyết quang che mờ đôi mắt chúng sinh.

Khoảnh khắc này, phảng phất như cảnh tượng tận thế, cực kỳ khủng bố.

Nhưng những tu sĩ và đại năng đã kết thúc nhân quả, cũng như một số tu sĩ tìm được một tia sinh cơ, hiện tại đều dần dần rút khỏi cuộc tàn sát.

Mặc dù không thể hoàn toàn kết thúc, nhưng tạm thời bảo toàn bản thân là cần thiết.

Hơn nữa, với mức độ của lượng kiếp hiện tại, không ai dám chắc khi nào nó sẽ bùng nổ.

Trong Hồng Hoang, Vu Yêu nhị tộc chưa có động tĩnh gì, hiển nhiên đang chờ đợi thời cơ cuối cùng.

Cho nên, sau khi lượng kiếp triệt để bùng nổ, Vu Yêu giao thủ, đó sẽ là hiện tượng còn khủng bố hơn.

Nếu tạm thời không rút lui một chút, đợi lượng kiếp bùng nổ, Vu Yêu tham chiến, e rằng sẽ trở thành pháo hôi bị công kích lan đến.

Chuyện như vậy, đối với những tu sĩ đã tu hành bao lâu, khổ sở tìm kiếm một tia sinh cơ trong lượng kiếp, tự nhiên không muốn thấy chuyện như vậy xảy ra.

Cho nên, tình hình hiện tại, chỉ có thể từ từ tìm kiếm cơ hội, chậm rãi rút lui khỏi chiến đấu và tàn sát.

Về phần những tu sĩ bị lượng kiếp ảnh hưởng sâu sắc, bị sát lục che mờ đôi mắt, lúc này đã không thể rút ra được nữa.

Chỉ có tàn sát, không giết tu sĩ khác, thì bị tu sĩ khác giết.

Trong mấy ngàn nguyên hội, số tu sĩ vẫn lạc trong Hồng Hoang, trong mười phần, đã có hai ba phần vẫn lạc trong đó.

Mức độ khủng bố của huyết khí, đến cả một số cao thủ Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh cũng cảm thấy kinh hãi.

Ngay cả những người đã trải qua Tam Tộc, Đạo Ma như Tam Thanh, Hậu Thổ và Nữ Oa, hiện tại cũng có chút kinh ngạc.

Số lượng của lượng kiếp lần này nhiều hơn, tu vi cao hơn, hiện tại hai ba phần, không thể so với hai ba phần ngày trước.

Những vị còn lại, chưa từng chứng kiến lượng kiếp trước đây, hiện tại thấy cảnh tượng như vậy, không khỏi cảm thán bản thân đã đạt đến cảnh giới này, không bị lượng kiếp ảnh hưởng.

Bằng không, dưới đại kiếp, lại có thể tốt hơn đến mức nào?

Nhân tộc ảnh hưởng nhỏ hơn, hiện tại cũng đã tổn thất hơn ba thành.

Lượng kiếp đang tiến triển, e rằng cuối cùng cũng là một tổn thất không nhỏ.

Về phần những nơi khác, còn khủng bố hơn, có không ít chủng tộc tiên thiên triệt để bị chôn vùi tại đây, biến mất trong dòng sông thời không.

Cảnh tượng khủng bố như vậy không ngừng diễn ra trong Hồng Hoang, trong lòng vô số tu sĩ và sinh linh ngày càng bất an. ...

Dưới sự bất an của chúng sinh và những cảnh tượng khủng bố không ngừng diễn ra, thời gian lại tiến về phía trước hơn một trăm

nguyên hội.

Hiện tại, đã đến thời điểm lượng kiếp này diễn hóa hơn bốn vạn nguyên hội.

Khoảnh khắc này, đã đạt đến một điểm giới hạn nào đó, dưới một cỗ huyết sát chi khí ngút trời, đã triệt để bị đốt cháy.

"Ầm ầm ầm!!!" Một ngày nọ, cả thiên địa chấn động, cảnh tượng khủng bố kia lan đến dòng sông thời không, quá khứ và vị lai, vô tận khu vực thời không.

Chương 171

Trong lòng tất cả sinh linh Hồng Hoang không khỏi dâng lên một cảm giác vẫn lạc.

Lượng kiếp đến rồi!

Lượng kiếp thực sự, vào khoảnh khắc này, đã thực sự bùng nổ.

Chúng sinh trong lòng đã biết, lúc này thiên địa chấn động, sát khí, sát cơ, kiếp khí, huyết khí khủng bố đồng loạt bùng nổ, chính là dự báo cho sự giáng lâm thực sự của lượng kiếp.

Sự khủng bố cũng bắt đầu giáng xuống.

Lúc này, không ít tu sĩ có tu vi không đủ Thái Ất Kim Tiên, còn xuất hiện hiện tượng thiên nhân ngũ suy.

Cả thiên địa cực kỳ hỗn loạn, huyết khí chia cắt thiên địa, mê hoặc chúng sinh, không ít người chìm đắm trong tàn sát, huyết khí ngày càng ngưng kết.

Tình hình hiện tại, ngay cả Huyết Hải vận chuyển cũng khó mà nhất thời tiếp nhận nhiều máu và huyết khí như vậy.

Minh Hà lúc này nhìn cảnh tượng Hồng Hoang, cũng không thể làm gì.

Hiện tại, hắn cũng chỉ có thể bảo vệ trước.

An toàn nhất là ở lại trong Huyết Hải, dùng Huyết Hải để chống lại lượng kiếp, sẽ không có vấn đề gì lớn.

Minh Hà có ưu thế đó, có thể tăng thêm xác suất vượt qua lượng kiếp.

Nhưng những tu sĩ, đại năng khác thì không có chuyện tốt như

vậy, chỉ có thể dựa vào bản thân.

Cho nên, hiện tại số lượng vẫn lạc trong Hồng Hoang tăng vọt, có người bảo tồn được nguyên thần và chân linh, cũng có người triệt để tiêu tan, vẫn lạc giữa thiên địa.

Chúng sinh luân hồi, mấy ngàn nguyên hội, cũng đã bận rộn không ít.

Số lượng vẫn lạc quá nhiều, ngay cả Địa Phủ lúc này cũng phải bận rộn một thời gian dài.

Suy cho cùng, trong lượng kiếp, sinh linh vẫn lạc thực sự quá nhiều.

Nếu không có chúng sinh luân hồi, Hậu Thổ cũng không dám tưởng tượng, trong lượng kiếp, Hồng Hoang sẽ còn lại bao nhiêu âm thể, linh hồn.

Số lượng này không thể ước tính được.

Sau khi có chúng sinh luân hồi, những sinh linh này liền có được sinh mệnh thứ hai, cũng sẽ lại lần nữa luân hồi quay về, đã là vạn hạnh trong bất hạnh.

Những năm này, số lượng vẫn lạc trong Hồng Hoang quá nhiều, Địa Phủ cũng sẽ bận rộn một thời gian dài.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Hậu Thổ vẻ mặt ưu tư, ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang đại địa. ...

Tam Thập Tam Thiên, tại Nam Thiên Môn.

"Đông Hoàng, lượng kiếp đã bùng nổ, Hồng Hoang đã triệt để hỗn loạn, thiên địa u ám.

Hiện tại, có lẽ là cơ hội của Yêu tộc..." Bạch Trạch vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh, ngưng giọng mở

miệng nói.

Hiện tại lượng kiếp đã triệt để bùng nổ, chúng sinh đều đang tìm kiếm một tia sinh cơ.

Hiện tại số lượng vẫn lạc tuy nhiều, nhưng những người tìm được một tia sinh cơ, rút khỏi chiến trường cũng có không ít.

Yêu tộc muốn độ kiếp, cuối cùng phải nhập kiếp.

Yêu tộc có thể dưới sự thúc đẩy của lượng kiếp, chống đỡ đến lúc lượng kiếp bùng nổ, đã là hiếm có.

Hiện tại lượng kiếp triệt để bùng nổ, Yêu tộc là chủng tộc đỉnh cao, tự nhiên không thể không nhập kiếp.

Hiện tại Yêu tộc đã có không ít tộc nhân vẫn lạc trong đó.

Nếu không nhập kiếp, số lượng vẫn lạc sẽ chỉ ngày càng nhiều.

Chỉ có nhập kiếp mới có thể tìm được một tia sinh cơ.

Hơn nữa, giữa họ và Vu tộc cũng cần phải kết thúc trong lượng kiếp.

Chỉ có như vậy, mới có thể tồn tại trong lượng kiếp.

Bằng không, mọi thứ đều là nói suông, dưới đại kiếp, không ai có thể may mắn thoát khỏi.

“Đại ca bế quan chưa ra, hiện tại lượng kiếp bùng nổ, Vu tộc đã tập kết binh mã, e là muốn quyết chiến với Yêu tộc ta.

Ta phải ra tay, tranh thủ thêm một chút thời gian cho đại ca, hy vọng đại ca có thể trong thời gian cuối cùng chứng đạo thành công...” “Bằng không, Yêu tộc ta, tình hình vẫn không lạc quan...” Đông Hoàng Thái Nhất vẻ mặt ngưng trọng, nhìn bầu trời hỗn loạn, kiếp khí bao trùm, ngưng giọng nói.

“Bạch Trạch, tập kết binh mã, nghênh chiến Vu tộc!” Hồi lâu sau, Thái Nhất khẽ quát.

Tình hình hiện tại, cũng không thể quan tâm đến những thứ khác.

Hiện tại thời cơ đã đến, hắn không ra tay, Vu tộc cũng sẽ không để hắn yên.

Nếu đã như vậy, không bằng tiên hạ thủ vi cường, ra tay trước với Vu tộc.

“Thần lĩnh mệnh!” Bạch Trạch đáp một tiếng, liền biến mất không thấy.

Thái Nhất đứng tại Nam Thiên Môn, khí tức trên người không ngừng tăng lên, ngày càng khủng bố.

Ánh mắt hướng về Hồng Hoang đại địa, trong mắt hàn mang lấp lóe, một cỗ sát cơ lạnh lẽo lặng lẽ lan ra. ...

Tam Thập Tam Thiên, Yêu tộc Thiên Đình, Nam Thiên Môn.

Tốc độ tập kết Yêu tộc của Bạch Trạch vô cùng nhanh, suy cho cùng đã chuẩn bị sẵn.

Dưới lượng kiếp, giữa họ và Vu tộc tất có một trận chiến, tự nhiên sẽ luôn luôn chuẩn bị, chờ đợi thời cơ.

Lượng kiếp đã đến, thời cơ đã chín muồi!

Dưới sự bùng nổ của lượng kiếp, chúng sinh đều ở trong kiếp.

Yêu tộc là một đại tộc đỉnh cao như vậy, tự nhiên phải hứng chịu đầu tiên.

Nếu không nhập kiếp, Yêu tộc cứ vẫn lạc như vậy, sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Cho nên, nhập kiếp, ứng phó với Vu tộc, là con đường duy nhất

Yêu tộc phải đi.

Vu tộc đã tập kết binh mã, họ cũng đang tập kết binh mã, một trận chiến sắp sửa nổ ra.

Không quá lâu, bộ chúng Yêu tộc đã tập kết xong, chờ đợi mệnh lệnh của Đông Hoàng Thái Nhất.

Về phần những tộc nhân Yêu tộc xuất hiện thiên nhân ngũ suy và đã vẫn lạc, thì tạm thời không để ý tới.

Điều quan trọng nhất lúc này là trận chiến này.

"Vu Yêu nhị tộc, ân oán đã sâu.

Lần lượng kiếp này triệt để bùng nổ, chính là lúc Yêu tộc ta và Vu tộc quyết chiến, cũng là thời cơ để Yêu tộc ta tìm được một tia sinh cơ, đánh bại Vu tộc, chưởng quản Hồng Hoang..." "Trận này, Yêu tộc ta thế tất toàn lực ứng phó, vì cơ nghiệp thiên thu vạn đại của Yêu tộc ta mà nỗ lực.

Một trận, đánh bại Vu tộc, giết!" Thái Nhất vẻ mặt băng lãnh, trong mắt tràn ngập sát ý.

Dưới ánh lửa, dường như muốn đốt cháy tứ hải, che phủ bát hoang.

Khí tức trên người khủng bố lẫm liệt, miệng lạnh lùng quát.

"Giết!" "Giết!" "Giết!" Trong Thiên Đình, tất cả bộ chúng Yêu tộc gầm lên giận dữ, ý túc sát ngút trời, trực tiếp xé rách bầu trời huyết hồng, khí thế khủng bố uy áp vạn cổ.

Trong Thiên Đình, ngoài những Yêu tộc đã vẫn lạc vì lượng kiếp, còn có một số tộc nhân Yêu tộc xuất hiện thiên nhân ngũ suy, lúc này cũng đều gầm lên giận dữ.

Cỗ ý túc sát kia tràn ngập Yêu Đình Thiên Cung.

Trong Thái Dương Thần Cung, trong một khoảnh khắc, một đạo khí tức lẫm liệt lóe lên, không gây ra sự chú ý của bất kỳ ai.

Thái Nhất vẻ mặt sát ý lẫm liệt, ánh mắt chậm rãi lướt qua mỗi một bộ chúng Yêu tộc, đại thủ vung lên, quát: "Xuất phát!" Âm thanh xuyên qua vũ trụ thương khung, vang vọng bên tai tất cả Yêu tộc.

"Giết!" Tất cả bộ chúng Yêu tộc gầm lên một tiếng, sau đó đi theo sau lưng Thái Nhất, đồng loạt hướng về Hồng Hoang.

Trong Thiên Cung, Hy Hòa liếc nhìn Thái Dương Thần Cung một cái, ánh mắt tối sầm lại, sau đó thân hình hướng về Hồng Hoang.

Trong đại trận của Yêu tộc, vị trí của Thái Âm Tinh không thể không có người chủ trì.

Chỉ có nàng gia nhập, mới có thể đề thăng uy lực lớn nhất của đại trận.

Về phần Kim Ô tiểu thập, đã được âm thầm sắp xếp tại đại bản doanh cũ của Yêu tộc, không gây ra sự chú ý của ai.

Thủ đoạn của cao tầng Yêu tộc đều để lại ở đó, cho nên tạm thời không lo lắng cho an nguy của tiểu Kim Ô.

Đợi sau trận chiến Vu Yêu, lượng kiếp bình ổn, mọi thứ đều có thể ổn định. ...

Dưới chân Bất Chu Sơn, trước Bàn Cổ Điện.

"Đại ca, Vu tộc ta đã tập kết xong, dưới lượng kiếp, là lúc giải quyết mọi thứ..." Cú Mang nhìn Đế Giang bên cạnh, vẻ mặt ngưng trọng nói.

"Đại ca, lần lượng kiếp này, Vu tộc ta và Yêu tộc là nhân vật chính.

Lúc này lượng kiếp bùng nổ, cũng là thời cơ để tìm được một tia

sinh cơ, đoạt lấy ưu thế.

Tuy trong đó hung hiểm, nhưng bước này, không thể không đi...” Chúc Cửu Âm vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Đế Giang, ngưng trọng nói.

“Lượng kiếp bùng nổ, là kiếp của chúng sinh, cũng là kiếp của Vu Yêu.

Bước này, Vu tộc phải đi, cũng cần đi cho thuận lợi...” Đế Giang hai mắt khép hờ, trên mặt lóe lên một đạo hàn quang, ánh mắt ẩn chứa sát cơ khiến thiên địa biến sắc, miệng trầm giọng nói.

Nghe vậy, mười một Tổ Vu nặng nề gật đầu, tán đồng ý của Đế Giang.

Chương 172

Mấy hơi thở sau, ánh mắt Đế Giang chuyển động, nhìn về phía bầu trời Hồng Hoang, trên mặt hiện lên một nụ cười lạnh.

"Vu tộc ta tuy tập kết sớm, nhưng Yêu tộc, dường như còn nóng lòng hơn một chút..." "Nhị lang Vu tộc, một trận chiến này, chính là trận chiến định càn khôn của Vu tộc!" "Giết Yêu tộc, chưởng thiên địa!

Một trận này, sẽ là một trận chiến trong lịch sử Hồng Hoang!

Nhị lang Vu tộc, theo ta giết!" Ánh mắt Đế Giang chuyển động, rơi xuống trên mười hai bộ lạc Vu tộc, lớn tiếng quát, âm thanh xuyên thấu dòng sông thời không, vang lên trong thức hải của tất cả tộc nhân Vu tộc, vang vọng mãi không dứt.

"Giết!" "Giết!" "Giết!" Âm thanh xung sát khủng bố ngút trời, kinh động vô số tồn tại trong Hồng Hoang.

Ý túc sát che lấp chư thiên, khiến sinh linh ở vô tận khu vực của dòng sông thời không biến sắc.

"Giết!" Đế Giang gầm lên một tiếng, sau đó lập tức đi đầu, xông thẳng lên, nghênh chiến Vu tộc.

"Giết!" Các Tổ Vu còn lại và mười hai bộ lạc Vu tộc lúc này đồng loạt gầm lên giận dữ.

Khí thế túc sát quét sạch mọi sát khí, kiếp khí trong phạm vi ức triệu dặm, cùng với huyết khí mê hoặc chúng sinh và cỗ sát cơ kia giao chức vào nhau, ngày càng khủng bố.

Vu tộc từ dưới lên, Yêu tộc từ trên xuống, đại quân hai bên khí thế khủng bố va chạm vào nhau, khiến vô số hư không trở nên vặn vẹo,

phảng phất như không thể chịu đựng được khí thế của đại quân hai bên.

"Bành!" Vô tận hư không vỡ nát, hóa thành đại dương mảnh vỡ, hướng về bốn phương, hướng về thương khung tuyên cổ vô tận lan ra, mang theo sức mạnh khủng bố có thể mai táng tất cả những gì dưới Hỗn Nguyên hoặc Thánh nhân, cuốn về phía Vu Yêu nhị tộc.

Đại quân hai bên chưa tiếp xúc giao chiến, nhưng khí thế so kè của hai quân đã khiến vô số tồn tại trong Hồng Hoang kinh hãi.

Sóng xung kích khủng bố lan ra triệu ức dặm.

Cao tầng của đại quân Vu Yêu lưỡng tộc đồng loạt ra tay, chống lại sóng xung kích lan đến, sau đó tiếp tục xông lên, khoảng cách giữa hai bên ngày càng gần. ...

Trong Hồng Hoang, ngoài một số tu sĩ có tu vi thấp, bị kiếp khí và huyết khí mê hoặc ảnh hưởng, đang tàn sát, phần lớn tu sĩ còn lại đều đã rút lui.

Những người khác cũng đang tìm thời cơ rút lui.

Lượng kiếp triệt để bùng nổ đến nay, tuy chưa đến hai ngàn năm, nhưng Vu Yêu lưỡng tộc đã bắt đầu tập kết ra tay.

Song phương tuy chưa giao thủ, nhưng lúc này khí thế va chạm đã lan đến không ít khu vực, có không ít người tu vi thấp bị lan đến, vẫn lạc trong đó.

Dưới tình thế như vậy, những tu sĩ kia, sao dám tiếp tục chiến đấu.

Nếu bị uy lực giao chiến của Vu Yêu nhị tộc lan đến, e rằng càng đáng tiếc hơn.

Cho nên, sau khi thấy Vu Yêu lưỡng tộc ra tay, những tu sĩ kia đều

phân phân rút lui khỏi vòng chiến, không dám tiếp tục nữa.

Khoảnh khắc này, ánh mắt của vô số tu sĩ Hồng Hoang đều đồng loạt hội tụ vào Vu Yêu nhị tộc.

Khoảnh khắc này, Vu Yêu nhị tộc mới là nhân vật chính của lượng kiếp.

Nhân vật chính ra tay, tự nhiên phi thường.

"Đông!" Một tiếng chuông trong trẻo, vang vọng khắp thiên địa Hồng Hoang, chấn động tứ phương hoàn vũ.

Khoảnh khắc này, tư duy của chúng sinh phảng phất như bị ngưng kết.

Dòng sông thời không, tốc độ chảy cũng bị ngừng lại.

Nhìn lên bầu trời, Vu Yêu nhị tộc sắp giao thủ, chúng sinh phảng phất như bị định hình, hồi lâu không động. ...

Một đạo thần quang từ trong Yêu tộc, xé rách thiên địa huyết hồng, xé rách hình ảnh định hình trong mắt chúng sinh.

Khoảnh khắc này, phảng phất như khai thiên tích địa.

Một tiếng chuông định hình chúng sinh, định hình dòng sông thời không.

Một đạo thần quang xé rách thiên địa, xé rách hình ảnh trong mắt chúng sinh, khiến mọi thứ lại lần nữa quay về nguyên điểm, quay về cảnh tượng khủng bố ban đầu.

"Thời không hợp nhất, phá!" Khi Thái Nhất gõ Hỗn Độn Chung, Đế Giang và Chúc Cửu Âm đã ra tay.

Hai đạo đại đạo pháp tắc từ tay họ cuốn ra, xuyên qua dòng sông thời không, thẳng đến tận cùng Đại Đạo, sau đó giao hội lại, hình thành nên đại đạo pháp tắc mới, rồi hướng về bốn phương lan ra, bao

phủ dòng sông thời không, vũ trụ thương khung.

Sức mạnh thời không, tự nhiên phải dùng sức mạnh thời không để hóa giải.

Thái Nhất mượn uy lực của Hỗn Độn Chung, sử dụng sức mạnh thời không uy lực tự nhiên không nhỏ, nhưng pháp tắc thời không của Đế Giang và Chúc Cửu Âm hai người ra tay, so với sức mạnh thời không của Thái Nhất, uy lực đó chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Hai cỗ sức mạnh thời không khủng bố, lập tức va chạm vào nhau!

Một điểm hàn mang hiện ra, tức thì thần quang nhấn chìm thiên địa!

Một cỗ sức mạnh thời không ngưng kết chúng sinh bao phủ Hồng Hoang đại địa.

Hình ảnh trong mắt vô số sinh linh, lại lần nữa định hình tại khoảnh khắc đó.

Sức mạnh thời không xuyên qua dòng sông thời không, bao phủ vô số quá khứ và vị lai, trong đó cũng có vô số sinh linh bị ngưng kết tại khoảnh khắc đó, quên đi mọi thứ ban đầu, quên đi những gì sắp làm.

Chỉ có hình ảnh trong mắt, dường như hiện ra một bức tranh kỳ lạ.

Thiên địa huyết hồng, một đạo thần quang xé rách thiên địa, đại quân hai phía trên dưới, hàng ngàn ức đại quân xông lên giết.

"Ầm ầm ầm!!!" Không biết đã qua bao lâu, có thể là ngàn năm, vạn năm.

Đột nhiên, một tiếng sấm sét từ nguồn gốc Đại Đạo, xuyên qua dòng sông thời không, tất cả sinh linh đều tỉnh lại, hình ảnh trong mắt lóe lên.

Trên Hồng Hoang đại địa, hình ảnh trong mắt vô số sinh linh lại lần nữa lưu chuyển.

Nhìn lên bầu trời, Vu Yêu nhị tộc đã xông vào nhau, trên mặt không ai không lộ ra vẻ kinh hãi.

Sức mạnh thời không khủng bố như vậy, thực lực của Vu Yêu nhị tộc ngày càng kinh khủng.

"Bành!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, một đạo sóng xung kích mắt thường có thể thấy lan ra ức triệu dặm.

Nơi nó đi qua, những khí huyết hồng kia đều tan biến, đại đạo pháp tắc và thiên địa quy tắc cũng trở nên vặn vẹo.

Cao tầng Vu Yêu lưỡng tộc lúc này xông vào nhau, sau lưng, tộc nhân Vu Yêu lưỡng tộc phân phân xông vào nhau, binh đối binh, tướng đối tướng.

Trong chốc lát, Hồng Hoang phảng phất như mưa máu, đi kèm với tàn chi đoạn tí rơi xuống, Hồng Hoang hoảng hốt như thành luyện ngục.

Vu Yêu lưỡng tộc vừa mới xông vào nhau, song phương đã vẫn lạc không ít tộc nhân.

Cộng thêm sự khủng bố của lượng kiếp và đại chiến thúc đẩy, mức độ của trận chiến Vu Yêu lần này có thể biết được.

"Ầm!" "Đông!" Đế Giang một quyền đánh xuống, bị Hỗn Độn Chung của Thái Nhất chặn lại, phát ra một tiếng chuông trong trẻo.

Tiếng chuông đó chưa kịp lan ra các khu vực khác, đã bị không gian thần thông của Đế Giang đưa đến khu vực thời không khác, không lan đến Vu tộc.

Thái Nhất thấy vậy, vẻ mặt hơi nghiêm lại, thực lực của Đế

Giang xác thực khủng bố.

Nếu không phải những năm qua tu vi tiến bộ vượt bậc, Thập Đại Yêu Thần cơ bản đã tấn thăng Chuẩn Thánh, trận này thật sự khó phân thắng bại.

"Tiễn khai thiên địa!" Ngay lúc đó, Cú Mang giương cung, một mũi tên lóe lên ánh lục khủng bố khóa chặt Thái Nhất.

Cửu thiên thập địa, vô tận thời không, đều không thể né tránh.

"Vút!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, mũi tên đó đã phá không, tức thì bay xa ức triệu dặm.

Thái Nhất vẻ mặt biến đổi, Hỗn Độn Chung trong tay lập tức ra tay, chống lại một mũi tên của Cú Mang.

Mũi tên của Cú Mang ẩn chứa Mộc chi đại đạo, cũng hàm chứa một tia bản nguyên, uy lực không thể xem thường.

Thái Nhất tuy đỡ được, nhưng cũng bị chấn bay ngàn vạn dặm, nhưng không có bất kỳ thương thế nào.

Đế Giang lúc này không cho Thái Nhất cơ hội thở dốc, lập tức một quyền đánh xuống.

"Ông!" Thái Nhất thân hình chuyển động, thiện ác thi ra tay, nghênh chiến Đế Giang, Cú Mang, và Huyền Minh đang tấn công về phía hắn.

Song phương lập tức giao chiến.

Thiện ác thi tuy khó chống lại Cú Mang và Huyền Minh, nhưng trong thời gian ngắn không có vấn đề gì.

Thái Nhất vừa giao chiến, cao tầng Yêu tộc và cao tầng Vu tộc khác cũng trong tình huống tương tự.

Song phương không ngừng tàn sát, đều có tổn thương. ...

Trong nháy mắt, song phương Vu Yêu lưỡng tộc đã tàn sát hơn ba ngàn năm.

Nhưng tình hình vẫn không khá hơn bao nhiêu, số lượng tộc nhân vẫn lạc của hai bên không ngừng tăng lên.

Cửu thiên thập địa đều trở thành chiến trường của hai tộc.

Trời đổ mưa máu, mặt đất nứt nẻ thấm đẫm mưa máu, trông cực kỳ đáng sợ.

Vu Yêu lưỡng tộc giao chiến, đánh nát không ít khu vực, cũng lan đến không ít tu sĩ và sinh linh.

Ngoài những tu sĩ và đại năng đã rút khỏi vòng chiến trước đó, rút lui vô số khu vực, hiện tại vì đại chiến của hai tộc, cơ bản đều đã vẫn lạc trong đó.

Đây cũng là một phần hung hiểm của lượng kiếp.

Tìm không được tia cơ duyên đó, rút khỏi vòng chiến, một khi những thế lực khủng bố khác gia nhập, bị lan đến, cũng không thể may mắn thoát khỏi, bản thân đã là một phần trong đó.

Cho nên, sự khủng bố của lượng kiếp, từ khi Vu Yêu lưỡng tộc giao thủ bắt đầu, mới thực sự đạt đến đỉnh phong. ...

Đại chiến Vu Yêu, dư chấn xung kích cuốn đi hơn nửa Hồng Hoang đại địa.

Với số lượng hàng ngàn ức, cùng thực lực khủng bố của một chúng cao tầng Vu Yêu nhị tộc, việc lan đến vô số triệu triệu ức dặm, tự nhiên không quá khó.

Chương 173

Nhân tộc tuy không tham gia, nhưng chuyện như vậy, suy cho cùng cũng là một phần của lượng kiếp.

Tuy trong các bộ lạc bình thường có đệ tử Nhân tộc bảo vệ, nhưng vẫn vẫn lạc không ít.

Giữa cuộc giao chiến của đệ tử Thánh Địa Nhân tộc và một số tộc nhân Vu Yêu nhị tộc, cũng đã bùng nổ chiến hỏa.

Nhưng số lượng đệ tử tham gia không nhiều, phần lớn chỉ bảo vệ các bộ lạc Nhân tộc mà thôi.

Vu Yêu nhị tộc cũng chỉ vì giao chiến mà lan đến Nhân tộc, chứ không phải muốn tìm phiền phức cho Nhân tộc, cho nên cũng không cố ý đi đến nơi Nhân tộc ở.

Tuy dư chấn xung kích không ngừng, nhưng cũng may mắn bị đệ tử Thánh Địa chặn lại.

Trừ phi là xung kích vượt qua thực lực của đệ tử Thánh Địa, bằng không, đều không có nguy cơ gì lớn.

Vu Yêu nhị tộc lại giao chiến thêm mấy ngàn năm, số lượng vẫn lạc đã không ít.

Khu vực bị đánh nát lan khắp các nơi trong Hồng Hoang, tuy có nơi nghiêm trọng, có nơi nhẹ hơn, nhưng tổng hợp lại, xác thực cực kỳ khủng bố.

"Thái Nhất, không thể chiến tiếp, bày trận!" Hy Hòa nhân lúc bị Tổ Vu chấn lui, hét lớn với Thái Nhất.

Vu Yêu lưỡng tộc giao thủ gần vạn năm, số lượng vẫn lạc đã hơn ba thành.

Nếu tiếp tục chiến đấu, Yêu tộc không có ưu thế gì lớn.

Về số lượng mà nói, Vu tộc còn đông hơn, cho nên không thể tiếp tục như vậy, chỉ có thể dùng đại thủ đoạn.

Thái Nhất nghe vậy, lập tức hiểu ý.

Thiện ác thi quay về, pháp lực khủng bố vận chuyển, trong hai mắt tràn ngập ánh lửa huy hoàng.

Một cỗ nhiệt độ khủng bố, khiến người ta rùng mình lập tức lan ra.

Hắn duỗi một tay, trong tay quang hoa lưu chuyển, chấp chưởng chúng tinh sinh diệt, sau đó toàn lực gõ vào Hỗn Độn Chung.

"Đông!" Thái Nhất bùng nổ thực lực mạnh nhất, một đạo công kích sức mạnh thời không, uy lực xác thực không nhỏ.

Trong khoảnh khắc Hy Hòa mở miệng, tất cả bộ chúng Yêu tộc, cao tầng Yêu tộc đều đã hiểu ý, phân phân động thân, bắt đầu bày trận.

"Thời không hợp nhất, diệt!" Công kích sức mạnh thời không tuy khủng bố, nhưng không thể ngăn cản Đế Giang và Chúc Cửu Âm.

Hai người toàn lực ra tay, dùng thời không để chống lại thời không.

"Bày trận!" Lời của Đế Giang chưa dứt, Thập Nhị Tổ Vu, mười hai bộ lạc Tổ Vu đã động thân, bày ra đại trận của Vu tộc. ...

Vu Yêu nhị tộc lại bày trận, cũng khiến ánh mắt của Thanh Minh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy, Tam Thanh, Tây phương nhị thánh, những tồn tại đỉnh cao này, những tồn tại quan sát chúng sinh này hội tụ lại.

Họ nhìn hai tộc bày trận pháp, uy nhiếp Hồng Hoang đại địa, vô số chúng sinh tồn tại.

Những đại thần thông giả đỉnh cao trong thiên địa, cũng hội tụ ánh mắt lại.

Nhìn cuộc giao phong của nhân vật chính lượng kiếp lần này, đây là một trận chiến quyết định rồi.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

"Yêu tộc những năm qua, phát triển cũng không tệ.

Lần này đại trận so kè, cũng không có ai chiếm ưu thế hơn..." Ánh mắt Thanh Minh chậm rãi lướt qua đại trận của Vu Yêu nhị tộc, nhàn nhạt mở miệng nói.

Quan sát chúng sinh độ kiếp, cũng là một việc có thể giải tỏa sự khô khan ngoài tu hành dưới lượng kiếp.

Lúc này Ngũ Thánh và Phục Hy cũng đang quan sát chúng sinh độ kiếp, xem dưới lượng kiếp, Vu Yêu nhị tộc, Nhân tộc, các chủng tộc tiên thiên khác, vô số sinh linh tu sĩ độ kiếp.

Xem ai có thể trong lượng kiếp đoạt được một tia sinh cơ.

"Lần lượng kiếp này, tình hình của Vu Yêu nhị tộc có một vài biến số.

Ước tính sau lượng kiếp, hai tộc đều sẽ tồn tại, Vu tộc chỉ là trên lý thuyết được bảo tồn tốt hơn mà thôi..." Nghe vậy, Nữ Oa thu hồi ánh mắt, nhìn Hậu Thổ và Thanh Minh nói.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, với nhãn quang của nàng, tự nhiên cũng nhìn ra không ít chuyện.

Nhưng lúc này lượng kiếp đã đến đây, Vu Yêu nhị tộc lại bày đại trận, lúc này cũng không tiện can thiệp.

Suy cho cùng là chuyện của Vu Yêu nhị tộc, chuyện của nhân vật chính lượng kiếp.

Can thiệp quá nhiều, ngược lại đối với Vu tộc lúc này không có lợi.

Nếu như vậy, chỉ cần không có quá nhiều biến số, Đế Tuấn không chứng đạo, thì không cần phải ra tay.

Nếu Đế Tuấn chứng đạo, thì trong thời gian đầu tiên hắn ra tay với Vu tộc, nàng có thể dùng thế lôi đình trấn áp hắn.

Sau đó Vu Yêu nhị tộc thành công 'lướt' qua lượng kiếp, thì cũng gần xong rồi.

"Tiếp theo, phải xem dưới đại chiến của hai tộc, biến số có xuất hiện hay không..." Hậu Thổ tiếu kiểm ngưng lại, chậm rãi mở miệng nói.

Thanh Minh nhìn Vu Yêu nhị tộc, không mở miệng.

Tuy hai tộc chỉ giao thủ ngắn ngủi hơn vạn năm, nhưng số lượng vẫn lạc của Vu Yêu nhị tộc lại nhiều hơn rất nhiều so với các chủng tộc tiên thiên, sinh linh tu sĩ, đại năng khác.

Cuộc so kè đại trận tiếp theo mới là mấu chốt nhất.

Hiện tại lượng kiếp đã đạt đến thời khắc đỉnh cao nhất.

Hiện tại, không phải là Vu Yêu nhị tộc giao chiến bao lâu sẽ bình định, mà là cần bao nhiêu để lấp đầy 'cái hố'.

Đợi thời cơ gần đến, lượng kiếp cũng sẽ gần như bắt đầu lui tan.

Lúc này, hiển nhiên chưa đến mức đó.

Cho nên Vu Yêu nhị tộc đang giao chiến, đại trận đã xuất, đã đến mức độ nóng bỏng.

Mọi thứ, đều sẽ dần dần rõ ràng.

Ánh mắt của Nữ Oa và Hậu Thổ lại lần nữa chuyển đến chiến

trường Vu Yêu.

Ánh mắt của Ngũ Thánh và Phục Hy lúc này cũng rơi vào chiến trường Vu Yêu, tiếp tục quan sát cuộc giao chiến của Vu Yêu nhị tộc.

...

Trên chiến trường Vu Yêu.

"Ầm ầm ầm!!!" Một loạt tiếng nổ vang lên, lan đến vô số khu vực, chấn vỡ không ít hư không.

Một hơi thở, đối với Đại La hoặc Chuẩn Thánh mà nói, đã có thể làm không ít chuyện.

Đối với Vu Yêu, càng như vậy.

Đại trận Vu Yêu lưỡng tộc, trong một hơi thở đã thành, khí thế chấn động Hồng Hoang.

Nhìn một màn này, vô số tu sĩ sinh linh, trên mặt không ai không lộ ra vẻ kinh hãi.

Vu Yêu quyết chiến, đại trận tái hiện.

Giống như cuộc chiến giữa Vu Yêu lưỡng tộc mấy chục ức năm trước, điểm khác biệt duy nhất là uy lực đại trận đã khác, cao tầng hai tộc chủ trì trận pháp cũng có một chút thay đổi.

Nhưng cỗ khí tức và uy lực khủng bố kia, hiện tại còn mạnh hơn.

...

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, hai trận vừa thành, uy áp bao trùm khắp nơi trong Hồng Hoang.

Khí thế xé rách thiên địa bị huyết khí bao trùm, chấn nhiếp cửu thiên thập địa, vô số sinh linh chư thiên.

"Thái Nhất, trực tiếp ra tay đi!" Hy Hòa mày liễu dựng thẳng, mi

mục hàm sát, lạnh lùng mở miệng nói.

Lượng kiếp đã bùng nổ, Vu Yêu đã quyết chiến, kẻ thù Hậu Nghệ ở ngay trước mắt, tự nhiên sẽ không buông tha, trực tiếp ra tay.

Thái Nhất nghe vậy, khẽ gật đầu, không trả lời.

Thủ ấn trong tay biến đổi, vị trí của Thái Dương Tinh lập tức sáng lên.

Trong Tinh Đấu Đại Trận, tinh quang rực rỡ, chiếu rọi chư thiên.

Khí tức khủng bố lập tức tăng vọt, tinh thần chi lực đổ xuống, hoảng hốt như một dòng sông sao rực rỡ huy hoàng xuyên qua thiên địa, rơi vào trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Tinh thần chi lực hội tụ, giết!" Lời còn chưa dứt, tinh thần chi lực mênh mông khủng bố đã ngưng kết thành một viên lưu tinh, hướng về Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận rơi xuống.

Cùng lúc đó, Thập Nhị Tổ Vu đã có phòng bị từ trước.

Khi đại trận của Vu tộc được bày xong, đã hội tụ sát khí Hồng Hoang, bắt đầu vận chuyển đại trận.

Tuy uy lực của đại trận Vu tộc chỉ có thể duy trì ở mức lúc Hậu Thổ hóa chúng sinh luân hồi, nhưng cũng đã đề thăng không ít so với lần bày trận trước.

Cộng thêm sát khí bùng nổ của lượng kiếp, uy lực lúc này so với đại trận của Yêu tộc cũng không thua kém bao nhiêu.

"Sát khí hội tụ, Kình Thiên Phủ, phá!" Đế Giang vận chuyển đại trận, đại trận chi lực mênh mông cùng sát khí khủng bố ngưng tụ ra một chiếc rìu khổng lồ mấy chục vạn trượng.

Trên lưỡi rìu lóe lên hàn quang, mang theo một tia phá diệt chi ý, phảng phất như chém rụng thiên địa, chúng sinh Hồng Hoang không ai

không biến sắc.

Lưu tinh tinh quang rực rỡ, rìu khổng lồ sát khí hàn quang lấp lóe, công kích của hai bên lập tức va chạm vào nhau.

Một điểm hàn mang nở rộ giữa thiên địa, tức thì thần quang nhấn chìm thế gian!

Khoảnh khắc này, không có nhiều âm thanh, bởi vì tất cả đều đã bị yên diệt trong đó.

Sóng xung kích hủy diệt vạn vật nơi nó cuốn qua, trọng quy hỗn độn, tái diễn địa thủy phong hỏa.

Sóng xung kích khủng bố lan ra không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm.

Chương 174

Lại có không ít sinh linh bị lan đến vẫn lạc trong đó, trở thành một phần của lượng kiếp.

Trong đại trận của Vu Yêu nhị tộc, cũng có không ít tộc nhân vẫn lạc trong đó.

Dưới một đòn, không có người thắng, song phương đều tổn thất không nhỏ.

Nhưng vào thời điểm này, đã không còn khả năng dừng lại. ...

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Thái Nhất và Hy Hòa nhìn nhau giữa không trung, ánh mắt băng lãnh đã nói lên tất cả.

Hai người khẽ gật đầu, sau đó lập tức kết ấn, vận chuyển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Thập Đại Yêu Thần, mấy ngàn Yêu Thánh, vô số bộ chúng Yêu tộc phân phân vận chuyển đại trận.

"Thái Âm Thái Dương, âm dương hợp nhất, tinh thần chi tinh ngưng tụ, giết!" Trong đại trận, Thái Nhất và Hy Hòa vẻ mặt băng lãnh, đồng thanh hét lớn.

Cả tòa đại trận lập tức sáng lên vô cùng rực rỡ, át đi ánh sáng của chu thiên, chiếu rọi cả thiên địa như thể đang ở trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải.

Tinh thần chi tinh mênh mông khủng bố không ngừng ngưng tụ, sau đó hình thành một viên lưu tinh tinh thần khủng bố, lại lần nữa hướng về đại trận của Vu tộc rơi xuống.

Uy lực của tinh thần chi tinh, so với trước đó khủng bố hơn không ít.

Trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đế Giang thấy vậy, vẻ mặt đều nghiêm lại.

Công kích của đại trận Yêu tộc hiện tại không thể xem thường.

Suy cho cùng, đại trận của hai bên hiện tại, uy lực không có chênh lệch quá lớn, đều phải toàn lực ứng phó.

Nếu Yêu tộc đã sử dụng công kích như vậy, đại trận của Vu tộc tự nhiên cũng sẽ không còn giấu giếm.

Muốn nghênh tiếp công kích như vậy của Yêu tộc, chỉ có chiêu thức khai thiên của đại trận Vu tộc.

Đế Giang lập tức vận chuyển đại trận, diễn hóa chiêu thức Bàn Cổ Khai Thiên.

"Sát khí chi nguyên, gia trì ngô thân, Bàn Cổ Phủ xuất, Bàn Cổ Khai Thiên đệ nhất thức, Khai Thiên!" Khoảnh khắc này, đại trận của Vu tộc trực tiếp ngưng tụ ra hư ảnh Bàn Cổ Phủ, sau đó bắt đầu diễn hóa chiêu thức khai thiên.

Trong sát na, hư ảnh Bàn Cổ Phủ hơn trăm vạn trượng ngưng tụ hoàn thành, bắt đầu diễn hóa chiêu thức khai thiên.

Khai thiên đệ nhất thức, Khai Thiên!

Bàn Cổ Phủ xông thẳng lên, khí tức phá diệt xé rách thương khung, chém rụng tất cả.

Nơi nó đi qua, đều quy về hỗn độn, tái diễn địa thủy phong hỏa, nhưng lại dưới sức mạnh kinh khủng kia, quay về hư vô.

Tinh thần rơi xuống, sát diệt chúng sinh.

Phủ mang ngút trời, phá diệt vạn vật.

"Ầm ầm ầm!!!" Khoảnh khắc này, phảng phất như tận thế, tinh thần rơi xuống, nhật nguyệt chấn động, đại địa Hồng Hoang băng sập, vạn vật quy khư.

Trong hai tòa đại trận, vô số tộc nhân Vu Yêu lưỡng tộc vẫn lạc trong đòn xung kích như vậy, tổn thất thảm trọng.

Bên trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

"Tinh hải mênh mông, tinh hà ngang dọc, tinh hà giáng lâm, giết!" Thái Nhất nhìn thấy hư ảnh Bàn Cổ Phủ của Vu tộc lúc này vẫn chưa hoàn toàn kín kẽ, thần sắc liền trở nên nghiêm nghị, lại một lần nữa ra tay.

Theo tiếng quát khẽ của Thái Nhất, liền thấy một dòng sông sao lộng lẫy giáng lâm, tinh quang lấp lánh, ánh sao mênh mông, át đi mọi quang mang của Hồng Hoang, khiến vạn vật lu mờ.

Khí tức tinh thần nồng đậm thuần khiết khuấy động, khiến vô số sinh linh kinh hãi.

Nhìn dòng tinh hà ấy, chúng sinh Hồng Hoang lại lộ vẻ kinh hãi, bởi vì dưới vẻ ngoài mỹ lệ của nó lại ẩn chứa sát cơ vô thượng.

Dòng sông tinh thần ngang dọc xuất hiện, vắt ngang hư không, rồi lập tức cuốn về phía đại trận của Vu tộc.

Nơi nó đi qua, tất cả đều bị nuốt chửng vào trong dòng sông, ngay cả hư không cũng không ngoại lệ.

"Bàn Cổ Khai Thiên đệ nhị thức, Tích Địa!" Đế Giang thần sắc lạnh băng, miệng hô lớn, lại một lần nữa điều khiển đại trận.

Đại trận vận chuyển, sát khí cuồn cuộn gia trì lên trên.

Tiếng nói còn chưa dứt, liền thấy trước mặt các Tổ Vu lại có một

hư ảnh Bàn Cổ Phủ hiện ra, sau đó diễn hóa Bàn Cổ Khai Thiên đệ nhị thức, Tích Địa!

Chiếc Bàn Cổ Phủ khổng lồ lại một lần nữa xông lên trời, lưỡi búa lóe lên hàn quang, ý niệm hủy diệt kinh hoàng cuốn ra.

Hai đại trận pháp tung ra sát chiêu, khí tức kinh khủng bao trùm cả Hồng Hoang.

Lúc này, những tu sĩ và đại năng đang say máu chém giết cũng đều nhìn về phía này, mặt lộ vẻ chấn kinh.

Trong ánh mắt kinh ngạc của vô số tu sĩ và đại năng, Bàn Cổ Phủ đã xé toạc dòng sông tinh thần, từ ngay chính giữa chém thẳng ra, trực tiếp chia dòng sông thành hai nửa.

Lúc này, uy lực của Bàn Cổ Phủ cũng đã tiêu hao gần hết, chỉ một vài luồng sức mạnh thoát ra đã khiến một số Yêu tộc nhân vẫn lạc.

Dòng sông tinh thần cũng vậy, sau khi làm cho một bộ phận Vu tộc nhân vẫn lạc thì cũng tiêu tán trong hư không, bởi vì sức mạnh bên trong đã sớm bị lực phá diệt của Bàn Cổ Phủ hủy hoại. .....

"Tinh thần vận chuyển, tinh tú diệt, lực lượng thái cổ tinh thần ngưng tụ, vẫn sát!" Trong mắt Thái Nhất lóe lên một tia sắc lạnh, khí thế trên người lập tức tăng lên đến cực hạn, trong đôi mắt bùng lên ngọn lửa, toàn thân bao phủ trong một tầng tinh quang, khí tức tinh thần nồng đậm lan tỏa.

Ngay sau đó, chỉ thấy Thái Nhất duỗi hai tay ra, một tay sinh, một tay diệt.

Trên hư không đỉnh đầu, một ngôi sao khổng lồ hiện ra, diễn hóa sự biến đổi của các vì sao.

Rồi, Thái Nhất chắp hai tay lại, đánh về phía ngôi sao.

Ngôi sao bùng phát ánh sáng kinh hoàng, rồi trực tiếp rơi xuống.

Nó vừa rơi xuống, càn khôn vỡ nát, âm dương ngũ hành yên diệt, hư không quy về hỗn độn, hỗn độn lại trở về hư vô.

Mọi đòn tấn công của Tinh Đấu Đại Trận, lúc này Thái Nhất đều đã nắm giữ toàn bộ, uy lực không hề thua kém Đế Tuấn thi triển trước đây, thậm chí còn vượt qua không ít, dù sao những năm qua hắn đều dùng để chưởng khống và diễn luyện đại trận.

"Bàn Cổ Khai Thiên đệ tam thức, Diễn Hóa Chúng Sinh!" Thần sắc Đế Giang càng lúc càng băng lãnh, tay khẽ vồ một cái, sát khí ngưng tụ trong tay, sau đó một chiếc búa khổng lồ lại hiện ra.

Cùng lúc đó, trong tay mười một vị Tổ Vu còn lại cũng mỗi người một chiếc Bàn Cổ Phủ, sau đó hợp nhất với chiếc búa của Đế Giang.

Một luồng hắc mang xông thẳng lên trời, xuyên thủng một góc trận pháp, để lộ ra vài tia sáng.

Bàn Cổ Khai Thiên đệ tam thức, Diễn Hóa Chúng Sinh!

Chiếc búa khổng lồ và ngôi sao khổng lồ, hai đại sát chiêu của hai trận pháp, đồng loạt va chạm vào nhau.

"Ầm ầm ầm!!!" Từng đám mây hình nấm hiện ra, quang mang lộng lẫy nở rộ giữa hai tòa trận pháp.

Dưới vẻ đẹp mỹ lệ ẩn chứa sát cơ vô tận, đang yên diệt tộc nhân hai tộc, tựa như một cỗ máy xay thịt, nghiền nát bộ chúng đôi bên.

Sau một đòn, không biết bao nhiêu người của hai tộc đã vẫn lạc.

Chỉ riêng trận pháp của Vu Yêu hai tộc va chạm, số lượng vẫn lạc lúc này đã không thua kém số tu sĩ Hồng Hoang chết trước đó.

Cả hai bên cộng lại, số sinh linh vẫn lạc trong lượng kiếp lần này đã vượt qua tam tộc Hồng Hoang ở lượng kiếp trước.

Hồng Hoang lúc này là một cảnh tượng tận thế, không ngừng lan rộng. .....

Một đòn, Vu Yêu hai tộc không biết đã mất đi bao nhiêu tộc nhân.

Nhưng tình cảnh thảm khốc đó đã lan rộng không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, không ít tu sĩ cũng vẫn lạc trong đó.

Nhìn tình hình, không cần nói cũng biết mức độ thảm liệt của đòn tấn công vừa rồi.

Bên trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

"Các vị đệ đệ muội muội, đại trận của Yêu tộc đã có chút không ổn định, tái diễn Khai Thiên đệ tam thức!" Đôi mắt Đế Giang như bầu trời quang đãng, nhìn thấu không gian vô tận, cũng thấy được sau một đòn, chiêu thức khai thiên của Vu tộc đã nhỉnh hơn một chút.

Cuối cùng vẫn còn một luồng lực phá diệt đánh lên Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khiến đại trận của Yêu tộc lung lay bất ổn.

Các Tổ Vu nghe vậy, lập tức gật đầu, lại một lần nữa diễn hóa Bàn Cổ Khai Thiên đệ tam thức, một chiếc búa khổng lồ khiến chúng sinh run rẩy lại ngưng tụ.

"Bàn Cổ Khai Thiên đệ tam thức, Diễn Hóa Chúng Sinh!" Bên trong Tinh Đấu Đại Trận, Thái Nhất và Hi Hòa thấy cảnh này, thần sắc hơi biến đổi.

Đại trận Yêu tộc có chút không ổn, Đế Giang vốn tinh thông không gian đại đạo, bây giờ ra tay tấn công đại trận Yêu tộc, chính là ưu thế của Vu tộc.

"Chúng tinh xoay chuyển, tinh hải giáng lâm!" Thái Nhất thần sắc nghiêm nghị, miệng hô lớn.

Hi Hòa nghe vậy, thần sắc biến đổi, đây là sát chiêu cuối cùng của

đại trận Yêu tộc.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vận chuyển toàn lực.

Đây là chiêu thức mạnh nhất của trận pháp, tất cả bộ chúng Yêu tộc đều dốc toàn lực, vận chuyển phó phiên kỳ, tất cả yêu thần yêu thánh cũng toàn lực vận chuyển chủ phiên kỳ.

Thái Nhất, Hi Hòa chủ trì trận Thái Dương và Thái Âm.

Hai cột sáng từ biển sao Thái Âm và Thái Dương hạ xuống, rót vào hai ngôi sao Thái Dương và Thái Âm, một âm một dương, vận chuyển toàn lực.

Trên Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nơi diễn hóa ra biển sao, lúc này đang hấp thu vô cùng vô tận tinh hoa của các vì sao thái cổ cùng lực lượng chu thiên tinh thần, đã ngưng tụ đến cực hạn.

Thái Nhất kết ấn trong tay, hỏa quang và tinh quang trên người chiếu rọi lẫn nhau.

"Tinh hải giáng lâm, diệt!" Thái Nhất chỉ tay một cái, mang theo một luồng uy nghiêm đế hoàng vô thượng, bên trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tinh quang bùng nổ, che lấp tất cả.

Toàn bộ biển sao lập tức giáng lâm, nghênh đón chiếc búa khổng lồ kinh hoàng đang lao tới.

Trên khai thiên thần phủ lóe lên hàn quang, ý niệm hủy diệt cuốn ra, khuấy động thời không vô tận.

Chương 175

Một luồng phủ mang đen kịt chém xuống, nơi nó đi qua, một vết nứt hư vô sâu thẳm kéo dài đến tận cửu tiêu.

"Ầm ầm ầm!!!" Khai thiên thần phủ và biển sao va chạm, cả hai lập tức nổ tung.

Sóng xung kích lộng lẫy nhưng ẩn chứa sát cơ vô tận cuốn ra, trong khoảnh khắc, chôn vùi mọi âm thanh, mọi quang mang, nơi nó đi qua đều quy về hư vô.

Tộc nhân Vu Yêu hai tộc, sinh linh và vạn vật trong phạm vi vô số triệu triệu ức dặm, lúc này đều quy về hư vô, tiêu tán.

Chúng sinh Hồng Hoang, không ai không lộ vẻ kinh hãi.

Đại trận của Vu Yêu hai tộc, trong khoảnh khắc đó quả thực đã có uy lực của cảnh giới kia.

Mặc dù chỉ là một đòn ngắn ngủi, nhưng uy lực xác thực đã đạt đến mức đó.

Chư Thánh lúc này cũng có chút kinh ngạc, không ngờ đại trận của Vu Yêu hai tộc lại thực sự có uy lực như vậy.

Mặc dù chỉ là một đòn, nhưng ẩn chứa uy lực của tầng thứ đó, đã là không tầm thường.

Nếu để Vu Yêu diễn hóa thêm ngàn vạn năm, ức năm, e rằng sẽ trưởng thành đến mức vô cùng phi phàm.

Tình hình hiện tại, cũng không tệ, hãy xem kết quả cuối cùng. .....

Hồng Hoang, trên chiến trường Vu Yêu.

Luồng sức mạnh do hai đòn tấn công có thể sánh ngang với Hỗn

Nguyên hoặc Thánh Nhân va chạm tạo ra, tốc độ và phạm vi lan tỏa lúc này đã vượt xa dự liệu của vô số tu sĩ.

Lúc này nó đã lan đến hơn nửa Hồng Hoang, ngoài tộc nhân Vu Yêu hai tộc ra, không ít tu sĩ và sinh linh Hồng Hoang cũng vẫn lạc trong đó.

Nơi sóng xung kích đi qua, vạn vật quy về hư không, tất cả đều hóa thành hư vô.

Một đòn, không biết lại có bao nhiêu sinh linh vẫn lạc. .....

Không biết qua bao lâu, đợi đến khi bụi mù tan hết, thời không bình ổn, âm thanh và ánh sáng trở lại với thiên địa, tình hình trên chiến trường Vu Yêu mới lộ ra.

Một đòn, chỉ một đòn duy nhất, đã lấy đi gần ba thành lực lượng của Vu Yêu hai tộc.

Cộng thêm tổn thất trong vạn năm trước đó, tổn thất của Vu Yêu hai tộc lúc này không dưới sáu thành, xem tình hình hiện tại, e rằng không chỉ đơn giản như vậy.

Bên trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đôi mắt Đế Giang tỏa ra thần quang rực rỡ, nhìn thấu không gian vô tận, thẳng đến cuối dòng sông thời gian.

Mọi biến hóa không gian nhỏ nhất của đại trận Yêu tộc đều không thể qua mắt được vị đại năng không gian sắp chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên này.

"Đại trận Yêu tộc đã xuất hiện vết nứt, chính là lúc định thắng bại, vận chuyển đại trận, Bàn Cổ Chân Thân!" Trên mặt Đế Giang lộ ra một nụ cười lạnh, thanh âm cuồn cuộn truyền khắp đại trận Vu tộc, khiến tất cả tộc nhân Vu tộc thần sắc nghiêm nghị.

Đại trận Yêu tộc đã xuất hiện vết nứt, chính là thời cơ để một chiêu định thắng bại.

Như vậy, Vu tộc có thể chiếm thế thượng phong, tiến tới trực tiếp xóa sổ Yêu tộc.

Đế Tuấn hiện tại chưa xuất hiện, hiển nhiên vẫn chưa chạm đến ngưỡng cửa đó.

Đây là thời cơ tốt nhất để ra tay, cho dù sau này Đế Tuấn chứng đạo, nhưng Vu tộc đã xóa sổ Yêu tộc, lúc đó ra tay, sẽ có Hậu Thổ ra mặt ngăn cản.

Như vậy, sau lượng kiếp, Vu tộc có thể thống ngự thiên địa.

"Sát khí ngưng kết, đại trận diễn hóa, Bàn Cổ Chân Thân, hiện!" Đế Giang chủ trì trung ương trận pháp, bắt đầu diễn hóa đại trận, diễn hóa chiêu thức mạnh nhất, Bàn Cổ Chân Thân.

"Gầm!" Mười hai Tổ Vu gầm lên một tiếng, sau đó lần lượt hiện ra tổ vu chân thân.

Chân thân chồng lên nhau, sát khí ngưng tụ, bắt đầu diễn hóa Bàn Cổ Chân Thân. .....

Cùng lúc đó, trong Thiên Đình.

Đế Tuấn lúc này tâm không vướng bận, một lòng chìm đắm trong tu luyện.

Không ngờ, trong vạn năm ngắn ngủi, Vu Yêu hai tộc đã đến mức này.

Mặc dù Đế Tuấn trong lòng đã có dự liệu, nhưng không ngờ hai bên giao thủ nhanh như vậy, thảm liệt như vậy.

Nhưng dù đã đến mức này, cũng không có cách nào, bởi vì hiện tại đã đến thời khắc mấu chốt, hắn sẽ không vì thế mà phân tâm.

“Yêu tộc khí vận, tụ!” Đế Tuấn đột nhiên mở mắt, tay kết thủ ấn, miệng hô lớn, sau đó liền thấy toàn bộ khí vận Yêu tộc hội tụ trên cung điện.

“Ong!” Khí vận hạ xuống, gia trì lên người Đế Tuấn.

“Ầm!” Khí tức trên người Đế Tuấn bùng nổ, sắp sửa vượt qua tầng đó.

Thần sắc hắn trang nghiêm, thủ ấn lại biến đổi, hô lớn, “Yêu tộc đại thế, gia trì ngô thân!” “Bành!” Đại thế vô biên cuốn tới, sau đó tụ lại trên người Đế Tuấn, trợ giúp hắn bước vào cảnh giới kia.

“Khí vận đại thế, tận quy ngô thân, Đế Hoàng Đại Đạo, phá!” Đế Tuấn hô lớn, trong mắt đại đạo diễn hóa, Đế Hoàng Đại Đạo không ngừng biến đổi, thăng cấp.

“Ong!” Thần sắc Đế Tuấn biến đổi, lúc này vẫn còn thiếu một chút, không thể đạt được.

Nhưng trong khoảnh khắc tiếp theo, liền có một luồng sức mạnh vô hình hạ xuống, lại một lần nữa tụ lại không ít sức mạnh rót vào người Đế Tuấn.

“Ầm!” Khí thế cuốn ra, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Trong khoảnh khắc này, tất cả mọi người đều biết, Đế Tuấn, chứng đạo!

Bộ chúng Yêu tộc mặt lộ vẻ vui mừng, Yêu tộc, có hy vọng. …..

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

“Đế Tuấn đã đi trước một bước, xem ra, lần này không ra tay không được. .....” Hậu Thổ thần sắc băng lãnh, miệng lạnh lùng nói.

Nếu Đế Tuấn đã chứng đạo, ra tay với Vu tộc, Vu tộc tự nhiên không thể chống đỡ.

Chỉ có nàng ra tay, mới có thể ngăn cản Đế Tuấn, thuận tiện trấn áp hắn, hoặc xóa sổ, hoặc đánh rớt tu vi, đều có thể.

"Đế Tuấn cũng có vài phần bản lĩnh, lại có thể chứng đạo Hỗn Nguyên vào thời khắc cuối cùng, chẳng lẽ, khí số Yêu tộc chưa tận?" Nữ Oa khẽ chau mày, cũng lên tiếng.

Trước đó không chứng đạo, lại chứng đạo Hỗn Nguyên vào thời khắc quan trọng nhất, tình huống như vậy, ngay cả Nữ Oa cũng cảm thấy khá bất ngờ.

Nhưng Đế Tuấn thành công chứng đạo, đối với cuộc chiến lần này mà nói, không có gì thay đổi, dù sao, tiếp theo Hậu Thổ sẽ ra tay.

Là Trung Ương Đại Địa Tổ Vu ngày trước, có thể sử dụng hai kiện linh bảo, thực lực vốn đã siêu quần.

Bây giờ chứng đạo, lại là trung kỳ, thực lực càng mạnh đến mức khó tin.

Đối phó với một kẻ như Đế Tuấn, mượn ngoại lực chứng đạo, cảnh giới không ổn định, lại còn chưa độ thiên kiếp, chỉ là sơ kỳ, căn bản là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nữ Oa không hề lo lắng về chuyện này.

"Đế Tuấn tuy đã chứng đạo, nhưng cảnh giới dị thường không ổn, lại thêm chưa độ Hỗn Nguyên thiên kiếp, không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, đối với phu nhân, quả thực không khó. ....." "Nhưng lượng kiếp lần này có chút biến số, phu nhân nên để Vu tộc vượt qua lượng kiếp trước tiên.

Về phần những chuyện khác, sau này có nhiều cơ hội, không cần vội, bây giờ cứ ổn định lượng kiếp trước đã. ....." Thanh Minh nhìn nàng, chậm rãi nói.

Đế Tuấn đối với nàng không là gì, hắn cũng biết nàng lo lắng cho

Vu tộc, nếu đã như vậy, thì phải để Vu tộc vượt qua lượng kiếp trước.

Về chuyện của Yêu tộc, chuyện của Đế Tuấn, sau này có nhiều cơ hội, không cần vội vàng nhất thời.

Chỉ cần vượt qua lượng kiếp trước, chuyện sau này sẽ dễ giải quyết, không cần phải lo lắng quá nhiều.

"Lời của phu quân, thiếp đã ghi nhớ. ....." Hậu Thổ gật đầu nói.

Tình hình hiện tại, quả thực như phu quân nàng nói, trước tiên ổn định đưa Vu tộc ra khỏi lượng kiếp đã.

Về phần những chuyện khác, sau này hãy nói.

Nhưng nhìn tình hình Vu Yêu hai tộc hiện tại, chắc sẽ còn giao chiến một thời gian.

Nếu đã như vậy, vậy thì trước tiên giải quyết Đế Tuấn đã.

Tin rằng thời cơ cũng không còn xa, dù sao cũng đã gần hai vạn năm, số lượng vẫn lạc cũng gần đủ rồi, thời cơ chắc sẽ không còn xa nữa.

"Nếu đã như vậy, vậy phu nhân hãy đi đi, cẩn thận hành sự. ....." Thanh Minh nói.

Hậu Thổ gật đầu, sau khi từ biệt Thanh Minh và Nữ Oa, liền trực tiếp rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, hướng về chiến trường Vu Yêu.

Nữ Oa ánh mắt chuyển dời, rơi xuống người Thanh Minh, mở miệng nói, "Phu quân, lượng kiếp lần này, ngoài Đế Tuấn ra, thiếp luôn cảm thấy, có những biến số khác, có lẽ, sẽ ảnh hưởng không nhỏ. ....." Người tu hành, vốn có thể dự đoán trước một số việc.

Tu vi càng cao, dự đoán càng nhiều, càng chính xác.

Với tu vi Thánh Nhân hậu kỳ của Nữ Oa, tự nhiên có thể cảm

nhận được.

Lúc này nàng thần sắc ngưng trọng mở miệng, nói ra suy đoán trong lòng.

“Chắc là sẽ có biến số, nhưng chuyện chưa biết khó lường, cứ tĩnh quan kỳ biến vậy.

Chương 176

Nếu chuyện không ổn lại ra tay đối phó cũng không muộn. .....” Nghe vậy, Thanh Minh nhìn về chiến trường Vu Yêu, miệng chậm rãi nói.

Nữ Oa gật đầu, ánh mắt lại một lần nữa chuyển về chiến trường Vu Yêu.

Lúc này, khi Đế Tuấn chứng đạo Hỗn Nguyên, Ngũ Thánh thần sắc khá là kinh ngạc, Đế Tuấn, thật sự đột phá cảnh giới thành công?

Như vậy, Hậu Thổ không thể không ra tay.

Tiếp theo, lại có thêm một chiến trường nữa.

Ngũ Thánh trong lòng nghĩ, ánh mắt cũng lại một lần nữa dồn về. .....

Trên chiến trường Vu Yêu.

Bên trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

“Bành!” Sát khí bùng phát ra từng tiếng vang, không ngừng vang vọng giữa thiên địa.

Sát khí kinh hoàng vô tận không ngừng hội tụ, sau đó gia trì lên Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Đại trận diễn biến, một thân ảnh đỉnh thiên lập địa đang ngưng tụ.

“Có Trẫm ở đây, các ngươi không thể tụ!” Đế Tuấn thần sắc lạnh lùng, miệng thờ ơ nói, đưa tay vỗ một cái, hóa thành một bàn tay khổng lồ che trời, bao phủ một vùng thiên địa, sau đó trực tiếp vỗ xuống Bàn Cổ Chân Thân đang ngưng tụ.

Trong mắt Bàn Cổ Chân Thân tựa hồ có vẻ không cam lòng, một

chưởng này hạ xuống, tất cả sẽ tiêu tán.

Dù cho Đế Tuấn lúc này chỉ vừa mới tấn thăng, thậm chí còn chưa độ kiếp, nhưng dù sao cũng đã tấn thăng.

Bước qua được và không bước qua được, có sự khác biệt không nhỏ.

Lúc này hắn đã là một Hỗn Nguyên chân chính.

Dù cảnh giới không ổn, dù chưa độ Hỗn Nguyên thiên kiếp, nhưng thực lực, đã không phải Bàn Cổ Chân Thân có thể chống đỡ.

"Bàn Cổ Chân Thân của Vu tộc ta, ngươi cũng có thể đánh tan sao?" Đột nhiên, giữa thiên địa, vang lên một thanh âm băng lãnh et-he, mang theo đại thế và uy áp vô biên.

"Ầm ầm ầm!!!" Trên cửu thiên mây đen cuồn cuộn, che lấp ánh sáng nhật nguyệt, tinh thần ảm đạm vô quang.

Huyết sát chi khí và bầu trời đỏ như máu bị một luồng sức mạnh kinh khủng xé toạc.

"Bành!" Không biết từ khi nào, một ngón tay khổng lồ cắt ngang vạn cổ, cách tuyệt đại đạo, mài diệt thiên địa thương khung đã điểm về phía bàn tay của Đế Tuấn.

"Phụt!" Ngón tay xuyên thủng bàn tay Đế Tuấn, trực tiếp điểm vào ngực hắn.

"Phụt!" Đế Tuấn phun ra một ngụm tiên huyết, cả người bay ngược ra ngoài, bị một ngón tay của Hậu Thổ điểm thẳng ra ngoài Hồng Hoang.

"Hít!" Nhìn thấy cảnh này, vô số tu sĩ, sinh linh và đại năng Hồng Hoang hít vào một hơi khí lạnh.

A!

Đế Tuấn hoàn toàn không phải đối thủ a!

Một ngón tay của Hậu Thổ nương nương cũng không đỡ nổi, nếu phải đối đầu với Hậu Thổ nương nương, e rằng tu vi vừa mới tấn thăng sẽ bị đánh rớt mất?

Không ít tồn tại trong lòng suy đoán, nhìn thấy lúc này thân hình Hậu Thổ nương nương khẽ động, đã tiến vào Hỗn Độn thế giới, giao thủ với Đế Tuấn.

Sóng xung kích kinh hoàng cuốn ra, vô số thái cổ tinh thần bị mài diệt, thiên địa bị xé rách, vô số đòn tấn công rơi xuống đại địa, hình thành vô số vực sâu không đáy, không ít sinh linh bị ảnh hưởng.

Đế Tuấn vừa ra tay đã bị Hậu Thổ áp chế, chênh lệch quá rõ ràng, có thể chống đỡ được một lúc không bại, đã là thủ đoạn của Đế Tuấn.

"Một bút luân hồi đoạn sinh tử!" Hậu Thổ thần sắc trang nghiêm, tay ngọc vung lên, Xuân Thu Luân Hồi Bút xuất hiện trong tay, ngay sau đó vạch một đường trước mặt.

Một dòng sông đen kịt hiện ra, xuyên qua dòng sông thời gian, đến tận cùng đại đạo, giữa vô tận vũ trụ thứ nguyên.

Dòng sông đen kịt cuồn cuộn, vô số sinh linh bị chôn vùi trong đó, giữa sự sống và cái chết, tất cả đều nằm trong đó.

"Ầm ầm ầm!!!" Dòng sông đen kịt cuồn cuộn lao về phía Đế Tuấn.

Mọi thời không, hỗn độn chi khí, vạn vật vạn sự đều lặng lẽ bị chôn vùi trong đó.

Đế Tuấn thần sắc biến đổi, Hà Đồ Lạc Thư trong tay lập tức phình to, được đánh ra để chống đỡ.

“Bành!” Dưới sự va chạm của dòng sông đen, Đế Tuấn lại một lần nữa bị đánh bay.

Dòng sông cuồn cuộn không ngừng, mài diệt mọi sự tồn tại, tiếp tục lao về phía Đế Tuấn.

Sau lưng Đế Tuấn hiện ra đế ảnh, Thiên Đế Ngọc Tỷ xuất hiện trong tay, sau đó lần lượt ra tay, có cả thiện ác thi, cũng lần lượt ra tay chống đỡ dòng hồng lưu đen kịt của Hậu Thổ.

Dòng sông này quá kinh khủng.

Dù có vượt qua dòng sông thời gian, cũng không thể đến được bờ bên kia của dòng sông đen, không thể vượt qua con sông này.

Phải biết rằng, ở cảnh giới này, một bước bước ra, đã có thể vượt qua không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, bao nhiêu vũ trụ thứ nguyên.

Huống hồ, trong tình huống vượt qua dòng sông thời gian, mà vẫn không thể vượt qua dòng sông đen này, có thể thấy dòng sông này kinh khủng đến mức nào, căn bản khó mà chống đỡ nổi.

Lúc này hắn đã tung ra toàn bộ thủ đoạn, mới miễn cưỡng ngăn được dòng sông đen không tiếp tục tiến lên, muốn trừ bỏ nó, e rằng rất khó.

“Đinh!” Một điểm hàn mang hiện ra trên Xuân Thu Luân Hồi Bút, ngay sau đó điểm xuống Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn, lại một lần nữa đánh bay hắn ra ngoài, huyết vụ đầy trời, đã bị trọng thương.

Chênh lệch với Hậu Thổ quá rõ ràng, hệt như một vực thẳm, không thể vượt qua.

Lúc này hắn chỉ có thể bị động chống đỡ.

Hậu Thổ thần sắc nghiêm nghị, Xuân Thu Luân Hồi Bút trong tay

lại một lần nữa ra tay, vượt qua dòng sông thời gian, sát hướng Đế Tuấn.

Đế Tuấn thần sắc đại biến, chỉ có thể tung ra mọi thủ đoạn để chống đỡ Hậu Thổ.

Nhưng không thể hoàn toàn chống đỡ được, mỗi lần chống đỡ, thương thế trên người lại nặng thêm.

Nhưng cũng không có cách nào, bị hoàn toàn áp chế, lúc này cũng chỉ có thể làm như vậy.

Tiếp theo, chỉ có thể tìm cách phá cục. .....

Cùng lúc đó.

Bàn Cổ Chân Thân của Vu tộc đã ngưng tụ thành công.

Phía Yêu tộc, một trái tim đã chìm xuống đáy vực, không ít bộ tộc đã mặt lộ vẻ tro tàn.

Cứ tưởng Thiên Đế chứng đạo, đã có cơ hội, không ngờ Hậu Thổ vừa ra tay, một ngón tay đã điểm Đế Tuấn ra khỏi thế giới Hồng Hoang.

Sau đó giao chiến, căn bản không phải đối thủ, thất bại e rằng cũng không xa.

Như vậy, lấy gì giao chiến với Vu tộc?

Nhưng không ra tay chống đỡ, chỉ có chết.

Cho nên, dù chết, cũng phải chống đỡ, nếu không, không còn cơ hội.

"Bàn Cổ Khai Thiên, phá hỗn độn!" Lúc này, Bàn Cổ Chân Thân đã ngưng tụ hoàn thành giơ cao Bàn Cổ Phủ, sau đó một búa bổ ra.

Một búa xuất ra, tất cả đều quy về hỗn độn.

Lực phá diệt yên diệt mọi vật cản trước mặt, mang theo uy thế vô địch, thế như chẻ tre cuốn về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc.

"Tinh thần chi hải, giáng lâm!" Tiếng quát của Bàn Cổ Chân Thân đã đánh thức các cao tầng và bộ tộc Yêu tộc.

Lúc này bọn họ đều lần lượt ra tay, liều mạng với chiêu cuối cùng.

Thái Nhất đã sớm biết sẽ có cảnh này, bộ chúng Yêu tộc cũng biết sẽ có cảnh này.

Lại thêm lần này uy lực đại trận tăng mạnh, không còn như tình huống trước đây, lúc này vận chuyển nhanh chóng.

Vô số cột sáng tinh thần xuyên xuống, vô số vệt sáng tinh thần lộng lẫy vạch trên hư không, tất cả đều quy về hư vô.

Uy lực khí tức hội tụ từ vô số cột sáng tinh thần không hề thua kém Bàn Cổ Phủ.

"Ầm!" Sóng âm cuốn lên cửu tiêu, sóng xung kích lan ra vạn ức dặm.

Phủ mang tiêu tán, vô số cột sáng tinh thần tựa như vô cùng vô tận, không ngừng xuyên xuống.

Trong mắt Bàn Cổ Chân Thân hiện lên một tia tức giận, sau đó cầm Bàn Cổ Phủ, hung hăng bổ về phía trước, trực tiếp chém vào những cột sáng tinh thần đang không ngừng hạ xuống.

Trong khoảnh khắc, thiên địa câm lặng, chu thiên vô quang.

Trong chớp mắt tiếp theo, quang mang lập tức nhấn chìm thế gian, nuốt chửng mọi thứ vào trong, bao gồm cả đại trận của Vu Yêu hai tộc.

Trong khoảnh khắc, không có nhiều âm thanh, bởi vì tất cả đều đã

bị yên diệt trong luồng sức mạnh va chạm đó.

Lúc này, vô số tu sĩ đại năng thần sắc đại biến, nhìn về phía này, trong ánh mắt mang theo vẻ kinh hoàng sâu sắc. …..

Trên chiến trường Vu Yêu.

“Ầm!” Cùng lúc đó, giữa thiên địa lại vang lên một tiếng sấm sét.

Trong chớp mắt tiếp theo, liền thấy quang mang tiêu tán, lộ ra thân ảnh hai tộc.

Lúc này hai tòa đại trận đã vỡ nát, cần hai bên ra tay so tài.

Trong khoảnh khắc, binh đối binh, tướng đối tướng, chém giết đến trời đất tối tăm, trên trời dưới đất, đều là chiến trường Vu Yêu, vô số tộc nhân vẫn lạc trong đó.

Chương 177

Tình hình vô cùng thảm liệt, mặt đất gần như bị tiên huyết nhuộm đỏ.

Những vết nứt sâu hoắm như nộ long, cộng thêm máu tươi đỏ thẫm, trông vô cùng đáng sợ.

Vô số sơn mạch, sông ngòi bị yên diệt, mặt đất là một cảnh tượng tận thế, trên bầu trời, cũng một mảnh tan hoang.

Chiến huống thảm liệt, giờ đây vẫn còn tiếp diễn. .....

Đại trận Vu Yêu hai tộc vỡ nát, đại quân Vu Yêu hai tộc hiện ra, sau đó hai bên bắt đầu chém giết.

Máu chảy thành sông, sát khí và huyết khí giao chức vào nhau, chấn kinh vô số tu sĩ Hồng Hoang.

Thái Nhất, Hi Hòa, Côn Bằng, Bạch Trạch cùng Thập Đại Yêu Thần đối đầu với Thập Nhị Tổ Vu.

Về phần các Yêu Thánh khác, thì đối đầu với Đại Vu của Vu tộc.

Mặc dù trong đó có hai vị Đại Vu là Hình Thiên và Xi Vưu vô cùng kinh khủng, không ít Yêu Thánh không phải đối thủ, nhưng trong thời gian ngắn, sẽ không bại trong tay bọn họ.

Sóng xung kích kinh hoàng của hai bên không ngừng lan ra, không ít khu vực bị đánh nát, vô số sinh linh bị ảnh hưởng.

Nhưng so với tình hình bên ngoài Hỗn Độn, cuộc chiến giữa Hậu Thổ và Đế Tuấn, hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì sự phá hoại của Vu Yêu hai tộc lại là chuyện nhỏ so với chuyện lớn. .....

Trong Hỗn Độn thế giới.

“Tử!” Trên gương mặt xinh đẹp của Hậu Thổ lạnh như băng sương, khí tức trên người càng kinh khủng đến cực điểm.

Dưới uy áp Hỗn Nguyên đó, Đế Tuấn lúc này cũng cảm thấy lồng ngực khó chịu.

Nhìn thấy trong hư không Hỗn Độn, một nét bút viết xuống một chữ ‘Tử’, Đế Tuấn thần sắc đại biến.

Bản tôn cầm Hà Đồ Lạc Thư, thiện thi cầm Thiên Đế Kiếm, ác thi cầm Nhật Kim Luân, đế ảnh cầm Thiên Đế Ngọc Tỷ, chiến lực mạnh nhất.

Nếu không phải dòng sông đen kia không tồn tại quá lâu, e rằng lúc này hắn vẫn đang chống đỡ dòng sông đen khiến người ta tuyệt vọng đó.

Biết mình và Hậu Thổ có chênh lệch, nhưng không ngờ, chênh lệch lại lớn đến vậy.

Dòng sông đen do pháp bảo trong tay Hậu Thổ vạch ra hắn cũng không chống đỡ nổi.

Cũng không ngờ, khi mình vừa chứng đạo, Hậu Thổ đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ rồi.

Đánh?

Chống đỡ?

Đế Tuấn cũng vô cùng tuyệt vọng, nhưng tình thế như vậy, không ra tay chống đỡ cũng không được.

“Ầm!” Chữ ‘Tử’ được viết bằng văn tự đại đạo nổ tung trong hư không Hỗn Độn.

Vô số sát cơ sắc bén kinh hoàng lập tức khóa chặt nguyên thần của Đế Tuấn, căn bản không thể né tránh những sát cơ như dòng lũ vỡ

đê này.

Mỗi một luồng sát cơ đều ngưng thành thực chất, tựa như thần binh vô thượng, làm sụp đổ quy tắc pháp tắc, xuyên qua vũ trụ thương khung, đâm thủng vô số dòng sông thời gian thẳng đến tận cùng đại đạo.

Mọi quá khứ, hiện tại và tương lai, nhân quả vận mệnh đều bị mài diệt.

Đế Tuấn thần sắc đại biến, uy lực sát cơ quá kinh khủng, không thể xem thường.

"Vút!" Một luồng thần quang lóe lên, vô cùng vô tận sát cơ lập tức nhấn chìm Đế Tuấn.

Thời không Hỗn Độn không ngừng sụp đổ, tái diễn hư vô, tái diễn hỗn độn.

Hỗn độn chi khí trong phạm vi không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm bị quét sạch.

"Ầm ầm ầm!!!" Vô số tiếng nổ vang lên, vô số ánh sáng mạnh hiện ra, tựa như một vụ nổ lớn của vũ trụ, kinh khủng đến cực điểm.

Lúc này, những đại thần thông giả đỉnh cao đang quan sát tình hình trong Hỗn Độn thế giới, như Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, đôi mắt đều đau nhói vô cùng, hai dòng lệ máu chảy xuống từ khóe mắt, nguyên thần có cảm giác đau nhói.

Về phần Đế Tuấn đang ở trung tâm của cơn bão sát cơ, lúc này càng thêm tuyết thượng gia sương, miệng phun ra tiên huyết, khí tức uể oải không chịu nổi.

Cảnh giới Hỗn Nguyên đã xuất hiện những vết nứt nhỏ, e rằng không lâu sau, sẽ rơi khỏi cảnh giới này.

“Hù!” Đột nhiên, một luồng nhiệt độ khiến người ta phải rùng mình cuốn ra.

Hư không Hỗn Độn không ngừng bị bóp méo, tan chảy.

Dưới sự thiêu đốt không ngừng của Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa, không ít sát cơ bị tan chảy.

Đế Tuấn hóa thành bản thể Kim Ô, con Kim Ô to mấy ngàn vạn trượng vỗ cánh trong hư không Hỗn Độn.

Vô số Thái Dương Thần Thương do Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa hóa thành không ngừng cuốn ra, triệt tiêu lẫn nhau với những sát cơ kia.

Chỉ là sát cơ quá nhiều, Hậu Thổ ở xa, thần sắc bình tĩnh nhìn mọi thứ.

Xuân Thu Luân Hồi Bút trong tay nàng chậm rãi vung lên, sát cơ hết đợt này đến đợt khác, vô cùng vô tận.

Đế Tuấn dù đã chứng đạo, bây giờ cũng có thể bị tiêu hao đến chết.

Bởi vì hắn vừa mới tấn thăng, lại mượn ngoại lực, cảnh giới dị thường không ổn định, lúc này mọi phương diện đều bị Hậu Thổ cắt đứt.

Muốn lật mình đã khó, dưới sự tiêu hao như vậy, dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không chịu nổi, huống hồ là một Hỗn Nguyên bị trọng thương đang ở bên bờ vực rơi rớt cảnh giới như Đế Tuấn.

Trong đôi mắt bùng cháy ngọn lửa rực rỡ của Kim Ô, lóe lên một tia hung ác.

“Vút!” Thiện thi đang chống đỡ bên cạnh lập tức lao về phía khu

vực có sát cơ nồng đậm nhất, khí tức trên người lập tức cuồng bạo.

"Ầm ầm ầm!!!" Một điểm hàn mang hiện ra, ngay sau đó thần quang nhấn chìm thế gian.

Thiện thi của Đế Tuấn tự bạo.

Luồng sức mạnh kinh khủng đó lập tức cuốn ra, chôn vùi, xóa sổ mọi sự tồn tại trong cơn bão sát cơ.

Đế Tuấn đã sớm tìm đúng thời cơ, độn đi về một hướng khác.

"Ong!" Hậu Thổ đã sớm biết tất cả, trong khoảnh khắc Đế Tuấn độn đi, hư không Hỗn Độn chấn động, ngay sau đó hiện ra thân hình của Hậu Thổ.

Một viên Hạnh Hoàng Châu đập xuống, dù Đế Tuấn không ngờ đến, lại một lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

Những vết nứt trên cảnh giới của hắn càng nhiều hơn, đã không thể kiên trì được bao lâu, sẽ trực tiếp rơi xuống dưới Hỗn Nguyên.

Trong lòng sát ý lẫm liệt, nhưng lại không làm gì được Hậu Thổ.

Chênh lệch về cảnh giới, không phải lúc này có thể bù đắp được.

Cho dù hắn có củng cố cảnh giới, độ qua Hỗn Nguyên thiên kiếp, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ chân chính, cũng vẫn không phải đối thủ của Hậu Thổ.

Bởi vì nàng, lúc này đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Một bước, tựa như một trời một vực, không dễ dàng bù đắp như vậy.

Huống hồ là hắn hiện tại, có thể chống đỡ lâu như vậy, đã là bản lĩnh.

Nếu không phải Hậu Thổ đang tìm cách phá cục cho lượng kiếp,

Đế Tuấn lúc này đã sớm bị trấn áp, làm sao có thể chạy trốn lâu như vậy.

Nhưng lúc này, nàng quyết định, trước tiên đánh rớt tu vi của Đế Tuấn đã, chuyện sau này, giao cho Vu tộc xử lý.

"Vút!" Hậu Thổ một tay điều khiển Hỗn Độn Thổ Linh Châu, một tay cầm Xuân Thu Luân Hồi Bút, lúc này sát hướng Đế Tuấn.

Đế Tuấn thần sắc đại biến, lúc này không còn nghĩ được nhiều nữa.

Thiện thi tự bạo đã đẩy thương thế của hắn đến đỉnh điểm.

Hắn thực sự sợ lần này sẽ vẫn lạc trong tay Hậu Thổ, nhưng lúc này cũng không còn cách nào khác, trước tiên chống đỡ đã.

Trong nhất thời, sóng xung kích kinh hoàng lại một lần nữa lan ra.

.....

Cuộc chiến giữa Hậu Thổ và Đế Tuấn, Thanh Minh và Nữ Oa đều luôn chú ý.

Uy lực kinh hoàng mà Hậu Thổ bộc phát lúc này, thực ra chỉ là một phần mà thôi.

Để áp chế Đế Tuấn lúc này, nàng thậm chí không cần dùng toàn lực.

Nhưng như vậy cũng tốt, trước tiên đánh rớt tu vi của hắn, chuyện sau này, đợi lượng kiếp kết thúc, sau đó Yêu tộc sẽ giao cho Vu tộc, hoặc là Nhân tộc.

Đây cũng là một cách để rèn luyện Nhân tộc.

Sau lượng kiếp, Yêu tộc không phải là đối thủ của Nhân tộc, có thể để Nhân tộc rèn luyện một phen.

Thanh Minh cảm thấy phương pháp này không tồi, có thể cân

nhắc.

Ngũ Thánh và Phục Hy lúc này, cũng đang chú ý đến cuộc giao chiến giữa Đế Tuấn và Hậu Thổ.

Thực ra cảnh này, bọn họ đã có suy đoán.

Một khi Đế Tuấn chứng đạo xuất thế, Hậu Thổ tất nhiên sẽ ra tay.

Với cảnh giới tu vi của nàng, Đế Tuấn căn bản không phải đối thủ.

Điểm này, bây giờ xem ra, cũng không có gì khác biệt với suy đoán trong lòng họ.

Đế Tuấn thất bại, đó là điều tất nhiên.

Nhưng quan trọng là, khi nào lượng kiếp kết thúc.

Dù sao cũng đã ba vạn năm, mặc dù thời gian không dài, nhưng số lượng vẫn lạc lại dị thường nhiều.

Chương 178

Đây chính là va chạm của các nhân vật chính trong lượng kiếp, mới là chỗ kinh khủng của lượng kiếp.

Xem thời khắc cuối cùng, sẽ kéo dài bao lâu nữa. .....

Trên chiến trường của Vu Yêu hai bên, cuộc chiến của hai tộc đang giằng co.

Vô số tay chân cụt, nội tạng, não tủy bay tứ tung, máu chảy thành sông.

Pháp lực và pháp bảo tung hoành, đao quang kiếm ảnh, không ngừng thu hoạch tính mạng của đối phương.

Những pháp thuật cấm chế nổ tung, nở rộ những vẻ đẹp ẩn chứa sát cơ trong hư không, thu hoạch tính mạng của hai bên, cũng kể lại sự thảm liệt và tàn khốc của cuộc chiến.

"Ta liều mạng với ngươi. ....." Đột nhiên, Phi Đản gầm lên một tiếng, thân hình phình to, một luồng quang mang lóe lên.

Toàn bộ thân thể khổng lồ nổ tung, kéo theo đối thủ của mình là một Đại Vu của Vu tộc đồng quy vu tận.

"Vu tộc, nạp mạng. ....." Cửu Anh cũng gầm lên một tiếng, lao về phía một Đại Vu của Vu tộc, tự bạo kéo theo đối thủ vẫn lạc.

Sau hai người, một số yêu tướng và yêu thần cũng lần lượt noi theo, tự bạo kéo theo đối thủ đồng quy vu tận.

Sau mấy lần tự bạo đồng quy vu tận, ngay cả Tổ Vu Hấp Tư của Vu tộc, cũng bị kéo theo vẫn lạc.

"Bát đệ, Bát ca. ....." Tổ Vu Hấp Tư vẫn lạc, các Tổ Vu khác gầm

lên liên hồi, điên cuồng tấn công đối thủ.

Trong nhất thời, Hi Hòa và Côn Bằng hai người khổ sở chống đỡ.

Nếu không có thiện ác thi tương trợ, e rằng đã sớm vẫn lạc trong tay các vị Tổ Vu.

"Gầm!" Thiên Ngô Tổ Vu gầm lên một tiếng, một quyền đánh bay Hi Hòa, máu nhuộm trời xanh, một quyền trọng thương nàng.

Xa Bỉ Thi Tổ Vu bên cạnh, lúc này cũng nhân cơ hội áp chế thiện ác thi của Hi Hòa.

"Thiên Đế, bảo trọng. ....." Hi Hòa nhìn Đế Tuấn, ánh mắt dịu dàng, khóe miệng nở một nụ cười làm say đắm lòng người.

Trước nụ cười ấy, trời đất ảm đạm thất sắc.

Dưới nụ cười thê mỹ, ẩn chứa sự quyết tuyệt và sát ý.

"Vu tộc, chết cho ta!" Ánh mắt dịu dàng ban đầu của Hi Hòa lập tức trở nên vô cùng băng lãnh và oán hận, sát ý và oán hận dâng lên trong lòng, cả người lao về phía Thiên Ngô.

"Ầm!

Ầm!" Hai tiếng nổ lớn vang lên, Hi Hòa tự bạo kéo theo Thiên Ngô đồng quy vu tận, thiện ác thi của nàng tự bạo kéo theo Xa Bỉ Thi đồng quy vu tận. .....

Trong Hỗn Độn thế giới.

Việc mấy người ca ca vẫn lạc, sau đó sẽ dùng huyết và pháp tắc tái sinh trong Bách Vạn Đại Sơn của Vu tộc, điểm này Hậu Thổ trong lòng biết rõ.

Những yêu thần và cao thủ Yêu tộc kia, cũng có mấy vị nhập luân hồi, hoặc dùng thủ đoạn khác để phục sinh, không thực sự vẫn lạc.

Nhưng cũng có mấy vị yêu thần thực sự vẫn lạc.

Yêu Thánh thực sự vẫn lạc, thì càng nhiều hơn.

Vu tộc đã chuẩn bị nhiều như vậy, nếu Yêu tộc cũng như vậy, đều có thể sống sót, đó là chuyện không thể.

Những người thực sự vẫn lạc, chỉ có thể nhiều hơn.

Nhưng các cao tầng Yêu tộc, thủ đoạn không tồi.

Đặc biệt là Thiên Hậu Hi Hòa, đã tái sinh trong đại bản doanh của Yêu tộc.

Xem ra, bọn họ đều đã chuẩn bị vẹn toàn.

Nhưng Hậu Thổ tin rằng, cao tầng Yêu tộc cuối cùng sống sót, sẽ không quá nhiều.

Điểm này, từ việc từng Yêu Thánh vẫn lạc lúc này, có thể thấy, là thực sự vẫn lạc.

Lượng kiếp, đã đến giai đoạn cuối cùng.

Đợi thêm một bước nữa, lượng kiếp, cũng đến lúc kết thúc.

Hậu Thổ trong lòng nghĩ, đòn tấn công trong tay càng lúc càng sắc bén, không ngừng sát hướng Đế Tuấn. …..

Bởi vì mấy vị Tổ Vu vẫn lạc, các Tổ Vu còn lại trở nên càng lúc càng điên cuồng, không ngừng tấn công Yêu tộc.

Mặc dù có Đế Tuấn tương trợ, nhưng tình hình Yêu tộc lúc này cũng không khá hơn, số lượng vẫn lạc đang tăng nhanh.

“Ầm!

Ầm!” Lại mấy tiếng nổ lớn chấn động cửu tiêu truyền đến, chỉ thấy Anh Chiêu cộng thêm thiện ác thi của Bạch Trạch tự bạo kéo theo Cường Lương vẫn lạc.

Bạch Trạch tuy không chết, nhưng lại bị trọng thương, từ hư không rơi xuống.

Lúc này tuy may mắn nhặt lại được một mạng, nhưng với tình hình hiện tại, dù là một vị Thái Ất Kim Tiên, cũng đủ để xóa sổ hắn.

Nếu không phải trong tay có linh bảo hỗ trợ, lúc này hắn đã vẫn lạc trong tay tộc nhân Vu tộc.

Bên kia, Thái Nhất dựa vào Hỗn Độn Chung và thiện ác thi cường hãn lúc này, cũng chém giết được một vị Tổ Vu.

Côn Bằng cũng liều mạng với cái giá một thi vẫn lạc và bản thân trọng thương, chém giết được một vị Tổ Vu.

Nếu không phải tình hình lần này đặc thù, hắn sẽ không trả cái giá như vậy.

Mặc dù có hậu thủ lưu lại, nhưng không muốn đến mức đó, lúc này hắn vẫn đang cố gắng chống đỡ.

"Ầm!" Lại một tiếng sấm sét vang lên, ngay sau đó một đám mây hình nấm lớn ức vạn dặm hiện ra giữa thiên địa.

Kế Mông tự bạo, kéo theo một vị Tổ Vu vẫn lạc.

Thủ đoạn của hắn, là tái sinh ở một nơi nào đó trong Hồng Hoang, mặc dù thực lực chỉ có Thái Ất Kim Tiên, nhưng cũng không tồi.

Tổ Vu, cũng tái sinh trong Bách Vạn Đại Sơn, nhờ vào tinh huyết và pháp tắc của Tổ Vu.

Cuộc chém giết của hai bên, vẫn tiếp tục.

Hai bên bây giờ chém giết, đều là trận chiến liều mạng.

Địch không nổi, thì tự bạo kéo xuống nước.

Không chết, cũng phải trọng thương.

Những người khác lại tự bạo, cũng phải kéo xuống nước.

Tổ Vu và Đại Vu của Vu tộc, chính là dưới sự tự bạo tiền phó hậu kế của Yêu tộc, bị kéo xuống nước. .....

"Ầm!" Một luồng quang mạnh tựa như thánh quang khai thiên tích địa, lóe lên giữa thiên địa.

Sau đó liền thấy thiện ác thi của Thái Nhất cùng tự bạo, kéo theo hai vị Tổ Vu là Câu Mang và Chúc Cửu Âm xuống nước.

Cao tầng Vu Yêu hai tộc, bây giờ không còn lại bao nhiêu.

Tổ Vu của Vu tộc tái sinh trong Bách Vạn Đại Sơn, Yêu tộc tái sinh ở nơi đại bản doanh ban đầu.

Giữa hai bên, đều có hậu thủ lưu lại, sẽ không thực sự vẫn lạc.

"Xem ra, không còn cách nào. ....." Côn Bằng trong lòng thầm than một tiếng.

Huyền Minh và Chúc Dung trước mặt căn bản không cho hắn chút cơ hội nào.

Trừ phi tự bạo kéo theo hai người vẫn lạc, căn bản không thể thoát thân.

Chỉ là như vậy, dù tái sinh, thực lực cũng sẽ giảm mạnh, e rằng lại phải tu lại bản nguyên phong, thủy đại đạo của mình.

"Thôi vậy, tam thi bản nguyên bị tổn thương, tu lại cũng tốt!" Trong lòng nghĩ vậy, ánh mắt Côn Bằng trở nên hung ác.

Sau đó thân thể phình to, tự bạo bản thân và ác thi, cứng rắn kéo theo Chúc Dung và Huyền Minh vẫn lạc.

"Đế Giang, Hậu Nghệ!" Thái Nhất miệng cười lớn, Hỗn Độn Chung trong tay lại một lần nữa vang lên.

“Đông!” Tiếng chuông du dương vang vọng giữa thiên địa.

Ngay cả dòng sông thời gian lúc này cũng bị ngưng kết lại, dòng cát hằng hà đang trôi cũng từ từ ngưng lại.

Một đòn, là đòn mạnh nhất khi Thái Nhất thiêu đốt pháp lực bản thân, chỉ dựa vào không gian pháp tắc của Đế Giang, khó mà chống đỡ nổi.

Thiên địa dừng lại, hình ảnh tựa như bị đóng băng trong khoảnh khắc.

Chúng sinh kinh hãi, nhưng động tác không đổi, đã bị luồng sức mạnh thời không đó ảnh hưởng, đóng băng trong nháy mắt.

Hậu Nghệ trong sát na trước khi Thái Nhất gõ Hỗn Độn Chung, trong tay đã lắp tên, mũi tên lóe lên hàn quang, khóa chặt Thái Nhất.

Chương 179

Mặc dù mũi tên bị làm chậm đi vô số lần, nhưng vẫn không ngừng bắn đi, nơi nó đi qua thời không dần dần vỡ nát, hóa thành một đại dương mảnh vỡ, nhấn chìm về phía Thái Nhất. .....

Trong Hỗn Độn thế giới.

"Bành!" Một tiếng vang giòn tan vang vọng trong thế giới Hỗn Độn vô ngần, tựa như vang lên từ tận cùng đại đạo.

Ngay sau đó lan ra vô tận khu vực đại đạo, khu vực thời không, tựa như đánh vỡ một thứ gì đó.

Lại tựa như mặt gương vỡ tan, tiếng vang giòn tan ẩn chứa sức mạnh kinh hoàng, khiến chúng sinh trầm luân trong đó.

"Phụt!" Đế Tuấn bay ngược ra xa triệu triệu ức dặm, đè nát vô số hư không Hỗn Độn, yên diệt hỗn độn chi khí của vô tận khu vực, huyết vụ đầy trời.

Thần sắc khó coi đến cực điểm, hắn giận dữ trừng mắt nhìn Hậu Thổ, nhưng cổ họng lại như bị ai đó bóp chặt, không nói ra được một câu nào.

Chỉ có những giọt máu không ngừng nhỏ xuống cho thấy, tình hình lúc này nghiêm trọng đến cực điểm.

"Hậu Thổ, ngươi lại đánh rớt cảnh giới của bản đế, a!!!" Đế Tuấn thần sắc dữ tợn, mưu đồ mấy chục ức năm, một sớm hủy trong tay Hậu Thổ.

Tình tự lúc này có thể biết được.

Đối mặt với cục diện như vậy, dù tâm cảnh có tốt đến đâu cũng không thể bình tĩnh.

Đó là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên a!

Bị cứng rắn đánh rớt xuống a!

Đế Tuấn lửa giận công tâm, lại thêm thương thế vô cùng nghiêm trọng trên người, lúc này thổ huyết không ngừng, chỉ vào Hậu Thổ, khí thế trên người tuy uể oải, nhưng lại bạo động không ngừng.

"Rơi rớt tu vi trong tay bản cung, ngươi thua không oan. ....." "Mượn ngoại lực đề thăng, không có bản cung, ngươi cũng chưa chắc có thể độ qua Hỗn Nguyên thiên kiếp!" Hậu Thổ nhìn Đế Tuấn, lạnh lùng mở miệng nói.

Đế Tuấn đã rơi xuống dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bây giờ muốn xóa sổ hắn đã dễ như trở bàn tay.

"Hửm?!" Đột nhiên, Hậu Thổ khẽ chau mày, trong lòng đột nhiên sinh ra cảm giác bất an, truyền đến từ Hồng Hoang.

Ánh mắt chuyển đi, nàng thấy Thái Nhất đang liều mạng đã động.

Không chỉ vậy, trong lòng Đế Tuấn, Ngũ Thánh, Phục Hy, Nữ Oa, đều có một phần cảm giác bất an, chính vào lúc Thái Nhất động thân đột nhiên hiện ra.

Ánh mắt của nhiều tồn tại đỉnh cao nhìn qua, thấy được động tác tiếp theo của Thái Nhất. .....

Một đòn của Thái Nhất, tất nhiên sẽ dẫn đến một chuỗi sự việc.

"Bành!" Vô số Thái Dương Thần Thương do Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa diễn hóa không ngừng bắn ra, chặn lại mũi tên của Hậu Nghệ, sau đó trực tiếp lao đến trước mặt Đế Giang và Hậu Nghệ.

"Đế Giang, Hậu Nghệ, cùng đi đi!" Thái Nhất thần sắc dữ tợn, miệng hô lớn, tay khẽ động, Hỗn Độn Chung biến mất trong tay.

Trong một phần ức vạn của sát na, đủ để một Chuẩn Thánh viên

mãn như Thái Nhất làm không ít chuyện.

Đế Giang và Hậu Nghệ khi hồi thần lại, đã cảm thấy trời đất quay cuồng, sau đó trực tiếp va vào nhau, trên một ngọn núi vô cùng khổng lồ, chính là Bất Chu Sơn.

"Ong!" Trong chớp mắt tiếp theo, chỉ thấy một luồng quang mạnh hiện ra trước mắt hai người, trực tiếp xuyên qua dòng sông thời gian, đến trước mặt hai người.

Đế Giang và Hậu Nghệ thần sắc biến đổi, nhưng đã không còn kịp nữa.

"Ầm ầm ầm!!!" Trong khoảnh khắc, Thái Nhất tự bạo không chỉ kéo theo Đế Giang và Hậu Nghệ, mà còn gây ra một chuỗi phản ứng dây chuyền.

"Rắc!" Tại phần eo của Bất Chu Sơn, bắt đầu lan ra những vết nứt chi chít, phát ra âm thanh khiến chúng sinh biến sắc.

Tựa như, khoảnh khắc tiếp theo sẽ vỡ nát.

Sức mạnh của ba vị đại năng đỉnh cao, quả thực đã gây ra một cú va chạm cực lớn cho phần eo của Bất Chu Sơn.

Trong khoảnh khắc, Hậu Thổ, Nữ Oa, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy, vô số đại thần thông giả đỉnh cao thần sắc đại biến.

Hậu Thổ không màng đến những thứ khác, một bước bước ra, đã đến trên chiến trường Vu Yêu.

Tay ngọc vung lên, tất cả Vu tộc đều được rút lui khỏi nơi này.

Sức mạnh của Vu tộc còn lại hơn bốn thành.

Về phần Yêu tộc, lúc này không còn ba thành.

Yêu Thần còn tồn tại, chỉ có Bạch Trạch và Kế Mông.

Những người có thủ đoạn lưu lại, tái sinh hoặc luân hồi, cũng chỉ có ba bốn vị, còn lại, đều đã triệt để vẫn lạc.

Về phần Yêu Thánh và các Yêu Tướng trở xuống, càng tổn thất nặng nề.

Yêu tộc trong trận đại chiến này, tổn thất thực sự quá nhiều.

Bên phía Vu tộc, Hình Thiên, Phong Bá Vũ Sư, Khoa Phụ, Xi Vưu mấy vị Đại Vu đỉnh cao không có vẫn lạc.

Những người khác, cũng không sao, sau này sẽ phát triển, cũng giống như trong kế hoạch.

Mười hai Tổ Vu, đều đã tái sinh trong Bách Vạn Đại Sơn.

Mặc dù cảnh giới tu vi rơi rớt một chút, nhưng có thể bảo toàn bản thân, đã là rất hiếm có.

Bây giờ đến mức này, tất cả tồn tại đều không ngờ đến.

Ai có thể ngờ, Vu Yêu đến mức này, lại phá hoại Bất Chu Sơn đến mức này.

Nếu Bất Chu Sơn gãy, không chỉ là cột trời gãy, mà nơi chống trời, cũng sẽ theo đó mà vỡ nát.

Đến lúc đó, nước Thiên Hà đổ xuống, sẽ có vô số sinh linh gặp tai ương.

Đến lúc đó làm sao để vá trời?

Hậu Thổ sau khi lui Vu tộc ra, thần sắc ngưng trọng nhìn vào những vết nứt đang lan rộng ở phần eo của Bất Chu Sơn, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Vút!" Thần quang lóe lên, Tam Thanh đến, Tây Phương Nhị Thánh đến, Phục Hy đến.

Sau đó, Nữ Oa cũng đến đây.

Cuối cùng là Thanh Minh thần sắc trang nghiêm từ hư không chậm rãi bước ra.

"Tỷ tỷ, phu quân!" Hậu Thổ nhìn Nữ Oa và Thanh Minh, mở miệng nói.

Thanh Minh và Nữ Oa khẽ gật đầu, không mở miệng.

"Đạo Quân!" Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy thấy Thanh Minh, lần lượt chắp tay nói.

Về phần Nữ Oa, bọn họ cũng đã gọi Nữ Oa là 'đạo hữu' ngang hàng, hai bên đều không để ý, nên cứ gọi như vậy.

"Phu quân, nếu vết nứt cứ lan rộng như vậy, Bất Chu Sơn sẽ gãy làm đôi. ....." Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc ngưng trọng, nhìn Thanh Minh nói.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy đều chuyển ánh mắt về phía Thanh Minh, lúc này bọn họ cũng không có cách nào hay.

Thanh Minh nhìn một cái, sau đó một bước bước ra, đã đến trước Bất Chu Sơn.

Hắn đã hóa thành một thân thể cao ức vạn trượng, trực tiếp ngồi xếp bằng, một luồng khí thế kinh hoàng từ trên người cuốn ra.

Trong khoảnh khắc, tất cả các tồn tại đỉnh cao có mặt đều thần sắc biến đổi, không ngờ tu vi của Thanh Minh đã đạt đến mức độ kinh khủng như vậy.

Nữ Oa và Hậu Thổ ước chừng, phu quân của họ chắc đã một chân bước vào cảnh giới kia.

Bây giờ, chắc chỉ còn thiếu cơ duyên, cho nên khí thế mới kinh khủng như vậy, ngay cả các nàng cũng kinh hãi không thôi.

Trong hai tay Thanh Minh quang hoa lưu chuyển, sức mạnh kinh hoàng ngưng kết, sau đó từ từ dung nhập vào những vết nứt ở nửa eo Bất Chu Sơn, bắt đầu từ từ làm phẳng những vết nứt trên đó.

"Ong!" Hư không chấn động, ngay sau đó một luồng thanh quang lóe lên, hóa thành một cái đỉnh đồng ba chân màu xanh.

Thanh Minh không ngừng cho vào đó những dược liệu tiên thiên đỉnh cao, sau đó bắt đầu luyện hóa, từ từ hình thành một số dạng chất lỏng, được Thanh Minh từng chút một cho vào những vết nứt.

Nguyên Thủy mắt sáng lên, những dược liệu đỉnh cao mà Đạo Quân luyện ra thành chất lỏng, đều có thể luyện chế thành tiên thiên linh bảo, bây giờ đều được dung nhập vào những vết nứt ở nửa eo Bất Chu Sơn.

Tuyệt diệu!

Như vậy, lại thêm dưới sức mạnh kinh hoàng của Đạo Quân làm phẳng, tin rằng có thể hoàn toàn xóa đi những vết nứt này.

Phải biết, đều là những dược liệu có thể luyện chế thành tiên thiên linh bảo, mức độ cứng rắn có thể biết được.

Lại thêm Đạo Quân ra tay, mức độ kiên cố trong đó, không đơn giản như vậy.

Lục Thánh và hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thấy vậy, không khỏi âm thầm gật đầu.

Có Đạo Quân ra tay, nguy cơ như vậy, có thể giải quyết được.

Trong lòng họ thực sự lo lắng, nếu Bất Chu Sơn gãy, đến lúc đó trời sụp, nước Thiên Hà đổ xuống, muốn vá trời, quả thực rất khó.

May mắn là, có Đạo Quân, mọi chuyện đều không có vấn đề gì. …..

Trung ương đại lục, trước Bất Chu Sơn.

Đôi mắt Thanh Minh sâu thẳm, ấn ký lôi đình giữa mi tâm tỏa ra thần quang rực rỡ, một luồng khí tức hủy diệt và lôi đình từ trên người lan ra.

Quá khứ, hiện tại, tương lai, đến tận cùng đại đạo, trong lòng Chư Thánh đều kinh hãi không thôi.

Dưới luồng khí tức hủy diệt và lôi đình đó, họ đều cảm thấy, thánh khu bất tử bất diệt, trước mặt Đạo Quân cũng không là gì.

Chương 180

Đặc biệt là Thái Thượng, càng cảm thấy Đạo Quân sâu không lường được.

Tu vi càng cao, càng cảm thấy, dù thành thánh, cũng không phải là đối thủ của Đạo Quân và Lão Sư.

Tầng thứ đó, không phải Thánh Nhân có thể so sánh.

Thánh Nhân ở Hồng Hoang cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, không thành thánh cuối cùng cũng là con kiến.

Nhưng Thái Thượng tin rằng, trước mặt Đạo Quân, Đạo Tổ, bọn họ cũng là con kiến.

Tin rằng cảm nhận đó, luồng khí tức kia, quyết định không thể chống lại.

Cũng chính vì vậy, trước đó hắn không dám vi phạm ước định với Đạo Quân.

Lần này lại một lần nữa cảm nhận được luồng khí tức kia, trong lòng Thái Thượng đối với ý niệm này, càng thêm kiên định.

Thái Thượng nhìn sức mạnh kinh hoàng từ tay Thanh Minh cuốn ra, bao bọc toàn bộ nửa eo Bất Chu Sơn, không ngừng xóa đi những chỗ đứt gãy đó, trong đôi mắt tinh mang lóe lên, không biết đang nghĩ gì.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy, Nữ Oa và Hậu Thổ cùng những người khác lúc này đều nhìn vào động tác của Thanh Minh, nhìn những vết nứt từ từ biến mất, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Bất Chu Sơn thực sự gãy, hậu quả sẽ không thể lường được.

Lúc này, Đế Tuấn mãi sau mới kéo theo thân thể trọng thương từ Hỗn Độn thế giới trở về, sau đó hạ lệnh cho Yêu tộc còn lại rút lui.

Lần này, là Thái Nhất kéo Đế Giang đến đây tự bạo, mặc dù hai bên đều có nhân quả nghiệp lực, nhưng Yêu tộc, rõ ràng là nhiều hơn không ít.

Nhìn tình hình của Yêu tộc lúc này, Đế Tuấn trong lòng thầm than một tiếng, thần sắc trong mắt có chút ảm đạm.

Cuối cùng, vẫn bại.

Vu tộc mặc dù cũng không phải là người thắng, nhưng tình hình của họ, rõ ràng tốt hơn Yêu tộc không ít.

So sánh mà nói, Yêu tộc, quả thực không bằng Vu tộc.

May mắn là, Vu tộc cũng không phải người thắng.

Nhân vật chính của thiên địa sau này, không còn là Vu Yêu.

Yêu tộc, có thời gian để khôi phục, xem sự tiến triển sau này.

Trong lòng nghĩ vậy, hắn từ từ cùng Yêu tộc rút lui. .....

Thanh Minh nhìn những vết nứt ở nửa eo núi đang từng chút một biến mất, trong lòng âm thầm gật đầu.

Như vậy, cũng đã được giải quyết.

Bất Chu Sơn là thiên trụ, là một điểm khá quan trọng.

Nếu Bất Chu Sơn gãy, đối với sự vận chuyển của Thiên Đạo, đối với sự diễn hóa của thiên địa, sẽ có ảnh hưởng không nhỏ.

Là một phần của Thiên Đạo, hắn không thể để chuyện như vậy xảy ra.

Vì vậy, vào thời khắc quan trọng, hắn đã tự mình ra tay.

Tình hình hiện tại xem ra, vấn đề đã không còn lớn.

Dù sao cũng có hắn ra tay, với sức mạnh và thủ đoạn của hắn, lại thêm những dược liệu đỉnh cao có thể luyện chế thành tiên thiên linh bảo, có thể làm phẳng những vết nứt đó cũng là chuyện bình thường.

"Những vết nứt trên cửu thiên, cũng cần phải giải quyết một cách hoàn hảo. ....." Thanh Minh nhìn một cái lên cửu thiên.

Bởi vì nửa eo Bất Chu Sơn xuất hiện vết nứt, dưới phản ứng dây chuyền, cũng xuất hiện một số vết nứt.

May mà chuyện Bất Chu Sơn gãy đã bị Thanh Minh ngăn lại.

Nếu không, Bất Chu Sơn nếu thực sự tiếp tục vỡ ra, những vết nứt trên cửu thiên cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

Đến lúc đó, sẽ giống như nửa eo Bất Chu Sơn, cùng lúc gãy và vỡ nát, nước Thiên Hà đổ xuống.

Bây giờ chuyện ở nửa eo núi đã ổn định, chỉ cần cho một thời gian, là có thể khôi phục như cũ.

Nhưng những vết nứt trên cửu thiên đó, cần phải giải quyết.

"Vút!" Thanh Minh lấy toàn bộ chất lỏng luyện khí trong Càn Khôn Đỉnh ra, ngay sau đó tay vung lên, Càn Khôn Đỉnh lơ lửng trước mặt Nữ Oa và Hậu Thổ.

Hai nữ thấy vậy, thần sắc ngẩn ra, nhìn hắn, không biết phu quân của mình cử động này có ý gì?

"Hai vị phu nhân, những vết nứt trên cửu thiên, lần này cũng cần phải vá lại cho hoàn chỉnh.

Có thể cùng nhau ra tay, lợi dụng Càn Khôn Đỉnh luyện hóa Ngũ Sắc Thần Thạch lấy được trên Phân Bảo Nhai, chính là dược liệu để vá những vết nứt đó. ....." Thanh Minh cũng không lãng phí chút công đức này.

Bọn họ đều không phải chứng đạo bằng công đức, đối với công đức, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ mắt sáng lên, lập tức nhận lấy Càn Khôn Đỉnh, một bước bước ra, đã lên đến cửu thiên.

Sau đó đồng thời ra tay, luyện chế Ngũ Sắc Thần Thạch, từng cái một xóa đi những vết nứt.

Với tu vi của các nàng, cũng không mất quá nhiều thời gian.

Chỉ trong bốn mươi chín năm ngắn ngủi, đã luyện chế đủ Ngũ Sắc Thần Thạch để xóa đi những vết nứt, sau đó bắt đầu công việc vá lại.

Ngũ Thánh và Phục Hy thấy vậy, cũng không nói nhiều.

Mặc dù công đức không nhiều, nhưng đối với họ, cũng có lợi.

Nhưng tình huống như vậy, là do Đạo Quân sắp xếp.

Ngũ Sắc Thần Thạch trong tay Nữ Oa, Càn Khôn Đỉnh trong tay Đạo Quân, họ cũng không thể làm những việc đó.

Nếu Đạo Quân đã sắp xếp như vậy, thì cứ như vậy.

Nhìn động tác của Nữ Oa và Hậu Thổ, lại nhìn động tác của Đạo Quân, từ tình hình lúc này xem ra, cũng không mất hơn ngàn năm là có thể hoàn thành. .....

"Ong!" Ấn ký lôi đình đại đạo giữa mi tâm Thanh Minh khẽ rung lên, đôi mắt trở nên sâu thẳm, tựa như một hố đen, nhấn chìm mọi sự tồn tại.

"Rắc!" Trong thức hải, Thiên Phạt Chi Nhãn từ từ mở ra.

Một luồng uy thế Thiên Phạt kinh hoàng từ trên người cuốn ra.

Ngũ Thánh và Phục Hy thần sắc đại biến, vội vàng lui ra xa triệu triệu ức dặm.

Uy thế kinh hoàng đó, ngay cả họ cũng không dám đứng ở đó.

Trong khoảnh khắc, trong lòng Ngũ Thánh dấy lên sóng lớn ngập trời.

Uy thế thật kinh khủng!

Không hề nghi ngờ, Đạo Quân muốn xóa sổ họ, chỉ là chuyện dễ dàng.

Thánh Nhân bất tử bất diệt, nhưng đó là đối với chúng sinh Hồng Hoang, đối với cùng cấp.

Nhưng họ biết rõ, ở chỗ Đạo Quân, bất tử bất diệt, đó là chuyện cười.

Đạo Quân có thủ đoạn và thực lực để trực tiếp xóa sổ họ.

Khí thế lúc này, ngay cả họ cũng không chịu nổi, có thể thấy được.

Ngũ Thánh và Phục Hy lúc này thần sắc ngưng trọng, nhìn về nơi Thanh Minh đang ở, hồi lâu không nói.

Thanh Minh lúc này không để ý đến suy nghĩ trong lòng họ.

Với uy thế và sức mạnh của Thiên Phạt, lại thêm sức mạnh của Thiên Đạo, lúc này hắn dung hợp toàn bộ sức mạnh của sơn thể đứt gãy, uy áp của Bàn Cổ, cùng nhiều sức mạnh khác lại với nhau, từ từ đạt đến trạng thái cân bằng, hoàn mỹ.

"Rắc rắc rắc!!!" Thanh Minh hai tay đẩy ngang, vô số lôi đình lóe lên trong tay, vô số lôi đình bao bọc lấy nửa eo núi, nơi có những vết nứt.

"Ầm ầm!!!" Lúc này, vạn lôi giáng lâm, bao phủ vùng thiên địa đó, hình thành một đại dương lôi đình.

Ánh sáng lôi đình chiếu rọi toàn bộ thiên địa Hồng Hoang.

Thiên uy mênh mông như ngục.

Lực lượng Thiên Phạt và lực lượng Thiên Đạo xoay quanh nửa eo núi.

Những sức mạnh đó toàn bộ dưới tác dụng của lôi đình, đều dung hợp, dung nhập vào trong Bất Chu Sơn.

"Bành!" Một tiếng vang nhẹ, ngay sau đó liền thấy ánh sáng lôi đình lưu chuyển, những vết nứt hoàn toàn biến mất, sức mạnh hoàn toàn dung hợp, lại một lần nữa khôi phục như cũ.

Thanh Minh nhìn những lôi đình từ từ tiêu tán, tay vung lên, vạn đạo lôi đình từ cửu thiên hạ xuống cũng từ từ tan đi.

Dòng sông thời gian, dòng sông vận mệnh, vô số triệu triệu ức sinh linh Hồng Hoang, lúc này thần sắc kinh hãi nhìn mọi thứ xảy ra và diễn biến.

Đạo Quân vừa ra tay, quả nhiên lại gây ra một chấn động không nhỏ, quả nhiên thủ đoạn thực lực kinh khủng a!

Đó là thiên trụ, đó là Bất Chu Sơn a!

Trong ngàn năm ngắn ngủi, đã khôi phục như vậy, càng thêm hoàn thiện.

Thủ đoạn như vậy, thật không hổ là Đạo Quân.

Thanh Minh ngẩng đầu, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này đã hoàn thành nhiệm vụ, khẽ gật đầu.

Họ từ từ hạ xuống, y mệ phiêu phiêu, tựa như trích tiên, hạ xuống trước mặt Thanh Minh, đưa Càn Khôn Đỉnh cho hắn.

Chương 181

Cùng lúc đó, Ngũ Thánh và Phục Hy cũng đến đây, mỗi người đều hành lễ.

"Bất Chu Sơn lần này cũng có một kiếp này, nhưng may mắn ra tay kịp thời, mọi chuyện đều không xảy ra.

Nếu không, đối với Thiên Đạo, đối với thiên địa đều có ảnh hưởng không nhỏ.

Đến lúc đó, nước Thiên Hà đổ xuống, lại có vô số sinh linh gặp tai ương và vẫn lạc. ....." Thanh Minh nhìn bọn họ, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, mọi người gật đầu, quả thực tình huống là như vậy.

"Nguy cơ Bất Chu Sơn đã giải, Vu Yêu từ đây buông xuống vị trí nhân vật chính của thiên địa, lượng kiếp lần này, cũng đã kết thúc. ....." Thanh Minh nhìn một cái lên cửu thiên, thiên uy từ từ tan đi.

Luồng sát cơ và kiếp khí huyết hồng che lấp thiên địa, lúc này cũng đang từ từ rút lui, chính là mấu chốt của việc lượng kiếp kết thúc.

Như vậy, tình hình của Vu Yêu hai tộc, cũng đã ổn định.

Không còn là nhân vật chính của thiên địa, cũng cần phải khôi phục trong một thời gian dài.

Nhưng có thể vượt qua lượng kiếp, cũng không tồi.

Mọi người gật đầu, thiên địa từ từ thanh minh, tình hình như vậy, cũng đã định như vậy.

"Lượng kiếp mới, tự nhiên là một thời đại khác.

Về phần ai là nhân vật chính của thiên địa, mọi chuyện, tự có thời gian quyết định. .....” Thanh Minh mỉm cười nói, “Đều tan đi đi!” Nghe vậy, Ngũ Thánh và Phục Hy chắp tay với Thanh Minh, sau đó lần lượt rời đi.

Lần này vốn tưởng là đại nguy cơ, cần bọn họ ra tay, ổn định thiên địa, chống đỡ nước Thiên Hà.

Lại không ngờ, dưới sự ra tay của Đạo Quân, đã giải quyết được nguy cơ này, lại thêm Nữ Oa và Hậu Thổ tương trợ, mọi chuyện đều đã hoàn thành.

Nhưng cũng tốt, cuối cùng không có đại nguy cơ, cũng có thể tồn tại thêm một lượng kiếp sinh linh, đối với sự vận chuyển của thiên địa, cũng không phải là chuyện xấu.

Bất Chu Sơn không gãy, cửu thiên không sụp, kết quả như vậy, chính là kết quả tốt nhất.

Sau khi Ngũ Thánh và Phục Hy rời đi, nơi này chỉ còn lại Thanh Minh và Nữ Oa, Hậu Thổ.

“Ong!” Đúng lúc này, trên cửu thiên mây đen cuồn cuộn, ngay sau đó nứt ra một khe hở, rồi hạ xuống không ít công đức.

Thanh Minh ra tay nhiều nhất, tự nhiên nhận được nhiều công đức nhất.

Nhưng hắn không phải chứng đạo bằng công đức, thực ra công đức đối với cảnh giới này, thực ra không có tác dụng.

Hắn chia công đức làm hai, đưa cho Nữ Oa và Hậu Thổ, hai nàng chia nhau toàn bộ công đức lần này.

“Lượng kiếp kết thúc, sau này thiên địa sẽ tiếp tục diễn biến.

Có thể đến Vu tộc và Nhân tộc đi một vòng, xem tình hình lần này.

....." Thanh Minh nói.

Thực ra không cần hắn nói, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng sẽ đến Nhân tộc và Vu tộc đi một chuyến.

Hai nữ gật đầu, sau đó mỗi người tự rời đi.

Thanh Minh nhìn một cái, sau đó thu lại ánh mắt, thân hình khẽ động, nhìn về một khu vực nào đó trong Hồng Hoang. .....

Hồng Hoang, phương bắc, trên một ngọn núi nào đó.

"Lần này, phải cảm tạ đạo hữu đã kịp thời ra tay.

Nếu không, Bất Chu Sơn gãy, cửu thiên sụp, nước Thiên Hà đổ xuống, đối với sự vận chuyển của thiên địa bất lợi, đối với sự hoàn thiện của Thiên Đạo cũng bất lợi. ....." Đạo nhân ngồi đối diện Thanh Minh chậm rãi mở miệng nói, chính là Hồng Quân đạo nhân đã hợp đạo.

Tại một ngọn núi nào đó ở phương Bắc của Hồng Hoang.

"Bất Chu Sơn là Thiên trụ, can hệ trọng đại.

Vì để thiên địa vận chuyển thuận lợi, Thiên Đạo hoàn thiện, bản tôn tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Thiên trụ gãy lìa.

Điều này bất lợi cho chúng sinh, bất lợi cho thiên địa, cũng bất lợi cho sự vận hành của Thiên Đạo..." "Giải quyết việc này, bản tôn cũng không thể thoái thác.

Bất Chu Sơn đã hoàn chỉnh và còn được hoàn thiện thêm rất nhiều, Thiên Đạo vận chuyển, đạo hữu cũng cần phải bỏ thêm mấy phần công sức, đừng để những sắp xếp của bản tôn trở thành công cốc." Thanh Minh nghe vậy, thần sắc nhìn Hồng Quân đạo nhân đối diện, chậm rãi mở miệng nói.

Thanh Minh vì thiên địa, vì Thiên Đạo có thể hoàn thiện và diễn

hóa tốt hơn, nên mới tự mình ra tay với Bất Chu Sơn, không để nó gãy lìa, nếu không thì sau này sẽ rất khó hoàn thiện.

Làm xong những việc này, Hồng Quân đạo nhân với thân phận hợp đạo cũng phải thuận theo đó mà hoàn thiện mọi thứ, để có thể hợp đạo tốt hơn, trợ giúp Thiên Đạo chưởng khống, đề thăng và hoàn thiện.

Như vậy mới không uổng phí một phen công sức.

Nếu không phải vì là một phần của Thiên Đạo, vì thiên địa, vì sự diễn hóa hoàn thiện và đề thăng của Thiên Đạo, Thanh Minh cũng không cần phải làm như vậy.

Đã như thế thì tự nhiên phải góp một phần sức lực, còn chuyện tiếp theo thì giao cho Hồng Quân đạo nhân lo liệu.

"Đạo hữu yên tâm, chuyện tiếp theo, bần đạo biết phải làm thế nào." Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, lập tức gật đầu đáp.

Thanh Minh đã bảo vệ được Bất Chu Sơn, khiến nó không bị gãy lìa, Cửu Thiên phía trên không sụp đổ, thiên địa và Thiên Đạo cũng không vì thế mà chịu ảnh hưởng cực lớn, ngược lại còn vì Thanh Minh ra tay mà trên cơ sở khôi phục lại tăng thêm mấy phần cường độ.

Như vậy ngược lại càng có lợi cho sự phát triển sau này, bất luận là thiên địa hay Thiên Đạo cũng đều như thế.

Những chuyện này, với thân phận hợp đạo, tự nhiên phải hiệp trợ Thiên Đạo hoàn thiện và đề thăng, đó cũng là nhiệm vụ của y.

Thanh Minh đã tự mình ra tay, bây giờ đến lượt nhiệm vụ của y, không có lý do gì không hành động.

Sự tồn tại của hợp đạo chính là như vậy, cũng không thể ngăn cản.

Đã như thế, chi bằng chủ động làm một số việc.

Y tin rằng sau khi hoàn thành những việc này, độ khế hợp với Thiên Đạo sẽ càng cao hơn, đến lúc đó cũng có thể đề thăng rất nhiều.

Hiện tại nhờ vào nguyên nhân hợp đạo, y đã không còn yếu hơn Thanh Minh quá nhiều, chỉ cần có thể khế hợp hoàn mỹ với Thiên Đạo, đến lúc đó mượn sức Thiên Đạo, cũng có thể ngồi ngang hàng với Thanh Minh.

Y trong lòng nghĩ vậy, cũng đồng ý với sự sắp xếp tiếp theo cho việc này.

"Lượng kiếp đã đến hồi kết, Vu Yêu thoái ẩn.

Những chuyện sau này, trong quá trình vận hành của Thiên Đạo, đạo hữu sẽ biết được không ít tin tức.

Những điều này bản tôn sẽ không nói thêm nữa.

Thời đại mới tiếp theo, đạo hữu cứ hợp đạo mà sắp xếp cho tốt." Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân nói, nói xong liền thản nhiên đứng dậy.

Thấy vậy, Hồng Quân đạo nhân cũng đứng dậy nói: "Lời của đạo hữu, bần đạo đã ghi nhớ." Lần này thoát ly khỏi Thiên Đạo, thời gian cũng không thể quá lâu, cũng chỉ vì chuyện Bất Chu Sơn và nói vài câu mà thôi, không có chuyện gì khác.

Còn về những chuyện tiếp theo, y tự nhiên cũng rõ ràng.

Trong lúc lượng kiếp kết thúc, vô số sinh linh trả về cho thiên địa, vô số tiên thiên linh khí trỗi dậy, không ít quy tắc thiên địa, đại đạo pháp tắc cũng ngày càng hoàn thiện.

Thiên địa diễn hóa hoàn thiện, Thiên Đạo diễn hóa hoàn thiện, cũng đều sẽ chậm rãi đề thăng.

Đến lúc đó, sẽ lại có nhiều tiên thiên sinh linh, tiên thiên chủng tộc được sinh ra, toàn bộ Hồng Hoang lại sẽ hiện ra một cảnh tượng sinh cơ bừng bừng, một thời đại mới cũng sẽ xuất hiện, đó lại là một tình huống khác.

Còn về chuyện nhân vật chính của thiên địa mà Thanh Minh nói, trong lòng y cũng có vài phần suy đoán.

Hiện tại trong Hồng Hoang, tương đối thích hợp chính là Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo ra.

Lúc này thực lực của họ không hề yếu hơn Vu Yêu thời toàn thịnh bao nhiêu, nếu cho Nhân tộc thêm ngàn vạn năm, e rằng sẽ ngang bằng với cả hai tộc Vu Yêu.

Phát triển sau này, vượt qua Vu Yêu không thành vấn đề.

Dù sao mới chỉ ra đời mấy chục ức năm, thời gian ngắn ngủi nhưng có thể đi đến bước này cũng đã chứng minh được tiềm lực của Nhân tộc.

Điểm này, Hồng Quân đạo nhân cũng khá coi trọng Nhân tộc.

Hiện tại trong Hồng Hoang, quả thực Nhân tộc tương đối thích hợp với vị trí này.

Đương nhiên, cuối cùng Nhân tộc có thể đi đến bước đó hay không, có được Thiên Đạo thừa nhận, ngồi lên vị trí nhân vật chính của thiên địa hay không, còn phải xem sự phát triển của Nhân tộc.

Y tin vào lời của Thanh Minh, thời gian sẽ cho câu trả lời.

Dưới sự vận hành của Thiên Đạo, cũng sẽ có đáp án.

Thân hợp Thiên Đạo, trong quỹ tích vận hành sau này của Thiên Đạo, y cũng sẽ có được đáp án, điểm này cũng không vội.

Thanh Minh nhìn về đại địa Hồng Hoang, khẽ nói một câu: "Một

thời đại dần dần mới mẻ, cứ thế mà mở màn.” Nói xong, một tia lôi quang lóe lên, bóng dáng Thanh Minh đã biến mất.

“Đạo hữu đi thong thả!” Hồng Quân đạo nhân nói một câu, sau đó cũng rời khỏi nơi này, hướng về phía Thiên Đạo, thân hợp Thiên Đạo, thúc đẩy Thiên Đạo diễn hóa, hoàn thiện và đề thăng.

Còn về sự diễn hóa hoàn thiện của thiên địa Hồng Hoang, cũng sẽ dần dần đề thăng.

Tiếp theo, chính là một thời đại bình lặng và dần mới mẻ sẽ đến.

...

Tại vùng đất Bắc Hải của Hồng Hoang.

Hắc thủy thao thao, rộng lớn vô ngần, không thể tính bằng ức dặm, sóng gió cuồn cuộn, khí thế kinh khủng lan đến ức vạn dặm đất.

Giữa những con sóng dữ dội, từng bóng hình khổng lồ cao mấy vạn trượng, mười mấy vạn trượng hiện ra, gầm thét, âm thanh chấn động hoàn vũ, hắc thủy cuồn cuộn, dấy lên những con sóng khổng lồ vô biên, lan ra bốn phương, thẳng đến nơi xa không thấy.

“Hống!” Đột nhiên, một tiếng gầm giận dữ vang tận Cửu Tiêu, lan ra bốn phương hoàn vũ, sóng âm cuồn cuộn với tốc độ mắt thường có thể thấy không ngừng cuộn trào, những con sóng khổng lồ cao mười mấy vạn trượng lập tức vỡ tan dưới làn sóng âm cổ xưa.

Chương 182

"Vút!

Vút!

Vút!" Vô số con sóng lớn cuộn trào, lan đến nơi xa không thấy, chấn khai thời không nơi này.

Trong Bắc Hải, những thủy tộc thân hình khổng lồ, thực lực không yếu đều lùi xa, không dám đến gần khu vực này, phảng phất như có một sự tồn tại kinh khủng ở đó.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, tại một vùng biển nào đó, một luồng khí thế kinh khủng cuộn trào ra, phảng phất như cắt đứt cả Bắc Hải, sau đó nước biển bị một luồng sức mạnh vô hình dần dần tách ra, lộ ra thân thể to lớn ức vạn trượng bên trong.

Đó là một con Huyền Quy, một con Huyền Quy tồn tại từ thời Long Phượng đến nay, bối phận cũng thuộc hàng cổ lão.

Vì trước đó trong thời Long Phượng đã phạm phải sát kiếp, nhưng vẫn chưa độ sát kiếp, nên không thể hóa hình, vẫn luôn giữ nguyên hình thái này.

Lần này chuyện Bất Chu Sơn, nếu Bất Chu Sơn gãy lìa, Cửu Thiên sụp đổ, thì bốn chân của Huyền Quy sẽ bị chặt đứt, dùng để chống trời.

Nhưng Thanh Minh đã ra tay, hóa giải nguy cơ, nên Huyền Quy vẫn còn sống sót.

Nếu không như vậy, sau khi bị chặt mất bốn chân, Huyền Quy e rằng khó thoát khỏi kết cục vẫn lạc.

Dù sao trong Bắc Hải, không hề yên bình như bề ngoài, vô số thủy

tộc, những tồn tại đỉnh cao chém giết lẫn nhau, đào thải những kẻ yếu.

Nếu không phải thực lực của Huyền Quy cường hãn, sớm đã vẫn lạc trong tay chúng.

Nếu mất đi bốn chân, trong tình huống thực lực đại giảm, Huyền Quy khó có thể thoát khỏi sự vây giết.

Phòng ngự tuy mạnh, nhưng không thể lúc nào cũng mạnh, mà vô số thủy tộc ở Bắc Hải lại có thể bào mòn đến chết.

Cho nên, nếu theo quỹ tích ban đầu, Huyền Quy quả thực khó thoát khỏi cái chết, nhưng hiện tại, nó vẫn còn đây, thân thể nguyên vẹn.

"Vút!" Một tia lôi quang lóe lên, tức thì thấy trong hư không có một bóng người lăng không đứng đó, chắp tay sau lưng nhìn xuống Bắc Hải.

Cú nhìn này, cả Bắc Hải phảng phất như bị bốc hơi, tất cả thủy tộc, những tồn tại đỉnh cao đều kinh hãi, dưới sự bao trùm của luồng uy thế kinh khủng đó, vội vàng nằm rạp xuống đất.

"Huyền Quy bái kiến Đạo Quân!" Huyền Quy thấy Thanh Minh, lập tức cúi đầu, một giọng nói trầm thấp nhưng hùng vĩ chậm rãi truyền ra, chấn động khiến nước biển cuồn cuộn, xé toạc sóng gió.

Đạo Quân?!

Trong Bắc Hải, vô số thủy tộc và những tồn tại đỉnh cao đều biến sắc, Đạo Quân, lại là Đạo Quân.

Họ không thấy được hình dạng của Đạo Quân, mà dù có thấy cũng sẽ nhanh chóng quên đi, căn bản không thể nhớ được.

Trừ phi Thanh Minh đồng ý, nếu không, dù là Thái Thượng cũng

không thể nhớ rõ hình dạng của ngài.

Huyền Quy sở dĩ biết được, là vì trong cõi u minh nó cảm giác được mình có một kiếp nạn, kết hợp với tình huống Bất Chu Sơn lần này, trong lòng đã có suy đoán, nhưng cuối cùng đã bị Đạo Quân ngăn cản.

Chuyện này đã liên quan đến nó, vậy thì người đến lần này không nghi ngờ gì chính là Đạo Quân.

"Bái kiến Đạo Quân!" Dưới đáy Bắc Hải, không ngừng truyền đến những âm thanh bái lạy, chấn động khiến mặt biển sóng cả hung dũng, những con sóng lớn vạn trượng cuộn trào khắp nơi.

Thanh Minh liếc nhìn đáy Bắc Hải một cái, sau đó ánh mắt rơi lên người Huyền Quy, nhàn nhạt mở miệng nói: "Huyền Quy, ngươi phạm phải sát kiếp từ thời Long Phượng, nhưng vẫn chưa từng độ kiếp, dẫn đến việc không thể hóa hình..." "Vốn đây là kiếp số của ngươi, nhưng dưới Thiên Đạo, chúng sinh đều có một tia sinh cơ.

Bản tôn ra tay, giải cho ngươi mối nguy vẫn lạc, nhưng sát kiếp đã đến, lần này đã không thể trốn tránh." Nghe vậy, Huyền Quy trong lòng thầm than một tiếng, biết rằng cái gì đến rồi sẽ đến.

Cái đầu đang cúi thấp, lúc này lại càng cúi thấp hơn, mở miệng nói: "Huyền Quy hiểu, xin Đạo Quân ra tay!" "Bản tôn đã hứa cho ngươi một tia sinh cơ, tự nhiên sẽ để ngươi sống sót.

Nhục thân của ngươi đã phạm sát kiếp, nên dùng thân để ứng kiếp.

Chân linh nhập luân hồi, tu thân thể kiếp sau, còn nhục thân này, hãy vĩnh viễn trấn thủ Bắc Hải Chi Nhãn." Thanh Minh nhìn nó, nhàn nhạt mở miệng nói.

Chúng sinh đều có một tia sinh cơ, đã hứa rồi thì Thanh Minh cũng

sẽ cho nó một con đường sống.

Sắp xếp như vậy, cũng là kết quả tốt nhất.

Chân linh nhập luân hồi, sau này sẽ trở thành tồn tại như thế nào, phải xem cơ duyên tạo hóa của nó.

Bối phận của nó không thấp, cũng có chút khí vận cơ duyên, không chừng có thể nhận được không ít lợi ích.

Còn về thân thể hiện tại, đã không thể dùng được nữa, chỉ có thể dùng thân để ứng kiếp, vĩnh viễn trấn thủ Bắc Hải Chi Nhãn mới có thể hóa giải sát kiếp.

"Huyền Quy đa tạ ân cứu mạng của Đạo Quân, nếu có ngày chuyển thế trùng tu trở về, tất sẽ vì Đạo Quân mà cống hiến." Huyền Quy trong lòng nhen nhóm hy vọng, không ngờ Đạo Quân thật sự hứa cho nó một tia sinh cơ, thật là một chuyện tốt!

Trong lòng nó tự nhiên vui mừng, có thể không vẫn lạc, có thể chuyển thế trùng tu, chuyện như vậy trước đây nó không dám nghĩ tới.

Nhưng Đạo Quân đã hứa, vậy thì chuyện này sẽ dễ dàng.

Thanh Minh gật đầu, trong tay khẽ động, tức thì nhiếp lấy chân linh của Huyền Quy, nó căn bản không thể chống cự.

Sau khi thu lấy chân linh của nó, tay khẽ vung lên, thân thể của Huyền Quy lập tức chìm vào trong Bắc Hải Chi Nhãn, dùng thân trấn áp Bắc Hải Chi Nhãn, cũng để triệt tiêu sát kiếp của bản thân.

Làm xong tất cả, thân hình Thanh Minh khẽ động, biến mất tại chỗ. ...

Trong vùng đất Bắc Hải.

"Cung tiễn Đạo Quân!" Vô số thủy tộc và những tồn tại đỉnh cao thấy Thanh Minh rời đi, lại một lần nữa bái lạy.

Đạo Quân giá lâm Bắc Hải, cũng khiến Bắc Hải rồng đến nhà tôm!

Còn về chuyện của Huyền Quy, vô số thủy tộc và những tồn tại đỉnh cao ở Bắc Hải đều không dám hỏi, những chuyện đó, không phải là thứ họ có thể biết quá nhiều.

Dù sao Huyền Quy đã biến mất, thân thể vĩnh viễn trấn thủ Bắc Hải Chi Nhãn, chân linh đã vào luân hồi, sau này Huyền Quy không còn là Huyền Quy nữa.

Có thể nói, từ khoảnh khắc này, trong Bắc Hải không còn một chút tồn tại nào của Huyền Quy.

Mất đi Huyền Quy, tiếp theo Bắc Hải sẽ tiến hành một vòng tranh đoạt mới.

Những kẻ muốn chưởng khống Bắc Hải, trước đây Huyền Quy là đối thủ lớn, bây giờ Huyền Quy đi rồi, họ có thể buông tay hành động.

Cảm nhận được luồng uy thế Hỗn Nguyên kinh khủng đó dần dần tan biến, vô số thủy tộc và những tồn tại đỉnh cao ở Bắc Hải trong lòng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp theo, có thể bắt đầu tranh đoạt rồi.

Thanh Minh không quan tâm đến những chuyện này, sau khi thu lấy chân linh của Huyền Quy liền rời đi, không để ý đến chuyện ở Bắc Hải.

Đến đây, chuyện của Bắc Hải cũng thuận lợi hạ màn. ...

Thanh Minh sau khi rời khỏi Bắc Hải, liền đi đến nơi luân hồi của chúng sinh, giao chân linh của Huyền Quy cho Bình Tâm, để nàng đưa Huyền Quy vào luân hồi.

Đối với sự giao phó của Thanh Minh, Bình Tâm tự nhiên tự mình

đi làm.

Nàng cũng nhìn ra, chân linh này không đơn giản.

Chỉ riêng cảnh giới tu vi đã không yếu, nếu chân linh này vẫn còn thân thể, tin rằng thực lực nhất định vô cùng kinh khủng.

Chút nhãn lực này, Bình Tâm vẫn có.

Tình huống quả thực như nàng suy đoán, thực lực chân chính của Huyền Quy quả thực không yếu, nếu không cũng sẽ không ở trong Bắc Hải thực lực cường hãn mà chiếm cứ vị trí đỉnh cao.

Lần này có Bình Tâm đưa đi luân hồi, Thanh Minh cũng yên tâm.

Làm xong những việc này, liền quay về Hỗn Nguyên Cung.

Bình Tâm lúc này đang ở bên Chúng Sinh Luân Hồi Bàn.

"Khai!" Bình Tâm tay ngọc vung lên, tự mình mở Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, sau đó tay ngọc lại vung lên lần nữa, chân linh của Huyền Quy được nàng tự mình đưa vào trong Chúng Sinh Luân Hồi Bàn.

Làm xong tất cả, Bình Tâm liền quay về Phong Đô, chủ trì đại cục.

Lượng kiếp này số lượng vẫn lạc nhiều hơn lượng kiếp trước, thực lực phổ biến cũng mạnh hơn rất nhiều.

Khoảng thời gian này, và cả thời gian sau khi hoàn thành, sẽ là lúc Địa Phủ và Luân Hồi bận rộn nhất.

Nhưng cũng không có cách nào, đó là chức trách của Địa Phủ và Luân Hồi, cũng là chuyện công đức.

Sinh linh của Địa Phủ sau khi hoàn thành việc luân hồi cho sinh linh vẫn lạc trong một lượng kiếp, sẽ nhận được không ít công đức, đến lúc đó có thể mượn đó để đề thăng thực lực.

Cho nên, lần này họ cũng khá tận tâm tận lực, tuy bận rộn nhưng cũng đang nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh sau khi quay về Hỗn Nguyên Cung, trực tiếp vào hậu điện, ngồi xếp bằng dưới mấy gốc linh căn của mình, bắt đầu một vòng tham ngộ mới.

Ngài tự nhiên có kế hoạch của mình, lần tham ngộ tu hành này, sau khi tích lũy một khoảng thời gian, ngài định sẽ đi Hỗn Độn một chuyến.

Ngoài việc tìm kiếm cơ duyên để đột phá cảnh giới tu vi của bản thân, cũng là vì sự phát triển của Hồng Hoang.

Dù sao những chuyện này không xung đột, đi một chuyến cũng không tệ.

Sau khi gạt bỏ tạp niệm trong lòng, Thanh Minh bắt đầu tham ngộ và tu hành.

"Phu đạo giả: Hữu thanh hữu trọc, hữu động hữu tĩnh; thiên thanh địa trọc..." "Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh, dĩ minh tự thân, dĩ ngộ đại đạo..." "Đạo tự nhiên nhiên, sinh hồ thái vô chi tiên, hồ vô nhân, kinh lịch thiên địa, thủy chung bất khả xưng tái..." "Nhất giả đạo dã, nhất tại thiên địa ngoại, nhập tại thiên địa gian, đãn vãng thiên địa tự nhiên chi trung nhĩ..." "Nhất tán hình vi khí, hoặc ngôn hư vô, hoặc ngôn tự nhiên, hoặc ngôn vô danh, giai đồng nhất nhĩ..." Trong thức hải, vang lên từng trận âm thanh đại đạo.

Trong《Hồng Mông Đại Đạo Kinh》, không ngừng truyền ra từng đạo âm thanh đại đạo huyền diệu khó hiểu, vang vọng trong thức hải của Thanh Minh.

Những âm thanh đại đạo huyền diệu khó hiểu đó, lúc này hóa

thành thực chất, hình thành từng phù lục pháp tắc, bay lượn trong thức hải, để Thanh Minh có thể tỉ mỉ phân tích tham ngộ, tích lũy đại đạo của mình.

Thiên Phạt Chi Nhãn lúc này lặng lẽ mở ra, trong đó lôi quang lóe lên, lôi đình giao thác, một luồng khí tức hủy diệt và lôi đình tản ra.

Những phù lục đại đạo pháp tắc đang được Thanh Minh phân tích tham ngộ dần dần dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn.

Vô số phù lục đại đạo pháp tắc, từng cái một, sau khi được Thanh Minh tham ngộ, lại dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn.

"Bành!" Trong thức hải lập tức vang lên một tiếng khẽ, vạn đạo lôi đình bính hiện ra, tràn ngập cả thức hải, biến thức hải thành một đại dương lôi đình, Thiên Phạt Chi Nhãn ở trung tâm, chủ quản đại dương lôi đình.

Chương 183

Vô số phù lục đại đạo pháp tắc ngao du trong đại dương lôi đình, để Thanh Minh ấn chứng tham ngộ lý giải, sau đó lại bị Thiên Phạt Chi Nhãn hấp thu, khí tức trên người Thanh Minh ngày càng mênh mông và kinh khủng.

Tích lý ba lạp!!!

Toàn thân Thanh Minh bao trùm trong lôi quang, vô số lôi đình du tẩu khắp người.

Trong cơ thể, vạn đạo Thiên Phạt lôi đình vận chuyển đại chu thiên, không ngừng tu hành.

Lúc này nhìn từ bên ngoài, ngài phảng phất như một tôn tồn tại được tạo nên từ vô số lôi đình, vạn lôi du tẩu khắp người, quả thực kinh khủng dị thường.

Thanh Minh tâm thần không minh, linh đài thanh triệt, đại đạo thông minh, không ngừng mượn《Hồng Mông Đại Đạo Kinh》để ấn chứng hấp thu.

Sự tích lũy đại đạo của ngài, đang từng chút một đề thăng, khí tức trên người cũng đang dần dần đậm đặc và đề thăng.

Huyền âm từng trận, khí tức mênh mông, linh khí ngưng kết, dị tượng hiện ra... không ngừng hiện ra trong Hỗn Nguyên Cung, lâu ngày không tan. ...

Hồng Hoang, Bách Vạn Đại Sơn, trong Tổ Vu Điện.

Ngoài Thập Nhị Tổ Vu, còn có Hậu Thổ.

Sau khi lượng kiếp kết thúc, đây là lần đầu tiên Vu tộc thương nghị.

“Lượng kiếp lần này, Vu tộc ta tuy chỉ còn lại hơn bốn thành, nhưng các Tổ Vu vẫn còn nguyên vẹn, các đỉnh tiêm Đại Vu ở tầng trung cũng chỉ vẫn lạc một nửa, còn về các Tiểu Vu, Vu binh của các bộ lạc, cũng không có vấn đề gì lớn...” Đế Giang ngừng lại một chút rồi nói tiếp: “Tình huống như vậy, cũng không khác dự liệu của chúng ta là bao.

Phần lớn thực lực đều được giữ lại, còn về phần tổn thất, có thể từ từ khôi phục phát triển.” Nghe vậy, các Tổ Vu và Hậu Thổ khẽ gật đầu.

Trong kế hoạch, chính là sắp xếp như vậy.

Bây giờ hơn bốn thành thực lực còn lại, về cơ bản đều là lực lượng nòng cốt của Vu tộc, đều được bảo tồn.

Yêu tộc bên kia, tổn thất nghiêm trọng hơn nhiều.

Ngoài Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa, Yêu Thần chỉ còn lại hai vị.

Những người có thủ đoạn và vào luân hồi cũng không nhiều, chỉ có ba bốn vị mà thôi.

Những người còn lại đều đã vẫn lạc, bao gồm mấy vạn Yêu Thánh, cùng với vô số Yêu Vương.

Bây giờ không còn đủ ba thành thực lực, quả thực đã ở bên bờ vực diệt tộc.

Lượng kiếp lần này, Yêu tộc quả thực tổn thất nghiêm trọng.

Bên Vu tộc, tình hình tốt hơn không ít, dù sao kế hoạch đã được sắp xếp từ lâu, có tình huống như hiện tại cũng là chuyện bình thường.

“Lượng kiếp lần này kết thúc, tuy thực lực của Vu tộc ta được bảo tồn khá tốt, nhưng nhân quả nghiệp lực rơi lên người Vu tộc ta

trong lần giao chiến này vẫn không nhỏ, cũng phải từ từ hóa giải." Hậu Thổ nhìn các Tổ Vu, chậm rãi mở miệng nói.

Hiện tại, đây là một điểm khá quan trọng đối với Vu tộc.

Tương đối mà nói, khôi phục thực lực Vu tộc lại dễ dàng hơn, nhân quả nghiệp lực của Vu tộc lại không dễ dàng như vậy.

"Lần này có tiểu muội hiệp trợ, đã dùng công đức hóa giải một phần nhân quả nghiệp lực, phần còn lại, sẽ trong quá trình phát triển khôi phục mà từ từ hóa giải." Đế Giang nhìn nàng nói.

Lần này Hậu Thổ đến, liền dùng công đức của mình hóa giải một phần nhân quả nghiệp lực cho Vu tộc.

Như vậy, đã bớt được ngàn vạn năm nỗ lực, có thể giảm bớt vô số thời gian phát triển khôi phục.

Họ vô cùng cảm động trước hành động này của Hậu Thổ.

Vốn dĩ họ đã ngăn cản Hậu Thổ, dù sao nàng cũng là công đức chứng đạo, vào lúc này lấy ra nhiều công đức như vậy để hóa giải nhân quả nghiệp lực cho Vu tộc, cũng không ổn lắm.

Nhưng Hậu Thổ kiên quyết, họ không có cách nào, cũng chỉ có thể chấp nhận.

May mắn là, mấy vạn năm qua, kiếp khí, sát cơ, sát khí và huyết sát chi khí đã tiêu tan, với sự sắp xếp của Địa Phủ và Luân Hồi, công đức trên người Hậu Thổ lại đề thăng không ít, sau này cũng sẽ không ngừng tăng lên.

Cho nên, đối với việc sử dụng công đức lúc này, Hậu Thổ cũng không để ý.

Địa Phủ và Luân Hồi chính là một nơi có thể nhận được công đức lâu dài, tự nhiên không để ý nhiều như vậy.

Lần này sau khi hóa giải một phần nhân quả nghiệp lực cho Vu tộc, phần còn lại có thể từ từ phát triển và khôi phục.

"Thời gian tiếp theo, Vu tộc sẽ ẩn mình trong Bách Vạn Đại Sơn này.

Địa Phủ cũng là nơi của Vu tộc ta, đến lúc đó, đại ca có thể sắp xếp Vu tộc tiến vào Địa Phủ, làm việc dưới trướng Bình Tâm, cũng là một cách tốt để nhận công đức." Hậu Thổ suy nghĩ một lúc rồi nói với Đế Giang.

Đế Giang gật đầu, tiểu muội đều đã sắp xếp ổn thỏa.

Con đường lui ở Địa Phủ, sắp xếp như vậy là tốt nhất rồi.

"Tiểu muội sắp xếp như vậy rất tốt.

Tiếp theo, ngô sẽ phát triển khôi phục ở Bách Vạn Đại Sơn này, đợi nhân quả nghiệp lực hóa giải, thực lực khôi phục được khoảng tám thành thời toàn thịnh, sẽ lại xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, một lần nữa chấp chưởng Bàn Cổ Điện." Đế Giang ánh mắt nhìn về phía các vị Tổ Vu, chậm rãi mở miệng nói.

"Đại ca!" Các Tổ Vu đáp.

Bàn Cổ Điện tạm thời không cần để ý, trong Hồng Hoang không có sinh linh nào dám đến gần, dù sao đó cũng là nơi quan trọng của Vu tộc.

Không nói Hậu Thổ, Thập Nhị Tổ Vu vẫn còn ở Vu tộc, không có chủng tộc và sinh linh nào trong Hồng Hoang dám đến gần.

Đương nhiên, Vu tộc không để ý, không có nghĩa là hoàn toàn không có Vu tộc ở đó, chỉ là không cần thiết phải đóng quân nhiều như vậy mà thôi.

Sẽ có Đại Vu dẫn đầu trấn thủ ở đó, chỉ là thực lực không cần

thiết phải nhiều như vậy.

Tiếp theo phần lớn tinh lực của Vu tộc, sẽ dồn vào việc phát triển và khôi phục bản thân.

"Việc khôi phục và phát triển tiếp theo của Vu tộc, ngoài việc khôi phục thực lực bộ lạc của Vu tộc ta, khôi phục Đại Vu, hóa giải nhân quả nghiệp lực, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc ta cũng cần phải khôi phục." Hậu Thổ nhìn các Tổ Vu, chậm rãi đề nghị.

"Đề nghị của tiểu muội không tồi, chúng ta nên khôi phục và phát triển toàn diện." Cú Mang đáp.

Chúc Cửu Âm, Huyền Minh các Tổ Vu khẽ gật đầu, quả thực nên như vậy.

Đế Giang gật đầu.

Sau khi cùng Hậu Thổ và mười một vị Tổ Vu sắp xếp chi tiết kế hoạch phát triển và khôi phục tiếp theo, các Tổ Vu mới lần lượt rời đi.

Hậu Thổ không quay về ngay, vẫn ở lại trong Vu tộc, hiệp trợ họ phát triển khôi phục. ...

Hồng Hoang, đại bản doanh của Yêu tộc, trong Vạn Yêu Điện.

Nơi Yêu tộc lui về bây giờ, chính là nơi bắt đầu nhất của họ.

Yêu tộc từ nơi này đi ra, đi đến Thiên Đình, đi đến huy hoàng.

Bây giờ Yêu tộc suy tàn, vẫn quay về nơi này.

Mấy vạn năm, Yêu tộc mới tạm ổn định được.

Lần này, cũng là lần đầu tiên các cao tầng Yêu tộc thương nghị đại sự.

Nhưng lúc này trên Vạn Yêu Điện, không khí quả thực có chút nặng nề.

Mọi người đều không mở miệng trước để phá vỡ sự im lặng này, tâm trạng hiện tại đều có chút sa sút.

Đối mặt với tình hình của Yêu tộc hiện nay, không có lý do gì không sa sút.

Đều suýt chút nữa diệt tộc, làm sao có thể có tâm trạng tốt được?

Với tình hình hiện tại, Yêu tộc muốn khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, e rằng khó như lên trời, không thể thực hiện được.

Nếu Yêu tộc có dấu hiệu phát triển, Đế Tuấn tin rằng, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, cùng với Nữ Oa, Phục Hy và Hậu Thổ ba vị, còn có cả Vu tộc, cũng sẽ không để Yêu tộc trỗi dậy lần nữa.

Cho nên, Yêu tộc có thể phát triển khôi phục một chút, nhưng muốn hoàn toàn khôi phục thời kỳ toàn thịnh, đã không còn khả năng.

Còn về bản thân, đã vô vọng tấn thăng.

Hiện tại, tuy dưới cảnh giới Hỗn Nguyên y có thể ít có đối thủ, nhưng trên đại lục Hồng Hoang hiện nay, ai sẽ quan tâm đến dưới Hỗn Nguyên?

Đại lục Hồng Hoang hiện nay, là thiên hạ của Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Những tồn tại đỉnh cao này đang chi phối cục diện.

Chỉ cần không phải Thánh Nhân, không phải cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì không thể đấu với Lục Thánh, với hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Yêu tộc muốn trỗi dậy, không thể nào, dù cho cảnh giới tu vi của y lúc này đã đến bước 'Bán Bộ Hỗn Nguyên'.

Nhưng vậy thì sao?

Trước mặt Lục Thánh, trước mặt những tồn tại như Hậu Thổ và

Phục Hy, ‘Bán Bộ Hỗn Nguyên’ thì thế nào?

Chẳng qua chỉ là một con kiến lớn hơn một chút mà thôi.

Kiến cuối cùng vẫn là kiến, không liên quan đến lớn nhỏ.

Dưới Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chúng sinh Hồng Hoang đều là kiến.

Khi ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên y còn không phải là đối thủ của Hậu Thổ, bây giờ bị đánh rớt tu vi, trong tình huống cả đời vô vọng tiến thêm, muốn đi đấu với Vu tộc, đấu với Hậu Thổ, quả thực khó mà đạt được.

Xem tình thế hiện nay, Đế Tuấn cảm thấy Yêu tộc cứ ẩn mình, có thể phát triển khôi phục được bao nhiêu hay bấy nhiêu.

Ít nhất, có thể có được bảy tám thành thời toàn thịnh, trong Hồng Hoang tiếp theo, cũng không tệ.

Cho nên, trong một khoảng thời gian tiếp theo, Đế Tuấn cảm thấy Yêu tộc có thể phong sơn, bắt đầu một thời gian dài nghỉ ngơi dưỡng sức, khôi phục và phát triển thực lực bản thân.

Chỉ có sau khi hóa giải nhân quả nghiệp lực của bản thân, khôi phục lại nguyên khí, khi sự đề thăng lại được kéo lên.

Chương 184

Yêu tộc mới có thể lại xuất hiện trong Hồng Hoang, mới có thể xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Dù lúc đó không còn là thiên hạ của Yêu tộc, nhưng trên vũ đài Hồng Hoang, cuối cùng vẫn có bóng dáng của họ.

Đến lúc đó, mới có thể lại một lần nữa phân cao thấp thực lực với Vu tộc.

Chỉ có như vậy, Yêu tộc mới có cơ hội.

Đế Tuấn trong lòng phức tạp vô cùng, lại có chút ảm đạm.

Cục diện của Yêu tộc hiện nay, quả thực khó khăn.

Mọi thứ, đều đã thua triệt để.

Lâu rồi không ai mở miệng, những người còn lại cũng không mở miệng, không khí trong đại điện ngày càng nặng nề, ngày càng sa sút. ...

"Yêu tộc, lần này tổn thất quả thực lớn, xa hơn những gì ta nghĩ, lớn hơn rất nhiều.

Mọi biến số, đều là những gì ta không lường trước được, cũng là nguyên nhân lớn nhất khiến Yêu tộc ta tổn thất nặng nề như vậy." "Xem tình hình hiện tại, Yêu tộc ta muốn khôi phục thời kỳ toàn thịnh, e là vô vọng." Im lặng rất lâu, rất lâu, Đế Tuấn chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt đầy tơ máu nhìn xuống mọi người, trầm giọng mở miệng nói.

Nghe vậy, mọi người đều im lặng không nói.

Điều Đế Tuấn nói lúc này, quả thực là sự thật, Yêu tộc muốn khôi phục thời kỳ toàn thịnh, quả thực không có khả năng.

Có thể khôi phục phát triển được mấy phần đã là may mắn.

“Đại ca, tình hình của huynh bây giờ thế nào rồi?” Thái Nhất thần sắc lo lắng, nhìn về phía Đế Tuấn trên đế vị, ngưng giọng mở miệng nói.

“Hậu Thổ ra tay không lưu tình, ta đã bị đánh rớt khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên, cảnh giới đã vỡ, Đại Đạo bản nguyên bị tổn thương, đời này e là vô vọng tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên.

Tương lai của Yêu tộc, đành phải trông cậy vào nhị đệ.” Đế Tuấn ảm đạm than một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Thái Nhất, trong lòng khổ sở vô cùng, nhưng với tình hình hiện nay, cũng không có cách nào.

Hậu Thổ ra tay căn bản không nể mặt, trực tiếp đánh rớt cảnh giới của y.

Như vậy, muốn khôi phục lại cảnh giới này, đã không còn khả năng.

Đây cũng là tệ nạn, là khuyết điểm lớn nhất.

Y là người mượn ngoại lực để đột phá cảnh giới, cảnh giới dị thường không ổn định, thiếu sót chính là thời gian.

Nếu sớm hơn trăm nguyên hội hoàn thành đột phá cảnh giới, thì có thể ổn định trên cảnh giới này.

Đối đầu với Hậu Thổ, trong tình huống không địch lại, cũng không đến nỗi bị đánh rớt cảnh giới.

Dù có thật sự bị đánh rớt, cũng có cơ hội khôi phục, chỉ mất nhiều thời gian hơn mà thôi.

Nhưng hiện tại, một chút cơ hội cũng không có.

Trong lòng tuy khổ sở, tuy phức tạp, tuy phẫn uất, nhưng với tình hình hiện nay, cũng không còn cách nào.

Thái Nhất có hy vọng, tương lai của Yêu tộc chỉ có thể dựa vào hắn.

Thái Nhất nghe vậy, không trả lời.

Hắn biết cảnh giới này khó khăn, nhưng tình hình của đại ca đã như vậy, nếu không thử một phen, thì tương lai của Yêu tộc thật sự không còn.

Bạch Trạch và Kế Mông ở dưới, cùng với mấy vị Yêu Thánh tầng trung vừa mới tấn thăng, lúc này ánh mắt nhìn Đế Tuấn một cái, thần sắc trong mắt khẽ tối sầm lại.

Yêu Hoàng hiện nay, e rằng đã là tình huống xấu nhất.

Tức thì, họ lại nhìn Thái Nhất một cái.

Tiếp theo, chỉ có thể xem Đông Hoàng.

Nếu thành công, thì Yêu tộc có cơ hội.

Nếu không thành công, thì Yêu tộc thật sự sẽ bị các thế lực lớn khác xé nát.

Muốn để Đông Hoàng như Yêu Hoàng mượn đại thế, khí vận công đức và tín ngưỡng của Yêu tộc để đột phá cảnh giới, đó là không thể thành công.

Yêu tộc đã không còn đại thế, khí vận và công đức đó nữa.

Cho nên, con đường tiếp theo, Đông Hoàng phải tự đi, chứng đạo pháp tắc chi đạo, tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên.

"Đại ca yên tâm đi, ta sẽ nỗ lực." Thái Nhất trong lòng suy nghĩ rất lâu, bây giờ cũng chỉ có thể trả lời như vậy.

Đế Tuấn khẽ gật đầu, tâm trạng trong lòng dịu đi mấy phần.

Sự thật đã như vậy, trong lòng có khổ sở, có phức tạp, có phẫn

uất đến đâu cũng vô ích.

Bây giờ quan trọng nhất, là chuyện của Yêu tộc.

Y liếc nhìn Hi Hòa, sau đó ánh mắt lại nhìn Bạch Trạch và những người khác, tơ máu trong mắt dần dần tiêu tan, tức thì mở miệng nói: "Nhân quả nghiệp lực của Yêu tộc nhiều hơn Vu tộc rất nhiều.

Vu tộc có Hậu Thổ, Yêu tộc ta chỉ có thể dựa vào chính mình, cho nên thời gian sẽ lâu hơn." "Bạch Trạch, chuyện hành vân bố vũ, tuy công đức không nhiều, nhưng có thể nắm trong tay thì phải nắm lấy, không thể bỏ qua.

Đây là cách duy nhất chúng ta có thể nhận được công đức, hóa giải nhân quả nghiệp lực." "Yêu Hoàng yên tâm, Bạch Trạch biết rồi." Bạch Trạch đáp.

Đế Tuấn gật đầu, tiếp tục nói: "Còn về khôi phục thực lực, khôi phục đại trận, cần một thời gian dài tích lũy mới được.

Tiếp theo, trong một khoảng thời gian dài, chúng ta cần nghỉ ngơi dưỡng sức, khôi phục lại nguyên khí." "Nên làm thế nào, trong lòng các ngươi chắc cũng biết, bản hoàng không nói nhiều nữa, xuống sắp xếp đi!" "Vâng!" Bạch Trạch và những người khác đáp một tiếng, sau đó liền rời đi.

"Ai!" Đế Tuấn khẽ than một tiếng, xoay người rời đi.

Thái Nhất nhìn bóng lưng của y, lại có chút lạc lõng.

Trong lòng hắn cũng khẽ than, nhưng tức thì, ngọn lửa lại bùng lên, tràn ngập đôi mắt.

Ta nhất định phải chứng đạo Hỗn Nguyên, nhất định phải mang lại hy vọng cho Yêu tộc, nhất định phải mang lại tương lai cho Yêu tộc.

Trên mặt lộ ra một vẻ kiên định, hắn hướng về phía Hi Hòa chắp tay một cái, sau đó liền rời đi, bắt đầu khôi phục tu vi.

Hi Hòa liếc nhìn Đế Tuấn đang rời đi, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra một vẻ lo lắng.

Tức thì, nàng cũng xoay người rời đi.

Hiện tại chỉ có thể khôi phục tu vi, đề thăng tu vi để tương trợ Yêu tộc.

Những chuyện khác, tạm thời cũng không làm được, chỉ có thể như vậy.

Sau khi Đế Tuấn định ra kế hoạch và sắp xếp như vậy, Yêu tộc cũng bắt đầu kế hoạch nghỉ ngơi dưỡng sức, bắt đầu khôi phục nguyên khí.

Chỉ là tốc độ và tình hình, kém hơn Vu tộc một chút mà thôi.

Nhưng bây giờ, cũng không có cách nào, tạm thời chỉ có thể như vậy, hy vọng Yêu tộc có cơ hội. ...

Hồng Hoang, bờ Đông Hải, trong Thánh địa Nhân tộc.

"Toại Nhân, Nhân tộc lần này, tổn thất bao nhiêu thực lực?" Nữ Oa những năm này ở trong Thánh địa, nhìn các đệ tử Thánh địa quay về, sau đó dần dần ổn định lại.

Lần này cũng có mấy vị cao tầng, tụ tập trong nghị sự sảnh của Thánh địa.

"Bẩm Thánh Mẫu, lần này Nhân tộc thật sự vẫn lạc trong lượng kiếp, chỉ có khoảng hai thành.

Hai thành còn lại, đều là bị ảnh hưởng mà vẫn lạc, về cơ bản đều là các bộ lạc Nhân tộc bình thường." Toại Nhân nghe vậy, lập tức chắp tay đáp, sau khi tập hợp tình hình báo cáo của các khu vực bộ

lạc, đơn giản nói.

Nữ Oa khẽ gật đầu, hơn bốn thành thực lực, đối với Nhân tộc không nhiều cũng không ít, trong dự tính ban đầu.

Thực lực của Thánh địa không tổn thất quá nhiều, đối với Nhân tộc là chuyện tốt.

Sự phát triển sau này của Nhân tộc, những bộ lạc bình thường, Nhân tộc bình thường đó, lại tương đối dễ dàng.

Dù sao Nhân tộc hiện nay không phải là Nhân tộc ngày xưa, mấy chục ức năm trầm lắng, Nhân tộc hiện nay đã nghiễm nhiên là một trong những đại tộc của Hồng Hoang.

Có thể nói, Nhân tộc sau này muốn phát triển, quả thực không khó.

Thực lực, số lượng của Thánh địa, đều trong những năm phát triển này, không ngừng hấp thu huyết mạch mới từ các bộ lạc Nhân tộc, không ngừng đề thăng thực lực của bản thân.

Toại Nhân những chuyện này đều làm rất tốt.

Nữ Oa sau khi nghe xong, thấy được tình hình của Thánh địa, cũng khá tán thưởng.

Quả không hổ là đệ tử của phu quân, Đại Nhân Tổ trong tam tổ Nhân tộc.

Có sự dẫn dắt của hắn, Nhân tộc nhất định sẽ đi đến một tầm cao hơn.

"Như vậy cũng tốt, thực lực nòng cốt thật sự của Nhân tộc không tổn thất quá nhiều, sự phát triển sau này của các bộ lạc Nhân tộc bình thường cũng sẽ không quá chậm.

Hồng Hoang đã tiến vào một thời đại mới, chính là lúc Nhân tộc phát triển mạnh mẽ, phải nắm chặt lấy." Nữ Oa khẽ gật đầu, sau đó

nhìn Toại Nhân nói.

“Thánh Mẫu yên tâm, Toại Nhân biết phải làm thế nào.” Toại Nhân lập tức chắp tay nói. ...

Thánh địa Nhân tộc, trong nghị sự sảnh.

“Thánh địa Nhân tộc phát triển, các đệ tử trong đó khó tránh khỏi thiếu sự mài giũa, lịch luyện.

Yêu tộc hiện nay tuy không gây được sóng gió, nhưng cũng có mấy phần thực lực, Nhân tộc có thể mượn đó để mài giũa bản thân.” Nữ Oa trong lòng suy nghĩ một lúc rồi nói với Toại Nhân.

Đây cũng là một cách, không nói đến, không chừng Toại Nhân cũng sẽ làm như vậy.

Quan hệ Nhân-Yêu vốn không tốt đẹp gì.

Không nói Yêu tộc Hồng Hoang ngày xưa, chỉ riêng việc Hi Hòa tính kế Nhân tộc, đã kết oán với Toại Nhân rồi.

Chương 185

Quan hệ hai tộc Nhân-Yêu, không thể hòa bình chung sống, cho nên dùng Yêu tộc để mài giũa bản thân, cũng là một lựa chọn và cách làm không tồi.

"Lời của Thánh Mẫu, Toại Nhân đã ghi nhớ." Nghe vậy, Toại Nhân gật đầu nói.

Thực ra cách này, trong lòng hắn cũng có nghĩ đến.

Phải biết rằng, Yêu tộc hiện nay chỉ còn lại chút thực lực, tuy có cao tầng, nhưng cũng không gây được sóng gió gì, cao tầng Nhân tộc cũng có thể đối phó được.

Đương nhiên, không cần thiết phải làm như vậy, có thể để các đệ tử Thánh địa mài giũa bản thân một chút, khiến thực lực của Thánh địa càng thêm cường đại.

Như vậy, mới có thể phát huy tốt hơn tác dụng của Yêu tộc, thực lực tổng thể của Nhân tộc cũng sẽ càng thêm cường hãn.

Hữu Sào Thị, Truy Y Thị và mấy vị trưởng lão Nhân tộc, mấy vị đệ tử cao tầng lúc này đều âm thầm gật đầu.

Lần này Thánh Mẫu quả thực là một cách làm một công đôi việc, vừa có thể giải quyết Yêu tộc, lại có thể mài giũa bản thân, khiến các đệ tử mới của Thánh địa thoát khỏi vẻ non nớt, có thể nhanh chóng phát triển.

Cách làm như vậy quả thực không tồi, trong lòng họ nhất trí tán đồng.

"Sự sắp xếp tiếp theo của Nhân tộc, cứ theo ý của Toại Nhân, phát triển ổn định, một bên tu dưỡng khôi phục nguyên khí, một bên

khuếch trương phát triển, đợi hoàn toàn khôi phục nguyên khí rồi hãy nói.” Nữ Oa nhìn các cao tầng Nhân tộc nói.

“Vâng!” Mọi người đáp.

Nữ Oa khẽ gật đầu, tức thì lại nói với mọi người: “Lần này thời đại mới đến, trong Hồng Hoang tương đối bình lặng.

Các bộ lạc Nhân tộc phát triển ổn định, khôi phục nguyên khí.

Các cao tầng Nhân tộc, lần này cũng là một cơ hội tốt để tu hành đề thăng.” “Bản cung lần này đến đây, chính là vì các ngươi mà khai đàn giảng đạo, hiệp trợ tu hành, lớn mạnh thực lực tổng thể và khí vận của Nhân tộc.” Các cao tầng Nhân tộc nghe vậy, trước mắt lập tức sáng lên.

Đại cơ duyên tạo hóa!

Thánh Mẫu lại đích thân vì các cao tầng Nhân tộc mà khai đàn giảng đạo, đây là lần đầu tiên trong mấy chục ức năm, nhất định phải mượn cơ hội tốt này, hảo hảo ấn chứng tham ngộ một phen.

Đây là cơ hội ngàn năm có một, nhất định phải nắm bắt, đặc biệt là Toại Nhân tam tổ, lúc này đều đang ở trên một bình cảnh.

Nếu có thể mượn đó để đề thăng, quả thực có thể thu hoạch không ít lợi ích, thực lực tổng thể và khí vận của Nhân tộc cũng sẽ vì thế mà được đề thăng không ít.

Không chỉ tam tổ, mấy vị trưởng lão Nhân tộc cũng như vậy, còn có mấy vị đệ tử cao tầng Nhân tộc tham gia lần này, ít nhất đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ trở lên, trong Nhân tộc là những đệ tử hàng đầu.

Cũng có những người cùng cấp, nhưng không phải là đối thủ của họ.

Mấy vị này, thực lực đều cực kỳ không tồi.

“Đệ tử, tạ Thánh Mẫu.” Toại Nhân và những người khác đồng loạt đứng dậy, hướng về phía Nữ Oa cung kính chắp tay nói.

“Nếu đã như vậy, thì xuống sắp xếp trước đi!” Nữ Oa thấy vậy, nhàn nhạt cười một tiếng, sau đó nói với Toại Nhân và những người khác.

“Vâng!” Mọi người đáp một tiếng, sau đó chậm rãi lui xuống, bắt đầu chuẩn bị cho việc giảng đạo. ...

Tin tức Nữ Oa sẽ giảng đạo cho Thánh địa Nhân tộc chỉ trong vài chục năm đã lan truyền khắp bờ Đông Hải.

Vô số Nhân tộc đổ về, định nghe đại đạo của Thánh Mẫu, cũng muốn chiêm ngưỡng dung nhan của Thánh Mẫu.

Đương nhiên, xem thì xem, nhưng có thấy được hay không, lại là chuyện khác.

Nhưng lúc này Nhân tộc đổ về quả thực không ít, đều tụ tập gần Thánh địa.

Như vậy, lại hơn trăm năm sau, mọi việc chuẩn bị cho buổi giảng đạo về cơ bản đã hoàn tất.

Một đài cao đã được dựng lên, tất cả đệ tử Nhân tộc trong Thánh địa lúc này đều đã tụ tập dưới đài cao, gần Thánh Mẫu nhất, nghe được âm thanh đại đạo rõ ràng nhất.

Còn về những Nhân tộc khác, người có tu vi thì đến gần hơn một chút.

Còn về Nhân tộc bình thường, có thể đến được nơi này đã là cơ duyên, còn vị trí phía trước, dù sao cũng là dành cho những người có tu vi trong Nhân tộc và các đệ tử Thánh địa, không thể tiến lên nữa.

Dù sao Thánh Mẫu lần này giảng đạo, mục đích là để đề thăng

thực lực của Nhân tộc, cũng là lực lượng nòng cốt nhất của Nhân tộc, tự nhiên phải để họ nghe rõ ràng.

Điểm này, mọi người cũng đều biết, có thể đến là cơ duyên, xa một chút cũng không sao.

"Thánh Mẫu, mọi thứ đã chuẩn bị xong." Toại Nhân nhìn Nữ Oa, mở miệng nói.

"Nếu đã như vậy, thì bắt đầu đi!" Nghe vậy, Nữ Oa chậm rãi mở mắt, mỉm cười nói.

Nói xong, nàng liền khoan thai đứng dậy, đi về phía đài cao bên ngoài Thánh địa. ...

"Thánh Mẫu, lần này triệu tập các đệ tử Thánh địa, cùng với những Nhân tộc có tu hành trong Nhân tộc đều đã ở đây.

Còn những Nhân tộc bên ngoài Thánh địa, đa phần là đến để chứng kiến thịnh sự." Toại Nhân nhìn tình hình người đông như kiến bên ngoài Thánh địa lúc này, mỉm cười nói.

"Không sao!" Nữ Oa trên gương mặt xinh đẹp lộ ra một nụ cười, giọng nói vừa dứt, đã ngồi ngay ngắn trên đài cao.

Toại Nhân thấy vậy, ngồi xuống vị trí đầu tiên dưới đài cao.

Cùng hàng với hắn, là Hữu Sào Thị và Truy Y Thị hai vị Nhân Tổ.

Hàng sau mới là tám vị trưởng lão, sau đó mới là Thanh Huyền, Thái, Sơ, Thủy mấy vị đệ tử thực lực tương đối cường hãn, những người còn lại, lần lượt ngồi xuống.

Nữ Oa trong đôi mắt đẹp ánh sáng lưu chuyển, ánh mắt chậm rãi quét qua tình hình Thánh địa một lượt, gật đầu nói: "Bản cung hôm nay khai đàn giảng đạo, mong các ngươi hảo hảo nắm bắt, tấn thăng tu vi, vì Nhân tộc thêm thực lực." Nghe vậy, các đệ tử hướng về phía

Nữ Oa hành lễ.

Nữ Oa khẽ gật đầu, sau đó chậm rãi nhắm mắt, trên đầu hiện ra khánh vân, tam hoa hiển hiện, ngũ khí lưu chuyển.

Vô tận đại đạo pháp tắc vào lúc này dao động, kích động ra xa, chấn động nơi xa.

Toàn bộ đại đạo pháp tắc và quy tắc thiên địa của bờ Đông Hải, phảng phất như vào lúc này sôi trào lên.

Thấy vậy, mọi người vội vàng nhắm mắt, thu liễm tâm thần, chuẩn bị lắng nghe âm thanh đại đạo của Thánh Mẫu, sau đó tỉ mỉ phân tích ấn chứng, hy vọng sau khi hấp thu, sớm có thể tấn thăng, đề thăng thực lực tổng thể của Nhân tộc.

Toại Nhân tam tổ và tám vị trưởng lão lúc này cũng nhắm chặt mắt, hiện ra khánh vân tam hoa, thu liễm tâm thần, bắt đầu lắng nghe.

Đối với họ, đây là cơ hội hiếm có, lúc này tự nhiên phải nắm bắt.

Cơ duyên như vậy, không chỉ đối với Hữu Sào Thị và Truy Y Thị sắp tấn thăng hậu kỳ, đối với Toại Nhân cũng vậy.

Tuy Toại Nhân hiện tại đã tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, muốn tiến thêm không dễ dàng như vậy, nhưng đối với cảm ngộ đại đạo, lúc này lại có một số khó hiểu.

Lúc này ấn chứng đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa của Nữ Oa, tin rằng sẽ đề thăng không ít.

Ở cảnh giới này, so tài đều là sự chưởng khống và vận dụng đối với đại đạo pháp tắc và quy tắc thiên địa.

Dưới sự tích lũy không ngừng, đề thăng cảm ngộ đại đạo, đối với việc ra tay sau này, sẽ hơn xa những tồn tại cùng cấp.

Trong Hồng Hoang, về cơ bản sau khi đến cảnh giới này, đều đang

không ngừng tích lũy bản thân, Minh Hà và Trấn Nguyên Tử và những người khác đều như vậy.

Toại Nhân lúc này khó mà tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng tích lũy là không thể thiếu.

Lúc này mượn đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa của Nữ Oa, liền có thể tích lũy không ít.

Toại Nhân trong lòng nghĩ vậy, lúc này, Nữ Oa trên đài cao cũng bắt đầu giảng về Tạo Hóa Đại Đạo của mình.

"Tạo hóa chi thần, âm dương tương phân, dương xuất địa trung, âm trung chi dương..." "Tạo hóa chi thiên dã, cố thừa kỳ động kỷ dĩ tập tiên thiên khí mẫu..." Một đạo đạo âm thanh đại đạo phiêu diêu mênh mông, mang theo một luồng lực lượng đại đạo tinh thuần, chậm rãi lan tỏa ở đây.

Vô số Nhân tộc nghe đến vô cùng say sưa.

Toại Nhân thu liễm tâm thần, tỉ mỉ lắng nghe.

Trong thức hải, đại đạo hiện ra, sau đó mượn đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa mà Nữ Oa giảng, không ngừng ấn chứng hấp thu.

Trong thức hải, 《Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh》 cũng hiện ra từng đạo tự, để Toại Nhân vừa ấn chứng, lại vừa tham ngộ.

Trong một thời gian, khí tức đại đạo trên người Toại Nhân trở nên đậm đặc, không ngừng lan tỏa.

Những Nhân tộc khác, lúc này cũng đang chậm rãi đề thăng.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị lúc này theo sự lắng nghe và phân tích đại đạo sâu sắc, khoảng cách đến tấn thăng đã không còn xa. ...

Trong Thánh địa Nhân tộc, từng trận âm thanh đại đạo vang vọng khắp thiên địa, khí tức đại đạo mênh mông ngưng tụ.

Thánh Nhân giảng đạo, quả nhiên phi thường.

Thiên địa dị tượng, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, hà quang dâng lên, linh khí hội tụ, tử khí đông lai, miệng phun hoa sen, hương thơm bốn phía, cảnh tượng cực kỳ huyền diệu.

Lại có từng trận âm thanh tiên nhạc vang lên, đi kèm với đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa, huyền diệu vô cùng.

Nữ Oa lúc này miệng phun hoa sen, trong những đóa sen đó có những điểm kim quang, ẩn chứa những câu đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa của Tạo Hóa Đại Đạo mà Nữ Oa giảng.

Sau đó những đóa sen vàng đó đều chui vào mi tâm của tất cả Nhân tộc đang nghe đạo.

Từ khoảnh khắc này, những đại đạo tinh nghĩa và đại đạo chí lý này liền khắc sâu vào tâm thần của họ.

Đương nhiên, có thể lĩnh ngộ chưởng khống được bao nhiêu, phải xem bản thân họ.

Dù sao giảng đạo là ở Nữ Oa, lý giải là ở bản thân.

Nếu ngộ tính của bản thân không đủ, thì Nữ Oa cũng không giúp được.

Muốn đề thăng, phải xem bản thân.

Nữ Oa lúc này chỉ cố gắng hết sức giảm tốc độ, giảng giải tỉ mỉ hơn một chút mà thôi, những chuyện khác, phải xem họ.

Trong thức hải của Toại Nhân, không ngừng vang vọng âm thanh đại đạo của 《Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh》, trong thức hải càng hiện ra từng đạo tự, Toại Nhân tâm thần thanh minh, bão thủ quy nhất, không ngừng tham ngộ.

Mượn âm thanh đại đạo của Nữ Oa và những đại đạo tinh nghĩa

và chí lý mà nàng giảng, lúc này không ngừng ấn chứng, cảm ngộ đại đạo vốn có chút đình trệ, lúc này bắt đầu chậm rãi đề thăng, tích lũy không ngừng tinh thâm.

Lúc này, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị và các Nhân tộc khác, lúc này cũng đang chậm rãi đề thăng, khí tức trên người ngày càng sâu dày.

Chương 186

Có không ít đệ tử Thánh địa, trong mấy vạn năm ngắn ngủi, đã đột phá tu vi vốn có, tiến vào một thiên địa mới.

Chuyện như vậy, không ngừng xuất hiện trong số các đệ tử đang nghe đạo ở đây.

Tuy tu vi của các cao tầng chưa tấn thăng, nhưng khí tức trên người dao động ngày càng lợi hại, tấn thăng đã không còn xa. ...

Thời gian như nước chảy, lặng lẽ trôi qua.

Chớp mắt đã là ba nguyên hội.

Lúc này, buổi giảng đạo của Nữ Oa đã gần kết thúc.

Đối với tình hình tấn thăng của các đệ tử Thánh địa trong mấy nguyên hội này, Nữ Oa cũng khá hài lòng.

Tư chất ngộ tính của Nhân tộc không cần phải nói, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đã tiến vào Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Tám vị trưởng lão ở Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ và trung kỳ không đồng đều.

Còn về mấy vị đệ tử Đại La viên mãn, Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, lúc này hoặc nhiều hoặc ít đều đã tấn thăng tu vi.

Người chưa tấn thăng, lúc này cũng nhận được không ít lợi ích, đợi sau khi bế quan một phen, cũng có thể tấn thăng tu vi.

Lần giảng đạo này, đối với Nhân tộc thay đổi khá lớn.

Sau khi giảng đạo, thực lực của Nhân tộc sẽ đề thăng không ít.

Không chỉ thực lực tổng thể của Nhân tộc, mà cả khí vận cũng sẽ đề thăng không ít.

Sự trỗi dậy của Nhân tộc, đã không thể ngăn cản.

Một kỷ nguyên Nhân tộc hoàn toàn mới, lại sắp đến. ...

Bờ Đông Hải, trong Thánh địa Nhân tộc.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, chớp mắt đã lại năm nguyên hội.

Đại đạo chí lý và đại đạo tinh nghĩa mà Nữ Oa giảng cho Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, tám vị trưởng lão và đông đảo đệ tử Nhân tộc đã hoàn toàn giảng giải xong.

Lúc này mọi người đều đang đắm chìm trong việc tham ngộ đại đạo, hy vọng mượn đó để tiến thêm một bước.

Nhưng Nữ Oa lúc này lại chưa dừng giảng đạo.

Điều nàng giảng lúc này, là kết hợp những gì Hồng Quân đạo tổ và phu quân mình từng giảng, là Thánh Nhân và Hỗn Nguyên chi đạo, cùng với sau khi thành Thánh, ba thứ kết hợp với đại đạo tinh nghĩa, hy vọng có thể giúp đỡ Toại Nhân.

Dù sao, Toại Nhân lúc này cũng là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, tiến thêm một bước là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tuy không dễ đạt được, nhưng tiếp xúc nhiều hơn với một số đại đạo tinh nghĩa của cảnh giới này, đối với Toại Nhân có không ít lợi ích.

"Đại đạo bản vô phương vô thể, hồn nhiên thái hư, bất khả đạo, bất khả danh giả dã, cường danh chi viết hư vô, viết tự nhiên, viết vị kiến khí nhiên..." "Nhiên tài vị chi hư, tức thực hĩ; tài vị chi vô, tức hữu hĩ; tài vị chi tự nhiên, tức cai cụ nhân duyên hĩ; tài vị chi vị kiến khí, nguyên khí dĩ sinh, đạo sinh nhất hĩ..." Một đạo đạo âm thanh đại đạo huyền ảo khó hiểu không truyền đến nơi khác, toàn bộ rơi vào tai Toại Nhân.

Toại Nhân lúc này nghe được Hỗn Nguyên chi đạo mà Nữ Oa giảng, mi đầu lập tức nhíu lại.

Lúc này hắn có thể lĩnh ngộ, cũng chỉ hơn hai thành mà thôi.

Mượn 《Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh》 trong thức hải để tham ngộ, tình huống như vậy, đã là vô cùng hiếm có.

Phải biết rằng, trong Tử Tiêu Cung ngày xưa, có bao nhiêu tiên thiên thần thánh còn không thể đạt đến bước này của Toại Nhân.

Trong tám vị trí trên, Hồng Vân và Chuẩn Đề, cũng không khác Toại Nhân là bao.

Có thể nói, sự lĩnh ngộ của Toại Nhân lúc này, cũng không tồi.

Nữ Oa lần này tương trợ Toại Nhân, cũng là nể mặt hắn là Nhân Tổ, phải dẫn dắt Nhân tộc đi đến một tầm cao hơn, xa hơn, và cũng là thân truyền đệ tử của phu quân mình, nếu không, giảng đạo đến đây là kết thúc.

Lần này giảng về Thánh Nhân và Hỗn Nguyên chi đạo, cộng thêm sự lý giải của nàng, đã là tạo hóa và cơ duyên của hắn.

Còn về Toại Nhân có thể lý giải được không, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị có thể ngộ ra được gì từ đó, phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân họ.

Điểm này, nàng không giúp được, mọi thứ phải xem họ. ...

Nữ Oa lúc này chậm rãi giảng giải Hỗn Nguyên chi đạo, trên người khí tức đại đạo mênh mông, quang mang vạn trượng, đâm xuyên thiên địa thương khung.

Các đệ tử khác và một chúng cao tầng trong Thánh địa, lúc này vẫn đang trong quá trình tham ngộ.

Như vậy, lại ba nguyên hội sau, Nữ Oa dừng giảng đạo, nhắm

mắt tham ngộ.

Giảng giải Thánh Nhân và Hỗn Nguyên chi đạo, nàng cũng có thể trong quá trình giảng giải, lý giải ra những chí lý và tinh nghĩa mới.

Lần này chính là như vậy, lúc này lại đang củng cố.

Còn về Toại Nhân, lúc này đang tham ngộ nội dung giảng đạo, sau đó sẽ củng cố những gì thu được lần này, hy vọng lên một tầm cao mới.

Như vậy, thời gian trôi qua, bây giờ đã lại mười vạn năm.

Lúc này, trong số tất cả Nhân tộc nghe đạo, ngoài Toại Nhân ra, các đệ tử Thánh địa và các Nhân tộc khác đều đã tỉnh lại.

Ngoài Nữ Oa và Toại Nhân ở đây, những người khác đều đã được Hữu Sào Thị và Truy Y Thị sắp xếp quay về.

Giảng đạo hơn trăm vạn năm, khí vận của Nhân tộc dưới sự đề thăng thực lực của Thánh địa, lại tăng trưởng thêm một chút.

Lúc này phát triển cũng ngày càng nhanh hơn, cũng cần phải đi sắp xếp công việc.

Như vậy, lại mấy vạn năm sau, Toại Nhân chậm rãi mở mắt, đôi mắt như trời quang, thần niệm dễ dàng xuyên thấu.

"Ngươi đã lĩnh ngộ không nhỏ, đối với Hỗn Nguyên chi đạo, sau này sẽ ngày càng rõ ràng, chứng đắc cảnh giới này, cũng sẽ ngày càng gần hơn." Nữ Oa mở mắt, nhìn Toại Nhân nói.

"Phải đa tạ Thánh Mẫu lần này vì Toại Nhân giảng giải Hỗn Nguyên chi đạo." Toại Nhân chắp tay nói.

Nữ Oa cười cười, không mở miệng.

Nàng nhìn Hồng Hoang, nói: "Được rồi, chuyện này đã kết thúc, bản cung cũng đến lúc quay về Hỗn Nguyên Cung." Nói xong, nàng

nhìn Toại Nhân: "Hảo hảo tham ngộ đạo này, cơ hội chứng đạo, sẽ lớn hơn không ít." Giọng nói vừa dứt, bóng dáng Nữ Oa đã biến mất.

Toại Nhân gật đầu, nhìn Nữ Oa biến mất sau thiên cơ, mới thu hồi ánh mắt, xoay người tiến vào Thánh địa.

Sắp xếp tiếp theo, chính là thời gian phát triển của Nhân tộc. ...

Sau khi Toại Nhân quay về Thánh địa, liền cùng Hữu Sào Thị và những người khác, thương nghị một phen về sự phát triển sau này của Nhân tộc.

Sau đó, họ ở bờ Đông Hải, bắt đầu dẫn dắt Nhân tộc hoàn thiện hơn việc xây dựng bờ Đông Hải và hoàn thiện đề thăng 'Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận' của Nhân tộc.

Ngoài ra, Toại Nhân cũng đích thân hạ lệnh, để sự truyền thừa của công pháp 《Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh》 có thể được đề thăng lần nữa.

Tuy phát triển quá nhiều truyền thừa sẽ có thiếu sót, nhưng với tình hình hiện nay, có thể đề thăng thêm một chút, vẫn tốt hơn.

Như vậy, mười mấy vạn năm sau, dưới sự dẫn dắt của Toại Nhân, trong không ít bộ lạc của Nhân tộc, lại dấy lên một làn sóng tu hành nhiệt tình.

Thực lực tổng thể của Nhân tộc, lúc này cũng đang ổn định đề thăng.

Tuy tốc độ không nhanh, nhưng như vậy, cũng có thể đề thăng không ít.

Theo sự đề thăng thực lực của Nhân tộc, khí vận của Nhân tộc lúc này lại bắt đầu tăng trưởng, khoảng cách đến hoàn toàn khôi phục đã không còn xa.

Lúc này Nhân Đạo hoàn thiện, cũng đang từ từ đề thăng. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Nữ Oa quay về Hỗn Nguyên Cung đã hơn một nguyên hội, đã hoàn toàn hấp thu củng cố những lý giải mới lần này.

Lúc này nàng đang bắt đầu viên mãn đại đạo của mình.

Tuy đây là một thời gian vô cùng dài, nhưng với tư chất và sự lý giải đại đạo của nàng, cũng có một ngày thực sự viên mãn.

Còn về cảnh giới cao hơn, nàng không dám nghĩ tới.

Giới hạn của nàng, chính là ở Thiên Đạo Cảnh.

Nhưng muốn đạt đến cảnh giới này, tạm thời không thực tế.

Dù sao Thiên Đạo còn một con đường dài phải đi, đợi Thanh Minh đề thăng nó, lại đề thăng nữa, Thiên Đạo sẽ đạt đến một tầm cao kinh khủng hơn.

Đến lúc đó, giới hạn của Nữ Oa, hoặc giới hạn của các Thánh Nhân, sẽ không bị cản trở quá nhiều, có thể đạt đến Thiên Đạo Cảnh, thậm chí là một tầm cao hơn.

Nhưng thời gian đó, là một thời gian còn dài hơn nữa.

So với việc Nữ Oa viên mãn đại đạo của mình còn dài hơn rất nhiều.

May là nàng cũng không vội, cứ từng bước một, tin rằng phu quân có thể làm được.

Đến lúc đó, tu vi của nàng, cũng có thể đạt đến Thiên Đạo Cảnh cao hơn.

"Ông!" Đại đạo ấn ký ở mi tâm khẽ rung lên, tức thì thấy Nữ Oa chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt đẹp ánh sáng lưu chuyển, ẩn ẩn có

đại đạo hiện ra.

"Đã hơn mười nguyên hội, phu quân vẫn chưa có dấu hiệu xuất quan." Nữ Oa ánh mắt nhìn về phía hậu điện, nhìn về bóng người đang bị vạn lôi bao trùm, đôi môi khẽ mở, khẽ nói một tiếng.

Nàng không biết Thanh Minh sẽ bế quan bao lâu, nhưng từ tình hình hiện tại, nàng cảm thấy, đó sẽ là một thời gian dài, sẽ là một bước quan trọng.

Đến lúc đó, ngài sẽ đi đến một thiên địa khác.

Trong lòng suy nghĩ một lúc, nàng liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ và viên mãn đại đạo.

Chương 187

...

Cùng lúc đó, trong Bách Vạn Đại Sơn của Vu tộc.

Hậu Thổ ở đây đã hơn mười nguyên hội, cũng đã làm những gì có thể làm, tạm thời đều đã làm xong.

Những chuyện sau này, cần phải từ từ phát triển khôi phục.

Cần thời gian tích lũy, điểm này Hậu Thổ cũng hiểu, cho nên lúc này làm xong những gì nên làm, có thể làm, liền rời khỏi Vu tộc, những chuyện còn lại, giao cho các ca ca tỷ tỷ của mình đi sắp xếp.

Sau khi rời khỏi Vu tộc, nàng không quay về Hỗn Nguyên Cung, mà đi về phía Địa Phủ.

Hơn mười nguyên hội, kiếp khí, sát khí và sát cơ của Hồng Hoang đã hoàn toàn lui đi.

Hồng Hoang đại lục hiện nay mới thực sự là một thế giới thanh minh, mới có dấu hiệu của một thời đại mới đang đến.

Còn về những sinh linh vẫn lạc, tộc nhân của hai tộc, Nhân tộc, thân thể của các tiên thiên chủng tộc khác, tinh huyết...

đều đang trong khả năng tự tịnh của Hồng Hoang, dần dần trả về cho thiên địa, quay về U Minh Huyết Hải.

Hơn mười nguyên hội ngắn ngủi, cũng đã có quy mô, đã đi vào quỹ đạo tự tịnh.

Nguyên thần, chân linh, âm thể của các sinh linh sau khi vẫn lạc, đều toàn bộ hướng về Địa Phủ, hướng về Chúng Sinh Luân Hồi.

Tuy đã hơn mười nguyên hội, nhưng Địa Phủ xử lý chưa được

bao nhiêu.

Có quá nhiều nguyên thần, chân linh và âm thể cần sắp xếp, e rằng phải bận rộn một thời gian dài.

Nhưng đây cũng là cơ hội tốt để nhận công đức.

Không ít âm quan, âm sai của Địa Phủ đều đầy nhiệt huyết, không ngừng xử lý những việc này, hy vọng có thể xử lý xong những việc này nhanh hơn, nhận được nhiều công đức hơn để tu hành.

Hậu Thổ vượt qua trường hà thời không, nhìn thấy vô số tình hình trong Hồng Hoang, bất luận là trong đại địa, vô số tiên thiên chủng tộc, sinh linh, tu sĩ và đại năng, đều rõ như lòng bàn tay.

Trong nháy mắt, đã vượt qua không biết bao nhiêu triệu triệu cực lý, đến được Địa Phủ. ...

Địa Phủ, trong Bình Tâm Điện.

"Khoảng thời gian này, Địa Phủ bận rộn, những việc này, ngươi chịu khó hơn một chút." Hậu Thổ nhìn người phụ nữ trước mặt, giống hệt mình, chậm rãi mở miệng nói.

"Yên tâm đi, ta sẽ sắp xếp ổn thỏa." Bình Tâm nghe vậy, cười rạng rỡ nói.

Hậu Thổ gật đầu, có Bình Tâm trấn thủ, nàng rất yên tâm.

Chuyện của Địa Phủ tuy bận rộn, nhưng lần này nàng cũng mang đến một phần Vu binh và Đại Vu do Vu tộc sắp xếp để tương trợ.

Tuy không nhiều, nhưng cũng có thể giảm bớt phần nào tình trạng thiếu nhân lực.

Sau khi giao tiếp với Bình Tâm một phen, Bình Tâm liền xuống sắp xếp.

Hậu Thổ thu hồi ánh mắt, tức thì ngồi xếp bằng trong Bình Tâm

Điện, bắt đầu tu hành tham ngộ.

Lần này đến đây, chính là để tham ngộ Minh Đạo, là mấu chốt để chứng đạo, cũng là mấu chốt để đi đến một thiên địa cao hơn.

Thiên Địa Nhân tam đạo, Minh Đạo cũng là Địa Đạo, chính là một mắt xích quan trọng.

Với tư cách là Luân Hồi Chi Chủ, nàng tự nhiên phải mượn những điều này để tu hành, đạt đến một tầm cao hơn.

"Ông!" Sau khi Hậu Thổ bắt đầu tu hành, hiện ra khánh vân.

Đã chứng đạo rồi, lúc này hiện ra tam hoa.

Trong khánh vân có Minh Thư và Hỗn Độn Thổ Linh Châu hiện ra, tỏa ra thần quang rực rỡ.

"Vút!" Lúc này, vô số Minh Đạo pháp tắc và quy tắc từ Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, từ các nơi trong Địa Phủ, không ngừng hội tụ.

Trên khánh vân của Hậu Thổ, dần dần ngưng tụ ra một con đường đại đạo.

Minh Đạo!

Đại đạo tấn thăng của Hậu Thổ, cũng là mấu chốt để đề thăng.

Lúc này ngưng tụ, liền bắt đầu ấn chứng và tham ngộ, đề thăng. ...

Tại Địa Phủ, bên trong Bình Tâm Điện.

Oanh long long!

Theo Hậu Thổ bắt đầu tham ngộ Minh Đạo, giờ phút này trong Địa Phủ, nơi vòng xoay luân hồi của chúng sinh vang lên từng trận âm vang rền rĩ.

Những quy tắc, pháp tắc của Minh Đạo vào lúc này toàn bộ ngưng tụ, khiến vô số tồn tại trong Địa Phủ phải ngưng mắt nhìn.

Nhưng cỗ uy áp khí thế kia quá mức kinh khủng, những tồn tại này tuy quan sát nhưng lại không dám suy đoán lung tung.

Hiện tại đang ở trong luân hồi, có thể gây ra chấn động lớn như vậy, ngoài Luân Hồi Chi Chủ Hậu Thổ nương nương ra thì không còn ai khác.

Cho nên, tình huống lúc này tám chín phần mười là bút tích của Hậu Thổ nương nương, bọn họ càng không dám suy đoán.

Các âm sai, âm quan của Địa Phủ sau khi liếc nhìn một cái liền tiếp tục nhiệm vụ và công việc của mình.

Bên trong Bình Tâm Điện.

Hậu Thổ lúc này đã bắt đầu tham ngộ.

Minh Đạo hiện đang ở giai đoạn phát triển nhanh chóng, tuy chưa ngưng tụ thành một Minh Đạo hoàn chỉnh, nhưng cũng đủ để trợ giúp Hậu Thổ đạt đến cảnh giới Minh Đạo thiên địa cao hơn.

Giờ phút này trên khánh vân của nàng, một đại đạo đen kịt xuyên suốt quá khứ và vị lai đã ngưng tụ hoàn thành, kéo dài đến vô tận thứ nguyên vũ trụ. "Ông!" Trong khánh vân của Hậu Thổ, một đại đạo mới do Thổ Chi Đại Đạo và Luân Hồi Chi Đạo hình thành chậm rãi hiện ra, tức thì dần dần được tham ngộ ấn chứng.

Đây là một cơ hội mới để tham ngộ và đề thăng.

Nàng thả lỏng tâm thần, dung nạp thiên địa, đem tất cả quy tắc, pháp tắc của Minh Đạo dung nạp vào trong đó.

Từng chút một tham ngộ, ấn chứng, thân thể nàng lúc này phảng phất như đã dung hợp làm một với toàn bộ Địa Phủ, với vòng luân hồi của chúng sinh.

Cả Địa Phủ và vòng luân hồi của chúng sinh cũng vì thế mà vận

chuyển nhanh hơn, sự tình luân hồi tiến triển càng thêm mau lẹ.

Hậu Thổ lúc này không để ý đến biến hóa của Địa Phủ và vòng luân hồi chúng sinh, trong khoảnh khắc đó, nàng hoảng hốt như hóa thân thành luân hồi, dung nhập vào trong, phân tích những gì căn bản nhất, sâu sắc nhất, lý giải bản nguyên, quy tắc và bản chất pháp tắc bên trong.

Khí tức luân hồi trên người nàng trở nên ngày càng tinh túy, càng thêm mênh mông.

Cỗ uy áp Hỗn Nguyên bất giác lan tỏa, bao trùm toàn bộ Địa Phủ, tất cả tồn tại đều cảm thấy vai trầm xuống, lồng ngực bức bối, có chút không thở nổi.

Bọn họ thần sắc kinh hãi nhìn về phía Bình Tâm Điện, nhưng cũng may uy áp khí thế lần này chỉ là bất giác lan tỏa nên không đến mức quá kinh khủng, tuy có ảnh hưởng nhưng không quá lớn.

Sự tình luân hồi vẫn tiếp diễn, Hậu Thổ cũng đang không ngừng ấn chứng, tham ngộ, đề thăng.

Sau lần này, tin rằng tu vi của nàng sẽ lại đề thăng không ít, sự tình luân hồi cũng sẽ dần dần bình ổn trở lại.

Tất cả, đều giao cho thời gian. ...

Năng lực tự thanh lọc của Hồng Hoang trước nay đều không tệ, tốc độ tự nhiên cũng cực nhanh, đặc biệt là sau khi thiên địa không ngừng diễn biến, năng lực này lại càng đề thăng không ít, tốc độ cũng nhanh hơn.

Nếu là bình thường, dù phải chịu một vài phá hoại không nhỏ hoặc có hàng ngàn vạn sinh linh vẫn lạc, năng lực tự thanh lọc của Hồng Hoang cũng sẽ không để chúng sinh cảm nhận được bao nhiêu biến động.

Phảng phất như những tổn thương vừa xuất hiện đã bị năng lực tự thanh lọc san bằng, không ai cảm giác được.

Nhưng trong và sau lượng kiếp, cảm giác này lại trở nên vô cùng rõ ràng.

Hồng Hoang đã khởi động năng lực tự thanh lọc, bắt đầu khôi phục.

Chúng sinh có thể cảm nhận, có thể nhìn thấy được.

Sinh linh vẫn lạc trong lượng kiếp lần này, máu huyết quy về huyết hải, tinh khí nhục thân quy về thiên địa, dưới sự phản bổ mà bổ sung linh khí.

Mặt đất nứt nẻ lúc này bắt đầu khôi phục, vạn vật đang hồi sinh, sinh linh đang đản sinh, tất cả đều trở nên tràn đầy sinh cơ hơn.

Trong Địa Phủ, số lượng sinh linh vẫn lạc trong lượng kiếp này thực sự quá nhiều, đến nỗi Địa Phủ có chút bận không xuể.

Bình Tâm tọa trấn Phong Đô, không ngừng sắp xếp vận hành Địa Phủ, vòng luân hồi chúng sinh không ngừng vận chuyển, tiếp nhận những sinh linh đã chết để tiến hành sự tình luân hồi.

Hồng Hoang ngày nay, các phương diện đều đang vận chuyển nhanh chóng, sinh linh mới cũng không ngừng đản sinh, sinh cơ dạt dào. ...

Thời gian, trong quá trình tự thanh lọc của Hồng Hoang sau lượng kiếp, là thứ trôi đi nhanh nhất.

Phảng phất như bị trường hà thời không và dòng cát Hằng Hà cố ý thúc đẩy, trong nháy mắt đã qua hơn trăm nguyên hội.

Năng lực tự thanh lọc đã đề thăng không ít, vô số linh khí đản sinh, vạn vật và sinh linh đang hồi sinh và đản sinh.

Nhiệm vụ của U Minh Huyết Hải và Địa Phủ cũng đang tiến triển nhanh chóng, dần dần san bằng những phương diện đã vỡ nát, những nơi sinh linh vẫn lạc của Hồng Hoang, bắt đầu diễn biến hướng về một thời đại mới.

Giờ phút này, dưới sự thúc đẩy của trường hà thời không và dòng cát Hằng Hà, Hồng Hoang đã lặng lẽ trôi qua hơn nghìn nguyên hội.

Vô số sinh linh, tu sĩ và đại năng đều hết sức tán thán năng lực tự thanh lọc của Hồng Hoang.

Lượng kiếp trước thảm khốc đến mức nào, chúng sinh Hồng Hoang đều đã chứng kiến, nhưng chỉ trong thời gian ngắn ngủi hơn nghìn nguyên hội, việc khôi phục đã cơ bản hoàn thành.

Ngoại trừ số lượng sinh linh và chủng tộc không thể khôi phục ngay, những phá hoại trên đại địa Hồng Hoang, tinh huyết, thân thể, nguyên thần luân hồi của các sinh linh vẫn lạc...

đều đã cơ bản xong xuôi.

Chương 188

Trừ Địa Phủ đang làm nốt công việc cuối cùng của lượng kiếp và công việc luân hồi thường nhật, việc san bằng của năng lực tự thanh lọc Hồng Hoang và nhiệm vụ hấp thu tinh huyết sinh linh của U Minh Huyết Hải cũng đã hoàn thành.

Hiện tại, Hồng Hoang lại một lần nữa trở về thời đại hưng thịnh, vạn vật đản sinh, linh khí nồng đậm.

Trong hơn nghìn nguyên hội, cũng có một bộ phận sinh linh và Tiên Thiên chủng tộc đản sinh trong Hồng Hoang.

Tuy không thể đản sinh nhiều như trước, nhưng dần dần, số lượng sinh linh và Tiên Thiên chủng tộc sẽ tăng lên.

Đến lúc đó, Hồng Hoang sẽ trở lại thời đại sinh cơ dạt dào, sinh linh đông đảo đi lại khắp nơi.

Có sinh linh và Tiên Thiên chủng tộc mới đản sinh, vậy thì các Tiên Thiên chủng tộc và thế lực vốn có tự nhiên cũng có nhiều sinh linh mới chào đời.

Vu tộc, nghiệp lực nhân quả đã được hóa giải, nhưng nguyên khí, thực lực và khí vận vẫn chưa khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh.

Nhưng dù sao, nghiệp lực nhân quả đã biến mất, trở lực lớn nhất hạn chế sự phát triển đã được giải quyết, tiếp theo chỉ cần tiếp tục nghỉ ngơi dưỡng sức, ổn định đề thăng là được, như vậy cũng đã nhanh hơn trước rất nhiều.

Xem tình hình hiện tại, bất luận là thực lực hay khí vận tổng thể, đều đã đạt trên sáu thành so với thời toàn thịnh.

Dưới tình huống như vậy, chỉ cần cho Vu tộc thêm mấy nghìn

nguyên hội, việc phát triển sẽ không khó, đến lúc đó tái hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Tuy khó có thể tranh bá Hồng Hoang lần nữa, nhưng vậy thì sao, sau này sẽ lấy việc lớn mạnh phát triển làm chủ.

Kể từ khi Ngũ Thánh hoành không xuất thế, Đế Giang và các Tổ Vu khác đã biết con đường Vu tộc muốn đi không còn khả thi, cho nên việc không thể tiếp tục tranh bá Hồng Hoang cũng không có gì quá đáng tiếc.

Bản thân mới là quan trọng nhất, những thứ khác cứ từng bước mà đến.

Vu tộc đề thăng khá nhanh, đối diện là Yêu tộc, tình hình vẫn không lạc quan.

Nghiệp lực nhân quả là một vấn đề lớn, Yêu tộc muốn hóa giải cần một thời gian rất dài, không giống Vu tộc có Hậu Thổ tương trợ, công đức của nàng nhiều đến mức bùng nổ, dễ dàng hóa giải nghiệp lực nhân quả cho Vu tộc.

Yêu tộc có thể mượn một số việc như làm mưa làm gió để kiếm công đức, nhưng đó chỉ như muối bỏ bể, muốn dựa vào chút đó để hóa giải thực sự rất khó.

Hơn nghìn nguyên hội trôi qua, nghiệp lực nhân quả của Yêu tộc cũng chỉ hóa giải được hơn bốn thành.

Phần còn lại càng thêm khó khăn, thời gian cũng càng lâu hơn.

Về phần thực lực của Yêu tộc, lúc này cũng đã đạt đến mức hơn bốn thành, khôi phục được mấy phần nguyên khí, nhưng muốn thực sự phát triển vẫn không thực tế, vì còn bị hạn chế.

Nhưng cũng không có cách nào, chỉ có thể chọn cách đi từng bước. ...

Nhân tộc trong hơn nghìn nguyên hội, tổn thất của bản thân đã khôi phục, thực lực và khí vận tổng thể còn đề thăng thêm mấy phần.

Tổn thất của Nhân tộc vốn không quá nghiêm trọng, đại bộ phận đều là người thường, chỉ có một phần nhỏ là đệ tử Thánh địa.

Lần này ổn định đề thăng khôi phục, lại thêm Thánh Mẫu Nữ Oa giảng đạo, thực lực tổng thể của Thánh địa đề thăng là điều không cần phải nói, chỉ cần nhìn vào khí vận của Nhân tộc sau hơn nghìn nguyên hội là có thể thấy rõ.

Nữ Oa trong hơn nghìn nguyên hội, cũng từ việc khí vận Nhân tộc đề thăng mà nhận được mấy phần chỗ tốt, tuy tác dụng không quá lớn, nhưng cũng không tệ.

Dù sao cảnh giới của nàng đã ở đó, muốn đi lên nữa không phải chuyện dễ dàng.

Đối với điều này, Nữ Oa cũng khá hài lòng, dù sao Nhân tộc hiện tại mới thực sự bắt đầu con đường trỗi dậy, sau này tin rằng Nhân tộc sẽ ngày càng tốt hơn, những gì nàng nhận được cũng sẽ nhiều hơn.

Thực lực tổng thể của Thánh địa Nhân tộc đề thăng, các bộ lạc người thường sau khi được truyền thụ pháp môn tu hành đã giải quyết được vấn đề truyền thừa thiếu sót, cũng khiến thực lực của họ có sự đề thăng.

Tình hình như vậy chính là điều Toại Nhân muốn thấy, những năm qua cũng vẫn luôn làm như vậy, hiệu quả bây giờ xem ra khá hài lòng.

Tam Tổ chấp chưởng khí vận Nhân tộc, cũng đang không ngừng đề thăng.

Là một mắt xích quan trọng của Nhân Đạo, theo sự phát triển của Nhân tộc, họ cũng đang thúc đẩy sự phát triển của Nhân Đạo.

Dưới sự phản bổ như vậy, Toại Nhân cũng nhận được một số

chỗ tốt.

Tuy khoảng cách đến chứng đạo còn xa, nhưng có thể nhận được chỗ tốt chung quy là chuyện tốt.

Thêm vào đó, không ít sinh linh và Tiên Thiên chủng tộc của Hồng Hoang đản sinh, chúng sinh sau lượng kiếp đều đề thăng, Nhân Đạo phát triển càng tốt hơn.

Tin rằng sau này theo sự đề thăng của Nhân tộc và chúng sinh, Nhân Đạo sẽ càng thêm cường hãn.

Về phần Chư Thánh, mỗi người đều có chút đề thăng, tuy không quá rõ ràng, nhưng cũng đang tiến gần đến một thiên địa cao hơn.

Về phần môn hạ, thực lực đề thăng không cần phải nói.

Quan trọng nhất là khí vận, trong những năm này có không ít đề thăng, đặc biệt là Tiệt Giáo và Tây Phương Giáo, đó chính là đại biểu.

Nhân Giáo và Xiển Giáo đệ tử ít hơn, khí vận tự nhiên yếu đi mấy phần.

Trong sự phát triển sau này, tin rằng thực lực của các giáo phái cũng sẽ càng thêm kinh khủng, khí vận càng thêm dài lâu. ...

Cứ như vậy, lại mấy chục nguyên hội trôi qua.

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện. "Ông!" Vào một thời khắc nào đó, Nữ Oa và Hậu Thổ đồng thời mở mắt, nhìn về hướng hậu điện, trên gương mặt kiều diễm đều lộ ra một nụ cười tuyệt mỹ.

Hậu Thổ đã từ Địa Phủ trở về ba trăm nguyên hội trước, hiện tại, nàng chỉ còn một bước nữa là có thể bước vào hậu kỳ.

Nhưng một bước này trông có vẻ đơn giản, nhưng để đi được lại không đơn giản như vậy, cần không ít thời gian mới có thể đề thăng lên.

Nàng cũng hiểu rõ điểm này, cho nên không vội, cứ từ từ. "Hô!" Một cỗ đại đạo chi lực vô hình phất qua, tức thì liền thấy vạn đạo lôi đình ở hậu điện dần dần tan đi, vô số nhân uân chi khí và tiên thiên linh khí quay trở về tiên thiên linh căn hoặc ngưng kết tại hậu điện. "Vút!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy một đạo thần quang lóe lên, sau đó Thanh Minh đã đứng trước mặt Hậu Thổ và Nữ Oa.

Bế quan gần hai nghìn nguyên hội, bây giờ ngài đã xuất quan.

Nhìn hai nàng, trên gương mặt nho nhã của Thanh Minh lộ ra một nụ cười. ...

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện. "Phu quân xuất quan rồi..." Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc vui mừng, mở miệng nói. "Gần hai nghìn nguyên hội, những việc cần làm đều đã hoàn thành..." Nghe vậy, Thanh Minh gật đầu nói.

Trong gần hai nghìn nguyên hội, Thanh Minh xác thực đã đi được bước quan trọng nhất trên con đường Thiên Phạt, tiếp theo chỉ cần chờ khế cơ.

Đến lúc đó một lần đột phá, sẽ là một phương thiên địa khác. "Phu quân bế quan lần này, có tìm được cơ duyên chứng đạo không?" Trong đôi mắt đẹp của Hậu Thổ, ánh sáng lưu chuyển, nàng nhìn Thanh Minh, đôi môi anh đào khẽ mở, nhẹ giọng hỏi.

Nàng chỉ có thể cảm nhận được khí tức đại đạo của Thanh Minh đề thăng không ít, nhưng rốt cuộc có chứng đạo Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên hay không, điểm này lại không rõ.

Nữ Oa lúc này ánh mắt cũng nhìn về phía Thanh Minh, nàng hy vọng Thanh Minh chứng đạo Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, như vậy cũng có thể hoàn thành tâm nguyện của Thanh Minh.

Đại đạo tu vi của nàng mạnh hơn Hậu Thổ mấy phần, cho nên có

thể cảm nhận được sự kinh khủng trong khí tức đại đạo của Thanh Minh lúc này, vì vậy, trong lòng cũng khá tò mò, Thanh Minh rốt cuộc đã chứng đạo hay chưa. "Tuy trong hai nghìn nguyên hội thời gian, ta đã làm không ít chuyện, cũng đã hoàn thành tất cả chuẩn bị, nhưng khoảng cách đến chứng đạo Thái Cực Kim Tiên vẫn còn thiếu một khế cơ.

Ta cũng đã diễn toán một phen, sẽ không quá xa nữa..." Thanh Minh cười nhẹ một tiếng, nói với Nữ Oa và Hậu Thổ.

Hắn cũng không nghĩ hiện tại liền chứng đạo Thái Cực Kim Tiên, nhưng cảnh giới này không dễ dàng như vậy.

Hiện tại chỉ thiếu một khế cơ đã là tốc độ cực nhanh đối với Thanh Minh rồi.

Nếu cảnh giới này dễ vào như vậy, thì hiện tại Hồng Hoang cũng sẽ không có ai đi đến bước này.

Hồng Quân đạo nhân, hiện tại cũng không phải là Thiên Đạo Cảnh chân chính.

Thiên Đạo và Hồng Quân hợp nhất cũng không đạt được Thiên Đạo Cảnh chân chính.

Cho nên, cảnh giới này khó khăn, không dễ dàng tiến vào.

Lần này có thể hoàn thành tất cả những việc cần làm và chuẩn bị cũng đã không tệ, hơn nữa khế cơ cũng không còn xa.

Đến lúc đó khế cơ đến, liền có thể một lần chứng đạo cảnh giới Thái Cực Kim Tiên, đó sẽ là một thiên địa hoàn toàn mới.

Thanh Minh đối với cảnh giới đó cũng khá hướng tới, tin rằng không lâu sau có thể như nguyện.

Hắn cũng sẽ trong khoảng thời gian ngắn, dẫn dắt Hồng Hoang

phát triển theo hướng tốt hơn.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, khẽ gật đầu, tuy đối với việc phu quân nhà mình chưa tấn thăng cảnh giới lần này có chút tiếc nuối, nhưng nếu đã như vậy thì mọi chuyện sẽ không có vấn đề gì, thời gian tấn thăng cũng sẽ không quá xa.

Trong lòng nghĩ vậy, hai nàng cũng không tiếp tục chủ đề này nữa. "Phu nhân ở trong Minh Đạo, cũng có tiến triển không nhỏ..." Thanh Minh ánh mắt lướt qua, tiến triển của Nữ Oa ở mức trung bình, một đường ổn định tham ngộ, viên mãn đại đạo của bản thân, sau đó dừng lại trên người Hậu Thổ, mỉm cười nói.

Hậu Thổ là Luân Hồi Chi Chủ, phương diện tham ngộ Minh Đạo tự nhiên không cần phải nói nhiều, tiến triển những năm này, Thanh Minh đều cảm thấy không chậm.

Tin rằng, Hậu Thổ chỉ cần tiếp tục tham ngộ Minh Đạo, tu vi tiến triển sẽ nhanh chóng tăng lên.

Thiên Địa Nhân tam đạo, không đơn giản như vậy.

Thiên Đạo những năm này diễn hóa hoàn thiện và đề thăng, hiện tại mức độ chưởng khống Hồng Hoang có thể thấy rõ, thực lực cũng đang không ngừng đề thăng.

Là thủ đoạn sức mạnh cường đại nhất của Thiên Đạo, uy lực của Thiên Phạt, nhìn Thanh Minh là có thể thấy.

Nhân Đạo theo chúng sinh diễn hóa đề thăng, cũng đang không ngừng lớn mạnh, người được Nhân Đạo phản hồi nhiều nhất lại là Nữ Oa, bởi vì Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo ra là mắt xích quan trọng nhất trong Nhân Đạo, cũng là toàn bộ Nhân Đạo.

Là Thánh Mẫu của Nhân tộc, lại chấp chưởng Tạo Hóa Chi Đạo, chấp chưởng sự sinh sôi của chúng sinh, sự tồn tại của nàng có thể

nói là đại diện cho Nhân Đạo.

Tuy tạm thời chưa chưởng khống, nhưng sau này khi Nhân Đạo thực sự dung hợp, không chừng có thể thực sự chưởng khống.

Nếu nhìn tình hình như vậy, Thanh Minh đại diện cho Thiên Đạo, Nữ Oa đại diện cho Nhân Đạo, Hậu Thổ đại diện cho Địa Đạo.

Chương 189

Thiên Địa Nhân tam đạo liền thể hiện ra từ ba người vợ chồng, cũng là một trong những nguyên nhân khiến họ tương trợ lẫn nhau và tiến bộ nhanh như vậy trong nhiều năm qua.

Thanh Minh tin rằng, sau này tham ngộ Nhân Đạo và Minh Đạo, thực lực của hai nàng sẽ đạt đến một tầm cao mới.

Hậu Thổ nghe vậy, khẽ gật đầu nói, "Lần này ở Địa Phủ tham ngộ tu hành hơn nghìn nguyên hội, mượn nhờ quy tắc và pháp tắc của Minh Đạo, xác thực lĩnh ngộ được không ít.

Bởi vì nó phù hợp với Luân Hồi Chi Đạo của ta, cho nên có thể nhanh hơn mấy phần..." "Trên con đường tu hành sau này, ta cũng sẽ xoay quanh việc tham ngộ Minh Đạo để ấn chứng đề thăng.

Như vậy, tu vi và tích lũy đại đạo của ta sẽ đề thăng không ít, cũng có thể tương đối nhanh chóng tấn thăng đến một thiên địa cao hơn..." Những năm này, đây là lần đầu tiên nàng chính thức tham ngộ Minh Đạo, tình hình tương đối rõ ràng, cũng khiến nàng khá hài lòng.

Hậu Thổ cũng rõ, sau này cũng phải trên con đường này tham ngộ lý giải nhiều hơn, đến lúc đó Luân Hồi Chi Đạo, Thổ Chi Đại Đạo mới có thể được đề thăng nhiều hơn, mới có thể hỏi đến một thiên địa cao hơn.

Thanh Minh gật đầu nói, "Con đường này không tầm thường, phu nhân có thể mượn nó để đề thăng, vậy tự nhiên là tốt nhất không gì bằng.

Đây cũng là sự tiện lợi của nàng, là Luân Hồi Chi Chủ, đó chính là ưu thế, sau này tham ngộ Minh Đạo, sẽ có tiến triển lớn hơn..." Nói xong, Thanh Minh ánh mắt dừng lại trên người Nữ Oa, mở miệng nói,

"Nhân Đạo, cũng quan trọng không kém.

Nhân tộc là do phu nhân tạo ra, là mắt xích quan trọng nhất trong Nhân Đạo.

Sự đề thăng và phát triển của chúng sinh, sự đề thăng và phát triển của Nhân tộc, đều đang thúc đẩy sự hoàn thiện và diễn hóa của Nhân Đạo..." "Nếu phu nhân có thể mượn đó để chưởng khống Nhân Đạo, tham ngộ Nhân Đạo, vậy đối với Tạo Hóa Chi Đạo của phu nhân sẽ có sự đề thăng cực lớn..." Nghe vậy, Nữ Oa khẽ gật đầu, trong lòng cũng có mấy phần suy đoán.

Lúc này nghe Thanh Minh nói, cũng có lý lẽ lớn, trong lúc mơ hồ, giữa Tạo Hóa Chi Đạo và Nhân Đạo dường như có liên hệ không nhỏ. "Lời của phu quân ta đã hiểu, sau này sẽ tham ngộ Nhân Đạo, mượn Nhân Đạo để đề thăng..." Nữ Oa nói.

Thanh Minh nhìn hai nàng, mỉm cười nói, "Như vậy, ta đại diện cho Thiên Đạo, các nàng đại diện cho Nhân Đạo và Địa Đạo, Thiên Địa Nhân tam đạo liền đầy đủ..." Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau, trên gương mặt kiều diễm không ai không lộ ra nụ cười tuyệt mỹ.

Như vậy, Thiên Địa Nhân tam đạo tụ tập, đúng là một tình huống khác biệt.

Đồng thời, trong lòng hai nàng cũng âm thầm hạ quyết định, sau lần này, phải nỗ lực nhiều hơn trên Minh Đạo và Nhân Đạo.

Đặc biệt là Nữ Oa, lúc này Nhân Đạo diễn hóa và hoàn thiện sớm hơn Minh Đạo không ít thời gian, nàng vẫn chưa hoàn toàn chưởng khống.

Tiếp theo, phải nắm vững và tham ngộ Nhân Đạo cho tốt.

Tin rằng, tiến triển sau này sẽ nằm ở hai con đường này.

Đến lúc đó, sẽ có không ít đề thăng. "Hồng Hoang bình tĩnh, chính

là thời gian tu hành, đại đạo có thể tiếp tục đề thăng.

Lần này ta cảm ngộ không nhỏ, có thể giao lưu một phen, giúp các nàng tích lũy thêm một ít, có thể sớm ngày đề thăng đến một tầm cao mới..." Thanh Minh nói.

Nghe vậy, mắt Nữ Oa và Hậu Thổ sáng lên, nếu có đại đạo của Thanh Minh tương trợ, vậy xác thực có thể tham ngộ ấn chứng thêm không ít rồi.

Hai nàng gật đầu, tức thì xuất hiện trên vân đài.

Thanh Minh thân hình khẽ động, ngồi đối diện, sau đó khẽ nhắm mắt, hiện ra khánh vân tam hoa, một đại đạo hiện ra trước người, tỏa ra khí tức đại đạo kinh khủng và tinh túy nồng đậm.

Thấy vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng hiện ra khánh vân tam hoa, đại đạo cũng hiện ra trước người. "Bành!" Đột nhiên, giữa ba đại đạo truyền ra một tiếng vang nhẹ, tức thì liền thấy ba đại đạo bắt đầu giao dung, bắt đầu quá trình ấn chứng và tham ngộ của mỗi người.

Đối với Nữ Oa và Hậu Thổ, đây là một cơ hội.

Sau lần này, Thanh Minh sẽ đến Hỗn Độn thế giới một chuyến, lần này có thể tham ngộ ấn chứng bao nhiêu đều tùy thuộc vào bản thân Nữ Oa và Hậu Thổ.

Trong Hỗn Nguyên Cung, lúc này huyền âm vang vọng, khí tức đại đạo mênh mông.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, ngay cả Lôi Thần vừa từ rèn luyện trở về cũng lại một lần nữa bế quan tham ngộ, các ký danh đệ tử khác cũng như vậy.

Lúc này, trong Hỗn Nguyên Cung, tất cả đều tiến vào trạng thái tu hành.

Trong nháy mắt đã qua trăm mấy chục nguyên hội, trường hà thời không và dòng cát Hằng Hà nhanh chóng thúc đẩy, tình hình của mỗi người cũng đang tiến triển.

Tin rằng thời gian đề thăng lần nữa cũng sẽ không quá xa. ...

Hồng Hoang, Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng ngồi trên Thái Cực Đồ, nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên đối diện, chậm rãi mở miệng nói, "Hồng Hoang hai nghìn nguyên hội, mọi thứ đều đã khôi phục.

Sinh linh và Tiên Thiên chủng tộc đản sinh cũng sẽ dần dần tăng lên.

Sau này Hồng Hoang sẽ là một thời đại mới..." Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu, tình hình Hồng Hoang lúc này chính là như vậy, không cần nói cũng rõ. "Trong thời đại mới tiếp theo, nhìn khắp các chủng tộc Hồng Hoang, có thể kế thừa vị trí thiên địa nhân vật chính của Vu Yêu nhị tộc, có lẽ cũng chỉ có Nhân tộc." "Nhân tộc tuy không phải Tiên Thiên chủng tộc, nhưng sau mấy chục ức năm phát triển, thực lực hiện tại không hề yếu hơn Vu Yêu ngày xưa.

Nhân tộc hiện tại còn trẻ, có không gian phát triển lớn, tình hình sau này, khó nói là không thể trở thành thiên địa nhân vật chính..." Thái Thượng nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên, chậm rãi mở miệng nói, cũng là nói ra suy nghĩ của mình.

Nghe vậy, Thông Thiên nhướng mày kiếm, nói, "Nhân tộc là do Nữ Oa đạo hữu tạo ra, bản thân là toàn bộ Nhân Đạo, những năm phát triển này cũng xác thực không tầm thường.

Tam tổ Nhân tộc lại là đệ tử của Đạo Quân, Nhân tộc xác thực có khí vận và cơ duyên không nhỏ..." "Vị trí thiên địa nhân vật chính, từ Hồng Hoang lúc này mà xem, xác thực chỉ có Nhân tộc có thực lực và

tư cách đó.

Nếu để Nhân tộc ngồi ở vị trí này, ta cũng không có dị nghị..." Thái Thượng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Nguyên Thủy. "Nhân tộc đã thể hiện ra sự bất phàm của mình, thực lực không thể xem thường, xác thực có tư cách đảm nhiệm vị trí thiên địa nhân vật chính..." Nguyên Thủy gật đầu nói.

Thái Thượng gật đầu nói, "Từ những năm phát triển mà xem, Nhân tộc không cần bao lâu nữa là có thể thực sự vượt qua Vu Yêu nhị tộc.

Bất luận là thực lực tổng thể, số lượng, mức độ dài lâu của khí vận, trấn tộc đại trận...

đều sẽ đạt đến một tầm cao mới..." Đối với đại trận của Nhân tộc, Thái Thượng có chút hiểu biết, đó là lúc thành thánh ngày xưa đã nhìn trộm được một ít.

Tuy khó có thể nhìn quá nhiều, nhưng cũng rõ ràng trấn tộc chi trận không tầm thường, truyền thừa từ Đạo Quân. "Nếu Nhân tộc trở thành thiên địa nhân vật chính, vậy huynh trưởng là Nhân Giáo giáo chủ, chấp chưởng một thành khí vận cũng sẽ đề thăng không ít, nhận được không ít chỗ tốt..." Trong mắt Thông Thiên, kiếm quang lóe lên, nhìn đại ca nhà mình, mỉm cười mở miệng nói.

Nghe vậy, Thái Thượng mỉm cười nói, "Vi huynh tuy là Nhân Giáo giáo chủ, nhưng quyền hạn thực sự chấp chưởng không nhiều, một thành khí vận cũng khó có thể làm nên chuyện gì.

Nhân tộc tương đối phức tạp, có Nữ Oa đạo hữu, có Nhân Đạo, có thủ đoạn của Đạo Quân, ta không thể nhúng tay quá sâu..." Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu, nếu nói kỹ ra, thì xác thực như đại ca nhà mình nói.

Như vậy, sẽ chịu thiệt không ít, cũng có chút đáng tiếc. ...

Hồng Hoang, Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Trên đại điện.

Thái Thượng nhìn nhị đệ và tam đệ, từ thần sắc trên mặt họ liền biết trong lòng họ nghĩ gì.

Tuy sẽ chịu thiệt mấy phần, cũng có chút đáng tiếc, nhưng nước trong Nhân tộc không cạn, có thể được như hiện tại đã là không tệ.

Nếu nhúng tay quá nhiều, e rằng Đạo Quân cũng không tha, như vậy ngược lại còn mất nhiều hơn được.

Cho nên, có thể mượn thân phận Nhân Giáo giáo chủ và một thành khí vận Nhân tộc, rồi trong quá trình phát triển tiếp theo của Nhân tộc nhận được một số chỗ tốt, đã là không tệ.

Về phần nhiều hơn nữa, liền khó rồi.

Điểm này ngài cũng rõ, cho nên không hề cưỡng cầu.

Tinh túy của Vô Vi Chi Đạo cũng không quá để ý những thứ đó.

Mượn công đức lập giáo và một thành khí vận Nhân tộc để dẫn xuất công đức khai thiên của bản thân thành thánh, đó là một khế cơ, sau khế cơ, muốn lấy thêm chút nữa, không dễ dàng như vậy.

May mà, tu hành Vô Vi Chi Đạo, cũng không quá để ý những chuyện này, nên cũng không sao. "Nhân tộc bất phàm, Nữ Oa đạo hữu là Thánh Mẫu của Nhân tộc, tự nhiên chấp chưởng nhiều nhất khí vận và tín ngưỡng.

Đạo Quân truyền đạo công pháp ban đầu cho Nhân tộc, có thể coi là Thánh Sư của Nhân tộc, tuy chỉ có một thành rưỡi, nhưng cũng không tầm thường.

Ba vị tổ còn lại cũng một thành rưỡi, ta một thành, đã là không tệ

rồi..." "Nếu nhúng tay vào Nhân tộc quá nhiều, cuối cùng ngược lại sẽ mất nhiều hơn được.

Cứ như vậy là tốt, để Nhân tộc ngồi lên vị trí thiên địa nhân vật chính, có thể nhận được chỗ tốt, chính là kết quả tốt nhất.

Những thứ khác, không cần để ý quá nhiều..." Thái Thượng cười nhạt, nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên giải thích.

Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu.

Đối với chi tiết trong Nhân tộc, họ cũng rõ ràng.

Đại ca nhà mình không thể nhận được nhiều hơn, cũng chỉ là tiếc nuối một phen mà thôi, không có quá nhiều suy nghĩ.

Chủng tộc mà ngay cả Đạo Quân cũng có khí vận trong đó, ai dám làm loạn?

Tình hình lần này chính là kết quả tốt nhất, đến lúc đó đại ca nhà mình có thể mượn một thành khí vận nhận được một số chỗ tốt, chính là tình huống tốt nhất.

Về phần những thứ khác, cũng không cần làm thêm, lo lắng thêm, cũng phù hợp với đạo ý vô vi của đại ca nhà mình, cũng không tệ.

Thái Thượng thấy vậy, trong lòng khẽ gật đầu, tình hình chính là như vậy, tu hành Vô Vi Chi Đạo là được rồi, tình huống như vậy cũng ngầm hợp với chân ý của đại đạo, như vậy là tốt nhất, không cần phải làm thêm gì nữa.

Thái Thượng trầm mặc một lát, sau đó nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên, chậm rãi mở miệng nói, "Lần này cho các ngươi đến, ngoài chuyện của Nhân tộc, chính là để thương nghị một chút về chuyện của Thiên Đình..." Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhướng mày, ánh mắt cũng nhìn về phía tam thập tam thiên, nhìn vào đại thiên thế giới đó, phúc địa tu hành tuyệt vời, được trời ưu ái, nhất

thời không mở miệng. "Sau khi Yêu tộc bại lạc, bây giờ cũng khó có thể khôi phục được bao nhiêu, hiện tại vẫn đang nghỉ ngơi dưỡng sức trong đại bản doanh cũ.

Vùng đất Thiên Đình đã không còn là nơi của Yêu tộc nữa, thời gian Yêu tộc chấp chưởng Thiên Đình đã qua rồi..." Thái Thượng liếc nhìn Thiên Đình trên tam thập tam thiên, lại liếc nhìn đại bản doanh của Yêu tộc, nhàn nhạt mở miệng nói.

Tình hình của Yêu tộc lúc này, làm gì có năng lực có thể nhúng chàm Thiên Đình?

Với thực lực hiện tại, muốn chấp chưởng Thiên Đình, e rằng Vu tộc sẽ là người đầu tiên ra tay tiêu diệt.

Hơn nữa, hiện tại lượng kiếp đã kết thúc được hai nghìn nguyên hội, Vu Yêu đã sớm bị tước đi vị trí thiên địa nhân vật chính.

Muốn chấp chưởng Thiên Đình, đó là chuyện không thể, Vu tộc không đồng ý, Chư Thánh cũng không thể đồng ý.

Đó là một nơi thượng hạng, một nơi được trời ưu ái.

Có Đạo Quân và lão sư nhà mình ra tay, thế giới đó dị thường vững chắc.

Chương 190

Trong trận đại chiến lần này, khu vực bị hủy hoại chưa đến ba thành.

Chỉ cần tu sửa một chút, lại là vùng đất Thiên Đình huy hoàng như xưa.

Khu vực như vậy, không thể để Yêu tộc nhúng chàm nữa.

Sau khi lượng kiếp kết thúc, Yêu tộc đã bại lạc khỏi nơi này, sau này cũng chỉ có thể ở lại đây, không còn duyên phận với Thiên Đình nữa.

Sau này có thể khôi phục hay không, khó nói, không cần phải trông mong những nơi khác nữa.

Những thứ này, đối với Yêu tộc đã không còn ý nghĩa.

Lần này, ngoài Yêu tộc ra, ai có thể chấp chưởng Thiên Đình, liền trở nên vô cùng vi diệu, đáng để thương thảo.

Đối với nơi thượng hạng như vậy, được trời ưu ái, có thể tụ tập nhiều khí vận hơn, nếu nói trong lòng Chư Thánh không có suy nghĩ, đó là không thể.

Nhưng cuối cùng hoa rơi nhà ai, liền khó nói, cần phải tranh đoạt một phen.

Đây cũng là nguyên nhân lớn nhất Thái Thượng triệu tập Nguyên Thủy và Thông Thiên đến, cần phải thương nghị một phen, quyết định sự việc này, cũng có thể chiếm được nhiều tiên cơ hơn, nếu không sẽ bị Tây Phương Nhị Thánh chiếm trước.

Như vậy, Tam Thanh mới có thể nhận được nhiều chỗ tốt và khí vận hơn. ... "Huynh trưởng cho rằng, ai có thể chấp chưởng Thiên

Đình mà vô số tồn tại ao ước?" Nguyên Thủy hai mắt nghiêm lại, nhìn Thái Thượng, chậm rãi mở miệng hỏi.

Đối với Thiên Đình, ngài cũng có chút suy nghĩ.

Tuy không phải bản thân, nhưng nếu có thể đưa đệ tử của mình lên, đến lúc đó, có thể mượn đó để chưởng khống thiên địa Hồng Hoang, khi đó, khí vận của Xiển Giáo, không phải là trực tiếp tăng vọt sao?

Chỉ là ngài cũng rõ, tình hình Thiên Đình đặc thù, vô số tồn tại đều đang nhìn chằm chằm.

Thiên Đình đã trống không hai nghìn nguyên hội, lúc này muốn ai đó lên chấp chưởng, đều không dễ dàng như vậy.

Ít nhất, trên cảnh giới tu vi phải phục chúng, không có Chuẩn Thánh viên mãn hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, thì đừng nghĩ đến.

Ngoài ra, phải có thế lực, nếu chỉ là một người, vậy thì quang can tư lệnh, ngồi lên đó, lại có thể làm được gì?

Nếu không có thế lực, hoặc sau lưng không có người, những tu sĩ, sinh linh trong Hồng Hoang lại không phải kẻ ngốc, không thể nào nhận lời hứa suông.

Không có thế lực chống lưng, sau lưng không có người, ai dám gia nhập?

Chết lúc nào không hay.

Cho nên, hai điểm này đã có thể loại bỏ chín thành chín đại năng tồn tại cũng như một số tiểu thế lực, tiểu chủng tộc trong Hồng Hoang.

Hiện tại, những người mà Nguyên Thủy cảm thấy có thể cạnh

tranh, chỉ có môn hạ của Ngũ Thánh, và Nhân tộc.

Nhân tộc xem tình hình hiện tại, có lẽ không có khả năng.

Có khả năng nhất, chính là Ngũ Thánh, bên này có ba vị, đó chính là mấu chốt tại sao đại ca nhà mình lại đề cập đến chuyện này.

Rõ ràng lúc này chính là muốn chọn ra một số người, đến lúc đó, có thể cùng Tây Phương Nhị Thánh tranh đoạt một phen.

Nếu Thiên Đình có thể rơi vào tay Tam Thanh, vậy đối với Tam Thanh, sẽ như hổ thêm cánh, không chỉ là phương diện khí vận, thực lực tổng thể cũng sẽ được đề thăng cực lớn.

Cho nên, đối mặt với chỗ tốt lớn như vậy, Nguyên Thủy tự nhiên động lòng.

Không chỉ ngài, Thông Thiên cũng có suy nghĩ.

Đây là chỗ tốt lớn a!

Chưởng khống Thiên Đình, là chưởng khống khu vực cực lớn của Hồng Hoang, đến lúc đó khí vận của đại giáo, không phải tăng vù vù sao? "Nhìn khắp đại lục Hồng Hoang hiện nay, có thực lực và tư cách đó, chính là Tam Thanh chúng ta, Tây Phương Nhị Thánh, cũng như Nhân tộc có quan hệ với Đạo Quân và Nữ Oa.

Ngoài ra, không còn ai khác..." Thái Thượng nghe vậy, trầm mặc mấy hơi thở, sau đó chậm rãi mở miệng nói.

Những người khác, hoàn toàn không có tư cách và thực lực đó, không cần cân nhắc.

Nếu không phải Hậu Thổ và Phục Hy không có thực lực có thể thực sự tranh đoạt Thiên Đình, lúc này e rằng phải thêm hai người nữa.

May mà không có, bớt được hai đối thủ mạnh, còn lại, chính là

bọn họ.

Tương đối mà nói, cũng phải tốn một chút sức lực mới có thể tranh đoạt, dù sao lần này cũng không dễ, cần phải thương nghị một phen.

Thái Thượng dừng lại một chút, sau đó nói, "Nhân tộc lần này, đối với Thiên Đình, có lẽ sẽ không ra tay tranh đoạt.

Cho nên, lần này có khả năng nhất, chính là Tam Thanh chúng ta và Tây Phương Nhị Thánh tranh đoạt..." Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu.

Nếu phân tích như vậy, cũng đúng là tình hình này.

Nhân tộc tuy không yếu, gần như tương đương với Vu Yêu ngày xưa, không gian trưởng thành sau này rất lớn, nhưng đối với Thiên Đình, không nhất định sẽ ra tay.

Cho nên, xem tình hình hiện tại, có khả năng nhất chính là Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh tranh đoạt.

Nhưng cuối cùng rơi vào tay Tam Thanh, vậy rốt cuộc nên để Xiển Giáo đi, hay Tiệt Giáo đi, hay là Nhân Giáo đi?

Nguyên Thủy và Thông Thiên đối với vị trí này, trong lòng đều có ý động, xác thực là nơi tốt, cũng là nơi tốt để đại giáo của bản thân có thể tiếp tục đề thăng khí vận, lâu dài thu hoạch khí vận và công đức.

Cũng có thể mượn vị trí Thiên Đình, chưởng khống nhiều khu vực Hồng Hoang hơn.

Chuyện như vậy, không có lý do gì để bỏ qua. "Lần này tranh đoạt Thiên Đình, vi huynh sẽ không tham gia, nhưng sẽ dốc hết sức mình, giữ vị trí này ở bên Tam Thanh chúng ta.

Đến lúc đó, các ngươi tự mình sắp xếp.

Có thể cùng nhau chia sẻ Thiên Đình cũng tốt, hoặc ai đó nắm quyền cũng tốt, đều là chuyện sau này sắp xếp..." Thái Thượng liếc nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên một cái, nhàn nhạt mở miệng nói.

Bất kể cuối cùng vị trí Thiên Đình rơi vào tay ai, bất kể là Tiệt Giáo hay Xiển Giáo, điều ngài muốn là, vị trí Thiên Đế của Thiên Đình, phải rơi vào tay Tam Thanh.

Đến lúc đó, Tam Thanh đều có thể nhận được chỗ tốt.

Môn hạ của ngài chỉ có Huyền Đô một vị thân truyền đệ tử, không thích hợp ngồi lên vị trí Thiên Đế, cho nên ngài rút lui, nhưng sẽ hiệp trợ Nguyên Thủy và Thông Thiên tranh đoạt vị trí Thiên Đế, giữ vị trí này ở bên Tam Thanh.

Đến lúc đó, Xiển Giáo ngồi cũng tốt, Tiệt Giáo ngồi cũng tốt, hoặc cùng nhau chia sẻ Thiên Đình cũng tốt, đều là chuyện có lợi cho Tam Thanh.

Nơi tốt như vậy, sao có thể nhường cho Tây Phương Giáo? "Huynh trưởng,..." Thông Thiên nhíu mày, muốn nói lại thôi. "Vi huynh môn hạ chỉ có Huyền Đô một người, không thích hợp với vị trí này.

Chúng ta trước tiên không cần để ý cuối cùng rơi vào Xiển Giáo hay Tiệt Giáo, hoặc hai giáo cùng nhau chia sẻ Thiên Đình, sắp xếp thế nào cũng tốt, đó đều là chuyện của Tam Thanh chúng ta..." "Bây giờ quan trọng là, chúng ta phải giữ vị trí Thiên Đế trong tay Tam Thanh.

Chỉ có như vậy, mới có thể có những sắp xếp sau này, mới có thể nhận được nhiều chỗ tốt hơn.

Nếu không thể, vậy mọi thứ đều là nói suông..." Thái Thượng nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu.

Đại ca nhà mình nói có lý, liền sắp xếp như vậy.

Sau này tranh đoạt được, rồi phân chia rõ ràng.

Nếu bây giờ phân chia rõ ràng, nhưng sau này tranh đoạt không được, vậy thì có ý nghĩa gì, phải không?

Cho nên, trước tiên đảm bảo vị trí Thiên Đế rơi vào tay Tam Thanh, đó mới là điểm quan trọng nhất, đến lúc đó mới dễ sắp xếp. "Huynh trưởng, vậy không biết, khi nào chúng ta bắt đầu tranh đoạt vị trí Thiên Đế?" Nguyên Thủy hỏi.

Thái Thượng nghe vậy, trầm ngâm một lát, sau đó mở miệng nói, "Thiên Đình là do Đạo Quân và lão sư cùng nhau lập nên.

Muốn tái lập Thiên Đình không phải chuyện nhỏ.

Lão sư sau này sẽ triệu tập chúng ta đến thương nghị.

Lúc đó, chính là lúc chúng ta tranh đoạt..." Thái Thượng miệng nói, ánh mắt nhìn về phía Thiên Đình trên tam thập tam thiên, trong mắt một tia tinh quang lóe lên. ...

Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung.

Sau khi nghe lời của huynh trưởng nhà mình, Nguyên Thủy và Thông Thiên khẽ gật đầu, cũng sẽ sắp xếp như huynh trưởng nhà mình nói.

Dù sao Thiên Đình là sự tồn tại chưởng khống thiên địa, nơi đó đã từng gây ra sóng gió máu tanh, vô số tồn tại đều ao ước.

Nơi như vậy, muốn tái lập, chắc chắn không thể qua loa.

Đến lúc đó, có thể sẽ tái mở Tử Tiêu Cung, triệu tập Chư Thánh đến thương nghị.

Khi đó, chính là thời khắc cùng Tây Phương Nhị Thánh tranh đoạt Thiên Đình.

Việc sắp xếp trước, thông khí với nhau lúc này, là vô cùng quan trọng.

Đến lúc đó Tam Thanh hợp nhất, trực tiếp dùng sức mạnh áp đảo Tây Phương Nhị Thánh, giữ vị trí Thiên Đế ở bên Tam Thanh.

Khi đó, dù Nguyên Thủy và Thông Thiên có ý định cùng nhau chia sẻ Thiên Đình, cũng có thể nhanh chóng lớn mạnh, cống hiến tốt hơn cho sự phát triển của đại giáo của mình.

Trong lòng tính toán một phen, họ đã quyết định, liền sắp xếp như vậy. "Đến lúc đó, liền xem lão sư khi nào triệu tập chúng ta đến thương nghị..." Thái Thượng thu hồi ánh mắt, nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên nói. "Thiên Đình đã trống không hai nghìn nguyên hội, cũng sẽ không quá lâu nữa.

Dù sao Thiên Đình cũng liên quan đến không ít chuyện, đã ngầm hợp nhất với vận chuyển thiên địa, vận hành Thiên Đạo, tự nhiên sớm ngày tái mở là tốt nhất..." Trong mắt Thông Thiên, kiếm quang lóe lên, nhìn Thái Thượng và Nguyên Thủy, chậm rãi mở miệng nói. "Lần này, bất kể lão sư khi nào tái mở Tử Tiêu Cung, thương nghị chuyện tái lập Thiên Đình, chúng ta đã thông khí với nhau, tình hình sau này liền dễ sắp xếp.

Chương 191

Đến lúc đó Tam Thanh chúng ta hợp nhất, nhất định phải giữ lại vị trí Thiên Đế..." Thái Thượng hai mắt nghiêm lại, nhàn nhạt nói.

Hai người khẽ gật đầu, sau này tự sẽ làm tốt mọi sắp xếp. "Chuyện này trong lòng có số, sau này liền dễ sắp xếp.

Tiếp theo, liền tu hành chờ đợi lão sư triệu tập..." Thái Thượng chậm rãi nói.

Chuyện triệu tập lần này, đã toàn bộ sắp xếp xong.

Thời gian tiếp theo, liền tự mình tham ngộ tu hành, chờ đợi lão sư triệu tập.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nghe vậy, liền đứng dậy, chắp tay với Thái Thượng nói, "Như vậy, vậy chúng ta xin cáo từ..." Nói xong, hai người liền rời khỏi Bát Cảnh Cung, hướng về đạo trường của mình.

Thái Thượng nhìn một cái, sau đó ánh mắt chuyển đi, rơi trên Linh Sơn phương Tây, trong hai mắt hiển hóa âm dương nhị khí, một đạo thần quang lóe lên.

Mấy hơi thở sau, mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhắm mắt lại, tiếp tục tham ngộ đại đạo.

Trong một thời gian, trong Bát Cảnh Cung, đạo âm vang vọng, nhân uân chi khí ngưng kết, linh khí hội tụ, dị tượng nảy sinh, kéo dài không dứt. ...

Thời gian thoáng qua, lại mười mấy nguyên hội lặng lẽ trôi đi.

Hồng Hoang, đại bản doanh của Yêu tộc, trong Vạn Yêu Điện. "Đại ca, Thiên Đình đã trống không hơn hai nghìn nguyên hội, chúng

ta thực sự không định một lần nữa chưởng khống nó trong tay sao?" Thái Nhất thần sắc có chút lo lắng, ngưng giọng nói.

Đó là nơi tốt, sao đại ca lại từ bỏ?

Chẳng lẽ cứ thế chắp tay dâng cho người khác sao?

Nếu có thể lấy lại Thiên Đình, vậy Yêu tộc khôi phục nguyên khí thực lực, hóa giải nghiệp lực nhân quả, cũng có thể nhanh hơn mấy phần.

Nhưng hiện tại, nơi tốt như vậy, đại ca nhà mình lại muốn từ bỏ, trong lòng thực sự không cam tâm.

Phải biết rằng, kể từ sau đại chiến giữa Yêu tộc và Vu tộc, lượng kiếp kết thúc đến nay, đã trôi qua hơn hai nghìn nguyên hội, nhưng trong khoảng thời gian này, Thiên Đình vẫn luôn trống không, không có tồn tại hay thế lực nào dám nhúng chàm vùng đất Thiên Đình.

Yêu tộc lại là Thiên Đình Chi Chủ ngày xưa, chưởng khống cả bầu trời Hồng Hoang.

Với thủ đoạn như vậy, trong Hồng Hoang, ngoài Đạo Quân và Đạo Tổ khai tịch thế giới Thiên Đình ra, còn có ai hiểu Thiên Đình hơn Yêu tộc?

Ai có thể hiểu hơn?

Ai có thể chưởng khống Thiên Đình tốt hơn Yêu tộc?

Ai có thể làm được?

Thái Nhất trong lòng tự hỏi, ngoài Yêu tộc ra, không còn ai nữa.

Cho nên, Thiên Đình, nên để Yêu tộc một lần nữa chưởng khống là tốt nhất.

Đó là nơi có thể nhận được không ít chỗ tốt, không thể từ bỏ, vì sự phát triển và khôi phục của Yêu tộc, không thể từ bỏ.

Ngài cảm thấy, các bộ tộc khác của Yêu tộc, các cao tầng, cũng sẽ không từ bỏ nơi này, đều muốn quay lại Thiên Đình, quay lại nơi có thể nhanh chóng đề thăng, khôi phục Yêu tộc.

Cho nên, đối với quyết định của đại ca nhà mình, ngài không hiểu.

Đế Tuấn nghe vậy, không lập tức trả lời, chỉ ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn ngài, nhìn bào đệ lúc này thần sắc có chút lo lắng.

Cảm nhận được ánh mắt của Đế Tuấn, cảm xúc trong lòng Thái Nhất lúc này mới dần dần bình ổn lại mấy phần, chờ đợi lời giải thích của đại ca nhà mình.

Đế Tuấn thấy cảm xúc của ngài đã hơi bình ổn, mới chậm rãi mở miệng nói, "Thiên Đình, bây giờ không phải là thứ ta có thể chưởng khống được.

Tình hình hiện tại, trong Hồng Hoang có vô số cặp mắt đang nhìn chằm chằm Thiên Đình.

Yêu tộc chúng ta đã không thể lấy lại Thiên Đình, họ cũng sẽ không để Yêu tộc lấy lại Thiên Đình..." Đế Tuấn nhìn ngài, dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói, "Sau trận chiến Vu Yêu, sau lượng kiếp, Vu Yêu lưỡng tộc đều đã mất đi vị trí thiên địa nhân vật chính, không còn là Vu Yêu nhị tộc ngày xưa.

Bầu trời, đại địa của Hồng Hoang, đều không còn do Vu Yêu nhị tộc chấp chưởng..." "Tình hình của Yêu tộc chúng ta hiện nay, thực lực mới khôi phục được hơn bốn thành, nghiệp lực nhân quả còn một con đường dài phải đi.

Với thực lực hiện tại của Yêu tộc, muốn chưởng khống Thiên Đình, xác thực là chuyện không thể." "Tuy Yêu tộc chúng ta đối với Thiên Đình, các phương diện đều rất quen thuộc, dù sao cũng đã chưởng khống Thiên Đình mấy chục ức năm.

Nhưng Thiên Đình ngày nay, chính là nơi mà tất cả tồn tại trong Hồng Hoang đều ao ước..." "Chưa nói đến việc chúng ta với thực lực hiện tại đi chưởng khống Thiên Đình, Vu tộc sẽ không đồng ý.

Ngươi nghĩ, Ngũ Thánh có thể đồng ý không?

Nhân tộc có quan hệ với Đạo Quân, có đồng ý không?

Vô số chủng tộc, thế lực, tu sĩ, đại năng, có thể đồng ý không?" "Thiên Đình hiện tại, chính là một nơi cực kỳ nguy hiểm.

Nếu không có thế lực, thực lực cường hãn, và sau lưng có chỗ dựa, bất kỳ tồn tại, chủng tộc hay thế lực nào chạm vào cũng chắc chắn sẽ chết, không đơn giản như vậy..." "Vì vậy, vì sự phát triển của Yêu tộc, vì Yêu tộc có thể khôi phục nhiều hơn, sau này có thể tái hiện ở Hồng Hoang, vi huynh mới quyết định từ bỏ Thiên Đình.

Nếu Yêu tộc bây giờ nhúng tay vào chuyện này, chính là chạm đến lợi ích của Chư Thánh, cũng như của vô số tu sĩ, thế lực, chủng tộc trong Hồng Hoang..." "Yêu tộc chúng ta hiện tại không thể chịu đựng thêm chiến hỏa nữa.

Nếu Chư Thánh nổi giận, Yêu tộc, e rằng sẽ bị chôn vùi trực tiếp trong dòng sông dài của lịch sử Hồng Hoang." Đế Tuấn lần này cũng khá bất đắc dĩ.

Kể từ lượng kiếp đến nay, mọi chuyện đều nằm ngoài dự liệu của ngài: tu vi của ngài bị đánh rớt, tổn thất của Yêu tộc nhiều hơn dự kiến, mất đi Thiên Đình...

Mỗi một chuyện này, đối với Yêu tộc đều vô cùng quan trọng, nhưng lại không có cách nào, những điều này ngài đều không thể ngăn cản được.

Cho nên, ngài cũng chỉ có thể chọn mặt tương đối tốt cho Yêu tộc.

Từ bỏ quyền chưởng khống Thiên Đình, đối với sự khôi phục và

phát triển tiếp theo của Yêu tộc, chính là mặt tương đối tốt, không dễ bị những tồn tại đó nhòm ngó, không dễ bị nhớ đến.

Quên đi sự tồn tại của Yêu tộc, chính là thời gian tốt nhất để Yêu tộc phát triển và khôi phục.

Cho nên, Thiên Đình, cũng phải ném ra ngoài, để họ tranh đoạt, từ đó quên đi sự tồn tại của Yêu tộc.

Hiện tại, phải xem tình hình phát triển và khôi phục của Yêu tộc tiếp theo.

Đế Tuấn khẽ thở dài, thần sắc nghiêm nghị nhìn Thái Nhất, mở miệng nói, "Thái Nhất, hành động này của vi huynh, cũng là hành động bất đắc dĩ, cũng là sự bất đắc dĩ của cả Yêu tộc.

Những chuyện này bây giờ, đã không phải là thứ Yêu tộc có thể chi phối được..." Nghe vậy, Thái Nhất nhìn về phía Thiên Đình trên tam thập tam thiên, trong mắt tinh quang lấp lánh, một lúc lâu sau, mới thu hồi ánh mắt, nhìn Đế Tuấn nói, "Đại ca, ta hiểu rồi.

Sự phát triển tiếp theo của Yêu tộc, ta nhất định sẽ sắp xếp cho tốt..." Ngài cũng hiểu ý của Đế Tuấn, chỉ là trong lòng có chút không cam tâm mà thôi.

Nơi tuyệt vời như vậy, có thể để Yêu tộc nhanh chóng khôi phục và phát triển, cứ thế chắp tay dâng cho người khác, trong lòng sao có thể cam tâm?

Nhưng tình hình như vậy, lại không thể ngăn cản, cũng không phải là thứ Yêu tộc có thể chi phối được.

Vu tộc, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Nhân tộc... những thế lực này bây giờ, phe nào Yêu tộc có thể chọc vào?

Tình hình hiện tại, chỉ có thể mượn đó để ẩn mình, tiếp tục phát triển và khôi phục.

Về phần những thứ khác, chỉ có thể sắp xếp như vậy.

Chuyện của Thiên Đình, bây giờ cũng chỉ có thể tạm gác lại.

Tình hình sau này, phải lấy thực lực và sự khôi phục của bản thân làm đầu. "Nếu đã như vậy, liền đi xuống sắp xếp đi, chuyện tu vi cũng không thể lơ là..." Đế Tuấn nghe vậy, khẽ gật đầu nói.

Thái Nhất có thể hiểu là tốt rồi.

Hiện tại tham gia vào chuyện Thiên Đình không những không có lợi, ngược lại còn có hại lớn.

Vì Yêu tộc, bản thân ngài đã chọn phương diện tương đối có lợi.

Hiện tại Thái Nhất có thể hiểu rõ lợi hại trong đó, ngài cũng không lo lắng nữa.

Sắp xếp sau này của Yêu tộc, cũng không cần quá cố ý, dù sao kế hoạch đã sớm định ra, tiếp tục thực hiện là được.

Về phần tu vi của Thái Nhất, phải xem cuối cùng có thể đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên hay không.

Hiện tại, ngài đã khôi phục lại Chuẩn Thánh hậu kỳ, tiếp theo, còn một con đường dài phải đi.

Hy vọng, Thái Nhất có cơ hội đó, Yêu tộc có thời gian đó.

Trong lòng Đế Tuấn lướt qua vô số ý niệm, hai mắt trở nên ngày càng thâm thúy.

Thái Nhất gật đầu nói, "Đại ca yên tâm, ta biết phải làm thế nào..." Nói xong, Thái Nhất liền chắp tay, chậm rãi lui xuống.

Ánh mắt Đế Tuấn chuyển đi, rơi trên tam thập tam thiên, trong đôi mắt thâm thúy, lướt qua vài điểm tinh quang, trong lúc mơ hồ, có một đạo hàn quang lóe lên. "Thiên Đình..." Một lúc lâu sau, miệng Đế Tuấn khẽ thốt ra hai chữ.

Tiếng nói vừa dứt, thân ảnh của ngài đã biến mất. ...

Thời gian thoáng qua, lại mười mấy nguyên hội lặng lẽ trôi đi.

Hồng Hoang, tam thập tam thiên, Thiên Đình.

Tại Nam Thiên Môn.

Hồng Quân đạo nhân ánh mắt chậm rãi lướt qua trong Thiên Đình.

Sau khi có bút tích của ngài và Thanh Minh đạo hữu, Thiên Đình xác thực dị thường vững chắc.

Lần phá hoại này, chưa đến ba thành.

Chỉ cần tu sửa một chút, lại là vùng đất Thiên Cung huy hoàng như xưa.

Những thứ này, ngài có thể hiệp trợ, cũng có thể chờ Thiên Đình mới mở ra, Thiên Đế mới đến, những điều này đều không phải vấn đề lớn.

Nhưng để tiện lợi, ba thành tổn hại, Hồng Quân đạo nhân đã tự mình ra tay.

Chương 192

Lần này đến, chính là vì việc này, cũng như, định tái mở Thiên Đình. "Ông!" Hồng Quân đạo nhân nhìn một lúc lâu, sau đó trong tay vung lên, một cỗ thiên đạo chi lực kinh khủng cuốn ra, tung hoành giao thác trong Thiên Đình.

Dần dần, ba thành tổn hại đó, dưới thiên đạo chi lực và sự ra tay của Hồng Quân đạo nhân, dần dần khôi phục.

Thời gian không kéo dài, chỉ trong hơn nghìn năm ngắn ngủi, liền hoàn thành.

Còn lại một số việc nhỏ nhặt, không cần để ý.

Làm xong tất cả, Hồng Quân đạo nhân thu tay lại, hài lòng gật đầu, nhàn nhạt mở miệng nói. "Cũng đến lúc tái mở Thiên Đình rồi..."

...

Thiên Đình, tại Nam Thiên Môn.

Nhìn Thiên Cung đã khôi phục, Hồng Quân đạo nhân khẽ nói một câu, quyết định tiếp theo, sẽ tái mở Lăng Tiêu Thiên Đình đã trống không hơn hai nghìn nguyên hội, đây cũng sẽ là một bước đặc thù.

Thiên Đình, xác thực là nơi tương đối đặc thù, bất kể trước đây hay sau này, đều như vậy.

Yêu tộc ngày xưa, chỉ chưởng khống bầu trời Hồng Hoang, và những gì Hồng Quân đạo nhân thiết lập trong lòng, thực ra có sự khác biệt.

Chỉ là cục thế Hồng Hoang vẫn luôn rất phức tạp, muốn thực sự chưởng khống thiên địa Hồng Hoang, chấp chưởng tam giới, xác thực khó như lên trời.

Bất kể là Thiên Đình của Yêu tộc ngày xưa, hay Lăng Tiêu Thiên Đình sắp lập tiếp theo, đều như vậy.

Nhưng có một điểm, đó là Lăng Tiêu Thiên Đình mới lập, sẽ tốt hơn Thiên Đình của Yêu tộc ngày xưa.

Ít nhất, sẽ không chỉ giới hạn ở bầu trời Hồng Hoang, đại địa Hồng Hoang cũng có thể chưởng khống một ít.

Đương nhiên, có thể chưởng khống bao nhiêu, điểm này, trong lòng Hồng Quân đạo nhân cũng khó có thể nắm chắc.

Đại địa Hồng Hoang ngày xưa, do Vu tộc chưởng khống, Yêu tộc muốn nhúng chàm đại địa, đó là chuyện không thể.

Nhưng hiện tại, Vu Yêu nhị tộc đã lui về, tạm thời ẩn lui trên vũ đài Hồng Hoang.

Hiện tại thực lực của Nhân tộc mạnh nhất, nhưng Nhân tộc không phải Vu tộc, Thiên Đình mới lập, đối với việc chưởng khống một số khu vực trong đó, có thể làm được.

Cho nên, Thiên Đình mới lập, trên điểm này, tương đối có ưu thế, cũng có thể nhận được nhiều nơi hơn.

Cho nên, Lăng Tiêu Thiên Đình mới lập, sẽ là một cục diện khác.

Đây cũng là lý do tại sao ngày xưa ngài lại mời Thanh Minh cùng ra tay, liên thủ khai tịch phương thế giới này, nơi đặt Thiên Đình, là nguyên nhân lớn nhất.

Như vậy, mới có thể giữ được như hiện tại.

Nếu không, lúc này khu vực tổn hại, không chỉ ba thành, mà chỉ còn lại hai ba thành, hoặc, chỉ còn lại một đống phế tích, làm sao có thể như hiện tại?

Cũng chính vì vậy, Hồng Quân đạo nhân mới mời Thanh Minh

hiệp trợ ra tay, để phương thế giới này, phương Thiên Đình này có thể càng thêm vững chắc, có thể chống đỡ được lâu hơn, cho dù trong đại chiến, cũng sẽ không bị ảnh hưởng và tổn hại quá lớn.

Lần này xem ra, hiệu quả khiến ngài hài lòng.

Tình hình khôi phục hiện tại đã hoàn thành, tiếp theo, cũng đến lúc chuẩn bị chuyện tái mở Lăng Tiêu Thiên Đình.

Có lẽ một số tồn tại, cũng đã đợi không kịp nữa rồi.

Hiện tại trong Hồng Hoang, có bao nhiêu cặp mắt đang nhìn chằm chằm vào đây, là Đạo Tổ, sao ngài lại không rõ?

Ngũ Thánh, trong lòng cũng khá ao ước, điểm này ngài cũng lòng dạ biết rõ.

Chỉ là, muốn chọn ai chấp chưởng Lăng Tiêu Thiên Đình mới, trong lòng ngài đã có người chọn rồi.

Về phần những người khác, không cần ngài phải bận tâm.

Ánh mắt chậm rãi lướt qua Lăng Tiêu Bảo Điện một cái, sau đó trong tay vung lên, tại lối vào thế giới, thiết lập một tầng cấm chế.

Nếu không có sự đồng ý của ngài, trừ phi Thánh Nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra tay, nếu không, đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không thể phá vỡ.

Đây cũng là sự sắp xếp cuối cùng trước khi định đoạt cuối cùng.

Đợi sau này ổn định, ngài sẽ gỡ bỏ cấm chế, để tồn tại thực sự chưởng khống Thiên Đình vào, đến lúc đó, chính là ngày tái mở Thiên Đình.

Hồng Quân đạo nhân trong lòng nghĩ vậy, thân hình khẽ động, trực tiếp rời khỏi Thiên Đình.

Lúc này, tại lối vào thế giới, tầng cấm chế đó tỏa ra ánh sáng thần

quang nhàn nhạt, nhưng trong mắt Chư Thánh, lại chói lọi như nhật nguyệt.

Nhìn tầng cấm chế đó, trong lòng họ rõ ràng, lão sư định tái mở Lăng Tiêu Thiên Đình.

Cuối cùng, cũng đến rồi a!

Họ đã chờ đợi hơn hai nghìn nguyên hội, Chư Thánh tuy không để ý đến Thiên Đình, nhưng môn hạ có thể có a!

Hơn nữa, nếu Thiên Đình trong tay, vậy có thể vì đại giáo tranh giành khí vận công đức, có thể đề thăng không ít tín ngưỡng chi lực, có thể chưởng khống nhiều hơn vô số khu vực của Hồng Hoang, vì đại giáo của mình mà làm không ít cống hiến.

Cho nên, nơi tốt như vậy, Ngũ Thánh bản thân phải vì môn hạ tranh đoạt một phen, cũng là vì chỗ tốt của đại giáo, không thể từ bỏ, nhất định phải tranh đoạt.

Chuyện có chỗ tốt, Chư Thánh trước nay không chê ít.

Nơi có thể tranh đoạt, chuyện có thể tranh đoạt, vậy tự nhiên không thể nào bỏ qua.

Thiên Đình, chính là nơi phải tranh, một nơi có thể đề thăng môn hạ, đề thăng khí vận công đức và tín ngưỡng của đại giáo, đề thăng khu vực chưởng khống để thu nạp đệ tử, nơi tốt như vậy, nhất định phải tranh, phải tranh thành công mới được.

Tam Thanh vốn cho rằng chuyện tái mở Thiên Đình, có lẽ không nhanh như vậy, không ngờ chỉ trong mười mấy nguyên hội ngắn ngủi, lão sư đã có động tác.

Từ tình hình lúc này mà xem, có lẽ không bao lâu nữa, lão sư sẽ triệu tập đến thương nghị chuyện tái mở Thiên Đình.

Đến lúc đó, chính là thời gian tranh đoạt.

Bảo địa như vậy, nhất định phải tranh đoạt cho đại giáo mới được.

Chư Thánh trong lòng âm thầm nghĩ, nhìn về phía tam thập tam thiên, hai mắt trở nên ngày càng thâm thúy. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh và Nữ Oa, Hậu Thổ ngồi một bên, bên còn lại, chính là Đạo Tổ từ Thiên Đình đến, Hồng Quân đạo nhân. "Nữ Oa, Hậu Thổ hai vị đạo hữu lần này cảnh giới tu vi tiến triển không ít, có lẽ không lâu sau, liền muốn tấn thăng đến một thiên địa mới, quả nhiên là bậc tư chất thượng giai, cơ duyên sâu dày.

Xin chúc mừng hai vị đạo hữu..." Hồng Quân đạo nhân nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, mỉm cười chúc mừng.

Về phần xưng hô với hai nàng, thân phận họ đặc thù, gọi một tiếng đạo hữu cũng hợp lý.

Nói xong, ngài liền nâng chén Ngộ Đạo Trà trong tay lên, sau đó một hơi cạn sạch. "Đạo Tổ quá khen!" Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ chắp tay nói.

Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Thanh Minh, mở miệng hỏi, "Đạo hữu lần này, e rằng khoảng cách đến cảnh giới đó không xa nữa rồi phải không?" Trong đôi mắt thâm thúy của Hồng Quân đạo nhân, lướt qua một tia ghen tị.

Thiên Đạo Cảnh a!

Ngài hợp đạo, cũng chưa thực sự đạt đến cảnh giới này, chỉ có thể vô hạn tiếp cận cảnh giới này mà thôi.

Thiên Đạo Cảnh, nếu muốn bước vào cảnh giới này, cần một

khoảng thời gian rất dài.

Thanh Minh hiện tại, trong sự quan sát của ngài, đã khó có thể cảm nhận được khí tức của ngài.

Phảng phất như ngài đã dung hợp làm một với cả phương thiên địa, phảng phất như ngài chính là thiên địa, là đại đạo.

Ngài ở trước mặt Thanh Minh, cũng là sự tồn tại cực kỳ nhỏ bé.

Tình hình như vậy, chính là chứng minh, cảnh giới tu vi của Thanh Minh lúc này, đã vô hạn tiếp cận cảnh giới đó, chỉ thiếu một cơ duyên hoặc khế cơ, là có thể lập tức tấn thăng.

Đến lúc đó, sẽ là Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên thực sự, không giống như ngài, cần phải dựa vào hợp đạo, mới có thể vô hạn tiếp cận Thiên Đạo Cảnh.

Con đường của ngài còn dài, cần phải từng bước một, vững chắc mà đi.

Thanh Minh sau khi uống cạn chén Ngộ Đạo Trà trong tay, đặt chén trà xuống, thần sắc bình tĩnh nhìn ngài, gật đầu nói, "Cũng không xa nữa.

Về phần đạo hữu, sau này dưới tình hình càng thêm phù hợp với Thiên Đạo, cũng có cơ hội gặp được khế cơ của Thiên Đạo Cảnh..." "Tin rằng với thủ đoạn của đạo hữu, lúc này cũng không khó, phải xem đạo hữu tiếp theo sẽ đi như thế nào..." Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng đã là cảnh giới viên mãn.

Tuy vừa mới tiến vào không lâu, nhưng đó cũng là cảnh giới viên mãn.

Con đường của ngài, so với các Thánh Nhân khác, tương đối dễ dàng hơn mấy phần.

Cho nên, chỉ cần đi cho tốt, phù hợp với Thiên Đạo, hoàn thiện và diễn hóa Thiên Đạo, vậy con đường trưởng thành sau này sẽ rất khả quan.

Thiên Đạo Cảnh, có lẽ cuối cùng cũng không phải là điểm cuối cùng, khó nói. "Lời của đạo hữu, bần đạo ghi nhớ rồi, sau này nhất định sẽ phù hợp với Thiên Đạo ở mức độ cao hơn, sớm ngày tiến vào Thiên Đạo Cảnh..." Hồng Quân đạo nhân hiểu ý của Thanh Minh, liền gật đầu nói.

Ngài cũng không muốn bị Thanh Minh bỏ lại quá xa, cho nên phù hợp với Thiên Đạo, sớm ngày bước vào Thiên Đạo Cảnh, là lựa chọn duy nhất.

Là tồn tại ở tầng thứ này, nên lựa chọn như thế nào, trong lòng ngài rõ ràng, điểm này không cần Thanh Minh nói nhiều.

Hồng Quân đạo nhân là Đạo Tổ, lại không phải tồn tại bình thường, lựa chọn, tự nhiên là điểm có lợi ích lớn nhất cho ngài.

Nên lựa chọn như thế nào, Thanh Minh không lo lắng ngài sẽ chọn sai.

Trước mặt Thiên Đạo Cảnh, Hồng Quân đạo nhân không có lý do gì để từ chối.

Lời đáp lúc này của ngài cũng khẳng định suy đoán trong lòng Thanh Minh.

Lúc này ngài cười cười, không nói thêm gì nữa.

Sau khi rót thêm một lượt Ngộ Đạo Trà, ngài cầm chén trà lên, khẽ nhấp một ngụm, sau đó nhìn Hồng Quân đạo nhân, chậm rãi mở miệng nói, "Đạo hữu lần này đến, không chỉ vì những chuyện này, phải chăng là vì Thiên Đình?" "Đạo hữu nhìn thấu, bần đạo lần này, chính là vì việc này..." Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, cũng không che

giấu, trực tiếp gật đầu đáp, sau đó cầm chén trà lên, uống cạn Ngộ Đạo Trà.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, mắt đẹp sáng lên.

Chương 193

Đó là một bảo địa hiếm có a!

Nơi như vậy, sẽ có nhiều tồn tại tranh đoạt.

Không biết, Thiên Đình, cuối cùng sẽ rơi vào tay thế lực nào.

Hồng Quân đạo nhân đặt chén trà trong tay xuống, nhìn Thanh Minh, thần sắc nghiêm nghị mở miệng hỏi, "Đạo hữu cảm thấy, tình hình tứ giáo thế nào?" "Ngũ Thánh và Thiên Đình vô duyên.

Thiên Đình là nơi đặc thù, cần phải làm trong sạch trật tự, quản lý sự tồn tại của thiên địa.

Nếu xen tạp những thứ khác vào, cục thế sẽ trở nên phức tạp hơn, bất lợi cho vận chuyển thiên địa, bất lợi cho chưởng khống thiên địa, diễn hóa trật tự..." "Vì vậy, Ngũ Thánh không thể có quyền chưởng khống Thiên Đình.

Tuy họ cũng ao ước nơi này, nhưng Thiên Đình, lại không thích hợp rơi vào tay họ..." Thanh Minh sau khi đặt chén trà trong tay xuống, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nếu Ngũ Thánh chưởng khống Thiên Đình, vậy tất nhiên sẽ vì đại giáo của mình mà làm một số chuyện tiện lợi.

Nhưng điều này đi ngược lại với ý định ban đầu của Thiên Đình, là điều ngài không muốn thấy.

Thiên Đình vốn là để làm trong sạch trật tự, quy chính một số tồn tại bất lợi trong Hồng Hoang, cần phải đại diện cho Thiên Đạo, chỉ cần quản lý thiên địa.

Nếu bị Ngũ Thánh xen tạp vào, vậy chỉ sẽ đem một số chuyện cần thiết của đại giáo, toàn bộ áp đặt lên Thiên Đình.

Đến lúc đó, Thiên Đình sẽ trở thành một lời nói, trở thành thế lực tồn tại vì đại giáo.

Mọi thứ, đều lấy đại giáo làm xuất phát điểm, không phải vì thiên địa, không phải đại diện cho Thiên Đạo.

Tình hình như vậy, bất lợi cho sự phát triển của Thiên Đình.

Nếu giao cho Ngũ Thánh, vậy Thanh Minh ban đầu sẽ không ra tay hiệp trợ Hồng Quân đạo nhân, ngài không muốn thấy Ngũ Thánh nhúng chàm vùng đất Thiên Đình.

Cho nên, lúc này mở miệng, Thanh Minh liền trực tiếp phủ định. "Lời của đạo hữu, bần đạo cảm thấy có lý, trong lòng bần đạo cũng có suy nghĩ như vậy.

Vùng đất Thiên Đình, không phải là nơi Ngũ Thánh có thể nhúng tay.

Như vậy đối với vận chuyển thiên địa vô ích, đối với hoàn thiện Thiên Đạo vô ích.

Vì vậy, chuyện Thiên Đình lần này, bần đạo liền loại trừ Ngũ Thánh..." Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, khẽ gật đầu nói, khẳng định suy nghĩ của Thanh Minh, cũng nói ra suy nghĩ trong lòng mình.

Suy nghĩ của hai người trên điểm này không hẹn mà gặp, đều không muốn Ngũ Thánh chưởng khống.

Nếu đã như vậy, vậy lại nên để ai chưởng khống đây?

Bên trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân, trong lòng cũng khá tán thưởng quyết định của hai người.

Thiên Đình, quả thực không thể rơi vào tay Ngũ Thánh.

Nếu lọt vào tay bất kỳ một vị nào trong số họ, Thiên Đình sẽ

không còn là Thiên Đình nữa, cục diện cũng sẽ bị đẩy đến một tình thế phức tạp hơn.

Cho nên, để không cho chuyện đó xảy ra, việc Ngũ Thánh chấp chưởng Thiên Đình tuyệt đối không thể thành công.

Về phần ai có thể đảm nhiệm vị trí này, Hậu Thổ và Nữ Oa lúc này trong lòng cũng không rõ.

Bọn họ cũng vô cùng tò mò, rốt cuộc ai có thể chấp chưởng một vị trí quan trọng như vậy.

Đó là một nơi cực kỳ đặc thù, tồn tại bình thường không thể đảm đương nổi, cho nên trong lòng mới hiếu kỳ như thế, muốn xem hoa rơi vào nhà ai.

"Ngũ Thánh đã bị loại trừ, vậy trong Hồng Hoang này còn có tồn tại nào đủ sức chấp chưởng Thiên Đình?

Dựa theo những hạn chế về thực lực và thế lực của Thiên Đình, đã có thể loại bỏ chín thành chín ứng cử viên, tìm được người thích hợp quả không dễ dàng." Hồng Quân đạo nhân, trong đáy mắt loé lên một tia tinh quang, chậm rãi nói.

Thanh Minh dĩ nhiên thấu tỏ suy nghĩ trong lòng Hồng Quân đạo nhân, cũng chẳng để tâm, chỉ bình thản nhìn y, nói: "Nhân tộc, Toại Nhân có thể chấp chưởng Thiên Đình.

Bất luận thực lực hay thế lực, đều đủ để gánh vác mọi phương diện mà Thiên Đình yêu cầu." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ có chút kinh ngạc nhìn chàng.

Họ cũng không ngờ phu quân nhà mình lại đề cử Nhân tộc, để Toại Nhân ngồi lên ngôi vị Thiên Đế, chấp chưởng Thiên Đình.

Nghĩ kỹ lại, thực ra cũng không phải là không thể.

Thực lực của Toại Nhân đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, thực lực Nhân tộc cũng không hề yếu hơn Vu Yêu nhị tộc thời đỉnh cao, phía sau lại có người chống lưng.

Với thực lực và bối cảnh như vậy, việc Nhân tộc chấp chưởng Thiên Đình cũng không phải là không được.

Dù sao trong Hồng Hoang, ngoại trừ Ngũ Thánh, quả thực không còn thế lực hay chủng tộc nào thích hợp hơn Nhân tộc.

Mà Ngũ Thánh đã bị loại trừ, vậy thì ngoài Nhân tộc ra cũng chẳng còn ai.

Cho nên, để Nhân tộc ngồi vào vị trí đó cũng là một phương án khả thi.

Chỉ là Nữ Oa và Hậu Thổ không ngờ Thanh Minh sẽ chọn Nhân tộc, vì vậy thần sắc mới có chút kinh ngạc.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ, họ cũng cảm thấy Nhân tộc rất thích hợp, lúc này liền khẽ gật đầu, không nói gì thêm.

"Nhân tộc?!" Hồng Quân đạo nhân thần sắc sững sờ, ngay sau đó có chút kinh ngạc nhìn Thanh Minh.

Y thực sự không nghĩ Thanh Minh lại đề cử đệ tử của mình là Toại Nhân.

Nếu xét theo các phương diện hạn chế của Thiên Đình, trong Hồng Hoang, ngoài Ngũ Thánh ra, quả thực Nhân tộc là thích hợp nhất.

Điểm này y cũng khá tán đồng.

Nhân tộc bất luận là thực lực bản thân, hay việc có Nữ Oa và Thanh Minh đứng sau, đều mạnh mẽ và thích hợp chấp chưởng Thiên Đình hơn cả Ngũ Thánh.

Chỉ là, trong lòng y đã có người được chọn.

Trong quỹ tích vận hành của Thiên Đạo cũng không có dấu hiệu Nhân tộc chấp chưởng Thiên Đình, chuyện này quả có chút khó xử!

"Đạo hữu, Nhân tộc tuy có đủ tư cách và thực lực, nhưng dưới sự vận hành của Thiên Đạo lần này, Nhân tộc cũng không quá thích hợp để chấp chưởng Thiên Đình." Dừng một chút, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ đang cau mày, y tiếp tục nói: "Theo sự vận hành của Thiên Đạo, Nhân tộc phát triển sẽ có vận thế của thiên địa nhân vật chính.

Đến lúc đó, phần lớn sẽ ngồi vào vị trí thiên địa nhân vật chính.

Nếu lại để Nhân tộc chấp chưởng Thiên Đình, quả thực không ổn." "Nếu Nhân tộc chấp chưởng Thiên Đình, vậy thì vị thế của Nhân tộc trong Hồng Hoang sẽ không chỉ đơn giản là thiên địa nhân vật chính nữa.

Đến lúc đó, đối với sự vận chuyển của thiên địa, sự vận chuyển của Thiên Đạo ngược lại sẽ bất lợi." Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn y, nhàn nhạt nói: "Như vậy, đạo hữu thực sự định đem ngôi vị Thiên Đế giao cho Hạo Thiên ngồi?" Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân thần sắc hơi đổi.

Y không ngờ Thanh Minh lại biết rõ đến vậy, đây là chuyện y chỉ mới dự định sau này, vì sao Thanh Minh lại biết rõ như thế?

Lúc này y cũng không lấy làm lạ, trong lòng chỉ càng thêm tán thưởng thủ đoạn của Thanh Minh.

Nữ Oa và Hậu Thổ chau mày.

Hạo Thiên?

Đồng tử của Tử Tiêu Cung?

Đem một vị trí quan trọng như vậy giao cho một đồng tử ngồi,

liệu có thể trấn áp được khí vận của vị trí đó không?

Phải biết rằng, đó là ngôi vị Thiên Đế, chấp chưởng Thiên Đình, chấp chưởng thiên địa.

Khí vận của tồn tại bình thường không thể trấn áp nổi, ngược lại còn bị phản phệ mà vẫn lạc.

Hạo Thiên chẳng qua chỉ là một đồng tử trong Tử Tiêu Cung, làm sao có được đại khí vận cơ duyên để trấn áp nổi khí vận của vị trí đó?

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau, tỏ vẻ hoài nghi.

Ngược lại, họ khá xem trọng Toại Nhân ngồi vào vị trí đó.

Là Nhân Tổ của Nhân tộc, đệ tử của Đạo Quân, khí vận trên người không nhỏ, ngồi lên vị trí đó cũng có thể trấn áp được khí vận ngôi vị Thiên Đế, chấp chưởng Lăng Tiêu Thiên Đình.

Nếu để Hạo Thiên, e là khó.

Thân phận không bàn tới, chỉ riêng việc trấn áp khí vận đã là một vấn đề nan giải.

"Không sai, đạo hữu ngay cả chuyện này cũng biết.

Trong lòng bần đạo, quả thực có dự định như vậy." Nhìn vợ chồng ba người Thanh Minh, y chậm rãi nói: "Hạo Thiên tuy chỉ là thân phận đồng tử, nhưng mệnh cách đặc thù, thân mang mệnh cách Đế Hoàng, rất phù hợp với ngôi vị Thiên Đế, sẽ không xảy ra chuyện không trấn áp nổi khí vận." "Nếu nói về người thích hợp nhất, tự nhiên là tồn tại có mệnh cách Đế Hoàng là phù hợp nhất.

Ngoài ra, Hạo Thiên không thuộc về bất kỳ thế lực nào, có thể tồn tại độc lập một phương, có thể thực sự thuộc về phe Thiên Đạo." "Thiên Đình vốn đại diện cho Thiên Đạo, là nơi đảm nhiệm chức trách của trời, tự nhiên phải do một tồn tại không thuộc bất kỳ thế lực

nào chấp chưởng.

Hạo Thiên vừa hay phù hợp tất cả những điều đó.

Cho nên, để hắn ngồi vào vị trí này, tự nhiên là ổn thỏa và thích hợp nhất." Thanh Minh đã biết, Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng không giấu giếm nữa, liền đem những cân nhắc của mình cũng như tình hình của Hạo Thiên giải thích cặn kẽ một phen, cũng là để Thanh Minh có sự sắp xếp.

"Không bàn những chuyện khác, chỉ bàn về mệnh cách, Hạo Thiên quả thực thích hợp với ngôi vị Thiên Đế." Thanh Minh nói, ánh mắt nhìn Hồng Quân đạo nhân, nhàn nhạt cất lời: "Nhưng Thiên Đình là chuyện đại sự, đạo hữu có thật sự chắc chắn, Hạo Thiên trấn áp nổi không?" "Chỉ cần Hạo Thiên đứng về phía Thiên Đạo, có Thiên Đạo tương trợ, nhất định có thể làm được." Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân thần sắc nghiêm nghị, nhìn Thanh Minh đáp.

"Nếu đạo hữu đã quyết, lại là người hợp đạo, có đại thế vận hành của Thiên Đạo, chuyện này cứ định như vậy đi.

Về phần Tứ Ngự trong Thiên Đình, liền giao cho Nhân tộc đi." Thanh Minh suy nghĩ kỹ một lát, rồi nói với Hồng Quân đạo nhân.

Tứ Ngự tuy không bằng Thiên Đế, nhưng cũng là tồn tại chí cao trong Thiên Đình, chỉ yếu hơn Thiên Đế một chút, nhưng cũng là tồn tại có thể chế ước Thiên Đế.

Nếu bốn vị trí này do Nhân tộc nắm giữ, cũng không tệ.

Cho nên, Thanh Minh cũng đã hứa cho Nhân tộc một vài lợi ích.

"Đạo hữu, nếu Tứ Ngự đều thuộc về Nhân tộc, có lẽ khó mà vận hành Thiên Đình tốt được.

Hay là, chỉ hứa ba vị thôi, thế nào?" Hồng Quân đạo nhân trong lòng chững lại, lập tức nói.

“Cũng được, chuyện này cứ định như vậy đi.

Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, ba vị trí này sẽ thuộc về Nhân tộc.

Về phần Tây Cực Câu Trần Đại Đế, liền giao cho Thiên Đế sắp xếp.” Thanh Minh trong lòng suy tính một chút, rồi nói với Hồng Quân đạo nhân.

Y cũng hiểu, nếu Ngũ Thánh đã mất đi ngôi vị Thiên Đế thì Tứ Ngự họ cũng chẳng thèm để mắt tới.

Chương 194

Tuy địa vị thân phận chỉ yếu hơn Thiên Đế một chút, nhưng cái họ muốn là ngôi vị Thiên Đế, là quyền lực một lời định đoạt.

Cho nên, họ cũng sẽ không nhúng tay vào chuyện này.

Chuyện Thiên Đình, sắp xếp lần này, xem như đã định.

Nhân tộc sau này sẽ là thiên địa nhân vật chính, Thanh Minh cũng không ngại hứa thêm một chút lợi ích cho họ.

Thiên Đình Tứ Ngự chiếm ba vị, sau này cũng có thể ở một số phương diện mà trợ giúp các bộ lạc Nhân tộc bình thường, chung quy vẫn là có lợi.

Điểm này, Nữ Oa cũng không từ chối.

Việc Toại Nhân không được ngôi vị Thiên Đế, trong lòng nàng chỉ cảm thấy có chút tiếc nuối mà thôi.

Nếu có thể để Toại Nhân ngồi lên vị trí đó, Nhân tộc sẽ có nhiều lợi ích hơn.

Chỉ tiếc là cuối cùng không được, quả thực có chút đáng tiếc.

"Chuyện này đã định, bần đạo sẽ không ở lại lâu, liền đi sắp xếp đây.

Ba vị đạo hữu, cáo từ!" Hồng Quân đạo nhân uống cạn chén Ngộ Đạo Trà trước mặt, rồi chắp tay nói.

Dứt lời, y liền xoay người đi ra ngoài điện, tức thì hóa thành một đạo lưu quang, độn nhập vào Hỗn Độn thế giới.

Sau khi Hồng Quân đạo nhân rời đi, Nữ Oa có chút tò mò nhìn Thanh Minh, hỏi: "Phu quân, Hạo Thiên đó, thật sự có cơ duyên như

vậy, thân mang mệnh cách Đế Hoàng, có thể ngồi lên ngôi vị Thiên Đế sao?" Hậu Thổ lúc này cũng nhìn Thanh Minh, đối với chuyện này cũng khá hiếu kỳ.

Nghe vậy, Thanh Minh nhìn hai nàng, chậm rãi nói: "Hạo Thiên tuy bị Hồng Quân điểm hóa, làm đồng tử Tử Tiêu Cung, nhưng bản thể của hắn là một khối Hỗn Độn ngoan thạch, cũng không phải tầm thường." "Ngày xưa ở trong Hỗn Độn, hắn đã nhiễm phải một ít bản nguyên của liên tử.

Sau khi Hỗn Độn Thanh Liên vỡ nát, bốn đại liên tử đã cuốn theo một phần bản nguyên, hắn có thể nhiễm được một ít, cũng là cơ duyên tạo hóa." "Sau khi được Hồng Quân điểm hóa, trở thành đồng tử Tử Tiêu Cung, tuy thân phận không hiển hách, nhưng mệnh cách Đế Hoàng quả thực tồn tại, cũng rất phù hợp với ngôi vị Thiên Đế.

Lần này, dưới sự vận hành của Thiên Đạo, với tư cách đại diện cho Thiên Đạo, đảm nhiệm chức trách của trời, Hạo Thiên quả thực thích hợp." Dừng một chút, chàng tiếp tục nói: "Vì vậy, Hồng Quân sắp xếp như thế, ta cũng không từ chối.

Về phần Tam Ngự, tuy không bằng Thiên Đế, nhưng cũng là tồn tại có thể chế ước Thiên Đế, cũng là tồn tại cao nhất dưới Thiên Đế, có thể làm nhiều hơn một chút cho Nhân tộc, cũng không tệ." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu.

Như vậy, Hạo Thiên cũng không phải tầm thường như vẻ bề ngoài.

Xem ra, nếu đổi một thân phận khác, Hạo Thiên quả thực thích hợp với vị trí này.

Về phần Nhân tộc lần này không giành được ngôi vị Thiên Đế có chút tiếc nuối, nhưng giành được Tam Ngự cũng có không ít tiện lợi và lợi ích.

Đối với điều này, Nữ Oa cũng có chút an ủi.

Nhân tộc quật khởi, cần nhiều sức mạnh hơn để hỗ trợ.

Có Tam Ngự trợ giúp, giành được một ít tài nguyên, cũng có thể giúp đỡ Nhân tộc phần nào, xem như không tệ.

Sắp xếp như vậy, cũng có thể chấp nhận được.

Sự phát triển của Nhân tộc sau này, phải dựa vào chính bản thân họ.

Có thể ngồi vững vị trí thiên địa nhân vật chính hay không, còn phải xem cơ duyên tạo hóa của chính họ.

Thanh Minh khẽ nhấp chén Ngộ Đạo Trà trong tay, ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang đại địa.

Trong đôi mắt sâu thẳm như biển sao Chu Thiên, loé lên từng điểm tinh quang.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này cũng nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, không nói gì thêm.

Trên đại điện, nhất thời trở nên yên tĩnh, khí vận mờ mịt lan tỏa, hồi lâu không tan. *** Thời gian trôi nhanh như bóng câu qua cửa sổ, thoáng qua không dấu vết, lặng lẽ đã ba nguyên hội trôi qua.

Hỗn Độn thế giới, một khu vực nào đó, Tử Tiêu Cung.

Trên đại điện.

Hồng Quân đạo nhân đang ngồi xếp bằng trên vân đài chậm rãi mở mắt.

Sau khi suy tính, y không khỏi khẽ gật đầu, thời cơ đã đến.

Bây giờ là lúc Tử Tiêu Cung mở lại, việc thương nghị chuyện Thiên Đình có thể bắt đầu.

Nghĩ xong, Hồng Quân đạo nhân phất tay, sáu đạo thần quang chìm vào hư không, biến mất không thấy, hướng về Hồng Hoang độn đi, triệu tập những tồn tại cần triệu tập đến Tử Tiêu Cung thương nghị.

Làm xong mọi việc, Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu, sau đó thu tay lại, nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi. *** Bên trong Hồng Hoang thế giới.

Thủ Dương sơn, Bát Cảnh Cung.

Đông Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Kim Ngao đảo, Bích Du Cung.

Trên Linh Sơn, Đại Lôi Âm Tự.

Bên bờ Đông Hải, trong Nhân tộc thánh địa.

Lúc này, Ngũ Thánh và Toại Nhân đều nhận được Đạo Tổ phù chiếu do Đạo Tổ truyền xuống, triệu tập đến Tử Tiêu Cung thương nghị đại sự.

Ngũ Thánh đối với chuyện Đạo Tổ phù chiếu, thực ra trong lòng đã có suy đoán, ước chừng là vì chuyện Thiên Đình.

Phải biết rằng, trước đó sau khi Thiên Đình được lão sư khôi phục, đã thiết lập cấm chế.

Bây giờ đã qua mấy nguyên hội, Đạo Tổ lại triệu tập, nếu không phải là thương nghị chuyện Thiên Đình, Ngũ Thánh trong lòng cũng không tin.

Thiên Đình là nơi đặc thù, đã trống không hơn hai nghìn nguyên hội, cũng đến lúc mở lại rồi.

Trước kia có lẽ có nhân tố khác, nhưng mấy nguyên hội trước, lão sư đã đích thân khôi phục tình hình Thiên Đình, điều đó cho thấy thời

gian Thiên Đình mở lại không còn xa, họ cũng vẫn luôn chờ đợi.

Không thể không nói, chờ đợi đã lâu quá rồi!

Thời gian chờ đợi này quả thực đã quá lâu!

Một nơi bảo địa như vậy, lẽ ra phải sớm lấy về tay.

Nếu không phải chuyện này cần lão sư định đoạt, họ đã sớm thu vào trong túi.

May mắn là, lão sư của họ cũng không trì hoãn quá lâu, bây giờ cuối cùng đã đến lúc.

Như vậy, đây là thời điểm để thể hiện bản lĩnh thực sự, tranh đoạt quyền khống chế Thiên Đình.

Đến lúc đó, nhất định phải nắm chắc bảo địa này trong tay.

Như vậy, đối với đại giáo của họ mới có lợi ích cực lớn, cũng không uổng công tranh đoạt một phen.

Ngũ Thánh trong lòng có suy đoán, cũng cảm thấy là thương nghị chuyện Thiên Đình, cho nên lúc này khi thấy Đạo Tổ phù chiếu, trong lòng càng thêm khẳng định, cũng không chút do dự, lập tức lên đường, theo Đạo Tổ phù chiếu hướng về Tử Tiêu Cung.

Bất kể cuối cùng có phải là thương nghị chuyện Thiên Đình hay không, nhưng đã là Đạo Tổ phù chiếu thì cần phải lập tức lên đường, không được chậm trễ.

Bọn họ cũng hiểu rõ tình hình trong đó, cho nên không nghĩ nhiều, tức khắc động thân lên đường.

Nếu như Ngũ Thánh trong lòng có chút suy đoán, rằng lần Đạo Tổ phù chiếu này là triệu tập đi thương nghị chuyện Thiên Đình.

Thì Toại Nhân lại vô cùng ngơ ngác, thần sắc sững sờ, hồi lâu không hiểu ra.

Đạo Tổ phù chiếu rất đặc thù, vừa nhìn liền biết là phù chiếu do Đạo Tổ phát ra, triệu tập đi thương nghị đại sự.

Nhưng điều khiến y thắc mắc là, Đạo Tổ phù chiếu triệu tập thương nghị đại sự, tại sao lại có chuyện của một vị Hỗn Nguyên Kim Tiên?

Đó không phải là chuyện mà các Thánh nhân nên đi thương nghị sao?

Tuy rằng y mới xuất thế mấy chục ức năm, tu vi cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, nhưng không ít chuyện trong Hồng Hoang y đều biết rõ.

Từ sau khi Tử Tiêu Cung tam giảng kết thúc, chư thánh lần lượt chứng đạo, sau đó Tử Tiêu Cung mở lại, Đạo Tổ triệu tập thương nghị đại sự, chỉ có chư thánh mới được tham dự.

Những người khác không có thực lực đó, cũng không có thân phận đó.

Tuy Toại Nhân là Nhân Tổ của Nhân tộc, lại là đệ tử của Đạo Quân, nhưng y cảm thấy thân phận của mình không thể so với chư thánh.

Dù sao đó là Thánh nhân cao cao tại thượng, không thể so sánh được.

Cho nên, đối với việc trong Đạo Tổ phù chiếu lần này có tên mình, trong lòng y quả thực vô cùng khó hiểu.

"Chẳng lẽ có liên quan đến Nhân tộc của ta sao?" "Nhưng tình hình hiện tại của Nhân tộc, hẳn là cũng không đến mức cần phải thương nghị chứ?" "Vậy ngoài chuyện Nhân tộc, còn có chuyện gì cần ta đi tham dự?" Toại Nhân trong lòng lướt qua không ít ý niệm, nhưng đều bị loại trừ, tạm thời cũng không có suy đoán nào hợp lý.

Suy nghĩ một hồi, Toại Nhân khẽ thở dài: "Thôi vậy, cứ đi một chuyến xem sao, xem rốt cuộc là chuyện gì." Dứt lời, Toại Nhân liền gọi Hữu Sào thị và Truy Y thị đến, giao phó một vài việc, sau đó liền theo Đạo Tổ phù chiếu mà đi.

Truy Y thị và Hữu Sào thị tuy khó hiểu vì sao đại ca lại có Đạo Tổ phù chiếu, nhưng những chuyện này rõ ràng không phải lúc này có thể biết được.

Muốn biết, chỉ có thể chờ đại ca của họ trở về mới rõ.

Bây giờ, họ cứ tiếp tục phát triển sức mạnh của thánh địa, cũng như việc mở rộng Nhân tộc và phát triển các bộ lạc.

Về phần những chuyện khác, cũng không phải là lúc nên để ý, chuyện của bản thân quan trọng hơn.

Vì vậy, hai người nhìn thoáng qua rồi thu hồi ánh mắt, xoay người đi xuống sắp xếp. *** Bên trong Hỗn Độn thế giới.

Toại Nhân lần đầu tiên đến đây, cũng khá hiếu kỳ.

Tuy Hỗn Độn thế giới là một mảng xám xịt, khắp nơi đều là Hỗn Độn chi khí cuồng bạo lẫm liệt càn quét, xung kích, vô số thế giới đản sinh, lại có vô số thế giới yên diệt trong đó, vô cùng khủng bố.

Nhưng với thực lực và linh bảo của Toại Nhân lúc này, việc đi lại trong khu vực Hỗn Độn này không có vấn đề gì.

Nơi đây có lực lượng Thiên Đạo của Hồng Hoang ảnh hưởng, quả thực không có vấn đề gì lớn.

Y nhanh chóng theo sự dẫn dắt của Đạo Tổ phù chiếu mà tiến về phía trước.

Chương 195

Trong vòng vài trăm năm ngắn ngủi, y đã đi qua không ít khu vực, khoảng cách đến Tử Tiêu Cung cũng ngày càng gần. *** Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Tam Thanh đến đây sớm nhất, lúc này đã ngồi vào chỗ được một lúc.

Tây Phương Nhị Thánh, dù sao cũng chỉ là ký danh đệ tử, đến sớm hay muộn cũng phải lòng vòng một chút rồi mới vào, không thể làm mất mặt đệ tử thân truyền.

Lần này đến trên đại điện, thấy Tam Thanh đã ngồi vào chỗ, hai người nhìn nhau một cái, cũng ngồi xếp bằng xuống.

"Hai vị đạo hữu lần này đến, cũng không chậm." Thái Thượng nhàn nhạt nói.

"Tự nhiên không thể bằng ba vị đạo hữu, tu vi cao, tốc độ nhanh hơn một chút." Tiếp Dẫn tay khảy niệm châu, chậm rãi nói.

"Tây phương xa xôi hơn, đạo hữu tự nhiên chậm hơn một chút, không phải vẫn luôn như vậy sao?" Nguyên Thủy liếc nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nói.

Nghe vậy, Tây Phương Nhị Thánh thần sắc hơi trầm xuống.

Lời này đang ngầm mỉa mai chuyện tranh giành chỗ ngồi ở Tử Tiêu Cung ngày xưa, cái cớ tây phương xa xôi hơn, đó chẳng qua là lời thoái thác, làm gì có đạo lý đông phương gần, tây phương xa.

Nhưng lúc này bị nhắc lại, sắc mặt cũng không được tốt cho lắm, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt đã khôi phục.

"Đạo hữu có biết, lão sư lần này triệu tập chúng ta đến, là vì

chuyện gì?" Thông Thiên kiếm mi nhướng lên, nói.

Nghe vậy, Chuẩn Đề nhàn nhạt liếc nhìn y một cái, đáp: "Ta tự nhiên không biết, chuyện của lão sư ta làm sao có thể biết được?

Nhưng chắc chắn không phải chuyện nhỏ, có lẽ sẽ quyết định không ít cục diện của Hồng Hoang." Nghe vậy, Tam Thanh trong lòng thầm cười, suy đoán của họ hẳn là không sai.

Nếu đã như vậy, vậy tiếp theo phải tranh đoạt cho tốt, giành lấy vị trí Thiên Đình.

Về phần Tây Phương Nhị Thánh, cứ để họ ở đâu mát mẻ thì ở đó đi.

Địa vị Thiên Đình sao có thể giao cho họ chấp chưởng?

Chuyện không thể nào!

Chỉ có Tam Thanh mới có tư cách đó, còn Tây Phương Nhị Thánh, đừng có si tâm vọng tưởng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thần sắc bình tĩnh của Tam Thanh, hai người nhìn nhau, trong lòng cảm thấy Tam Thanh hẳn cũng đã suy đoán được tình hình lần này.

Bọn họ đã đoán ra, Tam Thanh không có lý do gì không đoán ra.

Như vậy, quả thực không dễ giành được!

Xem ra, cần phải nỗ lực một phen.

Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau, trong lòng thầm nghĩ.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh lần này không nói gì thêm, nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi lão sư Hồng Quân đạo nhân của họ.

Cứ như vậy, lại qua hơn trăm năm.

"Ầm!" Lúc này, cánh cửa lớn của Tử Tiêu Cung vốn đang đóng

bỗng mở ra, phát ra một tiếng động nhẹ, truyền vào trong đại điện, kinh động Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh.

Lúc này họ đồng loạt mở mắt, nhìn về phía hành lang tinh không, xem là ai tới. *** Toại Nhân đi trong hành lang tinh thần, đối với thủ bút lớn của Đạo Tổ ở nơi này, cũng khá tán thưởng.

Quả không hổ là Tử Tiêu Cung giảng đạo, Đạo Tổ quả nhiên có thủ bút lớn.

Lần đầu tiên đến, tự nhiên đi chậm vài phần, cẩn thận quan sát những cảnh đẹp này, lĩnh lược thủ bút lớn của Đạo Tổ.

Đi một hồi lâu, y mới đi hết hành lang tinh thần, đến trên đại điện.

Vừa đến, liền thấy trên đại điện, ánh mắt của Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đều đổ dồn về phía mình.

Thần sắc sững sờ, nhưng lập tức khôi phục, thẳng tiến về phía trước, đến trước mặt chư thánh.

Sau khi dừng lại, y mới chắp tay nói: "Toại Nhân ra mắt chư vị thánh nhân, thánh nhân thánh thọ vô cương!" Nghe vậy, Ngũ Thánh khẽ gật đầu, không nói gì.

Toại Nhân không hành đại lễ, theo lý mà nói, y là đệ tử của Đạo Quân, bối phận đều ngang hàng với họ.

Không xưng hô ngang hàng đã là hiếm có, còn muốn hành lễ?

Toại Nhân cũng là nể mặt họ đều là Thánh nhân, nếu không thì thật sự không cần chắp tay chào hỏi.

Nhưng như vậy, cũng có thể rồi.

Y đi thẳng đến bồ đoàn cuối cùng, trực tiếp ngồi xuống.

Sau đó, y liền nhắm mắt dưỡng thần, tĩnh xem diễn biến tiếp theo, xem rốt cuộc là chuyện gì mà cần y đến.

Thực ra vấn đề này của Toại Nhân, chư thánh cũng muốn biết.

Tại sao?!

Tại sao lại có Toại Nhân ở đây?

Toại Nhân đến làm gì?

Trong lòng họ có không ít dấu hỏi, nhưng lại không thông.

Thương nghị chuyện Thiên Đình, cần Toại Nhân làm gì?

Chẳng lẽ lão sư thật sự cảm thấy Nhân tộc có thể chấp chưởng Thiên Đình?

Không thể nào!

Nhân tộc mà chấp chưởng Thiên Đình, vậy thì họ còn làm gì?

Nếu Nhân tộc chấp chưởng Thiên Đình, lợi ích của họ làm sao đây?

Chuyện họ mưu đồ phải làm sao?

Cho nên, bất kể Toại Nhân đến đây có phải vì chuyện Thiên Đình hay không, họ đều không thể để quyền chấp chưởng Thiên Đình rơi vào tay Nhân tộc.

Như vậy, họ mới có cơ hội.

Nếu rơi vào tay Nhân tộc, vậy thì thật sự không còn cơ hội nữa.

Phải biết rằng, sau lưng Nhân tộc là Nữ Oa, là Đạo Quân.

Như vậy, lần tranh đoạt này, sức cạnh tranh càng lớn hơn.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh trong lòng thầm nghĩ.

Xem ra, thật sự phải xuất ra toàn bộ thực lực để tranh đoạt quyền khống chế Thiên Đình.

Liếc nhìn Toại Nhân đang nhắm mắt, trong lòng họ lần lượt âm

thầm quyết định. *** Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Ngũ Thánh nhìn Toại Nhân một cái rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Chuyện đã như vậy, tiếp theo, bất kể là Tứ Giáo hay Nhân tộc, tất sẽ có một trận long tranh hổ đấu.

Tam Thanh chiếm ưu thế về số lượng, có nhiều cơ hội tranh đoạt hơn.

Tây Phương Nhị Thánh cũng sẽ không để họ như ý, tiếp theo cũng sẽ dốc toàn lực tranh đoạt.

Toại Nhân thì không để ý, cứ xem xét tình hình trước đã.

Dù sao bây giờ cũng không rõ ràng, cứ xem cho rõ rồi tính.

Lúc này sáu người đều nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi Đạo Tổ Hồng Quân đạo nhân đến, cũng như chờ đợi cuộc thương nghị sắp tới bắt đầu.

Thời gian lặng lẽ trôi, thoáng chốc đã hơn trăm năm qua đi.

Ngay lúc này, từ thiên điện của Tử Tiêu Cung, hai bóng người đi ra, chính là hai vị đồng tử của Tử Tiêu Cung, Hạo Thiên và Dao Trì.

Họ đứng hai bên vân đài, nhìn Ngũ Thánh và Toại Nhân, nói: "Lão gia!" "Đông!" Tiếng nói của Hạo Thiên và Dao Trì vừa dứt, liền nghe thấy một tiếng chuông Đại Đạo vang lên, thanh thúy du dương, phảng phất như đi thẳng vào sâu trong thức hải, tâm thần cũng vì thế mà tỉnh táo lại.

Họ mở mắt, ánh mắt tập trung lên cao đài.

Lúc này, chỉ thấy trên tầng mây, khí vận cuồn cuộn, vô số quy tắc và pháp tắc giao thác tung hoành, sau đó dần dần hiện ra một bóng người, chính là Đạo Tổ, Hồng Quân đạo nhân.

“Bái kiến lão sư!” Ngũ Thánh thấy vậy, lần lượt hành lễ.

“Ra mắt Đạo Tổ!” Toại Nhân thấy Hồng Quân đạo nhân, cũng chắp tay hành lễ.

Hồng Quân đạo nhân thấy vậy, khẽ gật đầu nói: “Không cần đa lễ!” Sau đó phất tay, nâng họ dậy.

Sau khi Ngũ Thánh và Toại Nhân ngồi ngay ngắn, ánh mắt lại lần nữa rơi vào trên người Hồng Quân đạo nhân.

Trầm mặc vài giây, Thái Thượng chắp tay nói: “Dám hỏi lão sư, không biết lần này triệu tập chúng con đến, là vì chuyện gì?” “Lần này triệu tập các ngươi đến, có một việc cần thương lượng.” Hồng Quân đạo nhân nhìn mọi người một lượt, sau đó chậm rãi nói.

Nghe vậy, trong mắt Ngũ Thánh một đạo tinh quang lóe lên, trong lòng đã càng thêm khẳng định.

“Lão sư nói, có phải là chuyện Thiên Đình không?” Chuẩn Đề đứng dậy, hướng Hồng Quân đạo nhân chắp tay hỏi.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu, chậm rãi nói: “Chính là chuyện Thiên Đình.

Dưới đại thế, Yêu tộc thoái ẩn, Thiên Đình hỗn loạn, cần có người chưởng quản khống chế, ổn định trật tự Thiên Đình và Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải.

Cho nên, cần lập Thiên Đế mới, tọa trấn Thiên Đình.” Nghe vậy, Ngũ Thánh mắt sáng lên.

Tiếp theo, là lúc tranh đoạt chuyện Thiên Đình.

Toại Nhân lúc này trong lòng cũng đã hiểu ra, nguyên là chuyện Thiên Đình.

Chương 196

Trong Hồng Hoang, ngoài Ngũ Thánh ra, quả thực Nhân tộc cũng có tư cách và thực lực tranh đoạt Thiên Đình.

"Chẳng trách lần này lại triệu tập ta đến thương nghị, nguyên là như vậy." Toại Nhân trong lòng thầm nói một câu, nguyên là có ý định này.

Nhưng cũng tốt, xem xem có cơ hội tranh đoạt một phen không.

Đứng bên trái cao đài là Hạo Thiên, lúc này nghe được lời của Hồng Quân đạo nhân, đáy mắt lướt qua một tia dị sắc, nhưng lại không biểu lộ ra ngoài.

Tất cả mọi người có mặt đều không có vẻ gì ngạc nhiên, dù sao trong lòng cũng đã đoán được.

Tam Thanh nhìn nhau một cái, tiếp theo, phải tranh đoạt cho tốt một phen.

Tây Phương Nhị Thánh lúc này cũng mắt sáng lên, nếu không phải đang ở trong Tử Tiêu Cung, lại có Tam Thanh ở trước, Tây Phương Nhị Thánh đã trực tiếp hét lớn.

Đừng động, đều tránh ra, để cho Tây Phương ta!

Tất nhiên rồi, muốn để cho Tây Phương, chỉ nói thôi là không đủ, phải tranh đoạt một phen.

Không chỉ Tam Thanh, mà Nhân tộc một bên cũng đang rục rịch, có áp lực cạnh tranh, phải liều một phen.

Thành thánh còn nợ Thiên Đạo đại công đức, đại hoành nguyện!

Một nơi tốt như vậy, có thể nguyện, là nơi tốt để kiếm công đức,

sao có thể bỏ qua?

Nếu không có nơi tốt như vậy, ngoài việc phát triển Tây Phương, chỉ có thể đông tiến, đi đến các đại lục khác.

Chỉ là, đông tiến thì Tam Thanh có đồng ý không?

Nhân tộc có đồng ý không?

Đáp án, hiển nhiên là không!

Cho nên, so với đông tiến, Thiên Đình hiển nhiên tốt hơn, tự nhiên sẽ chọn Thiên Đình.

Lần này, chính là cơ hội, không thể bỏ lỡ.

"Về việc mở lại Thiên Đình, người được chọn làm Thiên Đế, trong lòng các ngươi có ai không, có thể tự mình thương nghị." Lúc này, Hồng Quân đạo nhân lại nói.

Nghe vậy, Ngũ Thánh mắt lại sáng lên.

Cơ hội tốt, phải nắm chắc.

Toại Nhân cũng không ngờ, lại như vậy.

Vậy thì có thể tranh đoạt một phen.

"Đệ tử của ta Di Lặc, là người đắc đạo ở Tây Phương, ta cho rằng, rất có duyên với ngôi vị Thiên Đế, có thể làm Thiên Đế.

Chư vị đạo hữu nên thuận theo thiên ý, không cần tranh đoạt nữa." Chuẩn Đề mặt mang nụ cười, nhìn Tam Thanh, Toại Nhân nói.

Tiếp Dẫn thấy sư đệ đã mở lời, liền không nói gì thêm.

"Chuẩn Đề, nếu luận người đắc đạo, môn hạ của ta Đa Bảo, so với đệ tử của đại ca và nhị ca ta là Huyền Đô, Quảng Thành Tử thì thế nào?" Thông Thiên nhàn nhạt liếc Chuẩn Đề một cái, nói, một luồng kiếm ý nồng đậm tỏa ra, hư không xung quanh hơi vặn vẹo.

Nghe vậy, Chuẩn Đề hai mắt hơi híp lại.

Nếu thật sự luận tu vi, tu vi của Di Lặc quả thực không bằng ba vị kia, đặc biệt là Huyền Đô, bây giờ tu vi đã sắp tiến vào Chuẩn Thánh chi cảnh.

Tồn tại như vậy, không phải Di Lặc có thể so sánh được.

"Di Lặc thân mang duyên phận Thiên Đế, không thể chỉ dùng tu vi để định luận, ngôi vị Thiên Đế, với Di Lặc cũng rất thích hợp." Tiếp Dẫn nói.

"Đạo hữu nói sai rồi, nếu tu vi không đủ, làm sao có thể chưởng khống Thiên Đình lớn như vậy, chưởng khống Hồng Hoang thiên địa?

Thiên Đế, tu vi cần cao, mới có thể chưởng khống tất cả, vận chuyển Thiên Đình.

Trong số môn hạ của chúng ta, chỉ có Huyền Đô môn hạ của đại ca ta mới có thể đảm đương ngôi vị Thiên Đế." Nguyên Thủy nhìn Tiếp Dẫn, nhàn nhạt nói.

Bây giờ cứ đưa Huyền Đô ra trước, tuy biết đại ca mình không tham gia, Huyền Đô sẽ không ngồi vào vị trí đó, nhưng không quan trọng.

Cứ đưa Huyền Đô ra trước, sau đó tuần tự tiến lên, sau Huyền Đô lại là Quảng Thành Tử, Đa Bảo... không vội.

Tranh đoạt mà!

Tổng phải từng người một.

"Môn hạ của Tam Thanh chúng ta, Quảng Thành Tử, Đa Bảo, đều có thể làm Thiên Đế!" Lúc này, Thái Thượng nhàn nhạt nói, ánh mắt nhìn về phía Tây Phương Nhị Thánh.

"Chư vị thánh nhân, nếu luận tư cách thực lực, Toại Nhân ta, hình

như cũng đủ rồi chứ?" Đột nhiên, một giọng nói trong trẻo truyền đến, chư thánh đều biết, là Toại Nhân đã lên tiếng.

Lúc này thần sắc họ hơi trầm xuống, đều không nói gì.

Thực ra, luận tư cách thực lực cũng như thân phận, Toại Nhân quả thực vượt trội hơn, nhưng vấn đề là, họ không muốn Thiên Đình rơi vào tay Nhân tộc.

Toại Nhân có tu vi, thân phận cũng đủ, nếu ngồi lên ngôi vị Thiên Đế, trong Hồng Hoang ai dám phản đối?

Không nói Toại Nhân có lão sư là Đạo Quân Thanh Minh, chỉ riêng thực lực của bản thân Toại Nhân, thực lực của Nhân tộc thánh địa bây giờ, trong Hồng Hoang, trừ khi Thánh nhân hoặc tồn tại Hỗn Nguyên ra tay, nếu không, ngay cả Thái Nhất tay cầm Hỗn Độn Chung, cũng khó thắng được Toại Nhân.

Thực lực như vậy, chấp chưởng Thiên Đình cũng có thể.

Điểm này, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhị thánh tự nhiên cũng hiểu rõ.

Đối với tầng lớp như họ, hợp hay không hợp thì có sao?

Nếu không hợp, môn hạ đệ tử của họ chẳng phải cũng bị đẩy lên đó sao, đều là vì đại giáo mà thôi.

Chỉ là, nếu để Toại Nhân lên, vậy Tây Phương phải làm sao?

Nhìn thoáng qua Tam Thanh, biết ý nghĩ của họ lúc này cũng giống mình, không muốn Nhân tộc ngồi lên vị trí đó.

Tam Thanh vừa định mở miệng, lại nghe thấy Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt nói: "Bần đạo đã cùng Thanh Minh đạo hữu thương nghị, Thanh Minh đạo hữu trực tiếp đề cử Toại Nhân làm Thiên Đế." Nghe vậy, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh thần sắc biến đổi, một trái tim chìm xuống đáy cốc.

Đạo Quân vậy mà lại đề cử Toại Nhân lên vị trí đó?

Cũng phải, Toại Nhân là đệ tử của ngài ấy, không đề cử Toại Nhân thì đề cử ai?

Họ đề cử, không phải cũng là đệ tử của mình sao?

Cùng một đạo lý cả thôi.

Toại Nhân mắt sáng lên, không ngờ lão sư lại đề cử mình ngồi lên vị trí đó, cũng không tệ.

"Tuy nhiên, chúng ta sau khi thương nghị, quyết định không nhường vị trí này cho Toại Nhân." Hồng Quân đạo nhân nói.

Nghe vậy, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh thần sắc vui mừng, cảm tình tốt quá!

Như vậy, đã mất đi một đại địch.

Toại Nhân trong lòng có chút cạn lời, không cho ta vị trí này, vậy triệu tập ta đến làm gì?

Xem ta tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế sao?

Ta rảnh lắm sao?

Ta chạy một quãng đường xa đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn thế giới, là để xem các ngươi tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế, sau đó nói cho ta biết ta không có duyên với vị trí này?

Toại Nhân không biết nên nói gì, nhưng chuyện này hình như Đạo Tổ và lão sư đã thương nghị, tự nhiên không thể phản bác.

Suy nghĩ một hồi, y liền không nói gì nữa, im lặng xem kịch hay.

Chuẩn Đề thấy một đại địch đã đi, trong lòng vui mừng, lập tức nói: "Đạo Quân đại nghĩa, ngôi vị Thiên Đế, quả thực nên giao cho tồn tại khác." "Lão sư, đệ tử cho rằng..." "Im lặng!" Chuẩn Đề vừa

mở miệng, Hồng Quân đạo nhân liền cắt ngang lời y, âm thanh xuyên qua trường hà thời không, vang vọng trong đại điện, ngay cả Chuẩn Đề là Thánh nhân tu vi, lúc này cũng không mở miệng được.

Hồng Quân đạo nhân nhìn mọi người một lượt, sau đó chậm rãi nói: "Hồng Hoang vũ trụ, trong Thiên Đình, Thiên Đế là đứng đầu, sẽ là Ngọc Hoàng Đại Đế.

Dưới Thiên Đế, thiết lập Đông, Nam, Tây, Bắc Tứ Ngự, trợ giúp Thiên Đế đại thiên chấp pháp, quản lý Thiên Đế." "Phương Đông thiết lập Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, thống ngự tam giới vạn loại, trợ giúp Chí Tôn Thiên Đế chấp chưởng vạn vật sinh trưởng; phương Nam thiết lập Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, thống ngự vạn linh, trợ giúp Chí Tôn Thiên Đế chấp chưởng tam giới thọ thiên họa phúc." "Phương Tây thiết lập Tây Cực Câu Trần Đại Đế, thống ngự vạn lôi, trợ giúp Chí Tôn Thiên Đế chấp chưởng thiên, địa, nhân tam tài, và chủ trì tam giới binh cách; phương Bắc thiết lập Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, thống ngự vạn tinh, trợ giúp Chí Tôn Thiên Đế chấp chưởng thiên kinh địa vĩ, nhật, nguyệt, tinh, thần, tứ thời khí hậu." Ngũ Thánh nghe vậy, trong lòng cũng có suy nghĩ riêng.

Tứ Ngự tuy không tệ, nhưng chung quy vẫn yếu hơn Thiên Đế mấy phần.

Tuy cũng là tồn tại chế ước Thiên Đế, nhưng Thiên Đế vẫn là đứng đầu.

Cho nên, Tứ Ngự, căn bản không cần để ý, vẫn cứ tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế là được.

"Đạo huynh, ngôi vị Thiên Đế không thích hợp với Huyền Đô, Tứ Ngự thì có thể, hay là để Huyền Đô làm Tứ Ngự chi thủ, thế nào?" Chuẩn Đề mặt lộ nụ cười, nhìn Thái Thượng nói, phảng phất như đã hứa một lợi ích cực lớn.

“Chuẩn Đề, ta thấy môn hạ Di Lặc của ngươi, cũng thích hợp với một trong Tứ Ngự, hay là để hắn làm một trong Tứ Ngự đi?” Thái Thượng thản nhiên cười nói.

Nghe vậy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không nói gì, bây giờ xem ra cơ hội thật sự không lớn.

“Người các ngươi tranh luận tuy tốt, nhưng với ngôi vị Thiên Đế, quả thực không quá hợp.

Thiên Đế, phải có tướng Đế Hoàng, thân mang khí Đế Hoàng, nếu không, e khó mà chịu đựng nổi khí vận đó.” Hồng Quân đạo nhân nhìn họ, nhàn nhạt nói, khiến Tam Thanh, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng như Toại Nhân đều không hiểu ý gì.

Đều không thích hợp, vậy ai thích hợp?

Đã để họ thương nghị, vậy tại sao lại ngăn cản?

Ngũ Thánh và Toại Nhân lúc này ánh mắt nhìn về phía Hồng Quân Đạo Tổ, chờ y mở lời. *** Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

“Bần đạo có một người được chọn, có thể làm Thiên Đế, chưởng khống Thiên Đình, chấp chưởng thiên địa!” Hồng Quân đạo nhân ánh mắt chậm rãi quét qua Ngũ Thánh và Toại Nhân, nhàn nhạt nói: “Bần đạo đã suy tính, tọa hạ đồng tử Hạo Thiên, thân mang mệnh cách Đế Hoàng, có thể ngồi lên ngôi vị Thiên Đế mới.” Lời này của Hồng Quân đạo nhân vừa nói ra, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh cũng như Toại Nhân thần sắc đều biến đổi.

Hạo Thiên?

Đồng tử?

Chấp chưởng Thiên Đế, chưởng khống Thiên Đình?

Chương 197

Ngũ Thánh và Toại Nhân trong lòng thầm nghĩ, điên rồi ta điên rồi, lại chọn Hạo Thiên làm Thiên Đế?

Nếu đổi là người khác, bất kỳ ai có đủ thân phận và thực lực, cũng không sao.

Nhưng chọn ai không tốt, lại cứ phải chọn Hạo Thiên?

Hạo Thiên là ai?

Đó là đồng tử!

Tuy thực lực cũng được, có Đại La viên mãn, nhưng chung quy vẫn là đồng tử.

Về thân phận, chỉ là một đồng tử, làm sao có thể ngồi lên ngôi vị Thiên Đế?

Nếu định là giao cho Huyền Đô, cho Toại Nhân, cho Quảng Thành Tử, cho Đa Bảo, họ ít nhiều còn có thể chấp nhận.

Định giao cho tọa hạ đồng tử Hạo Thiên, trong lòng làm sao có thể chấp nhận?

"Lão sư, Hạo Thiên chỉ là một đồng tử, làm sao có thể ngồi lên ngôi vị Thiên Đế?" Chuẩn Đề thần sắc trầm xuống, lập tức nói.

Nếu ngôi vị Thiên Đế rơi vào tay Huyền Đô, Quảng Thành Tử, Đa Bảo, Toại Nhân, họ tranh không được, thì thôi, có thể chấp nhận.

Nhưng rơi vào tay Hạo Thiên?

Chẳng lẽ môn hạ của họ không bằng một đồng tử sao?

Lúc này không chỉ y, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng như Tiếp Dẫn, nhìn về phía Hạo Thiên, đều cảm thấy Hạo Thiên

không đủ tư cách.

Chỉ là một đồng tử thôi, nói gì đi nữa, cũng không thể ngồi lên vị trí như vậy.

Cho làm Tứ Ngự đã là phá cách, cho làm vị trí Trung Ương Ngọc Đế, đừng có mơ!

Toại Nhân tuy thần sắc bình tĩnh, nhưng mày cũng nhíu chặt.

Không có cách nào chạm đến vị trí đó, là do lão sư và Đạo Tổ thương nghị, y có thể chấp nhận.

Nếu giao cho môn hạ Tam Thanh, môn hạ Tây Phương Nhị Thánh, y tranh không được, cũng thôi.

Nhưng giao cho Hạo Thiên?

Y quả thực không hiểu, tại sao lại đem ngôi vị Thiên Đế giao cho hắn.

Hạo Thiên tu vi cũng không cao, trong tay cũng không có thế lực, chỉ là một quang can tư lệnh, tổ kiến Thiên Đình?

Chẳng lẽ Đạo Tổ lo liệu hết sao?

Chấp chưởng Thiên Đình, không phải Đạo Tổ chọn một Thiên Đế bù nhìn, mà là đại thiên ti chức, không thể tùy tiện lung tung.

Toại Nhân trong lòng thầm nghĩ, càng nhìn càng cảm thấy chuyện này mờ ám.

Dưới cao đài, bên trái là Hạo Thiên, trong đôi mắt hơi híp lại, một tia dị sắc lóe lên, ẩn hiện một tia lửa giận, dường như đối với sự khinh thường của Chuẩn Đề và Đế Tuấn có chút bất bình.

Dựa vào đâu?

Ta là đồng tử thì sao, Đạo Tổ đã nói có thể, dựa vào đâu mà ngươi

nói không được?

Không tự chủ được, pháp lực trong cơ thể vận chuyển, một luồng sức mạnh kỳ lạ từ trên người bùng phát ra.

"Bành!" Một luồng khí tức Đế Hoàng tinh túy tỏa ra, khiến Ngũ Thánh và Toại Nhân có chút kinh ngạc nhìn sang.

Luồng khí tức này, quả thực là khí Đế Hoàng, cũng khiến họ khá bất ngờ.

Hạo Thiên, hóa ra cũng có một tay!

"Lão sư đã định, tại sao sư đệ ta lại không ngồi được ngôi vị Thiên Đế?

Chẳng lẽ phải là môn hạ của sư huynh mới được?

Lời của lão sư là không được sao?" Hạo Thiên mặt lóe lên một tia tức giận, trầm giọng nói.

"Hạo Thiên, lời ngươi có ý gì?" Trong mắt Chuẩn Đề một đám mây âm u lóe lên, nhàn nhạt hỏi.

Nếu không phải nơi này là Tử Tiêu Cung, e rằng sớm đã phong vân biến sắc, thiên địa chấn động, thánh nhân chi nộ không phải Hạo Thiên, một Đại La Kim Tiên viên mãn, có thể chịu đựng được.

Về phần Hạo Thiên lúc này đã đổi xưng hô, gọi là sư huynh, y lại bỏ qua.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn cũng như Toại Nhân đều nhíu mày nhìn, Hạo Thiên quả thực đã trở nên khiến họ có chút không nhìn thấu.

Xem ra, vị đồng tử này cũng không cam chịu ở đây!

"Được rồi!" Lúc này, Hồng Quân Đạo Tổ nhàn nhạt nói, ngữ khí hàm chứa thiên hiến, lập tức bình ổn tâm tình của Chuẩn Đề.

“Hạo Thiên ngồi lên ngôi vị Đế, là thiên định, thân mang khí Đế Hoàng, có mệnh cách Đế Hoàng.

Dưới sự vận hành của Thiên Đạo, đã chọn định Hạo Thiên, ngôi vị Thiên Đế, cứ để Hạo Thiên đi ngồi đi!” Hồng Quân đạo nhân ánh mắt chậm rãi quét qua, nhàn nhạt nói, ngữ khí không cho phép phản bác.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh tuy thần sắc có chút không tình nguyện, nhưng Đạo Tổ đã sắp xếp như vậy, dù không tình nguyện thì lại có thể làm gì?

Có thể ra tay thay đổi quyết định của Đạo Tổ hay không?

Hiển nhiên là không thể.

“Tuân theo ý của lão sư (Đạo Tổ)!” Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh cũng như Toại Nhân nghe vậy, lần lượt chắp tay nói.

Đạo Tổ đã nói như vậy, đã một lời định đoạt, họ còn có thể làm gì?

Chẳng thay đổi được gì cả!

Vậy chuyện này, cũng chỉ có thể như vậy.

Hồng Quân đạo nhân thấy vậy, khẽ gật đầu, sau đó nhàn nhạt nói: “Hạo Thiên, Dao Trì!” “Đệ tử có mặt!” Hai người tiến lên, cung kính chắp tay nói.

Dao Trì tuy có chút kinh ngạc, tại sao lại gọi mình, nhưng Đạo Tổ đã lên tiếng, cũng không để ý được những chuyện khác.

“Thiên Đạo vận hành, Hạo Thiên thân mang khí Đế Hoàng, hợp lẽ chấp chưởng Thiên Đình, chưởng quản Chu Thiên Tinh Thần.

Dao Trì, sẽ là Thiên Hậu, trợ giúp Hạo Thiên quản lý Thiên Đình.” Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt nói, ngữ khí mang theo một luồng uy

áp, một luồng ý không thể phản bác.

Dao Trì nghe vậy, thần sắc càng thêm kinh ngạc.

Lại bị Đạo Tổ định cho thân phận địa vị như vậy?

Nhưng Đạo Tổ đã sắp xếp như thế, nàng cũng chỉ có thể thuận theo ý của Đạo Tổ, chấp nhận sự sắp xếp.

Nhưng đây cũng là cơ duyên, nàng cũng nguyện ý ngồi lên ngôi vị Thiên Hậu.

"Tuân theo ý của lão sư!" Hạo Thiên và Dao Trì cung kính đáp, thần sắc có chút vui mừng.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu.

Như vậy, ngôi vị Thiên Đế và Thiên Hậu, cứ định như vậy đi.

Sau đó, y phất tay, một luồng sức mạnh thổi qua, sau đó một luồng khí vận dâng lên, bao bọc lấy hai người.

Đợi khí vận tan đi, hai người đã biến đổi diện mạo, thành hình dáng thanh niên.

Đạo Tổ đã thu lại cấm chế trên người họ, lúc này tu vi lập tức tăng lên, không lâu sau đã vượt qua Chuẩn Thánh chi cảnh.

Hạo Thiên đã là Chuẩn Thánh sơ kỳ, Dao Trì so với hắn còn cao hơn mấy phần, một chân đã bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ.

Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau, đều thấy được vẻ vui mừng trên mặt đối phương.

"Ông!" Hồng Quân đạo nhân nhìn bộ dạng lúc này của Dao Trì và Hạo Thiên, hài lòng gật đầu.

Sau đó, y lật tay, một phương bạch sắc ngọc ấn xuất hiện trong tay, trên ngọc ấn cửu long hiện ra, một luồng uy Thiên Đế nhàn nhạt

lan tỏa.

Dưới ngọc ấn, có khắc tám chữ đạo cổ phác cuồng dã: 'Thừa thiên chi vận, thánh ngự Hạo Thiên'.

Đây là phương Thiên Đế Ngọc Tỷ mới, là thủ bút của Đạo Tổ, không phải ngọc tỷ trong tay Đế Tuấn.

Phương ngọc tỷ này, Ngũ Thánh và Toại Nhân nhìn sang, cũng cảm thấy là thủ bút lớn của Đạo Tổ, cũng là cấp bậc Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, cũng khá phi phàm.

Trên cao đài, Đạo Tổ đưa Thiên Đế Ngọc Tỷ trong tay cho Hạo Thiên, nhàn nhạt nói.

"Hạo Thiên, đây là Thiên Đế Ngọc Tỷ mới, ngươi là Thiên Đế mới, vật này nên giao cho ngươi." Thiên Đế Ngọc Tỷ được ngưng tụ từ huyền hoàng chi khí, công đức và khí vận Thiên Đình, đối với Đạo Tổ cũng không khó.

"Đệ tử tạ ơn lão sư!" Hạo Thiên thần sắc vui mừng, vội vàng nhận lấy Thiên Đế Ngọc Tỷ, tạ ơn.

Hồng Quân đạo nhân gật đầu, sau đó lại lật tay, lấy ra một mặt kính, một cây trâm bích lục và một cây tiên thiên linh căn.

Y phất tay, ba món bảo vật bay ra, mặt kính rơi vào tay Hạo Thiên, trong tay Dao Trì là ngọc trâm bích lục và một trong tiên thiên ngũ hành linh căn, cây Bàn Đào.

Lại thấy Đạo Tổ ban bảo, Tây Phương Nhị Thánh lúc này thần sắc đều có chút phức tạp.

Thấy Đạo Tổ vừa ra tay đã là cực phẩm tiên thiên linh bảo, có bảo vật như đỉnh cấp linh căn, trong lòng nếu không ngưỡng mộ thì là giả.

Linh bảo có lẽ không ngưỡng mộ đến thế, nhưng linh căn, quả

thực ngưỡng mộ.

Nhưng đó là Đạo Tổ ban cho Hạo Thiên và Dao Trì, trong lòng ngưỡng mộ, nhưng cũng không dám cướp đoạt, nếu không, lão sư không tha cho họ.

Hồng Quân đạo nhân lúc này không để ý đến suy nghĩ của Tây Phương Nhị Thánh, nói với Hạo Thiên, "Hạo Thiên, mặt kính trong tay ngươi tên là Hạo Thiên Kính, trên có thể quan sát ba mươi ba tầng trời, dưới có thể tra xét Cửu U Thập Bát Tầng Địa Ngục.

Ngoài ra còn có nhiều công dụng diệu kỳ, sau này ngươi sẽ biết, ban cho ngươi chưởng quản." Nghe vậy, Hạo Thiên mặt lộ vẻ vui mừng, vội vàng bái tạ: "Đa tạ lão sư ban bảo." Dứt lời, y liền đưa tay nhận lấy.

Hai kiện đỉnh tiêm tiên thiên linh bảo, đều có nhiều công dụng diệu kỳ, đối với y có sự trợ giúp to lớn, tự nhiên vô cùng vui mừng.

Hai kiện linh bảo như vậy không dễ có được.

Ngoài lần trước Đạo Tổ phân bảo, ban cho y một thanh Hạo Thiên Kiếm, thì không còn gì khác.

Chương 198

Bây giờ có được ngôi vị Thiên Đế, lại được hai kiện linh bảo, tu vi cũng tấn thăng, lúc này quả thực vui mừng.

Hồng Quân đạo nhân thấy vậy, khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt rơi vào trên người Dao Trì, nói: "Dao Trì, ngọc trâm trong tay ngươi tên là Bích Ngọc Trâm, là vật tiên thiên, có thể dùng để phòng thân.

Còn có cây Bàn Đào, là một trong tiên thiên ngũ hành linh căn, công dụng diệu kỳ trong đó, sau này tự biết." "Đa tạ lão sư ban bảo!" Dao Trì cúi người bái tạ.

Dứt lời, nàng liền đưa tay nhận lấy linh bảo và linh căn, thần sắc vô cùng vui mừng.

Tây Phương Nhị Thánh trong lòng thầm than, một kiện linh căn như vậy, lại ban cho Dao Trì, quả thực vận khí tốt!

Thấy vậy, Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu.

Thiên Đế, Thiên Hậu cũng như chuyện phân bảo, xem như đã định.

Sau khi chuyện của Hạo Thiên và Dao Trì hoàn tất, tiếp theo là bước cuối cùng.

Hồng Quân đạo nhân ánh mắt quét qua Ngũ Thánh và Toại Nhân, nhàn nhạt nói: "Ngôi vị Thiên Đế và Thiên Hậu đã định, về chuyện Tứ Ngự tiếp theo..." Nghe vậy, Ngũ Thánh tuy không có nhiều hứng thú, nhưng nếu có, cũng không để ý.

Dù sao chuyện có lợi, ai lại chê nhiều?

Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt quét qua một cái, nói: "Ngày xưa bần đạo đã cùng Thanh Minh đạo hữu thương nghị một phen, trong

Tứ Ngự của Thiên Đình, Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, Nam Cực Trường Sinh Đại Đế cũng như Bắc Cực Tử Vi Đại Đế đều do Nhân tộc chấp chưởng.

Còn lại Tây Cực Câu Trần Đại Đế, liền giao cho Hạo Thiên sắp xếp." Nghe vậy, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh thần sắc trầm xuống.

Ngôi vị Thiên Đế giao cho Hạo Thiên rồi, Tây Cực Câu Trần Đại Đế cũng giao cho hắn?

Còn nữa, Nhân tộc lại độc chiếm ba vị trí?

Sao không giao luôn cả Tứ Ngự cho họ đi.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh trong lòng thầm oán thầm.

Đối với sự sắp xếp như vậy của lão sư, trong lòng quả thực có chút không phục.

Nhưng đã định như vậy, thì có thể làm gì?

Lại nữa, Nhân tộc chiếm ba vị trí, cũng là do Đạo Quân định đoạt, càng không thể thay đổi.

Lần thương nghị chuyện Thiên Đình này, cứ như vậy đã định. *** Tử Tiêu Cung, trong đại điện.

Toại Nhân nhìn Tam Thanh, nhìn Tây Phương Nhị Thánh, trong lòng cũng không khỏi thầm cười.

Lần này quả thực có chút kịch tính.

Tam Thanh cho rằng bên mình có ba vị, có thể tranh đoạt thắng Tây Phương Nhị Thánh, còn bên Tây Phương Nhị Thánh, đối mặt với cơ hội tốt như vậy, cũng không chịu từ bỏ một phần, liều mạng tranh đoạt.

Toại Nhân cứ ngỡ sau khi lão sư và Đạo Tổ thương nghị, không

để mình ngồi vào vị trí đó, y cũng vui vẻ thanh nhàn, đứng một bên xem kịch hay.

Kết quả lại khiến Toại Nhân vô cùng bất ngờ.

Không chỉ y, mà Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng vậy.

Cứ ngỡ nắm chắc phần thắng, hoặc là đối thủ cạnh tranh có thực lực duy nhất là Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, lại chẳng được chút lợi lộc nào.

Đồng tử dưới trướng Đạo Tổ là Hạo Thiên và Dao Trì, lại lắc mình một cái, trở thành Thiên Đế và Thiên Hậu nóng bỏng tay trong Hồng Hoang sắp tới, phụng mệnh Đạo Tổ, mở lại Lăng Tiêu Thiên Đình, khiến chư thánh không ngờ.

Không chỉ vậy, cứ ngỡ mình chỉ là người đi kèm, đứng một bên xem chư thánh 'đại phát thần uy' tranh đoạt, xem kịch hay, lại cuối cùng giành được ba vị trí trong Thiên Đình Tam Ngự.

Cứ tưởng có thể tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế là Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh, lại đến một vị trí Tứ Ngự cũng không có được.

Kết quả như vậy, quả thực khiến tất cả tồn tại đều không ngờ tới.

Thần sắc của Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh lúc này khó coi đến mức nào thì có bấy nhiêu khó coi.

Cứ ngỡ là công đầu, lại thành công cốc, uổng công thương nghị lâu như vậy, kết quả, quả thực là Đạo Tổ một lời định đoạt, trực tiếp định cho Hạo Thiên.

Lại nhìn Toại Nhân, cứ ngỡ là đến xem họ tranh đoạt và 'đại phát thần uy', chỉ là một người đi kèm.

Kết quả không ngờ, ngược lại là họ phải xem y đại phát thần uy.

Y chẳng cần làm gì, ngồi đó xem, sau đó cuối cùng, ba vị trí tốt

nhất trong Thiên Đình Tứ Ngự, trực tiếp rơi vào tay Nhân tộc.

Kết quả như vậy, trước đó ai có thể ngờ tới?

Ai có thể đoán được!

Đạo Tổ vậy mà đã sớm đào sẵn hố, chờ năm vị họ nhảy vào.

Nếu đã định Thiên Đế Thiên Hậu cho Hạo Thiên và Dao Trì, nói sớm đi!

Cho chúng ta đến làm gì?

Trực tiếp định là được rồi, hà tất phải để chúng ta đi một chuyến?

Ngũ Thánh trong lòng oán thầm, nhưng lúc này sự thật đã như vậy, cũng không có cách nào.

Đạo Tổ đã sắp xếp như thế, họ có thể làm gì?

"Ai!" Thái Thượng trong lòng thở dài, chuyện này chung quy không mưu cầu được, quả thực đáng tiếc.

"Lão sư..." Chuẩn Đề trong lòng ý niệm chuyển nhanh, vừa mở miệng, liền bị Hồng Quân đạo nhân cắt ngang.

"Chuyện này cứ định như vậy, đừng nhắc lại nữa.

Các ngươi tự mình trở về đi, Tử Tiêu Cung sẽ có ngày mở lại!" Lời còn chưa dứt, Hồng Quân đạo nhân đã mất đi bóng dáng.

Chuẩn Đề thần sắc âm trầm nhìn Hạo Thiên một cái, sau đó trực tiếp phất tay áo bỏ đi.

Ngôi vị Thiên Đế không có, Tứ Ngự cũng không, những chức vị khác trong Thiên Đình, y sao có thể để mắt tới.

Những chuyện khác, không bàn cũng được!

Tiếp Dẫn miệng tuyên một tiếng Phật hiệu, nhàn nhạt nhìn Hạo Thiên một cái, cũng đứng dậy rời đi.

“Nhị đệ, tam đệ, chúng ta cũng đi thôi!” Thái Thượng nhàn nhạt nhìn Hạo Thiên một cái, sau đó đứng dậy nói với Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Nghe vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên gật đầu, lần lượt đứng dậy, theo sau Thái Thượng, đi ra ngoài điện.

Toại Nhân thấy Ngũ Thánh rời đi, trên mặt cười một tiếng, cũng đứng dậy, đi ra ngoài điện.

Thật là một lần thương nghị khiến người ta không hiểu ra sao.

Toại Nhân lại cảm thấy khá thú vị, chỉ là Ngũ Thánh không nghĩ vậy mà thôi.

Nhưng bất kể thế nào, Nhân tộc chung quy cũng không công mà giành được ba vị trí Tam Ngự, cũng có chút thu hoạch.

Tiếp theo, phải trở về sắp xếp cho tốt, đến lúc đó có thể cho người Nhân tộc tiến vào Thiên Đình, sau này Nhân tộc cũng có không ít tiện lợi.

Toại Nhân trong lòng nghĩ vậy, liền trực tiếp rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về Hồng Hoang mà đi.

Lúc này, trong Tử Tiêu Cung rộng lớn như vậy, chỉ còn lại Hạo Thiên và Dao Trì hai người.

“Tứ Ngự tuy đã lập được ba vị, nhưng còn lại Câu Trần Đại Đế cũng như các chức vị khác trong Thiên Đình, trong tay chúng ta cũng không có bất kỳ người nào và sức mạnh nào, nên hoàn thiện và vận hành Thiên Đình như thế nào?” Dao Trì mặt mang vẻ ưu lo, nhìn Hạo Thiên bên cạnh, ngưng giọng hỏi.

Họ chẳng phải chỉ là hai vị Chuẩn Thánh mới được thu lại cấm chế, không có bất kỳ kinh nghiệm nào sao?

Tuy vị trí thân phận tôn quý, cao ngồi trên ngôi vị Thiên Đế Thiên Hậu, nhưng trong Thiên Đình Tứ Ngự, có ba vị lại thuộc về Nhân tộc.

Ba vị đó địa vị quyền lực cũng không yếu hơn Thiên Đế bao nhiêu, thân phận lại đặc thù, cũng không dễ quản lý quá nhiều.

Ngoài ba vị đó, cũng chỉ có hai người họ, không còn ai khác.

Muốn chưởng quản Thiên Đình lớn như vậy, chấp chưởng Hồng Hoang, nói thì dễ sao?

"Thiên Đình tuy đã có ba vị, nhưng người thật sự chấp chưởng là chúng ta.

Bây giờ không có người vận hành thì sao, chúng ta có thể triệu tập từ Hồng Hoang, để tán tu Hồng Hoang lên trời nhậm chức.

Như vậy, có thể vận hành Thiên Đình." Hạo Thiên nghe vậy, trong mắt một đạo thần quang lóe lên, chậm rãi nói.

Y đã có mấy phần kế hoạch.

Tuy có ba vị Tam Ngự quyền lực thân phận không dưới mình, có một số chuyện không dễ khống chế, nhưng đại bộ phận có thể quyết sách.

Nếu mấy vị đó không thực sự nhúng tay vào Thiên Đình, y có thể thi triển.

Điều y muốn, không chỉ có vậy.

Dao Trì có chút kinh ngạc nhìn Hạo Thiên, không ngờ trong lòng Hạo Thiên đã có mấy phần kế hoạch.

Nếu đã như vậy, nàng cũng không lo lắng nữa.

"Nếu trong lòng ngươi đã có kế hoạch, vậy chuyện Thiên Đình, ta yên tâm rồi!" Dao Trì gật đầu nói.

Hạo Thiên nghe vậy, cười một tiếng, nói với Dao Trì: "Đi, Dao Trì, chúng ta đi Thiên Đình xem!" Đã là Thiên Đế và Thiên Hậu, tự nhiên phải đến Thiên Đình.

Bây giờ ngay cả tình hình Thiên Đình cũng không rõ, phải đi xem trước rồi tính.

Mọi việc đều phải bắt đầu thi triển.

"Được!" Dao Trì nghe vậy, mỉm cười.

Lời vừa dứt, Hạo Thiên liền mang theo Dao Trì đi ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Với tu vi của hai người hiện tại, cộng thêm linh bảo trong tay, việc xuyên qua Hỗn Độn thế giới, Thiên Ngoại Thiên để đến Hồng Hoang không chút khó khăn.

Đợi đến Thiên Đình, gần như có thể bắt đầu chuyện Thiên Đình.

Chương 199

*** Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Đột nhiên, Thanh Minh ngẩng đầu, nhìn một cái lên Cửu Thiên, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười, nói: "Xem ra, lần sắp xếp này của Hồng Quân, Ngũ Thánh trong lòng khá không phục a.

Tình tự như vậy, xem ra chuyện ở Tử Tiêu Cung không vui vẻ." Khí tức dao động của Ngũ Thánh lúc này, tự nhiên không qua được cảm tri của Thanh Minh.

Tình hình như vậy, chàng cũng đã dự liệu.

Dù sao cũng là mang đầy lòng tin đi, cứ ngỡ có thể tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế, kết quả lại phát hiện đồng tử dưới trướng Hồng Quân được ngôi vị Thiên Đế Thiên Hậu, việc tranh đoạt hoàn toàn không có ý nghĩa.

Sau đó, cứ ngỡ có thể lùi một bước giành được Tứ Ngự, kết quả, ba vị lại rơi vào tay Nhân tộc, vị còn lại cũng là của Hạo Thiên.

Kết quả như vậy, có thể tưởng tượng được, ở trong Tử Tiêu Cung sao mà không vui vẻ cho được.

Lúc này xem ra, ý cười trên mặt chàng càng thêm nồng đậm.

"Cứ ngỡ nắm chắc phần thắng, kết quả lại chẳng được gì, tâm tình của họ khó mà tốt được." Hậu Thổ khẽ cười nói.

"Quan trọng là ngay cả một tôn Tứ Ngự cũng không có được, quả thực sẽ khiến chư thánh vô cùng không vui." Nữ Oa nói.

Không cần xem, cũng biết tình hình trong Tử Tiêu Cung không vui vẻ gì.

Ngũ Thánh tranh đoạt lẫn nhau, nhưng lại bị Hồng Quân phủ định, trực tiếp định cho Hạo Thiên và Dao Trì ngồi lên ngôi vị Thiên Đế và Thiên Hậu.

Sau đó Tứ Ngự, họ muốn, Hồng Quân cũng không cho.

Tình hình như vậy, so với suy nghĩ ban đầu của họ, không giống một chút nào.

Đối mặt với tình hình như vậy, tâm tình trong lòng có thể tốt đến mức nào?

Ngũ Thánh lúc này trở về đạo trường của mình.

Trong bốn đạo trường, ẩn hiện có một luồng khí tức dao động.

Thái Thượng tương đối bình tĩnh hơn một chút, nhưng mấy vị kia, lúc này trong lòng ước chừng đang tức giận.

Tình hình, sao lại không giống như họ nghĩ?

Ngôi vị Thiên Đế và Thiên Hậu, sao lại rơi vào tay Hạo Thiên và Dao Trì?

Còn Tứ Ngự, thật sự một tôn cũng không cho!

Đối mặt với tình hình như vậy, tâm tình của Ngũ Thánh muốn tốt, không thể nào.

"Chuyện Thiên Đình cứ như vậy kết thúc.

Sau này Lăng Tiêu Thiên Đình mở lại, Toại Nhân cũng cần phải sắp xếp cho tốt đệ tử lên trời nhậm chức." Thanh Minh chậm rãi nói.

Tam Ngự tuy yếu hơn Thiên Đế một chút, nhưng thân phận địa vị đều không thấp, cũng có thể giành được không ít tiện lợi trong Thiên Đình, đối với sự phát triển sau này của Nhân tộc có không ít lợi ích, cần phải sắp xếp cho tốt.

Nữ Oa nghe vậy, khẽ gật đầu, nàng tin rằng Toại Nhân sẽ sắp xếp tốt mọi việc.

"Phu nhân, Vu tộc gần đây thế nào rồi?" Đột nhiên, Thanh Minh nhìn Hậu Thổ nói.

"Vu tộc phát triển khôi phục không tệ, đã đạt đến tám thành thời toàn thịnh, tin rằng không lâu sau sẽ hoàn toàn khôi phục." Hậu Thổ nghe vậy, khẽ cười một tiếng, nói.

Thanh Minh gật đầu, không nói gì, nhìn một cái lên Cửu Thiên, sau đó thu hồi ánh mắt.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Hồng Hoang một cái, cũng không nói gì, tiếp tục tham ngộ của mình. *** Hơn trăm năm sau, Toại Nhân đã trở về Hồng Hoang.

Lần này tốc độ và thời gian trở về nhanh hơn rất nhiều, không giống như lúc đi, sẽ mất nhiều thời gian hơn.

Sau khi trở về Hồng Hoang, Toại Nhân không trực tiếp đến Nhân tộc thánh địa, mà mất hơn ba trăm năm, từ ba mươi ba tầng trời xuống dưới Vô Cực sơn mạch.

Trước khi trở về, y định bái kiến lão sư trước, lúc này liền đến trước Hỗn Nguyên Cung, hành lễ một cái, sau đó được đồng tử dẫn vào trong Hỗn Nguyên Cung.

Trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ đang ngồi xếp bằng trên cửu tầng vân đài, lúc này đồng thời mở mắt, nhìn Toại Nhân đang tiến vào đại điện.

"Đệ tử Toại Nhân, bái kiến lão sư, Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương!" Toại Nhân đi thẳng đến dưới cửu tầng vân đài, hướng Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ hành lễ.

“Không cần đa lễ!” Thanh Minh phất tay, nâng Toại Nhân dậy, chậm rãi nói: “Chuyện Tam Ngự lần này, cần phải sắp xếp cho tốt, đối với sự phát triển sau này có một số trợ giúp.” “Lão sư yên tâm, đệ tử biết phải làm thế nào.” Toại Nhân gật đầu nói.

“Kết quả lần này, sắc mặt chư thánh không được tốt lắm chứ?” Thanh Minh khẽ cười một tiếng, hỏi.

“Hồi lão sư, quả thực như vậy.

Ngũ Thánh đối với sự sắp xếp của Đạo Tổ trong lòng cũng không phục, nhưng không thể làm gì được, chuyện đã định, cũng không thể thay đổi, chỉ có thể mang theo tâm tình không tốt mà trở về.” Toại Nhân chắp tay đáp, liền cảm thấy có chút buồn cười.

Cứ ngỡ là đến xem náo nhiệt, xem chư thánh tranh giành, nhưng cuối cùng người xem náo nhiệt lại là chư thánh, toàn bộ tay không mà về, quả thực ngoài dự liệu.

Trong Thái Hư Điện của Hỗn Nguyên Cung.

“Chuyện Thiên Đình, vi phu đã sớm cùng Hồng Quân Đạo hữu thương nghị, Ngũ Thánh trên phương diện này không thể chiếm được lợi lộc gì, Thiên Đình không thể nằm trong tay bất kỳ ai.

Bởi vậy, việc này không cần nhắc lại, kết quả lần này cũng là lẽ thường.” Thanh Minh nghe vậy, khẽ gật đầu.

Ngũ Thánh không chiếm được lợi lộc nào, việc có tâm tình như vậy cũng là lẽ thường tình.

Bởi lẽ, Thiên Đình là chốn chấp chưởng vạn thiên chức vị, nếu rơi vào tay bất kỳ một vị Thánh nào, thì tình cảnh sẽ trở thành nơi phục vụ cho Đại giáo của riêng mình, trái với bản ý của Thiên Đình.

Bởi vậy, quyết định như thế cũng là hợp lý.

Về điểm này, Toại Nhân trong lòng khẽ chuyển niệm, liền cũng minh bạch.

Nhân Tộc có thể chiếm được chút lợi ích, cũng khá ổn.

Ba vị Tam Ngự nói chung, có thể mang lại không ít lợi lộc cho sự phát triển của Nhân Tộc về sau, chỉ cần an bài thỏa đáng, ngày sau sẽ phát huy tác dụng không tầm thường.

"Việc này đã xong, sau khi phản hồi Nhân Tộc, liền có thể bắt tay an bài chuyện Tam Ngự.

Đợi Thiên Đình kiến lập, liền có thể để Nhân Tộc tiến vào Thiên Đình.

Nhân Tộc tự thành một mạch, không cần giao thiệp quá nhiều với mạch trung ương của Hạo Thiên, song phương hỗ bất can thiệp là được, ai nấy tự phát triển." "Hạo Thiên cũng vui vẻ như vậy, bởi vậy, không cần tranh đoạt quá nhiều với Hạo Thiên, phát triển bản thân là tối quan trọng.

Ba vị Tam Ngự chưởng khống, liền sẽ càng thêm tráng đại, đến khi đó, mới có thể có được nhiều thứ hơn." Thanh Minh nhìn Toại Nhân, chậm rãi nói.

Tạm thời, song phương tiến vào Thiên Đình đều cần tự phát triển, đoạn thời gian này hỗ bất can thiệp là tốt nhất, Nhân Tộc vốn có căn cơ, có thực lực, phát triển khá dễ dàng.

Đến khi đó, sau khi phát triển, mới có thể có được nhiều thứ và tiện lợi hơn, dù sao Tam Ngự cũng chỉ ở dưới Trung ương Ngọc Đế.

"Đệ tử minh bạch rồi!" Toại Nhân đáp.

"Nếu đã như vậy, vậy đi đi!" Thanh Minh phất tay nói.

"Đệ tử cáo thoái!" Toại Nhân đáp một tiếng, liền hướng Thanh

Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ hành lễ, rồi rời đi.

Tiếp đó, liền phản hồi Nhân Tộc Thánh Địa, an bài chuyện Tam Ngự của Thiên Đình.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ liếc nhìn nhau, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ tu hành đại đạo.

Trên Tam Thập Tam Thiên, tại Nam Thiên Môn của Lăng Tiêu Thiên Đình.

"Vút!

Vút!" Chỉ thấy hai đạo thần quang lóe lên, tức thì hóa thành Hạo Thiên và Dao Trì.

Hiện tại với thân phận Chuẩn Thánh, cộng thêm thân mang Tiên Thiên Linh Bảo, xuyên qua Hỗn Độn Thế Giới cũng không khó.

Tu vi không bằng Toại Nhân, bởi vậy chậm hơn một chút, nhưng nay cũng đã đến Thiên Đình.

"Đây là Thiên Đình sao?

Quả nhiên là tiên gia thượng đẳng chi địa, cảnh sắc tú mỹ!" Trong đôi mắt đẹp của Dao Trì, quang hoa lưu chuyển, đối với cảnh đẹp Thiên Đình, trong lòng đã vô cùng tán thưởng, hận không thể lập tức nhập trụ vào đó.

Tình hình Thiên Đình, trước đây đã nghe nhiều lời đồn, trong lòng cũng nhiều phần hướng vọng.

Lúc này vừa thấy, trong mắt tức thì lấp lánh như sao, cảnh đẹp như vậy, bảo địa tiên gia, quả nhiên là nơi tốt!

Mây mù lượn lờ, hà quang vạn trượng.

Trong đó có vài tiên thú xuất hiện, bay lượn giữa trời đất.

Trên tiên đảo, vạn vật xanh tươi, tiên sơn sừng sững, ẩn hiện trong mây mù hà quang, tăng thêm vài phần thần bí.

Những lầu các điện vũ huyền phù trên tiên đảo trong phương thế giới kia, tiên khí lượn lờ, vạn đạo kim quang cuộn hồng nghê, ngàn dải thụy khí phun tử vụ, giáng sa y, tinh thần xán lạn, phù dung quan, kim bích huy hoàng, ngọc trâm châu lý, tử thụ kim chương.

Nơi tọa lạc ở trung tâm thế giới, cũng là vị trí tối quan trọng của Lăng Tiêu Thiên Đình, điện thờ Lăng Tiêu Đại Điện của Thiên Cung, cung điện đó liền càng thêm huy hoàng đại khí.

Bất luận khí tức và uy thế tỏa ra, hay kiểu dáng của nó đều phi phàm.

Nơi đó chính là nơi Thiên Đế cùng các cao tầng Thiên Đình thương nghị, cũng là vị trí tối quan trọng của Thiên Đình, không tầm thường chút nào.

Dao Trì và Hạo Thiên lúc này thấy Lăng Tiêu Bảo Điện, cũng vô cùng chấn kinh, nhưng đồng thời, trong lòng lại vô cùng hân hỉ.

Đây chính là Thiên Đình a!

Thiên Đình hằng tâm niệm niệm a!

Hiện tại, họ chính là chủ nhân của nơi này!

"Từ bây giờ, Trẫm chính là chủ nhân của nơi này, nhất định phải phát triển Thiên Đình..." Hạo Thiên mỉm cười nói.

"Nhưng, thiếp hiện tại cũng không có bất kỳ nhân thủ nào, muốn phát triển Thiên Đình to lớn như vậy, thật sự vô cùng bất tiện.

Nếu chư Thánh nguyện ý để một số đệ tử tương trợ, thì sẽ dễ dàng hơn một chút..." Dao Trì khẽ nhíu đôi mày tú, mở lời nói.

Chương 200

"Không cần, họ không nhúng tay vào thì càng tốt, Trẫm có thể chưởng khống Thiên Đình tốt hơn.

Nếu họ nhúng tay vào, ngược lại sẽ không thể hoàn toàn chưởng khống Thiên Đình, muốn phát triển hay đề thăng đều sẽ chịu không ít cản trở.

Như vậy thật tốt.

Còn về nhân thủ, trong Hồng Hoang vô số tán tu, sinh linh.

Thiên Đình là bảo địa như vậy, người muốn gia nhập rất đông.

Chỉ cần Trẫm hướng Hồng Hoang chiêu lãm, nhất định sẽ có không ít tán tu, sinh linh gia nhập.

Như vậy mới có thể bồi dưỡng tâm phúc, lực lượng cốt yếu.

Sau khi hoàn thành bước đầu, những bước sau không cần vội vã, từng bước một, nhất định sẽ có ngày Thiên Đình được đề thăng triệt để." Hạo Thiên đôi mắt khẽ lạnh lẽo, nhìn về phía Hồng Hoang Đại Địa, chậm rãi nói.

Chư Thánh không tham dự, đó mới là điều cốt yếu.

Nếu chư Thánh đưa lực lượng tham dự vào, thì chơi đùa sao?

Những môn hạ Thánh Nhân đó, mỗi người đều không phục đối phương, càng không thể nhìn vào mắt nhau, gọi làm gì?

Làm tổ tông sao?

Như vậy là tốt nhất, không có sự dò xét của chư Thánh, cũng không có sự can thiệp, Trẫm có thể tự do làm những việc cần làm, mới có thể bồi dưỡng tâm phúc tốt hơn, phát triển lực lượng, và phát

triển Thiên Đình tốt hơn.

Còn về Tam Ngự do Nhân Tộc chưởng khống, mặc dù cũng sẽ là một lực lượng không yếu trong Thiên Đình, nhưng nhìn chung, Trẫm thà trao cho Nhân Tộc cũng không để chư Thánh nhúng tay vào, tình hình của Nhân Tộc không giống.

Không như Vu Yêu, cũng không như chư Thánh, sau này có thể sẽ làm nhiều chuyện tiện lợi cho sự phát triển của Nhân Tộc, nhưng cũng không sao, dù sao Nhân Tộc có bối cảnh cường đại, có thể kết giao tốt hơn một chút.

Chỉ cần trong Thiên Đình hỗ bất can thiệp, không xảy ra mâu thuẫn chiến hỏa, đó là điều tốt nhất.

Ai nấy phát triển của mình, mọi người cùng phát triển, cùng nhau phát triển Thiên Đình.

Thật là tốt biết bao, đôi bên cùng có lợi!

Hạo Thiên trong lòng đã định, đối với kế hoạch phát triển tiếp theo, đã có vài ý tưởng.

"Tiếp theo, chính là bước đầu chiêu lãm tán tu, sinh linh Hồng Hoang lên trời nhậm chức.

Sau đó, liền có thể từ từ phát triển và đề thăng." Trong lòng đã định, Hạo Thiên nhìn Dao Trì bên cạnh, mỉm cười nói.

Nghe vậy, Dao Trì gật đầu, đã Hạo Thiên trong lòng có tính toán, vậy nàng cũng không nói nhiều nữa, mọi việc giao cho Hạo Thiên xử lý.

Minh bạch rằng, dã vọng trong lòng Hạo Thiên không chỉ đơn giản là có được một vị trí, những gì y muốn cũng không nhỏ, tình hình tranh đoạt Thiên Đế lần này có thể thấy rõ một phần.

Bởi vậy, trên phương diện phát triển Thiên Đình, Dao Trì không hề hoài nghi kế hoạch và năng lực của Hạo Thiên.

Tin rằng, Hạo Thiên nhất định có thể phát triển Thiên Đình, đề thăng không nhỏ.

Thiên Đình ngày sau, sẽ trở nên không tầm thường.

Trong lòng đã định, Dao Trì khẽ vung tay ngọc, một đạo thần quang lóe lên, tức thì hạ xuống một nơi sâu trong Thiên Cung, hóa thành một mảnh Bàn Đào Tiên Lâm.

Đây, cũng sẽ là một thứ nữa để hấp dẫn tán tu, sinh linh Hồng Hoang, dù sao những quả Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm đó, hiệu quả cũng không tầm thường.

Mặc dù Bàn Đào Tiên Lâm lúc này, có loại ba ngàn năm chín, sáu ngàn năm chín, và chín ngàn năm chín.

Nhưng đối mặt với các tu sĩ và sinh linh có căn cơ khác nhau, tự nhiên sẽ có những lựa chọn khác nhau, nhưng có một điểm chung là, đối với tán tu và sinh linh Hồng Hoang mà nói, sức hấp dẫn là cực lớn.

Thiên Đình bản thân có ưu thế đắc thiên độc hậu, bất luận Hồng Hoang khí vận, Tiên Thiên Linh Khí, tinh thần chi lực, Bàn Đào, v.v., nhiều lợi ích như vậy, Dao Trì tin rằng, bước đầu của Hạo Thiên sẽ thuận lợi.

Sau khi làm xong mọi việc, nhìn Hạo Thiên đi về phía Nam Thiên Môn, chờ đợi động tác tiếp theo.

Lăng Tiêu Thiên Đình, Nam Thiên Môn.

Hạo Thiên chắp tay đứng thẳng, ngưng vọng Hồng Hoang Đại Địa, khí tức hạo hãn trên người, bao trùm uy thế Thiên Đế của Thiên Đình, cất tiếng như sấm mùa xuân.

“Trẫm là Hạo Thiên Kim Khuyết Ngọc Hoàng Đại Đế, thụ phong bởi Đạo Tổ, làm tân nhậm Thiên Đình chi chủ, trọng lập Thiên Đình, thống ngự vạn thiên vạn địa, vũ trụ Hồng Hoang, chấp pháp Đại Thiên.

Nay, Thiên Đình trọng khai, bách phế đãi hưng, chiêu cáo tiên nhân đắc đạo Hồng Hoang lên trời nhậm chức, trừng ác dương thiện, để thiên địa một phen an ninh tường hòa.” Thanh âm của Hạo Thiên vang vọng khắp Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang nghe thấy đều đại kinh, vô số tu sĩ sinh linh thần sắc chấn kinh nhìn về phía Thiên Đình.

Mới qua hơn hai Thiên Nguyên Hội thời gian, Thiên Đình đã định tân chủ nhân rồi sao?

Yêu Tộc không còn?

Đế Tuấn không còn?

Nhanh như vậy đã định tân Thiên Đình, có tân Thiên Đế rồi sao?

Hạo Thiên Thiên Đế, phần lớn tu sĩ đều không nhận ra, chỉ có một số ít Đại Năng mới biết thân phận thật sự của y, chỉ khiến họ cảm thấy chấn kinh, rằng người tiếp quản Thiên Đình lại là Hạo Thiên, một vị đồng tử Tử Tiêu Cung.

Nhưng y lại được Đạo Tổ sách phong, cũng không dám nói gì, dù sao Hạo Thiên chiếm giữ đại nghĩa, phía sau có Đạo Tổ.

Ngũ Thánh còn không dám công khai ra tay, huống chi những kẻ khác, càng không thể rồi.

Lúc này, một số tán tu liền hướng về Thiên Đình, ý định gia nhập Thiên Đình.

Trong Thiên Đình, Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm, có thể mượn Hồng Hoang khí vận, tinh thần chi lực để tu luyện, lại có Bàn Đào loại Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm, tự nhiên có thể đề thăng không ít

tu vi.

Đối với những tán tu gia nhập này, Hạo Thiên chỉ khảo nghiệm một phen, liền thu nhận vào Thiên Đình.

Mặc dù tu vi của họ không cao, nhưng y cũng có ý định từ từ bồi dưỡng, sau đó trở thành tâm phúc của mình.

Trong số tán tu này, người có tu vi cao nhất, chính là Thái Bạch Kim Tinh sắp bước vào Đại La Kim Tiên.

Y vốn là một tiên thạch của Chu Thiên Tinh Thần Thái Bạch Kim Tinh hóa thành, thân cư bản nguyên Thái Bạch Kim Tinh, cố danh Thái Bạch Kim Tinh.

Y chính là Đại Tổng Quản do Hạo Thiên đích thân chỉ định trong Thiên Đình.

Lúc này, không ít sự vụ trong Thiên Đình, Hạo Thiên đều giao cho Thái Bạch Kim Tinh đi làm, trong đó quan trọng nhất chính là việc chiêu lãm.

Lúc này là trọng trung chi trọng của Thiên Đình, dù sao Thiên Đình trọng kiến, nhân thủ khan hiếm, cần phải nhanh chóng tổ kiến, sau đó vận chuyển Thiên Đình.

Còn về vấn đề tu vi, từ từ đề thăng sau, không thiếu Bàn Đào, Thiên Đình không thiếu Tiên Thiên Linh Khí, không thiếu tinh thần chi lực.

Gia nhập Thiên Đình có thể hưởng Hồng Hoang khí vận và Thiên Đình khí vận, không tin dưới tình huống như vậy, không thể bồi dưỡng những kẻ quật khởi nhanh chóng.

Cũng chính vì vậy, không ít tán tu tiến vào Thiên Đình.

Dần dần, Thiên Đình bắt đầu có dấu hiệu vận chuyển, tin rằng

không lâu sau, liền có thể hoàn thành việc vận chuyển.

Mặc dù hiện tại, thực lực Thiên Đình yếu kém, vận chuyển cũng không trôi chảy, dù sao nhân thủ và cao thủ cực kỳ khan hiếm.

Nhưng Thiên Đình dù sao cũng đã được trọng kiến triệt để, phía sau có Đạo Tổ, không tu sĩ nào dám làm càn.

Cứ như vậy, Thiên Đình liền có được hình hài ban đầu, sau này phát triển vận chuyển sẽ càng trôi chảy, thực lực cũng sẽ càng cường đại.

Về điểm này, Hạo Thiên có lòng tin, cũng có kế hoạch, tin rằng có thể làm được.

Bờ Đông Hải, trong Nhân Tộc Thánh Địa, Nhân Tổ Điện.

Tam Tổ lúc này tụ tập tại đây, thương nghị nhân tuyển cho Tam Ngự tiếp theo.

Lúc này liền nghe được tiếng chiêu lãm của Hạo Thiên lần này, cùng với việc chiêu lãm bước đầu của Thiên Đình đã hoàn thành, cũng khá tốt.

Toại Nhân đối với bước đi của Hạo Thiên, vô cùng tán đồng, nếu đổi lại là y, cũng sẽ như vậy.

Phải biết rằng, nếu chư Thánh nhúng tay vào Thiên Đình, thì mọi chuyện sẽ càng tệ hơn, ngôi vị Thiên Đế sẽ chỉ là hữu danh vô thực, đối với y, đối với Thiên Đình, không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Nhưng không để chư Thánh nhúng tay vào, bồi dưỡng toàn diện, chiêu lãm toàn diện tán tu cùng sinh linh trong Hồng Hoang, như vậy, đối với việc bồi dưỡng căn cơ chân chính, tâm phúc và lực lượng, đều là chính xác và hữu hiệu.

Bước này, chỉ cần Hạo Thiên trong lòng có chút dã tâm, liền sẽ

không đi sai.

Về điểm này, tại Tử Tiêu Cung, Toại Nhân liền biết, Hạo Thiên cũng là một tồn tại không cam chịu dưới người, dã vọng trong lòng y không hề nhỏ.

Bởi vậy, việc y đi bước này, Toại Nhân trong lòng cũng không bất ngờ, và vô cùng tán đồng.

"Quả thật không sai, Ngũ Thánh vốn tưởng chừng nắm chắc thắng lợi, cuối cùng lại thành ra kết quả như vậy, ngược lại để Hạo Thiên chiếm được lợi ích.

Hiện nay y đã trở thành Thiên Đế lừng lẫy nhất Hồng Hoang..." Hữu Sào Thị nhìn lên Tam Thập Tam Thiên, có chút cảm khái nói.

Ai có thể ngờ được chứ?

Đồng tử Tử Tiêu Cung ngày xưa, nay chuyển mình một cái, liền thành thân phận Thiên Đế của Lăng Tiêu Thiên Đình Hồng Hoang, chiếm giữ đại nghĩa.

Chư Thánh, bề ngoài cũng không thể động đến.

Trong đó biến hóa thực sự lớn, lớn đến mức chư Thánh cũng khó mà tiếp nhận, nhìn ánh mắt Hạo Thiên, đều hận không thể tống y vào Luân Hồi.

Nếu không phải Đạo Tổ đích thân chỉ định, Hạo Thiên thật sự không thể lên Thiên Đình.

Tình hình tiếp theo, Ngũ Thánh muốn xem thử, vị Thiên Đế thật sự được lão sư Thanh Minh tán thưởng này, rốt cuộc có năng lực gì.

"Hạo Thiên vốn có chút năng lực, lại thân cư mệnh cách Đế Hoàng.

Bởi Đạo Tổ và lão sư đều tán đồng Hạo Thiên chấp chưởng Thiên

Đình, lần này Ngũ Thánh không thể như nguyện, quả thực nằm ngoài dự liệu của chúng ta.” Toại Nhân liếc nhìn Lăng Tiêu Thiên Đình, chậm rãi nói.

Truy Y Thị và Hữu Sào Thị khẽ gật đầu, bước đầu của Hạo Thiên lại thành công như vậy, cũng khiến họ cảm thấy, Hạo Thiên cũng không đơn giản như vẻ bề ngoài, không phải một đồng tử bình thường.

Hạo Thiên, người có thể khiến Đạo Tổ và lão sư đều đồng ý chấp chưởng Thiên Đình, có năng lực không nhỏ.

Tiếp theo, xem thủ đoạn của y, có thể phát triển Thiên Đình đến mức độ nào.

“Tam Ngự của Thiên Đình, mặc dù thân phận địa vị hơi yếu hơn ngôi vị Trung ương Thiên Đế, nhưng trong Thiên Đình, cũng là vị trí cử túc khinh trọng.

Trừ Thiên Đế và Thiên Hậu ra, thì Thiên Đình Tứ Ngự là đỉnh tiêm nhất.

Trong tay Hạo Thiên có danh ngạch Câu Trần Đế Quân, cũng có thể thu nạp không ít lực lượng.

Chương 201

Ba vị Tam Ngự còn lại, ta liền cần phải an bài thật tốt, để có thể có được không ít lợi ích, đề thăng sự phát triển của Nhân Tộc sau này." Toại Nhân nhìn Hữu Sào Thị và Truy Y Thị, chậm rãi nói, những việc này đều liên quan đến họ.

"Không biết Đại ca trong lòng đã có nhân tuyển nào chưa?" Hữu Sào Thị nhìn y, mở lời hỏi.

Hiện tại trong Nhân Tộc Thánh Địa, dùng từ 'nhân tài tề tề' để hình dung cũng không sai, thực lực của Nhân Tộc Thánh Địa hiện tại có thể sánh ngang với Vu Yêu nhị tộc ngày xưa.

Lại thêm các bộ lạc Nhân Tộc khác, thì đã bắt đầu vượt qua Vu Yêu nhị tộc ngày xưa rồi.

Với thực lực như vậy của Nhân Tộc Thánh Địa, muốn tìm đệ tử Nhân Tộc chấp chưởng Tam Ngự, thật sự không thiếu.

Dù sao đệ tử Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng có một bộ phận, cũng đủ để tùy tiện dẫn dắt một đội, liền có thể chấp chưởng một vị Ngự.

Bởi vậy, hiện tại muốn chọn ai, về điểm này, trong lòng Hữu Sào Thị và Truy Y Thị cũng không có nhân tuyển nào thích hợp hơn.

Vì thế, lần này mới cùng nhau thương nghị, quyết định ba vị đệ tử Nhân Tộc nào sẽ chấp chưởng Tam Ngự.

Đợi mọi việc đã định, liền có thể dẫn dắt đệ tử lên trời nhậm chức.

"Chuyện Tam Ngự lần này, quan hệ đến một số tiện lợi và trợ lực cho Nhân Tộc sau này, bởi vậy nhân tuyển được định lần này, cũng không thể là đệ tử bình thường, cần phải tuyển chọn ra những người

kiệt xuất nhất trong số các đệ tử đỉnh tiêm mới được." Toại Nhân trầm ngâm mấy hơi thở, rồi nói với Hữu Sào Thị và Truy Y Thị.

Nghe vậy, hai người gật đầu nói, "Đại ca nói có lý, quả thật cần phải như vậy..." "Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, liền để Thanh Huyền đảm nhiệm đi!" Toại Nhân trong lòng đã định, mở lời nói.

Đối với sự an bài này của Toại Nhân, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị không có bất kỳ dị nghị nào.

Đối với Thanh Huyền, một trong những đệ tử đỉnh tiêm của Thánh Địa, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, đã đủ rồi.

Lại dẫn dắt một đội ngũ Nhân Tộc, đủ để chấp chưởng một mạch Đông Cực.

"Còn về Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, liền để Huyền Linh chấp chưởng.

Vị Bắc Cực Tử Vi Đại Đế cuối cùng, liền để Thái đảm nhiệm đi!" Toại Nhân trầm ngâm một lát, rồi nói với Nhị Tổ.

Sự an bài như vậy, đã là kết quả tốt nhất.

Tu vi của Huyền Linh và Thái tuy không thể sánh bằng Thanh Huyền, nhưng cũng đã một chân bước vào cảnh giới trung kỳ, thực lực cũng không yếu.

Lại thêm sức mạnh của một đội ngũ Nhân Tộc, bước đầu chấp chưởng một vị Ngự quả thực là dễ dàng.

Tình hình về sau, cũng sẽ từ từ đề thăng.

Mạch trung ương có thể từ trong Hồng Hoang hấp nạp lực lượng, tự nhiên chúng ta cũng có thể, ai nấy tự phát triển, không can thiệp là được.

Bởi vậy, đối với việc đề thăng về sau, Toại Nhân không hề lo

lắng.

Tin rằng với tu vi và thủ đoạn của Thanh Huyền, Huyền Linh và Thái, những đệ tử Nhân Tộc đỉnh tiêm nhất trong Thánh Địa, tin rằng họ có thể hoàn thành nhiệm vụ này.

"Đại ca an bài như vậy rất tốt, lần này, liền để Đại ca an bài và chấp hành." Hữu Sào Thị và Truy Y Thị gật đầu nói.

Toại Nhân gật đầu, tức thì triệu kiến ba người Thanh Huyền, Huyền Linh và Thái.

Nhìn ba người nói, "Lần này gọi các ngươi đến, có một việc cần các ngươi đi hoàn thành..." "Nhân Tổ có gì phân phó, chúng con nhất định hoàn thành!" Ba người lập tức cung kính chắp tay nói.

"Lần này Bản Tổ đến Tử Tiêu Cung cùng thương nghị chuyện Thiên Đình.

Mặc dù ngôi vị Trung ương Thiên Đế không nằm trong tay Nhân Tộc ta, mà rơi vào tay Hạo Thiên, nhưng ba trong số Tứ Ngự của Thiên Đình, lại rơi vào tay Nhân Tộc.

Lần này, liền để các ngươi đi chấp chưởng ba vị Ngự đó." Toại Nhân nhìn ba người, chậm rãi giải thích.

Nghe vậy, thần sắc ba người đều kinh ngạc.

Không ngờ Nhân Tổ Đại Nhân lại có phần trong việc thương nghị Thiên Đình ở Tử Tiêu Cung, lại từ đó giành được ba vị Ngự trong Tứ Ngự về, quả thực là chuyện tốt.

"Việc này, lại không phải ta tranh đoạt, lão sư đã định cho Nhân Tộc.

Nay Thiên Đình trọng khai, cũng là lúc an bài rồi." Toại Nhân nói.

Ba người gật đầu, thì ra là Đạo Quân đã định, như vậy cũng là

một cơ duyên cho Nhân Tộc, nên nắm chặt an bài.

"Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế giao cho Thanh Huyền chấp chưởng, Nam Cực Trường Sinh Đại Đế do Huyền Linh chấp chưởng, Bắc Cực Tử Vi Đại Đế do Thái chấp chưởng.

Ba ngàn năm sau, mỗi người tự dẫn dắt căn cơ của mình đến Thiên Đình, bắt đầu chấp chưởng Tam Ngự!" Toại Nhân thần sắc nghiêm túc, nói với ba người Thanh Huyền, Huyền Linh và Thái.

"Nhân Tổ yên tâm, chúng con nhất định hoàn thành nhiệm vụ!" Ba người lập tức đáp.

Toại Nhân phất tay, ba người chắp tay sau đó liền xuống dưới chuẩn bị.

"Sau khi đến Thiên Đình nhậm chức, an bài một phen cho các đệ tử Thánh Địa xuất động, đi đến các bộ lạc Nhân Tộc, thực hiện việc giáo đạo, tiện thể lịch luyện một phen trong Hồng Hoang, tăng cường thực lực." Toại Nhân liếc nhìn, thu hồi ánh mắt, nói với Nhị Tổ.

Đây cũng là một sự an bài sau này, có thể để đệ tử Thánh Địa rèn luyện một phen, lại có thể truyền thừa giáo đạo cho các bộ lạc Nhân Tộc, cũng là việc nhất cử lưỡng tiện.

"Đại ca yên tâm!" Nhị Tổ gật đầu nói.

Toại Nhân gật đầu, sau đó liền đứng dậy, rời khỏi nơi này, tiếp tục tu hành.

Nhị Tổ thấy vậy, cũng đứng dậy rời đi, xuống dưới an bài mọi việc.

Đối với chuyện Hạo Thiên chấp chưởng Thiên Đình, Thập Nhị Tổ Vu trong Bách Vạn Đại Sơn tự nhiên không có quá nhiều ý kiến.

Thiên Đình tuy tốt, nhưng những tồn tại nhòm ngó quá nhiều.

Trong Hồng Hoang, những kẻ phù hợp tư cách và điều kiện thực lực chính là Ngũ Thánh và Nhân Tộc.

Nhưng hiện tại, Ngũ Thánh không có bất kỳ lợi lộc nào, Nhân Tộc cũng không có được ngôi vị Thiên Đế.

Hạo Thiên, lại xoay mình một cái, trở thành thân phận Thiên Đế.

Trong đó, tự nhiên có Đạo Tổ mạnh mẽ bác bỏ mọi ý kiến, một tay đẩy y lên, mới chiếm giữ đại nghĩa, có Đạo Tổ làm chỗ dựa.

Tình huống như vậy, tuy nằm ngoài dự liệu, nhưng kết quả này lại dường như là tốt nhất.

Lúc này Thiên Đình trọng khai, lại sẽ có tình huống khác.

Còn Vu Tộc đối với việc trong Thiên Đình cũng không để ý, chỉ hơi bất ngờ một chút về việc Hạo Thiên chấp chưởng Thiên Đình, liền không có động tác nào khác, tiếp tục quay về phục hồi và phát triển.

Vô số sinh linh và tu sĩ trong Hồng Hoang, có một bộ phận đã gia nhập Thiên Đình, nhưng phần lớn tu sĩ và sinh linh vẫn đang quan vọng, chờ cơ hội sau này sẽ gia nhập.

Đương nhiên, cũng có những sinh linh, tu sĩ, Đại Năng tò mò về Lăng Tiêu Thiên Đình lúc này, tò mò về Hạo Thiên Thiên Đế.

Không ít tồn tại đều muốn xem thử, Hạo Thiên, người đã áp đảo Ngũ Thánh và Nhân Tộc để giành được ngôi vị Thiên Đế, rốt cuộc có năng lực gì.

Nếu không tệ, nói không chừng có thể gia nhập vào đó, tìm kiếm nơi nương tựa!

Dù sao, các phương diện lợi ích của Thiên Đình là đáng kể, hiếm có tu sĩ, sinh linh nào sẽ từ chối.

Việc quan vọng lúc này, cũng đã có chút ý động rồi.

Xem về sau, liệu có để họ gia nhập vào không.

Đại bản doanh Yêu Tộc, trong Vạn Yêu Điện.

"Đại ca, Thiên Đế do Đạo Tổ an bài, lại là tồn tại như Hạo Thiên sao?" Thần sắc Thái Nhất vừa giận dữ, vừa phẫn nộ.

Ngôi vị Thiên Đế tốt đẹp như vậy, lại để một đồng tử chấp chưởng?

Y không nhìn Đại ca, không nhìn chư Thánh, Nhân Tộc sao?

Nếu đổi lại là môn hạ Ngũ Thánh, hoặc Nhân Tộc hiện nay lên nắm quyền, Thái Nhất tuyệt đối không nói hai lời, nhưng trao cho Hạo Thiên, trong lòng y thật sự không phục.

Thiên Đế Yêu Tộc ngày xưa, Đại ca của y, đều là tồn tại Nhị Thi Chuẩn Thánh, y cũng là Nhất Thi Chuẩn Thánh, chấp chưởng cả Yêu Tộc, mới có thể ngồi trên ngôi vị đó.

Hạo Thiên chỉ là một đồng tử, dựa vào đâu?

Muốn tu vi không có tu vi, muốn thế lực không có thế lực, hiện tại hấp nạp một bộ phận tán tu sinh linh, đều có tu vi thấp kém, có thể làm gì?

Đạo Tổ đang làm gì?

Vì sao lại lựa chọn Hạo Thiên ngồi vào vị trí đó?

"Đạo Tổ an bài, không thể vọng nghị!" Đế Tuấn quát khẽ, nhưng trong mắt, cũng có chút khó hiểu và hàn quang.

Cảm tình ai cũng không cho, lại cho một đồng tử như Hạo Thiên sao?

Nếu không phải hiện tại thực lực Yêu Tộc đại tổn, lại sợ chư

Thánh ra tay, không bằng lực lượng Nhân Tộc, nếu không thì, Đế Tuấn đoạn nhiên sẽ ra tay lần nữa, khiến đồng tử Hạo Thiên cút càng xa càng tốt, đơn giản là làm ô uế sự thần thánh của Thiên Đình.

Trong lòng đã định, chỉ có thể ảm đạm thở dài.

Yêu Tộc, chung quy đã qua thời.

Thiên Đình, không còn quan hệ gì với chúng ta!

Yêu Tộc, trong Vạn Yêu Điện.

"Nhìn tình hình hiện tại, chuyện Thiên Đình đã định như vậy rồi, Ngũ Thánh cũng không thể thay đổi, thần sắc của họ, đoán chừng cũng không đẹp đẽ gì, nhưng là sự an bài của Đạo Tổ, cũng không có biện pháp nào khác.

Hạo Thiên ngồi trên ngôi Thiên Đế những năm này, lại không bị Thiên Đế khí vận phản phệ vẫn lạc, có thể trấn áp được, hẳn là có chút năng lực.

Xem diễn biến sau này, y có thể đưa Thiên Đình vận chuyển và phát triển được không." Đế Tuấn trong lòng đã định, nói với Thái Nhất.

Thái Nhất nghe vậy, không mở lời.

Lúc này chẳng lẽ không phải nên yên lặng xem sao?

Có thể dẫn dắt Yêu Tộc đi đánh hạ Thiên Đình sao?

Tình hình hiện tại, chỉ có thể yên lặng xem diễn biến sau này.

Chỉ cảm thấy, Yêu Tộc thoái vị, sau đó nhường ngôi vị Thiên Đế cho một đồng tử như Hạo Thiên, trong lòng có chút không phục.

Ngôi vị Thiên Đế tốt đẹp như vậy, lại trao cho một đồng tử, thật sự khó mà thông suốt được.

Chương 202

Nhưng việc này cũng không có biện pháp nào, chỉ có thể yên lặng xem diễn biến sau này.

Còn những việc khác, chỉ có thể tiếp tục phát triển thực lực bản thân Yêu Tộc và hóa giải nhân quả nghiệp lực của mình.

Thái Nhất nhìn lên Tam Thập Tam Thiên, thần sắc nghiêm nghị, không nói thêm gì.

Đế Tuấn liếc nhìn, ánh mắt cũng rơi xuống Tam Thập Tam Thiên, một tia hàn mang lóe lên trong đáy mắt.

Ngàn năm thời gian, thoảng như cái búng tay một cái, thoáng chốc đã đến.

Một ngày nọ, trong Nhân Tộc Thánh Địa, mạch Đông Cực do Thanh Huyền suất lĩnh, mạch Nam Cực do Huyền Linh suất lĩnh, và mạch Bắc Cực do Thái suất lĩnh lúc này đều đã tập kết hoàn tất.

Sau khi hành lễ với ba vị Nhân Tổ, liền dẫn theo căn cơ của mình lăng không, hướng về Thiên Đình.

Lúc này, ba đội ngũ trong Nhân Tộc hùng dũng hướng về Thiên Đình, tự nhiên đã thu hút ánh mắt của không ít tu sĩ, sinh linh và Đại Năng trong Hồng Hoang.

Lúc này, tất cả đều hội tụ vào ba đội ngũ đó.

Nhân Tộc chấp chưởng ba vị Tam Ngự, điểm này, trong vài ngàn năm, tự nhiên đã truyền khắp Hồng Hoang Đại Địa, cơ bản ai cũng biết một chút.

Lúc này Nhân Tộc để ba đội ngũ lên trời nhậm chức, cũng đã bắt đầu đi một bước rồi.

Lúc này, sau khi thấy thực lực của ba đội ngũ đó, không ít tu sĩ và Đại Năng trong lòng thầm kinh hãi.

Thực lực của ba đội ngũ Nhân Tộc xuất động lại cường hãn như vậy, vậy lực lượng trong Thánh Địa há chẳng phải đã siêu việt Vu Yêu nhị tộc ngày xưa rồi sao?

Suy đoán này, cũng không phải là không thể!

Không ít tồn tại trong lòng càng thêm kinh hãi, Nhân Tộc quả nhiên bất phàm, không tiếng không động mà đã vượt qua Vu Yêu nhị tộc.

Vài chục ức năm thời gian, quả thực đã trải qua không ít giai đoạn.

Hay cho một Nhân Tộc a!

Tin rằng ngôi vị Nhân Vật Chính của Thiên Địa tiếp theo, e rằng sẽ thuộc về Nhân Tộc.

Về điểm này, không chỉ những tu sĩ, Đại Năng đó, mà cả Ngũ Thánh, Vu Yêu nhị tộc, đều suy đoán như vậy.

Thực lực của Nhân Tộc lúc này đã đạt đến mức độ đó, trong Hồng Hoang, có chủng tộc nào là đối thủ của Nhân Tộc sao?

Đương nhiên là không còn nữa rồi.

Trừ Nhân Tộc ra, có chủng tộc nào có tư cách ngồi vào ngôi vị Nhân Vật Chính của Thiên Địa nữa không?

Đương nhiên là không còn nữa rồi.

Bởi vậy, lúc này sau khi thấy thực lực của Nhân Tộc xuất động, không ít Đại Năng, Ngũ Thánh và cả Vu Yêu trong lòng, đã có một số ý tưởng.

Thanh Huyền, Huyền Linh và Thái suất lĩnh đội ngũ tiến vào Thiên Đình, Hạo Thiên cũng có thái độ không tệ.

Hiện tại giữa y và Nhân Tộc, giao hảo là tốt nhất, không nên dễ dàng xung đột.

Có thể Đạo Quân đã định, ai nấy tự phát triển, cũng không sao.

Mọi người hàn huyên vài câu, ba đội ngũ Nhân Tộc liền hướng về ba trong số bốn phương vị của Thiên Đình, chấp chưởng Tam Ngự.

Hạo Thiên trong lòng, lại đang tính toán, rằng không nên sớm lôi kéo mạch Tây Cực Câu Trần.

Như vậy, cũng không đến nỗi trên Tứ Ngự, không có lực lượng chưởng khống nào, toàn bộ đều bị Nhân Tộc kéo đi.

Trong lòng càng nghĩ, càng cảm thấy việc này khả thi, sau này có thể an bài.

Đã định, liền tạm thời tu hành.

Hiện tại Thiên Đình trọng khởi, Hồng Hoang khí vận lại lần nữa hội tụ, chính là cơ duyên tạo hóa, vừa hay có thể tu hành đề thăng một phen, tranh thủ sớm ngày tấn thăng.

Thiên Đình lúc này, cũng đang từ từ vận chuyển, đã có một số quy mô rồi.

Còn lại, xem sự phát triển sau này.

Thời gian vội vã, thoắt cái đã lại trôi qua mấy Nguyên Hội.

Lúc này, trong Nhân Tộc Thánh Địa.

Kế hoạch đã định, lúc này có thể bắt đầu.

Các đệ tử Thánh Địa do Toại Nhân Tam Tổ dẫn dắt, bắt đầu phân tán ra, hướng về các bộ lạc Nhân Tộc bình thường truyền xuống pháp tu hành, để các bộ lạc Nhân Tộc vốn đã đứt đoạn truyền thừa, nay lại lần nữa bắt đầu tu hành.

Nhân Tộc phát triển quá nhanh, truyền thừa vốn đã không hoàn chỉnh, lại thêm, Lượng Kiếp trước, Nhân Tộc tổn thất không ít, các bộ lạc Nhân Tộc bình thường ngay cả một chút truyền thừa còn sót lại cũng bị đứt đoạn, không có pháp tu hành, muốn khuếch tán khắp Hồng Hoang, thực sự khó khăn hơn không ít.

Lần này truyền thừa pháp tu hành lại lần nữa được truyền xuống, các bộ lạc Nhân Tộc lại có đạo tu hành, sau này khuếch trương, cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

Các bộ lạc Nhân Tộc quá phân tán, rải rác khắp nửa Hồng Hoang, nếu không phải đệ tử Thánh Địa đông đảo, lần này thật sự không dễ dàng như vậy.

Nhưng cho dù như vậy, xét về số lượng và sự phân bố của các bộ lạc Nhân Tộc, nếu không có vài chục vạn năm thời gian, thì cũng khó mà hoàn thành toàn bộ.

Chẳng qua trong những năm này, các đệ tử Thánh Địa đều đã đề thăng không ít, việc truyền thừa giáo đạo lúc này, vài chục vạn năm thời gian cũng không lâu.

Sau khi hoàn thành toàn bộ việc truyền thừa giáo đạo cho các bộ lạc Nhân Tộc này, Toại Nhân Tam Tổ liền dẫn theo các đệ tử Thánh Địa, phản hồi về Thánh Địa.

Trong khoảng thời gian này, những bộ lạc Nhân Tộc gần các Đại giáo, Ngũ Thánh cũng cho môn hạ xuống núi truyền giáo.

Mặc dù không truyền giáo quá rộng, chỉ những bộ lạc gần Đại giáo, nhưng cũng có thể tuyên truyền giáo nghĩa nhiều hơn.

Về điểm này, Toại Nhân không phản đối, đối với các bộ lạc Nhân Tộc bình thường không phải chuyện xấu.

Đã cho truyền xuống, dù sao cũng chỉ là những bộ lạc Nhân Tộc

gần đó, những bộ lạc khác, nằm trong truyền thừa giáo đạo của Thánh Địa.

Lần này xuống, lực ngưng tụ và khí vận của Nhân Tộc lại lần nữa đề thăng không ít, Toại Nhân Tam Tổ đối với điều này vô cùng hài lòng.

Sau khi phản hồi về Thánh Địa, Tam Tổ và các đệ tử Nhân Tộc lại bắt đầu bế quan tu hành.

Hồng Hoang lúc này, lại lần nữa trở nên bình tĩnh.

Nhưng cũng chỉ là tương đối, dù sao Thiên Đình mới thành lập, hiện nay Thiên Đình, đã dần dần nổi bật trong Hồng Hoang.

Mặc dù thực lực không quá cường hãn, nhưng danh tiếng cũng không nhỏ.

Vài chục vạn năm, lại có danh tiếng không nhỏ trong Hồng Hoang, đặc biệt là tân Thiên Đế, Hạo Thiên Đại Thiên Tôn.

Sinh linh tu sĩ trong Hồng Hoang biết đến y ngày càng nhiều, Thiên Đình cũng nhân cơ hội này lại hấp nạp một số tán tu.

Mặc dù không đề thăng được bao nhiêu, nhưng Hạo Thiên lại vô cùng vui mừng.

Dù sao, đây là một khởi đầu tốt.

Tin rằng, Thiên Đình sau này nhất định sẽ hấp nạp thêm nhiều tu sĩ, cùng với sự gia nhập của một số thế lực nhỏ.

Đến khi đó, đều là những tồn tại có thực lực khá cao, đó mới là kế hoạch sau này của Hạo Thiên.

Chẳng qua hiện tại còn thiếu một chút thời cơ và manh mối, dù sao bây giờ mới bắt đầu bước đi, nhưng y không lo lắng, mọi việc rồi sẽ đến.

Đối với động tác không ngừng tráng đại thế lực bản thân của Hạo Thiên lúc này, Tam Ngự đều không có động tác nào, tự lo việc kiến lập và phát triển thế lực của riêng mình.

Ngôi vị và quyền lực Trung ương Ngọc Đế của Hạo Thiên tuy cao hơn Tam Ngự một chút, nhưng cũng không quản được, dù sao trừ Tam Ngự ra, còn có thân phận đệ tử Nhân Tộc, Hạo Thiên hiện nay không dám làm quá nhiều chuyện.

Có thể nói, giữa song phương, ai nấy đều đang tự phát triển.

So với lúc ban đầu, thực lực đã vượt qua không ít, lúc này vẫn đang tiếp tục đề thăng.

Thiên Đình phát triển, danh tiếng đề thăng, hấp nạp thêm nhiều tu sĩ gia nhập vào đó, tráng đại lực lượng Thiên Đình.

Truyền thừa và giáo đạo của Nhân Tộc Thánh Địa, truyền xuống pháp tu hành, v.v., thực lực tổng thể của Nhân Tộc, cũng đang đề thăng.

Trong khoảng thời gian ngắn vài chục vạn năm, khí vận liền đề thăng không ít, Thanh Minh và Nữ Oa đã rõ ràng nhận ra.

Ngoài ra, Nữ Oa có thể rõ ràng cảm giác được lực lượng Nhân Đạo đang đề thăng, tình huống như vậy, đối với sự phát triển của Nhân Tộc, sẽ càng thêm tốt.

Nữ Oa hiện tại, đã có thể bước đầu chấp chưởng Nhân Đạo.

Mặc dù còn một khoảng thời gian để hoàn toàn chưởng ác, nhưng bước đầu đã hoàn thành, Nhân Đạo thành hình, bắt đầu hoàn thiện diễn hóa, Nữ Oa cũng bước đầu chấp chưởng, đó là chuyện tốt.

Tu vi sau này, liền có thể mượn điều này để đề thăng.

Hiện tại, y đã mượn tham ngộ Nhân Đạo, đang không ngừng hoàn

thiện bản thân, tin rằng sau này sẽ đề thăng Nhân Đạo tốt hơn, tu vi bản thân cũng sẽ vì thế mà đề thăng.

Thiên Đình và Nhân Tộc đang phát triển, Vu Yêu nhị tộc hiện nay tự nhiên cũng không nhàn rỗi.

Thực lực Vu Tộc khôi phục ngày càng nhanh, khí vận cũng đang từ từ đề thăng.

Yêu Tộc tuy cũng có tiến triển, nhưng vì nguyên nhân nhân quả nghiệp lực, tốc độ khá chậm, biết rằng không thể vội, chỉ có thể từng bước một.

May mắn thay, trong những năm này, cũng có chút tiến triển, nếu không thì thật sự khó khăn.

Ngoài việc Vu Yêu nhị tộc khôi phục nguyên khí chủng tộc, vạn tộc Hồng Hoang hiện nay tranh nhau phát triển trong Hồng Hoang, khiến Hồng Hoang những năm này, phát triển ngày càng náo nhiệt.

Vạn tộc Hồng Hoang đa số đều dưới thế lực nhị lưu, có một số ít thế lực nhị lưu.

Mặc dù trong thời gian ngắn không thể đề thăng đến mức độ cao hơn, nhưng cục diện Hồng Hoang hiện nay khác, lại có khả năng đề thăng thêm không ít tầng thứ.

Thời gian vội vã, thoáng chốc đã lại mười mấy Nguyên Hội trôi qua.

Hơn trăm vạn năm, danh tiếng Thiên Đình ngày càng thịnh, trong khoảng thời gian ngắn chưa đầy hai trăm vạn năm, Thiên Đình từ việc hấp nạp tán tu, tiểu thế lực Hồng Hoang và sự bồi dưỡng bản thân, đã chen chân bước vào hàng thế lực nhị lưu rồi.

Hồng Hoang, Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện.

“Thái Bạch Kim Tinh, gần đây tình hình các Thiên Quan và Thiên Binh Thiên Tướng trong Thiên Đình ra sao?” Hạo Thiên thần sắc nghiêm túc, nhìn xuống một vị lão giả mặt mày đã lộ rõ vẻ cổ xưa, chậm rãi nói.

Chương 203

"Bẩm Thiên Đế, trong năm ngàn năm qua, Thiên Đình ta lại tăng thêm một vị Đại La Kim Tiên cao thủ, còn về Thái Ất Kim Tiên cao thủ thì tăng thêm sáu vị.

Tu vi của Thiên Binh Thiên Tướng cũng có sự tấn thăng." Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, lập tức chắp tay, báo cáo toàn bộ tình hình phát triển của Thiên Đình những năm gần đây cho Hạo Thiên biết.

Y đã gia nhập Thiên Đình lâu như vậy rồi, cũng là từ những ngày đầu Thiên Đình thành lập.

Nhìn Thiên Đình từ chỉ có Thiên Đế và Thiên Hậu, phát triển đến mức độ hiện tại, y cũng biết, vị Thiên Đế trước mắt này, cũng khá có thủ đoạn, không giống như y đã từng suy đoán trong lòng, là một Thiên Đế bù nhìn.

Y thật sự có năng lực dẫn dắt Thiên Đình, Thái Bạch Kim Tinh trong lòng cũng khá tin tưởng, tin tưởng Hạo Thiên.

Lăng Tiêu Thiên Đình, trên Đại Điện.

"Tốt, nhưng vẫn chưa đủ.

Thái Bạch Kim Tinh có biết ý của Trẫm không?" Hạo Thiên gật đầu, đế uy hạo hãn trên người, nhìn sâu vào Thái Bạch Kim Tinh, trong miệng ngưng giọng nói.

Thái Bạch Kim Tinh nghe lời Hạo Thiên nói, thần sắc trước tiên khẽ giật mình, tức thì chắp tay nói, "Thần minh bạch!" Y biết Hạo Thiên khá có dã tâm, muốn thật sự chưởng quản Hồng Hoang Thiên Địa.

Nhưng tình hình Thiên Đình lúc này, vẫn quá yếu ớt.

Chuẩn Thánh chỉ có hai vị, Đại La Kim Tiên chỉ có bốn vị, còn Thái Ất Kim Tiên cũng không đến hai mươi người.

Thực lực như vậy, nếu là một thế lực bình thường thì quả thực không yếu, nhưng đối với Thiên Đình thì lại quá yếu ớt.

Dù sao lúc này trong Hồng Hoang, có sáu vị Thánh Nhân, có hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cùng với Đạo Quân là tồn tại lăng giá trên tất cả.

Lại có Nhân Tộc lúc này đã thành một khối bàng nhiên đại vật, có Vu Yêu nhị tộc ẩn lui, ba tộc Viễn Cổ Hồng Hoang ngày xưa, đều là những thế lực cực kỳ to lớn.

Nếu thực lực không đủ, nói chuyện chưởng quản Hồng Hoang Thiên Địa chỉ là một trò cười.

Bởi vậy, thực lực, vẫn là nhiệm vụ hàng đầu của Thiên Đình lúc này.

Những năm qua, sự phát triển và đề thăng thực lực của Thiên Đình đều không tệ, nhưng còn xa mới đạt được yêu cầu của Hạo Thiên.

Về điểm này, Thái Bạch Kim Tinh cũng biết, và cũng biết phải làm gì.

"Nếu đã như vậy, vậy việc này liền giao cho khanh đi làm." Hạo Thiên gật đầu, nói với Thái Bạch Kim Tinh.

Đối với năng lực của Thái Bạch Kim Tinh, Hạo Thiên rất yên tâm, những năm qua, không ít việc đều giao cho Thái Bạch Kim Tinh đi làm, y cũng không làm thất vọng.

"Thần cáo thoái!" Thái Bạch Kim Tinh đỉnh lấy cổ đế uy nồng đậm của Hạo Thiên, sau đó chậm rãi lui xuống.

Lúc này, trên Đại Điện, chỉ còn lại một mình Hạo Thiên.

Hạo Thiên ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang, trên mặt lộ ra một tia suy tư, ánh mắt u u, khó lường.

"Viễn Cổ tam tộc, Vu Yêu nhị tộc, Nhân Tộc..." Lâu sau, Hạo Thiên khẽ nói một câu.

Trừ những vị tồn tại có thực lực kia ra, thì đây là vài chủng tộc có thực lực cường hãn.

Trong lòng ý niệm vạn chuyển, trong đó một ý niệm lóe lên, trên mặt Hạo Thiên lộ ra một nụ cười nhạt.

Thời gian thoáng cái, lại vài chục vạn năm trôi qua.

Hồng Hoang, Vạn Thọ Sơn, trong Ngũ Trang Quán.

Sớm vài ngàn năm trước, đã có một tin tức truyền ra từ Ngũ Trang Quán, không ít tu sĩ tán tiên nhận được tin tức vội vàng chạy đến Ngũ Trang Quán, không muốn bỏ lỡ một cảnh tượng mang tính lịch sử.

Chẳng qua hơn trăm năm thời gian, trước Ngũ Trang Quán liền bày xuống tế thiên án đài.

Một ngày nọ, Trấn Nguyên Tử thân khoác đạo bào bước lên tế đài.

Dưới tế đài đứng chính là hai đồng tử Ngũ Trang Quán, Thanh Phong Minh Nguyệt.

Bên ngoài Ngũ Trang Quán, càng hội tụ không ít tu sĩ tán tiên, đều đến trước quan lễ.

Trấn Nguyên Tử tay cầm Địa Thư, đạp không, hướng Thiên Đạo cáo đạo, "Thiên Đạo tại thượng, ta Trấn Nguyên Tử tham ngộ Địa Thư, ngộ được Địa Tiên Đại Đạo.

Nay cảm thấy sơn mạch thổ địa, hồ bạc thủy mạch trong Hồng Hoang Đại Địa hỗn loạn, ô nhiễm cần được trị lý, đặc lập Địa Tiên

nhất mạch.

Để phân phong thiên hạ Sơn Thần, Thổ Địa, Hà Bá, nhằm quản lý Hồng Hoang Đại Địa, lấy Tiên Thiên Linh Bảo Địa Thư trấn áp Địa Tiên khí vận.

Địa Tiên nhất mạch, lập!" Lời Trấn Nguyên Tử vừa dứt, trên Cửu Thiên, một trận lôi minh vang dội, một đạo công đức kim quang từ trời giáng xuống, tám thành rưỡi rơi trên đầu Trấn Nguyên Tử, một thành rơi trên Địa Thư, nửa thành còn lại thì phân cấp cho Thanh Phong Minh Nguyệt cùng các Địa Tiên đến quan lễ.

"Ầm!" Trên người Trấn Nguyên Tử bùng phát một cỗ khí thế cực kỳ khủng bố, lan tỏa xa xa, bao trùm ức vạn dặm.

Khí tức Đại Đạo hạo hãn không ngừng ba động, khiến vô số sinh linh trong đó chấn kinh ngưng vọng Vạn Thọ Sơn.

"Như vậy, lại gần hơn một chút rồi..." Trấn Nguyên Tử khẽ nhướng mày, trong miệng khẽ nói một tiếng.

Với cảnh giới hiện nay, hoàn toàn có thể dễ dàng xóa bỏ những gì ngày xưa, dù sao cảnh giới này và cảnh giới trước đó quả thực khác biệt rất lớn, chênh lệch trên Đại Đạo, quả thực cực kỳ rõ ràng.

Mặc dù chỉ mới vượt qua Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn một chút, nhưng trên cảnh giới đó, dù chỉ một vài phần, cũng là khác biệt một trời một vực, như có khoảng cách lớn.

Bởi vậy Trấn Nguyên Tử mới có cảm giác như vậy.

Chẳng qua Trấn Nguyên Tử hiện nay vẫn chưa chạm đến ngưỡng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cảnh giới này không dễ dàng tấn thăng như vậy.

Ngay cả Đế Tuấn mượn đại thế khí vận của cả chủng tộc để trùng kích Hỗn Nguyên thành công, cũng đã tốn kém mấy ức năm thời

gian, mới trùng kích thành công.

Trấn Nguyên Tử hiện nay đã kiến lập một phen đại thế, cho dù muốn mượn đại thế và khí vận này để trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên, trong thời gian ngắn, cũng không thể làm được, cần phải có một khoảng thời gian khá dài mới được.

Muốn nhanh hơn một chút, trừ việc Đại Đạo tấn thăng, hoặc ngộ được cơ duyên chứng đạo, nếu không thì, cần phải tốn kém thời gian khá dài.

"Như vậy, liền cần phải hảo hảo tiềm tu một phen rồi." Trấn Nguyên Tử thu hồi ánh mắt, trong lòng thầm nói một tiếng.

Sau đó, Trấn Nguyên Tử vung tay lớn, thần thông Tú Lý Càn Khôn thi triển ra, một tiên phủ mới tọa lạc trước Ngũ Trang Quán, danh viết: Địa Tiên Phủ.

Dẫn theo những người đến quan lễ, cùng với tán tu Địa Tiên chuẩn bị sách phong, tiến vào Địa Tiên Phủ, bắt đầu việc sách phong Địa Tiên.

Việc Trấn Nguyên Tử kiến lập Địa Tiên Phủ, lại gây ra một phen sóng gió trong Hồng Hoang, khiến Hồng Hoang vốn yên tĩnh như mặt hồ, chợt như bị ném một hòn đá vào, khuấy động không ít gợn sóng.

Trấn Nguyên Tử kiến lập đại thế, lại vô hình trung, phân đi không ít Hồng Hoang khí vận.

Tổng khí vận của Hồng Hoang vốn chỉ có bấy nhiêu, thêm một phương thế lực phân chia, thì mỗi phần có thể phân chia sẽ thu nhỏ lại một chút.

Tam Thanh đối với điều này cũng không biểu lộ gì, những việc này, không ảnh hưởng đến các Thánh Nhân và người chấp chưởng Đại giáo.

Lúc này hơi chú ý một phen, liền không tiếp tục lưu ý nữa.

Luân Hồi Địa Phủ vốn chưởng quản sinh tử và luân hồi của chúng sinh, việc này căn bản không thể lay chuyển địa vị của Địa Phủ.

Khí vận luân hồi của Địa Phủ, cũng sẽ không chịu ảnh hưởng nhiều từ Địa Tiên Đạo.

Còn về Vu Yêu nhị tộc, Nhân Tộc cùng Viễn Cổ tam tộc, cũng chỉ hơi chú ý một chút mà thôi.

Trong Lăng Tiêu Điện của Thiên Đình, Hạo Thiên thần sắc bình tĩnh, không biết đang suy tính điều gì.

Những năm qua, danh tiếng Thiên Đình cuối cùng cũng đã vang xa, cũng hội tụ không ít Hồng Hoang khí vận cùng tán tu, chính là thời cơ để Thiên Đình tráng đại.

Nhưng hiện tại, Trấn Nguyên Tử đã kiến lập Địa Tiên Đạo, như vậy, quả thực đã phân đi không ít Hồng Hoang khí vận.

Vô hình trung, khiến Thiên Đình có thêm vài phần cạnh tranh, muốn tích trữ Hồng Hoang khí vận nữa, liền sẽ khó khăn hơn vài phần.

"Cục diện Hồng Hoang, lại càng ngày càng phức tạp rồi.

Thiên Đình muốn tiếp tục tráng đại, cần phải đi thêm một bước nữa." Hạo Thiên trong lòng đã định, trong lòng đã có đối sách.

"Thái Bạch Kim Tinh!" Hạo Thiên khẽ gọi một tiếng.

"Thiên Đế!" Mấy hơi thở sau, Thái Bạch Kim Tinh cung kính đáp.

"Địa Tiên Chi Tổ vừa lập Địa Tiên Đạo, phái người đến chúc hạ một phen." Hạo Thiên nói.

"Thần minh bạch!" Thái Bạch Kim Tinh đáp một tiếng, liền xoay người rời đi.

Hạo Thiên nhìn Hồng Hoang, gật đầu, liền trực tiếp rời đi.

Trừ Thiên Đình ra, các thế lực khác đều có đệ tử môn hạ đến Vạn Thọ Sơn chúc hạ Trấn Nguyên Tử.

Nhân Giáo tự nhiên là Nhân Tộc để đệ tử đến.

Trấn Nguyên Tử đối với các bộ lạc Nhân Tộc cư trú gần đó đều không tệ, lần này Nhân Tộc đến chúc hạ, đó cũng là hợp lý.

Hậu Thổ cũng cho các Đại Vu trong Địa Phủ đến chúc hạ, như vậy cũng không tệ.

Yêu Tộc tuy không có nhiều giao thiệp với Trấn Nguyên Tử, nhưng hiện nay cũng cho người dưới quyền đến chúc hạ một phen.

Tây Phương Nhị Thánh đối với việc Hồng Hoang khí vận bị phân đi, cũng có chút khó xử, nhưng việc này dù sao cũng có lợi cho thiên địa.

Nếu không phải nợ Thiên Đạo công đức, cần phải luôn hành động vì nguyện vọng.

Nếu không thì, việc này cũng không để ý nhiều.

Dù sao việc đã như vậy, Tây Phương Nhị Thánh cũng chỉ có thể làm như vậy, cho đệ tử đến chúc hạ.

Yến hội chúc hạ lần này kéo dài hơn một tháng, sau đó mọi người tự tán đi.

Chuyện Địa Tiên Phủ, liền cũng định như vậy.

Sau khi Địa Tiên Phủ hạ xuống bức màn, trong Hồng Hoang, liền lại lần nữa trở nên bình tĩnh.

Dưới sự bình tĩnh này, hơn trăm Nguyên Hội thời gian đã lặng lẽ trôi qua.

Nhân Tộc, vì sau lần truyền thừa và giáo đạo của Thánh Địa trước đó, sự phát triển của những năm này, bất luận thực lực tổng thể hay khí vận đều đang từ từ đề thăng.

Thiên Đình, Địa Tiên Phủ, hiện nay đều đang tự đề thăng, chẳng qua danh tiếng Thiên Đình có phần thịnh hơn mà thôi.

Vạn tộc trong Hồng Hoang, cùng với không ít tu sĩ, sinh linh mới sinh, hiện nay đều đang tiến về mức độ cao hơn, tranh nhau phát triển trong Hồng Hoang.

Chương 204

Vô Cực Sơn Mạch, đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh chắp tay đứng thẳng, thần sắc bình tĩnh nhìn về Hồng Hoang Đại Địa.

Trong đôi mắt sâu thẳm, một dòng sông dài màu bạc trắng lướt qua từ từ, mọi tình huống đều rõ ràng trong lòng.

Các phương diện của Hồng Hoang, đều đang tiến triển theo hướng tốt hơn.

Thiên địa diễn hóa, chủng tộc sinh linh đản sinh, chúng sinh đề thăng, Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, quy tắc và pháp tắc hoàn thiện, v.v.

Những điều này, cùng với sự thúc đẩy của thời gian, đều đang tiến về hướng tốt hơn.

Đối với mức độ diễn hóa hoàn thiện và đề thăng lúc này, Thanh Minh vô cùng hài lòng, tin rằng, Hồng Hoang ngày sau sẽ ngày càng tốt hơn.

"Phu quân định khi nào động thân?" Một bên, Hậu Thổ môi đỏ khẽ mở, nhìn Thanh Minh, nhẹ giọng hỏi.

"Lúc này liền đi thôi!" Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, mở lời nói.

Nghe vậy, hai nữ gật đầu, đối với việc Thanh Minh định đi vào Hỗn Độn Thế Giới tranh đấu, tìm kiếm cơ duyên tấn thăng, trước đây đã biết rồi.

Phu quân nhà mình chờ đợi đến hiện tại, liền đã chuẩn bị tốt mọi thứ, lúc này đi, tự nhiên là thời cơ thích hợp rồi.

“Nếu đã như vậy, vậy thiếp chúc phu quân lần này đạt được sở nguyện, chứng đạo Vô Cực Kim Tiên!” Nữ Oa nhìn Thanh Minh, mỉm cười nói.

“Thừa lời cát ngôn của phu nhân!” Thanh Minh cười cười, sau đó nói, “Thời gian tiếp theo, lấy tu vi Nhân Đạo và Minh Đạo làm chủ.

Đến khi đó, tấn thăng liền không khó, có lẽ, đợi đến ngày ta quay về, liền đã tấn thăng tu vi rồi...” Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ mỉm cười, không mở lời.

“Được, thời cơ đã đến!” Thanh Minh nói một câu, liền thấy một đạo lôi quang lóe lên, tức thì biến mất trong Hồng Hoang, độn nhập vào Hỗn Độn Thế Giới.

Nữ Oa và Hậu Thổ liếc nhìn thật sâu, liền thu hồi ánh mắt, nhìn nhau một cái, rồi cũng tự mình rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, hướng về Địa Phủ và nơi Nhân Tộc cư ngụ.

Nhân Đạo và Minh Đạo, là những đạo đặc biệt, tự nhiên cần phải tham ngộ ở những khu vực quan trọng mới có thể có kết quả tốt hơn.

Thời gian tiếp theo, liền bắt đầu tỉ mỉ tu hành Minh Đạo và Nhân Đạo.

Tin rằng khi gặp lại Thanh Minh, tu vi của họ, đã có sự đề thăng, có thể mang lại một sự kinh hỉ.

Hỗn Độn Thế Giới, bắt đầu rời xa nơi Thiên Đạo bao trùm.

Thanh Minh chậm rãi tiến lên, lúc này đang không ngừng thâm nhập vào sâu trong Hỗn Độn Thế Giới.

Hỗn Độn chi khí ở đây ngày càng cuồng bạo, uy lực cũng ngày càng khủng bố.

Dưới sự xung kích, thế giới diễn hóa, lại vỡ nát, vô cùng khủng

bố.

Thanh Minh buông lỏng phòng ngự, mượn Hỗn Độn chi khí ở đây, đồng thời đang đề thăng cường độ thân thể của bản thân.

Mặc dù tác dụng sẽ không quá lớn, nhưng đây cũng là cách đề thăng thực lực tổng thể, cũng là một phương pháp không tệ.

"Phương pháp này tuy khó mà đề thăng được bao nhiêu, nhưng dưới sự đề thăng đa phương diện lần này, chung quy cũng là tích lũy không tệ." Thanh Minh cảm nhận một phen sự biến hóa của cường độ thân thể, trong lòng thầm gật đầu nói.

Cùng với việc không ngừng thâm nhập vào Hỗn Độn Thế Giới, Hỗn Độn chi khí liền sẽ trở nên càng thêm mãnh liệt và cuồng bạo.

Một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường, nếu không chú ý đều sẽ chịu thiệt lớn.

Nhưng Thanh Minh thì khác, bản thể của y là Thiên Phạt Lôi Đình, vốn là một tồn tại cực kỳ khủng bố, thân mang lực lượng hủy diệt, là tồn tại vô địch trong cùng đẳng cấp.

Hiện tại tuy chưa tấn thăng Vô Cực Kim Tiên, nhưng các phương diện đều đang hướng về Vô Cực Kim Tiên mà thuế biến, cường độ thân thể có thể thấy rõ.

Lúc này buông lỏng phòng ngự của bản thân, những Hỗn Độn chi khí cuồng bạo mãnh liệt đó, ngược lại cũng không gây ra thương hại cho y.

Ban đầu, chúng có thể để lại từng vệt ấn ký màu trắng trên thân thể Thanh Minh.

Chỉ trong vài vạn năm ngắn ngủi sau, liền không còn dấu vết nào có thể lưu lại được nữa.

Mặc dù chỉ tăng cường vài phần, nhưng cũng vô cùng khó có được.

Thanh Minh nhìn Hỗn Độn chi khí ở đây không thể giúp đỡ được chút nào nữa, lại chậm rãi quét mắt một lần, xác nhận không có gì đặc biệt khác, liền thân hình khẽ động, tiếp tục tiến sâu vào.

Ngoài Hồng Hoang, trong khu vực hỗn độn mà lực lượng Thiên Đạo ảnh hưởng xa nhất.

Tử Tiêu Cung, trên Đại Điện.

Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng khẽ động, nhìn về một phương hướng hỗn độn nào đó, đôi mắt khẽ lạnh lẽo.

"Xem ra, chuyến đi Hỗn Độn lần này của Thanh Minh Đạo hữu, sẽ là khế cơ tấn thăng Vô Cực Kim Tiên." Hồng Quân Đạo Nhân vừa mới trong khoảnh khắc, dường như cảm giác được Thiên Đạo vận chuyển nhanh chóng và thuận lợi hơn một phần, sự hoàn thiện và diễn hóa cũng đề thăng thêm một phần.

Nhìn từ tình huống lúc này, trong Hồng Hoang, không thể có tồn tại nào có thể khiến Thiên Đạo đề thăng đến mức độ này.

Khả năng duy nhất, chính là Thanh Minh, người đã rời khỏi Hồng Hoang Đại Địa vài vạn năm, có khả năng đó.

Mối quan hệ giữa Thanh Minh và Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Nhân có một suy đoán lớn, hiện nay, cũng chỉ có khả năng này, và cũng chỉ có thể là như vậy.

"Trong khoảng thời gian ngắn vài vạn năm, Thanh Minh Đạo hữu đã có tiến triển như vậy, quả thực là thủ đoạn hay." Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng thầm nói một tiếng, sau đó chậm rãi thu hồi ánh mắt, tâm thần ám hợp với quỹ tích vận hành của Thiên Đạo một phen, lúc này khẽ gật đầu, liền lại lần nữa bế mục tham ngộ.

Thời gian thoáng cái, lại mười mấy vạn năm trôi qua.

Trong Hồng Hoang, lúc này đã dần trở nên bình tĩnh.

Vu Yêu nhị tộc, Nhân Tộc, Viễn Cổ tam tộc, những chủng tộc có thực lực cường hãn này, lúc này đều đang tự mình ổn định đề thăng.

Thời cơ hiện tại, chính là cơ hội phát triển.

Đặc biệt là Viễn Cổ tam tộc và Yêu Tộc, tình huống không tốt lắm, tự nhiên nắm chặt bất kỳ thời cơ nào để phát triển bản thân, hóa giải nhân quả nghiệp lực.

Viễn Cổ tam tộc tuy mượn Thiên Hôn và Địa Hôn của Đạo Quân, có được một số công đức khí vận, và cũng hóa giải một bộ phận nhân quả nghiệp lực.

Nhưng hiện tại, Viễn Cổ tam tộc vẫn còn hơn bốn thành nhân quả nghiệp lực chưa hóa giải.

Những nhân quả nghiệp lực này muốn hóa giải hoàn toàn không dễ dàng, cần một khoảng thời gian dài mới được.

Phải biết rằng, các tộc trưởng Viễn Cổ tam tộc đã dùng thân mình để tiêu giải không ít nhân quả nghiệp lực, lại thêm sự hóa giải không ngừng trong những năm này, hai lần đại hôn của Đạo Quân, mới tiêu giải được hơn năm thành nhân quả nghiệp lực, đó đã là hàng trăm ức năm thời gian rồi.

Thời gian để tiêu giải hơn bốn thành nhân quả nghiệp lực còn lại, e rằng nếu không có vài chục ức năm thì không thể hóa giải hoàn toàn.

Bởi vậy, hễ có cơ hội và thời gian, Viễn Cổ tam tộc sẽ không từ bỏ bất kỳ khả năng và cơ hội nào để phát triển và hóa giải nhân quả nghiệp lực.

Lượng Kiếp bình tức, thời đại mới bắt đầu, đối với Viễn Cổ tam

tộc cũng có lợi ích.

Mặc dù không tham dự chuyện Lượng Kiếp, nhưng dưới Lượng Kiếp, Viễn Cổ tam tộc cũng có ảnh hưởng.

Gần ba nghìn Nguyên Hội, Viễn Cổ tam tộc tiến triển không tệ.

Vu Tộc hiện nay cũng đang trong giai đoạn khôi phục phát triển cuối cùng.

Yêu Tộc tuy kém hơn, nhưng cũng đã đi vào quỹ đạo rồi.

Yêu Tộc tuy nhân quả nghiệp lực chưa được khôi phục, nhưng thực lực đã có chút khôi phục.

Hiện tại các đệ tử Nhân Tộc lịch luyện trong Hồng Hoang, đa số đều xung đột với Yêu Tộc, cơ bản là lấy Yêu Tộc để rèn luyện.

Điểm này khiến Đế Tuấn vô cùng đau đầu, nhất thời không có biện pháp tốt.

Phải biết rằng, thực lực Nhân Tộc hiện tại còn mạnh hơn Yêu Tộc ngày xưa vài phần.

Yêu Tộc hiện tại lại trong tình trạng nửa sống nửa chết, có thể đấu lại Nhân Tộc sao?

Huống chi Nhân Tộc phía sau còn có Thánh Mẫu Nữ Oa và sư tôn Đạo Quân của Tam Tổ.

Tình huống như vậy, Yêu Tộc căn bản không dám động thủ.

Bởi vậy dưới sự bị động, Đế Tuấn quả thực đau đầu, chỉ có thể bị động.

Những năm này, sự phát triển khôi phục đều không bù đắp được số lượng vẫn lạc.

Nhưng tạm thời cũng không có biện pháp, chỉ có thể như vậy, đợi

sau này khôi phục thêm chút nữa, mới có biện pháp tốt.

Địa Phủ hiện tại cơ bản đã khôi phục trạng thái ban đầu, không còn bận rộn như vậy nữa.

Chẳng qua trong Hồng Hoang mỗi khắc vẫn có không ít sinh linh tu sĩ vẫn lạc, dưới sự vận chuyển, ngược lại cũng không có lúc nhàn rỗi để tu hành.

Trong khoảng thời gian này, vô số Âm Sai và Âm Quan Địa Phủ đều có được không ít công đức, thực lực tổng thể đều đề thăng không ít, khí vận Địa Phủ đã tăng thêm vài phần.

Bình Tâm đối với điều này vô cùng hài lòng, tọa trấn Phong Đô, chủ trì sự vụ Địa Phủ.

Ngoài ra, Địa Tiên Phủ đã bình tĩnh hơn nhiều, đang âm thầm phát triển thực lực bản thân, việc phân phong địa chi cũng ngày càng nhiều.

Thiên Đình, trong những năm này, so với trước đây, cũng tương đối bình tĩnh hơn một chút.

Nhưng việc bồi dưỡng tâm phúc và lực lượng bản thân, Hạo Thiên cũng không dừng lại, vẫn đang ra sức bồi dưỡng.

Đây, sau này sẽ là lực lượng cốt yếu nhất trong tay y, là yếu tố then chốt để lập túc Hồng Hoang.

Lúc này bồi dưỡng liền cực kỳ quan trọng.

Thiên Đình có ưu thế đắc thiên độc hậu, Tiên Thiên Linh Khí sung túc, tinh thần chi lực hạo hãn, Hồng Hoang khí vận và Thiên Đình khí vận ngưng kết, lại có linh quả như Bàn Đào.

Dưới nhiều trợ lực như vậy, Hạo Thiên có lòng tin tráng đại lực lượng trong tay.

Đợi Thiên Đình lại lần nữa phát triển, mọi việc, liền có thể đi vào

quỹ đạo.

Mạch Trung ương Thiên Đế đang đề thăng, Tam Ngự Nhân Tộc tự nhiên không thể thiếu sự phát triển.

Hấp nạp tán tu và sinh linh Hồng Hoang, Tam Ngự cũng đang làm, tuy không bằng mạch Trung ương, nhưng Tam Ngự bản thân vốn có căn cơ Nhân Tộc.

Lúc này sau khi hấp nạp một bộ phận, thực lực tổng thể ngày càng cường hãn.

Trong sự phát triển tiếp theo, căn bản sẽ không nằm dưới mạch Trung ương, cũng đã tạo không ít áp lực cho Hạo Thiên.

Chương 205

Bởi vậy lúc này trừ việc đề thăng mạch Trung ương ra, tu vi bản thân y, cũng đang đề thăng.

Cũng là nguyên nhân Thiên Đình những năm này tương đối bình tĩnh, tất cả đều đang âm thầm phát triển đề thăng.

Trong sự bình tĩnh của các thế lực đỉnh tiêm này, vô số sinh linh, tu sĩ và chủng tộc Tiên Thiên trong Hồng Hoang cũng đang phát triển.

Hồng Hoang lúc này, quả thực yên tĩnh an nhiên, thích hợp tu hành bế quan.

Minh Đạo và Nhân Đạo mà Nữ Oa và Hậu Thổ tham ngộ, lúc này cũng có chút tiến triển rồi, tin rằng sẽ không quá lâu liền sẽ đề thăng.

Trong Hỗn Độn Thế Giới, nơi đây một mảnh hoang vu, không có nhật nguyệt, không có thiên địa, thậm chí ngay cả một tia sáng cũng không tồn tại.

Có, chỉ có một mảnh hỗn độn đen kịt.

Hành tẩu trong đó, ngay cả phương hướng cũng không thể phân biệt, chỉ có thể dựa vào cảm giác của bản thân để tiến lên.

Một khi ngay cả cảm giác cũng sai lệch, thì có thể sẽ mê thất trong Hỗn Độn mênh mông.

Thanh Minh trong Hỗn Độn Thế Giới, không biết đã tiến hành bao nhiêu triệu triệu ức dặm.

Hỗn Độn chi khí xung quanh ngày càng cuồng bạo, nhưng đối với việc đề thăng cường độ thân thể của y, thì không có Linh Bảo hộ thân cũng không có bất kỳ vấn đề gì.

Dựa vào tu vi khủng bố của bản thân, Thanh Minh cũng đã xông qua vài nơi bão hỗn độn.

Mặc dù bão không ngừng lớn dần, nhưng cũng không phải là nhỏ.

Nếu không phải tu vi của y cực kỳ tinh thâm, e rằng cũng sẽ có không ít phiền phức.

"Xoẹt!" Đột nhiên, Thanh Minh dừng bước.

Tay y vồ lấy Hỗn Độn chi khí bên cạnh, những Hỗn Độn chi khí cuồng bạo không ngừng giãy giụa trong tay, phá hoại, uyển như từng lưỡi đao vô cùng sắc bén, cắt cứa trong tay.

Tay Thanh Minh khẽ động, Hỗn Độn chi khí dần dần hóa thành hư vô.

Ánh mắt y quét qua, lẩm bẩm nói, "Ở nơi này, ngay cả cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, nếu không có Linh Bảo bảo hộ, e rằng cũng khó mà đi được nửa bước..." Mức độ cuồng bạo mãnh liệt của Hỗn Độn chi khí ở đây, nếu không có Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự bảo hộ, Thanh Minh đều cảm thấy Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn cũng khó trụ được mấy chiêu liền sẽ vẫn lạc trong đó.

Cùng với việc tiến sâu vào, các loại nguy hiểm của Hỗn Độn Thế Giới liền sẽ đột nhiên xuất hiện, nơi khủng bố của Hỗn Độn chi khí, cũng đang không ngừng tăng lên.

Ngoài ra, lực lượng pháp tắc ẩn chứa trong Hỗn Độn đều ở mức độ tạp loạn vô chương.

Muốn hoàn toàn chưởng khống, nếu không phải tồn tại như Thanh Minh, căn bản không thể vận dụng tự nhiên được.

Bởi vậy, một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường, cũng không dám tùy tiện thâm nhập vào Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh quét mắt một lần, liền chậm rãi tiến lên trong nơi này.

Trên người y có một cỗ hấp lực vô hình lan tỏa, tụ tập những Hỗn Độn chi khí cuồng bạo ở đây, bao bọc quanh thân Thanh Minh, từng chút một tăng cường bản thân y.

Nhưng chưa đầy vài vạn năm, Hỗn Độn chi khí ở đây liền không còn tác dụng nào đối với Thanh Minh nữa.

Y liếc nhìn, liền lại tiếp tục tiến về phía trước.

Thanh Minh càng tiến về phía trước, Hỗn Độn liền càng thêm hỗn loạn, lực lượng pháp tắc càng thêm cuồng bạo.

Mọi thứ ở đây, cũng ngày càng trở nên nguy hiểm.

Thanh Minh lúc này tế xuất Càn Khôn Đỉnh, huyền phù trên Thiên Linh, dần dần luyện hóa những Hỗn Độn chi khí hỗn loạn cuồng bạo đó, sau đó hấp thu vào trong cơ thể để bổ sung sự tiêu hao.

Sau khi Thanh Minh tiến hành ba vạn năm theo thời gian y thúc đẩy, liền dừng bước.

Ánh mắt y xuyên thấu mấy trăm triệu triệu ức dặm thời không, rơi vào trên một ngọn núi được cấu thành từ Hỗn Độn Ngoan Thạch.

"Hỗn Độn Ngoan Thạch, lại là dược liệu tốt để luyện chế..." Trên khuôn mặt nho nhã của Thanh Minh lộ ra một nụ cười nhạt.

Hỗn Độn Ngoan Thạch có thể luyện chế khí cụ tốt làm dược liệu, nhưng ánh mắt Thanh Minh lúc này lại không tụ tập trên Hỗn Độn Ngoan Thạch, mà lại dừng lại trên mấy trăm dị thú Hỗn Độn đang cư ngụ trên ngọn núi Hỗn Độn Ngoan Thạch đó.

Những dị thú Hỗn Độn này trên thân đều ẩn chứa một chút Hỗn Độn bản nguyên, đối với tu hành cũng có không ít lợi ích.

Trên mặt y khẽ cười nhạt, bước chân lại lần nữa di chuyển.

Khi xuất hiện trở lại, đã xuất hiện ở ngoài mấy trăm triệu triệu ức dặm, lúc này cách ngọn núi Hỗn Độn Ngoan Thạch đó không dưới ức triệu dặm.

Trong Hỗn Độn Thế Giới, một khu vực thâm sâu.

Trên đỉnh núi Hỗn Độn Ngoan Thạch.

"Gầm!

Gầm!

Gầm!..." Hàng trăm Hỗn Độn Dị Thú cảm giác được kẻ xâm nhập, không ngừng gầm thét dữ dội vào y, âm thanh chấn động Hỗn Độn.

Đám Hỗn Độn Dị Thú này hình thể tựa Phi Hùng, thân thể dị thường khổng lồ, sức mạnh hiển lộ rõ ràng, có thể dùng nhục thân không hề e ngại cuồng bạo Hỗn Độn khí lưu, đủ thấy nhục thân cường hãn, ngay cả so với Tổ Vu cũng không hề kém cạnh nửa phần.

Thanh Minh chậm rãi quét mắt qua hàng trăm Hỗn Độn Dị Thú, phát hiện thực lực chúng đều ở cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên, con dẫn đầu thậm chí có thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Nhưng linh trí không cao, chỉ hành sự theo bản năng mà thôi.

"Cũng có chút thu hoạch…" Thanh Minh khẽ mỉm cười.

Bất luận là Hỗn Độn Ngoan Thạch hay đám Hỗn Độn Dị Thú ẩn chứa Hỗn Độn Bản Nguyên này, đều là thu hoạch, cũng là thu hoạch đầu tiên trong đa nguyên hội.

"Gầm!" Trên đỉnh núi, hàng trăm Hỗn Độn Dị Thú đồng loạt gầm thét, âm thanh hóa thành cuồn cuộn sóng âm, xen lẫn cuồng bạo Hỗn Độn khí lưu cuộn trào về phía Thanh Minh.

Sóng âm mênh mông cùng phong nhận do Hỗn Độn khí lưu hóa thành, xé rách Hỗn Độn Thế Giới tĩnh mịch lúc này, không ngừng

nhấn chìm Thanh Minh.

Uy lực như vậy, ngay cả cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng có thể sơ suất mà bị thương, dưới Hỗn Nguyên Kim Tiên càng khó sống sót dưới công kích ấy.

Chỉ đáng tiếc, đối diện lúc này, là Thanh Minh.

Những phong nhận Hỗn Độn khí lưu cùng sóng âm cuộn trào, cách Thanh Minh hàng ức vạn dặm đã lặng lẽ tiêu tán, ngay cả gợn sóng thời không cũng không hề xuất hiện, phảng phất bị một cỗ lực lượng kinh khủng nuốt chửng.

Trên đỉnh núi Hỗn Độn Ngoan Thạch.

Hàng trăm Hỗn Độn Dị Thú thấy công kích vô hiệu, gầm lên một tiếng rồi từng con bay vút lên, cùng lúc phát động công kích về phía Thanh Minh, vươn cự trảo, sau đó hung hãn vồ xuống Thanh Minh.

Từng đạo cương khí phong nhận cường đại cùng Hỗn Độn khí lưu đồng loạt cuộn trào về phía Thanh Minh, nơi chúng đi qua, vô số Hỗn Độn chi khí đều nổ tung, không thể ngăn cản phong mang, hủy diệt như chẻ tre nhấn chìm.

Sau một đòn, hàng trăm Hỗn Độn Dị Thú dưới sự dẫn dắt của con Dị Thú cầm đầu, đồng loạt xung kích về phía Thanh Minh.

Chiến lực mạnh nhất của đám Hỗn Độn Dị Thú này chính là sức mạnh nhục thân, do đó cận chiến mới có thể phát huy sức mạnh tối cường, điểm này có phần tương đồng với Tổ Vu.

Những cương phong vừa rồi chỉ là thủ đoạn công kích thăm dò, lúc này chúng càng nhân lúc cương phong yểm hộ, tức khắc đã ở ngay trước Thanh Minh, phát huy toàn bộ chiến lực.

"Rầm!" Một đạo Thần Lôi từ hư vô thời không chợt hiện, một con Hỗn Độn Dị Thú bị oanh thành tro tàn, chỉ còn lại một tia Hỗn Độn

Bản Nguyên lơ lửng trong Hỗn Độn hư không.

"Ong!" Thanh Minh thần sắc chợt nghiêm, phất tay một cái, trong Hỗn Độn Thế Giới mịt mờ, tức khắc bùng lên sắc tím huyến lệ, sức mạnh lôi đình nồng đậm đến cực điểm chiếu sáng cả khu vực.

Những Hỗn Độn chi khí cuồng bạo và dữ dội kia, lúc này đều bị cổ lôi đình cùng lực lượng hủy diệt trực tiếp nghiền nát, triệt để tiêu tán trong đó, trực tiếp làm trống rỗng khu vực rộng hàng triệu triệu ức dặm, hình thành một vùng chân không tuyệt đối.

Trong mắt đám Hỗn Độn Dị Thú lộ vẻ kinh hãi, con Hỗn Độn Dị Thú đầu tiên tiếp cận Thanh Minh, cũng là con cầm đầu có thực lực cường hãn nhất, đã trực tiếp vẫn lạc trong đó, ngay cả tro tàn cũng không còn.

Lúc này chúng cũng không kịp quan tâm đến những con khác, lập tức quay người muốn đào thoát khỏi nơi nguy hiểm này.

"Két!

Két!

Két!" Ngay lúc đó, trong sắc tím huyến lệ kia, vạn đạo lôi đình bùng phát, bao trùm cả vùng.

Trong mắt hàng trăm Hỗn Độn Dị Thú, dải thần quang tím huyến lệ, chiếu sáng cả khu vực kia, lại không phải quang minh, mà là hủy diệt, sự hủy diệt vĩ đại.

"Rầm!" "Rầm!" "Rầm!"...

Một đạo Thần Lôi giáng xuống, liền có một con Hỗn Độn Dị Thú hóa thành tro tàn, chỉ lưu lại một tia Hỗn Độn Bản Nguyên.

Chỉ trong mười mấy hơi thở, tất cả Hỗn Độn Dị Thú đều vẫn lạc dưới Thần Lôi.

“Vút!” Vạn đạo Thần Lôi hóa thành vô số lôi quang, trực tiếp bay vụt đi, nhập vào Lôi Phạt Chi Thành đang lơ lửng trên Thiên Linh của Thanh Minh, sau đó cùng Càn Khôn Đỉnh, bị Thanh Minh thu lại.

Sau khi làm xong tất cả, Thanh Minh lại phất tay một cái, thu toàn bộ những Hỗn Độn Bản Nguyên kia, rồi đánh nhập vào trong cơ thể, theo quỹ tích vận chuyển của Đại Chu Thiên bắt đầu vận hành nhanh chóng, từ từ hấp thu.

Hoàn tất xong xuôi, Thanh Minh khẽ động tay, nhiếp lấy ngọn núi Hỗn Độn Ngoan Thạch kia, tức thì nó dần dần thu nhỏ lại, cho đến khi chỉ còn bằng bàn tay, rơi vào lòng bàn tay y.

Thanh Minh mân mê ngọn núi Hỗn Độn Ngoan Thạch trong tay, quan sát kỹ lưỡng mấy hơi thở, mới thu nó lại.

Sau đó, y tỉ mỉ quan sát khu vực này một lượt, rồi mới tiếp tục tiến về phía trước. ...

Thời gian như dòng chảy, lặng lẽ trôi qua, lúc này lại thêm ba Nguyên hội đã qua.

Thanh Minh đã tiến một đoạn đường dài, đạt đến độ sâu khá đáng kể.

Hỗn Độn chi khí nơi đây, ngay cả một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường cũng không dám xem thường.

Thanh Minh trên đường đi, ngoại trừ gặp một cơn phong bạo Hỗn Độn khá lớn hơi phiền phức ra, những thứ khác thì không có gì khó khăn.

Hỗn Độn Bản Nguyên tuy không giúp y tăng tiến bao nhiêu, nhưng ít nhất cũng tích lũy được vài phần.

Suốt đường đi, y cũng không gặp nhiều Hỗn Độn Dị Thú, việc săn giết để thu được Hỗn Độn Bản Nguyên tự nhiên cũng không còn quá

khả thi.

Hỗn Độn Thế Giới thực sự quá rộng lớn, ngay cả Hồng Hoang Thế Giới, một thế giới đã vượt qua vô số Đại Thiên Thế Giới, đạt đến mức viên mãn, trong Hỗn Độn Thế Giới cũng không đáng kể.

Trong phạm vi như vậy, việc tìm kiếm Hỗn Độn Dị Thú tự nhiên không hề dễ dàng.

Huống hồ, Thanh Minh cũng không phải vì Hỗn Độn Dị Thú.

Những Hỗn Độn Bản Nguyên đó lúc này cũng không giúp được y nhiều, tự nhiên cũng không cần thiết phải làm như vậy.

Chương 206

Do đó, y tự nhiên không lãng phí thời gian vào một điểm, trực tiếp một mạch tiến lên.

Chỉ khi gặp Hỗn Độn phong bạo mới tốn chút sức lực, còn lại thì không có gì ngoài ý muốn lớn.

"Hử?!" Lại ba vạn năm sau, Thanh Minh nhướng mày, thần sắc có chút bất ngờ, ánh mắt nhìn về phía đông nam lấy mình làm trung tâm.

"Không ngờ, lại nhanh chóng gặp được một phương thế giới…" "Từ mức độ lan tỏa khí tức của thế giới mà xem, hẳn là cũng cấp bậc Đại Thiên Thế Giới…" Thanh Minh cẩn thận cảm thụ một hồi, khẽ mỉm cười nói.

Có thể gặp được một phương Đại Thiên Thế Giới quả thực không dễ dàng a!

Hỗn Độn Thế Giới thực sự quá lớn, việc tìm kiếm thế giới quả thực không dễ chút nào, huống hồ là Đại Thiên Thế Giới.

Hỗn Độn Thế Giới rộng lớn, nhưng số lượng Đại Thiên Thế Giới cũng không quá nhiều.

Ngày trước sau khi Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần vẫn lạc, thân thể họ đều diễn hóa thành Đại Thiên Thế Giới, tuy có chút tàn khuyết, nhưng có thể lấy thân hóa thành Đại Thiên Thế Giới, đủ thấy tu vi của họ rồi.

Do đó, Đại Thiên Thế Giới mà y gặp lần này, có thể chính là thế giới do thân thể của một trong số các Ma Thần kia diễn hóa sau khi vẫn lạc.

Trong lòng thầm nghĩ, Thanh Minh liền tiến về phía có khí tức thế

giới lan tỏa. ...

Cứ thế, lại ba ngàn năm sau.

Thanh Minh đột nhiên dừng bước, nhìn về phía cách đó mười mấy triệu triệu ức dặm, một phương Đại Thiên Thế Giới sừng sững trong Hỗn Độn, trên mặt có chút ngưng trọng.

Thế giới chỉ là Đại Thiên Thế Giới, cũng không có gì kỳ lạ.

Nhưng phương Đại Thiên Thế Giới này lại tản phát khí tức Ma Đạo tinh thuần nhất, là khí tức Ma Đạo Tiên Thiên, cũng có thể chính là thế giới do một Hỗn Độn Ma Thần tu Ma Đạo ngày trước vẫn lạc mà diễn hóa thành.

La Hầu ngày trước, tuy cũng biết Ma Đạo thủ đoạn, nhưng y không phải thân chuyển thế của Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần, mà là thân chuyển thế của Hủy Diệt Hỗn Độn Ma Thần.

Những thủ đoạn Ma Đạo kia, ước chừng cũng là y hấp thu từ các thủ đoạn của Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần mà có, nên mới có những thủ đoạn Ma Đạo đó.

Đại Thế Giới Ma Đạo trước mắt này, chính là thế giới thuần chính, mang khí tức Ma Đạo Tiên Thiên vô cùng tinh thuần, đúng là một Đại Thế Giới Ma Đạo do Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần ngày trước vẫn lạc mà thành, khí tức quả nhiên không yếu.

"Tốt một Đại Thế Giới Ma Đạo…" Thanh Minh tán thán.

Một Đạo diễn hóa một giới, cần phải có Đại Đạo tu hành đến cảnh giới cực kỳ tinh thâm mới có khả năng, ít nhất là từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ trở lên mới có thể.

Tạo Hóa Thiên mà Nữ Oa khai tích ban đầu, kỳ thực cũng là một Đạo diễn hóa một giới, nhưng lúc đó nàng mới Chứng Đạo thành Thánh, kỳ thực vẫn chưa hoàn thiện.

Muốn một Đạo hóa một Đại Thế Giới càng thêm hoàn thiện, càng thêm đầy đủ, thì quả thực cần tu vi tốt hơn, lý giải Đại Đạo càng tinh thâm hơn.

Do đó, các Hỗn Độn Ma Thần ngày trước, mỗi vị thực lực đều cực kỳ bất phàm.

Trong lòng thầm nghĩ, Thanh Minh liền bước một bước, trực tiếp vượt qua Trường Hà Thời Không, đứng bên ngoài Thế Giới Chi Bích của Đại Thế Giới Ma Đạo.

Bên ngoài Đại Thế Giới Ma Đạo.

Thanh Minh chắp tay đứng bên ngoài Thế Giới Chi Bích của Đại Thế Giới Ma Đạo.

Nơi đây ma khí đen kịt cuồn cuộn, nguyên khí dao động mãnh liệt.

Trong số các Đại Thiên Thế Giới, Đại Thế Giới Ma Đạo này cũng thuộc hàng đỉnh tiêm.

"Tốt một phương Đại Thế Giới Ma Đạo!" Thanh Minh cảm thụ một hồi, trong miệng lại tán thán một câu, đôi mắt sâu thẳm tựa Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, lướt qua những điểm tinh mang.

Sau khi quét mắt nhìn một lượt, y khẽ gật đầu trong lòng, tức khắc chân bước một cái, trực tiếp tiến vào trong Đại Thế Giới Ma Đạo.

Trong Đại Thế Giới Ma Đạo.

"Ma Đạo khí tức tinh thuần tốt, xem ra trải qua những năm diễn hóa này, phương thế giới này cũng ngày càng hoàn thiện…" Thanh Minh tiến vào trong Đại Thế Giới Ma Đạo, vươn tay chộp một cái, ma khí đen kịt rơi vào lòng bàn tay.

Trong hai mắt y lôi quang lấp lóe, nhìn thấu bản chất của ma khí, sau đó tay khẽ động, tất cả hóa thành tro tàn, y nhàn nhạt nói.

Dứt lời, ánh mắt y chậm rãi quét khắp Đại Thế Giới Ma Đạo, thu toàn bộ Ma Đạo sinh linh vào đáy mắt, bất kể căn nguyên hay tu vi, tất cả đều không thể ẩn mình, bị y nhìn thấy rõ ràng.

Các Ma Đạo tu sĩ nơi đây, tu vi có cao có thấp.

Thấp nhất thì chỉ là Địa Tiên tu vi.

Cao nhất, lại có một tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, một thân Ma Đạo khí tức cực kỳ nồng đậm.

"Ma Đạo tu sĩ của Đại Thế Giới Ma Đạo này quả thực không đơn giản, lại có tồn tại Hỗn Nguyên.

Cả thế giới này, có một chỗ ta không thể nhìn thấu, có quan hệ không nhỏ với Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần ngày trước…" Thanh Minh ánh mắt dừng lại trên một ngọn núi chỉ rộng vài ngàn vạn trượng trong Đại Thế Giới Ma Đạo, thầm nghĩ trong lòng.

Dưới chân ngọn núi, có một tồn tại, chính là vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ kia.

Nhưng ngoài ra, còn có một số thứ Thanh Minh lúc này chưa hoàn toàn nhìn thấu, đó mới là điều y đặc biệt chú ý. ...

Tại một khu vực nào đó của Hỗn Độn Thế Giới, bên trong Đại Thế Giới Ma Đạo.

Tại trung tâm thế giới, trong Ma Tôn Sơn.

Ma Tôn Sơn là trung tâm của toàn bộ Đại Thế Giới Ma Đạo, cũng giống như Bất Chu Sơn của Hồng Hoang Thế Giới vậy.

Ngọn núi này không hề tầm thường, cũng là nguyên nhân vì sao vị tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia lại ở đây.

Bởi vì Ma Tôn Sơn là nơi đản sinh, cũng là điểm mấu chốt để Chứng Đạo, còn là yếu tố then chốt để tiến lên cảnh giới cao hơn.

Do đó, y mới kiến lập đạo trường dưới Ma Tôn Sơn, một mực tu hành tại đây. ...

Dưới Ma Tôn Sơn, trong Ma Thần Điện.

"Rầm!" Ma Uyên nhướng mày, nơi trấn áp dưới tọa hạ y truyền đến một tiếng khẽ, một cỗ sức mạnh vọt thẳng lên Cửu Thiên, phảng phất muốn diệt sát một tồn tại nào đó trong đó, sát cơ nồng đậm.

Ma Uyên trong lòng thầm nghĩ, ma khí trong tay cuồn cuộn, tức khắc ngưng tụ ra một đạo Ma Đạo Thần Thương, trực tiếp quán xuyên vũ trụ thương khung, đâm thẳng về phía mà cỗ sát cơ kia khóa chặt, bao trùm uy thế vô biên, kinh động toàn bộ sinh linh và tu sĩ của Đại Thế Giới Ma Đạo.

Chỉ thấy một thanh Thần Thương mang theo sát phạt chi khí cuộn trào, đâm thẳng lên Cửu Thiên, nơi nó đi qua thời không băng diệt, tất cả quy về Hỗn Độn chi khí, khí tức sát phạt kinh khủng cùng Ma Đạo khí tức đan xen hiện ra, bùng phát uy thế đáng sợ, trực tiếp quán xuyên vô tận thời không, đến chỗ kia.

Thanh Minh thần sắc bình tĩnh, không nhìn ra sâu cạn.

Quả thực y vừa cảm nhận được một cỗ sát cơ, nhưng không phải khí tức của Ma Uyên, mà là phát ra từ dưới Ma Tôn Sơn, hoặc là khu vực dưới thân Ma Uyên, tự nhiên cũng đã thu hút sự chú ý của Thanh Minh.

Lúc này, Ma Uyên lại ra tay trước, điều đó khiến Thanh Minh không khỏi bất ngờ.

Nhưng đã ra tay đối với Bản tôn, nhân quả kết xuống, e rằng không dễ dàng hóa giải được.

"Rầm!" Một cỗ lực lượng vô hình kết thành bình chướng trong hư không.

Thanh Thần Thương kia quán xuyên vũ trụ thương khung, vô tận thứ nguyên không gian, nhưng lại không thể xuyên qua khu vực này, sức mạnh trong Thần Thương không ngừng bị tiêu hao.

Chỉ trong vỏn vẹn mười mấy hơi thở, thanh Thần Thương ẩn chứa toàn lực một kích của Ma Uyên đã bị cỗ sức mạnh kia trực tiếp nghiền nát hoàn toàn.?!

Khoảnh khắc đó, vô số sinh linh và tu sĩ Đại Thế Giới Ma Đạo đều lộ vẻ kinh hãi!

Thần Thương toàn lực một kích của Ma Uyên Đại nhân, lại lặng lẽ tiêu tán trong chốc lát, khu vực kia rốt cuộc có tồn tại đáng sợ nào?

Ngay cả một kích của Ma Uyên Đại nhân cũng không có bất kỳ hiệu quả nào?

Lúc này, không chỉ sinh linh và tu sĩ Đại Thế Giới Ma Đạo kinh hãi, mà ngay cả Ma Uyên cũng chấn kinh không thôi.

Phải biết, y đã một chân bước vào cảnh giới trung kỳ của tồn tại ấy rồi, mà một kích toàn lực của y, lại ngay cả một chút gợn sóng thời không cũng không hề xuất hiện, cứ thế lặng lẽ bị nghiền nát.

Y không rõ nơi đó rốt cuộc có tồn tại nào, bằng nhãn lực của y, lại không thể nhìn thấu một tia nào, cũng không phát hiện bất kỳ dị thường nào.

Không nhìn ra dị thường, đó mới là dị thường lớn nhất, cũng là điểm mấu chốt khiến y đột nhiên cảnh giác trong lòng.

Nơi đây, cực kỳ bất thường, e rằng có tồn tại khủng bố giáng lâm!

Đối mặt với Thiên Ngoại khách như vậy, không thể ngồi chờ chết.

Nếu không địch lại, thì dù không muốn cũng phải thả lỏng cấm chế, phóng thích tồn tại bị trấn áp ra, chưa chắc đã không có cơ hội.

Còn về tình hình sau này, thì cứ giải quyết xong chuyện này rồi tính.

Ma Uyên thần sắc ngưng trọng nhìn lên Cửu Thiên, Ma Đạo khí tức trên người y cực kỳ hạo hãn đáng sợ, lúc này y chậm rãi đứng dậy, phảng phất khoảnh khắc tiếp theo sẽ lập tức ra tay, giáng cho Thanh Minh một kích lôi đình.

Trên Cửu Thiên, trong một khu vực thời không nào đó.

Thanh Minh lạnh lùng cười một tiếng, bước một bước, đã ở trước Ma Tôn Sơn, cũng là trên Ma Thần Điện của đạo trường Ma Uyên.

"Đông!

Đông!" Thanh Minh khẽ dậm chân một cái, toàn bộ mặt đất Đại Thế Giới Ma Đạo tức khắc chấn động, rung chuyển không ngừng.

Trên mặt đất, tức thì xuất hiện vô số vực sâu rộng vài chục vạn trượng, sâu không thấy đáy, khiến vô số sinh linh, Ma Đạo tu sĩ kinh hãi không thôi.

Rốt cuộc, là tồn tại như thế nào a?

Lại kinh khủng đến vậy...

"Oanh long long!!!" Lúc này, trong Ma Thần Điện càng chấn động không ngừng, từng trận âm thanh oanh minh vang vọng, phảng phất muốn nghiền nát Ma Thần Điện.

Ma Uyên thần sắc vô cùng ngưng trọng, nhìn thoáng qua mặt đất đã có vài vết nứt, thần sắc y càng thêm khó coi.

Sau khi đánh ra vô số cấm chế, y lại lần nữa gia cố phong ấn, sau đó thân hình khẽ động, biến mất khỏi đại điện.

Trước Ma Tôn Sơn.

"Ong!" Hư không chấn động, tức khắc hóa thành thân hình Ma

Uyên.

"Có thể ở cảnh giới này mà có thực lực như vậy, cũng không tệ…" Thanh Minh tỉ mỉ đánh giá Ma Uyên một lượt, khẽ gật đầu nói.

Chương 207

"Ma Uyên, bái kiến tiền bối, không biết tiền bối đến đây, có việc gì?" Ma Uyên thần sắc vô cùng ngưng trọng, đứng ở đây mới hiểu được đối phương đáng sợ.

Pháp lực dao động trên người y, so với Thanh Minh trên người, phảng phất một đợt sóng nhỏ trong đại dương, chênh lệch đã khiến y tuyệt vọng.

Do đó, lúc này y cũng không thể không lấy lễ mà đối đãi.

"Bản tôn giải cứu thế giới…" Thanh Minh nhìn y, trên gương mặt nho nhã lộ ra một nụ cười mỉm.

Giới hạn của Đại Thiên Thế Giới cũng không nhỏ, nếu có thể dung nhập vào Hồng Hoang, thì quả thực có thể trợ giúp sinh linh và tu sĩ trong Đại Thế Giới Ma Đạo.

Do đó, Thanh Minh làm như vậy cũng không sai.

Nghe vậy, Ma Uyên thần sắc khẽ biến, một tia dị sắc lóe lên trong đáy mắt.

"Đại Thế Giới Ma Đạo diễn hóa hoàn thiện, mọi thứ đều tốt đẹp, vậy không cần tiền bối phí tâm nữa…" Ma Uyên trong mắt âm vân hiện lên, trong miệng nói không nóng không lạnh.

"Ma Uyên, ngươi đã ra tay trước với Bản tôn, nhân quả đã kết, e rằng không dễ dàng hóa giải được.

Bản tôn giải cứu Đại Thế Giới Ma Đạo, cũng là vì chúng sinh trong đó, để có thể đạt đến cảnh giới cao hơn…" Thanh Minh nói, ánh mắt xuyên thấu xuống dưới Ma Thần Điện, trong một khu vực thời không nào đó, khóe miệng cong lên một nụ cười mỉm nói, "Cũng là để

giúp ngươi giải quyết tồn tại bị trấn áp, hóa giải nguy cơ của phương thế giới này…" Ma Uyên nghe vậy, thần sắc tức khắc đại biến, không ngờ Thanh Minh đã hoàn toàn nhìn thấu mọi chuyện.

Tồn tại bị trấn áp dưới Ma Thần Điện tuy đáng sợ, nhưng sức mạnh Ma Đạo Bản Nguyên ẩn chứa trong đó cực kỳ tinh túy và hạo hãn, chính là thứ y cần.

Y có thể từ từ hấp thu sức mạnh trong đó làm của riêng, sau đó đạt đến cảnh giới cao hơn.

Chờ sau khi hấp thu xong những Ma Đạo Bản Nguyên đó, y cũng sẽ tấn thăng lên thiên địa cao hơn, lúc đó muốn phản diệt tồn tại kia cũng dễ dàng.

Nhưng Thanh Minh lúc này, nếu ra tay diệt đi tồn tại kia, thì y sẽ vô vọng tấn thăng, đó là cơ duyên của y.

Tuy tạm thời, y không thể động đến vật bị trấn áp kia, nhưng có cấm chế đó ở đó, y có thể từ từ hấp thu, hóa giải một số nguy cơ.

Chờ tấn thăng, thì mọi chuyện sẽ tốt đẹp.

Nhưng hiện tại, tình huống đã xảy ra biến hóa lớn a!

"Ngao!" Ngay lúc Thanh Minh sắp ra tay, một con Ma Long to hàng vạn trượng trực tiếp xuyên thẳng từ ngực Ma Uyên xông ra, gầm thét một tiếng về phía thiên địa, sau đó lao về phía Thanh Minh.

Trên đầu Ma Long, Ma Uyên đứng thẳng, lúc này cũng vận chuyển sát chiêu, lao về phía Thanh Minh.

"Hừ!" Thanh Minh lạnh lùng hừ một tiếng trong miệng, thần sắc lạnh như băng sương.

Ra tay giải quyết phiền phức của Đại Thế Giới Ma Đạo lại bị cản trở, quả thực là được voi đòi tiên.

Nhân quả trước đó chưa giải quyết, bây giờ lại ra tay trước, Thanh Minh tự nhiên cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua.

"Rầm!" Y phất tay một cái, một đạo lôi quang lóe lên, mang theo uy thế vô địch, tất cả thời gian, không gian, nhân quả, vận mệnh, âm dương, ngũ hành, càn khôn đều bị đạo lôi quang này đánh nát, thần quang quán xuyên vô số thứ nguyên vũ trụ, xé nát toàn bộ phương thiên địa.

"Oanh!" Khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy Ma Long to hàng vạn trượng trực tiếp bị Thanh Minh đánh bay ra xa, nghiền nát vô số thời không.

Trên long khu ma khí bao phủ, lúc này đã ảm đạm không ít, trên vảy rồng xuất hiện từng đạo vết nứt, trong đó lôi đình du tẩu, dưới sự nghiền nát của lực lượng hủy diệt và sức mạnh lôi đình, sức mạnh nhanh chóng yên diệt.

"Ngao!" Tiếng rên thê lương của Ma Long truyền khắp Đại Thế Giới Ma Đạo, vô số sinh linh tu sĩ đều lộ vẻ kinh khủng, một cảnh tượng như vậy đều bị nhìn thấy, không ai biết tồn tại kia đáng sợ đến mức nào.

Con Ma Long khiến vô số tồn tại biến sắc, trực tiếp bị vị tồn tại kia đánh bay, thực lực thâm bất khả trắc.

"Oanh!" Lúc này, một đạo lôi đình từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đánh trúng Ma Uyên, trực tiếp oanh y bay ra xa, huyết vụ ngập trời.

"Bản tôn giải cứu Đại Thế Giới Ma Đạo, là vì chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo.

Ngươi tự ý mượn 'sức mạnh' ấy, cho rằng có thể nhờ đó đạt đến cảnh giới cao hơn sao?

Si tâm vọng tưởng… 'Sức mạnh' ấy làm sao có thể dễ dàng hấp thu? 'Sức mạnh' sở dĩ có thể bị trấn áp, cũng là vì nó đang có âm mưu, hấp thu xong những sức mạnh đó, 'nó' liền sẽ mượn thân thể của ngươi để trọng sinh… Hiện giờ, không.

Chờ sau khi đoạt xá xong, Đại Thế Giới Ma Đạo liền sẽ triệt để hủy diệt, chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo yên diệt, rồi hủy diệt luôn Đại Thế Giới Ma Đạo…" Thanh Minh từng bước từng bước đi tới, mỗi bước đi, trong miệng y lại khẽ nói một tiếng, rơi vào tai tất cả chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo.

Lúc này trong mắt họ cũng hiện lên không ít hình ảnh, hiểu được tình cảnh lúc này của Thanh Minh.

Sở dĩ, nếu tồn tại bị trấn áp kia mượn thân thể Ma Uyên để trọng sinh, thì Đại Thế Giới Ma Đạo sẽ bị hủy diệt.

Ma Uyên sở dĩ có thể hấp thu 'sức mạnh' kia, cũng là vì 'âm mưu' của nó.

Khoảnh khắc đó, chúng sinh đều hiểu rõ ràng.

Thì ra, lời của Đạo Quân là thật, thật sự là đang giải cứu thế giới này.

Ma Uyên lúc này thần sắc khó coi, ẩn ẩn giữa lúc đó, y dường như cảm giác được trong thân thể có điều không ổn.

Tình huống hiện giờ, đã giống hệt Ma La ngày trước.

Tình huống như vậy, Thanh Minh cũng không thể không ra tay, trừ phi diệt Nguyên Thần Ma Uyên.

Bằng không, Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần, vẫn sẽ trọng sinh.

Đến lúc đó sẽ lấy toàn bộ thế giới làm dưỡng liệu hấp thu hoàn thành, tất cả đều sẽ hủy diệt, chỉ có bản thân nó phục sinh.

“Oanh!” Ấn ký lôi đình giữa mi tâm Thanh Minh lóe lên, tức khắc liền thấy một đạo Thiên Phạt oanh nhiên giáng xuống.

Thiên Phạt Lôi Đình lặng lẽ không tiếng động, tất cả đều quy về hư vô, tất cả thời gian, không gian, nhân quả, âm dương, ngũ hành, càn khôn, toàn bộ tiêu tán dưới Thiên Phạt Lôi Đình.

Cả thế giới chấn động không thôi, một đạo vết nứt từ Cửu Thiên giáng xuống trung tâm Đại Thế Giới Ma Đạo, hình thành một khe nứt đen kịt.

Khoảnh khắc đó, chúng sinh thần sắc đại biến, lẽ nào muốn chôn vùi toàn bộ thế giới dưới một đạo lôi đình sao?

“Rầm!” Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống, Ma Long triệt để vẫn lạc dưới lôi đình.

“Phụt!” Ma Uyên thần sắc biến đổi, trong miệng một ngụm tiên huyết đột nhiên phun ra, thần sắc y trắng bệch như tờ, khí tức suy yếu không chịu nổi.

Ma Long vẫn lạc, đã như tuyết rơi càng thêm sương giá.

“Két!” Lúc này, chỉ thấy lại một đạo Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống, đánh về phía Ma Uyên.

Thấy vậy, Ma Uyên mặt lộ vẻ tử khí.

Bên ngoài Ma Đạo Đại Thế Giới, ngoài Ma Tôn Sơn.

“Rầm!” Một đạo lôi quang lóe lên, nhanh đến cực hạn, phảng phất từ tận cùng Đại Đạo vượt qua Trường Hà Thời Không vậy, trong nháy mắt khóa chặt Nguyên Thần Ma Uyên, từng trận đau đớn thấu tận sâu Nguyên Thần, uy thế kinh khủng khiến Nguyên Thần run rẩy.

Lúc này y không thể trốn tránh, cũng không kịp né tránh, thương thế cực nặng, lúc này căn bản không thể né tránh khóa chặt của Thiên

Phạt Lôi Đình, có thể chống đỡ được hay không, trong lòng y cũng cảm thấy khó khăn.

"Ong!" Một khối linh bảo hình dáng khiên bài xuất hiện trên Thiên Linh y, tản ra ma quang chói lọi, một đạo bình chướng hữu hình bảo vệ y.

"Oanh!" Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống, bình chướng vỡ tan ứng tiếng, Ma Uyên trong miệng không ngừng phun ra tiên huyết, thần sắc càng thêm tái nhợt.

"Két!" Lúc này, lại một đạo Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống.

"Rầm!" Ma Uyên bị đánh bay ra xa, trên khiên bài xuất hiện từng đạo vết nứt, đã giúp Ma Uyên chống đỡ được hai đạo Thiên Phạt Lôi Đình.

Thanh Minh lạnh lùng cười một tiếng, vươn tay kéo xuống, lại một đạo Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống.

"Rầm!" Đạo Thiên Phạt Lôi Đình thứ ba, khiên bài mất đi một góc, vết nứt không ngừng lan rộng.

"Rầm!" Đạo Thiên Phạt Lôi Đình thứ tư giáng xuống, tức khắc vỡ tan ứng tiếng.

Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không thể chống đỡ được Thiên Phạt Lôi Đình lúc này.

Nếu là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thì còn được, chứ Trung phẩm, không đáng xem.

"Oanh!" Lúc này, đạo Thiên Phạt Lôi Đình thứ năm giáng xuống, nửa bên thân thể Ma Uyên trực tiếp tiêu tán dưới lôi đình.

Lực lượng hủy diệt kinh khủng, sức mạnh lôi đình lúc này không ngừng tung hoành cuộn trào trong thân thể y, nghiền nát các loại Đại

Đạo Pháp Tắc của thân thể, ngay cả Nguyên Thần cũng không ngừng bị ma diệt.

"A a a a!!!" Tiếng rên thê lương của Ma Uyên truyền khắp Đại Thế Giới Ma Đạo, khiến vô số sinh linh, Ma Đạo tu sĩ thần sắc đại biến.

Rốt cuộc tình huống như thế nào, mới có thể khiến một tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thê thảm đến mức này?

"Đại Đạo của ta, Nguyên Thần của ta, không…" "Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh, a!" Ma Uyên tức thì phát hiện ra điểm không ổn, thần sắc kinh khủng gầm thét.

Đại Đạo của y đang băng diệt, Nguyên Thần đang ma diệt, Trường Hà Thời Không và Trường Hà Vận Mệnh đều xuất hiện vết nứt, phảng phất khoảnh khắc tiếp theo sẽ triệt để tiêu tán.

Trong lòng y kinh hãi không thôi, nếu tất cả bị xóa bỏ, thì y, thật sự sẽ triệt để vẫn lạc.

Y không thể không đối mặt với tất cả, nhưng nhìn thấy thần sắc lạnh lẽo của Thanh Minh, y liền hiểu, khoảnh khắc tiếp theo, y sẽ ra tay xóa bỏ y.

"Oanh long long!!!" Ngay lúc đó, trên mặt đất không ngừng chấn động, tức khắc nứt ra vô số vực sâu đen kịt, sâu không thấy đáy.

Sau đó, từ trong những vực sâu đó, một tòa cung điện dâng lên.

Trên cung điện kia, dường như có một tầng cấm chế, vô số Đại Đạo phù văn hữu hình sáng lên thần quang huyến lệ, từng trận khí tức hạo hãn lan tỏa, khiến vô số tồn tại thần sắc chấn kinh mà ngưng vọng.

"Rầm!" Từ trong cung điện đó, một cỗ lực lượng kinh khủng bùng phát, tức thì va chạm vào cung điện.

Tầng cấm chế kia tức khắc phủ đầy vô số vết nứt, trong từng Đại Đạo phù văn, không ít bắt đầu ảm đạm.

"Oanh!" Lại một cỗ sức mạnh xung kích ra, tức thì phá vỡ tầng cấm chế kia.

Ngay sau đó liền thấy tòa cung điện kia không ngừng trương đại, phảng phất có tồn tại trong đó đang không ngừng trương đại, chống đỡ cung điện trương đại vậy.

"Oanh long long!!!" Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy một đạo cường quang lóe lên, tức thì bao trùm toàn bộ Đại Thế Giới Ma Đạo, vô số sinh linh, Ma Đạo tu sĩ đều đau nhói mắt, khóe mắt chảy xuống hai hàng máu, trên người chịu không ít thương tổn.

Đạo cường quang đó không kéo dài bao lâu, chỉ thấy sau khi cung điện bị tồn tại trong đó chống đỡ nổ tung, cỗ lực lượng kia liền cuộn trào ra.

Nhưng khi đến trước Thanh Minh, nó liền từ từ tiêu tán, không hề tiếp cận ba trượng trước thân y.

Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn vào thiên địa, một cánh tay trắng muốt như ngọc, to hàng vạn trượng.

Trong cánh tay đó ẩn chứa một loại khế cơ cường đại, tuy không có một tia ma tính, nhưng lại tựa như vạn ma chi nguyên, Ma Đạo chi tổ, Ma Đạo hóa thân.

Cả cánh tay đó tựa như do Đại Đạo thần vận cấu thành, tuy trắng ngần, nhưng lại mang đến cho người ta một cảm giác cổ phác hoang mang.

Chương 208

Ma Uyên lần đầu tiên thấy cánh tay hoàn chỉnh, cũng là lần đầu tiên cảm nhận được lực lượng kinh khủng trong cánh tay, khoảnh khắc đó, y tựa như quên hết mọi thủ đoạn của mình.

Đại Đạo, Nguyên Thần, Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh đều đang bị ma diệt băng hoại, cả người y đứng sững tại chỗ, ngơ ngác nhìn tất cả.

Thanh Minh thần sắc bình tĩnh, không hề có chút dao động nào, nhàn nhạt nhìn cánh tay đó, trong đôi mắt sâu thẳm lôi quang rực rỡ, một cỗ khí thế kinh khủng từ trên người y tản phát ra, uy áp một giới.

"Quả nhiên có chút thủ đoạn, nhưng vẫn chưa đủ.

Nếu chân thân ở đây, hoặc có lẽ có thể cùng Bản tôn một trận chiến, nhưng hiện tại chỉ là thân thể tàn khuyết, ngay cả Đại Đạo thần vận cũng không hoàn chỉnh, làm sao là đối thủ của Bản tôn…" Sau một hồi lâu, Thanh Minh nhìn cánh tay trắng ngần, nhàn nhạt mở miệng nói.

Chủ nhân thật sự của cánh tay trắng ngần đó, chính là Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần ngày trước.

Tuy đã vẫn lạc, nhưng dường như có thủ đoạn lưu lại, nhưng thủ đoạn không hoàn chỉnh, không thể phục sinh.

Do đó, mới có âm mưu để Ma Uyên hấp thu sức mạnh trong cánh tay, sau đó mượn thân thể Ma Uyên để phục sinh.

Bởi vì thể chất giữa hai bên, đều là Tiên Thiên Thánh Ma chi thân, độ khế hợp hoàn hảo.

Ma Uyên một lòng chỉ vì đề thăng bản thân, không nhận ra kế

hoạch kia.

Hiện tại, y đã rơi vào đó, không thể tự khống chế.

Lúc này tuy dưới tác dụng của sức mạnh cánh tay, tốc độ ma diệt của Đại Đạo, Nguyên Thần, Trường Hà Thời Không và Trường Hà Vận Mệnh trên người Ma Uyên có chậm lại một chút, nhưng sức mạnh yên diệt kia vẫn còn đó, chỉ là tốc độ chậm lại mà thôi.

Chỉ cần giải quyết cánh tay, Ma Uyên vẫn khó thoát khỏi con đường vẫn lạc.

Đối với việc ra tay, thì phải có sự chuẩn bị trong lòng để vẫn lạc.

"Oanh long long!!!" Lúc này, cánh tay trắng ngần kia lấy tư thế phủ phục, vồ về phía Thanh Minh.

Một trảo này không hề nhẹ, toàn bộ thiên địa phảng phất bị lật đổ, nhật nguyệt vỡ nát, tinh thần yên diệt, vô số mây đen ma khí bị xé rách, phảng phất muốn chôn vùi toàn bộ thiên địa dưới một trảo, kinh khủng đến cực điểm.

Khoảnh khắc đó, toàn bộ chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo, đều lộ vẻ tử khí.

Cánh tay, thật sự muốn chôn vùi chúng sinh sao?

Uy thế đáng sợ như vậy, làm sao có thể chống đỡ được?

Cánh tay, Ma Uyên, quả nhiên như lời Đạo Quân đã nói.

Hiện tại, cũng chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào thân của Đạo Quân.

Với vẻ mặt đầy hy vọng, chúng sinh nhìn Thanh Minh lúc này thần sắc bình tĩnh, lặng lẽ nhìn cánh tay trắng ngần vồ tới, không hề có chút động tác nào.

"Bản tôn đã nói rồi, chân thân không ở đây, chỉ dựa vào thân thể và

thần vận tàn khuyết, không làm gì được Bản tôn…" Thanh Minh nhàn nhạt mở miệng nói, trên người tức khắc bùng phát một cỗ khí thế còn kinh khủng hơn cánh tay trắng ngần kia, trực xung, quán xuyên vô số thứ nguyên vũ trụ, lan tỏa đến cả Hỗn Độn Thế Giới.

Y nhàn nhạt vươn một ngón tay, trên ngón tay hiện lên một điểm lôi quang, Thiên Phạt Lôi Đình ẩn chứa trong đó đã đạt đến cực hạn, quả nhiên là sức mạnh Thiên Phạt Lôi Đình của một kích toàn lực.

"Rầm!" Một cánh tay to hàng vạn trượng, một ngón tay nhỏ đến mức không nhìn thấy, trong một phần ức vạn của một sát na, tức khắc va chạm vào một điểm.

Một khoảnh khắc, một năm, trăm năm, ngàn năm, vạn năm, mười vạn năm, lại tựa như vĩnh hằng.

Giữa lúc va chạm, không biết đã trôi qua bao lâu.

Chờ khi tất cả thời gian, không gian, âm dương, ngũ hành, càn khôn đều trở về, chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo cũng khi tư tự trở về, đều thần sắc kinh hãi nhìn cảnh tượng đó.

"Ong!" Một cỗ xung kích và khí lãng hữu hình cuộn trào ra, tức thì yên diệt vô số khu vực, không ít sinh linh bị chôn vùi trong đó.

"Két két két!!!" Khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy trên cánh tay trắng ngần kia, bắt đầu lan tràn vô số vết nứt, từ chỗ tiếp xúc với ngón tay Thanh Minh bắt đầu, từng chút một lan rộng lên trên, cho đến khi toàn bộ cánh tay đều phủ đầy vết nứt khiến người ta cảm thấy đáng sợ đến cực điểm.

Trong ánh mắt kinh hãi của chúng sinh, toàn bộ cánh tay trắng ngần đầy vết nứt kia, lúc này liền từng khúc băng hoại, hóa thành vô số mảnh vỡ rơi xuống.

Nhưng khi rơi xuống mặt đất, chúng liền hóa thành từng tia sức

mạnh, tuôn vào trong thân thể Ma Uyên.

Vô số mảnh vỡ cánh tay, toàn bộ hóa thành sức mạnh Ma Đạo Bản Nguyên tinh túy, toàn bộ dung nhập vào trong thân thể Ma Uyên, khôi phục lại nửa bên thân thể của y.

Những sức mạnh hủy diệt và lôi đình trong đó, tuy không bị xua đuổi hoàn toàn, nhưng cũng xua đuổi được sáu bảy phần.

Ma Uyên lúc này, thực lực càng thêm cường hãn.

Tuy cảnh giới Đại Đạo chưa bước vào trung kỳ, nhưng lúc này, dưới sự trợ giúp của sức mạnh cánh tay trắng ngần, y xác thực đã có thực lực trung kỳ.

Trong Đại Thế Giới Ma Đạo, không ít tồn tại nhìn cảnh tượng đó, tư tự đều có chút không xoay chuyển được.

Cánh tay bị phá nát trong tay Đạo Quân, nhưng lại hóa thành sức mạnh tinh thuần, dung nhập vào trong thân thể Ma Uyên.

Có thể nói, Ma Uyên lúc này, chính là thể kết hợp giữa bản thân y và cánh tay.

Tiếp theo, y sẽ bùng phát uy thế càng thêm đáng sợ.

Thanh Minh lắc lắc đầu, thực lực Ma Uyên lúc này tuy không tệ, nhưng đối mặt với Bản tôn, vẫn chưa đủ.

"Xích!" Thanh Minh động tay một cái, Thí Thần Thương xuất hiện trong tay y, sát cơ kinh khủng tung hoành giữa thiên địa, vô số sinh linh thần sắc đại biến, vội vàng tránh xa.

Thiên địa vốn đen kịt, lúc này hình thành sắc huyết hồng, vô số huyết sát chi khí và sát cơ cuộn trào ra, cắt đứt vân hải, băng hoại địa mạch, yên diệt quy tắc và pháp tắc, toàn bộ thiên địa hỗn loạn không ngừng.

Ma Uyên thần sắc biến đổi, không ngờ Thanh Minh lại có chí bảo như vậy.

"Vút!" Thanh Minh nhanh đến cực hạn, một thương xuất ra, ẩn chứa Đại Đạo chí giản chân ý, không thể né tránh, cũng không thể né tránh.

"Phốc xuy!" Thân thể Ma Uyên bị Thí Thần Thương quán xuyên, toàn bộ thân thể bị đánh bay vào trong Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh bước một bước, vượt qua Trường Hà Thời Không, tức thì giáng lâm tại nơi Ma Uyên bị đánh bay, một thương đâm ra, khu vực Hỗn Độn kia đều băng diệt, tất cả quy về điểm khởi đầu, hư vô tuyệt đối.

"Rầm!" Ma Uyên lại lần nữa bị Thanh Minh oanh bay, khí tức đã suy giảm vô số.

"Phốc xuy!" Một đạo lôi quang lóe lên, Thiên Phạt Chi Nhận trở về trong tay Thanh Minh, tức khắc y thu Thí Thần Thương và Thiên Phạt Chi Nhận.

Nguyên Thần Ma Uyên đã bị sức mạnh Thiên Phạt Lôi Đình của Thiên Phạt Chi Nhận trực tiếp xóa sổ, ngay cả Đại Đạo của y cũng triệt để băng diệt, Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh cũng đang dần dần băng hoại.

"…phá hỏng đại sự của Bản tọa…" Ma Uyên trong khoảnh khắc vẫn lạc, trong miệng lạnh lùng thốt ra một câu, là lời của Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần.

Nhưng lúc này, y đã vô lực hồi thiên.

Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn Ma Uyên vẫn lạc, thân thể hóa thành vô số Ma khí nhân uẩn, tiêu tán trong Hỗn Độn Thế Giới, không còn bất kỳ khả năng phục sinh nào nữa.

Đến đây, Ma Uyên và cánh tay trắng ngần triệt để vẫn lạc trong tay Thanh Minh.

Bên ngoài Đại Thế Giới Ma Đạo, trong Hỗn Độn hư không.

"Hiện giờ đã không phải thời đại ngày trước, Bàn Cổ Đại Thần có thể xóa sổ một lần, Bản tôn liền có thể xóa sổ lần thứ hai… Đã vẫn lạc rồi, thì đừng có ý đồ đó nữa.

Hiện giờ, yên diệt chính là quy túc tốt nhất… Đại Thế Giới Ma Đạo, cuối cùng sẽ dung nhập Hồng Hoang, làm lớn mạnh Hồng Hoang…" Thanh Minh chắp tay đứng trong Hỗn Độn hư không, nhìn về nơi Ma Uyên vẫn lạc, nhàn nhạt mở miệng nói.

Thay vì để Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần hủy diệt Đại Thế Giới Ma Đạo, chi bằng để Thanh Minh dung nhập vào Hồng Hoang, làm lớn mạnh một Đại Đạo Pháp Tắc Ma Đạo của Hồng Hoang, hoàn thiện thiên địa, hoàn thiện Thiên Đạo, cũng có thể làm lớn mạnh diện tích thiên địa, khiến sinh linh càng thêm đa dạng hóa.

Ma Đạo tu sĩ của Đại Thế Giới Ma Đạo, khác với Ma tộc do La Hầu ngày trước diễn hóa.

Họ là những sinh linh thuần chính, tu hành Ma Đạo Pháp Tắc, đối với sự đa dạng hóa chủng tộc và sinh linh thiên địa mà nói, dung nhập Hồng Hoang, đối với cả hai bên mà nói, đều có lợi.

Cũng chính vì vậy, Thanh Minh mới không ngại ra tay một lần, giải cứu Đại Thế Giới Ma Đạo cùng sinh linh, tu sĩ trong đó.

Hơn nữa, Ma Đạo Hỗn Độn Ma Thần vốn vẫn lạc trong tay Bàn Cổ Đại Thần, vốn dĩ đứng ở mặt đối lập với Thanh Minh.

Lúc này gặp mặt, tự nhiên không thể hòa giải.

Ma Uyên lại hai lần ra tay trước đối với Thanh Minh, vậy thì kết quả của việc này, quả thực như vậy là tốt nhất rồi.

Thanh Minh nhìn sâu một lượt, rồi thu hồi ánh mắt, bước một bước, trực tiếp tiến vào trong Đại Thế Giới Ma Đạo.

Trong Đại Thế Giới Ma Đạo, trên Cửu Thiên.

Thanh Minh chắp tay đứng, phủ khám chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo, thần sắc bình tĩnh như nước, không hề có chút dao động nào.

"Hiện giờ, Hỗn Độn Ma Thần vẫn lạc trong tay Bản tôn.

Tuy nhiên, những năm qua nó đã hấp thu lực lượng Bản Nguyên thế giới của Đại Thế Giới Ma Đạo để làm lớn mạnh bản thân, dùng đó để tìm kiếm cơ hội phục sinh.

Hiện giờ tuy đã vẫn lạc, nhưng căn cơ Bản Nguyên của Đại Thế Giới Ma Đạo cũng đã bị tổn hại… Hiện giờ, chỉ có hai con đường có thể đi.

Một, dưới sự chưởng khống của Bản tôn dung hợp vào Hồng Hoang, đến lúc đó cũng sẽ có sự phát triển tốt hơn.

Hai, chờ đợi thế giới đi đến tận cùng, tất cả quy về hư vô…" Sau một hồi lâu, Thanh Minh phủ khám chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo, nhàn nhạt mở miệng nói.

Âm thanh truyền đến tai mỗi một sinh linh, tu sĩ.

Tất cả lợi hại chỗ nào, lúc này đều toàn bộ minh ngộ.

Tình huống Đại Thế Giới Ma Đạo hiện giờ, quả thực như lời Thanh Minh đã nói.

Cánh tay trắng ngần kia vẫn luôn hấp thu Bản Nguyên Đại Thế Giới Ma Đạo, sau đó lại kế hoạch Ma Uyên, muốn mượn đó để trọng sinh.

Hiện giờ tuy đã vẫn lạc trong tay Thanh Minh, nhưng căn cơ Đại Thế Giới Ma Đạo đã bị tổn hại.

Muốn có sự phát triển tốt hơn, bất kể là thế giới hay sinh linh và tu sĩ trong đó, thì chỉ có dung nhập vào Hồng Hoang, trở thành một phần của Hồng Hoang, tất cả đều dưới sự chưởng khống của Hồng Hoang.

Như vậy, sinh linh, Ma Đạo tu sĩ trong đó mới có thể phát triển tốt hơn.

Khoảnh khắc đó, vô số sinh linh, Ma Đạo tu sĩ sau khi phản ứng, đều đồng loạt quỳ bái Thanh Minh nói.

"Ngô đẳng nguyện theo lời Đạo Quân, dung nhập Hồng Hoang, mong Đạo Quân giải cứu ngô đẳng!" Không ai ngốc, có thể có sự phát triển tốt hơn, vậy tại sao không muốn?

Hiện tại căn cơ Đại Thế Giới Ma Đạo đã bị phá tổn.

Chẳng trách những năm qua, Đại Thế Giới Ma Đạo khó có thể xuất hiện tu vi cao hơn.

Những người tu vi cao hơn hiện tại, đều là từ trước đã tấn thăng, nhưng thời gian về sau, lại không xuất hiện cao thủ nữa.

Nguyên nhân chính là ở đó.

Chương 209

Do đó, đối mặt với tình huống thế giới sẽ bị phá nát trong tương lai, toàn bộ sinh linh thế giới hóa thành tro tàn, sinh linh và tu sĩ Đại Thế Giới Ma Đạo đều nhất trí đồng ý, để Đạo Quân chấp chưởng thế giới, sau đó dung hợp Hồng Hoang, tìm kiếm sự phát triển tốt hơn.

Chỉ có như vậy, mới có thể giải cứu Đại Thế Giới Ma Đạo, mới có thể giải cứu những sinh linh, tu sĩ này.

Đối mặt với tình huống như vậy, nên lựa chọn thế nào, kỳ thực căn bản không cần phải suy nghĩ.

Thanh Minh nhìn nguyện vọng của chúng sinh, cảm thụ cỗ lực lượng kia, hài lòng gật đầu, có thể đưa ra lựa chọn chính xác quả thực không tệ.

"Đã như vậy, vậy Bản tôn liền vì nhữ đẳng mà mưu một con đường sống…" Thanh Minh nói một câu, liền ẩn mình vào trong Cửu Thiên, phảng phất trực tiếp nhập vào Thiên Đạo của phương thế giới này.

"Ong!" Khoảnh khắc tiếp theo, tất cả sinh linh, tu sĩ chỉ cảm giác thức hải chấn động, phảng phất tư tự bị một số sức mạnh ngưng kết, Nguyên Thần phiêu phiêu đãng đãng.

"Hô!" Đột nhiên, chỉ thấy trên Cửu Thiên của Đại Thế Giới Ma Đạo, lúc này mây đen cuồn cuộn, ma khí bị xé rách, tức khắc liền có một cỗ lực lượng kinh khủng hội tụ trên Cửu Thiên, sau đó cứng rắn xé ra một lỗ hổng khổng lồ.

"Oanh!" Tất cả sinh linh, tu sĩ chỉ cảm giác thức hải chấn động, thiên địa chấn động, kích động đến cực điểm, tất cả hiện tại đều hỗn loạn không ngừng.

Ai nấy đều kinh khủng nhìn lên Cửu Thiên, con mắt khổng lồ phủ khám chúng sinh, một ý niệm liền có thể ma diệt toàn bộ thế giới.

Trong con mắt đó lôi quang kinh người lấp lóe, lạnh lùng vô tình phủ khám chúng sinh, khí tức đáng sợ lan tràn giữa thiên địa.

Từ sâu trong lòng họ, một cỗ hàn ý hiện lên, không dám nhìn thẳng Thiên Phạt Chi Nhãn.

Quá kinh khủng rồi!

Đối mặt với Thiên Phạt Chi Nhãn đáng sợ đến cực điểm này, chúng sinh Nguyên Thần run rẩy không thôi, cũng không dám nhìn thẳng lên Cửu Thiên nữa.

Trong lòng họ rõ ràng, Thiên Phạt Chi Nhãn đáng sợ đến cực điểm này, là thủ đoạn của Đạo Quân.

Hiện giờ y đã bắt đầu chấp chưởng Đại Thế Giới Ma Đạo.

Phần tiếp theo, chờ tin tốt từ Đạo Quân vậy.

Trên Cửu Thiên.

Trên Thiên Phạt Chi Nhãn, lan tràn dày đặc Đại Đạo văn lộ, trong đó đều khắc dấu quy tắc và pháp tắc của Hồng Hoang Thế Giới.

Lúc này chúng dần dần lan rộng, bắt đầu kết nối với Thiên Đạo của Đại Thế Giới Ma Đạo, sau đó đồng hóa.

Chuyện này chỉ là vấn đề thời gian, không phải chuyện gì quá khó khăn.

Thanh Minh lúc này ổn tọa trung tâm Thiên Đạo, bắt đầu hiệp trợ Thiên Phạt Chi Nhãn chưởng khống Thiên Đạo.

Sức mạnh ẩn chứa trong những Đại Đạo văn lộ này thực sự quá kinh khủng, trong đó không chỉ có sức mạnh và sự chưởng khống Đại Đạo của bản thân Thanh Minh, mà còn có quy tắc và pháp tắc Hồng

Hoang.

Đối mặt với sự đồng hóa của Thiên Phạt Chi Nhãn, Thiên Đạo của Đại Thế Giới Ma Đạo căn bản không có bất kỳ khả năng chống cự nào.

Hơn nữa, phương thế giới này đã có chút tổn hại dưới sự hấp thu của cánh tay trắng ngần kia, lúc này thì càng không thể chống đỡ Thiên Phạt Chi Nhãn.

Chỉ trong vỏn vẹn mười mấy vạn năm, đã đồng hóa được sáu thành.

Thanh Minh đối với điều này khá hài lòng.

Tiến triển lúc này tuy không nhanh, nhưng là bước đầu tiên để dung hợp Hồng Hoang.

Việc dung hợp thật sự sau này sẽ dễ dàng hơn không ít, nên tốn thêm một khoảng thời gian cũng không sao.

Cứ thế, lại mười vạn năm sau, Thiên Đạo của Đại Thế Giới Ma Đạo đồng hóa đã hoàn thành.

Thanh Minh để lại một số sức mạnh Thiên Phạt Lôi Đình để chưởng khống thế giới, sau đó thu Thiên Phạt Chi Nhãn, rút thân rời khỏi không gian Thiên Đạo của Đại Thế Giới Ma Đạo, lại lần nữa xuất hiện trước chúng sinh Đại Thế Giới Ma Đạo.

"Bản tôn đã chưởng khống thế giới, chờ thời cơ chín muồi, liền có thể dung hợp vào Hồng Hoang Thế Giới, nhữ đẳng cũng sẽ có sự phát triển tốt hơn…" Thanh Minh phủ khám chúng sinh, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Đạo Quân từ bi!" Chúng sinh bái đạo.

Thanh Minh gật đầu, tức khắc bước một bước, vào trong Hỗn

Độn Thế Giới.

Nhìn Đại Thế Giới Ma Đạo lúc này, trên người y lưu chuyển thần quang lôi đình chói lọi, vạn đạo lôi đình lưu chuyển trên người, chiếu sáng cả khu vực Hỗn Độn này, một cỗ lực lượng hủy diệt kinh khủng cùng sức mạnh lôi đình lặng lẽ lan tràn.

"Rầm!" Thân hình Thanh Minh khẽ động, hóa thành một tồn tại vô thượng, lăng không đứng trong Hỗn Độn hư không.

Đại Thế Giới Ma Đạo trước mặt y, trước thân Thanh Minh, chỉ nhỏ bằng bàn tay, có hình tròn, ma khí bao phủ.

Thanh Minh một tay chộp về phía Đại Thế Giới Ma Đạo, vô số sinh linh trong thế giới thấy cảnh tượng này không ai không lộ vẻ kinh hãi.

Đạo Quân thủ đoạn thật đáng sợ!

Lúc này, trên Cửu Thiên dũng hiện vô số hỏa quang huyến lệ, vô số ma khí bị thiêu đốt xóa bỏ, toàn bộ thiên địa chấn động không thôi.

Chỉ trong một khắc ngắn ngủi, nó liền bị Thanh Minh chộp vào trong tay.

Trong lòng bàn tay Thanh Minh quang hoa lưu chuyển, một cỗ sức mạnh bao bọc Đại Thế Giới Ma Đạo, sau đó trực tiếp đánh nó nhập vào trong thân thể của y.

Sau khi làm xong tất cả, chỉ thấy một đạo lôi quang lóe lên, Thanh Minh lại lần nữa khôi phục nguyên đạo thể.

Sau khi nhìn sâu vào nơi đây một lượt, y mới thân hình khẽ động, độn đi về một hướng nào đó.

Tuy Thanh Minh tạm thời không tìm kiếm khế cơ, nhưng sau khi rời khỏi nơi đây, cảm ứng trong lòng y quả thực đã rõ ràng hơn không

ít.

Khế cơ quả thực ở trong Hỗn Độn Thế Giới, chỉ là chưa tìm thấy mà thôi.

Do đó, tình huống tiếp theo, chỉ có thể cần tiếp tục tiến lên tìm kiếm.

Trực tiếp, tìm kiếm khế cơ, sau khi tấn thăng Vô Cực Kim Tiên, mới có thể động thân trở về Hồng Hoang.

Lúc này y cũng không đi để ý quá nhiều nữa, tiếp tục tiến lên tìm kiếm là được rồi, lúc này y tiếp tục độn hành, nhanh chóng tiến về phía trước.

Trong Hồng Hoang Thế Giới.

Mười Nguyên hội, không ít tu sĩ và sinh linh trong Hồng Hoang đều đã xuất quan, Hồng Hoang Thế Giới cũng bắt đầu 'náo nhiệt'.

Trong những năm qua, trong Hồng Hoang vẫn có một số sinh linh mới và Tiên Thiên chủng tộc đản sinh, quả thực đã tăng thêm không ít sinh cơ và sức mạnh, về tính đa dạng của sinh linh cũng tăng trưởng một chút.

Các phương thế lực chủng tộc đều tự phát triển, Thiên Đình và Địa Tiên Phủ là hai thế lực mới đản sinh chưa được vài chục Nguyên hội.

Trong số các thế lực chủng tộc này, phát triển nhanh nhất, những năm qua, vẫn luôn không ngừng đề thăng bản thân.

Điều đó cũng mang đến cho không ít tu sĩ Hồng Hoang những cách nhìn khác nhau.

Hạo Thiên và Trấn Nguyên Tử hai vị này, tuy tình huống phát triển của mỗi bên khác nhau, nhưng một điểm không thể phủ nhận là thực

lực của cả hai phương thế lực đều cực kỳ cường hãn.

Tin rằng, cho thêm một khoảng thời gian nữa, chắc chắn sẽ có thể đạt đến cảnh giới cao hơn.

Viễn Cổ Tam Tộc, Vu Yêu Nhị Tộc cùng với Nhân tộc hiện tại, thực lực, khí vận đều đang trong quá trình đề thăng.

Thực lực môn hạ Ngũ Thánh cũng có tiến triển, tiến triển Đại Đạo của bản thân Ngũ Thánh tuy không nhanh, nhưng cũng đang từ từ đề thăng, cũng không tệ.

Hậu Thổ và Nữ Oa trên Minh Đạo và Nhân Đạo lại tiến thêm một giai đoạn, việc tấn thăng đã không còn xa.

Phục Hy vì Chứng Đạo không sớm, lúc này vừa mới muốn tấn thăng trung kỳ mà thôi.

Còn về các Đại Thần Thông Giả khác, muốn tấn thăng, thì không dễ dàng như vậy, như Minh Hà, nhưng y cũng không từ bỏ, vẫn đang nỗ lực tu sĩ đề thăng, tầm Đạo chi tâm kiên nghị.

Hồng Hoang lúc này, đã hiện ra một diện mạo và thực lực không giống nhau, một kỷ nguyên hoàn toàn mới đã bắt đầu. ...

Cứ thế, lại vài Nguyên hội sau.

Trên Tam Thập Tam Thiên, trong Lăng Tiêu Thiên Đình, Dao Trì Tiên Cảnh.

"Xem ra không lâu sau, Dao Trì liền sẽ có tu vi giống ta…" Hạo Thiên nhìn Dao Trì vừa mới tấn thăng Chuẩn Thánh trung kỳ, khẽ mỉm cười nói.

Là Thiên Đế, nhờ vào khí vận đại thế của Thiên Đình mà tu hành, y đã nhanh hơn Dao Trì một bước.

Trong vỏn vẹn hơn trăm Nguyên hội, y đã tấn thăng hai giai vị, đạt

đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng muốn lên cao hơn nữa, thì không dễ dàng như vậy.

Nhưng Hạo Thiên vì tình hình Thiên Đình hiện tại, cũng không thể không nỗ lực ở vài giai vị phía trước.

Kết quả hiện giờ, y cũng rất hài lòng, còn về tiến triển sau này, thì phải từ từ thôi.

Trong Lăng Tiêu Thiên Đình, Dao Trì Tiên Cảnh.

Hiện tại, là Thiên Đế, có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng có thể thu hút thêm một số Hồng Hoang tán tu và sinh linh gia nhập Thiên Đình, cũng có thể trấn trụ một số tồn tại, đây cũng là một phương diện y cảm thấy không tệ hiện tại.

Dù sao thì người chưởng quyền Thiên Đình, tu vi tự nhiên không thể quá thấp.

Y vốn là Đồng Tử, tích lũy không ít.

Hiện tại lại nhờ vào khí vận đại thế của Thiên Đình mà đề thăng, xung kích lên trung kỳ và hậu kỳ, đối với y mà nói, cũng không nhanh chóng, dù sao thì tích lũy cũng đủ rồi.

Còn về Chuẩn Thánh viên mãn cao hơn nữa, thì cần Đại Đạo của bản thân ở cảnh giới đó viên mãn, cùng với chém đứt Trường Hà Vận Mệnh.

Do đó, bước này không dễ dàng đi được, cần thời gian và khế cơ tích lũy mới được.

Bước này, Hạo Thiên cũng không quá sốt ruột.

Hiện tại đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi, bước tiếp theo, có thể tạm thời chậm lại.

Dù sao thì Thiên Đình đang phát triển, khí vận và đại thế đang đề

thăng, hy vọng tấn thăng sau này rất lớn.

Lần này Dao Trì cũng đề thăng lên, thực lực và khí vận tổng thể của Thiên Đình đều đang trong quá trình đề thăng.

Như vậy, hai vị có tu vi cao nhất, đều đã có tiến triển về tu vi, đối với sự phát triển sau này của Thiên Đình có lợi không nhỏ.

Hiện tại tiến triển của Tam Ngự cũng không nhỏ, cần tìm cách, kéo Tây Cực Câu Trần Đại Đế vào, sau đó phát triển mạch Câu Trần.

Như vậy, mạch Trung Ương và mạch Câu Trần liên hợp, Tam Ngự hẳn sẽ không thể đuổi kịp sự phát triển của y.

Chương 210

Tam Ngự cũng trấn áp ba cực địa của Thiên Đình, do đó đối với Thiên Đình cũng không phải chuyện xấu.

Về sau nếu Thiên Đình bùng phát chiến hỏa, Tam Ngự cũng có chút nhân quả ở đó, chưa chắc đã không ra tay.

Do đó, cũng không phải hoàn toàn là chuyện xấu.

Dù sao hiện tại không can thiệp thì được rồi.

Còn về những thứ khác, Hạo Thiên lúc này cũng không nghĩ nhiều như vậy, từng bước một thôi, trước tiên giải quyết sự phát triển hiện tại của Thiên Đình đã.

Hiện tại Thiên Đình tuy trong hơn trăm Nguyên hội tiến triển không nhỏ, đặt trong Hồng Hoang rộng lớn cũng không chậm.

Nhưng trong lòng Hạo Thiên có chút không như ý, nhưng y cũng hiểu, việc đề thăng thực lực này, không thể một sớm một chiều, cần thời gian tích lũy và trầm đọng mới được.

Nhưng hiện tại, hoặc Thiên Đình hiện tại, thiếu chính là thời gian.

Muốn đạt đến cảnh giới cao hơn trong thời gian cực ngắn, chỉ có thể kéo các chủng tộc hoặc thế lực gia nhập Thiên Đình.

Nhưng kéo một phương chủng tộc hoặc thế lực nào, thì cần phải suy nghĩ kỹ.

Những năm qua, y vẫn luôn quan sát suy nghĩ, hiện giờ đã hạ quyết tâm.

Lần này đến Dao Trì Tiên Cảnh, chính là để nói tình hình này với Dao Trì.

Đến lúc đó, liền có thể bắt đầu thực thi kế hoạch.

"Tuy Thiên Đình đại thế và khí vận, đối với Thiên Hậu vị của ta hiện tại có trợ giúp, nhưng tạm thời có thể đề thăng một cảnh giới đã là nhanh rồi, muốn trong thời gian ngắn đuổi kịp, cũng không dễ dàng như vậy… Là Thiên Đế, y có những thủ đoạn khác, hiện giờ như vậy là tốt rồi, có thể trấn nhiếp không ít tồn tại Hồng Hoang, Thiên Đình mới có thể phát triển tốt hơn." Dao Trì trên gương mặt tươi cười lộ ra một nụ cười mỉm, nhìn Hạo Thiên nói.

Thiên Hậu vị có ưu thế, không sai chút nào.

Nhưng so với Hạo Thiên, tích lũy của Dao Trì không thâm hậu bằng Hạo Thiên.

Vị trí Thiên Đế của Hạo Thiên có những tiện lợi và ưu thế cũng nhiều hơn, dù sao là người chưởng khống cao nhất Thiên Đình, có thể vận dụng nhiều sức mạnh hơn.

Do đó, cộng thêm nhiều thủ đoạn, có thể đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng không phải chuyện kỳ quái, cũng dễ hiểu.

Ngược lại, muốn khá nhanh chóng đuổi kịp Hạo Thiên thì không mấy khả thi.

Chờ khi nàng tấn thăng hậu kỳ, chưa chắc Hạo Thiên đã không đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn.

Do đó, muốn đuổi kịp, tạm thời là khó.

Nhưng vì thực lực và khí vận tổng thể của Thiên Đình, nàng sẽ nỗ lực tu hành đề thăng.

Hạo Thiên nghe vậy, cười cười rồi không mở miệng.

Sau đó, im lặng vài hơi thở, đột nhiên nhìn về phía Dao Trì, mở miệng nói, "Dao Trì, Thiên Đình đến lúc đi ra một bước then chốt

rồi…” “Có ý định gì?” Dao Trì nhìn y.

Kỳ thực nàng cũng có chút suy nghĩ trong lòng, cũng biết Hạo Thiên lại sẽ có sự sắp xếp nào đó.

Tình hình Thiên Đình hiện tại đều ở đây, nàng cũng rõ, do đó lúc này nghe vậy, thần sắc không hề bất ngờ, ngược lại mở miệng hỏi ý định cụ thể.

“Kéo Long tộc vào Thiên Đình, đề thăng lực lượng Thiên Đình…” Hạo Thiên nhìn nàng, thần sắc túc nhiên nói, ánh mắt kiên định, đã chuẩn bị sẵn sàng mọi ý định và kế hoạch, không phải nhất thời hứng khởi.

Dao Trì nghe vậy, hồi lâu không mở miệng, nhìn Hạo Thiên, tú mi nhíu chặt.

Nàng quả thực không ngờ Hạo Thiên lại đưa ra quyết định như vậy.

Bước này, Thiên Đình đi quả thực không nhỏ.

Nếu bước này đi không tốt, đừng nói đề thăng thực lực Thiên Đình, e rằng Thiên Đình đều sẽ bị kéo xuống nước.

Do đó, bước này đối với Thiên Đình, cực kỳ quan trọng, nhưng đồng thời lại là một bước cần cực kỳ thận trọng.

Bước này, sẽ quyết định không ít chuyện.

“Hạo Thiên, Thiên Đình đi bước này có ổn không?

Long tộc không phải chủng tộc bình thường.

Là một trong Viễn Cổ Tam Tộc, thực lực Long tộc không tệ, có ẩn giấu thực lực chưa biết, nhưng nghiệp lực và nhân quả của Long tộc cũng không nhỏ…” Dao Trì nhíu mày, ngừng một lát rồi tiếp tục nói, “Nếu giữa hai bên cán cân nghiêng lệch, đến lúc đó không chỉ không

đạt được lợi ích lớn nhất, ngược lại sẽ bị Long tộc liên lụy.

Như vậy, liền tự chuốc lấy khổ rồi…" Lời nói và lo lắng này không phải không có lý.

Long tộc tuy thực lực âm thầm không yếu, ngay cả đặt trong Hồng Hoang, cũng là tồn tại thế lực nhị lưu đỉnh tiêm.

Sức mạnh như vậy, nếu có thể bổ sung cho Thiên Đình, quả thực không tệ.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, khuyết điểm của Long tộc, cũng cực kỳ rõ ràng và nghiêm trọng.

Nhân quả nghiệp lực, trong Hồng Hoang, tất cả tu sĩ đều kính sợ tránh xa.

Một khi dính vào những thứ này, nếu không hóa giải, thì Lượng kiếp, sẽ càng thêm phiền phức.

Long tộc là nhân vật chính của Lượng kiếp trước, nghiệp lực và nhân quả trên người tự nhiên không cần nói nhiều.

Nếu không nghiêm trọng, thì sao lại ẩn mình một Lượng kiếp, một lòng chỉ vì hóa giải nhân quả nghiệp lực của bản thân.

Tuy trong Lượng kiếp trước, cũng đã vẫn lạc không ít tộc nhân, nhưng vì vẫn luôn ẩn mình, cũng đã hóa giải một phần nhân quả nghiệp lực, không có nhân quả và nghiệp lực mới, do đó tổn thất nhỏ hơn.

Nhưng nếu muốn thu Long tộc, thì là một vấn đề cực kỳ nghiêm cẩn.

Nếu không cẩn thận, liền sẽ bị nghiệp lực Long tộc liên lụy, Thiên Đình hai trăm vạn năm nỗ lực, đều sẽ vì thế mà trôi sông đổ biển.

Do đó, Dao Trì hiện giờ mới có nỗi lo này, cần cẩn thận xử lý sự

việc, nếu có thể, quả thực không nên quá vội vàng.

"Cục diện Hồng Hoang ngày càng thay đổi, vận tộc tranh giành.

Lại có Địa Tiên Phủ phân đi không ít khí vận Hồng Hoang, Nhân tộc đang quật khởi, Vu Yêu Nhị Tộc chờ đợi thời cơ tái hiện Hồng Hoang.

Những thế lực này, đều không dễ xử lý…" Hạo Thiên nghe vậy, khẽ thở dài một tiếng trong miệng, phân tích.

Ngừng một lát rồi tiếp tục nói, "Trong Hồng Hoang, tự nhiên lấy thực lực làm tôn.

Mấy phương thế lực kia, đều đang không ngừng đề thăng.

Thiên Đình của ta tuy đã chen chân vào hàng thế lực nhị lưu, nhưng thực lực vẫn chưa đủ để chống đỡ Thiên Đình làm nhiều việc hơn… Trong Hồng Hoang việc hấp nạp tán tu, cùng với một số thế lực nhỏ tuy có thể đề thăng thực lực, nhưng mức độ và tốc độ bồi dưỡng như vậy, lại căn bản không đạt yêu cầu.

Cái ta cần hiện tại, là sức mạnh có thể giải quyết tình hình hiện tại của ta… Trong Hồng Hoang, các thế lực có thể kéo vào không nhiều.

Kì Lân nhất tộc và Phượng tộc đã xuất hiện với tư cách là Thụy Thú, không thể tìm kiếm.

Vu Yêu Nhị Tộc càng không thể, vậy thì chỉ có Long tộc là thích hợp.

Đối với việc cân bằng giữa nghiệp lực Long tộc và lợi ích, ta đã có biện pháp rồi…" Dao Trì nghe lời của Hạo Thiên, chậm rãi gật đầu.

Những điều y nói, nàng đều hiểu, cũng là một vấn đề rõ ràng hiện tại của Thiên Đình.

Hiện tại cục diện Hồng Hoang ngày càng thay đổi, thực lực Thiên Đình tự nhiên cần không ngừng đề thăng.

Hiện tại tuy thực lực Thiên Đình có thể chen chân vào hàng thế lực nhị lưu, nhưng còn xa mới đủ.

Thiên Đình muốn làm không chỉ như vậy, thực lực tự nhiên cũng không chỉ như vậy.

Tốc độ hấp nạp tu sĩ, bồi dưỡng tu sĩ đều quá chậm, muốn nhanh chóng giải quyết vấn đề hiện tại, thì chỉ có như vậy.

Chờ sau khi thực lực Thiên Đình tự thân đề thăng lên, thực lực tu sĩ bồi dưỡng lên, đến lúc đó Thiên Đình liền có thể dần dần bỏ qua Long tộc, hoặc cũng có thể thật sự thu Long tộc vào dưới trướng, trở thành thực lực chân chính.

Không phải là một điểm, mà là vấn đề về sau.

"Nếu lực lượng Tam Ngự Thiên Đình có thể dung nhập vào, Thiên Đình cũng không cần đi bước này…" Dao Trì trong lòng thầm nghĩ, trong miệng khẽ thở dài một tiếng.

Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, Nam Cực Trường Sinh Đại Đế ba vị, mỗi vị đều có căn cơ của riêng mình, thực lực bản thân đều không yếu.

Nếu có thể dung hợp ba vị cùng thế lực của họ, thì thực lực Thiên Đình, e rằng đủ để vượt qua không ít thế lực nhị lưu cường hãn trong Hồng Hoang.

"Tam Ngự thuộc Nhân tộc thủ đoạn, tự nhiên sẽ không dung nhập vào.

Tọa trấn ba phương Thiên Đình, cũng là vì lợi ích mà thôi…" Hạo Thiên hai mắt hơi híp, lạnh giọng nói, "Ta cũng không hy vọng họ nhập vào mạch Trung Ương của ta.

Như vậy, ta có thể bồi dưỡng tâm phúc, thật sự chưởng khống Thiên Đình.

Nếu Nhân tộc dung nhập, lòng lại không đồng đều, e rằng ẩn họa càng lớn hơn…" Dao Trì nghe xong, khẽ gật đầu, cũng là một đạo lý.

"Vì đã có kế hoạch trong lòng, có thể cân bằng vấn đề giữa ta và Long tộc, vậy thì việc này đối với Thiên Đình mà nói, có không ít lợi ích, vậy thì cứ đi làm đi, ta tin tưởng ngươi…" Dao Trì trên gương mặt tươi cười hiện lên một nụ cười mỉm, nhìn Hạo Thiên nói.

Hạo Thiên thấy vậy, cười cười rồi đứng dậy, thân hình khẽ động, biến mất trong Lăng Tiêu Điện.

Dao Trì nhìn thoáng qua rồi đứng dậy, đi đến Bàn Đào Viên.

Trong một khu vực thâm sâu của Hỗn Độn Thế Giới.

"Hô!" Một cỗ Đại Đạo chi lực vô hình cuộn trào ra, làm trống rỗng Hỗn Độn chi khí nơi đây, lộ ra thân ảnh trong đó.

"Thiếu chút nữa…" Thanh Minh thần sắc có chút tiếc nuối, thử xung kích cảnh giới Đại Đạo không thành công.

Nhưng tình huống hiện giờ cũng nằm trong dự liệu, do đó y tức khắc đã khôi phục thần sắc, sau đó, liền tiếp tục tiến về phía đông nam lấy mình làm trung tâm.

Cơ duyên mà y cảm ứng được, hoặc khế cơ, chính là ở phương hướng đó.

Do đó, bất kể thế nào, vẫn phải tiếp tục tiến lên.

Thanh Minh đi về phía đông nam ba vạn năm sau, liền dừng bước, thần sắc có chút bất ngờ nhìn về phía cách đó triệu triệu ức dặm, một con Hỗn Độn Dị Thú to hàng vài ngàn vạn trượng.

Đây là lần thứ hai y gặp nó trong Hỗn Độn Thế Giới.

Khoảng thời gian giữa hai lần gặp không ngắn, lúc này lại có chút bất ngờ. ...

Chương 211

Trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh tử tế đánh giá con Hỗn Độn dị thú trước mắt, rồi kinh ngạc thốt: "Một con Hỗn Độn dị thú cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, e rằng ngay cả trong Hỗn Độn Thế Giới cũng khó mà tìm thấy được?" Trước mắt ngài lại là một con Hỗn Độn dị thú cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quả thực là điều bất ngờ.

Trong Hỗn Độn Thế Giới rộng lớn như vậy, những con dị thú như thế này quả là hiếm có khó tìm.

Dù sao, những tồn tại có thể tự thân chứng đạo Hỗn Nguyên đều không phải phàm tục.

Mặc dù Hỗn Độn dị thú chưa hóa hình, nhưng xét mọi phương diện, chúng cũng không kém gì những tồn tại hóa hình đã chứng Hỗn Nguyên là bao.

Ngược lại, về phương diện thực lực, nhục thân cường hãn đủ sức bù đắp khoảng cách về pháp tắc với những tồn tại chấp chưởng pháp tắc.

Đương nhiên, đối với những tồn tại cùng đẳng cấp, Thanh Minh đã vượt xa nhiều tồn tại khác.

Thực lực của dị thú này cao lắm cũng chỉ sánh ngang với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ, trong khi tồn tại hậu kỳ có thể dễ dàng mạt sát nó.

Huống hồ, Thanh Minh là tồn tại đã vượt qua cảnh giới viên mãn, muốn mạt sát một dị thú cấp bậc đó quả thực không khó.

"Gào!" Lúc này, con Hỗn Độn dị thú cũng cảm nhận được có tồn

tại tiến vào lãnh địa của mình, nó nhìn về phía Thanh Minh, gầm lên một tiếng giận dữ.

Âm ba ngưng thành thực chất, từng đợt sóng xung kích lan ra, trong chớp mắt càn quét hàng triệu ức dặm không gian.

Thời không sụp đổ, Hỗn Độn chi khí yên diệt, vô số thế giới nhỏ vỡ nát giữa nó, rồi uy thế khủng bố như chẻ tre ập tới Thanh Minh.

"Ong!" Lôi quang chợt lóe trong đôi mắt Thanh Minh, một cỗ Đại Đạo chi lực đột nhiên xuất hiện, chắn trước ngài cách trăm trượng.

Mọi âm ba và xung kích đều tiêu tán không dấu vết, dường như chưa từng xuất hiện.

Đôi mắt khổng lồ của Hỗn Độn dị thú hơi nheo lại.

Kẻ này, dường như thực lực không nhỏ, là một kình địch.

Nó đang ở ngưỡng đột phá, muốn mượn lực xung kích của Thanh Minh để đột phá cảnh giới tu vi.

Lúc này, nó không những không sợ Thanh Minh, trái lại còn bùng lên chiến ý hừng hực, một cỗ uy thế khủng bố cuồn cuộn lan tỏa từ thân thể nó.

Nó lạnh lùng nhìn chằm chằm Thanh Minh, như thể khoảnh khắc tiếp theo sẽ lập tức ra tay công kích.

Thời không xung quanh không ngừng chấn động, dưới uy thế của nó, dường như sắp bị nghiền nát thành hư vô.

"Bành!" Thanh Minh mỉm cười đạm nhiên, dưới chân Hỗn Độn chi khí tuôn trào, như thể nâng đỡ ngài bước đi.

Hỗn Độn chi khí vốn cuồng bạo và lạnh lẽo vô cùng, lúc này dưới chân Thanh Minh lại trở nên ôn thuận, không ngừng quấn quanh.

Mỗi bước Thanh Minh đi, Hỗn Độn chi khí ở vị trí cũ dần dần yên

diệt, vỡ nát, rồi diễn hóa thành càn khôn âm dương và ngũ hành, hình thành từng thế giới.

Nhưng rồi, dưới sức mạnh của Thanh Minh, những thế giới đó lại bắt đầu sụp đổ.

Thế giới đản sinh, thế giới yên diệt.

Khoảnh khắc ấy, Thanh Minh tựa như Chúa tể của vạn vật!

Lúc này, thần sắc Hỗn Độn dị thú có chút ngưng trọng.

Nó nhận thấy Thanh Minh dường như còn mạnh hơn nhiều so với suy nghĩ của nó.

Dù chưa ra tay, nhưng một cỗ áp lực to lớn, nặng nề đè ép nó.

"Hô!" Trong chớp mắt, đôi cánh của Hỗn Độn dị thú vẫy vùng, vô số luồng Hỗn Độn khí lưu hóa thành phong nhận, cắt rách hư không, xuyên thủng Trường Hà Thời Không, lao thẳng về phía Thanh Minh.

Lại có từng đạo thần binh từ sức mạnh của đôi cánh nó diễn hóa ra, đâm thẳng về phía Thanh Minh.

Thanh Minh thấy thế, thần sắc không hề biến đổi.

Ngài phất tay, lực lượng kinh khủng cuộn trào, bình tức hết thảy.

Phong nhận và thần binh còn chưa kịp giáng xuống đã tiêu tán không dấu vết trong Hỗn Độn.

"Rắc!" Một đạo lôi quang chợt lóe, Hỗn Độn dị thú đã bị đánh bay, máu nhuộm hư không, nghiền nát vô số khu vực, quét sạch một dải chân không cực lớn.

Nó tràn ngập vẻ khó tin, hoàn toàn không thấy Thanh Minh ra tay khi nào, nhưng đạo lôi quang kia quả thực đã khiến nó có cảm giác vẫn lạc.

Nỗi sợ hãi khủng bố, vô cùng khủng bố đó, dù là thân Hỗn Nguyên, nó cũng không dám đỡ cứng.

Lúc này, lôi quang chợt lóe đã trọng thương nó.

"Oanh!" Lúc này, trên bầu trời Hỗn Độn, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình giáng xuống.

Hỗn Độn dị thú thần sắc kinh khủng, nhưng mọi Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh đều bị phong tỏa, sát cơ khóa chặt Nguyên Thần, căn bản không thể tránh được đạo Thiên Phạt Lôi Đình này.

Lúc này, nó giáng xuống, trực tiếp mài mòn đi nửa thân thể dị thú.

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" Liên tiếp năm đạo Thiên Phạt Lôi Đình cùng lúc giáng xuống, trực tiếp oanh con Hỗn Độn dị thú thành tro bụi, chỉ còn lại khối Hỗn Độn bản nguyên tinh túy vô cùng.

Tu vi Thanh Minh hiện tại đã có tiến triển, uy lực Thiên Phạt Lôi Đình tự nhiên càng thêm khủng bố.

Thiên Phạt Chi Nhãn đã thu hoạch không ít trong Ma Đạo Đại Thế Giới, uy lực càng cường hãn.

Thân thể Hỗn Độn dị thú tuy cường hãn, nhưng không thể chống lại Thiên Phạt Lôi Đình lúc này.

Có thể đỡ được sáu đạo đã là bản lĩnh của nó.

Nếu không phải Thanh Minh và Thiên Phạt Chi Nhãn đều có tiến triển lần này, thì nó ít nhất có thể chống đỡ khoảng mười đạo Thiên Phạt Lôi Đình.

Dù sao nó cũng là Hỗn Độn dị thú với thân thể cực kỳ cường hãn,

mười đạo Thiên Phạt Lôi Đình cũng là giới hạn.

Nhưng hiện tại, sau khi Thanh Minh và Thiên Phạt Chi Nhãn đều được đề thăng, nó có thể chống đỡ sáu đạo Thiên Phạt Lôi Đình rồi mới vẫn lạc, cũng coi như có bản lĩnh.

"Hưu!" Thanh Minh khẽ động tay, nhiếp khối Hỗn Độn bản nguyên tinh túy của dị thú.

Lôi quang lóe lên trong đôi mắt ngài, sau khi nhìn thấu bản chất, ngài khẽ gật đầu, rồi đánh nó vào thân thể mình, sau đó tiếp tục tiến về phía trước.

Càng ngày càng đến gần khế cơ, Thanh Minh cảm thấy nút thắt cảnh giới chất cốc của mình cũng có chút lung lay, vì vậy lúc này ngài cần phải nhanh chóng.

Sớm ngày thăng cấp trở về Hồng Hoang, phía sau còn có một số việc cần sắp xếp.

Nghĩ vậy, tốc độ Lôi Độn của Thanh Minh nhanh hơn không ít.

Trong Hồng Hoang Thế Giới.

Đông Hải, Long tộc hành cung.

Nơi này là căn bản tối trọng yếu của Long tộc, cũng là nơi tập trung sức mạnh trung kiên của Long tộc.

"Thủ đoạn của Đại Thiên Tôn quả nhiên không phàm, có thể che mắt trưởng lão Long tộc ta đến đây…" Chúc Long đôi mắt hơi nheo lại, hàn quang đan xen, đạm nhiên nói.

Lời vừa dứt, hư không chợt chấn động, rồi một thân ảnh từ trong đó bước ra, không phải Hạo Thiên thì còn ai?

Lúc này, nghe Chúc Long nói xong, Hạo Thiên chỉ mỉm cười, không nói gì.

“Đại Thiên Tôn đến đây, là có việc gì?

Chẳng lẽ muốn ra tay với Long tộc ta?” Chúc Long lạnh lùng hỏi.

“Tộc trưởng hiểu lầm, Hạo Thiên ta đến đây, là có một việc muốn thương nghị với tộc trưởng…” Lời vừa dứt, Hạo Thiên khẽ động môi, âm thanh truyền vào tai Chúc Long.

Nghe vậy, thần sắc Chúc Long biến hóa khôn lường.

Chuyện hợp tác với Hạo Thiên, đối với cả hai bên đều có lợi.

Chỉ là đối với một chủng tộc kiêu ngạo như Long tộc, việc phụ thuộc Thiên Đình, e rằng cần Chúc Long quyền hành lợi hại.

“Long tộc muốn tái hiện Hồng Hoang, nhân quả nghiệp lực của bản thân tất yếu phải hóa giải hoàn thành mới được.

Chỉ có như vậy, thực lực Long tộc mới có thể đề thăng.

Hành động lần này của Hạo Thiên, e rằng cũng khả thi…” Trong lòng Chúc Long ý niệm vạn chuyển.

So với đại kế của bản thân, sự khuất phục của Long tộc lúc này cũng đáng giá.

Dù sao để tái hiện Hồng Hoang, để đề thăng thực lực, cần phải hóa giải nhân quả của bản thân.

Hiện tại có một cơ hội ở đây, Chúc Long nguyện ý thử một lần, dù sao cơ hội như vậy cũng không nhiều.

Mặc dù lần trước Long tộc đã hai lần làm thần thú trong hôn lễ của Đạo Quân, cũng thu được một số công đức, hóa giải một phần nhân quả nghiệp lực, nhưng mức độ đó dù sao cũng quá chậm.

Huống hồ, Đạo Quân đã thành hôn hai lần rồi, lẽ nào cứ mấy ức năm lại thành hôn một lần không thành?

Điều đó quả thực không tồn tại!

Vì vậy, trong tình huống như vậy, quả thực không thể khôi phục bao nhiêu nhân quả nghiệp lực của Long tộc.

Để hóa giải hoàn toàn hạn chế của Long tộc, hóa giải những nhân quả nghiệp lực đó, đạt được đề thăng thực sự, thì cần phải tìm kiếm biện pháp và lối thoát mới.

Những gì Hạo Thiên nói lúc này, quả thực là điều Chúc Long mong muốn.

Mặc dù sẽ mất đi một số thứ, nhưng vì tương lai, cũng có không ít lợi ích, quả thực có thể thử xem sao.

Chỉ cần Long tộc phát triển, sau này tộc trưởng trở về, thì Long tộc có thể tái hiện trên Hồng Hoang đại địa, tái hiện huy hoàng của Long tộc.

Vì vậy, sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Chúc Long cảm thấy việc này quả thực khả thi.

Vì tương lai của Long tộc, sự hy sinh trước mắt không đáng kể, có thể đồng ý với Hạo Thiên đạt thành ước định giữa hai bên.

Trong lòng Chúc Long ý niệm vạn chuyển, không ngừng cân nhắc lợi ích của Long tộc trong việc này.

Chương 212

Mặc dù việc này có lợi và hại riêng, nhưng hiện tại, đối với vấn đề của Long tộc, lợi lớn hơn hại.

Có lẽ, Long tộc có thể nhân cơ hội này hóa giải nhân quả nghiệp lực của bản thân, tái hiện Hồng Hoang, đề thăng thực lực.

"Vì Đại Thiên Tôn tự mình đến đây, đủ để chứng minh thành ý của Đại Thiên Tôn đối với việc này.

Chúc Long ta cũng vui vẻ thúc đẩy việc này.

Lần này Long tộc ta đã nhận lời hợp tác với Thiên Đình…" Sau khi suy nghĩ kỹ, trên mặt Chúc Long nở nụ cười, nhìn Hạo Thiên nói.

Cân nhắc xong lợi hại, việc này có không ít lợi ích cho Long tộc, có thể hóa giải vấn đề quan trọng nhất của Long tộc hiện tại.

Chúc Long không từ chối, chẳng qua là tạm thời hy sinh sự kiêu ngạo của Long tộc mà thôi.

So với toàn bộ Long tộc, chút kiêu ngạo này quả thực không đáng kể.

Nghe vậy, trong mắt Hạo Thiên lóe lên một tia dị sắc.

Ngài cũng hiểu ý Chúc Long, việc này có lợi cho Long tộc, có thể hóa giải nhân quả nghiệp lực của Long tộc, có thể sớm xuất thế Hồng Hoang, đề thăng thực lực bản thân.

So sánh như vậy, sự kiêu ngạo của Long tộc có đáng gì?

Điểm này, Hạo Thiên kỳ thực đã sớm biết, nhưng không ngờ Chúc Long lại đồng ý nhanh như vậy.

Quả nhiên đứng ở một vị trí khác, nhìn lợi hại cũng khác nhau.

Tuy hai bên đều có tính toán riêng trong lòng, nhưng việc này đã thành, Hạo Thiên trong lòng rất hài lòng.

Dựa theo tình hình hiện tại, hai bên đều thắng lợi, còn về tương lai, thì để sau này tính.

"Vì tộc trưởng không có dị nghị, vậy chức sự hành vân bố vũ của Thiên Đình, sẽ giao cho Long tộc.

Tộc trưởng xin hãy chọn lựa tộc nhân Long tộc lên Thiên Đình nhậm chức…" Hạo Thiên gật đầu, nhìn Chúc Long nói.

Chúc Long nghe xong, khẽ gật đầu, rồi truyền âm gọi Đại trưởng lão, sau đó bảo gọi Đông Hải Long Vương Ngao Quảng.

Ngao Quảng cũng là người phát ngôn công khai của Long tộc.

Mặc dù chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng cũng rất bất phàm.

Đối với Ngao Quảng, Hạo Thiên tự nhiên cũng biết, là người quản lý Long tộc trên danh nghĩa, thực lực cũng không yếu, cũng khiến Hạo Thiên thấy được một mặt thực lực khác của Long tộc.

Đông Hải Long Vương cũng có thực lực đó, mấy vị Long Vương còn lại cho dù kém cũng nên có thực lực Đại La Kim Tiên.

Tình huống như vậy, quả thực không thấp.

"Việc lên Thiên Đình nhậm chức, chấp chưởng chức sự hành vân bố vũ của Thiên Đình, sau này sẽ giao cho Ngao Quảng cùng Tứ Hải Long Vương…" Trong mắt Chúc Long lóe lên một tia tinh mang, nhìn Hạo Thiên nói.

Làm như vậy, nếu có chuyện gì xảy ra, có thể "bỏ xe bảo soái", hy sinh một phần Long tộc để bảo toàn bản thân.

Dù sao như vậy cũng không tổn hại đến bản thân, lúc này công

đức mới là quan trọng nhất.

Chờ sau này hóa giải xong tình hình của Long tộc, sẽ thực hiện tính toán khác.

Đông Hải, Long tộc hành cung.

"Tộc trưởng!" Ngao Quảng nghe ý Chúc Long, lập tức ứng một tiếng.

Hạo Thiên nghe vậy, khẽ gật đầu.

Như vậy, những sức mạnh này cũng không yếu.

Ngoài việc muốn mượn sức mạnh Long tộc để lớn mạnh bản thân, cũng muốn mượn danh Long tộc để lớn mạnh thế Thiên Đình.

Như vậy, Thiên Đình có lẽ có thể mượn thế và thực lực của Long tộc, khiến Thiên Đình lại một lần nữa hấp nạp một phần tán tu trong Hồng Hoang và một số thế lực nhỏ.

Hoặc, có thể nhân cơ hội này, tổ chức một thịnh hội, sau đó khiến những kẻ đang quan sát hạ quyết tâm, gia nhập Thiên Đình.

Như vậy, là việc nhất cử lưỡng tiện, cũng có thể đạt được.

"Nếu đã như vậy, ba tháng sau, Hạo Thiên ta sẽ hạ chỉ, để Long tộc lên Thiên Đình nhậm chức…" Hạo Thiên nói.

Chúc Long nghe xong, khẽ gật đầu, "Có lao Đại Thiên Tôn…" "Như vậy, Hạo Thiên ta xin phép không làm phiền nữa…" "Mời!" Hạo Thiên gật đầu, thân hình chợt động, biến mất tại chỗ.

Một lát sau, Chúc Long mới nhìn Ngao Quảng, mở miệng nói, "Ngao Quảng, lần này liên quan đến vấn đề nghiệp lực và khí vận của Long tộc, ta tin ngươi có thể làm tốt.

Chuyện công đức, sau này Long tộc ở Thiên Đình cần phải tranh thủ nhiều, hưởng khí vận Hồng Hoang, cũng cần phải chiếm càng

nhiều càng tốt…” “Ngao Quảng minh bạch!” Ngao Quảng nghe lời, hiểu rõ hàm nghĩa trong đó, lập tức gật đầu đáp.

Nghe vậy, Chúc Long gật đầu, rồi ra hiệu cho Ngao Quảng lui xuống.

Chúc Long nhìn về phía Hồng Hoang, đôi mắt hơi nheo lại.

Ba mươi ba tầng trời, Lăng Tiêu Điện.

Hư không chợt chấn động, rồi thấy Hạo Thiên từ trong đó bước ra, tay khẽ động, một đạo kim quang chợt lóe, báo cho Dao Trì biết việc của Long tộc.

Sau đó ngài ngồi trên Đế vị, khẽ hô, “Tuyên Thái Bạch Kim Tinh!” Lời vừa dứt, đã có người tả hữu đi tuyên triệu.

Không lâu sau, Thái Bạch Kim Tinh tiến vào Lăng Tiêu Điện, quỳ một gối, “Thần Thái Bạch Kim Tinh bái kiến Thiên Đế, Thiên Đế tiên phúc vĩnh hưởng, thọ dữ thiên tề!” “Không cần đa lễ!” Hạo Thiên phất phất tay, rồi nói, “Thái Bạch Kim Tinh, Trẫm có một việc giao cho ngươi làm…” “Thiên Đế cứ việc phân phó, Thái Bạch Kim Tinh nhất định sẽ thuận lợi hoàn thành!” Thái Bạch Kim Tinh thân thể chấn động, lập tức mở miệng nói.

Hạo Thiên gật đầu, nói, “Ba tháng sau, tuyên chỉ Long tộc, để tứ vị Long Vương của Long tộc lên Thiên Đình nhậm chức…” Nghe vậy, thần sắc Thái Bạch Kim Tinh kinh ngạc, có chút khó tin nhìn Hạo Thiên.

Long tộc?!

Tứ vị Long Vương lên Thiên Đình nhậm chức?

Không ngờ, Thiên Đế vốn không lộ núi lộ sông, lại có thể lôi kéo cả Long tộc.

Xem ra, Thiên Đế lại có đại động tác.

"Thiên Đế yên tâm, thần nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ!" Sau khi kinh ngạc, Thái Bạch Kim Tinh vội vàng nói.

Hạo Thiên gật đầu, rồi lấy Thánh chỉ ra, viết nội dung, đóng Ngọc Tỷ Thiên Đế lên, rồi giao cho Thái Bạch Kim Tinh.

Thái Bạch Kim Tinh nhận xong, liền xoay người rời đi.

Hạo Thiên ngồi trên Đế vị, thần sắc bình tĩnh nhìn Hồng Hoang, chờ xem tình hình sau ba tháng.

Ba tháng thời gian thoáng chốc trôi qua.

Một ngày nọ, trên bầu trời Đông Hải, thiên uy cuồn cuộn, cuộn trào.

Không lâu sau, thấy trong mây đen cuồn cuộn, xuất hiện hàng trăm thân ảnh, chính là Thiên Binh Thiên Tướng của Thiên Đình.

Dẫn đầu, chính là Thái Bạch Kim Tinh đến tuyên chỉ.

Lúc này, giữa Đông Hải, bốn thân ảnh xuất hiện, lơ lửng giữa không trung, nhìn Thái Bạch Kim Tinh trên bầu trời.

Thái Bạch Kim Tinh nhìn bốn vị Long Vương một lượt, rồi bắt đầu tuyên đọc dụ chỉ của Thiên Đình: "Phụng Thiên thừa vận, Thiên Đế chiếu viết.

Tứ Hải Long tộc nhân trấn thủ Tứ Hải có công, nay đặc sắc phong Ngao Quảng làm Đông Hải Long Vương, Ngao Minh làm Nam Hải Long Vương, Ngao Nhuận làm Tây Hải Long Vương, Ngao Thuận làm Bắc Hải Long Vương, chấp chưởng Tứ Hải và việc hành vân bố vũ trong Hồng Hoang, chức vị lớn của Thiên Đình, phúc trạch Hồng Hoang…" Nghe vậy, bốn người tiếp nhận dụ chỉ.

Thái Bạch Kim Tinh khẽ gật đầu, dụ chỉ trong tay tung lên, hóa

thành một đạo kim quang, bay vào tay Ngao Quảng.

Lúc này, lại nghe Thái Bạch Kim Tinh nói, "Tứ vị Long Vương, xin các ngươi chuẩn bị tộc nhân Long tộc lên Thiên Đình, hành trách nhiệm Tứ Hải…" "Ngô đẳng minh bạch!" Tứ vị Long Vương gật đầu đáp.

Thái Bạch Kim Tinh khẽ gật đầu, phất tay áo, dẫn Thiên Binh Thiên Tướng xoay người trở về Thiên Đình.

Trên Tứ Hải, chỉ còn lại Tứ Hải Long Vương.

"Đi!" Ngao Quảng khẽ hô một tiếng, bốn người xoay người tiến vào Đông Hải.

Lăng Tiêu Điện, Hạo Thiên nhìn tình hình trong Hạo Thiên Kính, hài lòng gật đầu.

Như vậy, việc này cơ bản đã hoàn thành.

Cứ như vậy, lại mấy chục vạn năm sau, Tứ Hải Long Vương dẫn theo mấy nghìn tộc nhân Long tộc lên Thiên Đình nhậm chức, đã gây ra không ít sóng gió trong Hồng Hoang.

Không ít tu sĩ và sinh linh Hồng Hoang, cùng một số chủng tộc, đối với hành động này của Thiên Đình đều rất kinh ngạc.

Dù sao Long tộc, một trong Viễn Cổ Tam Tộc, không dễ dàng bị lôi kéo như vậy.

Đại Thiên Tôn Hạo Thiên có thể làm được bước này, hiển nhiên cũng không phải tồn tại bình thường.

Xem ra, vị Thiên Đế này, quả thực có thủ đoạn.

Nếu không, cũng không thể lôi kéo chủng tộc Viễn Cổ như Long tộc gia nhập Thiên Đình.

Cần biết, Long tộc từng là bá chủ thời Viễn Cổ, hiện tại tuy đã ẩn

mình trong Hồng Hoang nhiều năm, nhưng thực lực vẫn cực kỳ cường hãn trong các thế lực hạng hai.

Có thể lôi kéo Long tộc vào, thì Thiên Đình sẽ một bước nhảy vọt trở thành tồn tại đỉnh cao trong các thế lực hạng hai.

Một bước đi của Hạo Thiên, quả thực khiến vô số sinh linh và tu sĩ trong Hồng Hoang kinh ngạc, nhưng cũng rất bội phục thủ đoạn của ngài.

Xem ra, đánh giá Hạo Thiên ngày trước, có chút không chính xác.

Hạo Thiên, quả thực có thủ đoạn.

Ngũ Thánh đối với hành động này của Hạo Thiên, cũng có chút bất ngờ.

Không ngờ, vị đồng tử mà họ chưa bao giờ xem trọng, lại có chút thủ đoạn.

Nhưng đồng thời, Ngũ Thánh cũng nhìn ra dã tâm của Hạo Thiên, rằng ngài không cam tâm chỉ làm một Thiên Đế bù nhìn, mà còn muốn làm lớn mạnh Thiên Đình.

Từ sự phát triển của Thiên Đình những năm qua, cộng thêm thủ đoạn lôi kéo Long tộc này, đều có thể thấy rõ.

Ngũ Thánh trong lòng tuy có chút không vui, nhưng trên bề mặt, Hạo Thiên đã trở thành Tiểu Sư Đệ, lại còn là tồn tại nắm giữ đại nghĩa, thật sự không thể động đến, chỉ có thể chờ xem diễn biến tiếp theo.

Họ hy vọng Hạo Thiên có thể thất bại trong việc Long tộc này, khi đó sẽ có cơ hội nhúng tay vào.

Chương 213

Nhưng Hạo Thiên lại có chút thủ đoạn, nên rốt cuộc việc này ra sao, chỉ có thể chờ xem.

Ngũ Thánh lúc này cũng không có cách nào, nhìn Thiên Đình, thần sắc hơi nheo lại.

Vu tộc, Nhân tộc, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ và mấy thế lực khác, lại không quá quan tâm.

Dù sao đó không phải là việc cần để ý quá nhiều.

Hậu Thổ và Nữ Oa càng không có thời gian để ý đến những việc này.

Lúc mấu chốt, tự nhiên phải chú ý đến việc quan trọng của bản thân.

Yêu tộc thì lại rất kinh ngạc, dù sao Long tộc là một trong Viễn Cổ chủng tộc, muốn lôi kéo không hề đơn giản.

Đế Tuấn và Thái Nhất trong lòng cho rằng, Hạo Thiên cũng không tệ như vẻ ngoài, tuy thân phận không hiển hách, nhưng cũng có chút thủ đoạn.

Đế Tuấn hy vọng Hạo Thiên có thể phát triển Thiên Đình, rồi cùng Ngũ Thánh triển khai tranh đấu, khi đó Yêu tộc lại có cơ hội.

Đế Tuấn trong lòng có ý định tái lập Thiên Đình, nhưng tình hình ra sao, lúc này cũng không tiện quyết định, chờ xem tình hình phát triển tiếp theo của Thiên Đình và thái độ của Ngũ Thánh.

Yêu tộc, yên lặng quan sát, phát triển, ẩn mình, chờ đợi thời cơ tốt nhất.

Kể từ khi Long tộc gia nhập Thiên Đình, đến nay đã hơn mười vạn năm.

Long tộc ở Thiên Đình, cũng theo nhiệm vụ Hạo Thiên giao phó, ngoài việc hành vân bố vũ trong Hồng Hoang, những việc khác cần thiết, Long tộc cũng sẽ làm.

Đương nhiên, những việc có lợi cho bản thân, không lộ liễu, không mang lại lợi ích lớn cho Long tộc, họ sẽ thực hiện.

Dù sao lúc này, Long tộc cần dựa vào Thiên Đình để hóa giải nhân quả nghiệp lực của bản thân.

Hạo Thiên sau khi có Long tộc gia nhập, khí vận và công đức của Thiên Đình đều đề thăng không ít, ẩn ẩn giữa đó, đã nhanh chóng muốn trảm đi Trường Hà Vận Mệnh, tiến vào Chuẩn Thánh viên mãn, quả thực không chậm.

Vì vậy, sau khi xử lý công việc Thiên Đình thêm mấy vạn năm, Hạo Thiên cũng tiến vào bế quan, tham ngộ trảm đi Trường Hà Vận Mệnh.

Không ít công việc trong Thiên Đình, đều giao cho Thái Bạch Kim Tinh.

Dù sao hiện tại trong Hồng Hoang khá bình tĩnh, Thiên Đình cũng không cần ra tay, chỉ cần phát triển bản thân là được, còn những việc khác, cũng không có quá nhiều phiền phức.

Giao cho Thái Bạch Kim Tinh, Hạo Thiên rất tin tưởng.

Dưới sự phi thệ của Trường Hà Thời Không, trong Hồng Hoang, nhanh chóng lại trôi qua hơn mười Nguyên Hội.

Trong Hồng Hoang, các tộc và các thế lực đều không ngừng đề thăng.

Hơn một trăm vạn năm qua, Long tộc và Thiên Đình khá nổi bật.

Dù sao hai bên vừa hợp tác, tự nhiên phải phô trương thanh thế trong Hồng Hoang.

Trước kia trong Yêu Đình, chúng Yêu tộc hành vân bố vũ rất nhiều, tự nhiên không cần những tồn tại như Long tộc.

Nhưng hiện tại Thiên Đình thì khác, rất cần Long tộc làm những việc như vậy.

Yêu tộc hiện tại ẩn mình, cũng không để ý đến những việc này.

Vì vậy hiện tại thường xuyên có thể thấy thân ảnh Long tộc trong Hồng Hoang, làm việc hành vân bố vũ.

Hơn một trăm vạn năm qua, Thiên Đình, ngoài việc bồi dưỡng thực lực tâm phúc của bản thân, Hạo Thiên còn nhân cơ hội này, hấp nạp một phần tán tu Hồng Hoang và một số thế lực nhỏ, cũng đề thăng thêm vài phần thực lực.

Nhưng những điều này, không phải là điều Hạo Thiên thực sự muốn.

Dù sao những thực lực này khá yếu, ngài cần sự gia nhập của một số tán tu và thế lực có thực lực mạnh hơn.

Nhưng hiện tại không phải là thời cơ tốt, cần phải chờ đợi kỹ lưỡng.

Còn về thế lực như Địa Tiên Phủ, thì lại khiêm tốn hơn nhiều.

Dù sao Địa Tiên Đạo có lợi cho Hồng Hoang, cộng thêm Trấn Nguyên Tử là lão bài cao thủ, cũng không ai xem thường Địa Tiên Phủ.

Còn về những thế lực và chủng tộc khác, đều có tồn tại đỉnh tiêm, chúng sinh cũng không để ý quá nhiều, chỉ lo tình hình của bản thân.

Trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

Những năm qua, Thanh Minh không ngừng tiến về phía trước trong Hỗn Độn Thế Giới, không ngừng đi sâu vào những khu vực nguy hiểm và khủng bố hơn.

Ngài đã đi không biết bao nhiêu triệu ức dặm không gian, cũng trong những lần bị Hỗn Độn chi khí xung kích mà cường hóa thân thể, cũng đã gặp không ít Hỗn Độn Phong Bạo.

Nhưng hiện tại, trừ khi là Hỗn Độn Phong Bạo cực lớn, nếu không cũng không gây ra quá nhiều phiền phức cho Thanh Minh.

"Hưu!" Thân hình Thanh Minh chợt động, hóa thành một đạo lưu quang.

Khi xuất hiện trở lại, ngài đã ở trong một khu vực Hỗn Độn chi khí cực kỳ nồng đậm, nhưng cũng cực kỳ khủng bố.

Đã đi sâu vào nơi này, một tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ bình thường, cũng không dám tùy tiện đi lại.

Những Hỗn Độn chi khí này đều có thể gây tổn thương cho Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ và trung kỳ.

Điều đó cho thấy nó không hề bình thường.

Nếu không phải Thanh Minh có cường độ thân thể như vậy, cũng phải cẩn thận ứng phó.

Trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

"Ừm?!" Thanh Minh nhướng mày, nhìn về một hướng nào đó, trong lòng có chút kinh ngạc.

Khí tức thế giới?

Mặc dù mỏng manh, không dễ bị phát hiện, nhưng lúc này Thanh Minh mẫn cảm phát hiện một tia khí tức thế giới, điều đó cho thấy,

trong khu vực này, có một phương thế giới tồn tại.

Còn là một phương thế giới như thế nào, hiện tại không thể nhìn rõ, cần Thanh Minh tự mình đến đó mới có thể biết được.

Lúc này, ngài cực tốc tiến về phía đó, không lâu sau, đã cách khu vực đó không xa.

"Bành!" Trong Hỗn Độn hư không, truyền đến một tiếng khẽ vang, rồi thấy tất cả Hỗn Độn chi khí đều ngừng lại, hình thành một cảnh tượng rõ ràng cách xa hàng triệu ức dặm, Hỗn Độn chi khí ngưng kết lại.

Hư không vặn vẹo, rồi một thân ảnh từ từ bước ra từ trong đó, chính là Thanh Minh, dưới chân phù hiện liên đài, nâng đỡ ngài bước đi.

Ánh mắt Thanh Minh thâm thúy, từ từ quét qua khu vực cách mấy chục triệu ức dặm.

Nơi này, ngoài phương thế giới kia ra, thì không có nơi nào đặc biệt khác.

Nhưng khu vực có thế giới tồn tại, cũng đã là đặc biệt rồi.

Thanh Minh ánh mắt quét qua, cuối cùng dừng lại trên phương thế giới kia, "Tuy là Đại Thiên Thế Giới, nhưng dường như có chút tàn khuyết…" Phương thế giới này có kích thước cấp Đại Thiên Thế Giới, hiển nhiên không nhỏ.

Một thế giới như vậy, giống như Tạo Hóa Thiên của Nữ Oa hay Ma Đạo Đại Thế Giới, đều do một Đại Đạo duy nhất chú thành.

Chỉ là bản nguyên của Tạo Hóa Thiên và Ma Đạo Đại Thế Giới là hoàn chỉnh.

Phương thế giới này, bản nguyên thế giới có chút tàn khuyết, Đại

Đạo trong đó tiết ra ngoài, quy tắc thiên địa hỗn loạn.

Phương thế giới này, e rằng khó có thể tồn tại được bao nhiêu Lượng Kiếp thời gian rồi sẽ yên diệt trong Hỗn Độn Thế Giới.

Dù sao bản nguyên thế giới tàn khuyết, Đại Đạo tiết ra ngoài, quy tắc thiên địa hỗn loạn, vô luận đối với bản thân thế giới, hay đối với sinh linh trong đó, đều là việc tiêu hao thế giới, tiêu hao bản thân.

Muốn chống đỡ được bao nhiêu Lượng Kiếp thời gian, e rằng không thể.

"Vì lần này lại được Bản tôn phát hiện, đương nhiên không có lý do gì mà không dung hợp nó vào Hồng Hoang, làm lớn mạnh Hồng Hoang.

Cũng có thể ban cho nó một tuyến sinh cơ." Thanh Minh nhìn phương thế giới tàn khuyết kia, khẽ cười nói.

Sự sắp xếp như vậy thực ra có một số lợi ích cho sinh linh của cả hai thế giới.

Dù sao Đại Đạo pháp tắc được hoàn thiện và bổ sung, sinh linh đi trên Đại Đạo của mình cũng sẽ nhiều hơn.

Đi riêng một đường, tổng thể sẽ dễ dàng hơn so với việc đại đa số tu sĩ đi một con đường Đại Đạo.

Nếu không thể chứng đạo, cảnh giới tu vi cũng có thể được đề thăng.

Vì vậy, để sinh linh của phương thế giới này và của Hồng Hoang đại lục có thêm lựa chọn, có thêm một con đường Đại Đạo để đi, việc dung hợp nó vào Hồng Hoang Thế Giới là cần thiết, cũng là việc nhất cử đa đắc.

Nghĩ vậy, Thanh Minh khẽ gật đầu, bước chân di chuyển, đã đến

bên ngoài phương Đại Thiên Thế Giới kia.

"Xích!" Một đạo sát cơ chém xuống, bị Thanh Minh trực tiếp nắm trong tay, căn bản không thể thoát ra.

Cỗ sát cơ sắc bén và lạnh lẽo không ngừng cắt động trong tay Thanh Minh, nhưng không thể để lại dù chỉ một dấu vết nhỏ.

Dù sao hiện tại ngay cả Hỗn Độn chi khí ở sâu trong Hỗn Độn cũng khó có thể để lại dấu vết trên người Thanh Minh, huống hồ là một đạo sát cơ.

"Cũng là Sát Đạo cực kỳ tinh túy, sát cơ như vậy, ngay cả Minh Hà cũng có phần không bằng…" Thanh Minh đôi mắt như bầu trời trong xanh, thần niệm xuyên thấu, nhìn vào Đại Thiên Thế Giới.

Trong đó, pháp tắc Sát Đạo đan xen ngang dọc, sát cơ khủng bố và lạnh lẽo bao trùm toàn bộ Đại Thiên Thế Giới.

Bầu trời chìm dưới màu đỏ máu, một thế giới của sát lục.

"Sát Lục Đại Thế Giới, thú vị!" Thanh Minh thu lại ánh mắt, khẽ cười một tiếng, thân hình chợt động, tiến vào trong Sát Lục Đại Thế Giới.

Sát Lục Đại Thế Giới, vô tận hư không.

Thanh Minh lơ lửng giữa không trung, không tồn tại nào có thể phát hiện thân ảnh ngài.

Vì bản nguyên thế giới tàn khuyết, Sát Lục Đại Đạo tiết ra ngoài, thế giới này khó có thể đản sinh tồn tại chứng đạo.

Cao nhất, cũng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ mà thôi.

Mặc dù không mạnh, nhưng sức mạnh của toàn bộ Đại Thiên Thế Giới, trong Hồng Hoang, cũng có thể sánh ngang với một số thế lực hạng hai đỉnh cấp.

Thanh Minh nhìn một lượt, rồi ánh mắt chuyển đến một khu vực tập trung sinh linh trong Sát Lục Đại Thế Giới lúc này, thân hình chợt động, đã đến trong đó.

Một nơi giống như bí cảnh, được một kết giới huyền ảo bảo vệ.

Chương 214

Lúc này, kết giới mở ra, không ít sinh linh của thế giới này dũng mãnh xông vào trong.

Dường như có dị bảo xuất thế, bắt đầu tranh đoạt.

Thanh Minh tiến vào trong bí cảnh.

Phương thế giới này tối tăm, khí tức sát lục trong đó càng nồng đậm, Sát Đạo cũng càng tinh túy hơn.

Trong phương thiên địa tăm tối này, có những điểm quang mang đỏ máu hiện lên.

Trong những quang mang đỏ máu đó, khí tức sát lục lan tỏa càng tinh thuần đến cực điểm.

Những quang mang đỏ máu này, chính là nơi sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới đang tranh đoạt.

"Hưu!" Thanh Minh khẽ vẫy tay, rồi thấy một điểm quang mang đỏ máu rung động, sau đó từ từ bay về phía ngài.

"Xích!" Một cỗ quang mang đỏ máu lan tỏa, những sát cơ đó hóa thành thực chất, trực tiếp lao về phía Thanh Minh.

Nhưng còn chưa đến trước người Thanh Minh, đã tiêu tán không dấu vết, rồi thấy quang mang đỏ máu đó trực tiếp rơi vào tay Thanh Minh.

Một khối quang đoàn hình tròn to bằng hai bàn tay, trong đó chứa đựng lực lượng sát lục tinh thuần nhất và một tia cảm ngộ pháp tắc Sát Lục Chi Đạo.

Đối với tu sĩ tu hành Sát Đạo mà nói, quả thực có không ít trợ

giúp.

Tu vi trong Sát Lục Đại Thế Giới đều đi Sát Lục Chi Đạo.

Khối quang đoàn này gọi là 'Sát Lục Chi Tâm', trong đó ẩn chứa một tia bản nguyên thế giới.

Đó cũng là lý do tại sao Sát Lục Chi Tâm lại được nhiều tu sĩ tranh đoạt đến vậy.

Bởi vì lực lượng sát lục tinh túy, cảm ngộ pháp tắc Sát Lục Chi Đạo, cộng thêm một tia bản nguyên thế giới sát lục đó, người phàm, nếu có thể đoạt được một khối Sát Lục Chi Tâm, theo Thanh Minh ước tính, lập tức chứng được Thái Ất Đạo Quả cũng không thành vấn đề.

Đối với tu sĩ đi Sát Lục Chi Đạo, trợ giúp lại càng lớn hơn.

Mặc dù chỉ có hiệu quả đối với cảnh giới dưới Đại La, nhưng nếu một tu sĩ Thái Ất Kim Tiên đi Sát Đạo đoạt được Sát Lục Chi Tâm, tỷ lệ chứng được Đại La Đạo Quả sẽ là một trăm phần trăm, tỷ lệ đề thăng vô số.

Tu sĩ lúc này dũng mãnh xông vào bí cảnh, cơ bản đều ở cảnh giới Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên.

Thỉnh thoảng có tu sĩ Đại La Kim Tiên tồn tại, cũng chỉ để dẫn đội, giải quyết một số nguy hiểm và đề phòng bị tồn tại khác tranh đoạt Sát Lục Chi Tâm mà thôi.

"Sát Lục Chi Tâm tuy tốt cho sinh linh của thế giới này, nhưng lại quá tiêu hao bản nguyên thế giới.

Bản nguyên vốn đã tàn khuyết, như vậy mà đản sinh Sát Lục Chi Tâm, chỉ càng đẩy nhanh sự suy vong và yên diệt của thế giới…" Thanh Minh nhìn những Sát Lục Chi Tâm này, đạm nhiên nói.

Mặc dù ngài không lấy hết tất cả Sát Lục Chi Tâm ngay lập tức, nhưng trong tình huống như vậy, sự suy vong và yên diệt của Sát Lục Đại Thế Giới sẽ chỉ càng nhanh hơn.

Thanh Minh đã quyết định dung hợp Sát Lục Đại Thế Giới vào Hồng Hoang Thế Giới để đề thăng, thì sẽ không để bản nguyên thế giới Sát Lục Đại Thế Giới lại bị tiêu hao nữa.

Tuy sau này không còn Sát Lục Chi Tâm, nhưng trong tình huống Đại Đạo được bổ sung hoàn chỉnh, đi trên con đường này ngược lại sẽ dễ dàng hơn một chút.

Cộng thêm quy tắc hoàn chỉnh, thiên địa biến hóa, cùng linh khí, tài nguyên tu hành đề thăng, tình huống sẽ chỉ tốt hơn Sát Lục Chi Tâm.

Đương nhiên, Thanh Minh có thể giữ lại một phần Sát Lục Chi Tâm, sau này lại mở ra như vậy, cũng có thể được.

Dùng xong thì thôi.

Dù sao Sát Lục Chi Tâm sẽ mang theo một tia bản nguyên thế giới.

Muốn thế giới tồn tại, thì tự nhiên không thể tiếp tục như vậy.

Điều này cũng là tốt cho sinh linh của thế giới này.

Nếu thế giới không còn, với tu vi của những sinh linh đó, việc tồn tại trong khu vực Hỗn Độn này là chuyện mơ ước.

Sức mạnh của Sát Lục Đại Thế Giới yếu hơn Hồng Hoang vô số lần, ảnh hưởng đến Hỗn Độn chi khí ở khu vực đó là cực kỳ yếu ớt.

Hỗn Độn chi khí vẫn khủng bố cuồng bạo.

Kẻ mạnh nhất trong thế giới này, Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nếu không có linh bảo hộ thân, căn bản không thể chống đỡ được những Hỗn Độn chi khí này.

Còn về những tu sĩ khác, thì càng không thể.

Vì vậy, trừ khi Thanh Minh ra tay dung hợp hai thế giới, còn lại, Sát Lục Đại Thế Giới sẽ trải qua mấy Lượng Kiếp thời gian đó, rồi triệt để yên diệt.

Trong lòng ý niệm chợt lóe, Thanh Minh phất tay, cuốn đi một phần Sát Lục Chi Tâm.

Những thứ này có thể giữ lại, sau này mở ra, cũng là ban cho chúng sinh một cơ duyên.

Phần còn lại, thì trở về bản nguyên thế giới, hoàn thiện thêm vài phần.

"Hưu!" Thanh Minh nhẹ nhàng phất tay, Đại Đạo chi lực lan tỏa, kích động không gian, càn quét khắp nơi.

Tất cả Sát Lục Chi Tâm còn lại đều bay lên, rồi nổ tung.

Lực lượng sát lục, bản nguyên thế giới, cảm ngộ pháp tắc, vân vân, tất cả đều được Thanh Minh dung hợp lại, rồi trực tiếp dung nhập vào bản nguyên thế giới.

Khí tức mênh mông đột nhiên lan tỏa khắp toàn bộ Sát Lục Đại Thế Giới.

"Oanh Long Long!!!" Lúc này, toàn bộ Sát Lục Đại Thế Giới chấn động.

Chúng sinh không rõ chuyện gì đang xảy ra, nhưng trong vô hình, cảm giác toàn bộ Sát Lục Đại Thế Giới, trở nên cường hãn hơn, hoàn chỉnh hơn một chút.

Không chỉ vậy, những quang mang đỏ máu che phủ toàn bộ bầu trời Sát Lục Đại Thế Giới, lúc này dường như có chút tiêu tán.

Quy tắc và pháp tắc hơi ổn định hơn một chút.

Một số tồn tại Đại La Kim Tiên trở lên, lúc này thần sắc vui

mừng, không bận tâm đến chuyện khác nữa, vội vàng bế quan tu hành.

Có lẽ có thể tiến thêm một bước.

Dù sao hiện tại thế giới ổn định, quy tắc và pháp tắc ổn định, chính là lúc tham ngộ pháp tắc.

Tình huống như vậy không dễ có được, tự nhiên không thể bỏ lỡ.

Vì vậy, cảnh giới dưới Đại La Kim Tiên thì đang quan sát, đang suy đoán.

Còn Đại La Kim Tiên trở lên, thì đang bế quan, đang tham ngộ Đại Đạo pháp tắc.

Trong bí cảnh, tất cả tồn tại, thì đang bạo động.

"Sát Lục Chi Tâm đâu?" "Có thể, có thể là đã tiêu thất hết rồi?" "Bí cảnh đã đóng ư?

Sát Lục Chi Tâm có thể trong một khoảnh khắc đã biến mất?" "Ai?

Ai đã ra tay?" Tất cả tồn tại thần sắc phẫn nộ, đều chưa rõ tình hình.

Tất cả Sát Lục Chi Tâm không còn ư?

Đang làm gì?

"Hỗn trướng!" Ngay lúc đó, có mấy vị Đại La Kim Tiên lớn tiếng nộ xích, rồi lao về phía Thanh Minh, sát cơ khủng bố lập tức kích động, kinh động tất cả tồn tại trong bí cảnh, mọi người đều chuyển ánh mắt về phía này.

Ngay lúc nãy, mấy vị Đại La Kim Tiên đã nhìn ra manh mối, biết việc này không thoát khỏi liên quan đến Thanh Minh, vì vậy lúc này liền toàn bộ ra tay công kích Thanh Minh.

Bí cảnh này rất đặc biệt, cao nhất chỉ có Đại La Kim Tiên viên mãn có thể tiến vào, tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên đều sẽ bị quy tắc trong đó khóa chặt, căn bản không thể tiến vào.

Vì vậy, dù Thanh Minh là Đại La Kim Tiên viên mãn, cũng không sợ.

Bị mấy vị vây công, dù là Đại La Kim Tiên viên mãn, cũng phải chết!

Sát Lục Đại Thế Giới, trong bí cảnh.

"Oanh!" Một tiếng oanh minh lập tức cuộn trào, quét sạch vô số khu vực.

Vô số tồn tại vội vàng thối lui, tránh bị liên lụy.

"Làm sao có thể?!" Mấy vị Đại La Kim Tiên thần sắc kinh hãi, công kích của họ căn bản còn chưa đến trước Thanh Minh đã bị hóa giải.

Hơn nữa, không thấy Thanh Minh ra tay.

"Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Có Đại La Kim Tiên mở miệng, thần sắc của các Đại La Kim Tiên khác càng kinh hãi hơn.

Hỗn Nguyên Kim Tiên, làm sao có thể tiến vào nơi này, không thể nào!

Thanh Minh đạm nhiên quét mắt qua mấy vị Đại La Kim Tiên vừa ra tay.

Bị ánh mắt quét qua, những Đại La Kim Tiên đó thân thể chợt chấn động, rồi hóa thành tro bụi.

Những tồn tại đang quan sát, lúc này thần sắc càng kinh hãi đến cực điểm.

Những người dưới Đại La Kim Tiên, thần sắc tái nhợt, mồ hôi

lạnh chảy ròng ròng.

Quá khủng bố!

Chỉ một ánh mắt, sáu vị Đại La Kim Tiên liền hóa thành tro bụi.

Nhìn xem, hiện tại, quá khứ, vị lai, Đại Đạo đều sụp đổ, căn bản không thể phục sinh nữa.

Thủ đoạn khủng bố như vậy, Hỗn Nguyên Kim Tiên, thật sự có thể làm được?

Họ chưa từng thấy Hỗn Nguyên Kim Tiên ra tay, nhưng thủ đoạn như vậy, Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không thể có.

Nhưng nếu Thanh Minh không phải Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy, sẽ có tu vi khủng bố như thế nào?

Lúc này, không ai biết!

Nhìn Thanh Minh chắp tay đứng, thần sắc đạm nhiên, tất cả tồn tại đều cấm như ve sầu gặp rét, sợ rằng một tiếng động nhỏ cũng khiến Thanh Minh ra tay.

Khi đó thật sự tro bụi cũng không còn.

Chương 215

Sáu vị Đại La Kim Tiên kia, chính là kết cục.

Vì vậy lúc này ngay cả nhìn Thanh Minh họ cũng không dám.

Thanh Minh nhìn bản nguyên thế giới lúc này đã khôi phục vài phần, nhưng sự tàn khuyết của Sát Lục Đại Thế Giới vẫn còn đó.

Hấp thu lại những bản nguyên thế giới từ Sát Lục Chi Tâm, cũng chỉ là trị ngọn không trị gốc.

Không lâu sau, nó sẽ tiếp tục tiêu tán, quy tắc và pháp tắc lại sẽ tiết ra ngoài, hỗn loạn.

Tình hình của Sát Lục Đại Thế Giới, vẫn không mấy lạc quan.

"Ong!" Dưới chân Thanh Minh hư không chợt chấn động, hư không sinh liên, liên hoa ba mươi sáu cánh.

Một cỗ khí tức Đại Đạo mênh mông lập tức cuộn trào, khiến tất cả sinh linh Sát Lục Đại Thế Giới tâm thần chấn động, mọi người đều tập trung ánh mắt về phía này.

Mặc dù không biết cách bao nhiêu triệu ức dặm, nhưng lúc này không hiểu vì sao, tất cả đều có thể rõ ràng nhìn thấy thân ảnh Thanh Minh.

Nhìn vị tồn tại vô thượng kia, vị tồn tại lăng giá trên tất cả, tồn tại thủ đoạn thông thiên.

Trước mặt tồn tại như vậy, không có chút tâm lý phản kháng nào, chỉ có thần phục.

"Bản tôn là Thanh Minh Đạo Quân của Hồng Hoang Bản Nguyên Thế Giới.

Nay thấy bản nguyên Sát Lục Đại Thế Giới tàn khuyết, pháp tắc tiết ra ngoài, sinh linh thế giới nguy ngập.

Nếu không có giải pháp, ba Lượng Kiếp thời gian sẽ triệt để yên diệt, chúng sinh tịch diệt, tiêu tán trong Hỗn Độn…" Thân hình Thanh Minh từ từ thăng lên, đạm nhiên nói, âm thanh truyền khắp toàn bộ Sát Lục Đại Thế Giới.

Khoảnh khắc đó, trong lòng tất cả sinh linh Sát Lục Đại Thế Giới chợt minh ngộ.

Những người không biết Thanh Minh, lúc này đều minh ngộ rồi.

Tất cả sinh linh đều quỳ bái dưới đất, cao hô, "Cầu Đạo Quân giải cứu ngô đẳng!" Mặc dù không rõ tình huống cụ thể, nhưng sự biến hóa của Sát Lục Đại Thế Giới trong mấy Lượng Kiếp thời gian, không ai rõ ràng hơn những sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới này.

Vì sao thế giới này không thể đản sinh đến cảnh giới cao hơn?

Ngay cả Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn cũng không có, càng không cần nói đến cảnh giới cao hơn nữa.

Vì sao vậy?

Trước đây không hiểu, nhưng lời Thanh Minh nói lúc này, thì tất cả đều rõ ràng.

Vì tương lai, vì sự tồn tại của chúng sinh, lúc này đều quỳ cầu Thanh Minh ra tay, giải cứu.

Truy tìm Đại Đạo, chứ không phải mấy Lượng Kiếp thời gian sau lại cùng Sát Lục Đại Thế Giới vẫn lạc, đó không phải là điều họ muốn.

Vì Thanh Minh Đạo Quân của Hồng Hoang Bản Nguyên Thế Giới tự mình đến đây, ắt hẳn có biện pháp, nếu không, lúc này cũng sẽ

không như vậy.

Sau khi chúng sinh quỳ bái, âm thanh Thanh Minh lại lần nữa truyền ra.

"Nếu đã như vậy, thì Bản tôn sẽ ra tay một lần.

Trước tiên dung hợp Ma Đạo Đại Thế Giới, ổn định Sát Lục Đại Thế Giới, sau này khi trở về Hồng Hoang, lại dung hợp Hồng Hoang Thế Giới.

Đối với sinh linh của hai phương thế giới đều có thể có lợi ích cực lớn.

Sau này có thể đạt đến cảnh giới như thế nào, còn tùy thuộc vào cơ duyên tạo hóa của các ngươi…" "Tạ Đạo Quân từ bi!" Chúng sinh Sát Lục Đại Thế Giới nghe vậy, lập tức bái lạy.

Có thể dung hợp Hồng Hoang Thế Giới, đó không phải là cơ hội tốt nhất sao?

Tình huống như vậy, tự nhiên phải nắm bắt thật tốt.

Sau này thế giới ổn định, quy tắc và pháp tắc ổn định và hoàn thiện, đối với tu hành có trợ giúp cực lớn, có thể nhân cơ hội này đạt đến cảnh giới cao hơn.

Lúc này, những Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Sát Lục Đại Thế Giới là vui mừng nhất.

Đã bao lâu rồi không thăng cấp tu vi, vốn dĩ cho rằng sự biến hóa của thế giới lần này chính là cơ duyên.

Không ngờ, lại có đại tạo hóa như vậy.

Như vậy, thì thực sự có thể đạt đến cảnh giới cao hơn.

Sau này có thể ở trong thế giới của Đạo Quân, có được nhiều cơ duyên hơn, nhận được sự sủng ái của Đạo Quân, những điều này đều

là đại cơ duyên, đại tạo hóa.

Chúng sinh trong lòng nghĩ, thần sắc càng thêm vui mừng.

Nhìn về phía bầu trời, thân thể Thanh Minh càng lúc càng lớn, lớn đến không thể hình dung, lớn đến không thể tưởng tượng.

Thanh Minh trực tiếp rút Sát Lục Đại Thế Giới ra khỏi đó.

Trong Hỗn Độn hư không, Thanh Minh hóa thành một tôn tồn tại vô thượng, một tồn tại đủ sức một chân giẫm nát một phương Đại Thiên Thế Giới.

Lúc này, Sát Lục Đại Thế Giới, trước mặt Thanh Minh, chỉ còn to bằng lòng bàn tay, hình tròn, bị nắm trong tay.

Tất cả sinh linh trong Sát Lục Đại Thế Giới, lúc này nhìn về phía bầu trời, ánh mắt xuyên thấu vô số thời không, nhìn thấy một thân ảnh, nhìn thấy Sát Lục Đại Thế Giới trong tay ngài chỉ to bằng lòng bàn tay.

Chúng sinh lại lần nữa quỳ phục dưới đất.

"Hô!" Trong Sát Lục Đại Thế Giới, trên Cửu Thiên, mây đen cuồn cuộn, rồi một cỗ lực lượng kinh khủng xé rách thiên địa, lộ ra một vết nứt.

Sau đó, thấy một con mắt khổng lồ vô cùng phủ xuống chúng sinh.

Chúng sinh thần sắc đại biến, sợ rằng con mắt đó sẽ trực tiếp mạt trừ tất cả sinh linh tồn tại, quá khủng bố.

Lôi quang lóe lên trong con mắt đó, chúng sinh Sát Lục Đại Thế Giới không hề nghi ngờ rằng chỉ một đạo lôi quang cũng có thể mài mòn toàn bộ thế giới.

Tình hình lúc này, thủ đoạn của Đạo Quân, không ai nói rằng Đạo Quân lại có thủ đoạn khủng bố như vậy.

Thanh Minh trong lòng khẽ động, bắt đầu thao túng Thiên Phạt Chi Nhãn chấp chưởng Sát Lục Đại Thế Giới, bắt đầu đồng hóa các phương diện.

Sát Lục Đại Thế Giới là thế giới tàn khuyết, lúc này dưới sự đồng hóa của Thiên Phạt Chi Nhãn, quả thực khá dễ dàng hoàn thành.

"Ong!" Thanh Minh khẽ động tay, Ma Đạo Đại Thế Giới xuất hiện trong tay.

Ngay lúc Thiên Phạt Chi Nhãn đồng hóa quy tắc và pháp tắc tàn khuyết của Sát Lục Đại Thế Giới, đồng thời cũng từ từ dung hợp nó vào Thiên Đạo.

Hai phương thế giới tự nhiên đều biết chuyện gì đang xảy ra lúc này, cũng rất mong đợi sau khi thế giới dung hợp, sẽ có những thay đổi như thế nào.

"Hoa lạp lạp!!!" Lúc này, quy tắc và pháp tắc của hai phương thế giới hóa thành từng đạo Đại Đạo pháp tắc và quy tắc xiềng xích, lúc này xuyên qua vô số vũ trụ thứ nguyên bắt đầu đan xen vào nhau, bắt đầu dung hợp.

Còn về bức tường thế giới của hai phương thế giới, vì đều đã trải qua sự đồng hóa của Thiên Phạt Chi Nhãn, nên đã hoàn thành trong vỏn vẹn ba vạn năm.

Lúc này, đang đồng hóa dung hợp quy tắc và pháp tắc của hai phương thế giới.

Cứ như vậy, lại năm vạn năm sau.

Sát Lục Đại Thế Giới đã được Thiên Phạt Chi Nhãn đồng hóa hoàn thành, quy tắc và pháp tắc của hai phương thế giới dung hợp hợp nhất cũng đã hoàn thành.

Còn về đại lục và các phương diện lúc này bắt đầu dung hợp.

Lại hai vạn năm sau, tất cả dung hợp hoàn thành.

Sau khi Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới hoàn thành dung hợp, tình hình Sát Lục Đại Thế Giới đã ổn định lại.

Bản nguyên tương thông, bắt đầu dung hợp mọi thứ.

Quy tắc và pháp tắc dung hợp và hoàn thiện, sinh linh trong đó đã nhận được không ít lợi ích, cũng có thêm những Đại Đạo để tu hành.

Lúc này, sinh linh của hai phương thế giới đều cảm nhận được sự biến hóa cực lớn.

Đại lục khuếch trương, thiên tế rộng lớn đó chỉ là thứ yếu.

Quan trọng nhất, là quy tắc và pháp tắc, cùng thế giới ổn định, bản nguyên hoàn thiện.

Lúc này, tất cả đều đã bình ổn lại.

Là sinh linh nguyên thủy của thế giới, tự nhiên cảm nhận rõ ràng nhất.

Lúc này vô số tạo hóa giáng xuống, khiến vô số tồn tại, sinh linh nhận được lợi ích to lớn, đều tiến vào bế quan tu hành.

Khi đó, chờ đến lúc xuất quan, có lẽ sẽ bắt đầu dung hợp Hồng Hoang Thế Giới.

Trong lòng họ càng thêm mong đợi.

Và cũng mang theo sự mong đợi đó, họ bắt đầu con đường bế quan tu hành của bản thân.

Thanh Minh nhìn sau khi Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới dung hợp, những tệ đoan của hai phương thế giới đều dần dần bình ổn lại, thế giới cũng đã đề thăng không ít, sinh linh trong đó cũng đã nhận được không ít lợi ích, ngài hài lòng gật đầu.

Sau khi thu Thiên Phạt Chi Nhãn, ngài lại thu thế giới mới vào trong thân thể mình.

Ngài kỹ lưỡng nhìn một lượt, không phát hiện bất kỳ dị thường hay sai sót nào, rồi lập tức hóa thành hình thái ban đầu.

Trong lòng xác định phương hướng cảm ứng, rồi ngài trực tiếp hóa thành lôi quang tiêu độn đi.

Ngài có thể cảm nhận khoảng cách đến cơ duyên và khế cơ càng lúc càng gần.

Tin rằng không lâu sau sẽ có thể tìm thấy.

Thanh Minh trong lòng càng thêm mong đợi, Thái Cực Kim Tiên, cuối cùng cũng sắp đến rồi.

Thời gian thoáng chốc trôi qua, lại mấy Nguyên Hội nữa trôi qua trong im lặng.

Hồng Hoang Thế Giới, bên ngoài Thánh địa Nhân tộc, trong một dãy núi nào đó.

Trên Thiên linh của Nữ Oa huyền quang trận trận, khí tức nhân uân bao trùm.

Trong khánh vân, Sơn Hà Xã Tắc Đồ kim quang rực rỡ, khí thế trấn áp chư thiên.

Quanh thân Nữ Oa, có một Đại Đạo đen tuyền liền mạch với Sơn Hà Xã Tắc Đồ, một cỗ khí tức Đại Đạo đặc thù lan tỏa.

Chương 216

Trường Hà Thời Không trôi chảy quanh Nữ Oa nhanh chóng.

Mỗi khi Trường Hà Thời Không trôi qua một đoạn thời gian, Đại Đạo kết nối giữa Nữ Oa và Sơn Hà Xã Tắc Đồ lại lớn mạnh thêm vài phần, khí tức Đại Đạo của bản thân Nữ Oa cũng nồng đậm thêm vài phần.

Trong khánh vân màu trắng của Nữ Oa, Tam Hoa phù hiện, pháp tắc đan xen, Đại Đạo của bản thân ngài bao trùm.

Lúc này chúng liên kết lại với nhau, lại dưới cỗ Đại Đạo chi lực đó, từ từ hấp thu lực lượng Nhân Đạo đang ngưng tụ lúc này, đề thăng bản thân.

Phía trên nơi Nữ Oa đang ở, lực lượng Nhân Đạo không ngừng hội tụ, hình thành một vùng xoáy nước, không ngừng dung nhập vào Đại Đạo giữa Nữ Oa và Sơn Hà Xã Tắc Đồ, không ngừng lớn mạnh.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Nữ Oa chậm rãi ấn quyết trong tay.

Mỗi ấn quyết đều kích động tuyên cổ thương khung, ẩn chứa sức mạnh Đại Đạo chi lực vô tận, lúc này không ngừng đánh vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Nhân Đạo.

"Đông!" Một tiếng Đại Đạo chung minh, dường như từ điểm nguyên thủy của Trường Hà Thời Không lan tỏa, tức thì vượt qua mọi quá khứ và vị lai, mức độ phi thệ của Hằng Hà Lưu Sa lúc này đã đạt đến cực hạn.

Nữ Oa lúc này vẫn bất động, ấn quyết trong tay không nhanh không chậm đánh vào Nhân Đạo và Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Lúc này, lực lượng Nhân Đạo hội tụ, ngưng tụ sức mạnh của

chúng sinh, đang điên cuồng dung nhập vào Nhân Đạo.

Dần dần, Nhân Đạo từ trên người Nữ Oa trở về, dung nhập vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Đồng thời, sáu thành khí vận Nhân tộc do Nữ Oa nắm giữ, lúc này cũng dung nhập vào đó.

Nhân Đạo, chính là Đại Đạo của chúng sinh.

Nhân tộc là một trong Tam Tài, vị trí của Nhân.

Vì vậy, Nhân tộc là một mắt xích quan trọng nhất trong Nhân Đạo.

Sáu thành khí vận Nhân tộc dung nhập vào đó, có thể giúp Nữ Oa đề thăng rất nhiều trong việc hoàn thiện và chưởng khống Nhân Đạo.

Sau này cũng có thể dựa vào đó để đề thăng sức mạnh Nhân Đạo.

"Đại Đạo tụ, Nhân Đạo thành!" Hồng Hoang, bên ngoài Thánh địa Nhân tộc, trong một dãy núi nào đó.

"Đại Đạo tụ, Nhân Đạo thành!" Không biết đã trôi qua bao lâu, có thể là vạn năm, hoặc trăm vạn năm.

Chỉ nghe Nữ Oa khẽ hô một tiếng, rồi hai tay đẩy về phía trước, một ấn quyết Đại Đạo huyền ảo và phức tạp được đẩy ra trong tay, đi trong Trường Hà Thời Không.

Hằng Hà Lưu Sa phi thệ, không những không thể mài mòn sức mạnh của ấn quyết Đại Đạo đó, mà dường như còn làm tăng thêm Đại Đạo chi lực của ấn quyết đó.

Lúc này nó nhanh chóng đi trong Trường Hà Thời Không, vượt qua quá khứ, hiện tại và vị lai.

"Bành!" Ấn quyết Đại Đạo từ trong Trường Hà Thời Không bay ra, rồi trực tiếp ẩn vào trong Nhân Đạo, phát ra một tiếng vang rõ ràng.

Khoảnh khắc đó, trong Đại Đạo của chúng sinh, dường như bị khắc sâu một dấu ấn, Đại Đạo của mọi người, Đạo ở mọi sinh linh.

Nhân Đạo, Đại Đạo của mọi người.

Hiện tại, chúng sinh đều có thể rõ ràng cảm nhận được Nhân Đạo đã hoàn thiện, có thể cảm nhận được, tu hành lúc này, dường như sẽ dễ dàng hơn một chút.

Mặc dù tu hành một Đại Đạo vẫn còn khó khăn, nhưng cảnh giới dưới Đại La, sẽ tương đối dễ dàng hơn một chút, không tệ.

Nhân Đạo sau khi được ấn nhập ấn quyết Đại Đạo tạo hóa của Nữ Oa, liền trở về Sơn Hà Xã Tắc Đồ, sáu thành khí vận Nhân tộc, cũng dung nhập vào trong Nhân Đạo.

Ấn quyết trong tay Nữ Oa từ từ dừng lại, rồi ngài mở đôi mắt.

Khí tức Đại Đạo trên người ngài dần dần bình ổn lại.

Chỉ có thần quang của Sơn Hà Xã Tắc Đồ trong khánh vân càng thêm rực rỡ, đôi mắt ngài cũng càng thêm sáng ngời.

"Như vậy, Nhân Đạo, liền thật sự được lập ra rồi…" Sau một lúc lâu, Nữ Oa khẽ nói, ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang đại địa.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ huyền phù trước người, một Đại Đạo trong đó diễn hóa.

Mượn lực lượng Nhân Đạo, Nữ Oa lúc này nhìn thấu mọi biến hóa của chúng sinh Hồng Hoang những năm qua.

Ánh mắt ngài xuyên thấu Trường Hà Thời Không, quan sát sự sinh diệt của chúng sinh, sự diễn hóa của thiên địa, sự thăng trầm của Đại Đạo chúng sinh.

Không biết đã trôi qua bao lâu, hình tượng Đại Đạo và chúng sinh trong đôi mắt Nữ Oa mới dần dần lui đi, trở về sắc thái thanh minh.

“Nhân Đạo thật sự thành hình, tu vi của ta quả thực đề thăng không ít.

Không lâu sau sẽ có thể thật sự đạp vào cảnh giới viên mãn…” Nữ Oa thu lại ánh mắt, rồi kỹ lưỡng cảm thụ tiến triển Đại Đạo của bản thân, khẽ cười nói.

Nhân Đạo là Đại Đạo của chúng sinh, chấp chưởng Đại Đạo tạo hóa, chưởng sự sinh của chúng sinh.

Nhân tộc là một mắt xích quan trọng nhất của Nhân Đạo, lại do ngài sáng tạo, việc chấp chưởng Nhân Đạo càng hợp lý không gì bằng.

Hiện nay Nhân Đạo trong tay ngài thật sự thành hình, bắt đầu hoàn thiện và diễn hóa.

Tiến triển sau này, cũng sẽ liên quan đến Nhân Đạo.

Cũng có thể như Hậu Thổ, mượn Minh Đạo để tu hành.

Nghĩ vậy, Nữ Oa thu hồi tư tưởng, tố thủ khẽ động, rồi thấy Sơn Hà Xã Tắc Đồ từ từ bay lên, rơi vào trong tay ngài.

“Không ngờ mức độ khế hợp giữa Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Nhân Đạo lại tốt như vậy.

Lúc này nó đã hoàn toàn dung hợp Nhân Đạo và khí vận Nhân tộc.

Như vậy, sau này nó sẽ thuộc về Nhân Đạo Chí Bảo…” Nữ Oa khẽ cười nói, không ngờ, mức độ khế hợp giữa Sơn Hà Xã Tắc Đồ và Nhân Đạo lại cao đến vậy.

Không chỉ vậy, Sơn Hà Xã Tắc Đồ lúc này cũng đã có tiến triển.

Mặc dù chưa thăng cấp lên cảnh giới Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng cũng chỉ còn kém một bước.

Sau này Nhân Đạo đề thăng, bản thân nó đề thăng, kết hợp với lực

lượng tạo hóa của bản thân, có lẽ có cơ hội thăng cấp lên Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhân Đạo Chí Bảo, tự nhiên không giống.

Tin rằng sau này sẽ có cơ hội.

Nghĩ vậy, Nữ Oa khẽ động tay, thu Sơn Hà Xã Tắc Đồ xong, liền chậm rãi đứng dậy, nhìn Địa Phủ một lượt, rồi hóa thành một đạo lưu quang, độn về phía Địa Phủ.

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, Lăng Tiêu Điện.

Hạo Thiên trong tay thôi động Hạo Thiên Kính, quan sát mọi tình hình Tam Giới.

Mặc dù có mấy nơi không thể nhìn rõ, cũng không dám quan sát, nhưng những nơi khác, Hạo Thiên Kính có thể nhìn thấy tình hình.

"Hơn trăm vạn năm qua, Thiên Đình đã đi đúng một bước, cũng đã hấp dẫn không ít tu sĩ có tu vi khá cao và thế lực có thực lực khá mạnh.

Bước tiếp theo, là phải hấp nạp những cao thủ và thế lực đang quan sát kia vào…" "Thịnh hội đã nói trước đó, có lẽ có thể bắt đầu từ Bàn Đào.

Tin rằng khi đối mặt với lợi ích như vậy, họ sẽ hạ quyết tâm…" Hạo Thiên ánh mắt di chuyển trên Hạo Thiên Kính, trong lòng ngài thầm nghĩ.

Khi mời Long tộc lên Thiên Đình nhậm chức, Hạo Thiên đã có ý định như vậy.

Hơn trăm vạn năm qua, Thiên Đình từng bước tiến lên, danh tiếng đã lan xa, hấp nạp một phần tu sĩ mới.

Tu vi của những tu sĩ được bồi dưỡng trước đó cũng từ từ tăng

lên, để thăng thực lực tổng thể của Thiên Đình.

Như vậy, những tu sĩ có tu vi khá cao, thực lực khá mạnh kia sẽ nhìn thấy cơ hội.

Trong Hồng Hoang như vậy, tự nhiên phải tìm kiếm sự che chở của một số thế lực lớn.

Thiên Đình chiếm giữ đại nghĩa, do Đạo Tổ đích thân định đoạt tái khai.

Thiên Đế Hạo Thiên dựa vào núi dựa là Đạo Tổ, tự nhiên không cần lo lắng.

Cộng thêm việc gia nhập Thiên Đình có nhiều lợi ích như vậy, những tu sĩ và thế lực bị thực lực và đại thế, danh tiếng của Thiên Đình hấp dẫn lần này, hiện tại đang ở giai đoạn quan sát cuối cùng, cùng chờ đợi một thời cơ thích hợp, thì có thể lựa chọn gia nhập Thiên Đình.

Vì vậy, chỉ cần Hạo Thiên tổ chức thịnh hội này, tin rằng, những tu sĩ và thế lực đó sẽ hạ quyết tâm.

Dưới nhiều lợi ích như vậy, không ai sẽ từ chối.

"Như vậy, có thể bắt tay vào sắp xếp rồi…" Hạo Thiên trong lòng nghĩ, khẽ gật đầu, thu Hạo Thiên Kính xong, liền đi về phía Thiên Cung.

Trường Hà Thời Không và Hằng Hà Lưu Sa phi thệ, đẩy tốc độ thời gian đến cực điểm, như ngựa trắng qua khe cửa, lặng lẽ không dấu vết.

Trong chớp mắt, lại hơn mười Nguyên Hội nữa lặng lẽ trôi qua.

Đi sâu vào Hỗn Độn Thế Giới, lấy Thanh Minh làm trung tâm, theo hướng Đông Nam, đã đạt đến một nơi cực kỳ sâu thẳm.

Hỗn Độn chi khí ở nơi này cực kỳ lạnh lẽo và cuồng bạo.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ đến đây, cũng cần phải cực kỳ cẩn thận.

Nếu ở đây gặp Hỗn Độn Phong Bạo, Thanh Minh cảm thấy, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ cũng có thể bị trọng thương.

Dù sao nơi này đã là nơi cực kỳ sâu thẳm, dưới sự xung kích của những Hỗn Độn chi khí đó, Đạo khu cũng sẽ để lại dấu vết.

Nếu không phải Thanh Minh có thân thể quá cường hãn, lúc này dưới sự xung kích của Hỗn Độn chi khí, cũng có thể để lại một số dấu ấn trên người.

"Bành!" Đột nhiên, trên Thiên linh của Thanh Minh, Càn Khôn Đỉnh bùng phát một cỗ càn khôn thanh quang rực rỡ.

Khí tức càn khôn tinh túy và mênh mông lập tức lan tỏa hàng triệu ức dặm không gian, kích động không gian, chấn động khắp nơi.

"Hô!" Khoảnh khắc tiếp theo, thấy Hỗn Độn chi khí ở khu vực hàng triệu ức dặm không ngừng hội tụ, hình thành một vùng xoáy nước khổng lồ trên Càn Khôn Đỉnh.

Tất cả đều dung nhập vào trong Càn Khôn Đỉnh, rồi do Càn Khôn Đỉnh chuyển hóa thành Tiên Thiên chi khí, giúp Thanh Minh có thể nhanh chóng vận chuyển, hấp thu tu hành.

"Xem ra, đã không còn xa nữa…" Thanh Minh ở lại nơi này hơn mười vạn năm, rồi đột nhiên đứng dậy, nhướng mày, thần sắc trang nghiêm nhìn về một phương vị nào đó, lẩm bẩm.

Sau khi đến khu vực hiện tại, cảm giác khế cơ và cơ duyên của Thanh Minh quả thực rõ ràng hơn.

Nhưng sau này cần đi bao lâu, Thanh Minh cũng khó xác định.

Chương 217

Nhưng nhìn từ cảm ứng lúc này, e rằng cũng sẽ không quá xa.

Trong lòng nghĩ vậy, ngài liền đột nhiên đứng dậy, rồi đi theo hướng cảm ứng, tiếp tục tiến về phía trước.

Thời gian như nước chảy thoắt cái trôi qua, lặng lẽ trong chớp mắt, lại hơn một Nguyên Hội nữa trôi qua.

"Ừm?!" Đột nhiên, Thanh Minh dừng bước, trước mắt chợt sáng bừng.

Trên gương mặt nho nhã hiện lên một nụ cười mỉm.

Sau khi đến nơi này, cảm ứng cơ duyên hoặc khế cơ kia liền rất rõ ràng.

"Xem ra, chính là ở trong phạm vi này rồi…" Thanh Minh khẽ nói một tiếng, rồi đôi mắt trở nên thâm thúy, tựa như hắc động, thôn phệ tất cả tồn tại.

"Ong!" Một cỗ khí tức Thiên Phạt khủng bố từ trên người Thanh Minh lan tỏa, mang theo khí tức hủy diệt tinh túy và khí tức lôi đình, trong chớp mắt xuyên thủng Trường Hà Thời Không, Trường Hà Vận Mệnh, vô tận vũ trụ thứ nguyên, trực tiếp đến tận nguồn gốc của Hỗn Độn, điểm cuối của Đại Đạo.

"Lôi Phạt?!" Sau một lúc lâu, trong đôi mắt thâm thúy của Thanh Minh, hiện lên một tia lôi quang rực rỡ, thần sắc có chút kinh ngạc.

Mượn sức mạnh lan tỏa ra, ngài đã khuy phá được vài phần.

Lúc này có thể cảm ứng được vài phần khí tức Lôi Phạt, có chút tương tự với Thiên Phạt, nhưng lại không hoàn toàn như vậy.

“Ong!” Lúc này, Thanh Minh chỉ cảm thấy Lôi Phạt Chi Thành trong khánh vân không ngừng chấn động, dường như cảm ứng một nơi không giống.

Thanh Minh nhíu mày, nhưng cũng không để ý nhiều, lập tức đi về phía trước theo hướng đã cảm ứng trước đó.

Cứ như vậy, Thanh Minh lại đi thêm mấy vạn năm, mới đến một khu vực hoàn toàn mới.

Nơi này có chút đặc biệt, không giống như trước đây, nằm trong Hỗn Độn Thế Giới xám xịt mông lung.

Trong khu vực này, tử quang rực rỡ, bao trùm vô số triệu ức dặm không gian, chiếu sáng toàn bộ khu vực này.

Ở trung tâm khu vực quang mang rực rỡ đó, là một phương Đại Thiên Thế Giới, một phương thế giới thuộc về Lôi Phạt.

Bên ngoài thế giới, vẫn có vạn lôi đan xen, va chạm tạo ra lực lượng khủng bố.

Những Hỗn Độn chi khí đó căn bản không thể đến gần nơi này, đều bị những lôi đình đó yên diệt đến sạch trơn, quét sạch nơi này.

Thanh Minh thần sắc hơi nheo lại, đôi mắt như bầu trời trong xanh, thần niệm xuyên thấu, nhìn không ít khu vực.

Trong Lôi Phạt Giới, ngài lại nhìn thấy một số tình hình.

Phương thế giới này, không có sinh linh, thuộc về một thế giới lôi đình hoàn toàn.

Phương Lôi Phạt Giới này, chính là khế cơ mà Thanh Minh cảm ứng được.

Lôi Phạt Chi Thành dường như, cũng có chút liên quan đến Lôi Phạt Giới.

“Hưu!” Thanh Minh trong lòng nghĩ, hóa thành một đạo lôi quang, thuận theo cỗ lực hút đó, bắt đầu tiến về phía Lôi Phạt Giới.

Những lôi đình khủng bố đó, lúc này, không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho Thanh Minh, dường như đang hoan nghênh ngài.

Đôi mắt ngài tràn ngập lôi quang rực rỡ, lôi đình quanh thân di chuyển, hoàn toàn dung nhập vào trong đó.

Không lâu sau, Thanh Minh đã tiến vào Lôi Phạt Giới dưới cỗ lực hút đó.

Lôi Phạt Giới, thế giới lôi đình, đại dương lôi đình.

Từ trên Cửu Thiên giáng xuống, không biết có thể gọi là khu vực đại địa hay không, thì tựa như một trụ lôi đình xuyên thủng thiên địa, hoặc là kết nối giữa trời và đất.

Vô số trụ lôi đình từ trên Cửu Thiên giáng xuống, trên ‘đại địa’ đó lại hình thành lôi thủy.

Giữa lôi thủy va chạm, lôi long tuôn trào, bay thẳng lên mây, rồi lại hình thành lôi đình giáng xuống, rồi lại quay về lôi thủy.

Thanh Minh thấy cảnh tượng này, lôi quang trong mắt ngài, lại càng thêm rực rỡ hơn.

Khế cơ, đã đến!

Trong Hỗn Độn Thế Giới, tại một khu vực sâu thẳm, có Lôi Phạt Giới.

Với toàn bộ thế giới lôi đình này, sự tồn tại của Thanh Minh – thể hóa từ Thiên Phạt Lôi Đình – chính là phúc địa, cũng là nơi có thể trợ giúp y trùng kích cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên. "Oanh long long!!!" Lúc này, chỉ nghe từng trận oanh minh vang dội, âm thanh lôi đình áp bách dữ dội trên không vực Thanh Minh ngự tọa.

Vô số lôi đình bị một cỗ lực lượng xé nát, để lộ ra một khu vực của Thanh Minh.

Trên chín tầng trời tím thẳm, đột nhiên xuất hiện một khe nứt, một con Lôi Phạt Chi Nhãn khổng lồ, vốn không nằm dưới Thiên Phạt Chi Nhãn, hiển hiện trên cửu thiên.

Khi Lôi Phạt Chi Nhãn xuất hiện, hàng ức vạn lôi đình trong toàn bộ Lôi Phạt Giới đều như thấy được tồn tại chí tôn vô thượng, khiến vô số thiên trụ lôi đình dần bình tức, toàn bộ Lôi Phạt Giới trở nên tĩnh lặng.

Chỉ có Lôi Phạt Chi Nhãn khổng lồ vô cùng kia, lúc này lãnh mạc vô tình nhìn chằm chằm Thanh Minh, cỗ khí tức lôi đình khủng bố tuy không tạo quá nhiều áp lực cho Thanh Minh, song lại dẫn đến cộng hưởng với Thiên Phạt Chi Nhãn của y.

Song mâu Thanh Minh thâm thúy, một cỗ Thiên Phạt chi uy khủng bố lan tỏa.

Ấn ký Lôi Đình Đại Đạo nơi mi tâm y rạng rỡ thần quang chói lòa, ngay sau đó Thiên Phạt Lôi Đình chi quang lóe lên, ấn ký Lôi Đình Đại Đạo liền như bị phá vỡ cấm chế, hóa thành một con mắt.

Thiên Phạt Chi Nhãn!

Thiên Phạt Chi Nhãn và Lôi Phạt Chi Nhãn lúc này đối diện nhau.

Thanh Minh đã hóa thành Thiên Phạt Chi Nhãn, Thiên Phạt chi uy khủng bố bao trùm toàn bộ Lôi Phạt Giới.

Phía dưới, lôi thủy cuộn trào, vô số lôi long rống thét, gánh chịu áp lực cực lớn.

Các lôi đình này dường như lần đầu tiên cảm nhận được hai con mắt khủng bố cùng lúc xuất hiện, đồng thời cảm thụ loại áp lực khủng bố và sức mạnh trấn áp đó.

Toàn bộ Lôi Phạt Giới chấn động, vô số lôi đình phá toái hư không, xuyên thấu các thứ nguyên vũ trụ, yên diệt không ít tiểu thiên thế giới và trung thiên thế giới.

Tất cả lôi đình, sau khi Thiên Phạt Chi Nhãn xuất hiện và đối thị với Lôi Phạt Chi Nhãn, đều bạo động.

Nhưng vô số đạo lôi đình, dù bạo động thế nào, cũng không ảnh hưởng đến khu vực Thanh Minh đang ở.

Hai con mắt khủng bố nổi lên, trong Lôi Phạt Giới này, có lôi đình nào dám càn rỡ ở đây?

Lại có lôi đình nào đủ sức ở đây?

Lúc này, chỉ có sự cộng hưởng giữa hai con mắt, lôi đình giữa hai con mắt giao thoa và dung hợp. "Ong!" Đột nhiên, từ Khánh Vân của Thanh Minh, một tòa lôi đình thành trì bay lên, một cỗ lôi đình chi quang rực rỡ thậm chí áp đảo toàn bộ lôi đình chi quang của Lôi Phạt Giới.

Lúc này, nó chậm rãi bay lên, vạn đạo lôi đình vây quanh, rồi lại vươn xa ra, dung hợp với khắp các nơi trong Lôi Phạt Giới, hòa vào vô số lôi đình.

Lôi Phạt Chi Thành, dưới sự vây quanh và ủng hộ của vạn đạo lôi đình, chậm rãi bay lên, lúc này đã sản sinh mối liên hệ cực kỳ thân mật với Lôi Phạt Chi Nhãn, hệt như Lôi Phạt Chi Nhãn chính là một phần của Lôi Phạt Chi Thành vậy. "Nguyên lai như thế..." Vài khắc sau, Thanh Minh gật đầu nói, trên khuôn mặt nho nhã hiện lên một nụ cười nhẹ, trong đôi mắt thâm thúy lóe lên lôi quang.

Y đã thấu hiểu mọi điều, Lôi Phạt Chi Nhãn quả thực là một phần của Lôi Phạt Chi Thành.

Thanh Minh, lấy Thiên Phạt Chi Nhãn quan sát Lôi Phạt Chi Nhãn,

đã thấy không ít tin tức, cũng đại khái hiểu được một vài bí ẩn trong Lôi Phạt Giới.

Lôi Phạt Giới quả thực do thân thể của Lôi Phạt Ma Thần năm xưa hóa thành.

Lôi Phạt Ma Thần cũng thuộc một trong Thượng Tam Đẳng Ma Thần.

Ngày trước, nhờ sự cường hãn của bản thân, y tuy bị tước đoạt đại đạo dung nhập Hồng Hoang, nhưng cũng không lập tức vẫn lạc, mà mãi sau khi thoát ly nơi đây mới vẫn lạc.

Do Lôi Phạt Ma Thần bị tổn thương quá nặng, đại đạo tan vỡ, thế giới diễn hóa cũng không hoàn chỉnh, nên chỉ có lôi đình mà không có sinh linh.

Lôi Phạt Chi Nhãn cũng không hoàn toàn là một phần của Lôi Phạt Chi Thành – chí bảo của Lôi Phạt Ma Thần, bởi vì bản nguyên trong Lôi Phạt Chi Nhãn, một phần là bản nguyên của Lôi Phạt Chi Thành, một phần là bản nguyên đại đạo của Lôi Phạt Ma Thần.

Cần biết rằng, Lôi Phạt Chi Nhãn sau khi dung hợp sức mạnh phương khác, không thể nghi ngờ, trong đó chứa bản nguyên của Lôi Phạt Chi Thành, cho nên giữa nó và Lôi Phạt Chi Thành có sự cộng hưởng và liên kết sâu sắc. "Lôi Phạt Chi Thành năm xưa đã tổn hại nghiêm trọng, chỉ còn mức siêu việt cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu có thể dung nhập một phần bản nguyên Lôi Phạt Chi Thành trở lại, nói không chừng nó sẽ trực tiếp tiến vào hàng ngũ Tiên Thiên Chí Bảo..." Thanh Minh nhìn Lôi Phạt Chi Nhãn, thầm nghĩ trong lòng, đây không phải là chuyện không thể.

Cần biết, Lôi Phạt Chi Thành đã vượt qua tồn tại cấp cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ còn thiếu một tia là có thể tiến vào cấp bậc

Tiên Thiên Chí Bảo.

Bản nguyên lúc này chính là yếu tố then chốt để thăng cấp.

Về các cấu thành khác của Lôi Phạt Chi Thành như lôi ấn, lôi binh, v.v., đều đã triệt để yên diệt.

Chỉ còn một đạo bản nguyên Lôi Phạt Chi Thành có cơ hội trợ giúp thăng cấp, nên quả thực có thể thử một lần.

Điểm mấu chốt và cơ duyên lần này của Thanh Minh, chính là đạo bản nguyên đại đạo của Lôi Phạt Ma Thần.

Đó mới là then chốt. "Oanh!" Một đạo lôi minh chi âm từ thân Thanh Minh khuếch tán, ức vạn đạo lôi đình hiển hiện, vô số hư không tan vỡ.

Ngay sau đó, y cùng Lôi Phạt Chi Thành trực tiếp độn nhập vào Lôi Phạt Chi Nhãn.

Giữa Thiên Phạt Chi Nhãn và Lôi Phạt Chi Nhãn đã sản sinh cộng hưởng, lôi đình giữa chúng cũng có sự giao dung, thêm vào đó là duyên cớ của Lôi Phạt Chi Thành, nên Lôi Phạt Chi Nhãn lúc này không bài xích Thanh Minh tiến vào.

Sau khi Thanh Minh và Lôi Phạt Chi Thành tiến nhập Lôi Phạt Chi Nhãn, Lôi Phạt Chi Nhãn liền dần ẩn vào cửu thiên rồi biến mất.

Lôi Phạt Giới lúc này lại kỳ lạ thay, vẫn tĩnh lặng, điều mà vô số năm chưa từng có.

Hiện tượng kỳ lạ này xuất hiện ngay sau khi hai con mắt khủng bố kia xuất hiện, dường như sẽ còn duy trì, khiến người ta bất ngờ. ...

Trong Lôi Phạt Chi Nhãn.

Nơi đây vẫn là biển lôi đình, nhưng khác biệt là, lôi đình ở đây đều là bản nguyên lôi đình của toàn bộ Lôi Phạt Giới.

Mặc dù không chỉ có 12 vạn 9 nghìn 6 trăm đạo, ám hợp số Nguyên Hội, nhưng sức mạnh mỗi đạo lôi đình đều khác biệt với lôi đình khác trong Lôi Phạt Giới.

Không giống Thiên Phạt Lôi Đình và Thiên Kiếp Thần Lôi thông thường, chúng không cùng một cấp bậc.

Chương 218

Lúc này, bản nguyên lôi đình giao thoa tung hoành trong Lôi Phạt Chi Nhãn, lấp đầy toàn bộ không gian Lôi Phạt Chi Nhãn.

Thanh Minh đứng giữa Lôi Phạt Chi Nhãn, phía trên thiên linh lơ lửng Lôi Phạt Chi Thành.

Lôi Phạt Chi Thành tỏa ra lôi quang chói lòa, từng tia bản nguyên Lôi Phạt dần được hấp thụ từ Lôi Phạt Chi Nhãn, rồi dung nhập vào Lôi Phạt Chi Thành, khí tức ẩn ẩn đề thăng.

Thanh Minh tự nhiên hiểu rõ tình hình của Lôi Phạt Chi Thành, cũng không để ý nhiều, ánh mắt xuyên thấu vô số khu vực và lôi đình, rơi vào trung tâm nhất của Lôi Phạt Chi Nhãn.

Nơi đó, chính là bản nguyên được dung hợp từ bản nguyên đại đạo của Lôi Phạt Ma Thần và bản nguyên của Lôi Phạt Chi Thành.

Đoàn bản nguyên kia không lớn, không quá một trượng vuông, nhưng sức mạnh lại cực kỳ tinh túy.

Phía trên bản nguyên lôi phạt, không ít quy tắc và pháp tắc lôi đình vờn quanh.

Thế giới này không có Thiên Đạo, Lôi Phạt Chi Nhãn chấp chưởng Lôi Phạt Giới, nên quy tắc và pháp tắc của thế giới này cũng hội tụ tại đây.

Những quy tắc và pháp tắc hữu hình kia, cùng với lôi đình giao thoa vây quanh trên bản nguyên lôi phạt, tỏa ra từng trận khí tức hấp dẫn Thanh Minh, khiến ngay cả cảnh giới đại đạo của y cũng xuất hiện sự lay động. "Cứ như thế, liền bước ra bước cuối cùng..." Thanh Minh thầm nghĩ trong lòng, ngay sau đó một bước đạp ra, xuyên qua

vô số khu vực bản nguyên lôi đình bao phủ, đến trước bản nguyên lôi phạt. "Bành!" Từ trong bản nguyên lôi phạt, một cỗ khí thế khủng bố quét ra, dẫn đến tất cả bản nguyên lôi đình trong Lôi Phạt Chi Nhãn bạo động, quán xuyên vô số thời không, hội tụ về phía Thanh Minh.

Thần sắc Thanh Minh không đổi, tay y vung lên, Lôi Phạt Chi Thành chắn trước thân, ngăn cản tất cả bản nguyên lôi đình lại.

Ngay sau đó, thân hình y khẽ động, hóa thành một con mắt khủng bố, chính là Thiên Phạt Chi Nhãn.

Lúc này Thiên Phạt Chi Nhãn xuất hiện, những bản nguyên lôi đình liền bình tĩnh trở lại, ngay cả bản nguyên lôi phạt kia cũng khẽ chấn động, có một cỗ cộng hưởng và hấp lực nổi lên.

Thiên Phạt Chi Nhãn không chút chờ đợi, trực tiếp dung nhập bản nguyên lôi phạt, cùng với những quy tắc, pháp tắc và lôi đình vờn quanh, toàn bộ vào trong Thiên Phạt Chi Nhãn, bắt đầu hấp thu tiêu hóa, bước ra bước cuối cùng. "Oanh long long!!!" Lúc này, toàn bộ Lôi Phạt Giới chấn động không ngừng, vô số lôi đình xuyên thủng cửu thiên, tiến nhập vào Hỗn Độn Thế Giới, yên diệt vô số thời không.

Lôi Phạt Chi Nhãn lúc này nhắm chặt con ngươi, phảng phất như đã chìm vào giấc ngủ sâu, sức mạnh trong đó đã được Thanh Minh hấp thu.

Bản nguyên lôi phạt đã bị Thiên Phạt Chi Nhãn thôn phệ, tiếp theo, nó cũng sẽ dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn. ...

Trong Lôi Phạt Chi Nhãn.

Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, lôi quang lấp lánh, vô số quy tắc và pháp tắc lưu chuyển bên trong, lại kèm theo từng đạo lôi đình vờn quanh Thiên Phạt Chi Nhãn.

Một cỗ Thiên Phạt chi uy khủng bố mang theo lực lượng hủy diệt và sức mạnh lôi đình lan ra. "Rắc!" Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, một đạo lôi quang lóe lên, mang theo một phần bản nguyên lực của Lôi Phạt Chi Thành trực tiếp bổ xuống, rơi vào Lôi Phạt Chi Thành.

Trong bản nguyên Lôi Phạt Chi Thành, tám thành đều ở đây, hai thành còn lại đã dung hợp với bản nguyên Lôi Phạt Ma Thần, không thể tách rời, nên cũng chỉ có thể như vậy.

Lôi Phạt Chi Thành sau khi tiếp nhận bản nguyên, khí tức liền bạo trướng không ít, trong đó lôi quang lóe lên, dần dần sinh ra không ít lôi binh lôi tướng, cùng từng lôi ấn.

Lôi Phạt Chi Thành đang tự hoàn thiện các phương diện.

Những lôi đình từ thân nó lan tỏa ra, lúc này đang không ngừng hấp thụ sức mạnh bản nguyên lôi đình trong Lôi Phạt Chi Nhãn để tự cường đại, trực tiếp thăng cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Lôi Phạt Chi Thành và Thiên Phạt Chi Nhãn lúc này, đều đang tự tiêu hóa sức mạnh trong bản nguyên, bắt đầu quá trình tự đề thăng. "Oanh long long!!!" Lúc này, toàn bộ Lôi Phạt Giới lại lần nữa chấn động, ngay sau đó thấy tất cả lôi đình và lôi thủy trên 'đại địa' đều bị lực hút từ cửu thiên hấp thụ, rồi toàn bộ dung nhập vào trong cửu thiên, đen kịt đến đáng sợ.

Sau khi những lôi đình và lôi thủy này dung nhập vào cửu thiên, đại địa mới thực sự là đại địa.

Lúc này, tất cả sức mạnh lôi đình của Lôi Phạt Giới đều hội tụ vào Lôi Phạt Chi Nhãn, mức độ hấp thu của Thanh Minh bắt đầu đề thăng. ... "Đại Đạo vô hình, sinh dục thiên địa; Đại Đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt; Đại Đạo vô danh, trường dưỡng vạn vật; Ngô không biết tên, miễn cưỡng gọi là Đạo!""Phu Đạo giả: có thanh có trọc, có động có tĩnh; trời thanh đất trọc, trời động đất tĩnh!""Đạo vốn

vô tâm, vô tâm tức đạo; nếu hiểu vô tâm, vô tâm tức đạo!""..." Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, Thanh Minh khoanh chân tĩnh tọa.

Trong thức hải vang lên đại đạo chi âm của [Hồng Mông Đại Đạo Kinh], bản nguyên Lôi Phạt Ma Thần bắt đầu hóa thành từng đạo sức mạnh lôi đình không ngừng dung nhập vào thân thể y, bắt đầu trợ giúp y trùng kích cảnh giới cuối cùng. ...

Trong Thiên Phạt Chi Nhãn.

Trên cảnh giới chất cốc đại đạo của Thanh Minh, dưới sự trùng kích của bản nguyên lôi đình Lôi Phạt Ma Thần, xuất hiện từng đạo vết nứt, phảng phất như sắp vỡ tan, một mạch tiến vào cảnh giới Thái Cực Kim Tiên. "Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực huyền nhất, Thiên Phạt nhị ý, Hỗn Độn có loạn, nhị đạo quy nhất..." Không biết đã trôi qua bao lâu, dường như trăm vạn năm, ngàn vạn năm, hoặc ức vạn năm.

Trong thức hải Thanh Minh, đột nhiên vang lên một đạo đại đạo chi âm trong trẻo, tức thì quán xuyên thức hải và nguyên thần của y, xuyên thấu thời không trường hà, vận mệnh trường hà, thẳng đến tận cùng đại đạo.

Khoảnh khắc ấy, đại đạo bôn đằng không ngừng nghỉ, ca xướng một khúc đại đạo hưng suy, phồn tạp hỗn loạn. ...

Lúc này, bản nguyên đại đạo của Lôi Phạt Ma Thần đã bị Thanh Minh triệt để hấp thu, Thiên Phạt Lôi Đình của y đã lên một cấp bậc mới, đại đạo thuế biến cũng đã gần như hoàn thành. "Thiên Phạt Lôi Đình, cấp ngã phá!" Vào một khoảnh khắc nào đó, Thanh Minh ngưng tụ tất cả Thiên Phạt Lôi Đình của bản thân, ngưng tụ Thiên Phạt Lôi Đình sau khi hấp thu bản nguyên Lôi Phạt Ma Thần, hướng về cảnh giới chất cốc mà trùng kích. "Oanh long long!!!" Chỉ nghe trong thân thể Thanh Minh truyền ra từng trận oanh minh, cảnh giới chất cốc vốn

đã đầy vết nứt lúc này oanh nhiên vỡ vụn, như gương vỡ tan tành, hình thành một biển mảnh vỡ.

Nhưng sau khi cảnh giới chất cốc vỡ vụn, những mảnh vỡ kia lại hóa thành từng tia tạo hóa, dung nhập vào bản nguyên Thiên Phạt của Thanh Minh, hòa vào Thiên Phạt chi đạo.

Hủy Diệt chi đạo và Lôi Đình chi đạo đều đề thăng không ít. "Hoa lạp lạp!!!" Lúc này, Thiên Phạt Đại Đạo do Hủy Diệt chi đạo và Lôi Đình chi đạo hình thành không ngừng thuế biến diễn hóa, vô số xiềng xích pháp tắc đại đạo vận hành bên trong, vô số quỹ tích dũng hiện, đạt đến một cảnh giới hoàn toàn mới.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên!

Khoảnh khắc ấy, Thanh Minh chính thức bước vào cảnh giới này.

Lúc này, Thiên Phạt Chi Nhãn ban đầu đã biến mất, Lôi Phạt Chi Nhãn ban đầu cũng biến mất.

Chỉ thấy y ngồi giữa vô tận hư không, trên cửu thiên, nơi mắt y nhìn đến đều là lôi đình giao thoa, va chạm tạo ra hỏa hoa và trùng kích khủng bố.

Trên thiên linh, Lôi Phạt Chi Thành tỏa ra lôi quang chói lòa, vô số lôi đình bao trùm phía trên.

Lôi Phạt Chi Thành lúc này, khí tức đã khác hẳn trước kia, mạnh mẽ lên vô số lần.

Sau khi hấp thu bản nguyên ban đầu cùng bản nguyên lôi đình trong Lôi Phạt Chi Nhãn, Lôi Phạt Chi Thành đã hoàn thành bước cuối cùng của sự thăng cấp.

Tiên Thiên Chí Bảo!

Lôi Phạt Chi Thành hiện tại, đã là tồn tại cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Thanh Minh khá hài lòng về điều này, lúc này thu hoạch cực lớn, tu vi thăng cấp, Lôi Phạt Chi Thành cũng thăng cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng vì Lôi Phạt Chi Thành trước kia đã tổn hại nghiêm trọng, lúc này có thể đạt đến Tiên Thiên Chí Bảo đã là cực hạn, không còn uy thế Hỗn Độn Linh Bảo năm xưa.

Nhưng cũng không còn cách nào khác, dù sao đại chiến năm xưa cực kỳ thảm liệt, Lôi Phạt Chi Thành đã hộ tống Lôi Phạt Ma Thần thoát thân, mức độ tổn hại ấy Thanh Minh có thể hình dung ra được.

Lúc này có thể khôi phục cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, y khá hài lòng. "Ký nhiên như thế, vậy thì, cấp ngã khai!" Thanh Minh bỗng đứng dậy, song mâu tràn ngập lôi quang rực rỡ, miệng khẽ quát một tiếng.

Một cỗ khí thế khủng bố từ thân y quét ra, hoành đoạn vạn cổ.

Vô số sinh linh trong Thời Không Trường Hà, Vận Mệnh Trường Hà đều tâm hữu cảm ứng, lúc này thần sắc kinh hãi ngưng vọng.

Cỗ khí thế này kèm theo Thiên Phạt Lôi Đình quét ra, toàn bộ Lôi Phạt Giới chấn động không ngừng.

Thanh Minh bắt đầu hoàn thành việc thăng cấp chân chính ở thế giới bên ngoài. ... "Thái Cực sinh, Đại Đạo thành!" Trong vô tận hư không, trong đôi mắt Thanh Minh rạng rỡ lôi quang, một đạo đại đạo chậm rãi hiện lên.

Y khẽ nói một tiếng, như khúc ca đại đạo, cuồn cuộn quét ra, ca xướng khúc sinh tử bi hoan, đại đạo phồn vinh, suy bại, phá toái, thiên địa nhuốm máu. ...

Lúc này, trên thân Thanh Minh bùng phát vô số pháp tắc chi quang, như hồng lưu cuồn cuộn, mênh mông bất tận, trực tiếp phá vỡ vô

thượng cấm chế, hoàn thành thuế biến đại đạo cuối cùng, cảnh giới ổn định. "Hỗn Nguyên Thái Cực, Đại Đạo quy nhất." Rất lâu sau, Thanh Minh khẽ nói.

Trong thân thể y vang lên âm thanh oanh minh, đại đạo như hồng lưu, bôn đằng không ngừng, vô số đại đạo chi lực, đại đạo pháp tắc tiến vào thân thể y, tiến vào đại đạo của y.

Khoảnh khắc ấy, y đã là Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong. ... "Oanh long long!!!" Lúc này, chư thiên vạn giới chấn động.

Trên cửu thiên của mỗi giới diện trong Hỗn Độn, lúc này đều hiện ra dị tượng.

Vạn thiên tường thụy giáng lâm, tử khí đông lai ba vạn dặm, hà quang bao phủ nửa bầu trời, linh khí hội tụ, tạo hóa tràn ngập.

Vô số sinh linh đều nhận được tạo hóa, hoặc khai linh trí, hoặc hóa hình, hoặc tăng trưởng tu vi, đều đạt được lợi ích cực lớn.

Đồng thời, trong Hồng Hoang Thế Giới.

Vô số sinh linh, tu sĩ và đại năng đều ngẩng đầu ngưng vọng.

Loại tường thụy dị tượng này, thường chỉ xuất hiện khi Thánh Nhân, hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đản sinh.

Loại dị tượng như thế này, chỉ thấy vào thời điểm mấy vị đó xuất thế mà thôi.

Nhưng lúc này, Hồng Hoang không có Thánh Nhân mới, không có Hỗn Nguyên mới.

Vậy tường thụy dị tượng lúc này đang dự báo điều gì?

Tất cả đều nhao nhao suy đoán, nhưng thiên cơ lại hỗn độn một mảnh, căn bản không nhìn ra được một tia thiên cơ nào.

Chương 219

Cách duy nhất, chỉ có thể chờ đợi tồn tại chân chính dẫn phát tường thụy xuất hiện, hoặc sự tình phát sinh. ...

Trong Hỗn Nguyên Cung.

Nữ Oa và Hậu Thổ đối mắt nhìn nhau, trên khuôn mặt tươi cười có chút hân hỉ.

Từ trong dị tượng kia, nhìn sự diễn hóa của Hủy Diệt chi đạo và Lôi Đình chi đạo, đó chẳng phải là đại đạo của phu quân các nàng sao? "Vạn giới dị tượng, xem ra phu quân đã thành công bước vào Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên..." Nữ Oa thần sắc vui mừng, chậm rãi nói. "Phu quân ở trong Hỗn Độn Thế Giới hơn ngàn Nguyên Hội, nay rốt cuộc đã đạt được sở nguyện, Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, phong thái ấy hẳn là như thế nào?" Hậu Thổ khẽ nói, nhìn dị tượng trên cửu thiên, trong lòng cũng khá đỗi hướng vọng.

Lúc này, Ngũ Thánh trong lòng cũng có vài phần suy đoán, chỉ là không dám khẳng định, lúc này nhìn dị tượng trên cửu thiên mà mãi không nói lời nào.

Ngoài Hỗn Độn, trong Tử Tiêu Cung. "Xem ra Thanh Minh Đạo hữu đã thành công rồi.

Thiên Đạo cũng hoàn thiện không ít.

Chờ Thanh Minh Đạo hữu trở về sau, Thiên Đạo còn có thể đề thăng bao nhiêu nữa đây..." Hồng Quân Đạo Nhân khẽ nói một tiếng, ánh mắt nhìn về một nơi nào đó trong Hỗn Độn Thế Giới, rồi không nói gì thêm. ...

Sâu trong Hỗn Độn, trong Lôi Phạt Giới.

Lúc này, trong song mâu Thanh Minh đại đạo nổi hiện, trong mắt lóe lên từng đạo họa diện, chính là dị tượng tường thụy xuất hiện trong vạn giới. "Thái Cực sinh, vạn giới dị tượng!" Thanh Minh đạm đạm nói, dị tượng vạn giới trong mắt y dần dần tiêu thoái, cho đến khi trở về sắc thái của Thanh Minh. "Mấy trăm Nguyên Hội, khám phá được tầng cuối cùng, cũng không tệ." Thanh Minh khẽ cười một tiếng, tay khẽ động, Lôi Phạt Chi Thành rơi vào tay y.

Sau khi cẩn thận đánh giá một chút, y liền thu nó lại.

Làm xong mọi việc, ánh mắt y lại nhìn Lôi Phạt Giới.

Sau khi trầm ngâm một lát, Thanh Minh lẩm bẩm nói, "Nếu lấy sức mạnh của Lôi Phạt Giới dung hợp vào Thiên Phạt Chi Nhận, thì sẽ đạt đến cảnh giới nào?" Thiên Phạt Chi Nhận là bạn sinh linh bảo, cũng là tồn tại cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Lôi Phạt Giới lại ẩn chứa sức mạnh lôi đình tinh thuần nhất, nếu có thể dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhận, Thanh Minh cảm thấy uy lực hẳn sẽ đề thăng không ít. "Ký nhiên như thế, vậy thì thử một lần xem sao, chí ít Lôi Phạt Giới có tác dụng lớn, không thể lãng phí." Sau khi quyết định, Thanh Minh thầm nghĩ, ngay sau đó động thân rút khỏi Lôi Phạt Giới, đến giữa Hỗn Độn Thế Giới, hóa thành một tồn tại vô thượng, phủ khám Lôi Phạt Giới nhỏ bé. "Ong!" Thanh Minh tay khẽ động, Thiên Phạt Chi Nhận xuất hiện trong tay y.

Lúc này Thiên Phạt Chi Nhận lớn hơn Lôi Phạt Giới - một đại thiên thế giới - vài lần.

Thanh Minh đại thủ vồ lấy, nắm Lôi Phạt Giới trong lòng bàn tay, ngay sau đó lại tế xuất Thiên Phạt Chi Nhận, bắt đầu dung hợp hai thứ này. "Hô!" Đột nhiên, chỉ thấy một đạo thanh quang lóe lên, Thanh Minh tế xuất Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu mượn sức mạnh Càn Khôn Đỉnh để dung hợp Thiên Phạt Chi Nhận và Lôi Phạt Giới nhanh hơn.

"Oanh long long!!!" Vô số lôi âm chấn động lan ra, vô số Hỗn Độn thời không vỡ vụn, yên diệt vô số khu vực hỗn độn chi khí.

Hai loại lôi đình lúc này giao thoa dung hợp, sau đó uy lực lại đề thăng không ít.

Lôi Phạt Giới dưới sự trợ giúp của Càn Khôn Đỉnh, đã bắt đầu dung hợp tiến vào Thiên Phạt Chi Nhận. "Bành!" Một tiếng vang khẽ truyền ra từ Thiên Phạt Chi Nhận, ngay sau đó thấy trên thân nhận của Thiên Phạt Chi Nhận, xuất hiện một quang điểm, rồi quang điểm đó lan rộng ra, hình thành những đại đạo văn lộ rõ nét.

Trên những đại đạo văn lộ đó, quy tắc và pháp tắc Lôi Đình Đại Đạo không ngừng hiển hóa, khắc sâu lên trên, lại nổi lên không ít cấm chế.

Khí tức của Thiên Phạt Chi Nhận lúc này càng trở nên khủng bố, đã siêu việt cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, đạt đến một cảnh giới cao hơn, chỉ còn kém chút là chạm đến cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo mà thôi.

Mặc dù hiện tại không có cơ hội, nhưng sau này liệu nó có thăng cấp thành Hỗn Độn Linh Bảo hay không, thì khó mà nói.

Đại đạo văn lộ trên Thiên Phạt Chi Nhận ngày càng nhiều, vô số quy tắc và pháp tắc khắc sâu trên đó, dần dần, liền vươn đến phần cuối cùng.

Chỉ cần đại đạo văn lộ hoàn thành, thì sự dung hợp cũng sẽ hoàn thành.

Trong thời gian ngắn ngủi mười mấy Nguyên Hội, đại đạo văn lộ đã phủ kín tám thành thân nhận của Thiên Phạt Chi Nhận, chỉ còn lại phần cuối cùng chưa khắc lên đại đạo văn lộ, quy tắc và pháp tắc.

Cứ thế, vài Nguyên Hội sau, toàn bộ thân nhận của Thiên Phạt Chi

Nhận đều là đại đạo văn lộ, vô cùng rõ ràng, trên đó có quy tắc và pháp tắc lưu chuyển, vô số quỹ tích vận hành đại đạo nổi hiện, sức mạnh càng trở nên khủng bố hơn.

Thiên Phạt Chi Nhận hiện tại đã siêu việt cảnh giới Tiên Thiên Chí Bảo, trong đó ẩn chứa không gian một phương đại thiên thế giới, sức mạnh lôi đình cộng đồng, càng trở nên khủng bố hơn. "Xích!" Thanh Minh nắm Thiên Phạt Chi Nhận, trực tiếp chém xuống trong Hỗn Độn hư không.

Một đạo lôi đình phong mang trực tiếp xé nát Hỗn Độn thời không, xé rách đại đạo.

Tất cả hỗn độn chi khí hóa thành càn và khôn, thanh và trọc, trực tiếp như khai tịch toàn bộ Hỗn Độn.

Đạo lôi đình phong mang kia trực tiếp quét qua không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm đất.

Nơi nó đi qua vạn vật băng sụp, quang mang chiếu sáng hai bên thời không hỗn độn bị xé rách.

Vết nứt ở giữa không thể phục hồi, mãi mãi không có hỗn độn chi khí xâm nhập được nơi đây.

Thanh Minh hài lòng gật đầu, uy lực của Thiên Phạt Chi Nhận quả thực đã đề thăng không ít.

Với tình huống như vậy, y thực sự khá hài lòng.

Sau khi cẩn thận đánh giá một chút, y liền thu Thiên Phạt Chi Nhận lại.

Làm xong mọi việc, Thanh Minh khẽ quét mắt một vòng, nhẹ giọng nói, "Cứ như thế, cũng đã đến lúc phản hồi Hồng Hoang..." Lời còn chưa dứt, thân ảnh y liền biến mất, không còn dấu vết. ...

Sau khi Thanh Minh rời khỏi khu vực đó, vùng Hỗn Độn vốn được lôi đình chi quang chiếu sáng, lúc này quang mang lôi đình dần dần ảm đạm, cho đến khi hoàn toàn biến mất, trở về màu đen nguyên bản, trở về trạng thái mịt mờ dưới sự tràn ngập của hỗn độn chi khí ban đầu.

Mọi thứ, đều như quay về điểm xuất phát, phảng phất như Thời Không Trường Hà bị lật đổ và đảo ngược, mọi thứ đều bắt đầu lại, khủng bố dị thường.

Khu vực vốn bị Thiên Phạt Chi Nhận chém qua, lúc này vẫn còn sót lại cỗ sức mạnh lôi đình khủng bố và lực lượng hủy diệt, khó mà phục hồi, tựa như một khe hở trời đáng sợ, hoành đoạn toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới, chia cắt thành hai bên.

Trong khe hở sâu thẳm ấy, vô số pháp tắc hủy diệt và pháp tắc lôi đình nối liền thành sợi, chống đỡ sự trùng xoát của hỗn độn chi khí, cũng như sự phục nguyên của bản nguyên hỗn độn.

Chỉ cần pháp tắc không tan, khe hở trời này sẽ không biến mất.

Lúc này, nó kéo dài không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm đất, hoành đoạn vạn cổ, cách tuyệt Hỗn Độn.

Có lẽ vạn năm sau, nó mới có thể phục hồi, nhưng những điều này, đã không còn liên quan đến Thanh Minh nữa.

Y đã đạp lên con đường phản hồi Hồng Hoang, mọi thứ ở đây, y đã không còn bận tâm, không liên quan đến y.

Giờ đây, con đường phản hồi mới là then chốt, những thứ khác, đều không còn quan trọng. ...

Thời gian như dòng chảy, như bóng ngựa qua khe cửa, tranh giành vô vết, lặng lẽ trôi qua, mười Nguyên Hội đã trôi qua trong im lặng.

Trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

Con đường phản hồi của Thanh Minh tự nhiên nhanh hơn không ít.

Trên đường đi, y thực sự đều để lại thủ đoạn, mọi tuyến đường đều đã khắc sâu trong lòng Thanh Minh.

Con đường phản hồi này không hề có chút sai lệch nào, tốc độ tự nhiên càng nhanh hơn.

Trong mười Nguyên Hội ngắn ngủi, quãng đường y đã đi gấp hai ba lần.

Bởi vì đã để lại thủ đoạn, có thể cảm ứng rõ ràng, nên Thanh Minh lúc này không cần quá chú ý, vừa tu hành vừa cảm ứng đường đi là được.

Trong Hỗn Độn, không có phân chia trên dưới trái phải, đông nam tây bắc.

Nếu không để lại thủ đoạn, có thể sẽ lạc lối trong Hỗn Độn Thế Giới mênh mông, khi đó muốn tìm kiếm con đường trở về, tìm kiếm Hồng Hoang Thế Giới, thì gần như không thể.

Hoặc cần phải tiêu tốn một đoạn thời gian rất dài, mới có khả năng phản hồi Hồng Hoang Thế Giới, không như hiện tại vậy.

Do đó, Thanh Minh trên đường đi, cũng thấu hiểu đạo lý này, nên luôn để lại thủ đoạn.

Một số khu vực Hỗn Độn đã trải qua bão Hỗn Độn, chỉ cần không phải ba bốn cơn bão Hỗn Độn liên tục, thì không vấn đề gì, y có thể cảm ứng được.

Về Hồng Hoang Thế Giới, chỉ cần tiến đến một điểm nào đó, liền có thể cảm ứng được thủ đoạn trong Hồng Hoang, khi đó liền có thể xác định vị trí Hồng Hoang.

Lúc ấy, dù không có lộ tuyến cũng có thể đến được Hồng Hoang Thế Giới. "Thời cơ, còn khoảng hai mươi Nguyên Hội nữa, liền có thể phản hồi Hồng Hoang..." Thanh Minh sau khi cảm ứng một phen, chậm rãi nói, ngay sau đó liền đề thăng tốc độ, nhanh chóng phi lược.

Cảnh giới tu vi hiện tại của Thanh Minh đã đề thăng không ít so với trước kia, đã là tồn tại Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, tốc độ tự nhiên nhanh chóng.

Lúc này sau khi tốc độ lại lần nữa đề thăng, liền nhanh hơn gấp bội lần so với trước.

Tình huống như vậy, chính là lợi ích sau khi tu vi thăng cấp.

Tốc độ khác biệt, cộng thêm lộ tuyến đã được quy hoạch tốt, con đường phản hồi Thanh Minh đi cực kỳ nhanh chóng.

Một đạo lôi quang nhanh đến cực hạn, lướt qua trong Hỗn Độn Thế Giới.

Chỉ trong chốc lát, y đã không biết đã vượt qua khoảng cách bao nhiêu triệu triệu ức dặm đất.

Trên đường đi, Thanh Minh phóng thần thức ra, tâm thần dung nạp những nơi y đi qua, xem có chỗ nào đặc biệt không.

Có lẽ đều là những lộ tuyến y đã đi, hoặc những khu vực Hỗn Độn gần lộ tuyến này đã không còn nơi nào dị thường, nên trên đường đi, Thanh Minh không có phát hiện gì.

Nhưng y cũng không từ bỏ, vẫn để thần thức biến bố ra ngoài, tâm thần dung nạp các khu vực xung quanh, cũng theo kịp tốc độ của bản thân. "Hưu!" Lôi quang lóe lên, vượt qua Thời Không Trường Hà, vượt qua vô số triệu triệu ức dặm đất, càng ngày càng gần trung tâm lộ tuyến. ...

Chương 220

Cứ thế, mười Nguyên Hội sau, Thanh Minh đã đi hết bảy thành lộ tuyến.

Ba thành còn lại, khi đi hết, y có thể đạt đến khu vực xa nhất mà Thiên Đạo chi lực của Hồng Hoang có thể chạm tới, vẫn là khu vực của Tử Tiêu Cung.

Thanh Minh không chút dừng lại.

Bảy Nguyên Hội sau, Thanh Minh cuối cùng cũng đi hết một đoạn đường, đến một khu vực.

Sau nơi đây, đi tiếp về phía trước, chính là khu vực được Thiên Đạo chi lực của Hồng Hoang bao phủ, cũng là khu vực mà Tử Tiêu Cung tọa lạc. "Theo sự đề thăng của Bản tôn, Hồng Hoang, bất luận Thiên Đạo hay Thiên Phạt Chi Nhãn, đều đã đề thăng không ít..." Thanh Minh sau khi cẩn thận cảm thụ một phen, hài lòng gật đầu nói.

Những việc này, chính là để Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, Thiên Phạt Chi Nhãn diễn hóa đề thăng, tiến triển diễn hóa thiên địa, v.v.

Lúc này, tình huống y cảm nhận được không có chút sai lệch nào so với suy đoán trong lòng, y cũng khá hài lòng.

Tiếp theo, sau khi dung hợp Tân Thế Giới gồm Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới vào Hồng Hoang, Thanh Minh tin rằng Hồng Hoang, bất luận về quy tắc, pháp tắc hay sự khoách trương của thiên địa, đều sẽ có sự đề thăng cực lớn.

Đến lúc đó, sinh linh trong Hồng Hoang, sinh linh trong hai phương thế giới kia, đều sẽ nhận được lợi ích cực lớn, con đường tu hành sẽ càng nhiều hơn.

Thiên địa cũng vì thế mà càng hoàn thiện và ổn cố, Thiên Đạo cũng vì thế mà được diễn hóa hoàn thiện và đề thăng.

Bởi lẽ có Thiên Đạo của Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới cùng với bản nguyên thế giới dung nhập, Thiên Đạo của Hồng Hoang Thế Giới muốn không đề thăng cũng khó, bản nguyên thế giới cũng sẽ mượn cơ hội này mà được đề thăng cực lớn.

Thanh Minh sau khi đã rõ trong lòng, liền bước vào khu vực này.

Trước khi dung hợp các thế giới này, Thanh Minh dự định đến Tử Tiêu Cung một chuyến, sau đó mới đi dung hợp thế giới.

Một bước đạp ra, trong khoảnh khắc thời không chuyển đổi, y đã đến trước Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên và Dao Trì đã đến Thiên Đình, sau khi trở thành Thiên Đế và Thiên Hậu, Tử Tiêu Cung liền không còn đồng tử tồn tại nữa. "Đạo huynh, xin mời vào cung một lát..." Thanh âm Hồng Quân Đạo Nhân truyền đến, vang vọng trong khu vực Hỗn Độn này, chấn động khiến hỗn độn chi khí bay tán loạn, không gian gợn sóng nhè nhẹ.

Đối với cách xưng hô của Hồng Quân Đạo Nhân, Thanh Minh cũng không cảm thấy không thỏa đáng.

Dù Hồng Quân đã hợp đạo, nhưng suy cho cùng chưa đạt đến cảnh giới Thiên Đạo Cảnh.

Mà Thanh Minh lại là Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong thực thụ, tự nhiên không giống.

Cho nên, xưng hô Đạo huynh cũng là bình thường.

Nếu hiện tại Thanh Minh thăng cấp trung kỳ hoặc hậu kỳ, Hồng Quân Đạo Nhân có lẽ cũng nên xưng hô là Đạo Quân.

Do đó, việc thay đổi xưng hô lúc này cũng là chuyện rất bình

thường và hợp lý, Thanh Minh cũng không truy cứu sâu về việc này.

Sau khi tiếng nói vang lên, Thanh Minh liền bước vào Tử Tiêu Cung. ...

Xuyên qua tinh không trường lang, y trực tiếp đến trên đại điện.

Dưới cao đài, có đặt hai bồ đoàn màu vàng.

Một trong số đó, Hồng Quân Đạo Nhân đang ngồi.

Bồ đoàn đối diện, tự nhiên là dành cho Thanh Minh.

Lúc này, y nhìn, đi qua tinh không trường lang, đến trên đại điện, rồi đi đến đối diện mà an tọa.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh an tọa xong, trên khuôn mặt vốn đạm mạc lại lộ ra một nụ cười nhẹ, mở miệng nói, "Chúc mừng Đạo hữu chuyến đi Hỗn Độn lần này đạt được sở nguyện, thành công chứng đạo Thái Cực Kim Tiên.

Thật là hỉ sự của Hồng Hoang, Bần đạo xin chúc mừng Đạo hữu!" Thanh Minh lần này có thể thăng cấp cảnh giới Thái Cực Kim Tiên, thực ra Hồng Quân Đạo Nhân không cảm thấy bất ngờ.

Điều bất ngờ là, Thanh Minh trong khi đề thăng bản thân, còn giúp Thiên Đạo Hồng Hoang đề thăng không ít, diễn hóa thiên địa càng trở nên hoàn thiện hơn.

Trong tình huống như vậy, nếu nói mối liên hệ giữa Thanh Minh và Thiên Đạo không thân mật, thì y có chết cũng không tin.

Tình huống hiện tại, mức độ hoàn thiện diễn hóa của Thiên Đạo khiến y đều cảm thấy khá bất khả tư nghị, nhưng khi liên hệ với Thanh Minh, lại có vẻ hợp lý.

Dù sao, tiến triển của Thanh Minh, y cũng rõ ràng.

Tin rằng, sau này Hồng Hoang, sẽ được đề thăng lớn hơn trong tay

Thanh Minh. "Đạo hữu nói quá lời rồi.

Thiên địa Hồng Hoang và Thiên Đạo diễn hóa hoàn thiện, tự có quỹ tích, Bản tôn cũng khó mà đề thăng quá nhiều..." Thanh Minh nghe vậy, đạm đạm mở miệng nói.

Tiến triển lúc này quả thực không lớn, sau này dung hợp thế giới mới là tiến triển thật sự.

Việc dung hợp Hồng Hoang tiếp theo, đối với chúng sinh Hồng Hoang, đối với sinh linh của hai phương thế giới, đối với sự ổn cố và hoàn thiện của thiên địa, sự diễn hóa đề thăng của Thiên Đạo, v.v., đều sẽ có trợ giúp lớn, cũng có thể khiến các phương diện được đề thăng đáng kể.

Đồng thời, theo sự phát triển của chúng sinh, Nhân Đạo cũng sẽ được diễn hóa đề thăng và hoàn thiện, đối với Nữ Oa, cũng có lợi ích không nhỏ.

Dù sao, hiện tại Nhân Đạo đã chân chính thành hình, nằm trong sự chưởng khống của Nữ Oa.

Về điểm này, Thanh Minh cũng phát hiện ra một điều sau chuyến đi này, y cũng đã nói với Nữ Oa trước khi rời Hồng Hoang, đó là: Nữ Oa hiện tại đã thăng cấp đến cảnh giới viên mãn, muốn tiến xa hơn thì khó khăn, trong thời gian ngắn là không thể.

Chỉ có sau này tiếp tục phát triển Hồng Hoang mới được.

Tình huống của Hậu Thổ tương đối tốt hơn một chút, dù sao Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo, tuy tu vi ban đầu chậm hơn một chút, nhưng đến hậu kỳ, con đường phía trên cũng khó đi.

Nhưng nếu không tham ngộ Minh Đạo, thì rốt cuộc cũng có lợi ích, có thể đề thăng nhanh hơn.

Chỉ cần tiếp tục đề thăng trên Nhân Đạo và Minh Đạo, vậy thì sau

này ít nhất cũng có thể đạt đến cảnh giới Thiên Đạo Cảnh (Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên), dù sao Thiên Địa Nhân tam đạo đồng hành.

Chỉ cần chấp chưởng tốt hai đạo này, tu vi của họ, tốt nhất cũng có thể đạt đến cảnh giới này.

Nhưng hiện tại còn sớm, lúc này Thanh Minh cũng không suy xét quá nhiều.

Y tin rằng trong lòng họ cũng có chút minh ngộ, điểm này không cần phải lo lắng.

Nữ Oa và Hậu Thổ không phải tồn tại tầm thường, tự nhiên sẽ hiểu rõ không ít điều. "Đạo hữu lần này không trực tiếp phản hồi Hồng Hoang đại lục, có chuyện gì muốn giao đại Bần đạo sao?" Hồng Quân Đạo Nhân sau khi cân nhắc, hỏi Thanh Minh.

Theo lý mà nói, Thanh Minh đã thăng cấp trở về, lẽ ra nên trực tiếp phản hồi Hồng Hoang đại lục, nhưng lúc này lại đến đây trước.

Nếu suy đoán không sai, Thanh Minh hẳn là có chuyện muốn giao cho y làm.

Nhưng rốt cuộc là chuyện gì, tạm thời không rõ, phải xem tiếp theo.

Nghe vậy, trên khuôn mặt nho nhã của Thanh Minh hiện lên một nụ cười nói, "Đạo hữu nói không sai, Bản tôn quả thực có chuyện muốn Đạo hữu làm..." "Nga?!" "Đạo hữu cứ việc nói!" Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng khẽ động, lập tức mở miệng nói. ...

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Trong lòng Hồng Quân Đạo Nhân thực ra cũng khá tò mò về chuyện Thanh Minh muốn nói, dù sao, chuyện có thể khiến Thanh Minh phải đích thân như vậy, tất nhiên không phải chuyện nhỏ.

Do đó, Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng cũng đang suy đoán, chuyện này, liệu có lợi ích gì không?

Nếu có, thì nói không chừng có thể khiến y càng tiến gần đến cảnh giới Thiên Đạo, sau này thăng cấp cũng dễ dàng hơn vài phần. "Hỗn Độn Thế Giới, rộng lớn vô biên.

Bản tôn trong hơn ngàn Nguyên Hội qua, đã tìm được hai phương đại thiên thế giới trong Hỗn Độn Thế Giới.

Hiện nay đều nằm trong chưởng khống của Bản tôn, đều là đại thiên thế giới do một đạo hóa thành một giới..." "Các đại thiên thế giới như vậy, nếu dung hợp vào Hồng Hoang, Hồng Hoang, bất luận thiên địa, mức độ khoách trương đại lục, sinh linh hay Thiên Đạo, đều sẽ có sự đề thăng cực lớn.

Đến lúc đó, trên sự đề thăng ở các phương diện, mức độ khế hợp Thiên Đạo của Đạo hữu sẽ một lần mà đề thăng, cũng sẽ mượn cơ hội này mà được đề thăng..." Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn y, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, mắt Hồng Quân Đạo Nhân sáng lên, chuyện tốt a!

Một đạo hóa một giới, cảnh giới hiện tại làm sao lại không biết lợi ích của việc dung hợp vào Hồng Hoang?

Sau khi thế giới được dung hợp, sẽ giúp đề thăng và hoàn thiện không ít đại đạo.

Sinh linh Hồng Hoang tu luyện đại đạo đó, cũng sẽ mượn cơ hội này mà đề thăng bản thân, có thể thăng cấp tốt hơn ở cảnh giới cao hơn.

Loại thế giới như vậy, trong Hỗn Độn Thế Giới cũng không nhiều.

Ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần năm xưa, những ai có thể một đạo

hóa một giới, tồn tại đến nay, phỏng chừng đều là Thượng Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần.

Còn những thế giới diễn hóa từ thân thể của Trung Tam Đẳng và Hạ Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần, vốn đã vẫn lạc do đại đạo bị tước đoạt, thêm vào đó bản thân không thể sánh bằng Thượng Tam Đẳng Hỗn Độn Ma Thần, nên dù có thể diễn hóa ra, cũng không thể chống đỡ quá lâu.

Do đó, trong Hỗn Độn Thế Giới lúc này, các đại thiên thế giới như vậy phỏng chừng cũng không nhiều.

Thanh Minh có thể gặp được hai phương thế giới như thế, và chưởng khống chúng trong tay, đó quả thực là chuyện cực kỳ khó có được.

Cũng chính xác như Thanh Minh đã nói, sau khi dung hợp hai phương thế giới, Hồng Hoang ở các phương diện đều sẽ có sự đề thăng không nhỏ.

Bản thân y, cũng có thể trên cơ sở Thiên Đạo diễn hóa hoàn thiện đề thăng, càng thêm khế hợp với quỹ tích vận hành Thiên Đạo, mượn cơ hội này mà nhận được một số lợi ích, có thể khiến đại đạo và cảnh giới tu vi của y được đề thăng.

Đến lúc đó, muốn thăng cấp Thiên Đạo Cảnh, liền sẽ tương đối dễ dàng hơn vài phần.

Hồng Quân Đạo Nhân trong chớp mắt, tâm niệm đã chuyển vạn lần.

Càng nghĩ, quang mang trong mắt y càng sáng hơn, đây quả là chuyện tốt, là cơ duyên tốt.

Đối với Hồng Hoang cũng vậy, đối mặt với chuyện như thế này, tự nhiên không có lý do gì để cự tuyệt.

Ngay lập tức, Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Thanh Minh nói, "Đạo hữu có việc gì cần Bần đạo làm, xin cứ việc giao đại, Bần đạo tự nhiên sẽ toàn lực xuất thủ..." Ký nhiên có lợi cho bản thân, có lợi cho chúng sinh Hồng Hoang, thiên địa và Thiên Đạo, thì điều đó nhất định phải làm tốt.

Với điểm này, Thanh Minh không phải không toàn lực làm tốt.

Nghe vậy, Thanh Minh hài lòng gật đầu.

Thực ra, biểu hiện hoặc thái độ như vậy của Hồng Quân Đạo Nhân, y cũng có thể dự đoán được.

Chương 221

Dù sao, lúc này là chuyện có lợi cho y, không thể nào y lại không muốn.

Cứ như vậy, không cần đặc biệt giao đại, Hồng Quân Đạo Nhân cũng sẽ toàn lực làm tốt, bởi lẽ như vậy, y cũng có thể nhận được nhiều lợi ích hơn, có thể càng tiến gần đến Thiên Đạo Cảnh, sau này dễ thăng cấp.

Do đó, câu trả lời lúc này, Thanh Minh trước đó cũng đã dự liệu, giữa thần sắc y không có chút bất ngờ nào.

Mọi thứ, đều nằm trong sự chưởng khống của y.

Phần sau, sau khi sắp xếp xong, liền có thể bắt đầu dung hợp thế giới. ...

Thanh Minh trầm mặc vài khắc, rồi mới nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, chậm rãi mở miệng nói, "Đợi Bản tôn dung hợp ba phương thế giới xong, khi quy tắc và pháp tắc giữa thiên địa ổn định, và trợ giúp Thiên Đạo chưởng khống việc dung hợp hai phương đại thiên thế giới, thì sẽ giao cho Đạo hữu làm..." Sau khi việc dung hợp bắt đầu, trong Hồng Hoang, một số quy tắc và pháp tắc sẽ có sự dị động, đặc biệt là giữa Sát Lục chi đạo và Ma Đạo, sẽ bắt đầu xảy ra một số dị động trong quá trình dung hợp và đề thăng.

Vì vậy, để không dẫn đến những chuyện bất trắc, cần để Hồng Quân Đạo Nhân ổn định mọi thứ.

Ngoài ra, khi dung hợp, điều quan trọng nhất, tự nhiên là Hồng Quân Đạo Nhân – Đạo Tổ hợp đạo – cần phải phản hồi vào Thiên Đạo, thúc đẩy Thiên Đạo vận hành chưởng khống hai phương thế giới, để có thể được đề thăng tốt hơn.

Làm như vậy, điều Thanh Minh muốn, mới thực sự đạt được.

Dù sao, vì sự đề thăng của Thiên Đạo, vì để các Thánh Nhân như Nữ Oa có thể phát triển tốt hơn, chúng sinh Hồng Hoang có thể thấu hiểu rõ ràng hơn pháp tắc đại đạo, có thể đi đến cảnh giới cao hơn.

Do đó, bước này, khá là quan trọng.

Những chuyện này, đối với Hồng Quân Đạo Nhân không khó.

Thanh Minh vì muốn chuyên tâm dung hợp tam giới, nên cũng lười bận tâm đến những việc này.

Chẳng lẽ Hồng Quân Đạo Nhân lại không làm gì sao?

Do đó, những việc này giao cho y làm, tin rằng y sẽ toàn lực làm tốt, dù sao cũng liên quan đến lợi ích của bản thân, y sẽ không lơ là. "Đạo huynh cứ yên tâm, những chuyện này Bần đạo tự nhiên sẽ toàn lực làm tốt, những chuyện khác, đã giao cho Đạo huynh rồi..." Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, thần sắc nghiêm túc gật đầu nói.

Những chuyện này không khó, lại có thể giúp Hồng Hoang thiên địa chấp chưởng hai phương đại thiên thế giới nhanh hơn.

Việc như vậy, dù y không ra tay, Hồng Hoang cũng có thể hoàn thành, chỉ là cần tốn một chút thời gian mà thôi.

Nhưng vì liên quan đến lợi ích của y, Thanh Minh lại giao việc này cho y, thì Hồng Quân Đạo Nhân tự nhiên cũng không thể cự tuyệt.

Dù sao cũng có lợi ích, nên y cũng không ngại.

Hơn nữa, với tư cách là tồn tại hợp đạo, nếu y không làm, Thiên Đạo cũng sẽ không cho phép y không làm.

Thanh Minh thấy vậy, gật đầu nói, "Như thế, Bản tôn liền không nán lại nữa, giờ sẽ đi dung hợp thế giới..." "Đạo hữu thỉnh!" Hồng Quân Đạo Nhân cũng đứng dậy nói, tay làm động tác mời.

Ký nhiên Thanh Minh muốn bắt đầu, vậy thì y tự nhiên cũng nên đi hợp đạo, phản hồi vào Hồng Hoang, tiến nhập vào Thiên Đạo, rồi bắt đầu với một quỹ tích vận hành tương đối nhanh để chưởng khống bản nguyên thế giới, chưởng khống Thiên Đạo thế giới, dung hợp quy tắc và pháp tắc.

Còn về việc khoách trương thế giới, điểm này căn bản không cần phải bận tâm.

Chuyện này chỉ cần bắt đầu dung hợp, thì sẽ hoàn thành, căn bản không cần phải để ý nhiều.

Điều quan trọng nhất là sự dung hợp quy tắc và pháp tắc.

Đến lúc đó, Sát Lục chi đạo và Ma Đạo sẽ mượn cơ hội này mà cường đại hơn.

Tu sĩ tu hành đạo này, bất kể ở Sát Lục Đại Thế Giới, Ma Đạo Đại Thế Giới, hay trong Hồng Hoang, những tồn tại như Minh Hà, đều sẽ nhận được lợi ích không ít.

Thanh Minh khẽ gật đầu, ngay sau đó liền cùng Hồng Quân Đạo Nhân rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về Hồng Hoang. ...

Ngoài Hồng Hoang Thế Giới, trong vô tận Hỗn Độn hư không. "Như thế, liền chờ Đạo huynh bắt đầu..." Hồng Quân Đạo Nhân nói với Thanh Minh một tiếng, rồi hóa thành một đạo lưu quang, độn nhập vào trong Thiên Đạo Hồng Hoang.

Khoảnh khắc ấy, quỹ tích vận hành và tốc độ của Thiên Đạo Hồng Hoang đều tăng nhanh không ít, thu hút sự chú ý của vài tồn tại đỉnh tiêm. "Bành!" Thanh Minh thấy vậy, ngay sau đó thân hình khẽ động, hóa thành một tồn tại vô thượng, với thân thể không thể diễn tả hay biểu đạt đứng giữa Hỗn Độn hư không, rộng lớn vô biên, siêu việt vô số Hồng Hoang đại thiên thế giới.

Trước mặt Thanh Minh, chúng đều chỉ nhỏ bằng lòng bàn tay mà thôi.

Còn về Tân Đại Thiên Thế Giới đã dung hợp Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới, lúc này, nó nhỏ như một giọt nước, gần như không thể nhìn thấy. "Hưu!" Một đạo thần quang lóe lên, mang theo khí tức thế giới tinh túy, Tân Đại Thiên Thế Giới đã dung hợp Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới xuất hiện bên cạnh Hồng Hoang.

Thanh Minh tay khẽ động, một tay nắm giữ Hồng Hoang Thế Giới, một tay nhiếp giữ Tân Đại Thiên Thế Giới.

Lúc này, hai phương thiên địa chấn động, mây đen cuồn cuộn, lôi đình giao thoa, toàn bộ bao trùm trên tay Thanh Minh.

Vô số hư không tan vỡ, không thể chịu đựng được cỗ sức mạnh này. "Rắc rắc rắc!!!" Vô số lôi đình giao thoa, khủng bố dị thường, phảng phất như muốn nghiền nát toàn bộ thiên địa, chôn vùi tất cả sinh linh.

Khoảnh khắc ấy, trong Hỗn Nguyên Cung, Nữ Oa và Hậu Thổ ngẩng đầu ngưng vọng.

Trong Bát Cảnh Cung ở Thủ Dương Sơn.

Trong Ngọc Hư Cung ở Đông Côn Luân.

Trong Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo.

Nhân tộc.

Vu tộc.

Yêu tộc.

Vô số đại thần thông giả, lúc này đều ngẩng đầu, ngưng vọng cửu thiên.

Nơi đó, mây đen cuồn cuộn, lôi đình giao thoa, phảng phất là sức mạnh khủng bố xé rách thiên địa.

Ẩn ẩn giữa đó, có thể thấy một bàn tay khổng lồ không thể diễn tả đang nắm giữ Hồng Hoang Thế Giới.

Sau đó, có thể thấy được hình dạng của tôn tồn tại vô thượng kia, chân dung đại đạo Thanh Minh hiển hóa, chúng sinh đều có thể thấy.

Vạn giới chiếu kiến, chúng sinh kiến ngã, đại đạo chân ý, đại đạo chi đạo!

Đạo Quân!

Quả nhiên là Đạo Quân...

Một, Đạo Quân vừa trở về, đã tạo ra trận thế lớn như vậy, cũng không rõ Đạo Quân, rốt cuộc muốn làm gì.

Nhưng từ khoảnh khắc đó trở đi, chúng sinh Hồng Hoang, chúng sinh Tân Đại Thiên Thế Giới đều hiểu ra, Đạo Quân lúc này đã ra tay.

Chúng sinh Hồng Hoang tạm thời không rõ Đạo Quân muốn làm gì, nhưng chúng sinh Tân Đại Thiên Thế Giới lại biết rõ!

Chờ đợi thời cơ, cuối cùng cũng đến rồi.

Đạo Quân muốn dung hợp thế giới vào Hồng Hoang, trong lòng họ vui mừng khôn xiết, dù sao điều này có nghĩa là, sau này việc tu hành và tham ngộ đại đạo, sẽ được đề thăng rất nhiều.

Ngoài ra, thế giới dung hợp vào Hồng Hoang, cũng không cần lo lắng thế giới sẽ có biến động lớn, là một chuyện tốt lớn lao.

Lúc này tất cả đều đang kiều thủ dĩ đãi, chờ đợi thế giới dung hợp. ... "Ngô nãi Thanh Minh Đạo Quân, nay dung hợp Sát Lục Đại Thế Giới, Ma Đạo Đại Thế Giới tiến nhập Hồng Hoang, cùng thúc đẩy chúng sinh phát triển, hoàn thiện thiên địa Hồng Hoang, quy tắc và

pháp tắc.

Mong các ngươi hãy nắm bắt thật tốt!" Giữa thiên địa, trong vô tận Thời Không Trường Hà, vang lên thanh âm của Thanh Minh, trực tiếp đi vào tai mỗi một sinh linh, lại như phảng phất từ tận đáy lòng họ thăng lên.

Khoảnh khắc ấy, chúng sinh Hồng Hoang cũng minh bạch, hành động này đối với họ, cũng có lợi ích không nhỏ.

Lúc này, vô số sinh linh đều quỳ bái, cao hô, "Đạo Quân đại nghĩa!" Thanh Minh thấy vậy, trong lòng thầm gật đầu, ngay sau đó tay khẽ động, Tân Đại Thiên Thế Giới và Hồng Hoang Thế Giới bắt đầu dung hợp.

Bởi vì có Thiên Phạt Chi Nhãn đồng hóa và chưởng khống, nên trên việc đồng hóa dung hòa vách ngăn thế giới, thực ra không hề khó khăn.

Bởi lẽ Thiên Phạt Chi Nhãn có thể cùng tông đồng nguyên với Thiên Đạo Hồng Hoang, đã trải qua một số chưởng khống và đồng hóa, nên lúc này việc dung hợp không khó khăn.

Trong vòng hơn ba vạn năm ngắn ngủi, việc đồng hóa dung hợp vách ngăn thế giới liền hoàn thành.

Tiếp theo, chính là bước quan trọng nhất, dung hợp quy tắc và pháp tắc. ...

Ngoài Hồng Hoang, trong vô tận Hỗn Độn hư không.

Thanh Minh song mâu lóe lên, quang hoa trong tay lưu chuyển, sức mạnh khổng lồ dũng nhập vào Hồng Hoang, bắt đầu chấp chưởng việc dung hợp quy tắc và pháp tắc.

Lúc này, giữa thiên địa Hồng Hoang, không ít pháp tắc và quy tắc dị động, nhưng ngay sau đó liền bị Thiên Đạo chi lực bình tức, rồi

Thiên Đạo nhanh chóng vận chuyển, chưởng khống hấp thu bản nguyên thế giới của Tân Đại Thiên Thế Giới, rồi hoàn thiện đề thăng.

Thanh Minh khoanh chân tĩnh tọa, trước thân y, hai phương thế giới đã dung hợp được một nửa đang lơ lửng.

Lúc này thế giới hiện ra trạng thái trong suốt, có thể nhìn thấy sông núi linh mạch, vô tận sinh linh bên trong, cũng có thể thấy vách ngăn thế giới dung hợp, đại lục dung hợp, tinh thần đại hải dung hợp, v.v.

Hiện tại, cũng là bước quan trọng nhất, dung hợp quy tắc và pháp tắc.

Đối với việc dung hợp, Thanh Minh đã có chút kinh nghiệm, dù sao trước đó Sát Lục Đại Thiên Thế Giới và Ma Đạo Đại Thiên Thế Giới cũng là như vậy. "Hô!" Vô số hằng hà sa số phi thệ, lưu tốc thời không đến mức có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trong không gian đen kịt quanh Thanh Minh, vẽ ra từng đạo quang mang rực rỡ, như những đóa hoa sao băng dưới bầu trời đêm tối tăm, rực rỡ dị thường.

Quy tắc và pháp tắc giao dung, toàn bộ thiên địa đều đang phát sinh biến hóa, tiến triển của Thiên Đạo vô cùng lớn.

Hiện tại, sự khoách trương của đại lục trong Hồng Hoang đại lục, đã không còn đơn giản như mấy phương đại thiên thế giới nữa rồi, chí ít cũng bằng mười mấy đại thế giới gộp lại.

Trên Sát Lục chi đạo và Ma Đạo, lúc này đã hoàn thiện ngưng thực không ít.

Chương 222

Minh Hà lúc này đã thấy không ít cơ hội, liền nắm chặt cơ hội tu hành Sát Lục chi đạo.

Quả là thời cơ tốt!

Nếu có thể nắm giữ được, nói không chừng y có thể thăng cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn về Ma Đạo, trong Hồng Hoang tu sĩ Ma Đạo tinh thuần không nhiều.

Nhưng sau khi tu sĩ Ma Đạo được bổ sung vào, sự đa dạng của sinh linh Hồng Hoang liền được bổ sung thêm một chút.

Trên đạo này, số lượng tu hành cũng sẽ nhiều hơn, đến lúc đó, lại có thêm một đại đạo hoàn chỉnh.

Trong khi Sát Lục chi đạo hoàn thiện đề thăng, và Ma Đạo ngưng thực, thì các pháp tắc đại đạo khác cũng mượn sự diễn biến hoàn thiện của thiên địa, sự đề thăng của Thiên Đạo, v.v., mà ngưng thực thêm vài phần.

Thêm vào đó, tu sĩ và sinh linh tu hành các đại đạo đó, đều nhận được lợi ích không ít.

Có thể nói, việc dung hợp lần này, điều quan trọng nhất, không phải là sự khoách trương diện tích thế giới, mà là sự đề thăng và hoàn thiện trên quy tắc và pháp tắc.

Quy tắc là căn bản vận chuyển diễn hóa của thiên địa.

Sau khi chưởng khống dung hợp Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới mà đề thăng, toàn bộ thiên địa vận chuyển diễn hóa đều nhanh hơn không ít.

Tin rằng không lâu sau, lại sẽ có sinh linh và chủng tộc mới đản sinh.

Mất vài Nguyên Hội thời gian, sau khi tam phương thế giới dung hợp hoàn thành, sinh linh và tu sĩ của Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới ban đầu, lúc này đều cảm nhận được những lợi ích không giống nhau, cũng đã kiến thức được sự khủng bố của bản nguyên thế giới Hồng Hoang.

Tin rằng, tu hành ở nơi đây, sau này tu vi tiến triển sẽ đạt đến một cảnh giới khá cao.

Nguyên bản trong Sát Lục Đại Thế Giới, tu vi cao nhất cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ mà thôi, ngay cả cảnh giới viên mãn cũng không có.

Hiện tại, sau khi dung hợp Ma Đạo Đại Thế Giới, rồi lại dung hợp tiến nhập vào Hồng Hoang, đã có vài vị thăng cấp cảnh giới viên mãn, họ khá vui mừng về điều này.

Tin rằng, sau này dù không thể chứng đạo Hỗn Nguyên, thì cũng sẽ đề thăng thêm một chút.

Chí ít trên sự tinh thâm của đạo hạnh, cũng có thể đạt đến một cảnh giới cao hơn.

Lúc này, sinh linh tam giới đều khá chấn kinh và hân hỉ trước tình huống sau khi dung hợp lần này, không ít người đã tiến nhập vào bế quan tu hành.

Ngay cả đại thần thông giả như Minh Hà, cũng đều như vậy, lúc này nhao nhao tiến nhập vào bế quan tu hành.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Ngũ Thánh, Phục Hy lúc này đang quan sát sự biến hóa của thiên địa Hồng Hoang.

Quy tắc và diễn hóa thiên địa càng nhanh và hoàn thiện hơn, sự

vận chuyển và đề thăng của Thiên Đạo, dường như cũng có tiến triển không nhỏ.

Ba nghìn đại đạo trong Hồng Hoang, ngoài Sát Lục chi đạo và Ma Đạo ra, các đại đạo khác cũng ngưng thực thêm vài phần.

Đối với họ, đối với môn hạ của họ đều là chuyện tốt.

Đối với hành động này của Đạo Quân, họ cũng khá kinh thán.

Vào lúc này, làm sao lại không biết chủ nhân thật sự của dị tượng vạn giới chiếu kiến năm xưa chính là Thanh Minh.

Đạo Quân đi một chuyến trong Hỗn Độn Thế Giới, không chỉ tu vi bản thân đề thăng, mà còn mang về hai phương đại thiên thế giới, đề thăng Thiên Đạo Hồng Hoang, bản nguyên thế giới, quy tắc thiên địa và pháp tắc đại đạo.

Hành động này của Đạo Quân, thật đại nghĩa a!

Ngũ Thánh trong lòng không khỏi cảm khái, Đạo Quân quả nhiên đại nghĩa.

Trong lòng Thông Thiên lại lần nữa không nhịn được muốn bái Thanh Minh làm sư.

Đạo Quân đã là Thái Cực Kim Tiên, nếu có thể bái nhập môn hạ Đạo Quân, thì tu vi chẳng phải sẽ vù vù thăng tiến sao?

Thông Thiên trong lòng thầm nghĩ, bái sư không thành, vậy vấn đạo, tổng có thể chứ?

Trong lòng y vừa chuyển niệm, liền cảm thấy phải tìm thời gian đến Hỗn Nguyên Cung vấn đạo Đạo Quân, sau đó xem liệu có thể lại bái một vị lão sư nữa không.

Lúc này không chỉ y, mà bốn Thánh khác cũng muốn vấn đạo pháp.

Dù sao hiện tại họ đều đang ở cảnh giới bình cảnh, Đạo Quân lại

là tồn tại Thái Cực Kim Tiên.

Nếu có thể vấn đạo một chút, thì việc thăng cấp liền có hy vọng.

Nhưng phải chờ xem, có thời cơ thích hợp hay không. ...

Ngoài Hồng Hoang, trong Hỗn Độn hư không.

Thanh Minh nhìn sự phát triển của Hồng Hoang lúc này.

Quy tắc và pháp tắc không cần nói, bản nguyên thế giới của hai phương đại thiên thế giới tuy không nhiều, nhưng đó dù sao cũng là thế giới diễn hóa từ thân thể và đại đạo của Hỗn Độn Ma Thần, bản nguyên thế giới của chúng không giống nhau, cũng có thể đề thăng Hồng Hoang một chút.

Thiên Đạo sau khi chưởng khống Thiên Đạo của Tân Đại Thiên Thế Giới, cũng đã hoàn thiện đề thăng không ít.

Hồng Quân Đạo Nhân cần phải ở trong vận hành hợp đạo một đoạn thời gian nữa mới được.

Đến lúc đó, sự đề thăng của Thiên Đạo cũng sẽ dần dần bình tức.

Sau khi đã rõ trong lòng, Thanh Minh thân hình khẽ động, hóa thành đạo thể hình thái, ngay sau đó độn nhập vào Hồng Hoang, đến trước Hỗn Nguyên Cung.

Nhìn cung điện quen thuộc, Thanh Minh cười nhẹ một tiếng rồi trực tiếp tiến nhập vào Hỗn Nguyên Cung. ...

Trong Thái Hư Điện. "Phu quân thành công chứng đạo Thái Cực Kim Tiên, thật là chuyện đáng mừng đáng chúc!" Nữ Oa và Hậu Thổ cười nói. "Đệ tử cung hạ Lão sư chứng đạo quy lai!" Lôi Thần cũng bái nói.

Thanh Minh phất tay đỡ Lôi Thần dậy, sau đó nói với Nữ Oa và Hậu Thổ, "Hai vị phu nhân trên Minh Đạo và Nhân Đạo tiến triển

cũng không nhỏ.

Nhân Đạo nay chính thức thành hình, sau này phát triển tất nhiên sẽ không nhỏ.

Minh Đạo phát triển cũng nhanh chóng, sẽ có cơ hội thăng cấp đến cảnh giới cao hơn..." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ đều gật đầu.

Ngay sau đó, ba người an tọa trên tầng mây.

Nữ Oa và Hậu Thổ hỏi Thanh Minh về những chỗ không lý giải được trong Minh Đạo, Nhân Đạo và đại đạo của bản thân.

Hiện tại y đã là Thái Cực Kim Tiên, giải đáp những vướng mắc về đại đạo không hề khó.

Lôi Thần ở đây lắng nghe, tuy không hiểu, nhưng cũng là cơ duyên tạo hóa. ...

Thời gian vội vã, thoáng chốc đã trôi qua, vài Nguyên Hội nữa lại lặng lẽ trôi đi.

Hồng Hoang, U Minh Huyết Hải chi địa.

Trong Huyết Minh Cung. "Ong!" Vào một khoảnh khắc nào đó, Minh Hà chậm rãi mở song nhãn.

Trong đôi mắt tinh hồng của y, lướt qua một tia thần quang. "Hành động này của Đạo Quân, đối với đại đạo của ta mà nói, quả thực giúp đỡ không nhỏ.

Ta cảm thấy, cơ hội chứng đạo của mình cũng đã tăng lên không ít..." Minh Hà chậm rãi nói, ngay sau đó lại hướng về phía Hỗn Nguyên Cung hành một lễ, cảm tạ Đạo Quân đại nghĩa.

Y chủ tu Sát Lục chi đạo và Kiếm Đạo.

Từ sau khi Sát Lục Đại Thế Giới dung hợp vào Hồng Hoang, Sát Lục chi đạo hoàn thiện và ngưng thực liền cường đại không ít, mang

đến cho Minh Hà không ít cơ hội.

Tiến triển trên đạo này sẽ có sự đề thăng không nhỏ, cơ hội chứng đạo cũng sẽ đề thăng rất nhiều.

Vài Nguyên Hội qua, thực lực và đạo hạnh của y đều có sự đề thăng, trong lòng cũng khẳng định, tỷ lệ chứng đạo của y, đã tăng lên một chút.

Ngoài ra, tộc A Tu La trong Huyết Hải, cơ bản đều đi Sát Lục chi đạo.

Đối với tiến triển của tộc A Tu La, thì tự nhiên không nhỏ.

Do đó, những người được lợi, không chỉ có sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới ban đầu, mà còn có Minh Hà và A Tu La Đạo của U Minh Huyết Hải.

Còn về trong Hồng Hoang, tu sĩ và sinh linh đi Sát Lục chi đạo không nhiều, nhưng cũng nhận được một số lợi ích.

Minh Hà trong lòng đã rõ, ánh mắt y chậm rãi quét một lượt tộc A Tu La trong Huyết Hải, phát hiện trong mấy chục vạn năm qua, thực lực tổng thể của tộc A Tu La đều đã đề thăng không ít, khí vận cũng kéo dài thêm vài phần, quả thực là tin tức tốt.

Ngoài ra, U Minh Huyết Hải chi địa, dường như lại khoách trương thêm một chút diện tích ra bên ngoài, đối với bản thân y, cũng là chuyện tốt.

Đối với tình huống như vậy, Minh Hà tuy bất ngờ, nhưng càng thêm hân hỉ.

Để chưởng khống và khoách trương U Minh Huyết Hải tốt hơn, Minh Hà lúc này lại tiến nhập vào bế quan. ...

Cứ thế, vài Nguyên Hội nữa lại trôi qua.

Bởi vì sự biến hóa của U Minh Huyết Hải, trong Hồng Hoang cũng có một số đại năng và đại thần thông giả chú ý.

Tuy chấn kinh, nhưng họ cũng hiểu rằng, tình huống lần này không thể tách rời khỏi Sát Lục Đại Thế Giới mà Đạo Quân đã dung hợp, nên cũng là chuyện bình thường.

Ngũ Thánh, Phục Hy tự nhiên rõ điều đó, nên cũng không quá mức quan tâm.

Dù U Minh Huyết Hải có ưu thế này, nhưng những nơi khác thì không thể lắm.

Sự khoách trương của Huyết Hải, tiến triển của Sát Lục chi đạo, khiến sinh linh và tu sĩ của Sát Lục Đại Thế Giới ban đầu, cũng không ít người biết đến sự tồn tại của Minh Hà.

Lúc này có một số người hướng về Huyết Hải, định gia nhập Huyết Hải nhất mạch.

Chương 223

Mặc dù cơ bản đều là dưới Đại La Kim Tiên, nhưng đối với những tu sĩ và sinh linh này, Minh Hà cũng hoan nghênh.

Cường đại Huyết Hải nhất mạch, đề thăng thực lực tổng thể và khí vận của nó, tại sao lại không muốn?

Do đó, chỉ cần phù hợp điều kiện, y đều thu nhận những tu sĩ và sinh linh này gia nhập vào Huyết Hải nhất mạch.

Trong vài Nguyên Hội qua, Minh Hà cũng đã thu nhận mấy nghìn vị.

Nhất thời, phong thái của Huyết Hải nhất mạch trong Hồng Hoang đại trướng, có thêm nhiều sinh linh, tu sĩ và thế lực chứng kiến thực lực của Huyết Hải.

Ngũ Thánh thì không, lại cho Minh Hà một đại tiện nghi.

Nhưng lợi ích như vậy, quả thực Minh Hà cũng nên nhận.

Sát Lục chi đạo, trong Hồng Hoang tự nhiên Minh Hà là người tinh thâm nhất, một thân tu vi đã siêu việt Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, thực lực cực kỳ khủng bố.

Những tu sĩ và sinh linh này gia nhập Huyết Hải nhất mạch, đối với y, cũng có lợi ích không nhỏ.

Không ít tu sĩ và sinh linh, đại năng và thế lực chủng tộc đối với điều này, cũng cảm thấy bình thường, dù sao chỉ khi U Minh Huyết Hải có ưu thế như vậy, mới có thể hấp dẫn những tu sĩ và sinh linh đó.

Nhưng sau khi đạt đến một mức độ nào đó, tiến triển của Huyết Hải liền dần chậm lại, không phải là không đề thăng được, mà là

chậm lại.

Đối với điều này, Minh Hà không để ý, chỉ cần đề thăng là được.

Hiện tại tốc độ không nhanh, nhưng thực lực và khí vận của Huyết Hải nhất mạch, vẫn sẽ từ từ tăng lên.

Đến lúc đó, Huyết Hải nhất mạch, sẽ đại phóng dị sắc trên vũ đài Hồng Hoang. ...

Trường hà thời không như cát sông Hằng trôi chảy, lại một lần nữa thúc đẩy dòng thời gian Hồng Hoang.

Giữa những đóa sóng hoa cùng cát chảy của trường hà, bất tri bất giác đã có hơn mười nguyên hội lặng lẽ trôi qua tại Hồng Hoang.

U Minh Huyết Hải, trong Huyết Minh Cung.

"Thủy tổ, hai triệu năm qua, thực lực của huyết hải nhất mạch chúng ta quả thực đã tăng lên không ít.

Những tu sĩ và sinh linh tu hành Sát Lục Chi Đạo cũng đã đến nương tựa vào huyết hải.

Tuy gần đây có chậm lại, nhưng cũng đã giúp ta tăng lên không ít thực lực và khí vận..." Thiên Ba Tuần, Đại Phạn Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà, bốn vị thủ lĩnh A Tu La tộc đứng trong cung, chắp tay bẩm báo với Minh Hà.

"Sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới nguyên bản đối với Sát Lục Chi Đạo quả thực vô cùng phù hợp.

Hiện tại sau khi thiên địa biến hóa, Sát Lục Chi Đạo đã ngưng thực và lớn mạnh hơn không ít, A Tu La tộc chúng ta tự nhiên cũng được hưởng nhiều chỗ tốt..." "Nương tựa vào huyết hải nhất mạch, thực lực của chúng ta đã lớn mạnh hơn nhiều, đây chính là cơ hội để quật khởi.

Đạo Quân đã ban cho chúng sinh cơ duyên, nếu ta còn không nắm bắt, chẳng phải là lãng phí cơ hội của Đạo Quân sao...” Minh Hà thần sắc nghiêm lại, nhìn bốn vị A Tu La Vương nói: “Sự phát triển tiếp theo cũng như việc đề cao thực lực của A Tu La tộc, cùng các sinh linh tu sĩ khác, đều phải nắm bắt cho tốt.

Thiên địa biến hóa chưa lâu, các loại huyền diệu vẫn còn đó, chính là thời cơ tốt, không thể bỏ lỡ...” “Thủy tổ yên tâm, chúng ta đã hiểu!” Bốn vị A Tu La Vương đáp lời, rồi chắp tay rời đi.

Minh Hà nhìn theo một cái, rồi lại nhắm mắt, tiếp tục xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên.

Cứ như thế, lại mấy nguyên hội nữa lặng lẽ trôi qua.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

“Hô!” Một luồng khí tức đại đạo từ từ khuếch tán, nhân uân chi khí dần tan đi, vạn vật quy về bình tĩnh an ninh.

Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ xuất quan, khẽ gật đầu nói: “Lần này đạo hạnh đều có tiến triển, nhưng càng lên cao sẽ càng không dễ dàng, cần phải từ từ tích lũy mới được, nếu không cảnh giới sẽ hư phù, đối với con đường tu hành không có chỗ tốt...” Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, đạo lý này các nàng đều hiểu.

Chỉ cần nhìn Đế Tuấn là biết hậu quả của việc cảnh giới bất ổn, hiện tại y đang ẩn náu, không dám ló mặt ra Hồng Hoang, còn cảnh giới cũng không có khả năng khôi phục.

Hậu Thổ đưa mắt quét qua Hồng Hoang, cuối cùng dừng lại trên U Minh Huyết Hải, khẽ cười nói: “Những năm gần đây, Hồng Hoang biến hóa khá lớn, thu hoạch nhiều nhất, không ngờ lại là Minh Hà và huyết hải nhất mạch...” Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới dung hợp, ngoài việc thiên địa quy tắc, đại đạo pháp tắc cùng

Thiên Đạo được hoàn thiện và tăng cường, thì Sát Lục Chi Đạo và Ma Đạo cũng lớn mạnh và ngưng thực hơn.

Huyết hải nhất mạch lại tinh thông Sát Lục Chi Đạo, Minh Hà càng chủ tu đạo này, nên khi Sát Lục Chi Đạo ngưng thực và đề thăng, người thu hoạch lớn nhất tự nhiên là hắn.

Sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới nguyên bản, sau khi dung hợp vào Hồng Hoang, cũng được tăng cường không ít, lại gia nhập vào huyết hải nhất mạch.

Cứ như vậy, thực lực của huyết hải nhất mạch tự nhiên tăng vọt, trong mấy chục nguyên hội ngắn ngủi đã đạt đến trình độ gần như nhất lưu.

Tình hình tiến triển như vậy, tại Hồng Hoang sau khi thiên địa biến hóa, quả thực là thu hoạch lớn nhất.

Thứ đến mới là sinh linh của hai thế giới cũ.

Còn việc Thiên Đạo hoàn thiện, thiên địa quy tắc lớn mạnh và vận chuyển, đại đạo pháp tắc ngưng thực, đại lục khuếch trương v.v… đều không nằm trong danh sách này.

"Quả thực, Sát Lục Chi Đạo và sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới đối với Huyết Hải có sự tăng cường không nhỏ, Minh Hà có thể phát triển nó đến mức này, quả thật không tệ..." Nữ Oa nhìn qua một cái, rồi chậm rãi nói.

Thanh Minh ngẩng đầu, nhìn lướt qua Thiên Đạo đã bình ổn, thiên địa lúc này cũng đã ổn định lại, tất cả những gì cần đề thăng đều đã hoàn thành.

Thực lực tổng thể của Hồng Hoang lại tăng lên không ít.

Vô số sinh linh và tiên thiên chủng tộc đều được hưởng lợi, trực tiếp tăng cường thực lực và khí vận của bản thân.

Những tiên thiên sinh linh và tiên thiên chủng tộc ra đời trong mấy chục nguyên hội này, căn nguyên cũng như tu vi khi xuất thế đều không tồi, đó chính là lợi ích do thiên địa diễn hóa càng thêm hoàn thiện, càng thêm lớn mạnh mang lại.

Thanh Minh tin rằng, sau này khi Hồng Hoang phát triển, Thiên Đạo đề thăng, thiên địa vận chuyển hoàn thiện v.v… sẽ còn mang lại nhiều lợi ích hơn cho chúng sinh Hồng Hoang.

Khu vực Hồng Hoang mở rộng cũng sẽ mang đến sự ra đời của nhiều sinh linh hơn, cũng như sự di cư của nhiều sinh linh hơn, lại có tác dụng tu hành truyền đạo.

Hồng Hoang lúc này đang phát triển theo chiều hướng tốt đẹp hơn.

Nữ Oa và Hậu Thổ chuyển ánh mắt, dừng lại trên người Thanh Minh, trong lòng suy nghĩ một chút cũng hiểu được tâm tư của đối phương.

Hai nàng nhìn nhau một cái rồi nói: "Hồng Hoang có thể phát triển đến mức này, phu quân có công lao không nhỏ..." Lời này quả thực không sai, năm xưa tại Tử Tiêu Cung, chàng đã liên hợp với Đạo Tổ giảng đạo cho chúng sinh Hồng Hoang, truyền xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên và Pháp Tắc Chi Đạo, khiến chúng sinh bắt đầu phát triển, tiến về phương hướng tốt đẹp hơn.

Tại Hồng Hoang, rất nhiều phương diện đều có bóng dáng của chàng.

Lần này thiên địa diễn hóa đề thăng, dung hợp hai thế giới, khiến thế giới đề thăng khuếch trương, bản nguyên tăng trưởng, Thiên Đạo hoàn thiện, thiên địa diễn hóa đề thăng, tu vi chúng sinh Hồng Hoang tăng tiến v.v… cũng đều là thủ đoạn của Thanh Minh.

Nói chàng có công lao, quả thực không sai chút nào.

Thanh Minh nghe vậy, mỉm cười, không trả lời chuyện này.

Ánh mắt chàng quét qua Hồng Hoang, đoạn nói: "Nếu Sát Lục Chi Đạo lần này tiến triển không tệ, vậy ta sẽ thúc đẩy nó thêm một phen nữa..." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ nhướng mày.

Thúc đẩy thế nào?

Lần này Sát Lục Chi Đạo diễn hóa còn chưa đủ sao?

Sát Lục Đại Thế Giới tuy tàn khuyết, nhưng dù sao cũng là đại đạo của Hỗn Độn Ma Thần, dù tàn khuyết cũng có thể ngưng thực Sát Lục Chi Đạo của Hồng Hoang không ít.

Cộng thêm sự diễn hóa hoàn thiện những năm gần đây, quả thực đã có sự đề thăng không nhỏ.

Lúc này còn thúc đẩy thế nào nữa?

Điểm này, trong lòng các nàng quả thực không đoán ra, đang định mở miệng hỏi thì đã thấy Thanh Minh có động tác.

Thanh Minh kết ấn trong tay, trên một khu vực nào đó của Hồng Hoang, một đạo lôi quang lóe lên, tức thì phá vỡ khu vực đó, sau đó lôi đình tung hoành ngang dọc, bắt đầu kiến tạo ra một bí cảnh.

Toàn tức, chàng đánh ra từng cái cấm chế, ổn định bí cảnh xong, lại thiết lập cấm chế "Đại La trở lên không được tiến vào nơi này", lúc này mới thu tay lại.

Đoạn, chàng vung tay, những Sát Lục Chi Tâm đã thu được trước đó toàn bộ dung nhập vào trong, phân bố tại các khu vực của bí cảnh.

Khu vực bí cảnh này tuy không lớn, chỉ bằng một Trung Thiên thế giới, đặt trong Hồng Hoang quả thực như một giọt nước giữa biển cả.

Nhưng trong một khoảng thời gian không dài, đi xông xáo trong bí

cảnh để tìm kiếm Sát Lục Chi Tâm, thì một Trung Thiên thế giới quả thực đã đủ.

Nếu khai tịch một bí cảnh lớn bằng Đại Thiên thế giới, trong một thời gian ngắn, có lẽ một số sinh linh và tu sĩ còn chưa tìm được đã phải ra ngoài.

Như vậy, lại không phù hợp với ý định ban đầu là ban tặng một phần cơ duyên, tự nhiên không thích hợp.

Vì vậy, Thanh Minh đã chọn kích thước của một Trung Thiên thế giới.

Phạm vi khu vực như vậy cũng đủ rồi, có thể bảo đảm việc tìm kiếm, nhưng lại không thể ở trong đó quá lâu.

"Phu quân, trong những quang đoàn đó, dường như ẩn chứa một ít sát lục bản nguyên và pháp tắc..." Nữ Oa nhíu mày, nhìn Thanh Minh nói.

Lực lượng trong quang đoàn đó tuy không tệ, nhưng trong mắt các nàng thì quả thực chẳng đáng là gì.

Nhưng nếu đối với Thái Ất Kim Tiên trở xuống, thì lại khác, đó quả thực là cơ duyên.

Hậu Thổ cũng khá tò mò nhìn, chuyện như thế này, nàng quả chưa từng thấy.

"Vật này tên là 'Sát Lục Chi Tâm', là sản vật trong Sát Lục Đại Thế Giới.

Bản nguyên của Sát Lục Đại Thế Giới bị tổn hại, vật này ẩn chứa thế giới bản nguyên và sát lục pháp tắc, ta đã giữ lại một ít, phần còn lại đã để bản nguyên quy về thế giới..." "Chút còn lại này, liền ban cho chúng sinh Hồng Hoang làm cơ duyên, đối với kẻ dưới Thái Ất Kim Tiên có chỗ tốt, tin rằng sẽ có không ít tu sĩ và sinh linh tham gia

tranh đoạt...” Thanh Minh sau khi đánh xong tầng cấm chế cuối cùng, thu lại ánh mắt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ giải thích.

Hai nàng gật đầu, như vậy, đối với sinh linh dưới Thái Ất Kim Tiên của Hồng Hoang, quả thực là sự đề thăng không nhỏ.

Thanh Minh nhìn bí cảnh một cái, rồi hướng về Hồng Hoang đại lục, nhàn nhạt nói: “Bản tôn hôm nay lập ra Sát Lục Bí Cảnh, trong đó ẩn chứa Sát Lục Chi Tâm, một viên có thể chứng Thái Ất Kim Tiên.

Mỗi năm trăm nguyên hội mở một lần, đây là lần đầu tiên, dưới Đại La Kim Tiên đều có thể tiến vào, ai có được là do bản lĩnh của người đó...” Giọng nói của Thanh Minh ẩn chứa đại đạo chi âm, trong nháy mắt truyền đến khắp các khu vực của Hồng Hoang, rơi vào tai của tất cả sinh linh.

Giây phút này, tất cả sinh linh đều hiểu rõ về bí cảnh và Sát Lục Chi Tâm.

Trong mắt không ít tu sĩ và sinh linh đều ánh lên vẻ nóng rực, ngay khi lời của Đạo Quân vừa dứt, họ liền lũ lượt động thân, hướng về nơi này.

“Ầm ầm ầm!!!” Lúc này, trong thiên địa nơi bí cảnh tọa lạc truyền đến từng trận âm thanh oanh minh, rồi thấy bí cảnh mở ra, thu hút sự chú ý của không ít đại năng và Ngũ Thánh.

Sau khi bí cảnh mở ra, ba vạn năm sau sẽ tự động đóng lại, năm trăm nguyên hội sau lại mở ra lần nữa.

Người có duyên đều có thể dựa vào thủ đoạn của mình để đoạt lấy Sát Lục Chi Tâm đề thăng.

Còn đối với Đại La Kim Tiên trở lên, thì không thể nhúng tay vào.

Cũng không ai dám ngỗ nghịch lời của Đạo Quân.

Đã nói là dưới Đại La, vậy chính là dưới Đại La.

Chương 224

Một số Đại La Kim Tiên, đặc biệt là những vị thuộc các tiên thiên chủng tộc hoặc thế lực tam lưu, đều nghĩ có thể thử một chút.

Vì chủng tộc và thế lực, quả thực có thể thử.

Khi bí cảnh mở ra, vô số sinh linh từ khắp các khu vực của Hồng Hoang đổ xô tới như thiêu thân lao vào lửa.

Nhân tộc Thánh địa.

Vu Yêu nhị tộc.

Viễn cổ tam tộc.

Linh Sơn Tây Phương giáo.

Hải ngoại Tiệt giáo.

U Minh Huyết Hải.

Thiên Đình v.v...

Các thế lực, chủng tộc này đều có môn hạ, thuộc hạ đến thử vận may.

Tuy đều là những thế lực có cấp bậc tương đối thấp, nhưng có thể lập tức chứng đắc Thái Ất đạo quả cũng là chuyện không tồi.

Dù sao cũng là lần đầu mở ra, ai biết sẽ như thế nào, cứ thử nước xem sao.

Nếu có tổn thất, đối với mấy thế lực đỉnh tiêm, chủng tộc mà nói, cũng chẳng đáng là gì.

Nhưng nếu thành công, thì sẽ có thêm mấy vị tồn tại cấp Thái Ất Kim Tiên, trên phương diện thực lực tổng thể và khí vận, cũng có một

chút đề thăng.

Dù sao tiến thêm một bước nữa, chính là tồn tại cấp Đại La Kim Tiên, có thể coi là cao thủ một phương, cũng là trụ cột trong các thế lực, chủng tộc.

Thái Ất Kim Tiên là một cảnh giới quá độ quan trọng, cũng vô cùng quan trọng.

Cho nên, nếu có thể vì chủng tộc, thế lực tăng thêm mấy vị có khả năng tấn thăng Đại La Kim Tiên, quả thực không tệ.

Vì vậy, ngoài những sinh linh tu sĩ và một số tiên thiên chủng tộc kia, các thế lực và chủng tộc đỉnh tiêm này cũng tham gia vào, xem có thể tìm được cơ duyên đề thăng hay không. … Trong Thái Hư Điện.

Nhìn các phương ở Hồng Hoang sôi sục, Nữ Oa và Hậu Thổ không ngờ lại gây ra làn sóng lớn như vậy.

Xem ra, các nàng đã đánh giá thấp sức hấp dẫn của 'Sát Lục Chi Tâm'.

"Thái Ất Kim Tiên tuy không mạnh mẽ, nhưng là cảnh giới đại đạo quan trọng, có thể nhanh chóng bước vào Đại La Kim Tiên.

Hơn nữa, 'Sát Lục Chi Tâm' còn có thể tăng tỷ lệ tiến vào Đại La Kim Tiên, đối mặt với lợi ích như vậy, ai mà không muốn chứ..." "Dù sao một viên 'Sát Lục Chi Tâm' liền đại biểu cho một vị Thái Ất Kim Tiên, và sau này là một tôn Đại La Kim Tiên, tự nhiên là cơ duyên tốt khó có được.

Có cơ duyên tốt như vậy, tự nhiên phải nắm bắt.

Các phương ở Hồng Hoang sôi sục, đó cũng là chuyện bình thường." Thanh Minh mỉm cười nói, không cảm thấy có gì khoa trương.

Tuy số lượng người đến đông, thế lực cũng nhiều, nhưng thực lực bị hạn chế ở Đại La và dưới Đại La, cao thủ đều không có mặt, cũng không thể có mặt, vì hạn chế của nơi này là như vậy.

Đại La Kim Tiên lần này đến, cũng không nhiều, chỉ có lác đác hơn trăm vị, đều là đến thử xem có thể tham gia được không.

Nếu được, thì sẽ phải nỗ lực hơn một chút vì tiên thiên chủng tộc và thế lực.

Nếu không được, thì cũng quan sát một phen, chuẩn bị cho sau này.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, ánh mắt lại chuyển về phía Sát Lục Bí Cảnh. … Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

"Thiên Đế, 'Sát Lục Chi Tâm' rốt cuộc là vật gì, mà có thể thu hút nhiều tu sĩ và sinh linh tham gia như vậy?" Thái Bạch Kim Tinh nhíu mày, nhìn Hạo Thiên trên đế vị, mở miệng hỏi.

Quả thực không ngờ, bí cảnh của Đạo Quân vừa mở, liền khiến cả Hồng Hoang chấn động, các phương sôi sục hội tụ, cảnh tượng quả thực vượt ngoài dự liệu của y, trong lòng cũng tò mò, Sát Lục Chi Tâm rốt cuộc là tồn tại gì, mà có sức mạnh như vậy?

"Vật này bất phàm, ẩn chứa sát lục bản nguyên và pháp tắc, một viên có thể lập tức chứng đắc Thái Ất đạo quả, đối với việc tấn thăng Đại La Kim Tiên cũng tăng lên không ít tỷ lệ, quả thực là thứ tốt.

Đạo Quân ra tay, quả nhiên không tầm thường..." Hạo Thiên thần sắc trang nghiêm, nhìn tình hình trong Hạo Thiên Cảnh, ngưng giọng nói.

Mượn Hạo Thiên Cảnh, y quả thực đã thấy được nhiều hơn Thái Bạch Kim Tinh.

Lúc này, Thái Bạch Kim Tinh cũng đã hiểu ra phần nào.

“Đúng rồi, trong số người của Thiên Đình chúng ta tham gia, có Đại La Kim Tiên đi cùng không?” Đột nhiên, Hạo Thiên chuyển ánh mắt sang Thái Bạch Kim Tinh, mở miệng hỏi.

“Thiên Đế yên tâm, lần này đi cùng, có hai vị Đại La Kim Tiên hộ tống, chắc sẽ không có vấn đề lớn...” Nghe vậy, Thái Bạch Kim Tinh lập tức chắp tay nói.

Hai vị Đại La Kim Tiên đi cùng, tuy thực lực tổng thể không mạnh, nhưng Thiên Đình hiện tại, trừ mấy thế lực, chủng tộc kia ra, trong Hồng Hoang, thật sự không có thế lực, chủng tộc hay tu sĩ nào dám gây sự.

Vì vậy, ngoài chuyện trong Sát Lục Bí Cảnh, cũng sẽ không có chuyện gì xảy ra.

Hạo Thiên nghe vậy, khẽ gật đầu, đối với sự sắp xếp của Thái Bạch Kim Tinh vô cùng hài lòng, cũng rất hợp ý y.

“Thiên Đình tuy phát triển không tệ, nhưng hiện tại trong Thiên Đình, thiếu đi những tồn tại ở cảnh giới bước đệm từ Kim Tiên đến Đại La Kim Tiên, số lượng Thái Ất Kim Tiên của Thiên Đình hiện tại quá ít ở tầng thứ này...” “Vì vậy, để có được nhiều Đại La Kim Tiên hơn, không thể để xảy ra sự đứt gãy.

Cảnh giới này đối với Thiên Đình chúng ta, quả thực rất quan trọng.

Lần này Sát Lục Bí Cảnh mở ra, chính là cơ hội của chúng ta...” “Phát triển mạnh mẽ trên cảnh giới này, có được nhiều Thái Ất Kim Tiên hơn, sau này khi họ tấn thăng, Thiên Đình chúng ta sẽ có thêm mấy vị, thậm chí mười mấy, mấy chục vị Đại La Kim Tiên.

Đây sẽ là một điểm vô cùng quan trọng...” “Muốn phát triển mạnh mẽ hơn, muốn hoàn thành mục tiêu của Thiên Đình nhanh hơn, cơ hội

lúc này vô cùng khó có được.

Chúng ta nhất định phải tranh đoạt nhiều Sát Lục Chi Tâm, bù đắp sự đứt gãy này, có được nhiều cao thủ hơn...” Hạo Thiên nhìn Thái Bạch Kim Tinh, chậm rãi nói: “Có hai vị Đại La Kim Tiên đi cùng, ít nhất có thể tăng thêm một chút tỷ lệ thành công.

Lần tranh đoạt bí cảnh này, sẽ có một chỗ cho Thiên Đình chúng ta...” “Còn về sau khi bí cảnh đóng lại, cũng như việc tu hành Sát Lục Chi Tâm, cần phải để mắt nhiều hơn...” Hạo Thiên nhìn rõ mối quan hệ lợi ích giữa Sát Lục Chi Tâm và Thiên Đình.

Thiên Đình hiện tại tương đối thiếu hụt ở tầng thứ Thái Ất Kim Tiên, muốn có được nhiều cao thủ Đại La Kim Tiên, thì không thể để xảy ra sự đứt gãy ở cảnh giới quan trọng này.

Lúc này có Sát Lục Chi Tâm để giải quyết vấn đề này, Hạo Thiên không có lý do gì để từ chối.

Lần tranh đoạt này, y có lòng tin vào đội ngũ đã phái đi, có thể tranh đoạt được Sát Lục Chi Tâm.

Còn có thể tranh đoạt được bao nhiêu, thì phải xem thủ đoạn của họ.

Về phần sắp xếp sau đó, giao cho Thái Bạch Kim Tinh xử lý.

“Thiên Đế yên tâm, thần nhất định sẽ sắp xếp ổn thỏa mọi việc...” Thái Bạch Kim Tinh lập tức chắp tay đáp.

Hạo Thiên hài lòng gật đầu, rồi ra hiệu cho Thái Bạch Kim Tinh lui ra.

Thái Bạch Kim Tinh hiểu ý, chắp tay hành lễ rồi quay người rời đi.

Sau khi Thái Bạch Kim Tinh rời đi, Hạo Thiên nhìn Hạo Thiên

Cảnh, trên mặt lộ vẻ suy tư, một lúc lâu sau, lẩm bẩm nói: "Hồng Hoang đã diễn hóa đề thăng, các phương diện đều đã có tiến triển, sinh linh và tu sĩ tăng nhiều và mạnh lên, chính là cơ hội của Thiên Đình..." Những năm này, tiến triển ở các phương diện của Hồng Hoang đều đã bình ổn lại, vô số sinh linh và tu sĩ được hưởng lợi, đề thăng thực lực tu vi, bất kể là sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới, hay sinh linh của Hồng Hoang thế giới, đều như vậy.

Những sinh linh và chủng tộc mới sinh ra, căn nguyên và thực lực cũng không tệ.

Đối mặt với tình hình như vậy, Hạo Thiên quả thực đã có ý định của mình.

Sự kiện thịnh hội vốn bị gác lại do cục thế Hồng Hoang biến đổi liên tục, lúc này có thể tiếp tục sắp xếp.

Đến lúc đó, bất kể là sinh linh nguyên bản của Hồng Hoang, những kẻ mới sinh, hay sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới hoặc Ma Đạo Đại Thế Giới, chỉ cần muốn gia nhập Thiên Đình, Hạo Thiên đều có thể tiếp nhận, làm lớn mạnh thực lực của Thiên Đình.

Cơ hội lúc này, còn tốt hơn nhiều so với cơ hội năm xưa.

Dù sao thực lực của sinh linh và tu sĩ hiện tại, còn mạnh hơn nhiều so với lúc đó.

Bây giờ thu nạp những tu sĩ, sinh linh này, là thời điểm tốt nhất.

Vì vậy, Hạo Thiên quyết định bắt đầu chuẩn bị cho thịnh hội ngay khi bí cảnh bắt đầu, chờ bí cảnh kết thúc, thịnh hội bắt đầu, đến lúc đó, sẽ thu hút được nhiều tu sĩ hơn.

Như vậy, thực lực và khí vận của Thiên Đình, lại sẽ nhân cơ hội này tăng lên không ít.

“Một bộ phận tán tu, sinh linh, bản đế quyết định rồi...” Trong lòng nghĩ xong, Hạo Thiên trầm giọng nói.

Bất kể là tu sĩ sinh linh nguyên bản của Hồng Hoang, hay tu sĩ sinh linh sau này, chỉ cần thu hút được, thì sẽ lấy hết.

Đã quyết định rồi, thì không ai có thể thay đổi được.

Trong lòng quyết định, y lập tức đứng dậy, hướng về Dao Trì Tiên Cảnh.

Lần thịnh hội này, lấy Bàn Đào làm chủ, tự nhiên phải thông báo cho Dao Trì để sắp xếp, đến lúc đó có thể bắt đầu. … Thiên Cung, trong Dao Trì Tiên Cảnh.

“Ngài định khởi động lại sự kiện Dao Trì Thịnh Hội?” Dao Trì thần sắc có chút kinh ngạc nhìn y.

Nàng không ngờ, Bàn Đào Thịnh Hội đã bị gác lại một thời gian, Hạo Thiên lại định khởi động lại.

“Đúng vậy, bây giờ là thời cơ rất tốt, tiến triển ở các phương diện của thiên địa đều đã ổn định, vô số sinh linh tu sĩ được hưởng lợi đề thăng, thực lực đều tiến triển không ít...” “Sinh linh của ba thế giới cũ, cũng đã được đề thăng thực lực không nhỏ, nếu thu nạp vào, thực lực sẽ được đề thăng không nhỏ.

Sinh linh và tán tu hiện tại, thực lực đã không còn như trước, có thể thu nạp được, đối với kế hoạch sắp xếp sau này của Thiên Đình chúng ta, có tác dụng không nhỏ.” Hạo Thiên nghe vậy, mỉm cười nói, đại khái kể lại một số chuyện.

Dao Trì nghe vậy, khẽ gật đầu.

Đối với những chuyện này, kỳ thực nàng cũng rõ, cũng hiểu ý của Hạo Thiên, nên lúc này chỉ gật đầu, cũng đồng ý với chuyện này.

“Hiện tại Sát Lục Bí Cảnh mở ra, các thế lực, chủng tộc và tán tu sinh linh đều đã tham gia tranh đoạt.

Bây giờ bắt đầu chuẩn bị, chờ bí cảnh đóng lại, ta sẽ tuyên bố với Hồng Hoang, đến lúc đó bí cảnh kết thúc, thịnh hội bắt đầu, sẽ gây ra chấn động lớn hơn...” “Đến lúc đó, sẽ có không ít tu sĩ đến, những kẻ trước đây còn đang quan sát, cũng sẽ gia nhập vào kế hoạch của bản đế.

Những sinh linh của ba thế giới kia mà ta nhắm trúng, cũng phải nắm trong tay...” “Tam Ngự chi lực, các chủng tộc, thế lực quật khởi, Thiên Đình nếu không có thực lực mạnh mẽ, nhất định không trấn áp được.

Bước đi này, khởi động lại là cần thiết, vì vậy, lần này sau khi thông báo, ta định bắt đầu chuẩn bị...” Hạo Thiên trong lòng quyết định, nói với Dao Trì.

Nghe vậy, Dao Trì gật đầu, mỉm cười nói: “Chuyện này ta không có bất kỳ dị nghị nào, cũng ủng hộ, nên ngài cứ yên tâm đi sắp xếp đi, chuyện Bàn Đào ta sẽ toàn lực hỗ trợ.” Hạo Thiên nghe vậy, cười nói: “Tốt, nếu không có dị nghị, vậy ta bắt đầu đi chuẩn bị đây...” Nói xong, Hạo Thiên đứng dậy, rồi hướng về Lăng Tiêu Điện. … Ba vạn năm, trong Hồng Hoang quả thực không dài.

Chương 225

Nếu vào thời điểm khác, ba vạn năm thậm chí còn không thể gây ra một gợn sóng nhỏ.

Nhưng ba vạn năm gần đây, lại thu hút vô số tu sĩ, đại năng và cả ánh mắt của mấy vị kia chú ý, cơ bản đều tập trung vào Sát Lục Bí Cảnh, muốn xem rõ sự bất phàm của bí cảnh này.

Đồng thời, cũng đang chờ đợi những tu sĩ tham gia, xem lần này sẽ có tình hình thế nào.

Bí cảnh do Đạo Quân lập ra, lại có bảo vật như Sát Lục Chi Tâm, tự nhiên không đơn giản.

Nhưng lúc này những tu sĩ tham gia, cũng như chủng tộc và thế lực còn chưa ra, cũng khó mà thấy rõ tình hình hiện tại.

Ngũ Thánh lúc này cũng muốn xem lần này có mấy vị môn hạ có thể đoạt được Sát Lục Chi Tâm.

Đây cũng là bảo vật có thể đề thăng thực lực tổng thể và khí vận, tự nhiên sẽ không từ bỏ.

Tây Phương giáo và Tiệt giáo đều đã tham gia.

Môn hạ đệ tử đông đảo, cũng không phải ai cũng trên Thái Ất Kim Tiên, nên thứ như thế này, tự nhiên phải tham gia.

Lúc này, ánh mắt của vô số tồn tại đều đang chú ý.

Một ngày nọ, trong thiên địa nơi Sát Lục Bí Cảnh tọa lạc.

"Ầm ầm ầm!!!" Đột nhiên truyền đến từng trận âm thanh oanh minh, cả phương thiên địa đều chấn động, rồi thấy vô số quy tắc và pháp tắc biến động, có vô số cấm chế sáng lên thần quang, sau đó thấy

từng đạo thân ảnh bị Sát Lục Bí Cảnh bài xích ra ngoài.

Lúc này, thời gian đã đến, là thời khắc bí cảnh đóng lại. … Tại một nơi nào đó của Hồng Hoang, bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

Trong hơn trăm năm ngắn ngủi, tất cả những tán tu, sinh linh chủng tộc, thế lực tham gia, lúc này đều bị bí cảnh đẩy ra.

Cấm chế của bí cảnh lúc này đã phong bế, biến mất khỏi khu vực này.

Thời hạn ba vạn năm đã hết, bí cảnh đóng lại.

Năm trăm nguyên hội sau, Sát Lục Bí Cảnh mới mở ra lần nữa.

Lần này trong Sát Lục Bí Cảnh, cũng có một bộ phận tán tu, sinh linh vẫn lạc, có sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới, Ma Đạo Đại Thế Giới, cũng có sinh linh của Hồng Hoang thế giới.

Đã là nơi cơ duyên, tự nhiên ẩn chứa vài phần nguy cơ.

Nguy cơ chính là sự tranh đoạt lẫn nhau, một số kẻ tu vi thấp hơn, vẫn lạc trong đó, cũng là chuyện bình thường.

Nhưng tổn thất cũng không quá nhiều, cũng không đáng kể.

Nhân tộc Thánh địa.

Tây Phương giáo.

Tiệt giáo.

Vu Yêu nhị tộc.

Viễn cổ tam tộc.

U Minh Huyết Hải.

Thiên Đình các thế lực, mỗi bên đều tranh đoạt được mấy chục mai Sát Lục Chi Tâm, thu hoạch cũng không nhỏ.

Đương nhiên cũng có tổn thất, nhưng cũng nằm trong dự liệu,

cũng không đáng kể, dù sao vẫn lạc đều là dưới Thái Ất Kim Tiên.

Trong mấy phương thế lực, chủng tộc đỉnh tiêm, đều có Đại La Kim Tiên dẫn đội, nên vẫn lạc cũng không quá nhiều.

Tuy Đại La Kim Tiên của mấy phương thế lực, chủng tộc không có ai vẫn lạc, nhưng có ba vị đã trực tiếp bị chôn vùi trong đó, một tôn từ Yêu tộc, một tôn từ Tây Phương giáo, và tôn cuối cùng, từ U Minh Huyết Hải.

Yêu tộc lần này xuất động hai vị Đại La Kim Tiên, một vị vẫn lạc trong tay Nhân tộc, một vị cũng bị thương trong lúc tranh đoạt.

Đại La Kim Tiên của Tây Phương giáo thì vẫn lạc trong tay Tiệt giáo.

Đại La Kim Tiên của Huyết Hải, thì vẫn lạc trong hỗn chiến.

Tổn thất lần này, đều là do lần đầu tiên, các phương không có quá nhiều chuẩn bị mới dẫn đến.

Sau này nếu mở ra lần nữa, thì chuyện như vậy sẽ ít đi, ít nhất cấp bậc Đại La Kim Tiên, sẽ không vẫn lạc trong đó.

Mấy phương thế lực, chủng tộc chỉ có giao chiến trong bí cảnh, lúc này đối mặt nhau, thần sắc đều không tốt lắm.

Cảm nhận ánh mắt lạnh lẽo căm hận của Yêu tộc, đám người Nhân tộc lại chẳng hề gì.

Dù sao quan hệ cũng chẳng tốt đẹp gì, Nhân tộc trong mấy nghìn nguyên hội sau khi lượng kiếp kết thúc, vẫn luôn lấy Yêu tộc để rèn luyện.

Lúc này diệt sát một vị Đại La Kim Tiên của Yêu tộc, cũng chẳng là gì.

Nhàn nhạt liếc nhìn đám người Yêu tộc một cái, liền hóa thành lưu

quang, hướng về Nhân tộc Thánh địa.

Tiệt giáo thần sắc bình tĩnh nhìn Tây Phương giáo, cũng động thân rời đi.

Lúc này, các thế lực, chủng tộc đều lần lượt động thân rời đi, bao gồm cả những tán tu, sinh linh, đều lần lượt tản đi.

Lần bí cảnh mở ra này, tổng cộng lấy ra được ba nghìn mai Sát Lục Chi Tâm, ứng với đại đạo chi số.

Ngoài mấy phương thế lực, chủng tộc đỉnh tiêm mỗi bên được mấy chục mai, hơn hai nghìn mai Sát Lục Chi Tâm còn lại, toàn bộ rơi vào tay những tán tu, sinh linh, cũng coi như có chút thu hoạch.

Còn những người không có thu hoạch, sau khi chứng kiến một phen tình hình như vậy, cũng có chút cảm ngộ.

Lần này trở về, liền bắt đầu bế quan tu hành mới. … Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

"Sau lần này, mấy phương thế lực, chủng tộc có thể mượn Sát Lục Chi Tâm mà mình đoạt được để phát triển tầng lớp tồn tại kế tiếp..." Hậu Thổ thu lại ánh mắt, chậm rãi nói.

"Thái Ất Kim Tiên cũng là một bước đệm cảnh giới quan trọng, đối với họ, quả thực có sự trợ giúp không nhỏ..." Nữ Oa nói.

"Bí cảnh kết thúc, Hồng Hoang bước vào một thời đại bình tĩnh, phát triển mới..." Thanh Minh mỉm cười, rồi nói với Nữ Oa và Hậu Thổ: "Thiên địa diễn hóa đề thăng đã hoàn thành, Hồng Hoang đã mở rộng không ít.

Đi thôi hai vị phu nhân, chúng ta lại một lần nữa du lịch Hồng Hoang, xem sự phát triển những năm qua thế nào?" "Cứ theo ý phu quân!" Hai nàng cười nói.

Sau đó, Thanh Minh cùng Nữ Oa, Hậu Thổ ra khỏi Hỗn Nguyên Cung, đến đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh gọi Quỳ Ngưu ra, rồi nó chở ba người, hướng về Hồng Hoang đại lục.

Còn đi đâu, cũng chẳng quan trọng.

Dù sao Hồng Hoang đã mở rộng không ít, nơi nào cũng có thể đến, ngắm hết mỹ cảnh Hồng Hoang, xem hết chúng sinh sinh diệt.

Đạo, chính là ở trong chúng sinh, trong thiên địa, trong tự nhiên.

Cảm ngộ thiên địa, cũng là cảm ngộ đại đạo.

Khế hợp thiên địa, chính là khế hợp đại đạo, ứng với đại đạo chân ý, có thể tu hành đại đạo tốt hơn.

Những điều này, đối với Nữ Oa và Hậu Thổ, cũng có không ít chỗ tốt.

Vì vậy, lần này cũng không hoàn toàn chỉ là du lịch Hồng Hoang đơn giản như vậy.

Còn việc Nữ Oa và Hậu Thổ có lĩnh ngộ được hay không, cũng không quan trọng.

Có Thanh Minh từ từ dẫn dắt là được, chàng không lo lắng những chuyện đó.

Sự tích lũy của đại đạo, vốn diễn ra trong vô thanh vô tức.

Không nhìn thấy được, nhưng có Thanh Minh dẫn dắt, mọi chuyện đều sẽ nước chảy thành sông.

Quỳ Ngưu đi, tiếng sấm theo sau, vang vọng thiên địa, mãi không dứt. … Thời gian thoáng chốc, lại vạn năm nữa lặng lẽ trôi qua.

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

“Thái Bạch Kim Tinh, công việc Bàn Đào Thịnh Hội có thể ghi xuống được chưa?” Hạo Thiên nhìn Thái Bạch Kim Tinh phía dưới, nhàn nhạt nói.

“Hồi Thiên Đế, thần đã hoàn toàn ghi xuống, đi xuống là có thể bắt tay vào sắp xếp, trong vòng nghìn năm là có thể hoàn thành...” Nghe vậy, Thái Bạch Kim Tinh chắp tay nói.

Hạo Thiên nghe vậy, khẽ gật đầu, nói: “Còn về mấy phương thế lực kia, đích thân đi đưa.

Thiệp mời dùng quy cách cao nhất là được, đến hay không, thì xem bản thân họ, ngươi chỉ cần đưa đến là được...” “Thần đã hiểu...” Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, đáp một tiếng rồi quay người rời đi.

Hạo Thiên nhìn Hồng Hoang, trong mắt thần quang dũng động, thần sắc trên mặt không nhìn ra sâu cạn, không biết đang ấp ủ điều gì. … Danh sách mời Bàn Đào Thịnh Hội, Thái Bạch Kim Tinh đã thương nghị xong với Hạo Thiên.

Sau khi sắp xếp xong thiệp mời, liền phân phó xuống.

Những tu sĩ có tu vi cao hơn, cũng như các thế lực mạnh hơn trong Hồng Hoang, đều dùng thiệp mời màu đỏ thông thường.

Người đi đưa thiệp, cũng là những thiên quan thông thường trong Thiên Đình.

Còn những thế lực như Long tộc, Yêu tộc, thì dùng thiệp mời màu vàng, cũng do thiên quan thông thường đi đưa.

Vu tộc, vì có sự tồn tại của Hậu Thổ, nên dùng quy cách cao nhất màu đen.

Ngũ Thánh, Đạo Quân, cũng là quy cách cao nhất.

Đồng thời, đều do Thái Bạch Kim Tinh đích thân đưa.

Sau khi sắp xếp xong những việc này, Thái Bạch Kim Tinh cùng các thiên quan trong Thiên Đình bắt đầu động thân. … Trong Hỗn Nguyên Cung.

Lôi Thần cầm thiệp mời của Thiên Đình, cũng không tiện quyết định, liền thỉnh thị Thanh Minh.

Chương 226

Thanh Minh bảo y lấy một hộp ngọc Ngộ Đạo Trà, để ký danh đại đệ tử Thương Minh đi tham gia là được, còn những chuyện khác, không cần để ý.

Nếu lão sư đã sắp xếp như vậy, Lôi Thần tự nhiên không dám có dị nghị, liền theo sự sắp xếp của lão sư, đến hậu điện lấy một hộp ngọc Ngộ Đạo Trà, rồi giao cho ký danh đại đệ tử Thương Minh, bảo ngàn năm sau động thân.

Cùng lúc đó, trong Nhân tộc Thánh địa.

"Huyền Không, lần này do ngươi dẫn mấy vị đệ tử đến Thiên Đình tham gia Bàn Đào Thịnh Hội.

Tiện thể, mang một ít Sát Lục Chi Tâm và tài nguyên tu hành cho Thanh Huyền, Huyền Linh và Thái Tam Ngự..." "Hiện tại trung ương nhất mạch của Thiên Đình đang đề thăng, Tam Ngự cũng không thể quá lạc hậu." Toại Nhân nhìn Huyền Không cùng Huyền Linh xuất thân từ một mạch, chậm rãi nói.

"Nhân tổ yên tâm, ta nhất định làm xong!" Huyền Không đáp một tiếng rồi quay người rời đi.

Toại Nhân khẽ gật đầu, rồi quay về tu hành của mình.

Lúc này.

Nhân giáo.

Tiệt giáo.

Xiển giáo.

Tây Phương giáo.

Cũng đã nhận được thiệp mời của Thiên Đình, cũng sẽ sắp xếp môn hạ đến tham gia.

Thiên Đình trên danh nghĩa là do Đạo Tổ khâm điểm, Hạo Thiên bây giờ lắc mình một cái, đã thành sư đệ của họ, mặt mũi bề ngoài nên cho thì vẫn phải cho.

Vì vậy, lần này sẽ sắp xếp đệ tử đến tham gia.

Đương nhiên, ý định của Tây Phương Nhị Thánh lại không giống Tam Thanh.

Linh quả Bàn Đào, đối với môn hạ có chút trợ giúp, dù sao đó là tiên quả của cực phẩm tiên thiên linh căn, tự nhiên có hiệu dụng không nhỏ.

Chuẩn Đề hận không thể để tất cả đệ tử đều đi, nhưng như vậy không thích hợp, liền để thân truyền đệ tử đều đi.

Còn về hạ lễ, chỉ là một ít thiên tài địa bảo mà thôi.

Nếu Hồng Hoang đều biết Tây Phương nghèo nàn, cũng trực tiếp sắp xếp như vậy, Hạo Thiên cũng không dám dị nghị, cũng không cần để ý. … Từ khi Thái Bạch Kim Tinh và thiên quan của Thiên Đình đưa thiệp mời, mời các tu sĩ và thế lực tham gia Bàn Đào Thịnh Hội, trong trăm năm ngắn ngủi, tin tức này đã lan truyền khắp Hồng Hoang.

Không ít tu sĩ tồn tại đều âm thầm cảm thán, Thiên Đình động tác thật nhiều, bao nhiêu năm nay, phong đầu vẫn là thịnh nhất.

Có phong đầu, Thiên Đình xuất hiện.

Không có phong đầu, chế tạo phong đầu, Thiên Đình cũng phải xuất hiện.

Những năm này, quả thực để Thiên Đình chiếm hết phong đầu,

cũng thu nạp không ít tán tu, làm lớn mạnh thực lực.

Lần phong đầu này, đối với tu sĩ, quả thực có không ít chỗ tốt.

Cho nên, những người không được mời, quả thực có chút tiếc nuối.

Gia nhập Thiên Đình hay không là chuyện khác, nhưng Bàn Đào, quả thực là thứ tốt a, nếm thử một chút, cũng có thể được không ít chỗ tốt, sao lại không có phần mình chứ?

Nhưng cũng đành thôi, lần này mời, đa phần là tu sĩ có tu vi cao, thực lực mạnh, một số kẻ tu vi thực lực thấp hơn, tự nhiên không được xếp hạng, cũng đành chịu. … Từ khi Thiên Đình định ra thời gian Bàn Đào Thịnh Hội, liền không ngừng gấp rút chuẩn bị.

Trong mấy trăm năm còn lại, cuối cùng đã hoàn thành thuận lợi, bây giờ chỉ chờ các thế lực và tu sĩ được mời đến.

Lúc này, một số Đại La Kim Tiên, hoặc tu sĩ dưới Đại La Kim Tiên, cơ bản đã đến.

Tại Nam Thiên Môn, lưu quang vạn thiên, lúc này đều lũ lượt vào Thiên Đình.

Tu vi không quá cao, động thân sớm, thời gian lúc này vừa kịp.

Đại tổng quản của Thiên Đình, Thái Bạch Kim Tinh, đã sớm thống nhất sắp xếp mọi việc của Bàn Đào Thịnh Hội.

Những việc khác, liền giao cho thiên quan của mình làm, bao gồm cả một số nhiệm vụ tiếp đãi.

Đại bộ phận giao cho một số thiên quan tiếp đãi.

Đương nhiên, nếu tu vi ở Đại La Kim Tiên, hoặc tồn tại Chuẩn Thánh, cần Thái Bạch Kim Tinh đích thân, nhưng tồn tại như vậy dù sao cũng ít, trừ phi là những Chuẩn Thánh lão làng, hoặc môn hạ của

mấy phương thế lực kia.

Nếu không, tán tu trong Hồng Hoang có tu vi như vậy, tự nhiên cũng không nhiều, nên Thái Bạch Kim Tinh cũng không tiếp đãi mấy lần. … Sau khi Thái Bạch Kim Tinh và các thiên quan tiếp đón toàn bộ khách quý vào Dao Trì Tiên Cảnh, họ liền tiếp tục làm việc của mình.

Dù sao phía sau còn có các nhiệm vụ tiếp đãi khác và các công việc khác của Bàn Đào Thịnh Hội, những thiên quan này và Thái Bạch Kim Tinh tự nhiên phải đích thân lo liệu.

Khách khứa lúc này lần lượt đến, không ít lễ vật đều được chuẩn bị kỹ lưỡng.

Tuy mục đích chính của Hạo Thiên là thu nạp những tán tu và thế lực có tu vi cao, thực lực mạnh gia nhập Thiên Đình, nhưng có thể thu thêm một đợt hạ lễ, cũng không tệ.

Đương nhiên, có một số cũng không quá trân quý, nhưng cũng không tồi.

Còn về việc tặng linh bảo, tự nhiên không có.

Dù sao những linh bảo đó, những tán tu kia còn không đủ để trảm thi, lúc này lấy đâu ra nhiều linh bảo để tặng, có được một ít đã là khó khăn rồi.

May mà Thiên Đình cũng không để ý những thứ này, chủ yếu là thu nạp tu sĩ và tiểu thế lực, đối với chuyện hạ lễ, Hạo Thiên cũng không quá để ý. … Ba mươi ba tầng trời, trong Lăng Tiêu Thiên Đình.

Ba tháng sau, những tán tu hoặc cao thủ Hồng Hoang và một số tiểu thế lực mà Thiên Đình mời, lúc này cơ bản đã đến đông đủ, toàn bộ tụ tập tại Dao Trì Tiên Cảnh, chờ đợi Bàn Đào Thịnh Hội bắt đầu.

Còn Hỗn Nguyên Cung, Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Tây Phương giáo, Vu Yêu nhị tộc các thế lực chủng tộc, bây giờ vẫn chưa

có ai đến.

Có một số tu sĩ đoán, không lẽ mấy phương thế lực này đều không đến?

Tuy thực lực của mấy phương thế lực này vô cùng mạnh mẽ, không phải Thánh nhân thì cũng là Hỗn Nguyên, nhưng Thiên Đình lúc này dù sao cũng có thân phận không giống, mặt mũi bề ngoài, không lẽ không cho, nhưng lúc này chưa đến, không khỏi khiến không ít tu sĩ trong lòng suy đoán.

May mà, lúc này cách thời gian Bàn Đào Thịnh Hội chính thức bắt đầu, còn một khoảng thời gian, cũng có thể chờ xem.

Không để các tán tu đợi lâu, Hạo Thiên và Dao Trì đã đến Dao Trì Tiên Cảnh.

Lúc này cách Bàn Đào Thịnh Hội bắt đầu không còn bao lâu.

Hạo Thiên tuy không quá để ý, dù sao mục đích chính không ở đây, nhưng mấy phương thế lực kia, chẳng lẽ một chút mặt mũi cũng không cho?

Vu Yêu nhị tộc, Nhân giáo không đến, không cho mặt mũi cũng được, dù sao cũng không có giao tình, mấy vị kia, lại không phải đệ tử của Đạo Tổ, không để ý những chuyện này, cũng đành thôi.

Nhưng chư Thánh, là đệ tử của Đạo Tổ a!

Danh nghĩa là sư đệ của y, lại thân cư chiếu mệnh của Đạo Tổ, Thiên Đình chiếm đại nghĩa, nếu không cho mặt mũi, quả thực có chút không ổn.

Quan hệ thực tế không phải như vậy, nhưng mặt mũi bề ngoài, nếu đều không cho, Hạo Thiên cảm thấy quả thực không ổn.

Nhưng nghĩ lại, Hạo Thiên liền gạt chuyện này sang một bên.

Lần này phải lấy mục đích của Thiên Đình làm đầu, những chuyện khác, đối với sự phát triển của Thiên Đình mà nói, đều không đáng kể.

Hạo Thiên không đợi quá lâu, Tứ Hải Long Vương liền mang theo Chúc Long đến chúc hạ, lễ vật lại là một kiện tiên thiên linh bảo, khiến Hạo Thiên khá kinh ngạc.

Ngoài ra, Trấn Nguyên Tử cũng để môn hạ đến tặng hạ lễ.

Còn có các đại thần thông giả khác trong Hồng Hoang, hoặc đích thân đến, hoặc để môn hạ đến.

Sau những lời chúc hạ này, Xiển giáo, Tiệt giáo, Tây Phương giáo, Vu Yêu nhị tộc, Nhân tộc, đều đã đến đủ, chúc hạ Hạo Thiên, rồi dâng lên hạ lễ do sư trưởng chuẩn bị.

Trừ hạ lễ của Tây Phương giáo có phần nghèo nàn, những nơi khác đều là tiên thiên linh bảo, khiến Hạo Thiên kiếm được một phen, đều đang âm thầm than không nên tổ chức Bàn Đào Thịnh Hội thêm mấy lần.

Nhưng nghĩ rồi cũng thôi, cũng chỉ là lần đầu tiên mà thôi, nếu thêm mấy lần nữa, e rằng không có ai đến.

"Đệ tử Hỗn Nguyên Cung, Thương Minh tiên trưởng đến!" Lúc này, Hỗn Nguyên Cung, nhân vật áp chót, trong tiếng hô cao của thiên quan, tiến vào Bàn Đào Tiên Cảnh.

"Thương Minh đặc biệt mang vật phẩm do linh căn độc hữu của Hỗn Nguyên Cung sản sinh, 'Ngộ Đạo Trà', cung hạ Hạo Thiên Thiên Đế triệu khai Bàn Đào Thịnh Hội..." Thương Minh vừa nói ra, chúng tiên đều lộ vẻ kinh ngạc.

Trà là vật gì?

Đều chưa từng nghe, nhưng nghe lời y nói, cũng là vật phẩm do

linh căn sản sinh, tự nhiên bất phàm.

Dù sao, đó là vật do Đạo Quân Thanh Minh ra tay, linh căn mà vị đó xem trọng, sẽ kém sao?

Hạo Thiên trong lòng chấn động, biết vật này bất phàm.

Vị đó ngay cả linh căn thông thường cũng không xem trọng, linh căn này chắc chắn có công hiệu bất phàm.

Thương Minh thấy biểu cảm của chúng tiên, lại mỉm cười, trước khi Hạo Thiên mở miệng, vung tay, một hộp ngọc xuất hiện trong tay, vừa mở nắp, tiên khí lượn lờ, một trận thanh hương tức thì lan tỏa, ngửi vào khiến người ta tinh thần sảng khoái.

Chúng tiên đều mắt thần kinh ngạc và nóng rực nhìn chằm chằm vào vật trong tay Thanh Minh.

Hạo Thiên trực tiếp bước xuống khỏi chỗ ngồi, đích thân nhận lấy trà trong tay Thương Minh, trên mặt lóe lên một tia vui mừng.

Thứ tốt a!

Với một tồn tại sắp đạt Chuẩn Thánh viên mãn như y, tự nhiên nhìn ra được sự bất phàm và công hiệu của Ngộ Đạo Trà, quả nhiên không hổ là thần vật do Đạo Quân Thanh Minh ra tay.

"Vật này của Đạo Quân vô cùng trân quý, Thương Minh tiên trưởng trở về thay ta cảm tạ lễ của Đạo Quân, mau mau vào chỗ ngồi..." Hạo Thiên cười nói, nhận lấy Ngộ Đạo Trà trong tay Thương Minh, rồi cẩn thận cất đi, chuẩn bị sau Bàn Đào Thịnh Hội, sẽ thưởng thức kỹ công hiệu của Ngộ Đạo Trà của Đạo Quân.

Thương Minh nghe vậy, cười gật đầu, rồi đi về phía chỗ ngồi của mình. … Sau khi Thương Minh vào chỗ, những người được mời lần này, đều đã đến đủ.

Đứng bên cạnh Hạo Thiên, Thái Bạch Kim Tinh cao giọng hô: "Giờ lành đã đến, Bàn Đào Thịnh Hội chính thức bắt đầu, dâng Bàn Đào!" Nghe vậy, chúng tiên không khỏi mong đợi.

Linh quả cấp bậc này, họ chưa từng thấy.

Chương 227

Phần lớn tán tu tiên nhân ở đây đều vì thứ này mà đến.

Không lâu sau, chỉ thấy ngoài Dao Trì Tiên Cảnh bay đến từng đôi tiên nữ, tay bưng từng đĩa Bàn Đào mọng nước, tiên khí lượn lờ, lần lượt tiến vào Dao Trì Tiên Cảnh.

Những quả Bàn Đào này chưa được đưa đến trước mặt, nhưng luồng khí tức kia đã sớm bay đến, chúng khách ngửi vào tinh thần đều sảng khoái, tâm hồn thư thái.

Hương khí Bàn Đào trong nháy mắt lan tỏa khắp Dao Trì Tiên Cảnh.

Không ít tán tu tu vi thấp hơn không kìm được hít sâu một hơi hương khí.

Đừng xem thường chỉ một hơi hương khí này, đối với họ, liền cảm thấy pháp lực có chút đề thăng.

Nếu ăn một miếng, không biết sẽ đề thăng đến mức nào, nên không khỏi mong đợi.

Bàn Đào linh quả chia làm mấy loại, lần lượt là ba nghìn năm một lần chín, sáu nghìn năm một lần chín và chín nghìn năm một lần chín.

Những người ngồi càng phía trước, phần Bàn Đào không chỉ nhiều hơn, mà còn tốt hơn.

Dù sao chỗ ngồi phía trước nhất, đều là môn hạ của Thánh nhân và Hỗn Nguyên hoặc đại năng và thế lực của Hồng Hoang, dâng lên tự nhiên là Bàn Đào chín nghìn năm một lần chín, dù sao hạ lễ của người ta, cũng không tầm thường.

Cho nên, tự nhiên phải lấy Bàn Đào chín nghìn năm một lần chín

tốt nhất ra chiêu đãi.

Các tiên nhân khác, khi thấy hàng đầu tiên đều là loại Bàn Đào chín nghìn năm một lần chín, ánh mắt không khỏi ánh lên vẻ ngưỡng mộ.

Từ hương khí và tiên khí phát ra từ những quả Bàn Đào đó, biết được Bàn Đào của mình không bằng.

Đương nhiên, cũng chỉ nhìn xem mà thôi, đó là môn hạ của chư Thánh và mấy phương thế lực kia, sao có thể so sánh?

Hơn nữa, dù cho họ Bàn Đào chín nghìn năm, e rằng cũng không nhất định dùng được, dù sao lực lượng ẩn chứa bên trong có chút lớn, những tán tu này đa phần tu vi không cao.

Nếu trực tiếp dùng Bàn Đào chín nghìn năm, e rằng luồng lực lượng ẩn chứa đó có thể làm nổ tung thân thể.

Không quá một khắc, các tiên nữ đã dâng hết Bàn Đào.

Tu sĩ tu vi nào phối với Bàn Đào năm nào, bao nhiêu quả, toàn bộ không sai sót.

"Bàn Đào Thịnh Hội bắt đầu, chư vị, mời!" Hạo Thiên đứng dậy, mỉm cười với chúng tiên tại trường, tay làm một thế mời.

"Đại Thiên Tôn, Thiên Hậu, mời..." Chúng tiên chắp tay nói, rồi bắt đầu lấy Bàn Đào trước mặt, dùng.

Trong một lúc, luồng thanh hương của Bàn Đào lại lan tỏa khắp Dao Trì Tiên Cảnh, so với lúc nãy, không biết nồng đậm hơn bao nhiêu.

Trên mặt mỗi vị tán tu tiên nhân, đều lộ vẻ vui mừng. … Sau khi Bàn Đào được phân phát hết, chúng tiên bắt đầu dùng.

Vừa ăn một miếng, đại bộ phận tán tu tiên nhân liền cảm thấy

pháp lực của mình đã đề thăng rất nhiều, còn hiệu quả hơn tu luyện nghìn năm.

Nếu ăn hết một quả Bàn Đào, trở về bế quan, đề thăng một cấp bậc cũng không thành vấn đề.

Chúng tán tu tiên nhân nhìn Bàn Đào trong tay, trong mắt tức thì lộ vẻ nóng rực.

Thiên Đình có thứ tốt như vậy, cộng thêm linh khí và tinh thần chi lực dồi dào, bây giờ lại có linh bảo do các giáo và đại năng tặng, thực lực đề thăng rất nhiều.

Những tán tu đang định gia nhập và quan sát, lúc này không còn do dự.

Thực lực của Thiên Đình không còn như lúc mới thành lập.

Mấy trăm vạn năm, danh tiếng của Thiên Đình ngày càng vang dội, phong đầu khí vận đều tăng lên không ngừng, thực lực đuổi kịp các thế lực nhất lưu của Hồng Hoang.

Nếu lúc này có cơ hội tốt như vậy mà không gia nhập, sau này muốn gia nhập, sẽ không dễ dàng như vậy, địa vị cũng sẽ không cao như vậy.

Tuyết trung tống thán, vĩnh viễn tốt hơn cẩm thượng thiêm hoa vô số lần.

Đạo lý này, các tán tu tiên nhân có mặt ở đây, ai mà không hiểu?

Cho nên lúc này có thể gia nhập Thiên Đình, tự nhiên sẽ chọn gia nhập lúc này, để được Thiên Đình bồi dưỡng. … Sự thay đổi sắc mặt của chúng tiên tự nhiên không qua được mắt Hạo Thiên, người vẫn luôn chú ý.

Trên mặt y treo một nụ cười nhàn nhạt, trong mắt lóe lên một đạo

quang mang.

Ý định của họ, giống hệt trong lòng y, cũng phù hợp với mưu đồ của y, không có chút sai sót.

Sau thịnh hội, đại bộ phận những tán tu tiên nhân này sẽ chọn gia nhập Thiên Đình.

Những tán tu trước đây còn đang quan sát, cũng sẽ không còn lo ngại.

Chỉ cần những tán tu tiên nhân này gia nhập Thiên Đình, thì phối hợp với Bàn Đào, linh khí, tinh thần chi lực và khí vận Hồng Hoang trong Thiên Đình, cùng với hoàn cảnh tiên thiên ưu việt của Thiên Đình, thực lực của Thiên Đình lại sẽ đề thăng một bậc.

Trong lòng nghĩ vậy, Hạo Thiên mỉm cười không tiếng động, cùng Dao Trì đối mặt một cái, đều từ ánh mắt của đối phương, nhìn thấy ý nghĩ trong lòng, nụ cười trên mặt hai người càng đậm.

Mưu đồ lần này, cuối cùng đã hoàn thành.

"Mời!" Hạo Thiên trên mặt lộ vẻ cười nhạt, gật đầu với những người ở hàng đầu, ra hiệu thưởng thức. … Bàn Đào Thịnh Hội tiếp tục diễn ra, chúng tiên ngoài việc thưởng thức Bàn Đào, còn có quỳnh tương ngọc dịch và tiên quả, vô cùng hưởng thụ.

Vừa thưởng thức Bàn Đào các vật, vừa luận đạo trò chuyện, vô cùng vui vẻ.

Sau mấy ngày, chỉ thấy Hạo Thiên vung tay, một đám tiên nữ bay ra, lên trước hiến vũ.

Vũ điệu tuyệt mỹ không thể tả, các tiên nữ múa lượn trong Dao Trì Tiên Cảnh tiên khí lượn lờ, vô cùng đẹp mắt.

Không biết không giác, ba tháng thời gian đã lặng lẽ trôi qua.

Lúc này, đã là cuối thịnh hội.

"Trẫm lại một lần nữa cảm tạ chư vị, mời!" Hạo Thiên cười lớn, uống cạn chén quỳnh tương ngọc dịch cuối cùng trong tay, nhìn về phía chúng tiên.

"Mời!" Chúng tiên nghe vậy, cười lớn nói.

Sau khi uống xong, một phen khách sáo, một bộ phận khách khứa lần lượt cáo từ rời đi.

Bộ phận khách khứa còn lại, thì chọn ở lại Thiên Đình.

Trong Thiên Đình không chỉ thiên địa linh khí nồng đậm hơn Hồng Hoang, mà chu thiên tinh thần chi lực cũng nồng đậm hơn một chút.

Linh khí ngưng kết nồng đậm, tinh thần chi lực mênh mông, khí vận Hồng Hoang ngày càng lớn mạnh, lại thêm linh quả của linh căn như Bàn Đào.

Bao nhiêu thứ tốt, sức hấp dẫn như vậy, đối với những tán tu này, đều là cơ hội không thể bỏ lỡ.

Đối với điều này, Hạo Thiên tự nhiên không từ chối.

Trong những tán tu này, không thiếu những kẻ có tư chất thượng thừa.

Lúc này tuy tu vi không cao, nhưng có thể từ từ bồi dưỡng.

Chỉ cần tu vi tăng lên, liền là lực lượng trung kiên của Thiên Đình.

Đến lúc đó, thực lực của Thiên Đình lại sẽ đề thăng không ít.

Nhìn những tán tu không ngừng gia nhập Thiên Đình, khóe miệng Hạo Thiên không kìm được lộ ra một nụ cười nhạt, dường như đã thấy được tương lai huy hoàng của Thiên Đình.

Sau khi Bàn Đào Thịnh Hội kết thúc, Hồng Hoang lại một lần nữa

yên tĩnh lại.

Lúc này Hồng Hoang, ngoài các giáo và mấy phương thế lực kia, thì Thiên Đình là phong đầu thịnh nhất.

Lần thịnh hội này, lại thu hút không ít tán tu.

Tương lai của Thiên Đình, thực lực chắc chắn có thể chen chân vào hàng thế lực nhất lưu. … Thời gian trôi nhanh, lặng lẽ, lại năm nguyên hội nữa trôi qua.

Năm nguyên hội này, phát triển nhanh nhất, phong đầu nhất, không nghi ngờ gì là Thiên Đình.

Thiên Đình đã thu nạp rất nhiều tán tu và sinh linh, trong đó không chỉ có tán tu và sinh linh nguyên bản của Hồng Hoang, mà còn có sinh linh của Sát Lục Đại Thế Giới và Ma Đạo Đại Thế Giới năm xưa.

Sự biến đổi của thiên địa những năm này, sự hoàn thiện và đề thăng của quy tắc và pháp tắc, đã sớm khiến những tán tu và sinh linh này được hưởng không ít chỗ tốt, thực lực phổ biến đều tăng cường mấy phần.

Bây giờ nhiều tán tu và sinh linh gia nhập Thiên Đình, thực lực tổng thể và khí vận của Thiên Đình, đều tăng trưởng mạnh mẽ.

Mượn Bàn Đào Thịnh Hội thu hút những tán tu và sinh linh đó gia nhập Thiên Đình, Thiên Đình phát triển mạnh mẽ, rồi lại thu nạp thêm một bộ phận tán tu sinh linh.

Thiên Đình hiện tại, quả thực phong đầu nhất thời vô nhị.

Nếu không phải Hạo Thiên lúc này không phải là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quả thực đã một bước trở thành thực lực nhất lưu.

Hạo Thiên bây giờ tu vi, dưới sự đề thăng của đại thế và khí vận Thiên Đình, đã mượn cổ đông phương, trực tiếp đề thăng đến cảnh

giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Y bây giờ, đã là một cao thủ một phương trong Hồng Hoang, cũng là một trong số ít cao thủ Chuẩn Thánh viên mãn dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh nhân.

Tại Hồng Hoang hiện tại, Thiên Đình, đã là đỉnh tiêm trong hàng nhị lưu, cũng là một trong số ít mấy phương thế lực nhị lưu đỉnh tiêm của Hồng Hoang.

Hạo Thiên đối với sự phát triển của Thiên Đình những năm này khá hài lòng, nhưng chưa đủ, cần phải tiếp tục phát triển.

Vì vậy, y cũng không thả lỏng, dù sao tiến triển của Tam Ngự những năm này cũng không nhỏ, nếu không tiếp tục phát triển đề thăng, sẽ bị đuổi kịp.

Y dự định trong một thời gian ngắn nữa, Câu Trần nhất mạch có thể chính thức thành lập.

Trong Thiên Đình đã có người có thể định vị là Tây Cực Câu Trần Đế Quân.

Người đó hiện đang bế quan, chờ xuất quan, không phải Chuẩn Thánh trung kỳ, thì cũng là sơ kỳ đỉnh phong.

Tồn tại như vậy, chấp chưởng Câu Trần nhất mạch là vừa vặn.

Vì vậy, Hạo Thiên chỉ chờ người đó xuất quan, là có thể thành lập Câu Trần nhất mạch.

Đến lúc đó, có thể lại một lần nữa kéo dãn khoảng cách với Tam Ngự, tiếp tục phát triển thực lực và khí vận của mình.

Chương 228

Sau khi Hạo Thiên quyết định một số kế hoạch phát triển sau này, liền gọi Thái Bạch Kim Tinh, sắp xếp những kế hoạch này xuống, rồi tiếp tục bế quan tu hành.

Bây giờ là thời gian bình tĩnh, tự nhiên sẽ không bỏ lỡ thời gian này.

Cảnh giới đại đạo này, chính là lúc tích lũy đề thăng, y không thể lãng phí thời gian, tiếp tục tham ngộ tu hành.

Dao Trì cũng sắp bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ, đến lúc đó, thực lực tổng thể và khí vận của Thiên Đình, lại sẽ đề thăng không ít.

Hạo Thiên trong lòng ý niệm lóe lên, rồi liền an tâm tham ngộ và tu hành.

Trong Thiên Đình, cũng một mảnh yên tĩnh, nhưng giữa các bộ, sự vận chuyển phát triển, lại càng nhanh hơn.

Tin rằng không lâu sau, sẽ là một diện mạo Thiên Đình mới với thực lực được đề cao không ít. … Ngoài Thiên Đình, mấy phương thế lực, chủng tộc khác cũng phát triển không tệ.

Chư Thánh đại giáo thì không cần nói, có chư Thánh tọa trấn, khí vận và thực lực không tăng cũng khó.

Tuy không phải bùng nổ, nhưng ổn định đề thăng, cũng cực kỳ không tồi.

Còn về Ngũ Thánh và Phục Hy, tu vi đại đạo của bản thân cũng như sự lý giải đối với đại đạo pháp tắc đều có tiến triển.

Phục Hy đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Trong Ngũ Thánh, Thái Thượng và Thông Thiên đã là tồn tại Thánh nhân hậu kỳ.

Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn theo sát phía sau.

Chuẩn Đề còn lại, cũng chỉ cao hơn Phục Hy không bao nhiêu, sắp bị đuổi kịp.

Nhưng tình hình như vậy, cũng không tệ.

Chuẩn Đề cũng biết nội tình của mình hơi yếu, như vậy cũng bình thường, cũng không quá để ý, tiếp tục tham ngộ tu hành.

Ngoài Ngũ Thánh và các đại giáo của họ, cũng như Phục Hy, sự phát triển của Nhân tộc, trong những năm này, cũng không chậm.

Nhân tộc có vận thế của thiên địa nhân vật chính, sự phát triển những năm này tự nhiên thế không thể cản.

Lại thêm năm xưa Nữ Oa giảng đạo trong Nhân tộc Thánh địa, thực lực tổng thể của Thánh địa đều đề thăng không ít, khí vận cũng tăng lên không ngừng.

Toại Nhân lúc này đã vượt qua Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn không ít, nhưng lúc này khó mà chứng đạo, cũng không có cách nào, chỉ có thể tiếp tục tích lũy.

Nhưng y tin rằng, chỉ cần cầu đạo chi tâm kiên nghị, có thể chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh.

Giống như lúc Nhân tộc sơ sinh, y tin rằng Nhân tộc sẽ quật khởi, thịnh thế ngày nay, chính là chứng minh y đã đúng.

Đối với tu hành, y cũng tin tưởng như vậy, chỉ cần kiên định tham ngộ, sẽ có một ngày vạch mây thấy trời xanh.

Chỉ cần chứng đạo Hỗn Nguyên, thì có thể trực tiếp đẩy Nhân tộc lên vị trí thế lực nhất lưu.

Đến lúc đó, Nhân tộc có phải là thiên địa nhân vật chính trong Hồng Hoang hay không cũng không quan trọng.

Y tin rằng, là đệ tử của Đạo Quân, không thể không có cơ duyên tạo hóa này.

Toại Nhân nhìn sự khuếch trương, phát triển và đề thăng của Nhân tộc những năm này, khí vận miên trường, trong lòng hài lòng gật đầu, rồi tiếp tục tham ngộ tu hành. … Vu tộc, bây giờ nhân quả nghiệp lực đã hóa giải gần hết, cũng không dễ dàng.

Dù sao có Hậu Thổ và Địa Phủ tương trợ, nếu không, phải mất một thời gian dài hơn mới có thể hóa giải.

Thực lực tổng thể của Vu tộc, cũng gần như đã khôi phục.

Vấn đề đại trận, còn thiếu một chút, cần một thời gian tích lũy.

Nhưng tổng thể khiến Đế Giang khá hài lòng, dù sao cũng là giai đoạn cuối cùng, không quá mấy nghìn nguyên hội, Vu tộc có thể khôi phục thời kỳ toàn thịnh.

Đến lúc đó, Vu tộc có thể trở lại huy hoàng năm xưa.

Còn về việc tái hiện Hồng Hoang, Đế Giang lần này lại có sắp xếp khác, việc này không cần vội vàng.

Hiện tại cục thế Hồng Hoang biến hóa không nhỏ, chờ đợi thời cơ tốt hơn rồi nói.

Dù sao bây giờ Vu tộc cũng không còn vị trí thiên địa nhân vật chính, cũng sẽ không tham gia quá nhiều vào những chuyện đó.

Bàn Cổ Điện hiện đang trong tầm kiểm soát, những chuyện khác không vội.

Vu tộc trước tiên tiếp tục phát triển, sau này tái hiện Hồng Hoang, mới có sự phát triển tốt hơn.

Vu tộc dự định không tồi, ngược lại bên Yêu tộc, tình hình không tốt như vậy.

Nhân quả nghiệp lực còn ba bốn phần, thực lực cũng khó mà khôi phục đề thăng tốt.

Vì sự va chạm giữa Nhân tộc và Yêu tộc ngày càng kịch liệt, đặc biệt sau khi từ Sát Lục Bí Cảnh trở về, hai tộc thường xuyên có chiến hỏa.

Tuy không có quy mô lớn, nhưng hiện tại không có, không có nghĩa là sau này không có.

Dù sao thái độ của hai bên bây giờ đều rõ ràng, muốn đánh, thì phụng bồi.

Đế Tuấn cũng không để ý quá nhiều, chuyện Nhân tộc nếu không giải quyết, Yêu tộc khó mà phát triển tốt.

Còn về chuyện như vậy, tự nhiên sẽ do Nhân tộc giải quyết.

Nữ Oa và Đạo Quân sẽ không nhúng tay vào những chuyện nhỏ này, nếu chuyện gì cũng có họ, Nhân tộc cũng uổng công phát triển đến mức mạnh mẽ như vậy.

Cho nên, Đế Tuấn lúc này cũng đã thông suốt, không để ý quá nhiều, Nhân tộc muốn chiến, thì chiến.

Vì vậy, những năm này, giữa Yêu tộc và Nhân tộc thường xuyên có chiến hỏa lan đến, mỗi bên đều có tổn thất, nhưng đều nằm trong dự liệu, cũng không có chiến hỏa quy mô lớn, sẽ còn giằng co một thời gian.

Còn về các thế lực, chủng tộc khác trong Hồng Hoang, cũng như các tán tu, sinh linh và một số đại năng, đại thần thông giả, trong khoảng thời gian này, cũng có sự đề thăng.

Tuy không quá lớn, nhưng tu vi đề thăng đã là khó có được, cũng khá hài lòng.

Thực lực tu vi muốn đề thăng cũng không dễ dàng, có thể đề thăng một ít cũng đã mãn nguyện.

Tin rằng trong quá trình phát triển tu hành sau này, sẽ có sự đề thăng lớn hơn. … Cứ như thế, lại mấy vạn năm sau.

Ba mươi ba tầng trời, Đông Cực chi địa, trong Đông Hoa Đại Đế Cung.

Thanh Huyền, Huyền Linh và Thái, ba vị Tam Ngự Đại Đế tụ tập tại đây, trao đổi tình hình những năm qua.

"Đông Cực nhất mạch những năm này, có Nhân tổ để Huyền Không đưa Sát Lục Chi Tâm và tài nguyên tu hành, thực lực thuộc hạ đề thăng không ít.

Đại La Kim Tiên đã không dưới một bàn tay, còn dưới Đại La, Thái Ất đã có hơn hai mươi vị, dưới Thái Ất Kim Tiên, thì càng nhiều hơn..." Sau mấy hơi trầm mặc, Thanh Hoa Đại Đế Thanh Huyền nhìn Huyền Linh và Thái, chậm rãi nói.

Nghe vậy, Huyền Linh và Thái khẽ gật đầu.

Lúc này, tình hình của Đông Cực nhất mạch, họ cũng đã đại khái biết được, mạnh hơn Nam Cực và Bắc Cực hai mạch một chút.

Nhưng Tam Ngự những năm này đều có tiến triển không nhỏ, cũng không tồi.

Chỉ là Đông Cực nhất mạch phát triển tốt nhất, dù sao ban đầu, trong số ba người, Thanh Huyền tu vi cao nhất, ban để vững chắc nhất, lại thêm bao nhiêu năm phát triển, nội tình và thực lực liền càng mạnh.

“Tình hình của nhị ngự chúng ta so với Đông Cực hơi yếu hơn một chút, nhưng Đại La Kim Tiên đã có mấy vị, Thái Ất Kim Tiên mười vị, còn dưới Thái Ất Kim Tiên, số lượng cũng có một bộ phận...” “Lần này cũng nhờ Nhân tổ có Sát Lục Chi Tâm, mới có thể tăng thêm một ít Thái Ất Kim Tiên.

Tỷ lệ tấn thăng Đại La Kim Tiên sẽ đề thăng mấy phần, sau này phát triển lại có thể tăng thêm mấy vị cao thủ.” Huyền Linh và Thái đối mặt một cái, chậm rãi nói.

Thanh Huyền gật đầu, rồi nói: “Những năm này, thực lực của trung ương nhất mạch tiến triển không nhỏ, Thiên Đế Hạo Thiên đã là tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn.

Bây giờ lại có ý định kéo Câu Trần nhất mạch, đến lúc đó, tin rằng sẽ dùng Câu Trần nhất mạch và chúng ta Tam Ngự kháng cự...” “Trung ương nhất mạch cộng thêm Câu Trần nhất mạch, cũng quả thực có thực lực kháng cự chúng ta Tam Ngự...” Thái khẽ gật đầu nói.

Ba vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, cộng thêm mười mấy vị Đại La Kim Tiên, mấy chục vị Thái Ất Kim Tiên, tu sĩ cảnh giới thấp hơn thì càng nhiều.

Thực lực như vậy, chỉ dựa vào Câu Trần nhất mạch là không được, nhưng nếu thêm trung ương nhất mạch vào, thì kháng cự Tam Ngự quả thực có tư cách.

“Nhưng không biết, Câu Trần Đại Đế đó định là ai?” Huyền Linh hỏi.

Tuy không có quá nhiều giao tình với trung ương nhất mạch, nhưng những cường giả trong trung ương nhất mạch, họ cũng nhận ra.

“Trong số các cao thủ của trung ương nhất mạch, e rằng sẽ là

Minh Không.

Tu vi không yếu, sắp bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ, là một trong những tồn tại đi theo Hạo Thiên Thiên Đế sớm nhất, có lẽ sẽ rơi vào tay người đó..." Thanh Huyền trầm ngâm một lát, rồi chậm rãi nói.

Nghe vậy, Huyền Linh và Thái gật đầu.

Minh Không họ cũng biết, là một trong số ít cao thủ Chuẩn Thánh trong trung ương nhất mạch của Thiên Đình, cũng là một trong những tâm phúc của Hạo Thiên, đi theo từ lúc ban đầu, là một trong số ít người ngoài Thái Bạch Kim Tinh.

Do y làm trấn thủ Câu Trần Đế Quân cũng hợp lý, cũng không cảm thấy hành động này của Hạo Thiên có gì không ổn. … Thiên Đình, Đông Cực, trong cung Thanh Hoa Đại Đế. "Mạch Trung ương sắp tới ngoại trừ tự thân phát triển ra, cũng sẽ đề huề mạch Câu Trần phát triển.

Tuy rằng ta và Hạo Thiên Thiên Đế không can thiệp nhiều, để các bên tự thân phát triển, nhưng bọn hắn cũng sẽ không cứ mãi phóng túng ta lớn mạnh, chắc chắn sẽ có sự át chế..." "Muốn xoay chuyển cục diện, liền chỉ có tự thân ta phát triển thực lực.

Hiện tại là một thời cơ tốt, ta lần này bởi vì có Sát Lục Chi Tâm và tài nguyên tu hành của Nhân Tổ, lại thêm ưu thế Thiên Đình, có thể phát triển càng thêm nhanh chóng, định nhiên không thể để mạch Trung ương và mạch Câu Trần áp chế được..." Thanh Huyền thần sắc nghiêm nghị, nhìn Huyền Linh và Thái, ngưng thanh mở miệng nói.

Nghe vậy, hai người gật đầu, đối với Thanh Huyền không chút nghi ngờ, hắn sẽ toàn lực an bài tốt mọi thứ. "Thời gian tiếp theo, ngoại trừ an bài thực lực dưới trướng ra, bản thân ta cũng phải tiến triển tốt hơn..." Thanh Huyền nói. "Lần này Tam Ngự chúng ta tụ tại đây, mỗi người đều có sở tiến triển, chi bằng nhân dịp này luận đạo

một phen đi!" Thái đề nghị. "Đại thiện!" Thanh Huyền và Huyền Linh liếc nhìn nhau, miệng mỉm cười nói.

Sau đó, Tam Ngự Đại Đế liền riêng phần mình hiện ra khánh vân tam hoa, bắt đầu giảng giải đại đạo của bản thân, bắt đầu luận đạo.

Trong cung Thanh Hoa Đại Đế, truyền ra từng trận đại đạo chi âm huyền diệu, cửu cửu bất tuyệt.

Chương 229

...

Thời gian nhoáng một cái, liền mười mấy vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện. "Hô!" Một đóa hỏa diễm màu cam từ trong thiên linh cái của Toại Nhân bay lên, một cỗ nhiệt độ làm người ta giận sôi lập tức di mạn ra, hư không có chút vặn vẹo, phảng phất như dưới cỗ nhiệt độ này liền muốn tan chảy. "Tân Hỏa chi đạo!" Trong một khắc nào đó, trong miệng Toại Nhân khẽ quát một tiếng, sau đó liền thấy một đạo đại đạo đen kịt từ mi tâm thấu thể mà ra, quán xuyên hết thảy thời không vũ trụ, tại trước người Toại Nhân không ngừng diễn hóa tăng lên. "Đi!" Một chớp mắt tiếp theo, trong tay Toại Nhân bấm lấy ấn quyết, sau đó vỗ một cái vào trong Tân Hỏa chi đạo, liền thấy Toại Nhân Tân Hỏa trên đỉnh đầu lập tức phi độn ra, dung nhập vào bên trong Tân Hỏa chi đạo. "Oanh!" Đại đạo đang chấn động, tứ phương đang oanh minh, hết thảy nhân quả thời không nhao nhao nhiễu loạn.

Toại Nhân trong tay không ngừng đánh nhập thủ ấn, sau đó đợi hết thảy chậm rãi bình tức xuống, mới dừng lại ấn quyết, tiếp tục tham ngộ.

Tân Hỏa đại đạo sau khi dung nhập bản nguyên Tân Hỏa hoàn toàn mới, lúc này chậm rãi tăng lên diễn hóa, bàn toàn tại quanh thân Toại Nhân, hiệp trợ Toại Nhân sâm ngộ cùng tu hành. ...

Thời gian nhoáng một cái, lại mười mấy vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Hồng Hoang, môt khu vực nọ, trên đỉnh một ngọn núi. "Hô!" Một cỗ khí tức đại đạo tinh thuần tản ra, trong nháy mắt kích động vô số

khu vực, dẫn tới không ít tồn tại chấn kinh, nhưng lại không cách nào khuy tham được. "Cảm giác như thế nào?" Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, mỉm cười hỏi.

Những năm này, Thanh Minh dùng thủ đoạn dẫn đạo Nữ Oa và Hậu Thổ cảm ngộ thiên địa tốt hơn, tâm thần dung nạp thiên địa, đi thăm dò huyền diệu của Nhân Đạo cùng Minh Đạo, lúc này xuất quan, khí tức trên thân đều tăng lên không ít. "Như phu quân nói, sau khi thiên địa diễn hóa tăng lên, hết thảy quy tắc, pháp tắc cùng quỹ tích vận hành vân vân đều đang tăng lên.

Tâm thần dung nạp thiên địa, thăm dò Minh Đạo cùng Nhân Đạo xác thực nhanh hơn không ít, đạo hạnh của ta cũng tinh thâm hơn nhiều..." Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, liếc nhìn nhau, nói với Thanh Minh.

Tâm thần dung nạp thiên địa, dung nạp Nhân, Minh nhị đạo, dung nạp toàn bộ quy tắc cùng pháp tắc, đối với đại đạo tiến triển xác thực giúp ích không nhỏ, đặc biệt là dưới tình huống thiên địa diễn hóa tăng lên như hiện tại, hiệu quả liền càng thêm rõ ràng.

Có Thanh Minh hiệp trợ và dẫn đạo, trên phương diện tham ngộ thiên địa xác thực có tiến triển không nhỏ.

Lần này đạo hạnh tinh thâm, liền chứng minh vấn đề cùng thu hoạch chuyến này. "Bây giờ thiên địa diễn hóa tăng lên, quy tắc, pháp tắc cũng đang trong quá trình phát triển, chúng sinh tăng lên, Luân Hồi hoàn thiện, Nhân Đạo và Minh Đạo cũng tiến triển không nhỏ.

Lúc này lấy tâm thần cảm ngộ thiên địa, xác thực là thời cơ tốt nhất, lần này có tiến triển như vậy, đảo cũng là bình thường..." Thanh Minh khẽ vuốt cằm nói, đối với kết quả lần này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, xác thực là tình huống như thế. "Nơi

Nhân Đạo và Minh Đạo giao hội tấn thăng, vẫn còn cần tiếp tục tham ngộ mới được.

Ngoài ra, hiện tại Thiên Đạo tăng lên, thiên địa hoàn thiện, diễn hóa tiến triển không nhỏ, cũng là thời cơ tốt để cảm ngộ thiên địa, cảm ngộ đại đạo, có thể tham ngộ tăng lên nhiều hơn..." Thanh Minh đưa mắt nhìn thoáng qua Hồng Hoang, nói với Nữ Oa và Hậu Thổ.

Hai nữ nghe vậy gật đầu, Thanh Minh đã nói như thế thì chắc chắn sẽ an bài tốt.

Chuyến du lịch tiếp theo cũng có thể phân ra một bộ phận tâm thần cảm ngộ thiên địa và cảm ngộ Minh Đạo, Nhân Đạo của bản thân, mượn nhờ việc này tăng lên đạo hạnh.

Đợi hết thảy tích lũy đầy đủ, tấn thăng liền cũng có khả năng. "Việc nơi này đã xong, cũng là thời điểm tiếp tục đi du lịch..." Thanh Minh nhìn thoáng qua Hồng Hoang, nói với hai nữ.

Nghe vậy, hai nữ gật đầu, lập tức bỗng nhiên xoay người.

Thanh Minh gọi Quỳ Ngưu tới, sau đó liền tiếp tục đi du lịch Hồng Hoang. ...

Trên Cửu Thiên, trong không gian Thiên Đạo. "Hô!" Khí tức Thiên Đạo cùng khí tức Đại Đạo giao thưa tản ra, quy tắc cùng pháp tắc lấy trình độ mắt trần có thể thấy được, tại trong không gian Thiên Đạo hóa thành từng đạo xiềng xích, tung hoành giao thoa, phức tạp huyền diệu đến cực điểm.

Hồng Quân đạo nhân ở vị trí trung tâm lúc này mở hai mắt ra, cảm thụ một phen Thiên Đạo tiến triển, sau khi thiên địa tiến triển, nhãn tiền sáng lên, độ khế hợp với Thiên Đạo có chỗ gia tăng.

Nhiệm vụ lần này coi như đã hoàn thành, tiếp theo nên là cơ hội tu hành tăng lên.

Độ khế hợp với Thiên Đạo tiến triển không nhỏ, đó chính là cơ hội tốt, tin tưởng thời gian tiến vào Thiên Đạo Cảnh sẽ không còn xa nữa.

Sau khi Hồng Quân đạo nhân suy nghĩ trong lòng, liền bắt đầu nhắm mắt lại, tham ngộ tu hành. ...

Cứ như vậy, lại mấy vạn năm sau.

Thanh Minh cùng Nữ Oa, Hậu Thổ du lịch đến vùng Trung Ương đại lục, là khu vực gần vùng biên thùy.

Thanh Minh để Quỳ Ngưu dừng lại thân hình, nhíu mày nhìn qua quy tắc cùng pháp tắc đang dị động không thôi tại nơi này.

Có một phương thiên địa chấn động, lúc này không ngừng lan tràn ra ngoài, đại có xu thế dẫn động toàn bộ Hồng Hoang. "Lúc này không tính ra bất kỳ thiên cơ nào, những dị tượng này tuy rằng nhìn không được tốt lắm, nhưng ta lại nhìn không ra có nguy cơ ở chỗ nào..." Nữ Oa tú mi nhíu lại, nhìn Thanh Minh nói.

Tuy rằng dị động và chấn động không nhỏ, có quy tắc, pháp tắc dị động, những dị tượng này nhìn không giống chuyện tốt, nhưng quan trọng là cảm thụ không ra bất kỳ cảm giác nguy cơ không tốt nào.

Vậy liền nói rõ việc này chưa chắc đã là chuyện xấu. "Xác thực như tỷ tỷ nói, ta cũng không có cảm ứng được nguy cơ, hẳn là không có chuyện xấu phát sinh..." Hậu Thổ tú mi hơi nhướng, mở miệng nói. "Thiên địa dị động, Càn Khôn diễn hóa.

Nhìn xem, có thần thú sắp đản sinh rồi..." Thanh Minh đôi mắt thâm thúy, nhìn thấu hết thảy huyền diệu, trực nhập nội bộ thiên địa, khuy tham vô số thiên cơ, lập tức lẩm bẩm nói.

Thần thú?!

Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc ngẩn ra, lập tức có chút kinh ngạc

nhìn thiên địa đang dị động lúc này, nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Thần thú đản sinh mà lại có tình huống như thế này?

Phương thiên địa này chấn động, trong ngắn ngủi hơn ngàn năm, Hồng Hoang đều chấn động.

Thiên địa chấn động kinh động vô số tồn tại, những quy tắc và pháp tắc kia dị động, cũng bắt đầu tụ lại vô số lực lượng.

Trong đó, đại biểu cho pháp tắc Thiên Địa Càn Khôn diễn hóa kịch liệt nhất, phảng phất như thần thú được diễn hóa ra từ trong Đại Đạo vậy. "Phu quân, thần thú đản sinh, sẽ không phải là thoát thai từ pháp tắc Càn Khôn Đại Đạo chứ?" Hậu Thổ thần sắc nghiêm lại, mở miệng hỏi.

Pháp tắc Càn Khôn cũng không bình thường.

Càn vi thiên, Khôn vi địa, Càn Khôn đại biểu cho thiên địa.

Thần thú đản sinh từ pháp tắc Càn Khôn?

Cũng đại biểu cho thiên địa sao?

Nếu là thật, vậy thần thú này cực kỳ bất phàm rồi. "Phàm là thiên địa quy tắc, pháp tắc cùng diễn hóa đạt tới một tình trạng khá hoàn thiện, xu hướng viên mãn, thì ở giữa thiên địa, trong càn khôn liền sẽ đản sinh thần thú, thoát thai từ trong pháp tắc Càn Khôn, cũng có thể gọi là Càn Khôn Thú..." "Càn Khôn Thú đản sinh, liền đại biểu cho thiên địa diễn hóa đã đạt tới một tình trạng cực kỳ hoàn thiện, cự ly viên mãn cũng tịnh không xa.

Cũng chỉ có thiên địa tiến triển đến tình trạng như thế, mới có khả năng đản sinh Càn Khôn Thú..." "Có thể nói, Càn Khôn Thú đản sinh, liền đại biểu cho thiên địa tiến triển thập phần tốt.

Dung hợp hai phương thế giới, Hồng Hoang thiên địa diễn hóa tăng lên xác thực không tệ, nếu không cũng sẽ không đản sinh Càn Khôn Thú..." Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn hai nữ, chậm rãi mở miệng giải thích.

Nghe vậy, hai nữ gật đầu, như thế liền minh bạch.

Xác thực như lời hắn nói, không có nguy cơ, là chuyện tốt.

Càn Khôn Thú đản sinh đại biểu cho thiên địa đã đi lên một tầng thứ mới, biểu hiện tốt hơn.

Sự xuất hiện của Càn Khôn chính là minh chứng cho việc này. "Thú này bất phàm, đại biểu cho thiên địa, có duyên với ta, có thể nhập môn hạ của ta!" Trên khuôn mặt nho nhã của Thanh Minh lộ ra một nụ cười, nhìn về nơi Càn Khôn pháp tắc, quy tắc thiên địa và lực lượng tập hợp đang dần dần đản sinh kia, chậm rãi nói.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau, cũng không nói gì.

Nếu Thanh Minh đã nói có duyên, vậy thì có duyên hay không có duyên đều đã định, ai lại dám phản bác?

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này cũng không thâm cứu những cái này, ánh mắt nhìn về phía nơi đó, chờ đợi Càn Khôn Thú chân chính đản sinh. ...

Thời gian chờ đợi cũng không lâu, ngắn ngủi năm ngàn năm.

Do pháp tắc Càn Khôn làm căn cơ, quy tắc thiên địa làm mạch lạc, dưới sự gia trì của thiên địa chi lực, Thiên Đạo chi lực, Càn Khôn Thú rốt cuộc cũng bắt đầu đản sinh.

Càn Khôn Thú thể hình không nhỏ, chừng mấy trăm vạn trượng.

Tuy rằng vừa mới đản sinh từ trong pháp tắc Càn Khôn, nhưng xuất thế đã là Đại La Kim Tiên.

Thể hình thực lực đều không nhỏ, lại thêm thân thể cường độ kinh khủng, đại biểu cho thiên địa, mượn dùng thiên địa chi lực vô cùng khủng bố.

Đại La Kim Tiên bình thường, cảnh giới viên mãn cũng chưa chắc là đối thủ của nó.

Không sai, Càn Khôn Thú chính là kinh khủng như thế, Thanh Minh lúc này liếc mắt liền nhìn ra chỗ bất phàm của nó.

Thanh Minh đánh giá, lưng nó tròn trịa, nằm rạp trên mặt đất giống như một quả cầu đáy bằng phẳng.

Thân thể của nó chính là thiên địa, chính là thế giới, đại biểu chính là pháp tắc Càn Khôn, là thiên địa.

Trong cơ thể nó uẩn hàm chính là quy tắc thiên địa hoàn chỉnh, cực kỳ kinh khủng bất phàm.

Cho nên, đây mới thực sự là ý nghĩa của Càn Khôn, mới là chỗ bất phàm của thú này.

Thanh Minh nhìn xem, trước mắt sáng lên quang mang.

Chương 230

...

Trung Ương đại lục, vùng biên thùy.

Càn Khôn Thú vừa mới đản sinh, nhưng linh trí đã mở.

Lúc này thấy ba người Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ, cũng không cảm thấy nguy cơ, ngược lại cảm thấy Thanh Minh có chút thân cận, phảng phất như cùng xuất phát từ một nguồn gốc vậy.

Còn về Nữ Oa và Hậu Thổ, nó cũng không để ý quá nhiều, dù sao không có xuất thủ với nó thì cũng đừng đi trêu chọc, dù sao thực lực quá kinh khủng.

Tuy mới đản sinh nhưng nó cũng hiểu biết một chút. "Hống!" Càn Khôn Thú hướng về phía Hồng Hoang thiên địa nộ hống một tiếng. "Oanh long long!!!" Lập tức, toàn bộ Hồng Hoang thiên địa chấn động.

Thiên địa chấn động, quy tắc dị động, kinh động không ít đại năng.

Trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng động thân.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy động thân.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên động thân.

Trong Thiên Cơ Các, Phục Hy động thân.

Tây Phương Linh Sơn, Tây Phương Nhị Thánh động thân.

Trong Thiên Đình, Hạo Thiên điều động Hạo Thiên Kính biến quan tam giới.

Nhân tộc Thánh địa, Toại Nhân mở hai mắt ra quan chú.

Vu tộc Tổ địa, Thập Nhị Tổ Vu cũng quan chú.

Trong Vạn Yêu Điện, Đế Tuấn, Thái Nhất cũng chuyển dời ánh mắt.

U Minh Huyết Hải, Địa Phủ, Vạn Thọ Sơn đẳng đẳng thế lực, lúc này đều có ánh mắt chuyển dời.

Nhưng lúc này đến đây, chỉ có Ngũ Thánh cùng Phục Hy là nhanh nhất.

Còn các đại thần thông giả khác tuy cũng muốn đến nhưng không cách nào nhanh như vậy.

Cho nên, lúc này trong nháy mắt đến đây, liền chỉ có sáu vị. ...

Sau khi Càn Khôn Thú nộ hống một tiếng, thiên địa chấn động, quy tắc diễn hóa hoàn thiện, dị tượng kinh động vô số sinh linh cùng tu sĩ.

Đợi thanh âm dần dần bình tức xuống, thiên địa mới khôi phục ngưng tụ.

Nếu không phải cảm nhận được chấn động vừa rồi, bọn hắn đều cảm giác không chân thực.

Tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng một đạo thanh âm chấn động toàn bộ Hồng Hoang thiên địa, khẳng định cũng bất phàm, ngày sau sợ là sẽ thêm một vị cao thủ.

Không ít tồn tại chuyển dời ánh mắt, thần sắc chấn kinh.

Tại vùng biên thùy Trung Ương đại lục này. "Hưu!

Hưu!

Hưu! ..." Sáu đạo thần quang lóe lên, sáu vị tồn tại đỉnh tiêm trong nháy mắt hoành độ thời không trường hà, buông xuống phiến thiên địa này.

Tuy rằng Càn Khôn Thú đã đản sinh, nhưng trong phiến thiên địa này pháp tắc Càn Khôn, quy tắc thiên địa cùng thiên địa chi lực y nguyên nồng đậm, tinh túy đến cực điểm, pháp tắc cùng quy tắc y nguyên ở vào tình huống dị động.

Ngũ Thánh và Phục Hy tới đây xong, lông mày đều nhíu lại, lập tức ánh mắt rơi vào trên thân Càn Khôn Thú, trước mắt lại lần nữa sáng lên.

Càn Khôn Thú!

Hảo thần thú, có thể bỉnh thừa pháp tắc Càn Khôn mà sinh, đại biểu chính là thiên địa, tự thân chính là thế giới, uẩn hàm quy tắc thiên địa hoàn chỉnh.

Thần thú dạng này nếu có thể thu nhập môn hạ, vậy chỗ tốt ngày sau có thể nói là rất nhiều.

Lúc này không chỉ Ngũ Thánh có ý nghĩ này, mà ngay cả Phục Hy đều có ý nghĩ như vậy, dù sao Càn Khôn Thú dụ hoặc quá lớn.

Càn Khôn Thú lúc này không có quá nhiều động tác, chỉ đưa ánh mắt nhìn về phía Thanh Minh.

Tại trong những tồn tại ở đây, nó cảm thấy Thanh Minh và nó cùng xuất nhất nguyên, có chút thân cận.

Còn về những người khác, tuy rằng thực lực kinh khủng, nhưng trong lòng xác thực vô cảm. "Bái kiến Đạo Quân, nhị vị đạo hữu..." Lúc này, Ngũ Thánh và Phục Hy mới thanh tỉnh, Đạo Quân đang ở đây nha.

Ngũ Thánh và Tam Thanh nhao nhao hướng về phía Thanh Minh hành lễ, sau đó lại bái kiến Nữ Oa và Hậu Thổ hai vị đạo hữu. "Bái kiến Đạo Quân, Hậu Thổ đạo hữu, muội muội..." Phục Hy hướng về phía Thanh Minh hành lễ xong, lại đối với Nữ Oa và Hậu Thổ vấn an.

Thanh Minh khẽ vuốt cằm, không có mở miệng nói. "Gặp qua mấy vị đạo hữu, Phục Hy đạo huynh (ca ca)!" Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, lập tức riêng phần mình chắp tay vấn an một tiếng. "Đạo Quân, Càn Khôn Thú sinh ra bất phàm, đại biểu thiên địa càn khôn chi đại đạo chân ý, bần đạo muốn thu làm đệ tử thân truyền, không biết Đạo Quân ý như thế nào?" Thái Thượng nhìn thoáng qua Càn Khôn Thú, chắp tay nói với Thanh Minh. "Đạo Quân, ta cũng muốn thu Càn Khôn Thú làm đệ tử, có thể làm quan môn đệ tử của ta, thân tự dạy bảo..." Thái Thượng vừa dứt lời, Nguyên Thủy cũng mở miệng nói. "Nhị vị huynh trưởng, Càn Khôn Thú có duyên với ta, nên làm thân truyền đệ tử thứ chín của Tiệt Giáo ta..." Thông Thiên kiếm mi nhướng lên, mở miệng nói.

Càn Khôn Thú cực kỳ bất phàm, lúc này cũng không để ý tình nghĩa Tam Thanh nữa.

Huống hồ, chuyện tranh đồ đệ cũng không dính dáng đến tình nghĩa Tam Thanh.

Tây Phương Nhị Thánh khóe miệng giật một cái, ta vừa định nói có duyên với phương Tây, Thông Thiên đã đem lời ta muốn nói cướp mất rồi, vậy ta nói cái gì. "Cái kia, Đạo Quân kiến chứng, Tây Phương ta nguyện lấy thân phận đại đệ tử Linh Sơn lưu cho Càn Khôn Thú, có thể làm thân truyền đệ tử của ta cùng sư huynh, chúng ta sẽ liên hợp dạy bảo, ngày sau tu luyện hữu thành, có thể thành Phật Tổ Tây Phương giáo, không biết Đạo Quân nghĩ như thế nào?" Chuẩn Đề suy nghĩ trong lòng, cảm khái một tiếng sau, trên khuôn mặt như củi khô lộ ra mỉm cười nói.

Tam Thanh và Phục Hy trắc mục nhìn thoáng qua, Chuẩn Đề cũng ra tay hào phóng quá, cư nhiên hứa nhiều như vậy, đảo không giống tình huống keo kiệt bình thường.

Tình huống hôm nay đảo làm bọn hắn cải biến cái nhìn mấy phần.

Nhưng bọn hắn cũng hiểu được, tồn tại như Càn Khôn Thú cũng đam đương được thủ bút như thế. "Đạo Quân, môn hạ ta không có đệ tử, nếu Càn Khôn Thú làm đệ tử ta, ta sẽ không thu thêm đồ đệ nữa, chỉ dạy bảo một mình nó tu hành..." Phục Hy nói.

Như thế đảo cũng hứa hẹn không ít, dù sao chỉ thu một đệ tử, một mực dạy bảo nó tu hành, cũng khác biệt với tình huống của Ngũ Thánh.

Ngũ Thánh liếc nhìn nhau, nhìn Phục Hy, lại nhìn Càn Khôn Thú, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên thân Thanh Minh.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Ngũ Thánh và Phục Hy, lại nhìn thoáng qua Càn Khôn Thú, trong lòng âm thầm lắc đầu.

Nếu không phải phu quân nhà mình đã nhìn trúng Càn Khôn Thú, có lẽ thật sự có khả năng sẽ rơi vào trong tay bọn hắn.

Các nàng cũng tin tưởng, Càn Khôn Thú vô luận bái tại môn hạ vị nào, ngày sau phát triển đều không nhỏ.

Nhưng so sánh ra, bái tại môn hạ phu quân là tốt nhất, phát triển cũng nhanh nhất.

Dù sao phu quân nhà mình đã là tồn tại Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, tài nguyên tu hành trong tay càng kinh khủng, đối với lý giải đại đạo cũng không phải Ngũ Thánh và Phục Hy có thể so sánh.

Cho nên, so sánh ra, bái tại môn hạ phu quân là tốt nhất.

Bởi vậy, lần này vô luận bọn hắn tranh luận thế nào đều sẽ không có kết quả.

Bởi vì việc này, sớm đã nội định xong. ...

Thanh Minh nhìn Càn Khôn Thú, trong đôi mắt thâm thúy lướt qua

một đạo thần quang, phảng phất như đạo quang mang đầu tiên lúc khai thiên, chiếu sáng toàn bộ thiên địa.

Càn Khôn Thú cảm nhận được cỗ khí tức kia của Thanh Minh, quy tắc thiên địa trên thân vận chuyển càng nhanh hơn, tại chỗ thấp giọng gào thét.

Mấy tức sau, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Ngũ Thánh và Phục Hy, thân hình chậm rãi từ trong hư không hạ xuống, thản nhiên mở miệng nói: "Càn Khôn Thú bất phàm, can hệ cũng không nhỏ, bái nhập môn hạ vị nào cũng không thỏa..." Nghe vậy, Ngũ Thánh và Phục Hy thần sắc khẽ biến, Đạo Quân vì sao nói như vậy?

Có chỗ nào không thỏa?

Nhưng đối mặt với thần thú như Càn Khôn Thú, bọn hắn cũng không chịu từ bỏ, nhất định là cái giá hứa hẹn không đủ, không đủ ta lại thêm.

Thế nhưng vừa muốn mở miệng, Thanh Minh liền suất tiên mở miệng trước.

Thanh âm y nguyên bình tĩnh, không có chút nào ba động, nhưng rơi vào tai Ngũ Thánh và Phục Hy lại như kinh lôi, nhất thời ngẩn người tại chỗ. "Càn Khôn Thú có duyên với Bản tôn, Bản tôn thân tự thu làm đệ tử.

Tức nhật, bái nhập môn hạ Hỗn Nguyên Cung ta!" Ngũ Thánh và Phục Hy ngơ ngác nhìn một màn này.

Đạo Quân nói cái gì?

Hắn thật sự muốn thu Càn Khôn Thú làm đệ tử?

Nếu là nói như vậy, vậy thì không có cơ hội rồi a! "Đạo Quân, Càn Khôn Thú thật sự phải bái nhập môn hạ Hỗn Nguyên Cung?" Chuẩn Đề mở miệng hỏi. "Sao?!

Ngươi chất nghi lời của Bản tôn?

Không tin duyên phận giữa Bản tôn cùng Càn Khôn Thú?" Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn hắn, dọa đến Chuẩn Đề rụt cổ lại, không dám mở miệng nữa.

Chương 231

Đạo Quân trước đó liền có thủ đoạn và thực lực mạt sát Thánh Nhân, hiện tại thực lực càng thêm kinh khủng, càng thêm không dám trêu chọc, lúc này hắn mở miệng, ai dám phản bác? "Hống!" Lúc này, trong miệng Càn Khôn Thú nộ hống một tiếng, lập tức tới gần Thanh Minh, kết hợp thanh âm của nó, đảo như là đồng ý việc này.

Nó đi tới trước người Thanh Minh, ngay lập tức quỳ lạy xuống.

Bởi vì thể hình khá lớn, chấn động phương thiên địa này chấn động không thôi.

Thanh Minh nhìn nó, mở miệng nói: "Đứng lên đi, từ hôm nay ngươi liền là tam đệ tử tọa hạ của Bản tôn.

Vi sư ban tên cho ngươi: Càn Nguyên!" Thanh Minh vừa dứt lời, duỗi ra một ngón tay, trực tiếp điểm tại mi tâm Càn Khôn Thú, một cỗ lực lượng truyền đạo tản ra. "Ông!" Một chớp mắt tiếp theo, liền thấy thân thể Càn Khôn Thú chấn động, lập tức thân hình dần dần thu nhỏ, bắt đầu hướng về bộ dáng đạo thể diễn biến.

Ngắn ngủi mấy chục tức, thân hình Càn Khôn Thú to lớn đã hóa thành bộ dáng đạo thể, nhưng lại không phải bộ dáng thanh niên, chỉ có bộ dáng hài tử Nhân tộc mười tuổi.

Dù sao Càn Khôn Thú vừa mới đản sinh, tự nhiên không có lớn bao nhiêu. "Càn Nguyên bái kiến Sư tôn, bái kiến nhị vị Sư nương!" Càn Nguyên ngay lập tức hướng về phía Thanh Minh bái đạo, sau đó lại bái kiến Nữ Oa và Hậu Thổ hai vị. "Tốt!" Thanh Minh khá hài lòng, lập tức ban thưởng công pháp và linh bảo Càn Khôn Đồ.

Nữ Oa và Hậu Thổ với tư cách sư nương, tự nhiên cũng ban thưởng linh bảo.

Thanh Minh thản nhiên nhìn thoáng qua Ngũ Thánh và Phục Hy.

Tam Thanh và Phục Hy ngược lại là không quan trọng, cũng xuất thủ ban thưởng Càn Nguyên linh bảo.

Tây Phương Nhị Thánh trong lòng một trận đau nhức, nhưng ánh mắt Đạo Quân nhìn qua, không cho giống như cũng không được, ai bảo đụng phải việc này chứ!

Sau khi đám người ban thưởng linh bảo, gia đễ của Càn Nguyên tại trong Hồng Hoang cũng là cực kỳ phong hậu. "Cung hạ Đạo Quân thu được giai đồ, Càn Nguyên ngày sau thành tựu bất khả hạn lượng..." Phục Hy mở miệng chúc hạ.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh thấy thế, cũng nhao nhao mở miệng chúc hạ.

Thanh Minh gật đầu, cũng không nói gì. "Đã bái nhập môn hạ Đạo Quân, vậy Phục Hy liền không lưu lại..." Phục Hy dứt lời, liền hướng về phía Thanh Minh hành lễ một cái, lại từ biệt Hậu Thổ và Nữ Oa, sau đó liền động thân rời đi. "Đạo Quân, nhị vị đạo hữu, ngã đẳng cũng cáo từ..." Sau khi Phục Hy rời đi, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng động thân rời đi.

Đã thu đồ đệ không thành, Càn Nguyên lại bái nhập môn hạ Đạo Quân, tổn thất Tiên Thiên Linh Bảo, vậy ở lại chỗ này cũng không có việc gì, không bằng trở về tham ngộ đại đạo quan trọng hơn. "Càn Nguyên, lần này trước tiên đi theo vi sư du lịch Hồng Hoang đi!" Thanh Minh nhìn Càn Nguyên nói. "Vâng, lão sư!" Càn Nguyên đáp.

Thanh Minh khẽ vuốt cằm, lập tức gọi Quỳ Ngưu, sau đó chở bốn người cơ duyên du lịch.

Phương hướng đi tới lần này lại do Thanh Minh định ra: Nam Phương đại lục.

Nữ Oa và Hậu Thổ tuy rằng không rõ ràng Thanh Minh định làm gì, nhưng cũng không để ý quá nhiều, đi theo là được.

Càn Nguyên ngồi tại trên lưng Quỳ Ngưu, bắt đầu nhắm mắt tu hành công pháp tự gia sư tôn truyền xuống, thuận tiện mượn nhờ pháp tắc chi đạo tăng lên tự thân.

Đối với tình huống tiếp theo, nó đảo cũng không đi để ý quá nhiều, trước tu hành lại nói. ...

Hồng Hoang, Nam Phương đại lục.

Quỳ Ngưu lần này tốc độ rõ ràng nhanh hơn không ít, ngắn ngủi hơn vạn năm liền đến mục đích mà Thanh Minh muốn tới: hạch tâm Nam Phương đại lục, Bất Tử Hỏa Sơn.

Bất Tử Hỏa Sơn là đại bản doanh của Phượng tộc.

Phượng tộc từ nơi này đản sinh, phát tích, lớn mạnh, huy hoàng, tranh bá Hồng Hoang, cuối cùng lại thối ẩn trong nơi này.

Mấy chục ức năm qua, một mực đảm đương thân phận thụy thú.

Tuy rằng đạt được công đức và khí vận không đủ để hoàn toàn hóa giải nhân quả, nhưng còn lại ba thành tả hữu, đảo cũng không tệ.

Dù sao cũng không giống như Long tộc, hợp tác với Thiên Đình, được một ít sự tình có thể hoạch đắc công đức.

Huống hồ, chuyện hành vân bố vũ xác thực là Long tộc thích hợp nhất, trời sinh liền biết chút thần thông này, nếu đổi lại là Phượng tộc, cũng không cách nào làm được đến tình trạng như Long tộc.

Cho nên, dựa vào công đức và khí vận vi bạc như vậy của tự thân, có thể đem nhân quả nghiệp lực hóa giải còn lại ba thành tả hữu, đã là không tệ rồi. "Phu quân, chúng ta tới địa bàn Phượng tộc làm cái gì?" Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc gian có chút nghi hoặc.

Phượng tộc thối ẩn nhiều năm rồi, phu quân lần này tới đây cứu cánh là vì cái gì?

Trong Phượng tộc có đồ vật hoặc là bảo vật gì Thanh Minh nhìn trúng sao?

Tính toán kỹ thì cũng không có.

Thế nên trong lòng các nàng có chút nghi hoặc. "Trong Phượng tộc lại có một vật ta muốn, lần này tới đây chính là vì vật này..." Thanh Minh nghe vậy, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nói. "A?!

Không biết là vật gì?" Hai nữ càng thêm hiếu kỳ. "Tĩnh quan liền biết rõ..." Thanh Minh không có trực tiếp trả lời, lập tức trong tay vung lên, một tầng cấm chế bao khỏa lấy quanh thân Càn Nguyên, để nó không bị ngoại giới quấy nhiễu, có thể an tâm tu hành.

Hiện tại ở trên lưng Quỳ Ngưu, tồn tại bình thường cũng không dám tới gần.

Quỳ Ngưu cũng là tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn, tự nhiên không dám tùy tiện làm loạn.

Còn về cấp bậc Chuẩn Thánh hoặc là Hỗn Nguyên Kim Tiên, cao thủ nơi này lúc này cũng khuy tham mấy phần, nhưng đó là tọa kỵ của Đạo Quân, ai dám loạn?

Kia không phải tìm chết sao?

Chỉ cần không ngu, đều sẽ không đi tìm Quỳ Ngưu gây phiền phức. "Tiểu nam hài" trên lưng kia được Đạo Quân cấm chế thủ hộ, quan hệ cũng không nhỏ.

Tại trong địa bàn Phượng tộc, bọn hắn đều thức thời, cũng hiểu biết cái gì có thể quấy rầy, cái gì không thể.

Lúc này đều nhìn thoáng qua liền không có quan chú nữa. ...

Phượng tộc, trước điện Phượng Thiên.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ một bước bước ra, liền đến nơi này.

Lúc này, Phượng tộc Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão cùng các trưởng lão khác, cùng với không ít cao thủ Phượng tộc đều đã biết được, nhao nhao đến đây nghênh tiếp. "Ngô đẳng, bái kiến Đạo Quân, bái kiến Nữ Oa nương nương, bái kiến Hậu Thổ nương nương!" Phượng tộc Đại trưởng lão dẫn đầu, tất cả Phượng tộc nhao nhao hướng về phía ba người Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ hành lễ. "Không cần đa lễ!" Thanh Minh thu hồi Quỳ Ngưu, đỡ dậy nói. "Tạ Đạo Quân!" Phượng tộc đám người đứng dậy. "Thải Phượng là nữ nhi của ngươi đi?" Đột nhiên, Nữ Oa nhìn Phượng tộc Đại trưởng lão, mỉm cười nói. "Vâng, có thể nhập môn hạ Nữ Oa nương nương là tạo hóa của nó..." Đại trưởng lão cung kính đáp.

Nàng cũng có chút tư tâm.

Để con gái trở thành tọa kỵ của Nữ Oa, cũng có thể làm cho Phượng tộc dựa vào một bên Nữ Oa.

Tại trong Thánh Mẫu Cung nhiều năm như vậy, đảo cũng nhận được một ít khí vận phản bộ Phượng tộc.

Một điểm này, chính là tư tâm của nàng.

Nữ Oa nương nương cũng nhìn thấu một điểm này, lúc trước để Thải Phượng làm tọa kỵ, cũng nguyện ý kết xuống phần nhân quả này.

Cho nên những năm này Thải Phượng và Phượng tộc mới có thể nhận được một ít chỗ tốt, cái này cũng là quả.

Nữ Oa cười cười, không có mở miệng nữa.

Những toan tính kia của Phượng tộc, lúc thành thánh nàng liền đã

hiểu rõ, chỉ là không thèm để ý mà thôi.

Bất quá cũng tốt, Thải Phượng giúp nàng xử lý Thánh Mẫu Cung, cho chút chỗ tốt cũng là nên, tự nhiên sẽ không nói nhiều. "Đạo Quân, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, mời vào cung nói chuyện..." Phượng tộc Đại trưởng lão cười cười, nói với ba người Thanh Minh.

Thanh Minh gật đầu, ra hiệu phía trước dẫn đường.

Phượng tộc Đại trưởng lão và mấy vị trưởng lão khác liếc nhìn nhau, liền để các cao thủ Phượng tộc khác tán đi, chỉ có mấy vị trưởng lão cùng nhau tiến vào trong điện Phượng Thiên.

Những người khác cũng không có tư cách tiến đến linh thính nội dung giao đàm. ...

Trong điện Phượng Thiên. "Không biết Đạo Quân lần này tới đây, có chuyện gì quan trọng muốn giao đại Phượng tộc sao?" Phượng tộc Đại trưởng lão thần sắc ngưng lại, mở miệng hỏi.

Lấy thân phận thực lực của Đạo Quân, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương, hẳn là cũng không đến mức không có việc gì lại đến Phượng tộc.

Trước đó cùng nhau tới đây, hẳn là cũng không phải chuyện nhỏ, nàng đảo cũng hiếu kỳ. "Lần này tới đây, là muốn cùng Phượng tộc trao đổi một vật..." Thanh Minh nghe vậy, nhìn mấy vị trưởng lão Phượng tộc, chậm rãi mở miệng nói. "Đạo Quân mời nói!" Phượng tộc Đại trưởng lão trước mắt hơi sáng, lập tức mở miệng nói.

Chương 232

Đã là trao đổi, vậy trù mã Đạo Quân đưa ra định nhiên nhỏ không được.

Không biết Đạo Quân nhìn trúng đồ vật gì của Phượng tộc.

Phượng tộc hiện tại tình huống như vậy, cũng không có đồ vật gì có thể bị Đạo Quân nhìn trúng đi!

Trong lòng đảo cũng khó mà đoán được, cho nên chỉ có thể chờ Đạo Quân tự mình nói. "Tích nhật Đạo Ma chi chiến, sau khi Tổ Phượng vẫn lạc từng có Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh di lưu, là hỏa diễm đỉnh tiêm nhất trong Phượng tộc.

Bản tôn lần này tới đây, chính là vì Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh!" Thanh Minh nhìn mấy vị trưởng lão Phượng tộc, thản nhiên mở miệng nói.

Những sự tình này, hắn tự nhiên rõ ràng.

Tại trong Bất Tử Hỏa Sơn, hỏa diễm lợi hại nhất không phải là địa hỏa, mà là Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh của Tổ Phượng.

Đây là hỏa diễm kinh khủng nhất của Bất Tử Hỏa Sơn và cả Phượng tộc.

Ngọn lửa này chính là thứ hắn cần, có thể tăng lên khế cơ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cho Toại Nhân.

Mấy vị trưởng lão Phượng tộc lông mày nhíu lại.

Vật này đảo cũng không phải không thể cho, nếu Tộc trưởng còn tồn tại thì tự nhiên là không có khả năng, nhưng Tộc trưởng đã vẫn lạc, có thủ đoạn lưu lại, ngày sau có cơ hội trở về, nhưng đến thời điểm đó, chưa chắc đã là thân Phượng tộc.

Hơn nữa, thời điểm Tộc trưởng trở về, Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh kia đối với ngài ấy dụng xứ cũng không lớn.

Cho nên, Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh đối với Phượng tộc lúc này đảo cũng không phải là đồ vật trân quý nhất, nếu muốn trao đổi đảo cũng là có thể.

Nhưng Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh rốt cuộc đối với Phượng tộc cũng có chỗ tốt, cho nên lúc này mới có chút do dự mà thôi.

Phải xem Đạo Quân dùng vật gì trao đổi đã, nếu có thể, trao đổi đảo cũng không phải là không thể.

Thanh Minh thấy thần sắc các nàng, không có cự tuyệt thì chính là có thể trao đổi.

Nếu không được thì sẽ một ngụm cự tuyệt.

Đương nhiên, nếu cường thủ thì cũng có thể, chỉ là không cần thiết mà thôi.

Bởi vì Phượng tộc ngày sau còn có dụng xứ, cho nên không cần thiết phải làm như thế. "Nhân quả nghiệp lực của Phượng tộc còn có ba thành tả hữu, Bản tôn có thể vì Phượng tộc giải quyết một thành, lại vì thủ đoạn Tộc trưởng các ngươi lưu lại tăng thêm một ít thủ đoạn, như thế nào?" Thanh Minh cười cười, nhìn mấy vị trưởng lão Phượng tộc, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, chúng Phượng tộc trưởng lão trước mắt sáng lên, trên mặt đều lộ ra vẻ hân hoan.

Đại cơ duyên, đại tạo hóa a!

Đạo Quân đưa ra trù mã như thế, không có chút lý do nào để cự tuyệt.

Ngược lại cảm thấy chiếm tiện nghi lớn của Đạo Quân rồi.

Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh tuy rằng trân quý, nhưng đổi lấy một thành nhân quả nghiệp lực liền cũng không xê xích gì nhiều.

Còn cho Tộc trưởng một ít tạo hóa, đảo làm các nàng cảm thấy ngoài ý muốn.

Hai cái cộng lại, giá trị xác thực không thấp.

Đối với Phượng tộc, xác thực là đại cơ duyên, đại tạo hóa. "Đạo Quân thủ bút lớn như thế, Phượng tộc bái tạ!" Phượng tộc Đại trưởng lão dẫn đầu, lúc này nhao nhao hướng về phía Thanh Minh cung thân hành lễ.

Thanh Minh cười cười, huy thủ đỡ dậy.

Phượng tộc ngày sau dùng được, Kỳ Lân nhất tộc hắn cũng hứa hẹn một ít tạo hóa cho thủ đoạn Tộc trưởng của họ, Phượng tộc tự nhiên cũng sẽ không bên trọng bên khinh.

Chính như trong lòng mấy vị Đại trưởng lão Phượng tộc nghĩ, Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh có thể đổi lấy một thành nhân quả nghiệp lực xác thực không xê xích gì nhiều.

Còn lại phần tạo hóa cho thủ đoạn Tộc trưởng, đó là Thanh Minh an bài và tính toán khác, tịnh không nằm trong sự nghi an bài.

Bất quá lần này lý giải như thế đảo cũng không phải là không thể, dù sao đều là cho Phượng tộc chỗ tốt, đều không quan trọng. "Hô!" Thanh Minh nhìn thoáng qua, trong tay vung lên, một trận công đức kim quang kèm theo một ít khí vận tịch quyển mà ra, lập tức bao khỏa lấy một thành nhân quả nghiệp lực của Phượng tộc, sau đó dùng đại pháp lực trực tiếp triệt tiêu đi.

Như thế, một thành nhân quả nghiệp lực liền bị Thanh Minh hóa giải.

Ngay sau đó, Thanh Minh nhiếp một cái trong điện Phượng Thiên,

lập tức nhiếp tới chí bảo Phượng tộc là Phượng Hoàng Ấn, trong đó có thủ đoạn Tổ Phượng lưu lại.

Trong tay hắn lau một cái, một trận kim quang rơi xuống, nương theo từng tia tạo hóa, trực tiếp dung nhập vào trong đó. "Ông!" Phượng Hoàng Ấn hơi chấn động một cái, một cỗ thần quang sáng chói lan ra, khí tức Tiên Thiên tinh túy sung xích đại điện.

Mấy vị trưởng lão Phượng tộc tỉ mỉ cảm nhận một phen, trước mắt lập tức sáng lên, thần sắc đại hỉ.

Sau khi tạo hóa của Đạo Quân rơi xuống, rốt cục cảm ứng được khí tức Tộc trưởng.

Trước kia tưởng rằng chờ đợi thật lâu mới có thể đợi được khí tức Tộc trưởng.

Nhưng mấy chục ức năm trôi qua, y nguyên không có, nếu không phải thủ đoạn y nguyên còn tại, bọn hắn đều tưởng rằng Tộc trưởng thật sự vẫn lạc.

Nhưng lần này Đạo Quân trực tiếp xuất thủ, liền lập tức cảm ứng được, thủ đoạn của Đạo Quân quả nhiên kinh khủng.

Lần trao đổi này, quá lời! ...

Phượng tộc Đại trưởng lão hân hoan xong, cũng không quên sự tình nên làm, đồ vật cần trao đổi. "Ông!" Phượng tộc Đại trưởng lão trong tay kết ấn, mỗi một cái thủ ấn đều huyền ảo hối sáp đến cực điểm, lúc này toàn bộ đánh nhập vào một khu vực trong điện Phượng Thiên, giải khai từng tầng cấm chế. "Hô!" Theo cấm chế từng tầng được giải khai, một cỗ nhiệt độ làm người ta giận sôi lập tức di mạn ra.

Theo cấm chế càng lúc càng giải khai, cỗ nhiệt độ kia liền càng thêm kinh khủng, cuối cùng ngay cả mấy vị trưởng lão Phượng tộc

đều cảm thấy mấy phần áp lực.

Dù sao đó là Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh của Tổ Phượng, hỏa diễm kinh khủng nhất nơi này, tự nhiên không giống bình thường. "Hưu!" Phượng tộc Đại trưởng lão trong tay nâng Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh màu lam tím đang lơ lửng, đi vào trước người Thanh Minh, đưa cho hắn xong, mở miệng nói: "Đạo Quân, đây chính là Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh..." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ mỹ mâu hơi sáng.

Đây chính là Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh nha!

Quả nhiên bất phàm, không hổ là hỏa diễm kinh khủng nhất nơi này.

Các nàng đảo cũng cảm thấy hỏa diễm này bất phàm, tại trong Hồng Hoang hiếm có hỏa diễm có thể so sánh với nó. "Quả nhiên bất phàm..." Thanh Minh nhìn Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh, trong miệng khen một tiếng.

Hỏa diễm này xác thực bất phàm, đồ vật hắn muốn, bây giờ đã tới tay. ...

Phượng tộc, trong điện Phượng Thiên.

Trong Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh uẩn hàm hỏa diễm chi lực cực kỳ kinh khủng cùng Tổ Phượng chi lực, có Hỏa đạo pháp tắc cực kỳ tinh túy.

Cũng làm cho nhiều năm trôi qua như vậy, lực lượng Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh một điểm cũng không có tiết ra ngoài, y nguyên như thế.

Không chỉ có như thế, tại trong Bất Tử Hỏa Sơn uẩn dưỡng mấy chục ức năm, lực lượng cùng hỏa diễm cường độ của Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh tựa hồ có mấy phần tăng lên, mấy vị trưởng lão Phượng tộc là rõ ràng nhất.

Tác với trưởng lão Phượng tộc, bình thường cũng tu hành tại nơi này, ngẫu nhiên cũng sẽ dẫn đạo Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh tu hành.

Tuy rằng dẫn đạo vài tia ảnh hưởng không lớn, nhưng đối với các nàng đảo cũng đầy đủ, dù sao đó là Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh của Tổ Phượng.

Cho nên, những năm này Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh có tiến triển, mấy vị trưởng lão Phượng tộc đều rõ ràng.

Bất quá cùng Đạo Quân trao đổi, là đáng giá. "Thật không hổ là Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh, xác thực bất phàm!" Thanh Minh trong miệng mỉm cười tán thán, lập tức nhận lấy Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh trong tay Đại trưởng lão, sau đó có một cỗ lực lượng bao khỏa lấy nó, đem hết thảy lực lượng và nhiệt độ cách tuyệt, không còn cảm ứng được tảy may nhiệt độ nào nữa.

Mấy vị trưởng lão Phượng tộc thấy thế, thần sắc hơi kinh, Đạo Quân vừa ra tay liền càng thêm bất phàm.

Nhưng mà đó là Đạo Quân, thủ đoạn như thế không phải là bình thường sao?

Cho nên trong lòng tiêu tan, thần sắc cũng bình thường trở lại.

Nữ Oa và Hậu Thổ tỉ mỉ đánh giá Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh mấy tức sau liền thu hồi ánh mắt.

Hỏa diễm này tuy rằng bất phàm, Hồng Hoang hiếm có, đoán chừng cũng chỉ có Hỗn Độn Chi Hỏa trong truyền thuyết là ở trên nó.

Còn về Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa của Đế Tuấn, đoán chừng cũng chỉ ngang ngửa Nam Minh Ly Hỏa.

Còn về Toại Nhân Tân Hỏa phủ đạt tới cái tình trạng kia hay không, tạm thời không biết, nhưng chuyện lần này hẳn là có quan hệ với Toại Nhân.

Đại khái suất Toại Nhân Tân Hỏa cũng là cấp bậc này, cho nên mới dùng đến Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh.

Trong Hồng Hoang, ngoại trừ hai loại hỏa diễm này cùng Hỗn Độn Chi Hỏa trong truyền thuyết ra, cũng không có hỏa diễm nào khác có thể so được với Nam Minh Ly Hỏa.

Bởi vậy, lấy ánh mắt nhãn giới của các nàng đều cảm thấy hỏa diễm này khá bất phàm.

Thanh Minh nhìn thoáng qua xong, liền đem Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh thu lại.

Lập tức, Thanh Minh nhìn mấy vị trưởng lão Phượng tộc nói: "Việc nơi này đã xong, Bản tôn liền không lưu lại..." Dứt lời, liền cùng Nữ Oa, Hậu Thổ cùng một chỗ, thân hình khẽ động, biến mất không thấy. "Cung tống Đạo Quân, Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương!" Thấy thế, mấy vị trưởng lão Phượng tộc nhao nhao hành lễ.

Sau khi Thanh Minh rời khỏi điện Phượng Thiên, ba người liền trở về trên lưng Quỳ Ngưu, sau đó để Quỳ Ngưu hướng về phía Hồng Hoang đi.

Lúc này, trong điện Phượng Thiên. "Đại tỷ, Tộc trưởng khí tức đã hiện, tin tưởng sẽ không quá lâu liền sẽ trở về đi?" Nhị trưởng lão thần sắc ngưng lại, lập tức mở miệng hỏi. "Không sai, Tộc trưởng khí tức đã hiện, tình huống đã tốt hơn không ít, thời gian trở về hẳn là rút ngắn không ít..." Đại trưởng lão thần sắc nghiêm nghị nhìn thoáng qua Phượng Hoàng Ấn trong tay, mở miệng nói.

Chương 233

Nghe vậy, mấy vị trưởng lão khẽ vuốt cằm, không có mở miệng. "Tộc trưởng hiện tại đã có khí tức, chính là thời điểm cần khôi phục.

Mở ra hạch tâm chi địa của Phượng tộc, để Tộc trưởng có thể hấp thu địa hỏa chi lực của Bất Tử Hỏa Sơn khôi phục tự thân, sớm ngày trở về Phượng tộc..." Đại trưởng lão suy nghĩ trong lòng, nói với mấy vị trưởng lão.

Nghe vậy, mấy vị trưởng lão liếc nhìn nhau, đều trọng trọng gật đầu.

Lập tức Đại trưởng lão cùng mấy vị trưởng lão cùng nhau trong tay kết ấn, mở ra nơi ẩn bí trong điện Phượng Thiên.

Trong đó chính là hạch tâm chi địa của Bất Tử Hỏa Sơn, cũng là nơi lực lượng ngưng tụ nhất.

Trước kia là nơi Tộc trưởng bế quan, nhưng sau khi Tộc trưởng vẫn lạc, Phượng tộc thối ẩn, đây là lần đầu tiên mở ra.

Sau khi hạch tâm chi địa mở ra, Đại trưởng lão liền đem Phượng Hoàng Ấn để vào trong đó, lập tức mở ra cấm chế, liền chờ đợi Tộc trưởng trở về. "Lần này Phượng tộc nhân quả nghiệp lực giảm bớt một thành, còn lại hai thành tả hữu, chúng ta phải nỗ lực hóa giải.

Tiếp theo là thời khắc mấu chốt, phải hảo hảo an bài..." Đại trưởng lão thần sắc ngưng lại, nhìn mấy vị trưởng lão, trầm giọng mở miệng nói. "Đại tỷ yên tâm, chúng ta hiểu rõ phải làm như thế nào..." Mấy vị trưởng lão gật đầu.

Những sự tình này đều làm mấy chục ức năm, tự nhiên hiểu rõ phải làm như thế nào.

Hiện tại thời khắc mấu chốt, muốn tranh thủ thời cơ, trước tiên đem nhân quả nghiệp lực hóa giải.

Thời điểm chỉ còn lại hai thành, thời gian rút ngắn không ít, cũng càng có lòng tin, nhiệt tình mười phần, đều nhịn không được muốn lập tức bắt đầu.

Đại trưởng lão gật đầu, lập tức khoát tay áo, ra hiệu lui xuống bắt đầu.

Mấy vị trưởng lão chắp tay, liền xoay người rời đi.

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua, liền hồi thân, nhìn qua hạch tâm chi địa, trên mặt lộ ra vẻ hi vọng. "Tộc trưởng, đợi ngày ngài trở về, Phượng tộc tất định sẽ toàn bộ hóa giải nhân quả nghiệp lực, phát triển khôi phục.

Đến lúc đó, chờ ngài dẫn đầu Phượng tộc tái hiện huy hoàng ngày xưa..." Đại trưởng lão trong lòng thầm nói một tiếng, trong mắt lóe lên một tia kiên định, thân hình khẽ động, biến mất tại trong điện Phượng Thiên.

Điện Phượng Thiên to lớn lúc này lại lần nữa an tĩnh lại, chỉ có ngọn lửa kia thiêu đốt càng thêm kinh khủng, từng trận nhiệt độ làm người ta giận sôi từ trong hạch tâm chi địa di mạn ra, hư không tan chảy, dị thường khủng bố.

Nhiệt độ không ngừng leo lên, lực lượng không ngừng hội tụ.

Tại một khắc nào đó, tựa hồ có một đạo khí tức cũng nồng đậm thêm một phần.

Nhưng khí tức này chợt lóe lên, không cách nào bắt giữ, rất nhanh liền ẩn nặc vào trong hạch tâm hỏa diễm cùng nhiệt độ, phảng phất như hết thảy đều không có xuất hiện.

Hết thảy đều trở về bình tĩnh. ...

Quỳ Ngưu chở Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ du lịch.

Càn Nguyên y nguyên đang trong quá trình tu hành.

Vừa mới xuất thế, Càn Khôn Thú ở vào thời kỳ ấu niên, tuy rằng có thực lực Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng tại trong Hồng Hoang y nguyên vẫn là nhỏ yếu.

Lần này bái nhập môn hạ Thanh Minh, Thanh Minh lại truyền xuống tu hành chi pháp, dạy bảo tham ngộ đại đạo, cảm ngộ thiên địa, nó tự nhiên muốn nắm lấy cơ hội này, bước ra bước đầu tiên trong Hồng Hoang.

Bước đầu tiên, cần phải đem tu vi tăng lên đã.

Chí ít cũng phải là Đại La hậu kỳ, cơ duyên tốt thì khả năng là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Đối với Càn Khôn Thú, đây là có cơ hội, xem tự thân nó nắm chắc và tu hành thế nào.

Thanh Minh lúc này không có để ý quá nhiều tình huống của Càn Nguyên, tu hành của nó đã đi vào quỹ đạo, nếu không xuất hiện vấn đề thì Thanh Minh đều sẽ không đi can thiệp.

Hiện tại hắn tiếp tục cùng Nữ Oa, Hậu Thổ du lịch trong Hồng Hoang.

Ngắn ngủi mấy vạn năm, tình huống Hồng Hoang cơ bản đều đã xem hết.

Nữ Oa và Hậu Thổ vốn tưởng rằng Thanh Minh sẽ để Quỳ Ngưu phản hồi Hỗn Nguyên Cung, nhưng không ngờ Thanh Minh trực tiếp nói với Quỳ Ngưu: "Quỳ Ngưu, chuyển đạo Thái Dương Tinh!" Đảo cũng làm các nàng cảm thấy ngoài ý muốn.

Trước đi Phượng tộc, sau đó lại đi Thái Dương Tinh, nếu muốn

nói không liên quan đến "Hỏa diễm" thì không thể nào tin được.

Từ những tình huống này suy ngược lại, đảo cũng đại trí rõ ràng, hẳn là có quan hệ rất lớn với Toại Nhân, có lẽ chỉ có thể trợ giúp hắn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Tuy rằng không có hoàn toàn nhìn rõ, nhưng Thanh Minh đã an bài như thế thì tất nhiên có một ít nắm chắc.

Xem Toại Nhân cuối cùng có thể nắm chắc cơ hội, nhất cử chứng đạo Hỗn Nguyên chi cảnh hay không. ...

Trên Cửu Thiên. "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tàn khuyết của Hạo Thiên, sẽ không phải là Hồng Quân đạo hữu giao cho chứ?" Lúc đi ngang qua Thiên Đình, Hậu Thổ thần sắc có chút kinh ngạc nói.

Án theo cách làm người của Đế Tuấn và Thái Nhất, không có khả năng hào phóng đem bố trận chi pháp của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận giao cho Hạo Thiên.

Cho dù trận pháp tàn khuyết thì cũng không có khả năng.

Vì Yêu tộc, vì Yêu tộc trọng chưởng Thiên Đình, không có khả năng phát sinh việc này.

Người có khả năng nhất, chính là Hồng Quân đạo nhân đã khâm điểm Hạo Thiên làm Thiên Đế.

Lấy thủ đoạn của hắn, muốn chưởng khống Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tàn khuyết xác thực không khó.

Tuy rằng tàn khuyết, nhưng sáu thành uy lực đảo cũng đủ làm phòng ngự chi lực cho Thiên Đình hiện tại. "Xác thực là Hồng Quân cho, tuy chỉ có sáu thành uy lực, nhưng cũng đủ rồi..." Thanh Minh nói.

Nữ Oa đảo cũng cảm thấy Hồng Quân đối với Hạo Thiên cũng

thập phần tốt, nâng đỡ lên vị trí Thiên Đế, ngay cả đại trận tàn khuyết của Yêu tộc cũng cho, xác thực đối đãi không tệ.

Hạo Thiên cũng có một ít thủ đoạn, cũng không có làm cho Hồng Quân an bài uổng phí.

Thanh Minh không có để ý quá nhiều, không bao lâu, Quỳ Ngưu liền đi vào trong Chu Thiên Tinh Thần đại hải.

Tinh thần chi quang sáng chói chói mắt, miên diên bất tận.

Trong tinh thần chi hải không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, vô số tinh thần án theo quỹ tích đặc định vận hành.

Từng trận tinh thần triều tịch đánh vào tứ phương chi địa, kích phát ra khí tức tinh thần tinh túy kinh khủng.

Những tinh thần rập rờn sinh huy kia lúc này đều sáng lên, tinh thần chi quang huyễn lệ dị thường làm cho tồn tại đến đây đều nhịn không được trầm luân trong đó.

Đương nhiên ba người Thanh Minh, Nữ Oa, Hậu Thổ hiển nhiên không nằm trong số đó.

Không có chút nào dừng lại, trực tiếp hướng về phía ba trăm sáu mươi lăm khỏa chủ tinh thần, cuối cùng rơi vào trong Thái Dương Tinh. ...

Trong Thái Dương Tinh.

Nơi này là hải dương của lửa, nhiệt lãng mắt trần có thể thấy được không ngừng tịch quyển ra.

Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa ở nơi này, ngay cả Đại La Kim Tiên viên mãn chi cảnh cũng không dám khinh dịch bước chân vào.

Trên Thái Dương Tinh có một cây Thái Dương Thần Thụ, là nơi Đế Tuấn Thái Nhất đản sinh.

Phía sau Thần Thụ chính là Thái Dương Thần Cung.

Đương nhiên những cái này Thanh Minh đều chướng mắt.

Tại trong Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa tịch quyển tứ phương, Thanh Minh trực tiếp độn nhập vào nội bộ hạch tâm Thái Dương Tinh.

Thái Dương Chân Viêm tại nội bộ hạch tâm Thái Dương Tinh uy lực xác thực không nhỏ, ẩn ẩn có thế muốn vượt qua Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh, đây cũng là mục đích chuyến này của Thanh Minh.

Chỉ cần lấy được Thái Dương Chân Viêm, vậy sự tình lần này liền viên mãn hạ màn.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Thanh Minh độn nhập vào nội bộ Thái Dương Tinh, đảo cũng không có quá quan chú, ngược lại đánh giá tình huống Thái Dương Tinh. "Nơi đản sinh Đế Tuấn Thái Nhất, xác thực bất phàm..." Nữ Oa mở miệng nói.

Hậu Thổ khẽ vuốt cằm, tịnh vị mở miệng.

Tình huống nơi này so sánh với một ít đại thần thông giả trong Hồng Hoang, xuất thân của Đế Tuấn và Thái Nhất xác thực tốt hơn.

Chỉ tiếc là đi tới tình trạng kia. "Hưu!" Ngắn ngủi mười mấy tức, Thanh Minh liền phản hồi trên Thái Dương Tinh. "Thái Dương Chân Viêm đã lấy được, đi thôi!" Thanh Minh cười cười nói, lập tức liền cùng Nữ Oa, Hậu Thổ trở về trên lưng Quỳ Ngưu, sau đó rời đi Thái Dương Tinh.

Sau đó, ba người tại trong Chu Thiên Tinh Thần đại hải du lịch mấy vạn năm, mới rời khỏi nơi này, hướng về phía Hồng Hoang. ...

Thời gian lặng lẽ trôi qua, trong nháy mắt, liền lại mười mấy vạn năm.

Mười mấy vạn năm này, bên ngoài Thiên Đình, chính là Nhân tộc phát triển nhanh nhất.

Còn về các thế lực chủng tộc khác đều khá điệu thấp.

Như Vu Yêu nhị tộc, tuy rằng phát triển khôi phục nguyên khí, nhưng khá điệu thấp.

Trước mắt mà nói, trong Hồng Hoang, Nhân tộc phát triển ẩn ẩn muốn vấn đỉnh đệ nhất chủng tộc.

Dù sao sau khi Vu Yêu nhị tộc bại lạc, Nhân tộc quật khởi, đã vượt qua Vu Yêu ngày xưa.

Như hôm nay, ngoại trừ Vu tộc tình huống tốt hơn không ít, thì Yêu tộc thật sự so ra kém Nhân tộc.

Chương 234

Cho nên tương đối mà nói, Yêu tộc muốn điệu thấp hơn Vu tộc không ít.

Đương nhiên, mâu thuẫn và chiến hỏa giữa hai tộc và Nhân tộc y nguyên tồn tại, chỉ là chưa bạo phát chiến hỏa quy mô lớn mà thôi.

Chờ cao thủ hai tộc đều chuyển dời vào trong chiến hỏa, chiến hỏa giữa hai tộc nói không chừng sẽ một điểm tức nhiên.

Trừ bỏ mấy phương thế lực, chủng tộc này ra, những nơi khác như Viễn Cổ Tam Tộc, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, U Minh Huyết Hải..., đều đang ổn bộ tăng lên, tương đối thì không có nhanh chóng như Thiên Đình và Nhân tộc.

Đương nhiên cũng điệu thấp, tình huống không khác Vu Yêu bao nhiêu.

Nhân tộc phát triển, Hồng Hoang hữu mục cộng đổ, cũng hiểu biết Nhân tộc bất phàm.

Hiện tại Nhân tộc đã không phải Nhân tộc ngày xưa, với sự phát triển những năm này, không ít tu sĩ, đại năng, thế lực chủng tộc trong Hồng Hoang đảo cũng không có quá ngoài ý muốn.

Còn về Thiên Đình quật khởi, cũng làm cho chúng sinh minh bạch thủ đoạn của Hạo Thiên cường đại, từng bước một lôi kéo thực lực.

Lần này Thiên Đình đem mạch Câu Trần Đế Quân hoàn toàn lôi kéo, lại thêm mạch Trung ương, Thiên Đình phát triển xác thực không chậm.

Còn về Tam Ngự, cũng làm cho Hạo Thiên một mực quan chú, thực lực tăng lên xác thực không chậm, ngày sau cần tiếp tục phát

triển mới có thể không bị Tam Ngự vượt qua, nếu không Thiên Đế có thể thật sự bị chê cười.

Chúng thế lực, chủng tộc đều đang tăng lên.

Vô số sinh linh, tu sĩ, một ít tiên thiên chủng tộc cùng một ít đại năng, đại thần thông giả trong Hồng Hoang tự nhiên cũng không có lãng phí thời gian, cũng đang không ngừng phát triển tăng lên tự thân.

Hiện tại thiên địa diễn hóa, chính là thời cơ tốt nhất, hoàn thiện nhất.

Quy tắc và pháp tắc cũng hoàn thiện nhất, ngưng thực nhất.

Đối với vô số sinh linh, đây là thời đại tốt nhất.

Tại dưới thời đại như vậy, yên năng không hảo hảo nắm chắc, không bắt lấy cái thời cơ này để nhanh chóng tăng lên?

Cho nên, tại trong cái thời đại tốt nhất này, chúng sinh cũng sử xuất nỗ lực lớn nhất để tăng lên, sau đó lại tại trên vũ đài Hồng Hoang đại phóng dị thải.

Thời đại tốt nhất, tự nhiên muốn làm nhiều chút, tin tưởng sẽ có một chỗ cắm dùi của mình. ...

Cứ như vậy, lại hơn vạn năm sau.

Đông Hải chi tân, bên ngoài Nhân tộc Thánh địa. "Oanh long long!!!" Đột nhiên, một trận lôi minh chi âm vang lên, dẫn tới chú ý của tất cả đệ tử, cao thủ trong Thánh địa, ngay cả toàn bộ Đông Hải chi tân đều chấn động, vô số Nhân tộc ngưng vọng.

Chưa thấy tồn tại hoặc sự tình gì, nhưng trận lôi minh chi âm kia lại càng thêm vang vọng tứ phương. "Hống!" Khắc tiếp theo, chỉ nghe thấy một tiếng nộ hống, nương theo từng trận lôi minh chi âm truyền đến, sau đó liền thấy một con dị thú một chân độc giác từ chân trời

bay tới.

Tại trên dị thú, có bốn đạo thân ảnh.

Trong Thánh địa, Nhân tộc Tam Tổ, một chúng trưởng lão và cao tầng đệ tử thấy thế, lập tức thần sắc biến đổi, nhao nhao đi ra ngoài Thánh địa nghênh tiếp.

Lão sư (Đạo Quân), Thánh Mẫu và Hậu Thổ nương nương tới, bọn hắn không dám không nghênh tiếp. "Hống!" Quỳ Ngưu nộ hống một tiếng, chấn động thiên địa, lôi minh trận trận, âm ba khủng bố tịch quyển ra, lập tức từ từ hạ xuống. "Bái kiến Lão sư (Đạo Quân), Thánh Mẫu nương nương, Hậu Thổ nương nương!" Toại Nhân Tam Tổ dẫn đầu, tất cả trưởng lão, đệ tử Nhân tộc Thánh địa cùng tất cả Nhân tộc Đông Hải chi tân nhao nhao hướng về phía ba người Thanh Minh quỳ bái. "Đều đứng lên đi, không cần đa lễ!" Thanh Minh đạm nhiên cười một tiếng, trong tay vung lên, đỡ dậy tất cả Nhân tộc. "Lão sư, Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương, mời vào trong Thánh địa nói chuyện..." Toại Nhân hướng về phía ba người Thanh Minh hành một lễ, liền dẫn đầu Lão sư, Thánh Mẫu và Hậu Thổ nương nương vãng Thánh địa Nghị Sự Điện.

Còn về những đệ tử khác, cùng với Nhân tộc Đông Hải chi tân đều bị đuổi trở về, riêng phần mình làm sự tình của mình.

Tại trong Nghị Sự Điện, ngoại trừ Nhân tộc Tam Tổ ra, liền có tám vị trưởng lão tại đây, mấy vị cao tầng đệ tử cũng không có tư cách ở chỗ này.

Sau khi ba người Thanh Minh an tọa, ánh mắt nhìn về phía Toại Nhân đám người cùng tình huống trong Thánh địa, Nữ Oa mỉm cười nói: "Nhân tộc những năm này tiến triển xác thực không nhỏ, có vận thế của nhân vật chính thiên địa..." Nghe vậy, Toại Nhân cười nói: "Lần trước được Thánh Mẫu giảng đạo, Thánh địa đệ tử tiến triển

không nhỏ.

Những năm này phát triển, lại thêm mượn Yêu tộc ma lệ Thánh địa đệ tử, chỉnh thể thực lực và khí vận đều tăng lên không ít..." Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu.

Nhân tộc khí vận tăng lên, Nhân Đạo diễn hóa hoàn thiện, nàng đều thập phần rõ ràng.

Đối với Nhân tộc phát triển, nàng khá hài lòng, từ tình huống lúc này xem ra, xác thực có vận thế nhân vật chính thiên địa.

Tuy rằng nàng cũng không biết Nhân tộc sẽ đi đến bước nào, nhưng Nhân tộc dù sao cũng là do nàng sáng tạo, lại là một vòng mấu chốt nhất trong Nhân Đạo, nếu Nhân tộc đạt tới vị trí nhân vật chính thiên địa, vậy nàng cũng khá vui vẻ, cũng có thể đạt được không ít chỗ tốt.

Cho nên, nàng đảo cũng hi vọng Nhân tộc có thể ngồi lên vị trí kia.

Thanh Minh khẽ vuốt cằm, nhìn Toại Nhân mở miệng nói: "Nhân tộc phát triển xác thực không chậm, làm rất tốt!" "Đệ tử hoàng khủng!" Toại Nhân đám người thần sắc khẽ biến, lập tức chắp tay nói. "Vi sư lần này tới đây, có hai vật muốn giao cho ngươi..." Thanh Minh nhìn Toại Nhân, mở miệng nói.

Nghe vậy, Toại Nhân trước mắt sáng lên, đồ vật Lão sư cho, kia sẽ kém sao?

Hữu Sào thị và Truy Y thị lúc này cũng một trận hâm mộ, nhưng bọn hắn cũng hiểu được, đại ca là thân truyền đệ tử, bọn hắn chỉ là ký danh đệ tử.

Tuy rằng cũng có Lão sư ban thưởng công pháp, linh bảo, nhưng vẫn kém mấy phần.

Bất quá đảo cũng thỏa mãn, lúc này cũng chỉ là hâm mộ mà thôi.

Đại ca tăng lên chỉnh thể thực lực, cũng là Nhân tộc tăng lên, chung quy là chuyện tốt. "Hô!" Thanh Minh trong tay khẽ động, hai đoàn hỏa diễm xuất hiện trong tay: Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh màu lam tím và Thái Dương Chân Viêm màu vàng kim.

Lúc này hai đóa hỏa diễm tại trong tay Thanh Minh lơ lửng thiêu đốt, bởi vì có lực lượng cấm chế của Thanh Minh bao khỏa, cho nên tịnh không có nhiệt độ dật tán ra.

Trong đại điện, đám người thần sắc hiếu kỳ nhìn hai đóa hỏa diễm.

Vì sao nhìn thấy rất nguy hiểm, nhưng lại không có cảm giác tảy may nhiệt độ nào?

Toại Nhân trước mắt sáng lên, trong lòng lập tức có một trận cơ duyên cảm ứng đến từ hai đoàn hỏa diễm này.

Hắn có dự cảm, nếu được hai đoàn hỏa diễm này, sẽ đại đại tăng lên xác suất chứng đạo của hắn.

Đến lúc đó, Nhân tộc sẽ có một tôn tồn tại đỉnh tiêm đản sinh. "Đây là Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh của Phượng tộc cùng Thái Dương Chân Viêm, là hỏa diễm đỉnh tiêm trong Hồng Hoang lúc này.

Tự thân ngươi có Toại Nhân Tân Hỏa đại biểu cho văn minh, đại biểu cho một cái thời đại Nhân tộc, lại thêm tu vi của ngươi, Toại Nhân Tân Hỏa tịnh không kém hơn hai loại hỏa diễm này..." "Có thể nói, hai đóa hỏa diễm này rơi vào trong tay ngươi, hỏa diễm đỉnh tiêm trong Hồng Hoang liền đều ở trong tay ngươi.

Trừ bỏ Hỗn Độn Chi Hỏa, không ai có thể tại trên hỏa diễm áp chế ngươi..." Thanh Minh nhìn Toại Nhân, thản nhiên mở miệng nói, lập tức trong tay vung lên, triệt tiêu lực lượng cấm chế bao khỏa hai đóa hỏa diễm. "Hô!" Đột nhiên, một cỗ nhiệt lãng kinh khủng lập tức

tịch quyển ra.

Hữu Sào thị, Truy Y thị cùng tám vị trưởng lão lập tức bị cỗ nhiệt lãng này trùng kích đến liên liên lui lại, thần sắc chấn kinh nhìn hai đóa hỏa diễm.

Cỗ nhiệt độ khủng bố làm người ta giận sôi thiêu đốt hư không, ngay cả hư không kia đều không ngừng vặn vẹo tan chảy, nhiệt độ không ngừng leo lên.

Tại trong ngắn ngủi mấy tức, liền lan đến gần toàn bộ Đông Hải chi tân, làm cho không ít đệ tử Nhân tộc thần sắc ngưng lại, nhao nhao dùng tự thân pháp lực để ngăn cản nhiệt độ.

Còn về những Nhân tộc phổ thông, thì xa xa thối lui, không dám quá tới gần nơi Nhân tộc Thánh địa. "Thật là khủng bố nhiệt độ, thật kinh khủng lực lượng..." Nhị Tổ và tám vị trưởng lão thần sắc biến đổi, trong lòng thầm nói một tiếng. "Tạ cơ duyên Lão sư ban tặng..." Toại Nhân thần sắc kiên định, nhìn Thanh Minh nói.

Trong lòng càng phát ra cảm giác việc mình chứng đạo sẽ có quan hệ với hai đóa hỏa diễm này. "Đây là Vi sư chuẩn bị cho ngươi, nếu không mượn việc này chứng đạo Hỗn Nguyên, chẳng phải để Vi sư uổng công xuất thủ vì ngươi sao..." Thanh Minh đem Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh và Thái Dương Chân Viêm trong tay đưa cho Toại Nhân, mỉm cười nói.

Toại Nhân nhận lấy hai đóa hỏa diễm, lại nghe thấy lời Thanh Minh nói, lập tức thần sắc nghiêm lại, chăm chú nói: "Lão sư yên tâm, đệ tử định nhiên không phụ Lão sư kỳ vọng, vì Nhân tộc mang đến một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên..." Thấy thế, Thanh Minh và Nữ Oa vui mừng gật đầu.

Toại Nhân có hi vọng chứng đạo Hỗn Nguyên, đặc biệt lúc này có hai đóa hỏa diễm tương trợ, tin tưởng sẽ tăng lên không ít khả năng.

Đến lúc đó, vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Nhân tộc nói không chừng sẽ từ đây đản sinh. ... "Ông!" Toại Nhân mi tâm khẽ động, ấn ký Hỏa diễm đại đạo nhẹ nhàng chấn động, lập tức một đoàn Toại Nhân Tân Hỏa màu cam chậm rãi nhảy lên, sau đó liền có một cỗ Toại Nhân Tân Hỏa từ trong đoàn Tân Hỏa chi tinh kia tịch quyển ra, đem Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh cùng Thái Dương Chân Viêm bao khỏa ở trong đó.

Giống như dung hợp, lại giống như thôn phệ, nhưng kỳ thật đều không phải, chỉ đơn thuần bao khỏa lại, sau đó chuẩn bị cho việc dung hợp phía sau mà thôi.

Hiện tại Toại Nhân Tân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa Chi Tinh, Thái Dương Chân Viêm tam hỏa tề tụ, Toại Nhân chứng đạo chi cơ chí ít có bảy thành trở lên.

Như vậy, lại mượn nhờ Nhân tộc khí vận, sẽ có thể tăng lên một thành xác suất.

Tám thành, đã là đầy đủ, nếu lại có cơ duyên khác, Toại Nhân chứng đạo sẽ là sự tình ván đã đóng thuyền.

Cho nên, tình huống lúc này tại Thanh Minh xem ra, hắn là không có ngoài ý muốn.

Như vậy, môn hạ hắn cũng sẽ xuất hiện một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn về Lôi Thần cùng Càn Nguyên, hắn cũng sẽ hứa hẹn cơ duyên.

Về phần có thể thành công chứng đạo hay không, phải xem cơ duyên tạo hóa của bọn hắn.

Càn Nguyên thời cơ còn sớm, Lôi Thần thì cũng không xê xích gì nhiều, có thể để hắn vào trong Lôi Trì tu hành.

Nếu có thể nắm chắc chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, như vậy ngày sau liền có thể chấp chưởng Thiên Kiếp, hắn cũng sẽ buông tay một ít, cũng nhẹ nhõm rất nhiều, chỉ cần chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn là có thể.

Đệ tử mà!

Luôn phải vì lão sư phân đam một ít, không phải sao?

Thanh Minh trong lòng hiểu rõ, liền quyết định xong sự tình, nói với Toại Nhân: "Việc nơi này đã xong, tiếp theo ngươi y nguyên phải hảo sinh tu hành tham ngộ, phát triển Nhân tộc, tranh thủ ngồi lên vị trí nhân vật chính thiên địa..." "Cẩn tuân ý chỉ của Lão sư (Đạo Quân)!" Đám người bái đạo.

Thoại âm rơi xuống, nơi này liền đã mất đi thân ảnh của Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ. "Cung tống Lão sư (Đạo Quân), Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương!" Nhân tộc Thánh địa, trong điện nghị sự.

Chương 235

Sau lưng chúng nhân, mọi người đều dùng ánh mắt tràn đầy hy vọng nhìn về phía Toại Nhân.

Hồi lâu sau, Hữu Sào thị lên tiếng: "Đại ca, tương lai Nhân tộc, toàn bộ dựa vào huynh!" "Nhân Tổ, Nhân tộc có thể đi đến thiên địa cao hơn hay không, tất cả đều xem bước đi này của ngài.

Chỉ cần chứng đạo thành công, Nhân tộc sẽ trở thành đệ nhất chủng tộc, cũng sẽ nắm giữ vị trí nhân vật chính của thiên địa..." Nhân tộc Đại trưởng lão thần sắc túc nhiên, hướng về phía Toại Nhân chắp tay nói.

Mấy vị khác ở bên cạnh cũng lộ ra thần sắc tương tự.

Chỉ cần có thể chứng đạo thành công, như vậy Nhân tộc sẽ bước vào một thiên chương hoàn toàn mới.

Đến lúc đó, vị trí nhân vật chính thiên địa, danh hiệu đệ nhất chủng tộc đều sẽ dễ như trở bàn tay, Nhân tộc cũng sẽ bước lên thiên địa cao hơn.

Toại Nhân nhìn mọi người, nhìn ánh mắt tràn đầy mong chờ của bọn họ, thần sắc nghiêm túc gật đầu nói: "Yên tâm, ta nhất định sẽ thành công, nhất định sẽ mang đến cho Nhân tộc vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên!" "Nhân tộc ta, chung quy sẽ bước lên đỉnh phong của Hồng Hoang vạn tộc!" Toại Nhân dứt lời, liền trực tiếp rời khỏi nơi này, bắt đầu dung hợp Tam Hỏa, sau đó tu hành đại đạo.

Thấy vậy, Truy Y thị, Hữu Sào thị và mấy vị trưởng lão cũng nhao nhao tản đi.

Ngoại trừ việc tự mình tu hành, bọn họ còn phải an bài sự phát

triển và mở rộng tiếp theo của Nhân tộc, cũng như xử lý các vấn đề với Yêu tộc.

Toại Nhân bế quan, hiện tại có một số việc cần xử lý, bất quá đối với việc này bọn họ cũng thập phần quen thuộc, cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Sau khi toàn bộ an bài ổn thỏa, bọn họ mới riêng phần mình đi tu hành.

Hiện tại thời cơ này xác thực không tệ, cũng cần tranh thủ thời gian tham ngộ tu hành.

Đạo Quân cũng đã nói, phải tiếp tục phát triển, tiếp tục tu hành, tranh thủ đạt tới tình trạng cao hơn.

Vậy tự nhiên không thể để Đạo Quân, để Thánh Mẫu thất vọng.

Nhân tộc, chung quy sẽ ngày càng cường hãn hơn. ...

Thời gian nhoáng lên một cái, mấy chục vạn năm đã lặng lẽ trôi qua.

Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện. "Hô!" Một đóa hỏa diễm màu cam từ thiên linh cái của Toại Nhân bay lên, một cỗ nhiệt độ kinh người khiến người ta rùng mình lập tức tràn ngập, hư không khẽ vặn vẹo, phảng phất như muốn tan chảy dưới nhiệt độ kinh khủng kia.

Tại hạch tâm của hỏa diễm màu cam, bên trong tinh túy của Toại Nhân Tân Hỏa, ẩn ẩn có một tia hỏa diễm màu lam tím giao triền.

Nam Minh Ly Hỏa chi tinh đã dung hợp hoàn thành cùng Toại Nhân Tân Hỏa, tăng lên không ít uy lực cho Tân Hỏa.

Bản chất của Nam Minh Ly Hỏa chi tinh và Toại Nhân Tân Hỏa tương đối gần gũi, cho nên quá trình dung hợp cũng vô cùng thuận lợi.

Chỉ tốn mấy chục vạn năm thời gian liền đem Nam Minh Ly Hỏa

chi tinh dung hợp hoàn tất, tốc độ này xác thực không chậm.

Hiện tại Toại Nhân Tân Hỏa tuy rằng vẫn hiện ra màu cam, nhưng tại hạch tâm cũng mang theo một tia lam tím, đây chính là kết quả dung hợp tinh túy nhất của hai đóa hỏa diễm.

Như vậy, sự dung hợp của hai đóa hỏa diễm kinh khủng này không đơn giản chỉ là một cộng một, nhiệt độ và uy lực các phương diện đều tăng lên gấp bội.

Chờ sau khi dung hợp Thái Dương Chân Viêm, lại sẽ là một cục diện khác.

Ba loại hỏa diễm đại biểu cho ba loại hàm nghĩa cùng đại đạo chi ý khác nhau.

Nam Minh Ly Hỏa đại biểu cho trùng sinh, Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa đại biểu cho quang minh, Toại Nhân Tân Hỏa đại biểu cho hy vọng. "Ông!" Đột nhiên, tại mi tâm Toại Nhân, một cái ấn ký Tân Hỏa phiếm ánh kim sắc quang mang hiện ra, thấu phát một cỗ nhiệt độ kinh khủng, lặng lẽ lan tràn trong hư không. "Ông!" Khắc sau, chỉ thấy trong hư không trước người Toại Nhân, đoàn bản nguyên chi hỏa đã dung hợp Nam Minh Ly Hỏa chi tinh kia bắt đầu diễn hóa, sức mạnh sau khi dung hợp lúc này bắt đầu bộc phát ra. "Oanh!" Một cỗ nhiệt độ kinh khủng quét ngang ra, trong nháy mắt lan đến không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, chúng sinh đều cảm nhận được một cỗ nhiệt độ kinh khủng tản ra, thiên địa như bị thiêu đốt, vạn vật tịch diệt.

Trong Thánh địa, hai vị Nhân Tổ cùng mấy vị trưởng lão nhao nhao xuất thủ, che chở Nhân tộc, không để cỗ nhiệt độ kinh khủng kia tập kích tộc nhân.

Toại Nhân tựa hồ biết rõ hết thảy, lúc này nhiệt độ dần dần bị áp chế xuống, thu hồi vào trong Nhân Tổ Điện. "Ông!" Trong đôi mắt

Toại Nhân hiện ra quỹ tích đại đạo, cấu kiến nên Tân Hỏa chi đạo, lúc này xuyên thấu vào nội bộ hỏa diễm, nhìn thấu đại đạo chi ý trong đó, sau đó bắt đầu giải tích. "Hô!" Ngay sau đó, liền thấy một đoàn hỏa diễm mới hiện ra trong hư không, một cỗ hỏa diễm khí tức hoàn toàn khác biệt lập tức tản ra, lần nữa đem nhiệt độ đề cao.

Đây chính là đóa hỏa diễm thứ ba, cũng là hỏa diễm mà Toại Nhân lần này muốn dung hợp - Thái Dương Chân Viêm.

Hừng hực!

Hừng hực!

Lúc này, Toại Nhân bản nguyên chi hỏa hừng hực thiêu đốt, cùng Thái Dương Chân Viêm chiếu rọi lẫn nhau.

Ngay sau đó liền thấy bản nguyên chi hỏa trực tiếp thôn phệ Thái Dương Chân Viêm vào trong, bắt đầu hấp thu tiến hóa.

Trước đó ba đóa hỏa diễm đều là tồn tại xấp xỉ cấp bậc nhau, muốn đơn nhất thôn phệ xác thực không dễ dàng như vậy.

Nhưng hiện tại không giống, Toại Nhân Tân Hỏa bản nguyên đã dung hợp Nam Minh Ly Hỏa chi tinh, hiện tại Tân Hỏa đã tăng lên một cái cảnh giới, tiến hóa lên một tình trạng hoàn toàn mới.

Hiện tại Toại Nhân Tân Hỏa có thể trực tiếp thôn phệ Thái Dương Chân Viêm, sau đó bắt đầu hấp thu tiến hóa đề thăng.

Giờ phút này, việc dung hợp hỏa diễm và giải tích đại đạo, hai bộ phận đồng thời tiến hành.

Pháp lực trên thân Toại Nhân như thủy triều trút vào trong hỏa diễm, lại trong nháy mắt bổ sung trở về, tuần hoàn qua lại, pháp lực trong cơ thể cũng theo đó tăng trưởng không ít.

Cảm giác pháp lực cùng cảm ngộ đại đạo đang không ngừng tăng

trưởng, khoảng cách đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên càng ngày càng gần.

Chỉ cần chờ tam hỏa dung hợp, tỷ lệ chứng đạo sẽ tăng lên đến mức cực cao.

Động tác trong tay Toại Nhân càng lúc càng nhanh, thủ ấn nhanh đến mức thần thức đều không theo kịp tốc độ, không ngừng đánh vào trong hỏa diễm, khiến cho tốc độ dung hợp cũng nhanh hơn.

Cỗ nhiệt độ phảng phất muốn đem cả thiên địa đều bốc hơi kia bao trùm trong đại điện, nhiệt độ dật tán ra ngoài đều khiến đệ tử Thánh địa thần sắc đại biến, nhao nhao xuất thủ ngăn cản.

Cũng may những năm này bọn họ cũng có chút kinh nghiệm, thực lực cũng không thấp, liên thủ lại cũng có thể ngăn cản được cỗ nhiệt độ này.

Lúc này mọi người đều dùng ánh mắt tràn đầy hy vọng nhìn về phía Nhân Tổ Điện, hy vọng Nhân Tổ lần này có thể thành công chứng đạo.

Đến lúc đó, Nhân tộc sẽ tiến vào một thiên chương hoàn toàn mới.

Bọn họ tin tưởng, Nhân Tổ lần này sẽ không làm bọn hắn thất vọng. ...

Thời gian như nước chảy, lặng lẽ trôi qua, chớp mắt trong Hồng Hoang lại mười mấy nguyên hội trôi qua.

Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Lần này du lịch Hồng Hoang, đối với cảm ngộ thiên địa, tham tác Nhân Đạo cùng Minh Đạo có lý giải mới, cảm ngộ mới, Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này vẫn đang trong quá trình bế quan tu hành, cũng chưa có dấu hiệu xuất quan. "Coong!" Một tiếng chuông đại đạo đột nhiên vang lên trong đại đạo, quanh quẩn bên tai Lôi Thần cùng Càn

Nguyên.

Khắc sau, Lôi Thần cùng Càn Nguyên liền chậm rãi mở hai mắt ra.

Càn Nguyên lần này tiến triển coi như có thể, một chân đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, chỉ cần có một cái khế cơ, liền có thể trực tiếp tiến vào cảnh giới này. "Càn Nguyên, hiện tại tu vi con gặp bình cảnh, hãy tự mình đi vào Hồng Hoang du lịch một phen, khế cơ đến, tự sẽ tấn thăng cảnh giới..." Thanh Minh nhìn hắn, chậm rãi mở miệng nói. "Đệ tử cẩn tuân ý chỉ lão sư!" Càn Nguyên nghe vậy, lập tức bái nói, sau đó đứng dậy đi ra ngoài điện.

Hắn cũng hiểu rõ tình huống bản thân, nếu lão sư nói trong Hồng Hoang có khế cơ lịch luyện, vậy thì đi thôi.

Tiên tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên rồi tính sau, đến lúc đó tại Hồng Hoang cũng là một phương cao thủ.

Ngoài ra, sau đó đi đến chỗ Nhân tộc của nhị sư huynh xem sao, nghe lão sư nói nhị sư huynh sắp chứng đạo, không chừng là người nhanh nhất chứng đạo trong ba sư huynh đệ.

Trong lúc suy tư, hắn đã rời khỏi Vô Lượng sơn đỉnh, hóa thành một đạo lưu quang biến mất giữa thiên địa.

Trên Thái Hư Điện.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Lôi Thần nói: "Bây giờ con đã gặp bình cảnh, nhưng bình cảnh này cần phải đánh vỡ.

Vi sư có thể trợ giúp con, liền cho con một cái cơ duyên, có thể hay không mượn nhờ việc này chứng đạo, phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân con rồi..." Lôi Thần nghe vậy, thần sắc tiên là sững sờ, sau đó lập tức bái nói: "Đa tạ lão sư!" Hắn vốn tưởng rằng lão sư để hắn tự nghĩ biện pháp chứng đạo, không nghĩ tới cũng giống như sư đệ, có cơ duyên từ lão sư.

Đã như vậy, hắn phải thật tốt nắm chắc.

Thanh Minh khẽ gật đầu, ấn ký Lôi Đình Đại Đạo nơi mi tâm lập tức trán phóng lôi đình thần quang sáng chói, đem trọn cái Thái Hư Điện chiếu sáng như ban ngày, lại mang theo một cỗ lôi đình khí tức kinh khủng quét ngang ra. "Oanh!" Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng nổ vang, ngay sau đó liền thấy vô số đạo lôi đình bính hiện trong hư không đại điện, phảng phất như mạch lạc của cả thiên địa đều do vạn đạo lôi đình cấu thành.

Lôi đình màu tím kinh khủng ma sát trong hư không, va chạm ra hỏa hoa cùng sức mạnh kinh người.

Cỗ khí tức hủy diệt cùng lôi đình khí tức kia khiến Lôi Thần lúc này cũng cảm thấy tim đập nhanh không thôi.

Hắn tuy cũng là tồn tại siêu việt Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, nhưng hắn không chút nghi ngờ, trong đó chỉ cần một đạo lôi đình rơi xuống, hắn sẽ bị oanh đến cặn bã cũng không còn, càng đừng nói Nguyên Thần, Đại Đạo.

Thời Không trường hà và Vận Mệnh trường hà của hắn sẽ bị xóa bỏ trong khoảnh khắc.

Đối mặt tình huống kinh khủng dị thường như thế, trong lòng Lôi Thần ẩn ẩn có chút suy đoán. "Ông!" Ngay lúc này, chỉ thấy thời không trong đại điện chấn động, lập tức có một cỗ Thiên Phạt chi uy kinh khủng bao trùm.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này đều nhíu mày, bất quá cũng không để ý quá nhiều, tiếp tục tham ngộ tu hành. "Rắc!" Một đạo lôi quang chậm rãi lóe lên rồi lưu chuyển, ngay sau đó liền thấy nơi lôi quang lưu chuyển bị xé rách, sau đó từ trong thời không đen kịt lộ ra một con mắt không cảm giác được chút nhiệt độ nào.

Lôi đình ẩn chứa trong con mắt kia, hắn chưa từng kiến thức qua, hắn cũng rõ ràng, lôi đình trong đó không cần rơi xuống, đơn thuần cỗ khí tức kia cũng đủ để mạt sát hắn, khiến Nguyên Thần run rẩy không thôi.

Đối mặt với ánh nhìn của con mắt kia, trong lòng Lôi Thần kinh hãi vô cùng. "Ngày sau một đoạn thời gian, con hãy tu hành dưới Thiên Phạt Chi Nhãn..." Thanh Minh thản nhiên mở miệng nói. "?!" Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện trung.

Lôi Thần cảm giác mình không nghe lầm chứ?

Chương 236

Lão sư cư nhiên bảo hắn đến dưới Thiên Phạt Chi Nhãn tu hành?

Đó không phải là tìm chết sao?

Phải biết, lôi đình quanh quẩn bên ngoài Thiên Phạt Chi Nhãn, cùng những tia sét bính hiện trong hư không kia, một đạo liền có thể oanh sát hắn.

Lôi đình lưu chuyển trong Thiên Phạt Chi Nhãn, đều không cần rơi xuống cũng có thể mạt sát hắn.

Đi đến dưới Thiên Phạt Chi Nhãn tu hành, đây không phải chê mệnh dài sao?

Thanh Minh thấy thần sắc khổ sở của hắn, há lại không biết hắn đang nghĩ gì, lập tức mở miệng nói: "Vi sư chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, chẳng lẽ lại có thể để con vẫn lạc dưới Thiên Phạt Chi Nhãn hay sao?

Những lôi đình này cùng Thiên Phạt lôi đình đối với con là một cái cơ duyên, cơ duyên như thế, đi hay không đi, do con định đoạt..." Nghe vậy, Lôi Thần thần sắc sững sờ, lập tức lộ ra vẻ kiên định.

Thiên Phạt Chi Nhãn là do lão sư chưởng khống, vậy hắn còn sợ gì?

Đã là cơ duyên, vậy không có đạo lý từ bỏ.

Trong lòng quyết định, hắn liền đứng dậy, đi về phía dưới Thiên Phạt Chi Nhãn.

Lôi đình bính hiện trong hư không lúc này đều dần dần nhường đường, lại tại trên người hắn lấp lóe, cùng lôi đình của bản thân hắn va chạm, giữa các sức mạnh có một chút dung hợp, một cỗ tinh túy lôi

đình khí tức tản ra.

Ánh mắt lãnh mạc vô tình của Thiên Phạt Chi Nhãn di động theo Lôi Thần, cuối cùng định cách tại khu vực phía dưới nó.

Lôi Thần nhìn thoáng qua Thiên Phạt Chi Nhãn, sau đó trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu hành tham ngộ. "Đùng đoàng!!!" Trong đại điện, vạn đạo lôi đình bính hiện lập tức bao bọc lấy hắn, tại chỗ Thiên Phạt Chi Nhãn hình thành một vùng biển lôi đình, đem hết thảy đều bao khỏa trong đó, không nhìn thấy sự tồn tại của Lôi Thần và Thiên Phạt Chi Nhãn bên trong. "Oanh!" Lúc này, một đạo Thiên Phạt lôi đình rơi xuống, nhưng không phải oanh diệt Lôi Thần, mà là trợ giúp hắn lĩnh ngộ Thiên Phạt chi đạo.

Lúc này lôi đình đi thẳng vào trong khánh vân, trong thức hải của hắn, bắt đầu diễn hóa Lôi Đình chi đạo, Hủy Diệt chi đạo. "Ông!" Nơi mi tâm Lôi Thần, lúc này một đạo lôi quang ấn theo đại đạo văn lộ huyền ảo khó hiểu bắt đầu du tẩu, dần dần khắc họa ra một cái ấn ký Lôi Đình Đại Đạo huyền diệu, tản ra từng trận khí tức Lôi Đình Đại Đạo tinh thuần.

Lôi Thần tâm thần không minh, linh đài thanh minh, đại đạo thông suốt, dưới sự trùng kích của Thiên Phạt lôi đình, trong nháy mắt đánh vỡ không ít gông cùm xiềng xích, bắt đầu hướng về khu vực cao hơn mà thuế biến, mà lý giải tham ngộ.

Cơ duyên lần này có thể nắm chắc hay không, nhất cử chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, phải xem tạo hóa của bản thân hắn.

Thanh Minh nhìn thoáng qua, hài lòng gật đầu, sau đó cũng nhắm mắt dưỡng thần. ...

Như thế, thời gian nhoáng lên một cái, lại mấy cái nguyên hội lặng lẽ trôi qua.

Sau khi củng cố, đại đạo khí tức trên thân Nữ Oa và Hậu Thổ tăng lên vài phần, đạo hạnh càng phát ra tinh thâm. "Chúc mừng nhị vị phu nhân đạo hạnh càng thêm tinh thâm..." Thanh Minh cười nói. "Nếu không phải phu quân tương trợ, chúng ta cũng không có cách nào tăng lên như thế!" Hai nữ cười nói.

Nghe vậy, Thanh Minh đạm đạm cười một tiếng, tịnh chưa trả lời.

Trầm tịch một lát sau, Thanh Minh nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, mở miệng nói: "Trong lần tham ngộ này, ta có một cái pháp mới..." "A?

Không biết là tân pháp gì?" Nữ Oa nghe vậy, đôi mắt đẹp khẽ sáng lên, nhìn Thanh Minh hỏi.

Hậu Thổ ở một bên cũng nhìn hắn, trên khuôn mặt tươi cười cũng có chút hiếu kỳ.

Có thể được phu quân gọi là tân pháp, vậy nhất định bất phàm. "Ta định dùng thân phận của ta, một lần nữa phân chia một cái cảnh giới tu hành..." Thanh Minh nhìn các nàng, lại liếc mắt nhìn Hồng Hoang đại địa, chậm rãi mở miệng nói. "Lại phân chia cảnh giới?!" Nghe vậy, hai nữ nhíu mày.

Hiện tại cảnh giới không tốt sao?

Vì sao lại muốn phân chia lại? "Cảnh giới trên Chuẩn Thánh hoặc là Hỗn Nguyên Kim Tiên, hoặc thành Thánh Tôn, hoặc chứng đạo Hỗn Nguyên.

Nhưng cảnh này quá khó, sẽ vây chết vô số tồn tại, đại thần thông giả không được tiến thêm, không nhìn thấy bất kỳ hy vọng nào..." "Nếu tại nơi này vạch ra một cảnh giới làm bàn đạp, như vậy sẽ để cho vô số tồn tại nhìn thấy hy vọng tu hành, có thể hướng về cảnh này không ngừng tiến phát.

Đối với vô số tồn tại và đại thần thông giả mà nói, đây cũng là

một cơ duyên tạo hóa..." Thanh Minh trầm mặc vài hơi thở, sau đó thần sắc túc nhiên mở miệng nói.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe xong lời phu quân nhà mình, trong lòng suy nghĩ một chút, sau đó khẽ gật đầu.

Các nàng cũng hiểu được ý định của Thanh Minh.

Nếu có thể phân chia thêm một cảnh giới, đối với một bộ phận tồn tại mà nói, xác thực không phải chuyện xấu.

Phải biết, trên Chuẩn Thánh hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên, muốn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc là Thánh Nhân, cũng không dễ dàng như vậy.

Giống như một cái bước đệm cực lớn, một bước lên trời!

Trong đó mấu chốt không chỉ đơn giản là đại đạo tích lũy, đạo hạnh và thực lực tinh thâm là đủ.

Cơ duyên tạo hóa, cũng là một nguyên nhân lớn.

Giả như Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, đại đạo tích lũy và đạo hạnh tinh thâm đã đủ, nhưng thiếu khuyết cơ duyên tạo hóa.

Cho nên, lúc này phân chia thêm một cảnh giới, đối với bọn hắn xác thực thập phần quan trọng, cũng là chuyện có lợi. "Phu quân đề nghị này rất tốt, thiếp không có dị nghị..." Hậu Thổ hiểu rõ, nhìn Thanh Minh mỉm cười nói.

Nghe vậy, Thanh Minh gật đầu, việc này đối với Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc cũng có chỗ tốt, nàng tự nhiên tán thành. "Việc này khả thi, thiếp cũng không có dị nghị!" Nữ Oa cũng cười nói.

Việc có lợi cho chúng sinh, cho Nhân tộc, cho Nhân Đạo, nàng không có lý do gì phản đối.

Việc này có thể phân chia rõ ràng hơn các tầng thứ, giúp người tu

hành càng thêm tới gần cảnh giới Hỗn Nguyên, cảnh giới Thánh Nhân, có thể cho bọn hắn nhìn thấy hy vọng, vậy đoạn nhiên không có đạo lý phản đối.

Thanh Minh cười cười, nói: "Đã không có dị nghị, vậy lần này cảnh giới cứ như thế định ra." "Bành!" Đột nhiên, một tiếng nổ vang vọng trên Hỗn Nguyên Cung, vô số Thiên Đạo chi lực ngưng tụ, một cỗ Thiên Phạt chi uy lập tức bao trùm toàn bộ Hồng Hoang đại địa, kinh động tất cả tồn tại, sinh linh.

Thiên Phạt chi uy, Thiên Đạo chi lực, vô số quy tắc pháp tắc cùng lôi đình giao thoa ngưng tụ, toàn bộ hội tụ cùng một chỗ, lập tức đánh vỡ Thiên Địa Nhân tam đạo.

Trong Hồng Hoang, vô số sinh linh, tu sĩ, đại năng trong lòng đều có cảm ứng.

Trong nháy mắt, tự có một cỗ dẫn dắt minh minh trong đó, từ trong Thiên Địa Nhân tam đạo ngẩng đầu ngưng vọng, phảng phất có một tôn vô thượng tồn tại đang nhìn chăm chú, dùng một cỗ tư thái vô thượng muốn mở ra một thời đại bất phàm. "Ngô nãi Thanh Minh Đạo Quân, nay lấy danh nghĩa Thiên Địa Nhân tam đạo, vì chúng sinh phân chia cảnh giới chứng đạo làm bàn đạp, hoành vượt giữa Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thánh Nhân, khai mở Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, lấy làm cảnh giới mới, mong chúng sinh nỗ lực tu hành, sớm ngày chứng đạo!" Giờ khắc này, một đạo thanh âm khôi hoằng, vô thượng, lăng giá hết thảy, phảng phất từ đầu nguồn đại đạo, xuyên qua thời không trường hà, trực tiếp vang lên trong đáy lòng, bên tai của chúng sinh Thiên Địa Nhân tam đạo, cửu cửu bất tuyệt. ...

Thanh âm của Thanh Minh xuyên qua thời không trường hà, vận mệnh trường hà, khiến tất cả sinh linh đều hiểu rõ một điểm.

Từ giờ khắc này, trong hệ thống tu hành, giữa Chuẩn Thánh/Hỗn Nguyên Kim Tiên và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên/Thánh Nhân, đã có thêm một cảnh giới trung gian làm bàn đạp: Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Điều này giúp cho càng nhiều tu sĩ Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn nhìn thấy hy vọng.

Trước đó vì một mực kẹt ở viên mãn không được tiến thêm, bọn họ có phần tiêu cực, nay sẽ không còn như vậy nữa.

Đó sẽ là một cảnh giới vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh Nhân.

Những đại năng như Đế Giang, Hạo Thiên, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Nhân tộc Hữu Sào thị, Truy Y thị...

đều có thể nằm trong cảnh giới này.

Nhưng lại có một số người mới vừa bước vào Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn không lâu, muốn đạp nhập tình trạng Bán Bộ Hỗn Nguyên còn kém một chút.

Cho nên, đồng dạng là Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, phân chia lại không giống nhau.

Tại cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên này, vô luận đạo hạnh hay chưởng khống đại đạo pháp tắc đều sẽ so với viên mãn cường hãn hơn không ít.

Như vậy, Hồng Hoang lại mở ra một thời đại mới.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thanh Minh thần sắc nghiêm túc, tâm thần chậm rãi từ trong Thiên Địa Nhân tam đạo lui ra.

Hiện tại hắn chính là Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, lại chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, muốn quán xuyên Thiên Địa Nhân tam đạo phân chia thêm một cảnh giới cũng không khó.

Tân cảnh giới lập hạ, trong Hồng Hoang vô số sinh linh tu sĩ cùng một số đại năng đều thấy được hy vọng mới.

Vốn dĩ bọn họ có thể nhìn thấy điểm cuối tu hành chỉ là Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn mà thôi.

Còn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bọn họ không dám nghĩ tới.

Ngay cả mấy vị đại thần thông giả bị khốn tại cảnh giới này bao nhiêu ức năm còn chưa tấn thăng, những tu sĩ bình thường càng không dám mơ mộng.

Hiện tại, có một cảnh giới mới xếp trên, chính là hy vọng, là cơ hội tấn thăng.

Cho nên, sau khi Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh giới được lập ra, không ít người đều càng thêm nỗ lực tu hành. "Cảnh giới này đảo cũng thích hợp, đối với không ít đại năng đều là một chuyện tốt..." Nữ Oa nhìn Toại Nhân, khẽ gật đầu nói.

Trước đó cảnh giới không dễ phân biệt, đều là cùng một cảnh giới nhưng đạo hạnh chênh lệch quá lớn.

Hiện tại phân chia ra, có thể kích phát dục vọng tu hành, xác thực là chuyện tốt.

Thanh Minh gật đầu, không mở miệng.

Việc phân chia tân cảnh giới đã hạ màn, chúng sinh Hồng Hoang sau khi chấn kinh liền cuồng hỉ, lúc này cũng lao vào nỗ lực tu hành.

Cơn sốt tu hành lần nữa quét sạch Hồng Hoang đại địa. ... "Tân cảnh giới vạch ra, trong Hồng Hoang đại thế mới.

Thời đại mới giáng lâm, chính là cơ hội..." Thanh Minh nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, trong miệng chậm rãi nói.

Chương 237

Tiếp theo, những tồn tại như Bình Tâm, Đế Giang, Hạo Thiên, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Hữu Sào thị, Truy Y thị... sẽ là nhóm đầu tiên tiến vào cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Đối với những tồn tại này mà nói, đây là cơ hội cơ duyên tạo hóa, nhưng có thể đạt tới tình trạng nào còn phải xem thủ đoạn của bản thân.

Thời gian như nước chảy, thấm thoắt thoi đưa.

Lặng lẽ giữa Hồng Hoang đã trăm nguyên hội trôi qua.

Từ khi Thanh Minh vạch ra tân cảnh giới, cơn sốt tu hành chưa bao giờ dừng lại.

Có thể nói, giai đoạn này của Hồng Hoang thuộc về giai đoạn tu hành tăng lên.

Lại thêm mười mấy nguyên hội nữa trôi qua.

Lúc này trên Hồng Hoang đại địa, ngoại trừ một số đại năng đỉnh tiêm, các tu sĩ khác cùng các thế lực, chủng tộc đại bộ phận đều đã xuất quan.

Hồng Hoang lại trở nên "náo nhiệt" không ít, một số tiên thiên chủng tộc bắt đầu tranh đoạt tài nguyên tu hành, tu sĩ lịch luyện khắp nơi.

Hồng Hoang lại mở ra thiên chương mới.

Linh khí trong Hồng Hoang ngày càng nồng đậm, thiên địa quy tắc và đại đạo pháp tắc tựa hồ càng thêm rõ ràng, có thể tham ngộ cũng nhiều hơn.

Đối với những tồn tại Đại La trở lên, đây là chỗ tốt không nhỏ.

Trong mười mấy nguyên hội này, thực lực tổng thể của Hồng Hoang lại tăng lên gấp đôi.

Nhân tộc, Vu tộc, Yêu tộc cùng Viễn Cổ tam tộc nhờ vào linh khí nồng đậm và tài nguyên bồi dưỡng, thực lực tăng lên rất nhanh.

Hiện tại cường giả Hồng Hoang đã là cường giả chân chính, không còn là Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn xưng hùng nữa, mà là Bán Bộ Hỗn Nguyên, hoặc Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đối với Thiên Đình, phát triển cũng không chậm.

Thiên Đình hấp nạp không ít tán tu, lại nhờ vào việc Hạo Thiên sắp bước vào Bán Bộ Hỗn Nguyên, khí vận tổng thể đều tăng lên.

Địa Phủ thì tương đối bình tĩnh, bớt đi sát lục tranh đoạt, nhưng thực lực cũng tăng lên không ít.

Hậu Thổ tham ngộ Minh Đạo, thực lực càng phát ra kinh khủng, tự nhiên không ai dám chọc.

Địa Tiên phủ của Trấn Nguyên Tử tuy điệu thấp nhưng thực lực tịnh không yếu, hắn cũng sắp đạp nhập Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Ngũ Thánh và đại giáo thực lực khí vận đều ổn bộ tăng lên.

Phục Hy tiến triển cũng khả quan.

Tất cả đều đang hướng về phương hướng tốt hơn mà tiến lên. ...

Thời gian vội vã, chớp mắt lại mấy cái nguyên hội trôi qua.

Hồng Hoang, U Minh Huyết Hải, trong Huyết Minh Cung. "Xích!" Đột nhiên, một đạo sát cơ, một đạo kiếm khí tung hoành mà ra, xuyên thủng toàn bộ Huyết Hải, trực đạt cửu tiêu thiên thính. "Ầm ầm!!!" Lúc này, Huyết Hải nhấc lên vô số vạn trượng huyết lãng, huyết sát

chi khí trùng tiêu, kinh động vô số tồn tại. "Bành!" Khắc sau, một cỗ khí tức cường hoành, uy áp vạn cổ kinh khủng lan tràn ra, trong nháy mắt bao trùm không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, khiến vô số sinh linh thần sắc biến đổi, vô không chấn kinh nhìn về phía Huyết Hải, trong lòng một cái ý niệm chậm rãi hiện lên: Minh Hà, chứng đắc Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh!

Cỗ khí thế kia mang theo một tia Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên uy áp, tuy không phải chân chính Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng xác thực ẩn chứa một tia đại đạo thần vận trong đó.

Minh Hà trở thành người đầu tiên dưới Thánh Nhân/Hỗn Nguyên chứng đắc cảnh giới này.

Minh Hà thân thượng khí tức hạo hãn, uy áp vạn cổ, mang theo một tia Hỗn Nguyên đạo vận, đại đạo chân ý, khoảng cách đến Hỗn Nguyên chi cảnh đã vô hạn tiếp cận.

Hắn chậm rãi mở hai mắt, trong mắt tinh hồng có một vệt kiếm quang lóe lên, trên mặt tái nhợt lộ ra nụ cười: "Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, quả nhiên không giống bình thường.

Như thế, lão tổ cũng là nhóm đỉnh tiêm kia..." Hắn đi ra Huyết Minh Cung, nhìn thấy Thiên Ba Tuần cùng tứ đại A Tu La Vương cùng các tu sĩ Huyết Hải đang quỳ bái: "Cung hạ Thủy Tổ chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, thực lực tiến thêm một bước, Hỗn Nguyên khả kỳ!" Minh Hà hài lòng cười nói: "Đều đứng lên đi, không cần đa lễ!

Hôm nay lão tổ chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên thành công, liền ân trạch Huyết Hải sinh linh!" Dứt lời, hắn dùng Sát Lục pháp tắc hóa thành vô số tạo hóa rơi xuống trên thân mọi người.

Sau đó lại vạn năm trôi qua.

Hồng Hoang, Tam Thập Tam Thiên, Lăng Tiêu Thiên Đình. "Ngang!" Một tiếng long ngâm vang vọng tứ phương, công đức khí vận kim long bay lượn trên Thiên Đình.

Khắc sau, một cỗ khí tức kinh khủng cực điểm quét ngang, áp đến mọi người có chút thở không nổi.

Hạo Thiên (Thiên Đế), tu vi đại tiến! "Oanh!" Một đạo quang trụ màu vàng óng sáng chói phóng thẳng lên trời, xuyên thủng thiên địa, một cỗ nồng đậm tinh túy đế hoàng khí tức lan đến toàn bộ Thiên Đình.

Hạo Thiên đạp không mà đứng, thần sắc đạm mạc: "Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, nguyên lai là như thế..." Lúc này, tại Thanh Hoa Đại Đế cung, Thanh Huyền thần sắc ngưng trọng: "Hạo Thiên Thiên Đế chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên, Trung Ương nhất mạch thực lực và khí vận tăng lên không ít.

Tiếp theo sợ là Trung Ương nhất mạch cùng Câu Trần nhất mạch lại sẽ dấy lên một trận đại phát triển..." "Hạo Thiên Thiên Đế đều chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên, ba vị Nhân Tổ sợ là cũng không sai biệt lắm đâu?" Thái Ất hỏi. "Đại Nhân Tổ được Đạo Quân ban cơ duyên, hiện tại nãi là đang trùng kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Còn Nhị Nhân Tổ và Tam Nhân Tổ, hẳn là cũng sắp rồi." Thanh Huyền chậm rãi nói.

Như thế, ba ngàn năm sau.

Tại Nhân tộc Thánh địa.

Hai đạo khí thế uẩn hàm Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thần vận và chân ý đột nhiên quét ngang ra.

Hữu Sào thị và Truy Y thị, tại giờ khắc này, đã chứng đắc Bán Bộ

Hỗn Nguyên chi cảnh.

Từ hiện tại, Nhân tộc bước vào giai đoạn thực lực cao hơn, càng thêm kinh khủng.

Cùng lúc đó, tại Vu tộc, Bách Vạn Đại Sơn.

Hai đạo khí thế cường hoành cũng bộc phát.

Không gian vặn vẹo, vạn vật phục sinh!

Không Gian đại đạo cùng Mộc chi đại đạo, đại biểu cho Đế Giang cùng Cú Mang đã chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên. "Cung hạ đại ca, nhị ca chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh..." Huyền Minh dẫn đầu chúc mừng.

Hiện tại Thập Nhị Tổ Vu, ngoại trừ Đế Giang và Cú Mang, Chúc Cửu Âm cũng sắp bước vào cảnh giới này.

Vu tộc không những không vì lượng kiếp mà bại lạc, ngược lại càng thêm tốt hơn.

Đế Giang cười nói: "Hôm nay ta cùng nhị đệ chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên, liền thử xem với thực lực như vậy thi triển đại trận uy lực sẽ như thế nào..." Phía bên Yêu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất thần sắc đều không tốt lắm.

Đế Tuấn vô pháp tiến thêm, Thái Nhất còn kém một chút, so với Vu tộc lúc này xác thực kém không ít.

Nhưng trước mắt chỉ có thể tiếp tục phát triển bản thân, hy vọng ngày sau có thể phá cục.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Nữ Oa và Hậu Thổ đều vui mừng.

Nhân tộc và Vu tộc đều có Bán Bộ Hỗn Nguyên đản sinh, thực lực và khí vận đều tăng lên.

Hậu Thổ đặc biệt bất ngờ vì Vu tộc không chỉ khôi phục toàn

thịnh mà còn tiến xa hơn, nàng cảm tạ Thanh Minh đã định ra kế hoạch và phân chia cảnh giới mới.

Thời gian lại trôi qua ba mươi mấy vạn năm.

Trong Hồng Hoang lại có thêm không ít đại thần thông giả chứng đắc Bán Bộ Hỗn Nguyên: Trấn Nguyên Tử tại Vạn Thọ Sơn, Bình Tâm tại Địa Phủ, Chúc Long tại Đông Hải...

Hồng Hoang đã tiến vào một thời đại toàn tân, một thời đại thực lực đỉnh phong nhất. ...

Chớp mắt lại mấy cái nguyên hội trôi qua.

Nhân tộc Thánh địa, Nhân Tổ Điện trung.

Toại Nhân mi tâm Tân Hỏa ấn ký trán phóng quang mang sáng chói, nhiệt độ kinh khủng tràn ngập, hư không bốn phía không ngừng vặn vẹo tan chảy, hóa thành hư vô chi địa.

Trên thiên linh cái của Toại Nhân, Tân Hỏa Đại Đạo hiện ra, hỏa quang lấp lóe. "Hô!" Trong khánh vân Toại Nhân thăng lên một đóa hỏa diễm màu cam, xung quanh hư không không ngừng tan chảy.

Sau khi dung hợp Toại Nhân Tân Hỏa, Thái Dương Chân Viêm cùng Nam Minh Ly Hỏa chi tinh, Tân Hỏa bây giờ đã đạt tới một trình độ kinh khủng. "Tân Hỏa, hiện!" Đột nhiên, Toại Nhân mở hai mắt, trong đôi mắt hỏa quang nhảy lên hiện ra một con đường đại đạo xuyên qua thời không trường hà.

Hắn hai tay kết ấn rồi hợp thập kéo ra, Tân Hỏa tại giữa hai tay kéo dài, tại hạch tâm hỏa diễm, các màu sắc kim sắc, cam sắc cùng lam tử sắc giao dung. "Tân Hỏa Đại Đạo, xuất!" Toại Nhân khẽ quát một tiếng, Toại Nhân Đại Đạo trên thiên linh lập tức phi độn, dung nhập vào trong Tân Hỏa. "Bành!" Tân Hỏa phát ra tiếng vang thanh thúy, sau đó bắt đầu không ngừng dung hợp diễn hóa, hướng về thiên

địa cao hơn mà tấn thăng, dường như muốn đột phá một tầng thiên địa khác.

Trong hỏa quang nhảy lên nơi đôi mắt Toại Nhân, ẩn ẩn có tia sáng màu đen hiện ra.

Tại trong Tân Hỏa lúc này, cũng có tia sáng màu đen hiện ra.

Một điểm hắc mang này vừa xuất hiện, lập tức thôn phệ hết thảy bốn phía.

Tại trước mặt những tia hỏa diễm màu đen này, hết thảy đều trở nên cực kỳ tái nhợt, ngoại trừ bị thôn phệ thì không còn khả năng nào khác. "Hỗn Độn Chi Hỏa!" Toại Nhân thần sắc túc nhiên, trong miệng khẽ nói một câu.

Hỗn Độn Chi Hỏa, là vạn hỏa chi tổ, thiêu đốt hết thảy hỏa diễm, vô luận không gian, thời gian, pháp tắc quy tắc, thiên địa vạn vật...

đều có thể thiêu đốt.

Chương 238

Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn nếu dính phải một tia, cũng chỉ có con đường vẫn lạc.

Ngay cả Thánh Nhân hay Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng phải cẩn thận đối đãi, đây tuyệt đối là một trong những tồn tại nguy hiểm nhất.

Một tia Hỗn Độn Chi Hỏa này là do Tân Hỏa và Tân Hỏa Đại Đạo dung hợp triệu hoán ra.

Đối với Toại Nhân lúc này nó còn ôn thuận, nhưng nếu không thể hoàn toàn chưởng khống, sự ôn thuận này tự nhiên không cách nào dài lâu. "Tân Hỏa, tụ!" Toại Nhân dùng Tân Hỏa chi tinh bao bọc lấy chỉ một phần ba ngàn sợi Hỗn Độn Chi Hỏa kia, loại bỏ tạp chất, bắt đầu diễn hóa cuối cùng.

Hắn không ngừng đánh ra thủ ấn, Tân Hỏa không ngừng diễn hóa, ngay cả hình dạng cũng đang thay đổi. "Hô!" Tân Hỏa du tẩu, phảng phất hình thành từng nét từng nét, sau đó hình thành một cái hình thái đặc thù.

Văn tự!

Nhân văn!

Trong đôi mắt Toại Nhân hỏa diễm cũng dần dần diễn hóa, hình thành hình thái văn tự tương tự. "Hỏa!" ... "Hỏa!" Toại Nhân thần sắc túc nhiên, trong miệng khẽ nói một tiếng.

Chỉ một cái nhìn, liền biết rõ văn tự này, đây là văn tự thuộc về Nhân tộc.

Tuy rằng Nhân tộc trước đó không có văn tự, nhưng hiện tại văn

tự này vừa ra, ai nhìn vào trong lòng cũng tự nhiên hiểu rõ nó thuộc về Nhân tộc.

Văn tự này sẽ mở ra thời đại mới cho Nhân tộc. "Oanh long!" Đột nhiên, một tiếng nổ vang, lập tức có một cỗ hạo hãn Nhân tộc đại thế ngưng tụ, cuồn cuộn chú nhập vào trong văn tự do Toại Nhân Tân Hỏa diễn hóa thành kia.

Hỏa quang trán phóng tứ phương, Nhân tộc đại thế bao trùm thiên địa.

Giờ khắc này, tất cả Nhân tộc đều nhìn về phía Thánh địa, tuy không rõ sự tình, nhưng trong lòng phảng phất như bị nhen nhóm lên cái gì đó.

Hỏa, Tân Hỏa!

Không biết từ lúc nào, trong đôi mắt tất cả Nhân tộc đều hiện ra tia hỏa quang, sau đó bắt đầu hiển hóa ra hai cái văn tự: Tân Hỏa!

Đây là văn tự thuộc về Nhân tộc, tiêu chí mở ra thời đại mới.

Đó là Tân Hỏa của Nhân Tổ, là thời đại văn minh Tân Hỏa của Nhân tộc khai mở, dẫn dắt Nhân tộc đi về hướng văn minh cao hơn, là minh chứng cho sự tiến lên của Nhân tộc. "Nhân Tổ!" "Nhân Tổ!" "Nhân Tổ!" Tất cả Nhân tộc vô luận thân ở nơi nào tại Hồng Hoang đều cao hô danh hiệu Nhân Tổ.

Hỏa quang lấp lóe, chiếu rọi thiên địa, từ Thánh địa trong nháy mắt bao trùm triệu triệu ức dặm.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này ánh mắt toàn bộ quay về Nhân tộc Thánh địa.

Nữ Oa và Hậu Thổ khuôn mặt tươi cười nghiêm lại, có chút kinh

ngạc nhìn tình huống Tân Hỏa trong Thánh địa, sau đó kinh dị nhìn Thanh Minh nói: "Toại Nhân, cư nhiên dung hợp ra một tia Hỗn Độn Chi Hỏa?" Đó là vạn hỏa chi tổ, vạn hỏa bản nguyên.

Dù chỉ một tia, nhưng ngay cả Thánh Nhân hay Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng sẽ không muốn dính dáng vào, bởi vì quá phiền toái.

Nữ Oa và Hậu Thổ đối với việc Toại Nhân có thể dung hợp ra một tia Hỗn Độn Chi Hỏa xác thực thập phần kinh dị.

Trong điện Thái Hư.

Thanh Minh nghe vậy, thu hồi ánh mắt, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nhạt, nói: "Toại Nhân quả nhiên không làm ta thất vọng, không chỉ thành công dung hợp Tam Hỏa, dung hợp ra một tia Hỗn Độn Chi Hỏa, có thể sơ bộ chưởng khống.

Trừ cái đó ra, còn sáng tạo ra Nhân Văn, xác thực nằm ngoài dự liệu của ta..." Thanh Minh dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Như vậy, Toại Nhân mượn nhờ việc dung hợp ba loại hỏa diễm triệu hoán ra Hỗn Độn Chi Hỏa cùng với khế cơ Nhân Văn, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, liền không có gì bất ngờ..." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, đã phu quân nói như vậy, thế thì Toại Nhân lần này chứng đạo Hỗn Nguyên liền không có gì ngoài ý muốn.

Như vậy, thực lực và địa vị của Nhân tộc tại Hồng Hoang sẽ không cần phải bàn cãi nữa.

Dù chưa phải là nhân vật chính của Thiên Địa, nhưng có Toại Nhân tọa trấn, Nhân tộc cũng có thể trường thịnh bất suy, khí vận miên trường thâm hậu.

Từ độ sâu của khí vận liền có thể nhìn ra tình huống ngày sau của Nhân tộc.

Cho nên, từ giờ trở đi, Nhân tộc sẽ trở nên không giống trước,

Nhân tộc cũng có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tọa trấn.

Trong các thế lực nhất lưu, cũng sẽ có một chỗ cắm dùi cho Nhân tộc. "Chủng tộc do tỷ tỷ tạo ra quả nhiên bất phàm, Nhân tộc ngày xưa, ai có thể ngờ, ai có thể ngờ được lại đi tới tình cảnh hôm nay..." Hậu Thổ nhìn Nữ Oa, cười khẽ nói. "Nhân tộc tự thân nỗ lực cũng khá quan trọng.

Về phần Toại Nhân, cũng là do phu quân dạy bảo tốt, có cơ duyên này, nắm chắc được rồi thì chứng đạo cũng không có gì bất ngờ..." Nữ Oa nhìn về phía Thanh Minh, mở miệng nói.

Hậu Thổ gật đầu, ánh mắt lần nữa chuyển về Nhân tộc Thánh địa. "Tiếp theo, thiên kiếp sẽ kiểm nghiệm Nhân Văn, bất quá nhìn tình huống lúc này, Nhân Văn ngưng tụ Nhân đạo chi lực, Nhân tộc tín ngưỡng chi lực, đảo cũng sẽ không có vấn đề..." Thanh Minh nhìn thoáng qua Nhân Văn trong Thánh địa, chậm rãi mở miệng nói.

Thiên kiếp tiếp theo hắn cảm thấy sẽ không có vấn đề quá lớn, bởi vì trình độ sức mạnh của Nhân Văn hiện tại, thiên kiếp bình thường cũng không thương tổn được hai chữ Nhân Văn này.

Về phần uy lực thiên kiếp, hắn hiện tại đại khái cảm tri được một chút, không có vấn đề gì.

Nữ Oa và Hậu Thổ âm thầm gật đầu, phu quân nhà mình chấp chưởng Thiên Phạt Chi Nhãn, Hồng Hoang vạn lôi, thiên kiếp đều ở trong tay hắn, tuy nhiên những chuyện này hiện tại dưới quỹ tích vận hành của Thiên Đạo đều tự động vận chuyển, không cần Thanh Minh can dự, cũng không thể tùy tiện can dự, nhưng cảm tri một phen thì vẫn được.

Đã không có vấn đề, vậy thì Nhân Văn thiên kiếp kiểm nghiệm tiếp theo liền yên tâm rồi.

Còn lại, chờ Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đến lúc đó, thứ phải đối mặt chính là Hỗn Nguyên thiên kiếp. ...

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ ba người đang chăm chú quan sát, vô số tu sĩ, đại năng, đại thần thông giả trong Hồng Hoang cũng đều đang quan sát.

Ngũ Thánh, Phục Hy lúc này cũng chuyển ánh mắt tới, thần sắc túc nhiên nhìn một màn này.

Hỗn Độn Chi Hỏa!

Nhân Văn!

Hai sự kiện này đều là sự tình cử túc khinh trọng trong Hồng Hoang, bất kỳ cái nào cũng có thể nhấc lên sóng to gió lớn.

Bất quá đối với sáu vị tồn tại đỉnh tiêm mà nói, so với Nhân Văn, thứ bọn họ để ý hơn lại là Hỗn Độn Chi Hỏa.

Nhân tộc phát triển đến tình cảnh hiện tại, cũng nên có văn tự thuộc về chủng tộc mình, cho nên Nhân Văn đản sinh, Ngũ Thánh và Phục Hy lúc này cũng không quá chú ý và để tâm.

Nhưng Hỗn Độn Chi Hỏa thì lại khác.

Phải biết, đó là ngọn lửa mà ngay cả Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không dám tùy tiện trêu chọc.

Đó là Vạn Hỏa Chi Tổ, là Vạn Hỏa Bản Nguyên, chỉ một tia thôi, đối với Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà nói, cũng phải tốn chút khí lực mới có thể gạt bỏ nó, còn tu sĩ dưới cảnh giới này, chỉ một chút cũng đủ để bị thôn phệ, bất luận là thân thể, nguyên thần, đại đạo, thời không trường hà hay vận mệnh trường hà.

Chỉ cần dính phải một chút Hỗn Độn Chi Hỏa, ngọn lửa đó sẽ không tắt, chỉ cần bị thôn phệ vào một chút xíu, sẽ hoàn toàn bị Hỗn

Độn Chi Hỏa nuốt trọn, triệt để vẫn lạc trong đó, không còn cách nào khác.

Còn ở trong Hồng Hoang, cũng không chỉ Hồng Hoang mà cả Hỗn Độn thế giới, vô luận vật chất, quy tắc, pháp tắc, linh khí, Hỗn Độn chi khí vân vân, chỉ cần có một tia Hỗn Độn Chi Hỏa, nó liền thiêu đốt, toàn bộ thôn phệ vào trong, cuối cùng đều sẽ không còn lại gì.

Cho nên, ngọn lửa như vậy, Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều không dám tùy tiện trêu chọc.

Nhưng Toại Nhân hiện tại, cư nhiên triệu hoán ra được một tia Hỗn Độn Chi Hỏa, hơn nữa còn ở trong sự khống chế của hắn, phảng phất như nghe hắn sai bảo.

Cứ như vậy, Toại Nhân về sau chứng đạo, Chuẩn Đề đang ở Thánh Nhân trung kỳ đoán chừng cũng sẽ không dám khinh thị hắn.

Không nói cái khác, đan đan Hỗn Độn Chi Hỏa cũng đủ để hắn nhìn Toại Nhân với con mắt khác rồi.

Bởi vậy, lúc này Ngũ Thánh và Phục Hy sau khi quan sát tình huống Nhân tộc, trong lòng đều có suy nghĩ riêng. ...

Trên không Thánh địa.

Tân Hỏa khủng bố bao bọc địa bàn triệu triệu ức dặm, không ít hư không vặn vẹo dung hóa, nhiệt độ khủng khiếp không ngừng lan tràn ra ngoài, khiến cho sinh linh trong phạm vi mấy chục triệu triệu ức dặm đều không dám tồn tại.

Đệ tử trong Thánh địa, dưới sự bảo hộ của hai vị Nhân tổ, mấy vị trưởng lão cùng đệ tử như Huyền Không, cũng không ngừng lùi ra, lại lùi ra xa. "Tân Hỏa, diễn!" Giữa thiên địa, đột nhiên vang lên thanh âm của Toại Nhân, âm ba cuồn cuộn lan đến không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, hồi vang bên tai tất cả Nhân tộc. "Tân Hỏa!" "Tân Hỏa!"

"Tân Hỏa!"...

Tất cả Nhân tộc cùng hô to danh hiệu Tân Hỏa, từng luồng Nhân tộc tín ngưỡng và đại thế không ngừng ngưng tụ, sau đó không ngừng dung nhập vào trong biển Tân Hỏa đầy trời.

Một khắc sau, liền thấy Tân Hỏa không ngừng diễn hóa, cuối cùng hình thành hai văn tự lớn mấy ngàn vạn trượng: TÂN HỎA! "Ngô dĩ Nhân Văn định Tân Hỏa!" Thanh âm Toại Nhân lần nữa truyền ra, vì hai chữ 'Tân Hỏa' định ra cái danh Nhân Văn. "Nhân Văn, Tân Hỏa thành!" Toại Nhân lăng không mà đứng, thần sắc túc nhiên, trong miệng khẽ nói một câu. "Oanh long long!!!" Thoại âm vừa dứt, trên cửu thiên lôi thanh cuồn cuộn, kiếp vân ngưng kết, hoảng nhược mặc hải khuynh tả (như biển mực đổ xuống), dưới bầu trời hôn ám, lôi long khủng bố va chạm.

Nhân Văn thành, tuy rằng chỉ có hai chữ, nhưng cũng đại biểu cho một ý nghĩa đặc thù, cần chịu thiên địa kiểm nghiệm. "Oanh oanh oanh!!!" Lôi đình không ngừng đánh xuống, trong tay Toại Nhân vung lên, hai chữ Tân Hỏa trùng thiên, thiêu đốt hết thảy, trong đó Hỗn Độn Chi Hỏa đem lôi đình đều thiêu đốt hầu như không còn, căn bản không cách nào tổn thương Nhân Văn mấy phần.

Tất cả Nhân tộc đều nhìn hết thảy, trong mắt mang theo vẻ hi vọng và kiên định.

Nhân Văn, định nhiên sẽ không ngại, nhất định sẽ mở ra một thời đại mới!

Nhân Tổ, chưa bao giờ làm mọi người thất vọng!

Lôi đình không ngừng đánh xuống, khí tức trên thân Toại Nhân không ngừng kéo lên, ấn ký Tân Hỏa nơi mi tâm trán phóng thần quang lấp lánh, Tân Hỏa đại đạo bay ra, độn nhập bên trên hai chữ 'Tân Hỏa'.

Lôi đình tám chín bảy mươi hai đạo, đợi đạo cuối cùng rơi xuống, kiếp vân tán đi, thiên địa khôi phục vẻ thanh minh, lôi đình bị Hỗn Độn Chi Hỏa lần nữa thiêu đốt hầu như không còn, khủng bố dị thường, quả nhiên là tồn tại thiêu đốt hết thảy.

Nhìn tình huống khủng bố của Hỗn Độn Chi Hỏa, cho dù là Ngũ Thánh, trong lòng lúc này đều khá chấn kinh, nhưng cũng biết rõ đặc tính của Hỗn Độn Chi Hỏa, có uy lực như vậy đảo cũng bình thường.

Chương 239

Toại Nhân nhìn hai chữ 'Tân Hỏa' thu nhỏ lại, trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt, khẽ nói: "Nhân Văn thành!" Thoại âm rơi xuống, liền thấy Tân Hỏa đại đạo của bản thân Toại Nhân bắt đầu thuế biến, hướng về cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà thuế biến.

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi, hết thảy thuế biến liền đã hoàn thành, đại đạo tấn thăng, đang bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Ông!" Lúc này, trên cửu thiên hạ xuống vô biên công đức, rơi thẳng vào linh đài Toại Nhân.

Toại Nhân đại đạo đã thành, lại lĩnh ngộ Nhân Văn, công đức này tuy không nhiều nhưng cũng giúp hắn ổn cố cảnh giới dị thường vững chắc, cũng từ trong công đức đạt được thêm nhiều tạo hóa. "Ba vạn năm?!" Đôi mắt Toại Nhân thâm thúy, trong miệng khẽ nói một tiếng.

Đại đạo vượt qua thiên địa mới, Tân Hỏa đại đạo chui vào trong mi tâm.

Về phần hai chữ 'Tân Hỏa', thì in lên trên Toại Nhân Hỏa Bả (cây đuốc), đề cao uy lực và phẩm cấp của công đức linh bảo này, trở thành một kiện linh bảo uy lực cường hãn trong tay Toại Nhân, giết người không dính nhân quả.

Trong lòng tính toán xong, Toại Nhân thu hồi Toại Nhân Hỏa Bả, sau đó quay về trong Nhân Tổ Điện, bắt đầu nắm chắc ba vạn năm cuối cùng.

Thời gian chuẩn bị cuối cùng, tự nhiên phải nắm chắc thật tốt, tranh thủ một lần hành động xung kích, liền là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên thiên kiếp không bình thường, lần này cần phải làm

xong chuẩn bị vẹn toàn. ...

Nhìn Toại Nhân lần nữa quay về Nhân Tổ Điện làm chuẩn bị cuối cùng, Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Ngũ Thánh và Phục Hy cũng tạm thời thu hồi ánh mắt, chờ đợi lúc Toại Nhân độ Hỗn Nguyên thiên kiếp sẽ quan chú tiếp.

Về phần vô số tu sĩ, đại năng cùng đại thần thông giả trong Hồng Hoang, đều cảm giác được Nhân tộc Nhân Tổ Toại Nhân dường như có biến hóa rất lớn.

Cỗ khí tức kia, giống hệt Phục Hy ngày xưa, đó hẳn là đều ở vào cảnh giới tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng chưa độ Hỗn Nguyên thiên kiếp.

Nhân tộc, có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Trừ mấy vị kia ra, không ít đại năng và đại thần thông giả trong Hồng Hoang thần sắc kinh hãi nhìn về phía Nhân tộc Thánh địa.

Nhân tộc bất thanh bất hưởng, thế mà đản sinh ra vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên, tình huống như vậy xác thực khủng bố a!

Như vậy, Nhân tộc có thể trường thịnh bất suy, lấy vận thế Nhân tộc, cộng thêm Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên, Nhân tộc không làm nhân vật chính của Thiên Địa thì là ai?

Nhìn hết thảy phát sinh lúc này, Tân Hỏa, Nhân Văn, Toại Nhân Nhân Tổ, những chuyện này liên hợp lại, không thể không khiến người ta sinh lòng chấn kinh.

Như thế, liền xem tình huống Toại Nhân độ kiếp tiếp theo. ...

Thời gian vội vã, ba vạn năm đã lặng lẽ trôi qua.

Trong Nhân tộc Thánh địa.

Toại Nhân chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn thoáng qua ngoài điện,

hướng về phía Hữu Sào thị, Truy Y thị cùng mấy vị trưởng lão gật đầu, sau đó liền biến mất tại chỗ.

Hai vị Nhân tổ và mấy vị trưởng lão cũng đi theo động thân, tiến đến quan khán, bất quá cự ly khẳng định là rất xa, nhưng có thể quan sát thiên kiếp lần này, đối với bọn hắn mà nói cũng là một chuyện tốt.

Lúc này mọi người nhao nhao động thân đi theo Toại Nhân. ...

Hồng Hoang, phía đông Bất Chu Sơn, tại một nơi nào đó trong dãy núi vạn ức dặm. "Ông!" Hư không chấn động, sau đó liền thấy Toại Nhân xuất hiện tại nơi này.

Nơi đây chính là nơi Nhân tộc đản sinh ngày xưa.

Toại Nhân lựa chọn độ kiếp tại đây, đảo cũng ý nghĩa phi phàm, nơi Nhân tộc đản sinh, lại sắp đản sinh ra vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Nhân tộc.

Trong vòng triệu triệu ức dặm nơi Toại Nhân đứng, không có Nhân tộc tồn tại, ngay cả các sinh linh khác cũng dưới khí tức của Toại Nhân mà đào tẩu.

Hắn đứng giữa hư không, khí tức trên thân mờ mịt, hòa làm một thể với thiên địa, phảng phất như hóa đạo.

Tại mười mấy triệu triệu ức dặm bên ngoài, Hữu Sào thị, Truy Y thị và mấy vị trưởng lão xuất hiện, ánh mắt rơi vào nơi này, chờ đợi thời khắc độ kiếp. ...

Khi Toại Nhân xuất hiện tại nơi này, ánh mắt của những tồn tại đỉnh tiêm, cao tầng các thế lực và chủng tộc trong Hồng Hoang liền hội tụ tới.

Hỗn Nguyên Cung, Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ chuyển ánh mắt.

Bát Cảnh Cung Thái Thượng, Ngọc Hư Cung Nguyên Thủy, Bích Du Cung Thông Thiên, Thiên Cơ Các Phục Hy đều chuyển ánh mắt.

Vu Yêu nhị tộc, viễn cổ tam tộc, Thiên Đình, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, U Minh Huyết Hải... các đại thần thông giả lúc này nhao nhao đem ánh mắt chuyển tới.

Không chỉ vậy, không ít đại năng cùng vô số sinh linh tu sĩ trong Hồng Hoang cũng nhìn sang.

Trừ một bộ phận có suy đoán, hiểu rõ tình hình, thì số còn lại đều thần sắc chấn kinh nhìn một màn này.

Toại Nhân chứng đạo?

Nghi vấn như vậy hiện lên trong lòng, nhưng sự thật bày ra ở đó, không thể không tin, cũng lần nữa cảm thán thủ đoạn của Toại Nhân quả nhiên bất phàm. ...

Trong dãy núi.

Toại Nhân lúc này không để ý tới sự chấn kinh của chúng sinh Hồng Hoang, hắn ngưng vọng cửu thiên, khí tức trên thân kéo lên tới cực hạn, hư không bốn phía không ngừng vặn vẹo, phảng phất như không chịu nổi khí tức này. "Oanh!" Khí tức trùng thiên, khuấy động cửu thiên phong vân, cửu thiên chi thượng lập tức phong vân biến sắc, nhật nguyệt vô quang, một cỗ thiên uy nồng đậm bắt đầu tụ long. "Oanh long long!!!" Lúc này, thiên uy hạo hãn giáng lâm, lôi vân ngưng kết, thiên kiếp bao trùm.

Thiên uy như ngục, trong thiên kiếp lôi long giao chức, bộc phát ra vô số hỏa quang, từng trận âm thanh oanh minh vang vọng thiên địa.

Trong ức vạn dặm thiên địa nơi Toại Nhân đứng, hoảng nhược mặc hải khuynh tả, thiên địa ảm đạm vô quang, chỉ có hỏa quang do lôi long bộc phát điểm sáng màn đêm đen kịt, chiếu rọi hết thảy.

Hữu Sào thị và Truy Y thị cùng mọi người tuy rằng ở cách xa mười mấy triệu triệu dặm, nhưng lúc này vẫn có thể cảm nhận được cỗ uy thế khủng bố kia. "Thật khủng bố thiên uy, đây chính là uy lực của Hỗn Nguyên thiên kiếp sao?" Hữu Sào thị lẩm bẩm một câu, Truy Y thị bên cạnh thần sắc cũng có chút ngưng trọng.

Toại Nhân lúc này thần sắc bình tĩnh, nhìn không ra sâu cạn, ánh mắt u u mạc danh nan trắc, nhìn kiếp vân đang ngưng kết trên cửu thiên, tử sắc quang mang nồng đậm đến mức có chút biến đen, không cần nghĩ cũng biết uy lực thiên kiếp nhỏ không được. "Hô!" Toại Nhân thân hình khẽ động, một tầng hỏa quang nhàn nhạt quanh quẩn quanh thân hắn, một cỗ nhiệt độ khủng bố cực hạn lặng lẽ lan tràn giữa thiên địa, phần sơn chử hải (đốt núi nấu biển), phảng phất như muốn đem cả thiên địa thiêu đốt.

Cỗ nhiệt độ kia không ngừng kéo lên, sau đó hướng về cửu thiên miên diên mà đi, phảng phất muốn đem kiếp vân đều thiêu đốt bốc hơi. "Oanh!" Lúc này, trong kiếp vân truyền đến một đạo lôi đình chi âm, sau đó liền thấy một đạo thần lôi ầm vang đánh xuống, nơi đi qua, tận quy hỗn độn, tái diễn địa thủy phong hỏa, sau đó lại dưới cỗ hủy diệt chi lực kia mà yên diệt, trở thành khu vực chân không.

Đạo thần lôi thứ nhất uy lực cũng không quá cường hãn, lúc này kiếp vân chưa ngưng kết hoàn thành, bất quá là ngăn cản Toại Nhân xuất thủ mà thôi.

Lúc này thần lôi rơi xuống, kiếp vân vẫn đang trong quá trình ngưng kết.

Chỉ cần chưa ngưng kết hoàn thành, những thần lôi bắt đầu này cũng sẽ không quá mạnh.

Toại Nhân thấy thế, trong tay vung lên, Toại Nhân Cửu Đăng được đánh ra, bắt đầu mượn nhờ thiên kiếp chi lực để Toại Nhân

Cửu Đăng trở nên càng thêm viên mãn, cũng không tệ, dùng để ngăn cản những thiên kiếp này cũng thích hợp. "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Liền tại lúc này, thần lôi lần nữa đánh xuống, ba đạo thần lôi xé rách thương khung, lúc đánh xuống, tốc độ kiếp vân ngưng kết lại nhanh thêm mấy phần.

Toại Nhân không nhanh không chậm thao túng Toại Nhân Cửu Đăng nghênh đón, ngăn cản ba đạo thần lôi. ...

Thần lôi từng đạo tiếp lấy từng đạo rơi xuống, lúc này kiếp vân ngưng kết dĩ nhiên hoàn thành, uy lực cũng càng phát ra khủng bố, lúc này đã đạt tới toàn lực nhất kích của Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, uy lực vẫn còn đang tăng lên. "Oanh!" Đạo này dĩ nhiên đã siêu việt uy lực cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Toại Nhân không dùng Toại Nhân Cửu Đăng ngăn cản, trong tay khẽ đảo, Toại Nhân Hỏa Bả xuất hiện, lăng không trảm xuống, một đạo kim mang trùng thiên, lập tức đem thần lôi chém rụng.

Công đức tiên thiên linh bảo uy lực không thể khinh thường, uy năng trong đó cũng cực kỳ đặc thù.

Toại Nhân vung tay lên, nhiếp lấy những tạo hóa kia, đánh vào trong Toại Nhân Hỏa Bả. "Ông!" Kiếp vân lần nữa vận chuyển, lúc này không có thần lôi rơi xuống, bên trong dường như đang ngưng tụ cái gì.

Cảm thụ khí tức thiên kiếp tăng trưởng, Toại Nhân nhíu mày, nhìn kiếp vân đang vận chuyển, trên mặt lộ ra vẻ tư thốn. "Oanh long long!!!" Không lâu sau đó, trong đại địa vang lên một chuỗi lôi đình chi âm, sau đó liền thấy liệt khai một đạo vực sâu thâm bất kiến để, trong đó mấy trăm đạo thần quang lấp lóe, sau đó hóa thành từng đạo thân

ảnh cầm trong tay binh qua, hướng về phía Toại Nhân đánh tới. "Giết!" Tiếng hô giết rung trời, sát phạt chi khí khủng bố tung hoành bễ nghễ, chấn nhiếp Hồng Hoang.

Những địa kiếp hóa thành thần ma này, mỗi một vị đều có thực lực siêu việt Hỗn Nguyên Kim Tiên, đối mặt với mấy trăm vị tồn tại như vậy, Toại Nhân cũng không thể giải quyết nhanh chóng được, dù sao bọn hắn dĩ nhiên không phải Hỗn Nguyên Kim Tiên. "Thiên địa càn khôn, Hỗn Nguyên Vô Cực, Cửu Đăng kết giới, lên!" Tại một phần ức vạn sát na, Toại Nhân lập tức kết thủ ấn, sau đó liền thấy trên chín phương vị dâng lên chín ngọn thanh đồng tiểu đăng, mỗi một ngọn đều di mạn tiên thiên khí tức tinh thuần và khí tức nóng rực.

Cửu Đăng kết giới vừa thành, Toại Nhân Tân Hỏa hạo hãn tịch quyển mà ra, nhất thời liền mạt sát mấy chục vị tồn tại. "Giết!" Toại Nhân thần sắc lạnh lẽo, trong miệng hét lớn một tiếng, dưới chân đạp mạnh, đem hư không đạp đến phấn nát, Không Động Ấn đập xuống, lập tức yên diệt mười mấy vị thần ma, uy áp hoàn vũ trên thân bộc phát, công kích trong tay càng thêm lẫm liệt.

Những tồn tại siêu việt cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên này, lúc này trong tay Toại Nhân không có tơ hào lực đề kháng, tuy rằng số lượng nhiều, khó có thể một kích mạt trừ, nhưng dưới công kích như vậy, đảo cũng tốn không mất bao nhiêu thời gian. "Diệt!" Toại Nhân lăng không mà đứng, đại thủ vỗ một cái, một bàn tay khổng lồ quanh quẩn Toại Nhân Tân Hỏa lập tức đập xuống, hơn trăm vị thần ma siêu việt cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên trong hư không toàn bộ vẫn lạc trong đó. "Tê!" Thấy tình hình này, các tồn tại Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Hồng Hoang đều hít sâu một hơi.

Một chưởng vỗ nát hơn trăm vị tồn tại siêu việt cảnh giới Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên, đây chính là thực lực cảnh giới kia sao?

Quả nhiên không đạt tới cảnh giới đó, vĩnh viễn đều là sâu kiến.

Chương 240

Toại Nhân chém giết mấy trăm vị thần ma xong, thần sắc trên mặt vẫn chưa buông lỏng, bởi vì hắn biết, công kích tiếp theo sẽ trở nên càng thêm khủng bố, bởi vì lúc này kiếp vân lại ngưng kết thêm không ít. "Hống!" "Hống"...

Phiến khắc sau, trong kiếp vân vang lên từng đạo tiếng nộ hống, âm ba cuồn cuộn, hư không tiết tiết phá toái, uy thế khủng bố tồi khô lạp hủ hướng về Toại Nhân tịch quyển.

Toại Nhân trong tay vạch một cái, một địa đái đen kịt như vực sâu xuất hiện, đem hết thảy thôn phệ vào trong.

Lúc này, từ trong kiếp vân bước ra mười đạo thân ảnh vạn trượng.

Mỗi một đạo thân ảnh đều có thực lực bễ mỹ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thấy thế, trên mặt Toại Nhân hiện lên một vệt ngưng trọng.

Mười tôn tồn tại này, tuy rằng chưa đạt tới trình độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thực sự, nhưng cũng mười phần tiếp cận.

Huống chi mười tôn cùng xuất thủ, uy lực tịnh không dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, công kích như vậy, có thể coi là công kích mạnh nhất của thiên kiếp lúc này.

Bởi vì sau khi mười tôn tồn tại này xuất hiện, sức mạnh lôi đình trong kiếp vân đã bị mang đi ít nhất chín thành, còn lại cũng không ngưng tụ lại sức mạnh lôi đình nữa, hiển nhiên độ xong mười tôn tồn tại này, liền chỉ còn lại một hoặc hai đạo thần lôi cuối cùng. "Hống!" Lúc này, mười tôn thần ma cùng nhau nộ hống, âm ba chấn nát hoàn

vũ, lan xa tới các nơi trong Hồng Hoang.

Một khắc này, cho dù Lục Thánh và Hậu Thổ đều thần sắc chấn kinh nhìn xem, thiên kiếp như vậy chưa từng kiến thức qua.

Mười tôn tồn tại vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mười tôn cùng xuất thủ, so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không kém bao nhiêu, xác thực khủng bố dị thường.

Đợt thần lôi công kích thứ nhất và đợt mấy trăm thần ma công kích thứ hai trước đó đều không tính là gì, lần này mười tôn thần ma vô hạn tiếp cận Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới chân chính là thiên kiếp. "Giết!" Mười tôn tồn tại cầm trong tay kiếm, đao, thương... thần binh, hướng về Toại Nhân chém giết.

Từng trận âm thanh xé rách vang lên, pháp bảo chém xuống, hư không bị chặt đứt, uy thế khủng bố tịch quyển, đại địa phía dưới sớm đã nứt ra vô số đạo vực sâu, thiên địa phương viên triệu triệu ức dặm một mảnh bừa bộn.

Linh khí bị khí thế của mười tôn tồn tại và Toại Nhân xung tán, sơn mạch phá toái, vạn vật tịch diệt.

Công kích chưa rơi xuống, Toại Nhân liền đã cảm thụ được cỗ uy thế khủng bố kia, mười tôn tồn tại mỗi động tác đều giống nhau như đúc, hành vân lưu thủy, ám hợp đại đạo quỹ tích, mười tôn tồn tại do như một tôn, thực lực điệp gia, so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chỉ cao hơn chứ không thấp đi.

Toại Nhân thần sắc ngưng tụ, trên Cửu Đăng kết giới huyền quang lưu chuyển, Tân Hỏa tịch quyển, khí tức khủng bố và nóng rực bao trùm cả thiên địa, dưới sự thao túng của Toại Nhân, nghênh đón nhất kích của mười tôn tồn tại. "Bành!" Một đạo lôi đình chi âm vang vọng cửu tiêu, thân hình Toại Nhân hơi hạ xuống, nhưng cũng đỡ được một kích này.

Mười tôn tồn tại tuy rằng vô hạn tiếp cận cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng dù sao vẫn chưa bước qua, chỉ cần chưa bước qua, liền không cần lo lắng.

Toại Nhân khôi phục thần sắc bình tĩnh, tay vung lên, Cửu Đăng kết giới được rút đi, chín ngọn thanh đồng tiểu đăng quanh quẩn quanh thân. "Giết!" Mười tôn tồn tại nộ hống một tiếng, lần nữa hướng về Toại Nhân trùng sát.

Toại Nhân cầm trong tay Toại Nhân Hỏa Bả, quanh thân chín ngọn thanh đồng đăng bay lượn, trực tiếp nghênh đón. "Oanh long long!!!" Song phương vừa giao thủ, một chuỗi tiếng nổ tung vang lên, xung kích khủng bố tịch quyển, tận quy hỗn độn chi địa, sơn mạch nơi Toại Nhân đứng toàn bộ yên diệt thành không, hư không phá toái, hỗn độn chi khí tàn phá bừa bãi, tái diễn địa thủy phong hỏa.

Lúc này, tinh thần vẫn lạc, nhật nguyệt ảm đạm vô quang, kiếp vân trên cửu thiên bị cỗ khí thế khủng bố này xung tán không ít, dưới biển mực lộ ra mấy đạo quang trụ, phảng phất như quán xuyên thiên địa. "Hưu!" Tại một phần ức vạn sát na, mười tôn tồn tại hóa thành mười đạo lôi đình chi quang tím đen, lấp lóe giữa thiên địa, nhanh đến cực hạn.

Toại Nhân lúc này hóa thành một đạo quang mang màu cam, trong quang mang có hỏa quang phù hiện, lấp lóe giữa thiên địa, tốc độ so với mười đạo lôi đình chi quang còn muốn nhanh hơn mấy phần, dù sao tu vi Toại Nhân cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.
...

Hồng Hoang, trong vô tận hư không. "Bành!" Mười một đạo thần quang va chạm giữa thiên địa, mỗi lần va chạm đều sẽ yên diệt vạn ức dặm, hư không cũng theo đó phá toái, phảng phất muốn đem thiên địa đánh nát.

Lúc này có thể theo kịp tốc độ như vậy, nhìn rõ giao chiến như vậy, trừ Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ ra, liền chỉ có Ngũ Thánh, Phục Hy mấy vị.

Nếu không có tu vi Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, lúc này quan khán mười một đạo thần quang thời gian cũng không thể kéo dài.

Về phần Đại La Kim Tiên trở xuống, căn bản nhìn không thấy gì, chỉ nghe thấy từng đạo lôi đình chi âm vang lên mà thôi, còn lại thì hoàn toàn không biết gì cả. ...

Mười một đạo thần quang va chạm không biết bao lâu, phương viên mấy chục triệu triệu ức dặm toàn bộ lang bái không chịu nổi. "Oanh!" Quang mang màu cam đụng phải một đạo lôi đình chi quang, một khắc sau liền thấy lôi đình chi quang tiêu tán trong thiên địa.

Mười tôn tồn tại, lúc này chỉ còn lại chín tôn.

Sự va chạm giữa các thần quang vẫn tiếp tục.

Toại Nhân lúc này hào vô bảo lưu, cộng thêm Toại Nhân Tân Hỏa, uy thế hủy thiên diệt địa.

Cho dù Ngũ Thánh và Phục Hy lúc này cũng không khỏi chấn kinh trước thực lực của Toại Nhân, xác thực không bình thường, không hổ là đệ tử Đạo Quân.

Mười tôn tồn tại này, mỗi một tôn đều không giống tu sĩ thần ma bình thường, nãi là thiên kiếp thần lôi sở hóa, bên trong ẩn chứa hủy diệt chi lực và sức mạnh lôi đình hạo hãn, đối phó không dễ dàng như vậy.

Toại Nhân sau khi mạt sát một tôn tồn tại, lại chằm chằm vào tôn thứ hai. "Bành!" Mấy hơi thở sau, lại một tôn vẫn lạc dưới tay hắn.

Còn lại tám tôn, lúc này tương hỗ giao chức, cuối cùng hình thành

một tôn tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chân chính là tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuy rằng không phải sinh mệnh thể như Toại Nhân, nhưng thực lực lại không kém bao nhiêu.

Toại Nhân không có tơ hào kinh ngạc, thủ đoạn như vậy hắn đã kiến thức qua một lần lúc Phục Hy tiền bối chứng đạo, đây là thủ đoạn cuối cùng.

Song phương không ngừng giao thủ, đánh nát nhật nguyệt tinh thần, đem thiên kiếp triệt để đánh tan, lộ ra thiên địa thanh minh.

Chỉ cần Toại Nhân đem tôn tồn tại này mạt sát, thiên kiếp liền qua.

Tôn tồn tại này thực lực tịnh không kém Toại Nhân bao nhiêu, song phương va chạm giao thủ vô số lần, nhưng Toại Nhân đều không chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

Tốc độ song phương không ngừng đề thăng, lúc này trừ Thanh Minh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh và Phục Hy ra, những người khác đều không thể nhìn thấy nữa, phảng phất hết thảy đều biến mất.

Hai đạo thần quang hoảng nhược hai đạo thần quang khai thiên, va chạm giữa yên diệt vạn vật, lại dưới thần quang mà trọng sinh. "Hỗn Độn Chi Hỏa!" Đột nhiên, trong thiên địa vang lên tiếng quát khẽ của Toại Nhân.

Toàn tức liền thấy trong biển lửa màu cam đầy trời, đản sinh ra một đóa hỏa diễm màu đen, tựa hồ như không có tơ hào nhiệt độ nào, nhưng lại khiến vạn hỏa thần phục, thiên địa chấn động, vô số tồn tại, đại năng, đại thần thông giả thần sắc đại biến.

Hỗn Độn Chi Hỏa!

Cư nhiên là Hỗn Độn Chi Hỏa!

Một khắc này, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung, Đế Tuấn, Thái Nhất, Phượng Tộc... những tồn tại chưởng khống lửa đều thần sắc đại biến.

Ngũ Thánh và Phục Hy thấy thế cũng nhíu mày.

Đạo hỏa diễm màu đen kia tốc độ tịnh không nhanh, lướt đi trong thiên địa, trong biển lửa đầy trời, phiêu phiêu đãng đãng, tựa hồ không có bất kỳ quỹ tích nào để tìm kiếm, nhưng vô luận ma thần kia trốn thế nào cũng không tránh thoát Hỗn Độn Chi Hỏa.

Khẽ khàng rơi xuống trên thân ma thần, lập tức thiêu đốt, lôi đình chi lực, hủy diệt chi lực cùng tia tạo hóa chi lực bên trong lập tức bốc cháy.

Quy tắc, pháp tắc ẩn chứa trong đó đều bắt đầu bị Hỗn Độn Chi Hỏa thiêu đốt thôn phệ, từng chút một biến mất. "Hống!

Hống!

Hống!" Lúc này, ma thần nộ hống liên liên, chấn triệt thiên địa, nhưng vô số sinh linh đều cảm thụ được, tiếng nộ hống kia mang theo một tia thê lương.

Bị Hỗn Độn Chi Hỏa thiêu đốt, xác thực cực kỳ khủng bố.

Bất quá không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính, lại giao thủ với Toại Nhân lâu như vậy, dĩ nhiên đã bị ma diệt một ít sức mạnh, khí tức và sức mạnh đều giảm thiểu không ít, lúc này khó mà ngăn cản Hỗn Độn Chi Hỏa thôn phệ. "Ca ca ca!!!" Vô số đạo lôi quang lưu chuyển quanh thân muốn dập tắt Hỗn Độn Chi Hỏa, nhưng lại cực nhanh bị Hỗn Độn Chi Hỏa thôn phệ, sức mạnh ngày càng bạc nhược. "Cửu Đăng kết giới, khốn!" Ngay khi Hỗn Độn Chi Hỏa rơi vào trên thân ma thần, Toại Nhân liền đã xuất thủ, dùng Cửu Đăng kết giới vây khốn ma thần, trong đó Toại Nhân Tân Hỏa dũng hiện, hóa

thành hải dương lửa, dưới sự thiêu đốt của hai loại hỏa diễm, ma thần kia dĩ nhiên nhanh chóng bị ma diệt. "Ông!" Đột nhiên, một cỗ khí tức cuồng bạo dâng lên, Toại Nhân thần sắc khẽ biến, lập tức thu hồi Toại Nhân Cửu Đăng, độn ra không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm. "Oanh long!!!" Ma thần tự bạo, xung kích khủng bố lan đến ức triệu dặm, đem hết thảy hóa thành hỗn độn địa đái, địa thủy phong hỏa dũng hiện, tập kích đại địa, lần nữa diễn hóa, dưới sự tập kích của những đám mây hỗn độn chi khí kia, hết thảy đều tiêu dung trong đó. "Hô!" Nhưng trong sự vô thanh vô tức đó, một cỗ nhiệt độ khủng bố lan tràn, một đóa hỏa diễm màu đen không biết từ đâu xuất hiện trong đám mây hỗn độn chi khí, sau đó bắt đầu thiêu đốt thôn phệ hết thảy.

Những hỗn độn chi khí, địa thủy phong hỏa khiến vô số tồn tại biến sắc kia, lúc này trước mặt Hỗn Độn Chi Hỏa lại giống như thức ăn ngon, nhanh chóng bị thôn phệ.

Ngay cả quy tắc, pháp tắc, hư không...

đều từng chút một tiêu dung, bị nuốt vào.

Chỉ trong ngắn ngủi mười mấy năm, liền thôn phệ hầu như không còn, đại có tích tượng khuếch trương ra bốn phương, chúng sinh thấy thế thần sắc lập tức biến đổi. "Hưu!" Ngay lúc này, trong tay Toại Nhân khẽ động, đem Hỗn Độn Chi Hỏa thu về.

Chúng sinh trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hỏa diễm khủng bố như thế mà Toại Nhân cư nhiên có thể chưởng ác, quả nhiên khủng bố.

Hiện tại hắn cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại thêm Hỗn Độn Chi Hỏa, xác thực mười phần khủng bố.

Toại Nhân nhìn thoáng qua sức mạnh dư thừa bị lực tự bạo xung tán, trong lòng tính toán xong, thân hình khẽ động, trong nháy mắt tiếp

theo liền đã xuất hiện trước mặt Hữu Sào thị và Truy Y thị cùng mọi người. "Cung hạ Đại ca (Đại Nhân tổ) chứng đạo quy lai, trở thành vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Nhân tộc!" Hữu Sào thị, Truy Y thị và mấy vị trưởng lão thần tình kích động, hân hoan nói.

Nhân tộc cũng có cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tồn tại rồi, ngày sau cũng có thể không sợ Thánh Nhân.

Cho dù Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Nhân tộc cũng không sợ, dù sao sau lưng Nhân tộc có một vị Thánh Mẫu Nữ Oa, Tam tổ Nhân tộc lại là đệ tử Đạo Quân, cho nên Nhân tộc ngày sau không cần lo lắng nữa.

Có Toại Nhân tọa trấn Nhân tộc, Nhân tộc sẽ càng phát ra xương thịnh.

Chương 241

Toại Nhân cười cười, nói: "Lần này cận cự ly thể ngộ thiên địa chi uy, các ngươi có sở cảm ngộ không?" "Đã có cảm ngộ!" Hai vị Nhân tổ, tám vị trưởng lão nghe vậy, bình phục tâm tình, gật đầu nói.

Nghe vậy, Toại Nhân hài lòng gật đầu, vung tay lên, hai đạo kim quang chui vào trong mi tâm hai vị Nhân tổ. "Chút cảm ngộ này, lại kết hợp tự thân lĩnh ngộ, hẳn là có thể tấn thăng..." Toại Nhân nhìn bọn hắn, mở miệng nói. "Đa tạ Đại ca!" Hai người hướng về Toại Nhân chắp tay nói.

Toại Nhân gật đầu, sau đó liền cùng mọi người hướng về Thánh địa mà đi. ...

Toại Nhân thành công chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tại Hồng Hoang xác thực nhấc lên sóng to gió lớn.

Trong Yêu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất thần sắc khó coi vô cùng, cứ như vậy, tình huống Yêu tộc thật sự khó khăn rồi.

Nhưng hiện tại tình huống như thế, lại không có biện pháp, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Trong Thiên Đình, Hạo Thiên thần sắc cũng có chút âm trầm, như vậy Tam Ngự phát triển sẽ càng tốt hơn, ưu thế mà Trung ương nhất mạch và Câu Trần nhất mạch thật vất vả mới kéo lại được, tử toàn (tất cả) không còn.

Nhưng lúc này hắn lại không dám châm đối Tam Ngự, hiện tại Nhân tổ Toại Nhân chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hắn không dám làm loạn.

Về phần các chủng tộc, thế lực khác như Vu tộc, viễn cổ tam tộc,

Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, U Minh Huyết Hải... lúc này đảo cũng không có quá nhiều ý nghĩ.

Toại Nhân chứng đạo, bọn họ cũng có chút suy đoán, dù sao cũng là đệ tử Đạo Quân, nếu không có khả năng đó thì sao Đạo Quân lại thu làm đệ tử.

Lần này lại có nhiều cơ duyên khế cơ như vậy, không chứng đạo cũng khó.

Nhân tộc hiện tại đều đi đến tình cảnh này, mấy phương thế lực, chủng tộc đảo có ý định giao hảo với Nhân tộc, dù sao Nhân tộc cũng có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tọa trấn.

Giao hảo với chủng tộc như vậy cũng không có chỗ xấu.

Thái Thượng tuy rằng nhìn Nhân tộc phát triển đến tình cảnh hiện tại có chút áo hối vì chiết tổn một thành rưỡi khí vận, nhưng sự tình đã đáp ứng với Đạo Quân, lại không dám cự tuyệt.

Cũng may, theo sự phát triển của Nhân tộc, một thành khí vận trong tay hắn cũng không còn như ngày xưa, xác thực tráng đại không ít.

Về sau cũng có thể dựa vào một thành khí vận này hoạch đắc chỗ tốt.

Nguyên Thủy, Thông Thiên cùng Tây Phương Nhị Thánh, lúc này nhìn Nhân tộc, thần sắc khác nhau.

Phục Hy đảo cũng vui vẻ cho chủng tộc do muội muội sáng tạo, Nhân tộc đi đến tình cảnh này cũng nằm ngoài dự liệu của hắn.

Bất quá từ khoảnh khắc Đạo Quân thu đồ đệ, hắn liền biết vận mệnh Toại Nhân dĩ nhiên phát sinh thay đổi, Nhân tộc quật khởi, dĩ nhiên là bánh xe lịch sử cuồn cuộn tiến về phía trước, ngăn cản không nổi.

Tình huống hiện tại ấn chứng suy đoán ngày xưa.

Như vậy, vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, Nhân tộc cũng không chạy thoát được.

Vô số sinh linh, tu sĩ cùng đại năng, đại thần thông giả lúc này cũng có ý nghĩ như thế.

Nhìn tình huống Nhân tộc hiện tại, Nhân tộc không làm nhân vật chính của Thiên Địa thì là ai?

Còn phương tiên thiên chủng tộc nào dám kêu gào với Nhân tộc hiện tại?

Vu tộc cộng thêm Hậu Thổ đảo có thực lực đó, nhưng Vu tộc là chủng tộc nhân vật chính của lượng kiếp trước, sự tình lượng kiếp này dĩ nhiên không liên quan đến Vu tộc nữa.

Bởi vậy, trong Hồng Hoang thật không có ai có thể bễ mỹ Nhân tộc.

Vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, liền là vật trong bàn tay Nhân tộc.

Vô số tu sĩ, đại năng, đại thần thông giả trong lòng nghĩ như vậy, y nguyên thần sắc chấn kinh nhìn về phía Nhân tộc Thánh địa. ...

Nhân tộc, trong Thánh địa. "Cung hạ Nhân Tổ chứng đạo Hỗn Nguyên, Nhân tộc khí vận vĩnh xương!" "Cung hạ Nhân Tổ chứng đạo Hỗn Nguyên, Nhân tộc khí vận vĩnh xương!" "Cung hạ Nhân Tổ chứng đạo Hỗn Nguyên, Nhân tộc khí vận vĩnh xương!" Tất cả đệ tử Nhân tộc đều cùng nhau sâm bái về hướng Toại Nhân, ba tiếng hô to chấn triệt thiên địa.

Nhân tộc đại thế, lực ngưng tụ cùng khí vận trong một khắc này đều thẳng tuyến tăng lên, khiến cho Nhân đạo chi lực đều có chút đề thăng, chỉnh thể sức mạnh Nhân tộc cũng đạt đến một tình cảnh mới.

Toại Nhân, Nhân tộc Đại Nhân tổ, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Nhân tộc, từ đây chính thức đản sinh! ...

Đông Hải chi tân, trong Nhân tộc Thánh địa.

Toại Nhân thần sắc uy áp vạn cổ, khí tức Hỗn Nguyên kích đãng vô tận thời không trường hà, khu vực vận mệnh trường hà, lan đến vô tận thái sơ chi địa, khiến vô số sinh linh quỳ bái không thôi, bái kiến tân Hỗn Nguyên đản sinh. "Oanh lạc!" Lúc này, thiên địa chấn động, linh khí hạo hạo đãng đãng ức vạn dặm, tử khí đông lai ba mươi vạn dặm, tiên nhạc trận trận, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, thiên hàng cam lộ, đại đạo phù hiện diễn hóa, dẫn chúng sinh ngưng vọng, đạt được không ít đại đạo cảm ngộ.

Một khắc này, vô số sinh linh được chỗ tốt, hoặc khai linh trí, hoặc hóa hình, hoặc đại đạo tăng trưởng, càng ngày càng nhiều sinh linh được dị tượng Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên chiếu phất, đạt được mạc đại tạo hóa. "Bản tổ hôm nay chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hôm nay ân trạch Nhân tộc bốn phương!" Toại Nhân khẽ nói, sau đó vung tay lên, một mảnh kim quang phất qua, rơi vào trên thân mỗi một vị Nhân tộc.

Lấy thủ đoạn của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn ân trạch tất cả Nhân tộc căn bản không khó.

Lúc này Nhân tộc đều trong chớp mắt cảm giác đề thăng không ít, vô luận có tu vi hay không có tu vi, đều có thể cảm thụ tự thân đề thăng.

Lúc này, lại có vô số Nhân tộc hướng về Toại Nhân hành lễ, cảm tạ Nhân Tổ đại ân.

Toại Nhân nhìn thoáng qua khí vận Nhân tộc tăng trưởng không ít, hài lòng gật đầu, Nhân Văn cộng thêm chứng đạo, khí vận đề thăng như vậy cũng là dễ hiểu.

Hắn thu liễm khí tức, thu hồi Hỗn Nguyên uy áp, uy áp giữa thiên địa lập tức tiêu tán vô hình, chỉ còn chứng đạo dị tượng phù hiện trong Hồng Hoang, để chúng sinh Hồng Hoang nhận thêm chút chỗ tốt.

Toại Nhân vung tay lên, nâng tất cả Nhân tộc dậy, sau đó quay về trong Thánh địa.

Lúc này, Ngũ Thánh và Phục Hy cũng thu hồi ánh mắt.

Nhân tộc hiện tại tình huống như vậy, tiếp theo cũng nên để môn hạ hảo hảo tu hành, bằng không thì có khả năng ngay cả đệ tử Thánh địa Nhân tộc cũng đánh không lại.

Nếu thật sự như thế thì thật sự mất mặt lớn.

Bởi vậy, Ngũ Thánh lại quay về giáo đạo môn hạ, Phục Hy thì tham ngộ tu hành.

Trong Hồng Hoang, vô số tu sĩ, đại năng đều quay về tu hành.

Tuy rằng nhiệt nghị và sóng gió vẫn không nhỏ, nhưng đảo cũng hơi bình tĩnh lại một chút, quay về quỹ tích ban đầu. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong điện Thái Hư. "Lần này Hỗn Nguyên thiên kiếp tình huống xác thực do Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng sau đó làm ra một chút điều chỉnh, cũng là vì tồn tại bất đồng, thực lực bất đồng khi độ kiếp thì sẽ khác nhau, lần này chính là như thế..." Thanh Minh nhìn thoáng qua cửu thiên, chậm rãi mở miệng nói.

Tình huống tuy rằng có chút bất đồng so với lúc Phục Hy chứng đạo, nhưng đại thể cũng không kém bao nhiêu, đây là Thiên Đạo sau khi hoàn thiện đề thăng làm ra điều chỉnh, những điều chỉnh này cũng sẽ không dẫn tới biến hóa quá lớn, dù sao cũng căn cứ vào thực lực tồn tại mà định.

Thanh Minh chấp chưởng Thiên Phạt, uy lực thiên kiếp hắn chướng mắt, bất quá cảm tri tình huống không có gì khác biệt một trời

một vực, Toại Nhân xác thực không có quá nhiều ngoài ý muốn, thành công độ Hỗn Nguyên thiên kiếp. "Thiên Đạo đề thăng, thiên kiếp cũng tại đề thăng, điều chỉnh như vậy cũng là bình thường!" Nữ Oa gật đầu nói.

Hậu Thổ cũng gật đầu, đạo lý này cũng đúng, Thiên Đạo đang đề thăng, các phương diện tự nhiên cũng sẽ làm ra điều chỉnh, cũng là bình thường. "Lần này Toại Nhân chứng đạo thành công, Nhân Văn cũng chính thức lập hạ, nhưng Nhân Văn mới chỉ có hai chữ, không đủ hoàn thiện, chỉ là một cái mở đầu mà thôi, ngày sau cần không ngừng hoàn thiện mới được..." Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn hai nữ nói, hắn đối với Nhân Văn cũng khá hứng thú, chỉ tiếc số lượng quá ít. "Toại Nhân đã sáng tạo ra Nhân Văn, vì sao không mượn khế cơ như thế, một lần hành động sáng tạo ra nhiều văn tự hơn?" Hậu Thổ nghe vậy, nhíu mày hỏi.

Thời cơ không tệ a!

Đã sáng tạo ra Nhân Văn, vì sao không mượn cơ hội này sáng tạo ra nhiều Nhân Văn hơn, như vậy Nhân tộc cũng có thể đạt được nhiều chỗ tốt hơn, Nhân Văn cũng có thể giúp văn minh Nhân tộc truyền thừa tốt hơn.

Nhưng hết thảy Toại Nhân đều không làm như vậy, phu quân nói ngày sau hoàn thiện, vì sao không phải là thời cơ hôm nay?

Điểm này, nàng trong lòng có chút nghi hoặc.

Nữ Oa bên cạnh cũng như thế, mang theo thần sắc nghi hoặc nhìn Thanh Minh, chờ đợi giải đáp.

Nghe vậy, Thanh Minh cười cười, chậm rãi nói: "Nhân Văn tuy rằng do Toại Nhân sáng tạo, nhưng hoàn thiện Nhân Văn lại không phải cơ duyên của Toại Nhân.

Ngày sau, trong Nhân tộc tự có tồn tại khác có cơ duyên hoàn thiện Nhân Văn...

Nếu Toại Nhân đoạt cơ duyên tạo hóa của người khác, đến lúc đó không cách nào quy vị, vậy sự thay đổi sẽ rất nhiều.

Đến lúc đó, Nhân tộc sẽ tổn thất mấy vị đỉnh tiêm cao thủ, cũng sẽ thay đổi không ít cục diện và đại thế...

Toại Nhân thiếu chỉ là một cái khế cơ thôi động mà thôi, Nhân Văn sáng lập chính là cái khế cơ đó, hiện tại khế cơ đã đủ, Toại Nhân cũng thành công chứng đạo Hỗn Nguyên, vậy những chuyện kia liền không cần làm quá nhiều, hỏng mất tạo hóa của người khác...

Nếu Toại Nhân cơ duyên khế cơ không đủ, cần hoàn thiện Nhân Văn để thôi động thì phải làm, nhưng lần này tịnh không cần như thế, cho nên tự nhiên không cần làm vậy, hỏng mất tình huống phía sau..." Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy đều gật đầu, đã là như thế thì cũng hiểu rõ.

Vì cục diện và đại thế phía sau, chuyện hoàn thiện Nhân Văn giao cho người khác đi, nếu hỏng mất cơ duyên tạo hóa của người khác, làm đại thế phía sau thay đổi quá nhiều, đối với Nhân tộc cũng không phải chuyện tốt.

Tổn thất mấy vị cao thủ là chuyện nhỏ, nếu dẫn đến đại thế không thể đi theo hướng tốt, vậy tổn thất lớn nhất chính là Nhân tộc.

Hiện tại Toại Nhân dĩ nhiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đảo cũng không cần mượn nhờ Nhân Văn thôi động nữa, tạo hóa kia tự nhiên lưu lại cho tồn tại khác. "Toại Nhân đã chứng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, nhìn vận thế tiếp theo, thời gian cho vị trí nhân vật chính của Thiên Địa cũng không còn xa..." Thanh Minh nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, nhìn Nhân tộc Thánh địa, trong miệng cười khẽ nói.

Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, ánh mắt một mực chuyển về Hồng Hoang, không mở miệng nữa. ...

Cứ như vậy, trong Hồng Hoang qua mấy chục vạn năm. "Oanh long long!!!" Tại một thời khắc nào đó, thiên địa chấn động, khí vận Hồng Hoang nghiêng lệch, thiên địa chi lực ngưng kết trên một chủng tộc là Nhân tộc.

Trong nháy mắt, vô số tiên thiên chủng tộc, sinh linh cùng tu sĩ, đại năng... trong lòng đều hiện lên một ý niệm: Nhân tộc, trở thành nhân vật chính của Thiên Địa!

Chương 242

...

Nhân tộc, trong Thánh địa.

Hữu Sào thị và Truy Y thị nhìn tình huống trong Hồng Hoang, nhìn khí vận Nhân tộc tăng trưởng, vô số đại thế chi lực lần nữa ngưng kết, lực ngưng tụ và tín ngưỡng của Nhân tộc lần nữa đề thăng không ít, trên mặt đều lộ ra nụ cười vui mừng.

Vạn năm nỗ lực, rốt cục không uổng phí, Nhân tộc rốt cục ngồi lên vị trí nhân vật chính của Thiên Địa rồi. "Nhân tộc rốt cục ngồi lên vị trí nhân vật chính của Thiên Địa rồi, con đường của Nhân tộc rốt cục đi ra...

Nhân tộc tự cường bất tức, hôm nay, Nhân tộc rốt cục hô lên câu nói kia, nói cho Hồng Hoang vạn tộc, Hồng Hoang ức triệu sinh linh: Nhân tộc, tự cường bất tức!" Hữu Sào thị và Truy Y thị trong miệng hân hoan nói, trong mắt tự hồ có lệ quang phù hiện.

Nhân tộc, do Thánh Mẫu Nữ Oa tạo ra, lấy tư thế Hậu Thiên chủng tộc đản sinh tại Hồng Hoang, Nhân tộc sơ sinh mờ mịt ngây thơ, hết thảy đều trống rỗng.

Thời đại ăn lông ở lỗ, có một người giơ cao Tân Hỏa, kết thúc thời đại ăn lông ở lỗ, dẫn đầu Nhân tộc đi về hướng thời đại Tân Hỏa.

Có một người tạo phòng ốc, vì Nhân tộc che mưa chắn gió, miễn thụ mãnh thú tập kích.

Có một người sáng tạo y phục, vì Nhân tộc ngăn cản độc trùng, miễn thụ dã ngoại xâm hại.

Có Đạo Quân sáng tạo công pháp, thu Tam tổ làm đệ tử, khai sáng con đường tu hành, lệnh vô số Nhân tộc đi về hướng con đường theo đuổi đại đạo, để Nhân tộc đi về hướng thịnh thế.

Thái Thượng lập Nhân Giáo, hoàn thiện con đường tu hành của bộ lạc Nhân tộc, để Nhân tộc phổ thông đi được xa hơn trên con đường tu hành, để thực lực bộ lạc Nhân tộc phổ thông đạt tới tình cảnh cao hơn, đứng vững gót chân tốt hơn trong Hồng Hoang.

Nhân tộc đi qua hơn trăm ức năm, ổn bộ tiến lên, trải qua không ít sự tình, hôm nay rốt cục đi đến tình cảnh làm người ta ngưỡng vọng.

Nếu là dĩ vãng, Nhân tộc có ai dám nghĩ Nhân tộc có một ngày đi đến tình cảnh nhân vật chính của Thiên Địa?

Nhân tộc tự cường bất tức, nhưng bắt đầu cũng chỉ là đứng vững gót chân trong Hồng Hoang mà thôi.

Nhưng đi đến hiện tại, lại ngồi lên vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, ngày sau Nhân tộc cũng sẽ yên ổn ngồi trên vị trí này. "Hết thảy những gì Nhân tộc trải qua đều đáng giá..." Hữu Sào thị và Truy Y thị nhìn nhau, trên mặt lộ ra ý cười, từ trong mắt đối phương đều nhìn thấy suy nghĩ của nhau.

Trong Nhân Tổ Điện.

Toại Nhân nhìn tình huống Hồng Hoang, nhìn tình huống Nhân tộc, trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt. "Nhân tộc rốt cục đi đến bước này, ngày sau liền muốn yên ổn ngồi trên vị trí này..." Toại Nhân khẽ nói một tiếng, sau đó tiếp tục nhắm hai mắt, tiếp tục củng cố và tham ngộ cảnh giới, đại đạo của mình.

Thuận tiện, Toại Nhân cũng đang từ từ chưởng khống một tia Hỗn Độn Chi Hỏa kia, đến lúc đó sẽ là một trong những lá bài tẩy của hắn, dù sao uy lực Hỗn Độn Chi Hỏa, cho dù là Thánh Nhân hoặc tồn

tại Hỗn Nguyên đều phải cẩn thận đối đãi.

Trong lòng gạt bỏ tạp niệm, Toại Nhân tiếp tục ổn cố tu vi và chưởng khống Hỗn Độn Chi Hỏa.

Về phần Nhân tộc, sau khi ngồi lên vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, bởi vì Hồng Hoang khí vận cùng đại thế quan chú, vô số Nhân tộc lại đề thăng không ít, chỉnh thể thực lực đều đang đề thăng, khí vận càng thêm thâm hậu và miên trường. ...

Trên điện Thái Hư. "Nhân tộc đi nhiều đường như vậy, hôm nay rốt cục ngồi lên vị trí này, hết thảy phảng phất như không chân thực..." Nữ Oa thần sắc có chút hoảng hốt, hết thảy xác thực không quá chân thực.

Mới đầu chỉ là để hoàn thiện tự thân đại đạo, cũng không nghĩ tới vì toàn Tam Tài chi vị mà tạo ra Nhân tộc lại có tiềm lực lớn như vậy.

Nhìn Nhân tộc từng bước đi tới, nhìn Nhân tộc từng chút một đề thăng, đi đến huy hoàng, đi đến thịnh thế.

Hôm nay, Nhân tộc ngồi lên vị trí nhân vật chính của Thiên Địa rồi.

Toại Nhân dĩ nhiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Nhân tộc dĩ nhiên là chủng tộc nhân vật chính của Thiên Địa, Nhân tộc hiện tại dĩ nhiên không có chủng tộc nào có thể lay động.

Nữ Oa trong lòng cũng khá cảm khái, Nhân tộc, tốt một cái Nhân tộc, quả nhiên không làm nàng thất vọng. "Nhân tộc đi đến bước này xác thực mười phần không dễ, một Hậu Thiên chủng tộc sơ sinh, ai có thể nghĩ tới sẽ có tình cảnh hôm nay..." Hậu Thổ trong đôi mắt đẹp quang hoa lưu chuyển, hồi tố thời không trường hà, lại nhìn thấy Nhân tộc sơ sinh, nhìn thấy có một ít dung hợp cùng sinh hoạt với Hậu Thổ bộ lạc.

Nhân tộc khi đó xác thực non nớt, qua hơn trăm ức năm, đã là chủng tộc nhân vật chính của Thiên Địa.

Nhân tộc xác thực so với trong lòng nàng tưởng tượng còn muốn bất phàm hơn, cũng nằm ngoài dự liệu của vô số tồn tại, chủng tộc, thế lực trong Hồng Hoang.

Nhưng lúc này đối mặt với một màn Nhân tộc quật khởi, lại không thể không cảm thán, Nhân tộc quả nhiên cường đại.

Thiên địa nhân vật chính, chúng vọng sở quy! ...

Hỗn Nguyên Cung, trong điện Thái Hư.

Thanh Minh nhìn hai nàng cảm khái lúc này, chỉ đạm nhiên cười một tiếng, đảo cũng không quá để ý.

Nhân tộc vốn có tiềm lực, vô luận quá khứ hay hiện tại vị lai đều như thế, điểm này hắn tịnh không hoài nghi.

Bởi vậy hắn cũng cố ý nâng đỡ Nhân tộc, bất quản Nhân tộc tự thân tiềm lực và nỗ lực ra sao, có Thanh Minh tương trợ đều để Nhân tộc nhanh chóng phát triển, đạt tới tình cảnh hiện tại.

Vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, không phải chủng tộc nào cũng có thể ngồi lên.

Tiên thiên chủng tộc từng ngồi lên vị trí này cũng không phải ai cũng có thực lực như Nhân tộc hiện tại.

Một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hai vị Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, mấy chục vị Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ viên mãn, Đại La Kim Tiên và phía dưới thì càng nhiều.

Nhân tộc trong hơn trăm ức năm phát triển dĩ nhiên đã vượt qua Vu Yêu nhị tộc ngày xưa.

Không nói số lượng cơ sở, đơn cử thực lực cao tầng liền đủ để áp

đảo Vu Yêu nhị tộc ngày xưa, xác thực có tư cách và thân phận ngồi lên vị trí này.

Vô số sinh linh tu sĩ, đại năng, thế lực chủng tộc trong Hồng Hoang đều không có bất kỳ dị nghị gì.

Sau khi Vu Yêu nhị tộc lui ẩn Hồng Hoang, liền có không ít tồn tại suy đoán Nhân tộc sẽ ngồi lên vị trí này, chỉ là khi đó Nhân tộc mới chân chính quật khởi, bễ mỹ Vu Yêu nhị tộc mà thôi.

Nhưng mười mấy ức năm tiến triển, Nhân tộc dĩ nhiên chứng minh cho vô số sinh linh, tu sĩ đại năng, tiên thiên chủng tộc Hồng Hoang thấy: Ta chính là nhân tuyển bất nhị cho vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, vị trí này ta ngồi định rồi.

Tình huống cũng xác thực giống như Nhân tộc bày ra, thực lực một đường tăng vọt, cơ sở một đường khuếch trương.

Nhân tộc bộ lạc phổ thông phát triển, Nhân tộc Thánh địa phát triển, lại có Thiên Đình Tam Ngự khuếch trương ra ngoài, đều đang nhanh chóng phát triển, rất nhanh liền siêu việt Vu Yêu nhị tộc, đạt tới tình cảnh cao hơn.

Sau khi Đạo Quân một lần nữa phân chia cảnh giới, Vu tộc tuy rằng đản sinh hai vị tồn tại Bán Bộ Hỗn Nguyên, nhưng rất nhanh Nhân tộc liền đuổi kịp, cũng đản sinh hai vị tồn tại Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Sau đó không lâu liền có tồn tại lớn hơn đản sinh, Đại Nhân tổ Toại Nhân, nhị đệ tử Đạo Quân, trực tiếp lấy uy thế hoành đoạn vạn cổ từ trong Hồng Hoang hoành không xuất thế, trực tiếp chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lệnh vô số tồn tại sinh linh kinh hãi.

Nhân tộc có một vị tồn tại đỉnh tiêm tọa trấn, khí vận miên trường, vĩnh thế bất suy!

Liền xem như không có vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, địa vị Nhân tộc cũng không có chủng tộc nào có thể lay động được, Vu tộc cũng không được.

Hiện tại có một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tọa trấn, cộng thêm vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, Nhân tộc dĩ nhiên đạt tới một cục diện hoàn toàn mới.

Nhưng đồng thời cũng sẽ có một ít vấn đề bộc lộ ra, lúc này liền cần mở ra thiên chương mới.

Một cái thiên chương hoàn toàn mới thuộc về Nhân tộc. ... "Nhân tộc lúc này chính thức bước lên vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, lại có Toại Nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tọa trấn, cục diện Nhân tộc dĩ nhiên đạt tới tình cảnh tốt nhất trước mắt...

Bất quá Nhân tộc phân bố quá phân tán, biển bố các khu vực Hồng Hoang, truyền thừa trong quá trình phát triển nhanh chóng sẽ xuất hiện đứt gãy, có một số vấn đề cũng sẽ đột hiển ra, nếu không giải quyết những vấn đề này sẽ ảnh hưởng đại cục..." Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói.

Nghe vậy, hai nữ nhíu mày, các nàng hiểu rõ, trong bộ lạc Nhân tộc phổ thông xác thực sẽ có thực vật, tai họa, tu hành đứt gãy... các vấn đề xuất hiện, tuy rằng đặt trong cả Nhân tộc thì không tính là gì.

Nhưng bộ lạc Nhân tộc phổ thông dù sao cũng chiếm đa số trong Nhân tộc, cũng là cơ sở lớn nhất, nếu để những vấn đề này lan đến cả Nhân tộc, đối với Nhân tộc ngày sau cũng không phải chuyện tốt, ảnh hưởng đại cục đều là nói nhẹ.

Cho nên những vấn đề này, đáng giải quyết thì phải giải quyết. "Phu quân cho rằng như thế nào?" Nữ Oa thần sắc ngưng trọng nhìn Thanh Minh hỏi. "Tiếp theo, Nhân tộc sẽ tiến vào một cái thiên chương mới, một cái đại thế mới, một cái thiên chương và đại thế chỉ

thuộc về Nhân tộc..." Thanh Minh nghe vậy, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra nụ cười nhạt, nhìn về phía Nhân tộc nói.

Trong Thiên Đạo vận thế, Nhân tộc vốn có vị trí nhân vật chính của Thiên Địa, cũng dựa vào tự thân sớm ngồi lên vị trí này, đã là như thế, vậy thì những chuyện nên an bài cũng nên an bài một chút.

Hai nữ nghe vậy, trong lòng thôi diễn hồi lâu nhưng y nguyên thiên cơ vặn loạn, căn bản không cách nào thôi diễn.

Hoặc là bị che giấu thiên cơ, hoặc là chưa phát sinh, nhưng thiệp cập quá nhiều, tạm thời không thể bị tham tri, cho nên không cách nào thôi diễn.

Sự tình tương lai là biến số lớn nhất, cộng thêm sự tình lần này có thể có một ít tạm thời không cách nào bị tham tri, cho nên lúc này không thôi diễn được cũng là bình thường, trong lòng các nàng hiểu rõ, đảo cũng thích nhiên.

Bất quá đã phu quân nói như vậy, thế thì Nhân tộc đại thế, tân thiên chương lần này đoán chừng bất phàm, thời cơ cũng sẽ không quá xa.

Trong lòng các nàng đảo cũng hiếu kỳ, muốn nhìn xem Nhân tộc đại thế, tân thiên chương tột cùng là tình huống như thế nào.

Nhìn xem tân nhân vật chính của Thiên Địa có thể đi đến tình cảnh nào, sẽ mang đến kinh hỉ gì cho các nàng. "Oanh long long!!!" Liền tại lúc này, một đạo âm thanh oanh minh truyền khắp các nơi Hồng Hoang, toàn tức liền thấy trên không Tây Côn Lôn phong vân biến ảo, khí thế cường hoành hoành thôi vạn cổ, một cỗ uy áp và khí thế siêu việt Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, mang theo một tia Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đạo vận cùng đại đạo chân ý tịch quyển ra.

Vô số sinh linh, tu sĩ cùng đại năng lộ vẻ kinh ngạc, không ít tiên

thiên chủng tộc, thế lực, những thế lực nhất lưu kia ánh mắt đều chuyển dời tới.

Tây Vương Mẫu, chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh!

Mấy phương thế lực nhất lưu đối với tình huống Tây Vương Mẫu đảo cũng rõ ràng, chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh kỳ thật cũng không kỳ quái, dù sao nàng cũng là đại thần thông giả lão bài, lại là khách trong Tử Tiêu Cung, hơn trăm ức năm qua đi, nếu không đạp nhập cảnh giới này thì mới là không bình thường.

Nếu là đại đạo cảnh giới ngày xưa, vậy xác thực Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn hoặc là Chuẩn Thánh viên mãn, cơ bản các đại thần thông giả đều khốn tại cảnh giới này.

Nhưng từ sau khi Đạo Quân hoạch hạ cảnh giới mới Bán Bộ Hỗn Nguyên, hết thảy đều trở nên không giống.

Phảng phất tất cả đại năng đỉnh tiêm và đại thần thông giả tìm được cửa xả đại đạo, đem tất cả tích lũy đại đạo đều xung kích vào cảnh giới ván nhảy này, cho nên những năm gần đây vẫn luôn có tồn tại đỉnh tiêm tấn thăng cảnh giới này.

Những tồn tại trước kia bị kẹt ở Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn hoặc Chuẩn Thánh viên mãn, hiện tại đều có động lực tu hành đề thăng, cũng có một bộ phận tấn thăng cảnh giới này, xác thực khá bất phàm.

Tây Vương Mẫu các phương diện đều không kém, tích lũy tự nhiên vô cùng thâm hậu, nhưng bởi vì không tham dự sự tình Hồng Hoang, phong tỏa Tây Côn Lôn tu hành nên tương đối chậm vài phần mà thôi.

Nhưng hôm nay, nàng cũng chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh.

Những tồn tại và chủng tộc, thế lực biết rõ tình hình lúc này đảo cũng chỉ nhìn xem, không có quá nhiều ngoài ý muốn và chấn kinh.

Chương 243

Nhưng những tu sĩ, đại năng cùng chủng tộc thế lực không biết rõ thì lại khá chấn kinh, nhìn về phía Tây Côn Lôn, hồi lâu không nói nên lời. ...

Trong điện Thái Hư. "Tây Vương Mẫu chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh đảo cũng không chậm.

Tuy rằng Tây Côn Lôn địa thế không tệ, nãi là tiên gia phúc địa hiếm có, nhưng đóng cửa sơn môn chung quy thiếu đi không ít tài nguyên tu hành, có thể tại nơi đó chứng đạo Bán Bộ Hỗn Nguyên cũng không tệ rồi..." Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn thoáng qua Tây Côn Lôn, chậm rãi mở miệng nói. "Tây Vương Mẫu các phương diện đều không kém, vô luận căn nguyên, tư chất đối với đại đạo ngộ tính...

đều là nhóm đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang, đảo cũng có khả năng chứng đạo Hỗn Nguyên, chỉ là tương đối sẽ chậm một chút thôi...

Dù sao phong bế tất cả, đảo cũng vây khốn một ít đồ vật, trên con đường tu đạo chung quy sẽ chậm một chút..." Thanh Minh thản nhiên nhìn thoáng qua Tây Côn Lôn, mở miệng nói.

Nếu không làm vậy, tình huống và thời gian chứng đạo Hỗn Nguyên sẽ được cải thiện rất nhiều, nhưng cũng không có biện pháp, sau sự kiện Vạn Tiên Minh, nàng đảo cũng nhìn thấu không ít, đóng cửa sơn môn đến nay cũng xác thực đã không ít thời gian.

Nếu ngày sau chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đảo có khả năng mở lại Tây Côn Lôn.

Về phần hiện tại thì cứ như thế, dù sao muốn chứng đạo Hỗn Nguyên cũng không dễ dàng như vậy, đặc biệt là loại đóng cửa sơn

môn này, thiếu đi không ít cơ duyên khế cơ cùng tình huống tài nguyên tu hành, tự nhiên càng thêm khó khăn.

Tuy có cơ hội nhưng có thể nắm chắc được hay không, phải xem tự thân cơ duyên tạo hóa.

Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, nhìn thoáng qua Tây Côn Lôn xong liền không mở miệng nữa.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhắm mắt dưỡng thần.

Nữ Oa và Hậu Thổ thấy thế đảo cũng không quan chú nữa, tạm thời quay về tự thân tu hành tham ngộ. ...

Trên cửu thiên, trong không gian Thiên Đạo. "Bành!" Đột nhiên, trong không gian Thiên Đạo truyền đến một tiếng nổ vang, toàn tức liền có một cỗ khí tức Thiên Đạo khủng bố lan tràn ra. "Hoa lạp lạp!!!" Những sợi xích ngưng thành từ pháp tắc và quy tắc lúc này nhanh chóng run rẩy, tung hoành giao thác, sung tích cả không gian Thiên Đạo.

Tại trung tâm có một đạo thần quang lấp lóe, toàn tức thần quang lan tràn, đem không gian Thiên Đạo hắc ám chiếu sáng như ban ngày. "Ông!" Tại một thời khắc nào đó, Hồng Quân đạo nhân chậm rãi mở hai mắt ra, trong đôi mắt đen kịt lướt qua vô số đạo đại đạo pháp tắc và thiên địa quy tắc, khí tức tự thân và khí tức Thiên Đạo phảng phất dung vi nhất thể. "Rốt cục sắp đạp nhập Thiên Đạo Cảnh, đến lúc đó hợp đạo tự thân, liền có thể hoàn chỉnh khế hợp Thiên Đạo, chân chính thành tựu Thiên Đạo Cảnh..." Hồng Quân đạo nhân tinh tế cảm thụ một phen, có chút vui mừng nói.

Dứt lời, trong tay hắn ba động quy tắc và pháp tắc, tìm hiểu sự tình những năm này. "Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh...

Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh...

Nhân tộc Thiên Địa nhân vật chính chi vị...

Các phương đại thần thông giả tấn thăng Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh..." Hồng Quân đạo nhân thần sắc lược hữu sở tư, những tình huống này đảo cũng có chút nằm ngoài dự liệu của hắn.

Thanh Minh lại phân chia cảnh giới, cho không ít đại thần thông giả một cái hi vọng, một cái cảnh giới cao hơn, đảo là chuyện tốt, hắn cũng không có bất kỳ dị nghị gì.

Bất quá tiến triển của Nhân tộc xác thực nằm ngoài dự liệu của hắn, Toại Nhân cư nhiên chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, sớm hơn không ít thời gian ngồi lên vị trí nhân vật chính của Thiên Địa.

Tuy dưới Thiên Đạo vận thế, Nhân tộc có vận thế làm nhân vật chính của Thiên Địa, nhưng đó dù sao cũng chưa chân chính thực hiện, tham ngộ một phen Thiên Đạo xong xuất quan, cư nhiên nhìn thấy Nhân tộc đã ngồi lên vị trí này rồi.

Xác thực khiến hắn có chút ngoài ý muốn, nhưng sự tình Nhân tộc hôm nay cũng xác thực xứng đáng là nhân vật chính của Thiên Địa, ngồi hay không ngồi vị trí này cũng đều như vậy.

Cho nên, đảo cũng không sao cả.

Trong không gian Thiên Đạo. "Nhân tộc hiện nay đã ngồi lên vị trí kia, dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo trước đó, Nhân tộc xác thực có vận thế của nhân vật chính thiên địa.

Bất quản như thế nào, hiện tại đã là nhân vật chính thiên địa, vậy tự nhiên phải phát triển, thúc đẩy một phen, đảo cũng là tất yếu..." "Nhân tộc bất đồng, lần này đại hưng, ngược lại cũng có thể trợ lực không ít, ngày sau vị trí kia, ngược lại cũng có thể ngồi vững..." Trong lòng Hồng Quân đạo nhân đã hiểu rõ, lại kết hợp với Thiên Đạo vận

chuyển, sau khi vận thế Nhân tộc thay đổi, thôi trắc hết thảy quỹ tích, Nhân tộc đang hưng thịnh, đã là như thế, vậy thì cũng nên thúc đẩy một phen. "Nhân tộc!" Hồng Quân đạo nhân thầm nghĩ trong lòng, liền chậm rãi đứng dậy, quy tắc cùng pháp tắc xiềng xích quanh quẩn chu thân dần dần rút đi, sau đó từ từ thối lui, chỉ còn lại cỗ khí tức Thiên Đạo tinh thuần tàn lưu trên thân.

Thiên Đạo hoàn thiện tăng lên tới tình trạng hiện tại, liền càng thêm không cần thời thời khắc khắc hợp đạo tại đây, trước đó liền có thể ở trong Tử Tiêu Cung, tình huống hiện tại, tự nhiên sẽ tương đối tự do vài phần.

Đương nhiên, tình huống cùng trước đó đồng dạng, không thể can dự đại thế, không thể khinh dễ xuất hiện trong Hồng Hoang.

Bất quá!

Hỗn Nguyên Cung của Thanh Minh, tự nhiên không nằm trong số này.

Thanh Minh chính là một vòng quan trọng của Thiên Đạo, điểm này hắn hiểu rất rõ, đã là như thế, Thiên Đạo vận chuyển phía dưới cũng sẽ không can dự.

Cho nên, sau khi trong lòng đã hiểu rõ, hắn liền dần dần từ trong không gian Thiên Đạo rút ra, sau đó rời đi không gian Thiên Đạo, hướng về phía Hồng Hoang đi đến. ...

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn. "Hưu!" Thần quang lóe lên, một cỗ khí lãng mắt trần có thể thấy được tịch quyển mà ra, mang theo vô số linh khí gợn sóng, vân vụ tứ tán ra.

Hồng Quân đạo nhân ánh mắt chậm rãi quét qua Vô Cực sơn mạch một cái, trên mặt cười cười, trực tiếp hướng về phía Hỗn Nguyên Cung. "Bái kiến Đạo Tổ, lão gia đã chờ đợi đã lâu!" Lúc này, đồng tử

tiến lên, hướng về phía Hồng Quân đạo nhân thi lễ một cái, mở miệng nói. "Phía trước dẫn đường đi!" Hồng Quân đạo nhân nói. "Đạo Tổ mời!" Đồng tử phất tay, liền dẫn lĩnh Hồng Quân đạo nhân đi vào trong Thái Hư Điện.

Tới trước mặt Thanh Minh, hắn hướng về phía Thanh Minh, Nữ Oa cùng Hậu Thổ thi lễ một cái, liền chậm rãi lui xuống.

Ba người Thanh Minh, Nữ Oa, Hậu Thổ chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn Hồng Quân đạo nhân trước người.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ ngược lại cũng có chút kinh ngạc, Đạo Tổ đến Hỗn Nguyên Cung thật đúng là rất chuyên cần, chẳng lẽ lại có sự tình dò hỏi phu quân?

Trong lòng ngược lại cũng hiếu kỳ, Đạo Tổ lần này đến đây, lại là vì chuyện gì. "Bái kiến Đạo huynh, hai vị đạo hữu!" Hồng Quân đạo nhân trên mặt lộ ra một nụ cười, hướng về phía Thanh Minh chắp tay nói, sau đó lại ân cần thăm hỏi Nữ Oa cùng Hậu Thổ. "Bái kiến đạo hữu!" Nữ Oa cùng Hậu Thổ gật đầu nói. "Đạo hữu, mời!" Thanh Minh phất tay, trước người hiện ra một cái bồ đoàn màu vàng, sau đó ra hiệu Hồng Quân đạo nhân an tọa. "Đa tạ Đạo huynh!" Hồng Quân đạo nhân nói một tiếng, liền ngồi xuống.

Sau khi Hồng Quân đạo nhân an tọa, ánh mắt Thanh Minh đánh giá thần sắc hắn một chút, khẽ gật đầu nói: "Thiên địa hoàn thiện, Thiên Đạo hoàn thiện tăng lên, đạo hữu cũng từ đó tham ngộ, thu hoạch không nhỏ, không bao lâu nữa liền có thể hoàn chỉnh khế hợp Thiên Đạo, thành tựu chân chính Thiên Đạo Cảnh..." Tình huống của Hồng Quân đạo nhân lúc này, cũng xác thực là sắp cùng Thiên Đạo khế hợp rồi.

Đến lúc đó, sẽ càng thêm giảm bớt tình huống xuất hiện trong Hồng Hoang, hoặc là ở không gian Thiên Đạo, hoặc là ở Tử Tiêu

Cung.

Chí ít khi Hồng Quân đạo nhân bước vào Thiên Đạo Cảnh, ngược lại cũng sẽ không giống như Thanh Minh xuất hiện tình huống vạn giới chiếu rọi, sẽ không khiến cho Thiên Đạo cùng thiên địa càng thêm hoàn thiện, nhưng đối với chúng sinh Hồng Hoang, kia cũng là không ít tiến triển cùng cơ duyên.

Nữ Oa trắc mục, nhìn thoáng qua Hồng Quân đạo nhân.

Thiên Đạo Cảnh a!

Lại đi lên một cảnh giới nữa rồi, chỉ bất quá cảnh giới này cũng không dễ dàng như vậy, hiện tại muốn bộ nhập Thiên Đạo Cảnh cũng là rất khó.

Đạo Tổ sở dĩ có thể, đó là bởi vì tồn tại Hợp Đạo, có thể ở trên trình độ khế hợp Thiên Đạo khiến cho hắn tiếp cận cảnh giới này tốt hơn, cộng thêm lần này thiên địa cùng Thiên Đạo hoàn thiện tăng lên, cho nên độ khế hợp được tăng lên cực lớn, vì vậy mới sắp bộ nhập cảnh giới này.

Còn về phần muốn lại đi lên, đạt tới tình trạng Thiên Đạo Cảnh đỉnh phong, vậy liền cần thiên địa cùng Thiên Đạo tiếp tục diễn hóa, ngày sau cũng không phải là không có khả năng.

Phản chính hiện tại nàng cũng chưa đạt tới tình trạng tấn thăng kia, vậy cứ từ từ thôi, đi một bước xem một bước.

Sau khi Nữ Oa hiểu rõ trong lòng, liền không tiếp tục xoắn xuýt vấn đề này nữa. ... "Nếu không phải Đạo huynh tương trợ, bần đạo muốn đạt tới tình trạng hiện tại, cần tốn hao không ít thời gian mới được, còn về chân chính Thiên Đạo Cảnh, liền cần thời gian càng dài hơn.

Cho nên, lần này đa tạ Đạo huynh xuất thủ tương trợ..." Hồng

Quân đạo nhân hướng về phía Thanh Minh chắp tay nói.

Lời ấy không sai, không có dung hợp tam giới, nơi nào có những năm này thiên địa cùng Thiên Đạo hoàn thiện tăng lên?

Nếu không có những thứ này, muốn đạt tới tình trạng hiện tại, đi lên Thiên Đạo Cảnh, không biết phải mất bao lâu nữa!

Cho nên lần này, đa tạ Thanh Minh xuất thủ tương trợ.

Thanh Minh cười cười, tịnh chưa mở miệng.

Hồng Quân đạo nhân hiểu rõ trong lòng, trầm mặc mấy tức sau đó, nhìn Thanh Minh nói: "Đạo huynh, Nhân tộc hiện nay đã trăn tiến vị trí nhân vật chính thiên địa, dưới vận thế của Thiên Đạo, Nhân tộc đương hưng, một số sự tình của Nhân tộc có phải hay không nên an bài..." Nghe vậy, đáy mắt Nữ Oa cùng Hậu Thổ lướt qua một tia kinh ngạc.

Nhân tộc đương hưng?!

Nữ Oa là Thánh Mẫu đều cảm thấy có chút kinh ngạc.

Nhân tộc hiện tại tuy là vị trí nhân vật chính thiên địa, trước đó Nhân tộc có vận thế nhân vật chính thiên địa, sẽ dựa vào sự vận hành của Thiên Đạo mà dần dần tăng lên.

Nhưng không nghĩ tới, sau khi Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Nhân tộc trực tiếp ngồi lên rồi.

Vốn cho rằng Nhân tộc như vậy là được rồi, phía sau ổn bộ tăng lên, ổn định hết thảy là được.

Khả không nghĩ tới, sau khi Nhân tộc ngồi lên vị trí nhân vật chính thiên địa, cư nhiên còn có tình huống đại hưng, ngược lại lệnh cho nàng pha vi ý ngoại.

Như vậy, Nhân tộc sợ là sẽ ngồi vững vị trí nhân vật chính thiên

địa rồi, ngày sau có hay không Tiên Thiên chủng tộc thế đại, đều khó nói.

Tất lại, có Toại Nhân tọa trấn, có hai vị Bán Bộ Hỗn Nguyên Nhân Tổ, Nhân tộc đại trận, nhiều đỉnh tiêm tồn tại cùng thủ đoạn như vậy, trong Hồng Hoang muốn đem Nhân tộc kéo xuống khỏi vị trí nhân vật chính thiên địa, sợ là khó có khả năng xảy ra.

Chỉ cần sự kiện đại hưng tiếp theo thật sự điện định tình huống ngày sau của Nhân tộc, dưới sự đại hưng ổn định vị trí nhân vật chính thiên địa của Nhân tộc, như vậy tình huống này liền thật sự sẽ thực hiện.

Lúc này, không chỉ Nữ Oa, Hậu Thổ cũng pha vi kinh ngạc.

Chương 244

Vu tộc đều không có tình huống như vậy, đồng dạng là nhân vật chính thiên địa, nhưng sai biệt cư nhiên to lớn như thế?

Nhưng Nhân tộc là sau khi Toại Nhân chứng đạo mới ngồi lên vị trí này, bản thân liền không giống nhau, trừ cái đó ra, dưới vận thế của Thiên Đạo, Nhân tộc đại hưng cũng là không có biện pháp cải biến.

Sau lần này, Hậu Thổ tin tưởng, Nhân tộc liền sẽ trở thành một cái chủng tộc đỉnh tiêm nhất lưu chân chính.

Vãng sau vô số năm, sợ là không có Tiên Thiên chủng tộc nào có thể bễ mỹ Nhân tộc.

Chỉ cần Toại Nhân còn, Nhân tộc liền thịnh thế vĩnh xương!

Hai nữ nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy một mạt kinh ngạc, lúc này khẽ gật đầu, hai nữ liền bắt đầu nghe Hồng Quân đạo nhân cùng phu quân nhà mình giải thích. ... "Dưới vận thế của Thiên Đạo, Nhân tộc xác thực đại hưng là đại thế, đây cũng là quá trình Nhân tộc giải quyết tự thân, sau đó Nhân tộc cũng sẽ đi lên một thời đại hoàn toàn mới.

Đến lúc đó, Nhân tộc liền có thể ngồi vững vị trí nhân vật chính thiên địa..." Thanh Minh nghe vậy, trầm mặc mấy tức, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân trong lòng hiểu rõ, khẽ gật đầu.

Xác thực đây là một quá trình Nhân tộc giải quyết vấn đề của tự thân, cũng sẽ đem thực lực bản thân cùng khí vận tăng lên tới một trình độ đỉnh phong.

Đến lúc đó, vô luận vì Nhân tộc phát sinh động đãng gì, Nhân tộc đều sẽ không chịu đả kích quá lớn, khí vận giảm thiểu cũng đủ để chèo chống Nhân tộc ngồi tại vị trí nhân vật chính thiên địa.

Phản chính tình huống bất quản như thế nào, sự tình cùng quá trình đều là giống nhau, cách làm như thế nào đều không quan trọng. "Nhân tộc tăng lên, sẽ phản bộ Nhân Đạo, Nhân Đạo chủ chúng sinh, như thế, chúng sinh cũng sẽ có chỗ tốt.

Chúng sinh tăng lên, thiên địa hoàn thiện, lại sẽ phản bộ Thiên Đạo, thúc đẩy tiến trình diễn hóa, đây cũng là một chuỗi bế hoàn..." Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân, thản nhiên mở miệng nói.

Đến lúc đó đối với Nữ Oa cũng có chỗ tốt không nhỏ, thiên địa hoàn thiện, Minh Đạo kia cũng sẽ tiến tới hoàn thiện, Hậu Thổ cũng có thể thu hoạch một ít.

Có thể nói, nhìn như Nhân tộc phát triển, đại hưng, nhưng kỳ thật phản bộ, các phương diện đều sẽ đạt được tăng lên.

Cho nên, việc Nhân tộc đại hưng lần này xác thực phải an bài.

Trước đó vị trí nhân vật chính thiên địa không thể xác định, chỉ là Nhân tộc có cái vận thế này mà thôi, nhưng chưa xác định thì sự tình cũng không tiện an bài.

Hiện tại Nhân tộc đã ngồi tại vị trí nhân vật chính thiên địa, thời cơ đã thành thục.

Cho nên Hồng Quân đạo nhân mới đến đây, cùng Thanh Minh thương nghị việc này.

Lúc này nghe được lời của Thanh Minh, hắn chỉ gật đầu nói: "Tình huống chuyện này xác thực phức tạp, Đạo huynh có tính toán gì không?" "Cũng không cần, chi tiết an bài việc này ngược lại có chút rườm rà, đạo hữu cũng không cần nhúng tay, do Bản tôn an bài đi!"

Thanh Minh thản nhiên nói.

Hồng Quân đạo nhân nghe vậy khẽ gật đầu, đã Thanh Minh nói như vậy, hắn cũng không hỏi nhiều nữa.

Phản chính tình huống việc này hắn cũng biết hiểu đại khái, đã Thanh Minh nguyện ý an bài việc này, hắn tự nhiên cũng vui vẻ thanh nhàn.

Phản chính Thanh Minh cũng có thể đại biểu Thiên Đạo, an bài những chuyện này phản bỉ hắn phải thông thạo hơn, càng có tính đại biểu hơn, cho nên những chuyện này hắn ngược lại cũng không thèm để ý, toàn bộ giao cho Thanh Minh xử lý. "Đã Đạo huynh định an bài, vậy bần đạo liền không hỏi nhiều, sự tình phía sau liền làm phiền Đạo huynh..." Hồng Quân đạo nhân chắp tay nói.

Những chuyện này Thanh Minh nguyện ý tiếp nhận, hắn ngược lại cảm thấy có tất yếu có thể mượn nhờ khoảng thời gian này, để cho mình chính thức đạp vào Thiên Đạo Cảnh.

Hiện tại chỉ kém một tầng giấy cửa sổ kia, thời gian này trùng kích cảnh giới ngược lại cũng không tệ.

Phản chính sự tình phía sau có Thanh Minh an bài, định nhiên sẽ không có việc gì, vừa vặn nắm chắc thời cơ, triệt để chọc thủng giấy cửa sổ, để cảnh giới bản thân triệt để bước vào Thiên Đạo Cảnh.

Cùng Thiên Đạo khế hợp hoàn chỉnh, chưởng khống thực lực bản thân tốt hơn.

Thanh Minh gật đầu, tịnh chưa mở miệng. "Đã việc này đã định, bần đạo liền không lưu lại nữa, tức khắc phản hồi Tử Tiêu Cung!" Hồng Quân đạo nhân đứng dậy, đối với ba người Thanh Minh chắp tay nói: "Đạo huynh, hai vị đạo hữu, cáo từ!" Ba người Thanh Minh hơi chắp tay đáp lễ.

Sau khi Hồng Quân đạo nhân rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, đi xuống Vô Lượng Sơn, lập tức thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ, hướng về phía thế giới Hỗn Độn độn đi. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Ba người Thanh Minh nhìn theo Hồng Quân đạo nhân rời đi, mới thu hồi ánh mắt. "Phu quân, việc Nhân tộc đại hưng, nên làm như thế nào?" Nữ Oa hỏi.

Hậu Thổ cũng đem ánh mắt chuyển tới, ngược lại cũng pha vi cảm thấy hứng thú việc này.

Chuyện Nhân tộc xác thực nằm ngoài dự liệu của các nàng, đã muốn đại hưng, như vậy tình huống tiếp theo liền cũng pha vi bất phàm. "Nhân tộc hiện tại một số vấn đề đột hiển, đại hưng tiếp theo cũng sẽ chú trọng tại trên những phương diện này." "Về phần quá trình đại hưng, hoặc là đại thế lần này, nãi là Nhân Hoàng đại thế.

Trong Nhân tộc, sẽ đản sinh tám vị Nhân Hoàng, dẫn đầu Nhân tộc giải quyết những sự tình này, củng cố khí vận Nhân tộc, để Nhân tộc có thể ổn cư vị trí nhân vật chính thiên địa, khí vận vĩnh thịnh không suy!" "Nhân Hoàng đại thế, cũng không đơn giản chỉ là tám vị Nhân tộc cao thủ giải quyết một số vấn đề.

Đến lúc đó phương diện Nhân tộc đều điện định xong, tại phương diện Nhân Đạo hoàn thiện tăng lên, cũng sẽ có tiến triển không nhỏ..." "Trong tám vị Nhân Hoàng, phân ra Tam Hoàng cùng Ngũ Đế.

Tam Hoàng mệnh cách thân phận tôn quý, tuy nhiên không phải Thánh Nhân chi tôn, nhưng đó cũng chỉ là chênh lệch trên cảnh giới.

Tam Hoàng có thể là Thánh Nhân trên Nhân Đạo, trừ cảnh giới thực lực ra, các phương diện khác của bọn họ đều không dưới Thánh Nhân..." "Về phần Ngũ Đế, tuy nhiên sẽ kém một chút, nhưng đó cũng

là Nhân Hoàng, tăng lên khí vận Nhân tộc, điện định Nhân tộc không ít sự tình, một thân tu vi tối thiểu cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn chi cảnh, đều là tồn tại thập phần bất phàm..." "Cho nên, chỉ cần đại thế Tam Hoàng Ngũ Đế lập hạ, Nhân tộc liền sẽ mượn nhờ cái này đại hưng.

Đến lúc đó, vị trí nhân vật chính thiên địa liền có thể cửu cư chi thượng." "Về phần việc an bài, tạm thời cần một đoạn thời gian, bất quá cũng sẽ không quá lâu, khoảng một Nguyên hội thời gian là được rồi, đến lúc đó có một số việc liền có thể an bài xuống..." Thanh Minh trong lòng hiểu rõ, đem đại khái Nhân Hoàng đại thế giảng giải ra, Nữ Oa cùng Hậu Thổ cũng có thể có một cái hiểu biết đại khái.

Lúc này khẽ gật đầu, nghe lời Thanh Minh, lại thêm một chút thôi trắc, ngược lại cũng thôi diễn Nhân Hoàng đại thế được đại khái.

Từ thôi diễn cùng nghe Thanh Minh nói, đại thế Tam Hoàng Ngũ Đế xác thực sẽ tăng lên Nhân tộc không ít, xác thực pha vi bất phàm.

Sau khi đại thế lập hạ, Nhân tộc đại hưng là không thể nghi ngờ.

Về phần một Nguyên hội thời gian, ngược lại cũng không lâu, liền chờ thời cơ này.

Trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa cùng Hậu Thổ quang hoa lưu chuyển, lúc này ánh mắt rơi vào trong Hồng Hoang.

Thanh Minh nhìn thoáng qua, xác thực nhắm mắt dưỡng thần, không mở miệng nữa. ...

Thời gian vội vã, lặng yên ở giữa, liền mấy vạn năm trôi qua.

Nhân tộc từ sau khi ngồi lên vị trí nhân vật chính thiên địa, bởi vì có không ít khí vận Hồng Hoang ngưng kết, trong các bộ lạc Nhân tộc phát triển xác thực nhanh hơn không ít.

Cơ số, khu vực khuếch trương vân vân, đều đang không ngừng

tăng lên.

Nhân tộc Thánh Địa ngưng tụ khí vận Nhân tộc cùng khí vận Hồng Hoang, có Nhân Đạo chi lực hàng lâm, đối với các đệ tử trong đó tu hành mà nói, xác thực có không ít chỗ tốt.

Ngắn ngủi mấy vạn năm, liền có không ít đệ tử tấn thăng tu vi.

Tin tưởng không bao lâu nữa, chỉnh thể thực lực Nhân tộc lại sẽ tăng lên không ít. ...

Bách Vạn Đại Sơn, trong Tổ Vu Điện. "Nhân tộc sau khi ngồi lên nhân vật chính thiên địa, phát triển xác thực nhanh hơn không ít.

Nhìn tình huống hiện tại, Nhân tộc hẳn là sẽ ngồi tại vị trí này lâu hơn Vu tộc chúng ta rất nhiều..." Huyền Minh thu hồi ánh mắt, chậm rãi mở miệng nói. "Nhân tộc có thể ngồi lên vị trí nhân vật chính thiên địa, tuy là ngoài ý muốn, nhưng cũng nằm trong dự liệu..." Cú Mang trong đôi mắt thần quang lấp lóe, trong miệng chậm rãi nói.

Tình huống Nhân tộc, từ rất lâu trước đó mấy vị Tổ Vu liền có chỗ sai trắc.

Không có Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bọn hắn đều biết hiểu Nhân tộc cũng cần thêm chút thời gian liền có thể đạt tới tình trạng này.

Tình huống hiện tại, bởi vì Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại thêm Nhân Văn lập hạ, gia tốc không ít thời gian, để Nhân tộc sớm một chút thời gian ngồi lên vị trí này.

Ngừng lại một chút, hắn tiếp tục nói: "Có khí vận Nhân tộc cùng khí vận Hồng Hoang ngưng kết, Nhân tộc Thánh Địa phát triển, Nhân tộc phổ thông bộ lạc phát triển, tự nhiên chậm không được.

Tuy nhiên phổ thông Nhân tộc chiếm đại bộ phận, nhưng là Nhân tộc cơ số, cơ số đang phát triển, Thánh Địa tân tiên huyết dịch liền

thiếu không được..." "Cũng chính vì như thế, Nhân tộc Thánh Địa cuồn cuộn không ngừng hấp thu huyết dịch mới, khiến cho chỉnh thể thực lực Thánh Địa đang không ngừng khoách triển.

Tình huống ngày sau, xác thực sẽ tốt hơn chúng ta ngày xưa không ít..." Lời của Cú Mang, chúng Tổ Vu pha vi tán đồng, lúc này đều gật đầu. "Nhân tộc phát triển xác thực không chậm, không có Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Nhân tộc cự ly nhân vật chính thiên địa cũng sẽ không còn bao xa.

Dù sao thực lực Nhân tộc có thể so với đơn nhất chủng tộc Vu Yêu nhị tộc ngày xưa còn cường hãn hơn..." "Nếu không phải thời đại bất đồng, hiện tại đỉnh tiêm tồn tại điệt xuất, chúng sinh phát triển, chỉnh thể thực lực cường hãn mà nói, Nhân tộc sớm đã là nhân vật chính thiên địa rồi.

Đến hiện tại phát triển như thế, kia cũng là bình thường..." Đế Giang nhìn thoáng qua, chậm rãi mở miệng nói.

Chúng Tổ Vu gật đầu, tình huống xác thực là như thế.

Hồng Hoang thời đại bất đồng, thực lực càng mạnh liền càng khó trăn tiến vị trí nhân vật chính thiên địa.

Nhân tộc tuy nhiên có vận thế kia, nhưng muốn đạt tới, ở trong thời đại hoàn toàn mới này cũng không dễ dàng.

Nếu không có Toại Nhân, còn có một đoạn lộ trình phải đi, nhưng bởi vì Toại Nhân tồn tại, ngạnh sinh sinh rút ngắn lại, trực tiếp ngồi lên vị trí nhân vật chính thiên địa.

Tuy lệnh người ngoài ý muốn, nhưng lại cảm thấy hợp lý.

Dù sao Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh kia, là một nhóm tối vi đỉnh tiêm của Hồng Hoang, tự nhiên không giống nhau.

Cho nên những năm này phát triển, nãi là sự phát triển của Nhân

tộc tại vị trí nhân vật chính thiên địa, tình huống bất đồng, trình độ phát triển tự nhiên không giống nhau. "Yêu tộc tình huống gần đây như thế nào?" Đế Giang hỏi. "Hồi đại ca, thực lực Yêu tộc trước mắt đã có khoảng bảy thành ngày xưa, nhưng nhân quả nghiệp lực cùng khí vận chưa hoàn toàn giải quyết.

Trừ cái đó ra, mâu thuẫn chiến hỏa giữa Nhân tộc cùng Yêu tộc lúc này vẫn chưa dừng lại..." Chúc Cửu Âm nhìn xem, chậm rãi mở miệng nói. "Yêu tộc có Nhân tộc kiềm chế, muốn hoàn toàn phát triển là không thể nào, về sau tự nhiên sẽ không phải là đối thủ của chúng ta.

Tình huống tiếp theo, chúng ta vẫn phải lấy tự thân phát triển làm chủ..." "Hiện tại Hồng Hoang đã không phải là thời đại Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn xưng hùng ngày xưa nữa rồi.

Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên...

Chương 245

Ngay cả ta cùng nhị đệ nãi là Bán Bộ Hỗn Nguyên, y nguyên không có cách nào tại trước mặt mấy vị kia lật lên sóng gió gì to lớn." "Cho nên thời gian tiếp theo, chúng ta lấy tự thân phát triển làm chủ." Đế Giang thần sắc túc nhiên, nhìn chúng Tổ Vu, chậm rãi mở miệng nói. "Yên tâm đi đại ca, chúng ta biết phải làm thế nào..." Huyền Minh đáp.

Đế Giang gật đầu, sau đó đem một số chi tiết an bài xuống, Mười Hai Tổ Vu liền về bộ lạc riêng phần mình.

Vu tộc tiếp theo, liền sẽ tại trên thực lực toàn thịnh ngày xưa lại lần nữa phát triển tăng lên, đây mới thực sự là con đường phát triển.

Tuy nhiên thực lực Vu tộc lúc này không tệ, không có Hậu Thổ cũng có thể ở trong Hồng Hoang, trừ thế lực chủng tộc nhất lưu ra, lực áp tất cả thế lực cùng chủng tộc, thực lực Vu tộc vẫn cường hãn như thế.

Nhưng cục thế hôm nay đã hoàn toàn bất đồng, Đế Giang cùng các Tổ Vu lúc này cũng pha vi điệu thấp, từng bước một, chờ đợi thời cơ, trọng hiện Hồng Hoang. ...

Yêu tộc, trong Vạn Yêu Điện. "Đại ca, chiến hỏa giữa Nhân tộc cùng Yêu tộc ta hiện nay đã khoách đại quy mô không ít, chẳng lẽ Nhân tộc thật muốn gạt bỏ Yêu tộc ta sao?" Thái Nhất thần sắc uất nộ, hướng về phía Đế Tuấn mở miệng nói.

Nếu không phải đánh không lại Nhân tộc, hà tất phải chịu phần khí này?

Yêu tộc tốt xấu gì cũng là chủng tộc nhân vật chính thiên địa ngày xưa, cũng là một trong những bá chủ Hồng Hoang ngày xưa, chấp

chưởng Lăng Tiêu Thiên Đình, thiên tế Hồng Hoang giai tại chưởng khống.

Nhưng hiện tại lại một mực bị Nhân tộc khi dễ.

Trước đó như thế, hiện tại như thế.

Thái Nhất cảm thấy tiến triển ngày sau, sợ là Nhân tộc thật sẽ mạt sát Yêu tộc, đến lúc đó trên vũ đài lịch sử Hồng Hoang khả năng thật không còn Yêu tộc nữa. "Toại Nhân hiện nay đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, lại chấp chưởng một tia Hỗn Độn Chi Hỏa.

Nhân tộc lại là nhân vật chính thiên địa, thực lực càng thêm cường hãn, chúng ta hiện tại toàn lực đi va chạm, đó là hành vi không lý trí..." Đế Tuấn nghe vậy, thần sắc bình tĩnh, không có chút ba động nào, trong miệng thản nhiên nói. "Nhưng dưới tình huống như thế, Yêu tộc ta cũng vô pháp đạt được tăng lên bao nhiêu..." Thái Nhất nhíu mày mở miệng nói. "Để Kế Mông dẫn đầu một bộ phận Yêu tộc tại đây phát triển, những người còn lại tùy ta thiên di về biên duyên nội lục.

Ta sắp tới một thời cơ quan trọng, tức sắp bộ nhập Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, không thể lãng phí thời gian vào lúc này..." "Vị trí Yêu Hoàng liền phải rơi vào trên thân ngươi rồi, hiện tại làm ra một số hi sinh, đối với đại cục Yêu tộc, đó cũng là không có biện pháp, cũng là đáng giá.

Việc này cứ như vậy an bài." Đế Tuấn thần sắc lẫm liệt, nhìn Thái Nhất túc nhiên nói.

Nghe vậy, miệng Thái Nhất động động, nhưng lại không có mở miệng.

Đại ca nhà mình nói cũng có lý, hiện tại phải lấy đại cục Yêu tộc làm trọng, về phần những cái khác, chỉ cần có thể thành đại cục, hết thảy đều đáng giá. "Ta đã biết, đại ca!" Thái Nhất ứng một tiếng,

động thân rời đi an bài.

Đế Tuấn đôi mắt khẽ híp, nhìn về phía Nhân tộc, trong mắt hàn quang lóe lên.

Cục diện hôm nay, nếu không phải Yêu tộc khắp nơi bị động, thực lực không bằng Nhân tộc, hắn cũng không tiếc khuynh tẫn hết thảy thủ đoạn nhào giết Nhân tộc.

Nhưng bởi vì Toại Nhân chứng đạo, hai vị Nhân Tổ là Bán Bộ Hỗn Nguyên, hắn một mực nhẫn nhịn.

Ngày xưa nếu không phải lo lắng Nữ Oa cùng Đạo Quân sẽ xuất thủ, hắn mới không đối với Nhân tộc xuất thủ.

Hắn thật sự hối hận, đang lẽ nên giết đến mức Nhân tộc chỉ còn lại có một bộ phận là được rồi.

Lúc kia, dưới tình huống Nhân tộc nhất quyết bất chấn, đàm luận gì phát triển?

Lại làm sao sẽ phát triển đến tình trạng hiện tại?

Cho nên trong lòng hắn có chút hối hận, nhưng sự việc đã đến mức này, cũng chỉ có thể lựa chọn đại cục.

Sau khi suy nghĩ trong lòng, Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng, biến mất ở trong đại điện.

Ba ngàn năm sau, trừ bộ phận Yêu tộc do Kế Mông suất lĩnh lưu lại nơi này phát triển ra, những người còn lại đều đi theo Đế Tuấn cùng Thái Nhất lặng yên hướng về phía vùng biên thùy lui đi, không có kinh động tồn tại nào, hết thảy bình tĩnh đến đáng sợ.

Yêu tộc an bài, Đế Tuấn liền làm xong, về phần phía sau, xem thiên ý vậy. ...

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, trong điện Lăng Tiêu.

Trừ Hạo Thiên trên đế vị ra, phía dưới liền là đại tổng quản Thái Bạch Kim Tinh cùng Tây Cực Câu Trần Đế Quân, Minh Không.

Câu Trần nhất mạch thành lập không bao lâu, lúc này cũng vừa mới khởi bộ, hết thảy đều đang phát triển, cũng đã đi vào quỹ đạo. "Yêu tộc thiên di vùng biên thùy, Đế Tuấn cư nhiên tính toán như vậy?!" Hạo Thiên nhíu mày, nhìn tình huống trong Hạo Thiên Kính, trong miệng trầm giọng nói.

Nghe vậy, Thái Bạch Kim Tinh cùng Minh Không thần sắc cũng khẽ biến, trong mắt đều là vẻ kinh ngạc.

Thái Bạch Kim Tinh cùng Minh Không lúc này ánh mắt cũng quan chú vào hình ảnh hiển hóa trong Hạo Thiên Kính giám sát tam giới, đó chính là tình huống Yêu tộc thiên di vãng vùng biên thùy.

Lông mày bọn họ lúc này nhíu lại càng thêm lợi hại, đối với cử chỉ này của Yêu tộc cũng pha vi kinh ngạc.

Yêu tộc, đó chính là một trong những chủng tộc nhân vật chính thiên địa ngày xưa, bá chủ Hồng Hoang, tồn tại chấp chưởng Thiên Đình.

Lúc này cư nhiên thiên di rời khỏi đại bản doanh, hướng về phía vùng biên thùy mà đi, tính toán làm gì?

Phát triển chậm một chút, nhưng nhân quả nghiệp lực tối thiểu đã tiêu trừ gần tám thành, thực lực cũng khôi phục bảy thành.

Rời khỏi nơi này, có thể sẽ mất đi không ít tu hành tư nguyên cùng địa thế ưu thế.

Như vậy, muốn hoàn toàn giải quyết những chuyện này, sợ là sẽ tốn hao càng nhiều thời gian.

Như thế ngược lại là được không bù mất, vì sao lại quyết định như thế?

Minh Không sau khi suy nghĩ, hướng về phía Hạo Thiên chắp tay nói: "Thiên Đế, Yêu tộc làm thế, có khả năng là vì chuyện Nhân tộc?" Thái Bạch Kim Tinh ở một bên nghe vậy, trước mắt cũng sáng lên, tình huống này ngược lại là có khả năng, bằng không thì Yêu tộc hẳn là sẽ không từ bỏ nhiều đồ vật như vậy thiên di vùng biên thùy.

Nhưng tột cùng có phải hay không, phải xem Thiên Đế phân tích, nhưng hắn cảm thấy hẳn là như thế.

Lúc này nhìn Hạo Thiên, chờ đợi mở miệng.

Hạo Thiên thần sắc lẫm liệt, đôi mắt khẽ híp, gắt gao nhìn chằm chằm tình huống trong Hạo Thiên Kính, hồi lâu sau mới mở miệng nói: "Nhân tộc thực lực càng phát ra khủng bố, lần này lại có vị trí nhân vật chính thiên địa.

Đối mặt với tình huống như thế, Yêu tộc lần này cổ kế cũng tính toán tạm tránh mũi nhọn..." "Không nói Nhân Tổ Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ riêng hai vị Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh Nhân Tổ, lại thêm chi lực Nhân tộc, đã không phải là thứ Yêu tộc lúc này có thể ngăn cản được..." "Nếu lúc này không tạm tránh mũi nhọn, sợ là Yêu tộc thật sự phải lần nữa chiết tổn càng nhiều.

Những đệ tử Nhân tộc kia một mực tìm Yêu tộc ma lệ, tuy nhiên song phương đều có chiết tổn, nhưng Nhân tộc cơ số đặt ở đó, liều mạng thì đều là Yêu tộc tổn thất nhiều hơn..." "Cho nên Đế Tuấn lần này an bài ngược lại cũng có thể lý giải, vì đại cục Yêu tộc, tạm thời để Kế Mông lần nữa phát triển, cùng Nhân tộc chu toàn.

Một bên khác, Yêu tộc tại vùng biên thùy tiếp tục phát triển..." "Tốc độ chậm một chút, nhưng cũng tốt hơn cục diện hôm nay, tạm tránh mũi nhọn lần này cũng không hỏng việc..." Nghe vậy, Minh Không cùng Thái Bạch Kim Tinh gật đầu, nhìn tình huống lúc này xác

thực như Thiên Đế nói. "Nhân tộc phát triển xác thực không chậm.

Thiên Đế, tiến triển của Tam Ngự so với ta tưởng tượng còn nhanh hơn không ít..." Minh Không thần sắc ngưng tụ, hướng về phía Hạo Thiên chắp tay, trong miệng trầm giọng nói.

Nghe vậy, ánh mắt Hạo Thiên nhìn thoáng qua Tam Ngự lúc này đang bị đại đạo khí tức trùng kích, đôi mắt khẽ híp.

Tình huống Tam Ngự xác thực nhanh hơn dự liệu, phát triển rất nhanh chóng.

Nếu không phải Trung Ương nhất mạch còn tại, Câu Trần nhất mạch ngay cả một mạch đơn nhất cũng đánh không lại.

Hiện tại Trung Ương nhất mạch lại thêm Tây Cực nhất mạch mới hơi hơi áp Tam Ngự vài phần, nhưng ưu thế này có thể bảo trì bao lâu, điểm ấy Hạo Thiên cũng khó nói, dù sao hiện tại Nhân tộc đang ở vị trí nhân vật chính thiên địa.

Chi lực Tam Ngự lại đều toàn bộ là thế lực Nhân tộc, lần này khí vận Hồng Hoang ngưng kết, khí vận Nhân tộc tăng lên, đối với Tam Ngự tự nhiên có chỗ tốt không nhỏ, bằng không thì những đệ tử Nhân tộc Tam Ngự kia sao lại tiến triển nhanh như vậy?

Cũng giống như tu sĩ Trung Ương nhất mạch cùng Câu Trần nhất mạch, giống như Thiên Quan, có thể mượn nhờ khí vận Thiên Đình tu hành tăng lên.

Hạo Thiên chính là một cái ví dụ, cho nên trong lòng thập phần rõ ràng. "Nhân tộc hiện nay nãi là vị trí nhân vật chính thiên địa, ngưng tụ không ít khí vận Hồng Hoang, khí vận Nhân tộc đều đại trướng, những đệ tử Nhân tộc Tam Ngự này sẽ được chỗ tốt, mượn nhờ cái này tăng lên kia cũng là bình thường..." "Vì bảo trì chút ưu thế vẻn vẹn còn lại của chúng ta, thời gian tiếp theo, ta muốn hồi quy tu hành

trên tự thân..." Hạo Thiên trong miệng nói xong, ánh mắt rơi vào trên thân Thái Bạch Kim Tinh cùng Minh Không, nói: "Việc xử lý Trung Ương nhất mạch cùng trong Hồng Hoang liền giao cho Thái Bạch Kim Tinh.

Minh Không toàn lực phát triển Câu Trần nhất mạch, vô luận Bàn Đào, tu hành tư nguyên, linh khí, tinh thần chi lực vân vân, Trẫm đều sẽ trợ ngươi." "Thần tạ Thiên Đế vun trồng!" Minh Không bái đạo. "Nhân tộc càng phát ra thế đại, Thiên Đình ta cũng không giống mặt ngoài nhìn bình tĩnh như vậy.

Tác vi người chưởng quyền, ưu thế của ta vẫn phải có, nếu bị Tam Ngự áp xuống, vậy Thiên Đình chưởng khống thật sự là nói suông..." Hạo Thiên nhìn hai người, trong miệng trầm giọng nói, sự tình như vậy tuyệt đối không cho phép xuất hiện. "Thiên Đế yên tâm, thần tất định toàn lực ứng phó!" Thái Bạch Kim Tinh cùng Minh Không nhìn nhau một cái, lập tức chắp tay nói.

Nghe vậy, Hạo Thiên gật đầu, lập tức phất tay, ra hiệu lui ra.

Thấy thế, hai người chắp tay, liền chậm rãi lui xuống.

Trong đại điện Lăng Tiêu to lớn liền chỉ còn lại một mình Hạo Thiên.

Nhìn tình huống trong Hạo Thiên Kính, thần sắc Hạo Thiên tịnh không quá đẹp mắt.

Nhân tộc càng phát ra thế đại, Thiên Đình đối với lực độ chưởng khống trong Hồng Hoang giảm thiểu không ít.

Cũng bởi vì Nhân tộc khuếch trương, khu vực Thiên Đình có thể chưởng khống trong Hồng Hoang cũng không còn nhiều như vậy.

Nhân tộc trải rộng khắp nơi trong Hồng Hoang, nếu dám trực tiếp chưởng khống khu vực Nhân tộc sở tại, tin tưởng Nhân tộc sẽ trực

tiếp xuất thủ.

Nhưng nói về thực lực Nhân tộc hiện tại, thật không dám tùy tiện loạn động, bối kháo Đạo Tổ.

Nhân Tổ Toại Nhân nãi là đệ tử Đạo Quân, tự thân cũng là tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thật không dám loạn động.

Nếu thật chiêu chọc Nhân tộc, con đường phía sau của Thiên Đình khả năng càng khó khăn hơn. "Vu tộc, Nhân tộc, Chư Thánh, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ..." Hạo Thiên thần sắc hơi trầm xuống, trong miệng chậm rãi nói ra những thế lực này, đây cũng là những thế lực trước mắt ảnh hưởng lớn nhất đối với Thiên Đình, cũng là trở ngại lớn nhất.

Mục tiêu cùng mục đích lớn nhất của Thiên Đình liền là chưởng khống Tam Giới, nhưng mục tiêu lớn này khó khăn cỡ nào.

Tình huống hiện tại, Hạo Thiên cũng bất đắc dĩ.

Cho nên nói về tình huống này, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Trong lòng suy nghĩ xong, Hạo Thiên thầm than một tiếng, lập tức đứng dậy rời đi nơi này, tiếp tục đi trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Chỉ cần có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thiên Đình có thể tấn thăng thế lực nhất lưu, như vậy cục diện các phương diện của Thiên Đình đều sẽ chuyển biến tốt.

Chương 246

Cho nên tình huống lúc này chỉ có thể bắt đầu từ phát triển tự thân trước, về phần những cái khác, chỉ có thể từng bước một.

Sau khi Hạo Thiên rời đi, đại điện lần nữa trầm tịch, chờ đợi thời khắc lần nữa thương nghị. ...

Đông Hải chi ngoại, Kim Ngao Đảo.

Trong Bích Du Cung.

Thông Thiên nhìn tình huống tu hành của mấy vị thân truyền đệ tử môn hạ lúc này đều đang chậm rãi tăng lên, hài lòng gật đầu, sau đó liền chậm rãi đứng dậy, thân hình khẽ động, biến mất trong Bích Du Cung.

Đợi khi xuất hiện lại, đã ở ngoài Vô Cực sơn mạch, trong nháy mắt hoành độ thời không trường hà.

Trước đó hắn liền định tìm Đạo Quân vấn đạo, nhưng một mực không có thời cơ thích hợp, trong lòng cảm thấy hiện tại đến đây xác thực là thời điểm tốt.

Đạo Quân nãi là tồn tại Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, tùy tiện chỉ điểm đều có thể được lợi không nhỏ.

Cho nên trước đó hắn liền nhìn thoáng qua, sau đó thân hình khẽ động, hướng về phía Vô Lượng Sơn. ...

Đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thông Thiên vừa từ trong hư không đi ra, liền có một vị đồng tử đi tới, hướng về phía Thông Thiên hành lễ nói: "Bái kiến Thượng Thanh Thánh Nhân, lão gia đã chờ đợi đã lâu, xin hãy đi theo ta!" Dứt lời liền đi ở phía trước dẫn đường.

Thông Thiên khẽ gật đầu, sau đó đi theo đồng tử lên đại điện, sau đó đồng tử liền rời đi.

Thông Thiên đi thẳng tới trước đài cao, hướng về phía Thanh Minh hành lễ nói: "Đệ tử Thông Thiên, bái kiến Đạo Quân, bái kiến hai vị nương nương!" Tuy nhiên đối với Nữ Oa cùng Hậu Thổ không cần tôn xưng, nhưng thân phận của các nàng dù sao không giống nhau, tôn xưng một tiếng ngược lại cũng không có gì không thể.

Hơn nữa, hắn thật sự định lại bái Thanh Minh vi sư, nếu thành công, xưng hô như thế liền càng thêm hợp lý. "Không cần đa lễ!" Thông Thiên trong lòng ý niệm lướt qua chi tế, Thanh Minh lúc này đã mở miệng nói. "Tạ Đạo Quân!" Thông Thiên đứng dậy nói. "Đệ tử lần này đến đây, có đại đạo không hiểu, muốn hỏi Đạo Quân..." Thông Thiên chắp tay nói. "Nói!" Thanh Minh thản nhiên đáp.

Thông Thiên gật đầu, sau đó liền bắt đầu giảng thuật về đại đạo của mình, liên quan đến Kiếm Đạo cùng Trận Đạo.

Những vật kia, tu vi cao hơn một cái giai vị như Nữ Oa lúc này đều khó mà giải đáp, nhưng Thanh Minh bất đồng, cảnh giới đã là Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, đối với lý giải đại đạo đã đạt tới một tình trạng khủng bố, chỗ Thông Thiên không hiểu, đối với hắn ngược lại cũng không có độ khó.

Ngàn năm sau, Thông Thiên giảng xong những chỗ không hiểu. "Nghe cho kỹ!" Thanh Minh tỉ mỉ lý giải một phen, đối với hắn nói.

Nghe vậy, Thông Thiên thu liễm tâm thần, bắt đầu chuẩn bị lắng nghe Đạo Quân giải đáp.

Không chỉ hắn, Hậu Thổ cùng Nữ Oa cũng tính toán lắng nghe ấn chứng một phen, không chừng cũng có thu hoạch, kia cũng không tệ. "Thiên địa chi đạo, chúng sinh chi gian, tự nhiên chi gian..." "Chúng sinh trục đạo, dĩ khai linh trí, dĩ minh đại đạo..." "Thiên Đạo chi đạo,

Đại Đạo chi đạo, đạo đạo thành đạo..." Đại đạo chi âm trong miệng Thanh Minh hóa thành từng đóa từng đóa hoa sen vàng, nhập vào trong mi tâm Thông Thiên, Nữ Oa cùng Hậu Thổ.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ lúc này lắng nghe, ấn chứng, tuy nhiên không có thu hoạch nhiều bằng Thông Thiên, nhưng cảnh giới như các nàng hiện nay, có thể tăng lên một phần đều là khó được, lúc này ngược lại cũng pha vi vui vẻ.

Thông Thiên linh đài thanh minh, bão thủ quy nhất, tâm thần thanh triệt, đại đạo thông thấu, hết thảy đều đang chậm rãi tăng lên, phảng phất nước chảy thành sông, lại giống như rộng mở trong sáng, đều đang chậm rãi tăng lên.

Đại đạo Thanh Minh giảng giải tịnh chưa quá mức thiệp cập, đơn thuần đem chỗ Thông Thiên không hiểu giảng giải ra mà thôi, bất quá cũng giảng giải hơn ba ngàn năm thời gian, cũng giảng giải đủ cặn kẽ.

Ba ngàn năm vừa qua, hắn liền nhắm mắt dưỡng thần, không còn để ý tới.

Nữ Oa, Hậu Thổ cùng Thông Thiên thì đang trong quá trình tham ngộ.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ bởi vì không tinh tu những đại đạo này, cho nên địa phương ấn chứng tham ngộ cũng không nhiều, ngắn ngủi ba vạn năm liền lý giải hoàn thành, thu hoạch tuy nhiên không nhiều, ngược lại cũng hài lòng.

Thông Thiên lúc này thì đang ở trong tham ngộ tu hành.

Lại đợi thêm hai vạn năm, ấn ký Kiếm Hình đại đạo nơi mi tâm Thông Thiên khẽ run lên, lúc này mới thu liễm tâm thần, chậm rãi mở hai mắt ra, đại đạo tích lũy cùng đạo hạnh tăng lên không ít.

Sau khi tỉnh lại, hắn trước tiên hướng về phía Thanh Minh chắp

tay, sau đó lại bái nói: "Lần này đa tạ Đạo Quân vì đệ tử giảng giải đại đạo..." "Đệ tử có một thỉnh cầu, mong Đạo Quân thành toàn..." "Ồ?" Thanh Minh lông mày nhướng lên nói. "Đệ tử, có thể hay không bái Đạo Quân vi sư..." ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Đệ tử, có thể hay không bái Đạo Quân vi sư..." Thông Thiên thần sắc nghiêm túc, hướng về phía Thanh Minh bái nói, ngược lại cũng kiền thành vô cùng, ngay cả Thanh Minh cũng không ngờ tới một màn này.

Đừng nói hắn, viễn tại thế giới Hỗn Độn trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng một mặt kinh ngạc vọng hướng Hỗn Nguyên Cung, trong mắt có chút khó tin.

Đệ tử của hắn, cư nhiên định lại bái Thanh Minh vi sư?

Tuy nói giữa Thanh Minh cùng Thông Thiên cũng có danh phận bán sư, dù sao ngày xưa giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, là cùng Thanh Minh giảng giải, có thể nói hai người bọn họ đều là lão sư của chúng sinh.

Trừ Ngũ Thánh ra, Hồng Quân đạo nhân đều coi là tồn tại bán sư.

Ngược lại, Thanh Minh cũng là bán sư của Ngũ Thánh, cũng có danh nghĩa thầy trò.

Nhưng đó dù sao cũng là bán sư, hắn mới là lão sư hàng thật giá thật a!

Hiện tại Thông Thiên cư nhiên định lại bái Thanh Minh vi sư?

Tuy nhiên không có tính cưỡng chế chỉ có thể bái một vị lão sư, chung sinh chỉ có một thầy, nhưng lúc này lại bái, Hồng Quân đạo nhân xác thực cảm thấy có chút kỳ quái.

Bất quá đạo vô tiên hậu, đạt giả vi sư.

Thanh Minh đã là bán sư của Thông Thiên, Thông Thiên lại bái làm thầy, vậy ngược lại cũng không có vấn đề gì.

Cho nên Hồng Quân đạo nhân lúc này tuy kinh ngạc, nhưng lại không có cảm xúc nào khác.

Nếu là lại bái tồn tại khác, vậy Hồng Quân đạo nhân hoặc hứa sẽ có vi từ, hoặc là sẽ ngăn cản, nhưng Thanh Minh không giống nhau.

Bản thân đã là bán sư, lại là nơi mấu chốt của Thiên Đạo, nếu bái làm thầy, kia xác thực có chỗ tốt không nhỏ, điểm này hắn rất rõ ràng, cho nên ngược lại cũng hi vọng Thông Thiên có thể thành công.

Đảo cũng sẽ không câu nệ việc này, lại không phải chỉ có thể bái một vị lão sư.

Hiện tại hắn đã vô pháp dạy bảo Chư Thánh thêm nữa, Thanh Minh ở trong Hồng Hoang vốn là thân phận bán sư, hiện tại nếu tiến giai thành lão sư, vậy cũng không tệ.

Bất quá có thành công hay không, phải xem cơ duyên tạo hóa của Thông Thiên.

Hồng Quân đạo nhân cười cười, liền cũng khắc ý quan chú tình huống của Thông Thiên.

Nhìn xem tình huống phía sau như thế nào, có thể được Thanh Minh thu nhận hay không. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ lúc này cũng thập phần kinh ngạc nhìn Thông Thiên.

Nghiêm túc sao?

Nhìn thần sắc không giống giả, nhưng cách làm như thế ngược lại chưa từng có a?

Cư nhiên định lại bái phu quân vi sư, thao tác như thế, thật đúng là làm người ta không ngờ tới.

Nhưng tình huống hiện tại ở đây, ngược lại cũng không biết phải làm sao, cho nên lúc này quay đầu, nhìn người trong cuộc là phu quân, xem Thông Thiên lần này định lại bái lão sư, Thanh Minh sẽ xử lý như thế nào.

Thanh Minh nhìn Thông Thiên thần sắc nghiêm túc đang quỳ bái, thản nhiên mở miệng nói: "Vì sao định lại bái Bản tôn vi sư?" Nghe vậy, Thông Thiên ngẩng đầu, nhìn Thanh Minh nói: "Đạo Quân vốn có danh phận bán sư của đệ tử, những năm này lại nhiều lần tương trợ đệ tử, lần này lại giải đáp cho đệ tử.

Đệ tử muốn bái Đạo Quân vi sư, lắng nghe đại đạo của Đạo Quân..." "Huống hồ, trong Hồng Hoang tịnh không có quy củ chỉ được bái một thầy, nếu có thể bái nhập môn hạ Đạo Quân, cũng là tạo hóa của đệ tử..." Thanh Minh nghe vậy, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nhạt nói: "Đạo vô tiên hậu, đạt giả vi sư.

Ngày xưa Bản tôn cùng Hồng Quân đạo hữu giảng đạo Tử Tiêu Cung, cũng có danh phận bán sư của chúng sinh.

Trong Hồng Hoang cũng không có quy củ chỉ bái một thầy, nếu bái nhập môn hạ Bản tôn, ngược lại cũng không có gì không hợp lý..." Nữ Oa cùng Hậu Thổ nghe vậy, kinh ngạc nhìn hắn, nói như vậy, phu quân định thu Thông Thiên làm đệ tử?

Nếu thu làm đệ tử, bài danh thực lực đệ tử thật đúng là loạn.

Thông Thiên tu vi cao nhất, Toại Nhân thứ chi, Lôi Thần đang nỗ lực trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh, Càn Nguyên đang du lịch trong Hồng Hoang.

Nếu thật sự thu làm đệ tử, Thông Thiên là tồn tại có tu vi cao nhất,

liệu có nguyện ý gọi mấy vị kia là sư huynh hay không?

Nữ Oa cùng Hậu Thổ nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra một tia giảo hoạt, ngược lại cũng muốn xem một chút. ...

Thông Thiên nghe vậy, trước mắt lập tức sáng lên, trên mặt lộ ra một mạt vui mừng.

Tốt a!

Quá tốt rồi!

Đạo Quân có thể thu làm đệ tử, vậy trừ việc có thể lắng nghe đại đạo, mượn nhờ cái này ấn chứng tự thân, tham ngộ tăng lên ra, cũng có thể lần nữa cảm ngộ đạo kiếm ý kia của Đạo Quân.

Đạo kiếm ý kia đến nay ký ức vẫn còn mới mẻ, ngày xưa tham ngộ tịnh chưa đem nó tham ngộ thấu, hoặc là nói, ngày xưa Đạo Quân cho, chỉ là ở cấp độ cảnh giới lúc đó, nhưng trên thực tế, tầng thứ của đạo kiếm ý kia không chỉ ở tình trạng đó.

Nếu có thể tham ngộ hoàn chỉnh kiếm ý, như vậy đối với đại đạo sẽ có trợ giúp cực lớn.

Trừ việc thật tâm muốn lại bái Đạo Quân vi sư ra, Thông Thiên cũng là muốn dựa vào những chỗ tốt này.

Ý niệm này kỳ thật sớm đã có, nhưng vẫn luôn không tìm được cơ hội mở miệng, lần này đều đã đến tình trạng này, vậy cũng trực tiếp mở miệng.

Lúc này nghe được, tự hồ có cơ hội lớn thành công, dù sao Đạo Quân lúc này không có cự tuyệt, vậy là có hi vọng lớn.

Thanh Minh nhìn hắn, chậm rãi mở miệng nói: "Thông Thiên, chúng ta có danh phận bán sư, đã là duyên phận của ta.

Giữa ta và ngươi tịnh không có duyên thầy trò, cho nên không thể

làm đệ tử của Bản tôn..." "Ngươi lắng nghe đại đạo của Bản tôn nhiều lần, tham ngộ kiếm ý của Bản tôn, trong đông đảo đệ tử cũng là có chút cơ duyên cùng duyên phận.

Bất quá không có duyên thầy trò, danh phận bán sư cũng là cực hạn rồi..." Nghe vậy, trong mắt Thông Thiên tối sầm lại.

Chương 247

Không nghĩ tới, thời khắc mấu chốt lại thất bại, Đạo Quân không chịu thu làm đệ tử.

Viễn tại thế giới Hỗn Độn trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đạo nhân lúc này trên mặt cũng lộ ra một mạt oản tích.

Đáng tiếc, nếu Thông Thiên có thể bái nhập môn hạ Thanh Minh đạo huynh, vậy sẽ đạt được không ít chỗ tốt, tấn thăng viên mãn chi cảnh có khả năng lớn, cũng có thể rút ngắn không ít thời gian.

Chỉ tiếc Thanh Minh không thu làm đệ tử, xác thực đáng tiếc.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ ngược lại cũng không nghĩ tới, phu quân tại thời khắc mấu chốt cự tuyệt Thông Thiên.

Bất quá là bán sư, đối với Thông Thiên chiếu cố cũng không ít, mấy vị khác nhưng không có tình huống này.

Tuy nhiên không có duyên phận cùng danh phận thầy trò, nhưng tình huống thực chất ngược lại cũng không khác biệt với thầy trò lắm.

Điểm này Thông Thiên ngược lại cũng rõ ràng, lúc này hướng về phía Thanh Minh thi lễ một cái, liền định đứng dậy cáo từ. "Lưu lại đi, Bản tôn có chuyện quan trọng muốn thương lượng, về phần mấy vị khác, Bản tôn cũng sẽ triệu tập tới..." Thanh Minh nhìn Thông Thiên muốn rời đi, chậm rãi nói.

Thông Thiên kiếm mi nhướng lên, Đạo Quân định thương nghị, cư nhiên muốn triệu tập mấy vị kia đến, chẳng lẽ giống như tình huống thương nghị tại Tử Tiêu Cung?

Lúc này hắn không dám hỏi quá chi tiết, việc này chỉ có thể chờ đợi mấy vị kia đến mới có thể biết được.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ nhìn nhau một cái, ngược lại cũng biết hiểu tình huống tiếp theo.

Trừ việc Nhân tộc đại hưng ra, hẳn là sẽ không có việc khác, cũng muốn xem một chút tình huống tiếp theo. "Hưu!

Hưu!

Hưu! ..." Lúc này, mấy đạo lưu quang nhập vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Làm xong hết thảy, Thanh Minh liền nhắm mắt dưỡng thần.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ thấy thế, cũng học theo nhắm mắt dưỡng thần.

Thông Thiên nhìn xem, liền cũng riêng phần mình tham ngộ chờ đợi. ...

Hồng Hoang, tại một khu vực nào đó. "Ông!" Toại Nhân bỗng nhiên hiện ra thân hình.

Hắn vốn định tiến về Hỗn Nguyên Cung, nhưng cảm ứng nơi này có một đoàn địa hỏa thiên nhiên, cho nên thu lấy nó, nhưng không nghĩ tới lúc này liền thu được phù chiếu của lão sư.

Đạo Quân phù chiếu!

Đối với phù chiếu của lão sư hắn nhận ra được, đại đạo văn lộ phía trên chính là thủ đoạn của Hỗn Nguyên Cung, cũng chỉ có thể là lão sư.

Trong ấn tượng của hắn, hẳn là lão sư lần đầu tiên phát Đạo Quân phù chiếu, không biết mấy vị kia có hay không.

Nếu đều có, như vậy tình huống triệu tập lần này cổ kế không đơn giản như vậy.

Toại Nhân trong lòng ý niệm lóe lên, lập tức hoành độ thời không

trường hà, trong nháy mắt đã tới trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Nhìn thoáng qua, hắn liền trực tiếp tiến vào trong Hỗn Nguyên Cung.

Nhìn thấy trên đại điện, Thông Thiên cư nhiên là người đầu tiên ở đây, trong lòng hắn có chút kinh ngạc, sảo sảo thôi toán một phen, ngược lại cũng biết hiểu một chút thiên cơ.

Nguyên lai là đến sớm, hắn là vấn đạo.

Ngược lại cũng không thèm để ý, hắn đi thẳng tới trước đài cao, hướng về phía Thanh Minh, Nữ Oa cùng Hậu Thổ hành lễ nói: "Đệ tử Toại Nhân, bái kiến lão sư, Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương!" "Không cần đa lễ!" Thanh Minh phất tay, hư phù nói. "Tạ lão sư!" Toại Nhân nói một tiếng, liền ngồi xuống bồ đoàn bên cạnh Thông Thiên. "Đạo huynh!" Toại Nhân vấn hậu nói. "Chưa chúc mừng đạo hữu chứng đạo!" Thông Thiên chắp tay cười nói. "Đa tạ đạo hữu!" "Hưu!

Hưu!

Hưu!" Lúc này, bên ngoài Hỗn Nguyên Cung, mấy đạo thần quang lóe lên, lập tức hóa thành thân hình Thái Thượng, Nguyên Thủy, Tây Phương Nhị Thánh cùng Phục Hy.

Đám người nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy một tia cùng kinh ngạc.

Đạo Quân phát hạ phù chiếu, triệu tập mấy vị đến.

Đạo Quân lần đầu tiên phát hạ phù chiếu, tình huống này cũng không đồng dạng a!

Dù sao lần này đến đây, khả đều là đỉnh tiêm tồn tại, không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì là Thánh Nhân, sự tình tiếp theo muốn làm định nhiên không đơn giản, cổ kế là sự tình cực kỳ trọng

yếu.

Dù sao sự tình bình thường không cần thiết phải triệu tập Thánh Nhân cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đến thương nghị.

Lần này Đạo Quân lần đầu tiên xuất thủ liền trực tiếp triệu tập đến, xác thực không tầm thường.

Đám người nhìn nhau một cái, liền hướng về phía Hỗn Nguyên Cung đi đến. ...

Trong Thái Hư Điện, trước đài cao.

Chư Thánh cùng Phục Hy tới trước đài cao, chắp tay nói: "Bái kiến Đạo Quân!" Sau đó, lại hướng về phía Nữ Oa cùng Hậu Thổ nói: "Bái kiến Nữ Oa nương nương (muội muội), Hậu Thổ nương nương (đạo hữu)!" Tuy Nữ Oa tu vi ở trên Thái Thượng, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, nhưng tôn xưng như thế vốn là không cần thiết, nhưng cân nhắc đến Đạo Quân, cân nhắc đến thân phận hiện tại, tôn xưng một tiếng, tình huống Hậu Thổ cũng là như thế.

Nhưng Phục Hy không giống nhau, người ta thân phận bất đồng, có thể xưng hô như thế.

Chư Thánh cũng không có gì không ổn, tự nhiên cũng không có nói nhiều, dù sao người ta thân phận ở đó, tự nhiên không giống nhau. "Không cần đa lễ!" Thanh Minh phất tay, hư phù nói, sau đó ra hiệu ngồi xuống.

Chờ lạc tọa bồ đoàn, Thanh Minh mới chậm rãi quét qua, mở miệng nói: "Hỗn Nguyên Cung mở, lần này triệu tập các ngươi đến, xác thực có chuyện quan trọng muốn thương lượng.

Việc này ta đã cùng Hồng Quân đạo hữu giao đàm, do Bản tôn an bài..." Nghe vậy, đám người thần sắc hoảng nhiên, khó trách giống như tình huống thương nghị tại Tử Tiêu Cung, hiện tại biến thành

Hỗn Nguyên Cung mở.

Bất quá đã là cùng Đạo Tổ (lão sư) thương nghị, vậy việc này tất nhiên nhỏ không được, do Đạo Quân an bài, liền có thể nhìn ra một hai.

Tiếp theo, tỉ mỉ lắng nghe xem tột cùng là sự tình gì. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Thiên địa hoàn thiện, Thiên Đạo tăng lên, dưới Thiên Đạo vận hành, Nhân tộc có vận thế của nhân vật chính thiên địa.

Nhưng hiện nay bởi vì một số nhân tố, Nhân tộc làm nhân vật chính thiên địa đã sớm một chút sự tình, tuy nhiên cũng có chỗ tốt, nhưng có chút vấn đề cũng đột hiển ra..." Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn bọn họ, chậm rãi mở miệng nói, ngữ khí bình tĩnh, không có chút ba động nào.

Nghe vậy, Chư Thánh cùng Phục Hy âm thầm gật đầu.

Nhân tố Đạo Quân nói, liền là sự tình Toại Nhân chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đem Nhân tộc tương đối sớm đẩy lên vị trí nhân vật chính thiên địa.

Tuy Nhân tộc trong Thiên Đạo vận thế xác thực có vận thế nhân vật chính thiên địa, nhưng đó cần một đoạn thời gian mới được, dù sao thời đại bất đồng, thực lực bất đồng, thực lực cùng khí vận cần thiết của nhân vật chính thiên địa tự nhiên bất đồng, cần đạt tới mới có thể.

Bằng không thì, lấy thực lực Nhân tộc siêu việt Vu Yêu nhị tộc đã sớm ngồi lên, hà tất phải chờ tới hiện tại Toại Nhân chứng đạo, tăng lên đẩy lên?

Nếu không thì còn cần một đoạn thời gian mới được.

Bất quá những cái này lúc này cũng không có nói nhiều, dù sao

không phải thời khắc mấu chốt, trước chờ Đạo Quân nói tiếp đã.

Nhưng Toại Nhân thì bất đồng, tác vi Nhân tộc Đại Nhân Tổ, đối với lời lão sư nhà mình lúc này nói cũng xác thực biết hiểu.

Nhân tộc trăn tiến nhân vật chính thiên địa, chỗ tốt có không ít, nhưng vấn đề của các bộ lạc Nhân tộc phổ thông cũng xác thực đột hiển ra.

Điểm này tác vi Nhân tộc Đại Nhân Tổ thập phần rõ ràng, cũng đang tìm kiếm biện pháp, dù sao hiện tại không giải quyết vấn đề, nếu trường kỳ dĩ vãng, đối với đại cục Nhân tộc ảnh hưởng là không nhỏ.

Cho nên lúc này nghe xong, trên mặt hắn lộ ra một mạt lo lắng, hướng về phía Thanh Minh chắp tay, mở miệng hỏi: "Lão sư, vậy vấn đề của Nhân tộc, không biết nên giải quyết như thế nào cho tốt?" Chư Thánh cùng Phục Hy bọn người nhìn xem, không có mở miệng.

Bọn họ cùng thân phận Toại Nhân bất đồng, tác vi Nhân tộc Đại Nhân Tổ, đệ tử Đạo Quân, lúc này dò hỏi những cái này cũng là không gì đáng trách. "Điểm này, chính là nguyên nhân ta gọi các ngươi đến..." Thanh Minh thản nhiên nói.

Nghe vậy, Chư Thánh cùng Phục Hy bọn người trước mắt khẽ sáng lên, nguyên lai là như thế, cùng Nhân tộc có quan hệ.

Nhưng vấn đề là, Nhân tộc hiện tại ở vị trí nhân vật chính thiên địa, theo đạo lý những chuyện này Nhân tộc hẳn là tự mình giải quyết mới phải a?

Hơn nữa, những chuyện kia, giống như cũng không xen tay vào được a? "Nhân tộc phổ thông bộ lạc phát triển, lúc này đã ngộ bình cảnh, vấn đề sơ hiện.

Lúc này cần lập hạ Nhân Hoàng quả vị, trấn áp khí vận Nhân tộc.

Đợi Nhân Hoàng quy vị, khí vận Nhân tộc liền sẽ dài lâu không

suy, Nhân Hoàng cũng sẽ dẫn đầu Nhân tộc đi hướng tình trạng càng thêm huy hoàng..." "Đến lúc đó, Nhân Hoàng đại thế định hạ, Nhân tộc sẽ ổn định tự thân khí vận đại thế, ổn cư vị trí nhân vật chính thiên địa!" Thanh Minh chậm rãi nói, hiện tại thiên cơ đã không sai biệt lắm, sảo sảo phá vỡ một chút, một ít thiên cơ liền dũng hiện, bọn họ cũng có thể biết được một ít.

Đám người nghe xong, thần sắc hơi kinh hãi, cư nhiên muốn Nhân tộc ổn cư vị trí nhân vật chính thiên địa.

Phù trì Nhân tộc, tuy nhiên có Toại Nhân tại, Nhân tộc liền có thể trường thịnh không suy, nhưng cái này cùng việc vẫn luôn ổn cư vị trí thiên địa là không giống nhau.

Có thể nói, đơn thuần cái việc ổn cư vị trí thiên địa, liền có thể nói rõ sự tình. "Dưới vận thế của Thiên Đạo, Nhân tộc đương đại hưng.

Lần này liền sách lập thế Tam Hoàng Ngũ Đế, hoàn thiện khí vận Nhân tộc, ổn cư vị trí nhân vật chính thiên địa..." Thanh Minh nói, ánh mắt nhìn về phía Toại Nhân, chậm rãi mở miệng: "Việc sách lập Nhân Hoàng, đương cần Nhân tộc chí bảo Không Động Ấn.

Lần này đương do Toại Nhân hiệp trợ an bài tiến triển việc này..." Nghe thế, sáu người liền âm thầm thôi toán, trong nháy mắt minh bạch năng lực đặc thù của Không Động Ấn: phế lập Nhân Hoàng, là bảo vật có thể phế trừ cùng sách lập Nhân Hoàng, nãi là Nhân tộc chí bảo.

Bảo vật này nắm giữ trong tay Nhân tộc Nhân Tổ Toại Nhân, xác thực thập phần hợp thích.

Chương 248

Thái Thượng lúc này ngược lại cũng hiểu rõ, ngày xưa vì sao lại có loại cơ duyên cảm ứng kia.

Nguyên lai là Không Động Ấn, Nhân tộc chí bảo.

Tác vi Nhân Giáo Giáo Chủ, có thể có cảm ứng cũng là chuyện bình thường.

Chỉ tiếc lúc đó trong nháy mắt liền không có, hẳn là lúc đó đã rơi vào trong tay Toại Nhân.

Đáng tiếc, bằng không thì hẳn là có thể làm nhiều hơn một số sự tình, dù sao lần này triệu tập bọn họ đến hẳn là sẽ không đơn giản như vậy.

Nếu bảo vật này ở trong tay hắn, vậy xác thực có thể làm nhiều hơn một số sự tình.

Bất quá sự đã đến nước này, Thái Thượng lúc này âm thầm oản tích một phen, liền cũng không so đo nữa, thần sắc trên mặt không có chút biến hóa nào, phảng phất hết thảy đều không quan tâm.

Lúc này, Thanh Minh lần nữa mở miệng nói: "Việc sách lập Nhân Hoàng, có Toại Nhân Nhân Tổ chủ trì, Bản tôn liền không nói nhiều.

Nhưng việc Nhân Hoàng quy vị, cần lập hạ Nhân Hoàng Chi Sư mới được..." "Nhân Hoàng Chi Sư, giáo đạo Nhân Hoàng tu hành, hiệp trợ quản lý nhân tộc sự nghi.

Đợi Nhân Hoàng quy vị, liền có thể hưởng thụ Nhân Hoàng công đức cùng khí vận..." "Lần này Nhân tộc cần lập Tam Hoàng Ngũ Đế, liền có tám vị Nhân Hoàng Chi Sư.

Về phần là người phương nào tiến đến giáo đạo Nhân Hoàng, liền

là việc quan trọng cần thương nghị lần này..." Nghe vậy, Chư Thánh trước mắt lập tức sáng lên!

Nguyên lai là như thế, nguyên lai chỗ tốt ở chỗ này.

Bọn họ cảm thấy việc này hẳn là sẽ không đơn giản như vậy, cũng sẽ không không có một chút chỗ tốt nào.

Nguyên lai chỗ tốt ở chỗ này, Nhân Hoàng Chi Sư công đức.

Lần này thôi toán, những Nhân Hoàng này mỗi một tôn đều không đơn giản như vậy, tuy nhiên thuộc về thiên định, không thể nhúng tay, nhưng Nhân Hoàng Chi Sư liền có thể thao tác.

Công đức kia, khí vận kia, sẽ tăng lên tu vi đệ tử môn hạ giáo đạo Nhân Hoàng cũng như khí vận đại giáo, đây chính là chuyện tốt bằng trời, nhất định phải tranh đoạt một phen, à không, thương nghị một phen.

Thái Thượng vốn không thèm để ý, nhưng lúc này Đạo Quân vừa dứt lời, hắn liền lại ảo não.

Hối hận a!

Chuyện tốt cỡ nào a!

Nếu Không Động Ấn nắm giữ trong tay, như vậy việc này có thể nắm giữ trong tay hắn, vậy liền có thể an bài Nhân Hoàng Chi Sư, môn hạ muốn mấy tôn thì mấy tôn, còn lại có thể xao trá mấy vị kia.

Chỉ cần muốn Nhân Hoàng Chi Sư công đức, muốn khí vận, như vậy liền phải giao hoán thứ hắn muốn.

Bằng không thì chỉ có thể giương mắt nhìn, việc này cùng hắn vô quan.

Nhưng hiện tại, quyền hành việc này rơi vào tay Toại Nhân, hiện tại đến phiên Toại Nhân xao trá rồi.

Hắn nãi là Nhân Tổ, sự sự đứng tại góc độ Nhân tộc, nếu muốn toàn chiếm, như vậy việc này khả năng không có chút chỗ tốt nào có thể đạt được.

Nhưng tác vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại là môn hạ Đạo Quân, hắn lại không dám tạo thứ.

Nhân Giáo Giáo Chủ Thái Thượng cũng giống như thế.

Một thành khí vận Nhân tộc, tuy nhiên tráng đại, không phải ngày xưa có thể so sánh, nhưng y nguyên chỉ là một thành mà thôi, khó mà tả hữu quyết định của Toại Nhân.

Nhân tộc Hỗn Nguyên cấp bậc Nhân Tổ, lại thêm Nhân tộc chí bảo Không Động Ấn, xác thực không phải hắn hiện tại có thể tả hữu được, chỉ có thể nhìn an bài tiếp theo, nỗ lực tranh thủ.

Ngũ Thánh lúc này hướng về phía Toại Nhân ném ánh mắt tới.

Toại Nhân lúc này tuy biết hiểu ý tứ của Chư Thánh, nhưng quyền đương không nhìn thấy.

Hiện nay hắn cũng hiểu rõ, ngày xưa lão sư để hắn thu được Không Động Ấn, nguyên lai là hứa cho Nhân tộc không ít cơ duyên.

Lần này tuy nhiên sẽ cho Chư Thánh một ít chỗ tốt, nhưng cũng sẽ không cho không.

Muốn Nhân Hoàng Chi Sư, vậy trước cầm chỗ tốt ra đổi.

Muốn thứ ta muốn, ta cũng phải cầm ra giao hoán, vật bình thường ta không cần.

Nhân tộc nhanh chóng phát triển, trong Thánh Địa cũng xác thực cần bảo vật dạng như Tiên Thiên Linh Bảo.

Cho nên nếu thấp hơn cái giá này, Toại Nhân cảm thấy có thể miễn bàn, không cần thiết.

Cho nên lúc này sau khi trong lòng âm thầm định ra một số sự tình, hắn liền chờ đợi lão sư nhà mình tiếp tục. ... "Dục lập Nhân Hoàng Chi Sư, liền trước cần sách lập Tam Hoàng Ngũ Đế..." Đột nhiên, Thanh Minh lần nữa thản nhiên nói. "Dám hỏi Đạo Quân, người phương nào là Nhân Hoàng?" Thông Thiên kiếm mi nhướng lên, hỏi.

Không hiểu thì phải hỏi, huống chi phía dưới có liên quan đến chỗ tốt, tự nhiên phải hỏi rõ ràng một chút.

Mấy vị kia cũng muốn biết hiểu, hắn không hỏi thì mấy vị kia cũng sẽ hỏi, không quan trọng. "Nhân Hoàng nãi là người thiên định, cơ duyên đến tự sẽ xuất hiện.

Bất quá Nhân Hoàng tuy là phàm nhân, nhưng khi xuất thế tất định thiên sinh dị tượng, dẫn động khí vận Nhân tộc lưu chuyển.

Đây là người có đại cơ duyên của Nhân tộc, các ngươi nếu biết hiểu, đến lúc đó lưu ý là được..." Thanh Minh thản nhiên nhìn thoáng qua Thông Thiên, chậm rãi giải thích.

Ngày sau Nhân Hoàng đều là tồn tại điện định một cái kỷ nguyên, tự nhiên không tầm thường.

Nói xong, Thanh Minh ngừng lại một chút, tiếp tục nói: "Tam Hoàng Ngũ Đế không thể coi thường, muốn lập tám vị Nhân Hoàng, cần lập trước Thiên Hoàng trong Tam Hoàng, định ra vị trí thủ vị Nhân Hoàng, lại dùng Thiên Hoàng mở ra thịnh thế Nhân tộc..." "Như thế, tám vị Nhân Hoàng liền có thể tự hành quy vị, Nhân Hoàng đại thế cũng định ra rồi..." Thanh Minh tiếp tục giải thích, lúc này ngay cả Nữ Oa cùng Hậu Thổ đều tỉ mỉ nghe, sau đó khẽ gật đầu. "Về phần nhân tuyển Thiên Hoàng, liền cần các ngươi sớm định ra..." Thanh Minh tiếp tục nói. "Đạo Quân, không biết người phương nào có thể làm Thiên Hoàng?" Thái Thượng đứng dậy chắp tay hỏi.

Chư Thánh nhìn thoáng qua, nếu nói trong lòng không có ý pháp là

giả.

Chư Thánh lúc này đều nhìn ra được, huống chi là Thanh Minh?

Bất quá Thanh Minh ngược lại cũng không nói nhiều, tiếp tục: "Thiên Hoàng phi đồng tiểu khả, cho nên cần phân thân nhập luân hồi, trở thành Nhân tộc Thiên Hoàng..." Nghe vậy, chúng nhân hơi có chút trầm mặc.

Không nghĩ tới Thiên Hoàng lại quan trọng như vậy, muốn phân thân nhập luân hồi, sau đó đi vào trong Nhân tộc, rồi trở thành Thiên Hoàng.

Tuy nhiên sự tình cực tốt, có không ít công đức cùng khí vận, nhưng vấn đề là nên để ai phân thân tiến đến?

Điểm này mới là mấu chốt thương nghị lúc này.

Lúc này, bọn họ đã minh bạch.

Thái Thượng lúc này cũng trầm mặc.

Vốn định vì môn hạ tranh đoạt Thiên Hoàng, nếu có thể, chẳng phải mạnh hơn Nhân Hoàng Chi Sư sao?

Nhưng hiện tại cư nhiên muốn phân thân, muốn cấp bậc kia, có chút không quá nguyện ý, dù sao chút công đức khí vận này đối với cảnh giới lúc này không có tác dụng quá lớn.

Bất quá Đạo Quân nói như thế, vậy việc này tự nhiên muốn lúc này thương nghị.

Đã là như thế, vậy thì bắt đầu thương nghị đi! "Lão sư, không biết sáu vị chúng ta, ai phân thân có thể nhập luân hồi, quy vị Thiên Hoàng?" Toại Nhân nhíu mày mở miệng hỏi.

Nếu hỏi nguyện ý để ai đi, kỳ thật Toại Nhân đều không nguyện ý.

Dù sao đó là chuyện Nhân tộc, muốn hỏi mấy vị tại tràng, trừ phi

là Thánh Mẫu ca ca Phục Hy nguyện ý, về phần Chư Thánh, cái đó thì đừng nói nữa, hắn sẽ không đáp ứng. "Việc này can hệ không nhỏ, trong mấy vị, Ngũ Thánh cũng không thích hợp..." Thanh Minh liếc mắt nhìn Ngũ Thánh, thản nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, Ngũ Thánh trong lòng trầm xuống, còn Toại Nhân trên mặt tắc phù hiện một mạt vi tiếu.

Như thế, thậm hảo!

Hỗn Nguyên Cung, trên Thái Hư Điện.

Ánh mắt Thanh Minh dừng lại trên người Toại Nhân, nói: "Toại Nhân là Nhân Tổ của Nhân tộc, tuy rằng tu vi đủ, cũng thân cư đại khí vận, đại cơ duyên, nhưng cùng Nhân Hoàng đại thế Thiên Hoàng vị cách lần này không hợp, cũng không thích hợp phân thân nhập luân hồi, thành tựu Thiên Hoàng chi vị..." Nghe vậy, ánh mắt Ngũ Thánh đều chuyển sang vị cuối cùng, cũng chính là ca ca của Nữ Oa, Phục Hy đạo nhân.

Thần sắc giữa Ngũ Thánh có chút sá dị, Phục Hy, vì sao lại là Phục Hy?

Phục Hy từ đầu đến cuối đều không có bộ dáng muốn tham dự, nhưng việc này cư nhiên lại rơi xuống trên người hắn.

Ngũ Thánh muốn tranh đoạt một phen, nhưng lại bị Đạo Quân trực tiếp một lời phủ định, không có khả năng nhúng tay vào Thiên Hoàng chi vị nữa.

Tuy rằng không quá cam tâm, nhưng kỳ thật nếu có cơ hội, Ngũ Thánh sẽ không cự tuyệt.

Dù sao đó cũng là Thiên Hoàng, công đức tự nhiên không nhỏ, tuy rằng khó có thể tả hữu sự tình Nhân tộc, nhưng ít nhất có thể đề thăng không ít khí vận và công đức cho đại giáo.

Trong đó, Thái Thượng là tiếc nuối nhất.

Dù sao hắn là Nhân Giáo Giáo chủ, hiện tại tuy rằng chỉ có một thành khí vận, nhưng nếu mượn nhờ Thiên Hoàng chi vị, có hi vọng đem nó đề thăng lên một thành rưỡi.

Tuy rằng đối với việc phân thân tiến vào luân hồi có chút không quá nguyện ý, nhưng nếu thực sự có cơ hội, hắn cũng không để ý, dù sao quan hệ đến khí vận.

Chỉ tiếc, Đạo Quân đã một lời phủ định.

Bất luận là Nhị Thanh hay Tây Phương Nhị Thánh đều như thế.

Phục Hy xác thực nằm ngoài dự liệu của bọn họ.

Bọn họ vốn tưởng rằng trong bảy vị, sẽ tìm một vị phân thân tiến vào luân hồi, sau đó quy lai chứng đạo Nhân tộc Thiên Hoàng chi vị.

Hoặc là một trong Ngũ Thánh, hoặc là Toại Nhân.

Kết quả lại tịnh không phải như vậy, Ngũ Thánh trực tiếp bị Đạo Quân loại trừ.

Sau đó Ngũ Thánh cảm thấy hắn là Toại Nhân.

Bởi vì hắn là Nhân Tổ, nãi là sự tình của Nhân tộc, nếu giao cho hắn thì Ngũ Thánh tự nhiên cũng sẽ không có dị nghị.

Chương 249

Hơn nữa, Toại Nhân lại là nhị đệ tử của Đạo Quân, không nói thân phận Nhân Tổ, chỉ riêng thân phận đệ tử, có chỗ tốt sao có thể không hướng về người mình?

Cho nên vốn tưởng rằng là Toại Nhân.

Toại Nhân ngay từ đầu cũng cho rằng như thế.

Dù sao hắn là Nhân Tổ, lần này lại là sự tình Nhân tộc, làm đệ nhất vị Thiên Hoàng mở màn cho Nhân Hoàng đại thế, tự nhiên can hệ rất lớn.

Nếu do Nhân Tổ phân thân quy vị Thiên Hoàng, vậy xác thực không thể tốt hơn.

Bất quá hắn cũng có suy đoán khác, nhưng mặc kệ như thế nào, chỉ cần không phải Ngũ Thánh là được, Phục Hy đạo nhân đảo cũng không có dị nghị.

Dù sao đó là ca ca của Thánh Mẫu, chỉ một điểm này thôi cũng đủ rồi.

Hơn nữa, bởi vì có điểm này, quan hệ giữa Phục Hy và Nhân tộc cũng không tệ.

Toại Nhân cũng cảm thấy, nếu thật là Phục Hy đạo nhân, vậy thì phân thân trở thành Nhân tộc Thiên Hoàng, quan hệ với Nhân tộc liền bị trói chặt.

Nhân quả như thế, ngày sau hắn cũng sẽ đứng về phía Nhân tộc, đến lúc đó, Nhân tộc liền có hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Kết quả cũng xác thực như thế, thật sự rơi xuống trên người Phục Hy.

Ngũ Thánh sá dị, nhưng Toại Nhân không có quá lớn ý ngoại, ngược lại cảm thấy an bài như thế cũng không tệ, ngày sau có thể có thêm một vị đỉnh tiêm tồn tại đứng về phía Nhân tộc.

Ngũ Thánh lúc này quan sát thần sắc Toại Nhân, khởi lại không biết hiểu trong lòng hắn nghĩ gì?

Nhưng tình huống này cũng không có biện pháp, dù sao Đạo Quân đã nói như thế, đối diện Toại Nhân cũng tính toán như vậy, bọn họ còn có thể làm gì?

Có thể nói, sự tình Thiên Hoàng cơ bản là ván đã đóng thuyền, cứ như vậy định ra.

Thái Thượng ánh mắt thâm thâm nhìn Phục Hy một cái, liền thu hồi mục quang, tạm thời không để ý tới sự tình Thiên Hoàng.

Tứ Thánh lúc này thần sắc khác nhau, nhưng cũng thoáng thu liễm cảm xúc, việc này cũng chỉ có thể như thế.

Hậu Thổ và Nữ Oa lúc này thần sắc cũng pha chút sá dị, cư nhiên là ca ca (Phục Hy đạo huynh) phân thân làm Thiên Hoàng?

Nữ Oa có chút ý ngoại nhìn Phu quân một cái, lại nhìn ca ca.

Nàng xác thực từ ngay từ đầu không cảm thấy việc này sẽ rơi xuống trên người ca ca, nàng cảm thấy việc này hẳn là Toại Nhân, dù sao hắn là Nhân Tổ, lại là đệ tử Phu quân.

Nhưng lệnh nàng không ngờ chính là cư nhiên rơi xuống trên người Phục Hy - người ít tham dự nhất.

Quyết định như vậy xác thực lệnh nàng có chút ý ngoại.

Bất quá Nữ Oa đảo cảm thấy việc này có thể chấp hành, cũng có chút chỗ tốt, đối với tu hành của ca ca cũng không phải chuyện xấu.

Đương nhiên, cụ thể còn phải xem ca ca tính toán thế nào. "Ta?!"

Phục Hy thần sắc ngẩn ra.

Không nghĩ tới người thích hợp nhất cư nhiên là mình.

Vì sao?

Vì là ca ca của Thánh Mẫu Nữ Oa?

Hay vì hắn đơn độc một người, không có thế lực?

Việc này ngay cả nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới, cư nhiên cứ như vậy hi lý hồ đồ rơi xuống trên đầu, ngay cả đương sự đều có chút sá dị.

Nhưng nhìn thần sắc Đạo Quân lúc này cũng là thập phần nghiêm túc, đảo làm cho trong lòng hắn có chút do dự, không ngừng thôi diễn tình huống việc này.

Việc này cũng không phải không thể đáp ứng, nhưng phải xem tình huống đã, trước tiên đem thiên cơ diễn hóa một phen, xem có thể làm hay không.

Trừ cái đó ra, Phục Hy cũng muốn biết hiểu vì sao Đạo Quân lại lựa chọn mình?

Việc này lựa chọn Toại Nhân chẳng phải tốt hơn sao?

Hắn có thể là Nhân Tổ, phân thân quy vị Thiên Hoàng, trong Hồng Hoang ai dám có ý kiến?

Hơn nữa hắn là đệ tử Đạo Quân, an bài như vậy không phải tốt nhất sao?

Vì sao không chọn Toại Nhân mà lại chọn hắn?

Điểm này Phục Hy cũng muốn xem Đạo Quân giảng giải.

Thanh Minh dừng một chút, mở miệng nói: "Sở dĩ Phục Hy là thích hợp nhất, tịnh không phải vì thân phận ca ca Thánh Mẫu, cũng

không phải vì tình huống đơn độc một người, mà là vì Đại Đạo ngươi tu nãi là Thiên Cơ Chi Đạo..." "Thiên Hoàng trừ bỏ giải quyết vấn đề thức ăn và các vấn đề khác cho Nhân tộc, còn có một nhiệm vụ khá quan trọng, đó là vì Nhân tộc xu cát tị hung, lập xuống Bát Quái một đạo có thể thôi diễn.

Mà trừ Thiên Cơ Chi Đạo của ngươi ra, những người khác đều không thích hợp..." Thanh Minh đảo cũng không có nói quá nhiều, nhưng nói đến thế dĩ nhiên có thể minh bạch.

Lại diễn hóa một phen, chi tiết trong đó không cần chuế thuật, phản chính cũng không sai biệt lắm là như vậy.

Nghe vậy, Ngũ Thánh, Phục Hy và Toại Nhân phân phân các tự diễn hóa một phen.

Lúc này thiên cơ sau khi được Thanh Minh nói rõ đều từng chút một vạch ra, bọn họ cũng có thể khuy tham vài phần, kết hợp với lời Thanh Minh nói, đảo cũng hiểu được cái đại khái.

Đã như vậy thì cũng không có dị nghị gì, dù sao Thanh Minh đều đã định ra như thế, bọn họ cũng không dám có dị nghị. "Đã như vậy, đạo hữu ý kiến thế nào?" Thanh Minh ánh mắt nhìn về phía Phục Hy, nhàn nhạt mở miệng hỏi.

Nghe vậy, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Phục Hy.

Nữ Oa miệng giật giật nhưng chung quy không có mở miệng, việc này do ca ca quyết định, tuy rằng nàng cảm thấy khả thi nhưng phải được ca ca quyết định mới được.

Phục Hy nghe vậy tạm thời trầm mặc không nói, trong lòng thầm tự diễn hóa.

Trong song mâu hiện lên hai cái Tiên Thiên Bát Quái đồ án, vô số thiên cơ hiện lên trong đó, từng chút bào khai, trực đạt vô tận trung

tâm. "Oanh!" Đột nhiên, trong thức hải Phục Hy truyền đến một đạo oanh minh chi âm, tựa hồ có một đạo đại đạo kiếp quang quán xuyên thời không vận mệnh, nhân quả âm dương, trực tiếp rơi lên Tiên Thiên Bát Quái đồ án trong thức hải Phục Hy.

Lúc này tốc độ vận chuyển diễn hóa nhanh hơn không ít.

Trong nháy mắt, thiên cơ lóe lên, Phục Hy khuy tham được.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn Thanh Minh, thần sắc nghiêm túc nói: "Đạo Quân, việc phân thân nhập luân hồi, quy vị Nhân tộc Thiên Hoàng, Phục Hy nguyện ý." Nghe vậy, trên mặt Nữ Oa và Toại Nhân đều lộ ra mỉm cười.

Như thế, đối với Nhân tộc, đối với bản thân Phục Hy đều có chỗ tốt.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau một cái, liền lại tiếp tục tĩnh quan.

Ngũ Thánh nhìn nhìn Phục Hy, đảo cũng không có mở miệng. "Đã như vậy, việc này liền định ra như thế..." Thanh Minh ánh mắt quét qua Ngũ Thánh, Phục Hy và Toại Nhân, chậm rãi mở miệng nói: "Thiên Hoàng lập xuống, ngày sau vị Nhân Hoàng thứ hai là Địa Hoàng xuất hiện, tự có Thiên Hoàng giáo đạo, chấp chưởng sự tình Nhân tộc và thiền nhượng.

Đến sáu vị phía sau, vẫn như cũ do người trước giáo đạo, chấp chưởng Nhân tộc và sự tình thiền nhượng..." Mọi người nghe vậy đều gật đầu, những cái này bọn họ dĩ nhiên rõ ràng. "Nếu vị Nhân Hoàng đầu tiên đã định, tiếp theo, liền là sự tình Nhân Hoàng Chi Sư..." Thanh Minh mở miệng nói.

Nghe vậy, mắt Ngũ Thánh lần nữa sáng lên.

Điều bọn họ chờ mong, cũng định tranh đoạt, rốt cục đến rồi.

Nhân Hoàng Chi Sư có công đức giáo hóa Nhân Hoàng, đối với đại

giáo môn hạ có không ít chỗ tốt.

Có Nhân Hoàng Chi Sư, tại Nhân tộc truyền giáo cũng dễ dàng hơn một chút, làm gì cũng có thể mưu hoa thêm một chút chỗ tốt.

Đương nhiên, đến lúc đó có thể mưu hoa hay không còn phải xem Toại Nhân có cho hay không, bất quá những cái đó đều là nói sau.

Hiện tại tranh đoạt Nhân Hoàng Chi Sư mới là quan trọng, chỉ có đem Nhân Hoàng Chi Sư cầm xuống, trong môn mới có chỗ tốt mà lấy.

Cho nên Ngũ Thánh lúc này đều đang đợi cơ hội tranh đoạt Nhân Hoàng Chi Sư. "Cảm vấn Đạo Quân, không biết tám tôn Nhân Hoàng Chi Sư nên an bài như thế nào?" Thái Thượng lông mày nhướn lên, hướng Thanh Minh chắp tay nói.

Nghe vậy, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Thanh Minh, chờ đợi hắn mở miệng. "Lần này Nhân Hoàng Chi Sư can hệ không nhỏ, Bản tôn hứa cho môn hạ đệ tử Càn Nguyên một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, liền làm Thiên Hoàng Nhân Hoàng Chi Sư..." Thanh Minh dừng một chút, tiếp tục nói: "Về phần bảy tôn Nhân Hoàng Chi Sư còn lại, liền giao cho Toại Nhân tự hành an bài..." Nghe vậy, Ngũ Thánh thần sắc biến đổi.

Đừng a!

Ngài lão bang môn hạ đoạt một tôn Thiên Hoàng Nhân Hoàng Chi Sư, nhưng còn bọn ta thì sao?

Giao cho Toại Nhân an bài?

Toại Nhân là Nhân Tổ, hắn sẽ để bọn họ toại nguyện sao?

Khó a!

Ngũ Thánh lúc này nhìn Toại Nhân, nhất thời thế nhưng không

biết nên mở miệng như thế nào.

Đạo Quân an bài như thế làm cho bọn họ khó xử!

Vì môn hạ Càn Nguyên hứa một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, việc này nên giao đại thì cũng đã giao đại, còn lại nhìn tình huống Thanh Minh lúc này bế mục dưỡng thần, hiển nhiên là không để ý tới nữa.

Trong lòng không khỏi trầm xuống, lúc này ánh mắt nhìn Toại Nhân đang thần sắc bình tĩnh, ấp ủ mở miệng. ...

Trong Thái Hư Điện.

Toại Nhân đối với việc lão sư nhà mình vì sư đệ Càn Nguyên mưu cầu một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, vị trí Thiên Hoàng Chi Sư, kỳ thật không có dị nghị.

Sư đệ lần này quy lai đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ tồn tại, hơn nữa bản thân nãi là Càn Khôn Thú, thân phận thực lực như vậy xác thực đủ để làm Thiên Hoàng Chi Sư.

Lúc này ngay cả Thánh Mẫu đều không có dị nghị, có thể thấy được việc này nàng cũng pha chấp thuận.

Ngay cả đương sự Phục Hy đạo nhân cũng không có mở miệng, không có bất luận dị nghị gì.

Dù sao tình huống Càn Nguyên hắn trong lòng rõ ràng, tại tràng không có vị nào đối với an bài lần này của Thanh Minh có dị nghị.

Chương 250

Cho nên, đệ nhất tôn Nhân Hoàng Chi Sư liền như vậy định ra.

Bảy tôn Nhân Hoàng Chi Sư tiếp theo toàn bộ nắm giữ ở trong tay, Toại Nhân cảm thấy quả thực không cần quá sảng.

Muốn cấp cho Ngũ Thánh mỗi người một tôn, vậy cũng phải để Ngũ Thánh xuất điểm huyết mới được.

Không có khả năng để cho bọn họ tay không bắt sói, ít nhất cũng phải là cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, nếu không có thì miễn bàn.

Hiện tại Nhân tộc Thánh Địa phát triển khá nhanh, Tiên Thiên Linh Bảo khiếm khuyết.

Trong số các đỉnh tiêm đệ tử, rất ít đệ tử có thể chưởng khống Tiên Thiên Linh Bảo, cho nên lần này cũng là một cơ hội.

Hắn cũng biết hiểu, đây là cơ duyên và chỗ tốt mà lão sư đã hứa cấp cho Nhân tộc từ sớm.

Nếu Tứ Giáo các được một tôn, vậy Nhân tộc Thánh Địa được ba tôn Nhân Hoàng Chi Sư.

Địa Hoàng, Nhân Hoàng là nhất định phải có, một tôn phía sau đảo cũng không sao cả, phản chính tình huống Ngũ Đế đều không sai biệt lắm, điểm này Toại Nhân cũng không sao cả.

Cho nên trong lòng đã hiểu rõ, hắn liền bế mục dưỡng thần, cấp tử bọn họ.

Ngũ Thánh thấy thế trong lòng lập tức trầm xuống, chuyện gì xảy ra?

Hắn định bá chiếm bảy tôn Nhân Hoàng Chi Sư sao?

Tuy rằng chuyện như vậy nếu đổi lại là bọn họ thì bọn họ cũng sẽ làm, dù sao cũng có không ít chỗ tốt.

Nhưng hiện tại vấn đề là bọn họ muốn vớt chỗ tốt, nếu Toại Nhân nắm chặt tám tôn Nhân Hoàng Chi Sư hoàn toàn không buông tay, vậy thật sự một điểm chỗ tốt đều vớt không được, cái này cũng không thể nhìn. "Đạo hữu định an bài bảy tôn Nhân Hoàng Chi Sư như thế nào?" Nguyên Thủy nhíu mày mở miệng hỏi. "Ta tự có an bài, chư vị đạo hữu liền không cần đa đam ưu..." Toại Nhân mở hai mắt, nhìn bọn hắn nhàn nhạt mở miệng. "Đạo hữu chiếm cứ bảy tôn Nhân Hoàng Chi Sư, sợ là có chút nhiều đi?" Chuẩn Đề mở miệng nói, khóe mắt lặng lẽ liếc Thanh Minh, phát hiện Đạo Quân không có bất cứ động tác gì, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng không có biểu thái, trong lòng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tam vị không có ngăn trở là tốt, như vậy là có chút cơ hội, liều một phen! "Nhiều?

Đảo cũng không nhiều.

Nhân tộc cao thủ đông đảo, tự nhiên làm được Nhân Hoàng Chi Sư.

Đợi Nhân Hoàng công đức viên mãn, tự có công đức để lấy.

Công đức loại đồ vật này tự nhiên càng nhiều càng tốt, ai lại chê nhiều?

Nhân Hoàng Chi Sư của ta, ta lại hà tất phải chia cho các ngươi?" Toại Nhân nhàn nhạt liếc hắn một cái rồi nói: "Hơn nữa các ngươi nhúng tay vào trong đó lại muốn tay không vớt chỗ tốt, tình huống như vậy ta có khả năng sẽ chia cho các ngươi sao?" Nghe vậy, sắc mặt chư Thánh đều có chút khó coi, nhưng lời Toại Nhân nói xác thực là sự thật.

Nhân tộc đệ tử đông đảo, cao thủ cũng có không ít, đều không kém gì môn hạ bọn họ, tự nhiên có thể làm Nhân Hoàng Chi Sư.

Trừ cái đó ra, xác thực đây là cơ duyên của Nhân tộc, muốn tay không lấy chỗ tốt xác thực có chút khó.

Chư Thánh nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau nhưng lại không có biện pháp tốt hơn.

Muốn để Toại Nhân "tâm cam tình nguyện" nhường ra Nhân Hoàng Chi Sư xác thực là chuyện không quá hiện thực, trừ phi chịu trả giá.

Chư Thánh lúc này trầm mặc không nói.

Trong lời nói của Toại Nhân đảo nghe ra ý tứ khác, muốn dùng "chỗ tốt" trong tay đổi lấy chỗ tốt Nhân Hoàng Chi Sư, mọi người đều không chịu thiệt.

Chư Thánh lúc này quan sát tình huống, khởi lại không biết hiểu, cổ kế đây cũng là do Đạo Quân an bài một chút, vì hứa hẹn chỗ tốt cho Nhân tộc, không thể để bọn họ tay không lấy chỗ tốt, nếu không thì Nhân tộc chẳng phải thiệt thòi lớn sao.

Nhưng muốn đổi lấy Nhân Hoàng Chi Sư, vậy thật đúng là phải "đại xuất huyết" một phen.

Hai vị Thánh Nhân Tây Phương vốn keo kiệt, sắc mặt càng thêm khổ sáp.

Nếu có thể bạch phiêu (lấy không) một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, đó xác thực là kết quả tốt nhất.

Nhưng tình huống như nay dĩ nhiên không có khả năng đó, lần này cũng chỉ có thể lấy ra chỗ tốt giao hoán.

Cũng không còn cách nào khác, muốn Nhân Hoàng Chi Sư liền

cũng chỉ có thể như thế.

Chư Thánh nhìn nhau, riêng phần mình đều đã hiểu rõ.

Thái Thượng trầm ngâm vài giây, ánh mắt rơi trên người Toại Nhân, trong mắt một đạo quang mang hiện lên, sau đó mở miệng hỏi: "Đạo hữu, bảy tôn Nhân Hoàng Chi Sư thật sự không ít, nếu đạo hữu toàn bộ chiếm cứ lại có chút không hợp..." Dừng một chút, Thái Thượng tiếp tục nói: "Nhưng ngô đẳng cũng sẽ không lấy không vị trí Nhân Hoàng Chi Sư trong tay đạo hữu.

Đạo hữu chỉ cần có yêu cầu, miễn là hợp lý, ngô đẳng đáp ứng là được..." Nghe vậy, trên mặt Toại Nhân lộ ra một nụ cười, gật đầu nói: "Ân, ta nắm giữ bảy tôn Nhân Hoàng Chi Sư xác thực có chút nhiều.

Nếu chư vị đạo hữu cũng có ý, vậy ta đảo nguyện ý lấy ra bốn tôn Nhân Hoàng Chi Sư...

Trừ bỏ Địa Hoàng và Nhân Hoàng, trong Ngũ Đế, Nhân tộc Thánh Địa ta chiếm cứ đệ tam vị Đại Đế.

Còn lại bốn tôn Đại Đế Nhân Hoàng Chi Sư, chư thánh đạo hữu có thể tự hành an bài..." Nói xong, Toại Nhân liền không hề mở miệng, ánh mắt du ly trên người chư Thánh.

Chư Thánh trên người đồ tốt không ít, lúc này có thể tranh thủ vớt thêm một ít.

Việc này đều đã thương nghị trong Hỗn Nguyên Cung, lại là Thiên Đạo đại thế, muốn nắm chặt không buông tự nhiên không quá khả năng.

Huống hồ việc này cũng là vì vớt chỗ tốt của chư Thánh, về phần bốn tôn Nhân Hoàng kia, ngày sau vẫn như cũ là Nhân tộc cao thủ tráng đại Nhân tộc chi lực, điểm này tạm thời không cần để ý.

Hiện tại chủ yếu là vớt thêm một ít chỗ tốt từ chư Thánh để đổi lấy lợi ích trong Tam Hoàng Ngũ Đế lần này.

Tam Thanh nghe vậy lúc này đều trầm mặc không nói.

Bọn họ gia để ân thực, đảo cũng không sao cả, vì môn hạ cũng đành xuất điểm chỗ tốt.

Tây Phương Nhị Thánh tuy rằng gia để không bằng Tam Thanh, nhưng cũng không bần tích, chỉ là tính cách có chút "keo kiệt".

Dù sao hiện tại cũng gia đại nghiệp đại, cũng cần lo cho môn hạ, có thể không xuất Tiên Thiên Linh Bảo thì tận lượng không xuất.

Tích nhật Đạo Quân hai lần đại hôn, bọn họ tặng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, sau đó thu đồ Càn Nguyên lại tặng một kiện.

Tại Đạo Quân nơi này, Tây Phương đã tặng ba kiện, hiện tại muốn lại lấy Tiên Thiên Linh Bảo, trong lòng xác thực pha vi nhục thống.

Nhưng đối mặt với chỗ tốt như Nhân Hoàng Chi Sư lại không nỡ bỏ qua, chỉ có thể xem có thể hay không trả giá một chút.

Về phần một giáo được một tôn, Ngũ Thánh đảo cũng thỏa mãn.

Chịu lấy ra bốn tôn Nhân Hoàng Chi Sư giao hoán dĩ nhiên là khó được rồi, còn cầu gì hơn?

Nhân tộc Thánh Địa làm sức mạnh cường hãn nhất của Nhân tộc, việc này lại là sự tình Nhân tộc, Nhân tộc Thánh Địa chiếm cứ ba tôn Nhân Hoàng Chi Sư cũng không quá đáng, việc này cũng không có dị nghị.

Cho nên lúc này Toại Nhân nói bốn tôn là bốn tôn, những cái khác không cần để ý, cái nên cân nhắc là phải xuất bảo vật gì để đổi lấy Nhân Hoàng Chi Sư.

Trên cao đài, Nữ Oa nhìn chư Thánh thần sắc bất nhất, trong lòng thầm buồn cười.

Chuyện gõ gõ tre (lừa đảo/tống tiền) Thánh Nhân là lần đầu tiên thấy.

Lúc này xem ra, Thánh Nhân bị gõ xong còn phải tâm cam tình nguyện lấy ra, nếu không thì vị trí Nhân Hoàng Chi Sư không thể rơi vào tay bọn họ.

Chỗ tốt của Nhân Hoàng Chi Sư ai cũng biết, cho nên lúc này tiện có chút khó xử, cũng chỉ có thể cắn răng. "Nguyên lai ngày xưa Phu quân che giấu thiên cơ, lại hiệp trợ Toại Nhân đoạt được Không Động Ấn, nguyên lai là đã sớm hứa hẹn cơ duyên chỗ tốt này rồi..." Nữ Oa thầm nghĩ một tiếng.

Người một tay sách hoạch sự tình Toại Nhân gõ tre Thánh Nhân - nhân vật mấu chốt lúc này đang bế mục dưỡng thần, chút nào không để ý tới việc này.

Chư Thánh trong lòng phát sầu, dự định các bằng thủ đoạn tranh đoạt.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau, đều biết tình huống việc này, lúc này trên mặt lộ ra một nụ cười, tiếp tục xem màn kịch gõ tre Thánh Nhân.

Chư Thánh lúc này trầm mặc không nói.

Toại Nhân nhìn nhìn, đảo cũng không thèm để ý.

Nên xuất ra bảo vật gì, loại chuyện này hắn không cần đi cân nhắc, chỉ cần nhìn xem chư Thánh cấp chỗ tốt có thể làm hài lòng tâm ý của hắn hay không là được.

Nếu không thì muốn từ trong tay hắn đổi lấy danh ngạch Nhân Hoàng Chi Sư, kia khẳng định là không có cửa.

Toại Nhân thần sắc bình tĩnh nhìn chư Thánh đang có thần sắc khác nhau, chờ đợi bọn họ mở miệng.

Nữ Oa và Hậu Thổ cũng một mặt xem kịch vui, nhìn xem chư Thánh tiếp theo sẽ xuất huyết lớn bao nhiêu.

Phiến khắc sau, Thái Thượng trong mắt một đạo quang mang hiện lên, lại suất tiên mở miệng nói: "Đã là một giáo một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, vậy Bần đạo liền đi trước, vì môn hạ Huyền Đô đổi lấy một tôn Nhân Hoàng Chi Sư...

Về phần vị trí, liền đổi lấy một tôn Nhân Hoàng Chi Sư trong tay đạo hữu, làm Ngũ Đế thủ vị.

Ta dùng ba viên Cửu Chuyển Kim Đan giao hoán với đạo hữu..." Nghe vậy, bao gồm Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy cùng Ngũ Thánh, hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lúc này vẻ mặt chấn kinh nhìn hắn.

Ba viên Cửu Chuyển Kim Đan?

Liền đại biểu cho ba vị Đại La Kim Tiên tồn tại.

Thái Thượng vừa ra tay quả nhiên là đại thủ bút!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này thần sắc càng thêm sầu khổ.

Người đầu tiên đã đại thủ bút như thế, vậy đến lượt Tây Phương còn có cơ hội sao?

Toại Nhân lúc này cũng có một chút sá dị, dù sao Cửu Chuyển Kim Đan nãi là tiên đan đỉnh tiêm nhất trong tay Thái Thượng, một viên liền là một vị Đại La Kim Tiên tồn tại.

Nhân tộc đệ tử đều tu hành "Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh" do lão sư truyền xuống, chút nào không cần lo lắng chịu không nổi cỗ dược lực kia.

Cho nên ba viên Cửu Chuyển Kim Đan rơi vào tay Nhân tộc, sinh

ra ba tôn Đại La Kim Tiên chi cảnh tồn tại là chuyện ván đã đóng thuyền.

Chỗ tốt như vậy cũng xác thực không tệ, Toại Nhân trong lòng pha vi hài lòng.

Về phần Thái Thượng vì sao lựa chọn Ngũ Đế chi thủ, hắn tịnh không cần biết hiểu, phản chính tình huống đều không sai biệt lắm, không sao cả.

Thấy Thái Thượng đang nhìn mình, Toại Nhân mỉm cười nói: "Đạo hữu đảo thật là hảo thủ bút.

Chương 251

Nếu đã như vậy, Nhân Hoàng Chi Sư của Ngũ Đế chi thủ liền quy về môn hạ Huyền Đô của đạo hữu..." Cửu Chuyển Kim Đan trân quý, nhưng Nhân Hoàng Chi Sư cũng không kém bao nhiêu, cho nên đổi lấy đảo cũng tương đương, có thể làm.

Nghe vậy, Thái Thượng khẽ gật đầu, tay vung lên, ba viên đan dược tản ra quang mang màu vàng bay về phía Toại Nhân.

Toại Nhân nhìn thoáng qua, hài lòng gật đầu, sau đó vung tay thu lấy.

Thấy thế, Thái Thượng khẽ gật đầu, sau đó liền khẽ nhắm hai mắt, không hề để ý tới nữa.

Dĩ nhiên đã đổi xong, những người khác có thể đổi được Nhân Hoàng Chi Sư hay không xem thủ đoạn của bọn họ, hắn không cần đi để ý.

Tiếp theo tĩnh quan tình huống là được. ...

Trong Thái Hư Cung.

Sau khi Thái Thượng đổi được một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, số lượng còn lại chỉ có ba tôn, bình phân xuống cũng là một giáo một tôn.

Nguyên Thủy đảo cũng muốn chiếm cứ hai tôn nhưng cũng biết hiểu không có khả năng, chỉ có thể là một giáo một tôn, cho nên cũng chỉ có thể lựa chọn tối ưu.

Trầm mặc một lát sau, hắn nhìn Toại Nhân mở miệng nói: "Đạo hữu, Ngô dùng một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ngoại gia một ít tu hành thần vật, vì môn hạ đệ tử Quảng Thành Tử đổi lấy Ngũ Đế đệ nhị vị, khả phủ?"

Hai kiện linh bảo giá trị, cộng thêm một ít tu hành thần vật, giá trị đảo cũng không sai biệt lắm.

Tuy rằng tình huống không giống Càn Khôn Đỉnh luyện chế nhưng Tiên Thiên Linh Bảo vẫn là thứ Nhân tộc Thánh Địa lúc này đang thiếu khuyết.

Dù là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng pha vi hi khuyết, dù sao Tiên Thiên Linh Bảo là có hạn, bao nhiêu là bấy nhiêu, muốn nhiều cũng không có.

Có lão sư dùng Càn Khôn Đỉnh luyện chế cũng không có khả năng luyện chế nhiều như vậy, phản bản quy nguyên, phản Hậu Thiên về Tiên Thiên cũng phải tổn hao không ít công đức và khí vận, cũng khó có thể chi thăng luyện chế bao nhiêu kiện.

Thanh Minh cũng sẽ không cho phép luyện chế như thế, chiết tổn quá nhiều, cho nên Toại Nhân cũng không có cái tính toán đó.

Vì vậy Nhân tộc Thánh Địa cũng thiếu chút bảo vật, Tiên Thiên Linh Bảo có thể bổ sung không ít thực lực, có thể giao cho đỉnh tiêm đệ tử trong Nhân tộc Thánh Địa, như vậy chỉnh thể thực lực có thể đề thăng không ít.

Đối với Nhân tộc lại là một sự đề thăng không nhỏ, hắn cũng muốn đổi.

Nguyên Thủy hoán thủ cũng không tệ, Toại Nhân không có dị nghị, đương tức mở miệng nói: "Đã như vậy, Nhân Hoàng Chi Sư của Ngũ Đế đệ nhị vị liền rơi vào tay Xiển Giáo..." "Vậy liền tạ đạo hữu..." Nguyên Thủy nhìn Toại Nhân một cái, sau khi nói tạ một tiếng, tay vung lên, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo cùng một ít tu hành thần vật huyền phù trước mặt Toại Nhân.

Toại Nhân thần thức quét qua, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo xác

thực vô chủ, cũng không có bất luận thủ đoạn gì lưu lại.

Gật đầu xong, hắn vung tay lên thu lấy hai kiện linh bảo cùng những tài nguyên tu hành thần vật kia.

Thái Thượng dùng ba viên Cửu Chuyển Kim Đan đổi lấy một tôn, Nguyên Thủy dùng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo cùng tu hành thần vật đổi một tôn.

Trong nháy mắt, bốn tôn Nhân Hoàng Chi Sư đã bị đổi đi hai tôn, còn lại hai tôn lưu cho hai phương thế lực tranh thủ.

Đổi xong, Thái Thượng và Nguyên Thủy lúc này khẽ nhắm hai mắt, bế mục dưỡng thần, thần thức quan chú tức khả.

Thông Thiên nhìn Nguyên Thủy đổi thành công, trong lòng lập tức an định xuống.

Hắn vốn cũng tính toán như vậy, nhưng cũng không biết có được hay không, Nguyên Thủy mở miệng trước lại đổi thành công, vậy trong lòng hắn liền không lo lắng nữa.

Thông Thiên trầm mặc vài giây, nhìn Toại Nhân, chậm rãi mở miệng nói: "Đạo hữu, Ngô cũng dùng một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ngoại gia một ít tu hành thần vật đổi lấy Ngũ Đế đệ tứ vị Nhân Hoàng Chi Sư, không biết khả phủ?" Tình huống như vậy xác thực "thực huệ".

Thông Thiên không xuất Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bằng không thì dùng giá trị một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đảo cũng không sai biệt lắm.

Cho nên lựa chọn như thế cũng là tình huống tốt nhất.

Toại Nhân đảo cũng không để ý, tình huống như vậy cũng khả thi, phản chính là muốn lấy đồ ra đổi là được.

Toại Nhân nhìn hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo hiện ra trước mặt Thông Thiên cùng với những tu hành thần vật hi hữu kia, trong lòng bàn hoàn vài giây rồi gật đầu nói: "Như thế liền như đạo hữu sở nguyện, Ngũ Đế đệ tứ vị Nhân Hoàng Chi Sư liền quy nhập Tiệt Giáo môn hạ..." Thông Thiên nghe vậy trên mặt lộ ra một nụ cười: "Đa tạ đạo hữu!" Nói xong, tay vung lên, hai kiện linh bảo cùng tu hành thần vật bay về phía Toại Nhân.

Toại Nhân nhìn thoáng qua, không phát hiện bất cứ vấn đề gì, gật đầu xong liền thu lấy những đồ vật này.

Như thế, bốn tôn Nhân Hoàng chỉ còn lại tôn cuối cùng.

Chư Thánh cũng chỉ còn lại Tây Phương Nhị Thánh.

Nếu không có ý ngoại gì, sợ là sẽ rơi vào tay bọn họ.

Đương nhiên, phải xem Tây Phương Nhị Thánh cấp ra cái giá nào, nếu không hợp thích, Toại Nhân tự nhiên sẽ không đáp ứng.

Tây Phương Nhị Thánh lúc này xác thực có chút phạm nan.

Hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo a!

Không lấy thì không nỡ, lấy thì có chút nhục thống.

Dù sao hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, Tây Phương tuy không bần tích nhưng cũng chiếm cứ phân lượng không nhỏ.

Tiên Thiên Linh Bảo vốn là có hạn, Tây Phương sinh ra vốn không nhiều.

Ngày xưa tại Tử Tiêu Cung thu được vài chục kiện, trừ bỏ phân xuống, trong tay còn lại cũng không nhiều, mỗi một kiện đều không nỡ lấy ra.

Chỉ là Nhân Hoàng Chi Sư cũng không tệ.

Bất quá nếu lấy ra hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo giống như

Nguyên Thủy, Thông Thiên thì trong tay bọn họ lại không có loại tu hành thần vật như vậy.

Cũng không nhìn xem Nguyên Thủy và Thông Thiên lấy ra cái gì?

Địa Tâm Chi Nhũ, Quỳ Thủy Chi Tinh... những tu hành thần vật như vậy bọn họ cũng muốn, nhưng không có a!

Nếu không có cộng thêm những thần vật này, muốn dùng một kiện Trung phẩm và một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để đổi, Tây Phương Nhị Thánh cũng cảm thấy Toại Nhân không quá khả năng sẽ đáp ứng, dù sao giá trị thấp hơn Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Nhường Nguyên Thủy và Thông Thiên?

Tình huống như vậy Tây Phương Nhị Thánh tự nhiên biết hiểu là không thể nào.

Nhưng trừ cái đó ra, cũng khó có thể lấy ra loại tu hành thần vật như vậy.

Nếu đổi thành Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì lại có chút luyến tiếc.

Hai người lúc này nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra một tia thần sắc: Trước giảng giá một phen, thực sự không được thì bất đắc dĩ cũng phải xuất Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tổng không thể để một tôn Nhân Hoàng Chi Sư trôi đi trước mặt được?

Cứ như vậy, đánh cược một phen, có thể bạch phiêu là tốt, chỗ tốt chỉ có thể nhìn xem lấy cái gì rồi.

Đạo Quân không cho phép, cho nên bất đắc dĩ cũng chỉ có thể như thế.

Trầm mặc một lát, Chuẩn Đề trên mặt lộ ra một nụ cười, nói với Toại Nhân: "Đạo hữu, Tây Phương ta không giàu có như Đông

Phương, lần này không bằng liền dùng một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy tôn Nhân Hoàng Chi Sư cuối cùng, như thế nào?" Nghe vậy, Toại Nhân chưa mở miệng, Nguyên Thủy và Thông Thiên tề tề mở hai mắt, thần sắc lãnh mạc nhìn hắn.

Ta dùng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo ngoại gia loại tu hành thần vật kia mới đổi được một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, ngươi muốn dùng hai kiện linh bảo đổi lấy, coi ta là cái gì?

Ta không bằng ngươi sao?

Ngươi không cần nhiều, ít nhất cũng phải giống nhau chứ?

Vãng thiếu giảng giá, Toại Nhân nếu chịu, ta cần gì phải như vậy? "Đạo hữu cũng đã thấy, Nguyên Thủy đạo hữu và Thông Thiên đạo hữu nãi là một kiện Trung phẩm, một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ngoại gia Quỳ Thủy Chi Tinh, Địa Tâm Chi Nhũ, tu hành thần vật như thế để đổi lấy...

Đạo hữu chỉ đơn giản dùng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo đổi lấy, nếu đổi cho ngươi, khởi chẳng phải coi thường hai vị Nguyên Thủy và Thông Thiên đạo hữu sao?

Cho nên đạo hữu đổi như thế xác thực không ổn, đạo hữu không bằng thêm một ít?" Toại Nhân trên mặt lộ ra một nụ cười, nhìn Chuẩn Đề nụ cười có chút ngưng cố, chậm rãi nói.

Muốn dùng cái này để đổi, Toại Nhân xác thực khó có thể đáp ứng.

Nếu đáp ứng, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không có khả năng đáp ứng, dù sao người ta tốn thêm không ít tu hành thần vật, giá trị cũng không thấp.

Dựa vào cái gì Tây Phương Nhị Thánh không dùng?

Điểm này Toại Nhân sẽ không đáp ứng, Nguyên Thủy và Thông Thiên tự nhiên cũng sẽ không đáp ứng.

Tam Thanh nhìn Tây Phương Nhị Thánh.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy cũng nhìn Tây Phương Nhị Thánh.

Toại Nhân thần sắc bình tĩnh, lại chờ xem, xem bọn họ có nhịn được mà xuất ra "giá cao" hay không, nếu có thể thì cũng không sai biệt lắm.

Tây Phương Nhị Thánh hướng đến keo kiệt, một điểm này Toại Nhân tự nhiên rõ ràng, chỉ tiếc hiện tại là thời điểm không thể keo kiệt, nếu không thì không vớt được chỗ tốt.

Hơn nữa là giao hoán, nếu giá trị không bằng, Toại Nhân có thể sẽ cho sao?

Cho nên lại chờ xem, xem ai nhịn không được trước?

Phản chính hắn không đổi cũng sẽ không thiệt, giữ lấy một tôn Nhân Hoàng Chi Sư này, công đức nhận được cũng không nhỏ.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau, tựa hồ muốn nhịn không được xuất "giá cao".

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảo vật như vậy trong tay bọn họ cũng không có bao nhiêu, lúc này lấy ra một kiện cũng pha vi nhục thống. "Chuẩn Đề!" Liền tại lúc này, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, nhìn Chuẩn Đề nhàn nhạt nói. "Đạo Quân, đệ tử tại!" Chuẩn Đề vội vàng chắp tay nói. "Tây Phương nếu không có thần vật tu hành tư nguyên, vậy không bằng để Bản tôn đưa ra cái chủ ý như thế nào?" Khuôn mặt nho nhã của Thanh Minh lộ ra một nụ cười, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, Chuẩn Đề mắt sáng lên.

Không chỉ hắn, Toại Nhân cũng mắt sáng lên.

Lão sư ra tay thì sẽ không để hắn chịu thiệt, định nhiên là có tính toán khác. "Một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hai kiện này không thay đổi.

Về phần tu hành thần vật tư nguyên Tây Phương không có, vậy liền đổi thành một nhánh Bồ Đề Thụ và sáu hạt Kim Liên Tử, như thế nào?" Thanh Minh chậm rãi nói.

An bài lúc này xác thực có tính toán, đối với Nhân tộc cũng không tệ.

Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa và Hậu Thổ đều có chút khó hiểu nhìn Thanh Minh, vì sao lại an bài như thế.

Chương 252

Toại Nhân thần sắc ngẩn ra, toàn tức liền lộ ra vẻ chợt hiểu.

Tuy rằng sáu hạt Kim Liên Tử không biết hiểu tác dụng, nhưng nhánh Bồ Đề Thụ thì hắn rõ ràng, đối với Nhân tộc có trợ giúp cực lớn.

Phải biết rằng Nhân tộc trấn tộc đại trận nãi là Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận.

Từ sau khi Nhân tộc thực lực phát triển, liền không ngừng tăng cường dược liệu bố trận.

Đến hậu kỳ, dưới đề nghị của Thanh Minh, bọn họ tìm kiếm Ngũ Hành Linh Căn làm dược liệu bố trận.

Tuy rằng không phải Nguyên Linh Căn nhưng uy lực cũng cường hãn hơn so với dược liệu ngũ hành trước kia.

Đông phương thuộc Mộc là Hoàng Trung Lý, lúc này Nhân tộc Thánh Địa đã có.

Nam phương thuộc Hỏa là Phù Tang Thụ, lúc này Nhân tộc Thánh Địa đã có, về phần bản thể thì tại Hỗn Nguyên Cung.

Trung ương thuộc Thổ là Nhân Sâm Quả, lúc này Nhân tộc Thánh Địa đã có.

Còn lại thiếu Bắc phương thuộc Thủy là Bàn Đào Thụ cùng với Tây phương thuộc Kim là Bồ Đề Thụ.

Hiện tại Bồ Đề Thụ đang ở trước mặt, dễ như trở bàn tay, cơ hội như vậy sao có thể bỏ qua?

Về phần Bàn Đào Thụ, có Tam Ngự tại Thiên Đình, tự nhiên có

cơ hội đạt được.

Đến lúc đó Ngũ Hành Linh Căn quy vị, đối với Nhân tộc trấn tộc đại trận Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận, uy lực đề thăng có thể biết.

Cho nên đối với an bài của lão sư nhà mình, Toại Nhân pha vi hài lòng, liền an bài như thế. "Lão sư nói lời này ta không có dị nghị, liền an bài như thế.

Không biết đạo hữu ý kiến thế nào?" Toại Nhân nhìn về phía Chuẩn Đề.

Trừ bỏ Nữ Oa và Hậu Thổ sau khi chuyển niệm liền biết hiểu ra, những người khác đảo cũng không biết hiểu nhiều như vậy.

Bất quá đã Toại Nhân đáp ứng thì bọn họ cũng không tiện hỏi, dù sao không phải bọn họ quyết định.

Sư đồ bọn họ đều nói tốt, vậy tự nhiên cũng không thể nói thêm gì nữa, mặc cho an bài.

Phản chính Toại Nhân cảm thấy được là được rồi, bọn họ cũng không để ý. ...

Trong Thái Hư Cung.

Đã thêm một nhánh Bồ Đề Thụ cùng với sáu hạt Kim Liên Tử, cũng coi như là thêm giá cả.

Bản thể Bồ Đề Thụ nãi là Chuẩn Đề, một nhánh Bồ Đề Thụ giá trị cũng không thấp, cộng thêm sáu hạt Kim Liên Tử, Tam Thanh đảo cũng có thể chấp nhận tình huống này.

Hơn nữa đây là do Đạo Quân đề nghị, Toại Nhân cũng đáp ứng, vậy tự nhiên không có dị nghị.

Phục Hy nhìn nhìn Đạo Quân, lại nhìn nhìn Toại Nhân, hiển nhiên việc này cũng pha vi bất phàm, chờ sau này có thể tìm hiểu một phen.

Tiếp theo xem Tây Phương Nhị Thánh có đáp ứng hay không.

Keo kiệt một hồi hay nắm bắt cơ hội được một tôn Nhân Hoàng Chi Sư là xem ở bọn họ.

Lúc này Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa và Hậu Thổ bao gồm Thanh Minh, Toại Nhân, ánh mắt tất cả mọi người đều chuyển lên người Tây Phương Nhị Thánh, xem bọn họ quyết định.

Rốt cuộc muốn hay không, chỉ trong một ý niệm.

Tây Phương Nhị Thánh nghe xong lời Thanh Minh, đảo trầm mặc không nói.

Lúc này đều không thể không thừa nhận Đạo Quân đề nghị xác thực không tệ.

Nhánh Bồ Đề Thụ tuy rằng cắt một đoạn có vài phần ảnh hưởng nhưng tịnh không lớn, Chuẩn Đề cũng có thể chấp nhận được, không sao cả.

Về phần Kim Liên Tử nãi xuất từ Công Đức Kim Liên - trấn giáo chí bảo của Tây Phương Giáo, đảo cũng khả thi, dù sao Kim Liên Tử chỉ là hạt sen, tịnh không phải Kim Liên, cho nên giá trị không phải thập phần trân quý.

Cho nên cộng thêm hai món đồ này, kỳ thật Tây Phương Nhị Thánh có thể chấp nhận.

Loại tu hành tư nguyên thần vật như Nguyên Thủy và Thông Thiên bọn họ lấy không ra, nhưng một nhánh Bồ Đề Thụ và sáu hạt Kim Liên Tử thì lấy được.

Cộng thêm một kiện Trung phẩm và một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, giá trị bàn hoàn một phen đảo cũng không sai biệt lắm.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra ý đáp ứng.

Nhân Hoàng Chi Sư đang ở trước mặt, sao có thể để nó trôi đi?

Đó chính là khả năng đạt được Nhân Hoàng Chi Sư công đức, ngưng tụ khí vận cơ duyên a!

Cơ duyên như vậy không có khả năng buông tha.

Bọn họ vốn định động dụng sát thủ giản dùng Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng không ngờ Đạo Quân đề nghị như thế, đảo cũng làm cho bọn họ không cần xuất Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Kết quả như vậy, bọn họ chấp nhận.

Cho nên lần giao hoán này có thể đạt thành. "Đổi!" Trầm tịch ba giây sau, Chuẩn Đề thần sắc kiên định, chém đinh chặt sắt nói, không có chút do dự. "Hảo!

Như thế, Ngũ Đế vị cuối cùng liền rơi vào tay Tây Phương Giáo..." Toại Nhân trên mặt lộ ra một nụ cười, pha vi hài lòng nói.

Kết quả như thế xác thực không tệ, lần này Nhân tộc cũng được không ít chỗ tốt, cộng thêm ba tôn Nhân Hoàng Chi Sư, xác thực thập phần hài lòng.

Hắn tin tưởng sau lần Nhân Hoàng đại thế này, vô luận là thêm tám vị Nhân Hoàng cao thủ, Nhân tộc khí vận đề thăng, ổn cố thiên địa nhân vật chính chi vị, hay là thực lực tổng thể của Thánh Địa đệ tử đều sẽ trực tuyến đề thăng.

Điểm này từ những bảo vật đạt được lần này liền có thể khuy tham một hai, hắn tin tưởng điểm này.

Tiếp theo Nhân tộc một bên phát triển bản thân, một bên chờ đợi

Nhân Hoàng đại thế hàng lâm. "Như thế liền đa tạ Đạo Quân và đạo hữu..." Chuẩn Đề hướng về phía Thanh Minh chắp tay hành lễ, sau đó lại đối Toại Nhân nói tạ. "Hưu!" Chuẩn Đề nói xong, sau lưng một đạo kim quang lóe lên, phảng phất bị ngạnh sinh sinh cắt đứt một đoạn, một cỗ tinh thuần Tiên Thiên khí tức tản mát ra.

Trong khánh vân Chuẩn Đề hiển hóa Lục Trượng Kim Thân, lúc này đều chậm rãi chấn động, kim quang thôi xán sung xích đại điện nhưng trong nháy mắt liền bị thu liễm, hết thảy đều bình ổn lại.

Mọi người nhìn lại, lại thấy Chuẩn Đề thần sắc tựa hồ có chút tái nhợt, khí tức cũng trong nháy mắt có chút biến hóa.

Bất quá đối với hắn tuy có chút ảnh hưởng nhưng không lớn, cũng có thể chấp nhận, nếu không thì hắn cũng sẽ không đáp ứng đề nghị của Thanh Minh.

Thấy Chuẩn Đề cắt lấy một nhánh Bồ Đề Thụ, Tiếp Dẫn trong miệng tuyên một tiếng phật hiệu, tay khẽ động, một đạo kim quang lóe lên hóa thành một đóa liên đài hư ảnh, nhân uân chi khí bốc lên mang theo tinh túy Tiên Thiên khí tức. "Hưu!" Một đạo kim quang lóe lên, toàn tức hóa thành sáu hạt Kim Liên Tử phù hiện tại trong tay Tiếp Dẫn.

Sau đó Tiếp Dẫn khẽ động tay, sáu hạt Kim Liên Tử phù hiện trước mặt Toại Nhân.

Chuẩn Đề thấy thế tay vung lên, nửa nhánh Bồ Đề Thụ cũng phi độn ra, huyền phù trước mặt Toại Nhân.

Trừ cái đó ra còn có một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Giao hoán chi vật dĩ nhiên đã đủ.

Tam Thanh và Phục Hy thấy thế đảo cũng không nói gì, thu hồi

ánh mắt.

Toại Nhân thần thức quét qua, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo không có vấn đề, Bồ Đề Thụ chi cũng pha vi cường hãn, có thể bổ sung Tây phương thuộc Kim chi vị.

Còn lại liền là Bắc phương thuộc Thủy Bàn Đào, phía sau cũng sẽ có cơ hội, từ từ sẽ đến.

Toại Nhân nhìn về phía lão sư nhà mình.

Hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo và nửa nhánh Bồ Đề Thụ quy nhập Nhân tộc Thánh Địa, cũng là bảo vật Nhân tộc Thánh Địa lúc này cực kỳ nhu cầu, nhưng sáu hạt Kim Liên Tử lại không phải thứ hắn cần, cũng không biết dùng để làm gì?

Cho nên hắn đoán là lão sư muốn, lúc này ném ánh mắt sang xem lão sư an bài. "Hưu!" Thanh Minh tay khẽ động, nhiếp lấy sáu hạt Kim Liên Tử, nhìn thoáng qua rồi khẽ gật đầu.

Công đức Kim Liên, sáu hạt Kim Liên Tử mang theo một ít bản nguyên, tương lai toàn bộ dung hợp, sau đó bồi dưỡng một phen, đạt tới cửu phẩm là không thành vấn đề.

Thanh Minh coi trọng chính là bản nguyên trong đó, đảo cũng có một ít cách làm, có thể từ từ thực hành.

Tứ đóa Tiên Thiên Liên Đài sinh ra liên tử kỳ thật tịnh không nhiều.

Trong thôi diễn của Thanh Minh, Công Đức Kim Liên chỉ có sáu hạt Kim Liên Tử mà thôi, hiện tại toàn bộ rơi vào tay Thanh Minh.

Hắn tay khẽ động, đem chúng thu lại.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh và Phục Hy đảo có chút sá dị, không nghĩ tới Kim Liên Tử là Đạo Quân muốn.

Tuy rằng không biết Đạo Quân muốn làm gì nhưng cái đó không phải bọn họ có thể hỏi. "Lần này sự tình Nhân Hoàng liền như vậy định ra, các ngươi sau khi trở về cần hảo sinh an bài sự nghi..." Thanh Minh nói. "Cẩn ký lão sư (Đạo Quân) chi ngôn!" Chúng nhân đáp. "Phục Hy đạo hữu cũng cần tìm kiếm thời cơ..." Thanh Minh nhìn về phía Phục Hy nói. "Đạo Quân yên tâm!" Phục Hy chắp tay đáp.

Thanh Minh khẽ gật đầu, toàn tức phất phất tay ý bảo bọn họ rời đi.

Thấy thế, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh đứng dậy, hành lễ xong liền các tự rời đi. "Đệ tử cáo lui!" Toại Nhân đứng dậy, hướng về phía Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ chắp tay hành lễ, sau đó liền cũng rời đi.

Phục Hy đứng dậy, đối Hậu Thổ chắp tay nói: "Tiếp theo sự tình phân thân nhập luân hồi liền muốn làm phiền Hậu Thổ đạo hữu..." "Đạo huynh khách khí, quan hệ đến đại thế như vậy, Hậu Thổ tự nhiên thân tự ra tay..." Hậu Thổ trên mặt lộ ra một nụ cười, nói.

Phục Hy phân thân nhập luân hồi cũng quan hệ đến Nhân Hoàng Chi Sư phía sau, trong tay nàng có một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, tự nhiên sẽ ra tay tương trợ.

Chương 253

Dù sao chỉ có Thiên Hoàng quy vị mới có Nhân Hoàng phía sau.

Cho nên lúc này nàng định thân tự ra tay. "Ca ca cần hảo sinh an bài, đối với ngày sau mà nói cũng có tiến triển không nhỏ..." Nữ Oa nhìn hắn mở miệng nói.

Phục Hy gật đầu, không có lại mở miệng, toàn tức hướng về phía ba người Thanh Minh chắp tay rồi động thân rời đi.

Sau khi mọi người rời đi, Hỗn Nguyên Cung quan bế.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ liền tiến vào trạng thái tu hành, cũng đang chờ đợi Nhân Hoàng đại thế hàng lâm. ...

Ngũ Thánh sau khi trở về đạo trường liền bắt đầu an bài một tôn Nhân Hoàng Chi Sư trong đại giáo, cũng muốn sớm làm thêm một ít chuẩn bị.

Một bên Toại Nhân sau khi trở về Nhân tộc Thánh Địa liền bắt đầu phân phối Tiên Thiên Linh Bảo vừa đạt được lần này.

Có thể nói lần này cao tầng đệ tử cơ bản đều có Tiên Thiên Linh Bảo, mấy vị trưởng lão trong tay cũng có, Nhân tộc gia để đảo cũng không yếu.

Về phần Nhân Hoàng đại thế, Toại Nhân cũng cùng hai vị Nhân Tổ, tám vị trưởng lão phân phó một chút.

Lúc này cũng bắt đầu vận chuyển tình huống Nhân tộc, chờ đợi Nhân Hoàng đại thế hàng lâm, đến lúc đó lại sẽ là một thiên chương hoàn toàn mới. ...

Như thế, thời gian nhoáng một cái lại một cái Nguyên hội trôi qua.

Phượng Tê Sơn, trong Thiên Cơ Các. "Thời gian đảo cũng không sai biệt lắm..." Phục Hy trong tay chậm rãi gảy Thiên Cơ Kỳ Bàn, trong song mâu Tiên Thiên Bát Quái từ từ chuyển động, diễn hóa ra vô tận thiên cơ, trong miệng chậm rãi mở miệng nói.

Nói xong, Phục Hy nhìn về phía phân thân giống mình như đúc bên cạnh nói: "Lần này liền thân tự đi một chuyến chúng sinh luân hồi..." Phân thân Thiên Cơ Chi Đạo, Phục Hy hiệp trợ đề thăng đến một địa bộ cực kỳ tinh thâm, xác thực là thời điểm tiến đến luân hồi.

Đợi sau khi quy vị, định có thể đặt xuống Thiên Cơ Chi Đạo cho Nhân tộc.

Phục Hy phân thân nghe vậy nói một câu: "Yên tâm!" Phục Hy gật đầu nói: "Đi thôi!" Phục Hy phân thân khẽ gật đầu, sau đó hướng hắn chắp tay, rồi trực tiếp rời khỏi Thiên Cơ Các, hướng về phía chúng sinh luân hồi.

Phục Hy nhìn phân thân rời đi, trong tay lần nữa gảy Thiên Cơ Kỳ Bàn, trong song mâu Tiên Thiên Bát Quái nhanh chóng vận chuyển, vô số đạo thiên cơ hiện lên, sau đó dưới sức mạnh Thiên Cơ Chi Đạo của Phục Hy tế tế phân khai, hiển lộ ra thứ Phục Hy muốn xem. "Một mảnh hỗn độn, nhìn không thấy chút nào thiên cơ..." Phục Hy thần sắc ngưng tụ, trong miệng trầm giọng nói.

Đối với thời gian phân thân quy vị thế nhưng không thấy chút nào thiên cơ, xem ra thời cơ chưa tới.

Trong lòng hiểu rõ, Phục Hy thu hồi ánh mắt, sau đó tay khẽ động thu hồi Thiên Cơ Kỳ Bàn, chậm rãi nhắm hai mắt, tiếp tục tham ngộ.

Đã thời gian phân thân quy vị không rõ, thiên cơ một mảnh hỗn độn, như vậy lúc này duy nhất có thể làm là chờ đợi.

Ý niệm thiên chuyển, Phục Hy gạt bỏ tạp niệm trong lòng, chuyên

tâm tham ngộ. ...

Hồng Hoang, trong Chúng Sinh Luân Hồi.

Phục Hy phân thân tu vi tuy rằng không đến Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh, nhưng lúc này trong chúng sinh luân hồi đảo cũng không có tốn bao nhiêu thời gian.

Hắn trực tiếp đến Địa Phủ, dừng lại trước Bình Tâm Điện.

Hậu Thổ dĩ nhiên sớm biết, lúc này nhìn Phục Hy phân thân đến trước mặt, khẽ gật đầu. "Lần này có lao đạo hữu..." Phục Hy phân thân nhìn nữ tử trước mặt, mỉm cười mở miệng nói. "Đạo huynh khách khí!" Hậu Thổ hàm ti cười nói.

Phục Hy phân thân gật đầu, sau đó thân hình khẽ động hóa thành một đoàn quang mang huyền phù trước mặt Hậu Thổ.

Thấy thế, Hậu Thổ thu lại nụ cười, tố thủ kết ấn trực tiếp mở ra Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, sau đó tố thủ vung lên, đưa Phục Hy phân thân tiến vào Nhân Đạo Luân Hồi trong chúng sinh luân hồi.

Làm xong hết thảy, Hậu Thổ khẽ gật đầu, xoay người tiến vào Bình Tâm Điện, bắt đầu tại đây tham ngộ Minh Đạo.

Việc Phục Hy phân thân nhập luân hồi lúc này thuận lợi hoàn thành, tiếp theo liền là thời cơ mở ra Nhân Hoàng kỷ nguyên. ...

Phượng Tê Sơn, Thiên Cơ Các.

Phục Hy vọng về hướng chúng sinh luân hồi, khẽ gật đầu mở miệng nói: "Như thế sự tình liền định ra, tiếp theo liền chờ phân thân luân hồi quy lai, về phần sự tình Nhân Hoàng liền cũng có thể tiến hành..." Tuy rằng không biết phân thân sẽ luân hồi bao lâu nhưng cũng sẽ không quá nhanh, đoạn thời gian này liền tiếp tục tham ngộ tu hành.

Trong lòng ý niệm lóe lên, Phục Hy liền nhắm chặt hai mắt, hiện

ra Khánh Vân Tam Hoa, sau đó bắt đầu tham ngộ và tu hành.

Sự tình Hồng Hoang, sự tình Nhân tộc liền chờ đợi.

Hết thảy đều giao cho thời gian, tự có ngày thanh bạch. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh vọng về nơi chúng sinh luân hồi, không khỏi khẽ gật đầu.

Như vậy Nhân Hoàng đại thế khai cục liền định ra, tiếp theo liền chờ đợi thời cơ đến. "Ca ca phân thân lần này đã nhập luân hồi, tiếp theo liền chờ hắn quy lai là có thể mở ra Nhân Hoàng đại thế..." Một bên Nữ Oa mở hai mắt, nhìn Thanh Minh bên cạnh chậm rãi mở miệng nói. "Phục Hy đạo hữu phân thân chuẩn bị đảo cũng làm được đủ, đến lúc đó Thiên Hoàng quy vị đều có thể trùng kích Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh..." Thanh Minh trong mắt lôi quang lóe lên, dừng một chút rồi tiếp tục nói: "Đạo phân thân trong đó uẩn hàm một tia nguyên thần, đến lúc đó cũng sẽ thuế biến trở thành hoàn chỉnh thể.

Tuy rằng cùng Phục Hy đạo hữu đồng xuất nhất nguyên nhưng lại là hai cái hoàn chỉnh thể, đảo cũng thú vị..." Thanh Minh cười cười, thu hồi ánh mắt.

Nữ Oa nghe vậy khẽ gật đầu, lúc này nghe hắn nói đảo cũng có thể khuy tham vài phần.

Trong lòng đã hiểu, nàng liền tiếp tục tham ngộ Nhân Đạo.

Hiện tại Nhân Đạo tiến triển không chậm, chúng sinh đề thăng, Nhân tộc trăn tiến thiên địa nhân vật chính chi vị, những cái này đều đang phản bộ Nhân Đạo, Nhân Đạo diễn hóa hoàn thiện xác thực tiến triển không ít.

Lúc này tham ngộ Nhân Đạo cũng có thể đạt được thu hoạch khá lớn, cho nên sau khi quan sát Nhân tộc và chú ý ca ca phân thân nhập

luân hồi, nàng liền thu hồi ánh mắt, bắt đầu thu liễm tâm thần, chuyên chú tham ngộ Nhân Đạo.

Ở một bên khác, Hậu Thổ tại Địa Phủ tham ngộ Minh Đạo, lúc này dĩ nhiên bắt đầu một vòng tiến triển mới.

Những năm này Địa Phủ và Luân Hồi phát triển, Minh Đạo tự nhiên hoàn thiện đề thăng không ít, Hậu Thổ lúc này tham ngộ cũng sẽ tăng trưởng không ít đạo hạnh và lý giải đối với đại đạo.

Hai nữ lúc này đều đang tham ngộ nhất đạo do mình chưởng khống.

Thanh Minh lúc này cũng không để ý quá nhiều, một phương diện dung nạp thiên địa, một phương diện thể ngộ Thiên Đạo, sau đó tham ngộ ấn chứng tự thân đại đạo. ...

Theo Phục Hy phân thân nhập chúng sinh luân hồi, trong Hồng Hoang liền lại lần nữa bình tĩnh lại.

Không ít đại năng lại tiến vào bế quan, đoạn thời gian này chính là thời cơ tốt để đề thăng tu vi.

Dù sao Hồng Hoang mỗi lần dưới vẻ ngoài bình tĩnh đều sẽ ấp ủ một số sự tình, cho nên tại thời điểm bình tĩnh đề thăng mới là lựa chọn tốt nhất.

Thực lực mới là hết thảy.

Như vậy tại lúc sự tình hoặc kiếp nạn đến mới có thực lực đi đối mặt, mới có thể trong những sự tình đó tìm được một đường sinh cơ, một tia cơ duyên, sẽ không vì tự thân tu vi không đủ mà bỏ lỡ hết thảy.

Cho nên lúc này trong Hồng Hoang, đại năng hoạt dược và hành tẩu tịnh không nhiều, tức tiện những tu sĩ khác cũng như thế.

Đại La Kim Tiên chi cảnh tồn tại đang hướng tới thiên địa cao hơn tiến lên, cũng muốn lựa chọn con đường Thánh Nhân hoặc Hỗn Nguyên.

Chỉ có như vậy mới có thể hướng về thiên địa cao hơn tiến phát, vì vậy tự nhiên đang ở trong bế quan.

Thái Ất Kim Tiên là một cảnh giới quan trọng, là cảnh giới sơ chưởng đại đạo pháp tắc để vấn đỉnh Đại La Kim Tiên.

Đối với cảnh giới tu vi này dị thường quan trọng, không chỉ vấn đỉnh cảnh giới cao hơn, mà còn đối địch thủ đoạn cũng như thế.

Tham ngộ đại đạo pháp tắc đối với tự thân tu vi đề thăng cũng có quan hệ không nhỏ, có thể nói là tỷ lệ thuận.

Cho nên lúc này tự nhiên sẽ không buông tha cơ hội tu luyện, tranh thủ trước khi Hồng Hoang tái phát sinh sự tình đem tu vi đề thăng lên, đến lúc đó hết thảy liền sẽ không quá bị động.

Về phần tu sĩ dưới Thái Ất Kim Tiên, tuy rằng có không ít đang hành tẩu hoạt dược trong Hồng Hoang nhưng cũng có không ít đang bế quan tu luyện.

Có thể nói lúc này Hồng Hoang tương đối "tiêu điều", đảo cũng hiển đắc bình tĩnh không ít. ...

Ngũ Thánh, Phục Hy, Toại Nhân đẳng nhân lúc này tự nhiên cũng đang tham ngộ tự thân đại đạo, trong tu hành.

Trừ cái đó ra, Ngũ Thánh và Toại Nhân cũng muốn kiêm cố môn hạ và Thánh Địa phát triển.

Dù sao trên đại cục muốn chưởng khống thì môn hạ và tộc nhân phát triển cũng cần hảo hảo đề thăng.

Nhân tộc tương đối tốt hơn một chút, dù sao có Nhị Tổ và tám vị

trưởng lão, một chúng đỉnh tiêm đệ tử vận chuyển.

Toại Nhân không cần thời khắc quan chú, ngẫu nhiên hiệp trợ một chút là được.

Nhưng Ngũ Thánh môn hạ liền tất nhu giáo đạo.

Thân truyền đệ tử của Ngũ Thánh môn hạ tu vi không tệ, phổ biến là Đại La Kim Tiên trở lên, Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc là Chuẩn Thánh cũng có, số lượng tương đối ít một chút mà thôi.

Dù sao thân truyền đệ tử của Ngũ Thánh môn hạ cũng không nhiều.

Tương đối nhiều liền là Tây Phương Giáo hơn mười vị thân truyền đệ tử, tiếp theo là Nguyên Thủy mười hai vị đệ tử, cuối cùng là Thông Thiên bát đại thân truyền đệ tử.

Về phần Nhân Giáo Thái Thượng chỉ có Huyền Đô một vị thân truyền đệ tử.

Trong chúng đệ tử, hắn cũng là người có tu vi cao nhất, trước mắt đã là Chuẩn Thánh trung kỳ, tư chất cũng không tệ.

Dù sao Thái Thượng coi trọng duy nhất một thân truyền đệ tử, tự nhiên không tầm thường.

Chương 254

Về phần những môn hạ khác, đệ tử Chuẩn Thánh tu vi cũng phải kém Huyền Đô một chút, bất quá cũng không tệ, dù sao cũng là mấy vị thân truyền đệ tử, cũng chỉ có thể từ từ đề thăng.

Nhưng chỉnh thể thực lực và khí vận của đại giáo tự nhiên không thể chỉ dựa vào mấy vị thân truyền đệ tử.

Những ký danh đệ tử hoặc ngoại môn đệ tử khác cũng cần đề thăng, đây cũng là mấu chốt đề thăng chỉnh thể thực lực và khí vận đại giáo.

Vì vậy những năm này Ngũ Thánh đều không có bỏ xuống chút nào, cũng đang đề thăng một bộ phận đệ tử thực lực, tăng trưởng đại giáo chỉnh thể thực lực và khí vận.

Như vậy mới có thể khiến cho đại giáo hưng thịnh, hấp dẫn càng nhiều tu sĩ, sinh linh bái nhập môn trung, chân chính đại hưng.

Điểm này đối với mấy phương đại giáo mà nói đều là cần thiết, cho nên trong thời gian bình tĩnh này tự nhiên không có bỏ qua thời gian như vậy.

Giảng đạo là một điểm quan trọng, đã có thể đề thăng môn hạ đệ tử, lại có thể gia tăng lý giải mới đối với đại đạo, có thể lý giải ấn chứng thêm một ít, là sự tình nhất cử lưỡng đắc, Ngũ Thánh cũng làm như thế.

Về phần Nhân Hoàng Chi Sư trong Nhân Hoàng đại thế tiếp theo, Tứ Giáo đều đã an bài thỏa đáng.

Nhân Giáo là Huyền Đô, Xiển Giáo là Quảng Thành Tử, về phần Tiệt Giáo là Đa Bảo đạo nhân, Tây Phương Giáo là Dược Sư.

Tứ Giáo các có một tôn, còn lại ba tôn đều trong tay Nhân tộc Thánh Địa.

Toại Nhân tạm thời chưa quyết định tốt, bất quá vấn đề này cũng không khó, trước chờ Nhân Hoàng đại thế bắt đầu rồi an bài cũng không muộn, phản chính đệ tử sắp bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên không ít, tìm người cực kỳ thích hợp đi là được.

Còn lại liền chờ đợi Nhân Hoàng đại thế hàng lâm, đến lúc đó Nhân tộc lại sẽ phát sinh không ít biến hóa. ...

Thời gian thông thông, chuyển thuấn tức thệ, trong lúc lặng lẽ đã qua năm Nguyên hội.

Mấy chục vạn năm thời gian, trong Hồng Hoang đảo cũng không có biến hóa quá lớn.

Đại năng vẫn như cũ bế quan tu hành, mấy phương nhất lưu thế lực, chủng tộc cũng bình tĩnh.

Thiên Đình lúc này đảo cũng đang trong đê điều phát triển.

Yêu tộc tình huống không tốt lắm nhưng cũng có vài phần khôi phục, cũng không tệ.

Về phần các thế lực, chủng tộc khác đều đang ổn bộ đề thăng.

Trong Hồng Hoang, trừ đại năng, đại thần thông giả bế quan ra, không ít tu sĩ, sinh linh cùng với một ít tiểu thế lực và chủng tộc dĩ nhiên đang tiếp tục hành tẩu trong Hồng Hoang, tranh đoạt tu hành tư nguyên và địa bàn.

Hiện tại Hồng Hoang chỉnh thể thực lực và khí vận xác thực có vài phần tiến triển, đang hướng tới tình trạng cao hơn phát triển. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh nhìn thoáng qua Lôi Thanh đang trùng kích Hỗn

Nguyên chi cảnh cùng Nữ Oa đang tham ngộ Nhân Đạo, sau đó ánh mắt chuyển một cái, rơi vào Thập Nhị Phẩm Hắc Liên trước mặt, trong mắt thần quang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì. "Ông!" Sau một khắc, Thanh Minh tay khẽ động, mấy hạt liên tử màu vàng xuất hiện trong tay, chính là Kim Liên Tử lấy được từ tay Tiếp Dẫn.

Tại mấy chục vạn năm này cũng được Thanh Minh bồi dưỡng, lúc này bản nguyên trong đó dĩ nhiên đạt tới một cái dung hợp, đạt tới thời khắc đỉnh phong. "Oanh!" Thanh Minh tay khẽ động, toàn tức truyền đến một đạo khẽ vang.

Mỗi một hạt Kim Liên Tử đều bốc lên một trận kim quang thôi xán, toàn bộ giao dung tại một chỗ, sau đó dần dần hiển hóa ra một đóa liên đài màu vàng. "Dung!" Thanh Minh tay khẽ động, sáu hạt Kim Liên Tử bắt đầu dần dần dung hợp, bản nguyên dần dần giao dung, tốc độ đảo không chậm.

Ngắn ngủi hơn trăm năm, sáu hạt Kim Liên Tử liền dung hợp hoàn toàn.

Thanh Minh tay khẽ động đem không ít sức mạnh truyền đạo đi vào, sau khi đạt tới địa bộ viên mãn mới đình chỉ truyền đạo sức mạnh, sau đó lại chú nhập một ít công đức.

Đóa Tiên Thiên Liên Đài do sáu hạt Kim Liên Tử dung hợp hoàn thành lúc này thành hình, tất cả sức mạnh đều dung hợp tại một chỗ, đạt tới viên mãn địa bộ.

Tiếp theo liền là hoa khai cực phẩm. "Ông!" Lúc này Kim Liên khẽ chấn, toàn tức kim quang thôi xán bao trùm tứ phương chi địa.

Tại trung gian kim quang thôi xán kia, liên đài chậm rãi nở rộ.

Một cánh, hai cánh, ba cánh... sáu cánh... tám cánh... chín cánh!

Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên!

Tuy rằng không bằng Thập Nhị Phẩm Công Đức của Tiếp Dẫn nhưng Cửu Phẩm lúc này đảo cũng đủ cho kế hoạch của Thanh Minh.

Nhìn trong tay hoa khai cửu phẩm Công Đức Kim Liên, từ phẩm cấp nhìn lên cũng là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cấp biệt, đảo cũng không tệ. "Hưu!" Thanh Minh tay khẽ động, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên phi độn rơi vào trong tay.

Toàn tức, trong tay Thanh Minh quang hoa lưu chuyển, pháp lực khủng bố kích đãng ra, bính hiện ra vô số pháp tắc thần quang, bao trùm lên.

Dưới sự thao khống của Thanh Minh, Diệt Thế Hắc Liên bắt đầu thôn phệ Công Đức Kim Liên.

Vô luận đại đạo pháp tắc uẩn hàm trong đó, quỹ tích cùng cấm chế, hay là sức mạnh trong đó, lúc này đều đang từng chút một bị Diệt Thế Hắc Liên thôn phệ.

Trong lúc Diệt Thế Hắc Liên thôn phệ Công Đức Kim Liên, không ít đại đạo pháp tắc đang tiến triển, diễn hóa.

Hủy Diệt Pháp Tắc diễn hóa, lúc này trong mắt Thanh Minh không chỗ nào che giấu, bị tế tế giải tích, cùng thôn phệ tiến trình trì bình.

Lúc này Hủy Diệt khí tức trên người Thanh Minh đang từng chút một ngưng thực đề thăng, dĩ nhiên có kiến giải mới.

Tin tưởng sau lần này, trên Hủy Diệt Chi Đạo, Thanh Minh lại sẽ tinh thâm không ít.

Trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh đang duy trì trạng thái giải tích đại đạo pháp tắc, đôi mắt thâm thúy, trong đó lấp lóe Thiên Phạt lôi quang, một cỗ khí tức hủy diệt khủng bố quanh quẩn khắp châu thân, hư không bốn phía không ngừng vặn vẹo, tựa hồ không cách nào thừa thụ cỗ khí tức hủy

diệt này.

Dưới chân ý Hủy Diệt Đại Đạo như vậy, phảng phất hết thảy đều muốn bị ma diệt trong đó, chôn vùi vạn vật.

Nữ Oa trong lòng kinh hãi, mở đôi mắt đẹp ra, thần sắc chấn kinh nhìn hắn.

Nữ Oa cảm thấy, Thanh Minh lúc này ở trên phương diện lĩnh ngộ Hủy Diệt Chi Đạo, dĩ nhiên đã đạt tới một cái cực hạn, nếu vượt qua một bước nữa để dung hợp đại đạo khác, e rằng sẽ tấn thăng Thái Cực Kim Tiên trung kỳ. "Tốc độ tu hành của Phu quân, quả nhiên không thể so sánh, thực sự quá mức khủng bố..." Nữ Oa trong lòng thẹn thùng không thôi.

Nàng cũng là một trong những đại thần thông giả sinh ra khá sớm tại Hồng Hoang, tốc độ tu hành cũng thuộc hàng cực nhanh.

Là thánh nhân đầu tiên chứng đạo sau Hồng Quân Đạo Tổ, nàng xác thực có tư cách này.

Tốc độ tu hành của nàng phóng mắt khắp Hồng Hoang, đặt trước mặt chư Thánh và vài vị Hỗn Nguyên, cũng là thượng thượng thừa.

Nhưng tốc độ tu hành bực này, ở trước mặt phu quân nhà mình, xác thực không đáng nhắc tới.

Hắn vẫn luôn dẫn đầu Hồng Hoang, vô luận là chư Thánh, Hỗn Nguyên Đạo Tổ Hồng Quân, đều không so được với Thanh Minh, chỉ có thể đuổi theo phía sau bóng lưng hắn.

Vẫn luôn dẫn đầu, trình độ và tốc độ tu hành bực này, xác thực cực kỳ khủng bố.

Nữ Oa dẫn lại tâm tư, ánh mắt chuyển dời, rơi vào trên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đang không ngừng thôn phệ diễn hóa.

Lúc này nàng đã hiểu rõ dự tính của phu quân nhà mình, ngày sau hẳn là sẽ tìm cách lấy bản nguyên của Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Tạo Hóa Thanh Liên.

Tuy không thể đạt tới trình độ của Hỗn Độn Thanh Liên ngày xưa, nhưng có thể khuy tham sự huyền diệu trong đó, đảo cũng đủ rồi.

Hỗn Độn Thanh Liên tuy là vật khủng bố, dù sao phẩm cấp cũng là Hỗn Độn Chí Bảo, bên trong uẩn hàm ba ngàn pháp tắc, cùng với những quy tắc Hỗn Độn được ghi lại, đủ để khuy tham không ít huyền diệu.

Đây mới là thứ Thanh Minh cần.

Cái hắn muốn không phải là một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, đương nhiên nếu có thì cũng sẽ không cự tuyệt.

Nhưng Thanh Liên đã phân ba, dung hợp ba tòa liên đài bản thể cũng không cách nào đạt tới địa bộ tái hiện Hỗn Độn Thanh Liên.

Bất quá đối với tình huống của Thanh Minh lúc này, làm như vậy có thể tái hiện sự huyền diệu trong Thanh Liên, thế là đủ rồi.

Thanh Minh cũng có thể mượn nhờ việc này tham ngộ huyền diệu trong đó, giúp bản thân đạt đến địa bộ cao hơn.

Nữ Oa quan sát tỉ mỉ một lát rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ Tạo Hóa Chi Đạo cùng Nhân Đạo của nàng, hai bên tương hỗ ấn chứng, tinh thâm đạo hạnh của bản thân.

Quy tắc và pháp tắc ở tầng thứ đó của Thanh Minh, nàng không thể nào tham ngộ được.

Hủy Diệt Pháp Tắc chi đạo diễn hóa, tuy rằng có thể ấn chứng một phen, nhưng tiến triển cũng không lớn, nên nàng cũng từ bỏ, hiện tại Nhân Đạo mới là quan trọng.

Hiện tại việc tham ngộ và ấn chứng Nhân Đạo là mấu chốt, nàng cũng không có quá nhiều thời gian và tâm tư để tham ngộ cái khác.

Lúc này lần nữa nhắm hai mắt lại, tiếp tục tham ngộ Tạo Hóa Đại Đạo và Nhân Đạo.

Thời gian thoáng qua, lại mấy vạn năm lặng lẽ trôi đi.

Việc Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên thôn phệ Công Đức Kim Liên đã hoàn thành, bản nguyên dung hòa duy nhất, đạt tới địa bộ cao hơn.

Hiện tại tuy rằng chỉ hoa khai thập tứ phẩm, nhưng tiềm năng không chỉ giới hạn ở đó, đợi phía sau hết thảy bình ổn lại, tự nhiên sẽ đạt tới phẩm cấp cao hơn.

Hai đóa liên đài đồng tông đồng nguyên, dung hợp tự nhiên sẽ không quá khó, bản nguyên hợp nhất liền có thể nhìn ra một hai.

Còn lại điểm khó khăn hơn một chút là Đại Đạo pháp tắc, bất quá phía sau cũng có cơ hội củng cố đề thăng.

Đợi những vấn đề này giải quyết xong, vậy phẩm cấp Hắc Liên, ít nhất cũng phải cỡ thập lục phẩm. "Bành!" Trong Diệt Thế Hắc Liên truyền ra một tiếng vang nhỏ, chợt thấy vô số diệt thế hắc mang bắn ra, phân cắt hư không thành vô số vết nứt đen kịt, bên trong dũng động vô số tơ tuyến Hủy Diệt Pháp Tắc, toàn bộ dung nhập vào trong thân thể Thanh Minh.

Sau đó liền thấy Diệt Thế Hắc Liên dần dần thu liễm hết thảy, trở về bình tĩnh, phảng phất như chưa từng xảy ra chuyện gì, từ từ hạ xuống, huyền phù trên bàn tay Thanh Minh, tản ra hắc mang nhàn nhạt cùng khí tức Tiên Thiên.

Thanh Minh hấp thu những Hủy Diệt Pháp Tắc sau khi diễn hóa này, toàn bộ dung nhập vào Thiên Phạt Chi Đạo vốn được giao dung

từ Hủy Diệt Pháp Tắc và Lôi Đình Pháp Tắc.

Chương 255

"Oanh long!!!" Đại đạo kích động, chấn động vang vọng Thiên - Địa - Nhân tam đạo, vô số sinh linh và tu sĩ ngưng vọng, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Không biết trôi qua bao lâu, phảng phất vạn năm, mười vạn năm, hay là trăm vạn năm.

Đợi đến khi thời gian, không gian, âm dương, ngũ hành toàn bộ hồi quy, hết thảy mới bình ổn lại.

Đôi mắt Thanh Minh khôi phục vẻ thanh minh, nhìn Diệt Thế Hắc Liên trong tay, trên khuôn mặt nho nhã hiện lên một nụ cười, lập tức đem Diệt Thế Hắc Liên ném vào trong Khánh Vân của bản thân, sau đó liền bắt đầu củng cố và tham ngộ mới.

Nữ Oa lúc này không để ý nhiều như vậy, vẫn đắm chìm trong việc tham ngộ Tạo Hóa Chi Đạo cùng Nhân Đạo, không để ý đến tiến triển của Thanh Minh.

Hai người lúc này đều đều tự tham ngộ đề thăng, sau lần này, hẳn là sẽ tinh tiến không ít. ...

Như thế, trong nháy mắt, lại mười mấy vạn năm trôi qua.

Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình, Lăng Tiêu Điện. "Thiên Đế, những năm này, Thiên Đình chúng ta gia tăng chưởng khống đối với Chu Thiên Tinh Thần đại hải, uy lực đã đề thăng vài phần.

Bất quá Thái Âm Tinh vẫn y cũ không dễ thu về trong Thiên Đình.

Thường Hi dù sao cũng là muội muội của Hi Hòa, nếu chúng ta cường ngạnh, e rằng sự tình sẽ càng thêm khó khống chế..." Thái Bạch Kim Tinh hướng về phía Hạo Thiên đang ngồi trên đế vị, chắp

tay nói. "Những năm này, Thường Hi có nhượng bộ chút nào không?" Hạo Thiên ngón tay gõ nhẹ lên tay vịn, phát ra từng trận tiếng vang nhỏ, trầm ngâm vài hơi thở sau, đạm đạm mở miệng hỏi. "Hồi Thiên Đế, Thường Hi đảo cũng không can thiệp quá nhiều.

Hiện nay đại trận Thiên Đình chúng ta có thể mượn dùng Thái Âm tinh lực nhiều hơn trước đây vài phần, nếu không thì uy lực đại trận cũng không cách nào đề thăng..." Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, lập tức chắp tay đáp.

Những năm này, Thiên Đình vẫn luôn gia tăng chưởng khống Chu Thiên Tinh Thần đại hải, cũng có chút thành tựu.

Tuy rằng khu vực chưởng khống gia tăng không nhiều, nhưng dưới sự khống chế của những tinh thần khu vực này, có thể mượn dùng sức mạnh đại trận, liền đề thăng không ít.

Đặc biệt là Thái Âm và Thái Dương.

Thái Dương Tinh bởi vì trước mắt không có tồn tại tọa trấn nên khá dễ dàng, Thái Âm Tinh có Thường Hi ở đó, liền không dễ dàng như vậy.

Cũng may Thường Hi không có trở mặt với Thiên Đình, cho nên vẫn cấp một chút tiện lợi, nhưng cũng không quá nhiều.

Thiên Đình hiện tại trên danh nghĩa là do Đạo Tổ khâm điểm, chư Thánh cũng phải nể mặt vài phần.

Thường Hi bất quá chưa nhập Yêu Tộc, nếu nhập Yêu Tộc, ngoài mặt cũng không tiện mâu thuẫn với Thiên Đình.

Bất quá thân phận Thường Hi tương đối đặc thù, Thái Bạch Kim Tinh cũng không dám đi đến bước kia.

Hạo Thiên nghe vậy, không mở miệng, ngón tay gõ nhẹ tay vịn, tinh mang trong mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Vài hơi thở sau, Hạo Thiên nói với Thái Bạch Kim Tinh: "Thái Âm Tinh cứ tranh thủ thêm một chút, tạm thời khoan hãy đi đến bước đó..." "Thần minh bạch!" Thái Bạch Kim Tinh gật đầu nói. "Tình hình Tam Ngự những năm này như thế nào rồi?" "Trường Sinh Đại Đế và Tử Vi Đại Đế hai mạch tuy rằng thực lực đều đang đề thăng, nhưng không ngoài dự liệu, thực lực vẫn nằm trong tầm kiểm soát.

Bất quá Thanh Hoa Đại Đế một mạch, thực lực lại tăng vọt, tại Thiên Đình bên trong, trừ Trung Ương một mạch, không ai có thể so bì..." "Thiên Đế, nếu thời gian dài lâu, e rằng Thanh Hoa Đại Đế một mạch có thể cùng Trung Ương một mạch của chúng ta chống lại, đến lúc đó..." Thái Bạch Kim Tinh nhìn Hạo Thiên, lời nói trong miệng cũng chưa hết. "Thanh Hoa Đại Đế là người có tu vi cao nhất trong Tam Ngự Đại Đế, cũng là một trong những đệ tử đỉnh tiêm của Nhân Tộc.

Toại Nhân Nhân Tổ nếu cấp chút chỗ tốt, hoặc là trợ lực, liền có thể giúp hắn đề thăng không ít.

Tam mạch kia là môn hạ Nhân Tộc Thánh Địa, trẫm tạm thời không thể nhúng tay, trước tiên phát triển bản thân, đợi chờ thời cơ ngày sau..." Hạo Thiên suy nghĩ một chút, nói với Thái Bạch Kim Tinh, sau đó phất phất tay. "Thần minh bạch, thần cáo lui!" Thái Bạch Kim Tinh thấy thế, lập tức chắp tay, sau đó lui xuống.

Hạo Thiên vung tay lên, tế xuất Hạo Thiên Kính, quan sát một phen Chu Thiên Tinh Thần đại hải, lại nhìn thoáng qua Hồng Hoang, sau đó thu hồi Hạo Thiên Kính, rời khỏi Lăng Tiêu Điện, đi về phía Thiên Cung bế quan. ...

Thời gian thoáng qua, lại ba cái Nguyên hội lặng lẽ trôi đi.

Chư Thánh lúc này nghiệp dĩ xuất quan, dạy bảo môn hạ đệ tử hoặc cho đi lịch luyện, khiến Hồng Hoang tương đối "náo nhiệt" vài

phần.

Trong Hồng Hoang, ngoại trừ Nhân Tộc, Thiên Đình, Địa Tiên Đạo ra, những thế lực khác đều đang trong trạng thái phát triển điệu thấp.

Địa Phủ, Hồng Hoang vạn tộc, Vu Yêu nhị tộc, Viễn Cổ Tam Tộc các loại, hiện nay đều không có gây sóng gió.

Hơn mười Nguyên hội qua đi, nhân quả nghiệp lực của Yêu Tộc đã tiêu trừ không ít, lúc này pha phần hân hoan, trước tiên nỗ lực hóa giải xong đã, sự điệu thấp lúc này cũng không phải chuyện xấu.

Về phần Long Tộc, hiện nay đã tiêu trừ tám thành nhân quả nghiệp lực trở lên, còn lại không đến hai thành, đảo cũng sẽ không tốn thời gian quá lâu, đến lúc đó liền có thể tái hiện Hồng Hoang đại địa.

Đến lúc đó, trên vũ đài Hồng Hoang, Long Tộc sẽ lần nữa phấn mặc đăng tràng.

Một trong Viễn Cổ chủng tộc, sẽ tái hiện huy hoàng. ...

Vô số tu sĩ, sinh linh, chủng tộc và thế lực tại Hồng Hoang đều có không ít tiến triển.

Chư Thánh, Nhân Tộc, Địa Phủ, Thiên Cơ Các... những thế lực nhất lưu này, tự nhiên có khí vận đề thăng không ít, thực lực tổng thể cũng đang thăng tiến.

Đặc biệt là Nhân Tộc, tại thời điểm Nhân Hoàng đại thế sắp tới, lúc này Hồng Hoang khí vận ngưng kết, Nhân Tộc khí vận đề thăng xác thực muốn vượt xa vô số thế lực, chủng tộc trong Hồng Hoang.

Những đại năng, đại thần thông giả, chủng tộc, thế lực không biết rõ nội tình lúc này đều pha phần cảm thán: Hơn trăm vạn năm qua, Nhân Tộc tiến triển thực sự quá nhanh!

Muốn trực tiếp đạt tới cực hạn, ổn cư vị trí Thiên Địa Nhân Vật Chính sao?

Như thế, trong Hồng Hoang, trừ bỏ các thế lực nhất lưu, xác thực không có chủng tộc hay thế lực nào dám tùy tiện cùng Nhân Tộc xung đột mâu thuẫn.

Dù sao Nhân Tộc hiện tại, trừ bỏ Toại Nhân, thì cũng là thế lực nhị lưu đỉnh tiêm.

Đừng quên Nhân Tộc còn có hai vị Nhân Tổ cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, Hỗn Nguyên Kim Tiên và Đại La Kim Tiên lại càng nhiều.

Với thực lực khủng bố của Nhân Tộc Thánh Địa, hiện tại trong Hồng Hoang xác thực hiếm có chủng tộc, thế lực cùng đại năng nào dám đi trêu chọc Nhân Tộc.

Lần này Nhân Tộc thực lực đề thăng cùng khí vận ngưng tụ, xác thực làm cho vô số kẻ chấn kinh.

Hạo Thiên lúc này cũng không hiểu rõ, vì sao Nhân Tộc hiện tại lại khủng bố đến tình trạng này?

Thiên Địa Nhân Vật Chính, đương chân khủng bố như vậy sao?

Tích nhật Vu Yêu nhị tộc, cũng không có đạt đến trình độ này a?

Với khí vận ngưng tụ như vậy, e rằng không bao lâu nữa, Nhân Tộc lại sẽ có biến hóa không giống bình thường.

Lúc này, chỉ có Chư Thánh, Phục Hy và Toại Nhân - những tồn tại đỉnh tiêm mới hiểu rõ, Nhân Tộc phát triển, khí vận ngưng kết, đều đang báo trước một điều: Luân hồi tương cận, Nhân Hoàng đại thế, sắp đến rồi! ...

Nhân Tộc đại thế tuy hiện tại dĩ nhiên hé mở không ít thiên cơ,

nhưng không ít tồn tại vẫn ít suy nghĩ về phương diện này.

Ai có thể ngờ được, Nhân Tộc dĩ nhiên đã nắm chắc vị trí Thiên Địa Nhân Vật Chính, Thiên Đạo cư nhiên để Nhân Đạo đại hưng, ổn cư ngôi vị nhân vật chính.

Tình huống như vậy xuất hiện, ngay cả Toại Nhân lúc đầu cũng không tin.

Cho nên vô số tu sĩ, đại năng tại Hồng Hoang đều không nghĩ về hướng này, cũng không đi thôi diễn thiên cơ, bằng không dù biết không nhiều nhưng cũng có thể đoán ra không ít sự tình.

Nhưng lần này, phần lớn đều bị tình huống khí vận Nhân Tộc mê hoặc, cho nên ít ai đi thôi diễn thiên cơ, chỉ kinh thán Nhân Tộc khí vận đại trướng.

Ánh mắt của vài vị tồn tại đỉnh tiêm lúc này chuyển dời về Nhân Tộc và Luân Hồi, chờ đợi thời cơ.

Đến lúc đó, Nhân Hoàng đại thế liền chính thức bắt đầu. ...

Thời gian thoáng qua, lại hơn một Nguyên hội trôi qua.

Hồng Hoang, chúng sinh luân hồi, Địa Phủ.

Bình Tâm Điện. "Ông!" Một thời khắc nào đó, Hậu Thổ chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn về hướng Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, trong đôi mắt đẹp lóe lên quang mang.

Bình Tâm ở một bên cũng nhìn về phía Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một vệt kinh ngạc.

Lúc này, có một đạo luân hồi nguyên thần nhập vào trong Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, dẫn tới không ít chấn động.

Phải biết rằng, nàng tại nơi này quản lý hơn ngàn vạn năm, chưa từng thấy qua tình huống như vậy, một đạo nguyên thần luân hồi này

cực kỳ không đơn giản. "Người nào luân hồi?" Bình Tâm tú mi nhíu lại, nhìn Hậu Thổ hỏi.

Với thực lực Địa Phủ Chi Chủ và Bán Bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của nàng mà cũng không nhìn rõ một tia tình huống của nguyên thần kia, làm sao trong lòng không kinh ngạc. "Đạo nguyên thần kia, là một đạo nguyên thần uẩn hàm trong phân thân của Phục Hy đạo huynh..." Hậu Thổ trầm mặc vài hơi thở sau, chậm rãi mở miệng nói. "Lại chỉ phân xuất một đạo nguyên thần?

Có thể đi vào luân hồi, bổ toàn đến tình trạng này, đợi sau khi triệt để luân hồi quy lai, phân thân này cổ kế đã là một tồn tại khác rồi đi?" Bình Tâm nhìn nàng, chậm rãi nói.

Đảo cũng là sự thật, đạo nguyên thần lúc này so với nguyên thần hoàn chỉnh chỉ còn thiếu một chút xíu, chỉ cần luân hồi một đoạn thời gian nữa là có thể bổ toàn những gì khiếm khuyết.

Sau khi được chúng sinh luân hồi gia thế bổ toàn, phân thân nguyên thần so với nguyên thần gốc đảo sẽ không giống nhau.

Có thể nói là một Phục Hy khác, chỉ là quan hệ phân thân, tình huống có chút đặc thù thôi.

Điểm này Thanh Minh sớm đã rõ ràng, cũng từng nhắc với Nữ Oa.

Về phần Hậu Thổ tuy không nói, nhưng nãi là Chúng Sinh Luân Hồi Chi Chủ, đối với những sự tình này nhìn còn rõ hơn Nữ Oa, tự nhiên sẽ hiểu rõ.

Tình huống lúc này, nàng đã nhìn đến thập phần rõ ràng.

Chương 256

"Cổ kế đây cũng chính là an bài của phu quân.

Tuy chỉ là một đạo phân thân của Phục Hy đạo huynh, nhưng sau khi triệt để luân hồi quy lai, lại phi nguyên bản Phục Hy đạo huynh nguyên thần.

Như vậy, đảo cũng có thể tách ra, Phục Hy đạo huynh y cũ là Phục Hy đạo huynh, nhưng phân thân kia lại muốn làm Nhân Tộc Thiên Hoàng..." Trên gương mặt tuyệt mỹ của Hậu Thổ lộ ra một nụ cười, chậm rãi nói.

Nghe vậy, Bình Tâm gật đầu, tuy rằng không rõ ràng tất cả sự tình, nhưng nghe Hậu Thổ nói vậy, nàng cũng minh bạch. "Dựa vào tình huống lúc này mà xem, cổ kế dùng không được bao lâu liền có thể luân hồi quy lai..." Bình Tâm nói.

Hậu Thổ gật đầu không đáp, sự thật cũng chính là như thế. "Ta lần này tu vi dĩ nhiên tấn thăng hậu kỳ, dự định phản hồi Hỗn Nguyên Cung.

Sự tình trong Địa Phủ liền giao cho ngươi xử lý..." Hậu Thổ trầm ngâm một lát rồi nói với Bình Tâm. "Yên tâm đi!" Bình Tâm gật đầu.

Với tu vi của nàng, tại trong Địa Phủ, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều có thể ngăn cản một hai, tự nhiên sẽ không có vấn đề.

Hậu Thổ gật đầu, lập tức đứng dậy, trực tiếp rời khỏi Địa Phủ, hướng về Hỗn Nguyên Cung mà đi.

Bình Tâm nhìn nàng rời đi, cũng đứng dậy, bay lướt về phía Địa Phủ, lần này tọa trấn Phong Đô Điện, bắt đầu một vòng luân hồi mới.

Thần Đình chưởng quản Địa Phủ, những tồn tại khác tự nhiên

cũng không dám đến đảo loạn, nàng đảo cũng yên tâm chỉ huy Địa Phủ vận chuyển. ...

Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Hậu Thổ sau khi an tọa, nói với Thanh Minh và Nữ Oa: "Đạo nguyên thần của Phục Hy đạo huynh lần này sau khi luân hồi, liền sẽ trực tiếp hàng lâm Nhân Tộc.

Đến lúc đó, Nhân Tộc Nhân Hoàng đại thế liền cũng bắt đầu..." Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu, đảo cũng nhìn ra không ít.

Lúc này quan sát, đạo nguyên thần của ca ca xác thực như phu quân nói, đã là một tồn tại độc lập.

Đến lúc đó, ca ca nàng vẫn là ca ca nàng, nhưng đạo phân thần kia lại là Nhân Tộc Thiên Hoàng, có thể xem là hai cá thể, xác thực pha phần bất phàm.

Cổ kế đây cũng là phu quân cố ý an bài, bất quá như thế cũng tốt, chung quy phải như thế thì đạo phân thần mới có thể làm được nhiều hơn, làm được càng thêm triệt để, nếu không thì cũng không dễ dàng quy vị Thiên Hoàng chi vị. "Thời cơ không còn xa..." Thanh Minh khẽ nói.

Nữ Oa cùng Hậu Thổ vi vi gật đầu, ánh mắt tiếp tục quan sát Nhân Tộc. ...

Thời gian thông thông, chuyển thối lại mấy Nguyên hội.

Theo mười mấy Nguyên hội gần đây phát triển, lại thêm nguyên cố Thiên Địa Nhân Vật Chính, vô số Hồng Hoang khí vận không ngừng tụ long trên thân Nhân Tộc, khí vận miên trường thâm hậu, Nhân Tộc khoách trương phát triển cũng không chậm.

Tuy mười mấy Nguyên hội qua, trong Nhân Tộc có một số vấn đề phát triển ảnh hưởng đến số lượng và khí vận hồi sức, nhưng đối với

Nhân Tộc hiện tại mà nói, căn bản không đáng kể.

Từ sau khi Nhân Tộc trở thành Thiên Địa Nhân Vật Chính, lực độ truyền giáo của Nhân Tộc Thánh Địa tại Nhân Tộc so với trước đây tinh tế hơn không ít, thực lực các bộ lạc Nhân Tộc đều đề thăng.

Trước đó sau khi truyền giáo, không ít bộ lạc Nhân Tộc thoát dĩnh nhi xuất, dần dần tráng đại.

Nhân Tộc tuy rằng phân tán, nhưng trong đó có không ít bộ lạc thực lực và quy mô xác thực không nhỏ.

Cộng thêm mấy chục vạn năm sau khi thành tựu Thiên Địa Nhân Vật Chính, Nhân Tộc Thánh Địa lại truyền giáo, những đại bộ lạc kia càng phát ra cường đại, thậm chí thủ lĩnh bộ lạc tại khu vực sở tại thực lực cũng không thấp.

Phong Duyên bộ lạc chính là một cái bộ lạc có thực lực và quy mô không nhỏ, tại khu vực sở tại cũng pha phần nổi danh.

Phong Duyên bộ lạc tọa lạc bên bờ Du Thủy.

Lấy thực lực của Phong Duyên bộ lạc phóng tại toàn bộ Nhân Tộc, cũng là bộ lạc bài danh phía trước, những năm này phát triển xác thực không tệ. ...

Tại phía tây Phong Duyên bộ lạc có một cái Lôi Trạch.

Trong Lôi Trạch có Lôi Thần, nhân thân long thủ, gõ vào bụng mình tiếng như bôn lôi.

Bộ chúng cổ lão truyền ngôn, Lôi Thần nãi là thần tiên cư trú trên trời, chấp chưởng thiên lôi, trừng phạt hết thảy ác nhân nhân gian.

Sau khi Lôi Thần bái nhập môn hạ Thanh Minh, đạo trường trước đây xác thực lưu lại không ít truyền thuyết.

Trong Hồng Hoang, những địa phương như vậy còn thiếu sao?

Chỉ vì Lôi Thần thân phận đặc thù, Nhân Tộc cao tầng tự nhiên cũng sẽ không đi giải quyết những sự tình này, phản chính cũng không có chỗ xấu.

Vì thế, Phong Duyên bộ lạc gần Lôi Trạch liền có truyền thuyết như vậy.

Cho nên, Lôi Trạch liền trở thành một chỗ thần thánh cấm địa của bộ lạc, vô luận bất cứ ai cũng không thể tư tự tiến vào Lôi Trạch, nếu không sẽ bị khu trục khỏi bộ lạc.

Trong Phong Duyên bộ lạc, Hoa Tư từ nhỏ nghe câu chuyện về Lôi Thần mà lớn lên, lại đối với Lôi Trạch nảy sinh tâm tình hướng vãng.

Hoa Tư xuất sinh bên cạnh Hoa Tư Sơn, nên gọi là Hoa Tư thị.

Hoa Tư tướng mạo thanh tú, pha chút dáng dấp của đại gia khuê tú, tâm địa cũng thiện lương, tại Phong Duyên bộ lạc rất được khen ngợi.

Hoa Tư tuy rằng trong lòng đối với Lôi Trạch đa phần hướng vãng, muốn đi tận mắt nhìn một lần, nhưng cũng hiểu rõ tộc quy bộ lạc, không dám tùy tiện xúc phạm, chỉ có thể thật sâu chôn giấu dưới đáy lòng.

Trong lúc tâm tình hướng vãng Lôi Trạch, định tiến đến nhìn một cái, Hoa Tư vào một ngày nọ nhìn thấy một đạo điện quang thiểm lượng rạch phá chân trời, hướng về phía Lôi Trạch rơi xuống, một lát sau mới biến mất.

Hoa Tư nhìn đạo lượng quang kia, đốn thời nhớ tới truyền thuyết Lôi Thần vẫn luôn lưu truyền trong bộ lạc, không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Hoa Tư rất muốn đi Lôi Trạch xem một chút, nhưng lại sợ bị

người biết được sẽ bị trục xuất khỏi bộ lạc.

Nhưng lòng hiếu kỳ dâng lên, tổng khó áp chế xuống, cho nên Hoa Tư liền lặng lẽ hướng về phía Lôi Trạch mà đi.

Lấy cước trình của Hoa Tư, nửa ngày sau rốt cục cũng đến bên cạnh Lôi Trạch.

Nhìn Lôi Trạch gần trong gang tấc, Hoa Tư lại khó tránh khỏi có chút do dự.

Nếu dừng lại tại đây thì còn có đường lui, nhưng nếu tiến vào liền không còn chút đường lui nào, bị tộc nhân trong bộ lạc biết được thì định nhiên sẽ bị trục xuất.

Nhìn Lôi Trạch trước mắt, trong mắt Hoa Tư lấp lóe tinh quang, khẽ nói: "Đã đến nơi này, nếu không vào xem thực sự không cam tâm.

Huống hồ đều đã đến đây, nếu muốn phạt cũng đủ phạt rồi, đã như vậy..." Dứt lời, nàng liền không do dự nữa, cất bước tiến vào trong Lôi Trạch. ...

Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc có chút kỳ quái nhìn thoáng qua Lôi Thần đang bị Thanh Minh bình tế tại thứ nguyên vũ trụ thời không khác.

Hắn vẫn y cũ ở trong vạn lôi hải dương, dưới sự phủ khám của Thiên Phạt Chi Nhãn, uy thế vô song.

Nhưng ánh mắt các nàng lúc này nhìn Lôi Thần xác thực có chút khó tin, việc hàng sinh cư nhiên lại bởi vì Hoa Tư tiến vào trong Lôi Trạch mà thụ thai.

Nếu không phải vì Lôi Thần đang ở đây, các nàng đều muốn tưởng rằng đứa trẻ sắp trở thành con trai của Lôi Thần rồi.

Phương thức hàng sinh như vậy, xác thực có một chút kỳ quái.

Lôi Thần trong vạn lôi hải dương lúc này mày hơi nhíu lại, tựa hồ cảm nhận được ánh mắt kỳ quái của hai vị sư nương, khí tức đều có chút ba động, nếu không phải đang không thể gián đoạn trạng thái tu hành, hắn đều muốn mở mắt ra nhìn xem. "Nhân Hoàng đặc thù, phương thức hàng thế tự nhiên sẽ không phải phương thức âm dương giao dung.

Phương thức Thiên thụ (Trời ban) như thế này cũng là một loại phương thức tương đối trực tiếp, cũng có thể bảo hộ tốt nhất khí vận và đế khí mang theo sau khi luân hồi lần này..." "Chỉ có như thế, việc dựng dục phía sau mới có thể phát triển tốt hơn, vừa xuất thế túc hĩ chấn nhiếp Hồng Hoang..." Thanh Minh nhìn ánh mắt hai người, tự nhiên hiểu rõ các nàng đang nghĩ gì, mở miệng giải thích.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ vi vi gật đầu.

Kỳ thật phương thức này các nàng cũng minh bạch.

Lúc này Phục Hy đạo phân thân luân hồi, khỏa hiệp khí vận, đại thế chi lực cùng với những đế khí sức mạnh kia đều thập phần quan trọng.

Quan hồ tình huống ngày sau, cho nên khi hàng thế tự nhiên sẽ không giống bình thường.

Biện pháp tốt nhất chính là phương thức Thiên thụ.

Lúc này tiến vào Lôi Trạch bất quá là một cái khế cơ, nếu đổi lại khu vực khác, chỉ cần đủ khế cơ, cũng sẽ có kết quả như thế.

Cho nên, việc này kỳ thật không có đại quan liên với khu vực Lôi Trạch.

Nữ Oa và Hậu Thổ tự nhiên rõ ràng một điểm, phương thức như vậy cần chờ đợi một cái khế cơ.

Hoa Tư tiến vào Lôi Trạch chính là một cái khế cơ cực tốt.

Hiện nay khế cơ đã đến, Thiên Hoàng hàng thế.

Khai đoan đại thế liền cũng sẽ bắt đầu. "Phu quân, Hoa Tư kia nhìn qua không có chỗ nào bất phàm, cư nhiên có thể dựng dục Thiên Hoàng?" Nữ Oa có chút nghi hoặc nói.

Với nhãn lực của nàng lúc này, cư nhiên nhìn không ra Hoa Tư có chỗ nào bất phàm.

Phải biết rằng đó là Thiên Hoàng, hiện tại dĩ nhiên muốn hàng thế, nàng khả không hy vọng xuất hiện ý ngoại.

Nếu cái thời điểm này xuất hiện ý ngoại, vậy sẽ thập phần phiền phức, cho nên lúc này mới có câu hỏi này. "Hoa Tư nhìn như không có đại khí vận gia thân, nhưng kỳ thật tại trong Nhân Tộc lúc này, không có vị nữ tử nào có thể thừa thụ được Thiên Hoàng khí vận tương hợp.

Cổ đế khí cùng khí vận dung hợp kia, tồn tại bình thường đều không cách nào thừa thụ được." "Hoa Tư mệnh cách cùng Thiên Hoàng tương hợp, trong Nhân Tộc hiện tại không có ai thích hợp hơn nàng, cho nên không cần lo lắng Hoa Tư không chịu nổi cỗ khí vận cùng Thiên Hoàng mệnh thế này..." "Mấy vị Nhân Hoàng phía sau đều sẽ có một vị nữ tử khí vận kỳ cao dựng dục.

Những nữ tử này đến lúc đó là do Nhân Tộc khí vận sở tuyển, Nhân Đạo sở tuyển, đều không phải người bình thường, đại khả yên tâm..." Thanh Minh chậm rãi giải thích.

Những sự tình này tự nhiên không cần quá lo lắng, tự có Nhân Tộc khí vận, Nhân Đạo đích thân lựa chọn.

Kỳ thật hắn cũng hiểu, Nữ Oa bởi vì lo lắng ca ca nàng - đạo phân thân không thể thuận lợi quy vị, cho nên lúc này mới hỏi như vậy.

Chương 257

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ vi vi gật đầu.

Lúc này tỉ mỉ quan sát, Hoa Tư thị cùng Thiên Hoàng mệnh cách cơ bản khế hợp, đảo đúng là Nhân Tộc khí vận và Nhân Đạo sở tuyển, trong Nhân Tộc lúc này phi nàng mạc chúc. "Thiên Hoàng sắp sửa hàng thế..." Hậu Thổ khẽ nói, ánh mắt chuyển dời.

Thanh Minh cùng Nữ Oa lúc này cũng đem ánh mắt chuyển qua, quan chú sự tình tiến triển.

Chư Thánh, Phục Hy, Toại Nhân lúc này cũng đang quan chú một màn này.

Dù sao đệ nhất vị Nhân Hoàng, tồn tại điện định Nhân Hoàng đại thế, tự nhiên phải gia tăng quan chú.

Lúc này sắp sửa hàng thế, Nhân Hoàng đại thế cũng đến lúc mở màn rồi. ...

Trong Lôi Trạch.

Hoa Tư tịnh chưa gặp được Lôi Thần, trong Lôi Trạch khắp nơi đều là lau sậy cao vút.

Nhân vì lo lắng sẽ lạc đường, Hoa Tư liền đem lau sậy ở những nơi đi qua toàn bộ ngã rạp xuống để nhận rõ đường về.

Hoa Tư một mình đi lại trong Lôi Trạch mấy canh giờ, rốt cục nhìn thấy phía trước có một khu vực cực kỳ trống trải không có một bụi lau sậy nào, trong lòng hiếu kỳ liền rảo bước tiến lên.

Hoa Tư đi trong bụi lau sậy hồi lâu, cuối cùng đi tới khu vực trống trải kia, lập tức kinh ngạc phát hiện cách đó không xa thế mà lại có một cái dấu chân khổng lồ.

Mục trắc nhìn xuống, dấu chân dài ước chừng mười mấy trượng, chiều rộng cũng có hai ba trượng, so với chủ nhân dấu chân, nàng cực kỳ nhỏ bé.

Trong lòng hiếu kỳ, Hoa Tư cẩn thận đi về phía dấu chân.

Khi đi tới gần, đột nhiên có một đạo thải quang từ trên trời bay xuống, trong nháy mắt liền chui vào trong bụng nàng.

Thải quang nhập thể, Hoa Tư trong lòng kinh hãi, tựa hồ cảm giác bụng mình có thêm cái gì đó.

Nhưng lúc này lại không lo được những thứ này, trong lòng kinh cụ vội vàng rời khỏi Lôi Trạch, chạy về phía bộ lạc. ...

Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

Thanh Minh vi vi gật đầu nói: "Thiên Hoàng hàng thế, hết thảy nước chảy thành sông.

Tiếp theo liền là an bài Nhân Hoàng Chi Sư cùng với Thiên Hoàng chính thức hàng thế, đến lúc đó liền là một cảnh tượng khác..." Nữ Oa cùng Hậu Thổ nghe vậy gật đầu.

Lập tức, Nữ Oa mày nhíu lại, mở miệng nói: "Phu quân, thiếp thấy tựa hồ lần này Thiên Hoàng hàng thế, quá trình có chút trắc trở a?" "Không sao, đã là Nhân Hoàng, tự nhiên khó có thể để Nhân Tộc nhất thời tiếp thụ.

Làm đệ nhất vị Nhân Hoàng, có một số việc cũng cần phải định ra cái cơ sở trước, cho nên liền chỉ có thể như thế.

Bất quá sự tình phía sau giao cho Toại Nhân đi, hắn sẽ an bài tốt hết thảy..." Thanh Minh nghe vậy, cười cười rồi nói.

Tuy rằng có vài phần trắc trở, nhưng cũng không có cách nào.

Các nàng hiểu rõ Nhân Hoàng, nhưng Nhân Tộc lại không biết,

chung quy sẽ lo lắng.

Cho nên lúc đầu tự nhiên trắc trở, bất quá phía sau Toại Nhân sẽ an bài tốt, điểm này Thanh Minh dĩ nhiên đã cáo tri hắn phải làm thế nào, đảo cũng không cần đi lý hội những sự tình kia.

Sau lần này, có Thiên Hoàng làm tiền lệ, việc dựng dục mấy vị Nhân Hoàng phía sau tuy có chút không bình thường cũng sẽ không bị đối đãi bằng ánh mắt khác lạ nữa, cho nên tương đối mà nói tình huống sẽ tốt hơn một chút.

Bất quá lần này Toại Nhân sẽ đích thân an bài, đảo cũng sẽ không có quá lớn ý ngoại.

Dù sao Nhân Hoàng dĩ nhiên hàng thế, tự nhiên không thể để ngài gặp trở ngại hoặc là gián đoạn, nếu không thì tình huống càng thêm tồi tệ.

Cho nên, nếu thực sự an bài không được, bất đắc dĩ hắn cũng sẽ trực tiếp hiển thánh, cáo tri phải đối đãi tốt với Hoa Tư.

Cho nên những sự tình này cũng không cần đi lo lắng quá nhiều, hết thảy tự nhiên sẽ an bài tốt.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này tỉ mỉ thôi diễn một phen, trong lòng đảo cũng có vài phần sai trắc, cổ kế cũng là an bài như thế.

Sau khi hiểu rõ, các nàng vi vi gật đầu, không còn lo lắng việc này nữa, có Toại Nhân đích thân an bài, tự nhiên sẽ không có vấn đề.

Thanh Minh thu hồi ánh mắt, trong miệng đạm đạm mở miệng nói: "Càn Nguyên!" Thoại âm rơi xuống, liền thấy trong thiên điện có một đạo thân ảnh đi tới, chính là Hỗn Nguyên Cung tam đệ tử - Càn Nguyên.

Hắn sớm đã từ Hồng Hoang lịch luyện trở về, mấy chục vạn năm lịch luyện đủ để hắn bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh.

Hiện tại hắn dĩ nhiên đã trưởng thành bộ dáng thanh niên, tu vi cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, pha phần bất phàm.

Lần này Nhân Hoàng công đức, túc hĩ lệnh hắn tu hành đại tiến. "Đệ tử Càn Nguyên, bái kiến lão sư, bái kiến nhị vị sư nương!" Càn Nguyên đi tới dưới đài cao, lập tức hướng về Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ hành lễ.

Ba người nhìn Càn Nguyên lúc này dĩ nhiên trưởng thành bộ dáng thanh niên, tu vi nghiệp dĩ Hỗn Nguyên Kim Tiên, không khỏi vi vi gật đầu.

Những năm này bế quan, khí tức và đạo hạnh của hắn đều có sở đề thăng, cũng không tệ. "Nhân Tộc Nhân Hoàng đại thế đã tới, tiếp theo Thiên Hoàng sắp sửa hàng thế.

Giờ phút này ngươi hãy tới Nhân Tộc một chuyến, đợi sau khi Thiên Hoàng hàng thế, hãy thu hắn làm đệ tử, giáo đạo tu hành.

Đợi sau khi quy vị Thiên Hoàng, công đức Nhân Hoàng Chi Sư túc hĩ lệnh ngươi tiến thêm một bước..." Thanh Minh nhìn Càn Nguyên chậm rãi nói.

Chỉ thủ một tôn Nhân Hoàng Chi Sư liền có thể tương trợ Càn Nguyên, môn hạ những đệ tử khác cũng không thích hợp, Càn Nguyên đi là vừa vặn, vốn cũng là chuẩn bị cho hắn. "Đệ tử lĩnh sư tôn pháp chỉ!" Càn Nguyên nghe vậy, trong mắt lóe lên một đạo sắc hỉ, lập tức bái nói.

Sau đó lại hỏi: "Lão sư, đệ tử nên đi nơi nào ở Nhân Tộc?" "Nhân Tộc khí vận, Hồng Hoang khí vận cùng Nhân Hoàng đế khí đã hướng về bộ lạc Phong Duyên bên bờ Du Thủy chuyển dịch, ngươi đi nơi đó là được!" Thanh Minh đạm đạm nói. "Đệ tử đã rõ!" Càn Nguyên đáp. "Như thế, liền đi đi!" Thanh Minh phất tay. "Đệ tử cáo lui!" Càn Nguyên lần nữa hành lễ, sau đó xoay người rời đi.

An bài xong Càn Nguyên làm Nhân Hoàng Chi Sư, Thanh Minh vi vi gật đầu, sau đó ánh mắt ba người lần nữa chuyển dời về phía bộ lạc Phong Duyên của Nhân Tộc.

Thời khắc Thiên Hoàng hàng thế đã đến gần, Chư Thánh, Phục Hy, Toại Nhân lúc này cũng thời khắc chuyên chú, chờ đợi thời cơ cuối cùng phủ xuống. ...

Bên bờ Du Thủy, Phong Duyên bộ lạc là một bộ lạc khá lớn trong Nhân Tộc.

Càn Nguyên tịnh không tốn bao nhiêu thời gian liền tới phụ cận Phong Duyên bộ lạc, sau đó liền tại một chỗ sơn mạch bên bờ Du Thủy ngoài Phong Duyên bộ lạc tạm thời ở lại, chờ đợi Nhân Hoàng hàng thế. "Thiên Hoàng chi thân, quả nhiên bất phàm..." Càn Nguyên cũng là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên, lúc này nhìn về phía khí vận Hồng Hoang, khí vận Nhân Tộc cùng Nhân Hoàng đế khí ngưng kết tại Phong Duyên bộ lạc, hắn du lịch Hồng Hoang mấy chục vạn năm, đây là lần đầu tiên nhìn thấy.

Như nay hắn cũng hiểu rõ chỗ bất phàm của Nhân Hoàng, có thể có tình huống này là chuyện bình thường.

Hắn cũng tin tưởng, vị này một khi đản sinh tương sẽ pha phần bất phàm, ngày sau thành tựu cũng sẽ tiến triển nhanh hơn hắn nhiều, cổ kế chưa kịp xí cập cảnh giới cao hơn thì Nhân Hoàng đã có thể đạt Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn hoặc Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh.

Lúc này mức độ khủng bố của khí vận cùng với công đức Nhân Hoàng bàng đại, Càn Nguyên tí nào cũng không hoài nghi. "Tiếp theo liền đợi Thiên Hoàng hàng lâm..." Càn Nguyên trong lòng thầm nghĩ một tiếng, sau đó thu hồi ánh mắt, chờ đợi Thiên Hoàng hàng thế rồi đi thu làm đệ tử.

Đến lúc đó, nhiệm vụ của hắn cũng bắt đầu, đợi hết thảy bình

định, Thiên Hoàng quy vị, hắn cũng có thể đắc công đức Nhân Hoàng Chi Sư, mượn việc này đạt tới địa bộ cao hơn.

Trong lòng ý niệm nhất thiểm, lập tức tiếp tục bế mục tham ngộ. ...

Trong Phong Duyên bộ lạc bên bờ Du Thủy.

Hoa Tư sau khi trở về bộ lạc, tạm thời tịnh chưa phát hiện điều gì bất thỏa.

Nhưng theo thời gian trôi qua, nàng lại phát hiện bụng mình ngày một lớn hơn.

Liên đới những người chung quanh lúc này nhìn nàng ánh mắt cũng không còn như xưa.

Trong lòng bất an, sau một hồi hỏi thăm, nàng mới biết mình đã mang thai.

Vị hôn tiên dựng (chưa chồng mà chửa), chuyện này ảnh hưởng khả không nhỏ.

Trong bộ lạc, trưởng lão đích thân xuất hiện, hỏi nguyên nhân của Hoa Tư.

Lúc này Hoa Tư cũng không thể giấu giếm nữa, lập tức đem chuyện nhìn thấy lượng quang rơi xuống Lôi Trạch ra sao, sau đó đi tới Lôi Trạch như thế nào, nhìn thấy dấu chân lớn làm sao, đều nhất nhất giảng minh với bộ lạc trưởng lão.

Mọi người nghe vậy thần tình bất nhất, nhưng từ những gì nàng kể, không ai không cảm thấy thứ Hoa Tư mang trong bụng là một cái quái vật.

Nếu thật như vậy thì không thể đơn giản xử lý.

Bất quá Hoa Tư bình nhật làm người lương thiện, tại bộ lạc nhân

duyên cũng không tệ, tự nhiên không trực tiếp đem nàng đánh chết, cũng không trục xuất bộ lạc.

Nhưng xảy ra chuyện như vậy, bộ lạc tự nhiên không thể để nàng tiếp tục ở lại chỗ cũ.

Vì thế liền tại bên bờ Du Thủy dựng cho nàng một gian nhà tranh nhỏ, để nàng ở đó tự sinh tự diệt.

Sự đã đến nước này, bộ lạc đưa ra quyết đoạn, nàng cũng chỉ đành chấp nhận kết quả này.

Một thân một mình vác cái bụng lớn ở nhà tranh nhỏ, lúc này vô y vô kháo (không nơi nương tựa), hết thảy chỉ có dựa vào bản thân.

Nhưng thường ngôn đạo "Vi mẫu tắc cương" (làm mẹ thì sẽ trở nên mạnh mẽ), Hoa Tư tại nơi này khóc lớn một trận xong, lại cũng miễn cưỡng chấn tác tinh thần, chuẩn bị ra ngoài hái lượm chút thức ăn nuôi sống bản thân và hài tử trong bụng.

Thấy tình hình như thế, Càn Nguyên vốn định ra tay, nhưng lão sư xuất ngôn không cần ra tay, sư huynh bên kia tự có an bài, Càn Nguyên đảo cũng dằn lại, chờ đợi sư huynh an bài.

Dù sao đây là phân thân chuyển thế của ca ca sư nương, há có thể chịu chút thương hại nào?

Phải biết rằng Thiên Hoàng nãi là đệ nhất vị Nhân Hoàng khai khải thịnh thế, há có thể vào lúc này xuất hiện ý ngoại?

Định nhiên là không cho phép, những nhân tố không tốt đều phải toàn bộ tiêu trừ, để Thiên Hoàng có thể thuận lợi xuất thế, dẫn dắt Nhân Tộc đi về hướng một thời đại thịnh thế mới. ...

Chương 258

Phượng Tê Sơn, Thiên Cơ Các. "Hoa Tư thân hoài Thiên Hoàng, lúc này cảnh ngộ xác thực bất thỏa.

Bất quá đã là Toại Nhân định ra tay, vậy lúc này ta liền không nhúng tay, tĩnh quan tiến triển bên dưới là được..." Phục Hy trong lòng thầm nghĩ.

Là phân thân của mình, Phục Hy tự nhiên là người quan chú và để ý nhất, có thể tương trợ tiến triển ngày sau.

Lại thêm hiện tại Nhân Hoàng dĩ nhiên hàng thế, không thể bị gián đoạn, nếu không thì càng thêm phiền toái.

Cho nên hắn đều muốn nhịn không được xuất thủ.

Cũng may Toại Nhân truyền âm cho hắn, sự tình phía sau Đạo Quân đã có giao đại, cho nên hắn cũng không nhúng tay, để Toại Nhân vị Nhân Tổ này tự thân xử lý, đây cũng là chuyện của Nhân Tộc.

Là Nhân Tổ, tự nhiên sẽ không để những sự tình này gián đoạn.

Nghĩ vậy, Phục Hy liền tĩnh quan.

Lúc này, trong Hỗn Nguyên Cung. "Tiếp theo, Toại Nhân nên ra tay rồi..." Nữ Oa mở miệng nói. "Xác thực như thế, việc này sẽ không có đại vấn đề, phu nhân không cần lo lắng..." Thanh Minh mỉm cười nói.

Việc này không chỉ quan hồ Nhân Tộc, càng quan hồ Nhân Đạo, hắn chấp chưởng Nhân Đạo, tự nhiên tương đối quan chú và để ý hơn một chút.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, lần nữa quan chú. ...

Bên ngoài Nhân Tộc Thánh Địa.

Toại Nhân ánh mắt nhìn về một nơi nào đó, trong miệng đạm đạm mở miệng nói: "Kỳ Lân ở đâu?" Thoại âm rơi xuống, liền có một đạo hắc mang từ phía tây bay tới, không bao lâu liền tới cách Toại Nhân không xa, hóa thành một con Mặc Kỳ Lân to ngàn trượng. "Kỳ Lân nhất tộc Mặc Ngọc, bái kiến Nhân Tộc Nhân Tổ!" Mặc Ngọc miệng nói tiếng người, hướng về phía Toại Nhân hành lễ.

Từ sau khi Kỳ Lân nhất tộc ẩn lui, đại bộ phận Kỳ Lân đều không còn xuất hiện, những con còn lại cũng lấy phương thức thụy thú hiện thế tại Hồng Hoang.

Với tu vi và thân phận của Toại Nhân, lúc này triệu tập một con thụy thú Kỳ Lân tới đây là có thể dễ dàng làm được.

Bởi vì hắn biết rõ cách đó không xa liền có Kỳ Lân tồn tại, chính thích hợp cho nhiệm vụ đi đưa thức ăn cho Hoa Tư thị lần này.

Dù sao là thụy thú, cần phải có một tầng ý tứ như vậy, như thế tộc trưởng cùng trưởng lão Phong Duyên bộ lạc sẽ minh bạch, vậy sự việc này cũng sẽ được giải quyết như thế, cũng không cần nhúng tay quá nhiều. "Mặc Ngọc, bản tổ có một việc giao cho ngươi đi làm..." Toại Nhân nhìn Mặc Kỳ Lân, đạm đạm nói. "Nhân Tổ chỉ cần có phân phó, Mặc Ngọc định nhiên toàn lực hoàn thành!" Mặc Ngọc nghe vậy lập tức nói. "Nhân Tộc Du Thủy chi bạn, Hoa Tư thị thân hoài thần tử, nhưng sinh hoạt khó khăn.

Ngươi đi tới tương trợ, đợi công thành, tự nhiên thiếu không được chỗ tốt của ngươi..." Toại Nhân nhìn Mặc Ngọc hứa hẹn.

Nghe vậy, trong đôi mắt khổng lồ của Mặc Ngọc lóe lên một tia hỉ sắc.

Vị này chính là Nhân Tộc Nhân Tổ, lại là một trong những tồn tại đỉnh tiêm giữa thiên địa, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Đạo Quân tọa hạ nhị đệ tử.

Hắn hứa hẹn chỗ tốt, sẽ kém sao?

Đó là tự nhiên sẽ không.

Không có chỗ tốt cũng phải đi làm, huống chi lúc này có chỗ tốt, tự nhiên sẽ không đãi mạn.

Bất quá giải quyết vấn đề sinh hoạt của Hoa Tư thôi mà, đối với hắn, đơn giản hết sức. "Nhân Tổ thỉnh yên tâm, Mặc Ngọc định nhiên thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ..." Mặc Ngọc nói.

Toại Nhân gật đầu, sau đó phất tay với Mặc Ngọc: "Như thế, liền đi đi!" Thấy thế, Mặc Ngọc hướng về Toại Nhân và Nữ Oa (tượng trưng) hành lễ xong, liền cưỡi mây hướng về phía Du Thủy chi bạn của Nhân Tộc mà đi.

Toại Nhân nhìn thoáng qua rồi xoay người tiến vào trong Nhân Tộc Thánh Địa.

Như vậy, lúc này liền không có vấn đề gì nữa. ...

Hồng Hoang, Bắc Phương Đại Lục, Kỳ Lân tổ địa.

Lân Tổ Điện. "Lần này Mặc Ngọc được Nhân Tổ triệu tập hiệp trợ, cổ kế cũng có thể đắc vài phần công đức và khí vận, đối với Kỳ Lân nhất tộc chúng ta mà nói, đảo cũng không phải chuyện xấu, có thể tiêu trừ thêm một ít nhân quả nghiệp lực..." Kỳ Lân nhất tộc Đại trưởng lão thu hồi ánh mắt, nhìn mấy vị trưởng lão bên cạnh, chậm rãi nói.

Đối với tình huống của Mặc Ngọc, là trưởng lão Kỳ Lân nhất tộc, hắn tự nhiên rõ ràng. "Đại ca, như vậy, Mặc Ngọc cũng chỉ có thể lưu tại trong Nhân Tộc..." Nhị trưởng lão nhíu mày nói. "Việc này đối với Mặc Ngọc mà nói cũng không phải chuyện xấu, ngày sau không chừng còn có kỳ duyên khác, cũng không tệ.

Quan trọng là việc này có thể hóa giải cho chúng ta một ít nhân

quả nghiệp lực, cũng có thể dựa vào Nhân Tộc một bên...

Đạo Quân hiệp trợ Kỳ Lân nhất tộc ta, sự việc này ký nhiên là Nhân Tộc bên kia, đối với song phương đều có lợi, chúng ta tự nhiên muốn làm..." Đại trưởng lão nói.

Chuyện công đức khí vận này, đơn thuần làm thụy thú thì quá ít, chuyện Đạo Quân đại hôn cũng không thể nào thường xuyên có.

Những năm này, trong Viễn Cổ Tam Tộc, nhân quả nghiệp lực phản đảo là Kỳ Lân nhất tộc nhiều nhất.

Hiện tại có thể kiếm thêm vài phần, kia tự nhiên phải cần.

Nghe vậy, mấy vị trưởng lão cũng gật đầu, đúng như đại ca nói, đối với song phương đều có lợi sự tình, Kỳ Lân nhất tộc tự nhiên muốn làm. "Nhân Tộc hiện tại thế lớn, ngày sau tại vị trí Thiên Địa Nhân Vật Chính e rằng cao cư bất hạ.

Có Mặc Ngọc làm cầu nối, chúng ta cũng có thể kiếm thêm một ít chỗ tốt, nếu có sự tình cũng có thể tầm cầu tương trợ, đây là việc nhất cử đa đắc..." Ngừng lại một chút, Đại trưởng lão mỉm cười nói.

Nghe vậy, chúng trưởng lão hai mắt tỏa sáng.

Đại ca nhìn xa trông rộng, như vậy xác thực có kết quả ngoài ý muốn. "Đã đều không có dị nghị, vậy chuyện của Mặc Ngọc cứ định như thế.

Tiếp theo an bài thế nào toàn do hắn định đoạt, bất quản lưu hay không lưu, đến lúc đó chúng ta đều có thể đắc chỗ tốt, xem nhiều hay ít thôi..." Đại trưởng lão đứng dậy nói với mấy vị trưởng lão.

Nghe vậy, mấy vị trưởng lão gật đầu, không có bất kỳ dị nghị gì.

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua rồi đi ra ngoài điện. ...

Hồng Hoang, Nhân Tộc, ngoại vi Phong Duyên bộ lạc.

Hoa Tư một mình sinh hoạt tại đây, bởi vì mang trong mình là Nhân Hoàng, tịnh không giống như Nhân Tộc bình thường chỉ mười tháng hoài thai là có thể sinh sản.

Cho nên có một số việc phải làm như tìm kiếm thức ăn trở nên có chút khó khăn, nhưng cũng không có cách nào, phải đi làm.

Theo thời gian trôi qua, những việc này càng phát ra gian nan, nhưng không còn cách nào khác.

Một ngày nọ, Hoa Tư vừa ra khỏi nhà tranh liền thấy trên tầng mây có một con Ngũ Đức Kỳ Lân đạp vân, sau đó rơi xuống nơi này.

Lấy nhận thức của Hoa Tư tự nhiên không nhận ra Kỳ Lân là thụy thú, hoảng mang trốn vào trong nhà tranh. "Phu nhân chớ kinh, ngô nãi là Nhân Tộc Đại Nhân Tổ - Toại Nhân Nhân Tổ phái tới đưa thức ăn..." Kỳ Lân miệng nhả tiếng người, thanh âm hồi đãng tại tứ phía.

Dứt lời, hắn liền buông xuống giỏ trúc trên lưng.

Sảo đốn vài hơi thở sau, Mặc Ngọc tiếp tục nói: "Phu nhân không cần phiền não, Toại Nhân Nhân Tổ bảo ngô nói cho phu nhân biết, trong bụng người mang là Nhân Tộc thánh hiền, hãy khoan tâm dưỡng thai, về sau mỗi ngày ngô đều sẽ đưa thức ăn tới..." Nghe vậy Hoa Tư mới yên lòng, tay xoa xoa bụng, trên mặt cũng không còn vẻ u sầu như trước.

Nhân Tộc thánh hiền khả phi đồng nhất bàn, vốn tưởng rằng hoài chính là yêu quái, lại không ngờ lại là Nhân Tộc thánh hiền.

Nếu là người khác nói, Hoa Tư tự nhiên không tin, nhưng Kỳ Lân nói là Nhân Tổ phái tới.

Toại Nhân là ai?

Đó chính là Nhân Tộc Nhân Tổ, toàn bộ Nhân Tộc đều tôn sùng, là Đại Nhân Tổ trong ba vị Nhân Tổ, đệ nhất đỉnh tiêm tồn tại của Nhân

Tộc, đệ nhất vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lập vu Hồng Hoang đỉnh phong tồn tại.

Lời của Nhân Tổ, Hoa Tư tự nhiên tin tưởng.

Đứa bé nàng mang định nhiên là Nhân Tộc thánh hiền không nghi ngờ.

Trong lòng nghĩ như vậy, Hoa Tư liền yên tâm, xuất môn đem giỏ trúc thu về, đối với Mặc Ngọc thiên ân vạn tạ, về sau mỗi ngày đối với Nhân Tổ thành kính cung phụng.

Từ sau lần trước Kỳ Lân Mặc Ngọc cấp Hoa Tư thị đưa thức ăn, đảo cũng chưa từng thất hứa.

Mỗi ngày vào lúc sáng sớm đều sẽ thân phụ một giỏ tiên quả và thức ăn có ích cho thân thể phàm nhân đưa cho Hoa Tư.

Ngày lại qua ngày, chưa từng gián đoạn.

Ký nhiên là Toại Nhân Nhân Tổ phân phó, việc này làm tốt lại có thể đắc chỗ tốt của Toại Nhân, hắn tự nhiên tận tâm tận lực.

Huống hồ chuyện này đối với hắn mà nói đảo cũng không khó, bất quá là một ít tiên quả thức ăn thôi, thập phần dễ dàng.

Bạn tùy theo ngày tháng trôi qua, bụng Hoa Tư cũng theo thời gian biến hóa mà lớn lên một ít.

Nhưng so với Nhân Tộc bình thường, tốc độ lớn lên của bụng Hoa Tư lại chậm hơn rất nhiều.

Nhân Tộc bình thường bất quá mười tháng hoài thai liền muốn hàng sinh, nhưng mười tháng thời gian lại chỉ làm cho bụng Hoa Tư so với trước đó lớn hơn một chút mà thôi.

Dù sao sở hoài nãi là Nhân Hoàng, tự nhiên dữ chúng bất đồng.

Muốn chờ đợi hàng thế, lại cần thêm ít thời gian. ...

Chương 259

Từ khi Kỳ Lân Mặc Ngọc vẫn luôn cấp Hoa Tư thị đưa thức ăn, bụng Hoa Tư tuy rằng lớn lên với tốc độ cực kỳ chậm chạp, nhưng lúc này Nhân Tộc khí vận, Hồng Hoang khí vận hối tụ lại tí nào không chậm.

Càn Nguyên đang ở Du Thủy chi bạn đều nhịn không được tán thán, Thiên Hoàng quả nhiên bất đồng.

Tuy rằng mới dựng dục không lâu nhưng dưới sự hối tụ của khí vận bàng đại như thế, liền túc hĩ nhìn ra khi xuất thế sẽ bất phàm như thế nào.

Trong lòng cảm thán xong, Càn Nguyên liền tiếp tục chờ đợi. ...

Tam Thập Tam Thiên, Lăng Tiêu Thiên Đình.

Hạo Thiên nhìn tình huống trong Hạo Thiên Kính, thần sắc có chút chấn kinh. "Hạo Thiên, có chuyện gì xảy ra sao?" Dao Trì nhìn Hạo Thiên bên cạnh hỏi. "Tuy Nhân Tộc lần này là Thiên Địa Nhân Vật Chính, chiếm cứ không ít Hồng Hoang khí vận, nhưng lần này Nhân Tộc khí vận và Hồng Hoang khí vận lưu chuyển hối tụ bàng đại như thế, hiển nhiên sẽ không đơn giản như vậy...

Nhân Tộc lần này, e rằng sẽ có đại sự phát sinh..." Hạo Thiên đôi mắt khẽ híp, trong miệng ngưng thanh nói.

Nghe vậy, Dao Trì cũng có chút chấn kinh.

Nhìn như vậy, Nhân Tộc e rằng lại muốn gây sóng gió rồi. "Lúc này thiên cơ chưa hoàn toàn minh lãng, tuy rằng dự trắc Nhân Tộc sẽ có đại thế tương lâm, nhưng tình huống cụ thể lại một phiến hỗn loạn, không cách nào khuy tham quá nhiều thiên cơ..." Dao Trì nhíu

mày chậm rãi nói, nàng đã thôi diễn một phen nhưng biết được rất ít.

Nhưng từ tình huống lúc này mà xem, lần này Nhân Tộc đại thế e rằng không đơn giản.

Tin tưởng lúc này mấy vị kia đều đang quan chú tình huống Nhân Tộc.

Có thể dẫn tới sự chú ý của họ, hiển nhiên không phải chuyện bình thường. "Nhân Tộc đã đạt tới vị trí Thiên Địa Nhân Vật Chính, nếu lần này đại thế hàng lâm, thôi động như thế, e rằng..." Hạo Thiên nhíu mày ngưng thanh nói, trong đôi mắt lóe lên một đạo dị sắc.

Lời chưa nói hết nhưng Dao Trì minh bạch ý tứ của hắn.

Lần này Nhân Tộc đại thế phi đồng tiểu khả, chỉ cần việc này kết thúc, có thể biết trước đến lúc đó Nhân Tộc khí vận, thực lực...

đều sẽ đề thăng không ít.

Khi đó, vị trí Thiên Địa Nhân Vật Chính của Nhân Tộc liền ngồi vững.

Đến lúc đó vị trí của Nhân Tộc sẽ không còn tiên thiên chủng tộc nào có thể lay chuyển được nữa.

Tại Hồng Hoang, họ sẽ tiếp tục hấp nạp càng nhiều Hồng Hoang khí vận.

Thiên Đình muốn tụ long thêm Hồng Hoang khí vận sẽ tăng thêm không ít độ khó.

Thiên Đình ngày sau muốn chưởng khống tại Hồng Hoang cũng càng phải giữ khoảng cách với Nhân Tộc, dù sao Nhân Tộc không còn là Nhân Tộc ngày xưa.

Như vậy, địa vị hiện tại của Thiên Đình trước mặt Nhân Tộc - kẻ ổn cư Thiên Địa Nhân Vật Chính, lại phải hạ thấp vài phần.

Đã hàng lại hàng, Hạo Thiên trong lòng thần sắc lập tức trầm xuống.

Thiên Đình, một nơi nào đó trong Thiên Cung. "Lần này Nhân Tộc đại thế đã thành, Nhân Tộc ổn cư Thiên Địa Nhân Vật Chính dĩ nhiên không cách nào thay đổi.

Trong Thiên Đình, Tam Ngự mượn việc này không ngừng quật khởi, Trung Ương một mạch càng phải nỗ lực mới được..." Dao Trì liễu mi khẽ nhíu nói. "Thiên Đình cục thế xác thực phức tạp, ba mạch đột khởi đều có khả năng đuổi siêu Trung Ương một mạch, đặc biệt là Thanh Hoa một mạch.

Sự tình trong Hồng Hoang, Thiên Đình tạm thời đừng nhúng tay...

Lần này Nhân Tộc đại thế, trong đó không chừng có không ít chỗ tốt, nếu có thể, đảo có thể mưu hoa một phen..." Hạo Thiên nói, hai mắt khẽ híp, tinh mang lấp lóe, không biết đang ấp ủ điều gì.

Dao Trì nhìn hắn không mở miệng.

Mưu hoa chuyện của Nhân Tộc khả không đơn giản như vậy, nhưng nếu có khả năng, đảo có thể làm, dù sao dưới đại thế như thế, chỗ tốt định nhiên không thiếu được.

Hạo Thiên suy nghĩ xong, tay khẽ động, một đạo kim quang lóe lên, lập tức thấy Thái Bạch Kim Tinh từ ngoài điện đi vào. "Thần Thái Bạch Kim Tinh, tham kiến Thiên Đế, Thiên Hậu.

Thiên Đế, Thiên Hậu tiên phúc vĩnh hưởng, thọ dữ thiên tề!" Thái Bạch Kim Tinh cung thân hành lễ. "Thái Bạch Kim Tinh, đoạn thời gian tới hãy lưu ý nhiều đến tình huống Nhân Tộc, nếu có tình huống đặc thù liền lập tức bẩm báo!" Hạo Thiên phân phó.

Hiện tại Thiên Đình khí vận đang đề thăng, hắn cũng mượn đó không ngừng trùng kích cảnh giới, gần đây đối với đại đạo có chút

cảm ngộ, định tiếp tục bế quan. "Thần minh bạch!" Thái Bạch Kim Tinh gật đầu.

Hạo Thiên gật đầu phất tay ý bảo lui xuống. "Thần cáo lui!" Thái Bạch Kim Tinh hành lễ rồi lui ra. "Tình huống Nhân Tộc lúc này, e rằng không bao lâu nữa thiên cơ sẽ minh lãng, hết thảy tình huống đều sẽ biết rõ..." Hạo Thiên nhìn vào Hạo Thiên Kính nói. "Khí vận ngưng kết như thế tự nhiên bất phàm, mấy vị kia cổ kế cũng đang nhìn chằm chằm, thời gian cũng sẽ không còn xa..." Dao Trì gật đầu.

Ánh mắt nàng cũng rơi vào Hạo Thiên Kính.

Hai người lúc này nhìn tình huống trong kính, thật lâu không nói. ...

Thiên Đình, Thanh Hoa Đại Đế Cung. "Đạo huynh, đây là Nhân Tổ truyền tấn về Nhân Tộc đại thế sao?" Huyền Linh nhìn về phía Thanh Huyền hỏi. "Xác thực.

Nhân Tộc đại thế khả bất phàm, đản sinh tám vị Nhân Hoàng, dẫn dắt Nhân Tộc đi tới địa bộ huy hoàng hơn, ổn cư Thiên Địa Nhân Vật Chính chi vị." Thanh Huyền ngừng lại một chút rồi tiếp tục nói: "Theo Nhân Tổ nói, sắp sửa đản sinh đệ nhất vị Nhân Hoàng, cũng là Thiên Hoàng, nãi là ca ca của Thánh Mẫu - Phục Hy tiền bối phân thân nhập luân hồi, cũng là Đạo Quân thân tự định hạ, cử động này tự nhiên bất phàm..." "Về phần bảy vị Nhân Hoàng ngày sau, đều là Nhân Tộc khí vận, Nhân Đạo sở tuyển.

Nhân Tộc mấy vị tồn tại đỉnh tiêm có thể giải quyết các phương diện vấn đề của Nhân Tộc phổ thông bộ lạc, tăng trưởng càng nhiều khí vận, ổn cư Thiên Địa Nhân Vật Chính chi vị..." Nghe vậy, Huyền Linh và Thái Nhất thần sắc có chút chấn kinh gật đầu, trong lòng cũng hiểu rõ không ít sự tình. "Lần này Nhân Tộc đại thế có không ít tồn tại đỉnh tiêm chống đỡ, Hạo Thiên Thiên Đế cổ kế cũng đang lưu ý, bất quá sự tình như vậy hắn cũng khó có cơ hội nhúng tay, cho nên cũng

không cần để ý quá nhiều...

Tiếp theo trong khoảng thời gian này, Nhân Tộc khí vận sẽ đề thăng không ít, chúng ta có thể mượn nhờ Nhân Tộc khí vận đề thăng cùng Thiên Đình vận thế để tranh thủ tu hành.

Hiện tại Trung Ương một mạch cùng Câu Trần một mạch thực lực đang đề thăng, Tam Ngự chúng ta cũng không thể lạc hậu..." Thanh Huyền nhìn Thái Nhất và Huyền Linh túc nhiên nói. "Đạo huynh yên tâm, chúng ta minh bạch!" Hai người gật đầu. "Trừ cái đó ra, tu vi của Nhân Tộc đệ tử dưới môn hạ Tam Ngự cùng với những tán tu, sinh linh kia cũng phải đề thăng.

Tam Ngự thực lực cùng khí vận là quan chốt, không thể bỏ bê." Thanh Huyền lại nói.

Huyền Linh và Thái Nhất gật đầu, điểm này Thanh Huyền không nói bọn hắn cũng sẽ trở về an bài, đảo cũng không cần lo lắng.

Thanh Huyền cũng minh bạch điểm này nên không nói nhiều.

Sự tình đề thăng thực lực và khí vận Tam Ngự quan trọng thế nào, bọn hắn tự nhiên rõ ràng nên làm gì.

Hiện tại tạm thời chưa dùng tới Tam Ngự, nhưng về sau, khi cần dùng đến, Tam Ngự cũng phải có thực lực tương trợ.

Cho nên hiện tại thời cơ đề thăng liền hiển nhiên pha phần quan trọng. "Trong truyền tấn lần này của Nhân Tổ có một sự kiện cần ta đi xử lý..." Thanh Huyền nói. "Không biết là chuyện gì?" Huyền Linh và Thái Nhất pha phần cảm hứng thú hỏi. "Nhân Tộc trấn tộc đại trận - Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận cần bố trận Ngũ Hành linh căn, hiện nay chỉ còn thiếu Bàn Đào thụ thuộc Thủy ở phương Bắc.

Bồ Đề thụ thuộc Kim ở phương Tây trong cuộc thương nghị của Nhân Hoàng Chi Sư lần trước đã từ Chuẩn Đề Thánh Nhân trong tay

đổi được, giờ chỉ còn thiếu một hành cuối cùng..." Thanh Huyền mỉm cười nói.

Nghe vậy, Huyền Linh và Thái Nhất thần sắc vui vẻ.

Như vậy uy lực đại trận Nhân Tộc có thể đề thăng không ít, là chuyện tốt.

Nhưng lập tức, Thái Nhất nhíu mày nói: "Nhưng Bàn Đào là Thiên Đình trọng yếu linh căn, muốn lấy được khả không đơn giản như vậy..." Huyền Linh gật đầu.

Bàn Đào làm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, vì Hạo Thiên bồi dưỡng không ít cao thủ Thiên Đình, là nhân tố quan trọng để Thiên Đình hấp dẫn hồng hoang tán tu, sinh linh, cũng là mấu chốt hiệp trợ phát triển tâm phúc sức mạnh.

Muốn lấy được xác thực không dễ dàng. "Không vội, đợi Nhân Tổ tin tức hậu tục lại nói.

Hiện tại trước tiên tiếp tục phát triển bản thân chúng ta đã..." Thanh Huyền nói.

Hai người nghe xong gật đầu, cùng Thanh Huyền thương nghị một số chi tiết phát triển xong liền đứng dậy rời đi.

Thanh Huyền nhìn thoáng qua rồi cũng bắt đầu tu hành và phát triển huy hạ. ...

Nhân Tộc, ngoại vi Phong Duyên bộ lạc.

Từ khi Mặc Ngọc hứa hẹn mỗi ngày đưa thức ăn cho Hoa Tư, đảo cũng không thất hứa, mỗi ngày đều đến đưa tiên quả và thức ăn, đưa xong liền đi, không đam các, ngày lại qua ngày.

Có Kỳ Lân đưa thức ăn, Hoa Tư cũng không cần ưu tâm chuyện đó nữa, an tâm dưỡng thai.

Như thế, trong nháy mắt đã qua kỳ hạn mười tháng.

Tại Nhân Tộc, kỳ hạn mười tháng vốn là thời kỳ Nhân Tộc nữ tử lâm bồn, nhưng hiện nay lại không có bất kỳ tin tức gì truyền ra.

Trong bộ lạc, Tộc trưởng, trưởng lão chủ quản họa phúc cùng mấy vị trưởng lão khác trong lòng bất an, không biết Hoa Tư sinh hạ là có phải yêu nghiệt hay không.

Nếu không phải vì Hoa Tư làm người không tệ, tại Phong Duyên bộ lạc có chút thanh danh tốt, nếu không thì Tộc trưởng Phong Duyên bộ lạc hoặc hứa sẽ không lưu nàng lại đến hiện tại.

Chương 260

Hiện tại thời gian đã mười tháng, trong lòng bất an, liền sai người tới ngoại vi bộ lạc xem xét tình huống Hoa Tư, chỉ cần có biến số lập tức báo lại để chuẩn bị. ...

Phong Duyên bộ lạc, ngoại vi chi địa. "Khả năng?!" Tộc nhân Phong Duyên bộ lạc tới xem xét phát hiện Hoa Tư lúc này thế mà chưa có dấu hiệu lâm bồn.

Đừng nói lâm bồn, mức độ lớn của cái bụng cũng không giống như bình thường năm sáu tháng.

Trong lòng đại kinh, khi nào thấy qua tình huống như thế?

Nhân Tộc mười tháng hoài thai, hiện nay đã mười tháng, Hoa Tư vì sao bụng vẫn lớn như vậy?

Chẳng lẽ mang thai thật sự là yêu nghiệt hay sao? "Không được, phải tranh thủ báo cáo Tộc trưởng..." Tộc nhân kia trong lòng càng cảm thấy việc này không bình thường, lập tức dục xoay người rời đi. "Hống!" Đột nhiên, một tiếng thú hống dọa hắn giật mình, cũng thu hút ánh mắt của hắn.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên mặt Du Thủy có một đầu dị thú đang đạp nước.

Thú này đầu sư tử, sừng hươu, mắt hổ, thân nai, vảy rồng, đuôi trâu... chính là thụy thú Kỳ Lân trong truyền thuyết. "Thụy thú Kỳ Lân?

Đích thân đưa thức ăn cho Hoa Tư?" Thấy Kỳ Lân đưa thức ăn cho Hoa Tư, tộc nhân kia không khỏi chấn kinh.

Kỳ Lân là thụy thú, đích thân đưa thức ăn cho Hoa Tư thì quả là

không tầm thường.

Lúc này không lo được cái khác, lập mã xoay người chạy về bộ lạc, muốn lập tức đem sự tình nơi này cáo tri Tộc trưởng.

Việc này phi bỉ tầm thường, nếu phán đoán sai lầm, thật sự sẽ đoạn tống cả bộ tộc.

Tộc nhân kia sau khi quay về Phong Duyên bộ lạc liền lập tức đem sự tình hoàn toàn bẩm báo cho Tộc trưởng.

Nghe vậy, Tộc trưởng trong lòng cũng đại kinh, xem ra sự tình không giống bình thường.

Dù sao thụy thú Kỳ Lân là thần thú a, có thể để thần thú đích thân đưa thức ăn, trong bụng Hoa Tư e rằng không giống như bọn họ đoán.

Ngay lập tức, Tộc trưởng liền triệu tập tất cả trưởng lão trong bộ lạc tới thương nghị việc này, cần phải trọng tân định nghĩa và giải quyết. ...

Nhân Tộc, Phong Duyên bộ lạc, nghị sự sảnh. "Việc này, chư vị trưởng lão có kiến nghị gì?" Tộc trưởng đem sự tình kể lại đơn giản một phen xong, nhìn về phía chư vị trưởng lão hỏi.

Nghe vậy, chư vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau.

Việc này lúc này nhìn lại hiển nhiên không giống bọn hắn đoán, tương phản một mặt, dù sao Kỳ Lân cũng đã tới đưa thức ăn.

Nghị sự sảnh trầm tịch một lát, trưởng lão chủ quản họa phúc đứng dậy nói: "Tộc trưởng, Kỳ Lân là thụy thú, nơi Kỳ Lân đi qua tất có tường thụy.

Ký nhiên Kỳ Lân cấp Hoa Tư đưa thức ăn, khả kiến thai nhi trong bụng Hoa Tư tất có tường thụy chi khí, tuyệt phi yêu nghiệt.

Khủng phạ Hoa Tư sở hoài, nãi là Nhân Tộc đại hiền..." Nhân Tộc đại hiền!

Mọi người nghe xong thần sắc đều đại kinh.

Nhân Tộc đại hiền quan hồ địa vị Nhân Tộc, cũng là tồn tại trọng yếu thôi động Nhân Tộc tiền tiến, nhân vật như vậy cực kỳ quan trọng.

Tuy rằng lúc này không cách nào xác định, chỉ là suy đoán, nhưng có thụy thú Kỳ Lân đưa thức ăn, hẳn là cũng không sai biệt lắm. "Nếu thật là Nhân Tộc đại hiền, vậy liền hợp cai Phong Duyên bộ lạc ta đại hưng..." Tộc trưởng trong lòng nghĩ vậy, trên mặt lộ ra nụ cười, mở miệng nói.

Nhân Tộc trong lịch sử không phải chưa từng đản sinh hiền giả, mỗi hiền giả đản sinh thông thường đều sẽ dẫn dắt bộ lạc của mình trở nên phồn vinh hơn.

Hiện nay có đại hiền hàng sinh tại Phong Duyên bộ lạc, trong lòng hắn tự nhiên cao hứng. "Ký nhiên như thế, vậy chúng ta nên nghênh hồi Hoa Tư.

Nhân Tộc đại hiền của chúng ta, há có thể đối đãi như thế..." Tộc trưởng ánh mắt quét qua chư vị trưởng lão, thấy thần sắc trên mặt họ đều tán đồng, liền trực tiếp một búa định âm.

Nghe vậy, chư vị trưởng lão đều không có dị nghị.

Dù sao quan hồ Phong Duyên bộ lạc, quan hồ toàn bộ Nhân Tộc, không thể đại ý.

Ngay lập tức, Tộc trưởng liền dẫn theo tộc nhân cùng mấy vị trưởng lão đích thân đi tới Du Thủy chi bạn nghênh hồi Hoa Tư.

Đối với chuyện tộc nhân trong bộ lạc làm trước đây, Hoa Tư đảo cũng không để trong lòng.

Chuyện kinh hoảng là nhân chi thường tình, tịnh không có lỗi lớn.

Lần này Tộc trưởng đích thân dẫn đầu tộc nhân và trưởng lão tới, nàng cũng tha thứ cho tộc nhân, theo Tộc trưởng dọn về bộ lạc.

Dù sao có tộc nhân chiếu cố cũng sẽ tiện hơn một chút.

Hoa Tư trở về Phong Duyên bộ lạc, tình huống dĩ nhiên đã quay về quỹ đạo chính.

Mặc Huyền cũng không cần lo lắng chuyện sinh hoạt của Hoa Tư nữa, hiện tại đã có người chiếu cố nàng rồi.

Chuyện của Hoa Tư được giải quyết, lúc này Toại Nhân, Phục Hy, Nữ Oa, Hậu Thổ cùng Thanh Minh đang quan chú đều vi vi gật đầu, chờ đợi Thiên Hoàng hàng lâm.

Tuế nguyệt du du, trong nháy mắt, mười hai năm thời gian đã trôi qua.

Tại bộ lạc Phong Duyên.

Thời gian tuy đã mười hai năm, nhưng thai nhi trong bụng Hoa Tư vẫn chưa chào đời.

Mang thai một lần đã mười hai năm, lần này tộc nhân không những không kinh hoảng mà ngược lại còn vui mừng hơn.

Nhân tộc có lời đồn, đại hiền sinh ra càng muộn, hiền năng lại càng cao, trong số những hiền giả đã biết, người mang thai lâu nhất cũng chỉ một năm sáu tháng, Hoa Tư mang thai mười hai năm, nếu hài tử chào đời, e rằng sẽ phi thường.

Bên bờ Du Thủy, trong một dãy núi nào đó.

"Quả không hổ là thân Thiên Hoàng, đợi đến khi tiên thiên dựng dục đủ đầy, e rằng vừa giáng thế sẽ kinh động cả Hồng Hoang…" Càn Nguyên đưa mắt nhìn về phía bộ lạc Phong Duyện, miệng tán

thán nói.

Y cũng là Nhân tộc, tự nhiên hiểu rõ tình hình mang thai của Nhân tộc, cũng biết một số hiền giả trong Nhân tộc khi giáng thế, thời gian đều sẽ kéo dài hơn một chút, nhưng mười hai năm thì đây là lần đầu y thấy.

Nhưng, thân phận Thiên Hoàng chính là phân thân của huynh trưởng Thánh Mẫu Nữ Oa chuyển thế, trong đó không chừng có sự sắp xếp của lão sư, có thể như vậy cũng là bình thường, dù sao thân phận đã khác, lại thêm thân Thiên Hoàng, lại càng thêm bất phàm.

Trong lòng Càn Nguyên nghĩ vậy, rồi dời mắt đi, trong đôi mắt hiện lên phù văn đại đạo, nhìn vào khí vận Nhân tộc và khí vận Hồng Hoang đang không ngừng hội tụ lúc này, cộng thêm nhân hoàng đế khí đang dần ngưng tụ vì thân Thiên Hoàng.

Sự ngưng tụ của những thứ này, báo hiệu rằng Thiên Hoàng giáng thế đã không còn xa.

Càn Nguyên quan sát một lúc lâu, sau đó thu hồi ánh mắt, tiếp tục chờ đợi.

Cứ như vậy, thời gian lại trôi qua mấy tháng.

Một ngày nọ, Hoa Tư đột nhiên cảm thấy đau bụng, tộc nhân vội vàng đến đỡ đẻ.

Sau một hồi bận rộn, hài tử cuối cùng cũng chào đời.

Chỉ thấy khi hài tử ra đời, một luồng tử khí từ trên trời giáng xuống, căn nhà của Hoa Tư lập tức rực rỡ ánh sáng, hương thơm lạ lùng lan tỏa khắp phòng, ẩn hiện có thần long quấn quanh xà nhà, một tiếng khóc vang dội truyền khắp thiên địa.

Một tiếng khóc kinh động toàn bộ Hồng Hoang, chỉ là một hài nhi Nhân tộc giáng thế, tiếng khóc lại có thể truyền khắp Hồng Hoang.

"Ầm!" Tiếng khóc vừa vang lên, liền nghe thấy trong Nhân tộc vang lên một tiếng oanh minh, chấn động toàn bộ khí vận Nhân tộc, lúc này đều bị dẫn động, nghiêng về phía bộ lạc Phong Duyện, khí vận Hồng Hoang mênh mông lập tức ngưng tụ, nhân hoàng đế khí hiển hóa vô tận đế uy, bao trùm vô tận thời không.

Nhân tộc hiện là nhân vật chính của thiên địa, khí vận Nhân tộc và khí vận Hồng Hoang lúc này đâu phải chuyện đùa, bị dẫn động như vậy, có thể nói là chấn động cửu thiên thập địa, vô tận thời không khu vực.

Trong khoảnh khắc, vô số tồn tại đều kinh hãi nhìn về phía Nhân tộc.

Mới bao lâu mà Nhân tộc lại có đại sự xảy ra?

Một hài tử vừa giáng thế lại có thể mang trên mình khí vận khổng lồ như vậy, không cần biết sau này thành tựu ra sao, e rằng sẽ còn kinh động vô số tồn tại ở Hồng Hoang hơn cả bây giờ.

Chư Thánh tuy biết thân phận của hài nhi, cũng biết thân phận Thiên Hoàng, nhưng bây giờ vừa giáng thế đã có khí vận khổng lồ và dị tượng kinh động Hồng Hoang như vậy, sau này khi quy vị, e rằng sẽ đạt đến cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Như vậy, thực lực tổng thể và khí vận của Nhân tộc, sẽ lại tăng lên một bậc.

Nhưng tình hình đã như vậy, đại thế Nhân tộc hưng thịnh, cũng không có cách nào khác, chỉ có thể tìm cách kiếm thêm chút lợi ích, những thứ khác, cũng vô dụng, dù sao cũng không thay đổi được, kiếm thêm chút lợi ích cho bản thân mới là quan trọng.

Sắc mặt của Hạo Thiên và Đế Tuấn lúc này tuy không tốt đẹp gì, nhưng cũng hiểu rằng, đại thế Nhân tộc đang cuồn cuộn tiến tới,

không thể ngăn cản, cũng không dám ngăn cản.

Ánh mắt của tất cả các tồn tại đỉnh cao ở Hồng Hoang đều tập trung tại đây, không chừng có kẻ còn ẩn mình trong đó, không ai có đủ can đảm.

Đế Tuấn cảm thấy, cứ thế này, giữa hắn và Nhân tộc, e rằng sẽ gặp phiền phức, không chừng sẽ bị Nhân tộc trực tiếp xóa sổ khỏi Hồng Hoang, trong lòng lại có một ý niệm.

Bởi vì ở vùng đất Yêu tộc nguyên bản, Nhân tộc và Yêu tộc do Kế Mông lãnh đạo, ngọn lửa chiến tranh, đã sắp sửa hoàn toàn bùng cháy.

Muốn khiêm tốn, nhưng Nhân tộc cứ đánh mãi, cũng không có cách nào, ngọn lửa chiến tranh bùng cháy, cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Hạo Thiên lúc này lại có suy nghĩ khác với Đế Tuấn, trong đại thế như vậy, Thiên Đình có cơ hội kiếm chút lợi ích không, nếu có thể, đó quả thực là chuyện tốt, cho nên lúc này đang chăm chú quan sát.

Về phần các thế lực chủng tộc khác, như Vu tộc, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, viễn cổ tam tộc, lúc này đều đang quan sát, nhưng cũng không có suy nghĩ gì lớn, dù sao đối với họ tạm thời cũng không có ảnh hưởng lớn, Nhân tộc đã khủng bố như vậy rồi, tăng thêm một chút nữa cũng không sao.

Cho nên, lúc này không nghĩ nhiều, chỉ đơn thuần quan sát tình hình tiếp theo mà thôi.

Tại Phượng Tê Sơn, trong Thiên Cơ Các.

"Như vậy, đã mở ra khúc dạo đầu, giáng thế thuận lợi, chuyện sau này, chỉ cần chờ Thiên Hoàng quy vị, đến lúc đó, ta cũng có thể mượn cơ hội này để nhận được một ít khí vận cùng Nhân Đạo chi lực để thăng tiến, đạo hạnh tiến thêm một bước cũng không phải chuyện khó…" Phục Hy nhìn tình hình trong Nhân tộc, không khỏi khẽ gật

đầu nói.

Phân thân thuận lợi giáng thế, chuyện sau này, sẽ do Càn Nguyên thu đồ, sau đó dạy dỗ tu hành, hoàn thành việc cai trị và giải quyết các vấn đề của Nhân tộc, đợi đến khi mọi việc viên mãn, liền sẽ chứng đạo quy vị Thiên Hoàng.

Những chuyện sau này, y không cần phải lo lắng, chỉ cần tĩnh quan là được.

Chương 261

Nghĩ vậy, y liền không quan tâm nhiều nữa, một bên quan sát, một bên tham ngộ tu hành.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

"Cứ như vậy, đại thế Nhân Hoàng đã mở ra, tiếp theo, chỉ cần chờ đợi quỹ tích vận hành của Nhân Đạo tiến triển là được…" Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Từ khí vận khi nguyên thần của Phục Hy đạo huynh giáng thế mà xem, sau này khi quy vị Nhân Hoàng, e rằng có hy vọng xung kích Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh…" Hậu Thổ nhìn Thanh Minh và Nữ Oa, chậm rãi mở miệng nói.

Nữ Oa gật đầu, khá tán thành, nàng cũng nhìn ra một số tình hình lúc này, cho nên khá tán đồng với lời của Hậu Thổ.

"Chuyện sau này, là Càn Nguyên thu đồ và dạy dỗ, cai trị Nhân tộc đến viên mãn là có thể chứng đạo, những chuyện này, sẽ tự vận hành, cũng không cần quá quan tâm…" Thanh Minh nói xong, liếc mắt nhìn lên cửu thiên, từ tình hình Thiên Đạo lúc này mà xem, độ khế hợp giữa Hồng Quân Đạo Nhân và Thiên Đạo, ước chừng sẽ đạt đến mức viên mãn trong khoảng mười mấy nguyên hội nữa, đến lúc đó, liền có thể bước vào Thiên Đạo Cảnh.

Khi đó, sau khi hợp nhất với Thiên Đạo, ở trong Hồng Hoang, đối thủ cùng đẳng cấp cũng khó có thể là địch thủ của y.

Đương nhiên, Thanh Minh không nằm trong số này.

Ngoài ra, trong Hồng Hoang, muốn có thêm một Thiên Đạo Cảnh, lúc này là không thể, Nữ Oa tu hành nhanh hơn một chút, hiện đã là

Thánh Nhân viên mãn, đã đạt đến đỉnh điểm, muốn tiến thêm nữa, hiện tại là không thể.

Chỉ có Thanh Minh không ngừng phát triển Hồng Hoang, đạt đến một tầm cao hơn, lúc đó mới có khả năng đó.

Về phần chư Thánh, tuy mấy chục ức năm trước tiến triển khá nhanh, nhưng đến cảnh giới này rồi, không còn dễ dàng như vậy nữa.

Mọi thứ đều phải từ từ, dù sao đợi sau khi Hồng Quân Đạo Nhân bước vào Thiên Đạo Cảnh, Thiên Đạo lại diễn hóa một lần nữa, sự áp chế đối với chư Thánh sẽ mạnh hơn vài phần.

Cho nên, sau này, không còn dễ dàng tiến triển như vậy nữa.

Đương nhiên, những điều này không phải là điều Thanh Minh nên cân nhắc, dù sao Nữ Oa đã đạt đến Thánh Nhân viên mãn, tạm thời cũng không thể tiến lên nữa, cho nên áp chế hay không, cũng không sao cả.

Trong lòng nghĩ vậy, y liền nhắm mắt dưỡng thần.

Hậu Thổ nhìn một cái, cũng nhắm mắt tham ngộ minh đạo.

Nữ Oa nhìn hai người một cái, một bên quan sát tình hình Nhân tộc, một bên tham ngộ Tạo Hóa chi đạo.

Trong một lúc, Thái Hư Điện trở nên yên tĩnh, chỉ có khí tức đại đạo tinh thuần lặng lẽ lan tỏa, kèm theo những âm thanh huyền diệu, vang vọng mãi không dứt.

Lúc này ở Hồng Hoang, không ít sinh linh, tu sĩ, đại năng, chủng tộc, thế lực, lại không hề yên tĩnh.

Thiên Hoàng giáng thế, kinh động Hồng Hoang.

Lúc này khí vận Nhân tộc nghiêng về, khí vận Hồng Hoang ngưng tụ, thịnh thế của Nhân tộc, từ lúc này bắt đầu, đã chính thức kéo mở

màn.

Tại Nhân tộc, bên bờ Du Thủy, trong một dãy núi.

Càn Nguyên nhìn sự biến hóa của Nhân tộc lúc này, sự biến hóa của bộ lạc Phong Duyện, y đã là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, nhưng vẫn có chút kinh ngạc.

Khí vận khổng lồ như vậy hội tụ trên người Thiên Hoàng, nếu không phải là một đạo phân thần của Phục Hy Đạo Nhân chuyển thế, là Nhân Hoàng của thời đại mới của Nhân tộc, y thậm chí còn cho rằng đây là khí vận chi tử của Nhân tộc.

"Có lẽ, sau khi Thiên Hoàng chứng đạo, xung kích Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, cũng không phải là không thể…" Càn Nguyên trong lòng thầm nói một tiếng, tình hình như vậy, quả thực có khả năng rất lớn.

Đến lúc đó, Nhân tộc, lại sẽ có thêm một vị tồn tại đỉnh cao, mối quan hệ giữa Phục Hy Đạo Nhân và Nhân tộc, cũng sẽ gần gũi hơn vài phần.

Phục Hy Đạo Nhân cũng có thể mượn khí vận Nhân tộc, Nhân Đạo chi lực để xung kích cảnh giới cao hơn, cũng là đôi bên cùng có lợi.

Trong lòng nghĩ vậy, y liền không còn vướng bận chuyện này nữa, tiếp theo, là nhiệm vụ của y.

"Thiên Hoàng đã giáng thế, ta cũng đã đến lúc đi hoàn thành nhiệm vụ mà Nhân Tổ giao phó…" Càn Nguyên nói xong, liền đứng dậy, bước ra khỏi động phủ.

Vừa ra khỏi động phủ, Càn Nguyên liền thấy Mặc Ngọc, con Mặc Kỳ Lân đã mang thức ăn cho Hoa Tư, trong lòng hơi tính toán một phen, mỉm cười nói: "Ngươi mang thức ăn cho Hoa Tư, có một phần

công đức, sau này có thể ở lại trong Nhân tộc, tự có một phần lợi ích…" "Đa tạ tiên trưởng chỉ điểm!" Mặc Ngọc gật đầu nói.

Ngày trước Nhân Tổ đã hứa hẹn lợi ích, lúc này Càn Nguyên lại lần nữa điểm hóa, trong lòng y càng thêm vui mừng.

Vị trước mặt này, lúc này y đã biết thân phận, đó là tam đệ tử thân truyền của Đạo Quân, là sư đệ của Nhân Tổ, lời của y, tự nhiên là có trọng lượng.

Càn Nguyên gật đầu, nói với Mặc Ngọc: "Lần này ta đến Nhân tộc thu đồ, ngươi cũng theo ta cùng đi đi!" "Vâng!" Mặc Ngọc đáp một tiếng.

Lời còn chưa dứt, Càn Nguyên đã ngồi trên lưng y, Mặc Ngọc chở Càn Nguyên, hướng về bộ lạc Phong Duyện.

Tại bộ lạc Phong Duyện, nơi Hoa Tư sinh con.

Cùng với việc Nhân Hoàng giáng thế, tộc nhân trong bộ lạc lập tức nghe thấy tiếng thú gầm bên ngoài.

Ra ngoài xem, thì ra là con Mặc Kỳ Lân đã mang thức ăn cho Hoa Tư.

Thấy thụy thú Kỳ Lân đến, tộc nhân lại càng vui mừng hơn, dù sao cũng là thụy thú Kỳ Lân đến.

Trên lưng Kỳ Lân, có một người ngồi, mặc một bộ y phục màu xanh, trên người tỏa ra khí chất xuất trần, một bộ dạng thế ngoại cao nhân.

Càn Nguyên thân hình khẽ động, trong khoảnh khắc tiếp theo, đã đứng trước mặt Kỳ Lân, mỉm cười nhìn mọi người, Kỳ Lân thì lùi lại một bước.

Tộc nhân của bộ lạc Phong Duyện nhìn nhau, trong lòng đã đoán

ra, vị này, nhất định là đắc đạo tiên nhân trong Hồng Hoang.

"Chúng ta, bái kiến tiên trưởng!" Trong bộ lạc Phong Duyện của Nhân tộc.

"Chúng ta, bái kiến tiên trưởng!" Trong khoảnh khắc, mọi người trong bộ lạc Phong Duyện đồng loạt quỳ lạy Càn Nguyên, nhưng lại bị Càn Nguyên đỡ dậy.

Sau khi hơi bình tĩnh lại, tộc trưởng mở miệng hỏi: "Không biết tiên nhân đến đây có gì phân phó?" Một tồn tại như vậy, đến bộ lạc Nhân tộc, nếu không có việc quan trọng hoặc phân phó, đó là không thể, cho nên mới có câu hỏi này.

Nghe vậy, Càn Nguyên mỉm cười nói: "Ta hôm nay đến đây, là để thu đứa trẻ này làm đồ đệ…" Mọi người nghe vậy, lại có chút do dự.

Có tiên nhân thu đồ, tự nhiên là đại sự tốt lành, nhưng đứa trẻ này là đại hiền của Nhân tộc, liên quan đến bộ lạc, liên quan đến Nhân tộc, không thể tùy tiện hứa hẹn.

Dù sao cũng là đại hiền của Nhân tộc, phải lấy việc của Nhân tộc làm chủ yếu.

Càn Nguyên nhìn họ, sao lại không biết trong lòng họ nghĩ gì, lập tức nhàn nhạt cười nói: "Các vị không cần lo lắng, ta là tam đệ tử dưới trướng Thanh Minh Đạo Quân, là sư đệ của đại Nhân Tổ Toại Nhân, đứa trẻ này hệ trọng, nên do ta đến thu đồ, không biết phu nhân ý hạ như thế nào?" Càn Nguyên nói, ánh mắt rơi vào người Hoa Tư.

Nghe vậy, mọi người trong bộ lạc Phong Duyện có mặt đều kinh hãi!

Tam đệ tử dưới trướng Đạo Quân, sư đệ của đại Nhân Tổ Toại Nhân!

Bất kỳ thân phận nào trong đó đặt ở đại lục Hồng Hoang rộng lớn

này, đều là danh chấn một phương, một tồn tại như vậy, cũng là tồn tại đỉnh cao trong Hồng Hoang.

Bái nhập môn hạ của y, cũng là bái nhập Hỗn Nguyên Cung, và Nhân Tổ, cũng là quan hệ sư điệt và sư bá.

Phải biết rằng, trong ba vị Nhân Tổ, đại Nhân Tổ Toại Nhân là đệ tử thân truyền của Đạo Quân, hiện đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng là vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Nhân tộc, đứng trong hàng ngũ những tồn tại đỉnh cao của Hồng Hoang.

Nhị Nhân Tổ và Tam Nhân Tổ tuy chỉ là đệ tử ký danh của Đạo Quân, nhưng cũng là tồn tại Bán Bộ Hỗn Nguyên, cũng là tồn tại đỉnh cao trong Nhân tộc.

Bái nhập môn hạ Càn Nguyên, thân phận một bước lên cao như vậy, quả thực không tầm thường.

Tuy chỉ là bộ lạc Nhân tộc bình thường, nhưng với sự phát triển của Nhân tộc hiện nay, lại có thân phận nhân vật chính của thiên địa, đối với những chuyện trong Hồng Hoang, đối với những chuyện của Nhân tộc, sao lại không rõ?

Chỉ là đơn thuần không can dự nhiều mà thôi, dù sao tu vi thấp, nhưng không có nghĩa là không biết một số chuyện, như sau khi Càn Nguyên nói xong, liền biết được sự khủng bố trong đó.

Tộc trưởng, Hoa Tư và những người khác lúc này đều hiểu rằng, một tồn tại như Càn Nguyên đều đến thu đồ, vậy thì chuyện này đúng như y nói, vô cùng hệ trọng, Nhân Tổ, Thánh Nhân có lẽ đều đang quan sát, trừ y ra, không ai dám thu đồ.

Hoa Tư nhìn con Kỳ Lân sau lưng Càn Nguyên, đó là do Nhân Tổ bảo mang thức ăn đến, Nhân Tổ cũng có sắp xếp, như vậy, sao lại không nguyện ý?

Ý niệm trong lòng Hoa Tư lóe lên, liền vui mừng nói với Càn Nguyên: "Nguyện ý, nguyện ý, tiên trưởng nguyện ý thu con trai ta làm đồ đệ, Hoa Tư sao có lý do không nguyện ý…" Nhưng thoáng chốc, cảm thấy con vừa mới sinh ra đã phải rời đi, trong lòng Hoa Tư có chút không nỡ, không nhịn được nhìn thêm mấy lần.

Càn Nguyên tự nhiên nhìn ra nỗi lo trong lòng Hoa Tư, mỉm cười nói: "Phu nhân yên tâm, ta hiện đang sống trong núi bên bờ Du Thủy, đợi sau này đứa trẻ lớn hơn một chút, lại để nó vào núi tìm ta là được…" "Đa tạ tiên trưởng…" Hoa Tư nghe vậy, không ngờ tiên trưởng đoán được nỗi lo của mình, lại còn quan tâm đến nỗi lo của mình, vội vàng lần nữa bái tạ.

"Không cần đa lễ, phải rồi, hài tử có tên chưa?" Càn Nguyên nhìn hài tử trong lòng Hoa Tư, đột nhiên mở miệng hỏi.

"Thưa tiên trưởng, nó tên là Pháo Tê!" Hoa Tư mỉm cười nói.

"Pháo Tê?!

Tên hay!" Càn Nguyên lẩm bẩm một câu, rồi tán thán.

Trước khi Nhân Hoàng điện định cơ sở, quả thực nên có một cái tên đặc trưng của Nhân tộc, cái tên này phù hợp với mệnh cách của nó, quả thực là một cái tên hay.

Càn Nguyên nói xong, nhìn Mặc Ngọc, nói: "Vậy, chúng ta đi thôi!" "Vâng!" Mặc Ngọc miệng nói tiếng người đáp một tiếng.

Lời còn chưa dứt, Càn Nguyên đã đáp xuống lưng Mặc Huyền, sau đó hướng về ngọn núi bên bờ Du Thủy.

"Cung tống tiên trưởng!" Lúc này, mọi người trong bộ lạc Phong Duyện lại lần nữa bái lạy, cho đến khi Càn Nguyên và Mặc Ngọc hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt, mới đứng dậy.

Tại Phượng Tê Sơn, trong Thiên Cơ Các.

“Pháo Tê ư?!” Phục Hy khẽ lẩm bẩm một tiếng, trước mặt y, trong Thiên Cơ Kỳ Bàn diễn hóa ra biển lớn chu thiên tinh thần, vạn tinh lấp lánh, diễn hóa vô tận thiên cơ.

Pháp tắc trong tay y tuôn ra, từng chút từng chút diễn toán, vén mở, tuy không nhìn trộm được nhiều, nhưng có thể thấy được vài phần cũng đủ rồi.

“Như vậy, Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, sẽ không có gì bất ngờ…” Phục Hy khẽ cười một tiếng, rồi thu lại Thiên Cơ Kỳ Bàn.

Sau đó, y tiếp tục một bên tham ngộ, một bên quan sát tình hình của Pháo Tê.

Lúc này, Nữ Oa cũng khẽ lẩm bẩm cái tên ‘Pháo Tê’, sau đó liền không quan tâm nhiều nữa.

Chư Thánh, Toại Nhân lúc này cũng chậm rãi thu hồi ánh mắt, chuyện sau này, không cần quan tâm nhiều nữa, đợi thời cơ đến rồi tính.

Trong bộ lạc Phong Duyện.

Là người được tộc nhân trong bộ lạc xác định là đại hiền của Nhân tộc, Pháo Tê lúc này cũng thể hiện ra mặt phi thường và thần kỳ.

Ba ngày biết nói, năm ngày biết đi, chưa đầy một tháng, trí tuệ đã không thua kém người trưởng thành.

Thấy tình hình này, tộc nhân trong bộ lạc, không còn nghi ngờ gì nữa, không chỉ là đại hiền của Nhân tộc, mà còn là một vị tồn tại vô thượng của Nhân tộc trong tương lai, có thể dẫn dắt Nhân tộc đi đến một tầm cao hơn.

Họ tin tưởng Pháo Tê, bộ lạc Phong Duyện, cũng sẽ trở nên huy hoàng hơn trong tay cậu, Nhân tộc, cũng sẽ huy hoàng hơn.

Pháo Tê lúc này thể hiện ra những điểm phi thường, tộc trưởng và các trưởng lão đều rất vui mừng.

Đợi Pháo Tê lớn hơn một chút, đối với các công việc trong tộc, cậu thường có thể đưa ra những kiến giải độc đáo, cũng có thể giúp tộc trưởng xử lý các công việc trong bộ lạc, đều làm rất có trật tự, không ít trưởng lão trong tộc, đều khen ngợi không ngớt, những tộc nhân khác, càng bội phục không thôi.

Dù sao Pháo Tê lúc này, cũng chỉ mới mười mấy tuổi, nhưng xử lý công việc trong bộ lạc, lại không thua kém tộc trưởng, sao không khiến người ta bội phục kinh ngạc.

Lúc này họ càng cảm thấy, thành tựu sau này của Pháo Tê, e rằng không đơn giản chỉ là đại hiền.

Chương 262

Cho nên, vào ngày Pháo Tê thành niên, tộc trưởng liền lấy lý do tuổi già, truyền lại vị trí tộc trưởng cho Pháo Tê, hy vọng cậu có thể dẫn dắt bộ lạc Phong Duyện, đi đến một tầm cao huy hoàng và mạnh mẽ hơn.

Pháo Tê lúc này tuy còn trẻ, nhưng lúc này, lại giống như có một sức mạnh vô hình nào đó, không do dự nhận lấy vị trí tộc trưởng.

Trong lòng cậu có một cảm giác, đây là nhiệm vụ của mình, phải đi hoàn thành.

Sau khi nhận lấy vị trí tộc trưởng, Pháo Tê cũng bắt đầu con đường cai trị.

Trong nháy mắt, đã mười mấy năm lặng lẽ trôi qua.

Pháo Tê tiếp quản bộ lạc Phong Duyện, bắt đầu con đường cai trị, tuy chưa làm ra chuyện gì lớn, nhưng những chuyện trước đây, cũng xử lý ổn thỏa, không có chút sai sót nào, rất nhanh đã hoàn toàn nắm vững việc cai trị bộ lạc.

Khi Pháo Tê định tiếp tục dốc sức cai trị, Hoa Tư và lão tộc trưởng lại bảo cậu đến bên bờ Du Thủy bái sư trước.

Pháo Tê cũng biết, khi mình chào đời, có tiên nhân thu làm đồ đệ, bây giờ quả thực cũng nên đi bái sư.

Vị đó là tam đệ tử dưới trướng Đạo Quân của Hỗn Nguyên Cung, lại là sư đệ của đại Nhân Tổ Toại Nhân, nếu học thành trở về, chắc chắn có thể cai trị tốt hơn trước, mang lại cảnh tượng tốt đẹp hơn cho bộ lạc Phong Duyện.

Nghĩ đến đây, Pháo Tê liền lập tức lên đường, hướng về phía bộ

lạc Phong Duyện.

Bên bờ Du Thủy, trong một dãy núi.

Theo lời của mẹ mình là Hoa Tư, Pháo Tê đến một dãy núi bên bờ Du Thủy, quả nhiên thấy một con thụy thú Kỳ Lân.

Cậu biết, con Mặc Kỳ Lân này, chính là con Kỳ Lân đã mang thức ăn cho mẹ mình ngày xưa.

Lập tức, Pháo Tê liền hướng về Mặc Kỳ Lân bái ba lạy.

Mặc Ngọc sợ hãi vội vàng né ra, chỉ nhận nửa lạy, đây là Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, là Thiên Hoàng một trong Tam Hoàng, là nhân vật mà đại Nhân Tổ Toại Nhân đã đích thân yêu cầu y tương trợ ngày xưa, tự nhiên không dám nhận lễ của Pháo Tê.

Một tồn tại như vậy, y nào có phúc phận nhận lễ.

Phải biết rằng, sau khi Pháo Tê chứng đạo quy vị Nhân Hoàng, đó là không thua kém Thánh Nhân bao nhiêu, trừ thực lực ra, những thứ khác và Thánh Nhân không có gì khác biệt.

Một tồn tại như vậy, cho dù lúc này là một phàm nhân, nhưng nếu Mặc Ngọc thật sự nhận lễ, lúc này lập tức bị thiên khiển, không phải chuyện đùa, tự nhiên không dám làm bừa.

Dù sao giữa hai bên, khoảng cách thân phận thực sự, cũng là một vực thẳm không thể vượt qua.

"Ngươi là Pháo Tê phải không?" Mặc Ngọc nhìn cậu, miệng nói tiếng người.

Nghe vậy, Pháo Tê gật đầu nói: "Thưa tiền bối, chính là Pháo Tê…" "Mau vào đi, lão sư đang ở trong đó chờ ngươi đó!" Mặc Ngọc nói.

Pháo Tê gật đầu, cũng không trì hoãn, biết lão sư của mình đang

chờ, tự nhiên không thể ở đây lãng phí thời gian.

Pháo Tê hướng về Mặc Ngọc khẽ chắp tay, liền đi về phía Mặc Ngọc chỉ.

Một thung lũng tuy bình thường, nhưng khi Pháo Tê vừa bước vào, lại thấy mắt sáng lên, nơi đây tựa như tiên cảnh nhân gian, kỳ hoa dị thảo mỹ lệ, hương thơm ngào ngạt thấm đượm tâm can, không ngờ lão sư của mình lại cải tạo thành như vậy.

Trong lòng thầm than một tiếng, Pháo Tê đi về phía trước, ở đó có một gian nhà tranh, trước nhà có một tảng đá lớn, trên tảng đá, có một vị đạo nhân mặc y phục màu xanh đang ngồi xếp bằng, khí chất xuất trần của y giống như một thế ngoại cao nhân.

Không cần nói, đây chính là lão sư của cậu, cũng là tam đệ tử dưới trướng Đạo Quân, sư đệ của đại Nhân Tổ Toại Nhân.

Trên mặt Pháo Tê hiện lên chút dao động, sau đó liền bước đi, thẳng đến chỗ Càn Nguyên.

Đến trước mặt Càn Nguyên, cậu lập tức quỳ lạy nói: "Đệ tử Pháo Tê, bái kiến lão sư!" Nghe vậy, Càn Nguyên chậm rãi mở mắt, nhìn thanh niên trước mặt, trên mặt lộ ra một nụ cười, sau đó đỡ cậu dậy, nói: "Không cần đa lễ!" Càn Nguyên đỡ Pháo Tê dậy, cẩn thận quan sát cậu, sau mấy hơi thở, khẽ gật đầu nói: "Thân Nhân Hoàng, quả nhiên bất phàm, thân mang đại khí vận, nhân hoàng chi khí vờn quanh.

Sau này thành tựu chắc chắn không dưới ta, lần này gặp mặt, không cần phải hành đại lễ nữa!" Pháo Tê là một đạo phân thần của huynh trưởng sư nương là Phục Hy Đạo Nhân chuyển thế, thân phận bất phàm, lại là Thiên Hoàng của Nhân tộc, sau này chứng đạo quy vị, tu vi có lẽ không dưới Bán Bộ Hỗn Nguyên, cho nên Càn Nguyên cảm thấy, không cần nhận quá nhiều đại lễ, cũng không cần thiết.

Pháo Tê tuy không hiểu tại sao, nhưng nếu đã lão sư đã kiên trì, cậu cũng không để ý nữa, đáp ứng.

"Hôm nay đã chính thức bái ta làm sư, vậy thì chuyện tu hành sau này, tự nhiên do ta đích thân dạy dỗ, những chuyện trên con đường tu hành, cứ việc thỉnh giáo ta là được.

Về phần những chuyện không hiểu trong Nhân tộc, cũng có thể hỏi vi sư…" Càn Nguyên nói.

Nghe vậy, Pháo Tê gật đầu, mở miệng nói: "Đệ tử hiểu rồi!" Trong lòng cậu cũng khá muốn tìm hiểu về tu hành, bởi vì như vậy, đối với con đường cai trị, cũng có chút giúp đỡ, lại thêm lão sư cũng sẽ tương trợ, tin rằng trong việc cai trị bộ lạc, cũng sẽ có những thành tựu không nhỏ.

Như vậy, chuyện bái sư, cũng đã hoàn thành.

Bên bờ Du Thủy, trong thung lũng của dãy núi.

Sau khi nhận Pháo Tê, Càn Nguyên liền bắt đầu dạy dỗ Pháo Tê tu hành.

Đã là sư của Nhân Hoàng, những chuyện này, tự nhiên phải đích thân dạy dỗ.

Nếu không, làm gì có chuyện tốt như vậy, không làm gì cả, lại có thể nhận được công đức.

Dạy dỗ Nhân Hoàng tu hành, cũng không khó, dù sao Nhân Hoàng đều không phải người tầm thường, đều là người có đại khí vận, đại nghị lực, tư chất cực tốt, về tu hành, so với Càn Nguyên cũng không thua kém bao nhiêu, tư chất quả thực thượng giai.

Nhưng Càn Nguyên cũng hiểu rõ, không phải là thân phận Nhân Hoàng của Pháo Tê, mà là thân phận phân thần chuyển thế của Phục Hy, chuyển thế trùng tu, tốc độ cũng sẽ nhanh như vậy.

Dù sao con đường đã đi, đi lại một lần nữa, tự nhiên sẽ không chậm hơn bao nhiêu.

Đạt đến Đại La Kim Tiên chi cảnh, chưởng khống đại đạo pháp tắc, đối với Pháo Tê, cũng sẽ không có độ khó quá lớn.

Ý niệm trong lòng Càn Nguyên lóe lên, liền tiếp tục dạy dỗ Pháo Tê tu hành.

Pháo Tê vì là Thiên Hoàng, lại có duyên cớ là phân thần của Phục Hy chuyển thế, khi giáng thế, đã mang theo khí vận Hồng Hoang và khí vận Nhân tộc khổng lồ cùng với đế khí, đã sớm vượt qua cảnh giới hậu thiên của Nhân tộc, vốn chỉ cách tiên nhân chi cảnh một đường.

Cho nên, trong vòng ba năm ngắn ngủi, cậu đã chính thức bước vào tiên nhân chi cảnh, tuy chỉ là nhân tiên thấp nhất, nhưng cũng đã rất phi thường.

Cứ như vậy, lại tu hành năm năm, hiện đã bước vào địa tiên chi cảnh.

Đối với những điều này, Càn Nguyên cũng khẽ gật đầu, như vậy cũng tốt, Pháo Tê không cần tốn quá nhiều thời gian vào việc tu hành, dù sao nhiệm vụ của Nhân Hoàng, không phải là tu hành.

Cho nên, sau khi Pháo Tê đạt đến cảnh giới địa tiên, tốc độ tu hành của cậu, liền chậm lại, dù sao nhiệm vụ lúc này, không phải là tu hành, mà là cai trị Nhân tộc, cho nên lúc này, tu vi không thể tiến triển nhanh như vậy.

Càn Nguyên tự nhiên biết tình hình trong đó, cho nên cũng không để Pháo Tê tiếp tục tu hành nữa, đã đến lúc đi hoàn thành nhiệm vụ rồi.

Pháo Tê trong lòng cũng lo lắng cho công việc trong bộ lạc, không

tiếp tục tu hành, nếu không phải để Càn Nguyên vui lòng, cậu cũng sẽ không ở đây tu hành gần một năm, bây giờ đã như vậy, cũng không cần vội vàng nữa.

"Việc tu hành, không phải là chuyện một sớm một chiều, hiện tại quan trọng nhất, là quản lý công việc của bộ lạc, không phải là tu hành…" Càn Nguyên vẻ mặt nghiêm nghị nhìn Pháo Tê, mở miệng nói.

"Đệ tử hiểu rồi!" Pháo Tê gật đầu nói, trong lòng lại lo lắng cho công việc của bộ tộc.

"Vậy, hãy đi làm cho tốt đi!" Càn Nguyên phất tay nói.

"Đệ tử cáo lui!" Pháo Tê hành lễ một cái, rồi đứng dậy đi ra ngoài thung lũng.

Càn Nguyên nhìn Pháo Tê rời đi khỏi dãy núi, mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, chờ đợi Pháo Tê lần nữa trở lại.

Tại Nhân tộc, trong bộ lạc Phong Duyện.

Trong mấy năm Pháo Tê rời đi, về cơ bản đều do lão tộc trưởng của bộ lạc xử lý công việc, Pháo Tê là tộc trưởng đương nhiệm, tự nhiên không thể để Pháo Tê cứ mãi tu hành.

Cậu là đại hiền của Nhân tộc, tự nhiên phải dẫn dắt Nhân tộc đi đến một tầm cao huy hoàng, không thể cứ mãi tu luyện, tự nhiên hy vọng Pháo Tê sớm trở về bộ lạc, nắm giữ đại quyền, quản lý bộ lạc.

Cho nên, lần này thấy Pháo Tê trở về, lão tộc trưởng lập tức từ nhiệm, lần nữa giao lại vị trí tộc trưởng cho Pháo Tê.

Sau khi Pháo Tê nhận lấy vị trí tộc trưởng, liền chuẩn bị bắt đầu dốc sức cai trị công việc trong bộ lạc.

Trong mấy năm tu hành theo Càn Nguyên trong núi, trong lòng cậu

đối với một số vấn đề nổi cộm trong bộ lạc, đã có phương pháp cai trị thích hợp, lần này trở về, liền có thể bắt đầu thực hiện.

Lại thêm lần này học thành trở về, những việc cậu muốn làm, đều nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ của lão tộc trưởng và các trưởng lão, ngay cả những tộc nhân khác trong bộ lạc, cũng rất ủng hộ.

Dù sao danh tiếng đại hiền của Nhân tộc Pháo Tê, quả thực đã lan truyền khắp các bộ lạc bên bờ Du Thủy.

Cho nên thấy Pháo Tê định cai trị, họ đều ủng hộ, hy vọng cậu có thể dẫn dắt các bộ lạc này quật khởi, đạt đến một tầm cao hơn.

Sau khi Pháo Tê lần nữa nhận lấy vị trí tộc trưởng bộ lạc, liền bắt đầu xử lý các công việc trong bộ lạc, một năm qua, tuy lão tộc trưởng đã xử lý không ít việc, nhưng dù sao cũng đã già, lúc này cũng có không ít việc tích tụ lại, chờ xử lý.

Trong lúc xử lý những công việc này, Pháo Tê cũng nhiều lần đi thị sát trong bộ lạc, xem xét tình hình.

Không lâu sau, Pháo Tê phát hiện, trong bộ lạc, những người thân cận giao hợp với nhau, sinh ra con cái lại ngu độn hơn rất nhiều, sau nhiều lần tìm hiểu, biết được tình hình, cậu đã ban hành một bộ nhân luân chi pháp.

Cậu biết, tình hình như vậy, không chỉ có ở bộ lạc Phong Duyện, các bộ lạc khác trong Nhân tộc cũng như vậy, lúc này thực hành trong bộ lạc, sau này lại từ từ mở rộng ra các bộ lạc khác của Nhân tộc, như vậy, toàn bộ Nhân tộc, sẽ được thay đổi.

Nhân luân chi pháp mà Pháo Tê lần này định ra, là lấy thúc bá huynh đệ, cô thẩm tỷ muội, dùng nhân luân này để định pháp.

Sau khi bộ nhân luân chi pháp này được ban hành, trong bộ lạc, từ đó không còn chuyện kết hôn cận huyết nữa.

Có nhân luân chi pháp do Pháo Tê chế định, bộ lạc Phong Duyện lại càng ngày càng tốt đẹp.

Các bộ lạc khác bên bờ Du Thủy thấy vậy, cũng noi theo nhân luân chi pháp của bộ lạc Phong Duyện, trong vòng mười năm ngắn ngủi, chuyện giao hợp cận huyết trong Nhân tộc, đã hiếm thấy, nhân luân chi pháp, đã chính thức được định ra.

Giải quyết xong chuyện nhân luân, Pháo Tê liền chuyển mắt sang các vấn đề khác.

Dù sao trong bộ lạc vẫn còn không ít chuyện khó giải quyết, ví dụ như vấn đề thiếu lương thực.

Vấn đề này không chỉ là vấn đề của bộ lạc Phong Duyện, mà lúc này toàn bộ Nhân tộc đều đang đối mặt với vấn đề này.

Đương nhiên, Pháo Tê lúc này không có nhiều suy nghĩ như vậy, chỉ cần giải quyết vấn đề lương thực của bộ lạc Phong Duyện trước, chỉ cần có thể thực hiện được, vậy thì lại đẩy mạnh ra các bộ lạc khác, là được, đến lúc đó liền có thể thực thi chính sách này cho toàn bộ Nhân tộc.

Khi đó, vấn đề thiếu lương thực của các bộ lạc khác trong Nhân tộc, cũng sẽ được giải tỏa.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

"Chuyện nhân luân, trước đây ta quả thực không quan tâm nhiều, nhưng định ra như vậy, sau này Nhân tộc phát triển, sẽ ngày càng tốt hơn, chuyện nhân luân, sẽ ngày càng quy phạm, khiến Nhân tộc ở phương diện này sẽ đạt đến một tầm cao hoàn thiện hơn…" Nữ Oa nhìn bộ lạc Phong Duyện, khẽ gật đầu nói.

Nhân tộc trước đây vì lý do phát triển, quả thực có một số việc không quan tâm nhiều, có một số vấn đề đều không để ý đến.

Cho nên, có một số chuyện kéo dài, sẽ ngày càng nổi cộm, nhưng nàng và Thanh Minh đều sẽ không can thiệp quá nhiều vào chuyện của Nhân tộc, Thánh Địa cũng vẫn luôn quan tâm đến sự phát triển, cho nên đều không xử lý nhiều những chuyện này.

Bây giờ, Nhân Hoàng giải quyết chuyện này, cũng rất tốt.

"Nhân tộc phát triển quá nhanh, những vấn đề này, đều sẽ xuất hiện, để Nhân tộc phát triển tốt hơn, định ra chuyện nhân luân, là cần thiết.

Những chuyện này của Nhân tộc, cần Nhân Hoàng giải quyết…" "Nhân tộc muốn ổn định vị trí nhân vật chính của thiên địa, liền phải giải quyết những vấn đề tiềm ẩn này, những vấn đề xuất hiện lúc này, Nhân Hoàng sẽ giải quyết những điều này, đợi đến khi mọi thứ được giải quyết, liền không cần lo lắng nữa…" Thanh Minh nghe vậy, không mở mắt, chậm rãi nói.

Nữ Oa nhìn Thanh Minh, khẽ gật đầu, quả thực là đạo lý này.

Chương 263

Nghĩ vậy, ánh mắt nàng lại lần nữa chuyển về bộ lạc Phong Duyện, tình hình của huynh trưởng, nàng sẽ vẫn luôn quan tâm.

Phần lớn tâm thần của Thanh Minh vẫn đang ấn chứng đại đạo của bản thân và lĩnh ngộ đối với thiên địa, khiến quy tắc, pháp tắc vận hành, hoàn thiện, thăng cấp tốt hơn, đối với Thiên Đạo cũng có những lợi ích không nhỏ.

Cùng lúc đó, trong Thánh Địa của Nhân tộc.

Toại Nhân nhìn tất cả những gì diễn ra trong Nhân tộc mấy chục năm qua, hài lòng gật đầu.

Nhân luân tuy đặt ở Nhân tộc hiện tại, không phải là chuyện lớn, nhưng từ góc độ lâu dài của Nhân tộc mà xem, định ra chuyện nhân luân, là cần thiết, dù sao như vậy, có thể phát triển tốt hơn.

Có thể ở mức độ lớn, thay đổi những ảnh hưởng không tốt do nhân luân mang lại cho Nhân tộc, những điều này, đều vì sự phát triển của Nhân tộc sau này.

"Thiên Hoàng vừa mới tiếp quản, đã giải quyết được những chuyện này, những vấn đề sau này, sẽ có thể được giải quyết một cách hoàn mỹ…" Toại Nhân trong tay tính toán một phen, trên mặt lộ ra một nụ cười nói.

Nói xong, ánh mắt Toại Nhân, lại lần nữa chuyển về bộ lạc Phong Duyện của Nhân tộc.

Cùng lúc đó, tại ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình.

Trong cung của Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế.

"Đại đế, đây là những thần vật Nhân Tổ bảo ta mang đến, những

lời dặn dò cũng như vậy…” Một đệ tử Nhân tộc chắp tay nói.

Thanh Huyền gật đầu, phất tay nói: “Lui đi!” “Vâng!” Đệ tử Nhân tộc đó đáp một tiếng, rồi quay người rời đi.

Sau khi đệ tử Nhân tộc đó rời đi, Thanh Huyền thu lại những thần vật đó, lại lướt qua ngọc giản trong tay một lần nữa, mọi chuyện đã rõ trong lòng.

“Nếu đã như vậy, vậy thì thử xem, vì Ngũ Hành Đại Trận của Nhân tộc…” Trong lòng nói xong, Thanh Huyền lập tức lên đường, rời khỏi cung Thanh Hoa Đại Đế, hướng về Lăng Tiêu Đại Điện trung ương.

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

“Thiên Đế, Thanh Hoa Đại Đế cầu kiến!” Thái Bạch Kim Tinh bước vào điện, chắp tay nói với Hạo Thiên trên đế vị.

“Ồ?!” Hạo Thiên vẻ mặt có chút tò mò, Thanh Hoa Đại Đế, lại đến gặp mình, quả thực khiến y tò mò và có chút bất ngờ.

Nhiều năm như vậy, y và tam ngự, không có giao thiệp, không can dự vào chuyện của nhau, đều tự phát triển, lúc đầu khi Thiên Đình cần phát triển, dựa vào một mạch trung ương và một mạch Câu Trần, dần dần áp chế tam ngự, khiến quyền lực của tam ngự dần dần thu hẹp.

Nhưng sau đó, vì Nhân tộc đã quật khởi, cũng không có cách nào, chuyện của tam ngự cũng không làm như vậy nữa, vẫn đang tự phát triển.

Cho nên, đối với chuyện Thanh Huyền đến, Hạo Thiên khá tò mò, có thể khiến y đích thân đến, tự nhiên không phải chuyện tầm thường.

Y cũng muốn xem xem, Thanh Huyền rốt cuộc đang bán thuốc gì trong hồ lô.

“Đi mời vào!” Hạo Thiên nói.

“Vâng!” Thái Bạch Kim Tinh đáp một tiếng, liền lui ra mời Thanh Huyền.

Không bao lâu, liền thấy Thanh Hoa Đại Đế Thanh Huyền dưới sự dẫn dắt của Thái Bạch Kim Tinh, bước vào Lăng Tiêu Điện.

Sau đó, Thái Bạch Kim Tinh hướng về hai người chắp tay một cái, liền lui xuống.

Chuyện tiếp theo, không chừng là y không thể biết được, cho nên y thức thời lui xuống.

Trong đại điện, chỉ còn lại Hạo Thiên và Thanh Huyền.

“Thanh Hoa Đại Đế lần này đến, có việc quan trọng gì sao?” Hạo Thiên vẻ mặt bình tĩnh, nhìn Thanh Huyền, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Thanh Huyền cười nói: “Quả thực có một chuyện muốn tìm Thiên Đế!” “Ồ?!

Chuyện gì?” “Định trao đổi một vật với Thiên Đế!” “Vật gì?” Thanh Huyền nói vậy, Hạo Thiên mắt sáng lên, lập tức có tinh thần và hứng thú.

“Bàn Đào Thụ!” Thanh Huyền vẻ mặt nghiêm nghị, nhìn Hạo Thiên, từng chữ một nói.

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

Lời của Thanh Huyền vừa dứt, sắc mặt Hạo Thiên biến đổi, trong mắt lóe lên một tia hàn quang.

Bàn Đào Thụ, đó là một mắt xích quan trọng để Thiên Đình thu hút tán tu, sinh linh ở Hồng Hoang, cũng là nơi quan trọng để bồi dưỡng tâm phúc, bồi dưỡng thế lực.

Thanh Huyền muốn đổi lấy, đó tuyệt đối không thể, nếu không

phải thân phận y đặc thù, đổi lại là tồn tại khác, sớm đã bị một chưởng đánh bay.

Đó là cực phẩm tiên thiên linh căn, linh căn quan trọng của Thiên Đình, vô cùng hệ trọng, sao có thể đổi?

Người si nói mộng!

"Không thể, đây là cực phẩm tiên thiên linh căn, lại là nơi quan trọng của Thiên Đình, trẫm không thể đổi, đại đế mời về đi!" Hạo Thiên vẻ mặt lạnh lùng nhìn Thanh Huyền, phất tay nói, đã rất kiềm chế, nếu không phải e ngại thân phận và bối cảnh của Thanh Huyền, không chừng đã sớm động thủ.

Nghe vậy, Thanh Huyền cười cười, mở miệng nói: "Thiên Đế đừng vội, lần trao đổi này, không phải là cả cây Bàn Đào Thụ, chỉ là một nhánh mà thôi, nếu là cả cây, dù ta muốn đổi, Thiên Đế cũng sẽ không chịu!" Y tự nhiên biết Hạo Thiên sẽ không đồng ý, đó đối với Thiên Đình, là nơi cực kỳ quan trọng, sao có thể đổi?

Cho nên, tình hình của Hạo Thiên lúc này, y cũng không có vẻ gì là bất ngờ.

Nghe vậy, sắc mặt Hạo Thiên dịu đi vài phần, nếu chỉ là một nhánh, cũng có thể cân nhắc, dù sao cũng phải nể mặt Nhân Tổ.

Chuyện này chắc không phải Thanh Huyền muốn đổi, mà là trong Thánh Địa của Nhân tộc cần, nếu đã như vậy, vậy thì mặt mũi của Nhân Tổ nhất định phải nể, dù sao không phải đổi cả cây Bàn Đào Thụ, vậy thì chuyện này có thể thương lượng.

Một nhánh Bàn Đào Thụ, nếu trồng lại, đạt đến cấp bậc sáu nghìn năm là có khả năng, tuy không bằng chín nghìn năm, nhưng cũng không tồi, tóm lại, còn tốt hơn cây sáu nghìn năm của Thiên Đình một chút.

Cho nên, nếu cho Nhân tộc trồng lại, như vậy cũng được.

"Nếu chỉ là một nhánh Bàn Đào Thụ, vậy thì chuyện này, cũng có thể thương lượng…" Hạo Thiên mở miệng nói.

Nghe vậy, nụ cười trên mặt Thanh Huyền càng rạng rỡ hơn.

"Không biết, đại đế định dùng vật gì để trao đổi?" Hạo Thiên nhìn Thanh Huyền, mở miệng hỏi.

Thứ mà Thanh Huyền, hay là Nhân tộc muốn, bây giờ đã rõ, vậy thì thứ để trao đổi là gì?

Nếu không có giá trị lớn, vậy thì có chút khó xử, đương nhiên, cũng không thể hoàn toàn không cho, dù sao cũng là Nhân Tổ, mặt mũi nên cho thì phải cho, nhưng nhánh cây, không thể nhiều như vậy.

"Là những thứ này!" Thanh Huyền trong tay vung lên, hai cái bình ngọc lớn bằng bàn tay xuất hiện trong hư không, từng sợi khí nhân uân dâng lên, khí tức của thần vật trong đó lan tỏa ra.

"Quỳ Thủy Chi Tinh, Địa Tâm Chi Nhũ?!" Hạo Thiên mắt sáng lên, những thứ này quả thực là thần vật trong tài nguyên tu hành, quả thực rất quý giá, Thiên Đình, cũng không có những thứ này.

Lúc này trao đổi, cũng không có nhiều như vậy, hai bình ngọc, cũng khó bồi dưỡng được bao nhiêu thuộc hạ, quả thực không dễ xử!

Thanh Huyền nhìn một cái, trong tay khẽ động, một khối ngọc giản xuất hiện trong tay: "Đây là một tia cảm ngộ của Nhân Tổ, thêm vào như vậy, cũng đủ rồi, Thiên Đế cân nhắc đi!" Sắc mặt Hạo Thiên biến đổi, đồ tốt a!

Một tia cảm ngộ, vượt qua vô số thần vật, đối với y, quả thực là sự giúp đỡ cực lớn.

"Được, trẫm đồng ý, sẽ cho đại đế một nhánh cây lớn nhất, mang

thêm vài phần bản nguyên…" Hạo Thiên không chút do dự, lập tức đáp ứng.

Cơ duyên, đại cơ duyên, không thể bỏ lỡ, một nhánh Bàn Đào, lại không phải cả cây, không đáng gì, có chút ảnh hưởng, nhưng cũng không ảnh hưởng đến đại cục, không sao cả.

Lập tức đứng dậy, thân hình khẽ động, hướng về Dao Trì Tiên Cảnh.

Thanh Huyền khẽ gật đầu, ở đây chờ đợi.

Hạo Thiên đến Dao Trì Tiên Cảnh, nói chuyện này với Dao Trì, Dao Trì cũng không có dị nghị.

Lập tức, Hạo Thiên liền chặt lấy nhánh cây lớn nhất đó, cũng mang thêm vài phần bản nguyên, giá trị cũng cho thêm một chút, cũng là nể mặt Nhân Tổ, giao hảo với Nhân tộc.

Làm xong tất cả, Hạo Thiên liền trở về Lăng Tiêu Điện.

"Một nhánh Bàn Đào Thụ này, liền cho đại đế!" Hạo Thiên trong tay khẽ động, nhánh Bàn Đào Thụ từ từ bay đi, lơ lửng trước mặt Thanh Huyền.

Y đã tham gia Bàn Đào thịnh hội, Hạo Thiên nói không sai, quả thực là nhánh lớn nhất, bản nguyên cũng sâu dày, không tồi.

"Vậy, những thứ này liền là của Thiên Đế!" Nói xong, trong tay y vung lên, hai bình ngọc và ngọc giản bay đi, rơi vào tay Hạo Thiên.

Hạo Thiên lướt qua một cái, trên mặt lộ ra nụ cười, tạo hóa tốt a!

"Vậy, ta không ở lại nữa, cáo từ!" Thanh Huyền chắp tay nói, sau đó liền rời đi.

"Đại đế đi thong thả!" Hạo Thiên nói một tiếng, liền mang theo thần vật trở về Dao Trì Tiên Cảnh, bắt đầu một đợt tu hành mới.

Mượn những thần vật và cảm ngộ này, cũng có thể thăng cấp một chút, còn lại, liền dùng để bồi dưỡng tâm phúc.

Ít nhất, cũng có thể tăng thêm một chút.

Sau khi Thanh Huyền đổi được nhánh Bàn Đào Thụ, liền trực tiếp xuống Hồng Hoang.

Hiện ngũ hành linh căn đã đủ, cũng đã đến lúc đến Thánh Địa, bắt đầu một vòng tăng trưởng đại trận mới.

Y mất hơn hai trăm năm, mới xuống đến trung tâm Hồng Hoang, tốc độ cũng khá nhanh, dù sao y mới một chân bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ mà thôi.

Nơi này cách Thánh Địa không xa lắm, Thanh Huyền mất ba trăm năm, đã đến được Thánh Địa.

Trong Nhân Tổ Điện.

"Nhân Tổ, nhánh Bàn Đào Thụ đã lấy được!" Nói xong, Thanh Huyền liền giao nhánh Bàn Đào Thụ cho Toại Nhân.

Toại Nhân nhận lấy nhánh Bàn Đào Thụ, một bước bước ra, đến trước đại trận, trong tay vung lên, vô số quy tắc và pháp tắc biến động, sau đó liền bước vào trong đó, trồng nhánh Bàn Đào Thụ ở phương bắc.

"Như vậy, ngũ hành linh căn đã đủ!" Nói xong, Toại Nhân trong tay kết ấn, bắt đầu vận chuyển Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận, mượn sức mạnh của ngũ hành linh căn, bắt đầu một đợt diễn hóa mới.

Dược liệu bố trận khác nhau, uy lực của trận pháp hiện nay tự nhiên càng khủng bố hơn.

"Ầm ầm ầm!!!" Đại trận vận chuyển, kinh động vô số tồn tại.

Phương đông, một luồng ánh sáng màu xanh xông lên trời!

Phương nam, một luồng ánh sáng màu đỏ xông lên trời!

Phương tây, một luồng ánh sáng màu vàng xông lên trời!

Phương bắc, một luồng ánh sáng màu đen xông lên trời!

Trung ương, một luồng ánh sáng màu vàng hạnh xông lên trời!

Ngũ hành linh căn, ngũ hành tương sinh tương khắc, Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận lúc này đang vận chuyển nhanh chóng, ngũ sắc thần quang giao nhau, trực tiếp xuyên qua vũ trụ thương khung, khiến vô số tồn tại ở Hồng Hoang ngưng mắt nhìn về Thánh Địa của Nhân tộc.

Chương 264

Họ lần lượt tính toán chuyện gì đã xảy ra lần này, nhưng đáng tiếc, thiên cơ đều không có.

Ngũ sắc thần quang, lúc này cũng dần dần lắng xuống, khí tức khủng bố của đại trận, cũng dần dần lắng xuống, trở lại bình tĩnh, phảng phất như chưa có chuyện gì xảy ra.

Làm xong tất cả, Toại Nhân thu lại thủ ấn, mọi thứ đã trở nên khác biệt, Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận đã trở nên mạnh hơn, cũng cường hãn hơn.

Tin rằng, đợi ngũ hành linh căn tiến triển thêm, Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận sẽ trở nên khủng bố hơn nữa.

Trong lòng nghĩ vậy, y liền trở về Nhân Tổ Điện.

Thanh Huyền lúc này vẻ mặt kinh ngạc nhìn đại trận, sự biến hóa của đại trận y thấy rõ, quả nhiên sau khi đổi dược liệu bố trận, đại trận đã trở nên cường hãn hơn, sau này ngũ hành linh căn phát triển, lại sẽ là một tình huống khác.

"Lần này, ngươi hãy ở lại Thánh Địa tu hành một thời gian rồi hãy đi!

Cũng có thể tham ngộ Ngũ Hành Đại Trận!" Toại Nhân nhìn Thanh Huyền, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Tạ Nhân Tổ!" Thanh Huyền nói lời cảm tạ, liền đi tham ngộ đại trận.

Toại Nhân nhìn một cái, liền chuyển mắt, lại lần nữa quan sát Nhân tộc.

Tình hình của Thánh Địa Nhân tộc, vô số sinh linh, tu sĩ và đại

năng, thế lực, chủng tộc trong Hồng Hoang đều không rõ, cũng không tính ra được.

Chỉ biết, lần biến động này của Nhân tộc, lại là một tình huống khác.

Ngũ Thánh và Phục Hy cũng không rõ, cũng khó mà rõ, không ít thiên cơ đã bị che đậy, thủ đoạn của Nhân tộc quả nhiên khủng bố, không khỏi thầm nói, so với dự tính trong lòng họ, còn khủng bố hơn không ít.

Lần này cũng chỉ có thể phỏng đoán tình hình của Nhân tộc, sau đó quan sát.

Trong Hỗn Nguyên Cung, Thái Hư Điện.

"Bàn Đào Thụ đã đổi được, ngũ hành linh căn đã đủ, hiện tại Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận, đã đạt đến một tầm cao khá phi thường…" Đôi mắt Thanh Minh sâu thẳm, nhìn về nơi Thánh Địa của Nhân tộc, chậm rãi mở miệng nói.

Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận hiện tại, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có thể chống đỡ được một hai, nó hội tụ ngũ hành chi lực giữa thiên địa, lại thêm ngũ hành tiên thiên linh căn, uy lực tự nhiên khủng bố dị thường.

Tuy khó chống đỡ được quá lâu, nhưng dù chỉ là khoảnh khắc, cũng đã cực kỳ phi thường.

"Sau khi đổi ngũ hành linh căn làm vật liệu chính để bố trận, trận này quả nhiên bất phàm, e rằng so với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc ta, cũng không thua kém bao nhiêu…" Hậu Thổ ngưng giọng nói.

Đại trận của Vu tộc nàng, đại trận của Vu tộc hiện nay, không phải như xưa, uy lực của đại trận Vu tộc hiện nay lại có thăng cấp.

Sự biến hóa lần này của đại trận Nhân tộc, quả thực cực kỳ khủng bố, ngũ hành linh căn có không gian phát triển, sau này uy lực chỉ sẽ càng khủng bố hơn.

Nữ Oa nghe vậy, tán thành gật đầu, từ đại trận lúc này mà xem, quả thực là tình hình như vậy.

Thanh Minh trong tay vung lên, xua tan cảnh tượng Nhân tộc hiển hóa trước mặt.

Sau đó, y liếc nhìn tình hình Nhân tộc, liền tiếp tục nhắm mắt tham ngộ.

Nữ Oa và Hậu Thổ thấy vậy, cũng nhắm mắt tham ngộ.

Cứ như vậy, thoáng chốc đã mười mấy năm trôi qua.

Bộ lạc Phong Duyện, nằm bên bờ Du Thủy, gần đó có nhiều sông ngòi.

Khi Pháo Tê một mình, cậu luôn thích ngồi bên sông suy ngẫm về cách giải quyết một số vấn đề, lần này, cậu lại đến bên sông.

"Không biết, những sinh linh trong sông này, rốt cuộc là sinh linh gì?" Pháo Tê nhìn những động vật có vảy đang bơi lội trong con sông trong thấy đáy, không khỏi mắt sáng lên.

"Trong bộ lạc cơ bản dựa vào săn bắt và hái lượm quả dại để sống, chỉ có thể miễn cưỡng đảm bảo không có người chết đói, nhưng lương thực vẫn thiếu, nếu có thể bắt những động vật này ăn, có lẽ, có thể giải quyết vấn đề lương thực của Nhân tộc…" Pháo Tê nhìn những sinh vật trong nước, trong lòng thầm nói, mắt lóe lên ánh sáng.

Cậu đột nhiên đứng dậy, hướng về dãy núi nơi lão sư Càn Nguyên của mình ở.

Ý tưởng và cách làm trong lòng cậu, cũng không biết có khả thi không, cần phải thỉnh giáo lão sư của mình mới được.

Lão sư là đắc đạo tiên nhân, tự nhiên biết nhiều hơn cậu, nếu có thể ăn, vậy thì Nhân tộc có thể ăn.

Dù sao lão sư của mình ngoài là đắc đạo tiên nhân ra, chỉ cần xác định có thể ăn, vậy thì mọi chuyện có thể giải quyết.

Bên bờ Du Thủy, một dãy núi nào đó.

Pháo Tê trong thung lũng của núi, nói cho Càn Nguyên biết ý tưởng của mình, sau đó liền chờ đợi câu trả lời của Càn Nguyên.

"Đúng là Nhân Hoàng, trước giải quyết vấn đề nhân luân, bây giờ lại là vấn đề lương thực của Nhân tộc.

Những vấn đề nổi cộm của Nhân tộc, sẽ được giải quyết một cách hoàn mỹ trong tay cậu…" Càn Nguyên biết, tám vị Nhân Hoàng giáng lâm, là để giải quyết một loạt các vấn đề của Nhân tộc, triệt để định vị địa vị và thực lực cũng như khí vận của Nhân tộc, lúc này xem ra, tiến triển khá nhanh.

Pháo Tê hiện tại, đã đi đúng hướng rồi.

Bên bờ Du Thủy, trong thung lũng của dãy núi.

Đối với vấn đề thiếu lương thực của các bộ lạc Nhân tộc bình thường, Càn Nguyên tự nhiên rõ, Nhân Hoàng đầu tiên, và mấy vị Nhân Hoàng sau này, là vì những chuyện này, và những chuyện khác, như tai họa.

Hiện tại, điều mà Pháo Tê tiếp xúc và muốn giải quyết, là một điểm này.

Kiến giải mang tính xây dựng mà cậu đưa ra lúc này, cũng khiến Càn Nguyên khá kinh ngạc, quả nhiên không tầm thường, nhanh như

vậy đã hiểu được không ít.

Cá tuy là chủng tộc dưới quyền thống trị của Long tộc, nhưng đối với Nhân tộc mà nói, là xa lạ, dù sao lương thực ban đầu của Nhân tộc, đều không nằm trong đó.

Cho nên đối với sinh vật loài cá, hiểu biết rất ít, Pháo Tê không biết cũng là bình thường.

Trong Nhân tộc, có một số người biết về sinh vật cá, nhưng tạm thời cũng không liên hệ đến lương thực.

Dù sao những người biết, thường là người tu hành, nhưng, họ đã không cần ăn uống nữa.

"Vật mà ngươi nói, là một trong những chủng tộc dưới quyền thống trị của Tứ Hải Long tộc, tên là cá!" Càn Nguyên nhìn Pháo Tê, mỉm cười mở miệng nói.

"Cá?!" Pháo Tê mắt sáng lên, trong lòng thầm ghi nhớ tên của vật này.

"Nhân tộc là thiên sinh đạo thể, khá đặc thù, thịt cá lại cực kỳ phù hợp với thân thể Nhân tộc, nếu Nhân tộc ăn, trong đó có không ít lợi ích…" "Cho nên ý tưởng của ngươi là khả thi, lương thực trong Nhân tộc khan hiếm, có thể dùng vật này làm thức ăn, giải quyết phần lớn vấn đề lương thực của tộc nhân…" Càn Nguyên cẩn thận tính toán, nói với Pháo Tê, những chuyện này đối với y, cũng không khó, dù sao y cũng là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nói cho Pháo Tê biết những chuyện này, sau này, sẽ dễ dàng hơn không ít.

Nghe vậy, Pháo Tê vẻ mặt vui mừng, lập tức từ biệt Càn Nguyên, định trở về bộ lạc, bắt 'cá', xem có giống như lão sư nói không, nếu mọi thứ đều không có vấn đề, liền có thể đẩy mạnh phương pháp này

trong Nhân tộc.

Đến lúc đó, có thể giải quyết được phần lớn vấn đề lương thực của Nhân tộc.

Càn Nguyên nhìn Pháo Tê rời đi, khẽ gật đầu, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Những chuyện tiếp theo, là chuyện của Nhân Hoàng, y không cần can thiệp.

Sau khi trở về bộ lạc, Pháo Tê liền bắt đầu tổ chức thanh niên trong bộ lạc đi bắt cá.

Nhưng vì không có công cụ, nên hiệu quả rất thấp, bất đắc dĩ, Pháo Tê chỉ có thể tạm thời bỏ cuộc, sau đó lại tìm cách giải quyết việc bắt cá.

Một ngày nọ, tình cờ, Pháo Tê phát hiện cảnh tượng nhện săn mồi ngoài tự nhiên, nhện đều dùng lưới để giăng bắt con mồi, sau đó mới bắt ăn.

Lập tức, trong lòng Pháo Tê có sự minh ngộ.

"Chỉ cần có thể làm ra một tấm lưới lớn như vậy, vậy thì những con cá đó sẽ không thể thoát khỏi tay mình nữa…" Pháo Tê nghĩ đến đây, lập tức vui mừng nói.

Nghĩ đến đây, Pháo Tê lập tức trở về bộ lạc, lập tức tìm mấy người trong bộ lạc có tay nghề đan lát giỏi, bắt đầu dùng dây gai để làm lưới.

Đối với việc Pháo Tê muốn làm lưới, tộc nhân tuy không hiểu, nhưng cũng tin tưởng sự sắp xếp của Pháo Tê, chắc chắn có thâm ý, cho nên liền theo yêu cầu làm ra một tấm lưới lớn.

Một ngày sau, tấm lưới mà Pháo Tê phát minh cuối cùng cũng ra

đời.

Lưới cực kỳ chắc chắn, khoảng cách giữa các mắt lưới lại dày, không chỉ có thể dùng để bắt cá, mà còn có thể bắt mãnh thú, quả thực công dụng đa dạng, có nó, thực đơn của Nhân tộc sẽ phong phú hơn rất nhiều.

Lưới vì sinh ra để bắt cá, cho nên Pháo Tê liền đặt tên cho tấm lưới này là lưới cá.

Sau khi lưới cá ra đời, Pháo Tê lập tức triệu tập thanh niên trai tráng trong bộ lạc đến sông bắt cá.

Lần này có lưới cá, mọi người thu hoạch khá lớn, trong một ngày ngắn ngủi đã bắt được không ít cá.

Sau khi Pháo Tê đích thân thử một lần, quả thực phát hiện cá giống như lão sư của mình nói, cực kỳ thần kỳ, đối với Nhân tộc cũng có không ít lợi ích, lại có thể no bụng, thức ăn như vậy, quả thực là thức ăn khó có được.

Có cá, vấn đề lương thực của Nhân tộc, lập tức giải quyết được phần lớn.

Có cá, thanh niên trai tráng trong bộ lạc không cần phải đi săn thú dữ nữa, cuộc sống tin rằng cũng sẽ ngày càng tốt đẹp hơn.

Bên bờ Du Thủy, sông ngòi rất nhiều, bộ lạc Phong Duyện dùng lưới cá bắt được không ít cá, tộc nhân cuối cùng cũng không cần phải lo lắng về chuyện lương thực cả ngày nữa.

Trong bộ lạc Phong Duyện, lão tộc trưởng và mấy vị trưởng lão, không ai không gật đầu khen ngợi, ngay cả mỗi một tộc nhân trong bộ lạc, đều ca ngợi phương pháp của Pháo Tê.

Có vị tộc trưởng này, vị đại hiền này, bộ lạc hưng thịnh, Nhân tộc hưng thịnh.

Lúc này, phương pháp bắt cá, dần dần từ bộ lạc Phong Duyện lan truyền ra, các bộ lạc khác, lúc này cũng dần dần học được phương pháp bắt cá, vấn đề lương thực của các bộ lạc đó, lúc này cũng được giải tỏa rất nhiều.

Tên của Pháo Tê, cũng dần dần lan truyền trong không ít bộ lạc của Nhân tộc.

Tạm thời giải tỏa vấn đề lương thực của bộ lạc và các bộ lạc khác, Pháo Tê lúc này cũng không rảnh rỗi, lại đang suy nghĩ về các vấn đề khác.

Nhưng có một số chỗ không thông, cho nên Pháo Tê lại đến dãy núi nơi Càn Nguyên ở, và thương nghị tình hình tiếp theo.

Càn Nguyên là sư của Nhân Hoàng, lúc này cũng đưa ra kiến giải của mình, giải đáp cho cậu không ít.

"Pháo Tê, thịt cá có thể ăn, giải quyết vấn đề lương thực của bộ lạc, nhưng vạn vật biến hóa, cá trong sông rồi cũng sẽ có ngày bị bắt hết, điểm này, cần phải sắp xếp trước…" "Xin lão sư chỉ giáo!" Pháo Tê nghe vậy, lập tức chắp tay với Càn Nguyên, đây cũng là nguyên nhân cậu đến lần này.

"Có thể để Nhân tộc nuôi thả trong ao hồ, cá sinh sản và lớn rất nhanh, như vậy mới có thể đảm bảo cá trong sông không bị bắt tuyệt chủng, Nhân tộc ăn cá, liền có thể có nguồn cung liên tục…" Càn Nguyên nhìn cậu nói, đối với chuyện này, y đã tính toán.

Nghe vậy, Pháo Tê lập tức vui mừng, đúng vậy, đây chẳng phải là con đường lâu dài sao?

Lúc này, Càn Nguyên tiếp tục nói: "Về phần săn bắt của Nhân tộc, tuy có thể có được không ít lương thực, nhưng dã thú chung quy có hạn, tộc nhân cũng thường gặp nguy hiểm.

Có thể lệnh cho mọi người trong Nhân tộc bắt những con thú hiền lành, thuần hóa chúng, sau này có thể tự nuôi, giống như cách nuôi cá…" Nghe vậy, Pháo Tê mặt lộ vẻ vui mừng nói: "Đa tạ lão sư điểm hóa, đệ tử hiểu rồi, sẽ đi sắp xếp ngay!" Nói xong, cậu lại lần nữa chắp tay với Càn Nguyên.

Lập tức, cậu liền từ biệt Càn Nguyên, trở về bộ lạc Phong Duyện để sắp xếp những chuyện này.

Càn Nguyên nhìn bóng lưng xa dần của Pháo Tê, trên mặt lộ ra một nụ cười, lẩm bẩm: "Như vậy, ta đã không còn nhiều thứ để dạy nữa, ngày chứng đạo, cũng không còn xa…" Thầm tính toán một phen, tuy thiên cơ không rõ, nhưng có thể biết được vài phần, ngày chứng đạo của Pháo Tê, sau khi những chuyện này đều ổn định, sẽ không còn xa, đến lúc đó, nhiệm vụ của y cũng sẽ hoàn thành.

Chương 265

Trong lòng nghĩ vậy, Càn Nguyên chậm rãi nhắm mắt, tiếp tục tham ngộ, cũng chờ đợi, lần sau Pháo Tê trở lại, nhiệm vụ của y, cũng sắp hoàn thành.

Tại Nhân tộc, bộ lạc Phong Duyện.

Sau khi Pháo Tê trở về bộ lạc, liền nỗ lực quán triệt một bộ phương pháp thuần dưỡng.

Đương nhiên, những con dã thú hung dữ, tạm thời cậu không định thử, trước tiên để người trong bộ lạc đi bắt những con dã thú tương đối hiền lành để thuần dưỡng.

Muốn thuần dưỡng dã thú, tự nhiên không dễ dàng như vậy, ngay cả những con dã thú tương đối hiền lành, cũng như vậy, nhiều lần thuần phục đều không thành công.

Nhưng Pháo Tê không từ bỏ, một lần nữa, cậu có hướng đi mới.

Thánh Mẫu Nữ Oa ngày xưa trước khi tạo ra Nhân tộc, đã tạo ra lục súc, lục súc qua bao năm phát triển đã có một quần thể cực kỳ đông đảo.

Nhưng hậu duệ của lục súc, khác với lục súc ngày xưa, vẫn mang dáng vẻ dã thú, chưa có dấu hiệu khai hóa, tu hành.

So với các loài dã thú khác, những hậu duệ của lục súc này, tương đối hiền lành hơn không ít, lần này, Pháo Tê định bắt đầu từ điểm này.

Cuối cùng, sau khi thất bại mấy chục lần, Pháo Tê cuối cùng cũng thuần hóa, tự nuôi được hậu duệ của lục súc, như vậy, trong nguồn lương thực của Nhân tộc, lại có thêm vài phần, lại giải tỏa được không ít.

Từ đó, người ta mùa hè ra sông bắt cá, cá dư thừa làm thành cá khô, mùa đông mổ gia súc, người ta không cần phải mạo hiểm tính mạng vào núi săn bắt nữa, cuộc sống ngày càng tốt đẹp.

Cùng với sự phát triển ngày càng nhanh của người trong bộ lạc, các bộ lạc xung quanh dần dần đều quy phục, danh vọng của Pháo Tê cũng ngày càng cao, bộ lạc Phong Duyện mà cậu tiếp quản cũng trở thành bộ lạc lớn nhất lưu vực Hoàng Hà.

Dần dần, tên của Pháo Tê, vang dội khắp lưu vực Hoàng Hà.

Ngày càng nhiều bộ lạc Nhân tộc biết đến tên của Pháo Tê, các bộ lạc lân cận, cũng có không ít người đến gia nhập bộ lạc Phong Duyện, lúc này bộ lạc Phong Duyện bất kể số lượng, quy mô và thực lực tổng thể, đều đang không ngừng lớn mạnh.

Trong vòng hơn một trăm năm ngắn ngủi, đã phát triển thành bộ lạc số một trong lưu vực Hoàng Hà.

Tình hình hưng thịnh của bộ lạc Phong Duyện, đã dần dần đạt được.

Đợi Pháo Tê quy vị Thiên Hoàng, sau này bộ lạc Phong Duyện, sẽ trở thành bộ lạc Nhân Hoàng, lúc đó, mới thực sự là bộ lạc số một, mới thực sự hưng thịnh.

Vì Nhân Hoàng giáng thế mà thay đổi không ít tình hình, lão tộc trưởng, và Hoa Tư, đều có được tuổi thọ dài hơn.

Đến lúc đó, họ sẽ được chứng kiến thời khắc hưng thịnh thực sự của bộ lạc Phong Duyện.

Bộ lạc Phong Duyện sẽ làm huy hoàng cả Nhân tộc, đứng trên đỉnh cao của các bộ lạc.

Tại Hồng Hoang, một khu vực nào đó, nơi có Vạn Yêu Điện.

“Bành!” Một luồng xung kích khủng bố quét qua ức triệu dặm, hủy diệt mọi tồn tại, vô số hư không vỡ vụn, lộ ra khu vực hỗn độn, hỗn độn chi khí như mây mù tấn công, địa thủy phong hỏa không ngừng tuôn ra.

“Nhân tộc, đừng quá đáng…” Sắc mặt Kế Mông âm trầm như nước, miệng trầm giọng nói.

Nhân tộc những năm gần đây ngày càng quá đáng, chỉ còn thiếu bước cuối cùng là xé rách mặt mũi, bây giờ, dường như đã đến lúc đó.

Kế Mông cũng không quan tâm những điều này, mấu chốt là trong số cao thủ mà Nhân tộc dẫn đầu lần này, có hai vị tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên, Huyền Không và Huyền Thanh, tuy chỉ là tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, nhưng y cũng chỉ là một chân bước vào trung kỳ mà thôi, cũng chưa bước vào trung kỳ.

Nhưng tình hình của y và Huyền Thanh, Huyền Không khác nhau, vốn đã vượt qua, nhưng vì sau trận chiến Vu Yêu, một đường khôi phục, chỉ còn một bước là có thể khôi phục lại tình trạng ban đầu.

Nhưng bây giờ, Nhân tộc đã xé rách mặt mũi, một mình y chiến đấu với hai vị cao thủ Nhân tộc, quả thực có chút vất vả.

“Yêu tộc các ngươi, khi tính kế Nhân tộc ta, có từng nghĩ đến quá đáng không?” “Hai tộc chúng ta vốn mâu thuẫn không nhỏ, kết quả hôm nay, cũng nên có rồi…” Huyền Không nhìn y, lạnh lùng mở miệng nói.

Chuyện Thường Nga năm xưa bị Kế chỉ là khởi đầu, sau đó quan hệ giữa hai tộc Nhân Yêu liền một đường đi xuống, nếu không phải bối cảnh của Nhân tộc đủ cứng, năm xưa khi thực lực không mạnh, thật sự sẽ có đại nguy cơ.

Trong quá trình phát triển sau này, chiến hỏa giữa hai tộc cũng

không ngừng, trong sát lục bí cảnh, hai tộc cũng có nhiều lần giao phong.

Lại thêm những cuộc giao chiến sau này, vẫn luôn đến bây giờ hoàn toàn bùng nổ chiến hỏa.

Hiện nay, chiến hỏa giữa hai tộc đã bắt đầu, Huyền Không và Huyền Thanh cũng sẽ không nương tay.

“Giết!” Yêu tộc, Vạn Yêu Điện chi địa. "Giết!" Huyền Thanh ra lệnh một tiếng, mấy vạn đệ tử Nhân tộc nhao nhao ra tay.

Uy thế khủng bố trận sau mạnh hơn trận trước, trong khoảnh khắc liền trực tiếp nhấn chìm Yêu tộc.

Số lượng hai tộc chênh lệch không lớn, nhưng bởi vì số lượng cao thủ không đồng đều, cho nên Yêu tộc lúc này chịu thiệt thòi lớn.

Chỉ trong ngắn ngủi mấy chục tức, số lượng vẫn lạc và bị thương đã nhiều hơn Nhân tộc không ít.

Chiến hỏa đã bùng lên, Huyền Thanh và Huyền Không tự nhiên không cho Kế Mông chút thời gian nghỉ ngơi nào, những đòn công kích khủng bố trực tiếp giáng xuống đầu hắn.

Lấy một địch hai, Kế Mông cũng không có cách nào, dù cho nhất thời bị hai người áp chế nhưng vẫn phải phấn lực chống đỡ.

Truyền tin cầu viện đã sớm phát ra rồi, hiện tại chỉ có thể cầm cự đợi viện quân Yêu tộc, nếu không thì Yêu tộc ở nơi này sẽ toàn bộ bị tiêu diệt, dẫn đến nguy cơ và tổn thất càng lớn hơn. "Trấn!" Trong đôi mắt Huyền Thanh thần quang sáng chói, trong tay kết ấn, vô số quy tắc thiên địa và pháp tắc đại đạo hóa thành xiềng xích có thể nhìn thấy bằng mắt thường, lập tức không ngừng quấn quanh, hiển hóa ra một cái chuông lớn bằng đồng thau (Hoàng Chung), hướng về phía Kế Mông trấn áp xuống. "Đông!" Một tiếng chuông vang lên, tất cả Yêu

tộc tại hiện trường lập tức cảm thấy vai trầm xuống, trong ngực buồn bực, phảng phất như bị một ngọn núi Thái Cổ trấn áp, sơn thế khủng bố, không cách nào sử xuất bao nhiêu pháp lực cùng quy tắc, pháp tắc chi lực.

Huyền Thanh vừa ra tay, Huyền Không tự nhiên cũng không dừng lại, trực tiếp phong tỏa không gian, ngưng kết tất cả sức mạnh tại nơi này.

Tất cả Yêu tộc hai chân trầm xuống, lún sâu vào trong đại địa. "Giết!" Thần sắc lạnh lẽo, một chưởng đánh ra, thiên địa chi lực, thiên địa quy tắc, đại đạo pháp tắc các loại hóa thành từng thanh thần binh, quán xuyên thiên địa thương khung, vô tận thứ nguyên vũ trụ, trực tiếp hướng về phía Kế Mông chém giết.

Ngay cả nguyên thần cũng cảm giác được đau đớn, trực tiếp bị những sát cơ và thần binh này khóa chặt, không cách nào né tránh.

Hoàng Chung trấn không gian, thần binh sát tứ phương!

Hai người liên thủ, công kích khủng bố khiến sắc mặt Kế Mông đại biến.

Hắn biết rõ hai vị này là đệ tử đỉnh tiêm trong thánh địa Nhân tộc, cùng thuộc thế hệ Thiên Đình Tam Ngự, mỗi một vị đều là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Tuy rằng chưa phải đỉnh phong, nhưng thủ đoạn của mỗi người đều cực kỳ khủng bố, lúc này vừa thấy, quả nhiên là như thế. "Xích!" Thần sắc Kế Mông thần quang bắn ra bốn phía, bộc phát khí thế khủng bố, hư không xung quanh vặn vẹo, thoáng ngăn trở thế trấn áp của Hoàng Chung.

Ngay sau đó hắn chém ra một đao, dưới đao cương càn quét, một dải hỗn độn kéo dài, cuốn đi vạn vật, mai táng chúng sinh.

Không ít thần binh bị ma diệt trong đó, bị hỗn độn chi khí thôn phệ.

Những địa thủy phong hỏa kia không ngừng va chạm nổ tung, xung kích hư không bị phong tỏa. "Bành!" Hoàng Chung rơi xuống.

Kế Mông dù đỡ được không ít công kích của hai người, nhưng vẫn bị trấn áp lại.

Dù thời gian chỉ là một cái chớp mắt, lúc này cũng là trí mạng.

Cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên, dù chỉ trong một tức cũng đủ để mạt sát đối phương rồi. "Phốc xùy!" Một đạo thần quang trực tiếp quán xuyên thân thể Kế Mông, mang theo một trận mưa máu.

Nguyên thần phảng phất như bị đâm xuyên, hư ảo đi không ít, vết thương trên thân thể càng nghiêm trọng hơn.

Đó không chỉ là một kích toàn lực về pháp lực của Hỗn Nguyên Kim Tiên, mà quan trọng nhất là pháp tắc chi lực và quy tắc thiên địa do hai vị cao thủ Nhân tộc điều động đang phá hoại thân thể hắn, ma diệt nguyên thần hắn.

Ngay cả trên đại đạo của hắn cũng xuất hiện từng đạo vết rạn, thương thế không thể bảo là không nặng.

Nếu đối mặt một người, có lẽ hắn còn có vài phần ưu thế, nhưng lấy một địch hai, đối mặt hai vị tồn tại cùng đẳng cấp, không thể nào có chút cơ hội thắng nào.

Lúc này dưới một kích mạnh nhất, hắn đã bị trọng thương, bị đánh bay đi ức vạn dặm, đè nát không ít khu vực.

Huyền Thanh và Huyền Không nhìn nhau một cái, lần nữa hướng về phía Kế Mông truy sát.

Kế Mông lúc này đã trọng thương, nhưng đối mặt với hai đại cao

thủ cùng cấp vây giết, cũng không lo được nhiều như vậy, thân thể chấn động, hóa thành bản thể, cự thú ngàn vạn trượng hướng về phía Huyền Thanh và Huyền Không lao tới.

Sau đó, trên người hắn thần quang lóe lên, hóa thành một vị tồn tại có bộ dáng đạo thể giống hệt, đó là Ác thi.

Không giống như Thái Nhất sau khi trọng sinh lựa chọn đi con đường pháp tắc, hắn vẫn tu đạo Tam Thi, nhưng bản nguyên Tam Thi tổn hại nghiêm trọng, muốn tu lại một thi này, con đường này cũng không thể nào còn hy vọng gì.

Nhưng đối mặt cục diện như thế, có thể hoãn giải vài phần thì cứ hoãn giải, lúc này tuy bị áp chế nhưng chưa đến mức bại trận, phải chống đỡ, chỉ cần Yêu Hoàng bên kia có Yêu Thần tới, tình huống sẽ không quá tệ. "Bành!" Không biết qua bao lâu, chỉ nghe thấy một tiếng sấm sét vang vọng, chấn triệt tứ phương, sau đó liền thấy thân thể ngàn vạn trượng của Kế Mông lần nữa bị đánh bay đi.

Ác thi lúc này cũng khổ sở chống đỡ, còn những Yêu tộc dưới trướng kia đã tổn thất hơn tám thành, Nhân tộc tử thương so với Yêu tộc ít hơn không ít. "Nhân tộc, khinh Yêu tộc ta quá đáng!" Chân trời truyền đến một tiếng quát chói tai, ngay sau đó liền thấy một con cự thú ngàn vạn trượng lao xuống, trong đôi mắt khổng lồ chớp động hàn quang.

Vô số cửu thiên phong nhận cắt phá hư không, tồi khô lạp hủ hướng về phía Huyền Thanh và Huyền Không bao phủ. "Anh Chiêu!" Huyền Thanh và Huyền Không thần sắc nghiêm lại, đã biết người tới là ai.

Không có chút do dự nào, lập tức liên hợp ra tay, giết về phía Anh Chiêu. "Oanh long long!!!" Một chuỗi tiếng nổ vang rền kèm theo xung kích khủng bố quét ra tứ phương, vô số sơn hà địa mạch, vạn

vật hư không thảy đều yên diệt sạch sẽ, lộ ra một vùng hỗn độn hải rộng lớn khủng bố.

Trong những đám mây hỗn độn cuồng bạo lẫm liệt kia, địa thủy phong hỏa dâng lên, không ít quy tắc và pháp tắc đều bị đánh tan, âm dương hỗn loạn, ngũ hành điên đảo, càn khôn bất hiển, thời không sụp đổ.

Một trận xung kích này đã cuốn đi không ít đệ tử hai tộc Nhân Yêu.

Yêu tộc tộc nhân toàn bộ chết sạch trong đó, đệ tử Nhân tộc chỉ còn lại hơn bốn thành, tử thương cũng nghiêm trọng.

Anh Chiêu sau khi đè nát vô số khu vực mới ổn định thân hình.

Dù là lực lượng toàn thịnh, lại chiếm ưu thế tiên phát chế nhân, nhưng đối mặt chính là hai vị tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên, lúc này cũng không chiếm được bao nhiêu chỗ tốt.

Huyền Thanh và Huyền Không lúc này giẫm những dấu chân thật sâu trong hư không, thần sắc có chút ngưng trọng nhìn hai vị Yêu Thần.

Tuy không đến mức bại, nhưng muốn triệt để lưu lại hai vị Yêu Thần này thì không quá khả thi.

Hai người nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra đáp án.

Trước tiên mạt sát Kế Mông!

Chương 266

"Oanh!" Trong một ý niệm, một phần ức vạn sát na cũng không kịp, Huyền Không cùng Huyền Thanh đã ra tay, trực tiếp bỏ qua Anh Chiêu, giết về phía Kế Mông.

Kế Mông bản tôn bị thương nghiêm trọng, Ác thi có bản nguyên Tam Thi bị tổn hại thực ra không cường hãn bằng Tam Thi lúc trước.

Lúc này một người chặn lại Ác thi và đề phòng Anh Chiêu phía sau, một người trực tiếp công kích nguyên thần cùng đại đạo của Kế Mông.

Quy tắc phong tỏa thiên địa, pháp tắc trực sát nguyên thần cùng đại đạo!

Vô số đạo thần binh quán xuyên thiên địa, hướng về phía Kế Mông đâm xuống.

Xiềng xích quy tắc cùng pháp tắc kéo dài từ trong hư không trực tiếp trói chặt Kế Mông, không chỉ trói chặt thân thể, ngay cả nguyên thần hắn cũng bị phong tỏa.

Nếu là thời kỳ toàn thịnh, đối mặt một vị tồn tại như vậy tự nhiên không sợ, nhưng hiện tại bị thương nghiêm trọng, dưới sự trói buộc của quy tắc pháp tắc, lại đối mặt với vô tận thần binh truy sát, sắc mặt hắn lập tức đại biến. "Hống!" Nộ hống một tiếng, lập tức bộc phát ra uy thế khủng bố, thiêu đốt pháp lực tránh thoát không ít xiềng xích pháp tắc, nhưng từng đạo pháp tắc chi lực kia vẫn lưu lại vô số vết thương trên người hắn, đi thẳng vào nguyên thần cùng đại đạo. "Oanh long long!!!" Từng trận tiếng sấm vang lên, xung kích khủng bố chôn vùi đại địa.

Kế Mông cùng Huyền Thanh đã giao thủ đến hồi cuối cùng.

Ở bên kia, Huyền Không khi đang mạt sát Ác thi thì Anh Chiêu cũng giết tới, tuy bị áp chế nhưng lúc này cũng không có dấu hiệu bại trận. "Phốc xùy!" Một tiếng vang nhỏ vang vọng trong thiên địa, Anh Chiêu sắc mặt biến đổi, Ác thi mặt như màu tro tàn.

Huyền Thanh từ trong xung kích bước ra, đã mạt sát nguyên thần Kế Mông, làm sụp đổ đại đạo của hắn.

Thời không trường hà cùng vận mệnh trường hà đã bị cắt đứt, ngăn trở khả năng Kế Mông trọng sinh phục hoạt.

Lúc này, trong nháy mắt Ác thi thất thần, trực tiếp vẫn lạc trong tay Huyền Không.

Hai người nhìn về phía Anh Chiêu, nhưng Anh Chiêu song sí chấn động, đã bỏ chạy về hướng Yêu tộc. "Thương thế có gì đáng ngại không?!" Huyền Thanh nhìn sang. "Không ngại, ta bên này đắc thủ rồi, sức mạnh Thánh địa chắc là đã hợp vây Yêu tộc rồi chứ?" Huyền Không hỏi. "Chắc là vậy, không biết Nhân Tổ có ra tay hay không?" Huyền Thanh đáp.

Phụ trách nơi này chỉ là một phần, sức mạnh trung kiên nhất thì toàn bộ đã đi tới nơi ở của Yêu tộc, do Hữu Sào Thị cùng Truy Y Thị hai vị Nhân Tổ dẫn đầu. "Phản hồi Thánh địa chữa thương, ta đi đến Yêu tộc chi viện Nhân Tổ..." Huyền Thanh hiểu rõ, nói với đám đệ tử Nhân tộc.

Nghe vậy, chúng đệ tử hành lễ xong liền lui về hướng Thánh địa.

Bốn thành còn dư lại đều có thương thế, không thích hợp tham gia giao chiến phía sau nữa.

Nhưng hai vị cao thủ Hỗn Nguyên lúc này lại không có thương thế gì quá lớn, nếu không trực diện cao thủ Yêu tộc mà đối mặt những kẻ tu vi không đủ kia, cũng có ưu thế cực lớn.

Làm xong tất cả, hai người liền hóa thành hai đạo lưu quang, hướng về nơi ở của Yêu tộc mà đi, thuấn tức triệu triệu ức dặm. ...

Nhân tộc cùng Yêu tộc đại chiến, không ít tồn tại, đại thần thông giả, chủng tộc và thế lực đều đang quan chú.

Chư Thánh, Phục Hy các loại, cũng là như thế.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Nhân tộc sao lại bùng nổ chiến hỏa với Yêu tộc ở thời điểm này?" Hậu Thổ tú mi nhướng lên, mở miệng hỏi.

Hiện tại là thời kỳ đại thế của Nhân Hoàng Nhân tộc, không phải nên kết thúc đoạn thời gian này trước rồi mới tính sổ sau sao?

Sao lại dẫn đầu ra tay với Yêu tộc? "Mâu thuẫn Nhân Yêu hai tộc vốn đã gia tăng, nhiều năm chiến hỏa không ngừng, chẳng qua chưa chân chính bùng nổ mà thôi.

Lần này châm ngòi chiến hỏa, triệt để bùng nổ, cũng là để kết thúc một mối nhân quả..." Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ nói, "Đương nhiên, trừ cái đó ra còn có một nguyên nhân, đó là linh bảo Hà Đồ Lạc Thư trong tay Đế Tuấn rất quan trọng đối với việc chứng đạo của Bào Hy (Phục Hy).

Cho nên, dưới những nhân tố như vậy, cộng thêm mâu thuẫn hai tộc, bùng nổ trận chiến này cũng là bình thường..." Nghe vậy, hai nữ tú mi nhíu lại.

Cư nhiên còn có nguyên nhân như vậy?

Việc chứng đạo của Bào Hy cư nhiên quan hệ đến chuyện Hà Đồ Lạc Thư?

Nhìn như vậy thì việc bùng nổ chiến hỏa cũng trở nên bình thường rồi.

Vốn mâu thuẫn đã không nhỏ, thường xuyên có chiến hỏa, hiện tại có nhân tố này, Nhân tộc không thể nào buông tha Yêu tộc.

Hậu Thổ thậm chí còn đang nghĩ, các ca ca tỷ tỷ có thừa cơ hội này tương trợ Nhân tộc, triệt để mạt sát Yêu tộc hay không?

Nhưng lại không cần, dù sao Toại Nhân cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không cần Vu tộc tương trợ.

Trong lòng nghĩ vậy, ánh mắt nàng lần nữa chuyển về vùng đất Yêu tộc.

Lúc này, Nhân tộc đã vây khốn Yêu tộc, song phương bắt đầu giao thủ rồi. ...

Hồng Hoang, vùng biên thùy, nơi ở của Yêu tộc.

Đế Tuấn thần sắc âm trầm đến đáng sợ, lạnh lùng nhìn Hữu Sào Thị và Truy Y Thị - hai vị Nhân Tổ.

Nhân tộc đột nhiên phát nan, toàn diện dấy lên chiến hỏa, nhìn là muốn đánh mạt sát Yêu tộc rồi, đảo cũng có chút ngoài dự liệu của hắn.

Đối diện là hai vị cao thủ Bán Bộ Hỗn Nguyên, Yêu tộc bên này muốn hoàn toàn ngăn cản thì có vài phần khó khăn.

Nhưng đó không phải là mấu chốt, mấu chốt nằm ở chỗ Toại Nhân đang quan sát chuyện này phía sau có ra tay hay không.

Nếu hắn ra tay, Yêu tộc đều không chịu nổi một chưởng, dù cho có Hỗn Độn Chung phòng ngự.

Nếu Thái Nhất có thể thôi động hoàn chỉnh cấm chế Tiên Thiên Chí Bảo, ngăn cản một hai kích còn có khả năng, nhưng tu vi hắn quá thấp, ngay cả Bán Bộ Hỗn Nguyên cũng không có.

Vốn nghĩ rằng, lại có thêm mấy nguyên hội thời gian, nhất định có

thể tăng lên một cảnh giới, chỉ tiếc là Nhân tộc không cho cái thời gian này.

Hắn cộng thêm Thái Nhất, Hi Hòa thì có khả năng ứng đối Hữu Sào Thị và Truy Y Thị trong thời gian ngắn, nhưng thời gian lâu dài thì không quá khả thi.

Dù sao pháp tắc, quy tắc cùng pháp lực, đại đạo chi lực mà tầng thứ kia chưởng khống đều không thể so sánh.

Cho nên, Yêu tộc ván này, là tử cục!

Dù cho lúc này đỡ được Nhân tộc tiến công, vậy đằng sau còn Vu tộc thì sao?

Còn Hạo Thiên đang thèm muốn Thiên Đình thì sao?

Lại sẽ như thế nào?

Đế Tuấn không cần nghĩ cũng rõ ràng suy tính của mấy vị kia.

Dù cho lần này Yêu tộc không vẫn lạc, Vu tộc và Thiên Đình cũng không thể nào buông tha Yêu tộc.

Ván này, không có cách giải rồi! "Nhân tộc, thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt?" Trong đôi mắt Đế Tuấn, Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa hừng hực thiêu đốt, một cỗ nhiệt độ khủng bố lan tràn ra, hư không không ngừng vặn vẹo tan chảy.

Thái Nhất, Hi Hòa, Bạch Trạch cùng Anh Chiêu và các cao tầng Yêu tộc lúc này toàn bộ lạnh lùng nhìn Nhân tộc. "Ân oán Nhân Yêu hai tộc đã có từ lâu, trận chiến ngày hôm nay đã sớm có chuẩn bị tâm lý..." Hữu Sào Thị nhàn nhạt mở miệng nói.

Thoại âm rơi xuống, liền thấy hai đạo lưu quang phi độn tới, chính là Huyền Thanh và Huyền Không.

Nhị Tổ trên mặt lộ ra một nụ cười, lại thêm hai vị đệ tử Hỗn

Nguyên Kim Tiên, trận chiến này Yêu tộc căn bản không có bất kỳ khả năng nào.

Đế Tuấn và Thái Nhất sắc mặt âm trầm như nước, lại thêm hai vị này, Yêu tộc thật sự khó có khả năng trở mình. "Giết!" Hữu Sào Thị ra lệnh một tiếng, Nhân tộc trực tiếp trùng sát tới.

Nhân Yêu hai tộc lập tức lao vào nhau, mỗi bên tử thương vô số.

Đế Tuấn dựa vào Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của bản thân, lúc này một mình đấu với Hữu Sào Thị, nhưng khó có thể chống đỡ thời gian quá lâu.

Dù sao lúc này hắn chỉ là Chuẩn Thánh viên mãn, dù từng tiến nhập Hỗn Nguyên chi cảnh nhưng thời gian cũng không dài lâu.

Hiện tại hắn chỉ là Chuẩn Thánh viên mãn, giữa hai người tồn tại chênh lệch, dù có đại trận cũng không cách nào đỡ được bao lâu. "Đông!" Hỗn Độn Chung vang lên, ngưng kết tất cả thời không, ngay cả quy tắc, pháp tắc đều dần dần bị ngưng kết.

Trên từng đạo xiềng xích quy tắc và pháp tắc có thể nhìn thấy bằng mắt thường tràn ngập sương trắng sâm nhiên, phảng phất như bị đóng băng trong hư không, đình chỉ lưu chuyển. "Ông!" Bảo y trên người Truy Y Thị thần quang chiếu rọi thiên địa, khí tức khủng bố lập tức phá tan thời không phong tỏa.

Những âm ba công kích kia rơi xuống không phá nổi phòng ngự của nàng.

Thái Nhất cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nếu một kích có thể tạo thành thương hại cho Truy Y Thị thì cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên cũng quá mất giá rồi.

Truy Y Thị thần sắc bình tĩnh, liên bộ khẽ dời, hoành độ thời không trường hà, đi tới trước người Thái Nhất, một chưởng đánh

xuống.

Ức vạn dặm sơn hà lập tức hóa thành bột mịn, chưởng phong khủng bố khiến nguyên thần Thái Nhất run rẩy.

Nhưng không lo được nhiều, Hỗn Độn Chung đã đánh ra, trên người thiêu đốt Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa khủng bố, đốt cháy tứ hải bát hoang, hóa thành vô số Thái Dương Thần Thương trực xung lên, quán xuyên thương khung, giết về phía bàn tay che khuất bầu trời kia. "Oanh long long!!!" Một chuỗi tiếng nổ vang rền, Hỗn Độn Chung, Thái Dương Thần Thương, pháp lực của Thái Nhất cùng bàn tay che trời kia toàn bộ va chạm vào nhau, triệt để mai táng nơi này, vô số tộc nhân Yêu tộc và Nhân tộc vẫn lạc trong đó.

Truy Y Thị tú mi hơi nhướng, vạch một đường trước người Thái Nhất, một dòng sông ngân bạch sắc dâng lên.

Trong đó đại đạo pháp tắc, đại đạo chi lực lao nhanh không nghỉ, đối với sự lý giải cảnh giới này đủ để ma diệt một tôn tồn tại đồng cấp.

Nước sông tràn ra, dính vào trên người Thái Nhất, lập tức ma diệt ăn mòn đạo khu, hiện ra lốm đốm vết bạc.

Sắc mặt Thái Nhất biến đổi, lập tức triệu hồi Hỗn Độn Chung phòng ngự bản thân, sau đó lại lấy ra Đông Hoàng Tỷ, bắt đầu du đấu với Truy Y Thị.

Chương 267

"Oanh!" Hữu Sào Thị tỏ ra có chút đơn giản thô bạo, lấy pháp lực bản thân làm cơ sở, đại đạo pháp tắc làm mạch lạc, toàn bộ ngưng tụ vào trên song quyền, ngạnh sinh sinh đánh nát Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của Đế Tuấn.

Trận này không tệ, thậm chí có thể vây khốn hai ba vị tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn hoặc Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn trong chốc lát, nhưng không khốn được tồn tại như Hữu Sào Thị.

Ngắn ngủi mười mấy tức thời gian liền bị trực tiếp phá đi.

Đế Tuấn lúc này tâm thần bị thương, một ngụm máu tươi mãnh liệt phun ra, sắc mặt có chút tái nhợt. "Bành!" Hữu Sào Thị trong tay khẽ động, một ngôi nhà hướng về phía hắn trấn áp.

Tuy chỉ là Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, nhưng lại bộc phát ra uy thế khủng bố trong tay hắn, Đế Tuấn cũng có thể bị trấn áp. "Phá!" Đế Tuấn sắc mặt biến đổi, sau lưng đế ảnh phù hiện, Thiên Đế Ngọc Tỷ bị đánh ra, lập tức va chạm vào ngôi nhà kia. "Bành!" Từng vòng xung kích lan tràn có thể thấy được bằng mắt thường, hư không hoảng như mặt kính lúc này từng khúc vỡ vụn, hình thành đại dương mảnh vỡ, hướng về tứ phương nhấn chìm, hình thành khu vực Hỗn Độn Hải cực hạn. "Ca ca ca!!!" Trong hư không, vô tận đại đạo chi lực, xiềng xích pháp tắc cùng quy tắc lúc này toàn bộ xuất thủ.

Đế ảnh đang phong tỏa, ngọc tỷ đang lui lại, tất cả sức mạnh hướng về phía Đế Tuấn trấn áp. "Hống!" Đế Tuấn sắc mặt đại biến, hóa thành Tam Túc Kim Ô to lớn mấy ngàn vạn trượng.

Biển lửa đầy trời thiêu đốt tứ phương, vô số Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa hóa thành Thái Dương Thần Thương, trong lúc song sí chấn

động hướng về phía Hữu Sào Thị giết tới.

Tam Túc Kim Ô đôi mắt sung mãn hỏa quang huyễn lệ, đánh ra vô thượng pháp lực, giết về phía Hữu Sào Thị.

Một người một Kim Ô lúc này giao chiến cùng một chỗ.

Nhưng mấy tức sau, Hữu Sào Thị trực tiếp một chưởng đánh bay Tam Túc Kim Ô.

Bên kia, Thái Nhất cũng bị đánh bay đi.

Hi Hòa, Bạch Trạch và Anh Chiêu các cao tầng tình huống cũng không tốt hơn bao nhiêu, dù sao tiền cao tầng đệ tử của Nhân tộc chừng năm vị: Huyền Thanh, Huyền Không, Kiếm Nhất, Huyền Minh, Minh Không, còn có không ít tồn tại Đại La Kim Tiên.

Trận chiến này căn bản không có lo lắng.

Số lượng Yêu tộc vẫn lạc không ngừng tăng mạnh, căn bản chống đỡ không được bao lâu. "Thái Nhất!" Đế Tuấn nộ hống một tiếng, Thái Nhất lập tức hội ý, không lo được thương thế, toàn lực gõ Hỗn Độn Chung. "Đông!" Một tiếng chuông lanh lảnh du dương vang vọng toàn bộ đất Hồng Hoang, tư duy của vô số tu sĩ đều bị ngưng kết.

Lại có không ít đại thần thông giả chuyển ánh mắt tới nơi này, thần sắc chấn kinh.

Vu tộc, Viễn Cổ Tam Tộc, Thiên Đình, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, U Minh Huyết Hải, Chư Thánh, Phượng Tê Sơn, Hỗn Nguyên Cung...

Thái Nhất tuy chưa đạp nhập cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, nhưng lúc này đã một chân bước vào, tự nhiên không phải ngày xưa có thể so sánh.

Nếu không phải đại chiến Vu Yêu thương thế quá nặng, một đường chuyển đạo tu lại, đi con đường pháp tắc thì hôm nay cũng sẽ

không đến mức không tấn thăng Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh.

Nhưng một kích lúc này uy lực xác thực không nhỏ, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị cũng chịu vài phần ảnh hưởng.

Nhưng một chút ảnh hưởng này chỉ đủ để bố trận, không đến mức để bị mạt sát. "Bố trận!" Hữu Sào Thị nhàn nhạt mở miệng nói.

Thoại âm rơi xuống, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị chủ trận, tất cả đệ tử Nhân tộc phân bố theo năm phương vị Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, bắt đầu bố hạ Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận.

Đại trận vừa ra, khí tức Ngũ Hành lập tức chấn nhiếp Hồng Hoang các nơi!

Nhân tộc nguyên lai còn có đại trận khủng bố như thế?

Yêu tộc lúc này tuy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã bố hạ, nhưng cũng không hoàn chỉnh, chỉ có hơn tám thành uy lực.

Lúc này thấy Nhân tộc có đại trận như thế, lập tức sắc mặt biến đổi.

Khá lắm một cái Nhân tộc, không hiển sơn không lộ thủy, cư nhiên có thủ đoạn như thế? "Oanh!" Đông phương, mộc khí trùng thiên. "Oanh!" Nam phương, hỏa khí trùng thiên. "Oanh!" Tây phương, kim khí trùng thiên. "Oanh!" Bắc phương, thủy khí trùng thiên. "Oanh!" Trung ương, thổ khí trùng thiên.

Ngũ Hành chi khí kéo theo Ngũ Hành pháp tắc giữa thiên địa, Ngũ Hành nguyên khí, vô số sức mạnh hội tụ.

Ngũ Hành Luân Bàn làm vật chủ trận lúc này xoay tròn như bay, trận pháp đã toàn lực vận chuyển, Ngũ Hành diễn vạn vật, cũng mạt sát vạn vật.

Lúc này dưới sự giảo sát của Ngũ Hành, ngay cả hỗn độn chi khí

cũng triệt để mai táng trong đó.

Một phương thiên địa đã trở thành phế tích, thiên địa chấn động, vô số sinh linh tồn tại thần sắc kinh hãi nhìn tất cả.

Ngay cả đại trận của Yêu tộc lúc này cũng có vài phần đình chỉ. "Mau ra tay!" Đế Tuấn quát chói tai một tiếng, khí huyết trong ngực cuồn cuộn, thương thế nặng thêm một phần, lập tức ngưng tụ tinh thần chi lực, hội tụ tinh thần trường hà hướng về phía Hỗn Độn Ngũ Hành Đại Trận của Nhân tộc lao nhanh.

Dưới ánh tinh thần huyễn lệ ẩn chứa vô tận sát cơ, chúng sinh lập tức biến sắc. "Ngũ Hành Yên Diệt!" Hữu Sào Thị nhàn nhạt mở miệng, Ngũ Hành pháp tắc cùng Ngũ Hành nguyên khí lúc này ngưng thành một cái luân bàn trong hư không.

Luân bàn chuyển động, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, Ngũ Hành diễn vạn vật, Ngũ Hành cũng giảo sát vạn vật.

Giờ khắc này không có nhiều âm thanh, nương theo Ngũ Hành Luân Bàn chuyển động, trái tim chúng sinh phảng phất cũng chuyển động theo, lại phảng phất như muốn bị nghiền nát, sụp đổ hết thảy dưới cổ Ngũ Hành chi lực kia.

Tinh thần trường hà tuy khủng bố, nhưng mặc cho trường hà ức vạn dặm, triệu ức dặm, lúc này cứ rơi xuống là bị Ngũ Hành Luân Bàn giảo sát thôn phệ.

Đại trận song phương lúc này so đấu thủ đoạn khủng bố, quy tắc thiên địa phương này, pháp tắc chi lực cùng đại đạo chi lực bị điều động đến cực hạn.

Nhưng luận uy lực, Nhân tộc bên này càng hơn một bậc. "Tinh Thần Chi Hải!" Đế Tuấn sắc mặt đại biến, lập tức kết thủ ấn biến đổi đại trận, đánh ra công kích mạnh nhất. "Oanh long long!!!" Lúc

này, trên chín tầng trời truyền đến từng trận tiếng nổ, ngay sau đó liền thấy tinh thần chi lực hạo hãn, hoảng như ngân hà cửu thiên trút xuống lập tức sụt giảm hơn sáu thành.

Đừng nói công kích mạnh nhất, ngay cả tinh thần trường hà lúc này cũng khó mà duy trì, không bao lâu liền yên diệt trong Ngũ Hành Luân Bàn. "Hạo Thiên!" Đế Tuấn thần sắc bạo nộ, tường đổ mọi người đẩy, Thiên Đình quả nhiên mong Yêu tộc chết, như vậy sẽ không còn tồn tại nào dòm ngó Thiên Đình.

Chỉ không ngờ lại tới nhanh như thế.

Nhìn đại trận Yêu tộc sắp phá, Hữu Sào Thị xác thực không công kích nữa, tựa hồ đang chờ đợi cái gì. "Hô!" Đột nhiên, một ngọn lửa màu cam đột ngột xuất hiện trong hư không.

Không có tồn tại nào ngay từ đầu phát hiện ra.

Lúc này nó nhảy lên, huyền phù trước đại trận Yêu tộc.

Tuy không cảm nhận được quá nhiều nhiệt độ, nhưng Thái Dương Tử Cực Kim Hỏa của Đế Tuấn và Thái Nhất xác thực theo bản năng cảm thấy sợ hãi.

Hùng!

Hùng!

Trong nháy mắt tiếp theo, ngọn lửa màu cam hóa thành biển lửa đầy trời, bao trùm toàn bộ phương thiên địa này vào trong.

Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của hai vị Nhân Tổ đã lui về phía sau.

Biển lửa ngập trời, nhiệt độ lan tràn khắp Hồng Hoang, vô số tồn tại cảm nhận được cổ nhiệt độ làm người ta giận sôi kia, không ai không lộ vẻ kinh hãi.

Đó là Toại Nhân Tân Hỏa! ...

Biển lửa đầy trời, cả thiên địa đều bị ánh lửa khủng bố chiếu rọi, phảng phất như đối mặt tận thế.

Giờ khắc này, vô số sinh linh, tu sĩ và các tồn tại bị ngọn lửa chi phối nỗi sợ hãi.

Toại Nhân Tân Hỏa, đó là thứ dung hợp ba loại hỏa diễm khủng bố, lúc này Hỗn Độn Chi Hỏa không ra cũng đủ để xóa bỏ hết thảy nơi này rồi. "Bành!" Một tức, đại trận Yêu tộc vỡ vụn, vô số Yêu tộc vẫn lạc trong đó.

Ba tức, Yêu tộc tầng trung vẫn lạc hầu như không còn.

Năm tức, trừ Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Bạch Trạch ra, đã toàn bộ vẫn lạc trong đó.

Bảy tức. "Thiên Đế bảo trọng, thần đi trước một bước!" Bạch Trạch nói xong đã bị nhấn chìm trong biển lửa, triệt để vẫn lạc. "Thiên Đế bảo trọng!" Tức thứ chín, Hi Hòa mở miệng nói.

Thoại âm rơi xuống, nàng bị hỏa diễm thôn một, vẫn lạc.

Giờ khắc này, vô số đại thần thông giả Hồng Hoang như Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hạo Thiên, Đế Giang...

đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Toại Nhân Tân Hỏa thật khủng bố, Hỗn Nguyên không ra, không có tồn tại nào ngăn cản được ngọn lửa này.

Lúc này Đế Tuấn và Thái Nhất cũng chỉ đang khổ sở chống đỡ mà thôi. "Bành!" Thiên Đế Ngọc Tỷ vỡ vụn, Đế ảnh ma diệt.

Đế Tuấn tâm thần bị thương, trong ngọn lửa bị phá vỡ phòng ngự của Hà Đồ Lạc Thư.

Chương 268

Tân Hỏa thiêu đốt, nguyên thần tan chảy, đại đạo sụp đổ, thời không trường hà, vận mệnh trường hà đều bị thiêu đứt.

Đế Tuấn, vẫn lạc! "Đại ca!" Thái Nhất thần sắc bi thiết, Yêu tộc chỉ còn lại mình hắn.

Nếu không phải Hỗn Độn Chung là Hỗn Độn Chí Bảo thì lúc này cũng không chống đỡ được bao lâu.

Hai mươi tức.

Ba mươi tức.

Ba mươi lăm tức. "Bành!" Hỗn Độn Chung phòng ngự bị phá, Thái Nhất bị biển lửa ngập trời thôn một.

Trong một tức, triệt để vẫn lạc.

Đến đây, Yêu tộc triệt để vẫn lạc trong đó. ...

Màn này diễn ra trước mặt chúng sinh, vô số đại thần thông giả, chủng tộc và thế lực.

Trừ Chư Thánh, Phục Hy và Thanh Minh, Nữ Oa, Hậu Thổ mấy vị ra, những tồn tại, thế lực và chủng tộc còn lại không ai không lộ vẻ kinh hãi.

Cả Yêu tộc không chống nổi ba mươi lăm tức, toàn bộ bị hỏa diễm thôn phệ, triệt để vẫn lạc.

Ngay cả Thái Nhất có Hỗn Độn Chung hộ thân cũng như thế, thực sự khủng bố.

Nhưng Toại Nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chấp chưởng Hỗn Độn Chi Hỏa, tình huống như vậy cũng là bình thường.

Từ nay về sau, vũ đài Hồng Hoang không còn Yêu tộc tồn tại nữa.

Không ít tồn tại cảm khái, lại một phương chủng tộc biến mất rồi. "Hô!" Biển lửa đầy trời lúc này dần dần thu liễm, hỏa diễm dần biến mất, cho đến khi trọng tân hóa thành một đóa Toại Nhân Tân Hỏa màu cam.

Một màn này lại lần nữa khiến vô số tồn tại, đại thần thông giả, chủng tộc và thế lực thần sắc kinh hãi.

Một ngọn lửa!

Lần này Toại Nhân Nhân Tổ chỉ ra tay một ngọn lửa liền xóa sổ cả Yêu tộc.

Nếu hắn đích thân ra tay, hoặc dùng toàn lực Toại Nhân Tân Hỏa, hoặc bản nguyên chi hỏa của Toại Nhân Tân Hỏa thì sẽ như thế nào?

Vô số tồn tại cảm nhận nhiệt độ khủng bố nhưng cả thân thể lại cực kỳ băng lãnh, nhịn không được rùng mình.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực quá mức khủng bố.

Thánh Nhân có thể mượn nhờ Thiên Đạo chi lực, trong thế giới Hồng Hoang so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chỉ mạnh không yếu.

Đây mới chân chính là tình huống "không vào cảnh giới này, cuối cùng đều là sâu kiến".

Giờ khắc này, những tồn tại như Minh Hà, Trấn Nguyên Tử đều định bế quan.

Không làm sâu kiến thì chỉ có thể tiếp tục trùng kích Hỗn Nguyên chi cảnh.

Không ai muốn làm sâu kiến, đều muốn làm tồn tại đỉnh tiêm, đều muốn làm người đánh cờ, muốn đứng trên đỉnh chúng sinh.

Toại Nhân lúc này cũng không để ý cái nhìn của chúng sinh Hồng Hoang, Tân Hỏa bao bọc lấy Hà Đồ Lạc Thư, những linh bảo còn lại đều bị đám người Hữu Sào Thị thu lấy.

Nhật Kim Luân không có ở đây, mấy kiện khác như Thiên Đế Ngọc Tỷ, Đông Hoàng Tỷ đều đã vỡ nát dưới Tân Hỏa, đành thôi.

Hiện tại trên tràng chỉ còn lại một kiện Tiên Thiên Chí Bảo: Hỗn Độn Chung. "Oanh!" Lúc này, một bàn tay ngàn vạn trượng từ phương Tây vươn tới, chộp về phía Hỗn Độn Chung. "Hừ!" Trong thiên địa vang lên tiếng hừ lạnh của Toại Nhân, Tân Hỏa nhảy lên thiêu đốt bàn tay. "Ông!" "Xích!" "Hưu!" Lúc này, đồ án Thái Cực xuất hiện trong hư không, lại có một đạo kiếm khí hoành độ thời không, có một đạo thanh khí diễn hóa đại đạo.

Tam Thanh lúc này cũng ra tay rồi.

Phục Hy ngược lại không ra tay, hắn đối với Hỗn Độn Chung không hứng thú, chỉ xem kịch.

Chúng sinh nhìn Chư Thánh và Toại Nhân đều ra tay, lập tức hứng thú.

Khá lắm, vì Hỗn Độn Chung mà đều làm thật rồi.

Tứ Giáo và Toại Nhân lúc này tương đối xuất thủ, đều không chiếm thượng phong, nhất thời giằng co không xong.

Hạo Thiên trong Thiên Đình cũng muốn ra tay, đối mặt Hỗn Độn Chung không ai có thể cự tuyệt, Tiên Thiên Chí Bảo như thế đối với Thiên Đình có tác dụng lớn là tự nhiên.

Nhưng hiện tại người ra tay là Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Toại Nhân Nhân Tổ vừa mới xóa sổ Yêu tộc.

Lúc này mà hắn ra tay, ước chừng là chết trước tiên, cho nên không dám, chỉ có thể quan khán một màn này.

Nhân tộc đã được không ít linh bảo của Yêu tộc, nếu Hỗn Độn Chung lại bị đoạt được, vậy thực lực tổng thể của Nhân tộc sẽ lại tăng lên không ít.

Cho nên bọn hắn không hy vọng Hỗn Độn Chung rơi vào tay Nhân tộc.

Nhưng Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh bên nào đắc thủ cũng không hay, nếu có thể rơi vào tay hắn thì tốt rồi.

Chỉ tiếc là chỉ có thể nghĩ mà thôi, song mâu hắn hơi nheo lại, nhìn mấy vị tồn tại đỉnh tiêm tiếp tục giằng co. ... "Bành!" Trong thiên địa lập tức truyền đến một tiếng nổ vang, bàn tay, Thái Cực Đồ, kiếm khí, thanh khí đại đạo toàn bộ yên diệt.

Xung kích oanh kích bao phủ triệu triệu ức dặm, toàn bộ mai táng trong đó, hình thành Hỗn Độn Hải cực hạn, trong đó địa thủy phong hỏa dâng lên tập kích, khủng bố dị thường.

Toại Nhân Tân Hỏa bao bọc Hà Đồ Lạc Thư cũng bị xung kích bay ra ngoài.

Lúc này có một cỗ sức mạnh bao trùm khu vực kia, sức mạnh của Ngũ Thánh và Toại Nhân không cách nào tiến thêm, mặc cho thủ đoạn và thực lực mạnh đến đâu cũng không thể đánh vỡ tầng sức mạnh phong tỏa này.

Giờ khắc này, Ngũ Thánh sắc mặt biến đổi.

Toại Nhân trong lòng suy nghĩ một chút cũng buông tha, Tân Hỏa mang theo Hà Đồ Lạc Thư bay về hướng thánh địa Nhân tộc.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đã sớm mang theo Nhân tộc phản hồi thánh địa, Yêu tộc đã vẫn lạc, tình huống trong đó bọn hắn không thể tham dự, cũng là để tránh né những xung kích kia, miễn cho Nhân tộc tổn thất quá nhiều.

Nhưng một màn lúc này tự nhiên hắn cũng thấy, lại nhìn tình huống đại ca nhà mình, lấy sự thông tuệ của hắn cũng đoán được một hai, ước chừng là lão sư ra tay muốn lấy Hỗn Độn Chung.

Đã là lão sư ra tay thì những chuyện kia không liên quan đến hắn nữa, phản hồi thánh địa khôi phục tổn thất lần này thôi. ...

Sắc mặt Ngũ Thánh lúc này cũng không đẹp mắt bao nhiêu.

Đạo Quân, cư nhiên là Đạo Quân ra tay!

Đạo Quân muốn Hỗn Độn Chung làm gì?

Với thân phận thực lực của ngài, hắn là chướng mắt Hỗn Độn Chung chứ?

Vì sao lúc này lại ra tay?

Tây Phương Nhị Thánh vốn định thủ Tiên Thiên Chí Bảo làm vật trấn giáo, trấn áp khí vận.

Dù sao Tam Thanh đều có nhưng Tây Phương Nhị Thánh không có là một điểm tệ đoan, lúc này vừa vặn có biện pháp giải quyết, tự nhiên không buông tha.

Nhưng không ngờ lúc giằng co không xong thì Đạo Quân ra tay.

Lúc này Ngũ Thánh căn bản không thể phá vỡ tầng sức mạnh bình chướng kia, Toại Nhân đã thu tay, những chuyện này đã không để ý tới nữa.

Không phải nói nhảm sao?

Lão sư đều ra tay rồi, chẳng lẽ còn muốn tham dự hay sao?

Tình huống hiện tại chính là mọi người đều không được chơi nữa, vật này quy nhập môn hạ Hỗn Nguyên Cung, ai cũng không vớt được chỗ tốt.

Thái Thượng cũng thức thời, nếm thử một phen rồi trong lòng than nhẹ một tiếng, thu hồi sức mạnh.

Thông Thiên cũng thu hồi, lúc này hắn không dám cương với Đạo Quân, vạn nhất bị một đạo Thiên Phạt thì thật sự muốn khóc.

Nguyên Thủy khe khẽ thở dài, cũng thu hồi sức mạnh.

Cảm nhận Tam Thanh thu tay, Tây Phương Nhị Thánh dù không như nguyện nhưng lúc này cũng không dám ra tay nữa, chỉ có thể bất tình nguyện thu hồi sức mạnh.

Lần này Chư Thánh và Toại Nhân tranh đoạt Hỗn Độn Chung, do Đạo Quân ra tay ngăn cản mà phải kết thúc. ...

Chúng sinh lúc này tự nhiên không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ có một đám đại thần thông giả, Vu tộc, Viễn Cổ Tam Tộc... những thế lực, chủng tộc như vậy mới đại khái đoán ra, ước chừng là Đạo Quân ra tay.

Nếu không thì Chư Thánh có khả năng buông tha tồn tại như Tiên Thiên Chí Bảo sao?

Hơn nữa trong nháy mắt đó, Nhân Tổ Toại Nhân nhanh chóng thu tay, kết hợp tình huống của Chư Thánh mà xem thì chỉ có thể là Đạo Quân ra tay.

Cũng không ngờ cuối cùng ngay cả Đạo Quân cũng ra tay, thật là ngoài ý muốn.

Tuy không biết Đạo Quân nhìn trúng Hỗn Độn Chung hay là có tính toán khác, nhưng những chuyện này không thể biết được.

Lúc này chỉ cần rõ ràng Chư Thánh vô duyên với Hỗn Độn Chung, Đạo Quân đã ra tay, thế là được rồi.

Những cái khác không thể biết, cũng không dám biết, ba người giữ

kín miệng.

Chương 269

... "Yêu tộc vẫn lạc, vì Hỗn Độn Chung mà dẫn đến xung kích càng lớn hơn.

Cho nên, Bản tôn thu giữ Hỗn Độn Chung, chớ gây thêm phong ba!" Đột nhiên, thanh âm đạm mạc của Đạo Quân vang lên trong thiên địa, khẳng định suy đoán của vô số tồn tại.

Thật là Đạo Quân!

Đạo Quân ra tay ngăn cản Ngũ Thánh và Nhân Tổ, thu lấy Hỗn Độn Chung. "Hưu!" Lúc này, Hỗn Độn Chung hóa thành một đạo lưu quang, hướng về Hỗn Nguyên Cung độn đi. "Ông!" Trong nháy mắt tiếp theo, liền có một cỗ đại đạo chi lực, thiên địa chi lực cùng thiên đạo chi lực hạo hãn nhu hợp, sau đó dung nhập vào nơi thiên địa kia.

Hỗn Độn Hải bị san bằng, quy tắc và pháp tắc giao thoa tung hoành diễn hóa ra lực lượng kinh khủng, địa thủy phong hỏa dâng lên diễn hóa âm dương, âm dương hóa ngũ hành, ngũ hành diễn vạn vật, vạn vật phục sinh, hết thảy đều đang trong quá trình khôi phục.

Làm xong tất cả, Thanh Minh mới thu hồi sức mạnh.

Tuy cần một đoạn thời gian mới có thể khôi phục, nhưng cũng không cần quá lâu.

Chí ít muốn nhanh hơn vài phần so với bản thân nó vận chuyển diễn hóa khôi phục.

Cho nên Thanh Minh mới ra tay.

Như hôm nay làm xong hết thảy liền cũng thu tay về, không để ý nơi này nữa. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Hưu!" Một đạo thần

quang lóe lên, nơi đi qua thời không cảnh giới ngưng kết, những quy tắc và pháp tắc kia phảng phất như bị ngưng kết một tầng sương băng, đình chỉ lưu chuyển.

Trận trận tiếng chuông ngân vang lên, kèm theo một cỗ khí tức Tiên Thiên hạo hãn.

Thanh Minh nhìn Hỗn Độn Chung bay tới, lập tức đưa tay tiếp lấy, tỉ mỉ đánh giá trong tay.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này ánh mắt cũng chuyển dời, rơi vào trên Hỗn Độn Chung trong tay hắn.

Chiếc chuông nhỏ bằng đồng thau kia tuy không lớn bằng nửa bàn tay, nhưng cỗ khí tức kia lại cực kỳ khủng bố, khí tức Tiên Thiên cũng nồng đậm đến cực hạn. "Khá lắm một kiện Tiên Thiên Chí Bảo..." Hậu Thổ trong miệng kinh thán một tiếng.

Nữ Oa khẽ gật đầu biểu thị tán đồng. "Đây chính là Hỗn Độn Chung..." Hai nữ thần sắc hơi ngưng lại, trong đôi mắt đẹp quang hoa lưu chuyển, tỉ mỉ đánh giá Hỗn Độn Chung.

Thái Hư Điện trung.

Nữ Oa và Hậu Thổ đều biết Hỗn Độn Chung, nhưng chân chân chính chính quan sát tỉ mỉ ở cự ly gần như vậy là lần đầu tiên.

Lại thấy trên mặt chuông hiển hiện cảnh tượng vô thượng Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, ngoài thân chuông có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong hoàn nhiễu; bên trong thân chuông có sơn xuyên đại địa, hồng hoang vạn tộc ẩn hiện; ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, khí tức ẩn ẩn tản phát chấn triệt hoàn vũ.

Xác thực là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo hiếm có, cũng không hổ là một trong Khai Thiên Tam Bảo. "Cảm thấy thế nào?" Thanh Minh ngẩng đầu nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, mỉm cười hỏi. "Không hổ là một

trong Khai Thiên Tam Bảo Hỗn Độn Chung..." Hai nữ nhìn nhau một cái, Hậu Thổ mở miệng nói.

Nghe vậy, Thanh Minh cười cười, từ chối cho ý kiến.

Đối với lời khen của hai nữ, Hỗn Độn Chung đều đảm đương được.

Là một trong Khai Thiên Tam Bảo, sự huyền diệu trong Hỗn Độn Chung không chỉ đơn giản là phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Thanh Minh nhìn Hỗn Độn Chung lớn bằng nửa bàn tay trong tay, trong đôi mắt đại đạo phù hiện.

Ấn ký Lôi Đình Đại Đạo nơi mi tâm kích động thiên đạo chi lực hạo hãn, cỗ lực lượng kia lại gia trì trong đôi mắt, đôi mắt lúc này liền như hóa đạo, nhìn thấu hết thảy nơi tồn tại sự huyền diệu.

Cấm chế tự nhiên nhiều hơn Tiên Thiên Linh Bảo, càng thêm huyền ảo và rườm rà.

Muốn thôi động cũng cần pháp lực cường hãn hơn mới được.

Nhưng những thứ này đối với tồn tại ở tầng thứ như Thanh Minh thì vấn đề cũng không lớn.

Lúc này thứ hắn quan sát cũng không phải là những cấm chế Tiên Thiên huyền ảo rườm rà được khắc họa trong Hỗn Độn Chung.

Ánh mắt Thanh Minh xuyên thấu vô tận thời không, đi thẳng vào bên trong Hỗn Độn Chung, không ngừng thâm nhập, tìm kiếm sự huyền diệu trong đó.

Trong Hỗn Độn Chung tản phát từng trận khí tức cực kỳ khủng bố.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này cảm nhận được đều thần sắc hơi biến, đó là một loại khí tức khác vô khả thất địch.

Trừ cái đó ra, trong cỗ khí tức kia mang theo một cỗ ý vị thương lão, tuyên cổ, thậm chí còn cổ lão hơn cả Viễn Cổ Hồng Hoang.

Hai nữ nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra một tia chấn kinh.

Nhưng lúc này Thanh Minh lại không để ý thần sắc của các nàng, vẫn đang thâm nhập tìm kiếm sự huyền diệu trong đó.

Chỉ cần tham ngộ tường tận hết thảy, không chừng Nữ Oa và Hậu Thổ cũng có thể tham ngộ.

Đối với điểm này Nữ Oa và Hậu Thổ cũng biết, cho nên lúc này cũng không đi quấy rầy Thanh Minh, để hắn tỉ mỉ đoan tường một phen trước đã.

Nghĩ vậy, hai nữ liền tiếp tục tham ngộ Luân Hồi Chi Đạo cùng Tạo Hóa Chi Đạo của bản thân.

Trong Thái Hư Điện, nhất thời khí tức đại đạo kích động, hạo hãn tinh thuần, nương theo trận trận âm thanh huyền diệu cửu cửu bất tuyệt. ...

Tam Thập Tam Thiên, Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện. "Tả hữu, truyền các Tinh Quân!" Phản hồi Thiên Đình, Hạo Thiên trong lòng suy nghĩ hồi lâu, sau đó khẽ quát một tiếng, xoay người ngồi xuống đế vị.

Lập tức có tả hữu đi tới Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải triệu tập Thái Bạch Kim Tinh, chúng Tinh Quân tới thương nghị đại sự.

Lần này từ trong việc Yêu tộc vận chuyển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Hạo Thiên nhìn ra một tia huyền diệu, tuy không thể khuy tham quá nhiều nhưng một tia huyền diệu này cũng đủ để tăng lên, hoàn thiện một ít uy lực cho Thiên Đình Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hắn sẽ để các Tinh Quân tham ngộ diễn luyện trước một phen.

Các Tinh Quân đều là cao thủ thâm am đạo này, nếu có thể lại giải tích đạt đến địa bộ cao hơn thì đối với Thiên Đình cũng là thu hoạch ngoài ý muốn.

Bất quản như thế nào, lần này đều có thu hoạch không nhỏ.

Không bao lâu, Thái Bạch Kim Tinh và các Tinh Quân từ ngoài điện đi vào. "Thần, Thái Bạch Kim Tinh, bái kiến Thiên Đế!" "Ngô đẳng, bái kiến Thiên Đế!" Thái Bạch Kim Tinh và các Tinh Quân thấy Hạo Thiên, lập tức hành lễ.

Hạo Thiên phất tay, hài lòng gật đầu nói: "Không cần đa lễ!

Trẫm lần này triệu tập các ngươi tới là có chuyện về Thiên Đình đại trận muốn phân phó..." Nghe vậy, mắt Thái Bạch Kim Tinh và các Tinh Quân sáng lên, chắp tay nói: "Thỉnh Thiên Đế phân phó!" Hạo Thiên khẽ gật đầu, sau đó bắt đầu giảng giải: "Lần này Yêu tộc và Nhân tộc đại chiến, trẫm từ trên đại trận của Yêu tộc lĩnh ngộ được vài phần, có thể dung nhập tăng lên Thiên Đình đại trận, hoàn thiện uy lực đại trận..." "Hưu!" Nói xong, Hạo Thiên phất tay, mấy chục đạo quang mang đi vào mi tâm các Tinh Quân.

Làm xong tất cả, Hạo Thiên mở miệng nói: "Đây là một tia cảm ngộ đại trận của trẫm, các ngươi tới Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải tử tế đoan tường tham ngộ một phen, sau đó bắt đầu hoàn thiện, tăng lên uy lực đại trận..." "Thần minh bạch!" Các Tinh Quân đáp.

Hạo Thiên khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh, mở miệng nói: "Yêu tộc phúc diệt, ta thiếu đi một chủng tộc dòm ngó Thiên Đình, hiện tại chính là thời điểm quan trọng để chúng ta phát triển, cần phải nắm chắc..." "Thần minh bạch!" Thái Bạch Kim Tinh chắp tay đạo.

Hạo Thiên hài lòng gật đầu, lại giao đại một ít chi tiết xong liền cho bọn hắn lui xuống bắt đầu tham ngộ.

Bản thân Hạo Thiên cũng đi tu hành.

Thấy mấy vị kia ra tay, không muốn làm sâu kiến thì chỉ có thể tiếp tục tu hành trùng kích cảnh giới, nếu không Thiên Đình vẫn chỉ là thế lực nhị lưu.

Nhưng muốn tấn thăng thế lực nhất lưu thì chỉ có thể tiếp tục nỗ lực.

Hắn tin tưởng chung quy có một ngày sẽ thành công, Thiên Đình sẽ thành công! ...

Viễn Cổ Tam Tộc đối với chiến huống lần này tuy cũng khá quan chú, nhưng lúc này cũng không có động tác quá lớn, vẫn điệu thấp phát triển thực lực bản thân.

Muốn tiếp tục chiếm giữ một vị trí nhỏ trong Hồng Hoang thì thực lực là quan trọng nhất.

Hiện tại chứng kiến Nhân tộc phúc diệt Yêu tộc xong liền càng thêm quyết tâm nỗ lực phát triển.

Địa Tiên Phủ, Địa Phủ, U Minh Huyết Hải lúc này cũng hồi quy bình tĩnh phát triển.

Mấy phương thế lực đều tương đối điệu thấp, lần này chứng kiến hai tộc đại chiến xong liền càng coi trọng phát triển bản thân.

Hồng Hoang lúc này vô số tu sĩ và đại năng đều bắt đầu bế quan.

Không ai muốn làm sâu kiến, chỉ có thể tiếp tục phát triển thực lực bản thân.

Vì thế, Hồng Hoang lại bình tĩnh trở lại, hồi quy tự thân phát triển.

Chư Thánh lúc này bế quan nhưng vẫn quan chú, chỉ là không biết

Đạo Quân lấy Hỗn Độn Chung xong muốn làm gì?

Lần này xác thực không nghĩ tới Đạo Quân sẽ ra tay, nếu không thì Hỗn Độn Chung sẽ rơi vào tay một vị nào đó trong bọn hắn.

Nhưng không ngờ Đạo Quân cư nhiên cũng nhìn trúng Hỗn Độn Chung, ngài vừa ra tay thì không ai được chơi nữa.

Hiện tại Hỗn Nguyên Cung một phiến bình tĩnh, cũng không thể biết được.

Trong lòng suy nghĩ, bọn hắn bất đắc dĩ chỉ có thể tiếp tục tham ngộ đại đạo của bản thân. ...

Vu tộc, trong Tổ Vu Điện. "Yêu tộc phúc diệt, như vậy kế hoạch ta chế định trước đây liền có thể bỏ đi một điều phúc diệt Yêu tộc..." Đế Giang trên mặt lộ ra một nụ cười, nói với các Tổ Vu.

Phúc diệt Yêu tộc tự nhiên nằm trong danh sách kế hoạch của Vu tộc.

Chương 270

Chẳng qua bởi vì sau lượng kiếp trước, hai tộc tổn thất nghiêm trọng cho nên kế hoạch này sẽ đặt ở vị trí khá sau.

Vu tộc bởi vì có Hậu Thổ nên khôi phục nhanh hơn Yêu tộc không ít, lại thêm không có Nhân tộc ma luyện nên đường đi tương đối dễ đi.

Hiện tại thực lực Vu tộc đã có thể mạt trừ Yêu tộc, vốn định sau khi trọng hiện Hồng Hoang đại lục thì có thể bắt đầu kế hoạch này.

Dù sao ân oán hai tộc Vu Yêu không thể nào bãi thủ, chỉ có một bên chân chính bị xóa sổ mới có thể hóa giải.

Chỉ là Đế Giang và các Tổ Vu không ngờ Nhân tộc cư nhiên dẫn đầu ra tay với Yêu tộc, trực tiếp xóa sổ Yêu tộc khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang, xác thực ngoài dự liệu của bọn hắn, cũng chấn kinh vô số sinh linh và tồn tại trên Hồng Hoang đại lục.

Thực lực Nhân tộc, đại trận Nhân tộc, Nhân Tổ Toại Nhân ra tay...

Như vậy chuyện Yêu tộc liền cũng gạch đi trong danh sách kế hoạch. "Nhân tộc phúc diệt Yêu tộc, đảo cũng bớt cho ta không ít phiền phức..." Cú Mang cười nói. "Như vậy, thời gian ta trọng hiện Hồng Hoang sẽ lại rút ngắn không ít..." Chúc Cửu Âm mở miệng nói. "Cho nên chuyện tiếp theo lấy Vu tộc đại trận làm chủ, đợi hết thảy an bài không sai biệt lắm liền có thể trọng hiện Hồng Hoang..." Đế Giang ánh mắt quét qua chúng Tổ Vu, chậm rãi mở miệng nói. "Yên tâm đi đại ca, chúng ta biết phải làm thế nào..." Các Tổ Vu đáp.

Đế Giang khẽ gật đầu, giao đại một ít chi tiết và an bài xong, Thập Nhị Tổ Vu riêng phần mình rời đi, chuẩn bị diễn luyện đại trận. ...

Nhân tộc thánh địa, trong Nhân Tổ Điện. "Đại ca, Hà Đồ Lạc Thư

thật sự quan trọng đối với Bào Hy (Phục Hy) như vậy sao?" Hữu Sào Thị nhướng mày nhìn Toại Nhân hỏi. "Vật này quan hệ đến việc chứng đạo của Bào Hy.

Tuy thiên cơ khuy tham không nhiều nhưng có thể nhìn ra vài phần, thiên cơ hiển thị xác thực là như thế.

Ta cũng thỉnh thị lão sư rồi, cũng xác thực như vậy, vật này là chứng đạo chi bảo của Bào Hy..." Toại Nhân dời ánh mắt khỏi Hà Đồ Lạc Thư trong tay, nhìn Hữu Sào Thị và Truy Y Thị, thần sắc túc nhiên nói.

Nghe vậy, hai người thần sắc có chút chấn kinh, không ngờ trong đó còn có tình huống như vậy, xác thực không có dự liệu được. "Cho nên đây là một trong những nguyên nhân đại ca lựa chọn ra tay với Yêu tộc lúc này?" Truy Y Thị hỏi.

Nhân tộc và Yêu tộc tuy tất có một trận chiến, nhưng nếu không có nguyên nhân này, Truy Y Thị cảm thấy hẳn là sẽ kéo dài mấy nguyên hội hoặc mười mấy nguyên hội thời gian mới có khả năng đó.

Lúc này hãn nhiên ra tay với Yêu tộc, hẳn là phải có nguyên nhân. "Xác thực như thế, đã hai tộc tất có một trận chiến, lần này lại gặp tình huống như vậy thì tự nhiên không thể lưu thủ..." Toại Nhân gật đầu nói. "Đại ca, vậy Hà Đồ Lạc Thư khi nào thì đưa tới chỗ Bào Hy?" Hữu Sào Thị hỏi. "Không vội, thời cơ chưa tới, đợi thời cơ đến tự có duyên quả..." Toại Nhân mở miệng nói, ánh mắt lần nữa rơi vào trên Hà Đồ Lạc Thư.

Truy Y Thị và Hữu Sào Thị nhìn sâu một cái vào Hà Đồ Lạc Thư, sau đó ánh mắt chuyển dời, rơi vào trong Nhân tộc. ...

Nhân tộc, Phong Duyện bộ lạc.

Trong mấy trăm năm, Bào Hy (Phục Hy) phát minh kèn đất (đào

huân), đàn sắt (cầm sắt) cùng các loại nhạc cụ, sáng tác nhạc khúc ca dao, mang âm nhạc vào sinh hoạt của con người; chế tác chiếc đàn đầu tiên, được đặt tên là Phượng Tê Cầm.

Lại hơn trăm năm sau, Bào Hy chế định chế độ nam cưới nữ gả, khiến Nhân tộc thoát khỏi hiện tượng trước kia chỉ biết mẹ mà không biết cha.

Sau mấy chục năm, hắn lại phân chia địa vực thống trị, nhâm mệnh quan viên tiến hành quản lý xã hội, cung cấp một ít tham khảo cho hậu đại trị lý xã hội.

Khi Bào Hy năm trăm tuổi, hắn rốt cục được cả Nhân tộc tán thành, trở thành Nhân tộc Cộng Chủ.

Sau đó Bào Hy hạ lệnh tu kiến một tòa thành trì tại một nơi bằng phẳng, thổ địa phì nhiêu làm đô thành, gọi là Trần Đô.

Sau khi Bào Hy xây xong đô thành, các bộ lạc các nơi nhao nhao hưởng ứng, cũng đều học Bào Hy xây thành, Nhân tộc từ đó trở nên càng hưng thịnh.

Là lão sư của Bào Hy, Càn Nguyên tự nhiên cũng mỹ danh truyền xa trong Nhân tộc.

Nhân tộc còn xây miếu vũ cho Càn Nguyên, chịu Nhân tộc cung phụng, khiến cho tín ngưỡng chi lực tại thánh địa Nhân tộc lúc này càng thêm ngưng kết. ...

Nhân tộc, trong Trần Đô.

Theo sự nỗ lực của Bào Hy, lại ba trăm năm trôi qua, khí tượng Nhân tộc đại biến, sinh hoạt càng ngày càng tốt.

Vô số thủ lĩnh bộ lạc cảm thấy danh hiệu Tộc trưởng không đủ để hình dung công tích của Bào Hy, bèn tiến ngôn để Bào Hy tiến vị Nhân tộc Cộng Chủ, xưng Thánh Hoàng.

Bào Hy chối từ không được, bèn tại Trần Đô tế cáo thiên địa, lấy Trần Đô làm đô thành, tiến vị Thánh Hoàng, là vị Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc.

Ức vạn Nhân tộc nhao nhao đầu hiệu, Nhân tộc lần thứ nhất về mặt hình thức hình thành sự nhất thống.

Theo thời gian trôi qua, Nhân tộc dưới sự lãnh đạo của Bào Hy phát triển nhanh chóng, nhưng vấn đề tùy theo đó cũng không ít.

Một ngày nọ, một vị tộc trưởng bộ lạc trong Nhân tộc chạy đến bẩm báo: "Nhân Hoàng, bộ tộc ta gặp phải lũ lụt đại hại, tất cả đàn cá đều trôi tán theo dòng nước, gia súc tự nuôi chưa trưởng thành, cho nên ta thỉnh ngài điều phái ít thức ăn cho bộ tộc ta để giải nguy cấp..." Đối với việc này, Bào Hy lập tức ưng thuận, phái người đưa đông đảo thức ăn cho hắn mang về bộ lạc.

Đợi vị trưởng lão kia đi rồi, Bào Hy bắt đầu suy tư làm thế nào để tránh cho Nhân tộc chịu đại tự nhiên xâm hại.

Nhưng suy nghĩ hồi lâu, Bào Hy vẫn chưa tìm ra biện pháp, định đi tìm lão sư Càn Nguyên tuân vấn phương pháp giải quyết.

Nếu không thì hết thảy đều trị ngọn không trị gốc, giải quyết lần này liền có lần sau, cần một biện pháp giải quyết triệt để mới được.

Hơn nữa ẩn ẩn cảm giác việc này hoặc giả có quan hệ đến việc chứng đạo của hắn, nếu không giải quyết thì không cách nào viên mãn chứng đạo Thiên Hoàng chi vị.

Cho nên vấn đề này cần phải giải quyết hoàn mỹ.

Chỉ cần giải quyết vấn đề này, vậy sự tại vị sẽ không sai biệt lắm viên mãn, đến lúc đó liền có thể tìm người kế vị, sau đó chứng đạo Thiên Hoàng.

Đến lúc đó liền có thể tiến về thánh địa mà mình hướng tới.

Trong lòng nghĩ vậy, hắn nhanh chóng đi về phía sơn cốc nơi lão sư ở. ...

Bên bờ Du Thủy, trong sơn cốc.

Bào Hy thấy lão sư Càn Nguyên, sau đó liền nói rõ ý đến: "Đệ tử từ khi làm Nhân Hoàng đến nay, hành sự giáo hóa thiên hạ, việc làm đã kiệt tư kiệt lực, công đức sắp viên mãn.

Gần đây ta cảm thấy ngày công đức viên mãn sắp tới rồi, nhưng ta luôn cảm giác còn một cơ duyên chưa đến, cho nên đặc biệt hướng lão sư tuân vấn.

Ngoài ra, trong Nhân tộc thiên tai địa họa không ngừng, bách tính khổ nạn, ta đặc biệt cầu pháp, hy vọng lão sư tứ giáo..." Đã quan hệ đến bản thân chứng đạo, quan hệ đến chuyện Nhân tộc, Bào Hy tự nhiên muốn thỉnh giáo lão sư, cầu được biện pháp giải quyết hoàn mỹ.

Nghe xong lời Bào Hy, Càn Nguyên âm thầm suy tính thiên cơ một phen, trong lòng đã có một tia minh ngộ.

Mấy tức sau, Càn Nguyên nhìn Bào Hy nói: "Xác thực còn một sự chưa xong, cơ duyên này có quan hệ với chuyện ngươi cầu.

Lần này vi sư sẽ trợ ngươi hoàn thành.

Ngươi phản hồi Trần Đô tọa trấn, thời cơ đến tự sẽ thấy phân hiểu." "Như thế liền đa tạ lão sư!" Bào Hy nghe vậy chắp tay với Càn Nguyên.

Chỉ cần chuyện này có thể giải quyết, vậy chuyện xu cát tị hung cho Nhân tộc về sau cùng sự tình viên mãn đều có thể giải quyết.

Bào Hy nói xong liền đứng dậy, chắp tay với Càn Nguyên rồi xoay người rời đi. "Việc này quan hệ không nhỏ, xem ra ta phải phản hồi Hỗn Nguyên Cung tuân vấn lão sư một phen..." Càn Nguyên mặt lộ vẻ

suy tư.

Tuy khuy tham được một ít thiên cơ, biết chuyện Bào Hy cầu lần này tức tức tương quan với chứng đạo, nhưng một ít chi tiết trong đó chưa nhìn thấu, cho nên định phản hồi Hỗn Nguyên Cung tuân vấn lão sư Thanh Minh một phen, xem lão sư có giao đại gì không.

Nghĩ vậy, Càn Nguyên liền đứng dậy định đi tới Hỗn Nguyên Cung.

Ngay tại lúc này, bên tai Càn Nguyên lại vang lên một thanh âm quen thuộc. "Sư đệ, việc này không cần đi Hỗn Nguyên Cung tuân vấn lão sư, vi huynh ở nơi này liền có thể giải quyết, mau tới Nhân tộc thánh địa..." Càn Nguyên nhíu mày, là thanh âm của Sư huynh Toại Nhân.

Lúc này xem ra đã có phương pháp giải quyết, không cần đi làm phiền lão sư nữa.

Tuy trong lòng cũng nghi hoặc nhưng đã là sư huynh nói như thế thì sẽ không có vấn đề gì.

Hắn lập tức động thân hướng về Nhân tộc thánh địa, xem đằng sau an bài thế nào. ...

Lấy tốc độ của Càn Nguyên, từ bên bờ Du Thủy tới Nhân tộc thánh địa chỉ mất hơn trăm năm.

Nhân tộc thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

Càn Nguyên đi thẳng tới nơi này, vừa vào đại điện liền thấy ba vị Nhân Tổ. "Ra mắt ba vị sư huynh..." Càn Nguyên chắp tay với ba vị Nhân Tổ.

Toại Nhân là thân truyền Nhị sư huynh, hai vị kia tuy là ký danh nhưng tu vi cao hơn hắn, nhập môn sớm hơn hắn vô số năm, lúc này xưng hô một tiếng sư huynh cũng không vi phạm. "Sư đệ!" Tam Tổ

mỉm cười gật đầu, sau đó ra hiệu Càn Nguyên ngồi xuống.

Sau khi Càn Nguyên ngồi xuống, nhìn Toại Nhân mở miệng hỏi: "Sư huynh lần này gọi ta tới, có phải có biện pháp giải quyết chuyện của Bào Hy lần này?" Nghe vậy, Toại Nhân mỉm cười nói: "Sư đệ, có biết vì sao Nhân tộc ta lựa chọn ra tay với Yêu tộc vào lúc này, phúc diệt Yêu tộc không?" Càn Nguyên nghe vậy mày hơi nhíu lại.

Nhân tộc và Yêu tộc một trận chiến hắn tự nhiên rõ ràng, cũng vẫn luôn quan chiến.

Trong lòng cũng nghi hoặc vì sao Nhân tộc lại ra tay vào thời điểm này.

Sẽ có chiến hỏa nhưng hẳn cũng không phải thời cơ này, hẳn là sẽ còn giằng co mấy nguyên hội hoặc mười mấy nguyên hội thời gian nữa.

Nhưng hiện tại cư nhiên sắp khai chiến, lại trong kỳ gian Nhân Hoàng đại thế trực tiếp ra tay phúc diệt Yêu tộc.

Điểm này Càn Nguyên trong lòng cũng khá nghi hoặc, chẳng qua không thiệp cập chuyện nội bộ Nhân tộc cũng không tế cứu quá nhiều mà thôi.

Lúc này nghe sư huynh Toại Nhân nói như thế, tựa hồ chuyện này không đơn giản như mình nghĩ!

Chương 271

"Nhân tộc và Yêu tộc cố nhiên mâu thuẫn ân oán thâm nhập, nhưng chân chính chiến hỏa kỳ thực không phải thời cơ này, hoặc là nói song phương đều có sở thu liễm, chưa đến tình trạng kia, thời gian đại khái còn mười nguyên hội tả hữu...

Lần này Nhân tộc ta đột nhiên phát nan mạt trừ Yêu tộc, kỳ thực cũng có một phần nhân tố của Bào Hy trong đó.

Cho nên ta liền đem nó đề tiền (làm sớm), kỳ thực kết quả đều không sai biệt lắm, chỉ là thời gian sớm hơn mà thôi..." Toại Nhân nhìn Càn Nguyên đạm nhiên cười nói, phảng phất như chuyện này trong lòng hắn không nổi lên chút sóng gió nào. "Chẳng lẽ là việc chứng đạo lần này của Bào Hy?" Càn Nguyên mắt sáng lên, lập tức mở miệng nói.

Toại Nhân cười gật đầu: "Chính là như thế.

Việc chứng đạo của Bào Hy cần một kiện chứng đạo chi bảo, nếu không thì khó có thể hoàn thành việc chứng đạo.

Chuyện này cũng là một trong những nguyên nhân Nhân tộc ta đề tiền ra tay với Yêu tộc lần này..." "Không biết là vật gì?" Càn Nguyên hỏi. "Ông!" Toại Nhân trong tay khẽ động, chỉ thấy một bảo vật xuất hiện trong tay. "Hà Đồ Lạc Thư?!" Vừa thấy vật này, Càn Nguyên liền trực tiếp thốt ra.

Trước đây tuy chưa kiến thức vật này nhưng bảo vật như vậy vừa thấy liền biết đại đạo chân danh.

Nguyên lai là thế.

Bạn sinh linh bảo của Yêu tộc Yêu Hoàng Đế Tuấn, thảo nào

Nhân tộc ra tay sớm với Yêu tộc, nguyên lai là như thế. "Có vật này xong, việc chứng đạo của Bào Hy liền có thể giải quyết, ngày sau cũng có thể dùng để phòng thân..." Toại Nhân nói.

Càn Nguyên gật đầu, đã như vậy thì chuyện này liền dễ dàng an bài.

Dù sao Hà Đồ Lạc Thư đều rơi vào tay sư huynh rồi, tiếp theo lấy vật này giao cho Bào Hy là được, còn lại giao cho Bào Hy.

Toại Nhân khẽ gật đầu, đem Hà Đồ Lạc Thư trong tay đưa cho Càn Nguyên, sau đó nói: "Tìm thời cơ thích hợp, dựa theo phương thức thiên cơ hiển thị giao cho Bào Hy là được, còn lại bản thân hắn có thể giải quyết..." Càn Nguyên tiếp lấy Hà Đồ Lạc Thư, gật đầu nói: "Sư huynh yên tâm, ta biết phải làm thế nào..." "Đã như vậy thì đi đi!" Toại Nhân phất tay nói. "Sư đệ cáo từ!" Càn Nguyên đứng dậy chắp tay với Tam Tổ rồi rời Nhân Tổ Điện, rời Nhân tộc thánh địa, đi về hướng Phong Duyện bộ lạc. "Như vậy, thời gian Bào Hy chứng đạo liền không xa..." Hữu Sào Thị nói. "Việc chứng đạo đã tới, như hôm nay chứng đạo chi vật đã đưa đi, không còn lâu nữa..." Truy Y Thị nói. "Ta xác thực hiếu kỳ Bào Hy có thể dùng Hà Đồ Lạc Thư mang đến cho Nhân tộc kinh hỉ gì..." Toại Nhân mỉm cười nói.

Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị trong lòng cũng khá hiếu kỳ, nhưng lúc này không mở miệng nữa.

Ba vị Nhân Tổ ánh mắt lần nữa chuyển vào trong Nhân tộc, trong đôi mắt thần quang lấp lóe, đại điện tĩnh lặng không tiếng động. ...

Thời gian nhoáng một cái, từ lần trước Bào Hy tìm Càn Nguyên đến nay đã hơn ba trăm năm.

Nhân tộc, bên ngoài phía Đông Trần Đô.

Nơi này giống như bên bờ Du Thủy, cũng nhiều sông ngòi.

Tại phía Đông bên ngoài Trần Đô có một con sông lớn tiếp giáp với Hoàng Hà, tên là Vị Thủy.

Chọn nơi này kỳ thật cũng là yêu cầu của Bào Hy, bởi vì khi không thể giải quyết sự tình, hắn luôn thích ngồi bên bờ sông suy nghĩ.

Chỉ có chuyện trọng đại mới đi thỉnh giáo Càn Nguyên giúp giải quyết vấn đề.

Ngoài Trần Đô, bên bờ Vị Thủy.

Bào Hy ở nơi này suy nghĩ hồi lâu mới chậm rãi hồi thần, khẽ thở dài: "Không biết tình huống lão sư thế nào rồi.

Lần này thiên tai lại đến, Nhân tộc đều tử thương không ít.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng sẽ thương tổn nguyên khí Nhân tộc...

Muốn xu cát tị hung, duy chỉ có biết rõ sự biến hóa của thiên địa mới được.

Nhưng ta như hôm nay lại không có bất kỳ đầu mối nào..." Hiện nay Bào Hy đã minh bạch việc cuối cùng cần làm trước khi chứng đạo là gì, đó là lập ra một pháp cho Nhân tộc, có thể xu cát tị hung, để Nhân tộc biết rõ thiên địa biến hóa, không đến mức dưới thiên tai như vậy lại tử thương vô số.

Chỉ là lúc này còn thiếu chứng đạo cơ duyên, cho nên dù biết rõ phải làm gì, Bào Hy lúc này cũng không có cách nào ra tay.

Nghĩ vậy, Bào Hy trong miệng lần nữa khẽ thở dài một tiếng, mở miệng nói: "Xem ra phải tiếp tục chờ tin tức của lão sư mới được..." Nói xong liền đứng dậy đi về hướng Trần Đô, tiếp tục chờ đợi tin tức của Càn Nguyên. ...

Cứ như vậy, lại mười mấy năm sau, Bào Hy trong lòng ẩn ẩn có

chút dị động, liền lại tới bờ sông Vị Thủy tĩnh tọa suy nghĩ.

Khoảnh khắc sau, chỉ thấy mặt sông Vị Thủy đột nhiên đại biến, trong nước xuất hiện một cái vòng xoáy thật sâu, giống như trong đó có sinh vật sắp ngoi lên.

Chưa đợi Bào Hy làm ra bất kỳ phản ứng nào, liền thấy một con dị thú từ trong vòng xoáy nước từ từ nổi lên.

Thú này hí vang một tiếng, sau đó đạp mặt nước đi về hướng Bào Hy trên bờ.

Thấy dị thú đi tới, Bào Hy trong lòng xuất kỳ không có một tia sợ hãi, trong não bỗng nhiên nhanh chóng hiện ra thông tin về đầu dị thú này: Long Mã, là tinh hoa của thiên địa, hình dáng mình ngựa vảy rồng, nên gọi là Long Mã.

Tại trên bờ Vị Thủy, Phục Hy (Bào Hy) thấy Long Mã đi về phía mình, lúc này cũng tỉ mỉ đánh giá Long Mã.

Long Mã có văn vằn đỏ trên nền xanh lục (xích văn lục sắc), cao tám thước năm tấc, xương cổ có cánh, đi trên nước không chìm, chính là thần thú vậy.

Bên ngoài Trần Đô, bên bờ sông Vị.

Chợt thấy con Long Mã kia đi tới trước mặt Phục Hy, quay đầu nhìn về phía lưng mình.

Phục Hy thấy vậy, thuận theo ánh mắt của Long Mã nhìn lại, chỉ thấy trên lưng Long Mã có một con Thần Quy, trên lưng Thần Quy lại chở một bức họa quyển bảo vật, trong đó huyền diệu dị thường, tựa hồ ẩn chứa thiên cơ vô tận. "Hà Đồ Lạc Thư!" Phục Hy vừa thấy bảo vật này, trực tiếp thốt lên.

Tuy rằng không rõ vì sao mình lại biết tên của vật này, nhưng hắn có thể cảm giác được, trong minh minh chi trung, tựa hồ có một cỗ

lực lượng đặc thù đang chỉ dẫn, để hắn hiểu rõ tất cả.

Cảm nhận cỗ khí tức Tiên Thiên hạo hãn cùng thiên cơ diễn hóa trên Hà Đồ Lạc Thư, Phục Hy cảm giác bình cảnh chứng đạo của mình có chút buông lỏng, tựa hồ như sắp mượn vật này mà chứng đạo.

Tình huống bực này, nếu hắn còn không biết là chuyện gì, vậy thì uổng làm Nhân Hoàng. "Như thế, chuyện chứng đạo lần này cùng vấn đề của Nhân tộc, liền có thể giải quyết..." Trên mặt Phục Hy lộ ra ý cười, mở miệng nói. "Xem ra là Lão sư đã tìm được biện pháp giải quyết, lại càng có pháp bảo như thế ban xuống..." Trong lòng khẽ động, ánh mắt Phục Hy chuyển hướng về nơi Càn Nguyên đang ở, trong miệng khẽ cười nói.

Cùng lúc đó, trong dãy núi bên bờ sông Du.

Càn Nguyên nghe vậy, cười lắc đầu, đem Hà Đồ Lạc Thư đặt trên lưng Long Mã cùng Thần Quy, hắn cũng là tuân theo quy tắc hành sự, tại thời gian đặc thù, giao cho Phục Hy vật chứng đạo đặc thù.

Nếu không thì hắn đã sớm đem Hà Đồ Lạc Thư đích thân giao cho Phục Hy, hà tất phải để Long Mã, Thần Quy hiện tại mới đến hiến bảo. "Đã biết rõ, vậy liền đi làm chuyện trong lòng ngươi muốn đi!" Càn Nguyên nhìn về hướng Phục Hy, trong miệng nhàn nhạt nói.

Trần Đô, trên bờ sông Vị.

Bên tai Phục Hy truyền đến thanh âm của Lão sư, thần sắc vui vẻ, sau đó hướng về phương hướng Càn Nguyên đang ở khom người thi lễ, mới mở miệng nói: "Đệ tử đã biết nên làm thế nào..." Dứt lời, Phục Hy liền từ trên lưng Long Mã và Thần Quy lấy xuống linh bảo tựa như họa quyển.

Còn về phần Long Mã cùng Thần Quy, lúc này tắc quay trở về

trong sông Vị, biến mất không thấy.

Phục Hy nhìn mấy tức sau đó, mới thu hồi ánh mắt, rơi vào trên Hà Đồ Lạc Thư trong tay, trên mặt lộ ra sắc vui mừng. "Hà Đồ Lạc Thư, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có khả năng thôi diễn thiên cơ, diễn hóa thiên địa biến hóa..." Tỉ mỉ đánh giá Hà Đồ Lạc Thư trong tay, trong đầu Phục Hy lướt qua một đạo tin tức, lập tức liền thốt ra.

Tuy rằng không biết vì sao trong đầu đột nhiên hiện lên những tin tức này, nhưng từ những tin tức đó, Phục Hy hiểu rõ, đây chính là vật hắn cần, cũng là cơ duyên chi vật, chứng đạo chi vật của hắn.

Có Hà Đồ Lạc Thư, đại đạo của hắn liền viên mãn.

Tâm niệm đến đây, trong đôi mắt Phục Hy hiện lên một tia hỏa nhiệt.

Có kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư này, hắn có thể thôi diễn thiên địa biến hóa, thương vong của Nhân tộc trong tai nạn sẽ giảm đi rất nhiều.

Không chỉ như thế, nếu có thể mượn vật này thôi diễn trước tai nạn phát sinh, liền có thể sớm rời xa tai nạn, tránh cho thương tổn. "Có pháp này, Nhân tộc an rồi!" Phục Hy vui mừng nói, sau đó lập tức xoay người, hướng về Trần Đô mà đi. ...

Bên dòng sông Du.

Càn Nguyên nhìn Phục Hy tiến vào trong Trần Đô, hài lòng gật đầu: "Như vậy, chuyện chứng đạo của Phục Hy liền viên mãn..." Dứt lời, Càn Nguyên liền nhắm lại đôi mắt, chờ đợi Phục Hy tiếp theo thôi diễn.

Đến lúc đó, nhiệm vụ Nhân Hoàng Sư của hắn liền có thể viên mãn, ngày chứng đạo cũng không xa.

Khi đó, duyên phận sư đồ giữa hắn và Phục Hy cũng đã tận,

nhiệm vụ dạy bảo Nhân Hoàng cũng coi như hoàn thành. ...

Trong Nhân Tộc Thánh Địa.

Ba vị Nhân Tổ nhìn Phục Hy đã đạt được Hà Đồ Lạc Thư, khẽ gật đầu, tiếp theo phải xem thủ đoạn của Phục Hy.

Trong Phượng Tê Sơn.

Phục Hy (Bản thể Thánh nhân) trước đó liền có sở sai trắc, lại thêm dưới sự thôi diễn thiên cơ, có vài phần khuy tham, cho nên cũng cảm thấy Toại Nhân sớm ra tay với Yêu tộc, hẳn là có một tầng ý tứ này ở bên trong.

Tình huống lúc này tự nhiên ấn chứng suy đoán của hắn, kỳ thật hắn cũng pha vi khẳng định tình huống diễn biến này, lúc này Phục Hy đạt được Hà Đồ Lạc Thư, hắn không có cảm thấy chút nào ngoài ý muốn.

Ngược lại cảm thấy, tiếp theo Phục Hy hẳn là có thể đi ra con đường của mình, hoàn thiện con đường trị lý Nhân tộc, mượn nhờ chuyện lần này để chứng đạo, triệt để viên mãn bản thân, đến lúc đó chứng đạo liền không sai biệt lắm.

Chỉ cần tìm được người kế nhiệm Cộng chủ tiếp theo, liền có thể chứng đạo quy vị Thiên Hoàng.

Trong lòng Phục Hy suy nghĩ xong, liền tạm thời thu hồi ánh mắt, chờ đợi Phục Hy sau đó xuất quan.

Lúc này, chư Thánh đang quan chú sự việc, thấy Toại Nhân vậy mà đem linh bảo Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn giao ra.

Nhân tộc giỏi thật!

Chương 272

Hảo kế sách!

Yêu tộc phúc diệt, Nhân tộc vơ vét được không ít linh bảo, sau đó hiện tại đem Hà Đồ Lạc Thư tay trái đổi tay phải, liền biến thành chứng đạo chi bảo, trợ giúp Phục Hy chứng đạo, cứ như vậy, vị trí Thiên Hoàng liền vững vàng.

Kế hay a!

Chư Thánh sau khi thấy Càn Nguyên đi tới Nhân Tộc Thánh Địa thì đã suy đoán được không sai biệt lắm, chỉ là lúc này thấy Hà Đồ Lạc Thư "trắng lóa" rơi vào trong tay Phục Hy, khó tránh khỏi có chút cảm khái.

Nhân tộc quả nhiên tài đại khí thô, vở kịch tay trái đổi tay phải cũng diễn không tệ, đã được linh bảo, lại được Thiên Hoàng, kế sách như thế, không thể không bội phục.

Bất quá việc này đã định, chư Thánh lúc này cũng không nghĩ nhiều, sau khi thoáng quan chú một phen, liền chờ đợi xem Phục Hy phía sau có thể mang đến kinh hỉ gì hay không. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Hà Đồ Lạc Thư nãi là diễn toán chí bảo, tích nhật trợ giúp Đế Tuấn diễn hóa Yêu Tộc Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trên phương diện này là linh bảo cực vi bất phàm, chính là linh bảo cùng cấp bậc với Thiên Cơ Kỳ Bàn trong tay Phục Hy đạo huynh..." Là Tổ Vu ngày xưa, Hậu Thổ đối với Hà Đồ Lạc Thư có không ít hiểu biết, lúc này chậm rãi mở miệng nói.

Dứt lời, nàng nhìn thoáng qua Phu quân đang tỉ mỉ tham tường Hỗn Độn Chung, sau đó lại thu hồi ánh mắt. "Thiên Cơ Kỳ Bàn thừa tái đại đạo của ca ca, đối với tự thân đại đạo đã là khế hợp, nếu không

thì, đổi lại để ca ca chấp chưởng Hà Đồ Lạc Thư cũng không tệ.

Bất quá như thế cũng tốt, Phục Hy là ca ca phân thần, lại là Nhân tộc Thiên Hoàng, lần này là vì con đường này mà đến, có bảo vật này cũng tốt..." Nữ Oa dừng một chút, tiếp tục nói: "Như vậy, trên con đường này liền không có ngoài ý muốn, dù sao ca ca vốn tinh thâm đạo này, lúc này có Hà Đồ Lạc Thư trong tay, Phục Hy không có vấn đề gì rồi..." Hậu Thổ nghe vậy, khẽ gật đầu, ánh mắt lần nữa chuyển hướng về Nhân tộc.

Nữ Oa nhìn thoáng qua Thanh Minh, sau đó cũng chuyển ánh mắt về Nhân tộc, tĩnh chờ tin tức tốt của Phục Hy.

Giống như Thiên Đình, U Minh Huyết Hải, Vu tộc, Viễn Cổ Tam Tộc các loại chủng tộc, thế lực, lúc này vô pháp khuy tham quá nhiều, dù sao có chút thiên cơ thì Thánh Nhân, Hỗn Nguyên có thể khuy tham, nhưng dưới tình cảnh này thì không nhất định.

Cho nên, lúc này tình huống Nhân tộc tạm thời không biết rõ, chỉ có chờ sau khi Phục Hy thành công hoàn thành việc này, tất cả thiên cơ mới có thể minh lãng.

Đến lúc đó, những chủng tộc, thế lực này liền sẽ hiểu rõ.

Nhưng lúc này Hồng Hoang khí vận cùng Nhân tộc khí vận, Nhân Đạo chi lực do Nhân tộc ngưng tụ càng phát ra khủng bố, cho nên lúc này các nàng cũng thời khắc quan chú, nhìn xem tiếp theo sẽ phát sinh chuyện gì.

Bởi vậy, trong Hồng Hoang lúc này, vô số tồn tại đều chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc. ...

Nhân tộc, trong Trần Đô.

Sau khi Phục Hy lấy được Hà Đồ Lạc Thư do Càn Nguyên mang đến, liền lập tức quay trở về nơi ở của Cộng chủ tại Trần Đô, dự

định nghiên cứu sự huyền ảo của bảo vật này.

Dù sao linh bảo như Hà Đồ Lạc Thư đối với Nhân tộc lúc này là vô cùng quan trọng, cho nên Phục Hy cần mau chóng tham ngộ huyền bí trong đó, nghiên cứu ra phương pháp tránh né thiên tai địa họa, để Nhân tộc xu cát tị hung.

Chỉ có như thế, Nhân tộc mới có thể tránh né tai nạn do thiên tai địa họa mang đến, hoặc ít nhất cũng có thể giảm thiểu thương vong trong những tai nạn đó đến mức thấp nhất.

Đối với vật quan trọng như thế của Nhân tộc, Phục Hy tự nhiên không dám có một tia giải đãi, dự định mau chóng tham ngộ thấu đáo.

Bất quá hắn cũng hiểu rõ, Hà Đồ Lạc Thư dù sao cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, muốn luyện hóa tham ngộ cũng không dễ dàng như vậy, dù sao hắn lúc này đã không phải là Nhân tộc bình thường ngày xưa, mà thân mang tu vi Đại La Kim Tiên.

Hắn tự nhiên hiểu rõ, muốn luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp bực này, cần tốn hao thời gian rất dài mới có thể đem nó luyện hóa, lại thêm thời gian tham ngộ, ước chừng không có mấy chục vạn năm thì không thể nào.

Nhưng thời gian này Nhân tộc lại chờ không nổi, dù sao Nhân tộc lúc này thời gian bách thiết.

Cho nên, trong lòng ghi nhớ sự tình, động tác của Phục Hy cũng không chậm, đã bắt đầu luyện hóa bảo vật này.

Phục Hy vừa mới luyện hóa bảo vật này, liền cảm giác trong cõi u minh tựa hồ có một cỗ lực lượng, gia thâm liên hệ giữa hắn và Hà Đồ Lạc Thư, thôi động tiến trình luyện hóa, vốn dĩ cần thời gian rất dài, nhưng hiện tại, Phục Hy có tự tin có thể rút ngắn vô số lần. "Chẳng lẽ, ta cùng vật này có đại cơ duyên?

Bởi vì thân phận Nhân Hoàng của ta?" Phục Hy trong lòng thầm đoán, nhưng lúc này cũng không để ý nhiều như vậy, tiếp tục tế luyện.

Lúc này Nhân tộc khí vận cùng Nhân Đạo chi lực cũng chậm rãi chuyển động, sau đó dung nhập vào trong thân thể Phục Hy, dưới sự điều động của hắn hiệp trợ tế luyện.

Lúc này có Nhân Đạo tương trợ, tốc độ sẽ nhanh hơn vô số lần.

Tại quanh người hắn hình thành một khu vực thời không lưu tốc, lúc này phi tốc tiến triển, hằng hà lưu thệ phi thệ, vô số đạo ngân tích trắng noãn xẹt qua, hoảng nhược ngân hà, đẹp đẽ vô cùng.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, tương trợ Phục Hy nhanh chóng luyện hóa. ...

Thời gian từng chút trôi qua, tốc độ cùng tiến trình luyện hóa của Phục Hy cũng đang không ngừng tăng lên.

Theo sự luyện hóa, vô cùng thiên địa biến hóa chi đạo cùng thiên cơ diễn toán chi pháp ẩn chứa trong Hà Đồ Lạc Thư lúc này đều từng chút một bị Phục Hy lý giải, càng lý giải, tốc độ luyện hóa liền càng nhanh.

Không chỉ như thế, theo Hà Đồ Lạc Thư được luyện hóa, đối với thiên cơ diễn toán chi pháp và thiên địa biến hóa trong đó, Phục Hy phảng phất như thiên sinh liền tinh thông, căn bản không cần tốn hao thời gian dài đi tham ngộ.

Chính gọi là một thông bách thông, Phục Hy lúc này thời gian lĩnh ngộ không dài, nhưng lĩnh ngộ về thiên cơ diễn toán chi pháp cùng thiên địa biến hóa lại cực vi tinh thâm, dần dần tiếp cận cảnh giới trước khi luân hồi.

Sau khi chứng đạo Đại La Kim Tiên, Phục Hy liền hiểu rõ thân

phận chân chính của bản thân cùng nhiệm vụ phía sau, cho nên đối với một số sự tình tịnh không xa lạ.

Tình huống lúc này làm trong lòng Phục Hy rất vui vẻ, một bên quản lý sự tình Nhân tộc, một bên tham ngộ Hà Đồ Lạc Thư lúc này đã hoàn toàn luyện hóa.

Hắn hy vọng nhanh chóng từ trong đó chỉnh lý ra thiên cơ diễn toán chi pháp hoàn chỉnh cùng đạo thôi diễn thiên địa biến hóa, đến lúc đó Nhân tộc trên con đường này liền không cần giống như dĩ vãng, tại trước mặt đại tai nạn tử thương vô số.

Cũng có thể sớm biết trước, sớm làm chuẩn bị, xu cát tị hung. ...

Nhân Tộc Thánh Địa, trong Nhân Tổ Điện. "Được Nhân tộc khí vận cùng Nhân Đạo chi lực tương trợ, tốc độ luyện chế lần này của Phục Hy sẽ rút ngắn rất nhiều, sẽ không quá lâu..." Toại Nhân tế tế cảm ứng một phen, chậm rãi mở miệng nói. "Quả nhiên không hổ là thân phận Thiên Hoàng, luôn có Nhân Đạo lực lượng tương trợ, quả nhiên bất phàm..." Hữu Sào Thị nói.

Truy Y Thị tán đồng gật đầu, tình huống của Phục Hy xác thực làm không ít tồn tại hâm mộ.

Nhân Đạo chi lực, Nhân tộc khí vận tương trợ, sự tình bực này xác thực hiếm có, không phải Nhân tộc cao thủ bình thường có thể được.

Nếu không phải là Thiên Hoàng thì cũng không có khả năng, cho nên Phục Hy lần này cũng là pha vi may mắn.

Toại Nhân khẽ gật đầu, không mở miệng, ánh mắt lần nữa chuyển về Trần Đô.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị nhìn nhau một cái, cũng chuyển dời ánh mắt. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Nhân Đạo chi lực và Nhân tộc khí vận tương trợ, Phục Hy xác thực không tệ.

Như vậy, tế luyện Hà Đồ Lạc Thư cũng không cần tốn hao quá nhiều thời gian..." Hậu Thổ thấy thế, đôi mắt đẹp khẽ sáng lên, lập tức mở miệng nói.

Vốn dĩ thời gian chứng đạo hiện tại khá gấp gáp, nếu là Đại La Kim Tiên bình thường tế luyện bảo vật này, xác thực cũng không đơn giản như vậy.

Nhưng nhìn Nhân tộc khí vận và Nhân Đạo chi lực tương trợ, xác thực sẽ rút ngắn vô số thời gian, như vậy thời gian chứng đạo liền lại gần không ít.

Nhân Đạo chưởng khống tại trong tay Nữ Oa tỷ tỷ, nhưng lúc này hiển nhiên là Nhân Đạo tự hành tương trợ Phục Hy, không phải Nữ Oa tỷ tỷ ra tay.

Bất quá nàng cảm thấy, đã Nhân Đạo đều bắt đầu tương trợ Phục Hy, nàng ấy cũng sẽ đẩy sóng trợ giúp một phen.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, sau khi nàng dứt lời, Nữ Oa liền nói: "Đã Nhân Đạo chi lực đã nhiên tương trợ Phục Hy, vậy ta liền lại thúc đẩy một phen, lần nữa tăng lên tốc độ, hắn cũng có thể làm nhiều chuyện của mình hơn..." Dứt lời, Nữ Oa kết ấn, sau đó Nhân Đạo chi lực bàng đại lập tức hàng lâm trần đô chi địa, hướng về Phục Hy hội tụ, sau đó bắt đầu tương trợ tế luyện.

Phục Hy lúc này tuy rằng không có cảm thụ quá lớn về Nhân Đạo chi lực, nhưng có thể rõ ràng cảm giác tốc độ tế luyện nhanh hơn không ít.

Trong lòng vui vẻ, lập tức liền chuyên tâm tế luyện, tranh thủ sớm ngày hoàn thành. "Như vậy, liền không có quá lớn ngoài ý muốn..."

Nữ Oa nói.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, không nói gì thêm, y nguyên thần sắc bình tĩnh quan sát. ...

Phục Hy và chư Thánh lúc này cũng không nghĩ tới Nhân Đạo chi lực lại lớn như thế, tuy rằng phía sau có Nữ Oa đẩy sóng trợ giúp, nhưng trước đó Nhân Đạo chi lực cũng không nhỏ.

Xem ra tình huống lần này xác thực tiến triển không chậm.

Các chủng tộc, thế lực khác tuy rằng không rõ ràng sự tình, nhưng đều rõ ràng cảm thụ được trên Trần Đô có một cỗ lực lượng kinh khủng hàng lâm.

Cỗ lực lượng kia khác biệt với Thiên Đạo lực lượng, nhưng cũng là lực lượng đỉnh tiêm trong Hồng Hoang.

Mấy vị Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh lúc này cảm thụ cỗ Nhân Đạo chi lực kia, đều cảm thấy pha vi kinh hãi.

Mấy vị tồn tại Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh cũng đoán được, đoán chừng chính là Nhân Đạo chi lực do Nữ Oa nương nương nắm giữ, quả nhiên khủng bố!

Lúc này xem ra, tình huống của Phục Hy định nhiên thập phân bất phàm!

Nhân Đạo chi lực hàng lâm Trần Đô, lại có Hồng Hoang khí vận và Nhân tộc khí vận ngưng kết, tình huống lần này sợ là so với trong tưởng tượng còn muốn khủng bố hơn không ít.

Vô số tồn tại lúc này thầm đoán, ánh mắt chấn kinh nhìn xem Trần Đô, không nói gì thêm. ...

Thời gian nhoáng một cái, liền ngàn năm trôi qua.

Thời gian ngàn năm rưỡi, tại trong Nhân tộc xác thực là thời gian

khá quan trọng.

Bởi vì các bộ lạc Nhân tộc đều đã biết việc Cộng chủ Phục Hy đạt được linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, đang vì Nhân tộc thôi diễn phương pháp quy tị tai họa, chuyện này đã sớm truyền khắp trong Nhân tộc.

Bất quá sự khó khăn trong đó to lớn bao nhiêu, người Nhân tộc cũng hiểu rõ, cũng biết Phục Hy gian nan, nhưng chuyện này bọn họ không giúp được gì, chỉ có thể đem hy vọng đặt tại trên người Cộng chủ, kỳ vọng Cộng chủ có thể thành công.

Lặng yên ở giữa, trong Nhân tộc lại có hơn trăm năm trôi qua.

Nhân tộc Trần Đô, nơi ở Cộng chủ. "Oanh!" Một tiếng vang thật lớn chấn triệt các nơi Trần Đô, tất cả Nhân tộc trong Trần Đô tề tề nhìn về nơi thanh âm truyền đến.

Là từ nơi ở Cộng chủ truyền đến!

Chương 273

"Là phương hướng Cộng chủ..." Có người Nhân tộc kinh hô, trong đôi mắt hiện lên một tia khó có thể tin. "Cộng chủ, thành công..." Có người Nhân tộc lẩm bẩm, mắt ươn ướt. "Cộng chủ rốt cục tìm được biện pháp..." Có người Nhân tộc vui đến phát khóc, trong miệng khẽ nói.

Một hòn đá dấy lên ngàn cơn sóng, một câu nói chấn kinh vạn thiên Nhân tộc.

Lúc này, vô số Nhân tộc nhìn về phương hướng Phục Hy.

Tại bầu trời phía trên nơi ở Phục Hy, lúc này dâng lên một đồ án Tiên Thiên Bát Quái huyền ảo.

Bát Quái vừa ra, thiên cơ phù hiện! ...

Nhìn lên đồ án Tiên Thiên Bát Quái to lớn giữa không trung, vô số Nhân tộc chấn kinh, lại có vô số Nhân tộc mặt lộ vẻ vui mừng, Cộng chủ rốt cục thành công.

Từ lúc này, Nhân tộc cũng có phương pháp xu cát tị hung, Nhân tộc rốt cục không cần tử thương nhiều như vậy.

Lúc này, trong lòng đủ loại cảm xúc, những Nhân tộc này vui đến phát khóc. "Ông!" Lúc này, đồ án Tiên Thiên Bát Quái chậm rãi chuyển động, thiên cơ vô tận cùng thiên địa biến hóa đều ở trong đó chậm rãi hiển hóa.

Cỗ khí tức huyền diệu hối sáp kia trong nháy mắt bao trùm khu vực phương viên mấy trăm vạn dặm.

Tại trong khu vực này, vô số thiên cơ giao chức hiển hóa, tung hoành giao sai.

Diễn biến giữa thiên địa lúc này cũng rõ ràng có thể thấy được, phảng phất như đem hết thảy diễn hóa của thiên địa đều trình hiện trước mặt chúng sinh.

Tuy rằng tình huống như vậy sẽ không kéo dài quá lâu, nhưng lúc này có thể nhìn một lần cảnh tượng bực này, đối với những Nhân tộc này mà nói đã là tạo hóa mạc đại.

Không chỉ những Nhân tộc này, lúc này không ít đại năng và tu sĩ đang quan chú cũng tại trong thiên cơ diễn biến, thiên địa diễn hóa mà đạt được không ít cảm ngộ và tạo hóa, tin tưởng không lâu sau đó lại sẽ có sở tiến triển.

Không nghĩ tới Phục Hy cư nhiên có thể làm ra tình huống như vậy, càng làm cho không ít sinh linh tu sĩ đạt được tạo hóa to lớn.

Dù sao Phục Hy chỉ là một giới Nhân tộc Nhân Hoàng mà thôi, cho dù thân phận tôn sùng, nhưng dĩ vãng tịnh chưa có Nhân Hoàng nào có thể có thủ đoạn như vậy.

Lúc này vừa thấy, Nhân tộc Nhân Hoàng quả nhiên phi đồng nhất bàn.

Ngũ Thánh lúc này tự nhiên cũng thấy đồ án Tiên Thiên Bát Quái kia.

Tuy rằng biết rõ Phục Hy nãi là Phục Hy phân thần, cũng biết kiếp trước tu vi Thiên Cơ chi đạo không thấp, Phục Hy cũng đã làm không ít chuẩn bị.

Nhưng một thế này, Phục Hy dù sao cũng là Nhân tộc, mới qua bao lâu thời gian?

Biết là thời gian sẽ không chậm, sẽ rút ngắn vô số thời gian, nhưng cũng quá nhanh đi?

Ngàn năm luyện hóa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc

Thư?

Đem Thiên Cơ chi đạo diễn hóa đến tình trạng này?

Đây vẫn là Nhân tộc Phục Hy sao?

Cùng bọn họ tưởng tượng không giống lắm a?

Không phải còn chưa chứng đạo sao?

Như thế nào vừa ra tay đã là một chân bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ?

Vậy lúc chứng đạo, đoán chừng chính là chân chính Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh.

Vậy sau khi chứng đạo, sợ là muốn trùng kích Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh giới rồi a?

Tuy rằng không rõ tất cả thủ đoạn Phục Hy an bài, nhưng Toại Nhân và Phục Hy hiển nhiên không đơn giản.

Tin tưởng nếu Phục Hy lần này không có trùng kích Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, ngược lại mới là không hợp lý.

Dù sao việc này có khả năng so với mặt ngoài nhìn thấy còn muốn phức tạp hơn nhiều.

Lúc này nhìn về phía Nhân tộc, hồi lâu không có mở miệng. ...

Nhân tộc Tam Tổ và Phục Hy, cùng với Nhân Hoàng Sư Càn Nguyên lúc này khẽ gật đầu, đối với việc này pha vi hài lòng.

Có sự trợ lực này, Phục Hy lại có mệnh cách thân phận đặc thù, dưới sự trợ lực của tất cả sức mạnh khiến cho tế luyện cùng tham ngộ đạt đến một tình huống cực kỳ nhanh chóng, Ngũ Thánh đều kinh ngạc không thôi.

Bất quá đối với việc quan chú tình huống Phục Hy lần này, bọn họ

cũng rõ ràng, Phục Hy có trợ lực này, nếu lúc này đạt không được như thế thì ngược lại mới là kỳ quái.

Như vậy cũng tốt, tiến triển phía sau cùng sự tình Nhân tộc liền không cần lo lắng.

Thái Hư Điện trung. "Tình huống của Phục Hy không làm ta thất vọng, ngắn ngủi ngàn năm thời gian liền đạt đến tình trạng này, tình huống phía sau liền không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn..." Nữ Oa khẽ gật đầu nói, trong mắt lộ ra vẻ hài lòng.

Hậu Thổ gật đầu, cũng không có mở miệng.

Tình huống phía sau đã không cần các nàng ra tay, Phục Hy liền có thể giải quyết.

Dù sao sự tình cần giải quyết cho Nhân tộc đã hoàn thành, tiếp theo liền truyền xuống, sau đó chờ đợi Cộng chủ kế nhiệm tiếp theo.

Đến lúc đó, Phục Hy liền có thể chứng đạo.

Hai người lúc này ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc, không nói gì thêm. ...

Nhân tộc, trong Trần Đô.

Phục Hy từ nơi ở từ từ bay lên, đứng ở trên không trung, phía trên đồ án Tiên Thiên Bát Quái kia.

Hai mắt chậm rãi mở ra, trong mắt hiện lên một đồ án Tiên Thiên Bát Quái huyền ảo. "Ông!" Lúc này, Hà Đồ Lạc Thư lơ lửng tại trên đỉnh đầu, tản phát ra từng đợt khí tức huyền ảo.

Trong tay đồ án Tiên Thiên Bát Quái phù hiện, trong đó Thái Cực Âm Dương Ngư không ngừng lưu chuyển, hiển hiện vô số thiên cơ biến hóa.

Lúc này Phục Hy đã nhiên ngộ thấu, tìm được phương pháp quy tị

tai họa.

Trong hơn ngàn năm thời gian, hắn ngửa mặt xem tượng ở trời, cúi xuống xem pháp ở đất.

Dùng cái này làm ra Càn, Đoài, Ly, Chấn, Tốn, Khảm, Cấn, Khôn chi quái đồ, gọi là Bát Quái Đồ, lấy Âm Dương Bát Quái diễn giải quy luật diễn hóa của thiên địa vạn vật và trật tự nhân luân, mượn cái này đoán cát hung. "Âm Dương Bát Quái, diễn thiên cơ, xu cát tị hung..." Ánh mắt Phục Hy như đuốc, trong miệng khẽ niệm.

Thoại âm vừa dứt, đồ án Tiên Thiên Bát Quái khổng lồ lơ lửng dưới chân chậm rãi luân chuyển, khí tức huyền diệu tràn ngập ra.

Cùng thời gian, đồ án Tiên Thiên Bát Quái trong tay cũng chậm rãi chuyển động, cùng đồ án dưới chân tương phụ tương thành, vô số thiên cơ tại trong mắt Phục Hy hiển hiện, biến hóa.

Trong đồ án Tiên Thiên Bát Quái, tám quẻ tượng đại biểu cho Thiên, Địa, Lôi, Phong, Thủy Hỏa, Sơn, Trạch - tám loại hiện tượng tự nhiên, dùng cái này trình bày nguyên lý của vạn sự vạn vật, đắc chi khả diễn thiên cơ, xu cát tị hung.

Nhìn xem đồ án Tiên Thiên Bát Quái dưới chân vận chuyển, không ít thiên cơ tại trong mắt hiện lên diễn hóa, khoảnh khắc gian, khóe miệng Phục Hy không khỏi khẽ nhếch, khẽ cười nói: "Nhân tộc từ đây liền vô ưu hĩ..." Phương pháp xu cát tị hung mà Nhân tộc cần, Phục Hy lúc này đã sáng tạo ra.

Chỉ cần Nhân tộc dựa theo pháp này tu hành, ngày sau đối với những biến động của thiên địa, đại tai nạn các loại buông xuống, liền có thể sớm dự tri một chút.

Như thế, Nhân tộc cũng có thể sớm làm chuẩn bị, giảm thiểu vô số Nhân tộc tử thương trong đó.

Đến tận đây, Nhân Hoàng chi đạo của Phục Hy lúc này cũng coi như hoàn thành. "Đợi ta tìm được nhân tuyển Nhân Hoàng tiếp theo, ta liền có thể chứng đạo quy vị Thiên Hoàng..." Phục Hy trong lòng thầm nhủ, sau đó nhìn về phương hướng bờ sông Du, thật sâu khom người hành lễ, mở miệng nói: "Chuyện dạy bảo và linh bảo, đa tạ Lão sư!" Con đường Nhân Hoàng của hắn, Lão sư Càn Nguyên tương trợ rất nhiều, bao gồm cả vật chứng đạo, cơ duyên pháp bảo Hà Đồ Lạc Thư đều là do Lão sư tự mình đi Nhân Tộc Thánh Địa, chỗ Nhân Tổ vì hắn lấy tới, công lao không thể bảo là không lớn.

Lúc này khom người cảm tạ, kia cũng là hợp lý. ...

Trần Đô, trong vô tận hư không.

Phục Hy như nay Nhân Hoàng chi đạo đã nhiên viên mãn, người đầu tiên cảm tạ tự nhiên là Càn Nguyên - vị Nhân Hoàng Sư này.

Trong dãy núi bên bờ sông Du, Càn Nguyên thấy thế chỉ cười nhạt một tiếng, tịnh chưa mở miệng, trong tay phất phất, ra hiệu Phục Hy không cần để ý những chuyện này.

Là Nhân Hoàng Sư, những chuyện này đều là việc nên làm, là trách nhiệm của Nhân Hoàng Sư.

Còn về phần Cộng chủ, lúc này nên đi làm chuyện cần làm, không cần bởi vì những chuyện này mà một mực nhớ kỹ.

Thấy thế, Phục Hy khẽ gật đầu, Hà Đồ Lạc Thư trên thiên linh chấn động, sau đó chìm vào trong thiên linh cái.

Đồ án Tiên Thiên Bát Quái dưới chân cũng dần dần thu nhỏ, cuối cùng hóa thành một đạo lưu quang, chìm vào mi tâm Phục Hy.

Làm xong hết thảy, Phục Hy hài lòng gật đầu, chậm rãi mở miệng nói: "Cũng là thời điểm nên đi vì các bộ lạc Nhân tộc truyền xuống phương pháp xu cát tị hung, đến lúc đó cũng có thể quy tị tai nạn,

giảm thiểu thương hại, Nhân tộc cũng có thể bổ toàn đạo này, giải quyết việc này..." Dứt lời, hắn liền chậm rãi hạ xuống, sau đó đi vào nghị sự sảnh ở Trần Đô, triệu tập tất cả tộc trưởng bộ lạc Nhân tộc đến thương nghị đại sự.

Phương pháp xu cát tị hung, đạo diễn toán thiên địa biến hóa thiên cơ, muốn thực hiện đến từng cái bộ lạc Nhân tộc mới được, chỉ có như vậy mới có thể cứu vãn tính mệnh ngàn vạn Nhân tộc.

Chỉ có như vậy mới có thể phát huy tác dụng nên có của pháp này, xu cát tị hung, để Nhân tộc trở nên tốt hơn.

Lúc này, Phục Hy liền bước ra bước đầu tiên, tiếp theo liền muốn truyền pháp.

Đến lúc đó, pháp này liền không chỉ của riêng hắn, tại trên sự kiện này, Nhân tộc liền vô ưu. ...

Sau khi Phục Hy hạ đạt mệnh lệnh, tin tức liền bắt đầu hướng về các bộ lạc Nhân tộc truyền đạt, thế nhưng lúc này hắn lại y nguyên đang bế quan.

Hắn sở sáng tạo Bát Quái, nãi là Tiên Thiên Bát Quái, mà cái Nhân tộc cần nắm giữ lại là chuyển Tiên Thiên vi Hậu Thiên - Hậu Thiên Bát Quái.

Đây cũng là một loại pháp môn càng thêm khế hợp Nhân tộc trong pháp hắn sở sáng tạo lần này.

Dù sao, Tiên Thiên Bát Quái tiết lộ thiên cơ quá nhiều, sẽ thương tổn khí vận cùng công đức, ngay cả thọ mệnh của người trắc quải đều sẽ chịu ảnh hưởng cực lớn.

Chương 274

Cho nên Phục Hy không định truyền xuống cho các bộ lạc Nhân tộc tu hành loại phương pháp này, như vậy quá thương nguyên khí.

Pháp môn Hậu Thiên Bát Quái sau khi kinh qua cải lương thì không có vấn đề như vậy, cũng thích hợp Nhân tộc bình thường học tập, đây mới là phương pháp hắn muốn truyền xuống.

Tiên Thiên Bát Quái chi đạo, Thiên Cơ chi đạo ẩn chứa trong đó cũng chỉ có hắn mới có thể tu hành, truyền cho Nhân tộc bọn họ cũng học không được.

Dù sao hắn cũng là một đạo phân thần của Phục Hy chuyển thế, có thể Tiên Thiên lĩnh ngộ những Thiên Cơ chi đạo này.

Kẻ khác muốn đi con đường này cũng không đơn giản như vậy.

Cho nên, Nhân tộc bình thường tịnh vô pháp làm được trình độ trực tiếp chưởng khống Tiên Thiên Bát Quái, bởi vậy lúc này liền cần Phục Hy đích thân đi chuyển đổi thành pháp Hậu Thiên Bát Quái, sau đó liền có thể để bọn họ đi tu hành, ngày sau vì Nhân tộc xu cát tị hung làm ra cống hiến. ...

Cứ như vậy, trong chớp mắt, liền đã hơn ngàn năm thời gian trôi qua.

Lúc này trưởng lão các bộ tề tụ Trần Đô, đến đây học tập Bát Quái chi pháp, bất quá lúc này Phục Hy chưa xuất quan, bọn họ cũng chỉ có thể tại Trần Đô chờ đợi.

Hơn trăm năm sau, Phục Hy rốt cục xuất quan, sau đó bắt đầu truyền bá pháp Hậu Thiên Bát Quái.

Các tộc trưởng và tộc lão bộ lạc sau khi tu hành hoàn thành liền

riêng phần mình quay trở về bộ lạc, bắt đầu mượn nhờ pháp này xu cát tị hung việc trong tộc.

Ngày sau bộ lạc cũng sẽ càng thêm phồn vinh huy hoàng.

Kể từ khi Hậu Thiên Bát Quái truyền đến các bộ, thiên tai kiếp nạn không còn gây cho Nhân tộc thương vong quá lớn, sinh hoạt Nhân tộc lần nữa hướng về phương hướng tốt hơn tiến lên, rất nhanh khôi phục lại thủy chuẩn trước khi có thiên tai.

Phục Hy sau khi sáng tạo ra Bát Quái, Nhân Đạo khí vận cuồn cuộn dũng nhập vào thân thể hắn.

Lập tức, khí tức Bát Quái trên Đạo Quả trong cơ thể hắn dưới sự cọ rửa của Nhân Đạo khí vận dần dần nhạt đi trình độ nhất định, cùng khí tức Hậu Thiên Bát Quái triêm nhiễm Nhân Đạo khí vận giữ vững cân bằng, hình thành một cái cân bằng hoàn mỹ.

Lúc này tu vi của hắn cũng chính thức đặt chân Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, tại trong Hồng Hoang cũng là một phương đại năng.

Đối với tình huống Phục Hy lúc này, Ngũ Thánh trong lòng xác thực cảm thán thủ đoạn tốt của Phục Hy (Thánh nhân), chuẩn bị trước đó định nhiên thập phân sung túc.

Phục Hy tiến triển nhanh như vậy cùng chuẩn bị trước khi đưa một đạo phân thần đi luân hồi không thể tách rời.

Cho nên những năm này Phục Hy mới có thể tiến triển nhanh như vậy.

Bất quá sự tình như thế, hiện tại cũng không có quá nhiều ý kiến, lẳng lặng nhìn xem.

Phục Hy, Nữ Oa, Hậu Thổ thấy tình huống Phục Hy lúc này cũng khẽ gật đầu, không có làm bọn hắn thất vọng.

Xem tình huống Phục Hy như nay, đợi đến thời điểm chứng đạo, ít nhất cũng phải đạt đến tình trạng Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, nếu có thể lại mượn nhờ Nhân tộc khí vận và Nhân Đạo chi lực tu hành, cơ duyên nếu không tệ, tấn thăng hậu kỳ đều là có khả năng.

Về phần có thể đạt được hay không, còn phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân Phục Hy.

Lúc này quan chú một phen, liền không có tìm tòi nghiên cứu quá nhiều nữa. ...

Nhân tộc, trong Thánh Địa. "Như vậy, Phục Hy liền viên mãn, vấn đề của Nhân tộc lúc này liền tạm thời hoãn giải..." Hữu Sào Thị tạm thời thu hồi ánh mắt, khẽ gật đầu nói.

Truy Y Thị gật đầu biểu thị tán đồng. "Phục Hy như nay nhiệm vụ đã mãn, tiếp theo tìm được người làm Địa Hoàng, sau khi truyền ngôi Địa Hoàng liền có thể hành sự chứng đạo, đến lúc đó chúng ta đến dự là được!" Toại Nhân nghe vậy, mỉm cười gật đầu nói. "Đại ca, Địa Hoàng không biết là người phương nào?" Hữu Sào Thị nhìn Toại Nhân, mở miệng hỏi.

Đã là Thiên Hoàng Phục Hy đạo nhân một đạo phân thần, vậy Địa Hoàng có thể là tồn tại nào khác?

Nghe vậy, Toại Nhân mở miệng nói: "Địa Hoàng nãi là thiên đỉnh chi nhân, cùng Phục Hy khác biệt.

Phục Hy là do Lão sư định ra, là một vòng quan trọng nhất mở ra Nhân Hoàng đại thế, cũng là một bước mấu chốt, cho nên lựa chọn Phục Hy làm vị Nhân Hoàng đầu tiên." "Nhưng cùng Địa Hoàng khác biệt, điểm này không cần lo lắng.

Địa Hoàng nãi là Nhân Đạo và Nhân tộc khí vận sở tuyển, nãi là thiên định chi nhân..." Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị gật đầu.

Đã là như thế, vậy cũng không cần hỏi lại việc này, dù sao kỳ tồn tại luân hồi cũng được, đã có thể được Nhân tộc khí vận và Nhân Đạo tán thành, vậy liền hợp cách.

Ngày sau cũng là Nhân tộc đỉnh tiêm cao thủ, người Nhân tộc, vậy cũng không quan trọng, Nhị Tổ cũng không có quá để ý. "Vậy, Địa Hoàng Nhân Hoàng Sư, nên do ai đi?" Trong lòng suy nghĩ xong, Truy Y Thị mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Toại Nhân trầm ngâm mấy tức, mở miệng nói: "Huyền Thanh như nay tu vi đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, liền do hắn đi dạy bảo Địa Hoàng đi, đến lúc đó tiến vào Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ liền có thể dễ dàng..." "Ta hiểu được!" Hữu Sào Thị gật đầu, đã nhiên minh bạch, phía sau sẽ sắp xếp.

Thoại âm rơi xuống, ánh mắt mọi người lần nữa rơi vào trên Nhân tộc. ...

Hồng Hoang, Nhân tộc, trong Trần Đô.

Kể từ khi Phục Hy sáng tạo ra Bát Quái, truyền xuống thôi diễn chi pháp, hắn liền thu hồi tâm tư, một bên tham ngộ tu luyện một bên xử lý sự tình Nhân tộc.

Những năm này, định nhân luân, giải quyết thực vật, sáng tạo Bát Quái...

Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Phục Hy không chỉ mưa thuận gió hòa, mà còn càng phát ra cường đại.

Làm xong sự tình nên làm, Phục Hy lúc này cảm giác chỉ cần tìm được Nhân tộc Cộng chủ kế nhiệm, đem vị trí Cộng chủ truyền cho hắn, vậy liền có thể công đức viên mãn, hành sự chứng đạo.

Lúc này Phục Hy trừ xử lý một số sự nghi Nhân tộc ra, liền bắt đầu tìm kiếm nhân tuyển Cộng chủ kế nhiệm thích hợp.

Bất quá lúc này thiên cơ chưa sáng tỏ, cho dù lúc này có Hà Đồ Lạc Thư và Thiên Cơ chi đạo tương trợ, cũng vô pháp tính ra nơi Cộng chủ kế nhiệm đang ở.

Bất đắc dĩ, lúc này chỉ có thể một bên xử lý sự vụ và tu luyện, một bên từ từ tìm kiếm.

Dù sao chuyện này cũng vô pháp cấp vu nhất thời, cũng phải giảng cứu một cái cơ duyên, nếu không thì cũng phải để thiên cơ lại sáng tỏ thêm vài phần mới được.

Về phần thời gian hiện tại, liền chỉ có thể như thế. ...

Lúc này, một chúng đỉnh tiêm tồn tại cùng các đại thần thông giả, chủng tộc và thế lực đang quan chú tình huống Phục Hy và Nhân tộc thấy Nhân tộc xu tiệm vu bình tĩnh, liền thoáng thu hồi ánh mắt.

Hiện tại cũng không có đại sự, cũng không cần thời khắc quan chú, chờ Phục Hy quy vị hoặc là Địa Hoàng hàng thế rồi hãy nói.

Hiện tại toàn là Phục Hy trị lý Nhân tộc, tu hành tự thân, cũng không có quá nhiều thứ có thể quan chú.

Lúc này thoáng quan chú một phen, không ít tồn tại liền thu hồi ánh mắt.

Biết rõ Nhân Hoàng đại thế, liền đang chờ đợi Phục Hy chứng đạo, quy vị Nhân Hoàng.

Bọn hắn cũng pha vi hiếu kỳ tình huống Nhân Hoàng đại thế, tin tưởng thời điểm Phục Hy chứng đạo quy vị có thể nhìn thấy tình huống không giống bình thường.

Nhất đổ Nhân tộc Thiên Hoàng cứu cánh phong thải như thế nào.

Đến lúc đó, tràng diện hẳn là sẽ hùng vĩ, dù sao từ những đỉnh tiêm tồn tại đang quan chú việc này lúc này liền có thể khuy tham vài

phần.

Đó sẽ là một tình huống thịnh đại, có thể nhất đổ phong thải của càng nhiều tồn tại hơn.

Đây hà thường không phải là một cái cơ duyên khác đâu?

Không ít tồn tại trong lòng suy nghĩ.

Lập tức, đối với kiện sự tình này càng phát ra chờ mong. ...

Chớp mắt, liền lại có mấy trăm năm thời gian trôi qua.

Phục Hy bởi vì nguyên nhân thân phận tự thân, lúc này tu vi lại tiến một bước, đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Tuy rằng chưa chứng đạo, quy vị Thiên Hoàng, nhưng lúc này tu vi của hắn đã nhiên cùng Lão sư Càn Nguyên ngang bằng, nếu lại thêm chứng đạo Thiên Hoàng, tu vi có thể nghĩ mà biết.

Cái vị trí đặc thù này, trong lòng Phục Hy đã nhiên hiểu rõ.

Nhân Hoàng Sư Càn Nguyên lúc này cũng cảm khái không thôi.

Nhưng hắn cũng biết, Phục Hy dù sao cũng là Thiên Hoàng, một cái tồn tại cực vi đặc thù, có Nhân Hoàng khí vận tương trợ, lại thêm hoặc nhiều hoặc ít biết một chút tình huống Phục Hy, cho nên Phục Hy có tu vi bực này cũng là bình thường.

Bên bờ sông Du, trong dãy núi. "Nhiệm vụ Nhân tộc của Phục Hy đã nhiên viên mãn, chỉ cần tìm được Cộng chủ kế nhiệm liền có thể truyền vị chứng đạo.

Nhiệm vụ dạy bảo của ta cũng đã hoàn thành, ta đã không còn gì có thể dạy bảo Phục Hy, cũng là lúc trở về Hỗn Nguyên Cung..." Càn Nguyên nhìn về nơi Trần Đô, trong miệng khẽ nói, trong mắt quang mang chớp động, thần sắc trên mặt nhìn không ra thâm thiển.

Tu vi Phục Hy lúc này đã nhiên cùng hắn ngang bằng, Nhân tộc lúc

này không có sự tình quá lớn, một mảnh bình tĩnh phát triển.

Lúc này hắn đã không còn gì có thể dạy bảo Phục Hy, chỉ cần chờ đợi ngày chứng đạo đến nữa là được.

Trong lòng suy nghĩ xong, Càn Nguyên truyền tin cho Phục Hy, bảo hắn đến đây, cũng là làm một cái cáo biệt.

Sau đó hắn sẽ động thân trở về Hỗn Nguyên Cung, chờ đợi ngày Phục Hy chứng đạo quy vị Thiên Hoàng mới lại đến.

Đến lúc đó, chính là thời điểm chấm dứt duyên phận sư đồ với Phục Hy, nhiệm vụ Nhân Hoàng Sư của hắn cũng có thể chân chính tá nhậm.

Càn Nguyên trong lòng suy nghĩ, sau đó chờ đợi Phục Hy đến. ...

Mười mấy ngày sau, bên bờ sông Du, trong sơn cốc. "Đệ tử bái kiến Lão sư!" Phục Hy hướng về Càn Nguyên khẽ chắp tay, lúc này đã không cần hành đại lễ nữa.

Càn Nguyên nghe vậy, khẽ gật đầu, nói: "Như nay tự thân chi đạo viên mãn, ngày chứng đạo cũng không xa.

Vi sư đã vô đông tây khả giáo, là lúc nên rời khỏi nơi này..." Nghe vậy, Phục Hy thần sắc kinh hãi, vội vàng nói: "Lão sư đi về nơi nào?" "Từ đâu đến thì về nơi đó..." Càn Nguyên đạm đạm cười một tiếng, nhìn biểu tình kinh ngạc của Phục Hy tiếp tục nói: "Đợi khi ngươi chứng đạo Nhân Hoàng, vi sư sẽ cùng sư huynh Toại Nhân cùng nhau đến.

Khi đó, duyên phận sư đồ giữa ta và ngươi duyên tận chi thời..." Dứt lời, cũng không để ý Phục Hy giữ lại, trực tiếp đứng dậy, hóa thành một đạo lưu quang, sau đó hướng về phương hướng Hỗn Nguyên Cung trực tiếp độn đi.

Chương 275

"Cộng chủ, nhiệm vụ của ngã cũng hoàn thành, đặc từ biệt Cộng chủ!" Càn Nguyên rời đi, Mặc Ngọc đi đến trước người Phục Hy, mở miệng nói.

Nghe vậy, Phục Hy gật đầu, biết rõ tình huống Mặc Ngọc, cũng không có giữ lại.

Mặc Ngọc dưới chân sinh tường vân, sau đó liền hướng về Nhân Tộc Thánh Địa đi.

Phục Hy đứng dậy, hướng về phương hướng Càn Nguyên rời đi thật sâu khom người hành một lễ.

Hồi lâu sau đó mới động thân tiến về Trần Đô, tiếp tục tìm kiếm Cộng chủ kế nhiệm. ...

Nhân Tộc Thánh Địa, trước Nhân Tổ Điện.

Mặc Ngọc tốn một đoạn thời gian, rốt cục lần thứ hai đến trước Nhân Tổ Điện, bái kiến ba vị Nhân Tổ. "Mặc Ngọc, tích nhật bản tổ hứa một phen cơ duyên, như nay nhiệm vụ đã thành, ngươi có thể lựa chọn tại trong Nhân tộc tu hành, vì Kỳ Lân nhất tộc tích toàn công đức khí vận, hay hoặc là phản hồi Kỳ Lân nhất tộc, bản tổ lần này liền tống ngươi tạo hóa..." Toại Nhân nhìn Mặc Ngọc, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Mặc Ngọc cũng minh bạch ý của Toại Nhân, một lần tính có và một mực có là có phân biệt.

Vì tiến triển ngày sau, cũng vì Kỳ Lân nhất tộc có thể một mực hóa giải nhân quả nghiệp lực, cho nên hắn lựa chọn lưu lại. "Hồi Nhân Tổ, Mặc Ngọc dự định lưu tại trong Nhân Tộc Thánh Địa tu

hành..." Mặc Ngọc bái nói. "Tốt!" Toại Nhân khẽ gật đầu, tay vung lên, một đạo kim quang chìm vào mi tâm hắn, sau đó nói: "Lui ra cố gắng tu hành đi!" "Tạ Nhân Tổ!" Mặc Ngọc bái tạ một phen, liền lui xuống tu hành.

Ba vị Nhân Tổ lúc này tắc xoay người, tiến vào trong Nhân Tổ Điện. "Thời cơ Địa Hoàng hàng thế không lâu nữa, cũng là lúc để Huyền Thanh động thân..." Toại Nhân nói.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị gật đầu, đã là như thế, vậy liền bắt đầu an bài đi! "Huyền Thanh!" Toại Nhân nhàn nhạt mở miệng nói.

Toại Nhân thoại âm rơi xuống, không bao lâu liền có một đạo thân ảnh xuất hiện tại ngoài Nhân Tổ Điện, sau đó liền trực tiếp tiến vào trong điện. "Đệ tử bái kiến ba vị Nhân Tổ!" Huyền Thanh cung kính hành lễ nói. "Thiên Hoàng chứng đạo tại tức, thời gian tiếp theo, Địa Hoàng cũng sẽ có sở biến động, khí vận lưu chuyển, nơi Nhân Hoàng chi khí hội tụ chính là nơi Địa Hoàng hàng lâm.

Ngươi có thể đi trước, miễn cho bỏ lỡ..." Toại Nhân trong tay thôi diễn, một bên đối với Huyền Thanh nói.

Nghe vậy, Huyền Thanh gật đầu, chắp tay nói: "Đệ tử minh bạch!" "Như thế, liền đi đi!" Toại Nhân khẽ gật đầu, đình chỉ thôi diễn trong tay, phất phất tay nói. "Đệ tử cáo lui!" Huyền Thanh đáp một tiếng, liền xoay người rời đi. "Địa Hoàng khi nào hàng lâm?" Truy Y Thị nhíu mày, mở miệng hỏi. "Tuy rằng không có thời gian cụ thể, nhưng lúc này thời cơ đã nhiên không xa..." Toại Nhân ánh mắt thâm thúy, nhìn về nơi Nhân tộc ở: "Phục Hy chứng đạo, cũng lâm cận rồi..." Nghe vậy, ba người Sào Thị và Truy Y Thị ánh mắt lần nữa chuyển về Nhân tộc.

Đang chờ đợi Địa Hoàng hàng lâm, Thiên Hoàng truyền vị, cùng với thời điểm chứng đạo Thiên Hoàng, lúc này bọn họ đều quan chú.

Đến lúc đó đều sẽ đến dự, chứng kiến Thiên Hoàng đản sinh.

Nhưng như nay cái thời khắc này, chờ đợi Địa Hoàng hàng lâm, như vậy Phục Hy chứng đạo mới có thể tiến hành. ...

Hồng Hoang, phương Bắc chi địa, Kỳ Lân tộc địa.

Trong Lân Tổ Điện. "Nhân Tổ hứa hạ cơ duyên cho Mặc Ngọc, hắn đã nhiên lựa chọn lưu tại trong Nhân Tộc Thánh Địa tu hành.

Lần này Nhân Tổ tứ dư Mặc Ngọc cơ duyên, lại tặng một ít công đức và khí vận hiệp trợ Kỳ Lân nhất tộc.

Phía sau Thiên Hoàng quy vị có một ít công đức, lần này chúng ta thu hoạch không nhỏ..." Kỳ Lân nhất tộc Đại trưởng lão nhìn mấy vị trưởng lão khác, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, mấy vị trưởng lão khẽ gật đầu, tình huống này trước đó xác thực đã đoán được, cho nên tịnh chưa có vẻ quá ngoài ý muốn. "Như vậy, phía sau cũng sẽ có không ít công đức khí vận thu hoạch, tuy rằng không nhiều nhưng cũng có thể hoãn giải vài phần, đây cũng là nguyên nhân Mặc Ngọc lựa chọn lưu lại, đối với Kỳ Lân nhất tộc xác thực là kết quả tốt nhất..." Đại trưởng lão tiếp tục nói. "Tiếp theo, liền xem an bài phát triển bên ta..." Nhị trưởng lão nói. "Ân, hảo sinh an bài tốt hết thảy tiến triển..." Đại trưởng lão nói. "Vâng!" Mấy vị trưởng lão đáp một tiếng, mới đứng dậy rời đi.

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua Nhân Tộc Thánh Địa, mới thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ đại đạo. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Hỗn Độn Chung quả nhiên không hổ là Tiên Thiên Chí Bảo, lúc này bạo phát ra khí tức càng phát ra khủng bố..." Hậu Thổ nhíu mày, mở miệng nói.

Thời gian gần đây, khí tức càng phát ra hạo hãn khủng bố, đã nhiên thôi động đến cực hạn.

Không biết rõ Thanh Minh khuy tham được cái gì, nhưng hiển nhiên không có đơn giản như vậy.

Đoán chừng không cần quá lâu liền có thể biết rõ.

Nữ Oa nghe vậy, gật đầu nói: "Hỗn Độn Chung bị Phu quân thôi động đến cực hạn, trong cỗ khí tức kia không đơn giản chỉ là Hỗn Độn Chung Tiên Thiên Chí Bảo, ẩn ẩn chi trung còn có cái khác uẩn hàm trong đó." Hậu Thổ gật đầu biểu thị tán đồng.

Hai nữ lúc này ánh mắt rơi vào trên thân Thanh Minh, lúc này tâm thần hắn dần dần thu hồi, trong đôi mắt cực hạn hư vô đã nhiên dần dần hồi quy thanh minh.

Hồi lâu sau đó, Thanh Minh tâm thần thối xuất Hỗn Độn Chung, tạm thời tham tường đã nhiên hoàn tất, cũng có thể đại khái hiểu rõ một phen. "Phu quân, có thu hoạch gì?" Hậu Thổ hỏi. "Xác thực có vài phần lý giải!" Thanh Minh khẽ cười nói, lập tức tay vung lên, hai đạo lưu quang lóe lên, mấy tức sau, ba đạo lưu quang hàng lâm tại Vô Lượng Sơn đỉnh.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn lại, lại là Phục Hy, Toại Nhân và Càn Nguyên.

Càn Nguyên và Toại Nhân là thuận đường mang đến, nếu không lấy tu vi của bọn họ cần một đoạn thời gian.

Ba người tiến vào đại điện, lập tức hành lễ nói: "Bái kiến Lão sư (Đạo Quân), nhị vị Sư nương (Muội muội, Hậu Thổ đạo hữu)!" Ba người các tự hành lễ, cũng không có để ý xưng hô của mỗi người. "Không cần đa lễ!" Thanh Minh phất tay nói, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng các tự vấn hậu Phục Hy.

Về phần Toại Nhân và Càn Nguyên, cũng khẽ gật đầu. "Lần này gọi hai người các ngươi đến là để cùng nhau tham ngộ Hỗn Độn

Chung, về phần Càn Nguyên cũng tham ngộ một phen, có thể có tiến triển hay không phải xem bản thân ngươi..." Thanh Minh ánh mắt rơi vào trên người Càn Nguyên, mở miệng nói. "Vâng, Lão sư!" Càn Nguyên đáp.

Phục Hy và Toại Nhân hai mắt tỏa sáng, nhưng lúc này cũng đè nén ý nghĩ trong lòng, tĩnh xem Lão sư (Đạo Quân) tình huống rồi nói. ...

Thanh Minh khẽ gật đầu, sau đó ra tay, trong tay quang hoa lưu chuyển, trực tiếp vỗ vào trên Hỗn Độn Chung. "Đông!" Một đạo tiếng chuông thanh thúy du dương truyền ra, trực nhập đại đạo tận đầu, hỗn độn nguyên đầu, thâm nhập hồng mông, hết thảy nhân quả, vận mệnh, thời không sụp đổ tản ra.

Một cái, hai cái, mười cái, trăm cái, ngàn cái, vạn cái...

Tất cả cấm chế đều sáng lên, nhưng tịnh phi thôi động công kích, mà là thôi động cái gì đó bên trong.

Hỗn Độn Chung vang lên một đạo tiếng chuông thanh thúy du dương, lập tức tại hư không phía trên Hỗn Độn Chung chấn động, liền thấy hoảng nhược mặc hải khuynh tả (như biển mực đổ xuống), trở nên đen kịt một màu, sau đó có điểm điểm tinh mang phù hiện, diễn hóa Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải.

Đấu chuyển tinh di, thời gian nghịch chuyển, hồi tố Thái Cổ.

Đây đều là quỹ tích Thái Cổ Tinh Thần, mỗi một lần di động đều ám hợp đại đạo chân ý, đối với Thanh Minh mà nói đều có vài phần tham ngộ, càng đừng nói Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy cùng Toại Nhân.

Về phần Càn Nguyên, lúc này xem cơ duyên tạo hóa, cho nên mấy vị đỉnh tiêm tồn tại cũng không để ý vị đệ tử (sư đệ) này lĩnh ngộ được bao nhiêu.

Lúc này đều tử tế đắm chìm trong đó, đã nhiên có kiến giải không giống bình thường.

Lúc này tế tế quan khán những quỹ tích Thái Cổ Tinh Thần di động, mỗi một đạo quỹ tích đều thập phân rõ ràng vạch qua trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải thâm thúy, lưu lại sự huyền diệu trong đó, lưu lại đại đạo quỹ tích.

Tại thời điểm này, trong Hồng Hoang Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải.

Bạn tùy theo quỹ tích Thái Cổ Tinh Thần trong Hỗn Nguyên Cung vận hành, triệu triệu ức khỏa tinh thần trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải lúc này đều bạo động, mau chóng vận chuyển.

Hạo Thiên lập tức hạ lệnh, triệt tra nguyên nhân trong đó.

Toàn bộ Hồng Hoang thiên tế lúc này bao trùm trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, tinh hải hạo hãn, tinh quang thôi xán.

Trong Hồng Hoang, vô số triệu triệu ức sinh linh ngẩng đầu ngưng vọng, tuy rằng không rõ phát sinh chuyện gì, dị tượng lúc này cũng nhìn không ra tốt xấu.

Nhưng đối với một số sinh linh mà nói, tinh thần dị tượng lúc này đối với bọn họ ngược lại có chút chỗ tốt, lúc này tế tế mượn nhờ tinh thần chi lực, tinh thần quỹ tích tu hành tham ngộ.

Mấy vị đỉnh tiêm tồn tại cũng lẳng lặng nhìn xem, trong lòng chậm rãi hiện lên một cái ý niệm, ánh mắt nhìn về phía Vô Cực Sơn Mạch đang ẩn ẩn có khí tức ba động.

Mấy tức sau đó, liền lại quan chú trên Tinh Thần Đại Hải, cảnh giới bất đồng, có thể nhìn thấy tự nhiên càng sâu một tầng, chính là quỹ tích Thái Cổ Tinh Thần lúc này bắt đầu vận chuyển.

Hai phương Tinh Thần Đại Hải lúc này bắt đầu đối ứng, mau

chóng vận chuyển, tinh thần khí tức hạo hãn vô ngân bao trùm toàn bộ đại địa Hồng Hoang. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Lúc này toàn bộ Thái Hư Điện phảng phất như đặt mình vào trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải hạo hãn thâm thúy, vô số tinh thần vạch qua, vô số tinh thần triều tịch, phong bạo tịch quyển, vô số quỹ tích phù hiện.

Thanh Minh, Hậu Thổ, Nữ Oa, Phục Hy cùng Toại Nhân, ngay cả Càn Nguyên lúc này đều tế tế quan khán, quỹ tích giữa mỗi một cái tinh thần, vận hành quỹ tích của cả Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải, sự diễn hóa, biến động của cả Tinh Thần Đại Hải...

Trong đôi mắt mọi người đại đạo phù hiện, khánh vân dâng lên, trên thân đại đạo khí tức tinh túy, tế tế giải tích.

Như thế, trong khu vực thời không lưu tốc mười vạn năm sau đó, trong mắt Thanh Minh mới dần dần khôi phục vẻ thanh minh, hai mắt như trời quang, thần niệm dịch thấu.

Chương 276

Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải lúc này cũng dần dần tán đi, phảng phất như chưa từng xuất hiện.

Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải phù hiện trong Hồng Hoang, bao trùm đại địa lúc này cũng dần dần biến nhạt, thẳng đến biến mất không thấy.

Tinh thần vận chuyển trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Hải lúc này so với trước đó biến chậm không ít.

Hạo Thiên lần này tuy rằng không rõ vì sao lại như thế, nhưng trong tinh thần biến động lần này cũng lĩnh ngộ vài phần, lại có thể dùng trên Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận, đối với hắn cũng là một chuyện tốt.

Đã là như vậy, chuyện khác cũng không để ý. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Trong khu vực thời không lưu tốc, lại ba vạn năm sau đó.

Nữ Oa và Hậu Thổ suất tiên tỉnh lại, lần này tại trong quỹ tích Thái Cổ Tinh Thần lĩnh ngộ đại đạo cảm ngộ mới, đạo hạnh tự thân lại tinh thâm vài phần.

Sau hai vạn năm, Toại Nhân, Phục Hy và Càn Nguyên tề tề tỉnh lại, đều có sự tinh tiến không giống nhau.

Thanh Minh nhìn xem, cười cười, trong tay nhẹ nhàng huy động, sau đó liền thấy Hỗn Độn Chung nhanh chóng xoay tròn, một cỗ khí tức lệnh người nhíu mày lập tức tràn ngập ra, chính là cỗ khí tức thương lão, tuyên cổ trước đó, thậm chí trong lòng truyền đến một tia quý động.

Hai nữ cùng Phục Hy, Toại Nhân, Càn Nguyên ba người nhìn Hỗn Độn Chung lúc này đang nhanh chóng xoay tròn, cũng đang từng chút biến lớn, trong mắt đều lóe lên một tia chấn kinh, khó có thể tin nhìn xem hết thảy. ...

Hỗn Độn Chung lúc này càng phát ra trướng đại, cỗ khí tức kia càng phát ra hạo hãn tinh túy, phảng phất từ đầu nguồn đại đạo, quán xuyên vô tận thời không trường hà, vận mệnh trường hà, bao trùm tại trong Thái Hư Điện. "Ti!

Ti!

Ti!" Vô số đạo khí thể màu xám từ nội bộ Hỗn Độn Chung không ngừng phi xạ ra, dần dần tràn ngập trong Vô Cực Điện. "Thời không chuyển hoán, hiện!" Thấy thế, Thanh Minh kết ấn, sau đó hướng hư không bốn phía vung lên, một cỗ đại đạo chi lực vô hình tịch quyển ra. "Tê lạp!" Phảng phất như đem đại đạo xé rách, lại phảng phất như đem tất cả thời không xé nát, đem đám người lôi kéo đến một cái thời không đặc thù.

Vô thời vô không, vô vật lưỡng vong!

Nơi này không có thời gian, không có không gian, không có thiên địa, không có âm dương ngũ hành, càn khôn nhân quả... "?!" Phục Hy nhíu mày, Toại Nhân một bên cũng nhíu mày. "Nơi này là nội bộ Hỗn Độn Chung!" Thanh Minh nhàn nhạt nói, Hỗn Độn Chung dưới sự thao khống của hắn đã nhiên trướng đại, đem tất cả Vô Cực Điện đều bao trùm trong đó, sáu người tự nhiên ở vào trong nội bộ Hỗn Độn Chung. "Là nội bộ Hỗn Độn Chung?" Hậu Thổ và Nữ Oa thần sắc có chút kinh ngạc, vừa rồi chỉ thấy Hỗn Độn Chung xoay tròn, trướng đại, lập tức liền có thời không chuyển hoán, đem hết thảy xé rách ra, phảng phất như nữu chuyển Thái Sơ chi thủy.

Càn Nguyên cũng lộ ra thần sắc tò mò, tỉ mỉ đánh giá khu vực xám

xịt này. "Hỗn Độn Chung tối vi thần bí huyền diệu, chính là lạc ấn Khai Thiên Ấn Ký ở trong đó, đối với chúng ta mà nói đều là một cái cơ duyên tạo hóa, cần phải hảo sinh quan khán, về phần có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, phải xem bản thân các ngươi..." Thanh Minh lúc này thần sắc túc nhiên nhìn năm người, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, sáu người thần sắc trịnh trọng gật đầu, tự nhiên rõ ràng điểm này.

Đã dính đến Khai Thiên Ấn Ký, vậy chuyện này tuyệt không bình thường, tự nhiên sẽ càng thêm chuyên tâm quan khán.

Đối với Khai Thiên Ấn Ký, bọn hắn càng thêm không lạ lẫm, đó là đại đạo lạc ấn ghi lại cảnh Bàn Cổ đại thần khai thiên, đối với bọn hắn xác thực là đại cơ duyên, đại tạo hóa, nếu có thể khuy tham vài phần, vậy sẽ có cực đại tiến triển đối với đại đạo.

Nữ Oa và Hậu Thổ không nghĩ tới thời gian Phu quân tham ngộ trước đó cư nhiên đem quỹ tích vận chuyển của Thái Cổ Tinh Thần cùng Khai Thiên Ấn Ký đều chưởng khống tại tay, cấm chế Hỗn Độn Chung cũng thôi động đến cực hạn.

Quả nhiên tồn tại ở cái tầng thứ kia ra tay là không giống nhau, nếu đổi lại là các nàng, đoán chừng vô pháp nhanh như vậy chưởng khống những thứ này.

Phục Hy và Toại Nhân trong lòng thầm chấn kinh, nhưng thần sắc túc nhiên, chờ đợi Đạo Quân (Lão sư) bắt đầu.

Thanh Minh ánh mắt đảo qua, lập tức gật đầu, trong tay quang hoa lưu chuyển, nhìn về phía thượng không đen kịt thâm thúy vỗ tới, sau đó liền thấy từng cái cấm chế toàn bộ sáng lên, phảng phất như từng khỏa tinh thần sáng lên trong Chu Thiên Đại Hải thâm thúy. "Oanh long!!!" Trong nội bộ Hỗn Độn Chung lập tức vang lên một chuỗi thanh âm oanh minh, sau đó liền thấy lạc ấn trên vách Hỗn Độn

Chung, họa diện triện khắc Bàn Cổ khai thiên lập tức sống lại, quang hoa lưu chuyển, lưu quang thôi xán, chấn nhiếp hỗn độn chi địa. "Hống!" Một tôn tồn tại vĩ đại vô pháp hình dung đứng trong hỗn độn địa đái, tuy rằng lúc này hiển hóa ra họa diện đều chỉ ở trong nội bộ Hỗn Độn Chung.

Nhưng đối mặt lúc này, diễn hóa ra thân ảnh trạm bất vạn trượng, Thanh Minh đều có một loại cảm giác vô pháp hình dung, cỗ khí thế kia không ai có thể địch, hiện tại hắn ở cái cảnh giới này đều xa xa không bằng. "Đây chính là tồn tại sắp chứng Đại Đạo Cảnh sao?!" Thanh Minh trong lòng thầm nói một tiếng, trong mắt hiện lên một tia chấn kinh.

Bàn Cổ đại thần nãi là tồn tại tức sắp chứng đạo Đại Đạo Cảnh, điểm này hắn tự nhiên rõ ràng, chỉ là chưa chân chính kiến thức qua tồn tại ở cảnh giới kia mà thôi.

Tuy hiện tại chỉ là đạo họa diện, cũng khó có thể biểu hiện ra bao nhiêu phần của cảnh giới này, nhưng cỗ khí thế kia đã làm cho Thanh Minh cảm thụ được vài phần.

Đối với sự khủng bố của cảnh giới này, trong lòng hắn đã nhiên có vài phần đáy.

Về phần Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy, Toại Nhân và Càn Nguyên bọn người lúc này thần sắc kinh hãi nhìn qua đạo thân ảnh kia, vẻ kinh hãi trong lòng muốn càng thêm ngưng trọng.

Đạo thân ảnh kia chính là tồn tại khai tịch Hồng Hoang, chính là Bàn Cổ, đứng sừng sững ở đó, là tồn tại vô địch, vẻn vẹn cỗ khí thế kia đã có dấu hiệu làm đại đạo sụp đổ, cảm xúc trong lòng bọn họ có thể nghĩ mà biết. "Hống!

Hống!

Hống!" Liền tại lúc này, trong hỗn độn, từ trong vô tận thời không vang lên từng đạo thanh âm nộ hống, sau đó quang mang giao thác, hóa thành từng đạo thân ảnh vĩ ngạn hướng về phía Bàn Cổ giết tới.

Hỗn Độn Ma Thần!

Trong lòng sáu người Thanh Minh hiện lên ý niệm, đây đều là Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, thực lực khủng bố, tu vi giác đê cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tu vi cao đều có thực lực như Thanh Minh.

Nhưng bọn hắn đều không phải đối thủ của Bàn Cổ, dưới Khai Thiên Thần Phủ, không có Hỗn Độn Ma Thần nào có thể ngăn cản phong mang, không có Hỗn Độn Ma Thần nào có thể ngự cỗ phá diệt chi ý kia.

Dưới Khai Thiên Thần Phủ, cường như Hỗn Độn Ma Thần cũng chỉ có thể ẩm hận trong đó.

Dưới Khai Thiên Thần Phủ, những Hỗn Độn Ma Thần kia sau khi vẫn lạc, có thể bảo tồn thân thể thì hóa thành Đại Thiên Thế Giới, không có bảo tồn thân thể thì chỉ có thể triệt để tiêu tán.

Bất quá không một ngoại lệ, Hỗn Độn Ma Thần trước khi vẫn lạc đều bị Bàn Cổ thu lấy tự thân đại đạo.

Đây cũng là kế hoạch của hắn, dung nhập ba ngàn đại đạo vào tân thế giới, để phương thế giới này triệt để lăng giá trên tất cả thế giới, đây cũng là một cái chứng đạo khế cơ, một cái khế cơ cùng kế hoạch đủ để điên đảo hết thảy. "Sát!" Có hai tôn Hỗn Độn Ma Thần cường đại nộ hống, thần binh và pháp tắc quán xuyên hỗn độn thương khung, khóa chặt Bàn Cổ, hết thảy đều sụp đổ.

Khí tức sát phạt làm Thanh Minh đều cảm thấy tâm hàn, tại trước mặt sát phạt chi binh bực này, hắn chỉ có thể chờ đợi vẫn lạc hàng

lâm.

Thanh Minh nhìn lại, hai tôn Hỗn Độn Ma Thần khủng bố kia, có một tôn Ma Thần hắn cũng từng thấy, chính là Không Gian Ma Thần - Dương Mi!

Về phần tôn Ma Thần còn lại, đoán chừng là Thời Gian Ma Thần - Thời Thần.

Chỉ có hắn mới có khí tức thời gian cùng năng lực chưởng khống Thời Gian Pháp Tắc khủng bố như thế. "Thần Phủ Khai Thiên, Phá Hỗn Độn!" ...

Liền tại lúc này, Bàn Cổ giơ cao Khai Thiên Thần Phủ, thi triển chiêu thức Khai Thiên, một búa chém ra, đại đạo tịch diệt, vạn vật quy khư.

Hết thảy đều tại lặng yên không một tiếng động sụp đổ và hủy diệt, triệt triệt để để hủy diệt, hết thảy đều hồi quy hư vô.

Thần binh phá toái, pháp tắc sụp đổ, hỗn độn băng phôi, hai tôn Ma Thần bị trực tiếp mạt sát trong đó.

Tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều vô pháp cản lại sát chiêu của Bàn Cổ, đợi hết thảy chém giết đãi tận, hắn mới thu búa, bắt đầu kế hoạch khai thiên. "Khai Thiên!" "Tích Địa!" "Diễn Hóa Chúng Sinh!" Ba chiêu này Hậu Thổ cũng không lạ lẫm, tích nhật Vu tộc đại trận chính là thi triển ba chiêu Khai Thiên chiêu thức này, lúc này thấy, thần sắc lập tức rùng mình, nàng lúc này thấy tận mắt ba chiêu được thi triển từng cái triển hiện, chẳng qua uy lực không giống nhau mà thôi.

Lúc này phủ mang giao thác, phá diệt oanh nhiễu.

Dưới Khai Thiên Phủ, hỗn độn sụp đổ, bắt đầu diễn hóa.

Thanh khí thượng thăng vi Càn!

Trọc khí hạ hàng vi Khôn!

Càn Khôn thành, Thiên Địa xuất, Thế Giới khai!

Hồng Hoang đã nhiên xuất thế! ...

Nhìn xem một khu vực Hỗn Độn thế giới bị Bàn Cổ trực tiếp phách khai, sau đó khai tịch Hồng Hoang thế giới, đối với Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ bọn người, họa diện này pha vi chấn hám.

Cho dù tất cả mọi người tại đây đều có thể khai tịch tồn tại ít nhất là Đại Thiên Thế Giới, nhưng hiện tại nhìn khai tịch chính là Hồng Hoang thế giới bọn hắn đang ở, cảm giác kia là không giống nhau.

Lúc này, nhìn xem Hồng Hoang thế giới bắt đầu dần dần thành hình, thế giới chi bích cũng đang dần dần ổn cố. "Ông!" Khai Thiên Thần Phủ trong tay Bàn Cổ khẽ chấn động, lập tức hóa thành ba đạo quang mang, độn nhập vào trong Hồng Hoang thế giới, định ra Địa Thủy Phong Hỏa, ổn cố thời không thiên địa.

Đây cũng là một cái tác dụng lớn nhất của Khai Thiên Tam Bảo lúc này, ổn cố Hồng Hoang thế giới vừa mới thành hình.

Làm xong hết thảy, chỉ thấy Bàn Cổ vung tay lên, ba ngàn đại đạo bị hắn thu lấy lúc này toàn bộ tịch quyển ra, quán xuyên vũ trụ thương khung, trực tiếp hướng về Hồng Hoang thế giới dung nhập vào trong đó. "Hoa lạp lạp!!!" Tất cả đại đạo lúc này tịch quyển ra, không ngừng độn nhập vào trong Hồng Hoang thế giới, dần dần dung nhập vào trong đó.

Cũng chính bởi vì điểm này mới khiến cho Hồng Hoang có thể đạt tới một cái cao độ xưa nay chưa từng có.

Dung hợp ba ngàn đại đạo!

Bất luận một cái Đại Thiên Thế Giới nào đều sẽ không có, dưới tình huống bình thường, một cái Đại Thiên Thế Giới chỉ có thể uẩn

hàm một đạo, như một số Hỗn Độn Ma Thần sau khi vẫn lạc, thân thể hóa thành Đại Thiên Thế Giới, như Ma Đạo Đại Thế Giới dung hợp Hồng Hoang, Sát Lục Đại Thế Giới cùng Tạo Hóa Thiên do Nữ Oa khai tịch, đều chỉ uẩn hàm một đạo mà thôi.

Hồng Hoang thế giới sau khi dung hợp ba ngàn đại đạo liền đạt tới một cái tình trạng viên mãn, là thế giới đỉnh tiêm, cứ như vậy, Hồng Hoang diễn biến liền càng thêm có tiềm lực, cũng thừa tái dự định của bản thân Bàn Cổ.

Sau khi Hồng Hoang khai tịch hoàn thành, đám người Thanh Minh, Nữ Oa, Hậu Thổ lại thấy Bàn Cổ nhíu mày, sau đó sinh mệnh lực trên thân thể bắt đầu tiêu thối, cuối cùng ngã xuống tiến vào trong đại địa Hồng Hoang, thân thể diễn hóa vạn vật.

Hết thảy diễn hóa trong Hồng Hoang lúc này đều tế tế tiến hành trước mắt đám người Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ.

Bọn hắn không ngừng tham ngộ, lý giải.

Bất quá hết thảy phía sau đối với bọn hắn tịnh chưa có thu hoạch quá lớn, lý giải và tham ngộ lớn nhất là ở trong mấy búa khai thiên kia.

Chương 277

Phủ mang cùng đại đạo giao phong, thiên địa cùng hỗn độn giao thế diễn hóa, đó mới là lĩnh ngộ và giải tích lớn nhất.

Chỉ cần có thể đem vài phần đại đạo chân ý trong đó, hay hoặc là huyền diệu uẩn hàm tham ngộ thấu vài phần, như vậy đối với bọn hắn sẽ là cơ duyên tạo hóa cực lớn, lúc này tự nhiên không dám có chút nào phân tâm.

Quân toàn thân tâm đắm chìm trong đó, buông ra tâm thần, dung nạp hết thảy, đi cảm ngộ hết thảy.

Trong nhất thời, toàn bộ ngưng kết lại, phảng phất như vĩnh hằng.

Bên trong Hỗn Nguyên Cung, tại thế giới hỗn độn nằm trong Hỗn Độn Chung.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Hồng Hoang diễn hóa dần dần hoàn thành, sau đó lại từ từ biến mất trong khu vực hỗn độn này.

Trên vách trong của Hỗn Độn Chung lóe lên quang mang, lúc này cũng dần dần ảm đạm đi.

Thân ảnh Bàn Cổ khai thiên tích địa cũng dung nhập vào trong bóng tối, biến mất không còn tăm hơi, hết thảy trở lại quy về bình tĩnh.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ cùng sáu người lúc này vẫn ngồi xếp bằng trong dải hỗn độn, toàn bộ nhắm mắt, tham ngộ lý giải.

Đối với tình huống sâm ngộ của Nữ Oa, Hậu Thổ và những người khác, Thanh Minh cũng không quá chú ý, mỗi người quan khán Bàn Cổ khai thiên tích địa đều sẽ có lý giải của riêng mình, điểm này đều xem tình huống cá nhân.

Điểm ấy trong lòng Thanh Minh tự nhiên rõ ràng, lúc này hắn liền đắm chìm trong việc tham ngộ sự va chạm giữa Khai Thiên Thần Phủ, thiên địa và Đại Đạo. "Xích!" Không biết từ lúc nào, ấn ký Lôi Đình Đại Đạo nơi mi tâm Thanh Minh chợt lóe lên, có một đạo thân ảnh do hỗn độn chi khí ngưng tụ ra đứng sừng sững trong hư không hỗn độn, tay cầm một cây trường thương cũng do hỗn độn chi khí ngưng tụ thành, lạnh lùng nhìn dải hỗn độn, khí tức trên thân hạo hãn vô cùng. "Oanh long!!!" Lúc này, trường thương trong tay thân ảnh hỗn độn kia đột nhiên đâm ra, chỉ nghe thấy một tiếng nổ vang rền, ngay sau đó liền thấy một đạo hắc quang xé toạc bầu trời huyết hồng, một thương xuất ra, thiên địa tối tăm.

Sau khắc đó, quần tinh thôi xán, tinh quang lấp lánh, nhưng dưới vẻ ngoài huy hoàng tráng lệ kia, mang theo lại là sát cơ vô tận, hủy diệt vô tận!

Nhất thương, hủy diệt nhất thương, một thương không thể địch nổi.

Nhất thương, mai táng chúng sinh!

Nhất thương, đoạn tuyệt quá khứ, hiện tại cùng tương lai!

Nhất thương, quần tinh vẫn lạc, đại địa yên diệt!

Nhất thương, cửu thiên phá toái, Thiên Đạo vô quang!

Nhất thương, thế giới băng tháp, vạn vật quy khư!

Một thương này, là một thương không tồn tại trên thế gian, kinh diễm tuyệt luân, không thể địch nổi. "Bành!" Một thương đâm ra, toàn bộ khu vực hỗn độn đều chấn động, phá toái, sau đó trực tiếp dưới một thương này triệt để sụp đổ, yên diệt. "Đông!

Đông!

Đông!" Sau khi một thương đâm ra, không chỉ khu vực hỗn độn

yên diệt, Hỗn Độn Chung lúc này cũng chấn động không thôi, phát ra từng trận tiếng chuông dồn dập.

Ngay sau đó liền thấy Hỗn Độn Chung xoay tròn nhanh chóng, lưu ly bảo quang huy hoàng tràn ngập toàn bộ Thái Hư Điện, từng trận khí tức Tiên Thiên hạo hãn và khí tức Đại Đạo không ngừng cuộn trào ra, lập tức đánh thức Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy và những người khác.

Tuy rằng đang ở trong tham ngộ, nhưng hết thảy diễn ra trong điện quang hỏa thạch bọn họ đều rõ ràng.

Không sai, Thanh Minh chỉ dùng ý niệm ngưng tụ ra một đạo hư ảnh, thi triển một chiêu đã có thể làm sụp đổ một mảng khu vực hỗn độn, dẫn đến Hỗn Độn Chung chấn động không thôi, suýt chút nữa không chịu nổi công kích của một thương kia.

Nếu không phải Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, tin rằng nếu là Tiên Thiên Linh Bảo đều có khả năng xuất hiện dấu hiệu hư hại.

Bởi vì một thương này thực sự quá khủng bố.

Tuy rằng cùng tham ngộ tình huống khai thiên, nhưng thứ Thanh Minh lĩnh ngộ được, tin rằng là nhiều nhất, mượn nhờ tình huống lúc khai thiên, tình huống Khai Thiên Thần Phủ bổ ra thế giới để ấn chứng bản thân, lĩnh ngộ chiêu thương mới, uy lực lúc này lại thăng lên một cảnh giới mới.

Bọn họ cũng hiểu rõ, tu vi Thanh Minh cao nhất, Đại Đạo lĩnh ngộ và chưởng khống tinh thâm nhất, lúc này có thể lĩnh ngộ nhiều hơn cũng là bình thường.

Lúc này mọi người thần sắc chấn kinh nhìn Thanh Minh, không ai mở miệng. "Hô!" Không biết từ nơi nào, một luồng Cửu Thiên Cương Phong thổi qua, hư ảnh ngưng tụ từ hỗn độn chi khí đứng trong hư

không lúc này dần dần hóa thành vô số đạo hỗn độn chi khí, từ từ tiêu tán trong hư không.

Hồi lâu sau, cỗ khí tức khủng bố và sát cơ kia cũng dần dần bình ổn lại.

Hết thảy trọng quy bình tĩnh! ...

Trong một thời khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, đôi mắt như trời quang, thần niệm dịch thấu, nhìn thoáng qua Hỗn Độn Chung đang lơ lửng xoay tròn phía trên hư không, tay vung lên, thu nó lại.

Huyền diệu trong Hỗn Độn Chung lần này đều đã toàn bộ tham ngộ giải tích, lại lĩnh ngộ Hủy Diệt Nhất Thương, đối với hắn cũng là thu hoạch không nhỏ, còn có quỹ tích Thái Cổ tinh thần, đối với việc tham ngộ Đại Đạo cũng có chút trợ giúp.

Đến tận đây, việc tham ngộ huyền diệu trong Hỗn Độn Chung cũng thuận lợi hạ màn, về phần Hỗn Độn Chung, liền cũng sẽ trở thành một kiện chí bảo khác trong tay hắn, cũng là một kiện chí bảo đặc thù.

Ngày sau, Hỗn Độn Chung cũng có diệu dụng của nó.

Côn Luân Kính nãi là Tiên Thiên Linh Bảo chấp chưởng Thời Gian Pháp Tắc, Hỗn Độn Chung thì lại có khả năng trấn áp thời không, ở điểm này, cả hai kiện đều là bảo vật khó được.

Thanh Minh cũng dự định, tại trên Thời Gian hoặc là Thời Không Chi Đạo sẽ tham ngộ thêm một phen, dù sao cũng gia tăng phương thức thủ đoạn.

Như vậy, hắn cũng có thể mượn nhờ Thời Gian Pháp Tắc, sự chưởng khống thời không để ấn chứng Đại Đạo bản thân, tích lũy thêm thâm hậu.

Trong lòng tính toán xong, Thanh Minh khẽ gật đầu, phía sau cứ như vậy mà làm. ... "Một thương Đạo Quân lĩnh ngộ lần này, nếu toàn lực thi triển, e rằng Phục Hy cũng ngăn cản không nổi, sẽ triệt để vẫn lạc trong đó..." Phục Hy trong mắt toát ra vẻ chấn kinh thật sâu, đối mặt với một thương khủng bố như thế, trong lòng hắn rõ ràng, dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên một chân bước vào hậu kỳ cũng không thể nào ngăn cản được.

Thủ đoạn của Đạo Quân xác thực càng ngày càng khủng bố, đây đều là thủ đoạn đủ để gạt bỏ Thánh Nhân, gạt bỏ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đạo Quân, quả nhiên không hổ là Đạo Quân, không hổ là tồn tại chứng đạo đầu tiên, quả nhiên khủng bố như vậy!

Lúc này, Toại Nhân, Nữ Oa, Hậu Thổ và Càn Nguyên thần sắc trịnh trọng gật đầu, điểm này trong lòng bọn họ cũng rõ ràng, tình huống một thương vừa rồi, trong lòng họ là rõ ràng nhất.

Một thương như vậy, Linh Bảo cũng không cản nổi sự gạt bỏ của Thanh Minh, ngay cả Hỗn Độn Chung cũng có chút không chịu nổi.

Nếu thật sự do bản tôn Thanh Minh toàn lực thi triển, Tiên Thiên Chí Bảo dù không vẫn lạc cũng sẽ chịu trọng thương.

Tại dưới phong mang và sát cơ như vậy, dù tu vi đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Đại Đạo bản thân cũng sẽ sụp đổ, Đại Đạo bản nguyên hư hại, Nguyên Thần bị triệt để giảo sát, Thời Không Trường Hà, Vận Mệnh Trường Hà cũng sẽ vì thế mà yên diệt trong đó.

Thanh Minh nghe vậy chỉ cười nhạt, không cho là đúng.

Uy lực của một thương này xác thực khủng bố, bên trên Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ quanh quẩn phá diệt chi ý, khí tức phá diệt vạn

vật.

Hắn lĩnh ngộ, lại là hủy diệt, hủy diệt hết thảy, hủy diệt Đại Đạo, Hủy Diệt Nhất Thương.

Hủy Diệt Chi Đạo, lại thêm Hủy Diệt Nhất Thương.

Tuy rằng Đại Đạo chân ý uẩn hàm không giống nhau, nhưng sức mạnh lại đồng dạng khủng bố.

Chờ khi hắn bước vào một bước cuối cùng, tiến vào Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên trung kỳ, như vậy thi triển thương này, uy lực sẽ còn khủng bố hơn nữa.

Điểm này là có thể khẳng định. ...

Thanh Minh đưa mắt nhìn mọi người, trong khánh vân của Phục Hy, đồ án Tiên Thiên Bát Quái chậm rãi chuyển động, giữa sự chuyển động của âm dương song vân, thiên cơ dũng hiện.

Trong khánh vân của Toại Nhân, Toại Nhân Tân Hỏa lúc này càng thêm sáng ngời vài phần, cỗ độ ấm ngưng mà không phát kia càng thêm khủng bố.

Trong khánh vân của Càn Nguyên, một con Mê Thần Thú đang nằm, Càn Khôn Pháp Tắc hóa thành pháp tắc thực chất quanh quẩn quanh thân.

Trong khánh vân của Nữ Oa, bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ có Nhân Đạo giáng lâm, khí tức hạo hãn, ngưng tụ ý chí chúng sinh cùng tín ngưỡng chi lực chúng sinh.

Trong khánh vân của Hậu Thổ, một cái Chúng Sinh Luân Hồi Bàn chậm rãi chuyển động, chúng sinh chi tướng phù hiện, luân hồi sinh, minh đạo chí lý.

Thanh Minh khẽ gật đầu, mở miệng nói: "Lần tham ngộ này, tiến

triển đều không nhỏ, ít nhất ở trên phương diện lý giải Đại Đạo và đạo hạnh tinh thâm đều có tinh tiến không nhỏ, giả dĩ thời nhật, sẽ lại có sở tinh tiến..." Nghe vậy, mọi người khẽ gật đầu, không có mở miệng.

Thanh Minh nhìn thoáng qua Nhân tộc, sau đó mở miệng nói: "Phục Hy chứng đạo không xa, Địa Hoàng cũng sắp giáng thế, sự tình hậu tục của Toại Nhân phải an bài cho tốt!" "Lão sư yên tâm, đệ tử đã an bài xong!" Toại Nhân chắp tay nói.

Thanh Minh gật đầu, đối với Phục Hy và Toại Nhân nói: "Nếu như thế, liền đi đi, tiến triển phía sau không thể chậm trễ!" "Vâng, đệ tử cáo lui!" Hai người nhìn nhau một cái, sau đó khom người chắp tay rời đi. "Càn Nguyên, ngươi đi Thiên Điện tu hành, có thể trong thời gian gần nhất đạp nhập hậu kỳ..." Thanh Minh nhìn Càn Nguyên nói. "Vâng, lão sư!" Tham ngộ quỹ tích Thái Cổ tinh thần, tham ngộ Khai Thiên ấn ký, đối với hắn là tạo hóa cực lớn, cho dù thời gian dừng lại ở trung kỳ không dài, nhưng vẫn có thể mượn nhờ cơ duyên tạo hóa này tấn thăng hậu kỳ.

Cho nên lần này dù Thanh Minh không gọi, hắn cũng sẽ đi bế quan tu hành.

Càn Nguyên đứng dậy, thi lễ với Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ một cái, sau đó liền đi tới Thiên Điện tu hành. ... "Lần này có chút cảm ngộ chưa củng cố, lúc này đúng là thời cơ, hảo hảo củng cố lại..." Thanh Minh nói.

Nghe vậy, hai nữ gật đầu.

Ngay sau đó liền lần nữa nhắm mắt, củng cố tia cảm ngộ chưa vững chắc kia.

Thanh Minh nhìn Hồng Hoang đại lục, quan khán chúng sinh sinh diệt, hết thảy vận hành và diễn hóa đều ở trong mắt hắn.

Tình huống Nhân tộc lúc này cũng hiện lên trong mắt hắn: "Địa Hoàng, cũng đã đến lúc..." Trong lòng thầm nhủ một tiếng, ngay sau đó hắn liền lẳng lặng quan khán. ...

Hồng Hoang ngàn năm, tuy rằng không có sự kiện lớn phát sinh, nhưng từ sau tình huống tinh thần biến động, Vô Cực Sơn Mạch liền có một cỗ khí tức khủng bố bao trùm, có Đại Đạo chi lực hạo hãn ngưng kết thủ hộ.

Chư Thánh lúc này đều khó mà dòm ngó, về phần những thế lực, chủng tộc khác cùng đại thần thông giả, vậy càng thêm không có khả năng.

Bất quá Chư Thánh trong lòng thầm tự suy đoán, lần trước Chu Thiên Tinh Thần đại hải dị động, thiên địa diễn biến, chúng sinh có thể thấy, quỹ tích huyền ảo.

Tình huống kia nếu nói không có quan hệ với Đạo Quân, Chư Thánh cũng không tin.

Đặc biệt là sau đó khí tức và Đại Đạo chi lực tại Vô Cực Sơn Mạch ngưng tụ thủ hộ, trong lòng bọn họ liền càng thêm chắc chắn, tình huống Hồng Hoang diễn biến lần này định nhiên có liên quan đến Đạo Quân.

Chương 278

Chỉ là không rõ ràng rốt cuộc phát sinh chuyện gì, dù sao cũng không cách nào dòm ngó.

Bất quá, sau khi sức mạnh này biến mất, Chư Thánh thấy Toại Nhân và Phục Hy rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, lông mày đều nhíu lại.

Xem ra Đạo Quân lại "khai tiểu táo" (dạy riêng), hoặc là không chỉ đơn giản là dạy riêng!

Tình huống lần này xem ra không đơn giản, đoán chừng hai vị này lại được không ít chỗ tốt và thu hoạch.

Thông Thiên lúc này có phần hâm mộ, sự tình như vậy sao lại không rơi xuống đầu mình?

Đáng tiếc a!

Đạo Quân không chịu thu làm đệ tử, nếu không thì thu hoạch và chỗ tốt lần này định sẽ có một phần của hắn.

Chư Thánh nhìn về phía Vô Cực Sơn Mạch, đáy mắt đều có vài phần hâm mộ.

Đáng tiếc việc này không cách nào tham dự, nếu không cũng có thể có một chút chỗ tốt.

Sự đã đến nước này, Chư Thánh trong lòng thầm than một tiếng, liền thu hồi ánh mắt. ...

Thời gian nhoáng lên một cái, liền lại mấy trăm năm trôi qua.

Mấy ngàn năm này Hồng Hoang tương đối bình tĩnh, ngoại trừ Nhân tộc có một số việc, những nơi khác cũng không có chuyện gì phát sinh.

Lúc này không ít đại năng vẫn đang tu hành, cũng có một bộ phận chuyển dời ánh mắt đến Nhân tộc.

Tại Hồng Hoang, Nhân tộc, trong Trần Đô.

Phục Hy làm người sắp chứng đạo quy vị, lúc này tự nhiên đặt tu vi lên hàng đầu.

Bất quá thân là Nhân tộc Cộng Chủ, hắn cũng không bỏ bê việc của Nhân tộc, bồi dưỡng hiệp trợ tộc nhân trị lý Nhân tộc đã có tác dụng.

Những năm gần đây đã giúp được không ít việc, hắn cũng đỡ phải toàn bộ đầu nhập vào sự vụ trị lý.

Thêm nữa, Phục Hy xu cát tị hung, diễn Thiên Địa Bát Quái chi pháp, lúc này cũng có không ít tác dụng, ít nhất ở vấn đề tai nạn tử thương không cần trình lên cho Phục Hy xử lý nữa.

Lúc này Phục Hy khi xử lý sự vụ Nhân tộc cũng luôn ra sức tìm kiếm nhân tuyển thích hợp kế vị Cộng Chủ, hy vọng có thể sớm tìm được để truyền vị.

Bởi vì hắn biết rõ thời gian ở Nhân tộc không còn nhiều, ngày chứng đạo càng ngày càng gần, cho nên cần trong thời gian này tìm được người kế vị Cộng Chủ, như vậy mới có thể viên mãn chứng đạo quy vị. ...

Hồng Hoang, Nhân tộc, tại một khu vực nọ.

Huyền Thanh từ sau khi rời khỏi Thánh Địa liền đi vào Nhân tộc, cũng không có mục đích, cũng không biết Địa Hoàng sẽ giáng lâm ở đâu, chỉ đành du lịch trong Nhân tộc, thuận tiện quan sát khí vận Nhân tộc và tình huống Nhân Hoàng chi khí.

Hơn trăm năm hành tẩu tại Nhân tộc cũng có chút thu hoạch, tâm cảnh tăng lên, tu vi lúc này cũng có vài phần tinh tiến, đối với hắn

cũng là chuyện tốt.

Cho nên lúc này hắn vừa du lịch Nhân tộc, tăng lên tâm cảnh, vừa quan sát khí vận Nhân tộc và Nhân Hoàng chi khí, chờ đợi Địa Hoàng giáng lâm.

Như thế lại hơn trăm năm sau.

Huyền Thanh dừng bước, những năm này nhìn Nhân tộc biến hóa, xác thực cảm thán, Nhân Hoàng xác thực phi phàm, chẳng trách Nhân Tổ lại nói Nhân tộc sẽ tại trong tay tám vị Nhân Hoàng giải quyết hoàn mỹ những vấn đề trước kia.

Như thế xem ra, xác thực là tình huống như vậy.

Hắn đưa mắt nhìn về một nơi nào đó, trong đó thiên cơ phù hiện, trong tay cũng thôi diễn.

Tuy rằng không tinh tu Thiên Cơ Chi Đạo, nhưng dù sao cũng là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, thôi diễn tự nhiên không yếu. "Nhân tộc khí vận bắt đầu lưu chuyển, Nhân Hoàng chi khí cũng đang ngưng tụ về phía khu vực kia, xem ra Địa Hoàng sắp giáng thế..." Hồi lâu sau, Huyền Thanh khẽ nói một câu, sau đó nhìn về một phương hướng của Nhân tộc, mỉm cười, cất bước đi về phía đó.

Nơi đó chính là đất Địa Hoàng giáng sinh. ...

Thời gian nhoáng một cái, lại ba trăm năm lặng lẽ trôi qua.

Tại Trần Đô, nơi ở của Cộng Chủ. "Chờ đợi hơn ngàn năm, vị Nhân Hoàng tiếp theo rốt cục sắp giáng thế..." Phục Hy chậm rãi đứng dậy, nhìn khí vận Nhân tộc lúc này cùng khí vận Hồng Hoang nghiêng lệch lưu chuyển, từng tia Nhân Hoàng đế khí ngưng kết, trong miệng từ tốn nói.

Đồ án Tiên Thiên Bát Quái trong tay hắn xoay tròn, hiển hóa ra không ít thiên cơ.

Hồi lâu sau, dị tượng trong tay tiêu tán, hắn tiếp tục xử lý sự vụ Nhân tộc và tu hành.

Nhân Hoàng giáng thế, muốn đi tìm còn phải một đoạn thời gian.

Đoạn thời gian này là thời gian vì Nhân tộc làm cống hiến, giống như hắn năm xưa.

Chỉ có chờ khi vì Nhân tộc làm ra cống hiến, đả ma, tăng lên kinh nghiệm trị lý bộ lạc, chờ thanh danh truyền đến tai hắn, đó mới chân chính là thời cơ.

Đến lúc đó đi tìm, lại dạy bảo một thời gian liền có thể tiếp nhận Nhân tộc, hắn cũng có thể chứng đạo.

Về phần hiện tại, cứ chờ đợi.

Dù sao cũng đã đợi hơn ngàn năm, cũng không quan tâm vài chục năm hay vài trăm năm nữa.

Đến lúc đó liền có thể buông tay chứng đạo quy vị.

Trong lòng nghĩ vậy, ánh mắt hắn dời đi, không mở miệng nữa. ...

Tại Nhân tộc, bên bờ Khương Thủy, có một bộ lạc tên là Liệt Sơn.

Trong bộ lạc này có một nữ tử tên là Nhậm Tự.

Một ngày nọ, Nhậm Tự du ngoạn ở Hoa Sơn, thấy một con Thần Long, cảm ứng mà mang thai.

Thai này mang mấy năm, sinh ra một hài nhi, ngày hài nhi ra đời, trời giáng tường vân, ẩn ước có ngũ thải phượng hoàng bàn toàn.

Đứa bé này sau khi sinh ra cũng giống như Phục Hy, ba ngày biết nói, năm ngày biết đi.

Tộc nhân trong bộ lạc vô cùng kinh hãi, tưởng là yêu nghiệt giáng

thế, may mắn có tiền lệ của Cộng Chủ Phục Hy, cho nên có một số trưởng giả trong bộ tộc y hi nhớ lại chuyện cũ khi Phục Hy sinh ra, liền tiến lên khai thoát cho đứa bé, kể lại cho mọi người nghe dị trạng khi Phục Hy xuất thế, người trong bộ lạc mới yên lòng. "Năm xưa Cộng Chủ Phục Hy Thánh Hoàng trước khi sinh có Kỳ Lân tống thực, ngày sinh lại có Phượng Hoàng vờn quanh, hiện nay đứa bé này sinh ra có Xích Long hộ thể, cũng đáng là đại hiền chi sĩ của Nhân tộc ta..." Tộc lão chấp chưởng phúc họa bộ lạc vuốt râu cười lớn, phảng phất nhìn thấy bộ lạc hưng thịnh.

Nghe vậy, người trong bộ lạc đều vô cùng cao hứng, cho rằng bộ lạc mình cũng xuất hiện một vị đại hiền chi nhân.

Lại có tộc nhân cười nói: "Không chừng Liệt Sơn bộ lạc chúng ta cũng có thể ra một vị Nhân tộc Cộng Chủ!" Nhân tộc Cộng Chủ, nếu xuất hiện ở Liệt Sơn bộ lạc, ngày sau huy hoàng có thể biết.

Phong Duyện bộ lạc bởi vì Tộc trưởng Phục Hy trở thành Cộng Chủ, lúc này đã là đệ nhất bộ lạc của Nhân tộc, siêu nhiên ngoài các bộ lạc khác.

Nếu Liệt Sơn bộ lạc có thể ra một vị Cộng Chủ, vậy tình huống hưng thịnh của Liệt Sơn bộ lạc cũng có thể biết.

Mọi người nghe xong, các tộc lão khác nhao nhao chúc mừng, nhất thời trong phòng nhỏ tiếng cười không ngớt.

Mọi người lại nói chuyện một hồi, lúc này chỉ nghe Tộc trưởng Khương Sơn nói: "Đứa bé này ta muốn lấy tên bộ lạc đặt cho nó, chư vị tộc lão có dị nghị gì không?" "Khả!" Tộc lão chấp chưởng phúc họa vẫn mở miệng, định ra tính danh cho đứa bé.

Sau đó, đông đảo tộc lão cũng nhao nhao tỏ vẻ tán đồng đề nghị của Khương Sơn. "Đã như thế, sau này nó tên là Liệt Sơn..." Tộc trưởng Khương Sơn nhìn đứa bé, mỉm cười nói.

Đến tận đây, cái tên Liệt Sơn liền được định ra. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Đối với tình huống của Liệt Sơn bộ lạc cùng Địa Hoàng, Thanh Minh nghe vậy khẽ gật đầu.

Sướng du Thời Không Trường Hà, quan sát vô số chúng sinh Hồng Hoang sinh diệt, tình huống chúng sinh tự nhiên ở trong mắt, trong tai hắn.

Tình huống trong Liệt Sơn bộ lạc, cuộc giao đàm tự nhiên nằm trong sự quan chú của hắn, lúc này thấy lấy tên bộ lạc đặt cho Địa Hoàng cũng không có dị nghị.

Tình huống của Địa Hoàng không bình thường, thành tựu ngày sau cũng không thấp hơn Phục Hy bao nhiêu, ngày sau là vì điền bổ chỗ trống về y dược của Nhân tộc, tồn tại như vậy tự nhiên không dưới Phục Hy.

Mệnh cách Địa Hoàng lấy tên bộ lạc đặt cho, cũng sẽ không vì thế mà bị khí vận phản phệ, ngược lại có thể khiến hắn càng khế hợp với Liệt Sơn bộ lạc hơn, đối với việc chưởng ác Liệt Sơn bộ lạc, trị lý sau này có trợ giúp không nhỏ.

Thanh Minh trong lòng đã hiểu, ánh mắt nhìn thoáng qua Nữ Oa và Hậu Thổ đang ngồi ở cuối, sau đó lại chuyển về phía Nhân tộc. "Thời cơ không còn xa..." Thanh Minh khẽ nói một tiếng, sau đó không mở miệng nữa.

Đại điện vẫn ninh tĩnh an nhiên. ...

Nhân tộc, trong Liệt Sơn bộ lạc. "Bành!" Đột nhiên, một tiếng nổ vang vọng Liệt Sơn bộ lạc, ngay sau đó liền thấy một đạo thanh mang độn quang rơi xuống trong bộ lạc, kinh động tất cả tộc nhân, nhao nhao tiến đến. "Ngã đẳng bái kiến Tiên trưởng!" Tộc trưởng và

trưởng lão cùng tộc nhân Liệt Sơn bộ lạc lúc này đều hành lễ với Huyền Thanh.

Huyền Thanh vung tay lên đỡ mọi người dậy, mỉm cười nói: "Ngô danh Huyền Thanh, nãi là đệ tử Nhân tộc Thánh Địa, nay phụng mệnh Đại Nhân Tổ, đến thu đứa bé này làm đệ tử, không biết phu nhân ý hạ thế nào?" Huyền Thanh nói xong, ánh mắt nhìn về phía Nhậm Tự. "!?" Nghe vậy, mọi người thần sắc chấn kinh nhìn Huyền Thanh.

Đứa bé này, cư nhiên tôn quý như thế...

Mọi người nhìn Liệt Sơn vừa xuất thế không lâu, thần sắc trong mắt đều trở nên khác biệt.

Bộ lạc sắp quật khởi rồi.

Phong Duyện bộ lạc bởi vì duyên cớ Cộng Chủ Phục Hy mà trở thành đại bộ lạc số một số hai trong Nhân tộc, chỉ cần đứa bé này thật sự có thể trở thành Cộng Chủ hoặc Nhân tộc đại hiền, Liệt Sơn bộ lạc cũng có thể quật khởi.

Mọi người nhìn Nhậm Tự, hận không thể thay nàng đáp ứng, đây chính là đại cơ duyên, đại tạo hóa a!

Chương 279

Đại Nhân Tổ là ai?

Đó là tồn tại đỉnh phong Hồng Hoang, vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên của Nhân tộc, hiện tại các bộ lạc Nhân tộc làm sao lại không rõ ràng những chuyện này?

Chỉ là không tham dự vào mà thôi, nhưng cái gì nên biết đều biết.

Huyền Thanh là đệ tử số một số hai trong Thánh Địa, phụng mệnh Đại Nhân Tổ đến, ngày sau trở thành đệ tử của hắn thì đúng là đại cơ duyên! "Tiên trưởng có thể thu con ta làm đồ đệ, Nhậm Tự há có lý nào không đáp ứng, chỉ là đứa bé này vừa mới sinh ra liền muốn chia lìa với ta, xác thực có chút không nỡ..." Nhậm Tự nhìn đứa bé chưa đầy tháng trong lòng, có chút phạm nan nói.

Đã là phụng mệnh Đại Nhân Tổ thu đồ, vậy tình huống đứa bé này không tầm thường, trong lòng nàng tự nhiên rõ ràng, cũng hiểu được có thể bái nhập Nhân tộc Thánh Địa xác thực là đại cơ duyên đại tạo hóa, lúc này chỉ là có chút không nỡ mà thôi. "Phu nhân không cần lo lắng, ta sẽ ở lại gần đây, đợi đứa bé này lớn hơn chút nữa mới chính thức thu đồ, thân phận hắn đặc thù, không cần luôn đi theo ta tu hành..." Huyền Thanh nghe vậy mỉm cười nói, những việc này hắn tự sẽ cân nhắc. "Nếu như thế, liền đa tạ Tiên trưởng..." Nhậm Tự nghe vậy lập tức vui mừng nói.

Tộc trưởng và các trưởng lão cũng hiểu rõ, trước đây lão sư của Cộng Chủ Phục Hy, Tam đệ tử Càn Nguyên của Đạo Quân cũng làm như vậy, cho nên Huyền Thanh an bài thế này tự nhiên sẽ không cảm thấy kinh ngạc.

Huyền Thanh nói xong cười cười, liền động thân rời đi. "Cung

tống Tiên trưởng!" Tộc trưởng, các trưởng lão và Nhậm Tự phân phân hành lễ.

Sau đó mọi người lại quay trở về trong phòng.

Đã biết thân phận đứa bé này tôn quý, vậy có một số việc cần phải an bài một phen. ...

Bởi vì tình huống lần này, Tộc trưởng và mấy vị tộc lão liền theo hướng Cộng Chủ mà bồi dưỡng, hy vọng hắn sớm ngày tiếp quản Liệt Sơn bộ lạc.

Liệt Sơn hiện nay tuy rằng mới hơn mười tuổi, nhưng đối với việc trị lý mà Khương Sơn dạy bảo thường có thể suy một ra ba, tuy chưa chân chính trị lý sự vụ bộ lạc nhưng đó cũng là chuyện sớm muộn.

Với sự thông minh và kiến giải về trị lý hiện tại thể hiện ra, Khương Sơn cảm thấy Liệt Sơn bộ lạc sẽ trong tay Liệt Sơn đi tới tình trạng càng huy hoàng hơn, nếu hắn trở thành Cộng Chủ, vậy Liệt Sơn bộ lạc trở thành bộ lạc nhất lưu liền không có gì bất ngờ.

Cho nên hắn càng thêm nỗ lực dạy bảo Liệt Sơn việc trị lý. ...

Như thế, nhoáng cái đã năm năm trôi qua.

Trong dãy núi gần Liệt Sơn bộ lạc.

Một thời khắc nào đó, Huyền Thanh chậm rãi mở hai mắt, bấm đốt tay tính toán, mỉm cười nói: "Thời cơ vừa vặn!" Dứt lời, liền thấy hắn chậm rãi đứng dậy, sau đó bay về phía Liệt Sơn bộ lạc. ...

Trong Liệt Sơn bộ lạc.

Liệt Sơn ngồi ngẩn ngơ trên một tảng đá lớn, tuổi còn nhỏ nhưng thân mang mệnh cách Địa Hoàng, lại được Tộc trưởng Khương Sơn tất tâm dạy bảo việc trị lý bộ lạc, tự nhiên đang suy tư sự tình của

Nhân tộc.

Cộng Chủ Phục Hy tuy rằng phát minh ra lưới đánh cá, nhưng cũng không phải mỗi nhà đều có lợi khí bắt cá này, cũng không phải mỗi bộ lạc đều gần sông hồ.

Những dã thú được thuần dưỡng kia, bởi vì số lượng không nhiều, cho nên một số bộ lạc về thức ăn vẫn khó mà chi nhưng.

Giống như Liệt Sơn bộ lạc, thức ăn vẫn là một vấn đề lớn.

Liệt Sơn lúc này suy nghĩ, cũng chính là vấn đề thức ăn. "Ngã Liệt Sơn phát thệ, nhất định phải giải quyết sự tình thức ăn của bộ lạc..." Hồi lâu sau, Liệt Sơn thần sắc kiên định, trong miệng trầm giọng nói.

Dứt lời, liền thấy trên thiên linh cái Liệt Sơn, từng tia Tử Vi Đế Khí màu tím ngưng tụ, chính là đại biểu cho Nhân Hoàng. "Ông!" Lúc này, sau lưng Liệt Sơn, một đạo thân ảnh lặng lẽ xuất hiện, chính là Huyền Thanh.

Lúc này hắn vừa vặn thấy cảnh tượng Đế Khí ngưng tụ thành vân trên thiên linh Liệt Sơn, khiến hắn hơi kinh ngạc. "Hảo một cái Địa Hoàng..." Huyền Thanh nhìn Liệt Sơn, khẽ cười nói.

Nghe vậy, Liệt Sơn quay đầu lại, nhìn thấy một thanh niên đạo nhân khí chất xuất trần.

Đối với người này, hắn không những không sợ hãi mà ngược lại có một loại cảm giác thân thiết, trên mặt lộ ra nụ cười.

Đối với việc khi xuất thế đã được đệ tử Nhân tộc Thánh Địa Huyền Thanh thu làm đệ tử, Liệt Sơn tự nhiên biết rõ, mười lăm năm qua Tiên trưởng tuy chưa xuất hiện nhưng hắn biết người nhất định sẽ đến.

Hiện tại vừa thấy Huyền Thanh, hắn liền biết vị này chính là lão sư của mình. ... "Đệ tử Liệt Sơn, bái kiến lão sư..." Liệt Sơn hơi ngẩn

người vài giây, lập tức hành lễ với Huyền Thanh. "Đứng lên đi, chuyện thu đồ Tộc trưởng đều đã nói với ngươi rồi chứ?" Huyền Thanh đỡ Liệt Sơn dậy, mở miệng nói. "Vâng, đệ tử đều đã biết, mong lão sư dạy bảo đệ tử tu hành, trị lý sự tình Nhân tộc..." Liệt Sơn thần sắc trịnh trọng gật đầu, sau đó chắp tay nói với Huyền Thanh. "Tốt tốt tốt, tức nhật liền đi theo vi sư tu hành, vi sư tự đương dạy bảo ngươi sự tình tu hành, cũng có thể hiệp trợ ngươi trị lý sự tình Nhân tộc..." Huyền Thanh hài lòng gật đầu, nhìn Liệt Sơn cười nói. "Tạ lão sư!" Liệt Sơn nghe vậy cũng cười nói tạ.

Sau đó, Huyền Thanh đích thân truyền xuống tu hành chi pháp, liền để Liệt Sơn trở về bộ lạc, còn hắn thì trở về dãy núi đang cư trú.

Dạy bảo thì sẽ dạy bảo, nhưng việc quan trọng của Liệt Sơn là ở trên phương diện trị lý Nhân tộc, phải để Liệt Sơn hồi quy một chút, việc dạy bảo tu hành cứ từng bước một.

Liệt Sơn tuy không hiểu hàm ý của lão sư, nhưng đã là lão sư an bài thì cũng chấp nhận. ...

Sự việc Liệt Sơn chính thức bái sư, trong vòng chưa đầy một tháng đã được người trong Liệt Sơn bộ lạc biết đến.

Đối với việc này tự nhiên là vui mừng, Liệt Sơn có thể chính thức bái sư chứng tỏ con đường của hắn đã bắt đầu, tu hành và trị lý những việc này đều sẽ đồng thời tiến hành, đến lúc đó lại có thêm một vị Nhân tộc đại hiền, thậm chí là Cộng Chủ.

Cho nên Tộc trưởng Khương Sơn bắt đầu dạy Liệt Sơn nắm giữ nhiều sự vụ bộ lạc hơn.

Bình thường, Liệt Sơn vừa học tập nắm giữ bộ lạc, vừa cách một đoạn thời gian lại đến dãy núi nơi Huyền Thanh ở để theo học tu hành.

Tác vi Địa Hoàng chi thân, có khí vận Nhân tộc, khí vận Hồng Hoang quán chú, có Nhân Đạo chi lực gia trì, tốc độ tu hành tự nhiên không cần phải nói.

Ngay cả Huyền Thanh cũng cảm thấy có phần chấn kinh, năm đó hắn cũng không tu hành nhanh như thế.

Nhưng Liệt Sơn dù sao cũng là Địa Hoàng, chịu Nhân tộc khí vận và Nhân Đạo quyến cố, lại là người khí vận gia thân, tự nhiên không giống nhau, tu hành nhanh hơn chút cũng là bình thường.

Ngày sau chứng đạo, tu vi sẽ càng thêm khủng bố, thân phận càng không dưới Thánh Nhân.

Hiểu rõ một số điều, Huyền Thanh cũng không để ý nữa, tất tâm dạy bảo Liệt Sơn tu hành, ngẫu nhiên đưa ra một số kiến nghị trị lý bộ lạc.

Những việc này cần Liệt Sơn tự mình tìm tòi, cho nên Huyền Thanh cũng không cách nào cho quá nhiều ý kiến.

Liệt Sơn cũng hiểu, cho nên mỗi một đoạn thời gian theo Huyền Thanh tu hành, sau đó tiếp tục theo Tộc trưởng Khương Sơn học tập trị lý bộ lạc, bắt đầu dần dần nắm giữ sự vụ bộ lạc.

Khương Sơn đối với tình huống Liệt Sơn thập phần hài lòng, định đợi thêm một thời gian nữa liền đem vị trí Tộc trưởng nhường cho Liệt Sơn, để hắn dẫn dắt bộ lạc đi tới tình trạng càng thêm huy hoàng.

Cũng để xem Liệt Sơn bộ lạc có thể đi được bước kia, trở thành đại bộ lạc số một số hai của Nhân tộc hay không. ...

Chớp mắt đã mấy chục năm trôi qua.

Lúc này Liệt Sơn đã thành niên, trên việc tu luyện cũng có sở thành, tuy rằng chỉ mới bước vào Thiên Tiên không lâu nhưng cũng cực nhanh.

Sau khi thành niên, Liệt Sơn tạm thời hoãn lại việc tu luyện, hắn biết nhiệm vụ quan trọng nhất là giải quyết vấn đề thức ăn cho bộ lạc, chứ không phải cứ mãi tu luyện ở đây.

Cho nên sau khi tu luyện có sở thành, hắn liền báo cho lão sư, định bắt tay vào vấn đề của bộ lạc.

Đối với việc này, Huyền Thanh tự nhiên rõ ràng nhiệm vụ của Địa Hoàng, cũng sẽ không can thiệp, nhiệm vụ của hắn chỉ là dạy Nhân Hoàng tu hành và đưa ra một số kiến nghị về sự tình Nhân tộc mà thôi, cái gì nên làm và quyết định thế nào đều do Nhân Hoàng quyết định.

Cho nên thấy Liệt Sơn định trở về bộ lạc giải quyết vấn đề, Huyền Thanh không có giữ lại, để hắn giải quyết xong vấn đề bộ lạc rồi hãy nói.

Liệt Sơn từ biệt Huyền Thanh xong liền trở về bộ lạc, bắt đầu bắt tay vào giải quyết vấn đề thức ăn.

Vấn đề này không chỉ là của Liệt Sơn bộ lạc mà còn là của các bộ lạc Nhân tộc.

Cộng Chủ Phục Hy truyền xuống phương pháp bắt cá, nuôi dưỡng dã thú chỉ có thể giải quyết một phần vấn đề thức ăn mà thôi, có những bộ lạc Nhân tộc không được như Phong Duyện bộ lạc.

Cho nên vấn đề thức ăn vẫn là vấn đề lớn vây khốn các bộ lạc Nhân tộc.

Liệt Sơn làm Cộng Chủ nhiệm kỳ kế tiếp, cái này là nhiệm vụ đầu tiên hắn bức thiết phải giải quyết, để tộc nhân trong bộ lạc không còn lo âu phiền não về vấn đề này.

Cho nên hắn tạm thời dừng tu hành, đặt trọng tâm vào trị lý bộ lạc và thức ăn. ...

Bởi vì Liệt Sơn là đại hiền trong bộ lạc, bái sư đệ tử Nhân tộc

Thánh Địa Huyền Thanh, lại có khả năng là Cộng Chủ tương lai, sau khi biết dự định của Liệt Sơn, Tộc trưởng Khương Sơn và mấy vị trưởng lão tự nhiên thập phần vui vẻ, cũng cho sự ủng hộ cực lớn để hắn có thể buông tay đi làm.

Được sự ủng hộ của Tộc trưởng và các trưởng lão, Liệt Sơn tự nhiên bắt tay vào giải quyết.

Tình huống trong bộ lạc thế nào Liệt Sơn trong lòng hiểu rõ, muốn giải quyết vấn đề e rằng cần phải tìm kiếm bên ngoài.

Tích nhật Cộng Chủ Phục Hy cũng là ở dòng sông ngoài bộ lạc mà nhìn thấy cá, dù sao chuyện trong bộ lạc đã sớm biết rõ, muốn tìm kiếm khả năng thì phải ở ngoài bộ lạc mới có nhiều khả năng hơn.

Cho nên hắn liền rời khỏi Liệt Sơn bộ lạc, bắt đầu đi lại bên ngoài, tìm kiếm phương pháp giải quyết thức ăn. ...

Trong Trần Đô.

Phục Hy không có cố ý quan sát nơi khí vận ngưng kết, chuyện vị Nhân Hoàng tiếp theo muốn làm không thể dòm ngó quá sớm, hết thảy thuận theo tự nhiên, vừa tu hành vừa trị lý sự tình Nhân tộc, đợi vị Nhân Hoàng tiếp theo vì Nhân tộc làm ra đại cống hiến xong liền có thể động thân tìm kiếm.

Lúc này trong Thánh Địa, Toại Nhân dùng Hỗn Nguyên thần thức biến bố toàn bộ Nhân tộc, đối với tình huống hai vị Nhân Hoàng tự nhiên trong lòng biết rõ.

Hắn chỉ thần sắc bình tĩnh nhìn sự tình hướng đi, chờ đợi thời cơ.

Chương 280

Đến lúc đó, Thiên Hoàng quy vị, Địa Hoàng kế vị, liền lại là một thời đại thịnh thế mới. ...

Phượng Tê Sơn, trong Thiên Cơ Các. "Liệt Sơn, cũng là một vị Nhân Hoàng bất phàm..." Phục Hy lông mày hơi nhíu lại, tình huống thiên cơ khá phức tạp, dòm ngó không được quá nhiều nhưng hắn biết tình huống Liệt Sơn không kém Phục Hy bao nhiêu, tiến triển ngày sau sợ là so với Phục Hy cũng không hề kém cạnh.

Hiện tại tuy chưa trưởng thành nhưng cũng sẽ không quá xa, chỉ cần hiện tại hoàn thành một bước này, sau đó Phục Hy tìm đến, đón về Trần Đô dạy bảo, chấp chưởng sự tình Nhân tộc, đến lúc đó liền có thể mượn nhờ việc này mà quật khởi.

Lúc đó Phục Hy chứng đạo, Liệt Sơn cũng đi vào chính quỹ, trên trang sách trống của Nhân tộc lại sẽ lưu lại một bút thuộc về Liệt Sơn.

Cũng sẽ điền bổ lên chỗ trống trên thiên chương, Nhân tộc có thể ở một số phương diện trống rỗng không còn trống rỗng nữa.

Như vậy cũng là mấu chốt để bộ lạc Nhân tộc bình thường quật khởi, thực lực tổng thể và khí vận tăng lên.

Cũng bởi thế, tình huống Liệt Sơn, thiên cơ cũng khá phức tạp.

Phục Hy lúc này không nghĩ nhiều, thu hồi bàn cờ Thiên Cơ, sau đó lại nhắm mắt.

Tiếp theo liền đợi tình huống của Liệt Sơn, sau đó Phục Hy liền có thể chứng đạo quy vị.

Hiện tại hắn cũng khá tò mò và mong chờ xem Phục Hy có thể đi

đến bước nào, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn?

Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh?

Điểm này lúc này cũng không dễ nắm bắt, phải xem tình huống tiếp theo của Phục Hy. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Liệt Sơn, chính là Địa Hoàng sao?" Đột nhiên Nữ Oa mở đôi mắt đẹp, trong mắt lóe lên một tia thần quang sáng ngời, chậm rãi mở miệng nói.

Dứt lời, Hậu Thổ cũng mở miệng, ánh mắt chuyển dời về Liệt Sơn bộ lạc. "Xác thực, Nhân Đạo chọn lựa, nãi là người của thiên địa, lần này lấy tên bộ lạc đặt cho, bái nhập môn hạ Huyền Thanh..." Thanh Minh nhìn các nàng, chậm rãi mở miệng nói.

Nữ Oa gật đầu, có thể tiếp nhận tên bộ lạc mà khí vận không ảnh hưởng, ngược lại có thể được chỗ tốt, người khế hợp bộ lạc xác thực là mệnh cách Địa Hoàng.

Về phần Huyền Thanh nàng cũng có ấn tượng, là đệ tử đỉnh tiêm số một số hai trong Thánh Địa, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, tại Hồng Hoang cũng không yếu, làm lão sư của Địa Hoàng cũng đủ rồi.

Hậu Thổ chỉ khẽ gật đầu, không có mở miệng.

Ba người lúc này nhìn về phía Liệt Sơn bộ lạc của Nhân tộc, không nói thêm gì nữa.

Chư Thánh quan chú việc này lúc này cũng thần sắc bình tĩnh quan khán, không có hành động dư thừa, chờ đợi thời cơ. ...

Từ khi Liệt Sơn rời khỏi bộ lạc tìm kiếm cách giải quyết vấn đề thức ăn, đã đi gần ba năm.

Liệt Sơn hiện nay đã có tu vi Kim Tiên nhưng lại lựa chọn từng

bước đi tới, từ từ tìm kiếm, không sử dụng thủ đoạn khác.

Một ngày nọ, hắn đến bên bờ Khương Thủy, tuy rằng tạm thời chưa phát hiện gì nhưng trong lòng ẩn ẩn cảm thấy nơi này không đơn giản.

Nơi này sẽ cùng bộ lạc, cùng vấn đề muốn giải quyết có quan hệ mật thiết.

Liệt Sơn cũng biết người tu hành có thể cảm ứng trước một số việc, đã trong lòng có cảm giác này, hắn tự nhiên tạm thời không đi, định ở đây hảo hảo xem xét, nếu thật có phát hiện thì cực tốt, không có cũng chỉ nán lại vài ngày mà thôi.

Thế là ngay đêm đó Liệt Sơn liền ở lại nơi này. ...

Nhân tộc, vùng đất Khương Thủy.

Đêm đó, trong giấc mộng.

Liệt Sơn mơ thấy trời giáng hạt ngũ cốc, hoảng như mưa lớn, trực tiếp rơi xuống Liệt Sơn bộ lạc, đối với những nơi khác lại một hạt cũng không có.

Tuy Liệt Sơn không biết thế nào là "cốc", nhưng trong mơ khi trời giáng những hạt đó xuống thì tự nhiên hiểu được danh xưng là "cốc".

Nhìn mưa ngũ cốc rơi xuống Liệt Sơn bộ lạc, Liệt Sơn lúc này nhìn cốc vũ xuất thần, mộng cảnh cũng không có phát sinh thay đổi gì khác, chỉ luôn mưa xuống như vậy để Liệt Sơn tỉ mỉ nhìn.

Không biết qua bao lâu, Liệt Sơn trong lòng có chút minh ngộ nhưng chưa toàn bộ hiểu rõ, liền đã từ trong mộng cảnh tỉnh lại.

Liệt Sơn như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua vùng lân cận Khương Thủy, trong miệng lẩm bẩm: "Khương Thủy nơi này bất phàm, giấc mộng này định nhiên đang báo trước cho ta, không chừng

phương pháp giải quyết vấn đề của bộ lạc chính là ở trên vật tên là 'cốc' kia..." Nói xong, Liệt Sơn lập tức đứng dậy, tiếp tục đi tới, tìm kiếm loại 'cốc' có khả năng giải quyết vấn đề. ...

Liệt Sơn tiếp tục đi, cũng không đi bao lâu, ước chừng vài ngày, liền đến một nơi khá rộng rãi.

Lúc này chỉ thấy có một con chim xanh (Thanh Điểu) bay từ phía tây tới.

Thanh Điểu này cũng bất phàm, Liệt Sơn tuy chưa thấy qua nhưng cũng hiểu loại tiên điểu như vậy không thường gặp.

Trong mỏ Thanh Điểu kia ngậm một cây tiên thảo tỏa ra ánh sáng ngũ sắc, bay đến nơi rộng rãi phía trước, nhả tiên thảo ngũ sắc trong miệng xuống, sau đó liền xoay người bay đi.

Cây tiên thảo tỏa ánh sáng ngũ sắc kia khi tiếp xúc với đất liền trong nháy mắt khuếch tán ra, từ một cây tiên thảo trong nháy mắt biến thành một mảnh đất tiên thảo rậm rạp chằng chịt, cực kỳ thần kỳ.

Liệt Sơn thấy thế lại vô cùng kinh ngạc, tuy đã là người tu hành nhưng cũng chưa thấy qua sự tình như vậy.

Hắn trong lòng tò mò tiên thảo rốt cuộc là tình huống thế nào, nếu kết hợp tình huống nơi này và mộng cảnh, không chừng sẽ có thu hoạch cũng nên.

Trong lòng nghĩ vậy, Liệt Sơn cất bước đi về phía mảnh đất tiên thảo kia. ...

Nơi có tiên thảo cách Liệt Sơn cũng không xa, cho nên Liệt Sơn đi không bao lâu liền đến nơi.

Nơi này tiên thảo rậm rạp, mỗi một cây đều giống nhau.

Trên tiên thảo đều có một cái thảo bao (bao cỏ), bên trong dường như có quả thực muốn kết ra. "Thanh Điểu này bất phàm, nãi là Thần Điểu, vật nó mang theo định nhiên cũng không bình phàm, e là vật Thần Thú ăn, tiên thảo như vậy hoặc giả Nhân tộc cũng có thể thực dụng cũng chưa biết chừng?" Nhìn một mảnh tiên thảo địa trước mặt, Liệt Sơn thần sắc túc nhiên mở miệng nói.

Liệt Sơn là người tu hành, tự nhiên biết Thanh Điểu này không phải chim phàm, vật tiên điểu mang theo định nhiên không tầm thường, huống chi có thể vừa tiếp xúc đất liền diễn hóa một mảnh đất tiên thảo, đủ thấy bất phàm rồi.

Tiên thảo như vậy bình thường đều là Thần Thú ăn, Nhân tộc khá đặc thù, cái gì ăn cũng cực kỳ phồn tạp, tiên thảo như vậy Nhân tộc không chừng có thể thực dụng, nếu có thể thì vấn đề thức ăn của bộ lạc cũng giải quyết được, dù sao tiên thảo sinh sôi cực kỳ khủng bố, vừa tiếp xúc đất liền thành một mảnh rồi.

Liệt Sơn càng xem trong lòng càng cảm thấy suy đoán của mình hẳn là không sai.

Trước có cốc trong mộng, sau có Thần Điểu ngậm cỏ, rơi xuống đất thành thảo địa, giữa hai cái này Liệt Sơn cảm thấy hẳn là có mối liên hệ nào đó, kết quả cuối cùng hoặc giả chính là thứ mình luôn tìm kiếm.

Liệt Sơn đứng ở biên giới tiên thảo địa, nhìn những tiên thảo phiếm ánh sáng ngũ sắc này, trù trừ một lát sau đó nghị nhiên nhổ một cây, cẩn thận đánh giá vài giây, sau đó ngắt lá tiên thảo bỏ vào miệng nhai nuốt.

Ngay sau đó, Liệt Sơn sắc mặt đổi một cái, vội vàng phun hết lá tiên thảo trong miệng ra, nhíu mày nói: "Mùi vị khổ sáp như thế, Nhân tộc sao có thể thực dụng?

Ngay cả cỏ phàm gian mùi vị còn dễ nuốt hơn cỏ này..." Liệt Sơn trong miệng lại nhổ vài cái mới cảm giác trong miệng không còn vị khổ sáp đó.

Nhìn thoáng qua tiên thảo trong tay, vừa định vứt đi lại bị cái thảo bao kết trên tiên thảo hấp dẫn ánh mắt. "Không chừng bên trong có quả thực kết ra cũng nên?" Liệt Sơn trước mắt sáng lên, lập tức cảm thấy có khả năng này.

Thế là tay hắn dùng sức một cái liền mở ra cái thảo bao trên tiên thảo. "Ba!" Một tiếng vang nhỏ, sau đó liền thấy thảo bao bị Liệt Sơn mở ra, lộ ra 'quả thực' bên trong. "..." Thấy thế, Liệt Sơn trước mắt sáng lên, bên trong có năm hạt ngũ cốc, trong đó có một hạt chính là 'cốc' hắn mơ thấy tối qua. ...

Liệt Sơn nhìn vật trong tay, trước mắt lập tức sáng lên, một vệt hân hỉ lập tức hiện lên trên khuôn mặt.

Trước có mộng cảnh, sau có tiên thảo, trong thảo bao tiên thảo lộ ra cốc, Liệt Sơn liên hệ những thứ này lại với nhau, ý nghĩ suy đoán trước đó trong lòng lúc này đã có thể khẳng định.

Liệt Sơn lấy hạt 'cốc' quen thuộc kia ra, sau đó bỏ vào miệng tỉ mỉ nhai nuốt, tuy rằng có chút sinh ngạnh nhưng lại có thể cắn nát. "'Cốc' này mùi vị lại khác biệt rất lớn so với tiên thảo, lại có một cỗ thanh hương chi cảm, quả là pha vi bất phàm, không biết những cái khác mùi vị thế nào?" Trong miệng nói, tay Liệt Sơn lại lấy ra một hạt cốc khác, sau đó bỏ vào miệng bắt đầu nhai.

Liệt Sơn lông mày nhíu lại, ngay sau đó lại giãn ra, cuối cùng trong mắt sáng lên quang mang.

Sau đó, Liệt Sơn nếm thử hết năm hạt cốc, mùi vị năm hạt đều không giống nhau nhưng giữa chúng lại có một số liên hệ, dù sao cũng cùng xuất ra từ trong cốc bao của tiên thảo.

Liệt Sơn nếm xong năm hạt cốc, lại nhổ một cây tiên thảo mới, sau khi mở cốc bao liền cẩn thận đánh giá năm hạt cốc.

Hắn phát hiện những hạt này tuy nhìn qua lớn nhỏ không khác biệt lắm nhưng lại có chỗ không giống nhau.

Có hạt tròn nhuận, có hạt lại có hoa văn, mùi vị cũng khác biệt.

Quan trọng nhất là sau khi nếm năm hạt cốc, không phát hiện tình huống không thích hợp, thêm nữa mùi vị năm hạt cốc đều không tệ, tuy rằng có chút sinh ngạnh nhưng giải quyết vấn đề này cũng không khó, mấu chốt ở chỗ những hạt cốc này có thể để Nhân tộc sử dụng hay không.

Cái này mới là trọng điểm của Liệt Sơn, nếu có thể thì loại cốc này sẽ phải đại lực tài trồng.

Nếu không được thì phải tiếp tục tìm kiếm.

Bất quá dĩ tình huống lúc này xem ra hẳn là có tính khả thi, dù sao nếm xong hiện tại cũng không có tình huống không thích hợp, mùi vị cũng khá được, hoặc giả thật sự khả thi cũng nên. "Đã như vậy, vậy ta liền thử nghiệm nhiều hơn một chút, xem xem 'cốc' không còn sinh ngạnh mùi vị và tình huống thế nào..." Liệt Sơn trong lòng tính toán xong, quyết định lần nữa nếm thử một phen, lần này định giải quyết vấn đề sinh ngạnh, sau đó lại nếm thử ăn nhiều một chút xem có khả thi không, hắn là người tu hành, độc tầm thường không thể làm gì được.

Tâm niệm chí thử, Liệt Sơn lập tức tìm ít củi lửa, sau đó khoan gỗ lấy lửa, nhóm một đống lửa xong, Liệt Sơn lại lấy một đoạn trúc, cắt mở một cái miệng, bỏ vào một ít nước và một ít hạt cốc, sau đó đậy nắp đoạn trúc chỗ cái miệng lại.

Sau đó Liệt Sơn lại dùng nhánh cây làm một cái giá, vừa vặn có

thể kẹp ống trúc chứa cốc lại, rồi đặt bên cạnh lửa nướng.

Theo hỏa thế tăng lên cùng thời gian trôi qua, trong ống trúc lập tức phiêu xuất từng trận thanh hương, khiến Liệt Sơn ngửi thấy trong lòng khẽ động.

Lại qua một lát, Liệt Sơn lấy ống trúc xuống, mở ra, cỗ thanh hương kia càng thêm nồng đậm.

Nhìn vật trong ống trúc, trắng noãn như tuyết, tỏa ra thanh hương, ngửi thấy bụng cũng có chút đói khát.

Chương 281

Liệt Sơn nếm thử ăn một ít, phát hiện mùi vị cực kỳ mỹ vị, lại còn ngon hơn cả thịt, hơn nữa cảm giác ăn cái này và thịt cũng không tương đồng, xác thực là thượng giai chi vật. ...

Liệt Sơn lúc này tỉ mỉ cảm thụ biến hóa của thân thể, cốc này chín và sống không giống nhau, chín hiệu quả và mùi vị tốt nhất, hắn cũng là người tu hành, lúc này tự nhiên trên sự sung cơ càng thêm xâm nhập tìm hiểu. "Không độc, có thể sung cơ, mùi vị không tệ, ăn xong thân thể so với trước kia càng thêm có sức lực, vật khó được..." Liệt Sơn vừa ăn, trong lòng vừa cảm nhận biến hóa của thân thể, mở miệng nói. "Vật này hoặc giả thật có thể giải quyết cái khó về thức ăn trước mắt của Nhân tộc ta..." Đột nhiên, Liệt Sơn nhìn hạt cốc còn sót lại trong tay đã chín thấu, trong mắt sáng lên quang mang, vui mừng nói.

Lần này ăn những hạt cốc này, cộng thêm tổng kết, trong lòng Liệt Sơn đã có một số ý tưởng.

Suy tính xong, Liệt Sơn mang theo những hạt cốc ăn còn thừa, lại lấy thêm một ít tiên thảo, dập tắt đống lửa, sau đó liền hướng về nơi lão sư Huyền Thanh đang ở, định hỏi thăm lão sư về vật này trước.

Dù sao chuyện như vậy phải hỏi cho rõ ràng một chút mới tốt, đây chính là quan hệ đến tính mạng ức vạn vạn Nhân tộc.

Hắn có tu vi tại thân, độc tầm thường sẽ không có tác dụng với hắn, nhưng nếu vật này có chút độc tính thì không thể để Nhân tộc bình thường thực dụng, cho nên Liệt Sơn cần phải hỏi thăm kỹ càng lão sư nhà mình mới được.

Liệt Sơn lấy đồ xong liền không ngừng nghỉ đi về phía một dãy núi gần Liệt Sơn bộ lạc.

Mấy ngày sau rốt cục đến nơi Huyền Thanh ở. ...

Sau khi gặp Huyền Thanh, Liệt Sơn vừa định nói rõ ý định lại thấy tay Huyền Thanh khẽ động, sau đó lấy ra một vật, không phải là tiên thảo ngũ sắc hắn thấy trước đó thì là vật gì? "Lão sư, người cũng biết vật này?" Liệt Sơn thần sắc kinh ngạc nhìn Huyền Thanh hỏi. "Thanh Điểu ngậm cỏ, tiên thảo ngũ sắc xác thực bất phàm, ngay cả trong Hồng Hoang cũng là khó được..." Huyền Thanh cẩn thận quan sát tiên thảo ngũ sắc, khẽ gật đầu nói, tách cốc bao ra lộ ra năm hạt cốc bên trong, vừa quan sát vừa thôi diễn thiên cơ, lát sau khẽ gật đầu.

Liệt Sơn thấy lão sư gật đầu, trong lòng lập tức cảm thấy có hy vọng, lập tức mở miệng nói: "Lão sư, cốc này đệ tử đã nếm thử một phen, phát hiện đệ tử có thể thực dụng, so với thịt còn có hiệu quả rõ rệt hơn, ăn xong càng cảm giác thân thể càng thêm có khí lực...

Nhưng đệ tử dù sao cũng có tu vi tại thân, không biết liệu trong đó có ảnh hưởng gì không, các tộc nhân của ta đều là người bình thường, không biết có thể giống như đệ tử thực dụng cốc này hay không?" Liệt Sơn lúc này quan tâm nhất là nếu khả thi thì vấn đề thức ăn của bộ lạc liền có biện pháp giải quyết, nếu không thành thì phải tìm biện pháp khác, dù sao hiện tại vấn đề thức ăn lại đang dần dần đột hiển ra. "Tự nhiên là có thể, cốc này không độc, cùng thân thể Nhân tộc lại cực kỳ khế hợp, như ngươi nói, thực dụng xong thân thể càng thêm có khí lực, chính là bổ túc cho sự đói khát của Nhân tộc, tình huống sau khi được bổ sung...

Hơn nữa cốc này cùng thịt không giống nhau, nhìn từ góc độ lâu dài thì so với thịt có nhiều chỗ tốt hơn.

Cho nên Nhân tộc bình thường thực dụng cốc này cũng không có vấn đề gì, hoàn toàn có thể yên tâm..." Huyền Thanh nghe vậy lập tức cười nói.

Bản thân hắn cũng là người Nhân tộc, tự nhiên đứng ở góc độ Nhân tộc mà thôi diễn, ngũ cốc này đối với Nhân tộc không những không có hại mà ngược lại có rất nhiều chỗ tốt.

Đã như vậy, hắn không có lý do gì không ủng hộ Liệt Sơn phát triển phương pháp ngũ cốc. ...

Trong sơn cốc.

Phương pháp ngũ cốc chỉ cần phát triển thì chính là kế sách lâu dài, tình huống như vậy xác thực có thể giải quyết hữu hiệu đại bộ phận vấn đề thức ăn, phương pháp ngũ cốc như vậy, Huyền Đô lúc này đã thôi diễn ra vài phần.

Thời gian tiếp theo liền phải ủng hộ Liệt Sơn triển khai thôi hành phương pháp này.

Liệt Sơn nghe lời lão sư Huyền Thanh, trong lòng đã vô cùng vui mừng, pháp này khả thi thì vấn đề thức ăn của bộ lạc và Nhân tộc liền có thể giải, chỉ cần bồi dưỡng ngũ cốc thì chính là phương pháp thức ăn lâu dài a! ...

Liệt Sơn nghe xong lời lão sư, vui mừng xong lại nghĩ đến một vấn đề khác, cũng là điều hắn mấy ngày nay không rõ.

Cho nên Liệt Sơn lập tức hỏi: "Lão sư, trước đó đệ tử thấy Thanh Điểu ngậm cỏ, rơi xuống đất thành một mảng, nhưng sau đó đệ tử nếm thử lại không thể làm được đến mức độ đó, không biết là do duyên cớ gì?" Liệt Sơn xác thực đã thử biện pháp đó, cũng muốn giống như Thanh Điểu rơi xuống đất thành một mảng, nhưng cẩn thận thử mấy lần phát hiện căn bản không làm được, trong lòng có chút không rõ. "Cỏ Thanh Điểu ngậm và tiên thảo ngũ sắc ngươi nếm thử có sự khác biệt, ngươi làm không được đến mức độ kia cũng là bình thường.

Bất quá cũng không sao, không cách nào làm rơi xuống đất thành một mảng nhưng có thể tài trồng thành một mảng..." Huyền Thanh nghe vậy cười cười nhìn Liệt Sơn nói.

Hắn đã vì Liệt Sơn thôi diễn ra phương pháp gieo trồng, kỳ thật không thôi diễn cho Liệt Sơn thì Liệt Sơn cũng có thể tự mày mò, bất quá phải tốn chút thời gian mà thôi, Huyền Thanh lần này thôi diễn cũng giúp tiết kiệm cho Liệt Sơn không ít thời gian để có thể tốt hơn đi thôi hành phương pháp này. "Tài trồng?!" Liệt Sơn nhíu mày. "Chỉ cần đem những hạt cốc giống kia gieo trồng xuống, dùng nước tưới tiêu, đợi sau khi thành thục tự nhiên có thể cho lượng lớn Nhân tộc thực dụng..." Huyền Thanh mỉm cười nhìn Liệt Sơn nói.

Nghe vậy, Liệt Sơn mày nhíu lại rồi giãn ra, lộ vẻ vui mừng: "Đa tạ lão sư!" Hắn đã biết nên làm thế nào.

Lần này được đáp án khẳng định, lại được phương pháp gieo trồng, trong lòng hắn đã có kế hoạch. "Đã trong lòng có tính toán, vậy liền đi làm đi!" Huyền Thanh thấy thế mỉm cười nói.

Nghe vậy, Liệt Sơn hành lễ với Huyền Thanh xong liền động thân trở về Liệt Sơn bộ lạc, chuẩn bị bắt đầu kế hoạch. ...

Trong Liệt Sơn bộ lạc.

Liệt Sơn sau khi trở về tạm thời chưa thông báo việc này, bởi vì hắn muốn hiện tại trong bộ lạc tiến hành việc gieo trồng trước, xem xem được không đã, đến lúc đó lại để Tộc trưởng và các vị tộc lão phẩm thường một phen xong mới từ từ khuếch tán ra.

Như vậy vấn đề của cả bộ lạc liền được giải quyết.

Liệt Sơn tìm một chỗ đất trống trong bộ lạc, sau đó đem ngũ thải thần cốc gieo trồng trong đất, dùng nước tưới, sau đó tất tâm chăm sóc.

Tộc nhân đối với việc này tuy không hiểu nhưng Liệt Sơn là đại hiền giả Nhân tộc, việc hắn làm định nhiên có đạo lý, cho nên đối với hành vi cổ quái của hắn cũng không để ý.

Đối với cách nhìn của tộc nhân, Liệt Sơn lúc này cũng không để ý, vẫn mỗi ngày tất tâm chăm sóc ngũ thải thần cốc.

Như thế mấy tháng sau, chỗ đất trống này rốt cục mọc ra một mảnh ngũ thải thần cốc.

Liệt Sơn thấy thế tự nhiên đại hỉ, xem ra đất đai bộ lạc gieo trồng cũng không có vấn đề, những nơi khác hẳn là cũng không thành vấn đề.

Tộc nhân tuy không hiểu ngũ thải thần cốc là thực vật gì nhưng thấy Liệt Sơn vui vẻ như thế cũng biết là vật không đơn giản, xem tình huống sau này thế nào, nếu có chỗ tốt cũng có thể đi theo trồng.

Liệt Sơn lúc này không để ý ý nghĩ của tộc nhân, trực tiếp hái xuống một ít bông lúa (cốc tuệ), sau đó liền vội vàng đi về phía chỗ ở của Tộc trưởng, sau lại triệu tập mấy vị tộc lão, toàn bộ tụ tập tại chỗ ở của Tộc trưởng. ...

Liệt Sơn bộ lạc, trong nơi ở của Tộc trưởng.

Muốn thực hành phương pháp trồng ngũ cốc và thôi quảng nó, Liệt Sơn cần để Tộc trưởng và đông đảo trưởng lão hiểu rõ ngũ thải thần cốc, cùng với sự việc cốc có thể làm thức ăn, tốt nhất là để bọn họ chính miệng nếm thử, chân chính hiểu rõ ngũ thải thần cốc.

Cho nên Liệt Sơn sau khi trồng ra ngũ thải thần cốc, việc đầu tiên chính là mời Tộc trưởng và đông đảo trưởng lão nếm thử, để bọn họ chân chính hiểu rõ chỗ tốt của ngũ thải thần cốc, là có thể làm thức ăn cho Nhân tộc.

Chỉ cần họ đều biết một loạt chỗ tốt của ngũ thải thần cốc, như

vậy việc thực hành và thôi quảng trồng trọt liền có thể bắt đầu.

Không bao lâu, chư vị trưởng lão đều đã đến nơi ở của Tộc trưởng, Liệt Sơn cũng đại khái giảng giải cho bọn họ một phen. "Liệt Sơn, vật này thật sự như ngươi nói, có thể giải quyết vấn đề thức ăn của bộ lạc ta?" Nghe vậy, Tộc trưởng bán tín bán nghi nhìn Liệt Sơn hỏi. "Vật này bất quản có thể như Liệt Sơn nói hay không, nhưng đơn thuần nhìn vật này cũng biết là vật bất phàm, cũng có công hiệu không nhỏ..." Tộc lão chủ quản việc phúc họa bộ lạc tỉ mỉ nhìn bông lúa trong tay Liệt Sơn một phen, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Tộc trưởng gật đầu, sau đó nói với Liệt Sơn: "Đã như thế, vậy Liệt Sơn bắt đầu đi!" Nghe thế, Liệt Sơn gật đầu, sau đó liền làm giống phương pháp trước đó, nhóm lửa, lấy ra một ống trúc, thêm chút nước và hạt cốc, sau đó đặt bên cạnh đống lửa nướng.

Không bao lâu, một cỗ thanh hương liền bay ra, Tộc trưởng và mấy vị tộc lão ngửi thấy liền trước mắt sáng lên, mọi người nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy vẻ hân hỉ.

Lúc này chỉ mới một cỗ thanh hương đã khiến mọi người nhìn thấy hy vọng, nếu cốc này thật sự như Liệt Sơn nói, vậy vấn đề bộ lạc cũng giải quyết xong, Liệt Sơn cũng là đại công thần của bộ lạc, đại công thần của Nhân tộc.

Một lát sau, Liệt Sơn lấy ống trúc xuống, mở ra, đưa cốc đang bốc hơi nóng cho Tộc trưởng, mỉm cười nói: "Tộc trưởng, tộc lão, nếm thử xem có đúng như Liệt Sơn nói hay không..." Nghe vậy, mọi người nhìn nhau một cái rồi gật đầu, sau đó mỗi người chia một ít rồi tế tế phẩm thường.

Tộc trưởng Khương Sơn nếm rất kỹ, vài giây sau mới nhìn về phía Liệt Sơn, vui mừng nói: "Liệt Sơn, ngươi lập đại công rồi, có 'cốc' làm thức ăn, vấn đề thức ăn của bộ lạc ta được giải quyết rồi..."

"Thật là Nhân tộc đại hiền a!" Tộc lão Phủ Tu chưởng quản phúc họa sự vụ cười nói, trong mắt lộ ra vẻ hài lòng. "Có cốc này, ta cũng rốt cục không cần lo lắng vấn đề thức ăn không đủ nữa..." Mấy vị tộc lão mở miệng nói.

Giữa các bộ lạc có khi sẽ thiên di, sau khi thiên di không chỉ một số dã thú thuần dưỡng bị thất lạc, nếu nơi thiên di đến không tốt, có thể sẽ không có dã thú để săn bắt, đến lúc đó sẽ xuất hiện tình huống thiếu hụt thức ăn.

Bất quá lúc này có ngũ cốc, bộ lạc liền không cần thiên di nữa, chỉ cần trồng trọt là được.

Cho dù thiên di, có hạt giống thì đến nơi mới lại có thể trồng trọt, liền không còn lo âu việc thức ăn lâu dài.

Đây là một đột phá trọng đại, ẩm thực Nhân tộc ngày sau cũng sẽ xuất hiện biến hóa. "Liệt Sơn, cốc vật rất tốt, nhưng tộc nhân đều sẽ không trồng trọt, xin ngươi dạy bảo họ, để họ giải quyết vấn đề thức ăn..." Tộc trưởng thần sắc túc nhiên nhìn Liệt Sơn, trịnh trọng nói.

Nhìn Liệt Sơn, hắn dường như thấy được tương lai Liệt Sơn bộ lạc, thấy được Nhân tộc huy hoàng, trong lòng có tính toán, đợi Liệt Sơn truyền bá thần cốc khắp bộ lạc xong liền có thể đem vị trí Tộc trưởng truyền cho hắn.

Có thần cốc đặt nền móng, danh tiếng Liệt Sơn trong bộ lạc có thể biết, đến lúc đó tiếp nhận vị trí Tộc trưởng sẽ không ai có dị nghị.

Về phần hiện tại, cứ chờ một chút, đợi truyền xuống việc trồng trọt thần cốc xong hãy hành sự.

Liệt Sơn nghe vậy trọng trọng gật đầu nói: "Tộc trưởng yên tâm, ta sẽ làm!" Tộc trưởng và mấy vị tộc lão nhìn nhau, trong mắt tràn đầy vẻ vui mừng.

Có Liệt Sơn, Liệt Sơn bộ lạc hưng hĩ! ...

Đem sự tình tường tận, còn có việc trồng trọt giảng giải toàn bộ cho Tộc trưởng Khương Sơn cùng mấy vị tộc lão biết, bọn họ liền bắt đầu vì Liệt Sơn dạy bảo tộc nhân trồng trọt ngũ cốc mà làm an bài.

Đã việc này đã thành, giải quyết không chỉ vấn đề thức ăn của Liệt Sơn bộ lạc Nhân tộc, đây là đại cống hiến, những việc này tự nhiên phải sớm ngày dạy bảo thực thi xuống, phải tức nhật an bài.

Đối với việc này Liệt Sơn tự nhiên không có dị nghị, bất quá việc hướng tộc nhân giảng giải chỗ tốt của ngũ cốc cùng vấn đề thức ăn là việc của Tộc trưởng Khương Sơn và mấy vị tộc lão, hiện tại hắn cần làm là đem một loạt chi tiết trồng trọt chỉnh lý ra để tiện cho việc truyền thụ sau này. ...

Thời gian nhoáng cái đã mấy tháng trôi qua.

Lúc này Liệt Sơn bộ lạc đều đã biết Liệt Sơn lần này trồng được loại ngũ cốc thần kỳ giải quyết vấn đề thức ăn đã khốn nhiễu bộ lạc thậm chí Nhân tộc đã lâu, được Tộc trưởng và mấy vị tộc lão đích thân nếm thử xong cực lực thôi sùng.

Đối với thần vật như vậy tự nhiên phải nhanh chóng học tập và sớm ngày đem gieo trồng.

Bất quá Liệt Sơn đang chỉnh lý xong hết thảy, cùng với chế tác một số khí vật có thể hiệp trợ trồng trọt cho nên tạm thời chưa bắt đầu dạy thụ.

Lại đợi nửa tháng, Liệt Sơn rốt cục chuẩn bị xong tất cả, bắt đầu dạy thụ việc trồng trọt.

Đối với việc này, tộc nhân Liệt Sơn bộ lạc tự nhiên nhiệt tình tăng vọt, trong vòng nửa tháng ngắn ngủi, mỗi nhà mỗi hộ trong bộ lạc đều

có tộc nhân hướng Liệt Sơn học tập kỹ thuật trồng trọt thần cốc, cũng muốn xin hạt giống ngũ cốc cùng khí vật hiệp trợ trồng trọt.

Chương 282

Liệt Sơn đều phân biệt vì mỗi nhà mỗi hộ cung cấp không ít hạt giống và khí vật, bắt đầu dạy bảo trồng trọt ngũ cốc.

Bởi vì thần cốc quan hệ đến vấn đề thức ăn bản thân, tộc nhân tự nhiên cẩn thận làm theo quy trình Liệt Sơn dạy bảo mà trồng trọt thần cốc, mỗi ngày chiếu cố.

Rốt cục sau mấy tháng, mỗi nhà mỗi hộ đều trên thần cốc thu hoạch được không ít thức ăn, rốt cục giải quyết vấn đề thức ăn thiếu hụt trước kia.

Đối với việc này, tộc nhân đại hỉ, Liệt Sơn bộ lạc rốt cục sắp quật khởi. ...

Hồng Hoang, Bách Vạn Đại Sơn, Vu Tộc.

Trong Tổ Vu Điện. "Nhân tộc Nhân Hoàng đại thế quả nhiên khủng bố, mức độ ngưng tụ khí vận như thế, ngày sau Hồng Hoang chủng tộc đương dĩ Nhân tộc vi tôn..." Đế Giang hai mắt khẽ híp lại, nhìn về phía Nhân tộc, trong miệng ngưng thanh nói.

Nghe vậy, Cú Mang, Chúc Cửu Âm và Huyền Minh bên cạnh không mở miệng, chỉ thật sâu nhìn về phía Nhân tộc. "Nhân tộc vốn là nhân vật chính của thiên địa, hiện nay Nhân Hoàng đại thế thôi động, ở cái vị trí này Nhân tộc sẽ luôn ổn cư xuống..." Hồi lâu sau, Huyền Minh mở miệng nói.

Nghe thế, mấy vị Tổ Vu trong lòng gật đầu, tình huống này kỳ thật trước đó liền đoán được, chỉ là không ngờ Nhân Hoàng đại thế lại khủng bố như vậy thôi.

Như thế được thấy tận mắt, quả nhiên đã xem nhẹ đại thế Nhân

tộc này. "Nhân tộc hiện nay thế đại, Hồng Hoang cũng không có chủng tộc nào có thể so sánh, chúng ta cũng không cần so sánh với bọn họ, hiện tại không phải thời điểm Vu Yêu, Nhân tộc cũng không phải chủng tộc như Yêu Tộc, ngược lại cũng không cần lo lắng..." Đế Giang thần sắc hơi nghiêm lại, trong miệng chậm rãi nói, "Vu Tộc ta tiếp theo phải hảo hảo an bài một phen, chuẩn bị tái hiện Hồng Hoang..." Nghe vậy, ba vị Tổ Vu nhìn hắn, thần sắc hơi kinh ngạc. ...

Vu tộc, bên trong Tổ Vu Điện. "Đại ca, nếu an bài như vậy, chẳng phải là sớm hơn một đoạn thời gian sao..." Cú Mang lông mày khẽ nhướng, nhìn Đế Giang mở miệng nói.

Theo kế hoạch ban đầu của Vu tộc, phải đợi thêm vài cái nguyên hội nữa mới trọng hiện Hồng Hoang đại địa.

Nhưng theo cách làm hiện tại của đại ca, thời gian hẳn là sẽ diễn ra trong đoạn thời gian gần nhất, như vậy xác thực là sớm hơn vài cái nguyên hội.

Đế Giang nghe vậy, nhìn về phía các vị Tổ Vu, mỉm cười nói: "Tình huống hiện tại của Vu tộc, dù có sớm hơn vài cái nguyên hội cũng không có ảnh hưởng gì.

Nhân tộc đều có thể sớm hơn mười mấy nguyên hội ra tay với Yêu tộc, ta sớm hơn vài phần trọng hiện Hồng Hoang, đảo cũng không có vấn đề..." "Lúc này trọng hiện Hồng Hoang, cũng có thể tụ long thêm nhiều Hồng Hoang khí vận, giúp chúng ta phát triển càng thêm nhanh chóng..." "Hơn nữa, hiện tại những tồn tại kia, cùng một số đại thần thông giả, chủng tộc và thế lực trong Hồng Hoang, đại bộ phận ánh mắt đều tập trung vào đại thế của Nhân tộc lần này.

Lúc này trọng hiện Hồng Hoang đại địa, liền cũng sẽ không tỏ ra quá mức cao điệu, là một thời cơ không tệ..." "Đến lúc đó, Nhân tộc đại thế vẫn y như cũ cao điệu tiến hành Nhân Hoàng đại thế, chúng ta

thì bình tĩnh phát triển.

Đợi đến khi vừa ra tay, liền có thể kinh động vô số tồn tại, thế lực và chủng tộc tại Hồng Hoang, tái hiện uy danh của Vu tộc..." Nghe vậy, các vị Tổ Vu cũng khẽ gật đầu, an bài như vậy quả thật không tệ.

Nhân quả nghiệp lực đã sớm hóa giải, thực lực cũng viễn siêu tình cảnh ngày xưa, dưới tình huống này, muốn tái hiện Hồng Hoang cũng không phải là không thể.

Dù sao đều đã thoái ẩn gần vạn nguyên hội, cũng đã không sai biệt lắm, dù sao thực lực đều bày ở đó.

Hơn nữa, chính như đại ca sở ngôn, sau khi trọng hiện Hồng Hoang, có thể ngưng tụ càng nhiều Hồng Hoang khí vận để tu hành, nâng cao thực lực Vu tộc.

Trừ cái đó ra, lúc này Nhân tộc hấp dẫn càng nhiều ánh mắt của các tồn tại, Vu tộc trọng hiện Hồng Hoang cũng sẽ không gây ra sóng gió quá lớn, có thể tiếp tục bình tĩnh phát triển.

Ngày sau vừa ra tay, liền đủ để chấn nhiếp Hồng Hoang, đến lúc đó, Vu tộc liền có thể tái hiện huy hoàng ngày xưa.

Các vị Tổ Vu lúc này suy nghĩ kỹ càng, đối với quyết định của Đế Giang cũng không có bất kỳ dị nghị gì. "Đại ca nói lời ấy cũng phải, như vậy, quyết định khi nào thì trọng hiện Hồng Hoang?" Cú Mang hỏi. "Sau ngàn năm nữa đi!" Đế Giang đôi mắt khẽ híp, nhìn về phía Bàn Cổ Điện, chậm rãi nói.

Nghe vậy, các vị Tổ Vu gật đầu, sau đó chắp tay nói: "Đã như vậy, chúng ta liền đi chuẩn bị công việc..." Dứt lời, sau khi chắp tay thi lễ, liền mỗi người tự rời đi.

Đế Giang nhìn về phía Hồng Hoang đại lục, trong miệng trầm

giọng thốt ra một câu: "Vu tộc, chung quy sẽ lần nữa trán phóng hào quang thôi xán..." Dứt lời, liền hướng về phía bộ lạc của mình mà đi.

...

Hỗn Nguyên Cung, bên trong Thái Hư Điện.

Nữ Oa đang chăm chú nhìn Nhân tộc, Thanh Minh nhắm mắt dưỡng thần, Hậu Thổ thì đưa ánh mắt nhìn về phía Vu tộc.

Trong lòng khẽ động, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, nhưng ngay sau đó lại lộ ra vẻ hoảng nhiên.

Tình huống của Vu tộc cùng dự tính của Đế Giang, lúc này nàng đều đã thôi diễn rõ ràng, cũng không có dị nghị. "Vu tộc, dự định sau ngàn năm nữa sẽ trọng hiện Hồng Hoang đại địa..." Hậu Thổ quay đầu, nhìn Thanh Minh, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Thanh Minh từ từ mở hai mắt, liếc nhìn Vu tộc một cái rồi nói: "Vu tộc không có nghiệp lực khốn nhiễu, thực lực cũng viễn thắng ngày xưa.

Hiện tại Hồng Hoang cũng tương đối bình tĩnh, lúc này trọng hiện Hồng Hoang, cũng là một lựa chọn không tệ..." Nghe vậy, Hậu Thổ khẽ gật đầu, Nữ Oa ở bên cạnh cũng cảm thấy không có vấn đề.

Tình huống Vu tộc rất rõ ràng, nhân quả nghiệp lực sớm đã hóa giải, thực lực viễn thắng ngày xưa.

Nếu không phải hiện tại chiến lực và cục diện Hồng Hoang không còn như xưa, Vu tộc thật sự có cơ hội lần nữa quật khởi, đứng trên đỉnh phong.

Chỉ tiếc, hiện tại đã không còn là Hồng Hoang của ngày xưa nữa.

Tuy nhiên Vu tộc thực lực vẫn như cũ cường hãn, trong Hồng Hoang cũng có một chỗ cắm dùi, nhưng muốn lại đạt tới độ cao như xưa thì đã không còn khả năng.

Cho nên, Nữ Oa cũng không cảm thấy có gì không ổn, dù sao Nhân tộc cùng Vu tộc cũng sẽ không như Yêu tộc khi đó, cho nên cũng không cần lo lắng.

Thanh Minh nhìn thoáng qua Hồng Hoang cùng Nhân tộc, liền tiếp tục nhắm mắt tham ngộ.

Hậu Thổ nhìn Vu tộc một lần cuối, liền cùng Nữ Oa chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc.

Hiện tại Nhân tộc xác thực thu hút không ít ánh mắt và sự chú ý của các tồn tại.

Hiện tại các nàng cũng không có tiến triển gì quá lớn, phân ra một phần tâm thần tham ngộ đại đạo, còn lại cũng không có quá nhiều việc, quan khán chúng sinh, quan sát Nhân tộc, cũng có những cảm giác không giống nhau.

Về phần Vu tộc, Hậu Thổ tịnh không cần làm gì, Thập Nhị Tổ Vu đều sẽ an bài tốt hết thảy, chờ thời cơ thích hợp lại chú ý là được. ...

Nhân tộc, Liệt Sơn bộ lạc.

Tại Liệt Sơn bộ lạc, nơi có thể để tộc nhân trồng trọt dù sao cũng không nhiều.

Để đạt được nhiều thức ăn hơn, trồng trọt càng nhiều thần cốc, để trong nhà có thể dư thừa một chút, triệt để giải quyết vấn đề về sau, Liệt Sơn lúc này dự định mang theo tộc nhân đi khai khẩn đất hoang.

Những nơi đất hoang kia toàn bộ sẽ trở thành thổ địa có thể trồng trọt, như vậy diện tích trồng trọt liền tăng lên thật lớn, thần cốc trồng được và thức ăn thu hoạch cũng sẽ nhiều hơn.

Cho nên, dưới sự dẫn dắt của Liệt Sơn, tộc nhân đốn ngã cây cối, cắt bỏ cỏ dại, dùng búa, cuốc, cày (lỗi tỷ) cùng các công cụ sản xuất khác để khai khẩn đất đai, gieo trồng ngũ cốc.

Sau khi truyền thụ kỹ thuật trồng trọt cho tộc nhân, Liệt Sơn lại nếm thử trồng trọt, từ trong ngũ sắc thần cốc tìm được bốn loại hạt giống khác.

Đã một loại có thể thành, vậy bốn loại kia đồng dạng có thể dùng, không lý do gì không thể trồng được.

Trải qua nhiều lần thử nghiệm của Liệt Sơn, cuối cùng toàn bộ đều được trồng ra.

Năm loại lương thực này được mệnh danh là: Đạo, Thử, Tắc, Mạch, Thục (Lúa, kê, kê nếp, lúa mì, đậu), gọi chung là Ngũ Cốc.

Liệt Sơn thành công đem bốn loại hạt giống còn lại trong Ngũ Cốc trồng ra xong, liền tỉ mỉ chỉnh lý tâm đắc cùng phương pháp tài trồng, đợi sau khi hoàn thành mới bắt đầu truyền thụ cho tộc nhân trong bộ lạc.

Có tình huống trước đó làm tiền đề, tộc nhân trong bộ lạc đâu ai cảm thấy những thứ Liệt Sơn trồng là không được?

Lúc này khi biết được phương pháp trồng trọt bốn loại lương thực kia cùng hạt giống, mọi người nhao nhao hướng về Liệt Sơn học tập.

Liệt Sơn cũng muốn truyền thụ cho họ, từ từ dạy bảo để mỗi nhà mỗi hộ đều có thể nắm giữ.

Cứ như vậy, lại vài tháng sau, tất cả tộc nhân Liệt Sơn bộ lạc đều bắt đầu trồng trọt Ngũ Cốc.

Năm loại lương thực đều được gieo trồng, không bỏ sót loại nào, dù sao mỗi loại đều không giống nhau, lại có thể dự trữ, tự nhiên không sợ nhiều thêm một chút.

Đến tận đây, Ngũ Cốc liền tại Nhân tộc truyền khai, được gieo trồng rộng rãi.

Liệt Sơn bộ lạc lúc này có được Ngũ Cốc, phối hợp với săn bắt cá, đã giải quyết xong vấn đề lương thực của bộ lạc.

Sau đó, Liệt Sơn lại phát minh ra một số nông cụ càng thêm tiện lợi, khiến cho sản lượng nông sản tăng cao không ít, lại trên cơ sở sinh trưởng thu hoạch của Ngũ Cốc mà tổng kết ra Nhị Thập Tứ Tiết Khí (24 tiết khí), phân chia ra bốn mùa, khiến cho việc trồng trọt Ngũ Cốc càng thêm trực quan và dễ dàng hơn.

Có nông cụ và 24 tiết khí tương trợ, việc trồng trọt của bộ lạc đã dễ dàng hơn không ít, diện tích gieo trồng cũng đạt tới tình trạng chưa từng có.

Cộng thêm vấn đề thức ăn được giải quyết, Liệt Sơn bộ lạc lúc này trở nên càng ngày càng tốt.

Ngay khi thực lực tổng thể của bộ lạc không ngừng tăng lên, tình huống ngày càng tốt đẹp, lão tộc trưởng Khương Sơn nhìn thấy những biến hóa trong những năm này, trong lòng cảm thấy rất vui mừng.

Ông cảm thấy đã đến lúc truyền ngôi vị tộc trưởng cho Liệt Sơn, để hắn quản lý Liệt Sơn bộ lạc.

Liệt Sơn vốn là Nhân tộc đại hiền, ông đã sớm muốn truyền ngôi vị tộc trưởng cho hắn, nhưng Liệt Sơn trước đó một mực bận rộn tu hành, bận rộn chuyện Ngũ Cốc, cho nên không tìm được cơ hội.

Hiện tại, Liệt Sơn bộ lạc bắt đầu quật khởi, thực lực ngày càng tốt, đây chính là một thời cơ tốt, tự nhiên sẽ không trì hoãn nữa, ông liền lập tức truyền ngôi cho Liệt Sơn.

Ông hy vọng Liệt Sơn tiếp tục dẫn dắt Liệt Sơn bộ lạc đi về phía trước, đi hướng càng thêm huy hoàng, ngày sau đạt tới cấp bậc đại bộ lạc số một số hai trong Nhân tộc, đạt tới độ cao như Phong Duyện bộ

lạc của Cộng chủ.

Để cho Nhân tộc đều biết đến thanh danh Liệt Sơn bộ lạc, để Liệt Sơn bộ lạc triệt để quật khởi, cường đại.

Đối với quyết định này của Khương Sơn, trong bộ lạc có nhiều tộc lão tự nhiên không có bất kỳ dị nghị gì, đều thập phần tán thành việc truyền ngôi vị tộc trưởng cho Liệt Sơn.

Nếu không có hắn dẫn dắt tộc nhân trồng trọt Ngũ Cốc, đâu có Liệt Sơn bộ lạc lương thực sung túc như hiện tại.

Những biến hóa này đều do Liệt Sơn mang tới, bọn họ tin tưởng hắn sẽ đưa Liệt Sơn bộ lạc tới tình cảnh cao hơn.

Sau đó, Khương Sơn liền cử hành một cái nghi thức thiền nhượng, chính thức truyền ngôi vị tộc trưởng cho Liệt Sơn.

Đối với việc Liệt Sơn tiếp nhận ngôi vị tộc trưởng, tộc nhân Liệt Sơn bộ lạc đều giơ hai tay hai chân tán thành.

Dù sao những biến hóa mà Liệt Sơn mang lại cho bộ lạc, mọi người đều rõ như ban ngày.

Nếu không phải Liệt Sơn, lúc này bọn họ còn đang phiền não vì thức ăn!

Đâu được như hiện tại, trong nhà có dư lương thực, chuyện này đặt ở dĩ vãng là điều không dám nghĩ tới.

Chương 283

Cho nên, Liệt Sơn tiếp nhận ngôi vị tộc trưởng, đó là sự tình chúng vọng sở quy.

Liệt Sơn đối với việc này cũng không cự tuyệt, dù sao chỉ có như vậy, những việc hắn muốn làm mới có thể chân chính thi triển, cho nên vị trí tộc trưởng này cũng là thứ hắn hiện tại cần, vì vậy tịnh vị cự tuyệt.

Sau khi tiếp nhận ngôi vị tộc trưởng Liệt Sơn bộ lạc, Liệt Sơn cũng chính thức đổi tên là: Thần Nông.

Từ đây, Thần Nông liền là tân tộc trưởng của Liệt Sơn bộ lạc.

Thần Nông dạy tộc nhân trồng Ngũ Cốc, cuộc sống tộc nhân bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, nhưng thời tiết Hồng Hoang biến hóa không chịu sự quản hạt của Nhân tộc, việc tưới tiêu Ngũ Cốc trở thành vấn đề lớn nhất.

Có khi gặp thiên tai, Ngũ Cốc trong ruộng cũng sẽ mất mùa.

Dù sao Ngũ Cốc là vật có điều kiện tưới tiêu cực kỳ hà khắc, nếu không đạt được yêu cầu, mất mùa đều là chuyện nhỏ.

Cho nên, vấn đề này cần phải giải quyết tốt mới được, nếu không thì vấn đề trồng trọt Ngũ Cốc liền không tính là chân chính hoàn thành, bởi vì như vậy cũng chỉ có thể hoàn thành một nửa, ngày sau gặp thiên tai vẫn sẽ xuất hiện vấn đề.

Vì thế, Thần Nông lúc này đều đang suy tư giải quyết vấn đề nguồn nước, chỉ bất quá tạm thời không có biện pháp nào tốt hơn.

Muốn triệt để giải quyết vấn đề này, biện pháp phải tương đối chu toàn mới được.

Trong lòng suy tư hồi lâu, Thần Nông quyết định đi hỏi thăm lão sư nhà mình xem có đối sách nào tốt hơn không.

Dù sao trước đó Ngũ Cốc cũng là dưới sự khẳng định của lão sư, lại được người dạy bảo một số phương pháp tài trồng mới có thể thôi hành (thúc đẩy thi hành) pháp này.

Lúc này phương pháp tưới tiêu bất ổn, nhưng lão sư nhà mình nói không chừng sẽ có biện pháp mang tính xây dựng, có thể hoãn giải vấn đề.

Nghĩ vậy, Thần Nông liền hướng về dãy núi nơi Huyền Thanh ở mà đi. ...

Trong ngọn núi gần Liệt Sơn bộ lạc.

Thần Nông sau khi diện kiến lão sư Huyền Thanh, nói rõ ý định, liền chờ đợi Huyền Thanh trả lời.

Huyền Thanh nhìn Thần Nông, mỉm cười nói: "Nguồn nước tịnh không chỉ tồn tại ở sông ngòi biển cả, bên trong lòng đất cũng có nguồn nước tồn tại..." Huyền Thanh tuy nhiên không nói rõ chuyện nước ngầm, nhưng nói đến đây đã thập phần sáng tỏ, tin tưởng Thần Nông sẽ minh bạch ý tứ của mình, cho nên nói xong liền nhắm mắt không nói nữa.

Thần Nông trong lòng tuy có chút nghi hoặc nhưng cũng có một tia suy đoán, lại thấy thần tình của lão sư như thế, tự nhiên không dám quấy rầy nữa, liền từ biệt lão sư trở về bộ lạc.

Sau khi trở về bộ lạc, suy đoán trong lòng Thần Nông đã có thể xác định.

Suốt dọc đường, hắn liền đã suy nghĩ rõ ràng việc này.

Lão sư nói nguồn nước tịnh không chỉ tồn tại ở sông ngòi biển cả, trong lòng đất cũng có nguồn nước, vậy liền minh xác là dưới lòng

đất có nước.

Chỉ cần đào tìm được nó, chuyện nguồn nước liền có thể hoãn giải, không cần lại bị việc này làm khó.

Nghĩ thế, Thần Nông sau khi trở về liền tìm vài thanh niên trai tráng trong bộ lạc, tại một khu đất trống bắt đầu khai quật.

Đợi đào xuống năm trượng, đột nhiên đại thủy liền từ lòng đất dâng lên.

Thấy thế, Thần Nông lập tức đại hỉ, thế là liền đem phương pháp này thôi quảng trong bộ lạc, dạy tộc nhân đào giếng lấy nước, tiến hành tưới tiêu cho nông tác vật.

Như vậy, Liệt Sơn bộ lạc dần dần cường đại, một số bộ lạc bốn phía nghe tin đều cử tộc nhân đến đầu nhập vào Liệt Sơn bộ lạc.

Quy mô Liệt Sơn bộ lạc cũng nhất tái khuếch đại, trở thành một trong số ít đại bộ lạc.

Danh khí Thần Nông cũng nháy mắt truyền ra ngoài, nhất thời chi gian, Thần Nông tại Nhân tộc thanh danh đại chấn. ...

Với thanh danh của Thần Nông trong Nhân tộc hiện nay, cùng với cống hiến làm cho Nhân tộc hơn hai trăm năm qua, Nhân tộc đều rõ như ban ngày.

Không ít Nhân tộc trong lòng thầm nghĩ, vị này sợ rằng sẽ là vị Cộng chủ tiếp theo của Nhân tộc, dù sao hắn cũng có cống hiến to lớn như thế.

Hiện tại trong Nhân tộc, trừ Thần Nông ra, còn ai có tư cách tiếp nhận vị trí Cộng chủ?

Có ai cống hiến lớn hơn Thần Nông?

Đều không có, hiện tại nếu được chọn, Nhân tộc tự nhiên sẽ chọn

Thần Nông.

Bọn họ cũng tin tưởng, Cộng chủ sẽ chọn Thần Nông.

Thần Nông hơn hai trăm năm qua tu vi cũng không có rơi xuống, lại thêm việc làm lần này đã điện định căn cơ Địa Hoàng, cho nên sau khi Nhân tộc khí vận cùng Hồng Hoang khí vận quán chú cũng như bản thân tu hành, tu vi bây giờ đã là Thái Ất Kim Tiên chi cảnh.

Đạt tới tình cảnh này, tuy tạm thời không có tiến thêm một bước, nhưng đạo hạnh của hắn lại đang không ngừng tăng lên.

Đối với việc quản trị bộ lạc, hắn cũng càng ngày càng đắc tâm ứng thủ.

Đối với tình huống này, mấy vị đang chú ý Nhân tộc đều hiểu rõ, Thần Nông cự ly tiếp nhận vị trí Cộng chủ đã không còn xa.

Đến lúc đó, Phục Hy chứng đạo quy vị, Địa Hoàng Thần Nông tiếp nhận Cộng chủ, Nhân tộc lại sẽ tăng lên không ít thực lực.

Lại kết hợp tình huống của Phục Hy, đợi khi Thần Nông chứng đạo, sợ là lại tăng lên không ít thực lực, đến lúc đó chứng đạo quy vị, Nhân tộc lại sẽ thêm một vị cao thủ.

Không ít tồn tại trong lòng nghĩ như vậy, ánh mắt lần nữa hội tụ vào trong Nhân tộc, chờ đợi tình huống Phục Hy quy vị. ...

Ngũ Thánh, Phục Hy (Nhân Tổ), Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này đều đang quan chú.

Bởi vì hiện tại thật sự càng lúc càng đến gần ngày Phục Hy (Cộng chủ) chứng đạo, cho nên lúc này họ cũng đang quan sát tình huống vị Nhân Hoàng đầu tiên chứng đạo.

Phục Hy (Nhân Tổ) tự nhiên không cần nói, đó là phân thần của mình, ngày sau có thể mang lại cho mình một số chỗ tốt, Nhân tộc khí

vận, Nhân đạo chi lực... có thể hiệp trợ trùng kích tình cảnh cao hơn, tự nhiên chú ý nhiều hơn.

Nữ Oa và Hậu Thổ chỉ đơn thuần quan khán tình huống Phục Hy chứng đạo mà thôi, cũng là một trong những việc 'nhàn rỗi vô sự' khi phủ kham chúng sinh.

Dù sao cứ một mực tu hành cũng khô khan, cũng phải tìm việc vui, nhìn xem tình huống chúng sinh.

Ngũ Thánh vẫn luôn chú ý việc này, bởi vì trong tay bọn họ đều nắm giữ một tôn Nhân Hoàng Chi Sư, cần phải xem sau khi vị Nhân Hoàng đầu tiên chứng đạo thì công đức Nhân Hoàng được bao nhiêu, công đức Nhân Hoàng Chi Sư lại có bao nhiêu, tình huống cụ thể như thế nào, như thế mới có thể tối đa hóa lợi ích.

Cho nên, lúc này càng đến gần thời gian Phục Hy chứng đạo, chư Thánh liền cũng càng thêm chú ý.

Lúc này ánh mắt Ngũ Thánh toàn bộ hội tụ vào Nhân tộc, tĩnh đãi Phục Hy chứng đạo.

Thời gian nhoáng một cái, lại vài trăm năm lặng lẽ trôi qua.

Toại Nhân nhìn Nhân tộc biến hóa trong vài trăm năm này, vui mừng gật đầu: "Nhân tộc khí vận càng phát ra thâm hậu, đợi Thiên Hoàng quy vị, liền sẽ tăng lên một cái giai vị..." Toại Nhân nhìn Nhân tộc biến hóa, lại nhìn thoáng qua Nhân tộc khí vận, khẽ gật đầu nói.

Vốn dĩ số lượng Nhân tộc tăng trưởng có chút hồi súc (chững lại), trải qua hai vị Nhân Hoàng là Phục Hy và Thần Nông phát triển, lại bắt đầu tăng trưởng.

Khí vận cũng bắt đầu tăng lên, đối với Nhân tộc đây là một chuyện tốt.

Dù sao Nhân tộc hiện tại đang cư ngụ ở vị trí Thiên Địa Nhân Vật

Chính (nhân vật chính của trời đất), khí vận hiện tại chính là trợ lực giúp Nhân tộc ổn định vị trí này.

Cho nên Nhân tộc hiện tại biến hóa khiến Toại Nhân cảm thấy rất vui mừng. "Thật chờ mong Thiên Hoàng quy vị sẽ thăng tiến tới tình cảnh như thế nào..." Hồi lâu sau, Toại Nhân trong miệng khẽ nói một tiếng.

Dứt lời, Toại Nhân liền không mở miệng nữa, tiếp tục chờ đợi. ...

Theo việc Ngũ Cốc và phương pháp tưới tiêu không ngừng được thôi quảng trong Liệt Sơn bộ lạc, danh thanh Thần Nông cũng càng phát ra đại chấn, tại Nhân tộc bộ lạc lúc này, ít có người không biết đến Thần Nông.

Việc trồng trọt Ngũ Cốc cùng phương pháp tưới tiêu giờ đây đã lan rộng ra toàn bộ Nhân tộc, mỗi cái bộ lạc đều có tộc nhân trồng trọt Ngũ Cốc, sai biệt chỉ là diện tích trồng trọt mà thôi.

Bởi vì Thần Nông thanh danh không ngừng tăng lên, tại Trần Đô, Cộng chủ Phục Hy cũng đã biết được.

Trong nơi ở của Cộng chủ tại Trần Đô. "Việc Thần Nông trở thành Địa Hoàng đã được định đoạt, Ngũ Cốc trồng trọt và phương pháp tưới tiêu đã vì Nhân tộc làm ra cống hiến to lớn.

Có công tích này, đủ để đảm đương vị trí Cộng chủ, tiếp thủ sự vụ Nhân tộc..." Phục Hy trong tay hiển hiện đồ án Tiên Thiên Bát Quái, hiển hóa vô tận thiên cơ, trong miệng khẽ nói. "Như vậy, thời cơ cũng không sai biệt lắm..." Mấy hơi thở sau, dị tượng trong tay Phục Hy chậm rãi tiêu tán, hắn nhìn về phía Liệt Sơn bộ lạc, đôi mắt khẽ híp.

Thời gian chứng đạo đã thập phần tới gần, cho nên việc tìm Thần Nông, dạy bảo tiếp thủ sự vụ Nhân tộc đã không thể trì hoãn.

Trước đó hắn vẫn luôn chờ đợi thời cơ, chờ đợi thanh danh Thần Nông truyền ra, chờ đợi hắn làm ra vô số công tích khiến Nhân tộc được lợi, bởi vì những thứ này đều là cơ sở điện định vị trí Địa Hoàng.

Vì thế, trước đó hắn tịnh chưa can dự, chỉ lẳng lặng chờ đợi công tích Thần Nông lan truyền.

Hiện tại thời cơ đã đến, cũng là lúc có thể đi tìm hắn, dạy bảo việc tiếp quản Nhân tộc.

Như vậy, lại chờ đợi thêm mười mấy năm sau, Phục Hy liền từ Trần Đô xuất phát, hướng về Liệt Sơn bộ lạc mà đi.

Phục Hy động thân tự nhiên không giấu được Ngũ Thánh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy đạo nhân và Toại Nhân.

Phục Hy lúc này động thân, bọn họ đều biết việc tiếp theo chính là truyền vị.

Đến lúc đó, Phục Hy liền muốn chứng đạo quy vị Nhân Hoàng, Nhân tộc cũng sẽ có thêm một vị đỉnh tiêm cao thủ.

Khí vận cũng sẽ lần nữa được tăng lên. ...

Từ khi Cộng chủ Phục Hy chế tác lưới bắt cá, lại thuần dưỡng một số dã thú, tuy rằng đã giải quyết quá nửa vấn đề thức ăn, nhưng vẫn có không ít bộ lạc chịu cảnh thiếu thốn thức ăn khốn nhiễu.

Hiện tại, có Ngũ Cốc của Thần Nông, lại giải quyết được vấn đề trọng yếu nhất trong các bộ lạc Nhân tộc.

Từ nay về sau, các bộ lạc không cần thiên di, không cần săn bắt cũng có thể có thức ăn.

Dù sao trong lúc săn bắt, thường xuyên có tộc nhân vẫn lạc trong miệng dã thú và mãnh thú, đây là sự tình cực kỳ hung hiểm.

Việc thuần dưỡng dã thú đối với cơ số Nhân tộc khổng lồ lúc này vẫn còn xa mới đủ.

Pháp Ngũ Cốc của Thần Nông, phương pháp tưới tiêu, cùng với việc Thần Nông chế tác nông cụ và phân chia 24 tiết khí, những thứ này đối với Nhân tộc lúc này mà nói đều là sự tình cực kỳ trọng yếu.

Chương 284

Cho nên Thần Nông lúc này thanh danh đại chấn, xác thực là có đạo lý, mọi người cũng cảm thán Thần Nông không hổ là đại hiền giả.

Nói không chừng, Thần Nông chính là nhân tuyển cho vị trí Cộng chủ nhiệm kỳ kế tiếp.

Đương nhiên việc này còn phải xem Cộng chủ Phục Hy có tuyển định hay không.

Nhân tộc thân ở Trần Đô nhìn thấy Cộng chủ hướng về phía Liệt Sơn bộ lạc, nhao nhao sai trắc: Cộng chủ có phải muốn chọn định Thần Nông làm người kế nhiệm hay không?

Nhưng đoán thì đoán, cụ thể vẫn phải xem quyết định của Cộng chủ.

Chuyến đi này của Phục Hy cũng không đi nhanh, cũng không ẩn giấu hành trình.

Cho nên tin tức hắn hướng về Liệt Sơn bộ lạc truyền bá rất nhanh, không ít bộ lạc đều đã biết tin này.

Trong đó liền có Liệt Sơn bộ lạc - mục đích chuyến đi này của Phục Hy.

Cộng chủ muốn tới Liệt Sơn bộ lạc!

Đám người Liệt Sơn bộ lạc sau khi biết được tin tức này, không ai không vui mừng quá đỗi, đây chính là chuyện tốt a!

Hiện tại tộc trưởng bộ lạc thanh danh đại chấn, vang vọng Nhân tộc, Cộng chủ lần này đến, không khỏi khiến người ta liên tưởng quan hệ giữa hai người.

Nếu Cộng chủ lần này đến chính là định đem ngôi vị Cộng chủ truyền cho tộc trưởng, vậy Liệt Sơn bộ lạc thật sự muốn quật khởi, ngày sau trở thành bộ lạc đỉnh tiêm của Nhân tộc cũng là có khả năng.

Cho nên, sau khi biết Cộng chủ muốn tới, bọn họ liền bắt đầu chuẩn bị nghênh tiếp.

Phục Hy tuy cố ý thả chậm hành trình, nhưng với tu vi hiện tại, từ Trần Đô đến Liệt Sơn bộ lạc cũng tốn không bao nhiêu thời gian.

Ngắn ngủi nửa tháng, Phục Hy liền đã đến Liệt Sơn bộ lạc.

Chính gọi là trăm nghe không bằng một thấy, trước đó tuy nghe nói Liệt Sơn bộ lạc phồn vinh, nhưng lúc này vừa thấy, Phục Hy xác thực kiến thức được chỗ bất phàm của Liệt Sơn bộ lạc, so với Phong Duyện bộ lạc cũng không kém bao nhiêu.

Đồng thời, đối với Thần Nông - người có thể phát triển Liệt Sơn bộ lạc đến tình cảnh này, lại giải quyết hơn phân nửa vấn đề thức ăn của Nhân tộc, hắn càng thêm tò mò.

Cho nên, hắn lập tức triệu kiến Thần Nông, muốn tận mắt nhìn xem vị Nhân tộc đại hiền, vị Địa Hoàng tương lai này có tình huống cụ thể ra sao.

Tại nơi ở của tộc trưởng Liệt Sơn bộ lạc.

Biết được Cộng chủ đến và muốn gặp mình, Thần Nông lúc này vội vàng chạy về.

Hắn đang ở bên ngoài chỉ đạo tộc nhân trồng trọt Ngũ Cốc, nhưng tình huống hiện tại tự nhiên phải đi gặp Cộng chủ trước, nói không chừng có đại sự.

Phục Hy gặp được Thần Nông, tự nhiên nhìn ra được Nhân Hoàng chi khí trên người hắn, cùng với khí vận ngưng kết trên thân.

Đã là Địa Hoàng, những thứ này đảo cũng không kém bao nhiêu, chỉ là lúc này tu vi không đủ.

Bất quá điều này không quan trọng, cũng không nằm trong phạm vi khảo hạch của Phục Hy.

Cho nên Phục Hy không quá chú ý điểm ấy, hết thảy đều phải quy về trên sự vụ Nhân tộc.

Thần Nông là Địa Hoàng, việc này Phục Hy biết, từ Nhân Hoàng chi khí, khí vận ngưng kết và thiên cơ...

đã sớm xác định.

Cho nên, lấy thân phận Địa Hoàng của Thần Nông, tu vi thấp cũng chỉ là tạm thời, về sau tự nhiên sẽ tăng lên, tốc độ cũng sẽ không chậm, giống như hắn hiện tại cũng đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh.

Đương nhiên, Nhân Hoàng tự nhiên phải vì Nhân tộc, cho nên Phục Hy khảo hạch vẫn y như cũ phải quy về Nhân tộc.

Thần Nông cũng là tộc trưởng Liệt Sơn bộ lạc, đối với quản trị bộ lạc, đối với việc quản trị Nhân tộc đều có cái nhìn và tâm đắc riêng, những thứ này mới là phạm vi cần khảo hạch.

Vì thế, sau khi Thần Nông bái kiến hành lễ, Phục Hy liền mang hắn sang một bên, hỏi thăm sự tình.

Những việc này chín thành đều liên quan đến bộ lạc, liên quan đến vấn đề quản trị Nhân tộc, sau đó Phục Hy quan sát câu trả lời và đối sách của hắn.

Một thành còn lại, Phục Hy hỏi thăm về việc Ngũ Cốc lần này.

Đối với những điều này, Thần Nông đều nhất nhất trả lời.

Một phen vấn đáp, Phục Hy đối với Thần Nông rất hài lòng, trong

phạm vi khảo hạch, Thần Nông đã cho hắn không ít kinh ngạc vui mừng.

Như vậy cũng có thể yên tâm đem vị trí Cộng chủ Nhân tộc giao vào tay Thần Nông.

Đã là Địa Hoàng, lại có kiến giải độc đáo trong việc quản trị Nhân tộc, đối với vấn đề của Nhân tộc cũng pha có đối sách.

Nhân tuyển như vậy còn có chỗ nào không thích hợp?

Tìm kiếm người kế nhiệm gần hai ngàn năm, hiện tại người đã ở trước mặt, có thể đưa ra quyết định.

Ngay sau đó, Phục Hy liền đối với Thần Nông nói: "Thần Nông, ta thấy ngươi đối với quản trị Nhân tộc rất có tâm đắc, như vậy hãy theo ta về Trần Đô đi.

Bây giờ ta tại vị đã có hơn vạn năm, đối với việc nhà Nhân tộc sớm đã lực bất tòng tâm, thời gian ở lại Nhân tộc cũng không còn lâu nữa.

Đợi ngươi quen thuộc việc nhà Nhân tộc xong, ta liền đem ngôi vị Cộng chủ thiền nhượng cho ngươi, mong ngày sau ngươi có thể dẫn dắt Nhân tộc sinh hoạt tốt hơn, đi hướng tình cảnh càng thêm huy hoàng phồn vinh..." Nghe vậy, Thần Nông trong lòng kinh hãi, vội vàng nói: "Thần Nông nãi là một kẻ nông phu, làm sao có thể làm được vị trí Nhân tộc Cộng chủ?

Cộng chủ hãy tuyển hiền năng khác đi, Thần Nông e rằng gánh không nổi trọng trách này..." Phục Hy nghe thế lại mỉm cười nói: "Ngươi quá khiêm tốn rồi, vấn đề cái ăn của Nhân tộc vẫn luôn là đại vấn đề khốn nhiễu, ngay cả ta bao năm qua cũng chưa tìm ra biện pháp chân chính giải quyết.

Hiện nay việc này lại bị ngươi giải quyết, đối với Nhân tộc là

công lao to lớn bực nào!

Có thể thấy hiền năng của ngươi không dưới ta, liền không cần lại chối từ nữa." Thần Nông nghe xong, thành hoàng thành khủng.

Nhưng thấy thái độ Phục Hy dị thường kiên định, Thần Nông hiểu rõ, liền đồng ý cùng Phục Hy về Trần Đô tiếp nhận vị trí Nhân tộc Cộng chủ.

Trước khi đi, Thần Nông nghĩ đến lão sư Huyền Thanh của mình, liền đi đến cáo biệt.

Việc này sự quan trọng đại, nên báo trước cho lão sư một tiếng thì tốt hơn, cũng để người có chuẩn bị.

Đối với việc này, Phục Hy tự nhiên không có dị nghị, hắn biết thân phận lão sư của Thần Nông là đệ tử đỉnh tiêm trong Nhân tộc Thánh Địa, thực lực không yếu.

Để Thần Nông cáo tri hết thảy, sau đó liền có thể theo hắn đến Trần Đô tiếp quản sự vụ Nhân tộc.

Bên cạnh Liệt Sơn bộ lạc, trong núi lớn.

Thần Nông đem việc Phục Hy định hắn làm Nhân tộc Cộng chủ đời tiếp theo báo cho lão sư Huyền Thanh, lại nghe Huyền Thanh cười nói: "Chỉ quản đi Trần Đô là được, ngày sau vi sư cũng sẽ đi tới Trần Đô gặp mặt ngươi..." Thần Nông vốn mang thân phận Địa Hoàng, tự nhiên phải tiếp nhận Nhân tộc Cộng chủ, điểm ấy Huyền Thanh sớm đã biết.

Lúc này Phục Hy tìm Thần Nông định ra việc Cộng chủ, vốn là chuyện sớm hay muộn, lúc này định ra tự nhiên là bình thường.

Tác vi Nhân Hoàng Chi Sư, Thần Nông ngày sau định cư tại Trần Đô, Huyền Thanh tự nhiên cũng sẽ đi tới, dạy bảo Thần Nông những việc tiếp theo.

Chờ hoãn thêm một đoạn thời gian nữa hãy đi, đến lúc đó Thần Nông cũng có thể cơ bản quen thuộc tình huống Trần Đô.

Ở lại bộ lạc nửa tháng sau, Thần Nông liền cùng Phục Hy lên đường đến Trần Đô. ...

Tộc nhân Liệt Sơn bộ lạc đối với việc Thần Nông theo Cộng chủ Phục Hy đi Trần Đô dự định tiếp nhận chức vị Nhân tộc Cộng chủ, tự nhiên là giơ hai tay hai chân tán thành.

Đây là cơ hội tốt để nâng cao Liệt Sơn bộ lạc, để bộ lạc càng thêm huy hoàng.

Tuy Liệt Sơn bộ lạc hiện tại trong tất cả bộ lạc Nhân tộc cũng là một phương đại bộ lạc khá lớn, thực lực không yếu, nhưng so với Phong Duyện bộ lạc của Cộng chủ Phục Hy thì còn yếu hơn không ít.

Nếu Thần Nông có thể tiếp nhận Cộng chủ, vậy Liệt Sơn bộ lạc ngày sau phỏng chừng cũng có thể phát triển đến tình cảnh như Phong Duyện bộ lạc, đến lúc đó Liệt Sơn bộ lạc liền chân chính hưng thịnh và phồn hoa.

Lại thêm Cộng chủ là Thần Nông, địa vị Liệt Sơn bộ lạc trong Nhân tộc cũng sẽ nước lên thì thuyền lên.

Cho nên, chuyến đi này của Thần Nông mọi người đều thập phần tán thành.

Về phần sự vụ trong bộ lạc, tự có lão tộc trưởng Khương Sơn cùng mấy vị đắc lực bang thủ hiệp trợ Thần Nông xử lý, tự nhiên sẽ không có vấn đề.

Cũng chính vì có tình huống như vậy, việc quản trị bộ lạc sẽ không loạn, Thần Nông chuyến này đi Trần Đô mới yên tâm, không cần lo lắng chuyện trong bộ lạc.

Hắn có thể an tâm đi theo Cộng chủ học tập cách quản trị Nhân

tộc, từ từ tiếp nhận sự vụ Cộng chủ, để bản thân đạt tới yêu cầu, sau đó có thể từ trong tay Cộng chủ tiếp nhận vị trí này.

Với tu vi của Thần Nông và Phục Hy lúc này, ngắn ngủi vài ngày đã đến bên ngoài Trần Đô.

Cơ bản đều là Phục Hy mang theo Thần Nông đi, dù sao Phục Hy lúc này nãi là Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ chi cảnh, mang theo Thần Nông tự nhiên thập phần nhẹ nhõm.

Sau khi đến Trần Đô, Phục Hy cũng không một mạch để Thần Nông toàn bộ tiếp quản rồi phóng mặc kệ.

Hắn để Thần Nông chủ lý việc Nhân tộc, còn mình làm trợ thủ hiệp trợ xử lý.

Như vậy liền sẽ không xuất hiện vấn đề.

Thần Nông trước đó tuy là tộc trưởng Liệt Sơn bộ lạc, quản lý một phương đại bộ lạc, nhưng đó cũng chỉ là một phương bộ lạc mà thôi.

Lúc này Thần Nông cần xử lý chưởng quản chính là toàn bộ Nhân tộc, sự vụ trong đó phi đồng nhất bàn.

Cho nên Phục Hy cần để Thần Nông làm quen, nắm giữ tất cả sự vụ các bộ lạc Nhân tộc trước, sau đó mới tiến hành thiền nhượng.

Huống hồ việc thiền nhượng phi đồng tiểu khả (không phải chuyện nhỏ), cần có thời gian chuẩn bị.

Đến lúc đó phải mời lão sư cùng các vị Nhân Tổ, trưởng lão đến, về phần Thánh Mẫu, chư Thánh, Luân Hồi Chi Chủ... cũng phải mời.

Những thứ này đều cần chuẩn bị trước hết thảy, cho nên trong đoạn thời gian này vừa có thể an bài việc ấy, lại có thể để Thần Nông làm quen và nắm giữ sự vụ Nhân tộc, có thể nói là nhất cử lưỡng

đắc.

Thần Nông hiện tại tuy làm quen sự vụ toàn bộ Nhân tộc có chút chậm, bất quá có Phục Hy ở đó, Thần Nông cũng không cần lo lắng.

Dưới tư cách Địa Hoàng, lại từng là tộc trưởng một phương đại bộ lạc, dưới sự hiệp trợ của Phục Hy, hắn bắt đầu từ từ làm quen sự vụ toàn bộ Nhân tộc.

Cũng trong quá trình xử lý từng chút một, tiến triển bắt đầu nhanh hơn. ...

Phục Hy trong khi hiệp trợ Thần Nông xử lý việc Nhân tộc, cũng đồng thời thông cáo cho tộc trưởng các bộ lạc Nhân tộc về dự định thiền nhượng ngôi vị Cộng chủ cho Thần Nông, cũng hỏi thăm ý kiến của bọn họ.

Đồng thời, các vị tộc lão Nhân tộc tại Trần Đô cũng biết tin tức này.

Bất quá đối với việc này bọn họ cực kỳ tán đồng, dù sao Thần Nông cũng là Nhân tộc đại hiền, lại dẫn dắt Nhân tộc trồng trọt Ngũ Cốc, giải quyết hơn phân nửa vấn đề thức ăn, danh vọng lúc này xác thực không thấp, há có lý do không đáp ứng.

Chương 285

Không lâu sau, Phục Hy liền nhận được hồi đáp của các tộc trưởng bộ lạc, nhao nhao đồng ý Thần Nông tiếp nhận vị trí Cộng chủ.

Thần Nông vì Nhân tộc tìm được Ngũ Cốc, lại dẫn dắt Nhân tộc gieo trồng, phát minh không ít nông cụ thực dụng, lại phân chia một năm thành 24 tiết khí, khiến độ khó của việc trồng trọt giảm xuống rất nhiều, giải quyết vấn đề thức ăn, đây là đại công lao.

Có thể để Nhân tộc ăn no mặc ấm, do Thần Nông tiếp nhận vị trí Cộng chủ xác thực là một lựa chọn không tệ, cho nên đối với quyết định này của Phục Hy, mọi người đều không có bất kỳ dị nghị gì.

Lúc này, việc Thần Nông tiếp nhận vị trí Cộng chủ liền được định ra.

Phục Hy sau khi nhận được hồi đáp, thấy Thần Nông được các vị tộc trưởng tán thành, hài lòng gật đầu, xem ra quyết định của mình là đúng, Thần Nông quả thật là nhân tuyển thích hợp nhất.

Thần Nông trong Nhân tộc danh vọng vốn không thấp, lúc này lại thêm việc này, tiếng hô hoán liền càng cao.

Thấy thế, Phục Hy lập tức đối ngoại tuyên bố: Năm trăm năm sau sẽ đem vị trí Nhân tộc Cộng chủ thiền nhượng cho tộc trưởng Liệt Sơn bộ lạc - Thần Nông.

Đến lúc đó sẽ mời các tộc trưởng đến Trần Đô quan lễ, bái kiến tân Cộng chủ.

Tin tức công bố, Thần Nông cảm thấy bội phần áp lực, đối với sự vụ Nhân tộc càng trở nên nỗ lực cùng khắc khổ cần miễn.

Phục Hy đối với việc này thập phần hài lòng, quả nhiên không nhìn lầm Thần Nông.

Tin tưởng Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Thần Nông sẽ trở nên càng ngày càng tốt, cũng sẽ đi tới tình cảnh cao hơn.

Sau khi Thần Nông làm quen công việc được hơn trăm năm, Huyền Thanh liền động thân hướng về Trần Đô.

Sau đó hắn ẩn cư ngoài Trần Đô, Thần Nông cũng biết việc này, ngày sau có việc liền có thể tìm lão sư.

Bất quá hiện tại quan trọng nhất vẫn là việc quản trị Nhân tộc, dù sao chỉ còn lại hơn ba trăm năm thời gian, cho nên đoạn thời gian này cần phải càng thêm nỗ lực khắc khổ mới được.

Huyền Thanh cũng biết điểm ấy, cho nên lúc này cũng không làm nhiều, để Thần Nông hảo hảo đi tiếp thủ việc Nhân tộc, đi hảo hảo quản trị, chờ đợi hơn ba trăm năm sau tiếp quản Nhân tộc.

Đến lúc đó mới là chân chính Cộng chủ, chân chính Địa Hoàng.

Khi đó muốn lại tu hành cũng sẽ tương đối dễ dàng hơn vài phần.

Cho nên lúc này cũng không cần gấp gáp, Huyền Thanh như thế, Thần Nông cũng như thế, hai thầy trò đều tương đối bình tĩnh, mặc cho Thần Nông thi triển thủ đoạn. ...

Cứ như vậy, lại hơn trăm năm trôi qua.

Vu tộc, trong Bách Vạn Đại Sơn. "Xuất phát đi!" Đế Giang chậm rãi nhìn bộ chúng Vu tộc đã tập kết, nhàn nhạt mở miệng nói.

Thoại âm rơi xuống, Thập Nhị Tổ Vu cùng mấy vị Đại Vu trong tay cuốn một cái, mang đi hơn tám thành sức mạnh Vu tộc, sau đó trực tiếp hoành độ thời không mà đi.

Còn lại một bộ phận nhỏ thì đóng quân tại đây, duy trì hết thảy

tình huống nơi này, nghe theo Thập Nhị Tổ Vu điều độ.

Hiện tại bọn họ đi đến Bàn Cổ Điện, phần còn lại cần phải duy trì.

Ngắn ngủi hơn trăm năm, Đế Giang, Thập Nhị Tổ Vu cùng mấy vị đỉnh tiêm Đại Vu liền tới bên trong Bàn Cổ Điện.

Hiện tại thực lực Thập Nhị Tổ Vu đã không tầm thường, tốc độ tự nhiên không chậm.

Hơn nữa Bách Vạn Đại Sơn so ra cũng tương đối gần Bàn Cổ Điện, có hai vị Bán Bộ Hỗn Nguyên dẫn đầu, tốc độ tự nhiên không cần phải nói.

Hiện tại quay lại nơi này, việc còn lại chính là sự kiện trọng hiện.

Trung Ương Đại Lục, dưới chân núi Bất Chu, trước Bàn Cổ Điện. "Bái kiến chư vị Tổ Vu đại nhân..." Mấy vị Đại Vu thấy Đế Giang cùng các Tổ Vu mang theo Vu tộc trở về, nhao nhao hành lễ.

Đế Giang khẽ gật đầu, sau đó nói với các Tổ Vu và Đại Vu: "Tiên an bài xuống đã!" Nghe vậy, mọi người gật đầu, sau đó mang theo tất cả Vu tộc bộ chúng bắt đầu an bài ổn định trước.

Dù sao đều đã tới đây, cũng còn hơn trăm năm thời gian nữa.

Đế Giang nhìn thoáng qua Hồng Hoang đại lục, sau đó xoay người tiến vào Bàn Cổ Điện. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, ánh mắt chuyển đến Bàn Cổ Điện, Nữ Oa cùng Hậu Thổ lúc này cũng chuyển ánh mắt theo.

Ngũ Thánh, Phục Hy (Nhân Tổ) và Toại Nhân lúc này thần sắc có chút kinh ngạc, nhưng ngay sau đó liền khẽ gật đầu.

Tình huống Vu tộc rất rõ ràng, nhân quả nghiệp lực có Hậu Thổ cùng Địa Phủ Luân Hồi tương trợ sớm đã hóa giải, đản sinh hai vị

Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, Chúc Cửu Âm cũng sắp bước vào cảnh giới này, thực lực tổng thể tăng lên không ít.

Cho nên lúc này trọng hiện Hồng Hoang cũng là không có vấn đề. "Vu tộc trọng hiện Hồng Hoang, viễn cổ tam tộc phỏng chừng cũng sẽ không còn bao lâu nữa..." Thanh Minh thu hồi ánh mắt, trong miệng chậm rãi nói.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn thoáng qua tình huống tam tộc.

Long tộc nhân quả nghiệp lực còn hơn một thành, Phượng tộc và Kỳ Lân tộc một cái còn hơn hai thành, một cái còn ba thành, tương đối chậm hơn Long tộc.

Dù sao Long tộc sớm đã hợp tác với Thiên Đình, có không ít ưu thế.

Nếu không phải Phượng tộc được Thanh Minh ra tay giúp đỡ, phỏng chừng lúc này cũng giống như Kỳ Lân nhất tộc.

Nhìn bộ dạng này, chờ hóa giải xong nhân quả nghiệp lực của bản thân, bọn họ liền sẽ lựa chọn trọng hiện Hồng Hoang.

Dù sao chỉ có trọng hiện Hồng Hoang đại địa mới có thể tụ long càng nhiều Hồng Hoang khí vận, mới có thể đạt được sự tăng lên và phát triển lớn hơn.

Cho nên bọn họ sẽ không buông tha cơ hội này, điểm ấy Nữ Oa và Hậu Thổ đều biết, bất quá nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt.

Hai nữ lúc này nhìn Vu tộc, chờ đợi tuyên bố việc trọng hiện Hồng Hoang. ...

Như vậy, mấy chục năm sau, Vu tộc cơ bản đã an bài xong.

Lúc này, trước Bàn Cổ Điện, Thập Nhị Tổ Vu, một chúng Đại Vu cùng bộ phận Vu tộc tề tụ tại đây.

Đế Giang thần sắc túc nhiên (nghiêm nghị), nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, lãng thanh mở miệng nói: "Từ hôm nay, Vu tộc ta, trọng hiện Hồng Hoang đại địa, cư ngụ tại Bàn Cổ Điện!" Thanh âm của Đế Giang uẩn hàm khí vận Vu tộc, uẩn hàm đại đạo chi âm, lúc này mượn nhờ không gian thần thông của bản thân, nháy mắt truyền đạt khắp toàn bộ Hồng Hoang đại địa.

Vô số tồn tại, đại năng, chủng tộc và thế lực đều nghe được thanh âm này, không ai không lộ ra vẻ chấn kinh.

Vu tộc, trọng hiện Hồng Hoang đại địa?!

Thoái ẩn trầm tịch nhiều năm như vậy, rốt cuộc cũng trọng hiện.

Vu tộc hiện tại thực lực dĩ nhiên càng cường đại hơn.

Không ít tiên thiên chủng tộc trong lòng càng thêm phức tạp.

Vu tộc trọng hiện, tất nhiên sẽ tranh đoạt càng nhiều tư nguyên tu hành, tương đối mà nói, những tiên thiên chủng tộc này liền sẽ giảm bớt một bộ phận.

Như vậy sự phát triển của bọn họ tự nhiên không thể tăng lên nhanh chóng, cần phải cùng các tiên thiên chủng tộc khác triển khai tranh đoạt, như vậy liền sẽ có một số chiến hỏa và tử thương.

Nhưng cũng không có biện pháp nào, Vu tộc thực lực trở nên càng thêm cường đại, bọn họ thà rằng đi giao chiến với các tiên thiên chủng tộc khác để tranh đoạt tư nguyên, cũng không nguyện ý đối mặt với Vu tộc.

Hiện tại Vu tộc đã so với ngày xưa càng thêm cường hãn, tự nhiên không ai dám khinh dịch đối đầu.

Cho nên chỉ có thể đi tranh đoạt với các chủng tộc khác. "Oanh long long!!!" Ngay khi những tiên thiên chủng tộc này trong lòng phức tạp và chấn kinh, lúc này trong thiên địa vang lên trận trận tiếng nổ

vang, ngay sau đó liền có một bộ phận Hồng Hoang khí vận hội tụ, trực tiếp dung nhập vào trong khí vận Vu tộc.

Bộ phận Hồng Hoang khí vận này tuy không nhiều nhưng lúc này cũng có thể nâng cao vài phần, Đế Giang đối với việc này cũng khá hài lòng.

Trên mặt lộ ra một nụ cười, nhìn thoáng qua khí vận Vu tộc tăng lên, hắn liền cho giải tán Vu tộc bộ chúng, mang theo các Tổ Vu tiến vào Bàn Cổ Điện, bắt đầu thương nghị kế hoạch ổn định bình tĩnh phát triển tiếp theo.

Về phần sự tình trong Hồng Hoang, lúc này hắn cũng lười đi để ý, cũng sẽ không đi để ý cái nhìn của những chủng tộc, thế lực cùng tu sĩ đại năng kia.

Dù sao phát triển bản thân là được, những cái khác lười quan tâm.

Ngũ Thánh, Phục Hy và Toại Nhân lúc này cũng không có quá nhiều ý nghĩ và động tác.

Tình huống Vu tộc rất rõ ràng, muốn trọng hiện Hồng Hoang sớm hơn một chút cũng có thể, đợi đến hiện tại thì tích lũy đã càng thêm thâm hậu.

Cho nên Vu tộc lúc này trọng hiện cũng không có gì bất ngờ.

Phục Hy (Nhân Tổ) chỉ có một mình, tự nhiên không có ý nghĩ gì nhiều.

Nhân tộc hiện tại là nhân vật chính thiên địa, Nhân Hoàng đại thế đang tiến hành, ngày sau ổn cư vị trí này, Vu tộc đối với Nhân tộc cũng không có ảnh hưởng quá lớn, Toại Nhân tự nhiên cũng không có động tác.

Ngũ Thánh lại càng không có ảnh hưởng, dù sao môn hạ bọn họ cũng sẽ không đi trêu chọc Vu tộc, cho nên không có biến hóa gì lớn.

Cho nên lúc này mấy vị đỉnh tiêm tồn tại cũng chỉ nhìn xem, không có động tác gì.

Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc - viễn cổ tam tộc, lúc này nhìn về phía Vu tộc, ba vị nhị bả thủ (lãnh đạo thứ hai) đều lộ ra vẻ hâm mộ.

Vu tộc phía sau có người thật tốt a!

Có Hậu Thổ nương nương và Địa Phủ Luân Hồi tương trợ, sớm hóa giải nhân quả nghiệp lực, thực lực cũng càng thêm khủng bố, lúc này trọng hiện Hồng Hoang, ngày sau phát triển định nhiên càng thêm khủng bố.

Chúc Long lúc này càng thêm kỳ đãi tình huống Long tộc trọng hiện Hồng Hoang, hiện tại nhân quả nghiệp lực còn lại không nhiều, cũng sẽ không chờ quá lâu nữa.

Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc đại trưởng lão lúc này thầm tự quyết định phải càng thêm nỗ lực phát triển khôi phục.

Trừ bỏ viễn cổ tam tộc, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ và U Minh Huyết Hải lúc này đảo cũng không quá chú ý, việc này cũng ảnh hưởng không đến bọn họ, lúc này cũng chỉ nhìn xem mà thôi.

Về phần các đại năng và đại thần thông giả khác, vô số tu sĩ sinh linh, lần này tuy chấn kinh nhưng cũng biết rõ tình huống Vu tộc, cho nên chấn kinh xong liền cũng chấp nhận.

Dù sao bá chủ lượng kiếp trước, hiện tại một cái vẫn lạc, một cái trọng hiện Hồng Hoang, vận mệnh bất đồng, xác thực sẽ xuất hiện kết quả không giống nhau.

Vu tộc lần này coi như khá tốt, ngày sau phát triển định nhiên càng tốt hơn.

Tam thập tam thiên, Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

Chương 286

"Vu tộc lúc này trọng hiện Hồng Hoang, đảo cũng nằm ngoài dự liệu của không ít tồn tại..." Hạo Thiên nhìn tình huống trong Hạo Thiên Cảnh, ngưng thanh nói.

Thái Bạch Kim Tinh và Minh Không lúc này cũng đang quan chú tình huống Vu tộc, đều có chút kinh ngạc và chấn kinh. "Thiên Đế, chúng ta có cần phải làm thêm gì không?" Thái Bạch Kim Tinh hỏi. "Không cần, vẫn như cũ riêng phần mình phát triển Trung Ương nhất mạch và Câu Trần nhất mạch của chúng ta là được.

Vu tộc có trọng hiện Hồng Hoang hay không, kỳ thật kết quả đều không khác biệt, cho nên tịnh không cần để ý quá nhiều, tiếp tục như thế là được rồi..." Nghe vậy, Hạo Thiên lắc đầu nói, việc này không cần làm nhiều, tiếp tục phát triển là được.

Tam Ngự bình tĩnh đắc (rất bình tĩnh), phỏng chừng đang nỗ lực đề thăng, bên kia tự nhiên cũng không thể rơi lại phía sau.

Phân phó Thái Bạch Kim Tinh và Minh Không về sự phát triển sau này xong, hắn liền ra hiệu cho lui xuống.

Hạo Thiên nhìn tình huống trong Hạo Thiên Cảnh, đôi mắt khẽ híp, nhưng cũng không nói nhiều.

Hồi lâu sau, ánh mắt nhất chuyển, lần nữa chuyển về Nhân tộc, tĩnh xem tình huống Nhân Hoàng chứng đạo tiếp theo. ...

Như vậy, lại mấy chục năm trôi qua.

Việc thiền nhượng vị trí Cộng chủ lúc này đã bị không ít đại năng trong Hồng Hoang biết được, lan truyền ra xa.

Tuy có không ít tu sĩ đối với một số việc của Nhân tộc không quan

chú, nhưng việc Nhân Hoàng thì lúc này cũng biết được một hai.

Cho nên đối với vị Nhân Hoàng tiếp theo, bọn họ cũng pha phần tò mò.

Đặc biệt là chư Thánh, Phục Hy bất phàm bọn họ đều biết, ngoại trừ vị trí Thiên Hoàng ra còn có thân phận bản thân.

Địa Hoàng Thần Nông là người thiên định, không giống như Phục Hy, vậy rốt cuộc có gì bất phàm mà có thể ngồi vào vị trí này?

Đoạn thời gian này, bọn họ đều thời khắc quan chú, cũng chờ đợi thời cơ Phục Hy chứng đạo, muốn xem thử Phục Hy có thể đi đến bước nào. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Phục Hy chứng đạo cần chứng đạo chi bảo.

Địa Hoàng chứng đạo, cũng cần chứng đạo chi bảo..." Nữ Oa nhìn thoáng qua Huyền Thanh đã chạy tới bên ngoài Vô Cực sơn mạch, chậm rãi mở miệng nói.

Huyền Thanh được gọi đến, mượn nhờ Nhân Đạo dĩ nhiên diễn được một ít thiên cơ, vừa vặn an bài xuống.

Hậu Thổ có chút kinh ngạc, như vậy xem ra việc chứng đạo của Địa Hoàng phía sau cũng không bình thường.

Phục Hy lập Bát Quái, trợ Nhân tộc tại diễn toán, xu cát tị hung chi đạo thượng khai khải tân thiên (mở ra bầu trời mới), bổ toàn không bạch, hoàn thành chứng đạo chi sự viên mãn.

Tình huống của Thần Nông cũng không đơn giản. "Tam Hoàng tình huống đặc thù, việc chứng đạo đối với Nhân tộc đều khai sáng một giai đoạn mới, cho nên cần chứng đạo chi bảo cũng là bình thường..." Thanh Minh mở hai mắt, mở miệng nói.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, như vậy các Nhân Hoàng phía sau cũng sẽ như thế. "Phu nhân định đem chiếc Tạo Hóa Đỉnh lấy được từ Phân Bảo Nhan giao cho Thần Nông sao?" Thanh Minh hỏi.

Nữ Oa gật đầu nói: "Phu quân nói không sai, chính là Tạo Hóa Đỉnh.

Ta từ Nhân Đạo diễn toán được một chút thiên cơ, Tạo Hóa Đỉnh vừa vặn có thể giúp Thần Nông hoàn thành việc chứng đạo tiếp theo, lần này liền ban cho." Thanh Minh khẽ gật đầu, nhìn thoáng qua Huyền Thanh ngoài điện, tay vung lên mở ra cung môn, ngay sau đó liền thấy Huyền Thanh đi vào.

Đi tới trước tọa tiền của ba người, Huyền Thanh quỳ bái nói: "Đệ tử Huyền Thanh, bái kiến Đạo Quân, bái kiến Thánh Mẫu, bái kiến Hậu Thổ nương nương!" "Không cần đa lễ!" Thanh Minh thu tay, hư không đỡ Huyền Thanh dậy. "Tạ Đạo Quân!" Huyền Thanh thân đạo (kính cẩn nói). "Huyền Thanh, lần này Bản cung gọi ngươi đến, có một vật đưa cho ngươi, tại thời cơ thích hợp hãy giao nó cho Thần Nông.

Đây là chứng đạo chi vật của hắn, có vật này, Thần Nông ngày sau mới có thể viên mãn chứng đạo vị trí Địa Hoàng..." Nữ Oa nhìn Huyền Thanh, nhàn nhạt mở miệng nói. "Thánh Mẫu yên tâm, đệ tử biết phải làm như thế nào..." Huyền Thanh chắp tay nói.

Nữ Oa khẽ gật đầu, tố thủ (tay ngọc) vung lên, một tôn thanh đồng đỉnh ba chân xuất hiện trong tay, một luồng khí tức tiên thiên hạo hãn tán phát ra.

Thấy thế, Hậu Thổ trước mắt lập tức sáng lên, hảo một kiện Tiên Thiên Linh Bảo!

Huyền Thanh lúc này trong mắt cũng sáng lên một phần, Thánh

Mẫu quả nhiên đại thủ bút, vừa ra tay liền là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tại Thánh Địa cũng không có bao nhiêu tồn tại sở hữu, lúc này ban cho Địa Hoàng, cũng là đại thủ bút.

Bất quá nghĩ đến tình huống Địa Hoàng bất phàm, hắn cũng thích nhiên. "Đây là Tạo Hóa Đỉnh, là vật Bản cung đoạt được tại Phân Bảo Nhan, lần này liền ban cho Thần Nông, ngày sau tại thời cơ thích hợp hãy giao cho hắn..." Nữ Oa nhìn Huyền Thanh, chậm rãi nói, ngay sau đó trong tay khẽ động, Tạo Hóa Đỉnh từ từ bay tới, sau đó huyền phù trước người Huyền Thanh. "Đệ tử đã hiểu!" Huyền Thanh gật đầu nói.

Sau đó hắn liền tiếp lấy, rồi tỉ mỉ đánh giá một phen.

Đỉnh này một miệng, hai tai, ba chân, đảo ám hợp đạo lý "nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật" của đại đạo. "Hảo một tôn Thần Nông Đỉnh!" Huyền Thanh trong miệng thầm khen một tiếng, sau đó cẩn thận thu lại, đợi thời cơ thích hợp sẽ giao cho Thần Nông. "Đỉnh này tức là chứng đạo chi bảo của Thần Nông, liền không còn gọi là Tạo Hóa Đỉnh nữa.

Bản tôn ban tên cho nó: Thần Nông Đỉnh!" Thanh Minh nhìn Huyền Thanh, nhàn nhạt nói.

Nghe vậy, Huyền Thanh thân thể chấn động, lập tức bái nói: "Đệ tử lĩnh mệnh!" Thanh Minh khẽ gật đầu, Nữ Oa và Hậu Thổ đảo cũng không có dị nghị.

Dù sao linh bảo của Thần Nông, lấy tên hắn gọi chi cũng không có gì không thỏa đáng, cũng là việc khả hành, việc này liền định ra như vậy. "Phục Hy chứng đạo sắp đến, ngươi hãy đi đi!" Nữ Oa phất phất tay nói. "Đệ tử cáo lui!" Huyền Thanh đáp một tiếng, liền hướng về Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ hành lễ, sau đó rời khỏi Hỗn Nguyên

Cung, hướng về Nhân tộc mà đi. "Lần này Phục Hy chứng đạo sẽ mời chư Thánh và Hỗn Nguyên tồn tại đến quan lễ, muội muội định đi sao?" Nữ Oa trên mặt lộ ra nụ cười tuyệt mỹ, nhìn Hậu Thổ bên cạnh nói. "Đã là Nhân tộc thịnh thế, đi xem cũng không sao, liền tùy tỷ tỷ đi một chuyến..." Hậu Thổ cười khẽ nói.

Dứt lời, hai nữ liền chuyển ánh mắt lên người Thanh Minh.

Việc này phu quân hẳn là không đi, dù sao sự tình như vậy trong mắt hắn cũng không tính là gì, hơn nữa bối phận quá lớn, đảo cũng không quá thích hợp. "Ta sẽ đi Thiên Đạo Không Gian một chuyến.

Nhân tộc thịnh thế, các nàng cứ đi xem một chút Phục Hy rốt cuộc có thể đạt tới địa bộ (trình độ) nào..." Thanh Minh mở hai mắt, nhìn các nàng, chậm rãi nói.

Nghe vậy, hai nữ khẽ gật đầu, đi xem thử ca ca (đạo huynh) đạo phân thần kia có thể đạt tới địa bộ dự kỳ hay không.

Hai nữ trong lòng nghĩ xong, lần nữa chuyển ánh mắt về Nhân tộc.

Lúc này, Càn Nguyên - Nhân Hoàng Chi Sư cũng động thân rời đi.

Phục Hy chứng đạo tại tức, vị Nhân Hoàng Chi Sư này cũng không thể đi trễ.

Cũng may Hỗn Nguyên Cung cự ly Trần Đô tịnh không xa, lấy tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, hơn trăm năm thời gian tự nhiên là đủ.

Đến lúc đó liền có thể đắc được công đức Nhân Hoàng Chi Sư, Phục Hy cũng sẽ chứng đạo Thiên Hoàng, giữa song phương cũng có thể liễu đoạn quan hệ sư đồ.

Càn Nguyên trong lòng nghĩ vậy, nhanh chóng hướng về Nhân tộc Trần Đô phi lược, lấy thân thần thú, tốc độ nhanh đến cực hạn, không ngừng tiếp cận Trần Đô. ...

Thời gian nhoáng một cái, lại hơn trăm năm trôi qua.

Nhân tộc, bên ngoài Trần Đô.

Một tòa cao đài đã sừng sững trên bình nguyên trống trải, đây là Thiền Nhượng Tế Đài mà Nhân tộc đặc biệt kiến lập cho đại điển thiền nhượng của Cộng chủ.

Sớm tại khi Phục Hy tuyên bố đem ngôi vị Cộng chủ truyền cho Thần Nông, những việc này tự nhiên đã được an bài.

Tế đài này sớm đã xây xong, liền chờ lễ thiền nhượng, để cho tiền hậu (trước sau) hai vị Cộng chủ tiến hành thiền nhượng.

Tế đài này cũng khá bất phàm, cao ước chừng mười mấy trượng, bốn bốn phương phương (vuông vức), tuy không có điêu khắc tinh xảo nhưng lại toát ra một cỗ uy nghiêm bàng bạc chi khí, đây là do ý niệm Nhân tộc gia trì trên đó.

Lúc này ngật lập (đứng sừng sững) ở đây, chờ Phục Hy và Thần Nông - hai vị Cộng chủ đi tới.

Tuy chưa tới thời cơ, nhưng các tộc trưởng từ khắp nơi trong Nhân tộc đã sớm đi tới bốn phía tế đài, quan khán lễ thiền nhượng tiếp theo.

Đây là đại sự, làm tộc trưởng các bộ lạc, tự nhiên phải đến sớm một chút.

Trừ bỏ các tộc trưởng Nhân tộc ra, còn có không ít tu sĩ cùng một số Chuẩn Thánh đại năng đến quan lễ.

Đối với bọn họ mà nói, việc Nhân Hoàng ít nhiều cũng có chút tò mò, cũng muốn nhìn xem vị Nhân Hoàng mở ra kỷ nguyên Nhân Hoàng của Nhân tộc có tình huống như thế nào, liệu có thật sự thần kỳ như vậy không.

Đương nhiên, lần này trừ bỏ quan khán tình huống Nhân Hoàng chứng đạo, còn có thể được chiêm ngưỡng dung nhan của Ngũ Thánh cùng mấy vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với bọn họ cũng là một cơ duyên.

Có thể nhìn thấy mấy vị kia, nói không chừng sẽ có cảm ngộ mới.

Dù sao ở cảnh giới đó, nhất hành nhất động đều ám hợp đại đạo chí lý, trên thân càng có đại đạo pháp tắc quanh quẩn giao thác tung hoành, nếu có thể có cảm ngộ, đó chính là sự tạo hóa.

Cho nên đối với cơ duyên như vậy, tự nhiên muốn nhìn một chút.

Đương nhiên, đây là muốn tìm cơ duyên và tạo hóa, nhưng dù cho không có thu hoạch gì, có thể tận mắt chứng kiến thịnh huống như thế, đảo cũng đáng giá.

Bất quá lúc này đối với Phục Hy và Thần Nông mà nói, bọn họ cũng không quan tâm những tu sĩ đại năng kia có tâm tư gì, cái họ quan tâm chỉ là nghi thức thiền nhượng mà thôi, những thứ khác đều không quan trọng.

Trần Đô chi ngoại, dưới cao đài.

Phục Hy nhìn những người đến quan lễ lúc này, mỉm cười nói: "Lần này người đến, so với lúc ta trở thành Cộng chủ còn muốn nhiều hơn không ít..." "Cũng là vì nguyên nhân của Cộng chủ, nếu không phải Cộng chủ dẫn dắt Nhân tộc đi đến tình cảnh này, phỏng chừng lúc này cũng sẽ không có nhiều người đến quan lễ như vậy..." Thần Nông nghe vậy, chắp tay nói.

Sự tình xác thực có nguyên nhân này.

Chương 287

Phục Hy cười cười, tịnh vị hồi đáp, thịnh huống lần này cũng là do hai người cùng nỗ lực.

Sau lưng hai vị Nhân Hoàng, Càn Nguyên và Huyền Thanh sóng vai đứng thẳng, vẻ mặt mỉm cười nhìn Phục Hy và Thần Nông. "Đạo hữu, lần này sau khi chứng đạo, ta liền cùng Phục Hy đoạn tuyệt sư đồ chi duyên.

Thần Nông tiếp nhận Cộng chủ, sự tình về sau liền đa phí tâm..." Càn Nguyên thu hồi ánh mắt, nhìn Huyền Thanh bên cạnh nói. "Đạo huynh yên tâm, ta biết phải làm sao, hết thảy đều đã an bài thỏa đáng..." Huyền Thanh nghe vậy, mỉm cười gật đầu.

Càn Nguyên thấy thế gật đầu, những việc này hắn tin tưởng Huyền Thanh sẽ an bài tốt, Sư huynh cũng sẽ an bài tốt, không cần để ý quá nhiều.

Lúc này mọi người nhìn Phục Hy, chờ đợi giờ lành bắt đầu việc thiền nhượng chứng đạo. ...

Không tiêu phiến khắc (chốc lát sau), giờ lành đã đến. "Giờ lành đã tới, Thần Nông đi thôi!" Phục Hy mỉm cười nhìn Thần Nông nói, sau đó cất bước hướng về phía tế đài đi đến. "Cộng chủ!" Thần Nông đáp một tiếng, đi theo sau lưng Phục Hy. "Đạo hữu, chúng ta cũng đi thôi!" Càn Nguyên nhìn thoáng qua rồi nói. "Đạo huynh mời!" Huyền Thanh gật đầu, sau đó hai người cùng tiến lên phía tế đài.

Phiến khắc sau, Phục Hy và Thần Nông đứng trên bậc cao nhất của tế đài.

Tại bậc dưới một chút là lão sư của hai người, Càn Nguyên và Huyền Thanh.

Phục Hy quay đầu nhìn thoáng qua lão sư Càn Nguyên, sau đó lại nhìn Thần Nông, khẽ gật đầu, liền tại trên cao đài đốt ba nén hương dài, cắm vào trong lư hương trên tế đài.

Đây là phần hương đảo cáo (thắp hương khấn vái), mời những tồn tại đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, cũng là Nhân Giáo Giáo Chủ, Nhân Tộc Thánh Mẫu, mấy vị Nhân Tổ trưởng lão cùng Ngũ Thánh và Luân Hồi Chi Chủ, Phục Hy đạo nhân đến quan khán lễ thiền nhượng Nhân Hoàng.

Thịnh sự như vậy, nếu có thể được toàn bộ đến quan lễ, việc này cũng sẽ trở nên càng thêm bất phàm. "Phần hương đảo cáo, cộng quan thịnh sự!" Phục Hy trong miệng khẽ nói một câu, sau đó liền đứng chờ đợi.

Lúc này, chỉ thấy bầu trời phía Đông chợt sinh dị tượng, tử khí đông lai ba vạn dặm, hà quang bao phủ nửa bầu trời, huyền âm trận trận, linh khí hội tụ, hạo hạo đãng đãng tịch quyển mà đến.

Không cần nói, người tại tràng đều biết là mấy vị kia của Hồng Hoang đã đến.

Đến sớm nhất chính là Nhân Tộc Thánh Mẫu Nữ Oa, cùng Luân Hồi Chi Chủ Hậu Thổ, tiếp theo là ca ca của Thánh Mẫu - Phục Hy đạo nhân. "Bái kiến Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương, Phục Hy tiên trưởng!" Phục Hy (Cộng chủ) suất lĩnh Nhân tộc chúng nhân nhao nhao hành lễ. "Bái kiến nhị vị Sư nương, Phục Hy tiên trưởng!" Càn Nguyên thân phận không giống, xưng hô hành lễ tự nhiên có chỗ bất đồng. "Không cần đa lễ!" Nữ Oa mỉm cười, tay vung lên, một luồng vô hình chi lực nâng tất cả mọi người dậy. "Tạ Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương, Tiên trưởng!" "Tạ Sư nương, Tiên trưởng!" Phục Hy, Càn Nguyên cùng mọi người thân đạo. "Hưu!" Ngay lúc này, ba đạo thanh quang lóe lên, khỏa hiệp thánh uy hàng lâm, đúng là Thánh Nhân

Tam Thanh. "Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Thượng Thanh Thánh Nhân!" Nhân tộc chúng nhân nhao nhao hành lễ.

Càn Nguyên cũng hành lễ, bất quá lần này không làm đại lễ, tuy tu vi không cao nhưng bối phận khả không nhỏ, lúc này cũng chỉ khẽ hành lễ mà thôi.

Tam Thanh Thánh Nhân cũng rõ ràng, không để ý những thứ này. "Không cần đa lễ!" Thái Thượng vung tay, nâng mọi người dậy. "Gặp qua ba vị đạo hữu!" Thái Thượng Tam Thanh đi tới trước người Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy đạo nhân, chắp tay vấn hậu. "Gặp qua đạo hữu!" Ba người lúc này cũng chắp tay nói. "A Di Đà Phật!" Ngay lúc này, chỉ nghe một tiếng Phật hiệu vang lên, sau đó trận trận phạm xướng chi âm truyền đến, hàm chứa sức mạnh mê hoặc tâm trí, phảng phất muốn độ hóa chúng nhân quy y Tây Phương.

Nữ Oa thản nhiên liếc nhìn về phía Tây Phương, tay nhàn nhạt vung lên, hết thảy dị tượng phạm xướng chi âm kiết nhiên nhi chỉ (dừng lại đột ngột), sau đó lộ ra thân hình Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, sau đó chậm rãi từ hư không hạ xuống. "Bái kiến Tây Phương Nhị Thánh!" Đối với hai vị này, tuy mọi người vẫn hành lễ nhưng rõ ràng không có nhiệt tình như vậy. "Chư vị không cần đa lễ!" Tiếp Dẫn mỉm cười, tay nâng mọi người dậy. "Gặp qua chư vị đạo hữu!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chắp tay nói.

Mọi người không mặn không nhạt gật đầu, sau đó liền đi xuống dưới cao đài chờ đợi thời cơ. "Hô!" Lúc này, một cỗ cảm giác nóng rực ập đến, chính là Toại Nhân dẫn đầu hai vị Nhân Tổ và tám vị Trưởng lão. "Bái kiến ba vị Nhân Tổ, chư vị Trưởng lão..." "Bái kiến Nhân Tổ, Trưởng lão..." Nhân tộc chúng nhân, cùng các tu sĩ và đại năng quan lễ lúc này nhao nhao hành lễ.

Toại Nhân đạm nhiên cười một tiếng, nâng mọi người dậy, sau đó đi tới trước người Nữ Oa. "Đệ tử bái kiến Thánh Mẫu, Sư nương, Tiên trưởng!" Toại Nhân trước tiên hướng Nữ Oa, Hậu Thổ cùng Phục Hy đạo nhân hành lễ, sau đó mới đối với Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh chắp tay nói: "Gặp qua chư vị đạo hữu!" Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng chắp tay đáp lễ.

Nữ Oa phất phất tay, ra hiệu không cần đa lễ.

Đến tận đây, những tồn tại đỉnh tiêm cần đến lần này: Ngũ Thánh, Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy đạo nhân đều đã tề tựu.

Cũng vì như thế, những tu sĩ sinh linh quan lễ lúc này càng thêm ý động, thịnh sự như vậy quả nhiên bất phàm.

Mấy vị này đến cũng đã đẩy sự việc này lên một cao điểm.

Tiếp theo liền chờ thời cơ thiền nhượng. ...

Vô Lượng sơn điên (đỉnh núi Vô Lượng).

Thanh Minh nhìn thoáng qua tình huống Nhân tộc Trần Đô, một bước bước ra, thời không chuyển hoán, đã đi tới Thiên Đạo Không Gian. "Đạo hữu gần đây tiến triển không nhỏ, đảo cũng có khả năng rút ngắn thời gian bộ nhập Thiên Đạo Cảnh..." Thanh Minh đi vào Thiên Đạo Không Gian, nhìn Hồng Quân đạo nhân lúc này vẫn đang nỗ lực, đạm nhiên nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân mở hai mắt, nhìn Thanh Minh, có chút kinh ngạc nói: "Thanh Minh đạo hữu..." Bên trong không gian Thiên Đạo.

Mối quan hệ giữa Thanh Minh và Thiên Đạo, Hồng Quân đạo nhân tự nhiên là rõ ràng, việc tự do ra vào không gian Thiên Đạo cũng không phải chuyện khó, không có gì là không tường tận cả.

Nhưng gặp được Thanh Minh bên trong không gian Thiên Đạo,

quả thực là lần đầu tiên.

Bởi vì Thanh Minh không thường ở trong không gian Thiên Đạo tham ngộ tu hành, nơi này trước nay đều là Đạo Tổ hợp đạo ở lại.

Cho nên, lần này khi thấy Thanh Minh, ông mới có chút kinh ngạc, dù sao cũng là lần đầu tiên gặp Thanh Minh trong không gian Thiên Đạo.

"Đạo hữu lần này đến đây, phải chăng có chuyện quan trọng?" Hồng Quân đạo nhân tiến lên, chắp tay với Thanh Minh rồi mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Thanh Minh không trả lời thẳng, chỉ nhìn ông rồi nói: "Đạo hữu hẳn là sắp tiến vào Thiên Đạo Cảnh trong thời gian gần đây, cũng đã rút ngắn không ít thời gian, xin chúc mừng đạo hữu trước." Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, cười chắp tay nói: "Đa tạ đạo hữu." Lần này có thể rút ngắn một khoảng thời gian, cũng là vì thiên địa diễn hóa càng thêm hoàn thiện, Thiên Đạo cũng đang trong quá trình thăng cấp, cho nên độ tương hợp càng cao, cũng có thể rút ngắn không ít thời gian.

Hồng Quân đứng sóng vai bên cạnh Thanh Minh, thuận theo ánh mắt của y, cũng nhìn về phía Trần Đô của Nhân tộc.

"Pháo Tê không tầm thường, xem ra ngày trước Phục Hy đã chuẩn bị không ít." Hồng Quân đạo nhân khẽ nheo đôi mắt, trong con ngươi thâm thúy pháp tắc trào dâng, chậm rãi nói.

"Pháo Tê chứng đạo Thiên Hoàng, đối với y cũng có chỗ tốt, tự nhiên phải chuẩn bị nhiều hơn một chút.

Hơn nữa, vị cách Thiên Hoàng không hề tầm thường, có khí vận Nhân tộc và Nhân Đạo chi lực gia trì, đạt tới cảnh giới cao hơn dự kiến cũng là chuyện bình thường." Thanh Minh nghe vậy, cười cười

rồi ôn hòa nói.

"Cứ như vậy, Pháo Tê chứng được Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, e rằng đã là chuyện chắc như đinh đóng cột." Hồng Quân đạo nhân nói.

Thanh Minh đạm nhiên đáp: "Thân là Nhân Hoàng do Nhân Đạo lựa chọn, tự nhiên không tầm thường.

Với tình hình của Pháo Tê, Bán bộ Hỗn Nguyên quả thực không thành vấn đề." Hồng Quân đạo nhân âm thầm gật đầu, cũng không nói gì thêm.

Dù sao tình hình của Pháo Tê lúc này đã bày ra trước mắt, quả thực đúng như vậy, ông cũng không cần nhiều lời.

Dù sao những chuyện này cũng không liên quan đến ông lúc này.

"Bản tôn lần này đến đây là để tham ngộ những quy tắc và pháp tắc sau khi Thiên Đạo hoàn thiện và thăng cấp, cũng nhân đó mà viên mãn tự thân." Thanh Minh cười nói, sau đó liền xoay người, trực tiếp tiến vào nơi sâu trong không gian Thiên Đạo, một khu vực mà ngay cả Hồng Quân đạo nhân cũng chưa từng đặt chân đến.

Hồng Quân đạo nhân ánh mắt sâu thẳm, khó lường.

Hồi lâu sau, ông cũng trở về nơi tham ngộ ban đầu, tiếp tục viên mãn bản thân, tăng cường độ tương hợp với Thiên Đạo, tranh thủ sớm ngày bước vào Thiên Đạo Cảnh.

Dù sao bây giờ cũng không còn xa nữa, ước chừng chỉ trong thời gian ngắn sắp tới.

Sau khi ngồi xếp bằng xuống, trong lòng ông thoáng qua một ý niệm, rồi lập tức gạt bỏ tạp niệm, chuyên tâm tham ngộ. … Cùng lúc đó, tại trung tâm sâu thẳm của không gian Thiên Đạo.

Thanh Minh chậm rãi dạo bước, ánh mắt lướt qua khu vực tối tăm nhưng có vô số xiềng xích pháp tắc và quy tắc đan xen dọc ngang, không khỏi khẽ gật đầu.

Thiên Đạo những năm qua đã hoàn thiện và phát triển, từ mức độ ngưng thực và lớn mạnh của những pháp tắc và quy tắc này là có thể nhìn ra, y đối với điều này khá hài lòng.

"Rắc rắc rắc!!!" Lúc này, chỉ nghe từng tràng âm thanh sấm sét vang lên, ngay sau đó liền thấy ánh sáng màu tím chói lọi rực rỡ lóe lên trong bóng tối sâu thẳm của không gian Thiên Đạo, chiếu rọi nơi này thành một biển cả màu tím.

Những tia Thiên Phạt lôi đình kinh khủng đến cực hạn hiện ra trong đó, va chạm trong một lôi trì, vô số lôi thủy bắn tung tóe, tiếp xúc với xiềng xích quy tắc và pháp tắc, phát ra những tiếng "xèo xèo".

Những tia Thiên Phạt lôi đình trong lôi trì không ngừng biến đổi, tỏa ra khí tức kinh khủng.

Thanh Minh thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lưu quang, độn nhập vào trong lôi trì, trực tiếp ngồi xếp bằng giữa lôi trì.

Những tia Thiên Phạt lôi đình và lôi thủy kia toàn bộ đan xen, thấm đẫm quanh thân, nhưng lại không gây ra chút thương tổn nào, mà từng chút một bị hấp thu.

"Ông!" Thanh Minh đưa hai tay ra, khẽ nắm chặt trong hư không, những xiềng xích quy tắc và pháp tắc toàn bộ giao vào nhau, sau đó duỗi dài ra, rơi vào trong tay Thanh Minh.

Y liền nắm lấy xiềng xích quy tắc và pháp tắc, từng luồng lôi quang lóe lên trên đó.

Sức mạnh quy tắc, pháp tắc chi lực cùng với sức mạnh lôi đình toàn bộ dung nhập vào trong thân thể Thanh Minh.

Chương 288

Sau đó, y liền chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu tham ngộ tu hành. … Trên cao đài.

Pháo Tê thấy những người được mời lần này, những người nên đến đều đã đến, đại điển thiện nhượng càng thêm long trọng, trong lòng cũng vui mừng.

"Pháo Tê, bắt đầu đi!" Toại Nhân nhìn Pháo Tê, mỉm cười nói.

"Nhân Tổ!" Pháo Tê gật đầu đáp.

Sau đó y liền bước lên cao đài, cao giọng tuyên bố: "Hôm nay, Nhân tộc Pháo Tê, trở thành Cộng chủ Nhân tộc đã được vạn năm, dốc lòng cai trị, nay công đức viên mãn, đặc biệt tại đây truyền ngôi vị Cộng chủ Nhân tộc cho Đại hiền Thần Nông thị.

Từ nay về sau, Thần Nông thị sẽ là Cộng chủ mới của Nhân tộc!" Pháo Tê cáo với trời đất, tuyên bố sẽ truyền ngôi vị Cộng chủ Nhân tộc cho Thần Nông.

Lúc này, thiên địa tương ứng, các tộc trưởng bộ lạc cũng hưởng ứng, chứng kiến việc bàn giao này.

Thấy vậy, Toại Nhân ở phía dưới tiến lên một bước, trong tay lật một cái, lấy ra một bảo vật, chính là chí bảo Nhân tộc Không Động Ấn, lúc này dùng để sắc lập Nhân Hoàng.

Tam Thanh và Tây phương Nhị Thánh thấy vậy, ánh mắt dừng lại trên Không Động Ấn vài giây.

Nếu không phải nó ở trong tay Toại Nhân, bọn họ cũng không cần phải bỏ ra nhiều lợi ích như vậy để đổi lấy một vị Nhân Hoàng chi sư.

Thật đáng tiếc!

Vật này ở trong tay Toại Nhân, tình hình lần này cũng không có cách nào, đều đã thành định cục, lúc này cũng không cần nói thêm nữa.

Ý niệm trong lòng Ngũ Thánh lóe lên, liền thu hồi ánh mắt, nhìn về phía cao đài. … Toại Nhân lúc này không để ý đến suy nghĩ trong lòng Ngũ Thánh, tiến lên một bước, tay cầm chí bảo Nhân tộc Không Động Ấn, tỏa ra vạn đạo thần quang, chiếu rọi thiên địa, lấn át cả ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần.

Trong khắp châu thiên, chỉ có ánh sáng bảy màu do Không Động Ấn tỏa ra mới là nơi có quang minh.

Lúc này, trong ánh mắt của Ngũ Thánh, Nữ Oa và Hậu Thổ, Phục Hy, cùng với hai vị Nhân Tổ và tám vị trưởng lão, tất cả đều tập trung vào người Pháo Tê.

"Ngô, lấy danh nghĩa Đại Nhân Tổ của Nhân tộc, Toại Nhân, lấy lệnh của Không Động Ấn, tứ cho Pháo Tê thân vị Thiên Hoàng.

Nhân Hoàng, lập!" Toại Nhân nhìn Pháo Tê, thần sắc trang nghiêm, giọng nói trong miệng ẩn chứa thiên hiến, một cỗ đại đạo chi lực vô hình đang ngưng tụ tại đây, Không Động Ấn trong tay tỏa ra ánh sáng rực rỡ, chiếu rọi khắp châu thiên.

"Ngao!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, liền nghe một tiếng rồng ngâm vang dội từ trong Không Động Ấn truyền ra, ngay sau đó liền thấy một đạo Nhân Hoàng long khí đột nhiên từ trong Không Động Ấn bay ra, lượn một vòng trên hư không rồi trực tiếp chui vào trong thân thể Pháo Tê.

"Bành!" Sau khi Nhân Hoàng long khí của Không Động Ấn nhập thể, Pháo Tê chỉ cảm thấy thân thể chấn động, ngay sau đó một cỗ ánh sáng rực rỡ bao bọc toàn thân, khiến cả người y trông vô cùng chói

lợi, tựa như mặt trời.

"Pháo Tê!" "Cộng chủ!" "Thần Nông!" … Lúc này, những người Nhân tộc có mặt tại hiện trường lần lượt hô cao tên Pháo Tê và Thần Nông, tiếng hô vang vọng cửu tiêu.

"Ông!" Đột nhiên, trên cửu thiên nứt ra một khe hở, giáng xuống vô biên công đức, nhuộm nửa bầu trời thành màu vàng kim.

Đây là Nhân Đạo công đức, cũng là công đức ban cho Thiên Hoàng.

Đối với công đức, người Nhân tộc bình thường không hiểu biết nhiều, cho nên lúc này thấy vậy, cũng chỉ cảm thấy dị tượng hùng vĩ một chút mà thôi, còn về công dụng cụ thể của công đức thì lại không rõ.

Nhưng lúc này, một chúng tu sĩ và đại năng đang quan lễ, thấy công đức khổng lồ như vậy, đều lộ ra vẻ hâm mộ.

Không ngờ, trở thành Nhân Hoàng, lại có thể nhận được nhiều công đức như vậy, mượn những công đức này, ít nhất cũng có thể đề thăng đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, chỉ cần chăm chỉ tu luyện và tham ngộ, chứng đạo cũng không phải là không có cơ hội.

Ngoài ra, trở thành Nhân Hoàng còn có thể hưởng khí vận Nhân tộc, nhận tín ngưỡng của Nhân tộc, v.v., lợi ích càng nhiều.

"Ông!" Khi công đức khổng lồ giáng xuống, lúc gần đến Nhân tộc, liền chia thành mấy phần.

Trong đó, phần lớn nhất, ước chừng tám thành, toàn bộ chui vào trong thân thể Pháo Tê.

Lại có một thành công đức rơi xuống Càn Nguyên, thân là Nhân Hoàng chi sư.

Một thành còn lại, thì phân ra nửa thành, rơi vào trong chí bảo Nhân tộc Không Động Ấn, nửa thành còn lại thì phân cho các vị tộc lão đã hiệp trợ, cũng như Hoa Tư Mặc Ngọc đã tương trợ năm xưa.

Toại Nhân nhìn Không Động Ấn trong tay hấp thu công đức, mỉm cười gật đầu, sau đó thu lại.

Ngũ Thánh thấy công đức của Nhân Hoàng chi sư lần này không nhỏ, trong lòng cũng yên tâm, sau này có thể sắp xếp ổn thỏa.

Đến lúc đó, cũng có thể nhận được không ít lợi ích. … Kim quang của Nhân Đạo công đức nhuộm cả châu thiên thành một màu vàng rực rỡ chói lọi, ánh sáng vàng lan tỏa từ kim quang công đức cổ xưa mãi không tan, dị tượng phi phàm.

Lúc này, sau khi tám thành kim quang công đức chui vào thân thể, Pháo Tê trong lòng có cảm ngộ, chậm rãi nhắm mắt lại, tỉ mỉ thể ngộ.

Đây là thời khắc quan trọng nhất, chứng đạo chính là vào lúc này.

Lúc này, luồng kim quang rực rỡ chói lọi kia bao bọc toàn thân Pháo Tê, hoàn toàn không thấy bóng dáng y đâu, chỉ có luồng kim quang rực rỡ chói mắt kia ngày càng lớn, bao trùm nửa bầu trời.

Nhìn tình hình của Pháo Tê lúc này, những người Nhân tộc có mặt thần tình hơi kinh ngạc, nhưng khi thấy Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương cùng với Nhân Tổ đều mỉm cười, liền biết rằng chuyện này đối với Cộng chủ mà nói, có lợi không hại, nên cũng không lo lắng nữa.

Chờ Pháo Tê tỉnh lại là được, những chuyện khác không cần phải lo. … Càn Nguyên, với tư cách là Nhân Hoàng chi sư của Pháo Tê, lúc này thấy Pháo Tê cuối cùng cũng chứng đạo Thiên Hoàng, tự nhiên vô cùng vui mừng.

Y quan sát vài giây rồi vung tay, thu lại phần công đức Nhân

Hoàng chi sư của mình.

Huyền Thanh liếc nhìn một cái, tuy thân phận Thiên Hoàng đặc thù, có thể công đức sẽ nhiều hơn một chút, nhưng y giáo đạo là Địa Hoàng, công đức cũng sẽ không chênh lệch bao nhiêu, đến lúc đó có thể mượn công đức để tiến thêm một bước.

"Đạo huynh, lần này Pháo Tê chứng đạo, không biết có thể đạt tới cảnh giới nào." Huyền Thanh mở miệng nói.

"Nhìn tình hình của Pháo Tê, hẳn là có thể trực tiếp tiến vào Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh." Càn Nguyên tỉ mỉ quan sát vài giây rồi nói.

Huyền Thanh thần sắc có chút kinh ngạc, nhưng nhanh chóng liền bình thản trở lại.

Tình hình của Pháo Tê không giống người thường, có thể đạt tới cảnh giới này cũng là bình thường.

Dù sao, không phải ai cũng là Pháo Tê, ai có thể đạt tới Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh chứ?

Y tỉ mỉ quan sát, xem tình hình sau này của Pháo Tê. … Nữ Oa và Phục Hy đang quan sát ở phía dưới, lúc này nhìn tình hình của Pháo Tê, không khỏi hài lòng gật đầu, xem ra Bán bộ Hỗn Nguyên không có gì bất ngờ.

Hậu Thổ và Ngũ Thánh cũng không có nhiều kinh ngạc, dù sao trước đó đã có chút suy đoán, lúc này chỉ là khẳng định mà thôi.

"Ông!" Ngay lúc này, kim quang công đức bao bọc Pháo Tê dần dần thu lại, sau đó lộ ra thân ảnh bên trong, kim quang xung quanh cũng đang dần dần tiêu tan.

Một lát sau, đã hoàn toàn biến mất.

"Ngô đạo, đã thành!" Pháo Tê khẽ nói một tiếng, Thiên Hoàng đến

đây, quy vị. … Ngoài Trần Đô, trên cao đài.

Pháo Tê chậm rãi mở mắt, trong con ngươi thâm thúy phảng phất phản chiếu cả trời đất, tất cả thiên cơ và pháp tắc đều hiện ra trong mắt y.

Quy vị Thiên Hoàng, chứng đắc Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, tất cả đều không có gì bất ngờ.

"Ầm ầm ầm!!!" Ngay lúc này, chỉ nghe trên bầu trời vang lên từng tràng âm thanh vang dội, thu hút sự chú ý của tất cả người Nhân tộc cũng như các tu sĩ, sinh linh đang quan lễ tại đây.

Không chỉ sinh linh, tu sĩ và Nhân tộc ở nơi này, mà trong Hồng Hoang, không ít tu sĩ, đại năng và chủng tộc cũng đều chuyển ánh mắt đến.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Toại Nhân và Phục Hy bốn người thấy vậy, trên mặt đều lộ ra một nụ cười.

Pháo Tê, quả nhiên không làm họ thất vọng, đã chứng đắc Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, đã là một trong những người đứng đầu nhất trong Hồng Hoang.

Nhân tộc, lại có thêm một cao thủ ra đời.

"Bành!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, trên người Pháo Tê bùng phát ra một cỗ khí thế kinh khủng, mang theo một tia Hỗn Nguyên uy áp, một tia Hỗn Nguyên chi lực, lúc này lan ra vô số khu vực, khiến những tồn tại, chủng tộc kia lần lượt hướng ánh mắt về phía Pháo Tê.

Không ít tồn tại thần sắc có chút kinh ngạc, Pháo Tê, lại chứng đắc Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh?

Điều này khiến họ khá bất ngờ, Pháo Tê lại mạnh mẽ như vậy, quy vị Thiên Hoàng liền là Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, Nhân Hoàng của Nhân tộc, quả nhiên không tầm thường!

Vu tộc.

Thiên đình.

U Minh Huyết Hải.

Viễn cổ Tam tộc.

Địa Tiên Phủ.

Địa phủ.

Các thế lực, các tầng lớp cao tầng của các chủng tộc, lúc này đều nhìn Pháo Tê, sắc mặt khác nhau.

Dù sao Pháo Tê có thể chứng đắc Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, quả thực nằm ngoài dự liệu của không ít tồn tại.

Cứ như vậy, đại thế Nhân Hoàng của Nhân tộc, so với suy đoán của họ, còn phi thường hơn nhiều.

Chẳng trách có thể củng cố vị trí thiên địa nhân vật chính của Nhân tộc, với tình hình như vậy, quả thực có khí vận và sức mạnh đó.

Nhân tộc cũng có thể nhân cơ hội này mà có thêm mấy vị cao thủ, quả thực là đại thế có tác dụng cực lớn.

Càng nhiều tồn tại lúc này nhìn về phía Nhân tộc, hồi lâu không nói. … Trần Đô, xung quanh cao đài.

Mọi người Nhân tộc lúc này thần sắc vui mừng, Thiên Hoàng chứng đắc Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, không có lý do gì không vui, lúc này lần lượt quỳ bái hành lễ.

Những tu sĩ và sinh linh quan lễ kia thì mặt đầy kinh ngạc, không ngờ Pháo Tê lại thăng cấp đến mức độ này, quả thực kinh khủng.

Càn Nguyên và Huyền Thanh nhìn nhau, đều cười gật đầu.

Chư Thánh không có gì bất ngờ, chỉ nhìn sâu vào Pháo Tê một cái,

rồi không để ý nữa.

Pháo Tê lúc này cũng hơi thu liễm khí thế và uy áp của mình, tất cả trở về bình tĩnh.

Pháo Tê nhìn Phục Hy, Phục Hy cũng nhìn Pháo Tê, hai người lúc này nhìn nhau cười một tiếng, tất cả đều không cần nói ra.

Chương 289

Trong cõi u minh, tựa như có sự cắt đứt, nhưng ở một số phương diện, lại có quan hệ.

Lúc này hai người đều không nói gì thêm, hai cá thể độc lập cứ như vậy hình thành, một là Hỗn Nguyên chi cảnh Phục Hy đạo nhân, một là Thiên Hoàng của Nhân tộc.

Từ khoảnh khắc này, mọi chuyện cũng đã định như vậy.

Pháo Tê chuyển ánh mắt, nhìn về phía Càn Nguyên, mỉm cười nói: "Như vậy, duyên sư đồ giữa chúng ta, đến đây là kết thúc." Càn Nguyên gật đầu nói: "Thiên Hoàng quy vị, tự nhiên nên kết thúc duyên phận của chúng ta." Nói xong, hai người nhìn nhau cười một tiếng, từ đây kết thúc duyên phận sư đồ.

"Vút!" Ngay lúc này, một cây cổ cầm phá không bay tới, chính là cây cổ cầm mà Pháo Tê đã chế tác khi định ra âm luật trước đây, được đặt tên là Phượng Tê Cầm.

Nó đã được cảm nhiễm bởi Nhân Đạo long khí nhiều năm, là một pháp bảo hiếm có.

Lúc này Pháo Tê chứng đạo Thiên Hoàng, nó cũng được hưởng lợi không ít, tự động quay về bên cạnh chủ nhân.

Pháo Tê chứng đắc vị trí Thiên Hoàng, một trong Tam Hoàng của Nhân tộc, lúc này tu vi đã là tồn tại Bán bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, trong vô số tồn tại của Hồng Hoang, đã là một trong số ít đại năng đỉnh cao.

"Pháo Tê chứng đắc Thiên Hoàng, quy vị, ngay lập tức, theo bản tổ trở về Thánh địa, tọa trấn Thánh địa!" Toại Nhân thấy Pháo Tê nhìn

mình, lúc này thản nhiên nói.

Thái Thượng nhìn Toại Nhân, vốn dĩ Tam Hoàng nên ở Hỏa Vân Động của Hồng Vân năm xưa để trấn áp khí vận, nhưng ánh mắt nhìn qua, Toại Nhân đang nhìn, Nữ Oa đang nhìn, Hậu Thổ đang nhìn, Phục Hy đang nhìn.

Trong lòng ông chững lại, cũng không mở miệng nữa.

Những chuyện này, nếu thực sự chọc vào, thì Nhân Hoàng chi sư, khí vận Nhân tộc, vị trí Giáo chủ, đều sẽ càng thêm khó coi, không bằng cứ như vậy.

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và những người khác thấy Thái Thượng như vậy, cũng không mở miệng.

Dù sao, người ta nắm giữ Không Động Ấn, Nhân Tổ, Nữ Oa lại chấp chưởng Nhân Đạo, muốn thế nào thì thế đó.

Liếc nhìn một cái rồi cũng không mở miệng.

"Tuân lệnh Nhân Tổ!" Pháo Tê trên mặt lộ ra một nụ cười, chắp tay nói.

Toại Nhân khẽ gật đầu, cứ như vậy định ra.

Sớm trước khi chứng đạo, Thánh địa đã xây dựng miếu Tam Hoàng Ngũ Đế, đủ để tọa trấn trấn áp khí vận.

Cho nên, trực tiếp trở về Thánh địa là được. … "Gầm!" Đột nhiên, từ phía đông vang lên một tiếng gầm giận dữ.

Pháo Tê nghe tiếng nhìn qua, thì thấy một con dị thú đang kéo một cỗ xe ngựa.

Con dị thú này chính là con Long Mã thần thú đã mang Hà Đồ Lạc Thư đến cho Pháo Tê năm xưa.

Thấy vậy, Pháo Tê cười nhạt một tiếng, chân khẽ động, liền lên xe

ngựa, sau đó nhìn Thần Nông, mở miệng nói: “Hoàng đệ, Nhân tộc sau này giao cho đệ, hãy cai trị cho tốt, ngô ở Thánh địa chờ đệ.” “Hoàng huynh yên tâm, ta sẽ cai trị Nhân tộc thật tốt.” Nghe vậy, Thần Nông kiên định nói.

Pháo Tê gật đầu, sau đó dưới sự dẫn dắt của hai vị Nhân Tổ, mấy vị trưởng lão và đệ tử, trực tiếp đi về phía Thánh địa.

Một lát sau, Toại Nhân chắp tay với Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy nói: “Hai vị sư nương, tiên trưởng, Thiên Hoàng đã quy vị, vậy đệ tử không ở lại nữa.” Nữ Oa gật đầu nói: “Đi đi, chuyện sau này của Nhân tộc, cần ngươi xử lý.” “Thánh Mẫu yên tâm!” Toại Nhân đáp một tiếng rồi cũng lên đường rời đi.

Sau khi Toại Nhân rời đi, Tam Thanh và Tây phương Nhị Thánh chắp tay với Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy ba người nói: “Chuyện này đã xong, chúng ta không ở lại nữa, ba vị đạo hữu, cáo từ!” Nói xong, Ngũ Thánh liền hóa thành lưu quang, trở về đạo trường của mình.

“Pháo Tê quy vị Thiên Hoàng, sau này đối với tu hành của ca ca cũng có lợi ích nhất định.” Nữ Oa nhìn về phía Phục Hy.

Phục Hy gật đầu, nói: “Quả thực như vậy, ta định trở về tham ngộ một phen.” Nói xong, y chắp tay với Nữ Oa và Hậu Thổ rồi lên đường trở về Phượng Tê Sơn.

Nữ Oa và Hậu Thổ thấy vậy, nhìn nhau một cái rồi liền cưỡi hồng quang, độn về phía Hỗn Nguyên Cung.

Sau khi mấy vị tồn tại đỉnh cao rời đi, những tu sĩ và sinh linh quan lễ kia, lúc này cũng dần dần giải tán.

Lần này có thể chứng kiến phong thái của Chư Thánh và hai vị Hỗn Nguyên, có thể có một chút cảm ngộ và lý giải, cũng là đại cơ duyên, đại tạo hóa.

Họ cũng định sau khi trở về sẽ tham ngộ một phen, biết đâu có thể thăng cấp?

Vì vậy, lúc này đều vội vàng rời đi.

Đến đây, việc Pháo Tê chứng đạo Thiên Hoàng, Thần Nông tiếp quản vị trí Cộng chủ, cũng đã thuận lợi hạ màn.

Thần Nông thấy vậy, liền dọn dẹp cục diện rồi tiến vào Trần Đô.

Càn Nguyên rời đi, Huyền Thanh cũng đang chờ đợi thời cơ của Thần Nông, Thần Nông Đỉnh cũng sẽ có đất dụng võ.

Đến lúc đó, khoảng cách đến viên mãn chứng đạo quy vị, cũng không còn xa. … Từ khi Thiên Hoàng Pháo Tê chứng đạo rời khỏi Trần Đô, Thần Nông chính thức tiếp nhận vị trí Cộng chủ Nhân tộc, bắt đầu cai quản các bộ lạc của Nhân tộc.

Nhân tộc, chính thức bước vào một thời đại thuộc về Địa Hoàng.

Vì công tích của Thần Nông, nên trong quá trình chuyển giao từ thời đại Thiên Hoàng Pháo Tê sang thời đại Địa Hoàng Thần Nông, không xảy ra chuyện lớn hay chuyện xấu nào, Nhân tộc vẫn một mảnh yên tĩnh hòa bình.

Sau khi Thần Nông kế vị, vẫn không thay đổi phong thái cần mẫn, mỗi ngày đều tỉ mỉ xử lý các sự vụ của Nhân tộc.

Thần Nông đối với các sự vụ của Nhân tộc cũng tự mình làm, không có bất kỳ hành vi không đúng mực nào, đúng như câu nói xưa, "khởi nghiệp khó, giữ nghiệp còn khó hơn", Thần Nông vẫn như trước, khiến các thủ lĩnh bộ tộc cũng yên lòng.

Sau khi Thần Nông kế vị, đại sự đầu tiên chính là quảng bá toàn diện việc trồng ngũ cốc.

Trước đó, Nhân tộc tuy đã bắt đầu trồng ngũ cốc, nhưng đó cũng

chỉ giới hạn ở bộ lạc của Thần Nông và một số bộ lạc lân cận, ngoài ra, cũng chỉ là một số bộ lạc tương đối lớn, như bộ lạc Phong Duyện.

Ngoài ra, nó chưa thực sự được truyền bá triệt để trong Nhân tộc.

Cho nên, ngoại trừ bộ lạc Liệt Sơn, các khu vực lân cận và các bộ lạc lớn, các bộ lạc Nhân tộc khác đều biết rất ít về việc trồng ngũ cốc.

Để tiện truyền bá phương pháp trồng ngũ cốc, Thần Nông đặc biệt triệu tập những người thông minh của các bộ lạc Nhân tộc đến ngoài Trần Đô, tự mình thị phạm cách trồng ngũ cốc cũng như một số vấn đề sẽ gặp phải trong quá trình trồng trọt.

Cách làm này của Thần Nông cũng khiến việc trồng ngũ cốc nhanh chóng được truyền bá trong Nhân tộc, có thể nói lúc này, nó mới thực sự phổ cập cho toàn bộ Nhân tộc.

Chỉ trong vài trăm năm, uy vọng của Thần Nông trong Nhân tộc lập tức tăng mạnh, mọi người đều ca ngợi công đức của y. … Sau khi Thần Nông dạy các bộ lạc học tập phương pháp trồng ngũ cốc và tưới tiêu, phương pháp trồng ngũ cốc và tưới tiêu mới thực sự được mở rộng trong Nhân tộc, vấn đề lương thực cũng được giải quyết thêm một bước.

Nhân tộc có đủ lương thực, liền một lần nữa bước vào thời kỳ phát triển tốc độ cao, thiếu lương thực không còn là vấn đề trọng đại kìm hãm sự phát triển của Nhân tộc.

Cùng với việc ngày càng nhiều đất hoang được khai khẩn, lương thực cũng trở nên ngày càng nhiều, vấn đề đói kém lúc này không còn là vấn đề gây khó khăn cho Nhân tộc nữa.

Sau khi lương thực nhiều lên, nhiều gia đình trong tộc đều có chút lương thực dư.

Lúc này trong Nhân tộc, mọi người đều dùng vật đổi vật, lương

thực trong Nhân tộc là thứ có giá trị cao, lúc này có chút lương thực dư, một số người cũng mang lương thực đi trao đổi lấy nhiều vật phẩm hơn.

Việc dùng vật đổi vật này, cũng là ý nghĩa sơ khai nhất của việc trao đổi mua bán vào thời điểm đó.

Vì chưa đến mức độ đó, nên lúc này, chỉ xuất hiện một số hình thức dùng vật đổi vật mà thôi.

Nhưng đến được mức độ này, có thể thấy rõ, Nhân tộc lúc này đã có sự phát triển cực lớn.

Tuy chưa đến mức độ đó, nhưng cứ phát triển như thế này, cũng sẽ không quá lâu. … Trong Hỗn Nguyên Cung.

Nữ Oa và Hậu Thổ sau khi trở về liền bắt đầu bế quan tham ngộ tu hành.

Việc Thanh Minh đến không gian Thiên Đạo tu hành, các nàng tự nhiên biết rõ.

Lần này Pháo Tê quy vị Thiên Hoàng, Nhân Đạo được hoàn thiện và thăng cấp, Nữ Oa vừa hay có thể mượn cơ hội này tham ngộ, ấn chứng đại đạo của mình.

Luân hồi địa phủ những năm qua cũng đang vận chuyển nhanh chóng, không ngừng hoàn thiện bản thân, Minh Đạo cũng nhân đó lớn mạnh, hoàn thiện diễn hóa, những năm qua cũng có tiến triển không nhỏ.

Vì vậy, hai nàng lúc này đang tự mình tham ngộ Nhân Đạo và Minh Đạo.

Một người chưởng quản sự sinh của chúng sinh, một người chưởng quản sự tử của chúng sinh, sinh tử chi đạo, cũng là chúng sinh chi đạo.

Lúc này khi tham ngộ ấn chứng, khí tức đại đạo tỏa ra từ hai nàng cũng càng thêm tinh túy và mênh mông, huyền âm từng tràng, vang vọng không dứt. … Nhân tộc với tư cách là chủng tộc số một Hồng Hoang lúc này, số lượng vô cùng lớn.

Tuy vấn đề lớn nhất là lương thực đã được giải quyết, nhưng các vấn đề khác cũng sẽ từ từ hiện ra.

Đây cũng là nhiệm vụ của Nhân Hoàng, giải quyết phần lớn các vấn đề trong Nhân tộc, để Nhân tộc có thể phát triển nhanh chóng.

Thần Nông cũng không hổ là một đại hiền của Nhân tộc, các vấn đề không ngừng xuất hiện trong Nhân tộc lúc này đều bị y giải quyết từng cái một, danh vọng lúc này càng thêm vẻ vang.

Nhưng không lâu sau đó, lại có một vấn đề mới đặt ra trước mặt Thần Nông.

Độc thảo!

Hồng Hoang rộng lớn biết bao, trong đó hoa cỏ hàng triệu loại, Nhân tộc lại không thể biết hết, cũng không thể biết chúng có độc hay không, cho nên sẽ có trường hợp ăn nhầm, dẫn đến số lượng người Nhân tộc bị độc thương, hoặc vẫn lạc vì độc thảo, những năm qua có chút tăng lên.

Nếu là trước đây, tự nhiên ít khi xảy ra chuyện như vậy, chỉ một bộ phận ăn nhầm quả dại có độc ở ngoài trời, xuất hiện hiện tượng trúng độc thậm chí tử vong, nhưng dù sao cũng là số ít.

Nhưng bây giờ đã khác, hiện tại đại bộ phận Nhân tộc ăn ngũ cốc.

Trong ruộng đồng tự nhiên có cỏ dại, độc thảo ngoài ngũ cốc, Nhân tộc không biết, ăn nhầm là chuyện bình thường, cho nên sẽ xuất hiện vấn đề này.

Chỉ là chuyện như vậy, nếu không giải quyết, số lượng người bị

độc thảo độc thương hoặc độc chết sẽ không ngừng tăng lên.

Cho nên, vấn đề này, đối với Nhân tộc lúc này, quả thực là một chuyện cấp bách.

Nhưng đối với những vấn đề như độc thảo, độc dược, Thần Nông cũng đã suy nghĩ hồi lâu, cũng không nghĩ ra được một biện pháp tốt nào.

Vấn đề này, lúc này quả thực không dễ giải quyết, cho dù có tu vi trong người, cũng khó mà giải quyết được vấn đề này.

Vì vậy, Thần Nông lại triệu tập những người trí tuệ trong Nhân tộc cũng như một số người có thể giúp đỡ trong chuyện này để thương nghị, nhưng kết quả lại không như ý, đều không có một biện pháp nào tốt hơn để giải quyết vấn đề này. … Nhân tộc, Trần Đô, trong nghị sự sảnh.

"Chư vị, nếu chuyện này không giải quyết, sau này sẽ có không ít tộc nhân vẫn lạc vì độc thảo, độc dược, đây sẽ là một rào cản mà Nhân tộc mãi mãi không thể vượt qua, lĩnh vực này cũng sẽ mãi mãi trống không, sự phát triển sau này của Nhân tộc, vẫn sẽ bị tổn thất không ít ở lĩnh vực này." Thần Nông nhíu mày, nhìn một chúng trí giả Nhân tộc có mặt, cũng như những người hiệp trợ xử lý sự vụ, ngưng giọng nói: "Nếu vấn đề này được giải quyết, sự phát triển của Nhân tộc sau này cũng sẽ được đề cao không ít, cũng có thể bù đắp khoảng trống ở phương diện này." Chuyện này sau này chắc chắn sẽ phát triển đến một mức độ cực kỳ nghiêm trọng, không thể kiểm soát, cho nên biện pháp tốt nhất chính là ngay lúc này, khi nó vừa mới xuất hiện, giải quyết nó, nếu không, sẽ mãi mãi không thể vượt qua, cũng mãi mãi không thể bù đắp khoảng trống này.

Nghe vậy, mọi người nhìn nhau, nhưng lại bất đắc dĩ lắc đầu.

Vấn đề này, trong lòng họ quả thực không có biện pháp nào tốt

hơn để giải quyết, lĩnh vực này, Nhân tộc vẫn luôn trống không, đột nhiên muốn đưa ra biện pháp giải quyết, họ đều chưa từng tiếp xúc, tự nhiên không biết biện pháp trong đó.

Chương 290

Cộng chủ tuy nói có lý, Nhân tộc giải quyết được vấn đề này có thể phát triển nhanh hơn, có thể bù đắp khoảng trống ở lĩnh vực này, nhưng vấn đề là, hiện tại Nhân tộc ở phương diện này là trống không, ngay cả ghi chép và phương pháp để tham khảo cũng không có, làm sao có thể đưa ra biện pháp giải quyết hợp lý?

Thần Nông nhìn sắc mặt mọi người, trong lòng cũng hơi trầm xuống, chuyện này quả thực không đơn giản, đến nay vẫn chưa có một biện pháp giải quyết tốt nào.

Nhưng Thần Nông cũng hiểu tình hình của mọi người, lĩnh vực này chưa từng liên quan, tự nhiên khó tìm ra phương pháp thích hợp.

Nhưng chuyện này, Thần Nông lại mơ hồ cảm thấy có liên quan cực kỳ đến bản thân, có thể là mấu chốt để chứng đạo Địa Hoàng.

Y có cảm giác, chỉ cần ở chuyện này, có thể giải quyết một cách hoàn mỹ, bù đắp khoảng trống của Nhân tộc trong lĩnh vực này, thì ngày chứng đạo của y sẽ không còn xa nữa.

Chỉ cần giải quyết xong chuyện này, nhiệm vụ Địa Hoàng, ước chừng cũng gần như viên mãn.

Cho nên, chuyện này đối với Thần Nông là bắt buộc phải làm, đối với Nhân tộc cũng vậy. … Sau khi Thần Nông nghĩ xong, nhìn mọi người, thần sắc trang nghiêm nói: “Chuyện này, đối với bản thân ta, đối với Nhân tộc mà nói, đều là chuyện cực kỳ quan trọng, không thể không làm.

Hiện tại không có biện pháp nào tương đối hoàn thiện, hiệu quả, vậy thì sau này sẽ áp dụng biện pháp nguyên thủy, ngu ngốc nhất, nhưng cũng hiệu quả nhất.” Dừng lại vài giây, y nói từng chữ một:

“Kế hoạch hiện nay, chỉ có thể lấy thân thử trăm loại cỏ, phân biệt độc tính của chúng.” Biện pháp này, tuy là nguyên thủy, ngu ngốc nhất, nhưng quả thực là hiệu quả nhất, lấy thân thử cỏ, như vậy mới có thể phân biệt dược tính và độc tính của nó, sau đó chỉnh lý thành sách, truyền lại cho toàn tộc, để tránh tái diễn chuyện ăn nhầm độc thảo mà tử vong.

Lúc này, ngoài biện pháp này ra, không nghĩ ra được biện pháp nào tốt hơn, cũng chỉ có thể liều mình đi nước cờ hiểm.

Chuyện này, ngoài Cộng chủ ra, những người Nhân tộc khác, thực sự không thích hợp để làm.

Dù sao những người Nhân tộc khác, bao gồm cả những trí giả có mặt, đều không có tu vi trong người, còn y là người tu hành, tuy tu vi thấp, nhưng dù sao cũng là người tu hành, có thể chống đỡ được một hai, nếu đổi lại là người khác, thì không có năng lực và tình hình đó.

Dù sao các loại cỏ trong Hồng Hoang, đặc biệt là độc thảo, độc tính của một số trong đó không phải là người không tu hành có thể chống đỡ được, còn người Nhân tộc bình thường thì càng không thể.

Cho nên, chuyện này y làm là tốt nhất, cũng là để hoàn thành việc chứng đạo. … Thần Nông vừa nói ra, những người có mặt lập tức biến sắc.

“Cộng chủ không được, ngài liên quan đến an nguy của Nhân tộc, không thể dễ dàng mạo hiểm.” “Cộng chủ, chuyện này tuyệt đối không được, xin hãy suy nghĩ lại!” “A, Cộng chủ, chuyện này nguy hiểm vô cùng, sơ suất một chút là sẽ vẫn lạc, liên quan đến tương lai của Nhân tộc, ngài không thể đi được!” “Cộng chủ, xin hãy suy nghĩ lại!” “Cộng chủ…” “…” Lúc này, mọi người lần lượt lên tiếng, khuyên Thần Nông không nên làm chuyện này, dù sao chuyện này thực sự quá nguy hiểm, sơ suất một chút sẽ vẫn lạc, độc tính của những

loại độc thảo kia rốt cuộc thế nào, không ai có thể biết, nếu thực sự vẫn lạc vì độc thảo, thì thật là được không bù mất.

Dù sao Thần Nông lúc này liên quan đến cả tương lai của Nhân tộc, là Cộng chủ của Nhân tộc, phải dẫn dắt Nhân tộc đi đến một tầm cao hơn, một tồn tại huy hoàng hơn, không thể có sơ suất.

Thần Nông nghe vậy, lại lắc đầu, thần sắc càng thêm kiên định, ngưng giọng nói: "Ta thân là Cộng chủ Nhân tộc, lẽ ra phải vì chuyện của Nhân tộc mà ra sức, chuyện này liên quan đến tính mạng của hàng vạn người Nhân tộc, sao có thể bỏ mặc không giải quyết?" "Hơn nữa, nếu nhìn xa hơn, chuyện này không chỉ dừng lại ở đây.

Cỏ có độc thảo, cũng có dược thảo, có thể độc người, cũng có thể cứu người, nếu có thể phân loại chúng ra, sau này không chỉ có thể giúp Nhân tộc tránh xa độc thảo, mà còn có thể lợi dụng dược thảo để giải quyết vấn đề cho hàng vạn người Nhân tộc, đây là chuyện một công đôi việc, tại sao không làm?" "Chuyện này, ta đã quyết, không cần khuyên nữa!" Thần Nông thần sắc kiên định nói, giọng điệu không cho phép phản bác, khiến những người định khuyên nữa, lúc này lời đến miệng cũng không nói ra được.

"Ai, chuyện này hung hiểm, xin Cộng chủ hãy cẩn thận, ngài liên quan đến tương lai của Nhân tộc." Một vị tộc lão chủ quản phúc họa khẽ thở dài, nhìn Thần Nông, chậm rãi nói.

"Vì tương lai của Nhân tộc, xin Cộng chủ, mọi việc hãy cẩn thận." Những người còn lại, đồng loạt chắp tay với Thần Nông, lớn tiếng nói.

Không thể khuyên được Thần Nông, lúc này họ chỉ có thể hy vọng Cộng chủ cát nhân tự có thiên tướng, mọi chuyện đều gặp hung hóa cát, nếu không, Nhân tộc sẽ tổn thất quá lớn.

Thần Nông nghe vậy, trên gương mặt trang nghiêm lại lộ ra một

nụ cười, nhìn họ nói: "Yên tâm, ta sẽ hành sự cẩn thận, cứ chờ ta mang tin tốt về cho Nhân tộc đi!" Nghe vậy, mọi người gật đầu, đã quyết định như vậy, cũng chỉ có thể như vậy.

Sau khi thương nghị thêm một lát, mọi người mới lần lượt rời đi. … Sau khi mọi người rời đi, Thần Nông ngồi trên ghế chủ vị, nhìn về phía Trần Đô, vẻ mặt suy tư, trong lòng không ngừng tính toán.

Đối với việc lấy thân thử trăm loại cỏ lần này, thực ra trong lòng Thần Nông cũng không chắc chắn, dù sao chuyện này sơ suất một chút là sẽ mất mạng, cho nên cần phải cẩn thận rồi lại cẩn thận.

Nhưng dù thế nào, chuyện này đều phải làm, liên quan đến việc chứng đạo của y, cũng liên quan đến tương lai của Nhân tộc, liên quan đến mọi thứ trong lĩnh vực này.

"Chuyện này hung hiểm, cần phải báo cho lão sư một tiếng, cũng để có chút kiến nghị." Sau khi nghĩ xong, Thần Nông định báo cho lão sư một tiếng trước, sau đó mới bắt đầu chuẩn bị lên đường.

Nghĩ đến đây, Thần Nông liền đứng dậy, rồi đi về phía một dãy núi ngoài Trần Đô. … Ngoài Trần Đô, trong một dãy núi.

Sau khi đến nơi ở của Nhân Hoàng chi sư Huyền Thanh, Thần Nông liền báo cho y biết mục đích lần này, định báo cho lão sư của mình một tiếng rồi lên đường đi khắp Hồng Hoang, nếm thử trăm loại cỏ.

Huyền Thanh nghe xong dự định của Thần Nông, mày nhíu chặt, sự hung hiểm trong đó, y tự nhiên biết rõ.

Trăm loại cỏ trong Hồng Hoang, có một số không thể so với cỏ dại trong Nhân tộc, độc tính ngay cả người tu hành cũng không chống đỡ nổi, chuyến đi này của Thần Nông, có thể nói là nguy hiểm trùng trùng.

Nhưng chuyện này lại liên quan đến việc chứng đạo của Thần Nông, lại là nhiệm vụ lớn nhất của Địa Hoàng, cho nên không thể khuyên, cũng không có cách nào khuyên, chỉ có thể dặn y cẩn thận.

"Đã quyết định, vi sư cũng không khuyên nữa, nhưng chuyện này hung hiểm, cần phải hành sự cẩn thận." Huyền Thanh nhìn y nói.

Đột nhiên, trong lòng y lóe lên một ý niệm, đã biết được thời cơ mà lão sư của mình đã nói.

"Ông!" Huyền Thanh trong tay khẽ động, một cái đỉnh nhỏ bằng đồng ba chân xuất hiện trong tay, một cỗ khí tức tiên thiên mênh mông tinh túy tỏa ra.

Thấy vậy, mắt Thần Nông lập tức sáng lên, quả là một kiện tiên thiên linh bảo.

"Đỉnh này, là do Thánh Mẫu ban tặng, tên là Tạo Hóa Đỉnh.

Đỉnh này có liên quan đến việc chứng đạo sắp tới của con, sau này sẽ là chứng đạo chi bảo của con, cho nên, đỉnh này, liền lấy tên con đặt cho, Thần Nông Đỉnh." Huyền Thanh dừng lại một chút rồi nói tiếp: "Chuyến đi nếm thử trăm loại cỏ lần này, Thần Nông Đỉnh hẳn là có thể giúp đỡ con, lần này liền chính thức giao cho con." Huyền Thanh đưa Thần Nông Đỉnh trong tay cho Thần Nông.

Thấy y, lại thêm cảm ứng trong lòng, y biết đây chính là thời cơ mà Thánh Mẫu đã nói, cho nên liền giao Thần Nông Đỉnh cho Thần Nông.

Thần Nông thấy vậy, thần sắc vui mừng, sau khi nhận lấy, vội vàng bái lạy: "Đa tạ lão sư, đa tạ Thánh Mẫu ban bảo!" Nghe vậy, Huyền Thanh khẽ gật đầu, sau đó lại lấy ra một vật, là một cái bình ngọc, trong đó chứa một ít đan dược, tuy không quá quý giá, nhưng đối với việc giải độc lại cực kỳ thích hợp, chính là thứ Thần Nông

cần lúc này.

Những viên đan dược này đều do y tự tay luyện chế, phẩm chất cũng không tệ, dù sao Hỗn Nguyên Kim Tiên ra tay, giải quyết nguy cơ lần này của Thần Nông là có thể. … Trần Đô, trong dãy núi.

"Những viên giải độc đan này, ta cũng ban cho con, hy vọng có thể giúp được con." Nói rồi, Huyền Thanh đưa bình ngọc trong tay cho Thần Nông.

"Đệ tử đa tạ lão sư ban thuốc!" Thần Nông trên mặt tràn đầy vui mừng, sâu sắc hành lễ với Huyền Thanh.

Có Thần Nông Đỉnh, lại thêm những viên giải độc đan cần thiết này, chuyến đi này đã tăng thêm không ít xác suất thành công.

Huyền Thanh gật đầu, sau đó lại dặn dò một số việc cần chú ý khi nếm thử trăm loại cỏ, Thần Nông đều nhất nhất ghi nhớ.

Sau khi mọi việc xong xuôi, Thần Nông liền từ biệt: "Nếu đã như vậy, vậy đệ tử đi đây!" Huyền Thanh gật đầu, nói: "Đi đi, nhớ vạn sự cẩn thận!" "Vâng, đệ tử hiểu rồi!" Thần Nông đáp một tiếng rồi xoay người rời đi.

Huyền Thanh nhìn Thần Nông rời đi hồi lâu, mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhắm mắt tham ngộ, cũng chờ đợi tin tức tiếp theo của Thần Nông. … Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

Toại Nhân chậm rãi mở mắt, liếc nhìn tình hình của Thần Nông lúc này, không khỏi khẽ gật đầu nói: "Có Thần Nông Đỉnh do Thánh Mẫu ban tặng, chuyến đi này của Thần Nông, cũng đã có bảo đảm." Toại Nhân trong lòng âm thầm suy diễn một phen, nhìn thấy một ít thiên cơ, lúc này khẽ gật đầu, không còn quá lo lắng.

Thần Nông Đỉnh không chỉ là chứng đạo chi bảo của y, liên quan đến việc chứng đạo của y, mà trong chuyến đi nếm thử trăm loại cỏ

lần này, cũng có thể giúp đỡ Thần Nông, giải quyết nguy cơ của y, cho nên lần này có Thần Nông Đỉnh ở đây, Toại Nhân liền yên tâm.

Sau khi nghĩ xong, liền tiếp tục nhắm mắt tham ngộ.

Lần này Thần Nông muốn viên mãn chứng đạo, liền phải xem tình hình trên đường đi, tiếp theo, chỉ cần chờ tin tốt là được. … Trong nháy mắt, lại mấy trăm năm trôi qua.

Tuy trước sau gần nghìn năm, trong mắt một chúng tu sĩ và cao thủ Hồng Hoang không đáng nhắc đến.

Nhưng khoảng thời gian này, đối với Thần Nông, lại là một khoảng thời gian phi thường.

Thần Nông từ mấy trăm năm trước sau khi báo cho Huyền Thanh biết về việc đi khắp Hồng Hoang, vì Nhân tộc nếm thử trăm loại cỏ, liền trở về Trần Đô thu dọn một phen, sau đó bắt đầu khởi hành, tự mình nếm thử trăm loại cỏ.

Mấy trăm năm, Thần Nông từ Trần Đô xuất phát, đi một đường, gặp không ít loại cỏ, trong đó có độc thảo, cũng có dược thảo.

Trong khoảng thời gian này, Thần Nông từng một ngày gặp bảy mươi hai loại độc thảo, miệng khô lưỡi tê, đầu váng mắt hoa, nếu không phải vì tu vi bản thân và giải độc đan của Huyền Đô, độc tính của những loại độc thảo này đều không thể đối phó, nhưng đã được nhất nhất hóa giải.

Những loại độc thảo, dược thảo này, sau khi được Thần Nông nếm thử, y tỉ mỉ quan sát tình hình của chúng, sau đó liền nhất nhất ghi chép lại độc tính và công hiệu của chúng, để sau này chỉnh lý thành sách, truyền lại cho Nhân tộc cũng như con cháu đời sau.

Để Nhân tộc biết được độc tính và công hiệu của những loại cỏ này, để có phương pháp đối phó.

Thần Nông đi một đường, những loại cỏ nếm thử đa số đều là độc thảo, nhưng tuy là độc thảo, nhưng nếu dùng đúng cách, một số độc thảo vẫn có thể cứu người, những điều này Thần Nông đều nhất nhất ghi chép lại.

Sau khi ghi chép lại độc tính và công hiệu của những loại độc thảo và dược thảo đã nếm thử, Thần Nông liền tiếp tục lên đường đến các khu vực khác, nếm thử các loại cây cỏ khác, xem tình hình và dược tính của chúng. … Cứ như vậy, lại mấy chục năm sau.

Hồng Hoang, trong một dãy núi nào đó.

Thần Nông ngồi xếp bằng, tế ra linh bảo Thần Nông Đỉnh, hai tay kết ấn, đánh vào trong Thần Nông Đỉnh, đang luyện chế đan dược.

Phương pháp luyện chế là do Huyền Thanh truyền lại, tuy không quá cao siêu, nhưng trong tay Thần Nông, cũng khá phi thường.

Phương pháp luyện chế đan dược cực kỳ tương hợp với Thần Nông Đỉnh, Thần Nông luyện chế cũng không tốn quá nhiều pháp lực.

Còn về việc tế luyện Thần Nông Đỉnh, không cần Thần Nông luyện chế, nó đã trở thành pháp bảo của y.

"Thu!" Đột nhiên, Thần Nông trong tay đánh ra thủ ấn, sau đó khẽ quát một tiếng, tất cả liền bình lặng lại, sau đó có hơn mười viên đan dược từ trong Thần Nông Đỉnh bay ra, rơi vào trong tay Thần Nông.

"Hô, việc luyện chế đan dược, đối với ta hiện tại, quả thực có không ít lợi ích." Thần Nông khẽ thở ra một hơi, nhìn đan dược trong tay nói.

Những viên đan dược này không giống với giải độc đan mà Huyền Đô đưa, tuy cũng là đan dược giải độc, nhưng là Thần Nông dùng Thần Nông Đỉnh, luyện chế ra từ những loại thảo dược, độc dược đã nếm thử, chỉ có thể dùng cho những triệu chứng cụ thể, không giống

loại của Huyền Đô, giải được trăm loại độc.

Nhưng những viên đan dược này tuy không có nhiều tác dụng đối với Thần Nông lúc này, nhưng đối với Nhân tộc lại có tác dụng không nhỏ.

Và trong quá trình luyện chế không ngừng, sự nắm bắt của Thần Nông đối với Thần Nông Đỉnh, đối với tiến triển trong việc luyện chế đan dược, đều đang ngày càng tăng lên.

Không chỉ vậy, việc tiêu hao pháp lực trong quá trình luyện chế không ngừng, sau đó lại được bổ sung, đối với tiến triển tu vi của Thần Nông lúc này cũng có trợ giúp không nhỏ, không lâu sau, ước chừng sẽ tấn thăng.

"Xem ra, lão sư đưa Thần Nông Đỉnh cho ta, chính là ý này." Thần Nông khẽ cười, lão sư của y chính là ý này.

Thu lại đan dược và Thần Nông Đỉnh, y liền tiếp tục lên đường. … Hồng Hoang, trong một khu vực nào đó.

Thần Nông tiếp tục tiến về phía trước, trong nháy mắt lại ba trăm năm trôi qua.

Ba trăm năm qua, y gặp không ít thảo dược, có độc, cũng có dược tính.

Nếm thử những loại cây cỏ có độc kia, Thần Nông tuy trúng độc, nhưng có giải độc đan do Thái Thượng ban tặng, lại có đan dược do Thần Nông Đỉnh luyện chế, nên không có vấn đề gì lớn, lúc này đều đã giải trừ dược tính.

Những loại thảo dược, độc thảo này, đều được ghi chép thành sách.

Thần Nông đi một đường, tiến triển khá nhanh, cách mục tiêu không còn xa.

Chương 291

Một ngày, Thần Nông đi đến một sơn cốc, thấy một loại cỏ hiếm thấy, khác với những loại y thường gặp.

Loại cỏ này hình trụ tròn, nhẵn bóng có màu tím, lá mọc đối, có cuống lá, hình trứng thuôn dài.

Thần Nông thấy vậy, trong lòng suy nghĩ một lát, liền hái một ít, cho vào miệng nhai.

Một lát sau, Thần Nông bỗng cảm thấy trong bụng đau đớn không chịu nổi, như ruột gan đứt lìa.

"Loại cỏ này, độc tính lại mạnh như vậy." Thần Nông ngũ quan nhăn nhó, thần sắc đau khổ, trong miệng khó khăn thốt ra mấy chữ.

Vội vàng lấy ra bình ngọc giải độc, nhưng khi mở ra, một trái tim chìm xuống đáy.

Trong khoảng thời gian này, nhiều lần trúng độc, giải độc đan dùng khá nhanh, lúc này đã dùng hết.

"Lẽ nào Thần Nông ta hôm nay, phải mất mạng tại đây?" Thần Nông trong miệng cười khổ, nhìn cuốn sách ghi chép trong tay, không khỏi tiếc nuối thở dài.

Hy vọng sau khi mất mạng tại đây, sẽ có người Nhân tộc phát hiện, mang cuốn sách đi, đối với Nhân tộc cũng sẽ có chút giúp đỡ. … Dần dần, Thần Nông bắt đầu thần trí không rõ.

Nhưng trong lòng y, vẫn là đại nghiệp nếm thử trăm loại cỏ vì Nhân tộc, trong lòng mang theo một cỗ không cam lòng, Thần Nông chưa chết đã ngất đi.

Độc tính của loại cỏ này quá mạnh, thêm một lát nữa, ngay cả Đại

La Kim Tiên cũng khó cứu được Thần Nông.

"Ông!" Ngay lúc này, Thần Nông Đỉnh tự chủ từ trên người Thần Nông bay ra, tỏa ra vạn đạo thần quang, sau đó bao bọc lấy toàn thân Thần Nông.

Thần Nông Đỉnh lơ lửng trên thiên linh của y, thân thể y từ từ bay lên, lơ lửng trong hư không, từng tràng khí tức kỳ dị từ trên người tỏa ra, xuyên qua vô số thời không.

"Ông!" Lúc này, Thần Nông Đỉnh khẽ rung lên, một cỗ dược lực mênh mông từ trong đỉnh chảy ra, rơi vào trong thân thể Thần Nông, sau đó lại thấy những viên đan dược mà Thần Nông đã luyện chế năm xưa toàn bộ bay ra, rơi vào trong Thần Nông Đỉnh, trong nháy mắt hóa giải, hình thành dược lực, dung nhập vào trong thân thể Thần Nông.

Độc tính của độc thảo mà Thần Nông suýt vẫn lạc vì nó, lúc này lại bị Thần Nông Đỉnh khống chế, sau đó dần dần hóa giải, ngũ tạng lục phủ trong cơ thể lúc này cũng trở nên có chút trong suốt, dưới sự giúp đỡ của Thần Nông Đỉnh, đang từng chút một thay đổi.

Đối với những điều này, Thần Nông không hề biết, lúc này y vẫn đang trong trạng thái hôn mê.

"Vút!" Ngay lúc này, chỉ thấy trên bầu trời xẹt qua một đạo lưu quang, sau đó liền giáng xuống trước mặt Thần Nông, chính là Nhân Hoàng chi sư Huyền Thanh.

Huyền Thanh vốn thấy Thần Nông gặp nguy, vội vàng đến cứu, nhưng khi thấy tình hình của Thần Nông lúc này, lại không ngờ y lại trong họa được phúc, sau lần này, khả năng kháng độc và tu vi đều sẽ được đề cao không ít, chuyến đi này của Thần Nông không có vấn đề gì nữa.

"Xem ra, đây chính là nguyên nhân Thánh Mẫu bảo ta giao Thần

Nông Đỉnh cho Thần Nông vào thời cơ thích hợp.

Có Thần Nông Đỉnh tương trợ, lần này Thần Nông dù không có ta cũng không sao, tu vi sẽ được đề cao không ít." Huyền Thanh nhìn tình hình của Thần Nông lúc này, mỉm cười nói.

Nói xong, trong tay y lật một cái, lấy ra một viên giải độc đan, sau đó trong tay khẽ động, hóa thành dược lực, rồi được đánh vào trong cơ thể Thần Nông.

Dưới sự tương trợ của Thần Nông Đỉnh, truyền đến khắp cơ thể y, giúp y hồi phục nhanh hơn.

Làm xong tất cả, Huyền Thanh khẽ gật đầu, sau đó liền lui ra một bên trên một tảng đá lớn ngồi xếp bằng, chờ Thần Nông tỉnh lại. … Lúc này, sau khi được Thần Nông Đỉnh truyền đạo và xử lý, những dược lực truyền vào cơ thể Thần Nông lúc này vẫn đang được y hấp thu, chất độc do ăn phải độc thảo cũng đã sớm bị xua tan.

Ngũ tạng lục phủ của Thần Nông lúc này cũng được đề cao không ít, khả năng kháng độc tăng mạnh, tu vi cũng từ đó vượt qua cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn, có thể nói là trong họa được phúc, nhận được không ít phúc.

"Ông!" Lúc này, Thần Nông Đỉnh phát ra một tiếng ông minh, ngay sau đó liền thấy luồng quang mang rực rỡ bao bọc toàn thân Thần Nông, lúc này dần dần thu lại, co rút vào trong Thần Nông Đỉnh, cỗ dược lực truyền đạo kia cũng quay trở lại trong Thần Nông Đỉnh.

Thần Nông Đỉnh lúc này vẫn lơ lửng trên thiên linh của Thần Nông, nhưng y tạm thời vẫn chưa tỉnh lại.

Không biết qua bao lâu, ý thức của Thần Nông mới dần dần hồi phục, chậm rãi tỉnh lại.

"?!" Thần Nông mở mắt, phát hiện mình đang ở một nơi quen

thuộc, thần sắc sững sờ, vừa rồi không phải đã sắp mất mạng tại đây sao?

Lúc này lại hồi phục rồi?

Thần Nông trong lòng ý niệm quay cuồng, vẫn không hiểu rõ, nhưng trong khoảnh khắc tiếp theo, ánh mắt chuyển đi, khi thấy thân ảnh đang ngồi trên tảng đá không xa, trong lòng đã có đáp án.

Sau khi chậm rãi đứng dậy, y liền đi về phía tảng đá lớn. … Thần Nông đến trước mặt Huyền Thanh, hành lễ nói: "Đệ tử Thần Nông, bái kiến lão sư, cảm tạ lão sư cứu mạng chi ân, nếu không phải lão sư ra tay, đệ tử lần này e rằng thật sự phải vẫn lạc tại đây." Thần Nông lúc này vẫn có chút sợ hãi, dù sao sau khi nếm thử loại độc thảo kia, trong bụng như đứt ruột, với tu vi Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ cũng không chống đỡ nổi, nếu không phải lão sư ra tay, giúp y giải quyết, e rằng thật sự đã vẫn lạc tại chỗ.

Đến lúc đó, Nhân tộc sẽ mất đi Cộng chủ, cuốn thảo kinh được chỉnh lý thành sách, ước chừng cũng không có người Nhân tộc nào thấy được, vậy là uổng công vẫn lạc.

Nhưng may mắn là, vào thời khắc quan trọng nhất, lão sư của mình đã giải cứu, khiến mọi chuyện không tốt đều không xảy ra. … Hồng Hoang, một dãy núi nào đó, trong một sơn cốc.

Huyền Thanh nghe vậy, chậm rãi mở mắt, nhìn Thần Nông, mỉm cười nói: "Cứu con, không phải là vi sư, mà là Thần Nông Đỉnh trên đầu con, nếu không phải nó tương trợ, vi sư đến đây, e rằng cũng có chút muộn." Huyền Thanh nói là sự thật, tuy y đến kịp sẽ không để Thần Nông vẫn lạc, nhưng muốn Thần Nông hồi phục trong thời gian ngắn thì không thể, dù sao độc tính đã nhập vào tạng phủ, cũng cần thời gian để hồi phục.

Nhưng có Thần Nông Đỉnh ra tay, lúc y đến, có hay không có giải

độc đan, thực ra đều không quan trọng nữa, vì sức mạnh của thượng phẩm tiên thiên linh bảo Thần Nông Đỉnh, lại thêm dược lực mà Thần Nông đã luyện chế năm xưa, đã cơ bản hồi phục thân thể và đề cao tu vi của y.

Dược lực của viên đan dược mà y lấy ra, chẳng qua chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi, không đáng kể.

Thần Nông nghe vậy, mày nhíu lại, ngay sau đó ngẩng đầu, nhìn cái đỉnh nhỏ ba chân đang lơ lửng trên đầu, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Vừa rồi không chú ý, không thấy Thần Nông Đỉnh lại lơ lửng trên đầu mình, lúc này thấy, lại liên kết với lời nói của lão sư, Thần Nông quả thực có chút kinh ngạc, lại là Thần Nông Đỉnh, cứu y? … Thần Nông Đỉnh tuy là một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo, nhưng đối với Thần Nông mà nói, y chỉ dùng nó để luyện chế đan dược từ những loại thảo dược đã nếm thử mà thôi, các tác dụng khác, tạm thời đều không dùng đến.

Không ngờ, lần này cứu mạng mình, lại là Thần Nông Đỉnh, xem ra, sự khống chế của y đối với Thần Nông Đỉnh vẫn chưa đủ, sau này phải tham ngộ nắm bắt cho tốt.

"Lần này, nếu không có lão sư ban bảo, tính mạng đệ tử vẫn nguy ngập, vẫn phải cảm tạ lão sư." Thần Nông liếc nhìn Thần Nông Đỉnh một cái, sau đó ánh mắt chuyển hướng sang Huyền Thanh, thần sắc nghiêm túc nói.

"Cũng không cần tạ ta, bảo vật này là do Thánh Mẫu ban tặng, đối với con, lão sư đã có sắp xếp, cho nên, không có vi sư, con cũng sẽ không sao.

Nhưng lần này trong họa được phúc, phải nắm bắt cho tốt." Huyền Thanh thần sắc trang nghiêm nhìn Thần Nông, chậm rãi nói.

Lần này Thần Nông vừa tăng cường thân thể, lại vừa tiến triển tu vi, phải nắm bắt tu hành cho tốt.

"Đệ tử hiểu rồi!" Thần Nông nghe vậy, gật đầu nói.

Huyền Thanh thấy vậy, khẽ gật đầu, sau đó đứng dậy, trong tay lật một cái, lấy ra một vật, là một đoạn roi thần màu đỏ.

"Vật này tên là Giả Tiên, là khi vi sư rời khỏi Hỗn Nguyên Cung lần này, Thánh Mẫu cùng ban tặng, có thể giúp con phân biệt trăm loại cỏ, biết được tính bình, độc, ôn, hàn của chúng, cũng không cần phải tự mình nếm thử quá nhiều, cũng có thể tránh được không ít phiền phức." Huyền Thanh đưa Giả Tiên trong tay cho Thần Nông, nói.

"Đa tạ lão sư, đa tạ Giáo chủ!" Thần Nông nghe vậy, thần sắc vui mừng, sau đó đưa tay nhận lấy đoạn roi thần màu đỏ mà Huyền Thanh đưa.

Y tin rằng, có roi thần này tương trợ, chắc chắn sẽ nhẹ nhàng hơn không ít, đối với đại nghiệp nếm thử trăm loại cỏ, cũng sẽ hoàn thành nhanh hơn.

Huyền Thanh thấy vậy, gật đầu, sau đó lại lấy ra một bình giải độc đan, giao cho Thần Nông, cũng như truyền thụ một số phương pháp luyện chế đan đạo, rồi lên đường rời khỏi nơi này.

Thần Nông lúc này thân thể đã được Thần Nông Đỉnh gia cường, tu vi cũng tinh tiến, dù có ăn phải loại độc thảo khiến ruột gan đứt lìa kia, cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Lại thêm Giả Tiên và giải độc đan, cũng như Thần Nông Đỉnh tương trợ, Huyền Đô không còn lo lắng cho Thần Nông nữa.

"Đệ tử cung tống lão sư!" Nhìn Huyền Thanh lên đường rời đi, Thần Nông sâu sắc hành lễ với y.

Vài giây sau, Thần Nông mới đứng dậy, tiếp tục đại nghiệp nếm

thử trăm loại cỏ, y tin rằng, tiến triển tiếp theo sẽ nhanh hơn không ít.

Thần Nông thu dọn đồ đạc của mình, lại lấy ra đồ sách ghi chép trăm loại cỏ, sau khi ghi chép độc tính của loại độc thảo suýt khiến y ruột gan đứt lìa kia, lại đặt tên cho nó là 'Đoạn Trường Thảo', rồi mới thu lại, tiếp tục lên đường. … Trong thời gian tiếp theo, dấu chân của Thần Nông trải khắp từng ngọn núi hiểm trở, phàm nơi nào có kỳ hoa dị thảo sinh trưởng, tất có thể thấy bóng dáng của y.

Sau khi trải qua hành trình gian nan hơn tám trăm năm, Thần Nông dùng Giả Tiên thử sáu trăm ba mươi chín loại thảo dược, cộng với ba trăm sáu mươi loại thảo dược đã nếm thử trước đó, tổng cộng là chín trăm chín mươi chín loại thảo dược.

Trải qua con đường nếm cỏ gần hai nghìn năm, nay Thần Nông, đã mang theo đầy ắp thu hoạch, bước lên con đường trở về, quay lại Trần Đô.

Sau khi trở về Trần Đô, Thần Nông liền bắt đầu bế quan chỉnh lý những gì đã thu được trong bao nhiêu năm nếm thử trăm loại cỏ.

Thần Nông đem những loại cỏ đã nếm, có độc, không độc, những loại có thể trị bệnh, chứng bệnh có thể chữa, giải độc, nhất nhất chỉnh lý ra, còn vẽ cả đồ hình trăm loại cỏ.

Có hình để xem, càng có thể khắc sâu ấn tượng, điểm này, Thần Nông có thể nghiệm sâu sắc.

Cho nên ban đầu khi ghi chép, y cũng sẽ vẽ ra hình dạng của thảo dược, để tiện cho việc chỉnh lý.

Cuối cùng, sau khi trải qua hơn ba trăm năm, Thần Nông cuối cùng dựa vào kinh nghiệm và trải nghiệm, đồ hình trăm loại cỏ, v.v., biên soạn ra một bộ y kinh dược điển.

Tên là, Thần Nông Bản Thảo Kinh! … Nhân tộc, Trần Đô, trong

nơi ở của Cộng chủ.

Thần Nông đầu đội Thần Nông Đỉnh, từng tràng huyền quang chiếu xuống, bao bọc toàn thân y, khiến y lúc này trông như đang tắm mình trong thần quang, khí tức trên người lúc ẩn lúc hiện, đang ở bên bờ vực của cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nếm thử trăm loại cỏ lại chỉnh lý đồ hình thành sách, vốn là việc chứng đạo của Thần Nông, lúc này đã hoàn thành, tu vi của y cũng sắp đột phá, đạt đến một tầm cao mới, đến lúc chứng đạo, có thể đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn, hoặc là siêu việt cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

"Ông!" Thần Nông đưa hai tay ra, chỉ thấy 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' lơ lửng giữa hai tay y, tỏa ra từng tràng quang mang rực rỡ, một cỗ dược hương cổ xưa lặng lẽ lan tỏa ra, trong nơi ở của Thần Nông, lúc này hình thành một hư ảnh rừng hạnh khổng lồ.

Rừng hạnh xuất hiện, bách bệnh lui tan!

Trong khoảnh khắc tiếp theo, từng tràng khí tức mênh mông không ngừng dao động, dẫn động thiên địa chi lực, đại đạo pháp tắc, v.v., lúc này vô số linh khí ngưng tụ, huyền quang từng tràng, dị tượng nảy sinh. … Nhân tộc, Trần Đô, trong nơi ở của Cộng chủ.

"Đông!" Đột nhiên, một tiếng đại đạo thanh trong vang lên trong thức hải của Thần Nông, sau đó y liền cảm thấy đại đạo thông suốt, huyền âm từng tràng, pháp lực trên người như suối tuôn, so với trước đó tăng cường vô số lần.

"Cuối cùng, cũng bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên." Thần Nông chậm rãi mở mắt, khẽ cười nói, trong tay nắm một cái, vô số đại đạo pháp tắc hiện ra trong tay y, có đan đạo pháp tắc, có nhân đạo pháp tắc và từng tia hư ảnh thuộc về dược thạch, v.v., hiện ra.

Thần Nông nhìn sâu vào đại đạo pháp tắc trong tay hồi lâu, trong tay khẽ động, tán đi tất cả đại đạo pháp tắc, sau đó trong tay lại động một cái, 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' xuất hiện trong tay y.

Thần Nông nhìn 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' được biên soạn thành sách, trên mặt lộ ra một nụ cười, nói: "Có kinh này, Nhân tộc trên con đường này sẽ không còn trống không nữa, tránh độc thảo, dùng dược thảo, bệnh tật cũng có thuốc chữa." Thần Nông nói xong, liếc nhìn 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' một cái, trong tay vung lên, 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' mở ra cấm chế, tỏa ra vạn đạo thần quang, chiếu xạ về phía cả Trần Đô.

Vốn dĩ 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' vì cấm chế của Thần Nông, khí tức dị tượng không hề tiết ra ngoài, lúc này là lúc nó hiện thế trong Hồng Hoang, hiện thế trong Nhân tộc.

Lúc này, thần quang của 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' bao trùm cả Trần Đô, những người Nhân tộc trong Trần Đô có bệnh tật hoặc mang độc tính của độc thảo trong người, lúc này đều hoàn toàn bình phục, thân thể càng lên một tầng lầu.

"Ầm!" Ngay lúc này, trên bầu trời truyền đến một tiếng nổ vang.

Vào thời điểm y kinh dược điển 'Thần Nông Bản Thảo Kinh' hiện thế, trời đất biến sắc, vô tận hư ảnh của cây cỏ dược thạch hiện ra trên trời, hương thơm lan tỏa, phong vân đảo cuộn.

Đạo vận lưu chuyển, đạo âm ông minh, trên bầu trời, dường như có bậc đại đức, lập tức ngâm xướng tụng kinh.

Nội dung trong đó, chính là những phương thuốc được ghi chép trong 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》, cũng là phương thuốc tốt để chữa bệnh cho người bình thường.

Chương 292

… Lúc này, tất cả người Nhân tộc trong Trần Đô, không ai không nhìn lên trời, nhìn về nơi ở của Cộng chủ, mặt lộ vẻ vui mừng.

Dị tượng trên trời, những tiếng đạo âm ngâm tụng phương thuốc kia, tất cả đều báo hiệu rằng, Cộng chủ, đã thành công.

"Thành công rồi?!

Cộng chủ đã thành công biên soạn ra 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》, dị tượng như vậy chắc chắn phi thường.

Nhân tộc chúng ta, sau này người bình thường cũng có thể có phương pháp chữa trị bệnh tật rồi, ha ha ha…" "Tốt quá rồi, từ nay về sau, sẽ không vì độc thảo và bệnh tật mà chết nhiều tộc nhân như vậy nữa, ha ha, đúng là trời phù hộ Nhân tộc ta!

Cộng chủ đại đức." "Cộng chủ vì Nhân tộc chúng ta mà tự mình nếm thử độc thảo, lần này trở về, không biết đã già đi bao nhiêu lần, gần như dùng mạng để giải quyết vấn đề bệnh tật cho Nhân tộc chúng ta, 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 là do Cộng chủ dùng mạng đổi lấy!" "Cộng chủ đại đức!" "Cộng chủ, Cộng chủ…" … Trong một lúc, vô số người Nhân tộc lần lượt khấu đầu quỳ bái về phía nơi ở của Thần Nông, hô lớn: "Thần Nông đại đức!" Có bộ 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》, Nhân tộc cuối cùng không còn lo lắng vấn đề bệnh tật và trúng độc không có cách chữa, tỷ lệ tử vong của Nhân tộc cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Trước đây Nhân tộc, gặp phải chuyện ăn nhầm quả dại, cỏ dại trúng độc, cũng như sinh bệnh, đều bó tay không có cách, chỉ có thể trơ mắt nhìn tộc nhân của mình chết đi.

Bây giờ có bộ 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》, liền không cần lo

lắng những chuyện này nữa. … “Thần Nông biên soạn y kinh dược điển 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》, so với Thiên Hoàng Pháo Tê năm xưa dùng Thiên Cơ Kỳ Bàn lĩnh ngộ Tiên Thiên Bát Quái cũng không hề thua kém, động tĩnh này, xem ra Địa Hoàng chứng đạo không còn xa.” “Không biết lần này Địa Hoàng chứng đạo, sẽ đề cao đến cảnh giới nào.” “Nhân Hoàng của Nhân tộc, quả thật không tầm thường!” “Đại thế của Nhân tộc, quả thật không bình thường.” Động tĩnh cực lớn của Nhân tộc, tự nhiên cũng kinh động vô số đại năng Hồng Hoang, lần lượt lên tiếng, thảo luận về Địa Hoàng Thần Nông.

Cảnh tượng khi Pháo Tê sáng tạo ra Bát Quái năm xưa, phảng phất như mới hôm qua.

Sau khi Pháo Tê sáng lập Bát Quái, liền công đức viên mãn, chỉ chờ tìm được người kế nhiệm Cộng chủ, liền có thể thoái vị chứng đạo.

Nhìn tình hình hiện tại của Thần Nông, hẳn là cũng giống như Pháo Tê, tin rằng không lâu sau, liền có thể chứng đạo Địa Hoàng.

Đến lúc đó, Tam Hoàng của Nhân tộc sẽ có hai vị Nhân Hoàng quy vị, thực lực cũng sẽ lại một lần nữa đề cao. … Trần Đô, nơi ở của Cộng chủ.

Thần Nông đứng dưới ‘Thần Nông Bản Thảo Kinh’, cảm thụ sự tắm gội của y kinh dược điển cũng như tín ngưỡng của Nhân tộc, đối với đại đạo cảm ngộ đều rõ ràng hơn không ít.

Hồi lâu sau, sau khi dị tượng tiêu tan, Thần Nông mới thu lại ‘Thần Nông Bản Thảo Kinh’, trở về nơi ở của mình.

Nhân tộc lúc này, lại không vì sự ra đi tạm thời của Thần Nông mà bình lặng, ngược lại càng thêm náo nhiệt, đối với tín ngưỡng của Thần Nông, càng thêm sâu sắc, danh vọng cũng càng thêm đề cao.

Nhìn tình hình hiện tại, thời cơ chứng đạo của Thần Nông đã không còn xa.

Thời gian đằng đẵng, trong chớp mắt, hơn tám trăm năm đã lặng lẽ trôi qua.

Trong hơn tám trăm năm này, sau khi Thần Nông viết ra « Thần Nông Bản Thảo Kinh », Nhân tộc phát triển càng thêm phi tốc.

Tình trạng bị độc thảo, độc quả làm chết người như trước kia cơ bản không còn xuất hiện, tình huống sinh bệnh trí mạng cũng giảm thiểu đáng kể.

Không chỉ có vậy, trong Nhân tộc, không ít tộc nhân mượn nhờ cuốn y thư này mà nhận biết thêm được rất nhiều thảo dược.

Điều này khiến Nhân tộc ở lĩnh vực này không còn trống rỗng như tờ giấy trắng, dần dần có sự phát triển.

Uy vọng của Thần Nông lúc này càng thêm vang dội.

Nhân tộc, Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện. "Tình huống của Thần Nông lúc này, e rằng ngày chứng đạo không còn xa..." Hữu Sào thị nhìn tình hình tại Trần Đô, quay sang hỏi Toại Nhân thị. "Sau khi Thần Nông « Thần Nông Bản Thảo Kinh » hiện thế, sự việc chứng đạo đã coi như viên mãn.

Đoạn thời gian sau này, hắn sẽ ổn cố tu vi bản thân, củng cố lại sự tình Nhân tộc một lần nữa, liền có thể tìm kiếm người thiền nhượng..." Toại Nhân thị nói, "Đến lúc đó, sau khi nhân tuyển Cộng chủ được xác định, Thần Nông liền có thể thiền nhượng chứng đạo..." Toại Nhân nghe vậy, khẽ gật đầu, đối với việc của Thần Nông, trong lòng đã sớm hiểu rõ.

Đã hiểu rõ thời cơ, thì thời gian Nhân Hoàng hàng thế đảo cũng sẽ không còn xa nữa.

Hữu Sào thị cùng Truy Y thị gật đầu, việc này Đại ca biết nhiều hơn, lúc này nói như vậy tự nhiên là không sai.

Dù sao cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, biết nhiều sự tình hơn một chút cũng là bình thường. "Đến lúc đó, cứ cùng vài vị trưởng lão và Thiên Hoàng theo ta đi tới là được..." Toại Nhân nói.

Nghe vậy, nhị Tổ gật đầu, không mở miệng nữa, ánh mắt lần nữa chuyển về phía Nhân tộc.

Cùng lúc đó, trong Tam Hoàng Ngũ Đế Miếu. "Ông!" Tại một khắc nào đó, Phục Hy chậm rãi mở hai mắt, nhìn về phía Nhân tộc, trên mặt lộ ra một nụ cười mỉm. "Thần Nông không hổ là Địa Hoàng, nhanh như vậy liền hoàn thành sự việc chứng đạo.

Tại vị mấy ngàn năm liền đã viên mãn, quả nhiên bất phàm..." Phục Hy nhìn về phía Trần Đô, trong đôi mắt diễn hóa Tiên Thiên Bát Quái đồ án, trong miệng cười nhạt nói.

Tình huống của Thần Nông, hắn tự nhiên rõ ràng.

Thần Nông tuy là Địa Hoàng trong Tam Hoàng, bản thân cực kỳ bất phàm, nhưng lại không giống hắn, hắn là do Phục Hy phân thần luân hồi mà thành.

Nhưng Thần Nông xác thực là do Nhân tộc khí vận, Nhân đạo lựa chọn, các phương diện đều không kém.

Tình huống như vậy, xác thực pha vi bất phàm.

Tại vị mấy ngàn năm liền viên mãn, phía sau chỉ cần tìm kiếm được nhân tuyển Cộng chủ tiếp theo, liền có thể chứng đạo quy vị.

Đến lúc đó, trong Tam Hoàng Ngũ Đế Miếu cũng sẽ có vị Nhân Hoàng thứ hai tồn tại, hắn cũng có thể cùng Thần Nông tiến hành luận đạo, ấn chứng để đề thăng.

Một người tu hành chung quy sẽ chậm hơn vài phần, nếu cùng Thần Nông luận đạo, chắc chắn sẽ có đề thăng không nhỏ, đây cũng là một chuyện tốt.

Phục Hy nghĩ xong, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ, cũng chờ đợi ngày Thần Nông chứng đạo. ...

Thời gian nhoáng một cái, lại ngàn năm trôi qua.

Ngàn năm này, các phương diện của Nhân tộc phát triển càng tốt hơn.

Bản thân Thần Nông cũng đang trong quá trình không ngừng tham ngộ tu hành.

Trong Hồng Hoang có không ít tồn tại lúc này đều âm thầm cảm thán Địa Hoàng khủng bố.

Trước có Thiên Hoàng Phục Hy, sau có Địa Hoàng Thần Nông, đại thế Nhân Hoàng của Nhân tộc quả nhiên cực kỳ kinh người.

Nhân tộc lúc này, sau khi giải quyết được không ít vấn đề, liền tiến vào giai đoạn phát triển nhanh chóng.

Không chỉ cơ số tăng vọt, lại có đệ tử Thánh địa truyền giáo, hấp thu dòng máu mới tiến vào Thánh địa bồi dưỡng.

Sau khi tiến hành những việc này, thực lực tổng thể của Nhân tộc lại được đề thăng, khí vận thì không cần phải nói.

Lúc này, ngay cả Thái Thượng nắm giữ một thành khí vận, cũng cảm giác rõ ràng một thành Nhân tộc khí vận trong tay đang tăng lên.

Càng không cần nói đến Nữ Oa, Tam Tổ cùng Thanh Minh, chỗ tốt đạt được còn nhiều hơn.

Theo Nhân tộc phát triển, Nhân đạo lúc này hoàn thiện và diễn hóa càng thêm viên mãn.

Dù sao Nhân tộc cũng là một mắt xích quan trọng trong Nhân đạo, những thứ này sẽ trực tiếp phản bổ vào trong cơ thể Nữ Oa.

Đối với sự tham ngộ những năm này của nàng, đã có thêm vài phần tiến triển.

Tuy rằng tạm thời chưa có tinh tiến quá lớn, nhưng hiện tại nàng đã đạt đến một cái bình cảnh, trong thời gian ngắn cũng không cách nào tấn thăng.

Điểm này nàng rất rõ ràng, cho nên chỉ có thể không ngừng tích lũy và viên mãn bản thân.

Lần này tiến triển không nhỏ, chỉ cần cứ tiếp tục như thế, tích tiểu thành đại, đến lúc đó thu hoạch sẽ không nhỏ.

Nữ Oa tự nhiên thâm am đạo lý này, cho nên cũng không để ý thu hoạch được bao nhiêu, tiếp tục tham ngộ Nhân đạo.

Tiến triển của Hậu Thổ lúc này cũng không nhỏ.

Tuy rằng còn cần một đoạn thời gian mới có thể tấn thăng cảnh giới viên mãn, nhưng lúc này đang trong quá trình không ngừng viên mãn, cũng có kiến thụ không nhỏ, thời gian ngày sau cũng có thể rút ngắn vài phần.

Hai nữ lần này đều có sở tiến triển, đảo cũng không tệ. ...

Chư Thánh và Phục Hy tự nhiên cũng có sở đề thăng.

Không tấn thăng giai vị thì không có nghĩa là không có tiến bộ, không ngừng tích lũy đề thăng, tổng có một ngày sẽ được tấn thăng.

Về phần các thế lực và chủng tộc khác, lúc này cũng đang trong quá trình phát triển của riêng mình.

Hạo Thiên trong lòng rất muốn nhúng tay vào đại thế Nhân Hoàng để kiếm chác chút lợi ích, nhưng khổ nỗi tìm không thấy cơ hội, cho

nên chỉ đành bỏ qua, một mực phát triển Trung Ương nhất mạch cùng Câu Trần nhất mạch, để không đến mức bị Tam Ngự đuổi kịp.

Hạo Thiên lúc này cũng không có tâm tình quá tốt.

Phải biết rằng, Trung Ương nhất mạch và Câu Trần nhất mạch vốn dĩ vượt xa Tam Ngự, nhưng sự phát triển những năm gần đây, theo Nhân tộc không ngừng đề thăng, Tam Ngự cũng đạt được tiến triển không nhỏ.

Hiện tại, khoảng cách giữa Tam Ngự với Trung Ương nhất mạch và Câu Trần nhất mạch đã không còn rõ ràng.

Hạo Thiên cảm thấy, nếu cứ tiếp tục như vậy, Trung Ương nhất mạch và Câu Trần nhất mạch nếu khó đạt được tiến triển cực đại, sớm muộn gì cũng sẽ bị Tam Ngự đuổi kịp.

Dù sao Nhân tộc phát triển thực sự quá khủng bố, với tư cách là Tam Ngự, đệ tử đỉnh tiêm của Nhân tộc, có thể nương theo khí vận Nhân tộc đề thăng, đại thế đề thăng để phát triển bản thân.

Như vậy, tốc độ phát triển liền nhanh chóng.

Nếu Thiên Đình không nỗ lực, thì rất nhanh sẽ bị vượt qua.

Cho nên, Hạo Thiên không dám có chút buông lỏng nào, ra sức phát triển.

Về phần Vu tộc và Viễn Cổ Tam Tộc, trước đây thế nào, hiện tại vẫn thế ấy.

Cũng không cách nào làm quá nhiều.

Vu tộc hiện tại xấp xỉ đỉnh phong, muốn làm gì thì cũng chỉ duy trì như thế, ổn định là được.

Viễn Cổ Tam Tộc, khi nhân quả nghiệp lực chưa hoàn toàn hóa giải, không cách nào chân chính phát triển, cho nên vẫn lấy việc hóa

giải nhân quả nghiệp lực làm đầu.

Bởi vì không có quá nhiều công đức khí vận để triệt tiêu, nên tốc độ khá chậm, trước đây thế nào, giờ vẫn y nguyên, không có thay đổi quá lớn.

Cũng không vì Nhân tộc phát triển nhanh chóng mà chịu ảnh hưởng lớn hay đưa ra cải biến cực đại gì.

Chương 293

Về phần Địa Tiên Phủ, Địa Phủ, U Minh Huyết Hải..., lúc này lại càng thêm bình tĩnh điệu thấp.

Huyết Hải vì nhân tố địa lý, nhân tố bản thân, A Tu La tộc cùng sinh linh Sát Lục Đại Thế Giới ngày xưa đều không đặt chân quá nhiều vào Hồng Hoang, hành sự cũng điệu thấp, vẫn phát triển trong Huyết Hải.

Địa Tiên Phủ vốn dĩ không tham dự chuyện tranh đoạt, tranh bá, chỉ điệu thấp phát triển mà thôi, Trấn Nguyên Tử cũng không tham dự những chuyện kia.

Địa Phủ thì càng không cần nói, vốn không cần tham dự những việc này, vẫn làm tốt công tác luân hồi là được.

Về phần những kẻ khác, căn bản không cần đi để ý. ...

Cứ như vậy, lại qua ngàn năm.

Trên Cửu Thiên, trong không gian Thiên Đạo. "Oanh long long!!!" Lúc này, trong Lôi Trì vang lên từng trận tiếng sấm rền.

Trên những xiềng xích quy tắc và pháp tắc bị Thanh Minh nắm trong tay, diên sinh ra từng đạo thiểm điện lôi đình, toàn bộ xiềng xích đều sáng lên quang mang lôi đình huyến lệ.

Trong phiến khu vực này, vô số lôi đình giao thoa, từng trận khí tức khủng bố truyền ra, huyến lệ thôi xán nhưng lại ẩn chứa sức mạnh mạt sát hết thảy.

Lúc này, lôi đình bắt đầu dần dần hồi súc, dung nhập vào trong Lôi Trì. "Ông!" Tại một khắc nào đó, Thanh Minh đột nhiên mở hai mắt.

Trong đôi mắt thâm thúy phù hiện một đạo lôi đình chi quang, Lôi

Đình Đại Đạo ấn ký nơi mi tâm trán phóng quang mang nhàn nhạt, khí tức hủy diệt cùng lôi đình giao thoa dũng hiện. "Xoạt xoạt xoạt!!!" Những xiềng xích quy tắc và pháp tắc bị nắm trong tay dần dần rút đi, dung nhập vào trong không gian Thiên Đạo, biến mất không thấy. "Ào ào!" Thanh Minh bỗng nhiên đứng dậy, lôi thủy trên người bắn ra tung tóe, va chạm trong không gian tạo thành từng trận hỏa hoa.

Tay vung lên, lôi đình dung nhập vào trong Lôi Trì, hết thảy trở lại như ban đầu.

Lần này tham ngộ quy tắc và pháp tắc đã hoàn thành, khoảng cách tới cảnh giới trung kỳ cũng sẽ không còn quá xa.

Lôi Trì những năm này cũng có đề thăng không nhỏ, lúc này cũng cấp cho hắn vài phần trợ giúp.

Đối với lần tham ngộ trong Thiên Đạo này, hắn pha vi hài lòng.

Tuy rằng trong Hồng Hoang mới trôi qua trên vạn năm, nhưng ở nơi này, trong khu vực thời không lưu tốc, đã trôi qua trăm vạn năm thời gian.

Cho nên, tiến triển lần này cũng không tính là nhanh, chỉ vì cảnh giới này khó đi, cho nên tiến triển như vậy cũng là không tệ rồi.

Thanh Minh nhìn thoáng qua, bước chân bước ra, đã rời khỏi khu vực này. ... "Ông!" Đợi khi Thanh Minh xuất hiện lần nữa, đã đứng ở cách Hồng Quân đạo nhân không xa, cẩn thận quan sát.

Quy tắc và pháp tắc trong Thiên Đạo lúc này đang xuyên qua thân thể Hồng Quân đạo nhân, cùng pháp tắc bản thân hắn giao tiếp làm một.

Độ khế hợp giữa hai bên đã đạt đến tình trạng viên mãn.

Hắn ngồi ở đó, cùng Thiên Đạo giữa, bất phân bỉ ngã.

Hắn là Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng là hắn.

Đương nhiên, là Thiên Đạo chủ đạo, chứ không phải hắn chủ đạo Thiên Đạo, hai việc này không giống nhau.

Theo quy tắc và pháp tắc Thiên Đạo dần dần rút đi khỏi thân thể, cỗ khí tức thuộc về Thiên Đạo Cảnh kia mới bộc phát ra.

Trên người hắn bính hiện ra pháp tắc quang mang thôi xán vô cùng, hoán nhược Thái Sơ Thần Quang, ba ngàn đại đạo thần quang hội tụ làm một, đủ để chiếu rọi vạn giới. "Tam thiên đại đạo hợp thân, Hợp Đạo chi cảnh đã hoàn thành..." Thanh Minh trong lòng thầm nói một tiếng, lúc này khẽ gật đầu.

Đột nhiên, Hồng Quân đạo nhân mở hai mắt, nhìn Thanh Minh đứng cách đó không xa, trong lòng cũng cảm nhận được tiến triển của Thanh Minh, không khỏi than nhẹ một tiếng.

Mình vẫn luôn lạc hậu hơn hắn.

Bất quá cũng không hoàn toàn như thế, rút ngắn được không ít thời gian tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, tổng thể mà nói cũng là khá tốt.

Nghĩ như vậy, hắn cũng không để ý nhiều nữa.

Lần này tấn thăng là chuyện tốt, về phần Thanh Minh, hắn lại không thể so bì cùng Thanh Minh được.

Hồng Hoang chỉ có một vị Thanh Minh, không phải ai cũng là Thanh Minh, không phải ai cũng có thể tu hành như thế.

Cho nên, lúc này hắn cũng không để ý đến chuyện tu vi tiến triển của Thanh Minh nữa. ...

Trên Cửu Thiên, trong không gian Thiên Đạo. "Đạo hữu lần này rút ngắn được không ít thời gian tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, đảo cũng là đáng mừng..." Thanh Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân, ôn hòa nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân bỗng nhiên đứng dậy, hướng về phía Thanh Minh chắp tay thi lễ, đi tới trước mặt, mở miệng nói: "Đạo hữu cũng có chút tiến triển, cũng cần chúc mừng đạo hữu, trung kỳ khả kỳ..." Thanh Minh cười cười, từ chối cho ý kiến. "Những năm này, cũng đa tạ thiên địa hoàn thiện, Thiên Đạo đề thăng.

Nếu không, Bần đạo muốn tấn thăng, ít nhất còn phải mất một cái nguyên hội nữa." Hồng Quân đạo nhân mở miệng nói, những chuyện này hắn biết Thanh Minh đều rõ ràng.

Thanh Minh khẽ gật đầu, việc này hắn tự nhiên rõ ràng.

Nếu không phải như thế, lần này hắn cũng sẽ không vào không gian Thiên Đạo tham ngộ tu hành. "Lần này đạo hữu tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, trình độ vận hành của Thiên Đạo cũng có sở đề thăng.

Khi cần thiết, đạo hữu cần hợp đạo vận chuyển..." Thanh Minh nói. "Bần đạo minh bạch!" Hồng Quân đạo nhân gật đầu.

Sau khi hợp Thiên Đạo Cảnh, tự do của hắn sẽ càng ít đi, bất quá cũng không khác biệt lắm.

Phản chính Tử Tiêu Cung, không gian Thiên Đạo, cùng với thỉnh thoảng đi tới Hỗn Nguyên Cung cũng giống nhau, cho nên cũng không có gì khác biệt.

Về phần chuyện Hồng Hoang, trước đây hắn không nhúng tay, tiếp theo cũng sẽ không nhúng tay, cho nên không có ảnh hưởng quá lớn.

Thanh Minh gật đầu, sau đó một bước bước ra, biến mất trong không gian Thiên Đạo. "Đạo hữu đi thong thả!" Hồng Quân đạo nhân chắp tay, sau đó liền động thân, quay về Tử Tiêu Cung. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện. "Ông!" Hư không chấn động, lập tức Thanh Minh từ trong đó chậm rãi đi ra. "Phu quân, xuất

quan rồi?" Thấy thế, Nữ Oa và Hậu Thổ mở hai mắt, đôi mắt đẹp lập tức sáng lên, mở miệng nói.

Thanh Minh gật đầu, nói: "Những năm này cũng có chút tiến triển, đối với Nhân đạo và Minh đạo tham ngộ cũng càng thêm tinh thâm..." Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, sự thật xác thực là như thế. "Thiên Đạo đề thăng, thiên địa hoàn thiện, tả hữu vô sự, đi thôi, đi Hồng Hoang du lịch một phen..." Thanh Minh cười nhạt nói.

Hiện tại không có ý định tham ngộ tu hành, Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này cũng đã xuất quan, không có tiến triển gì thêm.

Đã như vậy, chi bằng đi Hồng Hoang du lịch một phen, xem thử tình hình Hồng Hoang. "Cũng tốt!" Hai nữ nhìn nhau một cái, sau đó cười ứng đạo.

Sau đó, Thanh Minh liền gọi Quỳ Ngưu, chở ba người, hướng về Hồng Hoang du lịch.

Về phần Lôi Thần và Càn Nguyên, lúc này đang trong quá trình tham ngộ tu hành, Thanh Minh cũng không để ý quá nhiều, chờ ngày sau xuất quan rồi xem có đạt được tình huống dự kiến hay không.

Tiếp theo, liền đi xem tận mắt những năm này, Hồng Hoang thiên địa hoàn thiện, chúng sinh tình huống ra sao. ...

Thời gian du du, trong chớp mắt, lại hơn ngàn năm lặng lẽ trôi qua.

Trong hơn ngàn năm này, sau khi có Thần Nông « Thần Nông Bản Thảo Kinh », Nhân tộc phát triển càng thêm phi tốc.

Tình trạng bị độc thảo, độc quả độc chết cơ bản không còn xuất hiện, bệnh tật trí tử cũng giảm thiểu đáng kể.

Không chỉ có vậy, trong Nhân tộc, không ít tộc nhân nhờ vào y thư này mà nhận biết thêm nhiều thảo dược.

Ngoài ra, trong khoảng thời gian hơn ngàn năm này, tại Trần Đô, có một bé gái oa oa chào đời.

Thân phận bé gái này không tầm thường, là con gái của Thần Nông, Nhân tộc tiểu công chúa.

Bé gái này, Thần Nông đặt tên là Nữ Oa. ...

Đối với sự phát triển tốc độ cao của Nhân tộc lúc này, không ít đại năng Hồng Hoang đều âm thầm kinh hãi.

Trước có Phục Hy Thiên Hoàng sáng lập Tiên Thiên Bát Quái, lại giải quyết một phần nguy cơ thực phẩm của Nhân tộc.

Sau có Địa Hoàng Thần Nông trồng ngũ cốc, lấy thân thử trăm thảo, chế ra y kinh dược điển « Thần Nông Bản Thảo Kinh », Nhân tộc phát triển càng thêm nhanh chóng.

Tuy rằng ngày Thần Nông chứng đạo đã đến gần, nhưng Cộng chủ nhiệm kỳ kế tiếp vẫn chưa có tin tức.

Bất quá các bộ lạc Nhân tộc lúc này cũng không nguyện ý Thần Nông thoái vị lúc này, đều hy vọng hắn tiếp tục dẫn dắt Nhân tộc tiến lên.

Dù sao lúc này danh vọng của hắn đã đạt đến đỉnh phong, tu vi cũng đã đề thăng.

Trong Nhân tộc vẫn còn không ít việc cần hắn đích thân giải quyết.

Đối với việc này, Thần Nông cũng không cự tuyệt.

Chương 294

Phản chính trong lúc tìm kiếm người kế vị, hắn cũng phải xử lý việc Nhân tộc.

Cho nên, lúc này hắn vẫn hóa thân Nhân tộc Cộng chủ, đại bộ phận tâm thần đều đặt trên sự vụ Nhân tộc.

Đối với việc tu luyện, ngoại trừ tham ngộ và chưởng khống Thần Nông Đỉnh ra, những thứ khác tạm thời không tu luyện.

Bất quá tham ngộ và chưởng khống Thần Nông Đỉnh lại là sự tình thập phần quan trọng, đối với hắn lúc này là đủ rồi.

Tu vi của hắn trong quá trình tham ngộ Thần Nông Đỉnh cũng đang dần dần đề thăng, đối với việc này, trong lòng hắn thập phần vui vẻ, bắt đầu an tâm vừa tham ngộ chưởng khống Thần Nông Đỉnh, vừa xử lý sự vụ Nhân tộc. ...

Trong Trần Đô.

Thần Nông với tư cách là Nhân tộc Cộng chủ, sự vụ ngày thường bận rộn, đại đa số thời gian cũng không ở trong Trần Đô.

Nữ Oa (con gái Thần Nông) cũng biết phụ thân mình sự vụ bận rộn, nàng cũng rất hiểu chuyện, thường xuyên chơi đùa một mình.

Thỉnh thoảng, nàng cũng sẽ đi theo phụ thân đến các nơi trong Nhân tộc hành tẩu.

Một lần, Nữ Oa đi theo phụ thân đến một bộ lạc gần Đông Hải để chẩn tai.

Thần Nông ra ngoài chẩn tai, tự nhiên không để Nữ Oa cùng đi theo, mà để nàng chơi đùa trong bộ lạc.

Nữ Oa cảm thấy trong bộ lạc nhàm chán, liền một mình đi ra bờ biển Đông Hải du ngoạn. ...

Không bao lâu sau, mặt biển vốn đang bình lặng bỗng nhiên nổi lên một trận phiên đằng, sau đó liền thấy một con cự long trăm trượng bay lên.

Nữ Oa tuy có nghe nói về Thần Long, nhưng chưa từng tận mắt nhìn thấy.

Lúc này nhìn thấy cự long trong truyền thuyết, lập tức tò mò nhìn chằm chằm đầu cự long kia.

Cự long bàn toàn trong hư không, long nhãn khổng lồ nhìn xuống Nữ Oa bé nhỏ như con kiến trên mặt đất, trong mắt hiện lên một tia uấn nộ.

Nữ Oa lúc này nhìn hắn bằng ánh mắt như đang nhìn một món đồ chơi, khiến trong lòng hắn cực kỳ không thoải mái.

Hắn là Ngao Loan, Ngũ thái tử của Đông Hải Long Vương, cư nhiên lại bị một bé gái Nhân tộc đánh giá như vậy, dùng ánh mắt nhìn đồ chơi mà đánh giá, trong lòng tự nhiên sinh nộ. "Ta là Ngao Loan, Ngũ thái tử của Đông Hải Long Vương.

Ngươi là kẻ nào, dám ở địa giới của ta chơi đùa?" Ngao Loan lăng không đứng thẳng, lạnh lùng nhìn Nữ Oa, đạm mạc mở miệng nói, âm thanh cực lớn, chấn đắc lỗ tai Nữ Oa ong ong vang lên.

Hắn đi tuần tra trên mặt biển một phen, sau đó thấy một bé gái Nhân tộc ở đây, liền hiện thân xem xét, lại không ngờ bị quan sát như thế, trong lòng không khỏi sinh nộ khí.

Nữ Oa thần sắc bình tĩnh, nhàn nhạt nói: "Ta là con gái Nhân tộc Cộng chủ Thần Nông.

Nơi này là địa phương của Nhân tộc, tại sao ta không thể ở đây du

ngoạn..." "Thần Nông là ai, Bản thái tử không biết, lại dám lấy Nhân tộc ra dọa ta, không sợ ta lấy mạng ngươi sao?" Ngao Loan nghe vậy, trong miệng hừ lạnh một tiếng, ánh mắt khinh miệt nhìn xuống Nữ Oa phía dưới.

Long tộc thối ẩn Hồng Hoang, cơ bản cực ít có Long tộc hành tẩu trong Hồng Hoang.

Ngao Loan chính là thuộc về loại chưa từng hành tẩu trong Hồng Hoang, đối với sức mạnh Nhân tộc Hồng Hoang lúc này căn bản hoàn toàn không biết gì cả.

Cho nên, mới có chuyện khi Nữ Oa nhắc tới phụ thân Thần Nông, Ngao Loan mới khinh miệt như thế. "Lớn mật, dám nhục mạ phụ thân ta..." Nữ Oa nghe Ngao Loan nói, trong lòng giận dữ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một tia uấn nộ, chỉ vào Ngao Loan nói.

Ngao Loan nghe vậy, không mở miệng, long vĩ cuộn một cái, mang theo thao thiên cự lãng, hướng về phía Nữ Oa vỗ xuống, định dìm chết nàng. "Ông!" Cự lãng chưa đến trước người Nữ Oa, liền bị một cỗ vô hình chi lực chặn lại ngay bên bờ Đông Hải, căn bản không cách nào tiến thêm nửa phần.

Cỗ lực lượng kia cực kỳ khủng bố, cho dù uy lực cự lãng có mạnh hơn nữa, đều bị chặn lại không thể tiến tới. "Bành!" Một tiếng vang thanh thúy hồi đãng giữa thiên địa, lập tức liền thấy cự lãng bị cỗ sức mạnh kia chấn tán.

Bao quát cả Ngao Loan ở bên trong, đều bị cỗ sức mạnh kia chấn lui, nện xuống mặt biển, chấn đắc hải lãng thao thiên.

Trong long nhãn khổng lồ của Ngao Loan lộ ra vẻ chấn kinh.

Tuy không biết đó là sức mạnh gì, nhưng cỗ lực lượng kia cực kỳ khủng bố.

Hiện tại chỉ là đơn giản hình thành bình chướng bao trùm nơi này mà thôi, tịnh chưa thôi động.

Hắn tin tưởng, nếu cỗ sức mạnh kia vận chuyển, dưới một kích phản chấn, cổ kế hắn đều phải trọng thương, thậm chí bị mạt sát trong đó.

Nhưng ngay lập tức, trong long nhãn Ngao Loan toát ra một tia hỏa diễm, giận dữ nói: "Đây là đất Đông Hải của ta, lại có Nhân tộc kết giới, là muốn khiêu khích Long tộc ta sao?" Đang nói, long vĩ khổng lồ đã hướng về phía bình chướng vô hình kia phách lạc. "Oanh!" Long vĩ khổng lồ trực tiếp nện xuống bình chướng, va chạm tạo ra tiếng vang cực lớn.

Sau đó liền thấy trên kết giới kích khởi từng trận gợn sóng, lập tức chỉ thấy một đạo quang mang tốc biến.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, liền thấy cái đuôi rồng khổng lồ của Ngao Loan bị nổ thành mảnh vỡ, huyết nhục mơ hồ. "A!" Ngao Loan thảm thiết kêu một tiếng, lần nữa ngã vào trong biển, nhuộm đỏ một vùng hải vực, cực kỳ khả phố.

Ngao Loan dùng long vĩ đánh mạnh, lập tức gặp phải phản phệ của cỗ sức mạnh kia.

Lúc này long vĩ bị cỗ sức mạnh kia nổ nát, đã là nhẹ rồi.

Nếu không phải lúc này cổ kế Nữ Oa đang ở đây, sức mạnh có sở thu liễm, thì e rằng Ngao Loan lúc này đã vẫn lạc. "Ông!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy trên tầng bình chướng kia lóe lên một đạo quang mang, sau đó liền thấy tầng bình chướng hình thành một tầng quang mạc, hướng về phía Đông Hải khuếch tán ra.

Nơi nó đi qua, hết thảy đều bị định trụ, sau đó vẫn lạc dưới cỗ sức mạnh kia.

Ngao Loan thần sắc kinh hãi, mắt thấy tầng quang mạc kia sắp đến trước người, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác vẫn lạc sâu sắc. "Oanh!" Lúc này, trong Đông Hải truyền đến một trận oanh minh chi âm, sau đó liền thấy một viên châu tử khổng lồ, phiếm thất thải thần quang hiện ra trước người hắn, chặn lại tầng quang mạc khủng bố kia. "Truyền Thừa Long Châu!" Ngao Loan đại hỉ nói.

Đối với truyền thừa Long tộc hắn không hề xa lạ, tuy chưa từng thấy qua, nhưng lại biết đại danh của nó, là Long tộc chí bảo.

Trong thời đại Tam tộc tranh bá ngày xưa, bảo vật này nắm trong tay Long Vương, hiện tại thì nằm trong tay Đại tộc trưởng Chúc Long.

Hiện tại Truyền Thừa Long Châu xuất hiện, liền báo hiệu Tộc trưởng đã xuất thủ.

Hiện tại chặn lại được tầng quang mạc kia, vậy thì Đông Hải sẽ không xảy ra chuyện gì nữa. "Oanh long!!!" Một tiếng nổ vang lên, lập tức ba cập ức vạn dặm, dưới xung kích tịch quyển, vô số nước biển bị bốc hơi, không ít thủy tộc vẫn lạc trong đó.

Đông Hải chấn động không thôi, trong đó càng có không ít Long tộc kinh hãi ngưng vọng. "Ông!" Một cỗ sức mạnh nhu hòa bao bọc lấy Nữ Oa, để nàng không đến mức chịu sức mạnh ba cập. "Hô!" Trong nháy mắt tiếp theo, liền có vô số hỏa diễm dũng hiện, sau đó ngưng tụ trước mặt Nữ Oa thành một đạo hỏa diễm thân ảnh, chính là một đạo thần niệm của Toại Nhân. "Đối với Nhân tộc ra tay, chết!" Hỏa diễm thân ảnh lạnh lùng nói, một cỗ nhiệt độ khủng bố lập tức di mạn ra. "Hùng!

Hùng!" Toại Nhân Tân Hỏa khủng bố rơi vào trong Đông Hải, cả Đông Hải chấn động, vô số nước biển bốc hơi, lộ ra đất đai khô cạn.

Ngay cả Thông Thiên trong Bích Du Cung thần sắc đều kinh hãi,

chuyển dời ánh mắt tới.

Thần sắc hắn có chút kinh ngạc, âm thầm suy tính một phen sau đó liền không để ý quá nhiều, tĩnh xem tình huống tiếp theo. ...

Bờ Đông Hải.

Đông Hải lúc này, từng mảng lớn hải vực trở thành khu vực khô cạn, vô số nước biển bốc hơi, thủy tộc vẫn lạc.

Ngay cả trong Long tộc cũng có tộc nhân đang vẫn lạc.

Chúc Long cũng chịu ảnh hưởng cực lớn, không màng kinh hãi, trong lòng âm thầm diễn toán một phen, sau đó liền lập tức hướng về phía mặt biển lao tới.

Phải nhanh chóng hóa giải nguy cơ này, nếu không, đạo thần niệm của Nhân Tổ sẽ trực tiếp hủy diệt Đông Hải, Long tộc cũng sẽ theo đó bị xóa sổ.

Về phần Ngao Loan lúc này đang vẫn lạc trong Tân Hỏa, cùng với Truyền Thừa Long Châu đang bị kiềm chế, hắn cũng không lo được quá nhiều, trước tiên hóa giải nguy cơ rồi nói sau. ...

Lúc này, Tứ Thánh, Toại Nhân bản tôn, Phục Hy, cùng với Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ đang du lịch Hồng Hoang, cũng đều chuyển dời ánh mắt.

Bởi vì dao động khủng bố và nhiệt độ tại Đông Hải dẫn tới sự quan chú của không ít tồn tại.

Thiên Đình, U Minh Huyết Hải, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, Vu tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân nhất tộc... không ít Bán Bộ Hỗn Nguyên, Hỗn Nguyên Kim Tiên, Chuẩn Thánh đại năng đều quan chú.

Lúc này đều âm thầm suy tính tình huống sự việc, trong lòng không khỏi cảm thấy Long tộc thật to gan, thời điểm này dám đi chiêu

chọc Nhân tộc, đó chẳng phải là tìm chết sao?

Nhân tộc hiện tại là thiên địa nhân vật chính, có một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ba vị Bán Bộ Hỗn Nguyên tồn tại.

Long tộc thực lực cao nhất là Chúc Long, cũng bất quá chỉ là Bán Bộ Hỗn Nguyên mà thôi, dám đi chiêu chọc Nhân tộc?

Thật là đang tìm chết.

Không ít tồn tại trong lòng thầm nghĩ, lúc này lẳng lặng quan sát.

Hạo Thiên trong lòng thầm mắng một tiếng, nếu Long tộc thực sự vẫn lạc trong tay hỏa diễm thân ảnh, vậy thì Thiên Đình cũng sẽ mất đi một phần trợ lực.

Hạo Thiên thật sự không hiểu nổi, Ngao Loan thật sự ngu xuẩn, không tìm hiểu rõ tình huống Nhân tộc, lại dám đối với con gái Địa Hoàng ra tay.

Nếu nguy cơ lần này lan rộng ra, vậy thì chiết tổn một phần trợ lực, cũng đành phải đoạn tuyệt quan hệ với Long tộc.

Trong lòng suy nghĩ, hắn toàn thần quán chú nhìn chằm chằm Hạo Thiên Cảnh, xem tình huống tiếp theo của Long tộc.

Chương 295

... "Thỉnh Nhân Tổ bớt giận, Ngao Loan không biết là con gái Nhân Hoàng, hiện đã vẫn lạc, thỉnh Nhân Tổ lưới mở một mặt, tha cho chúng sinh Đông Hải..." Chúc Long từ trong Đông Hải bay lên, hướng về phía hỏa diễm thân ảnh của Toại Nhân chắp tay nói.

Tuy rằng lúc này hàng lâm chỉ là hỏa diễm thân ảnh do thần niệm Toại Nhân biến thành, nhưng trong thời gian ngắn ra tay, uy lực cùng bản tôn không khác biệt lắm, mạt sát Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh như hắn, ti hào không tốn chút sức lực nào.

Lúc này hắn nào dám có ý nghĩ khác, chỉ muốn hóa giải nguy cơ này. "Chúc Long, lần này không có gây thành thảm kịch, Bản tổ liền dừng tay tại đây.

Ngày sau nếu còn có việc này, Bản tổ tuyệt không tha nhẹ..." Hỏa diễm thân ảnh nhìn Chúc Long, đạm mạc nói. "Tạ Nhân Tổ!" Chúc Long chắp tay nói. "Hưu!" Lúc này, Truyền Thừa Long Châu bị Đại Đạo chi lực cấm cố bay vút ra, rơi vào trong tay Chúc Long. "Phốc!" Nhưng khi Chúc Long tiếp xúc với Truyền Thừa Long Châu, một cỗ kinh khủng lực lượng từ Long Châu rơi vào trên người hắn, hắn rên lên một tiếng, khóe miệng có một vệt máu rõ ràng, nhưng lập tức bị hắn bất lưu ngân tích lau đi.

Tàn dư của Đại Đạo chi lực là đả kích do hỏa diễm thân ảnh ban tặng, lúc này hắn cũng không dám có ý kiến, chỉ có thể tiếp lấy.

Phản chính nguy cơ lần này đã qua là được rồi, nếu không thì Long tộc thực sự xong đời.

Nếu Ngao Loan không phải đã vẫn lạc, hắn cũng sẽ không tha, thật sự là mang đến đại phiền toái cho Long tộc.

Long tộc vừa mới muốn hóa giải toàn bộ nhân quả nghiệp lực, hiện tại không thể xảy ra sai sót, phía sau còn phải nghênh tiếp Tộc trưởng quay về.

Cho nên, bất quản lúc này chiết tổn bao nhiêu, đều phải tiếp lấy.

Cũng may, Nhân Tổ đã dừng tay, nếu không thì thật sự phiền phức. ... "Nhân Tổ, bờ Đông Hải vốn là đất Long tộc cai quản.

Đã con gái Nhân Hoàng thích chơi đùa tại nơi này, vậy thì nơi này, Chúc Long liền làm chủ, từ hiện tại, liền quy về Nhân tộc cương vực..." Chúc Long hướng về phía hỏa diễm thân ảnh chắp tay nói, đưa ra một quyết định chính xác. "Hưu!" Chúc Long vừa dứt lời, liền thấy một đạo lưu quang xé rách chân trời, chính là Thần Nông, đã hiểu rõ tiền nhân hậu quả.

Đã Nhân Tổ xử lý như thế, Ngao Loan đã vẫn lạc, Chúc Long lại đem bờ Đông Hải cắt nhượng ra, tự nhiên không tiện tìm Long tộc gây phiền phức nữa.

Hỏa diễm thân ảnh khẽ gật đầu, nhìn thoáng qua Thần Nông. "Như thế, liền đa tạ Chúc Long tộc trưởng..." Thần Nông thấy thế, trên mặt cười cười, hướng về phía Chúc Long chắp tay đáp lễ. "Đa tạ Nhân Hoàng!" Chúc Long chắp tay đáp lại.

Hỏa diễm thân ảnh phất phất tay, Chúc Long hội ý, lập tức chắp tay nói: "Nhân Tổ, Nhân Hoàng, cáo từ!" Trên mặt Chúc Long lộ ra một nụ cười mỉm, việc này không nháo đến tình trạng kia là tốt rồi.

Toại Nhân thần niệm hàng lâm nơi này, một cái làm không tốt, Nhân tộc và Long tộc khai chiến, như vậy toàn bộ kế hoạch của Long tộc sẽ đại loạn.

Không cần cao thủ Nhân tộc khác ra tay, chỉ một đạo thần niệm thân ảnh của Toại Nhân cũng đủ để mạt sát Long tộc.

Cho nên, lần này có thể để việc này lắng xuống, Chúc Long cảm thấy mất đi một cái bờ Đông Hải, căn bản không tính là gì, rất đáng giá.

Lập tức hắn độn nhập vào trong Đông Hải, hết thảy trở lại bình tĩnh.

Trên Kim Ngao Đảo, Thông Thiên khẽ gật đầu, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Toại Nhân xử lý như vậy đảo cũng khả hành.

Nhân tộc hiện nay không giống xưa, chuyện cần bá khí thì phải bá khí, tình huống lúc này không có gì không ổn.

Khi hắn thu hồi ánh mắt, vài vị Thánh nhân kia cũng thu hồi ánh mắt, các phương thế lực, chủng tộc cũng thu hồi ánh mắt, việc này cũng lắng xuống.

Hạo Thiên trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cũng cảm thấy, Long tộc ngày sau phải hảo hảo quan chú một phen mới được, miễn cho lại có sự tình như vậy phát sinh.

Nếu không thì Thiên Đình không chừng sẽ bị liên lụy.

Hạo Thiên nghĩ xong, liền gọi Thái Bạch Kim Tinh, phân phó một phen, sau đó mới động thân rời khỏi đại điện. ... "Lần này, đa tạ Nhân Tổ ra tay tương trợ!" Thần Nông đối với hỏa diễm thân ảnh của Toại Nhân khom người nói.

Kết giới thủ hộ bình chướng Nhân tộc và đạo thần niệm này đều là do Nhân Tổ lưu lại nơi này.

Nếu không có đạo thần niệm này, lần này Nữ Oa thực sự nguy hiểm.

Về phần Nhân Tổ xử lý như thế nào, hắn không có quyền lực hỏi

đến, phản chính lần này sự việc lắng xuống là tốt, những thứ khác cũng không cần để ý quá nhiều. "Hảo hảo quản lý Nhân tộc!" Toại Nhân nhìn hắn, trên mặt lộ ra một nụ cười mỉm nói.

Dứt lời, liền thấy quanh thân hắn tự giải khai, hóa thành vô biên thần quang, dung nhập vào trong kết giới Nhân tộc.

Thần Nông lần nữa hướng về phía Toại Nhân hành lễ, mở miệng nói: "Nhân Tổ yên tâm, Thần Nông sẽ hảo hảo quản lý Nhân tộc..." "Phụ thân!" Nữ Oa ngẩng đầu, mở miệng gọi.

Thần Nông xoa xoa đầu nàng, mỉm cười nói: "Đi thôi!" Nói xong, liền dẫn theo Nữ Oa, hướng về phía bộ lạc đi đến. ...

Trong Thánh địa.

Đối với việc Chúc Long nhanh chóng phục nhuyễn, Hữu Sào thị và Truy Y thị đảo cũng có vài phần kinh ngạc.

Bất quá đã Chúc Long phục nhuyễn, đem bờ Đông Hải cắt cho Nhân tộc, vậy việc này cũng thôi.

Hiện tại Thần Nông đang ở thời khắc quan trọng, cứ để hắn thuận lợi chứng đạo trước đã, những thứ khác, chỉ cần không chiến, thì hết thảy đều không có vấn đề quá lớn.

Về phần bờ Đông Hải, Hữu Sào thị liền lập tức cho đệ tử Thánh địa tới tiếp quản.

Phiến khu vực này tuy rằng không được tốt lắm, nhưng ít nhất cũng là một vùng không nhỏ, có thể để Nhân tộc gần bờ Đông Hải di chuyển về phía đó, phát triển nhiều hơn một chút, cũng là lựa chọn không tồi.

Cho nên, tốc độ của đệ tử Thánh địa rất nhanh, không bao lâu liền ở nơi đó kiến thiết và phát triển. ...

Hồng Hoang, tại một khu vực nọ. "Chúc Long vì bảo toàn tự thân, đảo cũng đều khẳng..." Hậu Thổ cười nhạt một tiếng nói. "Toại Nhân thần niệm hàng lâm, nếu không như thế, toàn bộ kế hoạch của Long tộc cổ kế phó chi nhất cự (đổ sông đổ biển), tự nhiên sẽ không để sự tình như vậy phát sinh, cho nên, có thể đưa ra quyết định như vậy, đảo cũng là bình thường..." Nữ Oa thu hồi ánh mắt, chậm rãi mở miệng nói.

Tình huống Long tộc, Nữ Oa tự nhiên rõ ràng.

Chúc Long đứng ở vị trí của hắn xử lý việc này, xác thực không có chỗ nào không ổn.

Cho nên, đối với quyết định lần này của Chúc Long, Nữ Oa không cảm thấy có bất kỳ chỗ nào không đúng.

Thanh Minh không mở miệng, đạm đạm nhìn thoáng qua sau đó liền phân phó Quỳ Ngưu tiếp tục hướng về Hồng Hoang du lịch.

Những tồn tại khác lúc này cũng đều thu hồi ánh mắt từ bờ Đông Hải.

Việc này tuy rằng khiến không ít tồn tại xuất hồ ý liêu (bất ngờ), Long tộc cư nhiên chiêu chọc Nhân tộc, nhưng đã Chúc Long phục nhuyễn, bảo toàn Long tộc, việc này đã lắng xuống, lúc này cũng không ai còn quan chú nữa.

Vẫn quay về sinh hoạt và tu hành như cũ.

Thần Nông trong mắt không ít tồn tại ở Hồng Hoang đã xuất hiện hai lần, một lần vì « Thần Nông Bản Thảo Kinh » xuất thế, một lần vì hòa Long tộc.

Bất quá hai lần xuất hiện, đều làm cho không ít tồn tại kiến thức được Địa Hoàng Thần Nông bất phàm, bản thân cũng đã là tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, đợi đến lúc chứng đạo, sẽ đạt đến tình trạng cao

hơn.

Tiếp theo, chờ hắn chứng đạo, xem thử có thể đạt đến tình trạng thế nào. ...

Lại nói Thần Nông dẫn theo Nữ Oa, phản hồi bộ lạc, xử lý xong sự tình sau đó liền quay về Trần Đô.

Đối với sự việc Ngao Loan lần này, chỉ là một khúc nhạc đệm mà thôi, dù sao sự tình cũng không nháo đến tình trạng kia, Thần Nông cũng sẽ không quá để tâm.

Phản hồi Trần Đô xong, Thần Nông liền lại lao đầu vào xử lý sự vụ Nhân tộc.

Tại bờ Đông Hải hắn đã đáp ứng Nhân Tổ phải trị lý Nhân tộc thật tốt, tuy rằng không có Nhân Tổ dặn dò hắn cũng sẽ làm tốt những việc này, nhưng đã có thêm Nhân Tổ dặn dò, tự nhiên phải càng thêm nỗ lực.

Về phần chuyện tu luyện của bản thân cũng không có lạc hạ (bỏ bê), vừa tu hành vừa xử lý sự vụ Nhân tộc, có khi cần đích thân động thân đi tới.

Bất quá với tư cách là Cộng chủ, Thần Nông đảo cũng không để ý, cho nên lúc này danh vọng càng thịnh. ...

Thời gian triển chuyển, lặng lẽ trôi qua, Hồng Hoang lại qua hơn ngàn năm.

Nhân tộc dưới sự lãnh đạo của Thần Nông ngày càng tăng cường.

Như hôm nay, công tích của Thần Nông so với Thiên Hoàng Phục Hy đều mạnh hơn không ít, có thể trực truy Nhị Tổ Hữu Sào thị và Truy Y thị.

Nhị Tổ Nhân tộc tại thời đại ăn lông ở lỗ kia đã vì Nhân tộc khai

sáng một thời đại mới, ý nghĩa đại biểu trong đó phi đồng nhất bàn, Thần Nông có thể so sánh cùng họ, liền có thể nhìn ra một ban.

Trong Nhân tộc, có thể nói cũng chỉ có Thần Nông mới có bản sự này.

Phục Hy trong việc trị lý Nhân tộc, lúc này đều kém hơn vài phần.

Vì Nhân tộc nếm bách thảo, bổ toàn một phương diện trống rỗng, nhân thử được Nhân tộc truyền tụng là Dược Tổ.

Cái sơn cốc suýt chút nữa khiến hắn vẫn lạc, cũng được Thần Nông tôn xưng mệnh danh là Thần Nông Giá.

Thần Nông sinh ra ở Khương Thủy, công đức viên mãn với Thần Nông Giá, cố (nên) lại xưng là Viêm Đế.

Thần Nông lúc này được truyền tụng trong Nhân tộc, có thể nói đã vượt qua Thiên Hoàng Phục Hy, trực truy Nhân tộc Tam Tổ.

Ngay cả những vùng biên thùy Nhân tộc, những Nhân tộc từng giao hợp với Vu tộc, lúc này cũng đối với Thần Nông tôn kính có thừa, thậm chí xưng Thần Nông là Vô Thượng Đại Tôn Thần.

Chương 296

Thần Nông tại vị hơn ngàn năm, cảm giác công đức viên mãn, đã đến lúc này, Thần Nông chỉ cần như Phục Hy, tìm kiếm người tiếp ban, tiếp thế ngôi vị Cộng chủ, liền có thể chứng đạo Địa Hoàng.

Thần Nông sắp chứng đạo, vậy thì dự báo vị Nhân Hoàng tiếp theo sắp hàng thế Nhân tộc. ...

Thần Nông lúc này tại vị đã có trên vạn năm thời gian, hiện tại nhiệm vụ Cộng chủ đã viên mãn, sắp chứng đạo Địa Hoàng, chỉ cần tìm kiếm nhân tuyển Cộng chủ tiếp theo là có thể chứng đạo tá nhậm (rời chức).

Tuy rằng hiện tại Cộng chủ đời sau chưa xuất hiện, nhưng Thần Nông tin tưởng sẽ không còn xa nữa.

Ánh mắt của Huyền Thanh lúc này chuyển về Trần Đô, quan chú tình huống Thần Nông.

Làm Nhân Hoàng chi sư của Thần Nông, tự nhiên phải quan chú.

Hiện tại tu vi Thần Nông và chuyện Cộng chủ đều đã đạt đến tình trạng viên mãn của trạng thái hiện tại.

Muốn tiến thêm một bước, chỉ có duy nhất chứng đạo Địa Hoàng.

Chỉ cần Cộng chủ tiếp theo xuất hiện, Thần Nông liền có thể chứng đạo.

Hiện tại quan chú Thần Nông ở Trần Đô, cũng không chỉ một mình Huyền Thanh, còn có Chư Thánh và vài vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lúc này đều quan chú tình huống Trần Đô và Thần Nông, xem tình huống chứng đạo tiếp theo.

Trong vài vị tồn tại đang quan chú, Toại Nhân của Nhân tộc Thánh địa là để tâm nhất.

Bởi vì vị Nhân Hoàng chi sư tiếp theo vẫn nằm trong tay Thánh địa, tự nhiên phải thời khắc quan chú, chờ đợi thời cơ tốt nhất liền có thể an bài đệ tử ra tay.

Hiện tại đoạn thời gian bình tĩnh này chính là thời khắc quan trọng.

...

Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

Toại Nhân tuy rằng một bên đang trong quá trình tham ngộ tu hành, nhưng mặt khác tự nhiên cũng đang quan chú Nhân tộc, quan chú sự tình Địa Hoàng.

Tình thế trước mắt, khoảng cách đến thời gian vị Nhân Hoàng tiếp theo hàng thế đã không còn xa, cũng xấp xỉ có thể an bài đệ tử Thánh địa Huyền Không động thân đi tới Nhân tộc.

Dùng các phương diện của Huyền Không làm Nhân Hoàng chi sư tự nhiên là thích hợp.

Hắn cùng Huyền Thanh nãi bất tương bá trọng (kẻ tám lạng người nửa cân), đều là đệ tử cao tầng, việc này tự nhiên rơi vào trên người hắn.

Vị Nhân Hoàng cuối cùng của Thánh địa, cũng là vị cuối cùng trong Tam Hoàng, lại là vị đặc thù nhất.

Bởi vì vị Nhân Hoàng này sẽ hành binh qua chi đạo (đạo binh đao) để chứng đạo Nhân Hoàng.

Trong đại thế này, đây là điều chưa từng có.

Vô luận Thiên Hoàng Phục Hy hay Địa Hoàng Thần Nông đều không đi con đường này.

Cho nên, trong Tam Hoàng, Nhân Hoàng là đặc thù nhất.

Bất quá binh qua chi đạo của Nhân Hoàng là vì nhất thống Nhân tộc, đối với mấy vị Nhân Hoàng phía sau đặc biệt quan trọng.

Cho nên con đường này nhất định phải đi, phải đi được thuận lợi, hoàn mỹ lạc mạc (kết thúc) mới được.

Cho nên, Huyền Không tiếp theo phụ trợ Nhân Hoàng sẽ là một con đường gập ghềnh.

Bất quá Toại Nhân quyết định sẽ để Thánh địa toàn lực tương trợ.

Có ý ngoại gì, với thực lực hiện tại của Nhân tộc đều đủ để ứng phó.

Trong lòng quyết định như thế xong, Toại Nhân liền triệu tập hai vị Nhân Tổ đến Nhân Tổ Điện thương nghị sự việc Nhân Hoàng tiếp theo. ... "Hưu!

Hưu!" Chỉ vài hơi thở, hai đạo lưu quang từ hai nơi khác trong Thánh địa lóe lên, lập tức liền tới ngoài Nhân Tổ Điện.

Hai người nhìn nhau một cái, sau đó đi thẳng vào trong Nhân Tổ Điện. "Đại ca!" Hữu Sào thị và Truy Y thị hướng về phía Toại Nhân khẽ chắp tay, mở miệng nói.

Toại Nhân khẽ gật đầu, ra hiệu ngồi xuống, sau đó mới mở miệng nói: "Lần này gọi các đệ tới, có một chuyện muốn bàn..." "Đại ca cứ nói đừng ngại..." Hữu Sào thị nói. "Vị Nhân Hoàng tiếp theo trong Tam Hoàng, Nhân Hoàng chi sư vẫn thuộc về Nhân tộc Thánh địa ta.

Ta định giao cho Huyền Không đi tới giáo đạo, ý các đệ thế nào?" Toại Nhân nhìn hai người, mở miệng nói.

Nghe vậy, hai người trong lòng ý niệm xoay chuyển, liền gật đầu nói: "Đại ca an bài như thế, chúng đệ không có dị nghị.

Huyền Không trong Thánh địa cũng là đệ tử cao tầng, tu vi cũng thích hợp, do hắn đi tới đảo cũng hợp lý..." Nghe vậy, Toại Nhân gật đầu nói: "Đã như vậy, thì nhân tuyển Nhân Hoàng chi sư liền định là Huyền Không...

Lần này Nhân Hoàng nãi là tồn tại đặc thù nhất trong Tam Hoàng, sẽ hành binh qua chi đạo, cũng sẽ đem các bộ lạc hỗn loạn của Nhân tộc nhất thống làm một.

Như vậy, cục diện Nhân Hoàng trị thế cũng sẽ trở nên tốt hơn, đối với mấy vị Nhân Hoàng phía sau cũng có trợ giúp không nhỏ..." Toại Nhân dừng một chút, nhìn hai vị Nhân Tổ, tiếp tục nói. "Đã như vậy, thì lần này binh qua chi đạo liệu có xảy ra ý ngoại, hoặc là độ khó lớn hay không?" Truy Y thị hỏi. "Trước mắt nhìn tình thế, đảo cũng không có phiền toái lớn.

Chỉ cần mấy vị kia không nhúng tay vào, vậy thì lúc này chỉ là một số vấn đề nhỏ, có Thánh địa ta chi trì (chống đỡ), tự nhiên sẽ không có độ khó lớn!" Toại Nhân nhìn thoáng qua Chư Thánh, sau đó chậm rãi nói. "Tình huống như thế, bọn hắn dám nhúng tay vào chuyện Nhân tộc?" Hữu Sào thị thần sắc lạnh lẽo. "Nếu là trước kia, hoặc là lần này Nhân Hoàng chi sư không có phần của bọn hắn, thì tự nhiên sẽ nhúng tay.

Dù sao lợi ích không nhỏ, đủ để đĩnh tẩu hiểm (liều quá hóa rồ)..." Toại Nhân nói, cảm thấy Lão sư an bài quá tốt.

Vừa có thể giải quyết sự tình như vậy, lại có thể đổi lấy bảo vật và linh bảo trong tay Chư Thánh, đảo cũng là nhất cử lưỡng đắc.

Chỉ cần bọn hắn muốn Nhân Hoàng chi sư, vậy thì lần này Nhân Hoàng binh qua chi đạo tự nhiên bọn hắn không dám nhúng tay vào.

Nếu không thì Thánh Mẫu và Lão sư cổ kế cũng sẽ không dễ dàng tha cho bọn hắn, cho nên bọn hắn không dám làm như thế.

Điểm này hẳn là không có vấn đề.

Như vậy, tình huống Nhân Hoàng binh qua chi đạo phía sau, liền chỉ có vấn đề Cửu Lê bộ lạc kia, trong đó có biến số.

Lấy tình huống Thánh địa, tự nhiên cũng đủ ứng phó.

Điểm này Toại Nhân tin tưởng, dưới sự an bài như thế liền không có vấn đề.

Toại Nhân dừng một chút, mỉm cười nói: "Trong tay bọn hắn đều nắm giữ một tôn Nhân Hoàng chi sư, chỉ cần không muốn mất đi, thì phải làm thế nào, trong lòng bọn hắn tự rõ ràng.

Điểm này đảo cũng không cần quá lo lắng, phía sau có Thánh địa ta chi trì, Nhân Hoàng binh qua chi đạo tự nhiên đủ để ứng phó..." Nghe vậy, Hữu Sào thị và Truy Y thị gật đầu, đã như vậy thì không có vấn đề gì nữa.

Toại Nhân khẽ gật đầu, lập tức tay vung lên, một đạo kim quang phất qua, sau đó liền thấy một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt Tam Tổ, chính là đệ tử Thánh địa Huyền Không.

Tu vi Huyền Không trong Thánh địa cũng là tồn tại đỉnh tiêm, cùng Huyền Thanh có thể nói là kẻ tám lạng người nửa cân. "Đệ tử Huyền Không, bái kiến ba vị Nhân Tổ!" Huyền Không thấy thời không chuyển hoán, sau đó trước mặt xuất hiện ba vị Nhân Tổ, đâu còn không biết sự tình, lập tức hành lễ nói. "Không cần đa lễ!" Toại Nhân tay vung lên, đỡ hắn dậy, sau đó mở miệng nói: "Huyền Không, Địa Hoàng Thần Nông sắp quy vị, Nhân Hoàng nhiệm kỳ kế tiếp cũng sắp hàng thế Nhân tộc.

Ngươi tức khắc động thân đi tới Nhân tộc, chờ đợi Nhân Hoàng hàng thế, thu hắn làm đệ tử, giáo đạo tu hành và việc trị lý Nhân tộc..." "Đệ tử minh bạch!" Huyền Không gật đầu nói.

Đối với việc làm Nhân Hoàng chi sư, hắn đã sớm biết, cho nên đối với an bài của Toại Nhân không có dị nghị. "Đúng rồi Nhân Tổ, đệ tử nên đi tới nơi nào của Nhân tộc?" Huyền Không hỏi. "Nhân Hoàng hàng thế, tất dẫn động Nhân tộc khí vận, Hồng Hoang khí vận cùng với Nhân đạo chi lực.

Thiết ký, người cần nương theo Nhân tộc khí vận mà tìm kiếm.

Lấy sức mạnh của đệ tử đời đầu Nhân tộc như ngươi, đủ để cảm ứng vị trí chuẩn xác của Nhân tộc khí vận và Nhân đạo chi lực..." Toại Nhân đề phòng sẽ có biến số, dặn dò thêm một câu. "Đệ tử minh bạch!" Huyền Không gật đầu.

Như vậy hắn đã biết phải làm sao, chỉ cần thuận theo nơi Nhân tộc khí vận và Nhân đạo chi lực tụ tập, liền có thể tìm được chân chính Nhân Hoàng, sẽ không có biến số khác.

Điểm này Huyền Không minh bạch, tiếp theo liền có thể động thân. "Vậy đệ tử xin cáo lui đi tới..." Huyền Không hướng về phía Tam Tổ chắp tay, sau khi thấy Toại Nhân phất tay, liền chậm rãi lui xuống.

Lập tức, hắn hướng về phía Nhân tộc bay đi. "Như thế, liền chờ Nhân Hoàng hàng thế..." Toại Nhân trong miệng nói một câu, sau đó chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc.

Hữu Sào thị và Truy Y thị thấy thế, ánh mắt cũng nhìn về phía Nhân tộc. ...

Hồng Hoang, Chúng Sinh Luân Hồi, Địa Phủ.

Trong Bình Tâm Điện.

Bình Tâm mãnh liệt mở hai mắt, nhìn về phía Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, trong đôi mắt đẹp lóe lên một tia chấn kinh. "Khí vận bàng đại như thế, lại có Nhân Hoàng chi khí, chính là Nhân tộc Nhân Hoàng

kia..." Bình Tâm nhìn một đạo nguyên thần tản ra kim sắc quang mang tiến vào trong Chúng Sinh Luân Hồi Bàn, trong miệng khẽ nói một câu.

Đối với chuyện Nhân tộc Nhân Hoàng, Bình Tâm ít nhiều cũng biết.

Trước đó hai vị Nhân Hoàng, nàng không tận mắt thấy tình huống bọn họ tiến vào luân hồi, không biết lại có khí vận bàng đại và Nhân Hoàng chi khí như thế.

Nhưng hiện tại, tận mắt nhìn thấy, xác thực cực kỳ bất phàm. "Quả nhiên không hổ là Nhân tộc Nhân Hoàng, khí vận bàng đại như thế, Nhân tộc lại sắp có một thời đại thịnh thế..." Bình Tâm trong miệng khẽ nói.

Chương 297

Khi sắp thu hồi ánh mắt, lại có một đạo chân linh tiến vào trong luân hồi. "..." Bình Tâm đôi mắt đẹp hơi híp lại.

Tuy rằng đạo chân linh kia không ẩn chứa khí vận bàng đại như vừa rồi, nhưng Bình Tâm biết được sự bất phàm trong đó. "Xem ra, Nhân tộc lại sắp không bình yên..." Bình Tâm trong lòng hiểu rõ, trong miệng chậm rãi nói.

Nói xong, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhắm mắt tham ngộ.

Những chuyện này nàng đều không quan tâm, chuyện phiền toái của Nhân tộc tự nhiên để Nhân tộc đi giải quyết.

Hậu Thổ đi du lịch Hồng Hoang, Địa Phủ do nàng tọa trấn, trừ phi tất yếu, nàng đều sẽ không để ý quá nhiều.

Sau khi thu hồi ánh mắt tiếp tục tham ngộ, Chúng Sinh Luân Hồi Bàn cũng bình tĩnh lại. ...

Hồng Hoang, tại một khu vực nọ.

Hậu Thổ trong lòng hơi động, ánh mắt nhìn về phía Chúng Sinh Luân Hồi, môi son khẽ mở, mở miệng nói: "Nhân Hoàng đã luân hồi.

Kẻ trở ngại binh qua chi đạo cũng luân hồi.

Dường như... có một tia Vu tộc huyết mạch..." Vu tộc huyết mạch, nhưng cũng không phải chân chính Vu tộc.

Như ngày xưa Nhân Vu kết hợp, cũng chính là Cửu Lê bộ lạc hiện tại, chính là như thế.

Cho nên điểm này Hậu Thổ liền cũng không để ý quá nhiều, chỉ cần không phải Vu tộc nhúng tay vào, vậy phần còn lại chính là Nhân

đạo diễn hóa tiến hành, cấp cho Nhân Hoàng khảo nghiệm, cùng nhân tố khác vô quan (không liên quan), cho nên Hậu Thổ tịnh không để ý những thứ đó.

Điểm này, Nữ Oa bên cạnh cũng rõ ràng, lúc này khẽ gật đầu, tịnh không mở miệng. "Nhân Hoàng hành binh qua chi đạo, Cửu Lê là một quan kiện điểm thống nhất, cho nên mang theo một tia Vu tộc huyết mạch kia cũng là bình thường.

Lần này ngoại trừ Cửu Lê ra, Bắc Phương Nhung Di bộ lạc cũng là một nơi cần xử lý, cho nên Nhân Hoàng binh qua chi đạo sẽ ứng tại điểm này..." Thanh Minh thản nhiên nhìn thoáng qua Nhân tộc, sau đó mở miệng nói.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, cũng khuy tham vài phần thiên cơ.

Bất quá liên quan đến tình huống Đông Di bộ lạc, lúc này cũng không diễn toán ra bao nhiêu, thuộc về một trong những biến số.

Bất quá phu quân nhà mình không tầm thường, có thể biết được những thứ đó cũng là bình thường. "Nhân Hoàng lần này sẽ không có đại biến động, hết thảy đều là tôi luyện, chỉ có hoàn thành mới có thể chứng đạo quy vị..." Thanh Minh nói, Nhân Hoàng có Thánh địa chi trì, đến lúc đó sẽ có không ít trợ lực, không có vấn đề gì.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, không mở miệng, ánh mắt rơi vào trong Nhân tộc. ... "Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, Hồng Quân đạo hữu đạp nhập Thiên Đạo Cảnh.

Tiếp theo chúng ta đều tiếp tục tham ngộ tu hành đề thăng.

Tuy rằng tạm thời không có cách nào trực tiếp xí cập (chạm tới) cảnh giới này, nhưng có thể vô hạn tiếp cận.

Đến lúc đó lại chờ thiên địa càng thêm hoàn thiện đề thăng, tấn

thăng Thái Cực Kim Tiên hoặc là Thiên Đạo Cảnh cũng không phải việc khó..." Thanh Minh nhìn thoáng qua Cửu Thiên, sau đó lại đối với Nữ Oa và Hậu Thổ nói.

Nữ Oa đã là cảnh giới viên mãn, Hậu Thổ cũng một chân đạp nhập viên mãn.

Tuy rằng tạm thời không có cách nào đạt tới Thái Cực Kim Tiên hoặc là Thiên Đạo Cảnh, nhưng ngày sau không phải là không có cơ hội.

Cho nên, trong cái thiên địa, Thiên Đạo hoàn thiện và đề kỳ (nâng cao) này, tự nhiên phải nỗ lực tu hành tham ngộ, ít nhất đạo hạnh có thể tinh thâm thêm một chút, chỉnh thể thực lực lại đề thăng một chút, đối với Minh đạo và Nhân đạo chưởng khống cũng có thể lại thục tất (quen thuộc), lực độ chưởng khống càng thêm đề cao.

Cho nên, lúc này tiếp tục tham ngộ tu hành cũng có đại hảo xử.

Hiện tại đánh xuống cơ sở càng thêm thâm hậu, ngày sau tình huống tấn thăng liền càng thêm hài lòng.

Thời cơ lúc này không thể bỏ qua. "Phu quân yên tâm, chúng ta minh bạch!" Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau, gật đầu nói.

Đối với những gì Thanh Minh nói, Nữ Oa và Hậu Thổ đều rõ ràng.

Cho nên lần này đi theo Thanh Minh xuất du lịch, kỳ thực cũng có một bộ phận là tiếp tục tham ngộ quy tắc và pháp tắc huyền diệu của thiên địa, quỹ tích diễn biến và vận hành của thiên địa, cũng như khế hợp thiên địa tốt hơn, dung nạp thiên địa, có thể giúp các nàng có thêm nhiều kiến giải trong việc ấn chứng tham ngộ Minh đạo và Nhân đạo.

Chỉ có kiến thụ trong tu hành tham ngộ Nhân đạo và Minh đạo, mới có thể ấn chứng tốt hơn Tạo Hóa chi đạo và Luân Hồi chi đạo của bản thân.

Thanh Minh khẽ gật đầu, thu hồi ánh mắt sau đó liền dẫn Nữ Oa và Hậu Thổ, để Quỳ Ngưu tiếp tục du lịch Hồng Hoang.

Hồng Hoang, Nhân tộc, các phương thế lực chủng tộc, vô số sinh linh tu sĩ cũng đang tiếp tục quỹ tích của riêng mình. ...

Thời gian nhoáng một cái, lại hơn ngàn năm trôi qua.

Hồng Hoang các phương thế lực, chủng tộc đảo cũng không có cải biến lớn.

Vu tộc trọng hiện Hồng Hoang, vẫn đang trong quá trình bình tĩnh phát triển.

Về phần các thế lực và chủng tộc khác, cũng đang tiếp tục phát triển.

Chuyện hơn ngàn năm xác thực không có cải biến nào tương đối lớn hay rõ ràng.

Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, U Minh Huyết Hải vẫn bình tĩnh.

Thiên Đình có tiếp tục chiêu lãm tán tu và sinh linh Hồng Hoang, cũng có chút động tác.

Về phần Chư Thánh, đảo cũng giáo đạo môn hạ, cũng như cho môn hạ lịch luyện Hồng Hoang, cũng không có động tác quá lớn.

Những kẻ khác tự nhiên cũng tương đối bình tĩnh, tiếp tục chuyện tu hành tham ngộ.

Trong Hồng Hoang, vô số sinh linh, tu sĩ lúc này đều đang trong quỹ tích riêng.

Thời gian hơn ngàn năm tại Hồng Hoang xác thực khó mà tạo ra bọt nước gì (ý nói không đáng kể), cho nên lúc này cũng không có cảm giác biến hóa rõ ràng.

Tại Nhân tộc Trần Đô, thời gian hơn ngàn năm khiến cho Thần

Nông càng thêm viên mãn.

Sự việc trong Nhân tộc cơ bản đều xử lý xấp xỉ rồi, tu vi đã là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên, sự việc chứng đạo cũng viên mãn hoàn thành.

Nhân tộc trên con đường này, trải qua tiếp cận hai ngàn năm trầm điến, truyền bá, đã điền bổ chỗ trống, càng thêm thông thạo, cũng ít có sự tình như vậy phát sinh nữa.

Như vậy, tình huống Thần Nông càng thêm kháo cận chứng đạo quy vị.

Hơn ngàn năm nay, hắn vẫn luôn tìm kiếm người kế vị thích hợp.

Tuy rằng cũng từng tu tập Hậu Thiên Bát Quái do Phục Hy truyền xuống, nhưng lúc này cũng không cách nào diễn toán ra.

Năng lực trắc toán của Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không cách nào khuy tham thiên cơ, cho nên lúc này chỉ có thể vừa trị lý Nhân tộc, vừa không ngừng tìm kiếm.

Bản thân viên mãn, tự nhiên chờ đợi vị Nhân Hoàng tiếp theo đản sinh.

Lúc này hắn tìm kiếm, chờ đợi, có dự cảm hắn là sẽ không quá lâu nữa, cho nên lúc này cũng đa gia lưu ý. ...

Cùng lúc đó, tại phía Bắc kinh thành Trần Đô của Nhân tộc, ngoài mấy chục triệu triệu ức dặm.

Nơi này có một cái Nhân tộc trung hình bộ lạc, tên là Hữu Hùng, dựa vào Cơ Thủy (sông Cơ).

Quân chủ của bộ lạc Hữu Hùng tên là Thiếu Điển thị.

Hắn có hai phu nhân, một là Nữ Đăng, hai là Phụ Bảo, là tỷ muội.

Có một buổi tối, Phụ Bảo nhìn thấy một đạo điện quang hoàn

nhiễu (quấn quanh) Bắc Đẩu Xu Tinh (sao Tham Lang), lập tức ngôi sao Xu Tinh kia rơi xuống, Phụ Bảo do đó cảm ứng mà mang thai.

Hoài thai mấy năm sau, sinh hạ một đứa bé trai.

Đứa bé trai này vừa mới xuất sinh, liền có một vị thanh niên đạo nhân từ trên trời giáng xuống, rơi vào trụ sở của Thiếu Điển thị.

Thủ vệ tự nhiên đem chuyện có đạo nhân đến báo cáo cho tộc trưởng Thiếu Điển.

Thiếu Điển nghe tin có tu sĩ đến, không dám chậm trễ, buông đứa bé xuống, vội vội vàng vàng nghênh đón ra ngoài.

Nghênh đón tới cổng bộ lạc, Thiếu Điển nhìn thấy một tu sĩ thân mặc nguyệt bạch đạo bào, tướng mạo phi phàm.

Thấy người này, Thiếu Điển trong lòng liền biết người này là Tiên nhân, vội vàng tiến lên thi lễ.

Người đến chính là Huyền Không, nương theo Nhân tộc khí vận và Nhân đạo chi lực mà đến.

Lại thêm trong lòng đại đạo cảm ứng, xác định trước mắt chính là nơi của Nhân tộc Cộng chủ tiếp theo.

Chỉ cần thu hắn làm đệ tử, hảo sinh giáo đạo hắn tu hành cùng việc trị lý Nhân tộc là được rồi.

Về phần chuyện binh qua ngày sau, liền đợi ngày sau hãy nói.

Hiện tại, trước tiên thu đồ quan trọng hơn, những chuyện khác từ từ rồi tính. ... "Hữu Hùng bộ lạc tộc trưởng Thiếu Điển, bái kiến Tiên trưởng..." Thiếu Điển thị thấy Huyền Không, lập tức hành lễ nói.

Đã là Đắc Đạo Tiên Trưởng, đến đây tự nhiên có đại sự.

Trước có Phục Hy Cộng chủ, sau có Thần Nông Cộng chủ, trong lòng hắn tuy có suy đoán, nhưng nếu thật sự là như thế thì tốt biết

bao.

Bất quá đối mặt Đắc Đạo Tiên Trưởng, lễ cần hành vẫn phải hành. "Tộc trưởng không cần đa lễ..." Huyền Không thấy thế, lập tức đỡ Thiếu Điển thị dậy, mỉm cười nói.

Chương 298

Nói xong, Huyền Không thu liễm thần tình, túc nhiên nói: "Ngô nãi là Nhân tộc Thánh địa đệ tử Huyền Không.

Lần này phụng mệnh lệnh của Toại Nhân đại Nhân Tổ, đến thu lệnh lang (con trai ông) làm đồ đệ, giáo đạo hắn tu hành.

Không biết ý của tộc trưởng thế nào?" Thiếu Điển nghe vậy, thần sắc đại hỉ.

Thánh địa đệ tử Huyền Không ở trong Nhân tộc cũng có chút thanh danh, lần này lại phụng mệnh Toại Nhân đại Nhân Tổ đến thu con trai mình làm đồ đệ, giống hệt suy đoán trong lòng hắn.

Tiên nhân thu đồ, sao có thể cự tuyệt, đây là chuyện tốt lớn lao a!

Có hai tấm gương Cộng chủ ở đó, sao có thể không biết chỗ tốt trong đó.

Như vậy, không chừng con trai hắn cũng là Đại Hiền, thậm chí là Cộng chủ.

Bộ lạc Hữu Hùng muốn hưng thịnh rồi a! "Tiên trưởng thu đồ, Thiếu Điển há có lý do không chịu.

Thỉnh Tiên trưởng tùy Thiếu Điển nhập nội, gặp mặt con ta!" Thiếu Điển thần sắc tuy rằng hân hỉ, nhưng vẫn khắc chế vài phần, cười nói với Huyền Không.

Nghe vậy, Huyền Không gật đầu, cũng muốn gặp vị Nhân Hoàng này.

Huyền Không theo Thiếu Điển vào đại điện trụ sở, sau đó Thiếu Điển mời Huyền Không ngồi ở thượng tọa, mình ngồi bồi tiếp ở hạ thủ, lại phân phó thủ hạ tộc nhân đi gọi Phụ Bảo mang theo đứa bé

mới sinh đến.

Không bao lâu, liền thấy Phụ Bảo ôm một đứa bé đi tới bên cạnh đại trưởng bộ lạc.

Huyền Không đang đàm thoại với Thiếu Điển ánh mắt không kìm được rơi vào đứa bé trong lòng Phụ Bảo, sau đó hài lòng gật đầu nói: "Trời sinh đạo thai, thật là một khối ngọc thô a!" Phụ Bảo không biết sự tình, nhưng Thiếu Điển thì biết Thánh địa đệ tử muốn thu đồ đệ, liền vội vàng tiến lên nói: "Hài tử sơ sinh, thỉnh Tiên trưởng ban tên cho đứa bé..." Phụ Bảo bên cạnh cũng là người thông tuệ, vừa nghe Thiếu Điển hô lên hai chữ Tiên trưởng, đâu còn không biết sự tình, ánh mắt vội vàng nhìn Huyền Không, mở miệng nói: "Thỉnh Tiên trưởng ban tên cho con ta..." Nếu có thể được Tiên trưởng ban tên, đối với con trai cũng là một chuyện tốt lớn, dù sao ý nghĩa Tiên trưởng ban tên cũng không giống bình thường.

Nghe xong lời của Thiếu Điển và Phụ Bảo, Huyền Không trầm ngâm vài hơi thở, sau đó nói: "Đứa bé này có duyên với ta, đã sinh ra ở gần Hiên Viên Khâu, liền ban tên là Hiên Viên.

Không biết tộc trưởng, phu nhân cảm thấy thế nào?" "Hiên Viên?!" Thiếu Điển và Phụ Bảo trong miệng nhẹ nhàng nhấm nuốt hai chữ này, càng ngày càng cảm thấy hai chữ này thích hợp với con trai.

Đặc biệt là Phụ Bảo, trong miệng lẩm bẩm hai chữ Hiên Viên, ánh mắt nhìn con càng thêm từ ái. "Đa tạ Tiên trưởng ban tên, hài tử, sau này liền gọi là Hiên Viên!" Thiếu Điển hướng về phía Huyền Không khẽ hành lễ, sau đó ánh mắt nhìn về phía con mình. "Ngô lần này tới là đặc biệt để thu đồ, đứa bé này sẽ là thân truyền đệ tử của ta, không biết tộc trưởng phu nhân cho rằng như thế nào?" Thiếu Điển nói xong, Huyền Không lần nữa mở miệng, nói xong liền đạm đạm nhìn Thiếu Điển thị và Phụ Bảo, chờ đợi hai người trả lời.

Thiếu Điển tự nhiên biết rõ việc này, nhưng Phụ Bảo vừa mới biết, cho nên thần sắc trước tiên vui mừng, tiếp đó lại biến đổi, lo lắng hỏi: "Tiên trưởng nguyện ý thu Hiên Viên làm đệ tử, ta tự nhiên cầu còn không được.

Nhưng mà, Tiên trưởng có phải muốn mang Hiên Viên về trong núi tu hành hay không?" Huyền Không nghe xong, khẽ cười nói: "Phu nhân xin yên tâm, Hiên Viên đã là người tiếp ban của bộ lạc Hữu Hùng, ngô tự nhiên sẽ lưu lại nơi này giáo đạo Hiên Viên, sẽ không mang hắn về trong núi giáo đạo..." Nghe vậy, không chỉ Phụ Bảo, Thiếu Điển thần sắc cũng không khỏi buông lỏng.

Dù sao con trai vừa ra đời, bất cứ cha mẹ nào cũng không hy vọng nhanh chóng phân ly với con.

Có thể như thế, tự nhiên là tốt nhất. "Như thế, liền đa tạ Tiên trưởng..." Thiếu Điển hướng về phía Huyền Không chắp tay nói.

Huyền Không thấy thế, khẽ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Thấy thế, Thiếu Điển và Phụ Bảo lần nữa nhìn về phía con trai, trên mặt lộ ra vẻ hân hỉ.

Sau khi thu đồ và quyết định chuyện giáo đạo Hiên Viên tại đây, Huyền Không liền lưu lại một dãy núi gần bộ lạc Hữu Hùng, tĩnh đãi Hiên Viên lớn lên.

Đến lúc đó, liền có thể thân truyền pháp môn tu hành cho Hiên Viên, lại từ từ giáo đạo tu hành cùng một số việc trị lý bộ lạc. ...

Từ khi Hiên Viên được Huyền Không thu đồ, Huyền Không cũng ở lại gần bộ lạc Hữu Hùng.

Hiên Viên cũng bắt đầu con đường trưởng thành.

Thời gian trôi qua rất nhanh, Hiên Viên cũng từng ngày lớn lên.

Trong chớp mắt, mười lăm năm thời gian đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, Hiên Viên vẫn luôn đi theo Huyền Không học tập pháp môn tu hành, tu vi bản thân cũng đang chậm rãi đề thăng.

Sau khi Hiên Viên trưởng thành đến mười lăm tuổi, mỗi khi rảnh rỗi liền bắt đầu giúp đỡ phụ thân Thiếu Điển thị xử lý một số sự tình trong bộ tộc.

Sau khi Huyền Không biết được, yêu cầu Hiên Viên ban ngày giúp đỡ phụ thân Thiếu Điển thị trị lý bộ lạc, buổi tối mới đi theo hắn học đạo.

Hiên Viên đã là Nhân Hoàng nhiệm kỳ kế tiếp, vậy thì tự nhiên phải lấy chuyện Nhân tộc làm đầu.

Dù sao Nhân Hoàng đản sinh cũng là để làm việc, đều là những chuyện quan trọng đối với Nhân tộc.

Điểm này, thân là Nhân tộc đệ tử, Huyền Không hiểu rõ, cho nên để Hiên Viên ban ngày xử lý sự tình trong bộ lạc, buổi tối mới đi theo hắn tu hành.

Phản chính lấy mệnh cách Nhân Hoàng, chuyện tu hành có thể khá nhanh chóng, điểm này đảo không cần lo lắng.

Huống hồ, hiện tại chuyện quan trọng của Hiên Viên là trị lý Nhân tộc, chuyện tu hành ngược lại không gấp gáp như thế.

Quân bất kiến (chẳng thấy), Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông khi bắt đầu tu vi đều không cao, đều là trong quá trình từ từ trị lý Nhân tộc mà tu hành, sau khi hoàn thành chứng đạo đại sự mới tấn thăng cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cho nên, với mệnh cách Nhân Hoàng, hiện tại tu vi thấp kém tịnh không nói lên điều gì, phía sau tấn thăng tốc độ sẽ càng nhanh.

Hiện tại nên lấy việc trị lý bộ lạc, trị lý sự tình Nhân tộc làm đầu.

Nhân tộc, Hữu Hùng bộ lạc.

Sau khi việc này được định ra, Hiên Viên ban ngày xử lý sự vụ trong tộc, buổi tối lại đi theo Huyền Không học tập.

Hiên Viên quản lý mọi sự vụ đâu ra đấy, khiến cho Hữu Hùng bộ lạc ngày càng thịnh vượng.

Mấy chục năm sau, Thiếu Điển thị thấy Hiên Viên có năng lực như vậy, liền lấy cớ tuổi già, tinh lực và thể lực không đủ, nhường lại vị trí tộc trưởng cho Hiên Viên.

Hữu Hùng bộ lạc dưới sự dẫn dắt của Hiên Viên cũng dần dần phát triển lớn mạnh.

Các bộ tộc lân cận nghe tin hắn là đồ đệ của Tiên nhân, lại là bậc đại hiền, bèn nhao nhao cử tộc đầu nhập vào dưới trướng Hiên Viên.

Từ đó, Hữu Hùng bộ lạc bắt đầu phát triển thần tốc, Hữu Hùng nhất tộc cũng nhờ đó mà trở thành một bộ tộc cường đại.

Tại các bộ lạc, bộ tộc lân cận đều có danh tiếng không nhỏ, cái tên Hiên Viên cũng bắt đầu truyền khắp trong Nhân tộc.

Trong Nhân tộc hiện nay, tuy ruộng đất vô biên vô tế, người canh tác vô số, nhưng thường không phân chia rõ ràng ruộng đất của ai, dẫn đến tranh chấp thường xuyên.

Hiên Viên sau một hồi khổ tư, bèn dựa trên cơ sở của Thần Nông mà đại lực phát triển việc nông canh, đồng thời dùng bước chân để đo đạc ruộng đất, nhằm phòng ngừa tranh chấp phát sinh, tiếp đó đem đất đai trong bộ lạc phân phối lại, điều phối lao tác.

Cứ như vậy, dưới phương pháp của Hiên Viên, lương thực của Hữu Hùng bộ lạc tăng sản lượng rất lớn.

Trong tình huống lương thực sung túc, Hiên Viên lại căn cứ vào sở học, bắt đầu đại lực huấn luyện quân đội bộ lạc, trị quân nghiêm khắc, thực lực quân đội lập tức được nâng cao rất nhiều.

Như vậy, bộ lạc khi ứng đối với một số nguy cơ, cũng có thêm vài phần bảo đảm.

Danh tiếng của Hiên Viên lúc này càng thêm vang dội.

Dưới sự dạy bảo tu hành của Huyền Không cũng như sự cai trị của Hiên Viên, Hữu Hùng bộ lạc quật khởi nhanh chóng, hiện nay đã là bộ lạc nhất lưu ở vùng lân cận.

Ngay khi Hữu Hùng bộ lạc đại lực phát triển, những nơi khác trong Nhân tộc cũng không hề bình lặng.

Có một bộ lạc cũng giống như tuệ tinh quật khởi thần tốc, thực lực liên tục đề thăng.

Tại phía ngoài đông bộ Nhân tộc, có một bộ lạc Nhân tộc cỡ trung tên là Nhung Di.

Không lâu sau khi Hiên Viên xuất thế, trong bộ lạc này cũng sinh ra một đứa trẻ, sinh ra đã có dị tượng, sen vàng đóa đóa, bảo quang lưu ly sáng chói bao trùm nửa bầu trời.

Tộc trưởng và các tộc lão trong bộ lạc nhận định đứa trẻ này sẽ là đại hiền của Nhân tộc, là người dẫn dắt bộ lạc sau này, sẽ đưa bộ lạc quật khởi nhanh chóng, trở thành bộ lạc số một số hai của Nhân tộc.

Vì vậy, liền lấy tên bộ lạc đặt cho đứa trẻ này là Nhung Di.

Nhung Di cũng không để tộc trưởng và các tộc lão thất vọng, chỉ trong ngắn ngủi ba mươi năm, Nhung Di đã xử lý bộ lạc đâu vào đấy, tộc trưởng và tộc lão đều cực kỳ hài lòng.

Ngoài ra, Nhung Di còn huấn luyện được một đội quân cường đại,

trong vòng mười mấy năm ngắn ngủi liền thu phục các bộ lạc Nhung Man, Hoa Nhung và Hoa Địch cùng hơn mười bộ lạc nhỏ xung quanh, sáp nhập vào Nhung Di bộ lạc.

Đến lúc này, Nhung Di bộ lạc đã trở thành bộ lạc cường đại nhất trung bộ Nhân tộc.

Sau đó, Nhung Di bộ lạc chính thức đổi tên, tập hợp các bộ lạc Nhung Di lại, gọi là Đông Di Liên Minh.

Lão tộc trưởng Đông Di Liên Minh liền lấy lý do tuổi già, nhường vị trí tộc trưởng cho Nhung Di, để hắn tiếp tục dẫn dắt Đông Di, sáng tạo thêm nhiều huy hoàng, đưa Nhung Di liên minh triệt để bước lên vị thế số một số hai. ...

Vô độc bất trượng phu, tại vùng biên thùy Nhân tộc.

Có một bộ lạc lớn, do chín bộ lạc Quyến Di, Vu Di, Phương Di, Hoàng Di, Bạch Di, Xích Di, Huyền Di, Phong Di, Dương Di tạo thành, gọi chung là Cửu Lê.

Dưới mỗi bộ lạc lại có chín thị tộc, tổng cộng tám mươi mốt cái, nhân khẩu phồn thịnh, thực lực to lớn.

Trước kia vào thời Vu Yêu, những người Nhân tộc kết hợp với Vu tộc sinh ra dòng dõi Nhân Vu, cũng sinh sống trong Cửu Lê, chịu ảnh hưởng của Phục Hy và Thần Nông, cuộc sống cũng khá hòa thuận.

Nhưng vào ngày Hiên Viên của Hữu Hùng bộ lạc đản sinh, bầu trời Cửu Lê tộc đại biến, phương viên mấy vạn dặm tối tăm, trong tầng mây có thiểm điện màu đỏ đen giằng co quấn quanh.

Huyết sắc quang huy giáng xuống Cửu Lê tộc, lại có vạn quỷ cùng khóc trên trời, dọa cho đám tộc nhân kinh hãi lạnh mình không thôi, nhao nhao đóng chặt cửa sổ trốn trong nhà không dám ra ngoài.

Kéo dài như vậy suốt ba ngày, dị tượng mới tan hết, lại có thê tử

của tộc trưởng Cửu Lê sinh hạ một lân nhi, tiếng khóc chấn thiên, trực tiếp chấn tan phù vân trên trời.

Đứa trẻ kia tuổi còn nhỏ nhưng mày rậm mắt to, tiếng kêu vang dội, tay chân tráng kiện, trên đầu mọc sừng.

Tộc trưởng vui mừng khôn xiết, cho rằng trời ban thần tử.

Đứa trẻ này sinh ra đã nặng một trăm mười bảy cân, bảy tuổi mới biết nói, vừa mở miệng liền tự đổi tên họ là Vu Thiên, lớn đến nay đã mười ba tuổi, thân cao hai trượng, không bái thiên địa, không tôn Thánh Nhân, không tu đạo pháp thế gian.

Vu Thiên trời sinh đã có thần lực ngàn cân, tay không xé xác hổ báo như trò đùa, một thân sát khí hung hãn, dị thú Hồng Hoang cũng không dám trêu chọc hắn, từ nhỏ đã nổi danh trong tộc nhờ sức mạnh.

Trong mỗi lần luận võ trong tộc, Vu Thiên đều đại hoạch toàn thắng, hắn làm người lại hào sảng dị thường, những chiến sĩ kia kính phục sự vũ dũng của hắn nên nói gì nghe nấy, tuổi còn nhỏ mà uy vọng trong tộc rất cao.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, chớp mắt đã mấy chục năm.

Những năm này, Vu Thiên cũng trở nên càng thêm thành thục, đồng thời cũng đóng góp không ít cống hiến.

Chương 299

Ví dụ như phát minh ra cung tên, trường mâu, gia tăng mức độ dễ dàng khi săn bắt, cải thiện đời sống tộc nhân.

Sau đó hắn lại đem một số Vu pháp phổ thông truyền cho bách tính, giúp bách tính cải thiện thể chất, thọ mệnh dài hơn, vân vân.

Danh vọng của Vu Thiên tại Cửu Lê bộ lạc nhất thời vô lượng, không ít bộ tộc Cửu Lê ủng hộ Vu Thiên.

Theo uy vọng của Vu Thiên tại Cửu Lê bộ lạc ngày càng mạnh, phụ thân hắn trong lòng càng vui mừng, lại qua hơn mười năm, liền truyền vị trí tộc trưởng Cửu Lê tộc cho hắn.

Trong Hồng Hoang, một số sinh linh ẩn chứa một tia huyết mạch Vu tộc cùng một bộ phận tán tu tiếp cận Cửu Lê bộ lạc nghe tin cũng đến nương nhờ.

Sau khi có một số dòng dõi Nhân Vu cùng tán tu, sinh linh gia nhập, thực lực Cửu Lê bộ lạc cường đại chưa từng có, liền bắt đầu thôn tính các bộ lạc chung quanh. ...

Nhân tộc Thánh Địa, trong Nhân Tổ Điện. "Đại ca, Vu Thiên cùng Nhung Di, tựa hồ có khí vận không nhỏ a?" "Đặc biệt là Vu Thiên, thống lĩnh Cửu Lê bộ lạc, chiến lực cũng không yếu hơn Hữu Hùng bộ lạc bao nhiêu.

Hai phương thế lực này, Hiên Viên muốn bắt lấy, đoán chừng cũng không dễ dàng như vậy..." "Trong Cửu Lê bộ lạc còn có hai vị Đại Vu tân tấn là Cửu Phượng và Tương Liễu, muốn thành công lại càng không dễ dàng..." Hữu Sào thị quan sát tỉ mỉ một lát, thần sắc nghiêm nghị nói với Toại Nhân thị.

Nghe vậy, Truy Y thị gật đầu, cũng có cái nhìn như thế. "Trong quỹ tích nguyên bản chỉ có Cửu Lê bộ lạc, Đông Di Liên Minh là biến số, chẳng phải cũng là sự tôi luyện cho Hiên Viên sao?

Cửu Lê và Đông Di Liên Minh thực lực tuy không yếu, nhưng Hiên Viên có Thánh Địa ta tương trợ, cũng không có độ khó quá lớn..." "Cửu Lê bộ lạc, Vu Thiên tuy có huyết mạch Vu tộc, nhưng việc này Vu tộc cũng không nhất định dám nhúng tay vào.

Còn về Đông Di Liên Minh, mấy vị tồn tại kia cũng không dám ra tay tương trợ Đông Di Liên Minh.

Cho nên, việc này đối với Hiên Viên tuy bất dịch, nhưng sự tôi luyện đã đủ, liền có thể giúp hắn nhất thống Nhân tộc." Toại Nhân nghe vậy, phân tích một hồi rồi nói.

Từ tình huống lúc này mà xem, đại trí cũng gần như vậy, cũng không cần quá lo lắng.

Vu tộc nhúng tay vào thì sao?

Mấy vị kia hiệp trợ Đông Di thì thế nào?

Nhân tộc Thánh Địa bỏ qua một bên, đó cũng không phải là tồn tại bình thường có thể ngăn cản.

Vu tộc và Nhân tộc cũng có chút chênh lệch, dù sao cao thủ Nhân tộc vẫn luôn gia tăng, còn có ba vị tồn tại Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh, Hỗn Nguyên Kim Tiên và Đại La Kim Tiên thì không cần nói.

Cho nên, Toại Nhân cũng không lo lắng những thứ kia, chẳng qua là xem xét mức độ trợ lực mà thôi.

Hữu Sào thị và Truy Y thị nghe xong, trong lòng thầm phân tích và diễn toán một phen, khẽ gật đầu, cũng không mở miệng nữa. "Phía sau, xem tình huống của Hiên Viên, ta sẽ tương ứng cấp cho một chút trợ lực..." Toại Nhân trầm ngâm vài hơi thở, chậm rãi mở miệng nói.

"Không biết đại ca định cấp cho Hiên Viên trợ lực gì?" Truy Y thị hỏi. "Tu vi Hiên Viên trước mắt không đủ.

Ngày xưa đổi bảo vật của Nhân Hoàng Chi Sư, trong đó có Cửu Chuyển Kim Đan, một viên có thể nhập Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Lúc này trong tay ta còn một viên, cũng có thể giúp Hiên Viên một phen, còn những cái khác thì từ từ xem..." Toại Nhân nói.

Nghe vậy, Hữu Sào thị và Truy Y thị thần sắc có chút kinh ngạc, nhưng cũng không cảm thấy hành động này của Toại Nhân là không thỏa đáng.

Dù sao có thể thăng cấp nhanh chóng chỉ có Cửu Chuyển Kim Đan, kiến thức qua hiệu quả khủng bố của đan này, còn lại một viên giao cho Hiên Viên cũng là khả thi, cũng là vì tiến triển sau này của Hiên Viên mà thôi.

Dù sao sau khi quy vị, Nhân Hoàng cũng là cao thủ của Nhân tộc Thánh Địa, cho nên bỏ thêm chút trợ lực cũng không có gì không thỏa đáng.

Hai người liếc nhìn nhau, liền chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc, chờ đợi tình huống phía sau. ...

Hồng Hoang, bên ngoài đô thành Trần Đô của Nhân tộc, trong một dãy núi nọ. "Ba nơi bộ lạc Nhân tộc hiện ra dị tượng như vậy, qua những năm này phát triển đều triển hiện ra sự bất phàm riêng, quả là có không ít biến số." Huyền Thanh tuy trong lòng có vài phần suy đoán nhưng không nói ra, còn về việc quyết trạch thế nào, hết thảy tự có mấy vị kia và Cộng chủ Thần Nông quyết định.

Lần này không chỉ hắn, mà Nhân Hoàng Chi Sư Huyền Không cũng có vài phần cảm thán.

Nếu không phải Nhân Tổ dặn dò, thuận theo phương hướng của

Nhân tộc khí vận và Nhân đạo chi lực, thì thật có khả năng đi nhầm.

Dù sao Nhân Hoàng giáng thế đều có dị tượng xuất hiện, lần này ba vị thân mang dị tượng cùng giáng thế, một cái làm không tốt sẽ lầm lẫn.

Nếu không phải làm theo lời Nhân Tổ, thật đúng là có khả năng đó.

Nếu thật sự lầm lẫn thì là đại sự, may mà hết thảy đều không xảy ra. "Nhân Hoàng, con đường tiếp theo không dễ đi như vậy..." Huyền Không nhìn về phía Hữu Hùng bộ lạc, trong miệng khẽ nói một tiếng.

Hắn ít nhiều hiểu rõ một số chuyện về Nhân Hoàng, người hành binh qua chi đạo (đạo binh đao).

Nếu là dĩ vãng thì cũng không để ý, nhưng hiện tại sau khi có chút biến số, hắn cảm thấy việc này không dễ dàng như vậy.

Bất quá sau lưng là Nhân tộc Thánh Địa, có một tầng này, Huyền Không cũng không lo lắng quá nhiều. "Hết thảy, đợi tiến triển phía sau của Hiên Viên đã..." Huyền Không ánh mắt chuyển một cái, nhìn về phía Trần Đô, trong mắt tinh mang lóe lên. ...

Trần Đô, bên ngoài trụ sở Cộng chủ.

Thần Nông chắp tay sau lưng mà đứng, thần tình nghiêm nghị, nhìn về ba hướng của Nhân tộc, phân biệt là Hữu Hùng bộ lạc, Đông Di Liên Minh cùng Cửu Lê bộ lạc. "Hữu Hùng, Cửu Lê bộ lạc, Đông Di Liên Minh...

Xem ra lần này có chút biến số xuất hiện.

Cũng được, cũng là sự tôi luyện cho Nhân Hoàng, việc này Bản hoàng không quản..." Hồi lâu sau, Thần Nông thu hồi ánh mắt, trong miệng khẽ nói một tiếng.

Bất kể biến số thế nào cũng là tôi luyện cho Nhân Hoàng, hắn cũng không đi lý hội quá nhiều.

Đó là chuyện của Nhân Hoàng, dù sao mỗi một vị Nhân Hoàng đều có sứ mệnh riêng.

Hiển nhiên Nhân Hoàng này phải tự mình đi ma luyện, hắn tự nhiên sẽ không nhúng tay vào. ...

Trần Đô, trụ sở Cộng chủ. "Nếu thời cơ thiền nhượng đã gần kề, để Bản hoàng xem thử tình huống của Nhân Hoàng đi!" Trên mặt Thần Nông lộ ra một nụ cười, ánh mắt vọng về phía Hữu Hùng bộ lạc.

Sau đó, an bài một số sự tình xong xuôi, hắn liền động thân đi về phía Hữu Hùng bộ lạc.

Ba vị thân mang dị tượng, nhưng ai mới chân chính là Nhân Hoàng?

Làm Địa Hoàng, tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh, tu hành Hậu Thiên Bát Quái, hắn rõ ràng nhất.

Lúc này động thân đi tới, chính là nơi Nhân Hoàng ở, Hữu Hùng bộ lạc. ...

Bên ngoài Trần Đô, trong một dãy núi nọ.

Huyền Thanh nhìn Thần Nông đi về phía Hữu Hùng bộ lạc, khẽ gật đầu, thần sắc trên mặt nghiêm nghị.

Như vậy, nhân tuyển Cộng chủ liền định ra rồi. "Con đường chứng đạo sau này của Hiên Viên cũng không bình lặng như vậy.

Bất quá Nhân Tổ đã có tính toán, lấy thực lực của Thánh Địa, Cửu Lê và Đông Di Liên Minh cũng sẽ không có vấn đề quá lớn..." Nghĩ trong lòng xong, Huyền Thanh khẽ nói một tiếng. "Như thế, thời cơ

chứng đạo của Thần Nông cũng không xa, nhiệm vụ Nhân Hoàng Chi Sư của ta cũng sắp kết thúc rồi..." Huyền Thanh lộ ra một nụ cười nói.

Đạt được công đức Nhân Hoàng Chi Sư, hắn liền dùng nó để trùng kích Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ chi cảnh.

Tốc độ của hắn cực nhanh, trong Hồng Hoang biết bao tu sĩ, sinh linh đều không chạm đến nổi Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh, dưới trướng Chư Thánh, người đạt cảnh giới này cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Còn về mấy phương thế lực, chủng tộc mà nói, cảnh giới này cũng không có quá nhiều.

Dù sao trong Hồng Hoang, Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh đã là cao thủ một phương.

Tồn tại ở cảnh giới này trong Hồng Hoang cũng không nhiều, có thể đạt đến địa bộ này cũng không chậm.

Hiện tại trình độ tích lũy, cộng thêm công đức Nhân Hoàng Chi Sư, Huyền Đô tin tưởng có thể trong mười mấy vạn năm liền tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Còn về việc lên cao hơn nữa thì phải xem cơ duyên và khế cơ, cũng không gấp được.

Bất quá cũng không còn nhiều, trước tiên nâng cao cảnh giới trước mắt đã.

Trong lòng tính toán xong, Huyền Thanh xoay người đi vào trong động phủ, tiếp tục tham ngộ, thuận tiện chờ đợi Thần Nông chứng đạo quy vị. ...

Thần Nông lần này xuất hành cũng không có quá nhiều tin tức truyền ra, cho nên không ít Nhân tộc đều không biết Cộng chủ đã rời

khỏi Trần Đô, đi về phía Hữu Hùng bộ lạc.

Vì thế, hiện tại Hữu Hùng bộ lạc cũng không biết Cộng chủ Thần Nông sắp tới bộ lạc của họ để tra xét mọi thứ cũng như quan sát tình huống của tộc trưởng Hiên Viên.

Lúc này họ đều đang bận rộn việc riêng.

Thần Nông tựa hồ muốn một kết quả xác thực, cho nên trên đường đi chậm rãi tiến lên, xem xét tình huống dọc đường, nghe ngóng các bộ lạc khác đánh giá về Hiên Viên, chưa thấy người đã nghe sự tích.

Đi suốt một đường, Thần Nông đối với sự tích của Hiên Viên và cống hiến cho Hữu Hùng bộ lạc cũng đã có hiểu biết đại khái, cũng khá hài lòng với những việc vị này làm, trong lòng càng thêm mong đợi được gặp mặt.

Hắn tại vị lâu hơn Thiên Hoàng Phục Hy, nay đã gần ba ngàn năm, sắp tới sẽ chứng đạo rời đi, cho nên vị Cộng chủ tiếp theo cần phải nhanh chóng giải quyết.

Vì vậy, sau khi nghe những sự tích và cống hiến của Hiên Viên, Thần Nông cảm thấy không còn quá nhiều cố kỵ, tiếp theo liền khảo tra một phen sự tình cai trị của Hiên Viên cũng như xem xét tình huống của hắn là có thể quyết định.

Thần Nông trong lòng vừa nghĩ, vừa đi về phía Hữu Hùng bộ lạc.

Chương 300

...

Bên ngoài Hữu Hùng bộ lạc, một nơi nào đó.

Thần Nông dừng bước, nhìn về phía trên Hữu Hùng bộ lạc, lúc này khí vận Hồng Hoang ngưng kết cùng Nhân tộc khí vận đang nghiêng về, trên mặt nổi lên một chút dao động. "Không hổ là Nhân Hoàng, khí vận bàng bạc như thế, sợ là việc chứng đạo lần này không tầm thường..." Những khí vận này, phi Đại La Kim Tiên trở lên thì không thể thấy.

Thần Nông thân là Địa Hoàng, Nhân tộc Cộng chủ, lại là Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh, tu Hậu Thiên Bát Quái, tự nhiên nhìn thấy rõ những khí vận này đang ngưng kết phía trên bộ lạc.

Bất quá Thần Nông có chút kinh ngạc là, khí vận ngưng kết lúc này so với Liệt Sơn bộ lạc trước khi hắn tiếp nhận Cộng chủ đều không kém hơn chút nào, nguyên bản những thứ này hẳn là phải hiện ra xu thế giảm dần.

Dù sao các vấn đề của Nhân tộc đều đang được giải quyết, những việc có thể làm đang dần ít đi, cho nên công đức sẽ có chỗ giảm sút.

Nhưng lúc này xem ra, việc Hiên Viên muốn làm, hoặc việc chứng đạo, xác thực cực kỳ bất phàm, đặc biệt lần này có biến số, lại càng lộ ra vẻ đặc thù, so với hắn đều không kém cạnh. "Liền để Bản hoàng xem thử, Nhân Hoàng chấp chưởng binh qua chi đạo rốt cuộc có bao nhiêu bất phàm..." Thần Nông thầm nghĩ một tiếng, sau đó quay đầu nhìn về dãy núi nơi Huyền Không ở, khẽ gật đầu rồi tiến vào trong Hữu Hùng bộ lạc.

Trong dãy núi, Huyền Không thấy Cộng chủ Hiên Viên (*Thần

Nông*) gật đầu, lập tức đáp lễ.

Tuy luận bối phận, Thần Nông là Nhân tộc đời đầu, xác thực ở trên hắn, nhưng tu vi Thần Nông dù sao cũng cùng hắn sàn sàn nhau.

Hơn nữa Thần Nông là Cộng chủ, là Địa Hoàng, thân phận như vậy xác thực không phải tồn tại bình thường có thể so sánh.

Nhìn Thần Nông tiến vào Hữu Hùng bộ lạc, Huyền Không cũng không để ý quá nhiều, thu hồi ánh mắt, chờ đợi Thần Nông mang Hiên Viên trở về Trần Đô.

Tiếp theo chính là chuyện chứng đạo Địa Hoàng và tiếp nhận vị trí Nhân tộc Cộng chủ. ...

Sau khi Thần Nông tiến vào Hữu Hùng bộ lạc, lập tức biểu minh thân phận.

Đối với việc Cộng chủ tới Hữu Hùng bộ lạc, tộc nhân trong bộ lạc mười phần vui vẻ.

Phải biết uy tín của Thần Nông tại Nhân tộc lúc này hoàn toàn vượt qua Thiên Hoàng Phục Hy.

Hiện nay, Thần Nông có uy vọng như thế tại Nhân tộc lại tới Hữu Hùng bộ lạc, chúng nhân Hữu Hùng bộ lạc làm sao có thể không kinh hỉ?

Thần Nông ngồi chờ một lát trong một căn nhà, Hiên Viên liền chạy tới.

Thần Nông không khỏi tỉ mỉ bắt đầu đánh giá Hiên Viên, chỉ thấy Hiên Viên thân cao chín thước, đôi lông mày như kiếm, một đôi mắt sáng ngời có thần, rực rỡ như sao, đứng ở nơi đó tự có một cỗ vương giả chi khí phát ra, giữa hai mắt ẩn chứa vương bá chi khí nhàn nhạt.

Đồng thời với việc Thần Nông đánh giá Hiên Viên, trong lòng

không khỏi cảm thán: "Thật một vị Nhân Hoàng, quả nhiên là Hoàng giả đi theo binh qua chi đạo!" Hiên Viên gặp được Cộng chủ trong truyền văn, trong lòng cũng vô cùng hân hoan.

Sau khi nhận được truyền tin liền lập tức chạy tới, Cộng chủ lúc này đang quan sát hắn, tuy rằng không thể thất lễ. "Hữu Hùng tộc bộ lạc tộc trưởng Hiên Viên bái kiến Cộng chủ!" Hiên Viên lúc này không để ý Cộng chủ quan sát đánh giá, lễ số phải làm trước đã, liền lập tức hành lễ.

Thần Nông cười đỡ Hiên Viên dậy, nói: "Hiên Viên tộc trưởng không cần đa lễ!

Ta cũng nghe nói Hiên Viên tộc trưởng là bậc đại hiền của Nhân tộc, hôm nay rốt cục gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền a!" Hiên Viên nghe vậy liền vội vàng khiêm tốn đáp: "Cộng chủ quá khen!

Hiên Viên thẹn không dám nhận..." Thần Nông lại không để ý Hiên Viên khiêm tốn, lập tức kéo Hiên Viên vào trong nhà, bắt đầu cùng Hiên Viên thảo luận một số vấn đề quản trị bộ lạc, đồng thời quan sát cách làm người của Hiên Viên.

Sau một hồi thảo luận, Thần Nông phát hiện Hiên Viên quả nhiên là một bậc đại hiền, nhưng con đường cai trị mà Hiên Viên thi hành lại không hoàn toàn là Vương đạo, mà là Vương đạo kết hợp với Bá đạo.

Trước đó, bao gồm cả hắn đều không tiếp nhận thủ pháp cai trị theo lối Bá đạo, nhưng nhìn tình huống Hữu Hùng bộ lạc lại không phát hiện nhân tố xấu, ngược lại 'binh cường mã tráng'. "Hoặc hứa, đây chính là nguyên nhân chân chính của Nhân Hoàng hành binh qua chi đạo đi!

Bất quá như vậy cũng tốt, đã là Vương đạo cùng Bá đạo kết hợp, như thế cũng có thể tốt hơn cho việc hành binh qua chi đạo, hoàn

thành sự nghiệp chứng đạo..." Thần Nông trong lòng chuyển niệm, liền cảm thấy phương pháp cai trị của Hiên Viên cũng là một lựa chọn không tồi.

Dù sao muốn hành binh qua chi đạo, đơn thuần Vương đạo đã không đủ để làm những việc này.

Chỉ có Vương đạo và Bá đạo kết hợp mới có thể làm tốt hơn hết thảy những gì Hiên Viên muốn làm.

Trong lòng quyết định, Thần Nông lập tức nói với Hiên Viên: "Hiên Viên, chuẩn bị một chút, theo ta đi tới Trần Đô.

Ta muốn đem vị trí Nhân tộc Cộng chủ thiền nhượng cho ngươi, ngày sau do ngươi cai trị Nhân tộc..." Hiên Viên vừa nghe, lập tức đại kinh nói: "Cộng chủ, như vậy sao được?

Hiên Viên tài đức gì, tự nhận không thể đảm nhiệm vị trí Cộng chủ, xin Cộng chủ thu hồi lời ấy!" Thần Nông nghe vậy, chậm rãi nói: "Hiên Viên, ngươi có năng lực đảm nhiệm vị trí Nhân tộc Cộng chủ hay không, trong lòng ta tự nhiên hiểu rõ.

Được rồi, không cần nói nhiều, hiện tại thu thập theo ta về Trần Đô, đây là mệnh lệnh!" Cư nhiên hết thảy đều đã hiểu rõ, Hiên Viên lại là Nhân Hoàng chi thân, như vậy tiếp nhận vị trí Cộng chủ liền không có bất kỳ vấn đề gì.

Hiên Viên nghe thấy không cách nào thay đổi ý định của Cộng chủ, đành phải thành thật đi theo Thần Nông về Trần Đô.

Bất quá trước đó, Hiên Viên tính toán báo cho lão sư một tiếng.

Dù sao đi tới Trần Đô, tiếp nhận vị trí Cộng chủ là chuyện lớn, tự nhiên phải báo cho lão sư nhà mình.

Nhưng Hiên Viên vừa mới ra khỏi Hữu Hùng bộ lạc liền gặp lão sư Huyền Không.

Sau khi đem việc này báo cáo, Huyền Không mỉm cười nói: "Ngươi đi trước, vi sư sau đó sẽ tới Trần Đô..." Nghe vậy, Hiên Viên gật đầu.

Đã lão sư biết rõ, vậy liền có thể tùy Cộng chủ đi tới Trần Đô. ...

Chúng nhân Hữu Hùng bộ lạc nghe Thần Nông Cộng chủ muốn đưa Hiên Viên về Trần Đô đều cao hứng không thôi.

Tiếp nhận vị trí Cộng chủ a!

Chuyện như vậy trước đây tuy cũng có suy đoán nhưng không dám xác định, bởi vì nghe nói trong Nhân tộc cũng có hai bộ lạc lớn đang quật khởi thần tốc, tộc trưởng đều là hạng người đại hiền.

Như vậy, bọn họ không dám xác định tộc trưởng nhà mình rốt cuộc có phải là nhân tuyển Cộng chủ hay không.

Nếu thật sự là nhân tuyển Cộng chủ, như vậy Hữu Hùng bộ lạc liền có thể tiếp tục đề thăng, đạt tới cấp độ bộ lạc số một số hai trong Nhân tộc, giống như bộ lạc Phong Duyện của Thiên Hoàng, bộ lạc Liệt Sơn của Địa Hoàng.

Đối với Hữu Hùng bộ lạc, đây là chuyện tốt.

Hiện tại được sự khẳng định của Cộng chủ, tự nhiên là mười phần vui vẻ, hận không thể lập tức để tộc trưởng tiếp nhận vị trí Cộng chủ, để Hữu Hùng bộ lạc trở thành Cộng chủ bộ lạc.

Bọn họ cũng biết trong đó cần một đoạn thời gian quá độ, phải xem tình huống tiếp theo của tộc trưởng.

Thần Nông mang theo Hiên Viên rời khỏi Hữu Hùng bộ lạc, tại một nơi trên bình nguyên bên ngoài bộ lạc, hai người gặp Nhân Hoàng Chi Sư Huyền Không. "Huyền Không bái kiến Cộng chủ!" Huyền Không dù sao cũng là một thành viên Nhân tộc, Thần Nông là Cộng chủ, lễ số nên có vẫn phải có, lúc này chắp tay nói. "Tiên trưởng

không cần khách khí!" Thần Nông gật đầu đáp.

Hắn cũng đáp lễ.

Lúc này Huyền Không có thể gọi hắn là sư thúc, tuy là thân Địa Hoàng nhưng hiện tại dù sao chưa chứng đạo, quan hệ vẫn còn đó, cho nên Huyền Không xác thực có thể gọi là sư thúc.

Vì thế, lúc này hơi đáp lễ một chút cũng là hợp lý. ...

Ngoài Hữu Hùng bộ lạc, trên bình nguyên. "Hiên Viên lần này theo Cộng chủ đi tới Trần Đô, hết thảy nhờ Cộng chủ dạy bảo..." Huyền Không nhìn Thần Nông nói.

Nghe vậy, Thần Nông gật đầu, hiểu rõ ý của Huyền Không về việc dạy bảo cai trị sự vụ Nhân tộc.

Những việc này đều do Cộng chủ nhiệm kỳ trước dạy lại cho Cộng chủ nhiệm kỳ sau, năm đó cũng là do Thiên Hoàng Phục Hy dạy bảo hắn.

Hiện tại vẫn phải như thế, đem những việc này dạy lại cho Hiên Viên.

Sau khi hắn toàn bộ tiếp nhận thì có thể chứng đạo thiền nhượng, Hiên Viên cũng có thể tiếp nhận vị trí Cộng chủ. "Đã như thế, vậy Cộng chủ liền mang Hiên Viên đi trước một bước, Huyền Không sau đó sẽ tới Trần Đô!" Huyền Không nhìn hắn nói.

Nghe thế, Thần Nông gật đầu, sau đó mang theo Hiên Viên đi về phía Trần Đô.

Huyền Không thấy vậy liền quay lại dãy núi, chuẩn bị sự tình thỏa đáng xong liền có thể đi tới Trần Đô. ...

Nhân tộc, thành Trần Đô.

Hiên Viên theo Thần Nông tới Trần Đô, liền làm trợ thủ cho Thần

Nông trước, bắt đầu làm quen với công việc của Nhân tộc Cộng chủ.

Sau khi Hiên Viên cơ bản đã quen thuộc, Thần Nông liền bắt đầu buông tay để Hiên Viên xử lý, hắn ở một bên quan sát.

Thấy cách xử lý của Hiên Viên, trên mặt hắn tràn đầy vẻ hài lòng, quả nhiên không chọn sai người.

Đã như thế, Thần Nông lập tức hướng toàn bộ Nhân tộc tuyên bố: Năm trăm năm sau sẽ thoái vị Cộng chủ, thiền nhượng cho Hiên Viên.

Lúc này, các bộ lạc trong toàn bộ Nhân tộc đều nghe được tin tức này, biết được Cộng chủ Thần Nông đã tìm được nhân tuyển Nhân Hoàng tiếp theo, đó chính là Hiên Viên của Hữu Hùng bộ lạc.

Như vậy, liền đợi năm trăm năm sau cử hành đại điển thiền nhượng.

Đến lúc đó, Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của tân Nhân Hoàng sẽ lại có một thời đại mới. ...

Nhân tộc Thánh Địa, trong Nhân Tổ Điện.

Toại Nhân Tam Tổ cùng Thiên Hoàng Phục Hy tề tụ tại đây, ba người ánh mắt nhìn về phía Toại Nhân, chờ đợi ý tứ của hắn. "Thần Nông định ra năm trăm năm sau thiền nhượng cho Hiên Viên.

Lễ Địa Hoàng quy vị, Hiên Viên kế vị, liền do Phục Hy cùng ta đi một chuyến.

Còn về Bát Đại Trưởng Lão thì lưu tại trong Thánh Địa an bài các sự nghi khác..." Toại Nhân suy nghĩ trong lòng xong, nói với Phục Hy và Nhị Tổ.

Lần thiền nhượng chi lễ này, có Tam Tổ và Thiên Hoàng Phục Hy đi trước là được rồi, Bát Đại Trưởng Lão có thể ở trong Thánh Địa điều độ chuẩn bị cho chuyện Nhân Hoàng tiếp theo.

Dù sao chuyện Nhân Hoàng phía sau phải giao chiến với hai phương thế lực Cửu Lê và Đông Di Liên Minh.

Chương 301

Đương nhiên, Vu tộc có biến số hay không thì phải nói sau, bất quá nhìn tình thế trước mắt thì phải an bài như vậy.

Cho nên có Bát Đại Trưởng Lão ở đây chuẩn bị, Toại Nhân mới yên tâm.

Nghe vậy, Phục Hy và Nhị Tổ gật đầu. "Đại ca, mười mấy năm gần đây, Đông Di Liên Minh động tác không nhỏ, tựa hồ cũng rục rịch.

Còn về Cửu Lê thì tương đối bình tĩnh hơn một chút..." Hữu Sào thị trầm ngâm vài hơi thở rồi nói với Toại Nhân.

Sự phát triển của Đông Di Liên Minh xác thực nằm ngoài dự liệu của hắn.

Tốc độ tu hành của Nhung Di xác thực nhanh, hầu như không kém cạnh Hiên Viên, đều là tồn tại sắp bước vào Thái Ất Kim Tiên, xác thực là người có khí vận gia thân.

Nếu không phải Nhân đạo và Nhân tộc khí vận lựa chọn Hiên Viên, Hữu Sào thị thậm chí đoán rằng Nhung Di đều có khả năng ngồi lên vị trí Cộng chủ.

Còn về Vu Thiên, đó là không thể nào.

Vu Thiên có huyết mạch Vu tộc, thuộc về Nhân Vu nhất tộc, không có khả năng nhường ngôi vị Cộng chủ cho hắn.

Bất quá đã tình huống định ra như thế, vậy tiếp theo liền phải an bài tốt một phen. "Nhung Di xác thực là người có đại khí vận của Nhân tộc, Đông Di Liên Minh do hắn chưởng khống phát triển cũng không kém Hữu Hùng bộ lạc bao nhiêu, có thể có tiến triển này cũng

là bình thường..." Toại Nhân nói. "Việc này an bài một chút, cũng để mấy vị trưởng lão xử lý tốt việc này.

Sau sự kiện thiền nhượng, đoán chừng chiến hỏa sẽ lan đến..." Toại Nhân nói tiếp.

Nghe vậy, Nhị Tổ và Phục Hy gật đầu, không mở miệng nữa. ...

Chư Thánh và Phục Hy, Nữ Oa, Hậu Thổ cũng đã biết tình huống, liền đợi thời điểm đi tới.

Thanh Minh mang theo Hậu Thổ và Nữ Oa du lịch một đoạn thời gian, lúc này đã trở về trong Hỗn Nguyên Cung.

Thanh Minh ở hậu điện mượn nhờ Gia Đa linh căn tu hành Đại Đạo, Nữ Oa và Hậu Thổ thì quan chú tình huống Nhân tộc, chờ chứng đạo.

Hậu Thổ đơn thuần muốn xem tình huống phía sau của Vu Thiên thế nào, dù sao cũng là dòng dõi Nhân Vu.

Tuy rằng nàng sẽ không nhúng tay, Vu tộc cũng sẽ không nhúng tay, nhưng việc này có thể quan chú một phen.

Vì thế, lúc này các nàng đều đang quan sát.

Cùng lúc đó, Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung. "Nhung Di thân mang đại khí vận, cũng có chút tướng Cộng chủ.

Trên Kim Đan đại đạo cũng đi không chậm, hoặc hứa Bần đạo có thể hiệp trợ một phen.

Nếu thật sự đoạt được vị trí Cộng chủ, công đức này có thể lưu lại Nhân Giáo ta..." Thái Thượng nhìn về Đông Di Liên Minh, trong lòng thầm nhủ một tiếng, sau đó quyết định phía sau có thể hiệp trợ Nhung Di một phen.

Dù sao hắn tu hành Kim Đan đại đạo, không dùng Kim Đan cũng

có thể trợ giúp đạt tới Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Nếu chủ tu Thánh Địa [Hỗn Nguyên Đại Đạo Kinh] thì xác thực trong thời gian ngắn không có cách nào, chỉ có thể dựa vào Kim Đan.

Nhưng chủ tu Kim Đan đại đạo thì tình huống không giống nhau, cho nên Thái Thượng có lòng tin trong thời gian ngắn nâng cao tu vi của hắn.

Hiện tại ba phương thế lực quật khởi đều có cơ hội.

Đã như thế, tương trợ Nhung Di một phen, những người khác hắn cũng không cấp trợ lực, cho nên cũng không ủng hộ.

Ngày sau có thể thành công hay không thì phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân hắn.

Thái Thượng trong lòng tính toán xong, liền thu hồi ánh mắt, chờ đợi thời cơ. ...

Năm trăm năm thời gian chuyển mắt tức thì, nay đã đến ngày Thần Nông thiền nhượng chứng đạo.

Tác vi Nhân Hoàng Chi Sư Huyền Thanh cùng tân nhiệm Cộng chủ Hiên Viên Nhân Hoàng Chi Sư Huyền Không lúc này đều đã động thân tới thành Trần Đô.

Nhân tộc, bên ngoài Trần Đô.

Vẫn là tòa cao đài thiền nhượng ngày xưa, duy nhất bất đồng chính là người thiền nhượng, nay đã biến thành Thần Nông và Hiên Viên, không còn là Phục Hy và Thần Nông nữa. "Ông!" Hư không chấn động, sau đó liền thấy lão sư của Thần Nông là Huyền Thanh xuất hiện dưới cao đài, mỉm cười ra hiệu với Thần Nông.

Thần Nông thấy thế vội vàng đáp lễ.

Tuy rằng sau khi chứng đạo sẽ cùng Huyền Thanh đoạn tuyệt quan

hệ sư đồ, nhưng lúc này Huyền Thanh vẫn là người lão sư quan ái kia, lúc này phải hành lễ.

Tuy rằng chỉ là bán lễ, nhưng cũng nên làm. "Hưu!" Một đạo kim quang lóe lên, sau đó hiển hóa ra một đạo thân ảnh, chính là lão sư của Hiên Viên - Huyền Không. "Bái kiến Đạo huynh!" Huyền Không hướng về phía Huyền Thanh khẽ chắp tay nói. "Đạo hữu!" Nghe vậy, Huyền Thanh mỉm cười gật đầu, trên tay khẽ đáp lễ. ... "Đạo huynh dạy bảo Nhân Hoàng quả nhiên bất phàm, tu vi Địa Hoàng càng thêm tinh thâm..." Huyền Không quay đầu nhìn Huyền Thanh, mỉm cười mở miệng nói. "Nhân Hoàng mệnh cách, đại thế gia thân, tự nhiên bất đồng..." Huyền Thanh nghe vậy, mỉm cười đáp lại.

Điểm này Huyền Không tự nhiên hiểu rõ, lúc này khẽ gật đầu, cũng không mở miệng nữa.

Lúc này, các tộc trưởng bộ lạc tới quan lễ cùng Nhân tộc ở Trần Đô và lân cận lục tục kéo đến.

Trong Hồng Hoang, một số tu sĩ đại năng định quan lễ, vừa thấy chư vị tồn tại đỉnh tiêm cũng lục tục có người tới.

Thiền nhượng điển lễ giờ lành cũng gần tới, đã đến lúc đứng trên cao đài.

Huyền Thanh ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời xanh biếc như rửa, trên mặt lộ ra một nụ cười, nhìn Huyền Không nói: "Thời cơ gần đến rồi, đạo hữu mời!" Nói xong, Huyền Thanh làm một thủ thế mời.

Nghe vậy, Huyền Không chắp tay nói: "Đạo huynh mời!" Chỉ là Nhân Hoàng lão sư, Huyền Thanh là Địa Hoàng lão sư, tự nhiên phải mời trước, hắn ở sau lưng là được.

Huyền Thanh thấy thế cười cười, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Một cái chớp mắt sau liền đã ở trên cao đài.

Huyền Không cũng lắc mình lên cao đài, đứng ở bậc thang dưới chỗ hai vị Nhân Hoàng đứng, cùng một bậc với Huyền Thanh nhưng lùi lại nửa thân vị. "Lão sư, Tiên trưởng!" "Tiên trưởng, Lão sư!" Thấy Huyền Thanh và Huyền Không tới, Thần Nông và Hiên Viên nhao nhao hành lễ.

Tuy thân phận Thần Nông và thực lực lúc này ở trên Huyền Không, nhưng luận bối phận xuất thế, Huyền Không xác thực có trước, lại là Nhân Hoàng Chi Sư của Hiên Viên, xưng một tiếng Tiên trưởng cũng không quá phận.

Hai người gật đầu, ra hiệu tiếp tục, không cần để ý những hư lễ này.

Thấy vậy, hai người quay đầu chờ đợi giờ lành thiền nhượng. ...

Dưới cao đài.

Lần này Nhân tộc tới quan lễ so với lúc Thiên Hoàng Phục Hy truyền vị cho Thần Nông lại tăng thêm rất nhiều, nhờ Nhân tộc trải qua sự dẫn dắt của Địa Hoàng Thần Nông, nay đã lại bước tiến một bước dài.

Nhân khẩu Nhân tộc gia tăng vô số, vô luận từ nhân số hay thực lực mà xem, Nhân tộc lúc này đều đã là đệ nhất đại tộc không thẹn với danh nghĩa trên đại lục Hồng Hoang.

Thần Nông cùng Hiên Viên bước lên cao đài.

Thần Nông liếc nhìn Hiên Viên, gật đầu với hắn, sau đó Thần Nông bước lên chỗ tế đài trên đỉnh cao đài.

Lập tức, Thần Nông lấy ra trường hương châm lửa, khấn cáo thiên địa, mời Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương, Phục Hy tiên trưởng, Nhân Tổ, Thiên Hoàng cùng năm vị Thánh Nhân tới quan lễ.

"Phần hương khấn cáo, cùng quan thịnh sự!" Thần Nông trong miệng khẽ nói một câu, sau đó liền chờ đợi.

Lúc này, chỉ thấy bầu trời phía đông bỗng sinh dị tượng, tử khí đông lai ba vạn dặm, ráng đỏ bao trùm nửa bầu trời, huyền âm trận trận, sen vàng đóa đóa, bảo quang lưu ly bao phủ nửa vách thiên địa, linh khí vô tận hội tụ, hạo hạo đãng đãng cuốn tới.

Không cần nói, tu sĩ và đại năng tại tràng đều biết là mấy vị kia của Hồng Hoang đến.

Đến trước nhất tự nhiên là Thánh Mẫu Nữ Oa, Hậu Thổ nương nương cùng Phục Hy tiên trưởng. "Bái kiến Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương, Phục Hy tiên trưởng..." Thần Nông, Hiên Viên cùng hai vị Nhân Hoàng Chi Sư Huyền Thanh và Huyền Không thấy thế lập tức hành lễ.

Nhân tộc còn lại cũng nhao nhao hành lễ, những tu sĩ và sinh linh quan khán cũng nhao nhao hành lễ. "Không cần đa lễ!" Nữ Oa thản nhiên vung tay lên nâng mọi người dậy rồi hạ xuống.

Sau ba người, Toại Nhân Tam Tổ, Thiên Hoàng Phục Hy cũng tới. "Bái kiến Nhân Tổ, Thiên Hoàng!" Hai vị Cộng chủ dẫn đầu, lúc này lại hành lễ.

Toại Nhân nâng mọi người dậy, sau đó tới trước người Nữ Oa bọn họ, Tam Tổ hành lễ nói: "Bái kiến Thánh Mẫu, Sư nương, Tiên trưởng!" Phục Hy cũng hành lễ. "Không cần đa lễ!" Nữ Oa gật đầu nói.

Sau đó Toại Nhân cùng mọi người đứng đợi một bên.

Lúc này Thái Thượng Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh cũng tới.

Nhân tộc chúng nhân, tán tu quan khán, sinh linh... lúc này nhao

nhao hành lễ: "Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Thượng Thanh Thánh Nhân, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân!" "Không cần đa lễ!" Thái Thượng vung tay lên nâng dậy.

Lập tức, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh hạ xuống phía dưới, chắp tay với Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy và Toại Nhân: "Bái kiến chư vị đạo hữu!" Bốn người gật đầu, sau đó liền chờ đợi giờ lành.

Lúc này người nên đến đều đã đến, thịnh thế lúc này cũng đạt tới đỉnh phong.

Chương 302

Tiếp theo chính là chuyện thiền nhượng. ...

Trên cao đài.

Huyền Thanh nhìn Thần Nông, ra hiệu đã có thể bắt đầu lễ thiền nhượng.

Thấy vậy, Thần Nông gật đầu.

Lúc này người nên đến đều đã đến, giờ lành cũng đến, lễ thiền nhượng cũng đã tới lúc bắt đầu.

Thần Nông đi đến bên cạnh tế đài trên cao đài, lãng thanh mở miệng nói: "Ngô nãi Thần Nông thị, trồng ngũ cốc, nếm bách thảo, tại vị đã vạn năm, như kim công đức viên mãn, không còn thích hợp đảm đương vị trí Nhân tộc Cộng chủ.

Hôm nay Ngô chính thức tại đây đem vị trí Nhân tộc Cộng chủ thiền nhượng cho đại hiền Nhân tộc, tộc trưởng Hữu Hùng bộ lạc Hiên Viên thị.

Từ hôm nay trở đi, Hiên Viên sẽ chính thức trở thành Nhân tộc Cộng chủ, dẫn dắt Nhân tộc tiếp tục tiến lên..." Nhân tộc dưới cao đài sau khi Thần Nông nói xong, lập tức bắt đầu đồng thanh hô cao tên của Thần Nông và Hiên Viên, giống như tình huống Phục Hy thiền nhượng lần trước.

Ngay khi Nhân tộc chúng nhân lớn tiếng hô cao tên Thần Nông và Hiên Viên, chỉ thấy trên chín tầng trời liệt khai một cái khe, sau đó liền có một đạo công đức kim quang thô to giáng xuống.

Công đức kim quang lần này nhiều, thậm chí còn hơn cả lần Phục Hy chứng đạo.

Công đức giáng xuống xong chia làm hai phần.

Trong đó một phần lớn ước chừng tám thành quy về Địa Hoàng Thần Nông, còn lại một phần nhỏ ước chừng hai thành thì quy về trong tay Nhân Hoàng Chi Sư Huyền Thanh. ...

Phía dưới, Chư Thánh và Phục Hy, Toại Nhân thấy thế, trong lòng có chút kinh ngạc nhưng lại mau chóng thản nhiên.

Thần Nông trên phương diện dược thảo, y thư đã làm cống hiến cực lớn, ngũ cốc lại triệt để giải quyết vấn đề Nhân tộc, tình huống của hắn so với Phục Hy còn muốn bất phàm hơn.

Nếu không phải không tồn tại chuyển thế chi thân, sợ là cũng có thể đạt tới tình trạng Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Bất quá nhìn tình huống lúc này, đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn là không thành vấn đề.

Ngày sau tiếp tục tu hành tham ngộ mà nói, đạt tới Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh cũng không phải là không có cơ hội.

Còn về Huyền Thanh lần này cũng có trợ giúp không nhỏ, công đức Nhân Hoàng Chi Sư cũng không ít.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh thấy thế trong mắt tự nhiên hỏa nhiệt, bất quá lúc này cũng hâm mộ không được, Tam Hoàng bọn họ không thể nhúng tay, chỉ có thể kỳ vọng vào Ngũ Đế tiếp theo công đức không nhỏ đi.

Bất quá Ngũ Đế rốt cuộc không sánh bằng Tam Hoàng, nhưng cũng sẽ không kém quá nhiều, cho nên Ngũ Thánh lúc này cũng chờ mong tình huống ngày sau.

Các vị đỉnh tiêm tồn tại lúc này khẽ gật đầu, tiếp tục quan khán.

Huyền Thanh lúc này cũng không để ý suy nghĩ trong lòng các vị

đỉnh tiêm tồn tại phía dưới, nhìn hai thành khí vận rơi vào trên người, trong lòng vui vẻ, lập tức thu lại.

Đợi sau khi trở về Thánh Địa, lại mượn nhờ công đức Nhân Hoàng Chi Sư từ từ tu hành đề thăng.

Thu xong công đức, ánh mắt hắn chuyển thẳng lên người Thần Nông. ...

Thần Nông chu thân bị công đức kim quang bao bọc ở trong đó, nhuộm bốn phía thành màu vàng kim huyễn lệ.

Hiện tại hắn bắt đầu hấp thu công đức Nhân Hoàng, khí tức trên người cũng đang nhanh chóng đề thăng.

Trên thiên linh Thần Nông, Thần Nông Đỉnh phù hiện, rải xuống từng trận huyền quang bao bọc chu thân Thần Nông, lại có nhân uân chi khí rơi xuống, kết hợp với công đức bị Thần Nông hấp thu, tu vi của hắn bắt đầu leo thang.

Trong ngắn ngủi một lát liền đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, sau đó là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ chi cảnh, cỗ khí tức kia chưa từng dừng lại, tiếp tục leo thang. "Bành!" Theo một đạo thanh âm thanh thúy từ trên người Thần Nông lan tràn ra, trong nháy mắt khí thế trên người cũng đạt tới thiên địa cao hơn, giống như cực hạn thăng hoa, trực tiếp trùng phá một tầng gông cùm, trực tiếp bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn chi cảnh, trở thành một vị cao thủ nữa giữa thiên địa.

Ngày sau tọa trấn Nhân tộc Thánh Địa tiếp tục tu hành, có thể đạt tới tình trạng cao hơn. "Hô!" Lúc này, khí tức trên người Thần Nông dần dần bình ổn lại, tầng công đức kim quang kia cũng dần dần thu liễm vào trong cơ thể Thần Nông. "Ông!" Thân thể Thần Nông chấn động, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra, kim quang sung mãn trong đôi mắt, diễn hóa một con đường lớn đen kịt.

Một lát sau mới dần dần tiêu tán, trở lại vẻ thanh minh.

Trên thiên linh, Thần Nông Đỉnh thu hồi huyền quang khí tức, khôi phục bình tĩnh, cổ phác vô thực.

Thần Nông cảm thụ một phen xong, trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng, tu vi đề thăng chung quy không để hắn và Thánh Mẫu, Nhân Tổ thất vọng.

Ngay lúc này, Đại Nhân Tổ Nhân tộc Toại Nhân ở phía dưới tiến lên một bước, tay cầm Nhân tộc chí bảo Không Động Ấn, trán phóng vạn thiên thần quang, chiếu rọi thiên địa, áp đảo ánh sáng nhật nguyệt tinh thần.

Trong chu thiên chỉ có thất thải quang mang do Không Động Ấn phát ra mới là nơi quang minh. "Ngô lấy danh nghĩa Đại Nhân Tổ Nhân tộc Toại Nhân, mượn lệnh Không Động Ấn, sắc phong Thần Nông ngôi vị Địa Hoàng.

Địa Hoàng, lập!" Toại Nhân thần sắc nghiêm nghị, thanh âm trong miệng ẩn chứa thiên hiến, một cỗ đại đạo chi lực vô hình đang ngưng tụ tại nơi này, Không Động Ấn trong tay đại phóng quang mang, chiếu rọi chu thiên, sức mạnh Nhân đạo lập tức cuốn tới. "Ngang!" Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng long ngâm vang dội từ trong Không Động Ấn truyền ra, lập tức liền thấy một đạo Nhân Hoàng long khí bỗng nhiên từ trong Không Động Ấn phi độn ra, bay lượn một vòng trong hư không sau đó trực tiếp chui vào trong cơ thể Thần Nông. "Ông!" Thần Nông chỉ cảm giác thân thể chấn động, lập tức liền thấy một cỗ quang mang huyễn lệ bao bọc chu thân, làm cho cả người nhìn cực kỳ lấp lánh. "Thần Nông!" "Địa Hoàng!" "Cộng chủ!" "Hiên Viên!" Lúc này, tất cả Nhân tộc phía dưới bắt đầu hô cao tên Thần Nông cũng như Hiên Viên kế vị.

Thần Nông chứng đạo Địa Hoàng, Hiên Viên tiếp nhận Cộng chủ,

đối với Nhân tộc là đại sự, là chuyện tốt, quân thần sắc hân hoan hô cao. ...

Trên cao đài.

Sau khi Nhân Hoàng long khí chui vào cơ thể Thần Nông, Thần Nông Đỉnh liền chui vào thiên linh Thần Nông.

Long khí tiến vào Thần Nông Đỉnh xong lại dung nhập vào cơ thể Thần Nông, cùng thân thể hòa làm một thể, triệt để thành tựu thân Địa Hoàng.

Thần Nông Đỉnh vì trải qua sự tẩy lễ của Nhân Hoàng long khí, lúc này tản ra khí tức Nhân Hoàng nồng đậm, cùng Thần Nông càng gia tăng thêm liên hệ song phương, sẽ phát huy uy năng lớn hơn. "Bành!" Một lát sau, một tiếng khẽ vang từ trên người Thần Nông phát ra, đợi khi mở mắt lần nữa, trong đôi mắt thâm thúy ánh chiếu toàn bộ Nhân tộc, nơi mi tâm hiện ra một ấn ký thần đỉnh ba chân màu vàng kim, tản ra quang mang nhàn nhạt.

Lúc này đã chứng đắc Nhân Hoàng đạo quả, từ nay về sau vạn tai bất ma, lượng kiếp bất diệt.

Thần Nông hướng về phía Huyền Thanh phía dưới khẽ hành lễ, dứt bỏ tình phân sư đồ giữa hắn và Huyền Thanh.

Dù sao hiện nay đã là Nhân Hoàng, không thể lại dùng danh xưng đệ tử của Huyền Thanh, phải cố kỵ thân phận người khác.

Huyền Thanh mỉm cười gật đầu.

Ngày Thần Nông chứng đạo chính là lúc sư đồ duyên tận, điểm này hắn rõ ràng.

Như vậy, nhiệm vụ dạy bảo đã viên mãn kết thúc.

Toại Nhân thu hồi Không Động Ấn, nhìn Thần Nông lúc này đã

trăn tới Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh viên mãn, hài lòng gật đầu.

Tu vi Thần Nông tấn thăng cũng không làm hắn ngoài ý muốn, đạt tới cảnh giới này cũng không bôi nhọ ngôi vị Địa Hoàng.

Nhìn Thần Nông, hắn gật đầu nói: "Như thế, Thần Nông liền theo Bản tổ trở về Thánh Địa, tọa trấn Nhân tộc Thánh Địa!" "Đệ tử tuân mệnh Nhân Tổ!" Thần Nông nghe vậy chắp tay nói, sau đó hướng về phía Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy hành lễ.

Toại Nhân gật đầu, sau đó nói với Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy: "Thánh Mẫu, Sư nương, Tiên trưởng, chư vị đạo hữu, vậy bọn ta xin cáo từ!" Nói xong liền mang theo Thần Nông, Phục Hy và Nhị Tổ đi về phía Nhân tộc Thánh Địa.

Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, tình huống Thần Nông lần này không nằm ngoài dự liệu của các nàng, có thể đạt tới tình trạng này cũng là chuyện bình thường. "Như thế, vậy ta cũng cáo từ..." Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh thấy thế hướng Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy chắp tay nói.

Dứt lời, Ngũ Thánh liền ai đi đường nấy, trở về đạo trường của mình. "Chúng ta cũng đi thôi!" Nữ Oa nói một tiếng, sau đó cùng Hậu Thổ chắp tay với Phục Hy rồi đi về phía Hỗn Nguyên Cung.

Phục Hy thấy vậy cũng giá trường hồng đi về phía Phượng Tê Sơn.

Theo một chúng đỉnh tiêm tồn tại rời đi, những tu sĩ, đại năng quan lễ cũng nối đuôi nhau rời đi.

Những tộc trưởng bộ lạc Nhân tộc cũng nhao nhao hướng Cộng chủ hiện tại là Hiên Viên cáo biệt.

Đến tận đây, sự kiện Thần Nông chứng đạo thiền nhượng cũng thuận lợi hạ màn.

Tiếp theo, Nhân tộc chính là thời đại của Nhân Hoàng. ...

Trên cao đài. "Xem ra quả nhiên như Hoàng huynh sở ngôn, Đông Di và Cửu Lê quyết tâm đối đầu với ta rồi.

Muốn hoàn thành tâm nguyện trong lòng, xem ra giữa song phương miễn không được một phen giao thủ..." Đối với việc Đông Di và Cửu Lê không tới lần này, kỳ thật trong lòng Hiên Viên sớm đã có dự liệu.

Việc này trước đó Thần Nông đã có nhắc nhở, khi tiếp nhận chuyện Nhân tộc hắn cũng ít nhiều hiểu rõ.

Lúc này thấy tình huống như vậy, muốn Hiên Viên trong lòng không có vi từ là không thể nào.

Muốn giải quyết, giao chiến là không tránh khỏi. "Không cần lo lắng quá nhiều, có lão sư và Thánh Địa ở phía sau, cứ buông tay đi làm là được..." Huyền Không thấy thần sắc trên mặt Hiên Viên, làm sao không biết hắn đang nghĩ gì, lập tức mỉm cười nói. "Đa tạ lão sư!" Hiên Viên nghe thế hồi thần, nhìn Huyền Không nói lời cảm tạ.

Đúng vậy a!

Có lão sư, có Thánh Địa làm hậu thuẫn thì sợ gì?

Có Thánh Địa duy trì, thu quy hai phương thế lực sẽ không quá khó khăn.

Trong lòng nghĩ vậy, Hiên Viên liền không còn lo lắng nữa. "Thật tốt xử lý sự vụ đi, Nhân tộc Cộng chủ, chớ để vi sư, để Nhân Tổ, Thánh Mẫu thất vọng..." Huyền Không nhìn hắn nói.

Chương 303

"Lão sư yên tâm, đệ tử hiểu rõ phải làm thế nào..." Hiên Viên trọng trọng gật đầu.

Huyền Không khẽ gật đầu, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Hiên Viên nhìn về phía Đông Di và Cửu Lê, trong mắt lóe lên một đạo hàn mang, sau đó xuống cao đài, tiến vào Trần Đô, bắt đầu tiếp nhận chuyện Nhân tộc. ...

Sau khi Hiên Viên kế vị cũng bắt đầu công việc của Cộng chủ.

Tuy Hiên Viên ôm một bầu hùng tâm tráng chí muốn dẫn dắt Nhân tộc thật tốt, nhưng sự thật lại không đơn giản như hắn nghĩ.

Khi chỉ là tộc trưởng Hữu Hùng bộ lạc, quản lý một bộ tộc chỉ cần dựa vào bản thân là có thể giải quyết rất nhiều vấn đề, cộng thêm nhân tài còn lại trong bộ lạc, dẫn dắt tốt một bộ lạc lớn là chuyện đơn giản.

Nhưng hiện nay quản lý toàn bộ bộ tộc Nhân tộc, nhân số Nhân tộc lúc này nhiều biết bao nhiêu?

Không có vạn ức cũng phải có mấy ngàn ức, cộng thêm những bộ lạc kia đều rải rác tại các ngóc ngách Hồng Hoang đại địa, khiến mệnh lệnh của Hiên Viên không cách nào truyền đạt, do đó ảnh hưởng rất lớn đến sự chưởng khống của Hiên Viên đối với Nhân tộc.

Trước đó có nguyên do của Thần Nông cho nên Hiên Viên chưa cảm giác được những thứ này, hiện tại hoàn toàn tiếp nhận rồi, xác thực cảm giác được độ khó khăn của việc này.

Cộng thêm nhân khẩu Nhân tộc hiện tại càng ngày càng nhiều, mỗi ngày sự tình cần xử lý cũng càng ngày càng nặng, dần dần có cảm

giác lực bất tòng tâm.

Huyền Không tuy là Nhân Hoàng Chi Sư nhưng lúc này trợ giúp cho Hiên Viên lại không lớn.

Hiên Viên cũng đang dần tìm kiếm người có thể cung cấp trợ giúp, hiệp trợ hắn xử lý một số việc. ...

Thời gian nhoáng một cái liền đã mấy chục năm trôi qua.

Có một đêm, Hiên Viên đột nhiên mơ một giấc mơ kỳ quái.

Trong mộng có một trận đại phong hiếm thấy, thổi sạch bụi bặm trên mặt đất không còn một mảnh, chỉ còn lại một thế giới thanh bạch.

Lại mơ thấy có người cầm nỏ ngàn cân lùa vạn dàn dê.

Trong mộng, Hiên Viên bỗng nhiên bừng tỉnh, sau đó tỉ mỉ nhớ lại tình cảnh trong mộng vừa rồi.

Nửa ngày sau, hắn mới hưng phấn lẩm bẩm: "Thì ra là thế!

Phong (gió) là hiệu lệnh, là người chấp chính.

Cấu (bụi) đi Thổ (đất) là Hậu (sau), ở tại biên.

Chỉ không biết trong thiên hạ chẳng lẽ có người họ Phong tên Hậu?" "Có thể sử dụng nỏ ngàn cân tất nhiên là người có dị lực (sức mạnh).

Lùa vạn đàn dương (dê) là kẻ thiện nghệ trong việc chăn dân (mục dân).

Thiên hạ thật có người họ Lực tên Mục?" Hiên Viên trong lòng suy tư hồi lâu, tuy rằng không dám xác tín nhưng cũng sẽ không vô duyên vô cớ có mộng cảnh như vậy, định nhiên là trời cao thấy hắn xử lý sự vụ Nhân tộc phiền não nên vì hắn mà chỉ điểm một phen.

Nếu có thể tìm được hai vị lương thần này, phiền não của hắn

nhất định sẽ được giải quyết, sự vụ Nhân tộc cũng có người hiệp trợ xử lý, những việc muốn làm cũng xấp xỉ có thể bắt đầu.

Cơ hội như vậy, Hiên Viên quyết định thử một lần. ...

Hôm sau, Nghị sự sảnh Trần Đô.

Hiên Viên lập tức triệu khai đại hội, nói với quần thần: "Đêm qua ta có nằm mộng, là trời cao muốn ban cho ta đại thần phụ tá, một người tên Phong Hậu, một người tên Lực Mục.

Các ngươi hãy đi tận tâm tìm kiếm, đây là đại sự của Nhân tộc ta, chư vị không được đãi mạn!" Nghe vậy, quần thần liền tề tề đáp: "Định không phụ sự kỳ vọng của Cộng chủ!" Từ đó, Hiên Viên ngày ngày ăn ngủ không yên, lo lắng chờ đợi tin tức của thủ hạ.

Ba tháng sau, rốt cục đợi được tin tức: Tại vùng Hải Ngung có một người tên là Phong Hậu tự canh tác trên ruộng, là người bộ tộc Phong Duyện, hậu duệ của Thiên Hoàng Phục Hy.

Nghe thế, Hiên Viên lập tức đại hỉ.

Đã là hậu duệ Thiên Hoàng, vậy đi mời hắn hiệp trợ xử lý sự vụ Nhân tộc cũng sẽ không bị cự tuyệt, dù sao bộ lạc Cộng chủ ngày xưa đều hiểu rõ tất cả vì Nhân tộc.

Cho nên, Hiên Viên tự thân xuất động, mời Phong Hậu hiệp trợ. ...

Nửa tháng sau, đoàn người Hiên Viên rốt cục tới vùng Hải Ngung.

Khi đi qua một mảnh ruộng đồng, chợt nghe từ dưới ruộng truyền đến một trận tiếng ca: 'Thượng thiên viên viên, hạ địa phương phương.

Sinh phùng tư thế, đắc ngộ minh vương.' Hiên Viên nghe vậy trong lòng khựng lại, sau đó quan sát tỉ mỉ người kia, chỉ thấy người nọ nghi biểu đường đường, diện mạo chính khí, là người có đại trí

tuệ. "Quả nhiên không hổ danh hậu duệ Thiên Hoàng Phục Hy ngày xưa!

Phong Hậu, hay cho một cái Phong Hậu!" Hiên Viên thầm nghĩ một tiếng, sau đó xuống xe liễn đi về phía Phong Hậu.

Trong ruộng, Phong Hậu xa xa nhìn thấy Hiên Viên đi tới, vội vứt bỏ cái cuốc trong tay, quỳ rạp xuống đất cung kính nói: "Tham kiến Cộng chủ!" Hiên Viên đỡ dậy, hướng hắn hỏi: "Hiền sĩ sao lại ẩn cư ở đây?

Không xuất thế thay trời hành đạo?

Xin hỏi hiền sĩ cao tính đại danh?" Nghe vậy, canh phu đáp: "Thần họ Phong tên Hậu, tài sơ học thiển, không kham nổi việc đời dùng, chỉ ở đây cung canh mà thôi..." Nghe thế, Hiên Viên trong lòng thầm kêu một tiếng "quả nhiên", trên mặt cũng hiện ra vẻ vui mừng. ...

Hiên Viên gặp được lương thần trong mộng ngay trước mắt, không lý do gì không vui vẻ.

Đối với hắn, đây sẽ là một khởi đầu tốt khác. "Phong Hậu là người có đại tài, hiện nay Nhân tộc ta đang cần nhân tài như Phong Hậu khuông phò xã tắc, sao không xuất sơn hiệp trợ ta?" Hiên Viên nhìn Phong Hậu mở miệng nói.

Nghe vậy, Phong Hậu mặt lộ vẻ suy tư, trầm ngâm vài hơi thở sau đó ngẩng đầu, trước mắt sáng lên quang mang, nói: "Đã là lời của Cộng chủ, Phong Hậu há có lý không tuân?

Ngày sau Phong Hậu nguyện tùy Cộng chủ khu sử..." Nói xong, hắn quỳ một gối xuống đất, chắp tay với Hiên Viên. "Tốt tốt tốt!" Hiên Viên thập phần hài lòng, đỡ Phong Hậu dậy, sau đó mời Phong Hậu cùng lên xe liễn, trở về Trần Đô.

Tuy vị lương thần kia chưa tìm được nhưng cũng không gấp gáp

được, từ từ rồi sẽ đến, chí ít hiện tại đã có Phong Hậu bên cạnh. ...

Trên đường Hiên Viên mang theo Phong Hậu trở về Trần Đô, khi đi qua một đầm nước lớn, chỉ thấy một tiều phu đang nhìn quanh trong sơn lâm, Hiên Viên quan sát hồi lâu.

Hiên Viên thấy tiều phu kia uy phong lẫm lẫm, chí khí ngang tàng, khí tức uy vũ phả vào mặt khiến người ta nghiêm nghị, liếc mắt một cái Hiên Viên liền cảm thấy người này bất phàm.

Đột nhiên, trong lòng Hiên Viên lóe lên một ý niệm, lập tức dừng xe liễn, đi tới trước người tiều phu mở miệng hỏi: "Hiền sĩ vì sao nhàn du ở đây, sao không xuất thế phụ quốc an dân?" Nghe vậy, lại thấy tiều phu kia vội quỳ phục bái nói: "Thần là kẻ tài hèn sức mọn, không đủ cho đời dùng, nên tránh ở nơi này..." Hiên Viên nghe xong liền hỏi tiều phu: "Không biết hiền sĩ cao tính đại danh?" Tiều phu đáp: "Thần là Lực Mục vậy!" Nghe thế, Hiên Viên trong lòng vui vẻ, trên mặt lộ ra nụ cười nói: "Hiền sĩ có nguyện theo ta về triều, phụ bật giang sơn xã tắc?" Lực Mục lại không hề chần chờ, lập tức sảng khoái trả lời: "Nguyện vì Cộng chủ khu sử!" Nghe Lực Mục trả lời xong, Hiên Viên cười to nói: "Hôm nay trời giúp ta, lại để Ngô tìm được hai vị hiền sĩ, có thể thấy được trời phù hộ Nhân tộc ta a!" Nói xong liền kéo Lực Mục lên ngự liễn, quay về Trần Đô. ...

Ngày thứ hai sau khi trở về Trần Đô, Hiên Viên liền triệu khai đại hội Nhân tộc, trước mặt mọi người bổ nhiệm Phong Hậu làm Thượng Tương, Lực Mục làm Thượng Tướng.

Từ đó Hiên Viên văn có Phong Hậu phụ tá, võ có Lực Mục giúp huấn luyện quân đội, sau lại có những người như Đại Hồng, Thường Tiên phụ bật trị lý thiên hạ.

Cứ như vậy, Hiên Viên đem Nhân tộc trị lý đâu ra đấy.

Bất quá Nhân tộc lúc này dưới sự lãnh đạo của Hiên Viên chẳng

qua chỉ lăn về phía trước theo quán tính mà thôi.

Hiên Viên có đại năng nhưng lại không có đại tài trị thế như Phục Hy, Thần Nông.

Thủ hạ của hắn tuy nhân tài xuất hiện lớp lớp nhưng tư chất cũng có hạn, chỉ có thể rập khuôn theo quy củ cũ.

Như vậy, trong thời gian Hiên Viên đương chính, Nhân tộc phát triển tuy nhanh nhưng làm sao so được với khí tượng đỉnh thịnh thời Phục Hy và Thần Nông tại vị?

Huống chi, việc hắn muốn làm cũng không giống như hai vị Nhân Hoàng Phục Hy và Thần Nông.

Nhưng lúc này, với sức ảnh hưởng của hắn lại khó có thể làm được.

Đối với việc này, Hiên Viên sau khi cân nhắc kỹ lưỡng cảm thấy phải đem toàn bộ Nhân tộc triệt để chỉnh hợp, như vậy mới có thể đạt tới trình độ thực thi chính sách triệt để.

Chỉnh hợp Nhân tộc tự nhiên là đem các bộ lạc còn lại của Nhân tộc toàn bộ dung nhập vào Hiên Viên bộ lạc, như thế mới có thể tăng cường uy tín của Hiên Viên, càng dễ dàng thực thi chính sách.

Chỉ là lời này của Hiên Viên vừa ra, lập tức chịu sự phản đối của không ít thủ lĩnh bộ lạc.

Thân là thủ lĩnh bộ lạc, tự nhiên mỗi một người đều là thổ hoàng đế trong bộ lạc.

Nếu Nhân tộc toàn bộ bị Hiên Viên dung hợp làm một, vậy chẳng phải bọn họ phải ăn nhờ ở đậu sao?

Bảo bọn họ làm sao chịu được?

Chỉ có Hữu Hùng bộ lạc, kinh qua việc dung hợp không ít bộ lạc

trước đó, sớm đã trở thành bộ lạc lớn đỉnh cấp trong Nhân tộc, cộng thêm uy vọng của Hiên Viên tại Nhân tộc, không ít bộ lạc cũng đều tự giác dung nhập vào Hữu Hùng bộ lạc.

Do đó thực lực Hữu Hùng bộ lạc lần nữa tăng lên, trực tiếp vọt tới vị trí đệ nhất đại bộ lạc Nhân tộc.

Hiên Viên thấy chính sách có thể thực thi hoàn mỹ trong Hữu Hùng bộ lạc, do đó liền định đem toàn bộ các bộ lạc còn lại dung nhập vào Hữu Hùng bộ lạc.

Trong quá trình này tuy trải qua một phen khổ chiến, nhưng kết quả là Hiên Viên thành công nạp không ít bộ lạc vào trong Hữu Hùng bộ lạc, lại thêm sự ủng hộ của Phong Duyện bộ lạc và Liệt Sơn bộ lạc.

Hiện tại Hữu Hùng bộ lạc, thực lực trong Nhân tộc ngoại trừ Đông Di Liên Minh và Cửu Lê bộ lạc ra đã là đệ nhất bộ lạc.

Khi Hữu Hùng bộ lạc bắt đầu khuếch trương, dung hợp các bộ lạc Nhân tộc khác, Đông Di Liên Minh và Cửu Lê bộ lạc cũng bắt đầu động tác lớn, nhao nhao khuếch trương.

Hiện tại thực lực đã đề thăng không ít.

Hiện tại toàn bộ Nhân tộc đã hình thành thế tam túc đỉnh lập.

Về số lượng, tuy Hữu Hùng bộ lạc chiếm cứ ưu thế, nhưng nhìn về thực lực chỉnh thể thì đều chênh lệch không lớn.

Cho nên hiện tại song phương muốn thôn tính đối phương cũng không dễ dàng làm được như vậy.

Vì thế, giữa ba phương đều tạm thời dừng lại, chờ đợi một thời cơ tốt hơn. ...

Cửu Lê bộ lạc, trong Nghị sự điện.

Chương 304

"Tộc trưởng, bên phía Hữu Hùng bộ lạc lúc này tựa hồ đang tích súc sức mạnh, sẽ không quá lâu nữa là sẽ ra tay với chúng ta..." Cao tầng Cửu Lê bộ lạc là Đoạn Tu mở miệng nói. "Hiên Viên tuy trước mắt mới là Thái Ất Kim Tiên, nhưng dù sao cũng là Cộng chủ, có khí vận gia trì, có Thánh Địa duy trì, sức mạnh không thể khinh thường.

Chúng ta tiếp theo cũng phải cẩn thận hành sự, tích súc tốt sức mạnh bản thân, nghênh chiến Hữu Hùng bộ lạc..." Vu Thiên nghe vậy thần sắc nghiêm nghị nói.

Đối với Hữu Hùng bộ lạc hắn không dám có chút khinh thường nào, dù sao tiếp theo cũng là trận chiến quyết định.

Chúng nhân nghe vậy gật đầu.

Vu Thiên trong lòng hiểu rõ, ánh mắt nhìn về phía hai vị Đại Vu đản sinh trong Cửu Lê bộ lạc là Cửu Phượng và Tương Liễu, mở miệng nói: "Không biết nhị vị chuẩn bị thế nào rồi?" Có hai vị Đại Vu này ở đây, Cửu Lê bộ lạc đề thăng không ít.

Tuy có huyết mạch Vu tộc nhưng lại không cách nào đạt tới Đại Vu chi cảnh chân chính, đỉnh đa là Ngụy Đại Vu, tu vi có thể đạt Đại La Kim Tiên nhưng Đại Vu chân thân thì không cách nào thành tựu.

Cho nên chiến lực quan kiện tiếp theo phải xem hai vị Đại Vu này. "Vu Thiên huynh đệ yên tâm đi, chúng ta đã chuẩn bị xong rồi..." Tương Liễu toét miệng cười nói.

Cửu Phượng khẽ gật đầu, không mở miệng. "Như thế là tốt!" Vu Thiên trong lòng hơi buông lỏng một phần.

Chỉ cần chuẩn bị xong, như vậy giao chiến tiếp theo liền không

cần quá lo lắng.

Vu Thiên ánh mắt nhìn Hữu Hùng bộ lạc, tính toán trong lòng xong liền nói với Đoạn Tu: "Đoạn Tu, hiện tại khởi hành vãng Đông Di Liên Minh đi một chuyến.

Nói với Nhung Di ta định liên hợp Đông Di Liên Minh, trước trừ Hữu Hùng bộ lạc, sau đó mới quyết thắng bại..." Nghe vậy, bao gồm cả Đoạn Tu, lúc này đều có chút kinh ngạc vì Vu Thiên lại đưa ra quyết định này. "Tộc trưởng, chúng ta thật sự phải liên hợp với Đông Di Liên Minh?" Đoạn Tu nhíu mày, mở miệng hỏi. "Thực lực Hữu Hùng bộ lạc không yếu, có Thánh Địa duy trì.

Để chúng ta có thể nhanh hơn, triệt để hơn phúc diệt Hữu Hùng bộ lạc, chỉ có thể liên hợp Đông Di Liên Minh trước.

So sánh hai phương thế lực thì Đông Di Liên Minh ngược lại dễ đối phó hơn một chút.

Cho nên, trước tiên liên hợp Đông Di Liên Minh đối phó Hữu Hùng bộ lạc, sau đó mới quyết thắng bại, như thế là tốt nhất..." Vu Thiên nói với mọi người.

Nghe thế, chúng nhân khẽ gật đầu, nghe như vậy cũng là một biện pháp không tồi.

Dù sao nhìn tình huống phía sau thì tương đối dễ dàng hơn vài phần, bởi vì phía sau Đông Di Liên Minh không có Thánh Địa duy trì.

Cho nên trước tiên liên hợp giải quyết Hữu Hùng bộ lạc đã, còn lại chính là quyết thắng giữa hai bộ lạc.

Như vậy, tình huống cũng tốt hơn không ít. "Tộc trưởng yên tâm, ta đã hiểu..." Đoạn Tu gật đầu nói, sau đó chắp tay rời khỏi đại điện, đi về phía Đông Di Liên Minh.

Tại nghị sự điện của bộ lạc Cửu Lê.

Vu Thiên nhìn Đoạn Tu rời đi, ánh mắt lại một lần nữa rơi trên người Cửu Phượng và Tướng Liễu, mở miệng nói: "Tiếp theo nếu liên hợp được với liên minh Đông Di, ngoài bộ lạc Hữu Hùng ra, phải chú ý nhiều hơn đến tình hình của liên minh Đông Di, tạm thời sẽ không chiến, sau này cũng sẽ giao phong, nên lưu ý nhiều hơn về thực lực của họ, cũng có thể chuẩn bị nhiều hơn." Nghe vậy, Cửu Phượng và Tướng Liễu gật đầu, đáp: "Yên tâm đi, ta hiểu phải làm thế nào." Vu Thiên gật đầu, ánh mắt chuyển hướng, nhìn về phía bộ lạc Hữu Hùng, không nói thêm gì nữa.

Cửu Phượng và Tướng Liễu nhìn nhau một cái, vẻ mặt nghiêm nghị nhìn về phía bộ lạc Hữu Hùng và liên minh Đông Di, trong mắt thần quang lóe lên, hồi lâu không nói. … Nhân tộc phía đông, liên minh Đông Di.

Trong nghị sự sảnh, thủ lĩnh của mấy đại bộ lạc đều tụ tập tại đây.

"Bộ lạc Hữu Hùng và bộ lạc Cửu Lê lúc này đã trầm lắng xuống, nếu ta đoán không sai, chắc hẳn đều đang tích lũy sức mạnh, chuẩn bị một đòn sấm sét.

Xem ra tiếp theo, bộ lạc Hữu Hùng sẽ ra tay với ai trước." Nhung Di vẻ mặt nghiêm nghị, nói với mấy vị thủ lĩnh.

"Xét từ vị trí địa lý, hẳn là nên ra tay với bộ lạc Cửu Lê trước, nhưng bộ lạc Hữu Hùng bây giờ đã khác xưa, không biết sau này có đánh như vậy không." Trong liên minh Đông Di, một trong ba tộc trưởng của bộ lạc lớn nhất ngày xưa, Hoa Nhung lên tiếng.

Nghe vậy, Hoa Nhung, Hoa Địch, Nhung Man đám người gật gật đầu, tuy suy đoán là vậy, nhưng cuối cùng có phải như thế không, còn phải xem sự sắp xếp của Hiên Viên.

"Tình hình tiếp theo, chúng ta phải tiếp tục phát triển bản thân,

nghiêm trận chờ đợi, để phòng bộ lạc Hữu Hùng ra tay với liên minh Đông Di của chúng ta trước." Nhung Di dừng lại một chút rồi nói tiếp: "Khoảng thời gian tiếp theo, cũng phải xem xem, bộ lạc Cửu Lê có quay lại liên thủ với liên minh Đông Di chúng ta không, dù sao tình hình hiện tại cho thấy, bộ lạc Hữu Hùng uy hiếp lớn hơn, Vu Thiên cũng nghĩ như vậy, chắc cũng cảm thấy, sau khi giải quyết bộ lạc Hữu Hùng trước, chúng ta mới quyết chiến, đến lúc đó, sẽ có nhiều ưu thế hơn." Nghe vậy, mấy vị thủ lĩnh sắc mặt hơi đổi, minh chủ nói như vậy, quả cũng có chút khả năng.

"Vậy chúng ta…" Hoa Nhung nhìn sang.

"Trước tiên xem Cửu Lê có liên thủ với chúng ta không, nếu không có, chúng ta có thể liên thủ với bộ lạc Cửu Lê." Nhung Di nói.

Mấy vị thủ lĩnh gật đầu, nếu đã như vậy, vậy cứ quyết định thế.

Nhung Di sắp xếp một lượt tình hình tiếp theo, liền để mấy vị thủ lĩnh trở về, sắp xếp công việc.

Nhung Di nhìn về hướng Cửu Lê và bộ lạc Hữu Hùng, hai mắt hơi híp lại, đáy mắt lóe lên một tia sáng. … Nhân tộc Trần Đô, trong nghị sự điện.

"Cộng chủ, bộ lạc Cửu Lê dường như muốn liên hợp với liên minh Đông Di, ra tay với bộ lạc Hữu Hùng của chúng ta trước." Lực Mục vẻ mặt ngưng trọng, nói với Hiên Viên.

Tuy thực lực của bộ lạc Hữu Hùng không yếu hơn bên nào, lại có Thánh địa chống lưng, nhưng nếu họ liên hợp lại thì không thể xem thường, thực lực sẽ tăng lên gấp bội, đến lúc đó muốn hoàn toàn đánh bại họ, sẽ phải tốn không ít công sức.

Vì vậy, Lực Mục lúc này hy vọng, cộng chủ nên sớm có sắp xếp.

"Cửu Lê định giải quyết bộ lạc Hữu Hùng của ta trước, sau đó lại

cùng liên minh Đông Di chia thiên hạ, kế sách này quả là không tồi." Hiên Viên vẻ mặt lạnh đi, cất giọng lạnh lẽo.

Chuyện của Đoạn Tu, Hiên Viên tự nhiên rõ ràng, lúc này xem ra, đúng là định làm như vậy.

"Lão sư, hiện tại ra tay với bộ lạc Cửu Lê, có bao nhiêu phần thắng?" Hiên Viên quay người, hỏi Huyền Không bên cạnh.

"Nhân Tổ đã sắp xếp mọi chuyện ổn thỏa rồi, mấy vị đệ tử cao tầng của Thánh địa đã lên đường, không quá mười năm, sẽ đến nơi." Huyền Không cười nói.

Nghe vậy, Hiên Viên trong lòng yên tâm, có lão sư nói vậy, hắn không còn lo lắng nữa, bèn nói: "Nếu đã như vậy, bộ lạc chúng ta cứ phát triển bản thân trước, sau đó chờ mấy vị tiên trưởng đến, rồi trực tiếp ra tay với bộ lạc Cửu Lê." Nghe vậy, mọi người đều gật đầu, sắp xếp như vậy cũng không tệ, trước tiên dùng thủ đoạn sấm sét diệt một bên, bên còn lại, sẽ dễ sắp xếp hơn.

Hiên Viên nhìn về phía Cửu Lê và liên minh Đông Di, đáy mắt lóe lên một tia hàn quang. … Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ điện.

"Ban Cửu Chuyển Kim Đan xuống, như vậy, Hiên Viên sẽ đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, sau này đối phó với bộ lạc Cửu Lê và liên minh Đông Di, sẽ không quá khó khăn.

Cho dù Vu Thiên và Nhung Di có kỳ ngộ gì, đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, có thực lực như vậy, lại thêm sức mạnh của Thánh địa chống lưng, sẽ không có vấn đề gì." Toại Nhân nhìn mấy vị đệ tử cao tầng của Nhân tộc đã sắp đến Trần Đô, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Hữu Sào thị và Truy Y thị khẽ gật đầu, đại ca sắp xếp như vậy cũng không tồi, dù sao có Cửu Chuyển Kim Đan tương trợ, tình hình sau này, sẽ tương đối dễ dàng hơn mấy phần, dù sao ngoài

việc bản thân Hiên Viên đề thăng, còn có mấy vị đệ tử cao tầng của Thánh địa tương trợ, như vậy, sẽ không quá khó khăn.

"Bộ lạc Cửu Lê, dù sao cũng có huyết mạch Vu tộc, đại ca, Vu tộc có nhúng tay vào không?" Truy Y thị hỏi.

"Vu tộc chỉ cần không phải vào lúc này chịu đả kích cực lớn, thì sẽ không ra tay.

Huống hồ, bộ lạc Cửu Lê chỉ có huyết mạch Vu tộc, rốt cuộc không phải Vu tộc chân chính, Vu tộc tự nhiên sẽ không ra tay.

Chỉ cần Hiên Viên giải quyết được Vu Thiên, sau này bộ lạc Cửu Lê có thể thu phục, tăng trưởng thực lực và khí vận tổng thể, cũng không tệ." Toại Nhân nói.

Hữu Sào thị và Truy Y thị gật đầu, nếu như vậy, thì cứ xem ba bên giao chiến tiếp theo.

Đến lúc đó, sẽ định đoạt chuyện Nhân Hoàng chứng đạo, sau đó, Hiên Viên lại trị thế một phen, là có thể đạt đến mức độ viên mãn, có thể chứng đạo quy vị.

Ánh mắt ba người lúc này, lại một lần nữa rơi vào trong Nhân tộc. … Vu tộc, trong Bàn Cổ điện.

"Giữa Cửu Lê và Hữu Hùng, ước chừng không lâu nữa, sẽ có đại chiến." Huyền Minh liếc nhìn bộ lạc Cửu Lê, sau đó lại nhìn mấy vị Tổ Vu nói.

"Nhân tộc nhất thống là đại thế, việc này lại liên quan đến chuyện Hiên Viên chứng đạo, muốn xoay chuyển việc này, không quá khả năng." Cú Mang nói.

"Bộ lạc Cửu Lê có huyết mạch Vu tộc, nhưng chung quy không phải Vu tộc, việc này, Vu tộc chúng ta không cần nhúng tay, đó là chuyện nội bộ của Nhân tộc, nếu chúng ta nhúng tay, sự tình chỉ càng

tệ hơn, không chỉ Cửu Lê chịu đả kích trí mạng, mà ngay cả Vu tộc chúng ta, e rằng cũng sẽ tổn thất vô số." "Nếu là cuộc chiến nội bộ của Nhân tộc, đến lúc đó Cửu Lê sẽ không tổn thất quá nhiều, Vu Thiên vẫn lạc, hoặc là quy thuận, trận chiến này sẽ lắng xuống, khi đó, Cửu Lê sáp nhập vào Nhân tộc, lại là một cục diện mới." "Cho nên, việc này chúng ta không ra tay, tình huống sẽ tốt hơn ra tay vô số lần." Đế Giang vẻ mặt nghiêm nghị, chậm rãi quét qua mấy vị Tổ Vu, mở miệng nói.

Nghe vậy, chúng Tổ Vu đều gật đầu, quả thực như vậy, tình huống này, là chiến tranh nội bộ của Nhân tộc, Vu tộc không ra tay, Cửu Lê cũng là một bộ phận của Nhân tộc, tự nhiên sẽ không để toàn bộ vẫn lạc.

Nhưng nếu Vu tộc nhúng tay, đến lúc đó Cửu Lê và Vu tộc, đều sẽ gãy tại đây, tình huống chỉ càng tệ hơn.

Do đó, sau khi Đế Giang nói xong, chúng Tổ Vu đều không có dị nghị.

"Việc này, mọi người lưu ý là được, đợi trận chiến này kết thúc, liền triệu hồi Tướng Liễu và Cửu Phượng về, dốc sức bồi dưỡng." Đế Giang nói.

"Vâng!" Chúng Tổ Vu đáp một tiếng, sau đó ánh mắt lại chuyển vào trong Nhân tộc. … Thời gian thoáng chốc, đã lại hai mươi năm trôi qua.

Trần Đô, trong nghị sự điện.

"Kiếm Nhất, Huyền Minh, Kiếm Tâm, bái kiến Cộng chủ!

Bái kiến Huyền Không đạo huynh!" Ba vị đệ tử đỉnh tiêm, chắp tay hành lễ với Hiên Viên và Huyền Không.

"Ba vị tiên trưởng không cần đa lễ." Hiên Viên trên mặt lộ ra nụ

cười, vội vàng đỡ ba vị đệ tử đỉnh tiêm dậy.

Kiếm Nhất, Huyền Minh và Kiếm Tâm ba người đều là Đại La Kim Tiên viên mãn, một chân đã bước vào tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên, trong Thánh địa, cũng là tồn tại đỉnh tiêm.

Hiên Viên thấy một lần đã đến ba vị Đại La Kim Tiên viên mãn, còn có mấy vị đệ tử cảnh giới Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên, trong lòng lập tức đại định, trận chiến này, đã có thể chắc chắn.

"Cộng chủ, lần này chúng ta đến đây, Nhân Tổ có một vật, nhờ chúng ta giao cho ngài." Kiếm Nhất nhìn Hiên Viên, mỉm cười nói.

Nghe vậy, Hiên Viên và Huyền Không mắt sáng lên, Nhân Tổ, muốn trợ lực cho Hiên Viên a!

"Ông!" Kiếm Nhất lật tay, một cái bình ngọc xuất hiện trong tay.

Thấy vậy, Huyền Không trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, y đã đoán ra, hẳn là Cửu Chuyển Kim Đan mà Nhân Tổ trước đây đổi từ chỗ Thái Thượng Thánh Nhân.

Chỉ một viên là có thể bước vào Đại La Kim Tiên, kim đan báu vật như vậy, Thánh địa cũng chỉ có ba viên, trước đây đã dùng hai viên, đây là viên cuối cùng.

"Đây là?!" Hiên Viên kinh ngạc nhìn Kiếm Nhất.

"Đây là Cửu Chuyển Kim Đan, là kim đan mạnh nhất trong tay Thái Thanh Thánh Nhân, một viên có thể nhập cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Ngày xưa tại Tử Tiêu Cung, Nhân Tổ từ tay Thái Thanh Thánh Nhân đổi được ba viên kim đan, trong Thánh địa đã dùng hết hai viên, đây là viên cuối cùng, Nhân Tổ ban viên Cửu Chuyển Kim Đan này cho ngài, mong ngài nắm chắc cơ hội, chiến thắng Cửu Lê và Đông Di." Kiếm Nhất nghe vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười, sau đó nói với

Hiên Viên.

Nghe vậy, Hiên Viên sắc mặt kinh hãi, không ngờ, trong bình ngọc, lại là một viên liền có thể thành Đại La đạo quả, Cửu Chuyển Kim Đan?

Chương 305

"Đệ tử, đa tạ Nhân Tổ!" Hiên Viên vẻ mặt nghiêm túc, lập tức hướng về phía Thánh địa, cúi người thật sâu hành lễ.

Một lát sau, mới đứng dậy, sau đó trịnh trọng nhận lấy bình ngọc trong tay Kiếm Nhất.

Toàn tức, hắn nhìn Huyền Không nói: "Sau này, xin lão sư hiệp trợ đệ tử luyện hóa đan này, thành Đại La đạo quả." "Yên tâm, ta tự sẽ tương trợ ngươi." Huyền Không mỉm cười nói.

Hiên Viên gật đầu, sau đó nhìn Kiếm Nhất đám người nói: "Chư vị tiên trưởng trước tiên ở Trần Đô tu chỉnh một thời gian, đợi ta luyện hóa kim đan thành Đại La Kim Tiên, liền có thể phát binh đến bộ lạc Cửu Lê." "Tự nhiên là vậy!" Kiếm Nhất đám người gật đầu nói.

Hiên Viên gật đầu, sau đó mọi người tự rời đi. … Cửu Chuyển Kim Đan, vốn chỉ cần thân thể cường độ đủ, liền có thể một lần đột phá cảnh giới này.

Lần này có Huyền Không tương trợ, tự nhiên không có vấn đề gì, chỉ trong vài năm ngắn ngủi, Hiên Viên liền trực tiếp bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Có Kiếm Nhất đám người liên hợp ra tay, che giấu một số dị tượng, cho nên lúc này ngoài mấy vị tồn tại ở Trần Đô, và mấy vị tồn tại đang quan chú ra, những người khác, đều không rõ tình hình của Hiên Viên.

Tiếp theo, trận chiến với Cửu Lê, với Đông Di, sẽ là một trận chiến ngoài dự liệu.

Sau khi Hiên Viên thành Đại La Kim Tiên, lập tức triệu tập đại quân, trải qua mấy năm phát triển, thực lực đại quân càng thêm cường hãn, lúc này toàn bộ tập kết, sau đó trực tiếp phát binh đến bộ lạc Cửu Lê, tốc độ hành quân cực nhanh, trực tiếp làm đảo lộn không ít kế hoạch của bộ lạc Cửu Lê.

Khi biết được thế sấm sét của đại quân Hữu Hùng, tuy Cửu Lê không đến mức vội vàng, nhưng cũng không dự liệu được, cho nên lúc này cũng nhanh chóng tập kết, chuẩn bị nghênh chiến bộ lạc Hữu Hùng.

Trận chiến này, sẽ là trận chiến then chốt. … Cửu Lê hành quân, Hữu Hùng hành quân, tốc độ của hai bên đều không chậm, dù sao trong hai bên, đều có không ít người tu hành, có cả tồn tại như Đại Vu.

Tốc độ hành quân tổng thể của hai bên, nhanh hơn phàm nhân bình thường không ít.

Chỉ trong năm tháng ngắn ngủi, đại quân hai bên đã gặp nhau.

Nhân tộc, Phản Tuyền chi địa.

"Vu Thiên, ngươi công nhiên phản kháng Cộng chủ, xuất binh công kích ta, hôm nay, ta sẽ bắt ngươi." Hiên Viên nhìn Vu Thiên, lớn tiếng quát.

"Bắt ta Vu Thiên, xem ngươi có bản lĩnh đó không." Vu Thiên cất giọng lạnh lẽo, tuy chưa tấn thăng cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng thực lực hiện tại, đủ để sánh ngang với cảnh giới Thái Ất viên mãn, Hiên Viên cũng xấp xỉ như vậy.

"Hừ!" Hiên Viên hừ lạnh một tiếng, vung tay, đại quân Hữu Hùng xông lên.

Thấy vậy, đại quân Cửu Lê cũng xông lên, hai bên lập tức binh đối

binh, tướng đối tướng chém giết lẫn nhau, thú cưỡi mãnh thú của các thủ lĩnh cũng chém giết, lập tức máu chảy thành sông.

Vu Thiên ngay lập tức giao chiến với Hiên Viên, Hiên Viên lúc này bộc phát toàn bộ thực lực, lập tức đánh tan sự tự tin của Vu Thiên, không ngờ, Hiên Viên, lại tấn thăng.

"Đại La Kim Tiên, sao có thể!?" Vu Thiên sắc mặt kinh hãi, tuy có huyết mạch Vu tộc, thân thể mạnh hơn tu hành giả Nhân tộc bình thường một chút, nhưng Hiên Viên đã là Đại La Kim Tiên, lúc này hoàn toàn không có ưu thế, vừa ra tay liền bị Hiên Viên áp chế, trên người cũng bắt đầu có thương tích.

Không kịp kinh hãi trong lòng, lúc này không toàn lực chống cự, thương thế chỉ càng thêm nghiêm trọng.

Tướng Liễu và Cửu Phượng thấy vậy, sắc mặt cũng biến đổi, vừa định ra tay, liền bị hai đạo thân ảnh chặn lại.

Thấy hai người này, Tướng Liễu và Cửu Phượng sắc mặt trầm xuống, bởi vì hai vị trước mặt, một vị là Đại La Kim Tiên viên mãn, vị còn lại, còn ở trên đó, Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Huyền Không liếc nhìn Kiếm Nhất, sau đó hai người hướng về phía hai vị Đại Vu, lúc này căn bản không cho hai vị Đại Vu bất kỳ cơ hội suy nghĩ, hay chống cự trong khoảnh khắc nào, vừa ra tay liền là đòn sấm sét, trực tiếp đánh cho trời đất u ám, nhật nguyệt vô quang, vô số thời không và sơn hà băng tháp, thiên địa hỗn loạn không chịu nổi.

Bốn vị cao thủ đỉnh tiêm vừa giao phong, lập tức uy năng hủy thiên diệt địa lan ra, yên diệt vô số khu vực, chiến đấu không ngừng tiếp diễn.

Bên kia, Huyền Minh và Kiếm Tâm, thì ở trong bộ lạc Cửu Lê đại

sát đặc sát, Cửu Lê căn bản không có bất kỳ cơ hội chống đỡ nào, lại thêm hai người bổ sung, Cửu Phượng, Tướng Liễu và Vu Thiên, làm sao có thể là đối thủ của nhiều cao thủ như vậy?

Không kiên trì được bao lâu, liền liên tiếp bại lui.

"Oanh!" Một tiếng sấm sét vang vọng bốn phương, xung kích yên diệt ức vạn dặm, nếu không phải sức mạnh của bốn vị cao thủ có khống chế, e rằng tộc nhân của bộ lạc Hữu Hùng và bộ lạc Cửu Lê, đều phải vẫn lạc dưới xung kích giao thủ của hai bên.

Cửu Phượng và Tướng Liễu dù là thân Đại Vu, lúc này cũng bị đánh bay ra ngoài, máu vẩy hư không, thương thế trên người không thể lạc quan.

Vu Thiên lúc này cũng không khá hơn, thấy tình hình của Cửu Phượng và Tướng Liễu, đã không còn hy vọng, cắn răng, lớn tiếng quát: "Toàn quân lui!" Âm thanh cuồn cuộn, truyền khắp ba vạn dặm, tất cả đại quân bộ lạc Cửu Lê đều đã nghe thấy tiếng của Vu Thiên, lập tức rút khỏi vòng chiến, nhanh như thủy triều rút đi, có Vu Thiên và Tướng Liễu cuốn một bộ phận, rút lui càng nhanh.

Cửu Phượng vừa chiến vừa lui, sau đó mượn lực phản chấn bị Huyền Không công kích, trực tiếp lui ra ngàn vạn dặm, sau đó trực tiếp độn đi.

"Hiên Viên!" "Hiên Viên!" "Hiên Viên!" Thấy Vu Thiên lui quân, đại quân bộ lạc Hữu Hùng cao hô tên Hiên Viên, trận chiến này, cũng đang đề thăng sự tự tin của họ.

"Trận chiến này, thực tế đã diễn luyện một phen, tình huống cũng không tệ, giao chiến sau này, sẽ lấy liên minh Đông Di làm chủ, tình hình của Cửu Lê lúc này, đã không còn uy hiếp quá lớn." Một trận chiến, cũng đã thăm dò được sâu cạn của Cửu Lê, lần này cao thủ Cửu Lê toàn bộ trọng thương, sau này liên hợp với liên minh Đông Di,

cũng khó mà gây ra sóng gió gì lớn.

Huyền Không nhìn Hiên Viên, tiếp tục nói: "Trận chiến này, là để thăm dò sâu cạn của Cửu Lê, cũng như để ngươi mài giũa cảnh giới Đại La Kim Tiên vừa mới tấn thăng, tình hình hiện tại đã hoàn thành, tiếp theo, hãy hấp thu tốt những gì thu được lần này, sau khi triệt để ổn định, liền có thể phát động đại quyết chiến, một lần giải quyết Cửu Lê và liên minh Đông Di." "Đệ tử hiểu!" Hiên Viên gật đầu nói.

Toàn tức, Hiên Viên vung tay, tạm thời thu binh, trở về. … Tin tức Hiên Viên chiến thắng đại quân Cửu Lê của Vu Thiên, nhanh chóng truyền về Trần Đô.

Nhân tộc trong Trần Đô đối với việc Cộng chủ đại thắng lần này, tự nhiên thập phần vui mừng, đối với tín ngưỡng và uy vọng của Hiên Viên, đều đề thăng không ít.

Đối với chuyện như vậy, Hiên Viên tự nhiên thập phần vui mừng, thứ hắn cần chính là như vậy.

Nhưng chuyện tiếp theo không dễ dàng như vậy, cần phải đề thăng thực lực đại quân trước rồi mới tính.

Bên kia, Vu Thiên, Tướng Liễu và Cửu Phượng ba vị Đại Vu dẫn lĩnh bộ lạc Cửu Lê rút về nơi cũ, tạm thời nghỉ ngơi, tiếp tục chờ đợi thời cơ, ít nhất, cũng phải đợi thương thế của Cửu Phượng và Tướng Liễu hồi phục rồi mới tính.

Còn những chuyện khác, từng bước một. … Phía đông, liên minh Đông Di, trong nghị sự điện.

"Cửu Lê bại, thời gian quá nhanh." Nhung Di vẻ mặt ngưng trọng, mở miệng nói.

"Minh chủ, thực lực của Cửu Lê ta rõ, nếu Cửu Lê đều bại nhanh như vậy, tình hình của chúng ta, cũng không thể lạc quan a!" Hoa

Nhung vẻ mặt cũng khá ngưng trọng, mở miệng nói.

Hai vị thủ lĩnh khác, trong lòng lo lắng cũng không kém Hoa Nhung.

"Xem ra, Thánh địa không muốn tiếp tục kéo dài chuyện này nữa, lần này hiệp trợ, có ba vị Đại La Kim Tiên viên mãn, Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên tổng cộng có hơn mười vị, nghe nói Hiên Viên lúc này, đã là tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn rồi." Nhung Di vẻ mặt nghiêm nghị, ánh mắt nhìn về phía Trần Đô, trong lòng dấy lên sóng lớn.

Chỉ là Thái Ất Kim Tiên viên mãn, làm sao có thể đấu với Hiên Viên Đại La Kim Tiên?

Huống chi còn có nhiều cao thủ Đại La như vậy.

"Trước tiên tiếp tục phát triển thuộc hạ, ta định xung kích cảnh giới, nếu thành công, còn có sức đánh một trận." Sau một hồi suy nghĩ trong lòng, Nhung Di nói với ba vị thủ lĩnh.

Nghe vậy, ba người gật đầu, chắp tay một cái rồi rời đi.

"Vù!" Đúng lúc này, một đạo kim quang lóe lên, trực tiếp nhập vào mi tâm của Nhung Di.

Hồi lâu sau, trên mặt Nhung Di lộ ra vẻ kinh ngạc, Thái Thanh Thánh Nhân, lại là Thái Thanh Thánh Nhân tương trợ, như vậy, xung kích Đại La Kim Tiên, sẽ không có bất kỳ bất ngờ nào.

"Ông!" Hắn lật tay, có hai viên Lục Chuyển Kim Đan, một viên liền có thể tạo ra một vị Thái Ất Kim Tiên, trợ lực như vậy, cũng không tệ.

Hắn hiểu, nếu tu hành Kim Đan đại đạo mà không có tư chất, Thái Thanh Thánh Nhân e rằng cũng sẽ không tương trợ.

Nhưng đã ra tay tương trợ, lại không thể quá rõ ràng, quá nhiều,

cho nên có thể như vậy, đã là không tệ.

"Tiếp theo, Đông Di chúng ta, toàn diện phát triển đi!" Nhung Di lạnh lùng nói, sau đó liền đi xung kích Đại La Kim Tiên. … Thời gian thoáng chốc, đã lại mười mấy năm trôi qua.

Bộ lạc Cửu Lê, trong nghị sự sảnh.

"Đoạn Tu, tình hình thế nào?" Vu Thiên mở miệng hỏi.

Đoạn Tu sau khi nghe tin Cửu Lê đại bại, vội vã trở về, nhưng lúc đó Vu Thiên vừa mới trở về, thương thế nghiêm trọng, cho nên bế quan hồi phục, hiện tại tình hình tốt hơn, mới xuất quan, lúc này liền triệu tập thương nghị.

"Minh chủ liên minh Đông Di Nhung Di đã đồng ý liên thủ với Cửu Lê chúng ta, chỉ cần lần giao chiến tiếp theo, nhất định sẽ toàn quân xuất động, hợp vây bộ lạc Hữu Hùng." Đoạn Tu nói.

Vu Thiên khẽ gật đầu, nói: "Như vậy thì tốt, tiếp theo, chúng ta phải nhanh chóng hồi phục bản thân, ước chừng không lâu sau, Hữu Hùng lại muốn ra tay." Nghe vậy, mọi người vẻ mặt ngưng trọng gật đầu, lúc này phải nhanh chóng phát triển hồi phục.

Bằng không, tiếp theo là trận chiến cuối cùng. … Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư điện.

"Thái Thượng vào lúc này, dám ra tay tương trợ Nhung Di, cản trở Nhân Hoàng quy vị sao?" Nữ Oa tuy vẻ mặt bình tĩnh, nhưng trong ngữ khí mang theo một tia hàn ý, ngay cả Hậu Thổ bên cạnh cũng rõ, Nữ Oa đối với việc này có chút bất mãn.

Vu tộc không nhúng tay vào việc này, mặc cho họ giao chiến, dù sao cũng thuộc về chuyện của Nhân tộc.

Thái Thượng lúc này ra tay, quả thực có chút trắng trợn.

“Không sao, hết thảy tự có định số, cũng là thử thách cho Hiên Viên, chuyện sau này, sẽ không có bất ngờ.” Đột nhiên, Thanh Minh chậm rãi mở mắt, liếc nhìn Nhân tộc một cái, chậm rãi nói.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

“Hiên Viên chứng đạo, cần có chứng đạo chi bảo, lần này bản tôn sẽ ban cho một kiện!” Thanh Minh cười cười, tế ra Càn Khôn Đỉnh, sau đó bắt đầu luyện chế, linh bảo luyện chế lần này, là hình kiếm, trong đó ẩn chứa một tia kiếm ý, uy lực không hề tầm thường.

Nữ Oa và Hậu Thổ thấy vậy, đều khá kinh ngạc.

Uy lực của thanh kiếm này, không hề tầm thường.

Thanh Minh nhanh chóng tiến hành trong dòng chảy thời không, trong Hồng Hoang chỉ trôi qua mấy chục năm, thanh kiếm này đã luyện chế hoàn thành.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn về phía thanh thần kiếm đang lơ lửng trong hư không, tỏa ra một luồng kiếm ý cực kỳ lăng lệ đáng sợ, kiếm khí cắt phá hư không.

Đó là một thanh trường kiếm màu vàng cổ phác, thân kiếm dài ba thước, một mặt thân kiếm khắc nhật nguyệt tinh thần, mặt còn lại khắc thảo mộc sơn xuyên.

Trên chuôi kiếm một mặt khắc thuật nông canh chăn nuôi, mặt còn lại khắc sách lược thống nhất tứ hải.

Thân kiếm cổ phác, toàn thân trên dưới màu tím nhạt, xung quanh lan tỏa một luồng khí tức vô cùng chính đại.

“Thật là một thanh linh bảo hình kiếm!” Nữ Oa và Hậu Thổ khen ngợi.

“Thanh kiếm này, ban cho Hiên Viên, liền gọi là kiếm Hiên Viên

đi!” Thanh Minh nói.

“Kiếm Hiên Viên, tên hay!” Hai nàng khẽ nói một tiếng, mắt sáng lên, cảm thấy thập phần phù hợp.

Thanh Minh khẽ gật đầu, vung tay, kiếm Hiên Viên liền phá không bay đi.

Thấy vậy, Thanh Minh gật đầu, sau đó thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Nữ Oa và Hậu Thổ, lúc này đang quan chú tình hình của Nhân tộc.

Chương 306

… Trần Đô, trong nghị sự điện.

"Vù!" Lúc này, một luồng kiếm ý đáng sợ giáng lâm, Huyền Không và các quân thần sắc mặt đại biến, chuẩn bị ra tay, kiếm ý này đủ để xóa sổ tất cả mọi người có mặt, bao gồm cả y, cho nên, lúc này tự nhiên không dám sơ suất.

Nhưng ngay sau đó, liền có một giọng nói truyền đến, khiến y trong lòng nhẹ nhõm.

"Hiên Viên chứng đạo, cần có vật chứng đạo, bản tôn hôm nay ban một thanh kiếm, tên Hiên Viên, mong ngươi nắm giữ tốt thanh kiếm này, hoàn thành việc chứng đạo!" Giọng nói hùng vĩ, xuyên qua trường hà thời không của Thanh Minh vang vọng bên tai mọi người, phảng phất như khắc sâu vào nguyên thần.

"Đệ tử tạ ơn Đạo Quân ban bảo vật!" Hiên Viên nghe vậy, lập tức bái tạ, trong mắt hiện lên một tia vui mừng.

Vật chứng đạo của Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông, đều là tiên thiên linh bảo, bây giờ hắn nhận được, là chứng đạo chi bảo do Đạo Quân ban tặng, đối với hắn, đây là một chuyện cực tốt.

Bảo vật do Đạo Quân ban tặng, có thể kém sao?

Có trợ lực này, Đông Di và Cửu Lê, liền có thể giải quyết.

Sau khi Hiên Viên bái tạ xong, luồng uy áp và kiếm ý đáng sợ kia, mới dần dần rút đi và lắng xuống. … Trần Đô, trong nghị sự điện.

"Cung tống Đạo Quân!" Huyền Không dẫn đầu, lại một lần nữa hành lễ, mọi người phân phân hành lễ.

Làm xong mọi việc, mọi người mới nhìn về phía thanh thần kiếm đang lơ lửng trong hư không, tỏa ra một luồng kiếm ý cực kỳ lăng lệ đáng sợ, kiếm khí cắt phá hư không.

Đó là một thanh trường kiếm màu vàng cổ phác, thân kiếm dài ba thước, một mặt thân kiếm khắc nhật nguyệt tinh thần, mặt còn lại khắc thảo mộc sơn xuyên.

Trên chuôi kiếm một mặt khắc thuật nông canh chăn nuôi, mặt còn lại khắc sách lược thống nhất tứ hải.

Thân kiếm cổ phác, toàn thân trên dưới màu tím nhạt, xung quanh lan tỏa một luồng khí tức vô cùng chính đại.

"Thật là một thanh kiếm Hiên Viên!" Huyền Không thấy vậy, mắt lập tức sáng lên, miệng cảm thán.

Mọi người nghe vậy, khẽ gật đầu, khá tán thưởng lời của Huyền Không.

Luồng khí tức chính đạo kia cực kỳ mênh mông nồng đậm, trong khí tức chính đạo tinh thuần, lại ẩn chứa một tia khí của Nhân Hoàng, có thể nói, đây là kiếm của Nhân Hoàng, cũng cực kỳ phù hợp với thần binh của Hiên Viên.

Hiên Viên trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, cảm giác trong cõi u minh, đã có không ít liên hệ với thanh kiếm này, quả nhiên là kiếm chứng đạo của mình.

"Xoẹt!" Kiếm Hiên Viên phát ra một tiếng kiếm minh, sau đó bay vào tay Hiên Viên.

"Có Đạo Quân ban tặng kiếm Hiên Viên, lần này, không có bất kỳ bất ngờ nào nữa." Huyền Không nhìn Hiên Viên, mỉm cười nói.

"Lão sư nói rất đúng!" Hiên Viên cũng cười nói.

“Nếu đã vậy, mười năm sau, lại ra tay đi!” Hiên Viên nói.

Tạm thời không cần hoàn toàn luyện hóa kiếm Hiên Viên, thanh kiếm này khế hợp với đại đạo của hắn, chỉ cần quen thuộc cách sử dụng là được, sau này, có thể từng bước một, không vội.

Nghe vậy, mọi người gật đầu, sau khi thương nghị một số chi tiết, liền tự tan đi. … Thời gian thoáng chốc, đã mấy năm trôi qua.

“Phụ thân, Nhân Tổ nói lần này có chút biến số, tiếp theo không cần lưu thủ, trực tiếp một lần dẹp yên trận chiến này!” Một nữ tử áo xanh, Nữ Bạt, nhìn Hiên Viên, mở miệng nói.

Tình hình của Nữ Bạt cũng phức tạp, cơ duyên xảo hợp, nhận được sức mạnh của dị thú viễn cổ Hống ngày xưa, nhưng không thể khống chế, cho nên mới đến Thánh địa tu hành, lần này phụng mệnh Toại Nhân trở về hiệp trợ Hiên Viên.

Nghe vậy, Hiên Viên gật đầu, nếu là lời của Nhân Tổ, tự nhiên sẽ không phản đối.

Dù sao hắn vốn đã định như vậy, một trận chiến triệt để giải quyết việc này.

“Con hiện tại ở Trần Đô tu chỉnh, chờ đại quân khai bạt, cùng nhau lên đường.” Hiên Viên nhìn Nữ Bạt nói.

“Vâng!” Nữ Bạt đáp một tiếng, liền xoay người rời đi.

Hiên Viên trong lòng có dự tính, liếc nhìn liên minh Đông Di, sau đó tiếp tục quay về khống chế kiếm Hiên Viên. … Cứ như vậy, lại mấy năm sau.

Nhân tộc, trong Trần Đô.

Sau khi Hiên Viên thương nghị xong việc, liền trực tiếp rời khỏi nghị sự sảnh, hướng về một căn phòng trong Trần Đô.

“Thương Hiệt, tình hình thế nào rồi?” Hiên Viên vào cửa, trực tiếp mở miệng nói.

Trong phòng, một thanh niên hai đồng tử bốn mắt ngẩng đầu, nhìn Hiên Viên, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, mở miệng nói: “Cộng chủ yên tâm, mọi chuyện gần xong rồi.” “Tốt tốt tốt!” Hiên Viên nghe vậy thập phần vui mừng, mở miệng nói: “Thương Hiệt, chỉ cần ngươi thành công sáng tạo ra hệ thống văn tự hoàn chỉnh của Nhân tộc chúng ta, ngươi chính là đại công thần của Nhân tộc!” “Cộng chủ nói quá lời rồi.” “Ta không hề nói quá lời, một chủng tộc thực sự quật khởi, tiêu chí là có văn tự chuyên hữu của chủng tộc đó.

Có văn tự, chủng tộc có thể có sự truyền thừa văn hóa độc hữu, làm sâu sắc thêm nội tình của chủng tộc.” “Nhân tộc chúng ta tuy cường đại, nhưng lại không có hệ thống văn tự hoàn chỉnh, phương thức ghi chép có khiếm khuyết lớn.

Trong toàn bộ Nhân tộc, cũng chỉ có Nhân Tổ sáng tạo ra hai chữ kia, nếu ngươi có thể hoàn thiện hệ thống văn tự, chính là bù đắp một khoảng trống của Nhân tộc, là công thần của Nhân tộc.” Hiên Viên vẻ mặt nghiêm nghị, nhìn Thương Hiệt mở miệng nói.

Nghe vậy, Thương Hiệt vẻ mặt cũng trở nên nghiêm nghị, chắp tay nói: “Cộng chủ yên tâm, Thương Hiệt tất sẽ dốc toàn lực, vì Nhân tộc chúng ta sáng tạo ra hệ thống văn tự hoàn chỉnh, trợ giúp đại nghiệp trị thế của Cộng chủ.” “Tốt tốt tốt!” Hiên Viên thập phần hài lòng, sau khi xem một số thành quả của Thương Hiệt, liền tạm thời rời đi.

Hắn hiện tại phải quay về với đại quân, bộ lạc Cửu Lê, liên minh Đông Di, khiến hắn không thể lơ là một phân, phải luôn luôn đề thăng mới được. … Sau khi Hiên Viên rời đi, Thương Hiệt ánh mắt chuyển hướng, rơi trên tấm da thú ghi lại thành quả mấy ngày nay, trong mắt

lóe lên một tia kiên định, “Cộng chủ yên tâm, ta nhất định sẽ không để ngài thất vọng.” Văn tự ghi lại trên những tấm da thú này, thực ra không phải là văn tự cuối cùng được suy diễn sáng tạo ra, văn tự thực sự của Nhân tộc, đều ở trong đầu hắn, hệ thống văn tự hoàn chỉnh, đều ở trong đầu hắn.

Văn tự ghi lại trên da thú, đều là sau khi Thương Hiệt không ngừng suy diễn, không ngừng hoàn thiện, cải thiện hết lần này đến lần khác, những thứ đó đều được ghi lại trên da thú.

Một khi văn tự thành hình quyết định, Thương Hiệt đều không ghi ra, hắn phải chờ, chờ toàn bộ hoàn thành, mới viết ra toàn bộ, như vậy, mới là một hệ thống văn tự hoàn chỉnh.

Thương Hiệt nhìn những tấm da thú hồi lâu, sau đó ánh mắt chuyển hướng, rơi vào trong phòng, trên tấm da thú treo trên tường, vẫn ghi lại văn tự.

“Chữ của Nhân Tổ, có lẽ, có thể giúp ta hoàn thành giai đoạn cuối cùng.” Thương Hiệt trong lòng thầm nghĩ, văn tự hắn sáng tạo, về cơ bản đều là từ văn tự của Toại Nhân mà có được linh cảm, mỗi lần quan sát hai chữ ‘Tân Hỏa’, đều có cảm giác khác nhau, cũng có thể từ đó ngộ ra linh cảm về văn tự.

“Hô!” Trong bốn mắt của Thương Hiệt, đột nhiên bùng lên ngọn lửa hừng hực, trong ngọn lửa đó, hai chữ ‘Tân Hỏa’ bắt đầu diễn biến.

Trong mắt Thương Hiệt, hai chữ ‘Tân Hỏa’ trên tường, đang bùng cháy ngọn lửa tượng trưng cho văn minh Nhân tộc, bùng cháy không ngừng.

Văn tự trong mắt Thương Hiệt không ngừng biến hóa, trong lòng không ngừng tham ngộ, không ngừng suy tư về văn tự mới.

Hắn tin rằng không lâu sau, sẽ lại có văn tự mới ra đời. … Trần Đô, trong nơi ở của Cộng chủ.

"Tình hình của Thương Hiệt thế nào rồi?" Huyền Không nhìn Hiên Viên, mở miệng hỏi.

Đối với chuyện của Thương Hiệt, y tự nhiên biết, Nhân tộc trước đây tuy có phương thức ghi chép, nhưng hệ thống văn tự, lại không có.

Trong Nhân tộc, cũng chỉ có hai chữ 'Tân Hỏa' của Nhân Tổ, hoàn thiện nhân văn, nhưng chỉ hai chữ, lại xa xa không đủ, cho nên hành động này của Thương Hiệt, cũng là nhiệm vụ nặng nề đường xa.

Chỉ cần việc này thành công, Thanh Trần tin rằng, bất luận đối với việc trị thế của Hiên Viên, sự phát triển sau này của Nhân tộc, sự truyền thừa văn minh v.v., đều có tác dụng cực lớn, cũng là bù đắp khoảng trống của Nhân tộc ở phương diện này.

Cho nên, việc Thương Hiệt tạo chữ, đối với Nhân tộc, thập phần quan trọng, y cũng khá để tâm.

"Xem tình hình hiện tại, Thương Hiệt đã đến lúc then chốt, xem lúc nào ngộ được khế cơ quan trọng, liền có thể hoàn thành đại nghiệp tạo chữ, đến lúc đó, khoảng trống của Nhân tộc, cũng có thể bù đắp." Hiên Viên nghe vậy, nhìn Thanh Trần nói, tuy không hỏi tiến độ của Thương Hiệt, nhưng có thể cảm nhận được, hắn đang ở thời khắc then chốt.

Huyền Không nghe xong, gật đầu, nếu đã như vậy, cứ chờ Thương Hiệt tạo chữ hoàn thành. … Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư điện.

"Phu quân, Thương Hiệt, chẳng lẽ là Hồng Vân ngày xưa?" Nữ Oa thu hồi ánh mắt, nhìn Thanh Minh bên cạnh, mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Hậu Thổ ánh mắt cũng nhìn qua, cũng khá tò mò về sự diễn biến của việc này.

Hồng Vân ngày xưa, sau khi vẫn lạc, nguyên thần được phu quân cứu, tuy sau đó không có bất kỳ tin tức nào, tuy trong Hồng Hoang có nhiều suy đoán, nhưng không ngờ, Hồng Vân lại chuyển thế.

"Ngày xưa ta nói, ta và Hồng Vân có mấy phần nhân quả, cứu nguyên thần của hắn, cũng là để kết thúc mấy phần nhân quả đó.

Còn về việc chuyển thế thành Thương Hiệt, là do Nhân Đạo tác thành, việc này cũng là cơ duyên." Thanh Minh nghe vậy, cười nhạt mở miệng nói, việc này không phải do hắn tác động, là do Nhân Đạo lựa chọn, cũng là cơ duyên của hắn, đối với Nhân tộc, cũng là một chuyện tốt, dù sao hệ thống văn tự, đối với một tộc, quả thực quan trọng.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, khẽ gật đầu, tự nhiên hiểu khá nhiều, hiểu nhân quả mà Thanh Minh nói, là vì Hồ Lô Tiên Đằng lúc đầu, nhưng chuyện như vậy, đối với Thanh Minh hắn là không có ảnh hưởng gì lớn.

Cứu Hồng Vân, để hắn luân hồi, cũng có dự tính của mình, nếu không, hắn sẽ không làm như vậy.

Nhưng những chuyện này, các nàng không nên để ý, cũng không cần suy đoán quá nhiều, và cũng không có quá nhiều quan hệ.

Hai nữ nhìn nhau một cái, liền tiếp tục nhìn về phía Nhân tộc, quan chú tình hình tiếp theo. … Thời gian lặng lẽ trôi, chớp mắt đã ba mươi năm.

Trong ba mươi năm, khí vận của bộ lạc Hữu Hùng đề thăng không ít, Hiên Viên cũng nhân đó, trong ba mươi năm, triệt để ngưng tụ ra đóa hoa thứ hai, bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Thực lực đại quân của bộ lạc Hữu Hùng, trong ba mươi năm, cũng đề thăng không ít, trong giao chiến tiếp theo, cũng có thêm mấy phần tự tin.

Hiên Viên thấy tình hình như vậy, cũng khá hài lòng, tiếp theo chỉnh đốn mọi thứ, sau đó có thể xuất binh đối với liên minh Đông Di và bộ lạc Cửu Lê.

Mọi việc đều phải nhanh, hắn không định kéo dài nữa.

Lần này đại quân khai bạt, sát khí đằng đằng hướng về Cửu Lê. … Cửu Lê sau khi biết tình hình, một mặt hành quân, một mặt truyền tin cho liên minh Đông Di, chờ đợi viện binh của họ.

Tốc độ của đại quân không chậm, sau hơn một năm, hai bên gặp nhau trên một bình nguyên tên là Trục Lộc.

Lần này, hai bên đều không có bất kỳ lời thừa thãi nào, trực tiếp giao thủ.

Đại quân hai bên đều có sự đề thăng, lúc này chém giết, nhất thời không phân trên dưới, đều có vẫn lạc, máu nhuộm đỏ đại địa.

Vừa ra tay, bộ lạc Cửu Lê liền liên tiếp bại lui.

Nữ Bạt một thân áo xanh, không hiện ra chân thân Hạn Bạt, đã có thể áp chế Tướng Liễu, Cửu Phượng bị Huyền Không áp chế, các Đại La Kim Tiên khác ở trong Cửu Lê đại sát đặc sát.

Hiên Viên tay cầm kiếm Hiên Viên giao chiến với Vu Thiên, Vu Thiên tuy cũng đã đến địa bộ Đại La Kim Tiên, nhưng Hiên Viên đã là tồn tại trung kỳ, lại thêm kiếm Hiên Viên, Vu Thiên làm sao có thể là đối thủ của Hiên Viên?

Cửu Lê không ngừng bại lui, hướng về phía Đông Di mà lui, Cửu Lê tử thương vô số, những người có huyết mạch Vu tộc, cũng vẫn lạc không ít.

Tướng Liễu và Cửu Phượng thương thế nghiêm trọng, mỗi lần bị đánh bay ức vạn dặm, đều khiến thương thế nặng thêm một phần, lúc này giao chiến, tình hình càng thêm nghiêm trọng, thậm chí cảm thấy, có thể sẽ vẫn lạc tại đây.

"Giết!" Lúc này, ở phía sau Cửu Lê ức vạn dặm, đại quân Đông Di xuất hiện, hướng về đây mà giết, dẫn đầu, chính là Nhung Di, Hoa Nhung đám người.

Chương 307

Vu Thiên thấy vậy, sắc mặt vui mừng, viện quân cuối cùng cũng đến.

"Kiếm Hiên Viên, túc thanh yêu tà!" Hiên Viên sắc mặt lạnh đi, một đạo kiếm quang lóe lên, trực tiếp chém Vu Thiên thành hai nửa, ngay cả chân linh cũng bị yên diệt trong đó.

Thấy vậy, tộc nhân còn lại của bộ lạc Cửu Lê, như rơi vào hầm băng, sắc mặt kinh hãi, trong một lúc, đều dừng lại, ngây ngốc nhìn cảnh này. … Ngoài bình nguyên Trục Lộc ức vạn dặm, trong sơn cốc.

Vu Thiên bị Hiên Viên một kiếm chém thành hai nửa, chân linh bị tồi hủy, triệt để vẫn lạc dưới kiếm Hiên Viên, cảnh này, chúng nhân bộ lạc Cửu Lê đều không ngờ tới.

Tộc trưởng, cứ như vậy bị Hiên Viên chém giết?

Chúng tộc nhân Cửu Lê sắc mặt kinh hãi, xong rồi, bây giờ mọi thứ đều xong rồi.

Tộc trưởng đều vẫn lạc, bộ lạc Cửu Lê, xong rồi.

Tộc trưởng còn ở đây cũng không phải là đối thủ của bộ lạc Hữu Hùng, bây giờ tộc trưởng đều vẫn lạc, còn lấy gì để đấu với bộ lạc Hữu Hùng?

Cửu Phượng và Tướng Liễu sắc mặt chấn kinh, Vu Thiên huynh đệ, cứ như vậy vẫn lạc?

Như vậy, đại thế của Cửu Lê đã mất, không thể gây ra sóng gió gì nữa, dù sao thủ lĩnh, là Vu Thiên, Vu Thiên lúc này vẫn lạc, dù có thắng, cũng không thể thành vị trí Cộng chủ, dù sao đây là chuyện nội bộ của Nhân tộc, các Đại Vu của Vu tộc không thể nào đi nhúng tay

vào chuyện của Nhân tộc.

Cho nên, lúc này sau khi Vu Thiên vẫn lạc, bộ lạc Cửu Lê đã đại thế đã mất.

"Cửu Phượng, Tướng Liễu, niệm tình hai vị là thân Đại Vu, nếu lúc này thu tay, ta có thể bỏ qua chuyện cũ." Huyền Không lăng không đứng, khí tức trên người khủng bố đến cực điểm, áp đến Cửu Phượng và Tướng Liễu ngực một trận ngột ngạt, thân Đại Vu của họ cũng không chống đỡ nổi.

Tình hình của Cửu Phượng và Tướng Liễu khá đặc thù, là Đại Vu được sinh ra trong bộ lạc Cửu Lê nguyên bản, cho nên, việc này, cũng có nhân quả quấn lấy, lần này Vu Thiên vẫn lạc, Huyền Không lại cảm thấy, không cần thiết phải hoàn toàn chém giết, dù sao cũng là tộc nhân của Hậu Thổ nương nương, cho nên bằng lòng bỏ qua, việc này cứ như vậy đi.

Kiếm Nhất đám người cũng nhìn, lúc này tạm thời không ra tay.

Tướng Liễu và Cửu Phượng nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương thấy được suy nghĩ của nhau, việc này đại thế của bộ lạc Cửu Lê đã mất, lại chiến thì có thể thế nào?

Chỉ khiến họ càng lún sâu vào, cuối cùng vẫn lạc mà thôi, việc này không có bất kỳ ý nghĩa nào.

"Vu Thiên huynh đệ vẫn lạc, ta và Tướng Liễu đã không còn tâm chiến nữa, đến đây, bộ lạc Cửu Lê sáp nhập vào Nhân tộc, mong Hiên Viên Cộng chủ thiện đãi Cửu Lê." Cửu Phượng nhìn Hiên Viên, chắp tay nói.

"Cửu Lê cũng là một bộ phận của Nhân tộc ta, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi!" Hiên Viên nhàn nhạt nói.

Cửu Phượng gật đầu, nhìn đại quân còn lại của Cửu Lê, mở

miệng nói: “Vu Thiên huynh đệ đã vẫn lạc, Cửu Lê đã không còn sức xoay chuyển trời đất, lúc này quy nhập vào bộ lạc Hữu Hùng, còn có một tia sinh cơ, phải nắm chắc lấy!” Nghe vậy, đại quân còn lại của Cửu Lê hiểu ra, Đại Vu Cửu Phượng là đang vì họ tranh thủ một tia sinh cơ, lúc này hướng về họ chắp tay hành lễ.

Cửu Phượng và Tướng Liễu gật đầu, toàn tức liền thấy một đạo quang thúc màu vàng hạnh lóe lên, trực tiếp tiếp đi Cửu Phượng và Tướng Liễu.

“Đây là?!” Hiên Viên kinh ngạc nhìn Huyền Không bên cạnh.

“Hậu Thổ nương nương ra tay, tiếp đi họ rồi, Cửu Lê đã kết thúc, quy nhập vào Hữu Hùng chúng ta.” Huyền Không nói.

Hiên Viên gật đầu, toàn tức vung tay, chỉ về phía liên minh Đông Di đang không tiến lên lúc này, lạnh giọng nói: “Đánh hạ liên minh Đông Di, nhất thống Nhân tộc!” “Giết!” “Giết!” “Giết!” Tập hợp đại quân của bộ lạc Hữu Hùng và bộ lạc Cửu Lê, lúc này sát khí ngút trời, khí thế vô song, lúc này hướng về liên minh Đông Di mà xông tới. … Ngoài ức vạn dặm, liên minh Đông Di.

Lúc này đại quân có chút chần chừ không tiến, vốn là liên hợp Cửu Lê hợp vây bộ lạc Hữu Hùng, nhưng không ngờ, lần thử này, lại thấy Vu Thiên vẫn lạc trong tay Hiên Viên, cảnh đó, quả thực cực kỳ chấn động.

“Minh chủ, đại quân Hữu Hùng đang hướng về ta mà giết.” Hoa Nhung vẻ mặt ngưng trọng, Cửu Lê bại rồi, phần còn lại, đã bị thu phục, lúc này đang hướng về họ mà giết.

Vốn dĩ, là liên hợp Cửu Lê hợp vây bộ lạc Hữu Hùng, nhưng bây giờ, lại biến thành bộ lạc Hữu Hùng và bộ lạc Cửu Lê liên hợp giết tới liên minh Đông Di.

Trong mấy năm qua, thực lực của liên minh Đông Di tiến triển không tệ, minh chủ tấn thăng Đại La Kim Tiên, bên này cũng tăng thêm mấy vị Thái Ất Kim Tiên, không ít cao tầng đều tấn thăng tu vi, nhưng so với bộ lạc Hữu Hùng lúc này, có chút chênh lệch.

Dù sao có Nhân tộc Thánh địa chống lưng, lần này đến đây cao thủ không ít, riêng Đại La Kim Tiên đã có bốn vị, còn có Huyền Không là sư của Nhân Hoàng, Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên thì càng nhiều hơn, bản thân Hiên Viên cũng là tồn tại Đại La Kim Tiên trung kỳ, thực lực tổng thể như vậy, quả thực không phải liên minh Đông Di có thể chống đỡ được.

Nhưng lúc này, hai bên đều đã chạm trán, không chiến là không thể, bây giờ làm sao để bảo toàn bản thân, hoặc là, vào thời khắc then chốt đào thoát khỏi đây.

"Lần này ngoài dự liệu, nhưng lúc này đã chạm trán, nếu không chiến, sau này sĩ khí thấp, càng không phải là đối thủ của đại quân Hữu Hùng, trận chiến này tất phải chiến, nếu đã đi đến nước này, sớm muộn gì cũng sẽ quyết chiến, liền lấy lần này quyết thắng phụ đi." Nhung Di vẻ mặt ngưng trọng, ánh mắt liếc nhìn đại quân liên minh Đông Di, sau đó nói với ba vị thủ lĩnh.

Nghe vậy, ba vị thủ lĩnh gật đầu, lời của minh chủ cũng hợp lý, nếu đã như vậy, liền lấy trận này làm đại quyết chiến.

Lúc này nhìn đại quân Hữu Hùng xông lên, hơi chỉnh hợp một chút, cũng ra tay, giết về phía đại quân Hữu Hùng. … Đại quân hai bên vừa chạm mặt, liền giết đến trời đất u ám, thời không băng tháp, sơn hà phá toái, nhật nguyệt vô quang.

Liên minh Đông Di, lúc này không phải là đối thủ của bộ lạc Hữu Hùng, chênh lệch cao tầng quá lớn, đại quân thuộc hạ, bên bộ lạc Hữu Hùng, có tàn dư của bộ lạc Cửu Lê, lúc này vừa giao thủ, tuy đều có

tử thương, nhưng tình hình của liên minh Đông Di nghiêm trọng hơn bộ lạc Hữu Hùng nhiều, chỉ cần Nhung Di bại trong tay Hiên Viên, trận chiến này liền có thể lắng xuống.

Liên minh Đông Di bị bộ lạc Hữu Hùng toàn diện áp chế, Hoa Nhung, Man Nhung đám thủ lĩnh, đã bị Kiếm Nhất, Lực Mục đám người chém giết, cao tầng cơ bản tử thương gần hết, đại quân thuộc hạ lúc này tự chém giết, cao tầng không nhúng tay quá nhiều.

Nếu không phải việc này liên quan đến chuyện Nhân Hoàng chứng đạo, Huyền Không, Kiếm Nhất đám người không thể nhúng tay, nếu không, Huyền Không liền có thể một kích xóa sổ Nhung Di.

Hỗn Nguyên Kim Tiên đối với Đại La Kim Tiên, chênh lệch không cần nói, cho nên muốn xóa sổ Nhung Di, đối với Huyền Không, Kiếm Nhất, Kiếm Tâm đám người cũng không khó.

Nhưng chuyện này, không thể nhúng tay, thuộc về chuyện của Hiên Viên, là chuyện chứng đạo của hắn, việc này, cần hắn tự mình đi, những người khác, chỉ có thể hiệp trợ, không thể trực tiếp nhúng tay vào việc này.

Cho nên, trận chiến giữa Nhung Di và Hiên Viên, lúc này chỉ có thể nhìn, không thể trực tiếp nhúng tay vào.

Cao tầng bộ lạc Hữu Hùng, Huyền Không đám người lúc này đều đang quan chú, còn về đại quân thuộc hạ, cứ tiếp tục chém giết, dù sao liên minh Đông Di đã bị áp chế, cũng không sao.

Đợi Nhung Di vẫn lạc, sau đó liền có thể trực tiếp đánh hạ liên minh Đông Di. … "Oanh!" Một tiếng sấm sét, Hiên Viên lui ra trăm vạn dặm, đạp nát không ít hư không, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Nhung Di.

Hiên Viên không ngờ, tốc độ tấn thăng của Nhung Di không hề

thua kém mình, may mà có Nhân Tổ ban kim đan, nếu không, lúc này tuyệt không phải là đối thủ của Nhung Di.

Nhưng tay cầm kiếm Hiên Viên, Nhung Di cũng không chống đỡ được bao lâu.

Nhung Di lúc này không hề dừng lại, trường đao trong tay lại chém xuống.

Đao mang giao thác tung hoành, phảng phất như một tấm lưới lớn, bao phủ thời không xung quanh, pháp lực phong tỏa thiên địa, sát khí đáng sợ khóa chặt Hiên Viên, cùng với đao mang, che trời lấp đất hướng về Hiên Viên mà ập tới.

Hiên Viên vẻ mặt nghiêm nghị, tay đã ra tay chống đỡ.

"Xoẹt!" Nhung Di không thấy Hiên Viên xuất kiếm, nhưng kiếm quang tung hoành thiên địa, hỗn độn kiếm khí xuyên qua trời đất, nơi đi qua đều quy về hỗn độn, tái diễn địa thủy phong hỏa, uy thế khủng bố hiện lên trong mắt Nhung Di.

"Oanh long!" Một loạt tiếng nổ vang vọng bốn phương, đại đạo và quy tắc thiên địa lúc này không ngừng băng hoại yên diệt, trong phạm vi ức vạn dặm, toàn bộ yên diệt thành không.

"Xoẹt!" Một tiếng kiếm minh lại vang lên, toàn tức liền thấy kiếm quang từ trên trời chém xuống, phảng phất như ánh sáng thái sơ khai thiên, chém tất cả dưới kiếm, với tư thế khai thiên, hướng về Nhung Di mà chém tới.

Thấy vậy, Nhung Di sắc mặt đại biến.

Không thể chống đỡ!

Một kiếm này, nếu thực sự rơi lên người, với tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ của hắn, không chết cũng trọng thương.

“Kim Đan cửu chuyển!” Nhung Di là tồn tại Đại La Kim Tiên trung kỳ, tuy một kiếm của Hiên Viên nhanh, nhanh đến xuyên qua trường hà thời không, vượt qua vô tận khu vực mà chém xuống, nhưng trong một phần ức vạn sát na, Nhung Di đã ra tay.

Trường đao hóa thành kích thước mấy vạn trượng, chắn ngang trước người, sau đó tay kết ấn, sau lưng, hiện ra một viên kim đan kích thước vạn trượng, thần quang chiếu rọi bốn phương trời đất, khí tức khuấy động ức triệu dặm, khiến Huyền Không đám người cũng phải quan chú lên người Nhung Di.

“Kim Đan đại đạo của Nhung Di quả nhiên không tầm thường, thủ đoạn như vậy, đã vượt qua cảnh giới của bản thân.” Huyền Không vẻ mặt nghiêm nghị, mở miệng nói.

“Quả thực, Kim Đan đại đạo như vậy, e rằng, sẽ có vị kia chống lưng.” Kiếm Nhất gật đầu nói.

Kiếm Tâm đám người gật đầu, việc này không thể nhúng tay, vị kia e rằng cũng sẽ không nhúng tay nữa, cho nên cũng không cần quá lo lắng, lúc này lại nhìn qua. … “Đang!” Một tiếng kim loại va chạm vang lên, toàn tức liền thấy trên Phệ Hồn Đao phủ đầy những vết nứt chi chít, toàn tức hóa thành vô số mảnh vỡ, như một đại dương mảnh vỡ, tiêu tan trong hư không.

Kiếm mang tiếp tục hạ xuống, hướng về kim đan mà chém tới.

“Ông!” Kim đan chấn động, lưu ly bảo quang rực rỡ đến cực hạn, kiếm khí hoành phi, cắt phá tất cả thời không, ma diệt kim quang, xuyên qua phòng ngự, không ngừng chém xuống, luồng kiếm ý đáng sợ kia ngút trời, phong vân biến sắc.

Trên kiếm mang, lúc này hiện ra những vết tích mục nát, như thể đã trải qua vạn cổ ma diệt, những vết tích mục nát đó, như mang từ vạn cổ sát phạt mà đến.

Nhung Di sắc mặt hiện lên một tia đỏ ửng bất thường, kim đan thần thông xuất hiện với tư thế phòng ngự, vốn tiêu hao không nhỏ, lúc này cứng rắn chống đỡ một kiếm, càng tiêu hao cực lớn, hắn và Hiên Viên ở thế cân bằng, nhưng kiếm Hiên Viên dù sao cũng là tiên thiên linh bảo, lại thêm Hiên Viên, không dễ dàng chống đỡ như vậy.

"Phụt!" Đột nhiên, Nhung Di phun ra một ngụm tiên huyết, nhưng những giọt tiên huyết đó lại dung nhập vào kim đan.

Kim đan nhuốm máu, lúc này bùng phát khí thế càng đáng sợ hơn, lực phòng ngự của Kim Đan đại đạo thần thông quả thực không yếu, lúc này trong tình huống Nhung Di đốt cháy pháp lực bản thân, càng thêm khủng bố.

Hiên Viên nhíu mày, Nhung Di liều mạng, một kiếm này, e là không thành công được.

"Bành!" Trong kim mang lấp lánh của kim đan, xen lẫn huyết sắc quang mang nồng đậm, lúc này kim mang lóe lên, một luồng lực lượng kinh khủng bùng phát, chấn đến những vết tích mục nát trên kiếm mang lúc này nhanh chóng lan ra, kiếm quang ảm đạm vô quang, sau đó từng tấc đứt gãy, biến mất trong hư không.

"Phương thốn chi kiếm!" Hiên Viên trong mắt kiếm mang lấp lánh, trên kiếm Hiên Viên, những hình ảnh nhật nguyệt tinh thần, cũng như thảo mộc sơn xuyên, lúc này đều sáng lên kiếm quang rực rỡ, kiếm ý đáng sợ xuyên qua trời đất, kiếm mang át đi ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần.

Những luồng hỗn độn kiếm khí hoành phi xuyên qua thời không, hóa thành những thanh lợi kiếm sánh ngang tiên thiên linh bảo, lúc này hướng về Nhung Di mà đâm tới.

Vạn kiếm cùng xuất, uy thế hủy thiên diệt địa, tinh thần vẫn lạc, nhật nguyệt vô quang, chỉ có những thanh thần kiếm không ngừng

đâm vào kim đan. … "Phanh phanh phanh!" Trên kim đan, gợn lên vô tận gợn sóng thời không, phảng phất như trên mặt hồ tĩnh lặng, ném vào một viên sỏi, không ngừng lan ra.

Những kim mang và huyết sắc hồng mang dật tán ra, lúc này dưới kiếm khí, không ngừng tiêu tan, tựa như có những vết nứt nhỏ lan ra trên cánh hoa.

Hiên Viên lúc này sắc mặt trắng bệch như giấy, uy năng của kiếm Hiên Viên khủng bố, nhưng đối với hắn, cũng tiêu hao không nhỏ.

Một kích này, không thắng, Nhung Di thắng.

Khoảnh khắc này, ánh mắt của Huyền Không, Kiếm Nhất đám người, đều chuyển đến nơi này.

Một kích này, là một kích then chốt quyết định thắng bại.

"Hiên Viên, chết!" Nhung Di trong mắt lóe lên một tia hung tàn, miệng cất giọng lạnh lẽo, một luồng khí thế đáng sợ lấy hắn làm trung tâm không ngừng lan ra.

"Lui!" Huyền Không hét lớn một tiếng, một là với đại quân Hữu Hùng, hai là với Hiên Viên.

Đại quân lui ra ức vạn dặm, bên bộ lạc Đông Di, cũng lùi lại.

Hiên Viên lúc này không lùi, kiếm đã xuất, không thắng không lui.

"Kiếm Hiên Viên, kiếm khai thiên địa!" Kiếm Hiên Viên chém xuống, phảng phất như một đạo thần quang khai thiên, phân chia trời và đất, thanh và trọc, một kiếm vạn vật sinh, một kiếm thế giới phá diệt.

Tất cả, đều dưới một kiếm này.

"Bạo!" Nhung Di trên mặt sát ý lăng nhiên, miệng khẽ thốt một chữ.

Chương 308

Toàn tức, liền thấy kim đan từ từ bay lên, kim mang và huyết sắc hồng mang định lại trời đất, nhật nguyệt tinh thần, dưới ánh sáng lưu ly bảo quang, hỗn độn kiếm khí từng tấc vỡ nát, tiêu tan giữa trời đất.

Một đạo thần quang rực rỡ nở rộ trong mắt mọi người, với tốc độ khó tả, nhanh chóng lan ra.

Khoảnh khắc này, không có nhiều âm thanh, bởi vì tất cả đều bị yên diệt trong đó.

Một điểm thần quang hiện ra, toàn tức nhấn chìm thế gian!

Giữa trời đất, vô tận khu vực của trường hà thời không, lúc này đều bị bao phủ dưới kim mang kia.

Huyền Không, lúc này cũng khó mà nhìn rõ tình hình của Hiên Viên và Nhung Di dưới kim mang, không biết, dưới một kích này, ai thắng?

Hoặc là, ai, còn sống. … "Oanh long!" Lúc này, tại khu vực đó, lại truyền đến một tiếng nổ, toàn tức liền thấy một luồng kim quang đáng sợ từ trên người Nhung Di bùng phát ra, xuyên thấu ra ngoài.

Ba ngàn đạo quang mang, lúc này chia cắt thân thể hắn thành ba ngàn phần, hóa thành ba ngàn đạo văn, đó là pháp tắc đạo văn thuộc về Kim Đan đại đạo mà hắn lý giải, lúc này hóa thành thực chất, mang theo tâm nguyện cuối cùng của Nhung Di, hướng về Hiên Viên mà giết tới.

Lúc này, Hiên Viên với thân thể trọng thương, lại đối mặt với tình huống như vậy, dù tay cầm kiếm Hiên Viên, lúc này cũng không thể chống đỡ nổi.

Thái Thượng nhìn tất cả, lắc đầu, Nhung Di rốt cuộc không thành công, dù hắn đã trợ lực, tình hình lúc này, y vẫn không thể nhúng tay, cứ vậy mà xem đi.

Toại Nhân, Nữ Oa vốn định ra tay, nhưng Thanh Minh đã ngăn lại, tiếp theo, là sân khấu chính của Thương Hiệt, không thể làm phiền cơ hội này, nếu không, Thương Hiệt cũng không thể quy vị.

Cũng chính vì Thanh Minh mở miệng, Nữ Oa và Toại Nhân mới không ra tay.

Nếu không, vào khoảnh khắc Nhung Di hóa thân thành ba ngàn đạo pháp tắc đạo văn, họ đã ra tay, dù sao điều đó thực sự sẽ khiến Hiên Viên vẫn lạc, ba ngàn kim đan đại đạo pháp tắc đạo văn lúc này, không phải Hiên Viên với thân thể trọng thương có thể chống đỡ được.

Cho nên, tình hình lúc này, quả thực nguy cấp, nếu không cẩn thận, Nhân Hoàng, sẽ vẫn lạc tại đây.

Nếu là tồn tại khác, Nữ Oa và Toại Nhân tự nhiên sẽ không để ý, nhưng Thanh Minh đã mở miệng, họ không có bất kỳ nghi ngờ nào nữa, nếu tất cả đều không sao, lại có thể quy vị thêm một vị Thương Hiệt, vậy thì việc này, không thể nhúng tay.

Do đó, việc này Nữ Oa và Toại Nhân cũng án binh bất động, luôn quan chú.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy đều quan chú nơi này, có Thiên Đình, Huyết Hải, Vu tộc v.v. các thế lực, chủng tộc, đều đang quan chú.

Khoảnh khắc này, nguy cơ đột hiện, quả thực kinh động không ít tồn tại, họ muốn xem xem, Hiên Viên làm thế nào để hóa giải nguy cơ này. … “Phụ thân!” Nữ Bạt vẻ mặt lo lắng, gầm lên một tiếng, hóa

thành chân thân Hạn Bạt quấn quanh ngọn lửa, hướng về phía Hiên Viên mà lao tới.

Huyền Không và Kiếm Nhất sắc mặt đại biến, nguy cơ đột biến lúc này, họ cũng không thể ngăn cản, tuy với tu vi của họ, có thể thay Hiên Viên đỡ được không ít đạo văn công kích, nhưng không thể ngăn cản đạo văn xóa sổ Hiên Viên lúc này.

Cho nên, nguy cơ lúc này, muốn giải quyết, không dễ dàng như vậy, trừ phi Nhân Tổ, hoặc Thánh Mẫu ra tay, nhưng tình hình lúc này, Nhân Tổ và Thánh Mẫu đều không ra tay, cho nên Huyền Không trong lòng cũng khá lo lắng, lẽ nào, phải trơ mắt nhìn Nhân Hoàng vẫn lạc sao?

Như vậy, cũng sẽ thay đổi đại thế của Nhân Hoàng a!

Lúc này, chỉ thấy ba ngàn đạo văn bao bọc Hiên Viên, sau đó hướng về Hiên Viên mà bay tới.

Mỗi một đạo kim đan đại đạo đạo văn, đều hóa thành sát khí vô biên, phảng phất như xuyên qua trời đất, sát cơ của vô tận thời không khu vực, trong nháy mắt, vượt qua vô số khu vực, hướng về Hiên Viên mà giết tới.

Mỗi một đạo văn, tồn tại cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng khó mà chống đỡ, tuy kiếm Hiên Viên trong tay Hiên Viên là tiên thiên linh bảo, nhưng lúc này không còn nhiều pháp lực để thúc đẩy, hoàn toàn dựa vào uy năng của chính kiếm Hiên Viên.

Ba ngàn đạo kim đan đại đạo đạo văn, ám hợp số Chu Thiên, lúc này không ngừng hướng về Hiên Viên mà hạ xuống, bao phủ phương viên ức vạn dặm.

Hiên Viên tay không ngừng vung vẩy kiếm Hiên Viên, chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, căn bản không chống đỡ được bao lâu.

“Phụ thân!” “Cộng chủ!” Lúc này, Nữ Bạt và Phong Hậu đám người sắc mặt biến đổi, lớn tiếng kêu.

Tình hình hiện tại, Hiên Viên e rằng không kiên trì được mấy hơi thở.

“Vù!” Ngay lúc này, chỉ thấy một đạo kim quang lóe lên, sau đó rơi vào tay Thương Hiệt, hóa thành một cây văn bút một thước.

Thương Hiệt mi tâm chấn động, trong hai mắt bùng cháy ngọn lửa hừng hực, đó là tân hỏa, đại biểu cho ngọn lửa văn minh của Nhân tộc.

Trong tân hỏa, có hai chữ đại biểu cho một văn minh khác của Nhân tộc hiện ra, nhân văn, tân hỏa.

Tân hỏa diễn biến, bắt đầu hóa thành từng chữ do hắn sáng tạo ra, đó là hệ thống nhân văn hoàn chỉnh.

Hắn nhìn ba ngàn kinh văn, vẻ mặt nghiêm nghị, chân khẽ động, hướng về ba ngàn đạo văn mà bay tới.

“Thương Hiệt!” Phong Hậu đám người sắc mặt đại kinh, tình huống này, Thương Hiệt đi làm gì.

“Thiên!” Đột nhiên, giữa trời đất vang lên giọng nói sảng khoái của Thương Hiệt, ẩn chứa một luồng sức mạnh mênh mông, lập tức truyền khắp các nơi trong Hồng Hoang, một luồng sức mạnh đại đạo đáng sợ lập tức ngưng kết về phía Phản Tuyền chi địa.

“Bành!” Nhân Đạo giáng lâm, khí vận Nhân tộc gia trì lên đó, một chữ ‘Thiên’ khổng lồ màu vàng lập tức cuốn tới, hướng về một đạo kinh văn đang giết tới mà xung kích, sức mạnh Nhân Đạo và khí tức khí vận Nhân tộc đáng sợ lan ra.

“Oanh!” Đạo văn kim quang rực rỡ, toàn tức bắt đầu phủ đầy vết nứt, kéo dài đến cuối, kim mang bắt đầu tiêu tan, trở nên ảm đạm vô

quang, toàn tức tiêu tan giữa trời đất.

Thấy vậy, Thái Thượng trên mặt lóe lên một tia kinh ngạc, không ngờ, Nhân tộc lại có tồn tại như vậy, nhân văn, thật là một nhân văn.

Trước có Toại Nhân, sau có Thương Hiệt, Nhân tộc, quả nhiên bất phàm, Hiên Viên lần này, đại sự đã định.

Mấy vị đang quan chú giữa trời đất, lúc này đều không khỏi cảm thán thủ đoạn của Nhân tộc, Thương Hiệt, thật là một Thương Hiệt.

Nữ Oa và Toại Nhân vẻ mặt lộ ra vẻ nhẹ nhõm, nguyên lai là Thương Hiệt, thân thể chuyển thế của Hồng Vân, hoàn thiện nhân văn, khí vận như vậy, thủ đoạn như vậy, quả nhiên không tầm thường.

Lúc này, không ít đại năng trong Hồng Hoang kinh hãi!

Hệ thống nhân văn hoàn chỉnh, ngày xưa Toại Nhân Nhân Tổ sáng lập nhân văn, nhưng chỉ có hai chữ 'Tân Hỏa', hiện tại, Thương Hiệt đã hoàn thiện nhân văn, hình thành hệ thống nhân văn hoàn chỉnh, phá vỡ ba ngàn kim đan đạo văn của Nhung Di.

Bên bộ lạc Hữu Hùng, thấy thủ đoạn như vậy của Thương Hiệt, quân thần sắc mặt vui mừng.

Như vậy, nguy cơ của Cộng chủ có thể giải quyết. … Thương Hiệt tay cầm thánh bút, đạp không, vẻ mặt băng lãnh, toàn thân bao phủ trong sức mạnh Nhân Đạo và khí vận Nhân tộc, chữ 'Thiên' màu vàng đang lơ lửng trên thiên linh của hắn.

"Địa!" Trong một phần ức vạn sát na, Thương Hiệt tay thánh bút lại động, viết xuống trong hư không một chữ nhân văn khác, miệng lớn tiếng quát.

Âm thanh cuồn cuộn, vang vọng trời đất, vô số Nhân tộc thấy vậy, miệng theo văn tự của Thương Hiệt mà động, lớn tiếng hét chữ Địa.

Sức mạnh tín ngưỡng của những Nhân tộc này hội tụ, càng gia trì thêm sức mạnh của văn tự.

"Bành!" Chữ Địa và kinh văn lại va chạm, kinh văn vỡ nát, hóa thành từng tia tạo hóa tiêu tan trong hư không, quang mang của chữ Địa càng thêm rực rỡ, lơ lửng trên thiên linh.

Lúc này, Thương Hiệt lại viết xuống một chữ, khẽ quát: "Nhân!" Thiên, Địa, Nhân ba chữ vừa ra, lập tức phong vân biến sắc, nhật nguyệt tinh thần ảm đạm vô quang, vô số sấm sét hạ xuống, tẩy lễ ba chữ này.

Lúc này, kinh văn còn lại bắt đầu toàn bộ hội tụ, không ngừng công kích chữ 'Nhân'.

Trên chữ 'Nhân', khí tức khí vận Nhân tộc nồng đậm, sức mạnh Nhân Đạo giao chức, lúc này sức mạnh thậm chí còn mạnh hơn 'Thiên' và 'Địa'.

Vô số đại năng và tu sĩ kinh hãi, chữ 'Nhân' lại có sức mạnh đáng sợ như vậy.

Nhân văn, e rằng mạnh hơn yêu văn và vu văn không ít.

Khi đại năng và tu sĩ quan chú, Toại Nhân và các Thánh, hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng đang theo dõi sát sao, cũng khá kinh ngạc đối với nhân văn.

Toại Nhân, cũng như vậy, hắn sáng lập nhân văn, nhưng chưa hoàn thiện, bây giờ trong tay Thương Hiệt được hoàn thiện, sáng lập hệ thống nhân văn hoàn chỉnh, đối với hắn, ngoài kinh ngạc, cũng thập phần vui mừng. … Cùng lúc đó, Thương Hiệt lại viết chữ mới, một chữ nối tiếp một chữ, tuy viết không nhanh, nhưng khoảng thời gian ra đời của mỗi chữ đều giống nhau, sức mạnh ẩn chứa trong mỗi chữ đều giống nhau.

Đương nhiên, ba chữ Thiên Địa Nhân đầu tiên, có chút khác biệt, là ba chữ dẫn đầu nhân văn, cho nên sức mạnh mạnh nhất, cũng là ba chữ chống đỡ đạo văn nhiều nhất, sức mạnh của chữ Nhân lúc này đã đạt đến cực hạn.

Dù uy lực của đạo văn đáng sợ, đủ để xóa sổ Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng lúc này nhân văn vừa ra, đại biểu cho sức mạnh của Nhân tộc, đại biểu cho sức mạnh của Nhân Đạo, đại biểu cho sức mạnh của nhân văn, cũng không phải những đạo văn này có thể chống lại.

Thương Hiệt cầm thánh bút, viết từng nét trong hư không, từng chữ màu vàng, tỏa ra khí tức Nhân Đạo lấp lánh giữa trời đất.

"Văn!" Đột nhiên, dưới thánh bút của Thương Hiệt là một chữ 'Văn', toàn tức thánh bút vung lên, chữ 'Văn' bay ra, đập tan mấy đạo kinh văn, và hạ xuống mấy đạo lôi đình chi quang.

Chữ 'Văn' vừa ra, liền đại biểu cho sức mạnh của văn đạo, đã hoàn chỉnh.

Sức mạnh nhân văn, lúc này điên cuồng dũng nhập vào chữ 'Văn'.

Thương Hiệt không hề dừng lại, thánh bút trong tay không ngừng vung vẩy, viết trong hư không, mỗi bút, mỗi nét đều ẩn chứa sức mạnh đại đạo, trong từng bút từng nét đó, vô số pháp tắc đại đạo và quỹ tích đại đạo hiện ra.

Lúc này, nếu có tu sĩ tham ngộ thấu được ảo diệu trong đó, thành Thái Ất đạo quả, Đại La đạo quả cũng không phải là chuyện khó. … Nhân tộc, Phản Tuyền chi địa.

"Tự!" "Cường!" "Bất!" "Tức!" Thương Hiệt vung Thánh bút, từng nét bút được câu họa, giữa hư không hiện ra bốn chữ màu vàng óng, chính là "Tự cường bất tức", tỏa ra khí tức Nhân đạo và khí tức Nhân tộc kinh khủng.

Nó đại biểu cho con đường mà Nhân tộc đã đi, cũng đại biểu cho bản sắc của Nhân tộc, đại biểu cho ức vạn năm gian truân của Nhân tộc từ thuở sơ sinh đến hiện tại, đại biểu cho bản sắc dẫu biết con đường phía trước đầy chông gai nhưng không hề sợ hãi, một đường tiến về phía trước.

"Tự cường bất tức!" "Tự cường bất tức!" "Tự cường bất tức!" … Ban đầu, mỗi khi Thương Hiệt viết một chữ, mỗi một người Nhân tộc đều cất tiếng đọc theo, ghi nhớ cách viết của chữ đó.

Nhưng lúc này, sau khi bốn chữ "Tự cường bất tức" xuất hiện, tất cả Nhân tộc đều không ngừng hô vang, thanh âm vang vọng khắp hoàn vũ.

Trong khoảnh khắc, lực ngưng tụ của Nhân tộc lại một lần nữa được tăng lên, sức mạnh của Nhân đạo cũng đang được cường hóa.

"Tự cường bất tức!" Hiên Viên thần sắc nghiêm nghị, khẽ cất tiếng.

"Bành!" Tiếng nói vừa dứt, trên người Hiên Viên bộc phát ra một luồng khí tức Nhân đạo, khí vận Nhân tộc và khí vận Hồng Hoang không ngừng dung nhập vào thân thể Hiên Viên, khôi phục thương thế lúc này, sắc mặt vốn trắng bệch như giấy dần dần trở lại hồng hào.

Thấy vậy, Nữ Bạt, Huyền Không, Kiếm Nhất và những người khác mới tạm thời yên tâm phần nào.

Xem ra tình hình của Hiên Viên không cần phải lo lắng nữa.

Nhìn lại Thương Hiệt vẫn đang múa bút như rồng bay phượng múa, viết nên văn tự của Nhân tộc, chắc chắn cũng sẽ không có vấn đề gì.

Dù sao thì kim đan đạo văn lúc này đã sụp đổ hơn phân nửa, phần còn lại e rằng cũng không ảnh hưởng được đến Nhân văn.

“Oanh!” Bốn chữ từ từ bay lên, quang mang do kinh văn tỏa ra dưới bốn chữ Nhân văn này trở nên ảm đạm vô quang.

Bốn chữ này không chỉ đại biểu cho bản sắc của Nhân tộc, con đường mà Nhân tộc đã đi.

Hậu thiên chủng tộc, hoang mang non nớt.

Thời đại Tân hỏa!

Chương 309

Thời đại của nhà cửa, y phục!

Thời đại Nhân tộc tu hành!

Thời đại Nhân tộc thiên di, bắt đầu quật khởi!

Bốn chữ không ngừng diễn biến, hình ảnh liên tục thay đổi, thu hút ánh mắt của vô số sinh linh và tu sĩ Hồng Hoang.

Họ nhìn hình ảnh biến hóa, cho đến khi diễn biến đến thời kỳ hiện tại của Nhân tộc mới dừng lại.

Nhìn lại kim đan đạo văn kia, lúc này chỉ còn lại chưa đến năm trăm đạo.

Nhân văn dùng tư thế phòng ngự để yên diệt kinh văn, nếu tấn công, e rằng đã sớm yên diệt rồi.

Nhưng với tình hình hiện tại, Thương Hiệt cũng sẽ không để nó tồn tại quá lâu.

Trước đó y vẫn đang toàn tâm toàn ý hoàn thiện hệ thống Nhân văn, bây giờ đã hoàn thành, tiếp theo, có thể ra tay rồi.

Nhìn lướt qua hai nghìn chín trăm chín mươi tám văn tự Nhân tộc trong hư không, trong đôi mắt y lại một lần nữa bùng lên ngọn lửa Toại Nhân Tân Hỏa hừng hực.

"Tân, hỏa!" Thương Hiệt cầm Thánh bút trong tay, lại một lần nữa viết xuống hư không hai chữ, chính là Nhân văn do Toại Nhân năm xưa sáng tạo ra, hai chữ Tân Hỏa.

"Hô!" Hai chữ Tân Hỏa hoàn thành, trên hai chữ này bùng lên ngọn lửa Toại Nhân Tân Hỏa hừng hực.

Không chỉ hai chữ này, mà cả những Nhân văn khác cũng bùng cháy Tân Hỏa.

Không chỉ văn tự, mà linh khí, đại đạo pháp tắc, thiên địa quy tắc, sơn mạch hà xuyên, tất cả đều bùng cháy Toại Nhân Tân Hỏa.

Tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là biển lửa!

Trong Thánh địa, Toại Nhân nở một nụ cười.

"Thương Hiệt đã lĩnh ngộ từ hai chữ 'Tân Hỏa' của đại ca, sáng tạo ra hai nghìn chín trăm chín mươi tám Nhân văn, quả thực bất phàm…" Hữu Sào thị gật đầu nói.

Truy Y thị cũng gật đầu, quả thực như vậy, Thương Hiệt có thể dựa vào hai Nhân văn cơ sở mà sáng tạo ra nhiều Nhân văn như thế, đã đủ để chứng minh sự bất phàm của y.

"Nhân văn đã xuất, đại chiến đã định rồi!" Toại Nhân gật đầu nói, ánh mắt lại chuyển về Phản Tuyền chi địa. … Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Nữ Oa và Hậu Thổ thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Thanh Minh.

Hậu Thổ lên tiếng hỏi: "Phu quân sắp xếp cho Hồng Vân tiến vào luân hồi, có phải là vì tình huống như hôm nay không?" Tình hình của Hồng Vân, nàng cũng rõ ràng.

Chuyện nhân quả của Thanh Minh, những chuyện đó căn bản không thể ảnh hưởng đến chàng, giải thích duy nhất chính là Thanh Minh có sự tính toán của riêng mình.

Kết hợp với việc lần này chàng ngăn cản Nữ Oa và Toại Nhân ra tay, cùng với tình hình tạo chữ của Thương Hiệt lúc này, không khó để đoán ra, đây có lẽ chính là sự sắp xếp thực sự của Thanh Minh.

"Phu nhân nói không sai, đưa Hồng Vân vào luân hồi quả thực có

tính toán như vậy.

Nhưng đó cũng là một lựa chọn quan trọng của Nhân đạo, xem ra tình huống này cũng là một kết quả nhất cử đa đắc…" Thanh Minh cười nhẹ nói.

Nghe vậy, hai người gật gật đầu, ánh mắt lại chuyển về phía Nhân tộc.

Lúc này, Toại Nhân và hai vị Nhân Tổ khác, cùng hai vị Nhân Hoàng, đều khẽ gật đầu.

Như vậy, mọi chuyện đều đang tiến triển theo một hướng tốt đẹp.

Việc chứng đạo của Hiên Viên có thể hoàn thành, tiếp theo chính là Nhân tộc nhất thống. … Cùng lúc đó, tại Phản Tuyền chi địa.

Hồi lâu sau, Hiên Viên mới hoàn hồn, thần sắc có mấy phần kinh ngạc nhìn Thương Hiệt, nhìn đám mây cát đỏ ba thước đang lơ lửng trên thiên linh của y, không biết từ khi nào, từ nơi đâu mà có.

"Thương Hiệt…" Hiên Viên nhìn đám mây cát đỏ, trong đó cát đỏ ngập trời, cuồn cuộn bên dưới, ngay cả nguyên thần của hắn cũng cảm thấy có chút phiêu đãng.

Hiên Viên cũng là một Đại La Kim Tiên, không phải là tiểu bạch trong Nhân tộc, tự nhiên hiểu rõ thân phận của Thương Hiệt chắc chắn không đơn giản.

Với thực lực như vậy, cùng với pháp bảo Hồng Sa Vân này, tuyệt đối không phải là một tồn tại bình thường.

Cho nên, Hiên Viên lúc này có chút không biết nên gọi Thương Hiệt thế nào, vì kiếp trước của Thương Hiệt, hắn không hề quen biết.

"Cộng chủ, một đời này, ta là Thương Hiệt, Nhân tộc, Thương Hiệt!" Thương Hiệt nhìn Hiên Viên, cười cười rồi nói.

Tiếng nói vừa dứt, trên người y phảng phất như không còn gì cả, đôi mắt trong suốt thấy đáy, chiếu rọi cả đất trời.

Một đời này, y là Thương Hiệt của Nhân tộc, không phải Hồng Vân của ngày xưa.

"Tốt, Thương Hiệt, tốt!" Hiên Viên hiểu ý trong lời nói của Thương Hiệt, lập tức cười nói.

"Nhân tộc Thương Hiệt sáng tạo văn tự có công, ngô lấy danh nghĩa Văn Tổ ban cho…" Ngay lúc này, giữa thiên địa vang lên thanh âm của Toại Nhân, một luồng nhiệt độ kinh khủng lan tỏa.

"Tuân lệnh Nhân Tổ!" Nghe vậy, Hiên Viên và Huyền Không cùng những người khác thần sắc trang nghiêm, hướng về phía Thánh địa cung kính nói.

Nếu đã là do Nhân Tổ ban tặng, vậy sau này Thương Hiệt chính là Văn Tổ.

Thương Hiệt thấy không thể từ chối được nữa, liền chắp tay về phía Thánh địa nói: "Tạ Toại Tổ!" Hành lễ xong, Thương Hiệt thu lại linh bảo Hồng Sa Vân mà Đạo Quân đã thu cho y trước đó, cùng với Nhân Văn Thánh Bút được ban cho lần này để tạo chữ.

Một lát sau, y mới nhìn Hiên Viên, mỉm cười nói: "Cộng chủ, hệ thống Nhân văn đã thành, tiếp theo, là con đường trị thế của ngài…" "Có Nhân văn của Văn Tổ tương trợ, Hiên Viên chắc chắn có thể hoàn thành tâm nguyện, mang lại cho Nhân tộc một thời thịnh thế…" Hiên Viên nghe vậy, lập tức cười lớn nói.

Sau đó, Hiên Viên hạ lệnh, để Phong Hậu, Lực Mục bốn người thu biên lực lượng của liên minh Đông Di, rồi bắt đầu con đường trở về.

Còn Nhung Di, sớm đã vẫn lạc khi Tân Hỏa vừa xuất hiện, bây

giờ đã không còn thủ lĩnh Đông Di nào nữa.

Hiện tại Nhân tộc đã nhất thống, đợi sau khi chỉnh hợp xong liên minh Đông Di, tất cả chính sách của Hiên Viên liền có thể thi triển. … Hiên Viên, Huyền Không và những người khác dẫn theo đại quân Hữu Hùng và đại quân liên minh Đông Di trở về Trần Đô.

Trong vòng mấy chục năm ngắn ngủi, liên minh Đông Di đã được chỉnh hợp hoàn tất, triệt để dung hợp vào, trở thành một phần tử trong đó.

Khí vận vốn bị chia cắt trước đó, lúc này lại một lần nữa dung hợp làm một.

Khí vận dung hợp thăng cấp, trực tiếp đẩy tu vi của Hiên Viên lên đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, thực lực tăng lên không ít.

Nhưng sau này, sẽ không thể thăng cấp nhanh như vậy nữa, cần phải kết hợp với việc tu hành của Hiên Viên mới được.

Nhưng những điều đó không phải là quan trọng nhất.

Hiện tại quan trọng nhất, trọng yếu nhất, chính là Nhân tộc đã nhất thống, con đường trị thế của Hiên Viên, có thể bắt đầu rồi. … Thời gian thoáng qua, lại hơn trăm năm trôi đi.

Nhân tộc, trong Trần Đô.

“Cộng chủ, hệ thống Nhân văn đã hoàn thành, con đường trị thế tiếp theo, giao cho ngài…” Thương Hiệt nhìn Hiên Viên, mỉm cười nói.

Y đã minh ngộ được kiếp trước kiếp này, cũng đã quyết định con đường của đời này.

Con đường ở Nhân tộc đã đi xong, hiện tại nhận được triệu hoán của Nhân Tổ, y định đến Thánh địa Nhân tộc tiềm tu, đạt đến một

cảnh giới cao hơn.

Dù sao, y hiện tại cũng chỉ mới đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn mà thôi.

Muốn tiếp tục nâng cao tu vi, tuy rằng các phương diện khác đều có, nhưng hiện tại thứ y thiếu, là thời gian.

Khoảng thời gian này, y định sẽ tiềm tu trong Thánh địa, vì chuyện ở Trần Đô của Nhân tộc, đã không cần y nữa.

Tiếp theo, là vũ đài của Hiên Viên.

Hiên Viên gật đầu, sau đó nói: "Nếu đã như vậy, vậy Văn Tổ cứ yên tâm tu hành ở Thánh địa.

Đợi sau khi Hiên Viên chứng đạo, sẽ đến Thánh địa tương tụ cùng Văn Tổ." Hắn tự nhiên biết Thương Hiệt muốn đến Thánh địa.

Thương Hiệt khẽ gật đầu, sau đó liền rời khỏi Trần Đô, hướng về Thánh địa.

Hiên Viên, sau khi nhìn Thương Hiệt rời đi, cũng chuẩn bị bắt đầu con đường trị thế của mình. … Sau khi Hiên Viên chiến thắng Cửu Lê và liên minh Đông Di, liền kết thúc thời đại liên minh bộ lạc của Nhân tộc ngày xưa, bắt đầu kiến quốc, phân chia cương vực.

Tám gia làm một tỉnh, ba tỉnh làm một lân.

Ba lân làm một bằng, ba bằng làm một lý, năm lý làm một ấp, mười ấp làm một đô, mười đô làm một sư, mười sư làm một châu, tổng cộng có chín châu, lấy Ký, Dương, Lương định làm quốc đô.

Lấy Ký Châu làm trung tâm của Cửu Châu, làm quốc đô; thiết lập quan ty chức, đặt Tả Hữu Đại Giám để giám sát vạn quốc, thiết lập Tam Công, Tam Thiếu, Tứ Phụ, Tứ Sử, Lục Tương, Cửu Đức, tổng cộng một trăm hai mươi quan vị để quản lý quốc gia.

Sau khi thiên hạ nhất thống, Hiên Viên phân chia châu dã, chế lễ hưng nhạc, giáo hóa bá tánh.

Đồng thời phát minh các loại khí cụ dụng vật, tiện cho sinh hoạt hằng ngày.

Trong đó, đại thần Tào Hồ phát minh ra thượng y, Bá Dư tạo ra hạ y, Vu Tắc làm ra hài, bá tánh từ đó không còn mặc da thú vỏ cây.

Lại có tộc trưởng Đỗ tộc là Đỗ Khang, phát minh ra rượu, giúp lương thực dư thừa của mọi người được tận dụng tốt hơn.

Như vậy, vừa tận dụng được lương thực, vừa sáng tạo ra vật phẩm mới, cũng làm phong phú thêm cuộc sống.

Hiên Viên dựa vào đạo lý lá cây nổi trên mặt nước mà chế tạo ra thuyền bè, Cộng Cổ lại phối hợp với mái chèo để thuyền đi trên mặt nước.

Lại căn cứ vào đạo lý của bồng quay mà phát minh ra xe cộ.

Hiên Viên tiếp đó lại lệnh cho người chế tác ra phủ tắng, khiến bá tánh có thể chưng cơm nấu cháo.

Sau này lại xây nhà cửa, trúc thành ấp, khiến bá tánh không còn ở trong hang động.

Hiên Viên lại cùng Kỳ Bá làm ra Nội Ngoại Kinh, khiến bệnh tật của bá tánh được chữa trị.

Xác định tên gọi của vạn vật trong thiên hạ, phân chia tinh độ thành Nhị thập bát túc.

Dùng Giáp Ất thập thiên can để tính ngày, dùng Tý Sửu thập nhị địa chi để tính tháng, sáu mươi ngày là một giáp tý.

Về phương diện chính trị, Hiên Viên đề xuất "Lục cấm trọng" đối với các cấp quan viên: "Thanh cấm trọng, sắc cấm trọng, y cấm trọng,

hương cấm trọng, vị cấm trọng, thất cấm trọng", yêu cầu quan viên tiết kiệm giản dị, phản đối xa hoa.

Chương 310

Đề xuất lấy đức trị quốc, "Tu đức chấn binh" với thiên hạ, nhất đạo tu đức, duy nhân hành, tu đức lập nghĩa, đặc biệt thiết lập "Cửu đức chi thần", giáo dưỡng bá tánh chín đức hạnh, tức là tiến hành xây dựng đạo đức hiếu, tín, trung. … Trên con đường trị thế, Hiên Viên không ngừng bố trí chính sách, thực hành và quán triệt việc hạ đạt và hoàn thành mệnh lệnh.

Ngoài những phương diện trên, trong việc sử dụng nhân tài, hắn đề bạt người hiền, chọn người tài, dùng người có năng lực, sử dụng nhân tài.

Thực hành lấy pháp trị quốc, thiết lập "Lễ văn pháp độ", "Trị pháp bất biến", mệnh Lực Mặc đảm nhiệm pháp quan, đối với kẻ phạm tội nặng thì phán lưu đày, tội đại ác cực thì phán trảm thủ.

Về phương diện nông nghiệp, Hiên Viên cũng có nhiều sáng tạo phát minh, trong đó chủ yếu là thực hành chế độ điền mẫu.

Trước Hiên Viên, ruộng đất không có ranh giới, canh tác không có số lượng, Hiên Viên dùng sào để đo mẫu, để phòng tranh chấp, phân chia lại toàn bộ đất đai trong nước.

Đối với nông điền thực hành chế độ canh tác, kịp thời gieo trồng trăm loại ngũ cốc, phát minh ra xử cữu, khai khẩn vườn, tược, trồng trọt cây ăn quả, rau củ, trồng dâu nuôi tằm, chăn nuôi gia súc gia cầm, tiến hành chăn thả.

Về phương diện dệt may, phát minh ra cơ trữ, tiến hành dệt vải, chế tác y phục, giày mũ, màn trướng, chăn, cừu, hoa cái, khôi giáp.

Về phương diện làm gốm, chế tạo bát, vại, bếp lò.

Về phương diện luyện kim, luyện đồng, chế tạo đỉnh đồng, dao đồng, gương đồng.

Về phương diện kiến trúc, xây dựng cung thất, loan điện, đình, minh đường, thành bảo, tẳm thất, từ miếu, ngự phòng cung.

Về phương diện giao thông, chế tạo thuyền bè, xe cộ, chỉ nam xa, ký lý cổ xa.

Về phương diện binh giới, chế tạo đao, thương, cung tên, nỏ, quân kỳ, cờ xí, ngũ phương kỳ, tù và, trống, binh phù, vân thê, lâu lỗ ngự.

Về phương diện sinh hoạt hằng ngày, đồ ăn chín, rượu, cân, thước, đấu, quy củ, mực, nghiên, kỷ án, ấn, chiếu, xúc cúc.

Ngoài những phương diện trước đó, về phương diện giao dịch, phát minh ra thước và tiền, dùng thước để đo lường kích thước vật phẩm, căn cứ vào giá trị vật phẩm, dùng số lượng tiền tệ để đánh dấu, như vậy giải quyết vấn đề khó khăn trong giao dịch của Nhân tộc. … Là cộng chủ Nhân tộc, Hiên Viên có bốn phi mười tần, chính phi là người của Tây Lăng thị, tên là Luy Tổ.

Nàng tự mình trồng dâu nuôi tằm, dạy dân dệt vải, nên được gọi là ‘Tiên Tằm’.

Tương truyền, có một thiếu nữ đang nuôi tằm trong vườn dâu thì gặp Hiên Viên.

Hiên Viên thấy trên người nàng mặc một bộ y phục màu vàng óng, lấp lánh ánh sáng dịu dàng, ôn hòa, trên mặt đất chất một đống kén tằm.

Hiên Viên hỏi thiếu nữ mặc gì trên người, thiếu nữ đã nói về đạo lý ăn dâu nuôi tằm, kéo tơ dệt lụa.

Hiên Viên nghe xong, nghĩ đến việc người dân mùa hè che thân bằng lá cây, mùa đông mặc da thú, bốn mùa y phục không đủ che thân,

cảm thấy đây là một phát minh vĩ đại, có thể giúp nhân dân mặc áo chống rét.

Hắn cùng vị thiếu nữ đó kết thành vợ chồng, để nàng truyền thụ kỹ thuật trồng dâu nuôi tằm cho bá quan và bá tánh.

Vị thiếu nữ đó chính là chính phi Luy Tổ của Hiên Viên.

Lúc đó Hiên Viên cũng đã ngoài ba mươi tuổi.

Sau khi Hiên Viên phong Luy Tổ làm chính phi, Luy Tổ tổ chức một nhóm lớn phụ nữ lên núi trồng dâu nuôi tằm dệt lụa.

Nhưng nhanh chóng lại gặp phải một vấn đề lớn, tằm nuôi được rồi, kén cũng sản xuất không ít, nhưng kéo tơ và dệt lụa lại gặp khó khăn.

Lúc này, trong nhóm phụ nữ có một người vóc dáng thấp bé, da dẻ ngăm đen, dung mạo xấu xí đã phát minh ra guồng quay tơ và máy dệt lụa.

Hiên Viên biết được, đã hết lời khen ngợi phát minh này, và để nàng truyền thụ kỹ nghệ cho mọi người.

Sau đó, dưới sự tác hợp của Luy Tổ, Hiên Viên đã cưới vị xấu nữ này làm thứ phi.

Vị thứ phi này được hậu nhân tôn xưng là Mô Mẫu.

Làm xong mọi việc, Hiên Viên bắt đầu tuần du thiên hạ, phong thiện Thái Sơn.

Hiên Viên đi về phía đông đến Đông Hải, leo lên Hoàn Sơn và Thái Sơn.

Về phía tây đến Không Động, leo lên Kê Đầu Sơn.

Về phía nam đến Trường Giang, leo lên Hùng Sơn, Tương Sơn.

Về phía bắc xua đuổi bộ tộc Huân Chúc, cùng chư hầu hợp nghiệm phù khế tại Phủ Sơn, xây dựng đô ấp dưới chân núi Trục Lộc.

Hiên Viên di chuyển khắp nơi, không có nơi ở cố định, dẫn binh đi đến đâu thì ở đó thiết lập quân doanh để tự vệ.

Các quan chức mà Hiên Viên phong đều dùng mây để đặt tên, quân đội được gọi là Vân Sư.

Sau đó Hiên Viên còn nghiên cứu ra độ lượng hành, dùng để đo lường kích thước chính xác của một vật phẩm.

Từ đó, Nhân tộc lại một lần nữa bước vào một thời kỳ phát triển cao tốc, uy vọng của Hiên Viên cũng ngày càng cao, nay đã không thua kém Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông thị. … Nhân tộc, trong Trần Đô.

Hiên Viên trở về bộ lạc, cảm thấy những việc cần làm đều đã làm xong.

Liền cầu thuật trường sinh, hỏi Huyền Không, Kiếm Nhất, Kiếm Tâm và những người khác về pháp tu đạo dưỡng sinh.

Như vậy hơn trăm năm sau, Hiên Viên đã viết ra các sách như《Âm Phù Kinh》,《Hoàng Đế Thái Ất Bát Môn Nhập Thức Quyết》,《Hoàng Đế Thái Nhất Bát Môn Nhập Thức Bí Quyết》,《Hoàng Đế Thái Ất Bát Môn Nghịch Thuận Sinh Tử Quyết》.

Ngoài ra, Hiên Viên phát hiện thân thể con người ngầm hợp với Hồng Hoang, hai mắt đại biểu cho Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, phế, can, thận, tâm, tỳ trong cơ thể đại biểu cho thiên địa ngũ hành.

Hắn tổng kết những vị trí điểm có thể chữa trị bệnh tật, còn đặt cho những vị trí điểm đó một cái tên rất thích hợp, gọi là "huyệt vị".

Đặt cho những đường ống vận hành huyết dịch một cái tên thích

hợp, gọi là "kinh mạch".

Sau đó, Hiên Viên căn cứ vào nhiều năm nghiên cứu và các sự kiện xử lý bệnh tật của Nhân tộc, đã viết một cuốn sách về nội khoa, tên là 《Hoàng Đế Nội Kinh》.

Cùng với sự ra đời của Hoàng Đế Nội Kinh, về phương diện y học, bất kể là ngoại khoa của Thần Nông hay nội khoa của Hiên Viên đều đã hoàn thiện, Nhân tộc cũng từ đó được lợi, từ nay không còn bị bệnh tật quấy nhiễu. … Lần này Hiên Viên bình định Cửu Lê và liên minh Đông Di, thống nhất Nhân tộc, nhưng các đệ tử Thánh địa đến tương trợ là Kiếm Nhất và Kiếm Tâm lại không trở về Thánh địa Nhân tộc.

Lần này Hiên Viên trị thế, các đệ tử Thánh địa cũng theo bên cạnh Hiên Viên, một mặt phụ tá trị vì Nhân tộc, một mặt dùng pháp của Thánh địa để dạy dỗ một số người Nhân tộc tu hành, tiếp tục truyền bá Thánh địa.

Trong một thời gian, tín ngưỡng và khí vận của Thánh địa đều tăng lên không ít.

Đối với sự sắp xếp như vậy, Toại Nhân cũng khá hài lòng.

Ông vốn dĩ cũng sắp xếp như vậy.

Như thế, thực lực tổng thể và khí vận đều đang không ngừng tăng lên.

Thấy vậy, Toại Nhân tạm thời không để ý nữa, chờ đợi Hiên Viên viên mãn chứng đạo. … Thời gian trôi qua trong nháy mắt, thoáng chốc, Hiên Viên tại vị đã được mấy nghìn năm.

Khi Hiên Viên dần cảm thấy mình sắp viên mãn, cũng đã luôn tìm kiếm người kế vị.

Mặc dù hơn trăm năm không có kết quả, nhưng hắn không từ bỏ,

vẫn luôn tìm kiếm.

Mãi cho đến ngày vợ hắn là Luy Tổ sinh hạ con trai cả, Hiên Viên mới từ bỏ việc tìm kiếm, vì từ dị tượng khi con trai hắn ra đời, Hiên Viên cảm thấy, người kế vị, có thể là con trai mình.

Nếu giống như lúc đầu, trong Nhân tộc hắn là có bộ lạc khác có dị tượng, nhưng bây giờ mà nói, lại chỉ có Trần Đô có, chỉ có con trai hắn, vậy thì, không có gì bất ngờ, chính là nó rồi. … Trần Đô, trong nơi ở của Cộng chủ.

"Thu!" Trên bầu trời, năm con phượng hoàng ngũ sắc bay lượn hót vang, có không ít linh điểu tụ tập.

Huyền quang trận trận, bao trùm phạm vi ngàn vạn dặm, lại có vô số linh khí ngưng kết, kim hoa đóa đóa, rơi xuống nơi Luy Tổ sinh sản.

Trên Trần Đô, có khí vận Nhân tộc nghiêng xuống, lại có khí vận Hồng Hoang ngưng kết.

Đối mặt với dị tượng như vậy, Hiên Viên nở một nụ cười, trong lòng đã có quyết định.

Sau đó, hắn đặt tên cho con trai là Thiếu Hạo, còn có tên là Thanh Dương thị. … Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung.

"Nhân Hoàng giáng thế, dị tượng nổi lên, khí vận gia thân, đế khí oanh nhiễu, đứng đầu Ngũ Đế không sai rồi…" Thái Thượng nhìn về phía Trần Đô, trong tay không ngừng diễn toán, lập tức gật đầu nói.

Vì đệ tử thân truyền dưới trướng là Huyền Đô, mà hoán đổi, chính là vị trí Nhân Hoàng chi sư của người đứng đầu Ngũ Đế.

Lúc này người đứng đầu Ngũ Đế đã giáng thế, tiếp theo, cũng đến lúc Huyền Đô đi thu đồ đệ rồi.

“Huyền Đô!” Thái Thượng thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt lên tiếng, trong đôi mắt hiện hóa âm dương nhị khí, dưới tọa hạ Thái Cực Đồ tỏa ra vạn đạo thụy quang, định trụ địa thủy phong hỏa, một luồng khí tức tiên thiên kinh khủng tỏa ra.

“Lão sư!” Một lát sau, một thanh niên đi vào trong điện, hướng về Thái Thượng hành lễ, chính là Huyền Đô.

“Vị trí đứng đầu Ngũ Đế đã giáng thế, Huyền Đô, đi đi, hãy dạy dỗ Nhân Hoàng tu hành và trị lý thật tốt…” Thái Thượng nhìn Huyền Đô dưới tọa hạ, nhàn nhạt lên tiếng.

Ông không để Huyền Đô đến Nhân tộc quá sớm.

Ngũ Đế hiện tại, tình hình không giống Tam Hoàng lắm, cho nên Thái Thượng đợi Nhân Hoàng giáng thế, sinh ra dị tượng, mới để đệ tử dưới trướng là Huyền Đô lên đường, lúc này chính là thời điểm thích hợp.

“Đệ tử hiểu!” Huyền Đô nghe vậy, lập tức chắp tay nói.

Thái Thượng gật đầu, nói: “Đi đi!” “Vâng, lão sư!” Huyền Đô chắp tay một cái, sau đó xoay người rời đi.

“Không biết đứng đầu Ngũ Đế, có thể có được bao nhiêu công đức Nhân Hoàng?

Hẳn là sẽ không kém Tam Hoàng quá nhiều đâu nhỉ, dù sao cũng là người đứng đầu Ngũ Đế…” Thái Thượng thầm nghĩ trong lòng, ánh mắt rơi vào Trần Đô của Nhân tộc, trong mắt thần quang lấp lóe.

Sau vài hơi thở, Thái Thượng thu hồi ánh mắt, tạm thời không để ý nữa, chờ đợi Hiên Viên thiện nhượng. … Nhân tộc, trong Trần Đô.

Trong nháy mắt, đã mấy năm trôi qua.

Huyền Đô tuy chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, nhưng tốc độ

cũng không chậm, nay đã đến Trần Đô, định thu Thiếu Hạo làm đệ tử.

Đương nhiên, trước đó, cần phải gặp Hiên Viên một lần.

Hiên Viên biết được Huyền Đô đến thu đồ đệ, lập tức ở trong nghị sự sảnh, gặp mặt Huyền Đô.

Chương 311

"Huyền Đô thượng tiên, đệ tử dưới trướng Thái Thanh Thánh Nhân, Hiên Viên có lỗi không ra đón từ xa…" Dù sao Huyền Đô cũng là đệ tử dưới trướng Thánh Nhân, Hiên Viên cũng làm đủ lễ số.

Dù sao, trên danh nghĩa, Thái Thượng cũng là giáo chủ Nhân Giáo, Huyền Đô cũng là người Nhân tộc, lễ số cần có lúc này, vẫn phải có.

"Cộng chủ khách khí, Huyền Đô lần này đến, là phụng mệnh lão sư, đến thu con trai của Cộng chủ làm đồ đệ…" Huyền Đô lập tức đứng dậy, đối với Hiên Viên chắp tay nói.

Hiên Viên dù sao cũng là Nhân Hoàng, một trong Tam Hoàng, địa vị tôn sùng, đệ tử Thánh Nhân cũng không dám quá tùy tiện, lễ số cần làm, phải làm đủ.

Nghe vậy, Hiên Viên nở một nụ cười, xem ra, con trai Thanh Dương của mình, chính là người kế vị không còn nghi ngờ gì nữa.

Trước có dị tượng khi sinh ra, sau có đệ tử Thánh Nhân thu đồ, tình huống như vậy, giống hệt tình huống của Tam Hoàng.

"Nếu là mệnh lệnh của Thánh Nhân, Hiên Viên há có lý do không đồng ý.

Con trai ta Thanh Dương, từ hôm nay, liền bái tiên trưởng làm thầy…" Hiên Viên nghĩ trong lòng, đối với Huyền Đô mỉm cười nói.

"Cộng chủ yên tâm, Huyền Đô tự sẽ tận tâm dạy dỗ, để Thanh Dương tu hành nhanh chóng thăng cấp…" Huyền Đô chắp tay nói.

Hiên Viên gật đầu, sau đó liền cho người dẫn Thanh Dương đến, rồi chính thức bái sư Huyền Đô.

Tuy Thanh Dương mới vài tuổi, nhưng là người đứng đầu Ngũ

Đế, sớm đã thể hiện ra một mặt kinh người.

Tuổi còn nhỏ, nhưng lại hiểu được tiên trưởng thu làm đồ đệ, liền tôn tôn kính kính bái Huyền Đô làm thầy, bắt đầu theo thầy tu hành. … Những ngày sau đó, Hiên Viên không còn tìm kiếm người kế vị cho Nhân tộc nữa, toàn lực trị lý Nhân tộc.

Hiện tại còn một khoảng thời gian nữa mới viên mãn, cũng không vội, cứ từ từ.

Dù sao tình hình của Thanh Dương cũng mới bắt đầu, trước tiên đợi nó có thể một mình đảm đương được rồi hãy nói.

Khoảng thời gian này, cũng có thể để nó học tập thật tốt.

Trong nháy mắt, đã mấy chục năm trôi qua.

Thanh Dương nay đã trưởng thành, dưới sự tu hành cùng Huyền Đô, tuy tu vi chưa đến Kim Tiên, nhưng với tốc độ như vậy, ngay cả Hiên Viên cũng cảm thấy không thể tin nổi.

Nhưng hắn cũng hiểu, nếu đã là thân phận Nhân Hoàng, tự có một mặt bất phàm, tu hành nhanh chóng, chính là một điểm trong đó.

Thanh Dương hiện tại đã trưởng thành, trong những năm này, Hiên Viên cũng đã dạy dỗ không ít chuyện trị lý bộ lạc, thiên tư của Thanh Dương lại tốt, nhanh chóng nắm vững.

Hiên Viên không lập tức truyền vị cho Thanh Dương, mà tạm thời phân chia vùng đất của liên minh Đông Di làm phong địa cho Thanh Dương, để nó ở đó trị lý, đợi sau khi trị lý có thành tích, rồi mới truyền vị cho.

Dù sao hiện tại thời cơ chứng đạo chưa đến, Hiên Viên cũng không vội nhất thời, cho nên trước tiên xem tình hình của Thanh Dương thế nào đã.

Thanh Dương, sau khi được phong đất ở vùng đất của liên minh Đông Di, liền cùng lão sư Huyền Đô, hướng về bộ lạc Đông Di. … Liên minh Đông Di, tuy cách Trần Đô khá xa, nhưng với thực lực của Huyền Đô và Thanh Dương hiện tại, cũng không mất quá nhiều thời gian.

Chưa đến ba mươi năm, đã đến liên minh Đông Di. … Đối với người trị lý mới của liên minh Đông Di là Thanh Dương, tộc nhân liên minh Đông Di đều đã biết, là con trai của Cộng chủ.

Họ cũng biết, vị này, khi ra đời đã có đại dị tượng, đại khí vận, có phượng hoàng vây quanh.

Tình huống như vậy, tự nhiên họ biết, vị này, e rằng lại là một vị Nhân Hoàng.

Có thể được Nhân Hoàng kế nhiệm trị lý, mọi người ở Đông Di tự nhiên vui mừng.

Trước đó Đông Di ở trong Nhân tộc không tốt lắm, họ cũng hy vọng, lần này Thanh Dương có thể dẫn dắt Đông Di tốt, trị lý tốt, một lần nữa thể hiện uy danh của Đông Di trong Nhân tộc.

Cho nên, họ cũng kỳ vọng vào sự trị lý của Thanh Dương. … Thanh Dương là Nhân Hoàng kế nhiệm, người đứng đầu Ngũ Đế, đối với việc trị lý tự nhiên có năng lực thiên bẩm.

Dù hiện tại Nhân tộc đã thống nhất, những việc có thể làm đã không còn nhiều, nhưng ổn định mọi thứ, ổn định thăng tiến, cũng là một việc cực kỳ khó khăn.

Trong vòng mấy chục năm ngắn ngủi, thực lực tổng thể của liên minh Đông Di đã có sự thăng tiến, so với các bộ lạc khác mà nói, đã là rất tốt rồi.

Phải biết, từ sau khi liên minh Đông Di và Hữu Hùng tranh phong

lần trước, thực lực đã giảm xuống vô số.

So với thực lực các bộ lạc lân cận mà nói, liên minh Đông Di hiện tại, quả thực là bộ lạc hạng ba của Nhân tộc ngày xưa.

Sau khi Thanh Dương đến trị lý bộ lạc, thực lực ổn định thăng tiến, đã có thực lực của bộ lạc hạng hai.

Các bộ lạc lân cận, thấy thực lực của liên minh Đông Di thăng tiến nhanh như vậy, liền có thủ lĩnh của một số bộ lạc đến học tập phương pháp trị lý của Thanh Dương, cũng như một số phương pháp cải cách trong bộ lạc, muốn nâng cao thực lực bộ lạc.

Hiện tại cả Nhân tộc, dưới sự trị thế của Cộng chủ, thực lực đã tăng lên vô số, trên các phương diện, đều có những cải cách trọng đại.

Nhưng Nhân tộc dù sao cũng không phải là Nhân tộc của ngày xưa, số lượng nhiều như vậy, phạm vi rộng như vậy, muốn mỗi một chính sách đều được thực hiện hoàn hảo, cũng không dễ dàng như vậy.

Đặc biệt là những bộ lạc gần liên minh Đông Di, đều thuộc về những vùng đất xa xôi, một số chính sách cũng không được thực hiện hoàn hảo.

Hiện tại có Thanh Dương trị lý ở liên minh Đông Di, liền vận dụng phương pháp trị lý ra, khiến liên minh Đông Di trên các phương diện đều được thăng tiến cực lớn.

Những bộ lạc lân cận, sau khi nghe tin con trai Cộng chủ là Thanh Dương trị vì ở liên minh Đông Di, thực lực của liên minh Đông Di thăng tiến lớn như vậy, liền phân phân đến học tập, muốn một lần nữa nâng cao thực lực bộ lạc.

Thanh Dương đối với yêu cầu của những thủ lĩnh này, cũng không hề từ chối, đều dốc lòng truyền thụ, đem một số việc trị lý truyền thụ

cho họ.

Đều là người của Nhân tộc, hiện tại Nhân tộc thống nhất, đều phải được thăng tiến, không thể một số nơi thực lực cường hãn, một số nơi lại quá yếu kém.

Sau khi Thanh Dương truyền thụ không ít phương pháp trị lý, những vùng đất của Nhân tộc lân cận đều được thăng tiến, thực lực tổng thể đều tăng lên không ít.

Thanh Dương biết phụ thân sắp chứng đạo Nhân Hoàng, hiển nhiên việc nâng cao thực lực Nhân tộc đều khá quan trọng, sẽ nâng cao khí vận, khí vận lại sẽ phản hồi lên người phụ thân, đẩy nhanh quá trình viên mãn, đối với phụ thân mà nói, cũng là một chuyện tốt.

Cho nên, đây cũng là một trong những nguyên nhân Thanh Dương truyền thụ phương pháp trị lý cho những thủ lĩnh đó, nâng cao thực lực của khu vực này.

Như vậy, bất luận là liên minh Đông Di hay các khu vực lân cận, thực lực đều được thăng tiến, sau đó bắt đầu ổn định thăng tiến. … Đối với những việc của Thanh Dương ở liên minh Đông Di, Hiên Viên ở Trần Đô tự nhiên biết rõ.

Hắn cũng biết năng lực trị lý của Thanh Dương, khi truyền thụ phương pháp trị lý Nhân tộc, nó đã có thể một suy ra ba, trên việc trị lý Nhân tộc, so với hắn, cũng không kém bao nhiêu.

Nếu không phải vì hiện tại Nhân tộc thống nhất, thời đại hòa bình, có xu hướng bình lặng, nếu không, tài năng của Thanh Dương, không chỉ có thế.

“Thời cơ chứng đạo, không còn xa nữa…” Hiên Viên khẽ nói một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang, trong đôi mắt khẽ híp lại, một đạo thần quang lóe lên. … Nhân tộc, trong liên minh Đông Di.

“Thanh Dương, đã quyết định xong chưa?” Huyền Đô thần sắc trang nghiêm nhìn Thanh Dương, hỏi.

“Ta tự đã quyết định xong.

Chuyện này, ta cảm thấy có liên quan đến việc chứng đạo của ta.

Huống hồ, đối với việc trị lý của ta, cũng không có xung đột gì phải không?” Thanh Dương nghe vậy, mỉm cười nói.

Nghe vậy, Huyền Đô gật đầu, lời nói này của Thanh Dương tuy không sai, nhưng dù sao cũng là mở một quốc gia mới.

Đối với Nhân tộc hiện tại, mở một quốc gia mới, không đơn giản như vậy.

Sau khi nghĩ trong lòng, y nói: “Chuyện này quan hệ không nhỏ, nên thương nghị với Cộng chủ một phen…” Thanh Dương nghe vậy, gật đầu, định truyền tin hỏi phụ thân.

“Nếu đã quyết định, vậy cứ mạnh dạn làm đi!” Đột nhiên, bốn phương vang lên thanh âm của Hiên Viên.

Hiên Viên hiện tại đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, lại sắp đến thời kỳ chứng đạo, với năng lực của Cộng chủ hiện tại, muốn truyền âm đến nơi nào của Nhân tộc, đều là chuyện dễ dàng.

Dù sao, Nhân tộc được thống nhất trong tay hắn, không giống với Thiên Hoàng và Địa Hoàng ngày xưa.

“Đa tạ phụ thân!” Thanh Dương thần sắc vui mừng, lập tức đứng dậy, hướng về phía Trần Đô hành lễ.

Huyền Đô cũng khẽ chắp tay về phía Trần Đô.

Nếu Hiên Viên không có ý kiến, tự nhiên y cũng không có dị nghị gì khác.

“Nếu Cộng chủ đã đồng ý, vậy chuyện này cứ làm đi!

À đúng rồi, nếu đã mở quốc gia mới, vậy có cần để mọi người trong liên minh Đông Di hiệp trợ không, dù sao mở một quốc gia mới, không dễ dàng như vậy…" Huyền Đô nhướng mày, nhìn Thanh Dương nói.

Tuy là người tu hành, không hiểu rõ đạo trị lý lắm, nhưng cũng biết sự khó khăn của việc mở một quốc gia mới, cho nên mới hỏi Thanh Dương có cần người giúp không.

"Lão sư không cần lo lắng, quốc gia này, ta không dùng Nhân tộc…" Thanh Dương nghe vậy, mỉm cười nói.

"Không dùng Nhân tộc?!" Huyền Đô nhíu mày, nhất thời không hiểu ý của Thanh Dương.

Nhưng nhìn thần sắc của hắn, hiển nhiên trong lòng đã có kế hoạch, liền gật đầu, không nói thêm nữa. … Mấy chục năm sau, Thanh Dương đã đạt đến cảnh giới Thái Ất, đến một hòn đảo tiên ngoài Đông Hải, định ở đây lập một phương quốc độ mới.

"Thu!" Thanh Dương đến đây không lâu, liền nghe được một tiếng phượng minh, lập tức thấy một con phượng hoàng ngũ sắc bay đến, có các linh điểu khác tụ tập.

Thấy vậy, Thanh Dương nở một nụ cười.

Khi hắn ra đời, có phượng hoàng giáng lâm, chuyện này hắn biết.

Sau đó ở liên minh Đông Di, phượng hoàng vẫn luôn là đồ đằng của Đông Di.

Hiện tại, hắn muốn lập quốc, liền dùng các loại linh điểu làm thần dân, lập nên Bách Điểu Chi Quốc.

Đứng đầu trăm loài chim, chính là phượng hoàng! … Phượng hoàng tổng quản trăm loài chim, sau đó Thanh Dương lại phái yến tử quản lý mùa xuân, bá lao quản lý mùa hè, anh tước quản lý mùa thu,

cẩm kê quản lý mùa đông.

Ngoài ra, lại phái năm loại chim quản lý công việc hằng ngày.

Bột cô hiếu thuận quản lý giáo dục, chí điểu hung mãnh quản lý quân sự, bố cốc công bằng quản lý kiến trúc, hùng ưng uy nghiêm quản lý pháp luật, ban cưu thiện biện quản lý ngôn luận.

Lại có chín loại hỗ điểu quản lý nông nghiệp, để nhân dân không đến nỗi dâm dật phóng đãng.

Năm loại dã kê phân biệt quản lý năm công chủng là mộc công, tất công, đào công, nhiễm công, bì công.

Chương 312

Đến đây, Bách Điểu Chi Quốc do Thanh Dương sáng lập, đã chính thức hoàn thành. … Thanh Dương lập Bách Điểu Chi Quốc ngoài Đông Hải, Hiên Viên tự nhiên biết rõ.

Tuy kinh ngạc vì Thanh Dương sẽ lập một quốc độ như vậy, nhưng khi ra đời, dù sao cũng có phượng hoàng giáng lâm, trăm loài chim vây quanh, có cách làm này cũng là bình thường.

Hắn vận dụng thủ pháp trị lý Nhân tộc vào Bách Điểu Chi Quốc, xử lý mọi việc đều không tồi, tu vi bản thân cũng có sự thăng tiến, nay đã bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Liên minh Đông Di và các khu vực lân cận, sau khi được Thanh Dương trị lý và truyền bá phương pháp trị lý, thực lực đã tăng lên không ít, cũng dần dần khôi phục tình hình ban đầu, không bị tụt lại quá nhiều so với toàn thể Nhân tộc.

Hiên Viên dần cảm thấy ngày chứng đạo không còn xa nữa, đến lúc đó có thể triệu hồi Thanh Dương. … Thời gian thoáng qua, lại nghìn năm nữa trôi đi.

Trong thời gian đó, một người con trai khác của Hiên Viên là Xương Ý, sinh ra một người con trai thân mang dị tượng.

Ngày nó chào đời, trời giáng một đạo duệ kim chi khí, một đạo đao kiếm hư ảnh xuất hiện trong hư không, mơ hồ có thể nghe thấy từng trận tiếng đao kiếm giao nhau.

Lại có khí vận Nhân tộc và khí vận Hồng Hoang ngưng kết, tường thụy trận trận, huyền quang bao trùm, chấn động ngàn vạn dặm đất.

Hiên Viên đại hỷ, xem ra sau này Thanh Dương không cần phải

giống mình, khổ sở tìm kiếm người kế vị nữa.

Chỉ cần bồi dưỡng tốt, liền có thể kế vị vị trí Cộng chủ của Thanh Dương.

Sau đó, Hiên Viên đặt tên cho cháu trai là Chuyên Húc, hiệu là Cao Dương thị.

Không lâu sau đó, đại đệ tử Xiển Giáo là Quảng Thành Tử, từ phương đông đến, trực tiếp thu Chuyên Húc làm đệ tử.

Thấy vậy, Hiên Viên càng có thể khẳng định, Chuyên Húc chính là người kế vị sau Thanh Dương.

Cho nên, khi Quảng Thành Tử dạy dỗ Chuyên Húc, Hiên Viên cũng dạy dỗ Chuyên Húc việc trị lý.

Trước khi viên mãn chứng đạo, đem tất cả việc trị lý dạy cho Chuyên Húc, sau đó lại theo Thanh Dương học tập.

Như vậy, sau mấy trăm năm, Chuyên Húc đã là một Kim Tiên.

Hắn rời khỏi Trần Đô, hướng về Bách Điểu Chi Quốc của Thanh Dương.

Dưới sự dẫn dắt của Quảng Thành Tử là Đại La Kim Tiên viên mãn, tốc độ rất nhanh, chỉ trong hai trăm năm ngắn ngủi, đã đến Bách Điểu Chi Quốc.

Thanh Dương đối với việc cháu trai đến, cũng khá vui mừng.

Sau khi gặp Nhiên Đăng trưởng lão, liền dẫn Chuyên Húc đi, bắt đầu giảng giải về Bách Điểu Chi Quốc, thuận tiện để nó giúp quản lý Bách Điểu Chi Quốc.

Hắn cũng hiểu ý của phụ thân mình.

Ở Nhân tộc, những gì phụ thân dạy dỗ chắc cũng không còn nhiều.

Vậy thì ở Bách Điểu Chi Quốc, để Chuyên Húc mạnh dạn trị lý một phen, xem thành quả thế nào.

May mắn là, Chuyên Húc làm việc trị lý rất tốt, Thanh Dương khá hài lòng.

Sau đó, Thanh Dương trong khi dạy dỗ Chuyên Húc chính vụ, việc trị lý, đồng thời chế tác cầm sắt, dạy Chuyên Húc đàn hát.

Ở Bách Điểu Chi Quốc, hai người sống rất vui vẻ.

Huyền Đô và Quảng Thành Tử thấy hai người trong Ngũ Đế tương lai tụ họp như vậy, lại khác với Tam Hoàng.

Ngay cả thủ pháp trị lý chính vụ, cũng không giống nhau.

"Xem tình hình của Hiên Viên Cộng chủ, đã sắp chứng đạo Nhân Hoàng rồi…" Quảng Thành Tử nhìn về phía Trần Đô, nói.

"Thủ đoạn trị lý Nhân tộc của Thanh Dương đã không kém Hiên Viên Cộng chủ bao nhiêu rồi.

Nếu không phải tình hình Nhân tộc đã ổn định, Thanh Dương cũng có thể đại lực trị lý một phen.

Nhìn Bách Điểu Chi Quốc, đã đủ để thấy được rồi…" Huyền Đô nghe vậy, gật đầu nói.

Quảng Thành Tử gật đầu, năng lực của Thanh Dương và Chuyên Húc đều không tệ.

Là Cộng chủ, quả thực nên như vậy.

Nhân tộc hiện tại ổn định, không có chuyện gì quá lớn, có thể làm không nhiều, cho nên mới có tình huống Bách Điểu Chi Quốc.

Nhưng như vậy cũng tốt, có thể dạy dỗ tu hành thật tốt rồi. … Như vậy, lại hơn trăm năm sau.

Chuyên Húc rời khỏi Bách Điểu Chi Quốc, đến phong địa, bắt đầu việc trị lý trong Nhân tộc.

Quảng Thành Tử dẫn Chuyên Húc đi.

Thanh Dương, thì chờ đợi triệu hoán của Hiên Viên.

Như vậy, lại mấy chục năm sau, Hiên Viên triệu hoán Thanh Dương trở về Trần Đô.

Thanh Dương đem cây đàn cầm sắt mình chế tạo chìm xuống đáy Đông Hải, sau đó liền cùng lão sư Huyền Đô, hướng về Trần Đô. … Trần Đô, trong nơi ở của Cộng chủ.

"Bách Điểu Chi Quốc của con, trị lý không tồi.

Đông Di và các vùng lân cận, cũng trị lý đâu ra đấy, ngay cả ta, e rằng cũng chỉ đến thế…" Hiên Viên nhìn Thanh Dương, mỉm cười nói.

"Phụ thân quá khen rồi, đều là do phụ thân dạy dỗ tốt…" Thanh Dương mỉm cười nói.

"Từ bây giờ, con cứ ở lại Trần Đô, học tập cho tốt những việc cuối cùng, sau đó liền tiếp nhận vị trí Cộng chủ…" Hiên Viên nói.

"Vâng, phụ thân!" Hiên Viên gật đầu, sau đó liền dẫn Thanh Dương, bắt đầu toàn diện tiếp quản việc của Nhân tộc.

Thanh Dương dù sao cũng đã theo Hiên Viên học tập, sau đó lại trị lý Đông Di và các khu vực lân cận, rồi lại một mình trị lý Bách Điểu Chi Quốc.

Bây giờ học tập tiếp quản việc của Nhân tộc, đối với nó, cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Trong vòng ba trăm năm ngắn ngủi, Thanh Dương đã toàn diện tiếp quản việc của Nhân tộc, trị lý đâu ra đấy.

Đối với điều này, Hiên Viên khá hài lòng, sau đó liền tuyên bố với Nhân tộc, năm trăm năm sau, truyền vị cho Thanh Dương.

Đối với Thanh Dương, mọi người trong Nhân tộc đều không có bất kỳ dị nghị nào.

Tình hình của Thanh Dương trong những năm này đều đã được chứng kiến, vùng đất Đông Di cũng là vì có nó, mới thăng tiến nhiều như vậy.

Nghe nói ngoài Đông Hải, có Bách Điểu Chi Quốc do Thanh Dương lập nên.

Những chuyện này, đều chứng minh năng lực của nó.

Cho nên, việc truyền vị Cộng chủ cho Thanh Dương, mọi người trong Nhân tộc đều không có bất kỳ dị nghị nào. … Thánh địa Nhân tộc, trong Nhân Tổ Điện.

"Nội dung trị thế của Hiên Viên cũng khá là rộng lớn.

Như vậy, nhiệm vụ của Tam Hoàng, đã thuận lợi kết thúc…" Hữu Sào thị thu hồi ánh mắt, nhìn Toại Nhân nói.

"Hiên Viên dù sao cũng là một trong Tam Hoàng, lại là vị Nhân Hoàng cuối cùng, tình hình trị thế tương đối rộng lớn phức tạp một chút, cũng là bình thường…" Toại Nhân nghe vậy, mỉm cười nói, đối với việc trị thế lần này của Hiên Viên, ông cũng khá hài lòng.

"Sau khi Hiên Viên chứng đạo, sẽ là vũ đài của Ngũ Đế…" Truy Y thị nói một tiếng, trong mắt lộ ra một tia chờ mong.

Ông cũng muốn xem, Ngũ Đế tiếp theo, sẽ lại có tình huống như thế nào.

"Ngũ Đế, tuy khó so sánh với Tam Hoàng, nhưng dù sao cũng đã giải quyết không ít chuyện của Nhân tộc, cũng là đại cơ duyên…"

Toại Nhân nói.

Ngũ Đế tuy không bằng Tam Hoàng, nhưng dù sao cũng là Nhân Hoàng, giải quyết không ít chuyện của Nhân tộc, sau khi chứng đạo, cũng sẽ được thăng tiến không nhỏ, đến lúc đó cũng là cao thủ của Nhân tộc.

"Năm trăm năm sau, đến lúc đó chúng ta cùng đi!" Toại Nhân nói với hai tổ, Thiên Hoàng Phục Hy, và Địa Hoàng Thần Nông.

"Vâng!" Mọi người gật đầu, đáp.

Lập tức, ánh mắt lại chuyển về Nhân tộc. … Cùng lúc đó, Nữ Oa và Hậu Thổ đang chú ý đến chuyện ở Trần Đô cũng khẽ gật đầu.

"Hiên Viên chứng đạo, Thanh Dương sắp kế vị, sau lại có Chuyên Húc.

Như vậy, tình hình so với Thiên Hoàng và Địa Hoàng trước kia không giống, quả thực dễ dàng hơn không ít…" Hậu Thổ chuyển ánh mắt, nhìn Nữ Oa, chậm rãi nói.

"Tình hình của Ngũ Đế, quả thực dễ dàng hơn Nhân Hoàng vài phần.

Nhưng như vậy cũng tốt, cũng không cần phải chờ đợi quá nhiều thời gian như Tam Hoàng ngày xưa…" Nữ Oa cười nhẹ nói.

Hậu Thổ nghe vậy, gật đầu, không nói thêm nữa.

"Lần trước sau chuyện Cửu Lê, phu nhân đã đưa Cửu Phượng và Tương Liễu về Vu tộc, những năm nay, có tiến triển gì không?" Đột nhiên, Thanh Minh chậm rãi mở mắt, nhìn Hậu Thổ nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ gật đầu nói: "Phu quân nói không sai, Cửu Phượng và Tương Liễu có thể dựa vào huyết mạch Vu tộc mà nghịch thiên trở thành Đại Vu, quả thực có chỗ bất phàm.

Những năm nay, hai vị Đại Vu đều đã khôi phục thương thế, có sự tiến triển…" Dừng một chút, nàng tiếp tục nói: "Ngoài ra, chiến lực của Cửu Phượng, trong Vu tộc cũng thuộc hàng đầu, trừ Hình Thiên và Xi Vưu ra, chính là Cửu Phượng chiến lực mạnh nhất.

Tương Liễu thì cũng không kém Phong Bá, Vũ Sư là bao.

Có hai vị Đại Vu gia nhập, thực lực tổng thể và khí vận của Vu tộc, đều có sự thăng tiến…" Đối với tình hình của Cửu Phượng, Hậu Thổ cũng có chút kinh ngạc.

Cửu Phượng có thể làm được đến mức này, quả thực khá bất phàm.

Còn Tương Liễu, cũng không tệ.

Tình hình sau này, tin rằng sẽ trở nên tốt hơn.

Thanh Minh và Nữ Oa khẽ gật đầu, không nói thêm nữa.

Chương 313

Thanh Minh tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần, Nữ Oa và Hậu Thổ thì tiếp tục chú ý tình hình Nhân tộc. … Năm trăm năm trôi qua nhanh chóng.

Một ngày nọ, Hiên Viên và Thanh Dương đứng trên cao đài, thần tình nghiêm túc, trong mắt tinh quang lấp lóe.

Bên cạnh hai người, lão sư của Hiên Viên là Huyền Không và lão sư của Thanh Dương là Huyền Đô đứng một bên.

Dưới cao đài, là những người Nhân tộc đến quan lễ, người đông như biển, cảnh tượng so với hai lần thiện nhượng của hai vị Cộng chủ trước đó còn huy hoàng hơn.

Hiên Viên nhìn Thanh Dương một cái, lại nhìn thời thần, sau đó liền đi đến nơi cao nhất của tế đài.

Lập tức, thấy Hiên Viên lấy ra ba nén hương dài đốt lên, đảo cáo thiên địa, mời Thánh Mẫu Nữ Oa, Hậu Thổ nương nương, ba vị Nhân Tổ, hai vị Thiên Hoàng cùng năm vị Thánh Nhân, Phục Hy tiên trưởng và những người khác đến quan lễ.

"Phần hương đảo cáo, cộng quan thịnh sự!" Hiên Viên khẽ nói một câu, sau đó liền chờ đợi.

Lúc này, chỉ thấy bầu trời phía đông đột nhiên có dị tượng, tử khí đông lai ba vạn dặm, hà quang bao trùm nửa bầu trời, huyền âm trận trận, kim liên đóa đóa, lưu ly bảo quang bao trùm nửa bầu trời, vô tận linh khí hội tụ, cuồn cuộn quét qua.

Không cần nói, tu sĩ và đại năng có mặt đều biết, là mấy vị đó của Hồng Hoang đến rồi.

Đến trước nhất, tự nhiên là Thánh Mẫu Nữ Oa và Hậu Thổ nương nương, sau đó là Toại Nhân tam tổ, Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông, Phục Hy tiên trưởng.

Sau đó, mới là Thái Thượng Tam Thanh, cùng Tây Phương nhị thánh.

Hiên Viên, Thanh Dương, cùng Huyền Không, Huyền Đô, hai vị Nhân Hoàng chi sư thấy vậy, lập tức hành lễ.

"Bái kiến Thánh Mẫu!" Địa vị của Nữ Oa trong Nhân tộc là cao nhất, lúc này hành lễ đầu tiên, tất cả Nhân tộc đều hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Nữ Oa thản nhiên cười, trong tay vung lên, đỡ mọi người dậy.

Sau khi mọi người đứng dậy, hai vị Nhân Hoàng lại dẫn dắt mọi người Nhân tộc bái kiến Toại Nhân tam tổ, Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông.

Năm vị địa vị, trong Nhân tộc, chỉ dưới Thánh Mẫu, tất cả Nhân tộc đều hành lễ.

Huyền Không và Huyền Đô, lúc này cũng hành lễ.

Toại Nhân đỡ mọi người dậy, sau đó mọi người tham kiến, Phục Hy tiên trưởng, Hậu Thổ nương nương, Thái Thanh Thánh Nhân, Ngọc Thanh Thánh Nhân, Thượng Thanh Thánh Nhân, Tây Phương nhị thánh.

Sau khi toàn bộ kiến lễ xong, Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy cùng những người khác liền đáp xuống dưới cao đài, chờ đợi thời cơ. … Trên cao đài.

Huyền Không tính toán một hồi, sau đó nhìn Hiên Viên, mỉm cười nói: "Cộng chủ, thời cơ đã đến!" Nghe vậy, Hiên Viên gật đầu, sau đó đi đến trên cao đài, "Ngô là Hiên Viên thị của Nhân tộc, tại vị đã hơn

vạn năm, nay cảm thấy công đức viên mãn, tại đây chính thức truyền vị Cộng chủ Nhân tộc cho Thanh Dương thị…" Nhân tộc dưới cao đài, sau khi Hiên Viên nói xong, lập tức bắt đầu đồng thanh hô vang tên Hiên Viên và Thanh Dương, giống hệt tình huống thiện nhượng khi Địa Hoàng Thần Nông chứng đạo.

Khi mọi người Nhân tộc lớn tiếng hô vang tên Hiên Viên và Thanh Dương, chỉ thấy trên cửu thiên, nứt ra một cái khe, sau đó liền có một đạo công đức kim quang thô tráng giáng xuống.

Lần này công đức kim quang nhiều đến nỗi, thậm chí không kém lúc Địa Hoàng Thần Nông chứng đạo bao nhiêu.

Sau khi công đức giáng xuống, chia thành hai phần, trong đó một phần lớn khoảng tám thành, thuộc về Nhân Hoàng Hiên Viên, phần nhỏ còn lại khoảng hai thành, thuộc về Nhân Hoàng chi sư, trong tay Huyền Không.

Thấy công đức rơi vào tay Huyền Không, Toại Nhân hài lòng gật đầu.

Có công đức này trong tay, Huyền Không nhanh chóng có thể bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, đến lúc đó, trong Thánh địa, lại sẽ có thêm một cao thủ.

Đối với thực lực tổng thể và khí vận của Thánh địa mà nói, đều sẽ có sự thăng tiến.

Huyền Không nhìn công đức trong tay, trong mắt một đạo quang mang lóe lên, trên mặt nở một nụ cười, trong tay động một cái, thu công đức lại.

Đợi sau khi trở về Thánh địa rồi mới tiến hành xung kích cảnh giới, hiện tại thời cơ không đúng, không cần vội nhất thời.

Lúc này, Thái Thượng thấy công đức mà Huyền Không nhận

được, khẽ gật đầu, tin rằng Huyền Đô cũng sẽ không thiếu bao nhiêu.

Nguyên Thủy lúc này cũng đang chờ mong, dù sao sau Huyền Đô, chính là đệ tử dưới trướng ông là Quảng Thành Tử dạy dỗ vị thứ hai trong Ngũ Đế.

Nhìn tình hình lúc này, có chút giảm đi, nhưng cũng sẽ không thiếu bao nhiêu, lúc này trong lòng tự nhiên chờ mong.

Không chỉ hai vị, Thông Thiên và Tây Phương nhị thánh cũng như vậy.

Nhưng với tình hình lúc này, cũng sẽ không quá lâu nữa.

Dù sao hiện tại vị Đại Đế thứ hai đã xuất hiện, ba vị sau đó, cũng không còn xa nữa.

Năm vị Thánh Nhân trong lòng đều có suy nghĩ riêng, lúc này lại một lần nữa chuyển ánh mắt đi. … Huyền Không sau khi thu công đức, chuyển ánh mắt, rơi vào người Hiên Viên.

Toàn thân Hiên Viên được công đức kim quang bao bọc, nhuộm bốn phía thành màu vàng óng huy hoàng.

Hiện tại bắt đầu hấp thu công đức Nhân Hoàng, khí tức trên người cũng đang nhanh chóng thăng tiến.

Trên thiên linh của Hiên Viên, Hiên Viên Kiếm hiện ra, rải xuống từng trận huyền quang, bao bọc toàn thân Hiên Viên, lại có nhân uân chi khí rơi xuống, kết hợp với công đức, bị Hiên Viên hấp thu, tu vi của hắn, bắt đầu tăng vọt.

Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh trung kỳ… Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh hậu kỳ… Không biết qua bao lâu, đợi khí tức trên người Hiên Viên ổn định dừng ở Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh viên mãn, luồng công đức kim quang đó mới dần dần thu liễm, toàn bộ co rút vào trong cơ thể Hiên Viên.

“Ông!” Cơ thể Hiên Viên chấn động một cái, sau đó chậm rãi mở mắt, kim quang tràn ngập trong đôi mắt, diễn hóa một con đường lớn đen kịt.

Một lát sau, mới dần dần tiêu tán, trở lại vẻ thanh minh.

Trên thiên linh, Hiên Viên Kiếm thu hồi huyền quang khí tức, khôi phục bình tĩnh, tỏa ra ánh kim quang nhàn nhạt và vương giả chi khí.

Hiên Viên cảm nhận một phen, trên mặt nở một nụ cười hài lòng, tu vi thăng tiến, cuối cùng không làm hắn và giáo chủ, Nhân Tổ thất vọng.

Ngay lúc này, Đại Nhân Tổ Toại Nhân của Nhân tộc ở phía dưới tiến lên một bước, tay cầm chí bảo Không Động Ấn của Nhân tộc, tỏa ra vạn đạo thần quang, chiếu rọi thiên địa, át đi ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần, trong chu thiên, chỉ có ánh sáng bảy màu do Không Động Ấn tỏa ra, mới là nơi có ánh sáng.

“Ngô lấy danh nghĩa Đại Nhân Tổ Toại Nhân của Nhân tộc, lệnh của Không Động Ấn, tứ Hiên Viên vị trí Nhân Hoàng, Nhân Hoàng, lập!” Toại Nhân thần sắc trang nghiêm, thanh âm trong miệng ẩn chứa thiên hiến, một luồng đại đạo chi lực vô hình đang ngưng tụ ở đây, Không Động Ấn trong tay đại phóng quang mang, chiếu rọi chu thiên, sức mạnh Nhân đạo lập tức quét ra.

“Ngang!” Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng long ngâm vang dội từ trong Không Động Ấn truyền ra, lập tức thấy một đạo Nhân Hoàng long khí đột nhiên từ trong Không Động Ấn bay ra, sau khi bay lượn một vòng trên hư không, trực tiếp chui vào cơ thể Hiên Viên.

“Ông!” Hiên Viên chỉ cảm thấy cơ thể chấn động một cái, lập tức thấy một luồng quang mang huy hoàng bao bọc toàn thân, khiến cả người trông cực kỳ chói lọi.

“Hiên Viên!” “Nhân Hoàng!” “Cộng chủ!” “Hoàng Đế!” “Thanh Dương!” … Ngoài Trần Đô, tại cao đài.

Lúc này, tất cả Nhân tộc ở phía dưới, bắt đầu hô vang danh xưng Hoàng Đế của Hiên Viên, cùng với, Thanh Dương sắp kế vị Cộng chủ.

Hiên Viên chứng đạo Nhân Hoàng, Thanh Dương thị tiếp nhận vị trí Cộng chủ, đối với Nhân tộc là đại sự, là chuyện tốt, ai nấy đều thần sắc hân hoan hô vang.

Trên cao đài.

Sau khi Nhân Hoàng long khí chui vào cơ thể Hiên Viên, Hiên Viên Kiếm liền chui vào thiên linh của Hiên Viên.

Long khí tiến vào Hiên Viên Kiếm, lại dung nhập vào cơ thể Hiên Viên, cùng cơ thể dung làm một thể, triệt để trở thành thân thể Nhân Hoàng.

Hiên Viên Kiếm vì trải qua sự tẩy lễ của Nhân Hoàng long khí, lúc này tỏa ra khí tức Nhân Hoàng nồng đậm, giữa nó và Hiên Viên, càng tăng thêm sự liên hệ của hai bên, sẽ phát huy được uy năng lớn hơn.

“Bành!” Một lát sau, một tiếng động nhẹ từ trên người Hiên Viên phát ra.

Đợi khi hắn mở mắt lại lần nữa, trong đôi mắt sâu thẳm, phản chiếu cả Nhân tộc, giữa mi tâm, hiện ra một ấn ký hình kiếm màu vàng, tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Lúc này hắn đã chứng được đạo quả Nhân Hoàng, từ nay vạn kiếp bất ma, lượng kiếp bất diệt. … Trên cao đài.

Hiên Viên khẽ hành lễ với Huyền Không ở phía dưới.

Dù có tình thầy trò, nhưng nay hắn đã là Nhân Hoàng, không thể tự

xưng là đệ tử của Huyền Không nữa, dù sao cũng phải cố kỵ thân phận của người khác.

Huyền Không mỉm cười gật đầu, ngày Hiên Viên chứng đạo, cũng là lúc duyên thầy trò kết thúc, điểm này, ông rõ ràng.

Như vậy, nhiệm vụ dạy dỗ, đã viên mãn kết thúc.

Toại Nhân thu lại Không Động Ấn, nhìn Hiên Viên lúc này đã đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, hài lòng gật đầu.

Việc tu vi của Hiên Viên thăng tiến không làm ông ngạc nhiên, đạt đến cảnh giới này, cũng không làm nhục vị trí Nhân Hoàng.

Nhìn Hiên Viên, ông gật đầu nói: "Như vậy, Hiên Viên liền theo bản tổ trở về Thánh địa, tọa trấn Thánh địa Nhân tộc!" "Đệ tử tuân mệnh Nhân Tổ!" Hiên Viên nghe vậy, hướng về Toại Nhân hành lễ nói.

Toại Nhân gật đầu, sau đó nói với Hậu Thổ, Nữ Oa và những người khác: "Thánh Mẫu, sư nương, tiên trưởng, chư vị đạo hữu, vậy chúng ta xin cáo từ!" Nói xong, liền dẫn theo Hiên Viên, Phục Hy, Thần Nông cùng hai tổ, hướng về Thánh địa Nhân tộc.

"Chuyện này đã xong, vậy chúng ta cũng xin cáo từ!" Tây Phương nhị thánh thấy vậy, khẽ chắp tay với Tam Thanh, Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy, sau đó liền rời đi.

Thấy vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng rời đi.

Thái Thượng dặn dò Huyền Đô một số việc, cũng liền rời đi.

Sau Tam Thanh, Phục Hy cũng rời đi.

Cuối cùng, mới là Nữ Oa và Hậu Thổ, hóa thành lưu quang, bay về phía Hỗn Nguyên Cung. … Trên cao đài.

"Nhân Hoàng đã chứng đạo, Thanh Dương, tiếp theo, là vũ đài của

con…” Huyền Đô thu hồi ánh mắt, chuyển sang người Thanh Dương, nói.

“Lão sư yên tâm, con tự sẽ làm tốt, không làm phụ thân thất vọng…” Thanh Dương nghe vậy, cười cười rồi nói.

Huyền Đô gật đầu, dạy dỗ Thanh Dương hơn nghìn năm, ông biết rõ năng lực của Thanh Dương.

Nếu đã tiếp nhận vị trí Cộng chủ, nhất định có thể làm tốt mọi việc, điểm này ông không lo lắng.

Dù sao cũng là người đứng đầu Ngũ Đế, từ bây giờ, đã chính thức mở ra thời đại Ngũ Đế. … Sau khi Thiên Địa Nhân Tam Hoàng chứng đạo viên mãn, thực lực và khí vận của Nhân tộc lúc này đều đã tăng lên không ít.

Thanh Dương là người đứng đầu Ngũ Đế, sau khi tiếp nhận vị trí Cộng chủ, cũng khiến các phương diện của Nhân tộc ổn định thăng tiến.

Nhân tộc hiện tại khắp nơi bình tĩnh, chính là thời đại tốt nhất, mọi thứ ổn định thăng tiến là được.

Ngoài ra, trong thời gian Thanh Dương tại vị, văn hóa phượng hoàng đã phổ biến khắp Nhân tộc.

Ngày Cộng chủ ra đời, đã có phượng hoàng giáng lâm.

Chương 314

Trong Bách Điểu Chi Quốc, phượng hoàng lại là đứng đầu trăm loài chim.

Nay tôn sùng văn hóa phượng hoàng, cũng là bình thường.

Huống hồ, từ sau khi Tam tộc thoái ẩn, Phượng tộc và Kỳ Lân tộc đều xuất hiện ở Hồng Hoang với hình tượng thụy thú.

Phượng hoàng là thụy thú, vậy tôn sùng văn hóa phượng hoàng cũng được.

Như vậy, cũng càng thúc đẩy sự dung hợp văn hóa giữa các bộ lạc trước đây, Thanh Dương cũng càng tiện cho việc giáo hóa văn hóa.

Là trung tâm của Nhân tộc, các phương diện của Trần Đô tự nhiên vượt xa các khu vực khác của Nhân tộc.

Sau lần dung hợp văn hóa này, việc truyền bá văn hóa Nhân tộc của Trần Đô xuống, cũng trở nên nhanh chóng hơn.

Sự phát triển giữa các bộ tộc, sau lần dung hợp văn hóa này, lại có sự truyền thụ dẫn dắt không ngừng của Trần Đô, thực lực đang không ngừng thăng tiến.

Ngoài những điều đó, sau khi Thanh Dương nhậm chức Cộng chủ, liền bắt đầu tiến hành một cuộc cải cách tôn giáo quan trọng.

Bởi vì Cửu Lê tộc mà phụ thân Hiên Viên Hoàng Đế chinh phục năm đó, tuy đã quy hàng Hữu Hùng, nhưng đại đa số là Vu Nhân, vẫn còn tín phụng Vu tộc Tổ Vu, và tạp bái quỷ thần.

Vì thế, Thanh Dương liền cưỡng lệnh họ tuân theo sự giáo hóa của Nhân tộc Trần Đô, thúc đẩy sự dung hợp văn hóa giữa các tộc, khiến các tộc phát triển.

Lần này văn hóa phượng hoàng, cũng đã phát huy tác dụng không nhỏ, khiến mọi việc tiến hành đều không quá khó khăn.

Còn Nhân Hoàng chi sư Huyền Đô, cũng truyền bá giáo nghĩa Nhân Giáo trong Nhân tộc, thuận tiện truyền xuống một số pháp tu hành của Nhân Giáo, khiến danh tiếng của Nhân Giáo trong Nhân tộc tăng mạnh, cũng tăng lên mấy phần khí vận.

Đối với điều này, Thái Thượng khá hài lòng.

Như vậy, khí vận của Nhân Giáo lại sẽ tăng lên không ít.

Sau này lại được công đức của Nhân Hoàng chi sư, vậy lần này thu hoạch của Nhân Giáo, là rất khả quan. … Liên minh Đông Di là phong địa trước kia của Thanh Dương, cũng được ông khá coi trọng.

Vào năm thứ một nghìn năm trăm tại vị, trong bộ lạc Đông Di xuất hiện chuyện yêu quái ăn thịt người.

Là Cộng chủ, lại là người tu hành, Thanh Dương lập tức ra tay, một tay đánh chết yêu quái, khiến uy danh của mình trong Nhân tộc tăng mạnh.

Việc của bản thân trong Nhân tộc, cũng đang dần dần tiến đến viên mãn.

Hiện tại Nhân tộc không có chuyện gì quá lớn xảy ra.

Tuy là người đứng đầu Ngũ Đế, nhưng cũng sẽ không như Tam Hoàng, tại vị hơn vạn năm.

Nhìn tình hình hiện tại của Nhân tộc, Thanh Dương cảm thấy tại vị ba nghìn năm là đủ rồi.

Một mặt xử lý chính vụ Nhân tộc, cũng một mặt kiêm cố Bách Điểu Chi Quốc.

Có lúc ít thời gian chăm sóc Bách Điểu Chi Quốc, Thanh Dương

liền để cháu trai Chuyên Húc đến giúp đỡ, cũng là cơ hội để nó nâng cao kinh nghiệm chính vụ.

Chuyên Húc đối với Bách Điểu Chi Quốc cũng khá thích thú.

Đại bá lại để mình đến chăm sóc, tự nhiên không hề do dự, cũng có thể nâng cao kinh nghiệm chính vụ, tự nhiên không từ chối.

Có Chuyên Húc giúp chăm sóc Bách Điểu Chi Quốc, Thanh Dương liền yên tâm xử lý việc của Nhân tộc. … Thời gian thoáng qua, lại một nghìn năm trăm năm trôi đi.

Thanh Dương tại vị ba nghìn năm, các phương diện của Nhân tộc đều được thăng tiến cực lớn.

Giữa các bộ tộc, cũng vì văn hóa phượng hoàng, mà có sự dung hợp lớn, bất luận là văn hóa hay thực lực, đều tăng lên không ít.

Thanh Dương lúc này, đã cảm thấy sắp đạt đến cảnh giới viên mãn.

Vì thế, ông lập tức hạ lệnh, mệnh Chuyên Húc trở về Trần Đô, dạy dỗ nó toàn diện tiếp quản chính vụ Nhân tộc, sau đó liền truyền vị Cộng chủ cho nó.

Trong Nhân tộc hiện tại, quả thực không có ai thích hợp hơn Chuyên Húc cho vị trí này.

Rèn luyện nhiều năm như vậy, năng lực và thủ đoạn xử lý chính vụ, đều rất có kinh nghiệm, lúc này truyền cho nó là vừa đúng. … Chuyên Húc nhận được triệu hồi, lập tức cùng Quảng Thành Tử trở về Trần Đô.

Thanh Dương bắt đầu dạy dỗ Chuyên Húc toàn diện tiếp quản chính vụ Nhân tộc.

Với năng lực của Chuyên Húc lúc này, Thanh Dương không hề lo

lắng, Chuyên Húc cũng không làm ông thất vọng, mọi việc xử lý đều khiến ông hài lòng, thường có thể một suy ra ba.

Cho nên, sau khi dạy dỗ Chuyên Húc hai trăm năm, Thanh Dương liền tuyên bố với toàn thể Nhân tộc, năm trăm năm sau, sẽ truyền vị Cộng chủ cho Chuyên Húc.

Đối với quyết định này của Cộng chủ Thanh Dương, các bộ tộc Nhân tộc đều không có dị nghị.

Đối với Nhân tộc hiện tại mà nói, quả thực không có ai thích hợp hơn nó, cho nên việc Chuyên Húc tiếp nhận vị trí Cộng chủ, họ đều ủng hộ.

Trong Thánh địa, Toại Nhân và những người khác đã biết.

Nữ Oa và Hậu Thổ, Phục Hy, Ngũ Thánh và những người khác cũng biết, liền đợi năm trăm năm sau, đến quan lễ. … Năm trăm năm trôi qua trong nháy mắt, nay đã đến lúc cử hành lễ thiện nhượng.

Ngoài Trần Đô, trên cao đài.

Cộng chủ Thanh Dương, Nhân Hoàng chi sư Huyền Đô, Cộng chủ kế nhiệm Chuyên Húc, Nhân Hoàng chi sư Quảng Thành Tử, đều đứng trên cao đài chờ đợi thời cơ.

Dưới cao đài, tộc trưởng các bộ lạc Nhân tộc, tu sĩ Hồng Hoang đến quan lễ, v.v., nay đều đã ở đây chờ đợi.

Không lâu sau, Hậu Thổ và Nữ Oa đến trước nhất, sau đó là Phục Hy, Toại Nhân tam tổ, ba vị Nhân Hoàng và các tồn tại khác của Thánh địa Nhân tộc, sau đó là Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên Tam Thanh, cuối cùng là Tây Phương nhị thánh đến.

Mọi người hành lễ xong, liền chờ đợi điển lễ bắt đầu.

Không lâu sau, thời cơ đến, Thanh Dương đi đến tế đàn, hướng

mặt về thiên địa, cất cao giọng nói: "Ngô là Thanh Dương thị Thiếu Hạo, nhậm chức Cộng chủ ba nghìn tám trăm năm, trong thời gian đó cúc cung tận tụy, nay đã cảm thấy công đức viên mãn, sẽ thiện nhượng vị trí Cộng chủ cho Cao Dương thị Chuyên Húc!" Mọi người dưới đài sau khi Thanh Dương nói xong, liền bắt đầu đồng thanh hô vang tên của Thanh Dương thị và Cao Dương thị.

Cùng lúc đó, trên cửu thiên nứt ra một cái khe, giáng xuống một mảng công đức kim quang, tuy không bằng lúc Hiên Viên chứng đạo, nhưng cũng không ít.

Công đức chia làm hai, có tám thành rơi vào người Thanh Dương, hai thành rơi vào tay Nhân Hoàng chi sư Huyền Đô.

Huyền Đô thấy công đức Nhân Hoàng chi sư khổng lồ như vậy, trên mặt lộ ra một tia hân hoan.

Như vậy, tấn thăng Chuẩn Thánh trung kỳ, sẽ có cơ hội lớn, đến lúc đó cũng sẽ mang lại không ít khí vận cho Nhân Giáo.

Quảng Thành Tử thấy Huyền Đô có công đức khổng lồ như vậy, cũng chờ mong công đức Nhân Hoàng chi sư của mình sau này.

Thái Thượng, thấy Huyền Đô được công đức, hài lòng gật đầu, quả không uổng phí lần này đối đãi nghiêm túc như vậy. … Huyền Đô tạm thời thu công đức lại, chuyển ánh mắt, rơi vào người Thanh Dương.

Toàn thân Thanh Dương được công đức kim quang bao bọc, nhuộm bốn phía thành màu vàng óng huy hoàng.

Hiện tại bắt đầu hấp thu công đức Nhân Hoàng, khí tức và tu vi trên người cũng đang nhanh chóng thăng tiến.

Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh trung kỳ… Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh hậu kỳ… Không biết qua bao lâu, đợi khí tức trên người

Thanh Dương ổn định dừng ở Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh viên mãn, luồng công đức kim quang đó mới dần dần thu liễm, toàn bộ co rút vào trong cơ thể Thanh Dương.

"Ông!" Cơ thể Thanh Dương chấn động một cái, sau đó chậm rãi mở mắt, kim quang tràn ngập trong đôi mắt, diễn hóa một con đường lớn đen kịt.

Một lát sau, mới dần dần tiêu tán, trở lại vẻ thanh minh.

Ngay lúc này, Đại Nhân Tổ Toại Nhân của Nhân tộc ở phía dưới tiến lên một bước, tay cầm chí bảo Không Động Ấn của Nhân tộc, tỏa ra vạn đạo thần quang, chiếu rọi thiên địa, át đi ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần, trong chu thiên, chỉ có ánh sáng bảy màu do Không Động Ấn tỏa ra, mới là nơi có ánh sáng.

"Ngô lấy danh nghĩa Đại Nhân Tổ Toại Nhân của Nhân tộc, lệnh của Không Động Ấn, tứ Thiếu Hạo vị trí Nhân Hoàng, Nhân Hoàng, lập!" … Bên ngoài Trần Đô, trên một đài cao.

"Ngô lấy danh nghĩa Đại Nhân Tổ Toại Nhân của Nhân tộc, hiệu lệnh của Không Động Ấn, tứ Thiếu Hạo ngôi vị Nhân Hoàng.

Nhân Hoàng, lập!" Sắc mặt Toại Nhân trang nghiêm, thanh âm ẩn chứa thiên hiến, một luồng đại đạo chi lực vô hình đang ngưng tụ tại đây.

Không Động Ấn trong tay tỏa ra quang mang rực rỡ, chiếu rọi khắp chu thiên, sức mạnh Nhân Đạo tức thì quét ra.

"Ngang!" Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng rồng ngâm vang dội từ trong Không Động Ấn truyền ra, ngay sau đó liền thấy một luồng Nhân Hoàng long khí đột ngột bay ra, lượn một vòng trên hư không rồi trực tiếp nhập vào trong thân thể Thanh Dương.

"Ông!" Thanh Dương chỉ cảm thấy thân thể chấn động, tức thì

thấy một luồng quang mang huy hoàng bao bọc quanh thân, khiến cả người trông vô cùng lấp lánh.

"Cộng chủ!" "Nhân Hoàng!" "Thiếu Hạo!" "Thanh Dương thị!" "Cao Dương thị!" "Chuyên Húc!" Lúc này, Nhân tộc ở phía dưới không ngừng hô cao tên của Thanh Dương và Chuyên Húc.

Thiện nhượng ngôi vị cộng chủ sẽ khiến Nhân tộc bước đến một tầm cao mới, ai nấy đều vô cùng vui mừng, không ngừng hô vang danh hiệu của hai vị đế vương.

"Bành!" Một lát sau, một tiếng động nhẹ từ trên người Thanh Dương phát ra.

Đợi khi hắn mở mắt ra lần nữa, trong đôi mắt sâu thẳm đã phản chiếu toàn bộ Nhân tộc.

Lúc này, hắn đã chứng được đạo quả Nhân Hoàng, từ đây vạn kiếp bất ma, lượng kiếp bất diệt.

Trên đài cao.

Thanh Dương hướng về phía Huyền Đô ở dưới khẽ hành lễ.

Dù giữa hắn và Huyền Đô có tình thầy trò, nhưng nay đã là Nhân Hoàng, không thể tiếp tục xưng là đệ tử của Huyền Đô, dù sao cũng phải giữ gìn thân phận của mình.

Huyền Đô mỉm cười gật đầu.

Ngày Thanh Dương chứng đạo đứng đầu Ngũ Đế, cũng là lúc duyên thầy trò kết thúc, điểm này y rất rõ ràng.

Như vậy, nhiệm vụ giáo đạo của y đã viên mãn kết thúc.

Toại Nhân thu lại Không Động Ấn, nhìn Thanh Dương lúc này đã đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, hài lòng gật đầu.

Tu vi của Thanh Dương tăng tiến không khiến ông ngạc nhiên, đạt

đến cảnh giới này cũng không làm ô nhục ngôi vị Nhân Hoàng.

Nhìn Thanh Dương, ông gật đầu nói: "Nếu vậy, Thiếu Hạo hãy theo bản tổ trở về Thánh Địa, trấn giữ Thánh Địa Nhân tộc!" "Đệ tử tuân lệnh Nhân Tổ!" Thanh Dương nghe vậy, hướng về phía Toại Nhân hành lễ nói.

"Thu!" Thanh Dương vừa hành lễ xong, liền nghe một tiếng phượng hót, ngay sau đó thấy một con phượng hoàng ngũ sắc từ phương nam bay tới.

"Con phượng hoàng này có duyên với ngươi, hãy cùng nó đi đi!" Toại Nhân nhìn Thanh Dương nói.

Chương 315

“Đa tạ Nhân Tổ!” Thanh Dương lại hướng về phía Toại Nhân hành lễ, sau đó thân hình khẽ động, đáp lên lưng phượng hoàng.

Toại Nhân thấy vậy, gật đầu, sau đó nói với Hậu Thổ, Nữ Oa và những người khác: “Thánh Mẫu, Sư nương, Tiên trưởng, các vị đạo hữu, vậy chúng ta xin cáo từ!” Nói xong, ông liền dẫn theo Thanh Dương, Hiên Viên, Phục Hy, Thần Nông các vị Nhân Hoàng cùng hai vị Nhân Tổ, hướng về Thánh Địa Nhân tộc mà đi.

“Việc này đã xong, vậy chúng ta cũng xin cáo từ!” Tây Phương Nhị Thánh thấy vậy, hướng về phía Hậu Thổ, Nữ Oa và Phục Hy khẽ chắp tay, sau đó liền rời đi.

Hậu Thổ, Nữ Oa và Phục Hy cũng rời đi.

Thông Thiên rời đi sau hai người, lần này Nguyên Thủy lại chậm hơn một chút, sau khi giao phó một số việc cho Quảng Thành Tử mới rời đi.

Chuyên Húc kế vị, báo hiệu thời đại Ngũ Đế đã bước sang vị thứ hai.

Sau khi kế vị, Chuyên Húc chú trọng việc quản lý nhân sự, nỗ lực phát triển nông nghiệp.

Do phương thức sản xuất thay đổi, trong Nhân tộc, nam tử dần trở thành lực lượng chủ đạo, địa vị của nữ nhân dần thấp đi.

Chuyên Húc dựa vào bản đồ các bộ lạc mà sáng tạo ra Cửu Châu, thành lập cơ quan thống trị, nghiên cứu sự khác biệt giữa nam nữ, trật tự trưởng ấu, cải cách lịch pháp, định ra Tứ Quý và Hai Mươi Bốn Tiết Khí, được hậu nhân tôn là “Lịch Tông”.

Ngoài ra, y cũng dựa vào Xiển Giáo để củng cố địa vị của mình, đồng thời cũng tôn sùng Xiển Giáo.

Vì Nhân Hoàng chi sư là người của Xiển Giáo, nên Xiển Giáo hiện nay trong Nhân tộc có thể nói là quyền thế ngút trời, mang lại không ít khí vận cho họ.

Chuyên Húc, mượn thế của Xiển Giáo, cũng không ngừng củng cố địa vị bản thân.

Nhân tộc lúc này cũng đang từ từ tiến về phía trước, ổn định phát triển, đây chính là kết quả tốt nhất.

Vào năm thứ một ngàn tám trăm Chuyên Húc tại vị, ở vùng tây nam Nội Hoàng có một con thủy quái tên Hoàng, thường phun nước vàng nhấn chìm ruộng đồng, phá hủy nhà cửa.

Chuyên Húc nghe tin quyết tâm hàng phục nó.

Nhưng con Hoàng thủy quái thần thông quảng đại, Chuyên Húc tuy là cháu của Hiên Viên Hoàng Đế, học được đạo pháp do ông truyền lại, nhưng đạo hạnh còn nông cạn.

Hai người kịch chiến suốt tám mươi mốt ngày vẫn không thể thu phục được nó.

Thế là, Chuyên Húc bèn mời sư phụ là Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử biết ý, liền giao cho Chuyên Húc một thanh Thiên Vương Bảo Kiếm và dạy cách sử dụng.

Chuyên Húc dùng Thiên Vương Bảo Kiếm đánh bại Hoàng thủy quái.

Sau khi đánh bại Hoàng thủy quái, để tạo phúc cho nhân gian, Chuyên Húc dùng Thiên Vương Kiếm biến một bãi cát lớn thành một ngọn núi, đặt tên là Phó Ngu Sơn, lại dùng kiếm vạch một con sông

bên cạnh núi, đặt tên là Tiêu Hà.

Như vậy, Chuyên Húc tại vị thêm hai trăm bảy mươi tám năm nữa, công đức viên mãn, lại tìm được người kế vị ngôi cộng chủ, là Đế Khốc.

Cha của Đế Khốc tên là Kiểu Cực, là chắt của Hiên Viên Hoàng Đế, cũng là cháu của Thiếu Hạo.

Đế Khốc sinh ra đã có dị tượng, được Kim Linh Thánh Mẫu của Tiệt Giáo thu làm đệ tử, dạy dỗ tu hành.

Năm mười lăm tuổi, hắn bắt đầu phụ giúp thúc phụ xử lý sự vụ Nhân tộc, năng lực về phương diện chính vụ quả thật không tồi.

Sau khi chọn được Đế Khốc, Chuyên Húc lại dạy dỗ thêm ba trăm hai mươi hai năm nữa, rồi tuyên bố với Nhân tộc và Hồng Hoang rằng, năm trăm năm sau sẽ truyền vị cho Đế Khốc.

Cứ như vậy, Chuyên Húc vừa tu hành, vừa dạy Đế Khốc cách chấp chưởng việc của Nhân tộc.

Năm trăm năm thoáng chốc đã qua.

Nay đã đến ngày Chuyên Húc truyền vị cho Đế Khốc.

Nữ Oa, Hậu Thổ và Phục Hy đến trước, Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên ba vị Nhân Hoàng cùng hai vị Nhân Tổ đi theo Toại Nhân, hướng về Trần Đô của Nhân tộc.

Trên đài cao ngoài Trần Đô, Chuyên Húc, Đế Khốc, Nhân Hoàng chi sư Quảng Thành Tử, Kiếm Nhất, cùng các tộc trưởng bộ lạc Nhân tộc, các tu sĩ Hồng Hoang đến quan lễ, tất cả đều đã chờ sẵn.

Không lâu sau, Toại Nhân Tam Tổ, ba vị Nhân Hoàng cùng các tồn tại của Thánh Địa Nhân tộc đến.

Sau đó Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên Tam Thanh,

Tây Phương Nhị Thánh vẫn đến cuối cùng.

Sau khi mọi người hành lễ, liền chờ đợi điển lễ bắt đầu.

Không lâu sau, thời cơ đã đến.

Chuyên Húc bước đến tế đàn, mặt hướng thiên địa, cao giọng nói: "Ngô là Cao Dương thị Chuyên Húc, tại vị cộng chủ ba ngàn năm, cần cù chăm chỉ, nay công đức đã mãn, xin nhường ngôi vị cộng chủ cho Đế Khốc!" Phía dưới, sau khi Hiên Viên nói xong, mọi người bắt đầu đồng thanh hô vang tên của Cao Dương thị và Đế Khốc.

Cùng lúc đó, trên cửu thiên mở ra một khe hở, hạ xuống một mảng công đức kim quang, tuy không bằng lúc Thanh Dương chứng đạo, nhưng cũng không ít.

Công đức hạ xuống, chia làm ba phần, bảy thành rưỡi rơi vào người Chuyên Húc, hai thành rơi vào người Nhân Hoàng chi sư Quảng Thành Tử, nửa thành còn lại chia cho những người đã trợ giúp Chuyên Húc và những người đến quan lễ.

Toại Nhân thấy công đức Nhân Hoàng hạ xuống, liền bước lên một bước, lấy ra Không Động Ấn, ném lên hư không, hét lớn: "Ngô lấy danh nghĩa Đại Nhân Tổ Toại Nhân của Nhân tộc, hiệu lệnh của Không Động Ấn, tứ Chuyên Húc thân vị Nhân Hoàng.

Nhân Hoàng, lập!" Tiếng nói vừa dứt, liền thấy một luồng Nhân Hoàng đế khí bay ra, nhập vào thân thể Chuyên Húc.

Hấp thu công đức và Nhân Hoàng đế khí, tu vi của Chuyên Húc bắt đầu tăng vọt, từ Đại La Kim Tiên hậu kỳ trực tiếp đột phá lên cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, trở thành một cao thủ nữa trong thiên địa.

Chuyên Húc chứng đạo, thành đạo quả Nhân Hoàng, sau này trấn giữ Thánh Địa Nhân tộc.

Quảng Thành Tử nhận được công đức Nhân Hoàng, cũng học theo Huyền Đô, không hấp thu mà cất đi, không biết sẽ dùng vào việc gì.

Sau khi Chuyên Húc chứng đạo, ngôi vị cộng chủ Nhân tộc liền được truyền cho Đế Khốc.

Sau đó, điển lễ kết thúc, Hậu Thổ, Nữ Oa và Phục Hy rời đi.

Hữu Sào thị và Truy Y thị dẫn Chuyên Húc trở về Thánh Địa.

Thái Thượng Tam Thanh cũng lần lượt rời đi, Tây Phương Nhị Thánh cũng không ở lại lâu.

Toại Nhân sau khi dặn dò Kiếm Nhất một phen mới rời đi, những người đến quan lễ và các tu sĩ cũng lần lượt ra về.

Nhân tộc, nay đã được giao vào tay Đế Khốc.

Sau khi Đế Khốc kế vị, ông ban rộng ân trạch cho mọi người mà không màng đến bản thân.

Tai thính mắt tinh, có thể hiểu rõ tình hình ở xa, có thể thấu suốt những sự lý vi tế, nắm rõ mọi việc trong lòng.

Thuận theo ý chỉ của Thượng Thiên, hiểu được điều dân chúng cần, nhân đức uy nghiêm, ôn hòa giữ chữ tín, tu dưỡng bản thân, thiên hạ quy phục.

Ông thu hoạch sản vật trên đất, tiết kiệm sử dụng, yêu thương giáo hóa vạn dân, dạy họ những việc hữu ích, suy tính sự vận hành của nhật nguyệt để định ra năm tháng tiết khí, cung kính nghênh đón sự ra vào của mặt trời mặt trăng.

Ông nhận biết quỷ thần, thận trọng phụng sự.

Nghi biểu đường đường, đạo đức cao thượng, hành động hợp thời, trang phục như sĩ nhân.

Đế Khốc trị dân như mưa tưới ruộng đồng, không thiên vị, bao

trùm khắp thiên hạ.

Phàm nơi nào nhật nguyệt chiếu rọi, nơi nào gió mưa đến, không ai không thuận theo quy phục.

Trong Nhân tộc, có sử sách ghi lại: "Tổ tông từ Hiên Viên, hậu duệ của Huyền Hiêu, sinh ra đã tự nói tên mình.

Dùng Mộc đức trị thế.

Phủ yên thiên địa, thần thánh linh thông, giáo hóa bốn biển, sáng tỏ như nhật nguyệt..." Trong thời gian Đế Khốc tại vị, ông chịu ảnh hưởng sâu sắc từ Kiếm Nhất.

Kiếm Nhất tính tình ôn hòa, do đó, Đế Khốc khi cai trị Nhân tộc đã thi hành nhân chính rộng rãi.

Đế Khốc đối nội cho dân nghỉ ngơi, đối ngoại dừng chinh chiến.

Nhiều bộ tộc man hoang xa xôi cảm động mà chấp nhận hòa bình, Nhân tộc bước vào một thời đại bình tĩnh mà phát triển mạnh mẽ.

Trong thời gian tại vị, Đế Khốc thường xuyên tuyên dương việc của Thánh Địa, Kiếm Nhất cũng có ý truyền thừa việc tu hành của Thánh Địa, vì vậy trong một thời gian ngắn, khí vận và thực lực tổng thể của Nhân tộc đều có tiến triển.

Toại Nhân đã cố ý sắp đặt như vậy.

Thánh Địa có tổng cộng ba vị Nhân Hoàng chi sư, mỗi lần đều tuyên truyền việc của Thánh Địa, truyền lại truyền thừa của Thánh Địa.

Do đó, mỗi khi đến lượt Thánh Địa giáo đạo, khí vận và thực lực tổng thể đều được nâng cao.

Tình hình lần này là minh chứng tốt nhất, những năm tiến triển này khiến Toại Nhân cũng khá hài lòng.

Từ đây về sau, Thánh Địa không còn Nhân Hoàng chi sư nữa, hai vị còn lại thuộc về Tiệt Giáo và Tây Phương Giáo.

Nhưng cũng không sao, ngoài công đức Nhân Hoàng, những thứ khác như khí vận, họ cũng không thể nhận được bao nhiêu, cũng không cần để ý.

Toại Nhân nhìn một cái rồi thu lại ánh mắt, chờ đợi thời cơ chứng đạo.

Thời gian thoáng chốc, hai ngàn năm trăm năm đã lặng lẽ trôi qua.

Từ năm trăm năm trước, Đế Khốc đã tuyên bố ngày thiện nhượng, nay thời cơ đã đến.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy, Toại Nhân Tam Tổ, ba vị Nhân Hoàng, Tam Thanh Thánh Nhân, Tây Phương Nhị Thánh đều đã đến.

Cũng có không ít tu sĩ và đại năng đến quan lễ.

Ngoài Trần Đô, trên đài cao.

"Hôm nay, ngô Đế Khốc đã cảm thấy viên mãn, sẽ nhường ngôi vị cộng chủ cho con trai của ta, Chí!" Phía dưới, sau khi Đế Khốc nói xong, mọi người bắt đầu đồng thanh hô vang tên Đế Khốc và Chí.

Đế Khốc có chút tư tâm, yêu thích người con trai của phi tần thứ tư là Chí, nên sau khi thoái vị đã truyền ngôi cho Chí.

Đối với quyết định của Đế Khốc, Toại Nhân tuy không ngăn cản, nhưng cũng biết Chí không phải là người được chọn làm cộng chủ.

Người tốt nhất là con trai của phi tần thứ ba, Nghiêu.

Nhưng những điều này không cần lo lắng.

Nhân tộc đã đến bước này, không còn cần ai chọn cộng chủ cho họ nữa.

Huống hồ, Nhân Đạo đã chọn sẵn rồi, quá trình chỉ phức tạp hơn trước một chút, nhưng không ảnh hưởng đến việc của Nhân Hoàng.

Vì vậy, Toại Nhân không để tâm nhiều, hết thảy đều có định số.

Ngoài Trần Đô, trên đài cao.

Chương 316

Sau khi Đế Khốc nói xong, trên cửu thiên mở ra một khe hở, hạ xuống một mảng công đức kim quang, so với lúc Chuyên Húc chứng đạo cũng không chênh lệch nhiều.

Công đức hạ xuống, chia làm ba phần, bảy thành rưỡi rơi vào người Đế Khốc, hai thành rơi vào người Nhân Hoàng chi sư Kiếm Nhất, nửa thành còn lại chia cho những người đã trợ giúp Đế Khốc và những người đến quan lễ.

Toại Nhân thấy công đức Nhân Hoàng hạ xuống, liền bước lên một bước, lấy ra Không Động Ấn, ném lên hư không, hét lớn: "Nhân Hoàng, lập!" Tiếng nói vừa dứt, liền thấy một luồng Nhân Hoàng đế khí bay ra, nhập vào thân thể Đế Khốc.

Hấp thu công đức và Nhân Hoàng đế khí, tu vi của Đế Khốc bắt đầu tăng vọt, từ Đại La Kim Tiên hậu kỳ trực tiếp đột phá lên cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, trở thành một cao thủ nữa trong thiên địa.

Đế Khốc chứng đạo, thành đạo quả Nhân Hoàng, sau này trấn giữ Thánh Địa Nhân tộc.

Kiếm Nhất nhận được một phần công đức, tu vi trực tiếp tăng lên Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Ngũ Đế chứng đạo tuy có công đức, nhưng kém xa Tam Hoàng, Kiếm Nhất chỉ nhận được một phần công đức, tu vi tự nhiên không tăng nhiều.

Nhưng đối với điều này, Kiếm Nhất đã vô cùng vui mừng, dù sao cũng đủ để đột phá cảnh giới này, cũng đã mãn nguyện.

Toại Nhân đối với kết quả này cũng khá hài lòng.

Sau này Kiếm Nhất chỉ cần bế quan một thời gian, tiến vào Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ không có vấn đề gì lớn.

Sau khi điển lễ hoàn thành, Hậu Thổ và Nữ Oa rời đi trước, Phục Hy cũng rời đi sau đó.

Toại Nhân và những người khác liền đưa Đế Khốc trở về Thánh Địa, để Đế Khốc tu hành trong hàng ngũ Tam Hoàng Ngũ Đế.

Có Phục Hy và mấy vị Nhân Hoàng tương trợ, tu vi của Đế Khốc căn bản không cần lo lắng.

Sau khi người của Nhân tộc rời đi, các vị Tam Thanh Thánh Nhân và Tây Phương Nhị Thánh cũng lần lượt ra về.

Nhân tộc, từ khi Chí tiếp quản, đã bước vào một thời đại mới.

Nhưng vì Chí tài năng còn nông cạn, lại có tính bạo ngược, trị vì thiên hạ chín năm mà cai trị không tốt, dân chúng oán thán.

Lại do sau lưng không có người phụ tá, uy vọng không đủ để trấn áp các thế lực trong tộc.

Vì vậy, Chí bị áp lực từ các phía, sau khi thương nghị với mọi người, liền thoái vị nhường hiền cho đệ tử của Đa Bảo Đạo Nhân của Tiệt Giáo là Nghiêu.

Nghiêu cũng là em trai của Chí.

Nghiêu, họ Y Kỳ, tên Phóng Huân, mười lăm tuổi được phong làm Đường Hầu.

Ở đất Đường, ông cùng trăm họ đồng cam cộng khổ, phát triển nông nghiệp, xử lý ổn thỏa các loại chính vụ, cai trị đất Đường đâu ra đấy.

Ông không chỉ được trăm họ ủng hộ, mà còn được nhiều thủ lĩnh

bộ tộc khen ngợi.

Phóng Huân lên ngôi đế, đế hiệu là Nghiêu.

Vì ban đầu được phong ở đất Đường, nên lấy Đường làm quốc hiệu, cũng là quốc hiệu đầu tiên trong lịch sử Nhân tộc, hậu nhân gọi ông là Đường Nghiêu.

Tương truyền Đế Nghiêu nhân đức như trời, trí tuệ như thần.

Đến gần ông, ấm áp như mặt trời, ngưỡng vọng ông, như mây lành che chở đại địa.

Ông giàu có mà không kiêu ngạo, tôn quý mà không phóng túng, đội mũ vàng, mặc áo đen, xe đỏ thắm kéo bởi ngựa trắng.

Ông có thể tôn kính người có đức, khiến chín đời trong dòng tộc yêu thương nhau.

Người trong tộc đã hòa mục, ông lại đi khảo sát trăm quan.

Chính tích của trăm quan rõ ràng, các nước chư hầu đều có thể hòa mục với nhau.

Sau khi Đường Nghiêu lên ngôi, ông lại phong cho anh trai là Chí ở đất Đường làm Đường Hầu.

Lấy thất bại của anh trai làm gương, dưới sự hỗ trợ của lão sư Đa Bảo Đạo Nhân, ông nhanh chóng ổn định Nhân tộc.

Đường Nghiêu còn thường xuyên đi sâu vào những vùng quê hẻo lánh, núi non hoang dã để tìm hiểu, cầu hiền vấn đạo, xem xét được mất của chính trị, tuyển dụng người tài, chỉ sợ bỏ sót nhân tài, cũng không để hiền tài bị mai một.

Sử sách ghi lại công thần của Nghiêu có chín người, hoặc mười một người, có thể nói là nhân tài đông đúc.

Dưới sự phụ tá của nhiều nhân tài như vậy, Nhân tộc dưới sự trị

vì của Nghiêu ngày càng thịnh vượng.

Thời kỳ đầu Đường Nghiêu cầm quyền, thiên văn lịch pháp chưa hoàn thiện, trăm họ thường bỏ lỡ thời vụ nông nghiệp.

Do đó, Nghiêu lệnh cho họ Hi, họ Hòa, tuân theo ý chỉ của Thượng Thiên, căn cứ vào sự xuất hiện của nhật nguyệt, vị trí của các vì sao mà chế định lịch pháp, cẩn thận dạy cho dân chúng các tiết lệnh để sản xuất.

Hai tộc Hi, Hòa chưởng quản thiên văn, dựa vào các thiên tượng như sự vận hành của nhật nguyệt tinh tú và các hiện tượng tự nhiên để suy đoán ngày tháng, xác định bốn mùa.

Lại lấy một chu kỳ của mặt trăng làm một tháng, một chu kỳ của mặt trời làm một năm, một năm định ra là ba trăm sáu mươi sáu ngày.

Đây là lịch pháp được ghi lại sớm nhất trong Nhân tộc, đặt nền móng cho nông lịch của Nhân tộc.

Một năm có ba trăm sáu mươi sáu ngày, dùng phương pháp đặt tháng nhuận để điều chỉnh bốn mùa xuân hạ thu đông.

Đế Nghiêu lại chân thành bảo ban trăm quan giữ đúng chức phận, xử lý thỏa đáng việc nhà.

Dưới sự thi chính như vậy, Nhân tộc lại đón nhận một làn sóng phát triển cao độ.

Lúc này, Đế Nghiêu đã tại vị hơn ba trăm bảy mươi năm, tự cảm thấy công đức viên mãn, nên muốn tìm một vị đại hiền để kế vị ngôi cộng chủ Nhân tộc.

Thế là, Đế Nghiêu triệu tập quần thần, hỏi họ xem ai có thể kế vị.

Quần thần nghe xong, bàn luận với nhau một lúc rồi mới trả lời: "Con trai của cộng chủ là Đan Chu thông đạt sự lý, có thể kế nhiệm

ngôi vị Nhân Hoàng...” Đế Nghiêu khinh thường nói: “Hừ!

Đan Chu ư, kẻ đó ngu muội ngoan cố, hung ác, dùng không thỏa đáng...” Mọi người nghe xong, đều im lặng.

Đan Chu là người con trai mà Đế Nghiêu yêu thương nhất, nay Đế Nghiêu đã loại trừ hắn, mọi người tức thì mất đi đối tượng để tiến cử.

Im lặng một lát, mọi người lại bắt đầu thảo luận người kế vị.

Cuối cùng, mọi người đạt được sự đồng thuận, đồng thanh nói: “Thánh Hoàng Hiên Viên bệ hạ có một người cháu tên là Cổn, người này kiến thức quảng bác, bản lĩnh bất phàm, cách đối nhân xử thế được người đời khen ngợi, đủ sức đảm nhận trọng trách này.” Đế Nghiêu nghe xong, cúi đầu suy nghĩ một lúc, đang định đồng ý thì trong lòng đột nhiên khẽ động.

Chỉ thấy Đế Nghiêu đảo mắt một vòng, rồi vuốt râu nói: “Người này quả thật không tồi, nhưng các ngươi hãy tiến cử thêm vài người nữa, đừng để sót.” Mọi người nghe xong, thấy rất có lý, liền lại bắt đầu thảo luận.

Đột nhiên, đại thần Tứ Nhạc nói với Nghiêu: “Có một người tên là Ngu Thuấn đang lưu lạc trong dân gian, đức hạnh rất tốt.

Không biết y có thể đảm nhận ngôi vị cộng chủ hay không...” Nghe vậy, Nghiêu nói: “Ừm, người này ta cũng có nghe qua, không biết rốt cuộc ra sao, ngươi nói kỹ xem...” Tứ Nhạc trả lời: “Thuấn sống trong hoàn cảnh gia đình ‘phụ ngoan, mẫu hiêu, tượng ngạo’ (cha ngoan cố, mẹ kế xảo trá, em trai kiêu ngạo).

Cha của y là Cổ Tẩu, một người mù, tâm thuật bất chính.

Mẹ kế hai mặt ba lòng, em trai là Tượng thì kiêu ngạo ngang ngược.

Mấy người họ cấu kết với nhau, chỉ muốn dồn Thuấn vào chỗ chết mới hả dạ.

Nhưng Thuấn đối với cha mẹ không mất đạo làm con, vô cùng hiếu thuận, với em trai cũng rất hòa ái, nhiều năm như một ngày, không hề lười biếng.

Khi người nhà muốn hãm hại, Thuấn kịp thời trốn tránh.

Tình hình hơi tốt lên, y lại lập tức trở về bên cạnh họ, hết sức giúp đỡ.

Thân thế bất hạnh như vậy, hoàn cảnh ác liệt như vậy, mà Thuấn vẫn có thể hòa mục với gia đình, làm tròn đạo hiếu để, cai quản gia đình tốt, khiến họ không đi vào con đường tà ác..." Sau đó, Nghiêu nói: "Vậy ta thử y trước xem sao!" Trong Trần Đô, sau khi Đế Nghiêu quyết định về Thuấn, liền định thử xem người này có như lời đồn không.

Thế là Đế Nghiêu gả hai người con gái là Nga Hoàng và Nữ Anh cho Thuấn, từ hai người con gái để quan sát đức hạnh của y, xem có thể quản lý tốt việc nhà không.

Thuấn bảo họ hạ thấp tấm lòng tôn quý, đến ở nhà mình bên bờ sông Quy, tuân thủ đạo làm vợ.

Hai nàng đều rất yêu mến Thuấn, tuân thủ phụ đạo.

Thuấn làm đồ gốm, có thể thúc đẩy những người xung quanh làm việc nghiêm túc, tinh xảo, chấm dứt hiện tượng làm ẩu.

Y đến đâu, người ta đều muốn theo.

Vì vậy, nơi y ở một năm thành thôn xóm, hai năm thành thị trấn, ba năm thành đô thành.

Nghiêu biết được những tình hình này rất vui mừng, ban cho

Thuấn áo vải mịn và đàn cầm, ban cho bò dê, xây cho y kho thóc.

Cổ Tẩu vẫn muốn giết Thuấn, cùng gia đình mưu tính, nhiều lần mưu hại y.

Nhưng Thuấn lại như có trời giúp, luôn có thể kỳ tích sống sót.

Dù vậy, Thuấn vẫn đối xử với cha mẹ như trước, yêu thương anh em, càng thêm cung kính.

Cứ như vậy, sau khi thử xong phẩm hạnh của Thuấn, Nghiêu liền bắt đầu để Thuấn tiếp xúc chính vụ.

Nghiêu để Thuấn thử nhận chức Tư đồ, phụ trách thi hành đức giáo.

Thuấn bèn dạy cho thần dân "Ngũ Điển", tức là dùng năm loại mỹ đức: phụ nghĩa, mẫu từ, huynh hữu, đệ cung, tử hiếu để chỉ đạo hành vi.

Thần dân đều vui vẻ nghe theo lời dạy của y, phổ biến làm theo "Ngũ Điển".

Nghiêu lại để Thuấn tổng quản trăm quan, xử lý chính vụ.

Trăm quan đều phục tùng chỉ huy của Thuấn, trăm việc đều hưng thịnh, không có việc gì bị bỏ bê, và tỏ ra đặc biệt ngăn nắp, không hề lộn xộn.

Nghiêu để Thuấn ở bốn cửa Minh Đường, phụ trách tiếp đãi các chư hầu từ bốn phương đến triều kiến.

Thuấn hòa hảo với các chư hầu, cũng khiến các chư hầu hòa mục hữu hảo, các chư hầu và tân khách từ phương xa đều kính trọng y.

Cuối cùng, Nghiêu để Thuấn một mình đi vào rừng núi, chịu sự khảo nghiệm của thiên nhiên.

Thuấn ở trong bão táp sấm sét mà không lạc phương hướng, vẫn

đi được, thể hiện năng lực sinh tồn mạnh mẽ.

Sau nhiều lần khảo nghiệm, Nghiêu đã thấy được tài năng bất phàm và phẩm đức cao thượng của Thuấn.

Thuấn cuối cùng đã được Nghiêu công nhận.

Thế là Đế Nghiêu liền lệnh cho người chuẩn bị, năm mươi năm sau sẽ truyền ngôi vị cộng chủ cho Thuấn.

Khoảng thời gian này cũng để Nghiêu dạy Thuấn tiếp quản mọi sự vụ của Nhân tộc.

Trong thời gian Nghiêu tại vị, Tiệt Giáo trong Nhân tộc trở nên hưng thịnh.

Chương 317

Dù sao cũng là Nhân Hoàng chi sư, dưới ảnh hưởng như vậy, Tiệt Giáo trong Nhân tộc không hưng thịnh cũng không được, khí vận cũng tăng lên không ít.

Đối với điều này, Thông Thiên khá hài lòng, cũng đang chờ đợi Nghiêu chứng đạo, đến lúc đó, nhiệm vụ giáo đạo sẽ hoàn thành.

Năm trăm năm lặng lẽ trôi qua, nay đã đến thời cơ thiện nhượng.

Nữ Oa và Hậu Thổ cùng những người khác đều đã đến, cũng có không ít người đến quan lễ.

Ngoài Trần Đô, trên đài cao.

"Hôm nay, ngô Đế Nghiêu tại vị một ngàn năm trăm năm, đã cảm thấy viên mãn, sẽ nhường ngôi vị cộng chủ cho Thuấn!" Phía dưới, sau khi Đế Nghiêu nói xong, mọi người bắt đầu đồng thanh hô vang tên Đế Nghiêu và Thuấn.

Dưới hai người, đại đệ tử của Tiệt Giáo là Đa Bảo Đạo Nhân hài lòng gật đầu, và lão sư của Thuấn là Dược Sư nhìn nhau một cái, đã hoàn thành việc bàn giao.

Cùng lúc đó, trên cửu thiên mở ra một khe hở, hạ xuống một mảng công đức kim quang, so với lúc Đế Khốc chứng đạo cũng không chênh lệch nhiều.

Công đức hạ xuống, chia làm ba phần, bảy thành rưỡi rơi vào người Đế Nghiêu, hai thành rơi vào người Nhân Hoàng chi sư Đa Bảo Đạo Nhân, nửa thành còn lại chia cho những người đã trợ giúp Đế Nghiêu và những người đến quan lễ.

Toại Nhân thấy công đức Nhân Hoàng hạ xuống, liền bước lên

một bước, lấy ra Không Động Ấn, ném lên hư không, hét lớn: "Nhân Hoàng, lập!" Tiếng nói vừa dứt, liền thấy một luồng Nhân Hoàng đế khí bay ra, nhập vào thân thể Đế Nghiêu.

Hấp thu công đức và Nhân Hoàng đế khí, tu vi của Đế Nghiêu bắt đầu tăng vọt, từ Đại La Kim Tiên hậu kỳ trực tiếp đột phá lên cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, trở thành một cao thủ nữa trong thiên địa.

Đế Nghiêu chứng đạo, thành đạo quả Nhân Hoàng, sau này trấn giữ Thánh Địa Nhân tộc.

Đa Bảo Đạo Nhân nhận được công đức, trực tiếp bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ, tu vi đã không hề thấp.

Thấy vậy, Thông Thiên khá hài lòng, chỉ cần Đa Bảo chăm chỉ tu hành một thời gian, Chuẩn Thánh hậu kỳ không khó.

Sau khi điển lễ hoàn thành, Hậu Thổ và Nữ Oa rời đi, Phục Hy cũng ra về.

Toại Nhân và những người khác liền đưa Đế Nghiêu trở về Thánh Địa, để Đế Nghiêu tu hành trong hàng ngũ Tam Hoàng Ngũ Đế.

Có Phục Hy và mấy vị Nhân Hoàng tương trợ, tu vi của Đế Nghiêu căn bản không cần lo lắng.

Sau khi người của Nhân tộc rời đi, Thái Thượng Tam Thanh và Tiếp Dẫn cũng lần lượt rời đi.

Chuẩn Đề dặn dò một phen xong cũng ra về.

Sau khi Thuấn lên ngôi cộng chủ Nhân tộc, Dược Sư tự nhiên cũng ở bên cạnh y, giúp y giải quyết khó khăn, và dạy phương pháp tu hành.

Dưới sự hỗ trợ mạnh mẽ của Tây Phương Giáo, Đế Thuấn liền

bắt đầu ra tay thi thố.

Đầu tiên, Đế Thuấn thông qua quan sát Bắc Đẩu tinh, khảo sát xem mặt trời, mặt trăng và Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ tinh có vận hành bất thường không.

Tiếp đó, y cử hành nghi thức lâm thời tế cáo các Thánh Nhân, dùng nghi thức đặt tế phẩm lên lửa đốt để tế tự thiên địa bốn mùa, dùng nghi thức vọng tế để tế tự danh sơn đại xuyên, lại phổ biến tế tự các vị thần linh.

Y thu thập năm loại ngọc phù tín do công, hầu, bá, tử, nam ngũ đẳng tước vị nắm giữ là hoàn khuê, tín khuê, cung khuê, cốc bích, bồ bích, chọn ngày lành tháng tốt, triệu kiến Tứ Nhạc và các châu mục, rồi lại ban phát cho họ.

Thuấn đi tuần thị phương đông, đến Thái Sơn thì dùng nghi thức đốt củi để tế tự Đông Sơn, dùng nghi thức vọng tế để tế tự các danh sơn đại xuyên.

Tiếp đó, triệu kiến các chư hầu phương đông, hiệp điều hiệu chỉnh bốn mùa tiết khí, ngày tháng, thống nhất âm luật và các tiêu chuẩn về độ dài, dung lượng, trọng lượng.

Y tu sửa năm loại lễ nghi là cát, hung, tân, quân, gia.

Quy định chư hầu dùng năm loại khuê bích, ba loại lụa màu, khanh đại phu dùng dê con, ngỗng trời hai loại động vật, sĩ dùng chim trĩ chết làm lễ vật triều kiến.

Năm loại khuê bích, sau khi điển lễ triều kiến kết thúc vẫn trả lại cho chư hầu.

Thuấn phổ biến trình bày đạo trị quốc cho các chư hầu, căn cứ vào thành tích mà khảo sát, căn cứ vào công lao mà ban thưởng xe ngựa y phục.

Thuấn bắt đầu chia thiên hạ thành mười hai châu, khơi thông sông ngòi.

Y quy định chấp pháp theo hình phạt thông thường, dùng phương pháp lưu đày để giảm nhẹ năm loại hình phạt là thích chữ, cắt mũi, chặt chân, thiến, chém đầu.

Ở quan phủ xử sự thì dùng roi vọt, ở trường học giáo dục thì dùng thước kẻ trừng phạt.

Những ai vì thiên tai gây ra lỗi lầm thì được miễn tội; những ai ngoan cố không hối cải, kiên trì gây hại thì phải chịu hình phạt.

Lúc đó, tộc Tam Miêu ở vùng Giang, Hoài và Kinh Châu nhiều lần tác loạn.

Lúc Thuấn tuần thị, liền lưu đày Hoan Đâu đến Sùng Sơn để thay đổi phong tục của Nam Man, dời Tam Miêu đến Tam Nguy Sơn để thay đổi phong tục của Tây Nhung.

Những việc Thuấn làm, thiên hạ đều vui lòng quy phục.

Nhưng trời có gió mưa bất trắc, thời kỳ cuối Thuấn tại vị, trong Hồng Hoang xảy ra bão lụt, tai họa ngày càng nghiêm trọng.

Đây không phải do Long tộc gây sóng gió, mà là thiên tai thực sự.

Thuấn đối với việc này không mấy tinh thông, không còn cách nào khác, đành giao trọng trách trị thủy cho một vị đại hiền khác của Nhân tộc là Cổn.

Cha của Cổn là Chuyên Húc Đế, cha của Chuyên Húc là Xương Ý, cha của Xương Ý là Hoàng Đế.

Cổn năm xưa cũng danh tiếng lẫy lừng trong Nhân tộc, là ứng cử viên sáng giá cho ngôi vị Nhân Hoàng, tiếc là sau đó đều làm đại thần cho Chí.

Kết quả sau khi Đế Nghiêu trở thành cộng chủ Nhân tộc, y liền bị bãi truất.

Cổn từ nhỏ từng được thần nhân truyền thụ, học được một thân bản lĩnh.

Từ khi nhận đại nhiệm trị thủy, y luôn cần cù chăm chỉ, lao tâm lao lực.

Nhưng Cổn dù mạnh đến đâu, sức một người sao có thể ngăn được hồng thủy vô tình.

Dù Nhân tộc tập hợp lại chung sức cũng không chống đỡ nổi thiên tai đáng sợ.

Nhưng, Cổn đối với việc này nghĩa bất dung từ.

Sau khi được Đế Thuấn thụ mệnh, Cổn liền thu dọn hành trang, cùng mọi người đi trị thủy.

Cổn áp dụng phương pháp ngăn chặn, lợi dụng Tức Nhưỡng mà Nữ Oa nương nương tạo người xong để lại trong Nhân tộc, chế tạo đê đập, núi lớn để ép nước Hoàng Hà quay về dòng chảy, lại ngăn sông tích nước, để trăm họ có nguồn nước tưới tiêu nông nghiệp.

Tuy tạm thời dẹp yên được thủy hoạn, nhưng cuối cùng không lâu dài.

Hơn trăm năm sau, thủy hoạn lại bùng phát, còn hung mãnh hơn trước, Nhân tộc trong một thời gian ngắn tổn thất thảm trọng.

Cổn cũng vì thế mà bị Đế Thuấn chém đầu thị chúng.

Năm mươi năm trước.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

"Thương Tùng!" Thanh Minh chậm rãi mở mắt, khẽ gọi một tiếng.

“Lão sư, đệ tử có mặt!” Một lát sau, có một đệ tử từ thiên điện đi ra, quỳ lạy nói.

Y không phải đệ tử thân truyền của Thanh Minh, chỉ là đệ tử ký danh, sinh ra trong dãy Vô Cực Sơn, căn nguyên là một cây tùng tiên thiên, cũng không tồi.

Từ trước khi Thanh Minh chứng đạo, y đã lắng nghe âm thanh đại đạo của Thanh Minh, nhận được không ít tạo hóa.

Ngoài ra, vào ngày Thanh Minh chứng đạo, y cũng nhận được cơ duyên to lớn, trực tiếp tiến vào cảnh giới Đại La Kim Tiên, sau đó bái nhập môn hạ của Hỗn Nguyên Cung.

Chỉ là Thanh Minh không thu đệ tử thân truyền, nên chỉ làm đệ tử ký danh mà thôi.

Đối với điều này, Thương Tùng cũng đã rất vui mừng.

Có thể trở thành đệ tử ký danh của Thanh Minh Đạo Quân đã tốt hơn nhiều so với đệ tử của các Thánh Nhân trong Hồng Hoang.

Dù sao thân phận và bối phận của đệ tử Thánh Nhân cũng không cao.

Tuy chỉ là ký danh, nhưng thân phận, bối phận và thực lực của y lại không phải là thứ mà các đệ tử Thánh Nhân có thể so sánh.

“Trong Nhân tộc, Cổn bị chém đầu, nhưng việc này liên quan đến vị Nhân Hoàng tiếp theo.

Ngươi hãy đi thu con trai của hắn làm đệ tử, dạy dỗ tu hành, đó cũng là cơ duyên của ngươi.” Thanh Minh trong tay diễn hóa một hồi, rồi nói với Thương Tùng.

Vị Đế thứ sáu sẽ hoàn thiện Nhân Đạo một bước lớn.

Điều này trước đây Thanh Minh cũng không lường được, nhưng

nếu đã Nhân Đạo đã đi đến bước này, có vị Đế thứ sáu, tất nhiên sẽ tạo ra ảnh hưởng cực lớn.

Nữ Oa và Hậu Thổ nghe vậy, đôi mày thanh tú đều nhíu lại, nhưng lúc này cũng không lên tiếng.

Trong lòng Nữ Oa có chút khác thường, dường như Nhân Đạo có sự diễn hóa, xem ra có liên quan đến việc này.

"Lão sư, đại thế của Nhân tộc không phải là Tam Hoàng Ngũ Đế sao?

Nay Ngũ Đế sắp quy vị, vì sao lại có Nhân Hoàng ra đời?" Thương Tùng sắc mặt không hiểu, nhìn Thanh Minh hỏi.

"Không được hỏi, ngươi cứ đi là được, việc này có thể giúp ngươi tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên..." Thanh Minh chậm rãi nhắm mắt lại, nhàn nhạt nói.

Với thân phận và thực lực của Thương Tùng, đã đủ để làm Nhân Hoàng chi sư, vì vậy, để y đi là được.

"Đệ tử biết sai rồi, đệ tử xin đi ngay..." Thương Tùng nghe vậy, trong lòng kinh hãi, lão sư đã yêu cầu như vậy, tất nhiên không dám hỏi thêm, hành lễ xong liền lên đường rời đi.

Đợi Thương Tùng rời đi, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn Thanh Minh, muốn nói lại thôi.

"Phu nhân chớ nên nóng vội, đợi hắn giáng thế, hết thảy tự sẽ sáng tỏ..." Thanh Minh không mở mắt, nhàn nhạt nói.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau, cũng chỉ có thể gật đầu, sau đó liền chăm chú quan sát chuyện của Nhân tộc.

Xem xem vị tiếp theo sẽ ra đời thế nào, có lẽ sẽ là mấu chốt cho sự biến động của Nhân Đạo.

Thương Tùng dựa vào tu vi Đại La viên mãn, chỉ mất hơn năm mươi năm đã đến được Nhân tộc.

Lúc này, y vừa kịp lúc Cổn bị chém đầu.

Trong chốc lát, thiên địa u ám, cuồng phong bão táp, vô số lôi đình xé rách hư không, khiến vô số tồn tại biến sắc.

Sau khi Cổn chết, từ trong thi thể sinh ra một hài nhi, liền được Thương Tùng cứu lấy.

Ngay khi hài nhi ra đời, thiên địa trở lại trong sáng, mọi cuồng phong bão táp, sấm sét đều lắng xuống, phảng phất như ẩn chứa vô số pháp lực, xoa dịu hết thảy, tất cả đều trở lại bình tĩnh.

Chương 318

Thương Tùng trong lòng âm thầm kinh ngạc, sau đó liền mang hài nhi rời đi.

Cùng lúc đó, vào lúc hài nhi ra đời.

Năm vị Thánh Nhân, hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đều thần sắc kinh hãi nhìn về phía Nhân tộc.

Đã sinh ra vị Đế thứ sáu?

Nhân tộc Lục Đế?!

Trong Thánh Địa Nhân tộc.

"Nhân Tổ, đây là vị Đế thứ sáu của Nhân tộc sao?" Phục Hy nhướng mày, nhìn Toại Nhân bên cạnh, mở miệng hỏi.

Là vị Nhân Hoàng đầu tiên của Nhân tộc, tình hình khí vận của Nhân tộc và Hồng Hoang, y nhìn rất rõ ràng.

Chỉ có Nhân Hoàng của Nhân tộc mới có tình huống như vậy.

Chỉ là y không hiểu, đại thế của Nhân tộc không phải là Tam Hoàng Ngũ Đế sao?

Sao lại có vị Đế thứ sáu?

"Nhân Đạo biến động, đại thế của Nhân tộc cũng đã thay đổi, vị Đế thứ sáu, có lẽ cũng vì thế mà ra đời.

Nhưng đối với Nhân tộc đây không phải là chuyện xấu, dù sao có thêm một vị Nhân Hoàng, liền tăng thêm không ít thực lực và khí vận cho Nhân tộc, đối với Nhân tộc cũng là chuyện tốt..." Toại Nhân trong lòng suy tính xong, nhìn Phục Hy nói.

Ngừng một lát, ông tiếp tục: "Nhân Đạo biến động, đại thế của

Nhân tộc thay đổi, sau này có thể không chỉ có Lục Đế.

Như vậy, cũng có thể phản hồi lại để hoàn thiện và nâng cao Nhân Đạo.

Như vậy đối với Thánh Mẫu mà nói, cũng có không ít chỗ tốt...” Nghe vậy, Phục Hy và hai vị Nhân Tổ gật đầu.

Thánh Mẫu chưởng quản Nhân Đạo, nếu Nhân Đạo được nâng cao, đối với Thánh Mẫu mà nói, quả thực có sự trợ giúp không nhỏ.

Xem ra, sự biến động của đại thế Nhân tộc, sự gia tăng của Nhân Hoàng, bất luận là đối với Nhân tộc, đối với Thánh Mẫu, hay đối với Nhân Đạo, đều là cơ hội để nâng cao.

“Nếu tiểu sư đệ đã ra tay thu đồ, vậy việc này không cần lo lắng nữa.

Vị Đế thứ sáu, cứ giao cho Thương Tùng đi dạy dỗ đi!” Toại Nhân nhìn Thương Tùng một cái, rồi nói với Phục Hy và hai vị Nhân Tổ.

Nghe vậy, Phục Hy và hai vị Nhân Tổ gật đầu.

Đối với Thương Tùng họ cũng biết một chút, là đệ tử ký danh của Đạo Quân (lão sư), thực lực tuy đặt trong toàn bộ Hồng Hoang không phải là quá mạnh, nhưng Đại La Kim Tiên viên mãn, cũng không có mấy ai đạt được.

Có y ra tay dạy dỗ, cũng đã đủ.

Trong lòng nghĩ vậy, lúc này họ cũng thu lại ánh mắt.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

“Vị Đế thứ sáu, thân phận có lẽ cũng không bình thường...” Hậu Thổ nhíu mày, mở miệng nói.

Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu nói: “Nhân Đạo biến động, lúc này diễn

hóa nâng cao, lại sinh ra thêm một vị Nhân Hoàng.

Xem ra, Nhân Đạo sẽ bước lên một tầm cao mới...” “Còn về vị Đế thứ sáu, tuy là do Nhân Đạo và khí vận Nhân tộc lựa chọn, nhưng thân phận của hắn, quả thực không đơn giản như bề ngoài...” Nói xong, Nữ Oa và Hậu Thổ cùng nhìn về phía Thanh Minh, chờ đợi lời giải thích của chàng.

“Lục Đế, quả thực là kết quả của sự diễn hóa và nâng cao của Nhân Đạo, là tượng trưng cho việc Nhân Đạo bước lên một tầm cao mới.

Tiếp theo, Minh Đạo cũng sẽ tiến triển, đến lúc đó, Thiên Địa Nhân tam đạo đều sẽ đạt đến một tầm cao hơn, nhưng Thiên Đạo vẫn là đứng đầu tam đạo...” Thanh Minh ngừng một lát rồi tiếp tục: “Còn về thân phận của Lục Đế, ngày xưa lúc Bất Chu Sơn gãy, trong quỹ tích thiên cơ vốn có, Bất Chu Sơn gãy, trời sập, vô số sinh linh bị thương.

Nhưng vi phu không muốn thấy tình cảnh như vậy, liền ra tay hóa giải nguy cơ này, thay đổi vận thế...” “Trong quỹ tích ban đầu, Huyền Quy Bắc Hải vốn sẽ dùng tứ chi hóa thành cột trời, liền sẽ vẫn lạc tại đó.

Nhưng lần này nguy cơ đã được vi phu hóa giải, hứa cho Huyền Quy một tia sinh cơ, vì vậy thân thể nó trấn giữ Bắc Hải, chân linh nhập vào luân hồi.

Thân phận của Lục Đế, chính là Huyền Quy chuyển thế, đời này, là Đại Vũ của Nhân tộc...” Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ âm thầm suy diễn thiên cơ.

Không ít quỹ tích thiên cơ đều hiện ra trong quá trình diễn hóa.

Thanh Minh chỉ nói đại khái, nhưng lúc này, tất cả đều đã diễn hóa

hoàn thành, hai nàng khẽ gật đầu.

"Xem ra, Lục Đế quả thật không tầm thường, là Huyền Quy chuyển thế, lại thêm một đời thân phận Nhân Hoàng, đến lúc đó có lẽ sẽ có một phen tạo hóa lớn..." Nữ Oa cẩn thận cảm ứng tình hình Nhân Đạo một phen, gật đầu nói.

Hậu Thổ gật đầu, Nữ Oa chưởng quản Nhân Đạo, lời nói lúc này tự nhiên không sai.

"Đại Vũ quả thực không bình thường, mạnh hơn Ngũ Đế không ít, cũng sẽ có việc lớn hơn phải làm.

Còn về việc đó là gì, cứ cẩn thận quan sát là được..." Thanh Minh cười cười, nói với Nữ Oa và Hậu Thổ.

Trên Thái Hư Điện.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, lúc này ánh mắt lại rơi vào Nhân tộc.

"Huyền Quy là một tia sinh cơ mà bản tôn đã hứa, lần này lại làm Nhân Hoàng, là một vị quan trọng, cần phải giống như Tam Hoàng, cần có việc chứng đạo và bảo vật chứng đạo.

Ta tiếp theo, sẽ giúp hắn thành toàn hết thảy..." Thanh Minh nhàn nhạt cười nói.

Sau này khi Đại Vũ cần Càn Khôn Đỉnh, ngài tự sẽ tương trợ, cũng coi như đặt dấu chấm hết cho việc này.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ quay đầu, có chút kinh ngạc nhìn chàng.

Không ngờ, Lục Đế Đại Vũ lại bất phàm như vậy, giống như Tam Hoàng, cần có việc chứng đạo và bảo vật chứng đạo mới có thể chứng đạo.

Như vậy, đủ để chứng minh tình huống của Lục Đế Đại Vũ bất

phàm đến mức nào.

Như vậy, trong đại thế Nhân Hoàng, đã có thêm một vị Đại Đế bất phàm như Tam Hoàng.

Như vậy đối với Nhân tộc, đối với Nhân Đạo, đều là sự nâng cao cực lớn.

Nữ Oa tin rằng, có thể mượn cơ hội này mà tiến triển thêm vài phần.

Hậu Thổ tin rằng, sau này bất kể là phu quân của mình tự mình ra tay tương trợ, hay dùng bảo vật tương trợ, đều cực kỳ bất phàm.

Đến lúc đó, Đại Vũ cũng có thể được nâng cao rất nhiều.

Đến lúc đó, bảo vật chứng đạo của hắn cũng sẽ hiện ra, cũng có thể thấy được.

Nghĩ vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau một cái, ánh mắt lại chuyển về Nhân tộc.

Thanh Minh nhìn Nhân tộc một cái, rồi thu lại ánh mắt, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Lúc này, Ngũ Thánh và Phục Hy, Toại Nhân đều đang quan chú đến việc của Đại Vũ.

Dù sao Lục Đế cũng là một minh chứng cho sự diễn biến và nâng cao của Nhân Đạo, lúc này tự nhiên phải quan tâm thêm vài phần.

Tình hình tiếp theo, phải xem Đại Vũ thế nào.

Sau khi Thương Tùng cứu được Lục Đế, liền giao cho vợ của Cổn nuôi dưỡng, đặt tên là Vũ.

Vũ sau khi biết chuyện của cha mình, quyết tâm vì cha rửa sạch nỗi nhục, bình định thủy hoạn.

Thế là y đi khắp nơi, tìm kiếm phương sách trị thủy.

Thời gian trôi qua, thoáng chốc đã mấy chục năm, con trai của Cổn là Vũ, lúc này cũng đã trưởng thành.

Sau khi Thuấn xử tử Cổn, lại rước lấy đại họa cho Nhân tộc.

Từ khi chém giết Cổn, cả Nhân tộc trên dưới không tìm ra được một người có tài trị thủy.

Cuối cùng, Thuấn không còn cách nào khác, đành phải tự mình trị thủy.

Tuy Thuấn có tài lớn, nhưng là về việc cai trị Nhân tộc, còn việc trị thủy, Thuấn lại không thể làm tốt được.

Tuy vì trị thủy, Thuấn mỗi ngày bận đến không có thời gian ngủ, nhưng thủy hoạn vẫn thường xuyên bùng phát.

Thuấn hiển nhiên bất lực, thế là, thủy hoạn trong Hồng Hoang ngày càng nghiêm trọng.

Cả nước đều khổ vì lụt lội, còn tệ hơn trước.

Mùa màng của Nhân tộc năm này qua năm khác giảm sút, cuộc sống năm này qua năm khác khổ cực.

Mỗi lần lao động vất vả xong lại bị lũ lụt cuốn trôi thành phế tích.

Nhìn Nhân tộc khốn cùng, Thuấn khổ não không thôi, chỉ có thể triệu tập các thần tử thương nghị.

Trần Đô, trong Nghị Sự Điện.

Đợi các thần tử đến đủ, Thuấn nhìn họ, mở miệng hỏi: "Các vị khanh gia, nay Nhân tộc đang ở thời khắc sinh tử tồn vong, các ngươi có kế sách gì để trị lý thủy hoạn ngày càng nghiêm trọng?" Vị đại thần từng tiến cử Cổn bước ra tấu: "Cộng chủ dung bẩm, con trai của Cổn là Vũ cũng tinh thông trị thủy.

Thần nghe nói, Vũ vì cha là Cổn mà chết, nhiều năm khổ công nghiên cứu đạo trị thủy.

Chắc hẳn nay đã thanh xuất vu lam thắng vu lam.

Cộng chủ sao không triệu y đến thử một lần, nếu thấy phương pháp của y có thể bình định thủy hoạn, thì giao cho y chủ trì việc trị thủy lần này, thế nào!" Thuấn nghe vậy, trong lòng lại có chút ảm đạm.

Cổn vốn cũng là một vị thánh hiền trong Nhân tộc, chỉ tiếc trị thủy thất bại dẫn đến vô số người chết, bị áp lực từ cao tầng Nhân tộc, Thuấn không thể không xử tử Cổn để dẹp yên sự bất mãn trong nội bộ.

Nhưng Cổn là chết trong tay y, đối với điều này Thuấn lại không hy vọng con trai của Cổn đi vào vết xe đổ của cha mình.

Đối với điều này Thuấn nhìn mọi người, nhàn nhạt nói: "Cổn trị thủy vô công, con trai y lại có thể làm được gì?

Ta thấy thôi đi, các vị khanh gia còn có người nào để tiến cử không?" Mọi người nghe xong, đều im lặng không nói.

Thuấn thấy vậy, than một tiếng, nói: "Nếu đã như vậy, để sau hãy bàn lại." Nói xong, liền đi ra ngoài.

Các vị đại thần thấy Thuấn rời đi, cũng tự mình giải tán.

Trong Nhân tộc của Hồng Hoang.

Thuấn trở về nơi ở, liền bắt đầu yên tĩnh suy nghĩ.

Chương 319

Năm xưa bị áp lực của cao tầng Nhân tộc mà giết Cổn, trong lòng một trận hối hận.

Cổn là người có biện pháp nhất đối với thủy hoạn trong Nhân tộc, chỉ tiếc những kẻ tầm nhìn hạn hẹp kia tùy ý can thiệp vào quyết định của y, mới gây ra cái chết của Cổn.

Đối với điều này Thuấn cũng than thở không thôi.

Sau đó lại nghĩ đến Vũ mà vị đại thần kia tiến cử, Thuấn trong lòng quyết định, nếu Đại Vũ thật sự có tài trị thủy, nhất định sẽ trọng dụng y, để y trị lý thủy hoạn.

Nghĩ đến đây, Thuấn liền sai người đi dò la sự tích của Đại Vũ, cũng để xem phẩm hạnh của y rốt cuộc thế nào.

Nếu thật sự phẩm hạnh cao thượng, có thể giải quyết vấn đề thủy hoạn của Nhân tộc, dù có phải lấy mạng của mình, Thuấn cũng quyết không lắc đầu.

Thuấn sai người đi dò la sự tích của Vũ, sau đó liên tục có người báo về.

Nội dung báo cáo khiến Thuấn vui mừng, đó là một người phẩm hạnh cao thượng, lại còn là một hiền tài một lòng vì Nhân tộc.

Nếu y có thể trị thủy thành công, nhất định sẽ truyền vị cho y.

Thế là Thuấn lập tức hạ chiếu, lệnh cho Vũ đến triều kiến!

Dưới sự nuôi dưỡng của mẹ và sự chỉ dạy tu hành của Thương Tùng, Vũ đã trải qua hai mươi mấy năm.

Sau đó vào năm ba mươi tuổi, Vũ ở Đồ Sơn gặp được con gái của

Đồ Sơn thị là Nữ Kiều, nhất kiến chung tình.

Nữ Kiều nghe được chí hướng của y, nguyện ý giúp y trị lý thủy hoạn.

Đại Vũ nghe vậy vô cùng vui mừng, trên đường đi, hai người tương trợ lẫn nhau.

Sau đó, Vũ và Nữ Kiều bước vào hôn nhân điện đường.

Nhà của Nữ Kiều là Đồ Sơn thị hùng mạnh của Đông Di.

Lúc đó Đồ Sơn thị vẫn đang ở thời kỳ cuối của chế độ mẫu hệ, Vũ chỉ có thể làm rể ở nhà vợ, sống cuộc sống "phu tòng phụ cư".

Tuy vậy, nhưng Vũ đã nhận được sự hỗ trợ mạnh mẽ của Đông Di, từ đây có nền tảng lập nghiệp.

Lúc này, vợ chồng Vũ và Nữ Kiều đang trong thời gian ngọt ngào, vô cùng vui vẻ.

Đế Thuấn sai người đi dò la sự tích của Vũ, sau đó liên tục có người báo về, Đế Thuấn cũng ngày càng yên tâm.

Vũ đang lúc tân hôn yến nhĩ, lại đột nhiên nhận được ý chỉ của Đế Thuấn.

Thế là vợ chồng quyến luyến từ biệt, Vũ từ đây bước lên con đường trị thủy.

Trước khi đi, Vũ đặc biệt đến gặp lão sư Thương Tùng đạo nhân một lần.

Lúc đó, Thương Tùng than một tiếng, từ trên người lấy ra một cuộn thẻ tre, đưa cho Đại Vũ.

Sau đó nói với Vũ: "Đây là lúc vi sư cứu con, nhặt được từ trên người cha con, là di vật của ông ấy.

Nay con kế nghiệp cha, đã đến lúc con tiếp nhận.

Lần này con cứ đi trị thủy, ta sẽ ở phía sau tương trợ con...” Thương Tùng cũng không phải không có chuẩn bị, lại lấy ra hai vật giao vào tay Đại Vũ.

Y mỉm cười nói: “Hai vật này là vi sư đặc biệt luyện cho con, búa tên là Khai Sơn, có thể dùng để khơi thông sông ngòi, dẫn nước về dòng.

Côn tên là Định Hải Thần Châm, có thể dùng để thăm dò mực nước, bình định đại hải.

Mong con hãy sử dụng thật tốt...” Đại Vũ trên cuộn thẻ tre đó đã thấy được tâm đắc trị thủy mà cha mình để lại, kết hợp với cảm ngộ của mình, đã đưa ra danh ngôn trị thủy ‘ngăn không bằng khơi’.

Đại Vũ nhận lấy pháp bảo của Thương Tùng, bái biệt lão sư của mình, rồi lên đường đến đô thành của Nhân tộc, triều kiến cộng chủ Thuấn.

Mấy tháng sau, Đại Vũ đã đến nơi.

Trong Nghị Sự Điện của Trần Đô, Thuấn đang ngồi ở trên, dưới là các quần thần.

Lúc này, một người trẻ tuổi đang được các quần thần chú mục.

Người này, chính là Vũ đến triều kiến.

Chỉ thấy Vũ cúi người hành lễ với Thuấn, lớn tiếng nói: “Vi thần Đại Vũ, bái kiến cộng chủ, cộng chủ vạn an!” Thuấn nghe vậy, khẽ gật đầu, ra hiệu cho Vũ miễn lễ, sau đó nói: “Khanh bình thân!

Ta nghe khanh giỏi trị thủy, nhưng không biết khanh có kế sách gì?” Vũ nghe vậy khẽ trầm tư một lát, rồi mới nói: “Hồi bẩm cộng chủ, nước chảy chỗ trũng, theo ý thần, ngăn không bằng khơi, trị thủy

nên lấy việc khơi thông làm chính!" Thuấn lúc này đã hoang mang vô kế, nay nghe Vũ có biện pháp, mừng rỡ như điên, cũng không quản có khả thi hay không, trực tiếp nói: "Kế của ái khanh rất hay, ta muốn giao cho khanh chủ trì đại nghiệp trị thủy, khanh có nguyện nhận không?" Vũ nghe vậy, vội quỳ xuống đất bái lạy: "Thần nguyện nhận lĩnh, thề sẽ bình định đại hồng thủy, để an ủi linh hồn của phụ thân trên trời!" Giọng nói kiên định của Vũ vang vọng trong đại trướng, khiến mọi người đều gật đầu.

Hiển nhiên, lòng tin kiên định của Vũ cũng đã nhận được sự tán đồng của mọi người.

Ngày thứ hai, Vũ được Nhân Hoàng nhận mệnh, bắt đầu đại nghiệp trị thủy.

Nhưng trị thủy không chỉ cần kiến thức, mà còn cần sự hiểu biết về vị trí địa lý.

Vì vậy, Vũ liền triệu tập trăm họ trong thiên hạ đến hiệp trợ.

Y thị sát sông ngòi, và kiểm thảo nguyên nhân thất bại của cha mình là Cổn, quyết định cải cách phương pháp trị thủy, biến ngăn chặn thành khơi thông.

Sau đó Vũ càng tự mình leo non lội suối, cầm dụng cụ, từ tây sang đông, đi khắp nơi đo đạc địa hình cao thấp, dựng cọc tiêu, quy hoạch dòng chảy.

Y dẫn đầu các dân công trị thủy, đi khắp các nơi, căn cứ vào cọc tiêu, gặp núi mở núi, gặp trũng đắp đê, để khơi thông dòng nước, dẫn hồng thủy ra biển.

Vũ vì trị thủy, vắt óc suy nghĩ, không sợ lao khổ, chưa bao giờ dám nghỉ ngơi.

Sau đó, đi ngang qua nhà nghe tiếng vợ sinh con, tiếng con trai oa

oa chào đời, cũng nghiến răng không bước vào cửa.

Lần thứ ba đi qua, con trai Khải của y đang được mẹ bế trong lòng, đã biết gọi cha, vẫy tay chào Vũ.

Vũ chỉ vẫy tay với vợ con, tỏ ý đã thấy, không hề dừng lại.

Theo cách trị thủy đắc pháp của Vũ, thủy tai dần dần được bình ổn.

Nhưng vì lúc này Yêu tộc sắp tái xuất Hồng Hoang, nơi Vũ trị thủy có một số là địa bàn của Yêu tộc, có không ít tộc nhân Yêu tộc tồn tại.

Lúc này liền có một số hành động nhỏ quấy rối việc Vũ đang làm.

Vũ hiện tại dù sao cũng mới chỉ có tu vi Thiên Tiên, một số Yêu tộc thực lực còn trên y, vì vậy Vũ liền thỉnh cầu lão sư Thương Tùng tương trợ.

Dưới sự trấn áp thực lực của lão sư Thương Tùng, liền chém giết một số Yêu tộc, mới bảo đảm việc trị thủy của Vũ thuận lợi.

Yêu tộc hiện nay, tuy đã tổn thất một ít thực lực, nhưng Đế Tuấn lại không dám ra mặt ngăn cản Vũ.

Vì mấy con tôm con cá này mà chọc đến vị kia ra tay, quả thật là được không bù mất, vì vậy, không để ý cũng là bình thường.

Vũ lúc này, tiếp tục con đường trị thủy của mình.

Trong lúc Vũ trị thủy, y nghe tin vùng Trường Giang và Hoàng Hà đột nhiên ngập lụt, sông ngòi chảy ngược, núi sông sụp đổ, nước sông cuồn cuộn tấn công các bộ lạc Nhân tộc hai bên bờ, không ít bộ lạc Nhân tộc đều đã gặp nạn.

Nghe tin như vậy, Đại Vũ sắc mặt kinh hãi, sau đó sắc mặt lập tức âm trầm.

Nhưng y không hề nghi ngờ tính chân thực của sự việc, vì chuyện như vậy không ai dám nói dối.

Đại Vũ không kịp nghĩ ngợi, vội vàng lên đường.

Lúc đi, y nói với tả hữu: "Mau chóng triệu tập các thần tử, và thông báo cho lão sư của ta, ta đi trước một bước." Nói xong, Đại Vũ lập tức phi tốc đến vùng Hoàng Hà, Trường Giang.

"Ầm ầm ầm!" Khi Đại Vũ đến hiện trường, phát hiện sự thật quả nhiên như lời người kia nói, nước sông của hai con sông bắt đầu ngập lụt thành tai họa, sự thật còn nghiêm trọng hơn tin tức y nghe được.

Chỉ thấy nước sông đục ngầu cuồn cuộn, dâng cao lên hư không mấy vạn trượng, rồi hung hăng đổ xuống, vỗ vào hai bên bờ sông, lực đạo khổng lồ làm vỡ bờ sông, bờ sông sụp đổ.

Nước sông cuồn cuộn trực tiếp tràn ra hai bên, dòng sông cuồn cuộn như mãnh thú Hồng Hoang, tấn công tới.

Vô số cây cối đổ ngã, vô số núi đá sụp đổ, vô số nhà cửa sập, vô số mùa màng bị ngập, vô số Nhân tộc bị nhấn chìm trong dòng sông lớn, vùng vẫy không thôi!

Tai nạn, tai nạn vô tận giáng xuống, cướp đi vô số sinh mệnh.

Vùng Trường Giang, Hoàng Hà.

Đại Vũ nhìn những con người đang vùng vẫy trong nước, trên mặt lộ ra vẻ bi thống.

Nhưng lúc này không thể để trong lòng suy nghĩ nhiều, trị thủy bao nhiêu năm, tu vi của y dưới sự dạy dỗ của lão sư Thương Tùng đạo nhân và nỗ lực tu hành, tuy không cao, nhưng lúc này cũng có cảnh giới Kim Tiên.

Cộng thêm hai kiện pháp bảo do Thương Tùng giao cho, Đại Vũ

lúc này cũng chỉ có thể ổn định hồng thủy trước rồi nói sau.

Chỉ nghe Vũ hét lớn một tiếng: "Định Hải Thần Châm, định cho ta!

Khai Sơn Phủ, đi!" Ngay sau đó, liền thấy hai kiện pháp bảo do Thương Tùng giao cho từ tay Đại Vũ bay ra.

Định Hải Thần Châm lập tức hóa thành một cây cột trời màu vàng, từ trên trời giáng xuống, rơi vào vùng Trường Giang, Hoàng Hà, trong nháy mắt định trụ dòng nước cuồn cuộn.

Ngay sau đó, Khai Sơn Phủ một đạo ánh búa màu đen lóe lên, hung hăng bổ đôi bức tường nước đang vỗ tới, rơi vào trong nước sông, ổn định cục thế.

Không bao lâu, dòng nước cuồn cuộn đã bị Đại Vũ ổn định.

Lúc này, kẻ đầu sỏ phía sau cũng xuất hiện, Đại Vũ định thần nhìn lại, lại là một con thủy hầu tử khổng lồ.

Con thủy hầu tử kia cũng rất lợi hại, lập tức đánh bật pháp bảo của Đại Vũ, tiếp tục ổn định trong nước.

Lúc này, những tán tu và tiên nhân tương trợ Vũ cũng dần dần đến, thần sắc kinh hãi nhìn Hoàng Hà.

"Vu Chi Kỳ?!" Một vị tán tu kinh hô, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nghe vậy, Đại Vũ không hiểu nhìn y.

Vị tán tu kia thấy thần sắc của Đại Vũ, trầm giọng nói: "Vu Chi Kỳ là thần hầu trời sinh, ngày xưa là đại yêu trong thiên đình của Yêu tộc.

Xem thần khí lúc này, hẳn đã bước chân vào Đại La Kim Tiên viên mãn..." Nói đến đây, mấy vị tán tu đều liên tục lắc đầu.

Cảnh giới đó, họ làm sao có thể đối phó.

Lão sư của Đại Vũ là Thương Tùng đạo nhân cũng chỉ ngang ngửa, dù sao cũng đã một chân bước vào Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhìn Nhân tộc gặp nạn, Đại Vũ lúc này lại không có biện pháp, không khỏi vô cùng lo lắng.

Chương 320

"Đồ nhi đừng vội, vi sư tự sẽ giúp con..." Một giọng nói hùng hậu truyền đến.

Nghe vậy, Đại Vũ thần sắc vui mừng, là lão sư Thương Tùng đạo nhân.

Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy Thương Tùng đạo nhân đạp không mà đến, ngay sau đó từ hư không hạ xuống.

Tu vi phi phàm, trong mắt thần quang lóe lên, liền biết vật trong nước là gì.

Đối với Vu Chi Kỳ, Thương Tùng tự nhiên biết thân phận của nó.

Đó là một trong những cao thủ của Yêu tộc còn sót lại trong Hồng Hoang.

Nhưng có một số người vì một số nguyên nhân, liền tự động ẩn lui ở những nơi khác của Hồng Hoang.

Đặc biệt là sau khi Yêu tộc vẫn lạc, họ càng không dám ló mặt ra.

Mấy năm nay, y cũng đã gặp một số Yêu tộc ẩn lui, tương trợ Đại Vũ trừ đi một số chướng ngại Yêu tộc.

Nhưng những kẻ đó đều là Yêu tộc không đáng kể, tu vi không cao.

Nhưng con đại yêu trước mắt, thực lực lại phi phàm.

Xem thần khí, chỉ kém y vài phần.

Cùng là Đại La Kim Tiên viên mãn, Thương Tùng muốn đánh bại Vu Chi Kỳ không khó, nhưng muốn chém giết, lại có chút khó khăn.

Những người có mặt ở đây, ngoài y ra, những người khác đều

không phải là đối thủ của nó.

Nếu chỉ đánh bại nó, nhưng sau này nó lại đến, thì không được.

Người bị thương, vẫn là Nhân tộc.

Huống hồ, với sát nghiệt mà nó đã phạm phải lúc này, Nhân tộc tự nhiên sẽ không tha cho nó.

Vì vậy Vu Chi Kỳ, tự nhiên phải bị chém giết tại đây.

Thương Tùng trong lòng suy nghĩ một chút, liền hướng về phía Vu Chi Kỳ tấn công, hai bên giao chiến với nhau.

Thực lực của Thương Tùng vốn đã cao hơn Vu Chi Kỳ vài phần, lại thêm uy lực của linh bảo trong tay vô cùng khủng bố, chỉ trong chốc lát, Vu Chi Kỳ đã bị Thương Tùng bắt giữ.

Nhưng tuy dễ dàng đánh bại Vu Chi Kỳ, nhưng Thương Tùng muốn triệt để chém giết nó, trong thời gian ngắn cũng không dễ dàng.

Nhưng cũng không phải là không có biện pháp.

"Ta phụng mệnh sư tôn, phụ đạo Đại Vũ tu hành trị thủy.

Ngươi nay gây hại Nhân tộc, đáng bị chém giết tại đây!" "Ngô, đệ tử Thương Tùng dưới trướng Thanh Minh Đạo Quân của Hỗn Nguyên Cung Vô Lượng Sơn, xin sư tôn giáng hạ thần lôi, mạt sát lão yêu này!" Thanh âm của Thương Tùng cuồn cuộn, vang vọng khắp thiên địa, dẫn đến trên cửu thiên sấm sét vang dội, thiên uy mênh mông.

"Oanh!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, liền có một luồng uy áp khủng bố giáng lâm, đi kèm với một luồng lôi quang khủng bố đến cực điểm, phảng phất như xé rách cả thiên địa, chém bầu trời đen kịt thành hai nửa, lộ ra tia sáng le lói.

Thiên địa u ám, hệt như biển mực đổ xuống.

Có một đạo thần lôi phảng phất như từ tận cùng của đại đạo, vượt qua dòng sông thời không, phảng phất như muốn chôn vùi cả thiên địa.

Đạo thần lôi kia từ cửu thiên bổ xuống, nơi nó đi qua, vạn vật quy về hư vô, tựa như đạo Hủy Diệt Thần Lôi đầu tiên lúc khai thiên, kinh khủng đến cực điểm.

Khoảnh khắc này, hàng triệu triệu ức sinh linh trong Hồng Hoang đều thần sắc kinh hãi nhìn thần lôi hạ xuống.

Là nhân vật chính Vu Chi Kỳ, lúc này nguyên thần run rẩy, đạo thần lôi kia chưa hạ xuống, nó đã sắp đọa vào Cửu U chi địa rồi.

Nhìn một đạo thần lôi lóe lên giữa thiên địa, Vu Chi Kỳ mặt như tro tàn.

Không ngờ, Thương Tùng lại trực tiếp mời Thanh Minh Đạo Quân giáng hạ thần lôi.

"Oanh!" Thần lôi bổ xuống, một tiếng sấm vang vọng khắp Hồng Hoang, quang mang che lấp hết thảy.

Không biết qua bao lâu, chúng sinh mới nhìn lại.

Lúc này, Vu Chi Kỳ đã vẫn lạc tại chỗ, đại đạo băng hoại, triệt để tiêu tan trong dòng sông thời không, dòng sông vận mệnh.

Đến đây, nguy cơ ở nơi này cũng đã được giải quyết.

Sau khi Vu Chi Kỳ vẫn lạc, Thương Tùng liền thu lấy cây côn pháp bảo mà nó sử dụng, luyện chế cùng với Định Hải Thần Châm trong tay Đại Vũ, uy lực càng thêm mạnh mẽ.

Sau khi Vu Chi Kỳ vẫn lạc, Đại Vũ cũng bắt đầu hành trình trị lý của mình.

Có chuyện Vu Chi Kỳ vẫn lạc làm chấn nhiếp, những Yêu tộc ẩn

lui lẻ tẻ càng không dám ló mặt.

Không có tu vi như Vu Chi Kỳ, thì có làm được gì?

Yêu tộc đều đã không còn, có thể dấy lên sóng gió gì?

Vì vậy, lúc này chỉ cần không bị nóng đầu, không có Yêu tộc nào dám cản trở Nhân tộc nữa.

Thiếu đi sự cản trở của Yêu tộc, tình hình của Đại Vũ trở nên dễ dàng hơn không ít.

Sau mười ba năm nỗ lực, khai phá vô số ngọn núi, khơi thông vô số con sông, xây dựng vô số đê đập.

Sau đó, y lại vạch ra những con mương sâu trên đại địa, để các con sông có thể thuận lợi đổ ra biển lớn.

Lại vì một số nơi nối liền với biển lớn, cần phải đo lường mực nước, không để nước biển chảy ngược vào, Thương Tùng liền tặng Định Hải Thần Châm vừa luyện xong cho Đại Vũ.

Có Định Hải Thần Châm tương trợ, Đại Vũ cuối cùng đã khiến các con sông trong thiên hạ đều chảy ra biển lớn, cuối cùng trị thủy thành công, trị tận gốc thủy hoạn.

Ở những nơi bị thủy hoạn, vì đất đai vừa mới rút nước còn ẩm ướt, Vũ bảo Bá Ích cấp hạt giống cho dân chúng, dạy họ trồng lúa nước.

Khiến những vùng bị thủy hoạn, lại một lần nữa bừng lên sức sống, bắt đầu lại cuộc sống.

Sau khi Đại Vũ trị thủy thành công, uy vọng trong Nhân tộc cũng tiến thêm một bước, đã trực tiếp sánh ngang với Tam Hoàng.

Đế Thuấn thấy vậy, liền nhường ngôi vị cộng chủ Nhân tộc cho Đại Vũ, còn mình thì chứng đạo Nhân Hoàng, đến Thánh Địa Nhân

tộc.

Vũ năm mươi ba tuổi chính thức lên ngôi cộng chủ Nhân tộc, lấy An Ấp làm đô thành, quốc hiệu là Hạ, họ là Tự, sử gọi là Hạ Vũ.

Sau khi Hạ Vũ kế vị, phong Đan Chu ở đất Đường, phong Thương Quân ở đất Ngu, cải định lịch thành Hạ Lịch, lấy tháng Kiến Dần làm tháng giêng.

Cùng lúc đó, các bộ lạc Thăng Long dần dần hình thành nên tầng lớp cao tầng của Nhân tộc lấy Hạ tộc làm trung tâm.

Hạ Vũ ở tầng lớp cao tầng này đã có địa vị sơ bộ của vương quyền, liền để Cao Đào, người chuyên lo hình phạt lúc trị thủy, chế định ra một số quy định, các thị tộc bộ lạc nếu có kẻ không nghe hiệu lệnh, sẽ bị hình phạt trừng trị.

Lúc đó, tộc trưởng của bộ lạc Cổ Việt là Phòng Phong thị, luôn độc bá một phương, tự xưng là trưởng của các bộ lạc Việt nhân, không nghe lệnh của Hạ Vũ.

Hạ Vũ tại đại hội Miêu Sơn đã ra lệnh xử tử y trước mặt mọi người, và bêu xác ba ngày.

Các chư hầu, phương bá ở các nơi đều biết rõ uy lực của Hạ vương triều và sự thần thánh của Hạ Vũ, không dám mạo phạm Vũ vương nữa.

Những thị tộc bộ lạc không tham gia triều kiến Vũ vương nghe được chuyện này, cũng lần lượt đến Hạ vương triều tiến cống xưng thần.

Từ đó thế lực của Hạ Vũ đã lan đến vùng Giang Hoài, võ công hiển hách, chấn nhiếp thiên hạ, người người đều tôn kính!

Sau đó, "bốn phương quy về, dựa vào đất mà làm vua." Trong quá trình trị thủy, Hạ Vũ từng đi khắp thiên hạ, đối với địa hình, tập tục,

sản vật của các nơi đều rõ như lòng bàn tay.

Hạ Vũ lại một lần nữa quy hoạch thiên hạ thành chín châu lớn, tức Ký Châu, Duyện Châu, Thanh Châu, Từ Châu, Dương Châu, Kinh Châu, Dự Châu, Lương Châu, và Ung Châu, rồi tiến hành quản lý, và chế định các loại cống phẩm của các châu.

Hạ Vũ quy định, khu vực ngoài đế kỳ của thiên tử năm trăm dặm gọi là Điện Phục, ra ngoài thêm năm trăm dặm gọi là Hầu Phục.

Ra ngoài thêm năm trăm dặm gọi là Tuy Phục, ra ngoài thêm năm trăm dặm gọi là Yếu Phục, ngoài cùng năm trăm dặm gọi là Hoang Phục.

Tuy, Yếu, Hoang tam phục, tiến nạp các vật phẩm khác nhau hoặc gánh vác các lao dịch khác nhau.

Yếu Phục, không nạp vật phục dịch, chỉ yêu cầu tiếp nhận quản giáo, tuân thủ pháp chế chính lệnh.

Hoang Phục, thì căn cứ vào tập tục của họ mà quản lý, không cưỡng chế thi hành chính giáo của triều đình.

Hạ Vũ là một nhà chính trị gia có hùng tài đại lược, một vĩ nhân.

Y kết hợp trị thủy với việc trị quốc dưỡng dân, trong lúc trị thủy trừ hại, thường xuyên chỉ đạo nhân dân khôi phục và phát triển sản xuất nông nghiệp, phát triển mạnh vận tải đường thủy, xây dựng lại gia viên.

Mỗi khi trị lý một nơi, y đều chủ động đoàn kết các tù trưởng thị tộc bộ lạc, hoàn thiện việc xây dựng chính quyền, khiến trăm họ an cư lạc nghiệp.

Sử sách của Nhân tộc có ghi lại việc cộng chủ tại vị, Hạ Vũ sau khi hồng thủy rút đi, từng mảng bình nguyên lộ ra khỏi mặt nước, y đã dẫn dắt mọi người tu sửa mương máng trên ruộng đồng, dẫn nước

tưới tiêu, trồng các loại cây nông nghiệp như lúa, kê, khiến người dân ở những nơi địa thế thấp trồng lúa nước.

Như vậy, không chỉ việc trị thủy đạt được thành công to lớn, mà sản xuất nông nghiệp cũng có tiến bộ.

Đến đây, Nhân tộc do có sự hợp tác tập thể quy mô lớn lần đầu tiên và mạng lưới thủy lợi dày đặc, dưới sự lãnh đạo anh minh của Hạ Vũ, Nhân tộc đã nhanh chóng thoát khỏi bóng ma của trận đại hồng thủy trước đó.

Nhanh chóng phá vỡ chiếc lồng giam cản trở tiến lên, Nhân tộc bước vào thời kỳ huy hoàng chưa từng có!

Thời gian trôi qua, thoáng chốc đã hơn năm trăm năm, lúc này Hạ Vũ đã gần đến lúc viên mãn, ngay cả Nhân Hoàng kế nhiệm cũng đã chọn xong, nhưng y lại mãi không thể chứng được đạo Nhân Hoàng.

Điều này khiến mọi người có chút ngạc nhiên.

Cống hiến của y đối với Nhân tộc lúc này lớn hơn nhiều so với năm vị đại đế còn lại, nhưng hiện tại lại không thể chứng đạo, trong đó dường như thiếu một chút gì đó, thiếu một việc chứng đạo.

Thánh Địa Nhân tộc, trong Nhân Tổ Điện.

"Đại ca, với tình hình hiện tại của Hạ Vũ, muốn chứng đạo đã không khó, nhưng tình hình hiện tại, lại không có dấu hiệu chứng đạo, lẽ nào cũng giống như Tam Hoàng, cần một việc chứng đạo?" Hữu Sào thị nhướng mày, nhìn Toại Nhân bên cạnh nói.

Từ sau Ngũ Đế, các Nhân Hoàng đều là sau khi công đức cộng chủ viên mãn, liền có thể chứng đạo.

Nhưng vị Lục Đế này, dường như có chút khác biệt so với năm vị Đế trước, việc cộng chủ đã viên mãn, nhưng chứng đạo lại chưa đến.

Tình huống như vậy, chỉ có ở trên Tam Hoàng, vì cần một việc chứng đạo, một việc đặt nền móng cho Nhân tộc chứng đạo.

"Quả thực như vậy, việc của Hạ Vũ cũng rất quan trọng, đối với Nhân tộc sau này cũng có ý nghĩa cực kỳ quan trọng, vì vậy việc này, nhất định phải làm..." Toại Nhân âm thầm diễn hóa một phen, rồi mở miệng nói.

Nghe vậy, Hữu Sào thị và Truy Y thị có chút kinh ngạc, không ngờ lại thật sự như vậy.

"Việc này đã có định số, không cần lo lắng!" Toại Nhân nói.

Chương 321

Nghe vậy, hai vị Nhân Tổ gật đầu, không để ý nữa, ánh mắt lại chuyển về Nhân tộc.

Hồng Hoang, Nhân tộc, Trần Đô.

Một ngày nọ, Hạ Vũ đột nhiên quát lớn với tả hữu: "Người đâu, truyền lệnh của ta.

Bảo thủ lĩnh các bộ lạc mang toàn bộ thanh đồng do bộ lạc sản xuất đến Trần Đô, ta có yếu sự cần tuyên bố." Thời gian trôi qua nhanh, gần ba trăm năm có lẻ, các thủ lĩnh bộ lạc từ những nơi xa xôi cũng đã tề tựu tại Trần Đô.

Những thủ lĩnh bộ lạc ấy sau khi nhận được truyền tấn từ Trần Đô, tuy không biết để làm gì nhưng xuất phát từ lòng tin đối với Hạ Vũ, ai nấy đều răm rắp thi hành một cách hoàn hảo.

Vì phần lớn các thủ lĩnh bộ lạc này là tu sĩ cấp thấp, họ đã mất nửa năm mới đến được Trần Đô.

Ngày thứ ba, một chúng thủ lĩnh tụ tập tại quảng trường Trần Đô.

Giữa trưa, Hạ Vũ cùng một chúng đại thần đi đến quảng trường.

Hắn nhìn lướt qua các vị thủ lĩnh, chậm rãi bước lên tế đàn, xoay người nói với họ: "Chư vị thủ lĩnh, mấy ngày trước ta nhận được truyền tấn của Nhân Đạo.

Được biết sự phát triển của Nhân tộc ta đã đạt đến một điểm bình cảnh.

Điểm bình cảnh này không phải do ta phá trừ, mà là do người kế nhiệm của ta giải quyết, nhưng lúc này, ta nên làm một chút chuẩn bị." Hạ Vũ vung tay về phía dưới, chỉ thấy vô số khối đồng lớn nhỏ

khác nhau bay lên phía trên tế đàn.

Đúng lúc này, trời giáng xuống một chiếc đỉnh đồng khổng lồ, trên đó có khắc hai đạo tự cổ xưa: Càn Khôn.

Nhìn thấy chiếc đỉnh đồng khổng lồ đột nhiên giáng xuống từ trời, mọi người đều sững sờ.

Nhưng ngay sau đó, họ liền hiểu ra, trên mặt ai nấy đều lộ vẻ kinh ngạc.

Càn Khôn Đỉnh, đó là Tiên Thiên Chí Bảo trong tay Thanh Minh Đạo Quân, trong cả Hồng Hoang cũng hiếm có tu sĩ nào được thấy, không ngờ lần này lại xuất hiện tại Trần Đô.

Nhìn tình hình của Càn Khôn Đỉnh, hiển nhiên là nó muốn tương trợ Hạ Vũ làm việc kế tiếp.

Chỉ là các thủ lĩnh bộ lạc không hiểu, rốt cuộc Hạ Vũ làm gì mà có thể khiến giáo chủ dùng Càn Khôn Đỉnh tương trợ, thể diện lớn như vậy, ngay cả Thánh nhân cũng không thể có được.

Nhưng dù trong lòng không hiểu, họ vẫn vô cùng vui mừng, bởi vì việc Hạ Vũ sắp làm chắc chắn là vô cùng trọng đại đối với Nhân tộc.

Nếu không, Đạo Quân sẽ không cho Càn Khôn Đỉnh đến tương trợ.

Nghĩ thông suốt điểm này, các vị thủ lĩnh liền tĩnh lặng chờ đợi, xem Hạ Vũ rốt cuộc muốn làm gì.

Lúc này, Hạ Vũ sau khi hoàn hồn cũng có chút kinh ngạc, nhưng nhiều hơn là vui mừng.

Có chí bảo Càn Khôn Đỉnh của Đạo Quân tương trợ, việc chứng đạo của hắn xem như đã thành.

"Ông!" Lúc này, Càn Khôn Đỉnh khẽ rung lên, một đạo thanh

quang Càn Khôn lóe lên, sau đó những khối đồng hỗn tạp kia liền bị thu vào bên trong đỉnh.

Thấy vậy, Hạ Vũ không khỏi cung kính cúi người thật sâu về phía Vô Lượng Sơn.

Sau đó, hắn xoay người đánh một đạo pháp lực vào Càn Khôn Đỉnh.

Chỉ nghe một tiếng 'Oanh!', đại đỉnh như bị kích thích, bộc phát ra hỏa quang kịch liệt.

Cùng lúc đó, một màn nước màu thiên lam xuất hiện quanh đại đỉnh, ngăn cản luồng nhiệt khí.

Nhìn thấy tất cả, Hạ Vũ xoay người nhìn một đám thủ lĩnh đang kinh ngạc đến ngây người vì dị tượng, mở miệng giải thích: "Chư vị thủ lĩnh, trong truyền tấn của Nhân Đạo ta nhận được có đề cập, tập hợp thanh đồng trong thiên hạ, luyện chế cửu đỉnh để phân định cửu châu." Nói xong, Hạ Vũ phất tay nói: "Được rồi, đại đỉnh thành hình cần bốn trăm chín mươi năm, các vị hãy trở về trước đi!" Giọng nói vừa dứt, hắn lóe lên một cái rồi biến mất khỏi tế đàn ở quảng trường Trần Đô.

Bốn trăm chín mươi năm, đối với Hồng Hoang chỉ là thoáng qua.

Lúc này, đã đến ngày mà Hạ Vũ nói đại đỉnh sẽ thành hình.

Các thủ lĩnh bộ tộc cũng đã đến Trần Đô, cùng nhau quan sát xem việc mà Cộng chủ nói rốt cuộc là chuyện gì.

Tại quảng trường Trần Đô.

"Ông!" Càn Khôn Đỉnh vốn đang yên tĩnh bỗng nhiên bắt đầu rung động dữ dội, ngọn lửa bao quanh đại đỉnh bắt đầu từ từ lụi tàn.

Cùng lúc đó, bên cạnh Càn Khôn Đỉnh xuất hiện một bóng người,

chính là Cộng chủ Hạ Vũ.

Hạ Vũ nhìn đại đỉnh, trên mặt không khỏi lộ ra một tia kích động.

Chỉ nghe một tiếng 'Xoạt!', Càn Khôn Đỉnh phun ra chín đạo linh quang, sau đó hóa thành chín tôn đại đỉnh bằng thanh đồng.

Cùng lúc đó, chí bảo của Nhân tộc là Không Động Ấn đột nhiên xuất hiện giữa hư không.

Sau đó, Không Động Ấn và chín tôn đại đỉnh bằng thanh đồng đã sản sinh ra một loại liên kết kỳ dị, từng trận gợn sóng huyền ảo trong nháy mắt lan truyền ra xung quanh Trần Đô hàng chục vạn dặm.

Đúng lúc này, trong Không Động Ấn vang lên chín tiếng rồng ngâm kinh thiên, chỉ thấy chín ấn ký rồng quấn quanh Không Động Ấn lóe lên từng đạo kim quang, 'xoạt' một tiếng, chín con rồng hồn bay ra từ trong Không Động Ấn.

Chín con rồng hồn bay lượn trên không trung vài vòng, sau đó cúi đầu bay vào chín tôn đại đỉnh bằng thanh đồng bên cạnh.

Có rồng hồn gia nhập, chín tôn đại đỉnh bằng thanh đồng trong nháy mắt thành hình.

Đại Vũ chỉ tay vào chín tôn đại đỉnh, chúng liền hóa thành chín đạo lưu quang bay về các nơi trong Hồng Hoang, sau đó tọa lạc tại chín khu vực, chính là chín châu do Hạ Vũ lập ra.

Ngay lập tức, trong chín châu vang lên từng tiếng vang vọng.

"Oanh!" Đột nhiên, trên đại địa Hồng Hoang dâng lên chín cột sáng huy hoàng rực rỡ, đi cùng với chín cột sáng là chín tiếng rồng ngâm.

Một màn sáng mờ ảo bao phủ vùng đất cửu châu trên đại lục Hồng Hoang.

Không Động Ấn và Càn Khôn Đỉnh đang lơ lửng trên không trung

thì bay một vòng quanh Trần Đô, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía Vô Lượng Sơn. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

"Làm như vậy, việc chứng đạo của Hạ Vũ sẽ không còn vấn đề gì nữa." Thanh Minh khẽ động tay, đón lấy Không Động Ấn và Càn Khôn Đỉnh bay ra từ hư không, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, mỉm cười nói.

"Kết giới Cửu Châu này uy lực không yếu, ngay cả Thánh nhân cũng có thể ngăn cản được mấy hơi thở." Nữ Oa khẽ nhướng mày, đôi mắt đẹp lướt qua cửu châu của Nhân tộc, mở miệng nói.

Hậu Thổ gật đầu, quả thật đúng là tình huống như vậy, nàng cũng có thể cảm ứng được.

"Kết giới Cửu Châu này đối với Nhân tộc quả thực có tác dụng cực lớn, cũng có thể bảo vệ an toàn cho Nhân tộc sau này." Thanh Minh trong lòng tính toán một chút rồi đưa ra một con số đại khái, với nhãn quang của Nữ Oa và Hậu Thổ, chắc hẳn cũng có thể nhìn ra được.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, không nói thêm gì, ánh mắt lại hướng về kết giới Cửu Châu. ...

Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

Toại Nhân nhìn kết giới Cửu Châu mà Hạ Vũ vừa lập, gật đầu nói: "Như vậy, việc chứng đạo của Hạ Vũ đã hoàn thành, chỉ cần chờ thời cơ đến là có thể chứng đạo quy vị Nhân Hoàng." Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị gật đầu.

Hạ Vũ là vị Đại Đế thứ sáu của Nhân tộc, lần này việc hắn làm quả thực không nhỏ, công đức chứng đạo e rằng sẽ vượt qua năm vị Đại Đế trước đó, đuổi kịp Tam Hoàng.

Còn về kết giới vừa lập, tuy Hữu Sào Thị và Truy Y Thị không biết quá rõ thiên cơ sau này, nhưng từ mấy tôn đỉnh đồng, cũng như uy lực của kết giới hiện tại và vùng đất cửu châu mà kết giới bảo vệ, hai vị Nhân Tổ liền biết kết giới này bất phàm.

"Đại ca, có kết giới này, vùng đất cửu châu sau này sẽ không còn lo lắng nữa." Một lúc sau, Hữu Sào Thị nhìn Toại Nhân nói.

Nghe vậy, Toại Nhân gật đầu, nói: "Quả thực như vậy, sức mạnh của kết giới Cửu Châu rất mạnh, Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn bình thường cũng khó lòng phá hoại.

Thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra tay cũng có thể ngăn cản được mấy hơi thở, bảo vệ vùng đất cửu châu quả thực không có vấn đề gì." Nghe vậy, hai vị Nhân Tổ vẻ mặt kinh ngạc, không ngờ uy lực của kết giới Cửu Châu lại mạnh đến thế.

Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn khó lòng gây ra phá hoại lớn đối với kết giới, điểm này họ có thể thấy rõ, nhưng ngay cả Thánh nhân hay Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có thể ngăn cản được mấy hơi thở, quả thực khiến họ khá kinh ngạc, đó không phải là việc dễ dàng làm được.

Nhưng mà, chín tôn đỉnh đồng được luyện từ thanh đồng trong thiên hạ, lại có sức mạnh của Càn Khôn Đỉnh, sức mạnh của Nhân Đạo, dưới sự tập hợp của nhiều sức mạnh như vậy, quả thực không phải là bảo vật bình thường, kết giới được lập nên tự nhiên cũng bất phàm.

Một lúc lâu sau, hai vị Nhân Tổ khôi phục bình tĩnh, ánh mắt nhìn chín cột sáng đang xuyên suốt trời đất ở cửu châu, hồi lâu không nói.
...

Cùng lúc đó, tại các nơi trên đại lục Hồng Hoang.

Vô số sinh linh không khỏi ngẩng đầu nhìn cột sáng to lớn kia, trong mắt lộ ra vẻ khó hiểu và tôn kính.

Những đại năng ẩn cư ở các nơi trong Hồng Hoang cũng bị thủ bút lớn lần này của Hạ Vũ làm cho kinh ngạc, nhìn về phía chín chiếc đỉnh, trong mắt không khỏi lóe lên một tia tham lam.

Chín chiếc đỉnh đồng đều là cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, sau này dưới sự gia trì của công đức và tín ngưỡng chi lực, chín chiếc đỉnh sẽ trưởng thành đến mức nào?

Tuy thèm muốn chín chiếc đỉnh, nhưng một chúng đại năng nghĩ đến thực lực đáng sợ của Nhân tộc Thánh địa, không chỉ có Toại Nhân là một vị Hỗn Nguyên Nhân Tổ, mà còn có tám vị Nhân Hoàng Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, cùng với hai vị Bán Bộ Hỗn Nguyên Nhân Tổ.

Về phần các trưởng lão và đệ tử có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên và Đại La thì còn nhiều hơn nữa.

Ngoài ra, còn có Nữ Oa là Thánh Mẫu, Đạo Quân là sư phụ của Nhân Tổ đứng sau lưng Nhân tộc.

Với thực lực tổng thể như vậy, trong Hồng Hoang, ngay cả Thánh nhân e rằng cũng không dám dễ dàng trêu chọc, dù sao bên phía Nhân tộc cũng có mấy vị tồn tại đỉnh tiêm.

Hiện tại, Ngũ Thánh vì là sư phụ của Nhân Hoàng, cũng tạm thời đứng về phía Nhân tộc, cũng có liên quan đến đại thế của Nhân tộc, tự nhiên sẽ không có động thái gì với Nhân tộc.

Cho nên, trong mắt những đại năng đang có ý đồ với chín chiếc đỉnh, không khỏi lóe lên một tia kiêng kỵ và kinh sợ.

Pháp bảo tuy tốt, nhưng cũng phải có mạng để hưởng.

Thực lực của Nhân tộc đã đến mức không thể trêu chọc, tốt nhất

không nên có ý đồ xấu.

Trong Thánh địa.

Toại Nhân ánh mắt chậm rãi lướt qua Hồng Hoang, khá hài lòng với thái độ của đông đảo đại năng.

Nếu thật sự có kẻ nào có ý đồ xấu, e rằng sẽ bị một niệm trấn sát tại chỗ.

Cửu Đỉnh của Nhân tộc không phải là thứ mà ai cũng có thể dòm ngó.

Lúc này, những đại năng bị Toại Nhân nhìn thấy, trong lòng đều thầm may mắn, may mà không có ý đồ xấu, nếu không e rằng đã bị Toại Nhân một niệm trấn sát tại chỗ.

Tình hình hiện tại, chỉ xem là được rồi, không nên nghĩ nhiều.

Vì vậy, tình hình của những tồn tại và tu sĩ trong Hồng Hoang lúc này khiến Toại Nhân khá hài lòng.

Không có ai vì những chuyện này mà chuốc lấy phiền phức không cần thiết, uổng mạng, cũng đỡ cho hắn không ít phiền toái.

Chương 322

Kế tiếp, chỉ cần chờ Hạ Vũ lập xong kết giới Cửu Châu.

Đến lúc đó, sự bảo vệ của Nhân tộc sẽ có thêm một phần bảo đảm.

Toại Nhân trong lòng lóe lên ý niệm, lập tức chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc. ...

Hồng Hoang, Nhân tộc, Trần Đô.

Lúc này, trong Hồng Hoang đột nhiên vang vọng giọng nói hùng hậu của Hạ Vũ.

"Nhân Đạo tại thượng, thiên địa làm chứng, nay có Nhân tộc Cộng chủ Hạ Vũ, chia Hồng Hoang thành chín châu: Ký Châu, Duyện Châu, Thanh Châu, Từ Châu, Dương Châu, Kinh Châu, Dự Châu, Lương Châu, Ung Châu.

Cửu Châu kết giới, khởi!!" Cùng với tiếng quát khẽ của Hạ Vũ, màn sáng bao phủ đại lục Hồng Hoang phát ra một trận quang mang chói mắt, sau đó biến thành trong suốt không màu, cuối cùng từ từ biến mất trong mắt chúng sinh linh. ...

Hồng Hoang, trên đại địa.

Tuy chín cột sáng ở vùng đất cửu châu và lớp bình chướng kết giới đã dần tan biến trong mắt vô số sinh linh, tu sĩ và đại năng của Hồng Hoang.

Nhưng những tu sĩ, đại năng kia lại phát hiện, tại nơi hư không Hồng Hoang và Tam Thập Tam Thiên giao nhau, có một đạo sức mạnh tựa như bình chướng xuất hiện ngưng kết, phân bố, bao bọc, sau đó bảo vệ Nhân tộc ở bên trong.

Ngay cả Tây phương Nhị Thánh, Thái Thượng Tam Thanh... lúc này cũng đều biểu hiện ra những vẻ mặt khác nhau.

Kết giới Cửu Châu bảo vệ cửu châu, cũng là bảo vệ Nhân tộc, ngay cả các Thánh nhân cũng nằm trong phạm vi cách ly của sức mạnh này, có những thay đổi thần sắc khác nhau cũng là chuyện bình thường. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Thanh Minh chậm rãi mở mắt, nhìn kết giới Cửu Châu mà Hạ Vũ vừa lập, không khỏi khẽ gật đầu.

Uy lực của kết giới Cửu Châu quả thực không làm hắn thất vọng, không uổng phí việc cho mượn Càn Khôn Đỉnh để trợ giúp luyện chế cửu đỉnh bố trí kết giới Cửu Châu.

Như vậy, lời hứa ban cho Huyền Quy sinh cơ, cũng như việc chứng đạo của Hạ Vũ lần này, cũng đã thuận lợi hoàn thành.

"Có kết giới Cửu Châu, sau này muốn nhúng tay vào Nhân tộc, phải qua được kết giới Cửu Châu trước.

Kết giới này mạnh mẽ, không phải tồn tại bình thường có thể chống lại được, sau này cửu châu của Nhân tộc sẽ không có vấn đề gì." Nữ Oa nhìn Thanh Minh, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra nụ cười, vô cùng hài lòng với uy lực và tác dụng của kết giới.

Bên cạnh, Hậu Thổ cũng gật đầu, tình huống như vậy quả thực không tệ, đã cho Nhân tộc thêm một phần bảo đảm.

Thanh Minh nghe vậy, mỉm cười, không nói gì, sự thật đúng là như vậy.

"Kết giới Cửu Châu đã lập, việc chứng đạo của Hạ Vũ đã thành, chỉ chờ ngày chứng đạo." Thanh Minh dừng một chút rồi nói tiếp: "Sau khi Hạ Vũ quy vị, sự thay đổi triều đại của Nhân tộc sẽ có biến

động không nhỏ, nhưng đó đều thuộc về sự hưng suy của triều đại, đối với Nhân tộc, không có gì thay đổi." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, điểm này họ cũng có thể biết được một chút, cũng không quá quan tâm.

Lúc này sau khi nhìn nhau một cái, ánh mắt lại lần nữa chuyển về phía Nhân tộc. ...

Hồng Hoang, Nhân tộc, Trần Đô.

Lúc này, trên bầu trời Trần Đô tràn ngập tường thụy.

Một đám mây công đức vàng óng to lớn bao phủ bầu trời Trần Đô.

Chỉ thấy đám mây công đức vàng óng đó chia làm mấy phần, trong đó một thành bay về phía Vô Lượng Sơn, một thành bay về phía Nhân tộc Thánh địa, thuộc về hai kiện bảo vật là Càn Khôn Đỉnh và Không Động Ấn.

Trong đó có bốn thành bay vào người Hạ Vũ đang đứng bên cạnh, ba thành còn lại thì bay vào chín tôn đại đỉnh đã rơi xuống đại địa cửu châu, một thành còn lại hóa thành vô số phần rơi xuống người các thủ lĩnh bộ lạc trên quảng trường.

Dưới sự gia trì của bốn thành công đức, tu vi của Hạ Vũ tăng lên nhanh chóng, không lâu sau đã đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Lúc này vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại, vẫn đang tiếp tục tăng lên, cuối cùng đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên, mới bắt đầu chậm lại, cuối cùng ổn định ở Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong. ...

Thanh Minh và Toại Nhân thu lấy công đức bay tới, sau đó đánh vào Càn Khôn Đỉnh và Không Động Ấn.

Tuy không tăng lên nhiều, nhưng cũng là tích lũy, có còn hơn không.

Tại Trần Đô, cùng với việc tu vi ổn định, Hạ Vũ chậm rãi mở mắt.

Tu vi đột phá, tầm nhìn của hắn cũng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hắn nhìn về phía các vị thủ lĩnh trên quảng trường, phát hiện họ dưới sự gia trì của công đức đã đột phá cảnh giới hiện có, trở thành tu sĩ tiên cảnh.

Thấy tình hình này, Hạ Vũ không khỏi mỉm cười.

Hắn nhìn các thủ lĩnh một cái rồi nói: "Được rồi, mọi việc đã xong, ta có một chuyện muốn tuyên bố.

Năm trăm năm sau, ta sẽ thoái vị Cộng chủ, chứng đạo Lục Đế, quy vị Nhân Hoàng." Nói xong, Hạ Vũ lóe lên một cái rồi biến mất khỏi tế đàn quảng trường Trần Đô.

Nghe lời Hạ Vũ, các vị thủ lĩnh cũng lần lượt cáo từ, xoay người bay về bộ lạc của mình.

Về phần chuyện năm trăm năm sau, họ tin rằng Hạ Vũ nhất định sẽ tìm cho Nhân tộc một người kế vị tốt. ...

Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

"Sau khi Hạ Vũ chứng đạo, không chỉ Tam Hoàng Ngũ Đế, mà do Nhân Đạo biến động thành Lục Đế, đều sẽ quy vị Nhân Hoàng.

Đến lúc đó, Nhân tộc có thể ổn định vị trí nhân vật chính của trời đất.

Về sau có Nhân Hoàng nào đản sinh nữa hay không, phải xem tình hình của Nhân Đạo." Toại Nhân chậm rãi thu ánh mắt lại, nhìn Hữu Sào Thị và Truy Y Thị nói.

Nghe vậy, hai người gật đầu, với thực lực và khí vận của Nhân tộc hiện nay, quả thực ổn định ở vị trí nhân vật chính của trời đất.

Trong Hồng Hoang, thật sự không có chủng tộc nào có được thực lực và khí vận như Nhân tộc.

Về phần sau khi Nhân Đạo biến động, sau này có Nhân Hoàng nào đản sinh nữa hay không, phải xem tình hình sau này.

"Sau khi Hạ Vũ quy vị, chuyện trong Nhân tộc cứ để Nhân tộc tự quản lý, Thánh địa không cần phải can thiệp nữa." Toại Nhân nói.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị gật đầu, sự vận hành của Nhân tộc hiện tại quả thực không cần phải quan tâm quá nhiều.

Ngay cả vị Đế thứ sáu cũng sắp quy vị, vậy Thánh địa tự nhiên cũng không cần phải quan tâm quá nhiều.

"Đại ca, nếu sau này Nhân tộc có triều đại hay Cộng chủ không tốt, Thánh địa có cần ra tay không?

Còn nữa, nếu có Nhân Hoàng khác đản sinh thì sao?" Đột nhiên, Hữu Sào Thị mở miệng hỏi, đây cũng là một vấn đề.

"Tốt hay không tốt, Nhân tộc tự sẽ giải quyết.

Nhân tộc hiện nay đã không còn là Nhân tộc thuở ban đầu, chúng ta không cần quan tâm quá nhiều, cứ để Nhân tộc tự giải quyết.

Triều đại hưng suy, Cộng chủ tốt xấu, đều là kiếp nạn của triều đại Nhân tộc, không cần can thiệp." Toại Nhân nhìn Hữu Sào Thị, mở miệng nói.

Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị gật đầu, không nói thêm gì nữa.

"Ngày Hạ Vũ chứng đạo, hai người hãy cùng ta đi một chuyến!" Toại Nhân nói, sau đó lại thông báo cho Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông, và Nhân Hoàng Hiên Viên, cùng Ngũ Đế.

"Vâng!" Hai vị Nhân Tổ đáp một tiếng, sau đó liền chờ đợi. ...

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã năm trăm năm trôi qua.

Lúc này, đã đến ngày Hạ Vũ thoái vị nhường ngôi, các thủ lĩnh bộ lạc cũng đã sớm tụ tập tại Trần Đô chờ đợi Cộng chủ mới xuất hiện.

Lúc này, có tin tức rằng Cộng chủ mới có thể là con trai của Hạ Vũ, "Khải".

Trong năm trăm năm qua, Hạ Vũ bắt đầu đưa Khải ra trước sân khấu, còn mình thì lui về hậu trường.

Sự thông minh tài trí của Khải cũng được các vị đại thần nhất trí khẳng định.

Giữa trưa, Hạ Vũ dẫn theo một chúng đại thần và con trai Khải đến quảng trường Trần Đô.

Trên đường đi, Hạ Vũ liên tục vẫy tay chào các thủ lĩnh bộ lạc bên cạnh.

Dưới tế đàn, Hạ Vũ dắt tay Khải chậm rãi bước lên, Nhân Hoàng chi sư Thương Tùng đạo nhân thì đứng ở một bên.

Lúc này, trên tế đàn đã đặt tượng thần của các vị Thánh nhân, Luân Hồi chi chủ Hậu Thổ, Thánh Mẫu Nữ Oa, Phục Hy tiên trưởng, ba vị Nhân Tổ, các vị Nhân Hoàng và trưởng lão.

Hạ Vũ dắt Khải bái lạy tượng thần của một chúng Thánh nhân, Thánh Mẫu Nữ Oa, Hậu Thổ nương nương, Phục Hy tiên trưởng, các Nhân Tổ, Nhân Hoàng, trưởng lão... nói: "Nhân Đạo tại thượng, Thánh Mẫu, các vị Thánh nhân, Luân Hồi chi chủ, Nhân Tổ, Nhân Hoàng chứng giám!

Nay có Nhân tộc Cộng chủ Đại Vũ, truyền ngôi vị Cộng chủ cho Khải." Giọng nói của Hạ Vũ vừa dứt, bầu trời Hồng Hoang vang lên một trận sấm.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy chân trời phía đông Hồng Hoang tử khí dâng trào ba vạn dặm, xa xa bay tới bảy bóng người, chính là Hậu Thổ và Nữ Oa, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên tam thánh, cùng Tây phương Nhị Thánh.

Theo sau Ngũ Thánh, chính là Phục Hy, một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tiếp theo, từ trong Nhân tộc Thánh địa, Nhân Tổ Toại Nhân, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông, Nhân Hoàng Hiên Viên.

Thiếu Hạo, Chuyên Húc, Đế Cốc, Đường Nghiêu, Ngu Thuấn Ngũ Đế.

Như vậy, những tồn tại đỉnh tiêm cần đến đều đã tề tựu. ...

Nhân tộc, bên ngoài Trần Đô.

Cùng với sự hiện diện của những tồn tại này, vùng đất Nhân tộc tràn ngập tường thụy và tiên nhạc.

Chương 323

Cả Hồng Hoang bị dị tượng xuất hành của Thánh nhân và Hỗn Nguyên bao phủ, thiên nữ tán hoa, đất vọt kim liên bao trùm khắp nơi.

Vô số sinh linh được tường thụy tưới nhuần, tu sĩ hấp thu những đóa kim liên kia đã bớt đi mấy trăm năm khổ tu.

Đây cũng là thu hoạch lớn nhất của những tu sĩ, đại năng đến quan lễ.

Thấy vậy, Hạ Vũ dẫn đầu hành lễ bái đạo: "Bái kiến Thánh Mẫu, Hậu Thổ nương nương, Thái Thanh Thánh nhân, Nguyên Thủy Thánh nhân, Thông Thiên Thánh nhân, Tây phương Nhị Thánh, Phục Hy tiên trưởng, ba vị Nhân Tổ, các vị hoàng huynh." Cùng với giọng nói của Hạ Vũ vừa dứt, chỉ thấy Nữ Oa khẽ phất tay: "Không cần đa lễ!" Lập tức nâng mọi người dậy.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên, Tây phương Nhị Thánh cùng với Nhân Tổ và Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, thân hình khẽ động, xuất hiện dưới tế đàn Trần Đô, chờ đợi thời cơ. ...

Trên tế đàn Trần Đô.

Đợi một lát, Thương Tùng nhìn Hạ Vũ, khẽ gật đầu, ý bảo có thể bắt đầu việc chứng đạo.

Hạ Vũ hiểu ý, liền bắt đầu đảo cáo: "Nhân tộc Cộng chủ Đại Vũ, trị thủy Hồng Hoang, thực thi thủy đạo, trấn áp Tứ Hải, phân chia cửu châu.

Tại vị tám nghìn năm, nay cảm thấy công đức viên mãn, truyền ngôi vị Nhân tộc Cộng chủ cho Khải." Mọi người dưới đài sau khi Hạ

Vũ nói xong, liền bắt đầu đồng thanh hô vang tên của Hạ Vũ và Khải.

Lúc này, bầu trời vang lên một tiếng nổ lớn, từ Hỗn Độn ngoài trời bay tới một đám công đức khổng lồ.

Công đức này bao gồm công đức trị thủy, công đức Nhân Hoàng.

Đồng thời, dòng sông vận mệnh trong cõi u minh cũng một trận cuộn trào, một con kim long miệng ngậm đạo quả Nhân Hoàng xông ra khỏi dòng sông vận mệnh, bay về phía Trần Đô, trên đầu chúng sinh Hồng Hoang còn có từng đạo tín ngưỡng chi lực bay tới.

Ba loại sức mạnh nhanh chóng hội tụ trên bầu trời Trần Đô.

Lúc này, đám mây công đức vàng óng kia một trận dao động, trong nháy mắt hóa thành mấy phần.

Hạ Vũ được bảy thành rưỡi, một thành thuộc về Thương Tùng đạo nhân, một thành thuộc về Càn Khôn Đỉnh và Không Động Ấn, nửa thành hóa thành vô số phần thuộc về những người đã giúp đỡ Hạ Vũ.

Lúc này, sau khi nhận được công đức của Càn Khôn Đỉnh và Không Động Ấn, Toại Nhân thuận thế ném ra Không Động Ấn, quát khẽ một tiếng: "Nhân Hoàng, lập!" Cùng với giọng nói của Toại Nhân vừa dứt, chỉ thấy một đạo Nhân Hoàng đế khí từ trong Không Động Ấn bay ra, sau đó dung nhập vào cơ thể Hạ Vũ.

Hạ Vũ dưới sự gia trì của bảy thành rưỡi công đức và Nhân Hoàng đế khí, tu vi nhanh chóng đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, trở thành một trong số ít cao thủ Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn giữa trời đất, quy vị Nhân Hoàng.

Đến đây, việc thiện nhượng kết thúc.

Thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc không chỉ hoàn thành, mà sau khi Nhân Đạo biến động, vị Đế thứ sáu cũng thuận lợi chứng đạo quy vị.

Có Tam Hoàng Lục Đế trấn giữ và Cửu Đỉnh trấn áp, khí vận Nhân tộc từ đây miên man không dứt, trường cửu không suy.

Về phần sau này, Nhân tộc có Nhân Hoàng nào đản sinh hay không, chỉ có thể chờ đợi, rửa mắt mong chờ.

Sau khi đại điển thiện nhượng kết thúc, Nữ Oa, Hậu Thổ, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Phục Hy, Tây phương Nhị Thánh cùng với Tam Tổ và các vị Nhân Hoàng của Nhân tộc lần lượt rời đi.

Hạ Vũ cũng theo ba vị Nhân Tổ, cùng với Tam Hoàng Ngũ Đế và mấy vị trưởng lão, trở về Thánh địa Nhân tộc bên bờ Đông Hải.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này trở về Hỗn Nguyên Cung, tình hình tiếp theo sẽ không còn quan tâm đến tiến triển của Nhân tộc nữa, dù sao tình hình đó đã không còn là đại thế hiện tại nữa.

Tuy đại thế lần này chỉ có thời gian mười vạn năm, nhưng những tồn tại đản sinh trong đó lại không hề tầm thường, cũng đã thu hút sự chú ý của không ít tồn tại.

Nhân tộc tiếp theo sẽ không bị quá chú ý, trừ khi có Nhân Hoàng đản sinh, nếu không thì vẫn sẽ phát triển bình lặng.

Sau khi Hạ Vũ quy vị, Nhân tộc liền bước vào một cục diện mới.

...

Lại nói sau khi Hạ Khải kế vị, liền thay đổi chế độ thiện nhượng của vương triều nguyên thủy, khai sáng ra chế độ thế tập kéo dài hàng vạn năm của tiên Hạ.

Từ đây, "công thiên hạ" biến thành "gia thiên hạ".

Trong quốc gia, trung ương vương thất có quan hệ tông pháp về huyết mạch, có quan hệ phân phong về chính trị, có quan hệ cống phú về kinh tế.

Sau khi Hạ Khải trở thành Cộng chủ, đã tổ chức quân đội, xây dựng thành trì, chế định hình pháp, lập nên vương triều nô lệ đầu tiên có ý nghĩa thực sự trong lịch sử Nhân tộc: Hạ Triều!

Trước khi Hạ Triều do Khải thành lập, tuy cũng gọi là vương triều, nhưng trên thực tế đại vương chỉ tương đương với lãnh tụ, không phải là đế vương.

Giữa hai bên có sự khác biệt rất lớn.

Sau khi Hạ Triều thành lập, từ đó, đại địa Thần Châu (Cửu Châu) cũng được gọi là An Lạc!

Lúc này, cuộc tranh đoạt đế vị của Nhân tộc không còn thu hút sự chú ý của các đại năng Hồng Hoang nữa, dù sao Tam Hoàng Lục Đế đã quy vị, sự thay đổi triều đại của Nhân tộc lúc này đã không còn là đại thế, không thể thu hút sự chú ý của họ.

Về phần các Thánh và hai vị Hỗn Nguyên, lại càng không để ý, lần lượt thu hồi ánh mắt, tham ngộ đại đạo.

Nhân tộc, lúc này từ "công thiên hạ" biến thành "gia thiên hạ", tuy trong đó có nhiều thay đổi, nhưng sao lại không phải là một loại tiến bộ của văn minh? ...

Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

"Đại ca, công thiên hạ, nay biến thành gia thiên hạ, liệu có gì không ổn?" Hữu Sào Thị nhíu mày, nhìn Toại Nhân hỏi.

Trước đây, Cộng chủ của Nhân tộc đều là những người có tài đức lớn trong Nhân tộc, có công tích lớn, có danh tiếng lớn đảm nhiệm.

Một khi có điều không tốt, liền giống như Trĩ trước đây, có thể lật đổ để người có hiền đức đảm nhiệm.

Nhưng bây giờ đã khác, Cộng chủ đã trở thành đế vương, thiên hạ

đã thành gia thiên hạ, tình hình như vậy, khác xa so với trước kia.

Hắn lo lắng, trong đó có thể sẽ phát triển theo hướng không tốt.

Nghe vậy, Toại Nhân mỉm cười nói: "Công thiên hạ trở thành gia thiên hạ, đây là xu thế tất yếu.

Dù đời này không xuất hiện, thì sau này cũng sẽ xuất hiện, trong quá trình phát triển tiến lên của Nhân tộc, đây là đại thế không thể thiếu, cho nên không cần lo lắng." "Về phần tốt xấu, tự nhiên cũng sẽ có, nhưng đó đều là sự thay đổi của triều đại mà thôi, là sự phát triển tự thân của Nhân tộc, đã không cần Thánh địa chúng ta quan tâm và can thiệp quá nhiều nữa.

Sau lần này, hãy triệu hồi các trưởng lão và đệ tử đang bảo vệ ở Thánh địa về đi!" "Nhân tộc, đã đến lúc tự mình quản lý và thống trị.

Thánh địa, cũng nên tách ra, trả lại quyền lực cho Nhân tộc." Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị trong lòng đã hiểu, gật đầu nói: "Cứ theo ý đại ca!" Trước đây họ đã thảo luận về vấn đề này rồi, bây giờ tự nhiên biết phải làm gì.

Huống chi đại ca của họ đã nói rõ, những điều này đối với sự phát triển lâu dài của Nhân tộc không có hại lớn, cũng là đại thế của sự phát triển, cho nên cũng không nói nhiều nữa, cứ để Nhân tộc tự mình tiến lên là được.

Thánh địa không thể lúc nào cũng vận hành sự phát triển của Nhân tộc, cần phải dựa vào chính Nhân tộc, cho nên cách làm của đại ca họ như vậy không có gì không ổn.

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị chắp tay với Toại Nhân, sau đó liền rời đi.

Toại Nhân nhìn hai người đi sắp xếp, ánh mắt dừng lại ở trong điện Tam Hoàng Lục Đế mấy hơi thở.

Sau khi tiến hành luận đạo, bây giờ họ đều đang tu hành bế quan, đến lúc xuất quan tu vi đều sẽ tăng mạnh.

Lập tức, Toại Nhân chuyển ánh mắt, nhìn về phía Văn Tổ Thương Hiệt đang bế quan.

Thấy tình hình ổn định, không ngừng tăng lên, hắn cũng khẽ gật đầu.

Một lúc lâu sau, Toại Nhân thu hồi ánh mắt, cũng bắt đầu tu hành, ấn ký hỏa diễm giữa trán tỏa ra quang mang rực rỡ, một luồng nhiệt độ kinh khủng tràn ngập Nhân Tổ Điện, từng đạo đại đạo pháp tắc quấn quanh người Toại Nhân, đã bắt đầu tu hành.

Nhân tộc lúc này cũng bắt đầu một quỹ đạo mới, một sự vận hành mới. ...

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua mấy nguyên hội.

Đại địa Hồng Hoang lúc này đã trở lại quỹ đạo vận hành mới.

Không ít tồn tại lúc này đều đã quay lại tham ngộ và tu hành của mình.

Trong một khoảng thời gian ngắn, cũng đã có một số tiến triển.

Dù sao bây giờ Nhân Đạo đang tăng lên, mà Nhân Đạo lại là đạo của chúng sinh, chúng sinh tăng lên Nhân Đạo, Nhân Đạo lại phản bổ chúng sinh.

Cho nên, chúng sinh trong khoảng thời gian này đều có những tiến triển không nhỏ.

Địa Phủ, Huyết Hải, Địa Tiên Phủ thì không cần phải nói, Vu tộc cũng đang từ từ tăng lên.

Viễn cổ Tam tộc đều đang ở giai đoạn cuối cùng, Long tộc thì nhanh hơn một chút, đã đang chuẩn bị cho việc tái xuất Hồng Hoang.

Thiên Đình tuy bề ngoài không có động thái gì lớn, nhưng sự phát triển vẫn chưa bao giờ dừng lại, cùng với Tam Ngự, không ngừng tăng lên, thực lực và khí vận tổng thể đều đang tăng lên.

Hồng Hoang hiện nay, các thế lực, chủng tộc lớn, vô số sinh linh tu sĩ, đều đang không ngừng phát triển và tăng lên.

Hồng Hoang hiện tại lại là một thời đại phát triển mới của Hồng Hoang. ...

Thời gian thoáng qua, lại mấy vạn năm trôi đi.

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

"Phu nhân cảm thấy thế nào?" Thanh Minh nhìn Nữ Oa vừa mới mở mắt, mở miệng hỏi.

Bên cạnh, Hậu Thổ cũng đang nhìn.

Trong khoảng thời gian này, Nhân Đạo đã tăng lên và hoàn thiện không ít, Nữ Oa chấp chưởng Nhân Đạo, cũng có thu hoạch không nhỏ.

Nghe vậy, Nữ Oa nhìn Thanh Minh và Hậu Thổ, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra một nụ cười, nói: "Nhân Đạo sau khi đại thế của Nhân tộc kết thúc, cũng như trong quá trình chúng sinh Hồng Hoang tăng lên, quả thực đã tăng lên và hoàn thiện không ít.

Ta trong những năm này, đạo hạnh đã tăng tiến không ít, tuy chưa thể tấn thăng Đại Đạo cảnh giới, nhưng trong cùng cấp bậc, quả thực hiếm có đối thủ." Thánh cảnh viên mãn, chưa thể tấn thăng, vậy thì trong cùng cấp bậc, so đấu chính là sự lý giải đối với 'Đạo', sự tích lũy đạo hạnh của bản thân.

Với nhãn quang của Thanh Minh, cũng có thể nhìn ra, sự tích lũy của Nữ Oa lúc này, trong cùng cấp bậc, quả thực đã đến mức khá hiếm có.

Với trình độ như vậy, trong cùng cấp bậc, muốn chống lại công thế của nàng, quả thực không dễ dàng.

Thanh Minh khẽ gật đầu nói: "Như vậy là tốt rồi, hai vị phu nhân tham ngộ Nhân Đạo, Minh Đạo, sớm muộn gì cũng có thể dựa vào đó để đạt đến cảnh giới cao hơn.

Lúc này tuy chưa phải thời cơ, nhưng thời cơ đó, sẽ có một ngày đến." Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, điểm này họ biết.

Cho nên, trong những năm này, họ vẫn luôn tham ngộ Nhân Đạo và Minh Đạo, cũng không quá vội vàng về việc tấn thăng Đại Đạo cảnh giới.

Nền tảng lúc này vững chắc, tiến triển sau này mới có thể đi vững vàng hơn.

Chương 324

Hơn nữa, sau này tham ngộ tu hành, cần phải mượn sức Nhân Đạo và Minh Đạo, vậy thì việc không ngừng tham ngộ tích lũy lúc này là cần thiết.

Dù sao, họ là tồn tại chấp chưởng Nhân Đạo và Minh Đạo, tự nhiên phải nỗ lực nhiều hơn trên con đường này.

Những năm này cũng không hề lơ là, Thanh Minh lúc này lại nói, tự nhiên không từ chối, sau này sẽ tiếp tục tu hành trên con đường này.

Thanh Minh gật đầu, liền lại nhắm mắt dưỡng thần.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này nhìn nhau một cái, sau đó quan sát Hồng Hoang. ...

Thời gian thoáng qua, lại hơn một nguyên hội trôi đi.

Nhân tộc, Thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

"Ông!" Vào một thời khắc nào đó, Toại Nhân chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt hỏa quang nhảy múa, câu động những sợi tơ đại đạo pháp tắc.

Hắn nhìn tình hình trong điện Nhân Hoàng một cái, khẽ gật đầu.

Mấy chục vạn năm qua, tình hình của Tam Hoàng Lục Đế quả thực không tệ, sau khi tự thân luận đạo lại tham ngộ ổn định, đã tiêu hóa, biến thành của mình, đã có được không ít tiến triển.

Sau này, trong chín vị Nhân Hoàng, nếu có mấy vị tấn thăng Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, vậy thì đối với Nhân tộc, đối với Thánh địa, đều là sự tăng lên cực lớn.

Cho nên, Toại Nhân cũng khá mong đợi, cuối cùng ai có thể tấn thăng cảnh giới này trước.

Phục Hy, Thần Nông, hay là Hiên Viên, Thiếu Hạo, Hạ Vũ...

Chỉ có thể rửa mắt mong chờ.

Toại Nhân trong lòng nghĩ xong, liền chuyển ánh mắt, đặt lên người Thương Hiệt.

Tu vi của Thương Hiệt hiện nay cũng đã tăng lên đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, tốc độ tấn thăng cũng không chậm.

Nhưng Toại Nhân biết thân phận kiếp trước của hắn, tu luyện lại, cũng không tính là quá nhanh.

Nhưng mỗi bước của Thương Hiệt đều vô cùng vững chắc, lại thêm Văn Đạo và khí vận Nhân tộc bảo vệ hiệp trợ, con đường của hắn lại tương đối dễ đi hơn một chút.

Toại Nhân thậm chí còn cảm thấy, tồn tại tấn thăng Bán Bộ Hỗn Nguyên trước, có thể sẽ là Thương Hiệt, sau đó mới đến Tam Hoàng Phục Hy, Thần Nông và Hiên Viên.

Nhưng bất kể Thương Hiệt tăng lên, hay Tam Hoàng tăng lên, đối với Nhân tộc, đối với Thánh địa, đều là sự tăng lên cực lớn, cho nên Toại Nhân cũng không để ý nhiều như vậy.

Quan sát mấy hơi thở, Toại Nhân liền thu hồi ánh mắt.

Trong lòng tính toán xong, Toại Nhân đứng dậy, sau đó rời khỏi Nhân tộc Thánh địa, hướng về Hồng Hoang. ...

Sau khi Toại Nhân rời khỏi Nhân tộc Thánh địa, không trực tiếp đi đến Hồng Hoang, mà trước tiên đi về phía Nhân tộc.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Nhân tộc xuất hành, khí vận đi theo, tử khí ngút trời.

Tuy vô số Nhân tộc không biết chuyện gì xảy ra, nhưng cũng nhìn lên Cửu Thiên, vẻ mặt kinh ngạc.

"Hạ Triều phát triển cũng thuận lợi, nhưng triều đại hưng suy, vẫn là điều mà một phương quốc triều khó lòng tránh khỏi." Toại Nhân nhìn sự phát triển của Hạ Triều những năm này, khẽ gật đầu nói.

Hạ Triều là triều đại "gia thiên hạ" đầu tiên, trải qua hơn trăm vạn năm phát triển, đã không tệ rồi.

Sự biến hóa của quốc vận cũng sắp đi đến hồi kết.

Nhưng không phải bây giờ, nhìn tình hình của Hạ Triều, Toại Nhân ước chừng còn có thể tồn tại khoảng mười mấy vạn năm.

Nhìn như vậy, quả thực khá tốt.

Sau khi Toại Nhân thu hồi ánh mắt, liền đi về phía đại địa Hồng Hoang. ...

Thoáng chốc, mấy nghìn năm đã lặng lẽ trôi qua.

Trong mấy nghìn năm, Toại Nhân đã đi qua không ít khu vực của Hồng Hoang.

Tuy việc du lịch Hồng Hoang trước đây đã đi mấy lần rồi, nhưng trải qua bể dâu, sinh linh biến đổi, mỗi lần du lịch, Toại Nhân đều cảm thấy có những nơi khác biệt.

Toại Nhân tiếp tục tiến lên, như vậy, lại nghìn năm nữa lặng lẽ trôi qua.

Toại Nhân lúc này đã đến vùng biên duyên của đại lục trung ương.

Đột nhiên, Toại Nhân dừng bước, ánh mắt nhìn về một dãy núi cách đó không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, trên mặt lộ ra vẻ suy tư.

“Nơi này linh khí ngưng kết thành sương, tiên thiên khí tức mênh mông, có không ít pháp tắc quy tắc dao động kịch liệt như vậy, xem ra có bảo vật sắp hiện thế, không biết là linh bảo hay linh căn?” Trong lòng suy nghĩ mấy hơi thở, Toại Nhân khẽ cười một tiếng nói.

Giọng nói còn chưa dứt, Toại Nhân đã động thân, đi về phía dãy núi ở phía nam.

Với tu vi của Toại Nhân lúc này, không đến một thoáng, đã vượt qua không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm thời không, hạ xuống dãy núi kia.

Toại Nhân ánh mắt chậm rãi lướt qua, trong đôi mắt đại đạo hiện lên, mang theo tia tia hỏa quang, không ngừng tra xét vị trí hiện thế trong dãy núi.

Như vậy, hắn có thể ra tay vào thời cơ tốt nhất, không gây ra phiền phức không cần thiết.

“Nguyên lai ở đây!” Mấy hơi thở sau, Toại Nhân ánh mắt định vị tại một sơn cốc trong dãy núi.

Nơi đó, chính là nơi hiện thế của bảo vật lần này.

Toại Nhân mỉm cười, chân khẽ động, thời không chuyển đổi, khi xuất hiện lại, đã ở trong sơn cốc.

Sơn cốc không có gì đặc biệt, điều đặc biệt duy nhất, chính là một dòng suối u tĩnh trong sơn cốc.

Phát hiện ẩn mình trong hư không, Chuẩn Đề nhìn thấy dòng suối u tĩnh, nước suối trong vắt, tỏa ra hương thơm thanh lương thấm vào lòng người.

Hắn phất tay, vốc một vốc nước suối, cảm nhận một luồng khí thanh tịnh ẩn chứa bên trong, có thể làm cho tâm thần con người trở nên yên tĩnh.

“Bảo vật ở trong dòng suối u tĩnh này, ngay cả dòng suối cũng trở nên bất phàm.” Toại Nhân trong lòng thầm nói một câu, đợi sau khi bảo vật thực sự hiện thế, hắn sẽ mang cả dòng suối này đi.

Toại Nhân tĩnh lặng chờ đợi, thời gian bảo vật thực sự xuất thế đã không còn xa nữa. ...

Hồng Hoang, đại lục trung ương, một khu vực nào đó.

“Quả nhiên, vùng đất phương Đông thật sự giàu có hơn phương Tây mấy phần.” Chuẩn Đề trên mặt lộ ra một nụ cười, tuy cũng đang du lịch đại lục Hồng Hoang, nhưng đi ở phương Đông, nếu gặp được bảo vật, dược liệu hay thậm chí là tu sĩ tốt, hắn cũng sẽ ra tay độ hóa.

Đông hành vạn năm, thu hoạch không ít, bất luận là bảo vật hay tu sĩ, đều thu hoạch phong phú, khí vận của phương Tây cũng đã tăng lên mấy phần, Chuẩn Đề đối với điều này vô cùng hài lòng.

Hắn định, đi hết đoạn khu vực cuối cùng này, liền trở về đại lục phương Tây.

Lộ trình du lịch đã gần như kết thúc, nếu tiếp tục đông hành du lịch, không cần biết có độ hóa được những thứ gì, mấy vị kia cũng sẽ không vui khi thấy.

Cho nên, hắn cũng không định tiếp tục đông hành du lịch nữa.

“Ồ?!” Đột nhiên, Chuẩn Đề nhìn về một khu vực nào đó, trên mặt lộ ra một nụ cười.

“Xem ra, thiên ý cũng ưu ái phương Tây ta, định trở về phương Tây thì lại ban cho cơ duyên như vậy.” Chuẩn Đề nhìn về một khu vực nào đó, trên mặt lộ ra một nụ cười nói.

Lần này có bảo vật hiện thế, có thể gây ra cảm ứng lớn như vậy trong lòng hắn, xem ra có cơ duyên rất lớn với phương Tây, bảo vật như vậy, nhất định phải đoạt được.

Dù cho, sau khi đoạt được bảo vật này, việc du lịch, độ hóa kết thúc ở đây, cũng không có vấn đề gì.

Dù sao có thể gây ra cảm ứng lớn như vậy, vật này có thể thấy được sự phi thường của nó.

"Thiên ý, hoành nguyện của phương Tây ta sắp bắt đầu được thực hiện." Chuẩn Đề cười một tiếng, thân hình khẽ động, rời khỏi nơi này, đi về phía khu vực kia. ...

Trong nháy mắt, đã hơn trăm năm trôi qua.

Lúc này, trong dòng suối u tĩnh không ngừng có nước suối phun ra, một luồng tinh túy tiên thiên khí tức lập tức quét ra, dưới dòng suối, bảo vật dao động ngày càng dữ dội, sắp xuất thế rồi.

Thấy vậy, Toại Nhân trên mặt lộ ra một nụ cười, quan sát khí tức cổ xưa, phẩm cấp linh bảo e rằng không thấp, cũng không uổng phí chờ đợi hơn trăm năm, đợi bảo vật hiện thế, liền có thể thu lấy.

"Oanh!" Trong dòng suối u tĩnh, truyền ra một tiếng nổ lớn, sau đó khí tức quét ra, nước suối không ngừng phun trào, sau đó bị Toại Nhân thu lấy.

Trong dòng suối, thai nghén, không chỉ có một kiện linh bảo, mà còn có không ít thiên tài địa bảo, cũng như luyện khí tiên thiên dược liệu, và một số linh vật... lúc này phun trào ra, bị Toại Nhân đang chờ đợi bên ngoài thu lấy.

Dòng suối giống như một kho báu, cùng với nước suối, lượng lớn pháp bảo dược liệu đều phun trào ra, mỗi một kiện đều lóe lên bảo quang, chiếu rọi trời đất.

"Oanh!" Đột nhiên, lại một tiếng nổ lớn truyền ra, sau đó chỉ thấy một đạo thanh quang từ trong dòng suối bay ra, muốn đào thoát.

Thấy vậy, Toại Nhân trên mặt lộ ra một nụ cười, bàn tay hóa

thành bàn tay che trời, trực tiếp chặn lại nó.

"Vật này có duyên với Tây phương ta!" Đúng lúc này, giữa trời đất vang lên một tiếng cười khẽ, mang theo từng trận tiếng tụng kinh Phạn, mê hoặc ý thức chúng sinh.

"Hừ!" Toại Nhân trong miệng hừ lạnh một tiếng, một luồng đại thế vô biên lập tức quét ra, lan đến nơi chưa đến, ngăn cản tất cả ở bên ngoài.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy một phật ấn chữ 'Vạn' hạ xuống, muốn đánh tan bàn tay pháp lực của Toại Nhân, sau đó thu linh bảo vào túi.

"Hô!" Khoảnh khắc tiếp theo, trên bàn tay lớn mấy chục vạn trượng của Toại Nhân, bùng lên ngọn lửa hừng hực, hư không xung quanh không ngừng tan chảy.

Trong Tân Hỏa của Toại Nhân, ẩn chứa Hỗn Độn Chi Hỏa, mặc cho phật ấn chữ 'Vạn' có lợi hại đến đâu, trước mặt Hỗn Độn Chi Hỏa, đều không thể ngăn cản được kết cục bị đốt cháy nuốt chửng.

Chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủi, đã bị Hỗn Độn Chi Hỏa nuốt chửng.

Toại Nhân thu hồi bàn tay, nhìn linh bảo trong tay, trong mắt lóe lên một đạo quang mang.

Chỉ một cái liếc mắt, Toại Nhân liền biết kiện linh bảo trong tay rốt cuộc là vật gì, đó chính là một trong Thiên Địa Ngũ Phương Kỳ, Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Năm lá cờ, là do lá của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, là đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, phòng ngự vô song.

Chương 325

Linh bảo như vậy, quả nhiên không hổ có tiên thiên khí tức to lớn như vậy, linh bảo như vậy, dù đặt ở trong Hồng Hoang, cũng không có nhiều.

Sau khi biết đây là linh bảo gì, Toại Nhân liền thu nó lại, sau đó phất tay, lại thu cả dòng suối u tĩnh kia.

Làm xong tất cả, mới nhìn về phía hư không, nơi có Chuẩn Đề Thánh nhân đang có chút uất giận.

"Chuẩn Đề Thánh nhân thủ đoạn thật cao, đông hành, cướp đoạt vật của Nhân tộc ta." Toại Nhân hừ lạnh nói.

Nghe vậy, Chuẩn Đề thần sắc hơi trầm xuống, cũng không ngờ, bảo vật như vậy lần này lại rơi vào tay Toại Nhân trước.

Tình huống của Toại Nhân đặc thù, một thân tu vi không hề kém hắn bao nhiêu, hai bên giao thủ, e rằng cũng khó phân thắng bại.

Đến lúc đó, đi khỏi khu vực này, Tam Thanh có ra tay ngăn cản hay không, cũng không thể biết được.

"Bảo vật này vừa mới hiện thế, tự nhiên người có duyên sẽ được, vật này với Tây phương ta lại càng có duyên, ngươi cứ thế cưỡng chiếm, e rằng không ổn." Chuẩn Đề đối với Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ tự nhiên sẽ không buông tay, có thể gây ra cảm ứng lớn như vậy trong lòng Thánh nhân, tác dụng của nó đối với Tây phương có thể biết được.

Có một lá Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ như vậy trấn áp khí vận Tây phương, có thể không ngừng tụ long khí vận, đối với Tây phương, quả thực có tác dụng không nhỏ.

Ngoài việc thực hiện nguyện lớn, còn có thể vượt qua Tam Thanh, đều là trợ lực vô cùng quan trọng, không tệ.

"Hừ, có duyên với Tây phương?

Vật này cũng có duyên với bản tổ, nay đã rơi vào tay bản tổ, nếu muốn cướp, chính là ra tay với Nhân tộc, sau này Nhân tộc và Tây phương, sẽ không đội trời chung." Toại Nhân trong mắt hỏa quang nhảy múa, lạnh giọng nói.

Nói xong, liền xoay người, chuẩn bị rời khỏi nơi này.

"Ông!" Khoảnh khắc tiếp theo, trên bầu trời xuất hiện một kết giới chữ 'Vạn', phong tỏa nơi này, cửu thiên thập địa, vô tận thời không đều không thể thoát ra.

"Chuẩn Đề, ngươi muốn ra tay với bản tổ, có nghĩ kỹ chưa?" Toại Nhân quay đầu lại, nhìn Chuẩn Đề, nhàn nhạt hỏi, trong mắt Toại Nhân Tân Hỏa hừng hực thiêu đốt, có tia tia Hỗn Độn Chi Hỏa hiện lên trong đó.

Lặng lẽ, nhiệt độ bốn phương đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt đã đến một mức độ khiến người ta kinh hãi, hư không không ngừng bị thiêu đốt tan chảy, trời đất bị Chuẩn Đề phong tỏa, dưới luồng khí thế đó, dần dần bị xé rách.

Thấy vậy, Chuẩn Đề đôi mắt nghiêm nghị, tu vi của Toại Nhân quả thực kinh khủng, lại thêm Hỗn Độn Chi Hỏa, hắn cũng không dám tự đại, cần phải cẩn thận đối đãi, nếu không, đều có khả năng bị trọng thương.

Nhưng tình hình hiện tại, đã không thể dừng tay, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ kia, hắn có dự cảm, có được nó Tây phương có thể hưng thịnh một thời gian, vật cơ duyên như vậy, không thể nào buông tay.

Hôm nay phải chiến, cũng không tiếc.

“Chuẩn Đề, dòm ngó bảo vật của Nhân tộc, công nhiên ra tay với bản tổ, từ hôm nay, Nhân tộc và Tây phương, sẽ không đội trời chung.” Toại Nhân lạnh lùng nói.

Một luồng nhiệt độ khiến người ta kinh hãi lập tức quét ra, trên bầu trời vô cớ dâng lên ngọn lửa mênh mông, diễn hóa thành hỏa vực vô biên, nuốt chửng tất cả vào trong đó.

Pháp ấn chữ ‘Vạn’ phong tỏa tất cả thời không, lúc này bị ngọn lửa bao bọc, nhanh chóng tan chảy, tất cả sức mạnh bên trong đều bị ngọn lửa nuốt chửng, một chút cũng không còn sót lại, tất cả tan biến giữa trời đất.

“Lấy lửa của ta, đốt sạch trời đất!” Không thấy Toại Nhân ra tay, chỉ nghe một giọng nói hùng vĩ tựa như từ cuối cùng của đại đạo, lập tức xuyên qua dòng sông thời gian vô tận, sau đó một luồng sức mạnh đại đạo kinh khủng giáng xuống, phong tỏa một phương trời đất này.

“Hô!” Bốn phương tám hướng, cửu thiên thập địa, lúc này bùng lên ngọn lửa màu cam kinh khủng, diễn hóa thành một phương hỏa vực vô tận.

Trong phương hỏa vực vô tận đó, một chữ ‘Hỏa’ khổng lồ trong nhân văn hướng về phía Chuẩn Đề trấn áp xuống.

Trong chữ ‘Hỏa’ đó, ngoài Toại Nhân Tân Hỏa, còn có tia tia Hỗn Độn Chi Hỏa dũng mãnh hiện ra.

Trong chốc lát, một luồng khí tức kinh khủng lập tức lan tràn khắp Hồng Hoang, luồng nhiệt độ khiến người ta kinh hãi lan đến không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, nếu không phải Toại Nhân khống chế, e rằng đã thiêu rụi vô số khu vực.

Chuẩn Đề thần sắc ngưng trọng đến cực điểm.

Toại Nhân Tân Hỏa đã vô cùng kinh khủng, lần này lại thêm Hỗn

Độn Chi Hỏa, lại có thực lực Hỗn Nguyên trung kỳ của Toại Nhân, dưới sự chồng chất kinh khủng như vậy, không thể không ngưng trọng.

"Lục Trượng Kim Thân!" "Mâu!" Chuẩn Đề thấy vậy, lập tức đánh ra thần thông của mình là Lục Trượng Kim Thân, phật quang chiếu rọi chư thiên, thánh uy kinh khủng bao trùm Hồng Hoang, một lần nữa kinh động vô số tồn tại và tu sĩ, lúc này đều kinh hô, ai đang giao thủ với Thánh nhân.

Có thể chống lại Thánh nhân, ngoài Thánh nhân ra, chỉ có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bát Cảnh Cung bình tĩnh, Ngọc Hư Cung bình tĩnh, Bích Du Cung bình tĩnh, Phượng Tê Sơn không có dị thường, Địa Phủ và Vô Lượng Sơn cũng không có gì khác biệt.

Khí vận trên Tây phương dao động dữ dội, hỏa quang trên Thánh địa Nhân tộc dũng mãnh, khí vận chấn động.

Nhân tộc và Tây phương!

Không sai, lần này giao thủ, lại là hai thế lực đỉnh cấp của Tây phương và Nhân tộc.

Hai bên đều có hai vị tồn tại đỉnh tiêm.

Sau lưng Nhân tộc có Thánh Mẫu Nữ Oa và Nhân Tổ chi sư Đạo Quân Thanh Minh.

Tây phương dám ra tay với Nhân tộc, e rằng là vì chuyện không thể không làm, hoặc là đang tranh đoạt thứ gì đó.

Nhưng là gì, thì không rõ, lúc này chỉ chuyển ánh mắt đến nơi giao thủ đó, hỏa quang và kim quang bao trùm hơn nửa đại lục trung ương.

Trong các nơi của Hồng Hoang, đều có thể cảm nhận rõ ràng nhiệt

độ tăng lên, cũng như uy áp của Thánh nhân.

Mức độ kinh khủng của cuộc so tài giữa hai bên có thể thấy được, nếu đến gần một chút, e rằng đã sớm vẫn lạc không còn bóng dáng.

Trên Tây phương, một hư ảnh phật tượng lớn mấy chục vạn trượng hiện ra, hướng về Nhân tộc.

Bên phía Nhân tộc, một đóa ngọn lửa thiêu rụi chư thiên, hủy diệt trời đất dâng lên, trong đó ngưng tụ chúng nguyện của Nhân tộc.

"Oanh long!" Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng nổ kinh khủng vang lên, sau đó một luồng xung kích có thể nhìn thấy bằng mắt thường quét ra, chôn vùi triệu triệu ức dặm, vô số khu vực hóa thành bụi phấn, tan biến giữa trời đất.

Chuẩn Đề và Toại Nhân mỗi người lùi lại, đạp nát vô số hư không, thần sắc lạnh lùng ngưng trọng nhìn đối phương.

Chuẩn Đề trong lòng thầm kinh hãi, tuy cảnh giới hai bên ngang nhau, nhưng Thiên Đạo chi lực mà hắn có thể điều động lại có hạn.

Thánh nhân ở trong Hồng Hoang vô địch, ngoài cảnh giới thực lực của bản thân ra, chính là Thiên Đạo vĩ lực, có thể trợ giúp Thánh nhân vô địch Hồng Hoang.

Hắn có thể điều động Thiên Đạo vĩ lực, Toại Nhân có thể điều động Nhân Đạo chi lực, nhưng hắn chỉ là Thánh nhân, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, Thiên Đạo tự nhiên sẽ không tùy ý bị điều động bao nhiêu thì điều động bấy nhiêu.

Toại Nhân là Nhân tộc đầu tiên, là Đại Nhân Tổ, Thánh Mẫu Nữ Oa lại chưởng quản Nhân Đạo, sức mạnh Nhân Đạo mà hắn có thể điều động còn nhiều hơn hắn không ít.

Một đòn so tài, xem ra ngang tài ngang sức, nhưng Chuẩn Đề biết, mình đã chịu thiệt một chút, chỉ là bề ngoài không nhìn ra mà thôi.

Toại Nhân lúc này không cho Chuẩn Đề quá nhiều thời gian suy nghĩ, tay kết ấn, ngọn lửa ngập trời dũng mãnh hiện ra, trong Toại Nhân Tân Hỏa xen lẫn Hỗn Độn Chi Hỏa, trời đất vạn vật trong vô thanh vô tức đã bị nuốt chửng vào trong đó.

Tất cả ngọn lửa ngưng tụ thành một chữ 'Hỏa' lớn mấy nghìn vạn trượng, hướng về phía Chuẩn Đề trấn áp.

Nơi nó đi qua, không có nhiều âm thanh, cũng không có nhiều xung kích, bởi vì tất cả đều bị nuốt chửng vào trong đó, để lại một dải hư vô đen kịt âm u.

Chuẩn Đề thấy vậy, thần sắc biến đổi, một chưởng đánh ra, Lục Trượng Kim Thân sau lưng cũng đánh ra tương tự, một pháp ấn chữ 'Vạn' màu vàng lập tức đánh ra, nghênh đón công kích và trấn áp của chữ 'Hỏa' của Toại Nhân. ...

Hồng Hoang, đại lục trung ương, một khu vực nào đó.

"Oanh long long!!!" Một loạt tiếng nổ vang vọng khắp nơi trong Hồng Hoang, dòng sông thời gian và dòng sông vận mệnh chấn động không ngừng, vô số sinh linh bị ảnh hưởng, bị lan đến.

Không biết bao nhiêu triệu ức dặm đã bị thiêu rụi, vạn vật tịch diệt, thiên địa quy khư.

Chuẩn Đề mượn Thiên Đạo vĩ lực ít hơn không ít so với Toại Nhân mượn Nhân Đạo chi lực, cho nên lúc này so tài, Chuẩn Đề là người chịu thiệt, nhưng cũng không có cách nào.

Hắn chỉ là Thánh nhân, điều động Thiên Đạo vĩ lực tự nhiên có hạn chế, Thiên Đạo có thể sẽ bị phản khống.

Cho nên, trong tình huống thực lực hai bên không chênh lệch nhiều, nhiều hay ít của Thiên Đạo vĩ lực và Nhân Đạo chi lực chính là mấu chốt quyết định thắng bại.

“Bành!” Chuẩn Đề lùi lại ức triệu dặm, ép nát hư không hình thành một vùng hỗn độn, địa thủy phong hỏa tấn công, thần sắc trắng bệch như giấy, khóe miệng có một tia máu hiện ra, thương thế dường như nặng thêm một phần.

Lục Trượng Kim Thân sau lưng dưới sự tấn công của Hỗn Độn Chi Hỏa, kim quang có chút ảm đạm, lúc này xem ra đã rơi vào thế hạ phong.

“Bành!” Lúc này, trong đại lục Tây phương, trên Linh Sơn, một luồng khí cơ kinh khủng đột nhiên nổi lên, phảng phất như muốn vượt qua dòng sông thời gian.

Lập tức, chỉ thấy trên Linh Sơn hư không sinh phật, muốn gia nhập vào chiến cục.

“Bành!” “Bành!” “Bành!” Lúc này, trên núi Thủ Dương, núi Đông Côn Luân, đảo Kim Ngao, ba luồng khí cơ lập tức khóa chặt vào đại phật ức vạn trượng hiện ra trong hư không.

Chỉ cần đại phật ngưng thực ra tay, vậy thì ba đạo khí cơ sẽ hóa thành Hỗn Độn Kiếm Khí, Huyền Hoàng Bảo Ấn, Âm Dương Thái Cực Đồ để trấn áp.

Cho nên, Tiếp Dẫn lúc này không dám manh động, bởi vì hắn đã cảm nhận được ánh mắt của Nữ Oa và Hậu Thổ.

Chỉ cần hắn ra tay, vậy thì đối mặt sẽ là công thế sấm sét, tuyệt đối không phải lúc này có thể chống lại được.

Cho nên lúc này, chỉ có thể thôi.

Trong lòng tính toán hồi lâu, tuy bảo vật này đối với Tây phương có tác dụng cực lớn, nhưng cục thế lúc này đối với Tây phương không tốt, cho nên, bảo vật này dù tốt đến đâu cũng không thể đoạt được, chỉ có thể thôi.

Nguyện lớn của Tây phương, cũng như việc vượt qua Tam Thanh, chỉ có thể sau này tiếp tục tìm cách khác.

Bây giờ, chỉ có thể từ bỏ.

Tiếp Dẫn trong lòng khẽ thở dài, cũng đã chấp nhận kết quả này.

Tay hắn phất một cái, hư ảnh đại phật hiện ra trong hư không, lúc này hóa thành ức vạn phật quang, trở về trên Linh Sơn.

Chuẩn Đề tự nhiên nhìn thấy mọi biến hóa trên Linh Sơn Tây phương, thần sắc cũng có chút không tốt, nhưng không có cách nào, dù sao mấy vị tồn tại đỉnh tiêm kia, sư huynh không thể nào chống lại được.

Lúc này không ra tay nữa, là muốn xem tình hình tiếp theo, nếu tiếp tục, nếu sư huynh tiếp tục, vậy tình hình sẽ càng thêm phức tạp.

"Sư đệ, thôi đi, Tây phương lần này cũng đã có thu hoạch, bảo vật này, cũng là thiên ý." Bên tai Chuẩn Đề vang lên giọng nói của Tiếp Dẫn.

Nghe vậy, tuy trong lòng không cam tâm, nhưng cũng nhìn rõ tình thế, lạnh lùng nhìn Toại Nhân một cái, lập tức xé rách thời không, độn về phía Tây phương. ...

Nhìn Chuẩn Đề độn về phía Tây phương, Toại Nhân tay phất một cái, Toại Nhân Tân Hỏa xung quanh lập tức co rút lại, nhiệt độ giữa trời đất cũng từ từ hạ xuống, phảng phất như chưa từng xuất hiện.

"Tây phương, muốn đi đường tắt để thực hiện nguyện lớn, để vượt qua, không dễ dàng như vậy." Toại Nhân khẽ nói một tiếng, tự nhiên biết Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đang tính toán gì, nhưng chuyện như vậy, Tam Thanh có thể để cho họ làm không?

Cho nên, lúc này khí cơ khóa chặt Nhị Thánh, cũng có thể hiểu được.

Toại Nhân cũng không quan tâm quá nhiều, lúc này nhìn Tây phương một cái, liền thu hồi ánh mắt, không còn quan tâm đến chuyện này nữa.

Tam Thanh và Nữ Oa, Hậu Thổ cũng thu hồi ánh mắt.

Chương 326

"Ông!" Sau khi Toại Nhân thu hồi ánh mắt, tay phất một cái, đem dòng suối u tĩnh lần này cùng với một số tiên thiên dược liệu trực tiếp gửi về Thánh địa Nhân tộc.

Chuyện sau này, tin rằng Hữu Sào Thị và Truy Y Thị sẽ sắp xếp ổn thỏa mọi thứ.

Làm xong tất cả, Toại Nhân liền trực tiếp rời khỏi nơi này, vượt qua không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, ở đại lục trung ương, tìm một dãy núi tương đối tốt, liền ở trong đó tế luyện Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, ngoài việc có thể trấn áp khí vận, còn có thể tụ tập khí vận.

Nếu không, Chuẩn Đề cũng sẽ không vì thế mà không tiếc giao thủ với Nhân tộc, bởi vì lợi ích mà nó có thể mang lại cho Tây phương sau này quả thực không nhỏ.

Cho nên, Chuẩn Đề mới không tiếc làm như vậy, để đoạt lấy Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Chỉ tiếc, cuối cùng không thể như ý nguyện, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ rơi vào tay Toại Nhân, bị Nhân Đạo chi lực làm bị thương.

Luận về mượn sức mạnh, Thiên Đạo vĩ lực có thể cho Chuẩn Đề mượn dù sao cũng có hạn.

Kẻ chưởng khống Nhân Đạo lại là Thánh Mẫu của Nhân tộc Nữ Oa, có thể mượn Nhân Đạo chi lực còn nhiều hơn, cho nên có thể trên cơ sở ban đầu làm bị thương Chuẩn Đề, cũng là chuyện bình thường.

Nhưng những thương thế này, đối với Thánh nhân mà nói, quả

thực không đáng kể, dù sao cũng là Thánh nhân tồn tại.

Chỉ là trên mặt không được đẹp cho lắm, nhưng đối với Chuẩn Đề, không thành vấn đề.

Toại Nhân trong lòng ý niệm lóe lên, liền chuyên tâm tế luyện Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ. ...

Sau khi Toại Nhân bế quan tế luyện Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, trong Hồng Hoang không những không bình tĩnh lại, ngược lại còn dấy lên không ít sóng gió.

Dù sao một trận chiến giữa Thánh nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tự nhiên không tầm thường, khiến không ít đại năng và tu sĩ thấy được sự kinh khủng của cảnh giới này, chỉ vài chiêu giao thủ đơn giản, đã đủ để xóa sổ họ.

Lần này, Tam Thanh khí cơ khóa chặt Tiếp Dẫn, cũng là một điều bất ngờ, nhưng lại hợp lý.

Dù sao Tây phương muốn dựa vào đó để vượt qua Tam Thanh, Tam Thanh có thể để cho họ như ý nguyện không?

Cho nên, lúc này ra tay, cũng có thể hiểu được, có thể giao hảo với Nhân tộc, cũng là chuyện không tệ, một công đôi việc.

Sau chuyện này, việc Chuẩn Đề trong chuyến đông hành du lịch lần này, độ hóa một số dược liệu, bảo vật và tu sĩ, cũng đã bị biết đến.

Khí vận trên Linh Sơn Tây phương, sau chuyện này lại tăng lên không ít, có thể thấy những năm này, Chuẩn Đề quả thực đã độ hóa không ít, tình hình của Linh Sơn Tây phương đã ngày càng tốt hơn.

Về phần sau này nguyện lớn có thành và việc vượt qua Tam Thanh có như ý nguyện hay không, phải xem tình hình của Tây phương sau này. ...

Tây phương, Linh Sơn, Đại Lôi Âm Tự.

"Sư đệ không cần phải buồn bã, lần này Tây phương ta cũng không phải không có thu hoạch, khí vận so với hai mươi vạn năm trước, quả thực đã tăng lên không ít, thu hoạch không ít, chỉ thiếu một kiện linh bảo mà thôi." Tiếp Dẫn nhìn Chuẩn Đề một cái, mở miệng nói.

Sự việc đã đến nước này, nói nhiều cũng vô ích, sao không chấp nhận sự thật này.

"Nhưng sư huynh, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đối với Tây phương ta, quả thực có đại dụng, trong việc thực hiện nguyện lớn và vượt qua Tam Thanh, có thể cho Tây phương ta trợ lực cực lớn." Chuẩn Đề mặt lộ vẻ không cam tâm, nhìn Tiếp Dẫn nói.

"Sự việc đã đến nước này, không cần phải nói nữa, hãy phát triển tốt Tây phương đi!" Tiếp Dẫn xua tay, trực tiếp cắt ngang lời nói sau đó của Chuẩn Đề.

"Sư đệ hiểu rồi!" Chuẩn Đề thấy vậy, trong lòng khẽ thở dài nói.

Sự việc đã đến nước này, quả thực nói nhiều cũng vô ích, chỉ tiếc không thể sớm hơn một bước, nếu không, cũng sẽ không rơi vào tay Nhân tộc.

Nhìn Thánh địa Nhân tộc một cái, liền nhắm mắt lại, bắt đầu khôi phục thương thế do Hỗn Độn Chi Hỏa gây ra.

Về phần chuyện tiếp theo của Tây phương, cứ từ từ tăng lên. ...

Thời gian thoáng qua, lại mấy nghìn năm trôi đi.

Hồng Hoang, đại lục trung ương, một khu vực nào đó.

"Hô!" Một trận hỏa diễm lóe lên, nhiệt độ kinh khủng lan ra, sau đó dần dần thu liễm, cho đến khi hoàn toàn biến mất, phảng phất như

mọi thứ chưa từng xuất hiện.

Toại Nhân chậm rãi mở mắt, việc tế luyện Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đã hoàn thành, cũng đã liên kết với khí vận Nhân tộc, sau này có thể vì Nhân tộc tụ long nhiều khí vận hơn, cũng có thêm một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng là một công nhiều việc.

Toại Nhân nhìn Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ một cái, khẽ gật đầu, thu nó lại, nhìn dãy núi Vô Cực một cái, lập tức một bước bước ra, vượt qua dòng sông thời gian.

Trong nháy mắt, đã ở trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Toại Nhân nhìn Hỗn Nguyên Cung đang mở rộng cửa, trên mặt cười một tiếng, bước vào trong Hỗn Nguyên Cung. ...

Trong Thái Hư Điện.

Trung tâm đại điện, trên vân đài chín tầng, Thanh Minh ngồi ở giữa, Nữ Oa và Hậu Thổ ngồi ở hai bên trái phải, lúc này đang nhìn Toại Nhân đi vào.

"Đệ tử Toại Nhân, bái kiến lão sư, bái kiến Thánh Mẫu, sư nương." Toại Nhân đến dưới vân đài, hướng về phía Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ quỳ bái hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Thanh Minh tay khẽ phất, nâng Toại Nhân dậy.

"Tạ ơn lão sư!" Toại Nhân đứng dậy nói một câu, mới ngồi xuống trên bồ đoàn.

"Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đã tế luyện xong?" Thanh Minh nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thưa lão sư, đã tế luyện xong, cũng đã liên kết với khí vận Nhân tộc." Toại Nhân cung kính nói.

Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, không tiếp tục chuyện này nữa.

Toại Nhân trong lòng tính toán xong, chắp tay với Thanh Minh nói: "Lão sư, Nhân Đạo diễn biến hoàn thiện và tăng lên, đã đản sinh ra vị Đế thứ sáu, sau này trong sự thay đổi triều đại, liệu có Nhân Hoàng mới đản sinh không?" Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng tò mò nhìn Thanh Minh, tình huống này, họ cũng muốn biết.

"Sẽ có, nhưng thời cơ còn lâu, không cần lo lắng quá nhiều, Nhân Đạo hoàn thiện tăng lên, bất kể đối với Nhân tộc, hay đối với chúng sinh, đều có lợi." Thanh Minh nói.

Nghe vậy, Nữ Oa, Hậu Thổ, và Toại Nhân khẽ gật đầu.

Như vậy, dưới sự tăng lên của đại thế Nhân tộc, sau khi Nhân Đạo hoàn thiện, cũng đã có những thay đổi tương ứng, Lục Đế cũng chỉ là một phương diện trong đó mà thôi.

Về phần Nhân Hoàng sau này sẽ là vị nào, hoặc khi nào đản sinh, những điều này không phải là điều cần quan tâm lúc này, sau này khi đản sinh, tự sẽ biết.

Toại Nhân trong lòng tính toán xong, liền không còn vướng bận chuyện này nữa, dù sao câu trả lời hắn muốn đã biết rồi, chuyện sau này, cứ chờ đợi là được.

Toại Nhân chuyển ánh mắt, nhìn về một vũ trụ thứ nguyên nào đó, nhìn Lôi Thần vẫn đang tham ngộ tu hành một cái, nói với Thanh Minh: "Lão sư, sư huynh khi nào sẽ tấn thăng Hỗn Nguyên chi cảnh?" Quan sát khí tức Lôi Thần dao động dữ dội, chắc hẳn sẽ không còn xa nữa.

"Chỉ xem mấy nguyên hội cuối cùng, nếu vượt qua được, chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không vượt qua được, chính là Bán Bộ

Hỗn Nguyên chi cảnh.” Thanh Minh nhìn Lôi Thần, nhàn nhạt nói: “Có thể nắm bắt được cơ duyên tạo hóa hay không, phải xem tình hình của bản thân.” Nghe vậy, ba người gật đầu, nhìn về phía Lôi Thần, tiếp theo, phải xem tình hình của hắn.

Hồi lâu, Toại Nhân thu hồi ánh mắt, lại thỉnh giáo Thanh Minh một số chỗ không hiểu về đại đạo, ở lại hơn nghìn năm, Toại Nhân liền rời khỏi Hỗn Nguyên Cung, đi về phía Thánh địa.

Sau khi Toại Nhân rời đi, Thanh Minh lại giảng giải cho Nữ Oa và Hậu Thổ một vài tinh nghĩa và chí lý đại đạo mà lúc này các nàng chưa hiểu rõ, đối với các nàng lúc này cũng có sự trợ giúp không nhỏ.

Dù sao thì cùng với sự tiến triển của Nhân Đạo và Minh Đạo, tốc độ tiến bộ và mức độ tinh thâm đạo hạnh của Nữ Oa và Hậu Thổ quả thực không hề nhỏ.

Lúc này giải đáp những khúc mắc đó có thể khiến các nàng tích lũy tốt hơn, đạt đến một cảnh giới tinh thâm hơn, sau này việc tấn thăng tu vi sẽ càng dễ dàng hơn.

Trong đại điện, huyền âm từng trận, khí tức đại đạo mênh mông tinh túy, vang vọng không ngừng. ...

Hồng Hoang, dưới chân núi Bất Chu, trong điện Bàn Cổ.

“Nhân Đạo sau đại thế của Nhân tộc lần này quả thực đã tăng lên không ít, Vu tộc ta cũng là một phần của chúng sinh, những năm qua cũng được hưởng mấy phần lợi ích...”, Cú Mang liếc nhìn đại địa Hồng Hoang, sau đó nhìn Đế Giang, mở miệng nói.

Nhân Đạo hoàn thiện và thăng cấp, sau đó phản bộ lại chúng sinh Hồng Hoang.

Vu tộc cũng là một phần của chúng sinh, tự nhiên cũng nhận được mấy phần lợi ích từ việc Nhân Đạo thăng cấp phản bộ, tuy không quá

nhiều.

Dù sao Vu tộc là một chủng tộc, một chủng tộc có thực lực cường hãn, muốn nhận được lợi ích lớn lao từ sự phản bộ của Nhân Đạo quả thực không mấy khả năng.

Nhưng đối với một chủng tộc như Vu tộc mà nói, lúc này có thể tăng lên được mấy phần cũng đã là điều vô cùng hiếm có.

"Nhân Đạo từ sau khi Nữ Oa chấp chưởng, vẫn luôn ở trong trạng thái hoàn thiện và thăng cấp, nay lại có đại thế Nhân tộc tiến triển, có thể thăng cấp đến mức độ như hiện tại cũng là chuyện bình thường...", Chúc Cửu Âm nói.

Nghe vậy, mấy vị Tổ Vu gật đầu, điểm này bọn họ cũng hiểu rõ.

"Nhân Đạo cố nhiên quan trọng, đối với chúng sinh Hồng Hoang cũng có trợ giúp và thăng cấp không nhỏ, nhưng đối với Vu tộc ta, Minh Đạo mới là quan trọng nhất...", Đế Giang thần sắc nghiêm nghị, nhìn một đám Tổ Vu, mở miệng nói.

Nghe thế, một đám Tổ Vu gật đầu, ý tứ của đại ca bọn họ đều rõ ràng.

Minh Đạo do tiểu muội Hậu Thổ của bọn họ chấp chưởng, cũng là then chốt của Luân Hồi và Địa Phủ.

Nơi chúng sinh luân hồi, nơi Địa Phủ tọa lạc, cũng là đường lui của Vu tộc, là một nơi then chốt hiện tại của Vu tộc.

Vu tộc vẫn luôn có tộc nhân, có Đại Vu ở trong Địa Phủ, cũng có một bộ phận công đức lưu chuyển trong Vu tộc.

Cho nên, mối liên hệ giữa Minh Đạo và Vu tộc mới thực sự là mật thiết không thể tách rời.

Minh Đạo tiến triển, không chỉ khiến trong Luân Hồi, trong Địa

Phủ trở nên tốt hơn, Hậu Thổ cũng có thể mượn Minh Đạo đạt đến cảnh giới cao hơn, Vu tộc cũng có thể mượn Minh Đạo để phát triển tốt hơn.

Dù sao Minh Đạo lúc này đã có liên quan không nhỏ với Vu tộc.

Vì vậy, hiện tại Vu tộc ngược lại phải phát triển Minh Đạo.

Đối với Vu tộc, có thể hiệp trợ thăng cấp Minh Đạo chính là đi vận chuyển Luân Hồi, vận chuyển các phương diện của Địa Phủ một cách tốt hơn.

Như vậy, có thể hoàn thiện và phát triển Minh Đạo tốt hơn.

Trong tình huống như thế, Hậu Thổ cũng có thể mượn đó để được thăng cấp.

"Lời của đại ca không sai, việc vận chuyển trong Luân Hồi và Địa Phủ, ta sẽ tiếp tục sắp xếp.

Trong khoảng thời gian này, Địa Phủ vận chuyển cũng như thường, không có biến hóa lớn.

Ta tin rằng nếu chúng ta gia tăng lực lượng, cùng với Bình Tâm vận chuyển, Minh Đạo sau này cũng sẽ dần dần hoàn thiện và thăng cấp." Cú Mang nghe vậy, gật đầu nói, mấy vị Tổ Vu khác cũng gật đầu.

Chương 327

"Giữa Minh Đạo và Tổ Vu chúng ta có mối liên hệ không nhỏ, cho nên tiếp theo, ta ngoài việc tự thân phát triển ra, sẽ đầu nhập lực lượng vào trong Luân Hồi, trong Địa Phủ.

Minh Đạo thăng cấp, đối với tiểu muội có sự trợ giúp và tác dụng rất lớn, tu vi của tiểu muội càng cao, đối với Vu tộc ta càng tốt...", "Ngoài ra, bởi vì ta và Luân Hồi, và Địa Phủ ràng buộc vào nhau, cho nên Minh Đạo tiến triển, và Vu tộc chúng ta có mối quan hệ mật thiết.

Chúng ta nhất định phải dốc nhiều công sức hơn vào Minh Đạo...", ánh mắt Đế Giang chậm rãi quét qua, mở miệng nói.

Các Tổ Vu gật đầu, tức thì sau khi trao đổi một phen chi tiết, mấy vị Tổ Vu liền tự mình rời đi.

Đế Giang nhìn Hồng Hoang, nhìn nơi Địa Phủ tọa lạc, trong mắt một đạo thần quang lóe lên, sau đó liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ Không Gian Đại Đạo, không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Mặc dù tạm thời không có khả năng, nhưng tình huống sau này khó mà nói trước, cho nên Đế Giang không bỏ lỡ bất kỳ cơ hội nào, tiếp tục tham ngộ Không Gian Đại Đạo, tiếp tục tinh thâm đạo hạnh, tinh thâm lý giải đối với Không Gian Đại Đạo.

Trong nhất thời, trong đại điện, không gian pháp tắc hóa thành thực chất, tràn ngập trong đại điện, bao bọc quanh thân Đế Giang, khiến hắn có thể chậm rãi tham ngộ hấp thu, thăng cấp. ...

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, trong điện Lăng Tiêu.

"Thiên Đế!" Thái Bạch Kim Tinh từ ngoài điện đi vào, hướng về

phía Hạo Thiên trên chủ vị chắp tay hành lễ, sau đó lại hỏi thăm Câu Trần Đế Quân Minh Không bên cạnh, sau đó mới đứng thẳng người, chờ Hạo Thiên mở miệng.

"Thái Bạch Kim Tinh, khoảng thời gian này, tình hình Thiên Đình thế nào?" Hạo Thiên nhìn Thái Bạch Kim Tinh phía dưới, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, Thái Bạch Kim Tinh chắp tay nói: "Bẩm Thiên Đế, Thiên Đình những năm qua, số lượng tồn tại cấp bậc Chuẩn Thánh đã không dưới hai bàn tay, trong các thế lực hạng hai, cũng thuộc về hàng ngũ đỉnh tiêm..." Từ khi Thiên Đình được xây dựng lại, cũng đã trôi qua không ít năm tháng, sự phát triển hiện tại không quá nhanh cũng không chậm.

Đương nhiên, đó cũng là kết quả tương đối mà nói.

Đối với vô số thế lực và chủng tộc trong Hồng Hoang, tốc độ phát triển của Thiên Đình cũng không chậm, ít nhất Thiên Đình hiện tại đã vượt qua không ít thế lực và chủng tộc, đạt đến đỉnh phong của thế lực hạng hai.

Tất cả những điều này đều không thể tách rời với Hạo Thiên trên chủ vị.

Điểm này, Thái Bạch Kim Tinh tự nhiên cũng rõ ràng.

Vị này không giống như lúc ban đầu, là một Thiên Đế bù nhìn, nếu không cũng sẽ không có Thiên Đình ngày hôm nay.

"Không tệ, tuy thực lực Thiên Đình ta hiện nay tiến triển không nhỏ, trong các thế lực hạng hai cũng đã ở mức đỉnh tiêm, nhưng như vậy vẫn chưa đủ.

Cục diện hiện tại của Hồng Hoang, cùng với sự trỗi dậy của vạn tộc, vô số thế lực đều đang thăng cấp, thực lực của chúng ta vẫn chưa

đủ, cần phải tiếp tục tiến triển mới được...", Hạo Thiên nghe vậy, trầm ngâm mấy hơi sau, nói với Thái Bạch Kim Tinh.

Cục diện Hồng Hoang vẫn luôn thay đổi, trong đó vạn tộc, vô số thế lực đều đang phát triển và thăng cấp.

Những thế lực lâu đời như Huyết Hải, Vu tộc, Tam tộc vân vân, lúc này đều đang phát triển nhanh chóng.

Ngay cả trong các thế lực hạng hai, cạnh tranh cũng vô cùng kịch liệt, cho nên Hạo Thiên không quan tâm quá nhiều, vẫn cứ phát triển, còn những chuyện khác, sau này hãy nói.

"Thiên Đế yên tâm, thần hiểu phải làm thế nào...", Thái Bạch Kim Tinh đáp lời.

Hạo Thiên hài lòng gật đầu, đối với cách làm việc của Thái Bạch Kim Tinh hắn rất hài lòng, tức thì lại mở miệng nói: "Tình hình Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thế nào rồi?" "Bẩm Thiên Đế, đại trận từ sau lần trước bổ sung được mấy phần, lại thêm những năm qua diễn luyện, hiện nay đã có uy lực khoảng tám thành so với thời kỳ toàn thịnh...", Thái Bạch Kim Tinh nói.

Hạo Thiên khẽ gật đầu, như vậy cũng không tệ, nói: "Tiếp theo, việc này cũng không thể bỏ bê, cũng phải nắm chắc..." "Thần hiểu rồi!" Thái Bạch Kim Tinh gật đầu.

Hạo Thiên ánh mắt chuyển dời, nhìn Câu Trần Đế Quân Minh Không, nói: "Tình hình của Câu Trần nhất mạch cũng không tệ, mà Tam Ngự tiến triển cũng không nhỏ, đặc biệt sau khi đại thế Nhân tộc kết thúc, Tam Ngự tiến triển càng nhanh hơn.

Ta thấy những năm qua, Tam Ngự hướng về ba phương khuếch trương, khu vực chưởng khống cũng đã chiếm đi không ít khí vận, tiếp theo cần phải nắm chặt..." Nghe vậy, Minh Không lập tức đáp

lại: “Thiên Đế yên tâm, thần đã biết phải làm thế nào...” Hạo Thiên gật đầu, sau đó nói với Thái Bạch Kim Tinh: “Đối với Câu Trần nhất mạch, mở rộng số lượng bàn đào, cùng với tài nguyên tu hành trong Thiên Đình, tiếp tục nâng cao Câu Trần nhất mạch.

Câu Trần nhất mạch và Trung Ương nhất mạch, không thể để Tam Ngự đuổi kịp...” “Vâng!” Thái Bạch Kim Tinh và Minh Không đồng thời chắp tay nói.

Hạo Thiên gật đầu, tức thì phất tay, ý bảo lui ra.

Thấy vậy, hai người chắp tay một cái, liền chậm rãi lui xuống.

Hạo Thiên thu hồi ánh mắt, nhìn vào Hạo Thiên Kính, trong đôi mắt híp lại loé lên một đạo kim mang.

Mấy hơi sau, hắn chậm rãi đứng dậy, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ. ...

Trong Hồng Hoang, thời gian vội vã.

Chớp mắt, năm nguyên hội đã lặng lẽ trôi qua.

Năm nguyên hội thời gian, ở Hồng Hoang lúc này, so với sự tiến triển trước kia đã khác.

Trước kia mấy chục vạn năm, khó có thể thấy được quá nhiều biến hóa trên người chúng sinh linh tu sĩ.

Nhưng lần này, vì Nhân Đạo hoàn thiện thăng cấp, Minh Đạo vận chuyển hoàn thiện v.v., chúng sinh Hồng Hoang lúc này đều cảm nhận được sự biến hóa khác biệt.

Mặc dù chỉ là mấy chục vạn năm ngắn ngủi, nhưng lại mang đến cục diện khác biệt rất lớn.

Chúng sinh lúc này, vô số chủng tộc, thế lực v.v., thực lực và khí vận đều có tiến triển không nhỏ.

Dưới sự phản bộ, Nhân Đạo cũng đang hoàn thiện.

Cùng với việc Địa Phủ và Luân Hồi vận chuyển và hoàn thiện, Minh Đạo cũng đang thăng cấp, phản hồi tốt hơn cho Địa Phủ và Luân Hồi, những âm hồn linh thể kia cũng có thể nhận được nhiều lợi ích hơn.

Bởi vậy, việc Nhân Đạo và Minh Đạo hoàn thiện tiến triển lúc này, đối với Hồng Hoang, đối với chúng sinh, đều có không ít lợi ích.

Hai đạo hoàn thiện thăng cấp, cũng kéo theo sự biến hóa của đất trời, quy tắc và pháp tắc cũng đang không ngừng ngưng thực hoàn thiện, cả trời đất đều trở nên ổn cố hơn, thông suốt hơn.

Trong quá trình hoàn thiện, chúng sinh cũng nhờ đó mà được lợi.

Dưới tình huống như vậy, là đạo phát triển sớm nhất và cũng mạnh nhất trong Tam Đạo Thiên Địa Nhân, Thiên Đạo hiện nay cũng có sự hoàn thiện và thăng cấp.

Đối với Thanh Minh, đối với Hồng Quân Đạo Nhân mà nói, cũng có không ít lợi ích.

Tình huống như vậy, Thanh Minh cũng tin rằng, Thiên Đạo, Nhân Đạo và Minh Đạo sau này đều sẽ được hoàn thiện và thăng cấp lớn hơn.

Mà hắn, cách Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên trung kỳ cũng chỉ còn một bước cuối cùng. ...

Cứ như vậy, lại mấy vạn năm trôi qua.

Hỗn Nguyên Cung, trong điện Thái Hư.

"Ông!" Vào một thời khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt, trong đôi mắt sâu thẳm tựa như vực sâu của biển cả chu thiên, loé lên từng đạo lôi đình quang mang.

Hắn nhìn về phía vũ trụ thứ nguyên nơi Lôi Thần đang ở, tức thì trong tay vung lên, một cỗ đại đạo chi lực phất qua, tức thì thâm nhập vào trường hà thời không, kéo vũ trụ thứ nguyên kia ra, dung nhập vào trong thời không của đại điện.

"Oanh long long!!!" Lúc này, từng trận âm thanh sấm sét vang rền, vạn lôi cuồn cuộn hiện ra, biến đại điện thành một đại dương lôi đình.

"Vút!" Thanh Minh trong tay lại vung lên lần nữa, Thiên Phạt Chi Nhãn bị thu lại, chìm vào trong mi tâm của hắn.

Những tia vạn đạo lôi đình kia, lúc này bị Thanh Minh trực tiếp đánh vào trong thân thể Lôi Thần.

"Thiên Phạt Lôi Đình, trợ ta khai!" Lôi Thần đột nhiên mở hai mắt, trong miệng khẽ quát một tiếng.

"Oanh!" Đột nhiên, trong cõi u minh, phảng phất như tận cùng của đại đạo, một đạo Thiên Phạt Lôi Đình trực tiếp đánh xuống trong khánh vân, trực tiếp phá tan một tầng chất cốc, tiến thẳng vào một thiên địa cao hơn.

"Ầm!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, một cỗ khí tức và uy áp Hỗn Nguyên cường hoành, khủng bố, trực tiếp bao trùm cả đại địa Hồng Hoang.

Giờ khắc này, Lôi Thần đã chứng đạo! ... ...

Hỗn Nguyên Cung, trong điện Thái Hư.

Thanh Minh nhìn Lôi Thần chứng đạo, khí thế kia không giống như vừa mới tấn thăng, ngược lại giống như đã tấn thăng một thời gian, liền biết Lôi Thần cũng đã tích lũy thâm hậu, mới đột phá bước cuối cùng.

"Làm như vậy, cũng không làm vi sư thất vọng...", Thanh Minh trong lòng gật đầu, nhìn Lôi Thần lúc này khí tức dần dần thu liễm, lôi

đình dần dần thu liễm.

"Lôi Thần nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên, cũng không phụ sự kỳ vọng của phu quân...", Nữ Oa và Hậu Thổ cũng mở hai mắt, nhìn Lôi Thần lúc này, trong đôi mắt đẹp loé lên ánh sáng, chậm rãi nói.

Là đại đệ tử dưới trướng phu quân nhà mình, tu vi của Lôi Thần trước đây quả thực không đủ.

Sau này dưới sự trợ giúp của phu quân nhà mình, tu hành tham ngộ dưới Thiên Phạt Chi Nhãn, nay có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, cũng không phụ thân phận đại đệ tử của Đạo Quân, không phụ sự kỳ vọng của phu quân nhà mình.

Như vậy, hắn cũng đã là một trong những tồn tại đỉnh tiêm của Hồng Hoang.

"Lôi Thần các phương diện đều không tệ, bất luận căn nguyên tư chất đều như thế, chỉ thiếu một cái cơ duyên mà thôi, nay cơ duyên đã có, chứng đạo cũng không khó...", Thanh Minh nói.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, ánh mắt lại lần nữa nhìn về phía Lôi Thần lúc này đang được lôi quang lưu chuyển bao bọc toàn thân, không mở miệng nữa.

"Oanh long long!!!" Toàn thân Lôi Thần trên dưới, đạo vận lưu chuyển, lôi quang cuồn cuộn, bao bọc toàn thân, từng trận khí tức lôi đình tinh túy tỏa ra.

Trong đôi mắt, tràn ngập lôi quang rực rỡ, nhìn thấu quá khứ, hiện tại và tương lai, mọi tình huống của chúng sinh đều hiện lên trong mắt hắn.

Không biết qua bao lâu, đợi đến khi tất cả thời gian, không gian, âm dương, ngũ hành, càn khôn v.v. khôi phục, tư tự của Lôi Thần mới thu liễm lại, lôi quang trên người cùng với lôi đình bao trùm mới dần

dần thu liễm vào trong thân thể.

Những khí tức Hỗn Nguyên kia, lúc này cũng dần dần bình ổn lại, phảng phất như cuồng phong bão vũ sau đó trong nháy mắt bình ổn, tất cả đều trầm lắng lại.

Rất lâu sau, hắn mới thu hồi tâm thần, trên mặt lộ ra một nụ cười vui mừng.

Cuối cùng, cuối cùng cũng đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Như vậy, cũng không làm lão sư và sư nương thất vọng, cũng không lạc hậu so với nhị sư đệ Toại Nhân quá nhiều, như vậy cũng không làm mất mặt đại sư huynh.

Ý niệm trong lòng vừa lóe lên, cảnh tượng chúng sinh trong mắt dần dần tan đi, sau đó hắn đột nhiên đứng dậy, hướng về vị trí trung ương. ...

Cùng lúc đó, trong đại địa Hồng Hoang.

Vô số sinh linh và tu sĩ, cùng với các đại năng, thế lực, chủng tộc v.v., không ai không lộ ra vẻ kinh ngạc.

Khí tức và uy áp Hỗn Nguyên kia, là khí tức và uy áp Hỗn Nguyên chân chính, không phải loại của cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, đó là tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính.

Chương 328

Trong Hồng Hoang, lại có tồn tại đỉnh tiêm ra đời sao?

Vô số tồn tại trong lòng kinh hãi lóe lên ý niệm này, tức thì chuyển ánh mắt về phía nơi bùng phát uy áp Hỗn Nguyên và khí tức Hỗn Nguyên.

Đó là… Hỗn Nguyên Cung của Đạo Quân?

Hỗn Nguyên Cung lại có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ra đời?

Là vị đệ tử nào?

Lúc này, vô số sinh linh, tu sĩ cùng các đại năng trong lòng âm thầm nghĩ, cũng đang suy đoán.

Dưới trướng Hỗn Nguyên Cung, tu vi cao nhất chính là ba vị thân truyền đệ tử: đại đệ tử Lôi Thần, nhị đệ tử Toại Nhân, tam đệ tử Càn Nguyên.

Toại Nhân đã chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trấn giữ thánh địa Nhân tộc.

Tam đệ tử Càn Nguyên, trước đây trong đại thế Nhân Hoàng, không ít tu sĩ và đại năng đã biết đến Càn Nguyên, tu hành có nhanh đến đâu, hiện tại cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, cho nên không thể nào.

Về phần những ký danh đệ tử khác, dù tu vi cao nhất là Thương Tùng, cũng chỉ vừa mới bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, tự nhiên cũng không phải là những ký danh đệ tử đó.

Cho nên, khí tức Hỗn Nguyên và uy áp Hỗn Nguyên bùng phát từ trong Hỗn Nguyên Cung lúc này, chỉ có thể là thân truyền đại đệ tử của Đạo Quân, Lôi Thần – đại thần thông giả Lôi Trạch năm xưa.

Lôi Thần, mặc dù trong Hồng Hoang không có danh khí như Toại Nhân, nhưng một chúng đại thần thông giả, đại năng đều biết đến hắn, dù sao cũng là đại đệ tử của Đạo Quân.

Mặc dù đã một thời gian dài không xuất hiện trong Hồng Hoang, nhưng Lôi Thần trong lòng một chúng đại năng, đại thần thông giả của Hồng Hoang có địa vị rất lớn.

Lần này, Lôi Thần đã trầm tịch rất lâu vừa xuất hiện, liền lấy tư thái cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên xuất hiện trong Hồng Hoang, chấn kinh tất cả tồn tại.

Hèn chi, hèn chi Lôi Thần trầm tịch lâu như vậy, biến mất trong mắt chúng sinh một thời gian dài như vậy.

Hóa ra là đang đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hiện nay, cuối cùng đã thành công.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đó là tồn tại đứng trên đỉnh phong Hồng Hoang, là tồn tại đỉnh tiêm nhất.

Bước đến bước này, chứng tỏ Lôi Thần đã đứng trên đỉnh của chúng sinh, đỉnh của Hồng Hoang, đại đạo viên mãn.

Không ít tồn tại trong lòng không khỏi lộ ra vẻ ngưỡng mộ, khi nào mình mới có thể đạt đến cảnh giới đó. ...

Trong đó, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử là những người ngưỡng mộ nhất, lúc này thần sắc ngưỡng mộ nhìn về phía Hỗn Nguyên Cung, hồi lâu không nói. ...

Ngũ Thánh nhìn về phía Hỗn Nguyên Cung, lúc này cũng có mấy phần kinh ngạc, nhưng suy nghĩ kỹ lại cũng thấy hợp lý.

Dù sao cũng là thân truyền đại đệ tử của Đạo Quân, Toại Nhân đều đã chứng đạo, với tư cách là đại sư huynh của Lôi Thần, không thể nào không chứng đạo.

Bởi vậy, lúc này cũng chỉ thần sắc kinh ngạc liếc nhìn một cái, sau đó cũng không quá chú ý, ít nhất, cũng phải đợi đến lúc độ kiếp mới xem xét một phen, còn hiện tại thì không cần quá chú ý.

Phục Hy lúc này cũng có chút bất ngờ, Lôi Thần tự nhiên hắn nhận ra, không ngờ trầm tịch lâu như vậy là đang đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lần này xuất quan liền lấy tư thái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Từ giờ khắc này, tồn tại đỉnh phong trong Hồng Hoang lại nhiều thêm một vị, Lôi Thần, đại đệ tử của Đạo Quân Thanh Minh.

"Dưới trướng Đạo Quân, quả nhiên bất phàm!", Phục Hy trong miệng cảm khái một câu, trước có Toại Nhân, giữa có Càn Nguyên, hiện tại có Lôi Thần.

Ba vị thân truyền đệ tử dưới trướng Đạo Quân, quả nhiên không tầm thường.

Phục Hy nhìn sâu vào Hỗn Nguyên Cung một cái, liền thu hồi ánh mắt, sau này sẽ tiếp tục chú ý.

Toại Nhân trên mặt lộ ra nụ cười, nhìn về phía Hỗn Nguyên Cung, khẽ nói: "Sư huynh cuối cùng cũng đã chứng đạo Hỗn Nguyên, kỳ vọng trước đây của lão sư cuối cùng cũng không uổng phí.

Như vậy, sư huynh cũng là tồn tại đỉnh phong rồi, dưới trướng lão sư, cũng chỉ còn lại tiểu sư đệ...".

Toại Nhân nói xong, liền tạm thời thu hồi ánh mắt, đợi đến lúc sư huynh độ kiếp mới tiếp tục chú ý.

Hắn tin rằng, đến lúc đó, sẽ lại một lần nữa chấn kinh Hồng Hoang.

Toại Nhân trong lòng nghĩ thầm, sau đó liền chờ đợi, chờ đợi ngày đó đến. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong điện Thái Hư.

"Đệ tử Lôi Thần, bái kiến lão sư, bái kiến hai vị sư nương!", Lôi Thần đến dưới đài cao chín tầng, hướng về Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ quỳ lạy nói.

"Được rồi, không cần đa lễ!", Thanh Minh trong tay nhàn nhạt vung lên, nâng hắn dậy nói.

"Tạ lão sư!", Lôi Thần đứng dậy, sau đó ngồi xuống.

"Có thể thành công bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên, cũng không phụ sự kỳ vọng của vi sư, như vậy là kết quả tốt nhất, những chuyện sau này, vi sư cũng yên tâm rồi...", Thanh Minh nhìn hắn, chậm rãi nói.

Nghe vậy, Lôi Thần lại lần nữa bái lạy: "Đa tạ lão sư trợ giúp đệ tử đột phá, nếu không có lão sư tương trợ, đệ tử cần một thời gian dài hơn mới có thể tấn thăng cảnh giới Hỗn Nguyên..." "Đó cũng là cơ duyên tạo hóa của chính ngươi, lần này thành công tấn thăng cảnh giới Hỗn Nguyên, sau này chuyện thiên kiếp Hồng Hoang liền do ngươi chấp chưởng...", Thanh Minh nhìn hắn, nhàn nhạt nói.

Những chuyện này, hắn có thể quyết định, Thiên Đạo cũng không thể can thiệp.

"Tạ lão sư!", nghe vậy, Lôi Thần thần sắc vui mừng, lập tức bái lạy.

"Phu quân, nếu Lôi Thần chấp chưởng thiên kiếp, vậy chuyện độ kiếp lần này, chẳng phải cũng sẽ vì thế mà triệt tiêu sao?", Hậu Thổ mày liễu nhướng lên, mở miệng hỏi.

Nữ Oa cũng có chút tò mò, nếu đã phu quân đã giao chuyện thiên kiếp cho Lôi Thần chấp chưởng, vậy Hỗn Nguyên thiên kiếp sắp tới

hắn phải độ, có phải cũng vì thế mà triệt tiêu, ngay cả kiếp cũng không cần độ.

"Tự nhiên không phải, lần này là kiểm nghiệm đại đạo của bản thân sau khi thành công tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau khi độ qua kiếp này, sau này mới có thể chấp chưởng thiên kiếp...", Thanh Minh nhìn Lôi Thần, mở miệng nói: "Với tu vi thực lực của ngươi, độ kiếp này cũng không quá khó, yên tâm đi là được rồi..." "Đệ tử hiểu rồi!", Lôi Thần bái lạy.

Tức thì, hắn liền đứng dậy, cáo biệt Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ, liền đến một thiên điện trong cung.

"Chúc mừng sư huynh chứng đạo cảnh giới Hỗn Nguyên!", Càn Nguyên trên mặt lộ ra nụ cười, hướng về phía Lôi Thần chúc mừng.

"Đa tạ sư đệ, hiện tại ngươi tuy mới là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, nhưng thân phận của ngươi dù sao cũng khác, sau này tỷ lệ tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên còn lớn hơn sư huynh năm xưa rất nhiều, lão sư đối với ngươi cũng có kỳ vọng rất lớn, hy vọng ngươi đừng để lão sư thất vọng!", Lôi Thần cười cười, sau đó nói với Càn Nguyên.

Tình hình của Càn Nguyên, hắn tự nhiên biết rõ, luận về căn nguyên tư chất, quả thực tỷ lệ thành công lớn hơn hắn năm xưa, cho nên, Càn Nguyên sau này đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có hy vọng rất lớn.

Lại thêm lão sư trợ giúp, muốn không tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng khó.

Càn Nguyên nghe vậy, gật đầu, lời của sư huynh hắn cũng hiểu, trước tiên từng bước một, tấn thăng Bán Bộ Hỗn Nguyên cảnh giới rồi hãy nói.

Hai người trò chuyện một phen, Lôi Thần liền mượn ba vạn năm còn lại, bắt đầu làm chuẩn bị cuối cùng.

Càn Nguyên, lúc này cũng tiếp tục việc tu hành. ...

Ba vạn năm thời gian, vội vã trôi qua.

Lúc này, kỳ hạn ba vạn năm độ kiếp của Lôi Thần đã đến.

Trong đại điện.

"Lão sư, sư nương, đệ tử liền đi độ kiếp...", Lôi Thần hướng về Thanh Minh, Nữ Oa và Hậu Thổ hành lễ nói.

"Đi đi, kiếp này đối với ngươi không quá khó đâu...", Thanh Minh phất tay nói.

Nghe vậy, Lôi Thần gật đầu, làm tốt mọi chuẩn bị, cẩn thận nghiêm túc đối đãi, cũng có thể độ qua.

Ý niệm trong lòng lóe lên, liền hướng về ba người Thanh Minh hành một lễ, sau đó liền động thân rời đi. ...

Hồng Hoang, Trung Ương Đại Lục, vùng biên thùy.

"Ông!" Thời không chấn động, tức thì liền thấy Lôi Thần từ trong đó bước ra, ánh mắt quét qua sự hoang vu của nơi này một cái, sau đó ánh mắt chuyển lên trên cửu thiên.

Lúc này, cùng với động thái của hắn, những vị kia trong Hồng Hoang, Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy, Toại Nhân các tồn tại đỉnh tiêm, cùng với Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Bình Tâm, Đế Giang v.v. các đại thần thông giả, ánh mắt đều chuyển dời đến đây.

Lôi Thần độ kiếp, lúc này tự nhiên thu hút ánh mắt của không ít tồn tại.

Mặc dù rõ ràng, kiếp này đối với Lôi Thần sẽ không có gì bất ngờ, nhưng lúc này bắt đầu độ kiếp, vẫn đáng để quan sát.

Bởi vậy, sau khi Lôi Thần động thân đến nơi này, bọn họ liền lập tức chuyển ánh mắt đến.

Đối với điểm này, Lôi Thần tự thân cũng rõ ràng, nhưng cũng không quan tâm quá nhiều.

Tiếp theo, là chuyện độ kiếp, cần phải nghiêm túc đối đãi. ... ...

Hồng Hoang, Trung Ương Đại Lục, vùng biên thùy hoang vu.

Lôi Thần ngẩng đầu, ngưng vọng lên trên cửu thiên, nơi mà trong thoáng chốc thiên địa u ám như biển mực đổ xuống, một cỗ kiếp vân khủng bố ngưng tụ, thiên uy như ngục.

Đôi mắt Lôi Thần sâu thẳm, trong đó lôi quang lóe lên, khí tức và uy áp trên người cũng đang leo thang, toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang đều cảm nhận được khí tức và uy áp Hỗn Nguyên của Lôi Thần, lúc này thân thể trầm xuống, thần sắc kinh ngạc chuyển ánh mắt đến.

"Oanh long long!!!" Lúc này, kiếp vân không ngừng ngưng kết, thiên địa lúc này tựa như biển mực đổ xuống, trở nên càng thêm u ám, kiếp vân che lấp trời đất, che lấp nhật nguyệt tinh thần, trong mảnh trời đất này, toàn bộ một màu hắc ám.

Nơi này và những nơi khác của Hồng Hoang, hình thành hai nơi phân chia rõ rệt.

"Ầm!" Lôi Thần chân khẽ động, từ từ bay lên, trên người bùng phát vạn đạo lôi quang, băng hoại thời không, phá nát quy tắc và pháp tắc, những con lôi long kia cuộn trào ra, xung kích tại bốn phương và trên cửu thiên.

"Oanh!" Không biết qua bao lâu, ngưng kết đến cực hạn, lúc này lôi đình lực lượng trong kiếp vân đã từ tím chuyển sang đen, lực lượng khủng bố đến cực điểm.

Cùng với việc trời đất không ngừng hoàn thiện, Thiên Đạo không

ngừng thăng cấp, thiên kiếp cũng đang không ngừng thay đổi, hiện nay, Hỗn Nguyên thiên kiếp đã có không ít thay đổi, uy lực thiên kiếp giáng xuống hiện tại cũng không yếu.

Lúc này, một đạo lôi đình màu tím phá vỡ chân trời, nơi nó đi qua đều trở về khu vực hỗn độn, mang theo uy thế khủng bố, tồi khô lạp hủ hướng về Lôi Thần đánh xuống.

Chương 329

Một đạo lôi đình như vậy, tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn cũng phải ôm hận tại chỗ, bị trực tiếp mạt sát.

Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, cũng có thể bị một đạo lôi đình này trọng thương, uy lực cũng không nhỏ.

Lúc này, trong Hồng Hoang, không ít tu sĩ và đại năng thấy một màn này, thần sắc cũng hơi kinh ngạc, không ngờ uy lực thiên kiếp hiện tại đã có sự thăng cấp, xem ra thực sự đang không ngừng thay đổi.

"Rắc!" Lôi Thần trong tay nhàn nhạt vung lên, một đạo lôi đình từ ngón tay bắn ra, trực tiếp đánh tan đạo lôi đình kia.

"Hít!" Thấy một màn này, không ít tu sĩ và tồn tại hít một ngụm khí lạnh.

Lôi đình của Lôi Thần, còn khủng bố hơn lôi đình của thiên kiếp a.

Lúc này thần lôi triệt tiêu, hóa thành từng tia tạo hóa rơi xuống, bị hắn thu lấy.

"Oanh!

Oanh!

Oanh! ..." Lúc này, thiên kiếp không ngừng oanh kích xuống, từ uy lực có thể một kích phúc diệt Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn lúc ban đầu, hiện nay đã đạt đến mức có thể mạt sát Bán Bộ Hỗn Nguyên.

Lúc này, đợt thứ nhất, bảy mươi hai đạo lôi đình, còn chín đạo chưa rơi xuống.

Lôi Thần lúc này tuy không có áp lực quá lớn, nhưng cũng không có chút khinh suất nào, mỗi lần ra tay, uy lực cũng đang không ngừng tăng lên, cũng từ trong lôi đình thiên kiếp hấp thu một ít tạo hóa, ổn cố thực lực bản thân.

"Oanh!

Oanh!

Oanh! ..." Lúc này, từng trận âm thanh lôi đình vang vọng khắp nơi trong Hồng Hoang, tức thì liền thấy trong kiếp vân, lôi đình lực lượng từ tím chuyển sang đen kia, lúc này hóa thành chín đạo lôi đình, trực tiếp phong tỏa bốn phương trời đất, băng hoại tất cả thời không, quy tắc, pháp tắc, mai táng vạn vật, yên diệt tất cả tồn tại, hướng về Lôi Thần phong sát.

Giờ khắc này, tất cả đều bị phong tỏa trong đó, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường lúc này cũng phải nghiêm túc đối đãi, nếu không cũng có thể sẽ bị thương tổn.

Dù sao chín đạo thiên kiếp lôi đình cuối cùng, uy lực mỗi đạo đều có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuy chưa thực sự đạt đến, nhưng cũng rất gần rồi, lúc này chín đạo đồng thời phong tỏa không gian thiên địa, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường cũng cần nghiêm túc đối đãi.

"Ông!" Lúc này, thân thể Lôi Thần chấn động, trên người bùng phát ra vạn đạo lôi quang, chiếu sáng cả thiên địa u ám, phảng phất dưới quang mang cổ xưa này, quang mang của kiếp vân trên cửu thiên cũng trở nên ảm đạm.

Trong tay Lôi Thần lúc này, không biết từ lúc nào đã cầm một cây quyền trượng dài một trượng, phía trên có một viên lôi châu hình tròn tụ tập vô số lôi đình lực lượng, lôi đình lực lượng ẩn chứa trong đó cực kỳ khủng bố.

Đây là cây Lôi Đình Pháp Trượng mà Thanh Minh đích thân ban cho, phù hợp với đại đạo của bản thân hắn, tuy chỉ là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nhưng trong tay hắn, uy lực cực kỳ to lớn.

Lúc này linh bảo vừa ra, lôi quang chiếu diệu thiên địa, khí tức lôi đình khủng bố từ trên người Lôi Thần cuộn trào ra, bao trùm cả đại địa Hồng Hoang.

Giờ khắc này, vô số tồn tại thậm chí hoài nghi, khi Lôi Thần và Lôi Đình Pháp Trượng ra tay, thiên kiếp trên cửu thiên cũng không phải là đối thủ của những tia lôi đình này.

Lúc này, một trận lôi đình thần quang lóe lên, chín đạo lôi đình khủng bố kia lập tức bị luồng lôi đình chi quang kia kéo lại, sau đó hút vào trong lôi châu.

"Ầm!" Một tiếng vang rõ ràng, kèm theo quang mang và khí tức khiến chúng sinh mắt nhói đau, nguyên thần run rẩy lan ra, tất cả đều nhắm mắt lại.

Không biết qua bao lâu, đợi đến khi tất cả trở lại bình thường, mới mở mắt ra.

Lúc này, chín đạo thiên kiếp lôi đình khiến vô số đại năng, tồn tại kinh hồn bạt vía kia, lúc này đã biến mất không thấy, chỉ có thời không vỡ nát, quy tắc và pháp tắc băng hoại, đang thuật lại sự khủng bố của chín đạo lôi đình kia, Bán Bộ Hỗn Nguyên cũng sẽ bị trực tiếp mạt sát trong đó.

Nhưng lúc này, lại không có nhiều va chạm, chỉ có luồng lôi quang khiến mắt nhói đau, sâu trong mắt chảy ra huyết thủy, cùng với luồng khí tức khiến nguyên thần run rẩy lan ra, sau đó liền không thấy chín đạo lôi đình kia đâu nữa.

Lúc này, chỉ có Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy,

Toại Nhân các tồn tại, đem ánh mắt hội tụ vào trong Lôi Đình Pháp Trượng trong tay Lôi Thần, trong lôi châu kia, ẩn chứa chín đạo lôi đình lực lượng, lúc này khí tức lại lần nữa tăng cường không ít, quang mang cũng càng thêm rực rỡ.

Không chỉ mấy vị tồn tại, có không ít đại năng, đại thần thông giả, cũng chú ý đến sự thay đổi của lôi châu, dường như luồng khí tức kia càng thêm khủng bố, lôi quang càng thêm rực rỡ, thậm chí áp đảo cả thiên kiếp đang ngưng tụ lại lực lượng lúc này.

Dưới đạo lôi quang kia, ánh sáng của nhật nguyệt tinh thần cũng như hạt gạo, ảm đạm vô quang.

Lôi Thần thấy vậy, thần sắc không có chút thả lỏng, đợt thiên kiếp thứ nhất, bảy mươi hai đạo đã độ xong, tiếp theo là địa kiếp diễn hóa ma thần.

Đợt này, phải dựa vào tốc độ lôi đình, thủ đoạn lôi đình, trực tiếp mạt sát những ma thần này, như vậy mới có thể nhanh hơn, thành công hơn để độ qua kiếp này.

"Oanh!" Lúc này, đại địa chấn động, vô số tồn tại đều có thể cảm nhận rõ ràng sự chấn động của Hồng Hoang, trong khu vực Lôi Thần đang ở, nứt ra một vực sâu dài hơn mấy trăm vạn trượng, sâu không thấy đáy.

Trong vực sâu đó, có từng đạo khí tức cuồn cuộn hiện ra, mỗi đạo khí tức đều ở cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, vô cùng cường hãn.

Lúc này, tất cả khí cơ của ma thần đều khóa chặt vào Lôi Thần, vô số thần binh trong tay quán xuyên thiên địa thương khung, vượt qua trường hà thời không, sát hướng Lôi Thần.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Từng đạo bình chướng như gợn sóng nước gợn ra, tuy uy lực thần binh không nhỏ, nhưng không thể phá vỡ phòng ngự mà Càn Khôn Xích bố trí lúc này.

Đó không chỉ là lực phòng ngự của linh bảo, còn có thiên địa chi lực và Hỗn Nguyên chi lực, không phải những thần binh đó có thể phá vỡ.

"Vạn Lôi Hàng Lâm!" Lôi Thần xông lên trời, Lôi Đình Pháp Trượng trong tay quang mang đại thịnh, bao trùm khu vực phương viên triệu triệu ức dặm, vô số đạo lôi đình lập tức từ trong lôi châu bắn ra, hóa thành từng đạo lôi đình lôi long, hướng về những ma thần đang xông tới.

Bao nhiêu ma thần, liền có bấy nhiêu đạo lôi đình từ trong lôi châu bắn ra, mai táng tất cả.

Một đạo tiếp một đạo ma thần bị yên diệt dưới lôi đình, vô số tồn tại, tu sĩ và đại năng đã kinh ngạc đến cực điểm.

Thủ đoạn Vạn Lôi Hàng Lâm này, thực sự là dùng thủ đoạn lôi đình, tốc độ lôi đình mạt sát những ma thần này.

Chỉ trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, những ma thần kia liền bị ma diệt trong vạn đạo lôi đình.

Bao nhiêu ma thần, liền có bấy nhiêu đạo lôi đình cuộn trào tới, một đạo lôi đình mạt sát một ma thần, lúc này đồng loạt ra tay, đồng loạt mạt trừ, không có chút trở ngại nào.

Chúng sinh không ngờ, đợt địa kiếp ma thần thứ hai, lại có thể độ qua trong thời gian ngắn ngủi mười mấy hơi thở.

Người đã từng độ qua kiếp này như Toại Nhân và Phục Hy đều có chút kinh ngạc, không khỏi kinh thán thủ đoạn của Lôi Thần lúc này, lôi đình vào lúc này quả thực cực kỳ thích hợp, đặc biệt là vạn đạo lôi

đình trong cuộc mạt sát quy mô lớn như vậy, càng đóng vai trò cực kỳ quan trọng, dễ dàng mai táng chúng trong đó, không có chút khó khăn nào.

Lôi Thần không nhìn lại tình hình trong vực sâu nữa, lực lượng trong đó đã dần dần tiêu tan, có một số lực lượng muốn xông ra, nhưng lại có một đại võng lôi đình giao thác ngưng kết trên vực sâu, những lực lượng đó cũng không thể đột phá, Lôi Thần tự nhiên không cần phải nhìn tình hình trong đó.

"Oanh!" Lôi Thần lúc này giơ cao Lôi Đình Pháp Trượng, một cột sáng lôi đình xông thẳng lên trời, trực tiếp đục thủng một góc của thiên kiếp lúc này, lực lượng trong đó tiêu tán không ít.

Cột sáng lôi đình kia không tan, từ trong thiên kiếp hấp thu lôi đình lực lượng, dung nhập vào trong lôi châu, lực lượng và khí tức trở nên càng thêm khủng bố.

Ngũ Thánh, Phục Hy và Toại Nhân đều có chút kinh ngạc, lại có thể có thao tác như vậy?

Thiên kiếp còn chưa ngưng kết hoàn thành, Lôi Thần đã có thể thao túng linh bảo hấp thu thiên kiếp chi lực?

Quả thực không dám tin!

Trước đây làm gì có tình huống như vậy?

Đều là chờ đợi đợt ma thần thiên kiếp thứ ba, Toại Nhân ra tay trước, cũng không thể làm được như Lôi Thần lúc này.

Quả nhiên, tồn tại chấp chưởng lôi đình không giống bình thường.

"Oanh long long!!!" Lúc này, thiên kiếp cũng không thể chờ ngưng tụ hoàn thành, cứ như vậy nữa, lực lượng đều bị lôi châu hấp thu hết, còn gì là thiên kiếp nữa?

Lúc này, tất cả lực lượng được mang đi, hóa thành một tôn ma thần chỉ có thể duy trì Hỗn Nguyên chi lực trong năm mươi hơi thở.

Lúc này một bước bước ra, vượt qua trường hà thời không, đến trên không Lôi Thần.

Lôi Thần đã sớm ra tay, lúc này chỉ để lại tàn ảnh, ngay cả Ngũ Thánh cũng bị lừa, tốc độ của lôi đình chi quang đã nhanh đến cực hạn.

"Keng!" Lôi Đình Pháp Trượng trực tiếp đánh vào sau lưng ma thần, lập tức đánh bay nó ra triệu triệu ức dặm, đè nát vô số sơn hà, khí tức trên người hạ xuống mấy phần.

Mà lực lượng của nó, lại bị lôi châu hấp thu mấy phần.

Vừa kinh vừa nộ, lúc này nó gầm lên một tiếng, lao về phía Lôi Thần.

Song phương lập tức không ngừng va chạm trong hư không, chúng sinh chỉ có thể thỉnh thoảng thấy hai đạo thần quang va chạm trong trời đất, mỗi lần va chạm vào nhau, mắt đều sẽ nhói đau, tồn tại dưới Thái Ất Kim Tiên đều sẽ rỉ ra huyết thủy.

Hai đạo thần quang mỗi lần va chạm, đều sẽ ma diệt một vùng lớn, một số sinh linh không kịp né tránh đều vẫn lạc trong đó.

"Phụt!" Không biết qua bao lâu, chỉ thấy một đạo lôi quang lóe lên, tức thì liền thấy hai đạo thân ảnh xuất hiện trong trời đất, chính là Lôi Thần và ma thần.

Lôi Đình Pháp Trượng trực tiếp quán xuyên thân thể ma thần, thần sắc nó kinh hãi, trên người lôi quang lưu chuyển, khí tức cuồng bạo không thôi, dường như muốn tự bạo.

Nhưng lúc này lực lượng lôi châu quá khủng bố, ma thần đã hết thời gian Hỗn Nguyên chi lực, căn bản không thể chống lại việc bị lôi

châu hấp thu lực lượng.

Chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủi, lôi đình lực lượng liền bị hấp thu hoàn thành, triệt để vẫn lạc.

Lôi Thần thu hồi Lôi Đình Pháp Trượng, trong tay vung lên, ma thần hóa thành tro bụi, tiêu tán trong trời đất.

Kiếp này, đã thuận lợi độ qua. ... ...

Hồng Hoang, Trung Ương Đại Lục, một nơi nào đó trong hư không.

Khí tức trên người Lôi Thần chấn nhiếp khắp nơi trong Hồng Hoang, vô số tồn tại thần sắc kinh ngạc nhìn hắn, trong lòng sinh ra ý thần phục.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tồn tại đỉnh tiêm của Hồng Hoang, lúc này có không ít tồn tại quỳ lạy, hành lễ tham kiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới ra đời.

Lôi Thần trong tay khẽ động, thu hồi Lôi Đình Pháp Trượng thu hoạch lớn nhất trong lần thiên kiếp này, sau đó ánh mắt chậm rãi quét qua một vòng, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ. ...

Trong thánh địa Nhân tộc, Toại Nhân khẽ gật đầu, thực lực của sư huynh hắn, vẫn luôn trên hắn, lần này chứng đạo Hỗn Nguyên, thiên kiếp đối với hắn cũng không có quá nhiều khó khăn, đối với sư huynh, đó lại càng không phải chuyện khó.

Lúc này xem ra, cũng không làm hắn bất ngờ, thực lực và thủ đoạn mà sư huynh thể hiện ra quả thực mạnh hơn hắn dự liệu, linh bảo mà lão sư ban cho sư huynh cũng cực kỳ khủng bố, trong tay hắn có thể bộc phát ra uy thế càng khủng bố hơn, dù sao cũng phù hợp với đại đạo của bản thân, tự nhiên không tầm thường.

“Nếu đã sư huynh đã chứng đạo Hỗn Nguyên, ta cũng nên đến

chúc mừng, thuận tiện hỏi thăm lão sư một phen...", Toại Nhân nghĩ xong, liền đứng dậy, trước tiên đi đến thánh địa, sắp xếp một phen, sau đó có thể đến Hỗn Nguyên Cung.

Ngũ Thánh và Phục Hy thứ tử cũng thu hồi ánh mắt, Lôi Thần độ Hỗn Nguyên thiên kiếp, trong dự đoán của họ vốn không có bất kỳ bất ngờ nào.

Đó là đại đệ tử của Đạo Quân, lại là tồn tại chủ tu Lôi Đình chi đạo, có thể nào sẽ bị thương dưới thiên kiếp, không độ qua được sao?

Chương 330

Cho nên, việc độ kiếp, họ đều dự đoán Lôi Thần không có quá nhiều khó khăn để độ qua kiếp này, kết quả cũng đúng như vậy, không có bất ngờ, lúc này độ kiếp xong, họ cũng thu hồi ánh mắt.

Mặc dù trời đất nhiều thêm một vị tồn tại đỉnh tiêm, nhưng việc tu hành tham ngộ cần phải tiếp tục, cho nên lúc này cũng không tiếp tục chú ý, quay về tham ngộ của bản thân.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này, lại đang chìm đắm trong việc Lôi Thần độ thiên kiếp, cùng với thủ đoạn lúc độ kiếp.

Quả nhiên, đệ tử của Đạo Quân là đệ tử của Đạo Quân, thủ đoạn như vậy quả nhiên không tầm thường.

Thiên kiếp như vậy, đối với hắn quả thực không là gì.

Từ tình hình lần này xem ra, ngay cả vết thương cũng không có, có lẽ cảnh giới của hắn dị thường ổn cố, không giống như vừa mới tấn thăng, cho nên mới có thực lực như vậy.

Từ nay về sau, trong Hồng Hoang liền nhiều thêm một vị tồn tại đỉnh tiêm.

Chúng sinh Hồng Hoang tin rằng, Hồng Hoang tiếp tục phát triển, Thiên Đạo, trời đất tiếp tục hoàn thiện thăng cấp, sẽ có càng nhiều tồn tại đỉnh tiêm ra đời.

Điểm này, không nghi ngờ gì, Hồng Hoang lúc này cũng đang chứng minh điều đó.

Tin rằng, tình huống sau này sẽ xuất hiện. ...

Hỗn Nguyên Cung, trong điện Thái Hư.

Trong nháy mắt, Lôi Thần liền vượt qua trường hà thời không, quay về trong Hỗn Nguyên Cung.

"Đệ tử, bái kiến lão sư, sư nương!", Lôi Thần đến trên đài mây chín tầng, hướng về Thanh Minh và Nữ Oa, Hậu Thổ hành lễ nói.

Thanh Minh trong tay vung lên, nâng hắn dậy, sau đó nói: "Không tệ, Lôi Đình Pháp Trượng mà vi sư ban cho năm xưa, không ngờ ngươi có thể chấp chưởng đến mức độ này.

Như vậy cũng tốt, sau này chấp chưởng thiên kiếp, Lôi Đình Pháp Trượng cũng có thể giúp ngươi thi triển tốt hơn..." Nữ Oa và Hậu Thổ cũng khẽ gật đầu, thực lực mà Lôi Thần thể hiện ra lần này, các nàng cũng có mấy phần kinh ngạc.

Không ngờ, Lôi Thần bình thường không lộ tài năng, lại có thực lực mạnh mẽ như vậy.

Như vậy, ba vị thân truyền đệ tử dưới trướng phu quân nhà mình, chỉ còn thiếu Càn Nguyên một người.

Nếu ba vị đệ tử đều chứng đạo, đó cũng không phải là một giai thoại lớn của Hồng Hoang sao.

Nữ Oa và Hậu Thổ trong lòng ý niệm lóe lên, tức thì liền không còn vướng mắc vấn đề này nữa.

"Đệ tử hiểu rồi!", Lôi Thần gật đầu nói.

Nhiệm vụ mà lão sư giao phó, việc chấp chưởng thiên kiếp, hắn tự nhiên sẽ làm tốt.

Về phần tình hình của Lôi Đình Pháp Trượng, hắn cũng rõ ràng, đối với việc chấp chưởng thiên kiếp sau này có sự trợ giúp không nhỏ.

Cho nên, việc này đối với hắn cũng không có khó khăn.

“Ông!” Đúng lúc này, ngoài Hỗn Nguyên Cung, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, chính là Nhân Tổ Toại Nhân.

Trong thiên điện, Càn Nguyên, Thương Tùng dẫn đầu các đệ tử đã có mặt trước, chúc mừng đại sư huynh Lôi Thần độ qua Hỗn Nguyên thiên kiếp, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chân chính.

Toại Nhân đến dưới đài mây chín tầng, hành lễ nói: “Đệ tử Toại Nhân, bái kiến lão sư, sư nương, Thánh Mẫu!” “Bái kiến lão sư, bái kiến hai vị sư nương!”, Càn Nguyên và Thương Tùng các đệ tử phân phân hành lễ nói, sau đó lại đối với Lôi Thần và Toại Nhân hành lễ nói: “Kiến đại sư huynh, nhị sư huynh!” “Không cần đa lễ!”, Thanh Minh trong tay nhàn nhạt vung lên, nâng chúng đệ tử dậy.

Toại Nhân và Lôi Thần cũng gật đầu đáp lại, hỏi thăm.

“Cung hạ đại sư huynh chứng đạo cảnh giới Hỗn Nguyên, sau này đại đạo khả kỳ...”, Toại Nhân và Càn Nguyên, Thương Tùng các người, lúc này hướng về Lôi Thần chắp tay chúc mừng.

“Đa tạ các vị sư đệ!”, Lôi Thần cười đáp.

Mấy hơi sau, mọi người thu liễm cảm xúc, sau đó thần sắc nghiêm nghị nhìn Thanh Minh.

“Lần này, nếu đã các ngươi đều ở đây, vi sư sẽ khai giảng Hỗn Nguyên chi đạo, các ngươi có thể cẩn thận tham ngộ tu hành, còn có thể ấn chứng lĩnh ngộ được bao nhiêu, xem bản thân các ngươi...”, Thanh Minh nhìn Lôi Thần, Toại Nhân, Càn Nguyên các người một cái, lại nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ.

Hậu Thổ và Nữ Oa khẽ gật đầu, tuy cao hơn Lôi Thần, Toại Nhân không ít đại đạo cảnh giới và đạo hạnh, nhưng lúc này cũng ở trong khu vực này, cho nên lời Thanh Minh giảng, cũng có thể mượn đó để ấn chứng mấy phần.

Thanh Minh khẽ gật đầu, tức thì nhắm hai mắt lại, hiện ra khánh vân màu trắng, trong đó tam hoa màu đỏ thắm hiện ra, nhân uân chi khí và pháp tắc ti tuyến giao chức hiện ra, từng trận lôi quang lóe lên trong đó, những tia lôi quang đó đều là Thiên Phạt Lôi Đình, khí tức khủng bố và khí tức hủy diệt tỏa ra, Lôi Thần và Toại Nhân đều kinh hồn bạt vía.

"Ông!" Ấn ký Lôi Đình Đại Đạo trên mi tâm Thanh Minh lưu chuyển rực rỡ, nhưng lôi quang nhiếp nhân tâm phách, trong đó ngưng tụ Thiên Phạt chi lực, Toại Nhân và Lôi Thần đều không dám nhìn thẳng.

"Đại đạo vô cực, Hỗn Nguyên quy nhất, vô cực sinh, thái cực chi ý..." "Thiên địa thương thương, tứ cực bát hoang, chúng sinh hữu đạo, tự nhiên tại đạo..." "Thiên đạo chi đạo, đạo đạo khả cầu, đại đạo chi đạo, đạo đạo thành đạo..." "Vô cực sinh thái cực, đại đạo chung hữu đạo!". ...

Thanh Minh trong miệng chậm rãi giảng giải tinh nghĩa đại đạo và chí lý đại đạo, những đại đạo chi âm kia hóa thành từng đạo pháp tắc phù lục thực chất, chậm rãi chìm vào trong mi tâm của mọi người.

Lại có kim hoa đóa đóa, cuồn cuộn hiện ra trong đại điện, sau đó dung nhập vào trong mi tâm của mọi người, hiệp trợ tham ngộ và ấn chứng.

Đối với Càn Nguyên, Thương Tùng, lúc này đại bộ phận đều như lọt vào trong sương mù, nhưng khí tức đại đạo cổ xưa, từng trận đại đạo chi âm, đối với việc tu hành tham ngộ có sự trợ giúp không nhỏ, cho nên dù không thể lý giải tinh nghĩa đại đạo và chí lý đại đạo mà Thanh Minh giảng lúc này, nhưng nếu tham ngộ tu hành ở đây, tốc độ cũng sẽ có sự thăng cấp.

Cho nên, Càn Nguyên và Thương Tùng các đệ tử cũng không cứng

nhắc với những tinh nghĩa đại đạo và chí lý đại đạo mà lão sư mình giảng.

Có thể tham ngộ được mấy phần, đó cố nhiên tốt, nhưng nếu không, liền mượn ưu thế thiên nhiên này, tham ngộ và tu hành đại đạo của bản thân, dù sao cũng có thể nhận được lợi ích, cho nên những tình huống đó cũng không sao cả.

Toại Nhân và Lôi Thần, lúc này tham ngộ và lý giải, ấn chứng tương đối nhiều hơn mấy phần.

Nữ Oa và Hậu Thổ, vì tu vi cao hơn, những gì Thanh Minh giảng lúc này lại là Hỗn Nguyên chi đạo, trong khu vực này, tuy có thể tham ngộ ấn chứng, nhưng tương đối sẽ ít hơn mấy phần.

Đại bộ phận mượn những gì Thanh Minh giảng lúc này, ấn chứng Nhân Đạo và Minh Đạo của bản thân, lúc này chủ yếu tham ngộ, ngoài Tạo Hóa chi đạo và Luân Hồi chi đạo của bản thân ra, chính là Nhân Đạo và Minh Đạo.

Lần này có Thanh Minh giảng giải đại đạo, Hậu Thổ và Nữ Oa có thể ấn chứng cũng sẽ tương đối nhiều hơn mấy phần.

So với Lôi Thần và Toại Nhân tham ngộ ít hơn mấy phần, nhưng cảnh giới tu vi của các nàng dù sao cũng cao hơn Toại Nhân và Lôi Thần, cho nên những gì tham ngộ ấn chứng cũng không đơn giản như vậy.

Lúc này, mọi người đều mượn đại đạo chi âm mà Thanh Minh giảng giải lúc này, tự mình ấn chứng bản thân, tự mình thăng cấp, khí tức đại đạo trên người lúc này đang từng chút tăng trưởng, từng chút tinh túy.

Thanh Minh lúc này âm thầm gật đầu, sau đó liền chuyên tâm giảng giải, bản thân cũng đang dần dần ổn cố lý giải, tham ngộ.

Lúc này, thời không lưu tốc dần dần tăng lên, dưới sự thao túng của Thanh Minh, trôi đi. ...

Thời gian thoáng qua, trong Hồng Hoang đã trôi qua mấy chục nguyên hội lặng lẽ.

Trong Hỗn Nguyên Cung lại đã đi qua mấy trăm nguyên hội thời gian, Thanh Minh lúc này tuy không giảng giải, nhưng Nữ Oa, Hậu Thổ, Toại Nhân và Lôi Thần vẫn đang trong tham ngộ tu hành.

Về phần Càn Nguyên và Thương Tùng các đệ tử, đã sớm lặng lẽ rời đi, đi đến Hồng Hoang lịch luyện.

Cứ như vậy, lại mấy chục vạn năm sau, mi tâm Thanh Minh khẽ động, tức thì liền mở hai mắt, nhìn mọi người đang trong tham ngộ tu hành lúc này, khẽ gật đầu, không quấy rầy họ tham ngộ và tu hành, chỉ thân hình khẽ động, liền biến mất tại chỗ.

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh chắp tay đứng, thần sắc bình tĩnh nhìn đại địa Hồng Hoang.

"Vút!" Trong khoảnh khắc tiếp theo, chỉ thấy một đạo thần quang lóe lên trên Vô Lượng Sơn, tức thì hóa thành một đạo thân ảnh quen thuộc, chính là Hồng Quân Đạo Nhân.

"Đạo hữu!", Hồng Quân Đạo Nhân hướng về Thanh Minh khẽ chắp tay, tức thì mở miệng hỏi thăm.

Thanh Minh khẽ gật đầu, quay đầu nhìn lại, rồi tiếp tục bao quát khắp chúng sinh Hồng Hoang.

Hồng Quân Đạo Nhân chân khẽ động, tức thì đến bên cạnh Thanh Minh, cũng nhìn về phía đại địa Hồng Hoang.

"Đạo hữu những năm qua, cũng tiến triển không nhỏ...", hồi lâu

sau, Thanh Minh chậm rãi nói.

Nghe vậy, Hồng Quân Đạo Nhân mỉm cười đáp: "Phải cảm tạ đạo hữu trước đây ra tay, nếu không, thiên địa Hồng Hoang, Thiên Đạo đều không thể phát triển, thăng cấp đến mức độ như hiện tại..." Hồng Quân Đạo Nhân nói lời này không ngoa, nếu không phải Thanh Minh, hắn cũng không thể sớm tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, cũng không thể trong những năm qua, được thăng cấp lớn hơn.

Thanh Minh cười cười, không mở miệng, những chuyện này, hắn tự nhiên rõ ràng, lúc này cũng không cần nói nhiều.

Thanh Minh ánh mắt chuyển dời, rơi xuống trên Tây Phương Đại Lục, trên khuôn mặt bình tĩnh, lóe lên một tia kinh ngạc, nhưng tức thì liền hiện ra một tia hàn mang, nơi đó, có một đạo khí tức quen thuộc.

"Là hắn sao?", Hồng Quân Đạo Nhân bên cạnh, tự nhiên phát hiện ánh mắt của Thanh Minh, cũng phát hiện manh mối trong Tây Phương Đại Lục.

Lúc này thần sắc nghiêm nghị, nhìn Thanh Minh bên cạnh, mở miệng hỏi. ... ...

Trên đỉnh Vô Lượng Sơn.

Thanh Minh nghe vậy, thu hồi ánh mắt, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân, lắc đầu nói: "Không phải La Hầu, tuy có khí tức ma khí tương tự, nhưng quả thực không phải!" Trong Tây Phương Đại Lục, có một nơi đang sinh ra ma khí, đản sinh ma khí, cùng với đản sinh những nơi tương tự như Ma tộc năm xưa, cũng chính là nơi đó, khiến Thanh Minh và Hồng Quân Đạo Nhân cảm giác được ma khí quen thuộc của La Hầu.

Cho nên, Hồng Quân Đạo Nhân mới có câu hỏi này.

Nhưng nơi sinh ra ma khí, những ma khí kia tuy tương tự, nhưng

quả thực không phải ma khí của La Hầu năm xưa, điểm này, Thanh Minh có thể khẳng định.

Hồng Quân Đạo Nhân nghe vậy, khẽ gật đầu.

Trong Hồng Hoang, cũng không có thủ đoạn của La Hầu, dù có thủ đoạn lưu lại, cũng nên ở trong Hỗn Độn, không phải ở trong Hồng Hoang.

Trong Hồng Hoang, có Thanh Minh trấn giữ, tồn tại khác có thể không phát hiện, nhưng không thể giấu được Thanh Minh, cho nên La Hầu dù có thủ đoạn lưu lại, cũng sẽ không ở trong Hồng Hoang.

Ma La năm xưa, ẩn nấp cũng sâu, nhưng sai một bước, triệt để vẫn lạc, kế hoạch của La Hầu cũng thất bại.

Sau này, cũng không phát hiện thủ đoạn khác của hắn lưu lại, lại thêm thực lực của Thanh Minh không ngừng thăng cấp, chuyện trong Hồng Hoang càng không thể giấu được, cho nên La Hầu tự nhiên không tiếp tục lưu lại thủ đoạn trong Hồng Hoang.

Về phần trong Hỗn Độn có hay không thủ đoạn của La Hầu lưu lại, đó khó mà nói, điểm này, Hồng Quân Đạo Nhân, trong lòng cũng không nắm chắc.

Nhưng cũng không lo lắng, có Thanh Minh trấn giữ Hồng Hoang, dù có thủ đoạn của La Hầu lưu lại, cũng không có vấn đề gì lớn.

Sau khi trong lòng nghĩ thông suốt, Hồng Quân Đạo Nhân khẽ gật đầu, ánh mắt chuyển dời, lại lần nữa rơi xuống trong Tây Phương Đại Lục. ...

Trong đôi mắt Thanh Minh lôi quang lóe lên, ánh mắt u u, không thể dò lường, không ngừng xuyên thấu thời không vô tận, muốn nhìn xuyên những ma khí nhân uân kia.

Nhưng tầng ma khí nhân uân màu đen kia cũng đặc thù, Thanh

Minh thâm nhập nhìn xuyên không ít khu vực, nhưng muốn hoàn toàn nhìn xuyên, lại không có cách, cho nên Thanh Minh đến nay vẫn chưa thể thực sự nhìn thấu nó.

Thanh Minh trên mặt lóe lên một tia kinh ngạc, tầng ma khí nhân uân màu đen này, cũng có chút đặc thù, có lẽ, nên đích thân đi xem.

Chương 331

"Đạo hữu, ma khí này có chút không tầm thường a!", Hồng Quân Đạo Nhân nhíu mày, nhìn Thanh Minh nói.

Nghe vậy, Thanh Minh khẽ gật đầu nói: "Quả thực không tầm thường, bản tôn định đích thân đi xem, bất quản tình huống thế nào, nơi đó cuối cùng cũng không thể lưu lại trong Hồng Hoang..." Hồng Quân Đạo Nhân gật đầu, nếu đã Thanh Minh định ra tay, vậy hắn không lo lắng nữa, dù sao với thực lực của Thanh Minh, những chuyện này không thể ảnh hưởng đến hắn.

"Ông!" Thanh Minh thân hình khẽ động, liền biến mất tại chỗ.

Hồng Quân Đạo Nhân thấy vậy, liền cũng động thân rời đi, trước tiên đi đến các khu vực khác của Hồng Hoang, đợi thời cơ sau này, lại đến Hỗn Nguyên Cung tìm Thanh Minh thương nghị.

Lúc này, trong Hỗn Nguyên Cung, Nữ Oa và Hậu Thổ lại chậm rãi mở hai mắt.

Hai nàng nhìn nhau một cái, ánh mắt chuyển dời, đến trong Tây Phương Đại Lục, thấy được thân ảnh của Thanh Minh.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy, lúc này cũng chú ý đến Tây Phương chi địa.

Thanh Minh lúc này không ẩn giấu thân hình, cũng không che đậy mọi thứ, không để ý họ biết, cho nên có thể thấy được thân ảnh của hắn, nếu không, không cố ý, Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cũng chưa chắc có thể thấy.

Tình hình lúc này, hắn cũng cảm thấy có thể để Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh cùng Phục Hy xem, bởi vậy mới có tình huống

như vậy.

Về phần tiếp theo, phản ứng của họ, không phải là chuyện Thanh Minh nên quan tâm. ...

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh và Phục Hy, lúc này thần sắc có chút kinh ngạc nhìn Tây Phương Đại Lục.

Thần sắc của Tây Phương Nhị Thánh là bất ngờ nhất, Đạo Quân đến Tây Phương Đại Lục làm gì?

Tây Phương Đại Lục cũng không có nơi nào kỳ lạ a?

Đạo Quân sẽ để mắt đến Tây Phương Đại Lục sao?

Nhưng trong khoảnh khắc tiếp theo, Tây Phương Nhị Thánh nhíu mày.

Nơi Đạo Quân đến, đó là… ma quật?

Đối với chuyện ma quật, Tây Phương Nhị Thánh tự nhiên rõ ràng, đó dù sao cũng là nơi đản sinh trong Tây Phương Đại Lục, tuy diện tích chiếm không lớn, chỉ khoảng phương viên ngàn vạn dặm, trong Tây Phương Đại Lục, quả thực là khu vực nhỏ không thể nhỏ hơn.

Nhưng khu vực này, nhất thời cũng không có giải thích và hiểu biết tốt.

Họ cũng muốn ra tay giải quyết, nhưng nơi đó dường như liên kết với Tây Phương Đại Lục, nếu mạnh mẽ ra tay, có lẽ sẽ khiến khí vận của Tây Phương Giáo lúc này đại tổn.

Bất đắc dĩ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không ra tay.

May mắn thay, ma quật không ngừng sinh ra ma khí nhân uân hắc ám này có thể bị phật âm, phật quang của Tây Phương Giáo áp chế, bị thánh uy của Nhị Thánh áp chế, cho nên, trong thời gian ngắn, cũng không có vấn đề và ảnh hưởng lớn.

Bởi vậy, Tây Phương Nhị Thánh cũng vẫn luôn không quan tâm đến ma quật này.

Tam Thanh, Phục Hy thì không rõ điểm này, tuy những khu vực vô hình trong Hồng Hoang, đều có thể hiểu rõ trong một niệm, nhưng họ lại không có thời gian rảnh rỗi để lúc nào cũng chú ý những chuyện này.

Hơn nữa, khu vực của Thánh Nhân, tồn tại khác thường ít khi đi sâu vào tìm hiểu những chuyện trong đó.

Tam Thanh không quan tâm nhiều đến Tây Phương Đại Lục, Tây Phương Nhị Thánh cũng không rảnh rỗi đi xem tình hình gần đạo trường của Tam Thanh.

Bởi vậy, lúc này mới biết tình hình ma quật, cũng là chuyện bình thường, dù sao lúc này biết cũng không muộn, cũng không sao cả.

Tây Phương Nhị Thánh lúc này kinh ngạc vì Đạo Quân lại đi vào trong ma quật.

Ma quật, lẽ nào, có huyền cơ gì mà họ không biết ở bên trong?

Điều đó đối với Tây Phương là tốt hay xấu?

Đạo Quân lần này, chẳng lẽ đã nhìn ra, đã biết rồi sao?

Nếu không, sao lại đột nhiên đến đây?

Tây Phương Nhị Thánh trong lòng ý niệm ngàn chuyển, nhưng cũng không nắm chắc ý định của Đạo Quân lần này.

Nhưng nếu Đạo Quân ra tay, với thủ đoạn của ngài, mạt trừ khu vực đó mà không làm tổn thương Tây Phương Đại Lục là có thể làm được, xem ý định của Đạo Quân.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rất vui khi thấy ma quật biến mất trong Tây Phương Đại Lục, dù sao nó đối với Tây Phương không có tác

dụng, đạo ý tương bội, ma khí đó và Tây Phương Giáo trời sinh tương khắc, cho nên Tây Phương Nhị Thánh tự nhiên không muốn thấy ma quật phát triển, mở rộng trong Tây Phương Đại Lục.

Bởi vậy, nếu Đạo Quân lúc này nguyện ý ra tay, họ hai tay hai chân tán thành.

Lúc này chăm chú nhìn thân ảnh chắp tay đứng ngoài ma quật, xem ý định tiếp theo của ngài.

Tam Thanh và Phục Hy lúc này cũng chăm chú quan sát, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng vậy, lúc này đều đang xem một màn này.

Nhưng khác với Tây Phương Nhị Thánh, lúc này họ xuất phát từ tò mò, muốn xem xem, trong khu vực đó có huyền diệu gì mà họ chưa thấy không, nếu không, Đạo Quân cũng sẽ không đích thân đến đây.

Bởi vậy, tình huống tiếp theo, tin rằng, có thể thấy được huyền diệu thực sự trong đó.

Ở phía sau, Đạo Tổ Hồng Quân Đạo Nhân, tự nhiên cũng không bỏ lỡ, cũng đang quan sát, chỉ là mấy người kia không biết mà thôi.

Lúc này các tồn tại đỉnh tiêm đều đang chú ý đến một màn này, xem động tác và ý định tiếp theo của Thanh Minh. ...

Tây Phương Đại Lục, cực tây chi địa, ngoài ma quật.

"Ma quật sao?!", Thanh Minh đôi mắt híp lại, trong miệng khẽ nói một tiếng.

Với thủ đoạn của hắn, muốn biết tên của nơi được Tây Phương Nhị Thánh đặt tên là 'ma quật' này không khó, ý niệm trong lòng vừa chuyển, mọi thứ đều đã biết.

"Ma khí này, cũng có mấy phần tương tự với La Hầu năm xưa, nếu không phải bản tôn và La Hầu tranh đạo, cũng sẽ nhầm tưởng

hắn lưu lại thủ đoạn khác...", Thanh Minh trong lòng thầm nói một tiếng, chậm rãi đi tới, trong nháy mắt, liền biến mất trong khí nhân uân màu đen.

Tây Phương Nhị Thánh, Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa và Hậu Thổ thấy vậy, thần sắc nghiêm lại, không biết Đạo Quân muốn làm gì.

Nhưng có một điểm có thể khẳng định, sau khi Đạo Quân tiến vào ma quật, nơi vốn không ngừng sinh ra ma khí, lúc này đã đình trệ lại, chỉ có ma khí vốn có bao trùm nơi đây, trong ma quật không còn ma khí sinh ra nữa.

Lúc này, trong ma quật.

Thanh Minh một bước bước ra, đã đến nơi trung tâm cốt lõi của ma quật.

Tình hình nơi này vô cùng đơn giản, có một phương thạch đài, trên thạch đài có một mảnh vỡ màu đen lớn bằng hai ba lòng bàn tay.

Vừa thấy mảnh vỡ kia, Thanh Minh trong lòng liền một trận minh ngộ.

"Hóa ra là vậy!", Thanh Minh khẽ gật đầu, mảnh vỡ này chính là Diệt Thế Đại Ma bị Hồng Quân Đạo Nhân và hắn đánh vỡ năm xưa, nhưng trong đó nhiễm phải những bản nguyên tàn dư kia, có một ít ma đạo bản nguyên của La Hầu năm xưa, cho nên vẫn luôn sinh ra những ma khí đó, nhiễm khu vực này thành ma quật, có cực ít ma đạo tu sĩ đản sinh ở đây.

Nhưng ma đạo bản nguyên cũng cơ bản tiêu hao hết rồi, cho nên dù Thanh Minh không đến, ma khí cũng không sinh ra được bao lâu nữa.

Về phần mảnh vỡ Diệt Thế Đại Ma, lực lượng trong đó cũng không yếu, cách tuyệt không ít sự thăm dò, ngay cả Thanh Minh cũng

cảm thấy kinh ngạc.

Nhưng sau khi đến đây, cũng đã biết rồi.

"Vút!" Thanh Minh trong tay khẽ động, cắt đứt một số lực lượng liên hệ, trực tiếp nhiếp lấy mảnh vỡ Diệt Thế Đại Ma, dùng pháp lực to lớn, ngưng kết trong tay, tức thì dưới sự giảo sát của vô số pháp tắc và quy tắc, mảnh vỡ đó trực tiếp vỡ nát, hóa thành từng tia lực lượng, bị Thanh Minh trực tiếp đánh vào trong Hủy Diệt chi đạo của trời đất, đó cũng là lực lượng tương đồng, có thể bổ sung thêm cho sự tiến triển của Hủy Diệt chi đạo giữa trời đất.

Làm xong mọi thứ, Thanh Minh ánh mắt chậm rãi quét qua trong ma quật, sau khi không có vấn đề gì khác, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Ngoài ma quật.

Thanh Minh nhìn Tây Phương Nhị Thánh, nhìn Tam Thanh, nhìn Phục Hy, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, trong tay nhàn nhạt vung lên, đại đạo chi lực và thiên địa chi lực khủng bố cuộn trào ra, đem khu vực đã diễn hóa thành ma vực này, trực tiếp dùng sức mạnh to lớn mạt trừ ma khí, bình ổn quy tắc, pháp tắc, càn khôn, âm dương và ngũ hành v.v.

Trời đất thanh minh, vạn vật phục hồi, một cảnh tượng sinh cơ bừng bừng lại lần nữa hiện ra trong mắt mấy người.

Làm xong mọi thứ, Thanh Minh thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ, không biết tung tích.

Tây Phương Nhị Thánh thần sắc vui mừng, tình cảm tốt đẹp a!

Đạo Quân ra tay, quả nhiên không tầm thường, sau khi giải quyết ma quật đó, Tây Phương Giáo cũng không bị ảnh hưởng quá lớn, chính là thủ đoạn khủng bố của Đạo Quân.

Như vậy, sự phát triển của Tây Phương Giáo sẽ có một tình hình tốt hơn.

Bởi vậy, lúc này tình hình ma quật được giải quyết, vui mừng nhất tự nhiên là Tây Phương Nhị Thánh, cũng là Đạo Quân đã giải quyết một vấn đề lớn của Tây Phương, lúc này trên mặt lộ ra vẻ cảm kích, nhìn về phía nơi Đạo Quân rời đi.

Khu vực đó cũng nên sắp xếp lại, đến lúc đó, lại có mấy phần tiến triển.

Tây Phương Nhị Thánh trong lòng nghĩ thầm, sau đó liền bắt đầu sắp xếp. ... ...

Tam Thanh, Nữ Oa và Hậu Thổ, Phục Hy và những người khác thấy vậy, thần sắc hơi sững lại, nhưng ngay lập tức liền diễn hóa thiên cơ.

Ở phía sau, Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng đang diễn hóa thiên cơ, xem xét trong Ma Quật rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, và Thanh Minh trước đó đã giải quyết ra sao.

Một vài chuyện, lúc này thiên cơ không bị che đậy, tuy không thấy được nhiều nhưng cũng đủ để hiểu ra một số việc.

"Vút!" Thiên cơ lóe lên, tuy không có quá nhiều hình ảnh, nhưng với thủ đoạn của bọn họ, xem một vài hình ảnh, cộng thêm suy đoán của bản thân, cũng có thể hiểu rõ.

"Thì ra là Diệt Thế Đại Ma!" Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu.

Tam Thanh và Tây phương Nhị Thánh, Phục Hy, Nữ Oa cùng Hậu Thổ đều chưa từng thực sự diện kiến Diệt Thế Đại Ma, lần này cũng chỉ có thể từ một vài tia thiên cơ mà biết được tình hình của Diệt Thế Đại Ma, cũng như tình hình của Thanh Minh lần này.

Nhưng Hồng Quân đạo nhân lại biết rõ về Diệt Thế Đại Ma, cho

nên lúc này sau khi thấy được một hình ảnh, ngài liền hiểu ra.

Chẳng trách lại có ma khí như vậy, thì ra là bản nguyên Ma Đạo; chẳng trách lại có khí tức tương tự La Hầu, thì ra là vì linh bảo bạn sinh của La Hầu, Diệt Thế Đại Ma.

Thì ra là thế, tất cả đều có thể giải thích được.

Hồng Quân đạo nhân khẽ gật đầu xong, liền thu lại ánh mắt, không còn để ý nữa.

Tam Thanh, Tây phương Nhị Thánh, Phục Hy và Nữ Oa, Hậu Thổ... lúc này đều đang chìm trong một tia kinh ngạc.

Diệt Thế Đại Ma, linh bảo bạn sinh của Ma Tổ La Hầu năm xưa, lại là mảnh vỡ của Diệt Thế Đại Ma nguyên bản.

Tây phương Nhị Thánh cũng đã hiểu ra, cho nên lúc này sau khi hiểu được tình hình liền yên tâm.

Chương 332

Sau khi kinh ngạc, mọi người cũng thu lại ánh mắt. ...

Thanh Minh du hành trong Hồng Hoang, cũng không cố ý đi về một hướng nào, chỉ chậm rãi bước đi giữa đất trời, ngắm nhìn sinh linh cùng sự biến hóa của quy tắc và pháp tắc, cũng như mức độ hoàn thiện của thiên địa.

Hồng Hoang theo thời gian không ngừng trôi đi, các phương diện tiến triển và hoàn thiện đều đang không ngừng tiến bước.

Thanh Minh cũng đang xem xét, sau này Hồng Hoang phát triển, có lẽ nên dung hợp thêm một vài thế giới vào trong đó.

Tốt nhất là những thế giới cấp Đại Thiên năm xưa, bởi vì chúng đều do đại đạo của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần diễn hóa, một phương thế giới chính là một con đường đại đạo.

Những thế giới như vậy dung nhập vào Hồng Hoang mới có thể thăng tiến cực lớn.

"Có lẽ, cũng là một dự tính không tồi!" Thanh Minh khẽ nói một tiếng, ánh mắt nhìn về phía ngoài Hỗn Độn.

Sau này có lẽ có thể làm như vậy, dù sao tình huống đó có thể khiến Thiên Đạo, khiến Hồng Hoang có được sự tiến triển lớn hơn.

Đến lúc đó, Nữ Oa và Hậu Thổ cũng có thể đạt đến Thiên Đạo Cảnh, hoặc Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên chi cảnh.

Về phần hiện tại, còn thiếu một chút, nhưng tạm thời cũng không cần vội, cứ từ từ.

Sau khi Thanh Minh có dự tính trong lòng, liền tiếp tục du hành trong Hồng Hoang, tiếp tục xem xét mọi phương diện biến hóa, cũng

như tình hình của chúng sinh. ...

Thời gian thoáng chốc, lại vạn năm nữa lặng lẽ trôi qua.

Lộ trình của Thanh Minh trong Hồng Hoang đã kết thúc, cũng không định tiếp tục đi nữa, cho nên lúc này tại Trung Ương đại lục, y bước một bước, liền xuất hiện trên đỉnh Vô Lượng sơn.

"Phu quân du hành trong Hồng Hoang, có thu hoạch gì không?" Nữ Oa và Hậu Thổ đứng trên đỉnh núi, nhìn Thanh Minh vừa xuất hiện, trên gương mặt xinh đẹp hiện lên một nụ cười, cất tiếng hỏi.

"Ta đã xem tình hình chúng sinh, xem tình hình diễn biến của Hồng Hoang.

Sự phát triển tiếp theo cùng dự tính, có lẽ, cũng có thể sắp đặt một phen rồi..." Thanh Minh nói.

Nghe vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ khẽ gật đầu, không nói gì, chỉ đưa mắt nhìn về phía Hồng Hoang.

Một lát sau, Nữ Oa và Hậu Thổ thu lại ánh mắt, nhìn Thanh Minh nói: "Lần này, chúng ta dự định đi tham ngộ Nhân Đạo và Minh Đạo, hy vọng nhờ đó có thể tiến thêm vài phần..." Thanh Minh gật đầu, mấu chốt để tấn thăng chính là Nhân Đạo và Minh Đạo.

Nỗ lực nhiều hơn trên con đường này, chung quy là chuyện tốt.

"Cứ tham ngộ nhiều vào, sau này sẽ có những tiến triển khác biệt..." Thanh Minh cười nói.

Nữ Oa và Hậu Thổ gật đầu, tức thì hóa thành hai luồng lưu quang, một luồng bay về phía Nhân tộc, một luồng bay về Địa Phủ.

Nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ rời đi, Thanh Minh gật đầu, rồi quay người tiến vào Hỗn Nguyên cung. ...

Cứ như vậy, thời gian thoáng chốc, lại mấy ngàn năm trôi qua.

Hồng Hoang lúc này là một cảnh tượng yên bình, các thế lực, chủng tộc đều đang tự phát triển, chờ đợi tấn thăng lên một tầng diện mới.

Trong đó, Viễn Cổ Tam Tộc và Thiên Đình là mạnh nhất.

Về phần hai chủng tộc đỉnh phong là Nhân tộc và Vu tộc, lúc này lại không có động tác hay biến hóa gì lớn, vẫn đang tiến triển ổn định.

Có tộc nhân mới sinh ra, cũng có tộc nhân vẫn lạc; có nơi mới khuếch trương, cũng có khu vực bị từ bỏ, tất cả đều đang trong vòng luân hồi tiến triển vững chắc, không gây ra gợn sóng gì quá lớn.

Cho nên, so với các chủng tộc và thế lực khác, Nhân tộc và Vu tộc có vẻ kín tiếng hơn nhiều.

Trong đó, những thế lực kín tiếng khác chỉ có Địa Phủ và Địa Tiên Phủ.

Tình hình của hai thế lực này không giống nhau, cho nên việc kín tiếng cũng là bình thường.

Vô số chúng sinh trong Hồng Hoang cũng biết điều này, cho nên bao nhiêu năm qua, Địa Phủ và Địa Tiên Phủ vẫn luôn kín tiếng cũng không khiến nhiều tồn tại kinh ngạc.

Nhưng dù Địa Phủ và Địa Tiên Phủ kín tiếng, họ vẫn luôn tồn tại trong ký ức của chúng sinh.

Không ai dám coi thường hai thế lực này, thực lực sau này của họ sẽ càng thêm khủng bố.

Lúc này Nữ Oa và Hậu Thổ đang tu hành trong Nhân tộc và Địa Phủ, việc tham ngộ tu hành Nhân Đạo và Minh Đạo ngày càng tinh thâm.

Hai nàng lúc này cũng không để ý quá nhiều, toàn tâm toàn ý đầu

nhập vào tu hành, chờ đợi Nhân Đạo và Minh Đạo tiến triển.

Cả đại địa Hồng Hoang lúc này một mảnh yên tĩnh, các thế lực chủng tộc, vô số tồn tại tu hành, đều đang phát triển ổn định. ...

Lại vạn năm sau.

Hồng Hoang, Trung Ương đại lục, một khu vực nào đó.

Hồng Quân đạo nhân chậm rãi mở hai mắt, nhìn đại lục Hồng Hoang lúc này, trên gương mặt đạm mạc lộ ra một nụ cười.

Tức thì, ngài đứng dậy, bước một bước, trực tiếp xuất hiện trên Vô Lượng sơn.

Sau khi nhìn quanh Vô Cực sơn mạch một vòng, ngài càng cảm thấy đạo trường của Thanh Minh đạo hữu thật bất phàm, có thể nói là tiên gia phúc địa đỉnh tiêm nhất trong toàn bộ Hồng Hoang.

Dù sao cũng là nơi ở của Đạo Quân, bất phàm cũng là bình thường, nếu không như thế, cũng không xứng với thân phận Đạo Quân.

Hồng Quân đạo nhân không suy nghĩ nhiều, lúc này trực tiếp bước vào Hỗn Nguyên cung. ...

Trong Thái Hư điện.

Thanh Minh và Hồng Quân đạo nhân ngồi đối diện nhau, hương trà Ngộ Đạo thanh khiết và khí uẩn lan tỏa khắp nơi, hồi lâu không tan.

Hồng Quân đạo nhân nhấp nhẹ một ngụm, nhìn Thanh Minh nói: "Đạo hữu, dưới đại thế vận chuyển của Thiên Đạo, sắp tới sẽ có tiểu kiếp sinh ra, liên quan đến môn hạ Chư Thánh và cả Nhân tộc..." Việc liên quan đến môn hạ Chư Thánh, Hồng Quân đạo nhân không quan tâm.

Về phần Nhân tộc, Nhân tộc hiện tại không đơn giản, lại còn có chút quan hệ với Thanh Minh, lúc này nên thông báo một phen, tiện thể trao đổi với Thanh Minh về tình hình sắp tới.

Thanh Minh uống cạn, đặt chén trà xuống.

Y tự nhiên hiểu tiểu kiếp mà Hồng Quân đạo nhân nói, chính là Phong Thần chi kiếp, chỉ liên quan đến môn hạ Chư Thánh và việc thay đổi hoàng triều của Nhân tộc mà thôi, cũng không phải chuyện lớn, một chút y cũng không để tâm.

"Chỉ là một tiểu kiếp, cũng không có ảnh hưởng gì nhiều.

Triều đại trong Nhân tộc thay đổi, miễn không ảnh hưởng đến căn cơ của Nhân tộc thì không có vấn đề lớn..." Thanh Minh nhìn ngài, chậm rãi nói.

Hồng Quân đạo nhân hiểu ý y nói.

Chỉ cần không ảnh hưởng đến Nhân tộc Thánh địa, không gây rối trong Nhân tộc, không khiến Nhân tộc rơi vào hỗn loạn, thì chuyện này Thanh Minh và Toại Nhân sẽ không nhúng tay.

Dù sao, trong quá trình thay đổi triều đại, chỉ là có thêm sự tham gia của môn hạ Chư Thánh mà thôi, cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

"Đạo hữu yên tâm, việc này tự sẽ được sắp đặt như vậy..." Hồng Quân đạo nhân nói.

Thanh Minh khẽ gật đầu, không nói thêm gì.

Chuyện này được sắp đặt như vậy, Chư Thánh cũng sẽ tự biết kiềm chế.

Dù sao bây giờ chọc vào Nhân tộc Thánh địa, tình hình không còn đơn giản như vậy nữa.

Cho nên, tự nhiên phải giải quyết chuyện này một cách thuận lợi, không chọc vào Nhân tộc Thánh địa.

Dù sao nếu như vậy, chỉ là thay đổi triều đại, nhưng lại có mâu thuẫn với Nhân tộc Thánh địa, đó sẽ là mâu thuẫn giữa Nhân tộc và thế lực Thánh nhân.

Cho nên, điểm này Thanh Minh không nói, Chư Thánh cũng sẽ sắp đặt tốt mọi chuyện.

"Đạo hữu thấy, dưới Phong Thần, có nên cho những sinh linh vẫn lạc trong kiếp nạn lần này cơ hội lên bảng không?" Hồng Quân đạo nhân hỏi.

Lần này tự nhiên cũng sẽ dẫn đến việc một số sinh linh, tán tu vẫn lạc.

Ngoài ra, những sinh linh vẫn lạc trong một thời kỳ nào đó, trên Phong Thần Bảng, ngoài những thần vị chính, những vị trí khác cũng có thể được, cũng là cho những sinh linh và tu sĩ đã vẫn lạc một cơ hội hoàn toàn mới.

"Cũng khả thi, đạo hữu cứ sắp đặt là được..." Thanh Minh nói.

"Về phần những tồn tại trên Phong Thần Bảng, bần đạo sẽ quy họ vào Thiên Đình..." Hồng Quân đạo nhân nhìn Thanh Minh, cất lời: "Hiện tại Hồng Hoang đã khuếch trương không ít, Thiên Đình tăng cường lực lượng chấp chưởng, nhưng nhân thủ không đủ.

Những người được phong thần lần này, sẽ quy vào Thiên Đình..." "Cứ sắp đặt như vậy đi!" Thanh Minh nói.

Sắp đặt như vậy, Hạo Thiên lại thành công cụ rồi, dẫn đến kiếp này.

Tuy cuối cùng được một chút lợi ích, nhưng môn hạ của Chư Thánh không dễ quản lý như vậy.

“Nếu đạo hữu không có dị nghị, vậy chuyện này cứ sắp đặt như vậy...” Hồng Quân đạo nhân cười nói.

Sau lần này, ngài sẽ sắp đặt cho Hạo Thiên chuyện này, sau đó triệu tập Chư Thánh và Toại Nhân đến thương nghị, triệt để định ra chuyện này.

Hiện tại Hồng Hoang tiến triển không nhỏ, đệ tử môn hạ của Chư Thánh đông đảo, chỉ cần hơi gây áp lực, Phong Thần Bảng sẽ dễ dàng hoàn thành.

Về phần Toại Nhân, chỉ cần thông báo chuyện này là được.

Tình hình của Nhân tộc sau này, Toại Nhân và Thánh địa chỉ cần quan sát kỹ là được.

Dù sao đó cũng là việc thay đổi triều đại của Nhân tộc, chỉ là có thêm môn hạ của Thánh nhân tham gia mà thôi, cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Cho nên, chỉ cần thông báo chuyện này cho Toại Nhân, vậy chuyện này có thể định ra.

“Nếu chuyện này đã định như vậy, vậy bần đạo lần này không làm phiền đạo hữu nữa, tiếp theo sẽ sắp đặt chuyện này...” Hồng Quân đạo nhân uống cạn trà Ngộ Đạo trước mặt, nói với Thanh Minh.

Thanh Minh khẽ gật đầu, không nói gì.

Những chuyện này, với tư cách là người hợp đạo, Hồng Quân đạo nhân nên sắp đặt.

Y chỉ là một phần của Thiên Đạo, nhưng những chuyện này, y không cần nhúng tay quá nhiều, có Hồng Quân đạo nhân sắp đặt là được.

Chương 333

"Nếu vậy, bần đạo xin cáo từ!" Nói xong, Hồng Quân đạo nhân chắp tay, rồi trực tiếp rời khỏi Hỗn Nguyên cung, đi về phía Tử Tiêu cung. ...

Trong Thái Hư điện.

Thanh Minh dời ánh mắt khỏi thế giới Hỗn Độn bên ngoài, nhìn đại lục Hồng Hoang lúc này.

Trong đôi mắt sâu thẳm, gợn lên một chút gợn sóng, hồi lâu sau mới thu lại ánh mắt.

"Có lẽ, sau này có thể phát triển thế giới Hồng Hoang thêm một phen..." Thanh Minh khẽ nói một tiếng, rồi chậm rãi nhắm hai mắt, tiếp tục tham ngộ.

Hiện tại, y đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trung kỳ.

Lên trên tuy không còn xa, nhưng cũng cần một thời gian dài tích lũy.

Dù sao đến cảnh giới này, việc tham ngộ và tích lũy 'Đạo' là cực kỳ quan trọng, Thanh Minh tự nhiên phải nắm chặt thời gian.

Hiện tại Hồng Hoang cũng yên bình, không cần y phải quan tâm và nhúng tay nhiều.

Thiên Đạo vận chuyển có Hồng Quân đạo nhân, chuyện của Nhân tộc có đệ tử y là Toại Nhân, đệ tử môn hạ có Lôi Thần giáo đạo.

Những chuyện khác, cũng không cần Đạo Quân phải lo lắng, tự nhiên y phải quay về tham ngộ tu hành của bản thân, để có thể nhanh chóng tấn thăng lên một cảnh giới cao hơn.

Đến lúc đó, sau khi tu vi đại đạo của y tấn thăng, cũng có thể mang lại cho Thiên Đạo nhiều hơn, lớn hơn sự hoàn thiện và thăng tiến.

Lúc đó, kéo theo cả thiên địa Hồng Hoang, bất kể là diện tích, sự cô đọng của quy tắc và pháp tắc, cũng như sự tiến triển của các phương diện khác, cũng sẽ dưới sự hoàn thiện và thăng tiến của Thiên Đạo mà có được nhiều sự thăng tiến hơn.

Cho nên, Thanh Minh tiếp tục nỗ lực tu hành, đối với Hồng Hoang, cũng có lợi ích không nhỏ.

Thiên Đạo tiến triển, Nhân Đạo và Minh Đạo tự nhiên cũng sẽ tiến triển.

Tam Đạo thăng tiến, đối với chúng sinh Hồng Hoang, lợi ích tự nhiên không nhỏ.

Cứ như vậy, các phương diện của Hồng Hoang đều sẽ có sự thăng tiến lớn.

Một chuỗi sự việc đều liên kết với nhau.

Thanh Minh tự nhiên hiểu rõ điểm này, cho nên lúc này tiếp tục tham ngộ tu hành, không lãng phí thời gian.

Lúc này, trong đại điện, tiếng Đại Đạo vang lên từng trận, khí tức mênh mông tinh túy, hồi lâu không tan. ...

Thời gian vội vã, trong chớp mắt, lại mười mấy nguyên hội trôi qua.

Nhân tộc Thánh địa, trong Nhân Tổ điện.

Lúc này, ngoài Toại Nhân tam tổ, còn có Văn Tổ Thương Hiệt cùng với Phục Hy, Thần Nông và Hiên Viên tam hoàng ở đây, dường như có chuyện cần thương nghị.

“Lần này triệu tập các vị đến, có một chuyện cần thương nghị...”

Toại Nhân trầm mặc mấy hơi, nhìn mọi người nói.

Nghe vậy, mọi người thần sắc nghiêm lại.

Nhân Tổ (Đại ca) đã như vậy, chuyện này chắc không phải chuyện nhỏ.

Dù sao ở đây đều là những người cao tầng đỉnh tiêm của Thánh địa.

"Đại ca, có phải có đại sự xảy ra không?" Hữu Sào thị thần sắc ngưng lại, cất tiếng hỏi.

"Gần đây, ta mơ hồ cảm giác được, trong lần thay đổi triều đại sắp tới, sẽ có không ít chuyện xảy ra, có lẽ không phải là một lần thay đổi triều đại bình thường..." Toại Nhân thần sắc nghiêm nghị, nhìn về phía Nhân tộc nơi Hạ triều sắp bị Thương triều thay thế, chậm rãi nói.

Nghe vậy, mọi người thần sắc ngưng lại.

Nếu nhìn như vậy, chuyện này không đơn giản rồi, không giống như lần Hạ triều biến đổi thành Thương triều trước đó.

Sự liên quan trong đó, tự nhiên không phải chuyện nhỏ.

Đại ca (Nhân Tổ) là đại Nhân Tổ, chấp chưởng không ít khí vận của Nhân tộc, đối với Nhân Đạo cũng có thể hiểu được vài phần.

Lời ngài nói lúc này, tự nhiên là chuyện chưa xảy ra.

Nếu vậy, chuyện này quả thực không đơn giản.

"Đại ca, vậy có cần Thánh địa ra tay không?" Truy Y thị chau mày, cất tiếng hỏi.

Nếu chuyện thực sự không đơn giản, để đảm bảo triều đại của Nhân tộc bình thường, để sự phát triển của Nhân tộc ổn định, Nhân tộc Thánh địa ra tay cũng là chuyện không thể chê trách.

“Từ sự vận chuyển của Nhân Đạo, cũng như tình hình thiên cơ mà xem, tình hình của Nhân tộc không có ảnh hưởng quá lớn, cũng không đến mức quá hỗn loạn.

Nhưng trong cuộc giao tranh giữa hai triều đại, những người tham gia vào, có lẽ sẽ là tán tu trong Hồng Hoang, hoặc là môn hạ của Chư Thánh?” Toại Nhân thần sắc nghiêm nghị, thu lại ánh mắt từ Nhân tộc, nhìn mọi người nói.

“Họ muốn nhúng tay vào chuyện của Nhân tộc?” Phục Hy thần sắc lạnh đi, cất lời.

“Nhúng tay thì không đến mức, dù sao tình hình của Nhân tộc lúc này, họ cũng không dám tùy tiện nhúng tay.

Nhưng giữa lúc hai triều đại thay đổi, hai bên mỗi bên ủng hộ một phe, tranh đấu một phen, cũng có khả năng...” Toại Nhân dừng một chút rồi nói tiếp: “Nếu thật sự có môn hạ của Chư Thánh tham gia, hoặc một số tán tu đại năng trong Hồng Hoang tham gia, để không cho người thường của Nhân tộc bị ảnh hưởng bởi đại trận của tu sĩ, chúng ta cần phải cẩn thận đối phó, để đệ tử Thánh địa sau này cẩn thận quan sát.

Chỉ cần có nguy cơ, liền ra tay hóa giải.

Nếu không có ảnh hưởng quá lớn đến người thường của Nhân tộc, thì không cần nhúng tay vào chuyện này...” “Nếu thật sự vì một số nguyên nhân nào đó, môn hạ của Chư Thánh không thể không tham gia, họ cũng không dám ra tay với Nhân tộc, nhiều nhất chỉ là giao tranh giữa các thế lực mà thôi.

Tóm lại, chuyện này cần phải cẩn thận lưu ý, để tránh xảy ra bất ngờ...” “Về phần một số chi tiết trong đó, tin rằng thiên cơ sau này sẽ rõ ràng hơn.

Đến lúc đó, ta sẽ theo dõi cẩn thận.

Tình hình hiện tại, cứ lưu ý nhiều hơn là được...” Toại Nhân nhìn ba vị tổ và ba vị hoàng, đưa ra một số sắp xếp lúc này, trước tiên tạm thời quan sát, sau khi thiên cơ rõ ràng hơn, sẽ có những sắp xếp sau này.

Nghe vậy, tam tổ và tam hoàng gật đầu.

Nếu đã như vậy, vậy tạm thời, cứ quan sát một phen chuyện trong Nhân tộc đã.

Sau khi thiên cơ rõ ràng hơn, có lẽ cũng sẽ biết được tình hình.

Đến lúc đó, có thể theo dõi môn hạ của Chư Thánh, hoặc một số tán tu đại năng trong Hồng Hoang tham gia vào.

Chỉ cần không ảnh hưởng đến người thường của Nhân tộc, chỉ cần không vi phạm triều đại mà Nhân Đạo đã chọn, không gây rối, vậy chuyện này không cần ra tay.

Cho nên, chuyện này cần phải xem xét cẩn thận, tạm thời không cần quyết định tất cả, cần phải đi từng bước.

Mọi người lúc này nhìn về phía Nhân tộc, đều không nói thêm gì.

...

Thời gian thoáng chốc, lại mấy vạn năm trôi qua.

Hồng Hoang, Đông Hải, trong hành cung của Long tộc.

“Bành!” Một luồng long uy khủng bố đột nhiên từ một cung điện trong hành cung quét ra, tức thì bao trùm cả vùng Đông Hải, vô số Long tộc phủ phục dưới đất, thần sắc kinh hãi.

Long uy như vậy, là tộc trưởng?

Chẳng lẽ, tộc trưởng tấn thăng?

Không ít cao thủ Long tộc trong lòng thầm đoán.

Nếu thật sự là tộc trưởng tấn thăng, vậy đối với Long tộc, sẽ là một sự tiến triển cực lớn.

Phải biết rằng, Long tộc hiện tại tuy khôi phục không tồi, nhưng trong Hồng Hoang lúc này vẫn còn xa mới đủ.

So với những thế lực hạng nhất, hạng hai, thậm chí là Thiên Đình hiện tại, Long tộc vẫn có chút không bằng.

Cho nên, nếu tộc trưởng có thể tấn thăng, vấn đỉnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vậy đối với Long tộc, là một lợi ích to lớn.

Ngoài việc chen chân vào hàng ngũ thế lực hạng nhất, còn có thể thăng tiến bao nhiêu khí vận cho Long tộc, ngưng tụ bao nhiêu khí vận của Hồng Hoang?

Như vậy, kéo theo cả Long tộc, đều sẽ có được lợi ích cực lớn.

Cho nên, trong lòng không ít cao thủ Long tộc, đều hy vọng lần này trong long uy thăng tiến của tộc trưởng, tu vi tấn thăng, đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Như vậy, Long tộc thật sự sẽ quật khởi, huy hoàng của Long tộc cũng sẽ tái hiện ở Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, trong một cung điện nào đó.

"Ông!" Vào một thời khắc nào đó, Chúc Long chậm rãi mở hai mắt.

Trong đôi mắt sâu thẳm, có một con rồng vàng ngao du.

Một luồng long uy và khí thế khủng bố từ trên người ông ta lan ra, không ngừng khuếch tán, khiến những tồn tại gần Đông Hải phải ngưng mắt nhìn về đây, thần sắc có chút kinh ngạc.

Ngay cả Thông Thiên giáo chủ trên đảo Kim Ngao ở Đông Hải, lúc

này cũng hơi liếc mắt, có chút kinh ngạc nhìn về phía Long tộc.

Tuy Chúc Long không đột phá thành công cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng với đạo hạnh lúc này, trong cảnh giới này, quả thực ít có đối thủ.

Dù sao ông ta cũng là một tồn tại lâu đời, đã tồn tại trong Hồng Hoang không biết bao nhiêu ức năm, so với họ còn cổ xưa hơn.

Nhưng bị nhân quả nghiệp lực của Long tộc liên lụy, tu vi đại đạo tiến triển vẫn luôn chậm chạp, muốn chứng đạo lại càng khó hơn.

Nếu không, Thông Thiên cảm thấy, Chúc Long có khả năng đột phá thành công Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Dù sao căn nguyên và tư chất của Chúc Long đều không tồi, chỉ tiếc là bị tình thế liên lụy.

Về phần sau này có thể đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay không, phải xem cơ duyên tạo hóa của Chúc Long.

Thông Thiên nhìn sâu một cái, rồi thu lại ánh mắt, không còn để ý.

Nếu Chúc Long lúc này thành công chứng đạo, vậy Thông Thiên sẽ quan tâm nhiều hơn.

Nhưng Chúc Long vẫn ở trên Bán Bộ Hỗn Nguyên, đạo hạnh dù tinh thâm, nhưng vẫn là Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, đối với ông, vẫn khó có được sự coi trọng lớn.

Chương 334

Cho nên, cũng chỉ nhìn một cái rồi không còn quan tâm, tiếp tục tham ngộ kiếm đạo của mình.

Nhưng thủy tộc trong Đông Hải, cũng như một số đệ tử Tiệt giáo, lúc này lại kinh ngạc nhìn về phía Long tộc, hồi lâu không nói. ...

Hành cung Long tộc, trong một cung điện nào đó.

"Cuối cùng, vẫn thiếu một bước.

Nếu sớm hơn mấy chục ức năm có thể hóa giải nhân quả nghiệp lực của Long tộc, có lẽ lúc này, ta đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên..." Chúc Long khẽ than một tiếng.

Vì chuyện nhân quả nghiệp lực của Long tộc, tu vi vẫn luôn không thể có được tiến triển nhanh hơn, đặc biệt là trên con đường Hỗn Nguyên Kim Tiên, đi vô cùng khó khăn.

Nhưng nhờ vào tư chất của bản thân cùng tài nguyên của Long tộc, ông ta đã đi đến được bước này, cũng là tồn tại đỉnh tiêm dưới Thánh nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong Hồng Hoang.

Nhưng thời cơ không đúng, cuối cùng vẫn không thể bước ra được bước đó.

Nếu có thể sớm hơn mấy chục ức năm hoàn thành việc hóa giải nhân quả nghiệp lực của Long tộc, vậy có lẽ đã có thể thành công rồi, chỉ tiếc là tình huống như vậy, không thể khiến ông ta như nguyện.

"Tương lai của Long tộc, phải xem tình hình trở về của tộc trưởng..." "Tệ nhất, cũng có hai vị tồn tại ở Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, trong các thế lực hạng hai của Hồng Hoang, cũng có thể đạt đến địa vị đỉnh tiêm..." Chúc Long nghĩ thầm trong lòng.

Đối với tình hình của tộc trưởng, Chúc Long khá tin tưởng.

Lúc tộc trưởng vẫn lạc trước kia, là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ, nhưng với thủ đoạn của tộc trưởng, trở về ở Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn hay Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh đều có khả năng.

Về phần là cảnh giới nào, Chúc Long tạm thời không dám chắc chắn, dù sao hiện tại vẫn chưa thực sự trở về.

Nhưng dù cho lúc tộc trưởng trở về chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn chi cảnh, nhưng với thủ đoạn của tộc trưởng và tài nguyên của Long tộc, trở thành Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh không khó.

Điểm này, có thể khẳng định.

Như vậy, Long tộc dựa vào hai vị tồn tại ở Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, cũng có thể ngưng tụ không ít khí vận và sức mạnh trong Hồng Hoang.

Đến lúc đó, sẽ có cơ hội tái hiện huy hoàng năm xưa của Long tộc.

Lúc đó, danh tiếng của Long tộc, sẽ lại vang dội khắp đại lục Hồng Hoang.

Long tộc, cũng có thể nhân đó, lại một lần nữa quật khởi. ...

Hành cung Long tộc, trong một cung điện nào đó.

Chúc Long suy nghĩ hồi lâu, rồi mới thu lại dòng suy nghĩ.

Chuyện của tộc trưởng tạm thời còn quá xa, trước tiên hoàn thành chuyện trước mắt của Long tộc đã, về phần tộc trưởng, có thể từng bước, không cần quá vội.

Nghĩ xong, Chúc Long vung tay, mấy luồng kim quang chui vào hư không, trực tiếp đi triệu tập các cao tầng Long tộc đến thương nghị chuyện tiếp theo.

Mấy hơi thở sau, chỉ thấy bên ngoài cung điện mấy luồng kim

quang lóe lên, tức thì hóa thành mấy bóng người, chính là mấy vị trưởng lão của Long tộc, và người đại diện bề ngoài của Đông Hải, Ngao Quảng.

"Tộc trưởng!" Mấy vị trưởng lão và Ngao Quảng tiến vào đại điện, hướng Chúc Long hành lễ.

Chúc Long gật đầu, ra hiệu ngồi xuống.

Mọi người sau khi hành lễ, cũng lần lượt ngồi xuống, chờ đợi tộc trưởng lên tiếng.

Về phần chuyện long uy và khí thế thăng tiến lần này của tộc trưởng, sẽ từ từ hỏi sau, cũng không vội.

"Tộc trưởng, ngài bế quan lần này, có thành công đột phá Hỗn Nguyên chi cảnh không?" Trầm ngâm mấy hơi, Đại trưởng lão nhìn Chúc Long, cất tiếng hỏi.

Nghe vậy, các trưởng lão và Ngao Quảng đều lộ vẻ mong đợi nhìn Chúc Long.

Trong đó, vẻ mặt của Ngao Quảng là rõ ràng nhất.

Là người đại diện bề ngoài của Long tộc, bề ngoài chấp chưởng Đông Hải, nếu tộc trưởng thành công tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, vậy đối với Long tộc là một chuyện tốt to lớn, đối với hắn, không gian để thao tác sẽ lớn hơn nhiều.

Hắn có thể mượn điểm này, ra sức phát triển sức mạnh của Long tộc ở Hồng Hoang, không ngừng khuếch trương, ngưng tụ nhiều khí vận của Hồng Hoang hơn.

Tộc trưởng tấn thăng cũng có thể mang lại không ít khí vận của Long tộc thăng tiến.

Dưới sự chồng chất của hai lợi ích khí vận này, có thể khiến thực

lực tổng thể của Long tộc lại thăng tiến không ít.

Ngoài ra, bộ phận tộc nhân Long tộc ở Thiên Đình, cũng có thể nhân đó thao tác một phen.

Cho nên, trong mấy người, hắn quả thực là người mong đợi nhất tộc trưởng tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh.

Lúc này tâm trạng khá căng thẳng nhìn Chúc Long, chờ đợi câu trả lời của ông ta.

Hy vọng có thể nghe được câu trả lời mà trong lòng hắn vẫn luôn mong đợi từ lâu.

Câu trả lời đó, đủ để Long tộc quật khởi, câu trả lời đó, đủ để lật đổ tình hình hiện tại của Long tộc.

Cho nên, Ngao Quảng lúc này khá mong đợi nghe, lúc này mắt không chớp nhìn, chờ Chúc Long lên tiếng trả lời. ...

Chúc Long nghe vậy, ánh mắt chậm rãi quét qua các vị cao tầng một lượt, tức thì lắc đầu nói: "Tuy có chút tiến triển, thực lực tổng thể thăng tiến không ít, nhưng cảnh giới đại đạo, vẫn là Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh.

Cảnh giới đó, không dễ dàng như vậy..." Tuy Chúc Long cũng muốn tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, cũng hiểu sau khi tấn thăng cảnh giới này, đối với ông ta và đối với Long tộc, đều là sự tiến triển và giúp đỡ cực lớn.

Nhưng sự khó khăn của cảnh giới này, không hề dễ dàng.

Nếu không, cũng không thể giam cầm được nhiều đại thần thông giả đỉnh tiêm như vậy.

Trong Hồng Hoang, biết bao nhiêu đại thần thông giả đỉnh tiêm đều bị giam cầm ở cảnh giới này, đủ để thấy sự khó khăn của nó.

Cho nên, lần này không tấn thăng, trong lòng Chúc Long cũng có chuẩn bị, cho nên cũng không quá thất vọng, có thể thăng tiến một chút đã là một chút.

Mấy vị trưởng lão và Ngao Quảng nghe vậy, trong lòng quả thực có chút thất vọng, trong mắt lộ vẻ tiếc nuối.

Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh, đạo hạnh và thực lực tổng thể thăng tiến cố nhiên không tồi, nhưng đối với Long tộc hiện tại mà nói, đối với Hồng Hoang hiện tại mà nói, Bán Bộ Hỗn Nguyên chi cảnh vẫn không thể gây ra sóng gió gì lớn.

Điều Long tộc hiện tại cần là một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thực sự.

Như vậy, các phương diện của Long tộc mới có thể có được sự thăng tiến cực lớn.

Tiếc là, bước đó, không đạt được.

Nhưng, lần này tộc trưởng thăng tiến, chung quy là chuyện tốt, tuy không thể mang lại tin tốt đó, nhưng cũng không tồi.

Lúc này ý niệm trong lòng vừa chuyển, liền thu lại tâm trạng, không còn vướng bận chuyện này nữa.

Đối với sự thay đổi sắc mặt của mấy vị trưởng lão và Ngao Quảng, Chúc Long tự nhiên hiểu rõ, nhưng cũng không để ý nhiều, lúc này chuẩn bị thương nghị chuyện triệu tập lần này.

Tái hiện trên đại lục Hồng Hoang! ...

"Long tộc bao nhiêu năm phát triển, đã hóa giải xong nhân quả nghiệp lực, các phương diện cũng đã ổn định, có vài phần thăng tiến.

Hiện tại, chính là cơ hội tốt để chúng ta tái hiện ở Hồng Hoang..." Chúc Long ánh mắt chậm rãi quét qua những người có mặt, cất lời.

Long tộc sớm đã hóa giải nhân quả nghiệp lực từ mấy chục vạn năm trước.

Khoảng thời gian này, chỉ là vẫn luôn ổn định tình hình của bản thân, tiện thể nhân đó thăng tiến vài phần.

Khoảng thời gian này, cũng làm không tồi.

Bây giờ, các phương diện của Long tộc đều hoàn thành tốt, cũng đến lúc phải tái hiện ở Hồng Hoang rồi.

Cho nên, Chúc Long lần này mới triệu tập đến để giao phó tình hình lúc này.

Tin rằng, dù không tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi cảnh, nhưng dựa vào việc Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang, cũng có thể thăng tiến khí vận của Long tộc, lại thăng tiến thực lực tổng thể của Long tộc lên.

Đến lúc đó, sự phát triển của Long tộc, lại sẽ bước vào một tầng diện mới.

Thực lực tổng thể của Long tộc, khí vận của Long tộc, cũng sẽ có được sự thăng tiến không nhỏ.

Tộc trưởng trở về, cũng sẽ gần hơn vài phần.

Cho nên, lần này Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang, khá quan trọng, phải đưa vào lịch trình, vì thế mới có chuyện thương nghị lần này.

"Nhìn tình thế hiện tại, Long tộc chúng ta tái hiện ở Hồng Hoang, cũng là một thời cơ không tồi.

Đối với việc chúng ta khuếch trương địa bàn, ngưng tụ khí vận Hồng Hoang..., đều là một thời cơ không tồi..." Nghe vậy, mọi người gật đầu, rồi Đại trưởng lão gật đầu nói.

Đối với tình thế của Hồng Hoang lúc này, cũng như phân tích tình

hình của Long tộc, các trưởng lão và Ngao Quảng cảm thấy Đại trưởng lão nói không sai, quyết định của tộc trưởng cũng không sai, đã chọn đúng thời điểm này.

“Tình hình hiện tại, Hồng Hoang cũng yên bình, đối với việc Long tộc chúng ta tái hiện ở Hồng Hoang, có lợi ích không nhỏ.

Ngưng tụ khí vận Hồng Hoang, có thể nhiều hơn một phần so với kế hoạch ban đầu...” Chúc Long nói.

Nghe vậy, mọi người gật đầu.

Lời tộc trưởng nói, quả thực như vậy.

Nếu vậy, có thể sắp đặt như vậy.

“Vậy tộc trưởng, Long tộc chúng ta, nên chọn thời điểm nào để tái hiện ở Hồng Hoang là tốt nhất?” Ngao Quảng nghĩ trong lòng, rồi nhìn Chúc Long hỏi.

Hiện tại tình thế của Long tộc, tuy đều thích hợp để tái hiện ở Hồng Hoang, nhưng chọn một thời cơ tốt nhất để tái hiện, sẽ là một tình huống tốt hơn.

Nghe vậy, Chúc Long lộ vẻ trầm tư, trong tay chậm rãi bấm đốt, vô số thiên cơ hiện lên trong tay, dần dần rõ ràng.

Một lát sau, Chúc Long thu tay lại, nhìn mấy vị trưởng lão và Ngao Quảng nói: “Bắt đầu chuẩn bị từ bây giờ, định vào vạn năm sau đi.

Đến lúc đó, Long tộc chúng ta tái hiện trên đại lục Hồng Hoang, mở ra một thời đại hoàn toàn mới...” Vạn năm sau?!

Chương 335

Mọi người trong lòng thầm diễn hóa một phen, rồi khẽ gật đầu, tán thành quyết định của tộc trưởng.

“Nếu đã như vậy, vậy các ngươi xuống sắp đặt đi.

Vạn năm sau, Long tộc chúng ta tái hiện trên đại địa Hồng Hoang...” Chúc Long nói.

“Vâng!” Các trưởng lão và Ngao Quảng đứng dậy, hướng Chúc Long chắp tay đáp.

Sau đó, mọi người hành lễ rồi chậm rãi lui xuống.

Chúc Long nhìn một cái, rồi chuyển ánh mắt về trung tâm đại điện, nơi có một viên truyền thừa long châu trên một bệ ngọc.

Trong đôi mắt sâu thẳm, một tia tinh quang lóe lên.

“Tộc trưởng, Long tộc tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, sẽ có được sự tiến triển lớn hơn.

Đến lúc đó, ngài trở về Hồng Hoang, sẽ càng gần hơn...” Chúc Long nghĩ thầm một tiếng, rồi mới thu lại ánh mắt, nhắm mắt chờ đợi vạn năm sau. ...

Vạn năm thời gian, đối với đại năng giả Hồng Hoang, quả thực không dài.

Ngay cả một số tu sĩ bình thường, cũng không có thay đổi gì lớn, dù sao vạn năm thời gian, quả thực ngắn ngủi.

Nhưng vạn năm thời gian, đối với Long tộc, quả thực đang ráo riết chuẩn bị cho việc tái hiện ở Hồng Hoang.

Vào năm thứ tám ngàn, việc chuẩn bị của Long tộc đã gần như

hoàn thành.

Hai ngàn năm còn lại, Long tộc đang làm những việc cuối cùng và tập kết.

Hiện tại thời gian đã đến, mọi thứ đều đã chuẩn bị xong.

Trên mặt biển Đông Hải.

Chúc Long, mấy vị trưởng lão, Tứ Hải Long Vương, một đám cao tầng Long tộc..., tuy số lượng không nhiều, nhưng mấy trăm Long tộc này, đều là những tồn tại có vai vế trong Long tộc.

Lúc này họ đứng sau lưng Chúc Long, đều có vẻ mặt nghiêm nghị nhìn ông ta.

"Tộc trưởng, thời gian đã đến!" Đại trưởng lão lên tiếng.

Nghe vậy, Chúc Long khẽ gật đầu, rồi hướng về đại địa Hồng Hoang, cất cao giọng nói: "Từ hôm nay, ta, Chúc Long, sẽ suất lĩnh Long tộc, tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, trời đất chứng giám!" Một câu tuyên cáo với Hồng Hoang, Chúc Long đã chờ đợi hơn một trăm ức năm rồi.

Bây giờ, cuối cùng cũng có thể cất cao giọng tuyên cáo với chúng sinh Hồng Hoang.

Từ khoảnh khắc này, Long tộc, sẽ lại một lần nữa tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, sẽ tái hiện huy hoàng của thời Viễn Cổ.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, khi chúng sinh Hồng Hoang chưa kịp kinh ngạc, trên Đông Hải, vang lên từng trận tiếng nổ vang.

Tức thì liền thấy không ít khí vận Hồng Hoang hội tụ, dung nhập vào khí vận của Long tộc.

Tuy những khí vận Hồng Hoang này, không nhiều như họ tưởng tượng, nhưng có thể vừa mới tuyên bố tái hiện ở Hồng Hoang đã có

được những khí vận này, cũng là hiếm có.

Chúc Long thấy vậy, cũng khẽ gật đầu.

Như vậy cũng không tồi, dù sao hiện tại chỉ mới bắt đầu.

Sau này tiếp tục phát triển, khí vận của Long tộc tự nhiên sẽ phát triển hơn.

"Việc tuyên cáo đã xong, các ngươi tự sắp đặt đi!" Chúc Long nhìn mọi người nói.

Từ bây giờ, bất kể là khuếch trương, kế hoạch phát triển tiếp theo của Long tộc, cũng như việc tu hành của Long tộc..., lúc này đều có thể khởi động kế hoạch mới.

"Vâng!" Mọi người đáp một tiếng, rồi lần lượt hành động.

Chúc Long khẽ gật đầu, rồi thân hình vừa động, lặn vào trong Đông Hải.

Lúc này, việc Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang, cũng đã hoàn thành.

...

Cùng lúc đó, ở các nơi trong Hồng Hoang.

Vô số tu sĩ, sinh linh đều không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Long tộc, lại tái hiện trên đại địa Hồng Hoang?

Nhưng không ít tồn tại, cũng đã hiểu ra.

Trong Viễn Cổ Tam Tộc, Long tộc vẫn luôn muốn tái hiện huy hoàng Viễn Cổ năm xưa, cũng vẫn luôn đang nỗ lực.

So với Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc, dã tâm của Long tộc vẫn còn.

Nếu không, họ cũng không chọn hợp tác với Thiên Đình, hóa giải nhân quả nghiệp lực của mình.

Cũng chính vì như vậy, tình hình của Long tộc nhanh hơn Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc không ít.

Nhân quả nghiệp lực cũng được hóa giải tương đối sớm.

Với dã tâm của Long tộc, tự nhiên không thể tiếp tục im lặng trong Đông Hải.

Cho nên, việc Long tộc tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, có thể dự đoán được.

Trong lòng không ít tồn tại nghĩ vậy, không khỏi khẽ gật đầu, ánh mắt lại một lần nữa chuyển về Long tộc. ...

Đối với việc Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang, có mấy phe bình tĩnh, cũng không quá quan tâm đến chuyện này như Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, Nhân tộc và Vu tộc.

Những thế lực, chủng tộc này đều chỉ quan tâm một chút rồi không còn để ý.

Dù sao tình hình của Long tộc, họ đều rõ, cho nên đối với chuyện này không ngạc nhiên.

Dã tâm của Long tộc vẫn luôn còn đó, bao nhiêu năm qua vẫn luôn đang nỗ lực.

Sau khi hóa giải nhân quả nghiệp lực của mình, có thể ổn định mấy chục vạn năm rồi mới tái hiện ở Hồng Hoang, đã là hiếm có.

Cho nên, những thế lực và chủng tộc vẫn luôn biết Long tộc sẽ tái hiện ở Hồng Hoang, lúc này không quá ngạc nhiên, cũng chỉ quan tâm một chút rồi thu lại ánh mắt.

Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang hay không, đối với họ, thực ra không có ảnh hưởng quá lớn, cho nên cũng không cần quan tâm nhiều, lúc này cũng không còn để ý.

Chư Thánh, Tây phương Nhị Thánh, Tam Thanh và Phục Hy, cũng không quan tâm quá nhiều.

Tình hình của Long tộc, họ cũng rõ.

Lúc này họ lại tò mò, Long tộc sau này sẽ đi đến bước nào?

Tộc trưởng của Long tộc, Long Vương, có trở về không?

Những điều này mới là điểm quan tâm của Chư Thánh và Phục Hy.

Về phần tình hình như thế nào, phải xem sự phát triển của Long tộc.

Bỏ qua Chư Thánh, Phục Hy và mấy thế lực, chủng tộc kia, lúc này đang quan tâm đến Long tộc, cũng là mấy thế lực và chủng tộc có liên hệ và ảnh hưởng không nhỏ với Long tộc. ...

Phương nam, Bất Tử Hỏa Sơn, trong Phượng Thiên điện.

"Không ngờ Long tộc lại chọn lúc này để tái hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Như vậy, lại đi trước chúng ta và Kỳ Lân nhất tộc một bước rồi..." Nhị trưởng lão thần sắc ngưng lại, chậm rãi lên tiếng.

Đối với tình hình của Long tộc, tuy rõ ràng, nhưng cũng không ngờ họ lại chọn lúc này.

Xem ra, trong Long tộc có một số biến động không biết, nếu không, nên sẽ không chọn lúc này.

Tình hình của Long tộc lúc này, quả thực nhanh hơn Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc một bước, không chỉ ở việc giải quyết nhân quả nghiệp lực, mà còn ở việc tái hiện ở Hồng Hoang, ngưng tụ khí vận, phát triển bản thân.

Phượng tộc có thể trong mấy chục vạn năm hóa giải nhân quả

nghiệp lực của mình, nhưng cũng cần một khoảng thời gian để ổn định tình hình, để các phương diện của mình có được một trạng thái tương đối bình ổn, một sự chuẩn bị tương đối thích hợp để tái hiện ở Hồng Hoang, hấp thu khí vận Hồng Hoang, lớn mạnh khí vận, phát triển thực lực của mình.

Thời gian này, lại cần ít nhất mấy chục vạn năm.

Có thể nói, với tình hình hiện tại của Phượng tộc, nhanh nhất cũng phải gần hai trăm vạn năm mới có thể làm được như Long tộc lúc này.

Kỳ Lân nhất tộc, so với Phượng tộc lại chậm hơn vài phần, có thể trong ba bốn trăm vạn năm làm được đến bước này đã là không tồi.

Cho nên, Long tộc ở điểm này, quả thực đi trước hai tộc, muốn đuổi kịp, cần phải tốn thêm một ít thời gian.

Nhưng họ cũng hiểu, Long tộc có sự hợp tác với Thiên Đình, cho nên mới có thể có được tốc độ tương đối nhanh, và một thời cơ tương đối tốt để hóa giải nhân quả nghiệp lực của mình.

Nếu không nhờ Đạo Quân tương trợ, cũng gần như Kỳ Lân nhất tộc.

Nhưng Kỳ Lân nhất tộc cũng có Đạo Quân tương trợ, chỉ là sự giúp đỡ không lớn như của Phượng tộc mà thôi.

Vì thế, tình hình của Phượng tộc xếp trước Kỳ Lân nhất tộc.

Sau này muốn đuổi kịp Long tộc, cần phải nỗ lực thăng tiến hơn nữa, ít nhất, không bị bỏ lại quá xa.

“Dã tâm của Long tộc vẫn luôn không nhỏ, sớm hợp tác với Thiên Đình đã có thể thấy được rồi.

Nhìn tình hình của Long tộc, tình huống như vậy cũng có thể hiểu

được.

Sau lần này, thực lực của Long tộc sẽ có được sự tiến triển lớn hơn...” “Nhưng từ kế hoạch lần này của Long tộc mà xem, Long tộc vẫn chưa từ bỏ ý định tranh đoạt Hồng Hoang.

Mức độ khuếch trương ra bên ngoài, rõ ràng đã tăng lên không ít!” Đại trưởng lão nhìn về đại địa Hồng Hoang, hai mắt híp lại, khẽ than: “Chỉ tiếc a, Hồng Hoang bây giờ, đã không còn là Hồng Hoang năm xưa.

Long tộc không từ bỏ ý định đó, sau này phản phệ, chỉ có thể là Long tộc tự gánh chịu...” Nghe vậy, mấy vị trưởng lão gật đầu, hiểu ý của đại tỷ mình.

Cùng với sự thoái ẩn của Tam Tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc sớm đã không còn ý định đó nữa.

Chương 336

Chỉ có Long tộc vẫn còn, cho nên mới có một loạt kế hoạch và hành động.

Ngược lại, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc, cùng là thụy thú, lại khiến quan hệ hai tộc tốt hơn vài phần, bây giờ cũng đã đứng cùng một chiến tuyến.

Bất kể sau này tái hiện ở Hồng Hoang tình hình như thế nào, đều sẽ không như Long tộc, tiếp tục đi con đường của thời Viễn Cổ, đó là chuyện không thể.

Cho nên, đối với tình hình lần này của Long tộc, mấy vị trưởng lão Phượng tộc cũng không mấy lạc quan.

Hồng Hoang hiện tại, không phải là thời đại Hỗn Nguyên Kim Tiên xưng hùng.

Nhìn những Thánh nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cao cao tại thượng kia, nhìn những thế lực hạng nhất kia, Long tộc, không thể nào.

"Nhân quả nghiệp lực của Phượng tộc cũng không còn nhiều.

Thời gian tới, chúng ta có lẽ phải khẩn trương lên.

Như vậy đối với việc khôi phục của chúng ta mới có thể có được không ít sự giúp đỡ!" Đại trưởng lão nhìn quanh một vòng, lên tiếng.

Phượng tộc cần phải khôi phục, cho nên vấn đề của bản thân cần phải được giải quyết.

"Đại tỷ yên tâm, chúng ta biết phải làm thế nào!" Các trưởng lão đáp lời.

Đại trưởng lão gật đầu, ánh mắt lại một lần nữa chuyển về Hồng Hoang, nhìn Long tộc, không nói thêm gì.

Mấy vị trưởng lão cũng nhìn Long tộc, trong mắt ánh lửa nhảy múa, cũng không lên tiếng.

Trong đại điện, tức thì yên tĩnh lại. ...

Phương bắc, tộc địa của Kỳ Lân, trong Lân Tổ điện.

"Long tộc tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, cũng là đi nhanh hơn một bước rồi.

Nhưng Long tộc định tái hiện kế hoạch năm xưa, tái hiện huy hoàng, quả thực không thể thực hiện được..." Đại trưởng lão thần sắc bình tĩnh nhìn Long tộc, miệng nhàn nhạt nói.

Đại lục Hồng Hoang hiện tại là một tình huống như thế nào, mấy vị trưởng lão Kỳ Lân nhất tộc đều rõ.

Đó không phải là thiên hạ của cảnh giới đó, trong Hồng Hoang có bao nhiêu thế lực hạng nhất?

Muốn tranh đoạt thêm khu vực, thêm tài nguyên trong tay họ?

Long tộc không thể thành công được.

Nếu Long tộc là một thế lực hạng nhất, có thể có thêm một chút khả năng.

Chỉ tiếc, hiện tại họ và Thiên Đình cũng chỉ xấp xỉ mà thôi, tự nhiên không thể thành công.

Về phần Kỳ Lân nhất tộc, sớm đã giống như Phượng tộc, không còn ý định tái chiến tranh đoạt Hồng Hoang nữa.

Chỉ cần hóa giải nhân quả nghiệp lực của mình, tái hiện ở Hồng Hoang, chậm rãi khôi phục bản thân, phát triển bản thân là được.

Dù sao như vậy, có thể khiến chủng tộc của mình có được sự phát triển lâu dài hơn, không bị đứt đoạn truyền thừa, bị chôn vùi trên vũ đài lịch sử của Hồng Hoang.

Như vậy, trong mắt trưởng lão của Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc, đã đủ rồi.

Về phần những thứ khác, không cần nữa, không thể có hy vọng, không bằng bám chặt vào cây đại thụ Đạo Quân để được tốt hơn.

Vì thế, đối với tình hình lần này của Long tộc, Đại trưởng lão Kỳ Lân nhất tộc quả thực không mấy lạc quan.

Tình hình của Long tộc, chung quy không phải là Long tộc Viễn Cổ năm xưa.

Hồng Hoang hiện tại, cũng không phải là Hồng Hoang Viễn Cổ.

Tất cả, đều không giống nhau.

"Đại ca, hiện tại trong Tam Tộc, chỉ có Kỳ Lân nhất tộc chúng ta chậm nhất.

Nhìn tình hình của Phượng tộc, có thể nhanh hơn Kỳ Lân nhất tộc chúng ta khoảng mười nguyên hội.

Nếu muốn khôi phục chuyện của chúng ta, cần phải giải quyết vấn đề của mình trước tiên..." Nhị trưởng lão thần sắc hơi ngưng, nhìn Đại trưởng lão nói.

Tốc độ của Long tộc nhanh nhất, Phượng tộc thứ hai, Kỳ Lân nhất tộc là cuối cùng.

Nếu muốn thực sự phát triển, phải giải quyết nhân quả nghiệp lực của mình rồi mới nói.

Nhìn tình hình hiện tại của Kỳ Lân nhất tộc, có thể thăng tiến thêm một chút tốc độ.

Đại trưởng lão gật đầu nói: “Kỳ Lân nhất tộc muốn phát triển, khôi phục tình hình của mình, phải hóa giải nhân quả nghiệp lực của mình trước tiên.

Nhìn tình hình hiện tại, cũng không phải là một thời cơ tồi.

Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang, Kỳ Lân nhất tộc chúng ta cũng phải đưa chuyện này vào lịch trình, nắm chặt thời gian...” “Vâng!” Mấy vị trưởng lão đáp một tiếng, rồi lần lượt đứng dậy rời đi.

Đại trưởng lão nhìn một cái, rồi chuyển ánh mắt, nhìn về nơi có khí tức của tộc trưởng, trong mắt một tia hy vọng lóe lên.

Tức thì liền tiếp tục tham ngộ tu hành, tranh thủ lại một lần nữa có được sự tấn thăng.

Đến lúc đó, Kỳ Lân nhất tộc mới có thể phát triển tốt hơn.

Tuy không có ý định, kế hoạch và con đường giống như Long tộc, nhưng Kỳ Lân nhất tộc, chung quy phải khôi phục và phát triển.

Cho nên, thực lực của cao tầng cũng quan trọng.

Vì thế, lúc này họ cũng đang nắm chặt thời gian.

Các trưởng lão khác, lúc này cũng như vậy.

Kỳ Lân nhất tộc, lại một lần nữa hành động, trên cơ sở tình hình ban đầu, tăng tốc thêm vài phần tốc độ, tin rằng sẽ có một số sự giúp đỡ.

Ít nhất, có thể rút ngắn khoảng hai mươi vạn năm thời gian, cũng không tồi.

Về phần tình hình cụ thể, phải xem tình hình phát triển tiếp theo của Kỳ Lân nhất tộc.

Nhưng tin rằng Kỳ Lân nhất tộc, sẽ nắm chặt thời gian tái hiện ở Hồng Hoang, bắt đầu khôi phục và phát triển. ...

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, trong Lăng Tiêu điện.

“Thiên Đế, Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang, ngưng tụ khí vận Hồng Hoang, khí vận của Long tộc thăng tiến một phần.

Xem ra, họ có một số động thái rồi...” Đối với Long tộc, Thái Bạch Kim Tinh tự nhiên hiểu không đơn giản như vậy.

Họ cũng vẫn luôn muốn tái hiện huy hoàng năm xưa, muốn lại một lần nữa quật khởi, tranh đoạt Hồng Hoang.

Thiên Đình và Long tộc hợp tác, chỉ là hợp tác bề ngoài mà thôi, mỗi bên lấy cái mình cần.

Nhưng thực tế, hai bên đều muốn ra tay với đối phương, khống chế ngược lại đối phương, dù sao lợi ích như vậy, còn lớn hơn.

Hiện tại Long tộc tái hiện trên đại lục Hồng Hoang rồi, Thái Bạch Kim Tinh không tin, Chúc Long hiện tại đối với ý định đó, không có càng thêm phóng đại?

“Gần đây, bộ phận Long tộc trong Thiên Đình thế nào?” Hạo Thiên tay khẽ gõ vào tay vịn, cất tiếng hỏi.

Long tộc đã có động thái, vậy bộ phận Long tộc trong Thiên Đình, cần phải đặc biệt quan tâm, không thể bị Long tộc chơi một vố.

“Hồi Thiên Đế, gần đây không có bất kỳ dị thường nào.

Nhưng nhìn động thái của Long tộc, sau này bộ phận sức mạnh này, e là sẽ không còn ở lại trong Thiên Đình nữa...” Thái Bạch Kim Tinh nói.

Nghe vậy, Hạo Thiên gật đầu, nói: “Long tộc tái hiện ở Hồng Hoang, Chúc Long tự có dự tính của mình.

Nhưng bộ phận Long tộc này đã hợp tác, vậy thì không thể bị Long tộc chơi một vố.

Cứ quan sát, nếu có dị động, liền ra tay đi.

Nếu chỉ triệu hồi, vậy thì cắt đứt mọi thứ của Long tộc...” Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, gật đầu, rồi chắp tay, trực tiếp quay người rời đi.

Chuyện này nên quyết định thế nào, là một đại tổng quản Thiên Đình thành thục, tự nhiên hiểu rõ điểm này.

Nếu Thiên Đế đã quyết định như vậy, vậy sau này hiểu phải làm thế nào, lập tức xuống sắp đặt.

Hạo Thiên thần sắc bình tĩnh, một luồng hàn quang lướt qua mắt, rồi chuyển ánh mắt vào trong Hạo Thiên cảnh, nhìn Long tộc trong Hồng Hoang, hồi lâu không nói. ...

Thời gian thoáng chốc, lại mấy vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Thế giới Hỗn Độn, trong Tử Tiêu cung.

“Ông!” Vào một thời khắc nào đó, Hồng Quân đạo nhân chậm rãi mở hai mắt, nhìn về phía Hồng Hoang.

Trong đôi mắt sâu thẳm lướt qua một luồng quang mang rực rỡ.

“Thời cơ, cũng gần như rồi...” Hồi lâu sau, Hồng Quân đạo nhân thu lại ánh mắt, miệng khẽ nói một tiếng.

Nhìn tình hình Hồng Hoang hiện tại, quả thực tương đối thích hợp với thời cơ này.

Như vậy, những chuyện sau này cũng có thể sắp đặt.

Đợi những chuyện sau này triển khai, tiểu kiếp Phong Thần, cũng có thể bắt đầu.

“Vút!” Hồng Quân đạo nhân nghĩ trong lòng, rồi vung tay, một luồng kim quang chui vào hư không, biến mất không thấy.

Làm xong mọi thứ, Hồng Quân đạo nhân liền tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần. ...

Ba mươi ba tầng trời, Thiên Đình, trong Lăng Tiêu điện.

Chương 337

"Hửm?!" Đột nhiên, trong lòng Hạo Thiên khựng lại, đột ngột mở hai mắt, thần sắc có chút kinh ngạc.

Trong khoảnh khắc, ông ta cảm giác có chuyện sắp xảy ra.

Tuy không biết là chuyện gì, nhưng trong lòng không có bất kỳ cảm giác nguy cơ nào, cũng không phải là chuyện xấu.

Nhưng rốt cuộc là chuyện gì, điểm này có chút không rõ.

"Vút!" Ngay lúc đó, chỉ thấy một luồng kim quang từ hư không chui ra, tức thì bay đến trước mặt Hạo Thiên, rồi trực tiếp chui vào mi tâm của ông ta.

Trong đôi mắt sâu thẳm ban đầu của Hạo Thiên, trên đồng tử, lóe lên những tia kim quang lưu chuyển.

Từng đạo tin tức từ từ lóe lên trong mắt, tất cả đều đã hiểu rõ trong lòng.

"Phong Thần sao?!" Hồi lâu sau, Hạo Thiên miệng khẽ nói một tiếng, rồi khẽ gật đầu.

Lão sư đã quyết đoán như vậy, đối với Thiên Đình, cũng không phải là chuyện xấu.

Tuy đệ tử của Chư Thánh khó quản thúc, nhưng có thể bổ sung một số nhân thủ, cũng là chuyện tốt.

Nếu lão sư đã sắp đặt như vậy, ông ta đoạn nhiên không có lý do từ chối.

Dù sao, vị trí Thiên Đế, là do lão sư một tay phù trì lên.

Nếu lúc này từ chối, dẫn đến dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo,

tiểu kiếp này không thể viên mãn kết thúc, vậy e là sẽ bị lão sư trừng phạt.

Đến lúc đó, không chỉ là chuyện của ông ta, mà là chuyện của cả Thiên Đình.

Cho nên, vì những điều này, tự nhiên sẽ không từ chối cách giải quyết này.

"Chuyện này đối với Thiên Đình, cũng là chuyện tốt.

Vậy ta đoạn nhiên không có lý do từ chối.

Hơn nữa, đây cũng là chuyện đầu tiên giao cho ta sau khi lão sư phù trì ta làm Thiên Đế, tự nhiên không thể từ chối chuyện này.

Dù sao cũng phải trông cậy vào lão sư, nếu không, Chư Thánh không dễ giải quyết như vậy..." Hạo Thiên trong lòng ý niệm ngàn vạn, rồi thầm nói một tiếng, trong lòng đã có một số ý tưởng.

Nghĩ xong, Hạo Thiên lập tức đứng dậy, đi về cung điện của mình, thay bộ đế hoàng bào, khoác lên mình bộ y phục màu xám thường mặc khi xưa ở Tử Tiêu cung.

Sau đó liền thông báo cho Dao Trì một tiếng, cuối cùng liền trực tiếp đi về phía thế giới Hỗn Độn.

Dao Trì nhìn Hạo Thiên đi về phía thế giới Hỗn Độn, trong đôi mắt đẹp lướt qua một tia tinh quang.

Chuyện này bà cũng hiểu dự tính của Hạo Thiên, cũng hiểu, chuyện này không thể từ chối, chỉ có thể đi theo sự sắp đặt của lão sư.

May là, chuyện này đối với Thiên Đình, cũng có một số lợi ích, nếu không, thực sự có chút thiệt thòi.

Nếu chuyện này Hạo Thiên đã quyết định như vậy, bà cũng không

để ý nhiều nữa.

Nếu là bà, cũng sẽ quyết định như vậy.

Cho nên, chuyện này cứ sắp đặt như vậy.

Nghĩ trong lòng, Dao Trì liền thu lại ánh mắt, tiếp tục tham ngộ đại đạo của mình. ...

Trong thế giới Hỗn Độn, khí Hỗn Độn khủng bố cuồng bạo lăng lệ tứ ngược khắp nơi.

Hạo Thiên đội Hạo Thiên cảnh, chậm rãi đi trong hư không Hỗn Độn.

Bản thân ông ta đã là tồn tại Bán Bộ Hỗn Nguyên, đi trong thế giới Hỗn Độn, tự nhiên không có vấn đề gì lớn.

Dù sao nơi này cũng dưới sự ảnh hưởng của sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang, tương đối sẽ ôn hòa hơn vài phần.

Cộng thêm có tiên thiên linh bảo, và sức mạnh của bản thân, đủ để không có áp lực đi trong thế giới Hỗn Độn.

Nơi Tử Tiêu cung tọa lạc, có thể nói là nơi xa nhất mà lực lượng Thiên Đạo Hồng Hoang có thể ảnh hưởng.

Về cơ bản đều biến động trong khu vực đó mà thôi.

Hạo Thiên dựa vào cảm giác quen thuộc với Tử Tiêu cung, cũng không đi trong thế giới Hỗn Độn quá lâu.

Một ngàn năm trăm năm sau, liền đến một khu vực nào đó, thấy được nơi Tử Tiêu cung tọa lạc.

Không chút do dự, mấy lần lóe thân, vượt qua dòng sông thời không, đến trước cửa Tử Tiêu cung.

Nhìn Tử Tiêu cung quen thuộc, trong mắt Hạo Thiên còn có một

tia hoài niệm, nhưng tức thì liền bị che giấu.

Khoảng thời gian đó, ông ta chỉ là một đồng tử.

Hiện tại, là Thiên Đế của Thiên Đình, thân phận khác biệt một trời một vực.

Nếu có lựa chọn, sớm đã rời khỏi Tử Tiêu cung, nhưng không có cách nào.

Mãi đến khi Thiên Đình được tái lập, mới có cơ hội.

Hiện tại trở lại nơi này, đã là với thân phận Thiên Đế của Thiên Đình, đệ tử của Đạo Tổ, cũng không tầm thường.

Bước vào trong Tử Tiêu cung, xuyên qua hành lang tinh không, đến trên đại điện, thấy được Đạo Tổ Hồng Quân trên vân đài.

Hạo Thiên không chút do dự, đi thẳng đến trước vân đài, hành lễ tham bái: "Đệ tử Hạo Thiên, bái kiến lão sư!" "Không cần đa lễ!" Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt nói, tay vung lên, phù Hạo Thiên dậy.

"Tạ lão sư!" Hạo Thiên đứng dậy nói, rồi ánh mắt nhìn về phía Hồng Quân đạo nhân.

"Chuyện lần này để ngươi đến, trong lòng ngươi đã rõ, vi sư sẽ không nói nhiều nữa.

Tiểu kiếp lần này, ảnh hưởng đến môn hạ của Chư Thánh.

Tuy Thiên Đình bị lôi kéo vào, nhưng cuối cùng nhân thủ lại quy về Thiên Đình.

Đối với Thiên Đình, cũng là một chuyện tốt.

Nếu nắm bắt tốt, Thiên Đình cũng có thể nhân đó thăng tiến không ít thực lực..." "Đến lúc đó, khí vận cũng sẽ có sự thăng tiến.

Lại nhân đó chiêu mộ thêm nhiều tán tu Hồng Hoang, giải quyết

vấn đề nhân thủ của Thiên Đình.

Sau khi nhiệm kỳ Phong Thần Bảng kết thúc, Thiên Đình vẫn là bên được lợi...” Hồng Quân đạo nhân nhìn ông ta, chậm rãi lên tiếng.

Nghe vậy, Hạo Thiên gật đầu.

Lời lão sư nói lúc này, chính là ý tưởng của ông ta lúc trước.

Lần này ý tưởng của ông ta và lão sư không hẹn mà gặp.

Cũng chính vì như vậy, ông ta mới cảm thấy chuyện này có thể đồng ý, không hoàn toàn vì nhiệm vụ của lão sư.

Cũng vì đối với Thiên Đình, cũng có không ít lợi ích.

Tuy khó quản những môn hạ của Thánh nhân đó, nhưng thứ ông ta cần, lại không phải những người này, mà là khí vận mà những người này mang lại.

Đến lúc đó, thăng tiến Thiên Đình, liền có thể nhân đó làm nhiều chuyện hơn.

Đến lúc đó, nhiệm kỳ Phong Thần Bảng vừa mãn, ông ta vẫn chiếm được lợi ích.

Có thể nói là một việc được nhiều lợi.

Điều ông ta thực sự muốn, cũng là cốt lõi của việc đến đây lần này.

Lúc này, hai người đều rõ, lúc này cũng tâm chiếu bất tuyên, không cần nói nhiều.

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

“Việc này đối với Thiên Đình có không ít chỗ tốt, trong lòng ngươi cũng rõ ràng...” “Nếu không có dị nghị, vậy chuyện này cứ quyết định như vậy đi.” Hồng Quân đạo nhân nhìn Hạo Thiên, nhàn nhạt mở

miệng nói, tuy tựa như đang hỏi Hạo Thiên, nhưng ngữ khí lại không cho phép phản bác.

Hạo Thiên nghe vậy, chỉ gật gật đầu.

Đã như vậy rồi, ta còn có thể nói gì sao?

Vì để sau này tiếp tục được hỗ trợ Thiên Đình, để cho chư thánh không dám dễ dàng ra tay với Thiên Đình, chuyện này ta không thể từ chối được.

Thêm nữa chuyện này đối với Thiên Đình cũng có một số chỗ tốt, dưới tình huống như vậy, lại càng không thể từ chối, cho nên, thế nào thì cứ thế đó thôi, dù sao trong chuyện này, ta cũng chỉ là công cụ nhân, mọi chuyện đã được định đoạt, ta chỉ là một khán giả không có tình cảm.

Đối với những chuyện tiếp theo, trong lòng hắn cũng có vài phần suy đoán, nhưng không mở miệng, lúc này chỉ im lặng ngồi đó.

"Như thế, vi sư sẽ triệu tập bọn họ đến nghị sự..." Hồng Quân đạo nhân hài lòng gật gật đầu, đối với phản ứng của Hạo Thiên lúc này, ông ta đã có thể dự đoán được, dù sao bất luận là nhiệm vụ hay chỗ tốt của chuyện này, hắn đều không có lý do từ chối, kỳ thực cũng không cần cân nhắc suy nghĩ của hắn, trực tiếp quyết định là được, về sau cũng không có chuyện gì của hắn nữa.

"Vút!

Vút!

Vút! ..." Hồng Quân đạo nhân vung tay, mấy đạo kim quang loé lên, lập tức nhập vào hư không rồi biến mất.

Hạo Thiên nhìn sâu một cái rồi thu hồi ánh mắt, nhắm mắt dưỡng thần.

Làm xong tất cả, Hồng Quân đạo nhân cũng gật gật đầu, lập tức đưa mắt chờ đợi. .....

Cùng lúc đó, trong Hồng Hoang.

Thủ Dương sơn.

Đông Côn Luân.

Chương 338

Kim Ngao đảo.

Phượng Tê sơn.

Nhân tộc thánh địa.

Tây phương Linh Sơn.

Cùng một thời điểm, tất cả đều nhận được phù chiếu của Đạo Tổ, triệu tập đến thương nghị đại sự.

Tam Thanh và Tây phương nhị thánh tuy có nghi hoặc, nhưng đã là lão sư phù chiếu triệu tập, trong lòng dù nghĩ gì cũng sẽ không chần chừ, nhận được phù chiếu là phải lập tức lên đường.

Bởi vậy, Ngũ thánh lúc này mang theo vẻ nghi hoặc, trực tiếp hướng về phía Hỗn Độn thế giới mà đi.

Phục Hy nhìn Tam Thanh và Tây phương nhị thánh rời đi, thần sắc không hiểu nhìn phù chiếu của Đạo Tổ trước mặt.

"Vì sao phù chiếu của Đạo Tổ lại có phần của ta?" Phục Hy trong lòng khá là nghi hoặc, nhưng đã là Đạo Tổ hạ phù chiếu, y cũng định đến xem tình hình tiếp theo.

Dù không phải chuyện của mình, xem Tử Tiêu Cung thương nghị tình hình cũng tốt, dù sao hiện tại tu vi đã đến bình cảnh, trái phải cũng không có việc gì, đi xem một chút cũng được.

Trong lòng nghĩ vậy, Phục Hy liền đứng dậy, sau khi rời khỏi Phượng Tê sơn liền trực tiếp đi về phía Hỗn Độn thế giới. .....

Nhân tộc thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

"Lại là phù chiếu của Đạo Tổ sao?" Hữu Sào thị và những người

khác có chút tò mò nhìn phù chiếu tỏa ra thất thải thần quang, mở miệng hỏi.

"Đúng là phù chiếu của Đạo Tổ, lần này triệu tập ta đến Tử Tiêu Cung thương nghị, nếu ta đoán không sai, chính là vì chuyện thay đổi triều đại của Nhân tộc lần này..." Toại Nhân thần sắc nghiêm nghị, nhìn mọi người nói.

Tuy trước đó đã có suy đoán, nhưng nay lại có phù chiếu của Đạo Tổ, vậy càng chứng minh suy nghĩ trước đó là chính xác, còn về sau nên thi triển thế nào, phải xem tình hình thương nghị lần này rồi.

"Vậy trong chuyện này, có thể sẽ có biến số không?" Hữu Sào thị thần sắc ngưng lại, mở miệng hỏi.

Mọi người cũng nhìn Toại Nhân, giữa mi vũ cũng có chút lo lắng.

"Sẽ không có biến số quá lớn, nhưng chuyện cụ thể, cần phải đến nơi xem rồi mới nói..." Nghe vậy, Toại Nhân trầm ngâm mấy hơi rồi mở miệng nói.

Mọi người gật gật đầu, cũng là đạo lý này.

"Chuyện ở thánh địa giao cho các ngươi, ta đến xem tình hình chuyện này rồi nói sau..." Toại Nhân đứng dậy nói.

"Vâng!" Mọi người đáp.

Toại Nhân gật gật đầu, sau đó rời khỏi Nhân tộc thánh địa, hướng về Hỗn Độn thế giới mà đi. .....

Hỗn Độn thế giới.

Dưới sự dẫn dắt của phù chiếu Đạo Tổ, mấy vị tồn tại đỉnh tiêm lúc này với tốc độ khác nhau hướng về Tử Tiêu Cung.

Cũng vì có phù chiếu của Đạo Tổ dẫn đường, cho nên mấy vị tồn tại đỉnh tiêm đến cổng Tử Tiêu Cung cũng không chênh lệch nhau quá

nhiều.

Tam Thanh nhanh nhất, thứ đến là Tây phương nhị thánh, sau đó là Phục Hy, cuối cùng mới là Toại Nhân.

Tuy Tam Thanh và Tây phương nhị thánh nghi hoặc vì sao có Phục Hy, nhưng đã được triệu tập đến, họ cũng sẽ không hỏi nhiều.

Còn về Toại Nhân, bọn họ đoán có lẽ liên quan đến Nhân tộc, cho nên cũng không suy nghĩ nhiều, lần lượt tiến vào trong Tử Tiêu Cung.
.....

Bảy người chia làm ba phe, Tam Thanh một phe, Tây phương nhị thánh một phe, Phục Hy và Toại Nhân một phe, lúc này đều lần lượt tiến vào trong hành lang tinh thần.

Tam Thanh và Tây phương nhị thánh đi phía trước, Phục Hy và Toại Nhân ở phía sau, đi không nhanh không chậm.

"Chuyện lần này, có lẽ, có quan hệ đến Nhân tộc..." Phục Hy nhìn về phía Toại Nhân, mở miệng nói.

"Xem ra tiên trưởng đã suy diễn được vài phần thiên cơ, ta cũng đoán như vậy..." Toại Nhân gật đầu nói.

Phục Hy có thể biết được vài phần thiên cơ, Toại Nhân cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao sở trường của Phục Hy chính là ở đây, có thể biết được vài phần, cũng là chuyện bình thường.

"Nếu ngươi tham dự, chuyện này phải cẩn thận đối đãi, tránh để chuyện của Nhân tộc bị can thiệp quá nhiều..." Phục Hy nói.

"Tiên trưởng yên tâm, Nhân tộc hiện tại không phải là Nhân tộc của ngày xưa, muốn can thiệp vào Nhân tộc, thánh địa không thể nào đồng ý..." Toại Nhân mỉm cười nói, ngữ khí toát ra vẻ tự tin.

Phục Hy gật gật đầu, lời này của Toại Nhân cũng không sai, Nhân

tộc thánh địa hiện tại, thực lực của Nhân tộc, đúng là không tầm thường, mấy vị kia muốn can thiệp, cũng rất khó, dù sao có Toại Nhân, có tam tổ còn lại, tam hoàng lục đế, cùng vô số cao tầng đệ tử Nhân tộc, thực lực đã đến mức độ khủng bố.

Sau lưng Nhân tộc, còn có muội muội của mình cùng Đạo Quân, thực lực và bối cảnh như vậy, Tam Thanh cũng khó mà can thiệp được một phần.

Nếu không, bao nhiêu ức năm qua đi, Thái Thượng cũng không thể nào xoay chuyển được tình hình Nhân giáo, vẫn chỉ chiếm một thành khí vận, không có bất kỳ thay đổi nào, Nhân giáo cũng khó mà ảnh hưởng đến chuyện của Nhân tộc.

Cho nên, Phục Hy cũng không quá lo lắng, đã là Toại Nhân sớm đã đoán được một chút, vậy trong lòng tự nhiên có một vài đối sách.

Trong đôi mắt sâu thẳm, một tia tinh quang lướt qua, khiến cho tinh quang của hành lang tinh thần rực rỡ hơn không ít, lúc này tốc độ của y và Toại Nhân cũng nhanh hơn vài phần.

Không lâu sau, Tam Thanh, Tây phương nhị thánh và Phục Hy, Toại Nhân đã xuyên qua hành lang tinh không, đi đến trên đại điện.
.....

Trên đại điện.

Vừa vào đại điện, bảy người liền thấy Hồng Quân Đạo Tổ đang nhắm mắt chờ đợi trên cao đài, cùng với Hạo Thiên đang đợi trên bồ đoàn.

Trong nhất thời, Ngũ thánh thần sắc có chút kỳ quái, Hạo Thiên?

Vì sao lại ở đây?

Từ khi nào, lúc chư thánh thương nghị đại sự, cũng có Hạo Thiên ở đây?

Hạo Thiên là nhân vật gì, chẳng phải chỉ là một tên đồng tử thôi sao, hiện tại là Đại Thiên Tôn của Hồng Hoang, vẫn không được họ để vào mắt.

Chuyện đại sự mà bọn họ thương nghị, khi nào đến lượt Hạo Thiên tham gia?

Nhưng hiện tại thời cơ không đúng, tạm thời không thể để ý đến Hạo Thiên, trước tiên bái kiến lão sư rồi nói sau. ....

"Đệ tử, bái kiến lão sư!" "Kiến qua Đạo Tổ!" Ngũ thánh cùng Phục Hy, Toại Nhân tự mình hành lễ, nhưng Phục Hy và Toại Nhân tương đối bình thản hơn một chút, chỉ hơi chắp tay mà thôi.

"Không cần đa lễ!" Đạo Tổ chậm rãi mở mắt, vung tay nâng bảy người dậy.

Sau khi bảy người ngồi xuống, đều không mở miệng.

Thái Thượng nhìn thoáng qua Nữ Oa và Toại Nhân thần sắc bình tĩnh, lại nhìn thoáng qua Hạo Thiên, trong lòng không ngừng suy đoán, nhưng vẫn không đoán ra được.

Còn về Nguyên Thủy, Thông Thiên cùng Tây phương nhị thánh, lại càng không đoán ra được.

Bởi vậy, Tử Tiêu Cung lúc này, yên tĩnh đến đáng sợ.

"Dám hỏi lão sư, không biết lần này triệu tập chúng ta đến, có phải có chuyện quan trọng gì phân phó?" Sau khi im lặng một lát, Thái Thượng với thân phận là đại sư huynh, nhìn thoáng qua những người còn lại rồi mở miệng hỏi.

Hồng Quân Đạo Tổ nghe vậy, ánh mắt đạm mạc nhìn bảy người một cái rồi mở miệng nói: "Lần này triệu tập các ngươi đến, có hai việc.

Thứ nhất, Hạo Thiên nói, trong Thiên Đình nhân thủ còn thiếu, không tiện quản lý chúng sinh Hồng Hoang, đặc biệt muốn các ngươi phái môn hạ đến nghe lệnh...” Nghe vậy, chư thánh thần sắc trầm xuống, phái môn hạ đến nghe lệnh?

Đừng có mơ.

Toại Nhân nghe vậy, trong lòng thầm nói một tiếng quả nhiên, nhưng lại không mở miệng, thần sắc trên mặt cũng không có chút thay đổi nào.

Phục Hy từ thiên cơ mình diễn hóa, cũng có thể biết được vài phần manh mối, lúc này trong lòng cũng không có bao nhiêu vẻ bất ngờ, vẫn bình tĩnh nhìn tất cả.

Từ chuyện này suy đoán, Phục Hy cảm thấy chuyện này không có bất kỳ quan hệ gì với mình, cũng chỉ là xem tình hình mà thôi, cũng không để ý, coi như kiến thức một phen chư thánh thương nghị sự tình.

Hạo Thiên lúc này, thần sắc trên mặt tuy không có chút thay đổi nào, nhưng trong lòng lại trầm xuống.

Chuyện này tuy ta là công cụ nhân, nhưng lão sư cũng không nên bán đứng ta như vậy chứ?

Trực tiếp nói như vậy, chư thánh sẽ thập phần bất mãn, ánh mắt lúc này của bọn họ hận không thể trực tiếp xóa sổ mình.

Phải biết, trước đó tranh đoạt ngôi vị Thiên Đế không thành, thái độ của chư thánh đối với mình đã cực kỳ không tốt, tuy bề ngoài không làm gì, nhưng âm thầm hận không thể kéo mình xuống.

Bao nhiêu năm qua đi, quan hệ giữa hai bên mới hơi vi diệu một chút, lúc này lại như vậy, thật sự là đẩy mình lên đầu sóng ngọn gió.

Hạo Thiên cảm thấy, nếu không phải nơi này là Tử Tiêu Cung, lão

sư ở trước mặt, có lẽ mình đã vẫn lạc rồi.

Tên tốt thật, ánh mắt từng người một, hận không thể trực tiếp xóa sổ mình, tình huống như vậy, trước đây chưa từng có, chưa từng thấy lão sư như vậy.

Nhưng lúc này đã như vậy, cũng không có cách nào, chỉ có thể tiếp tục biểu hiện bình tĩnh đối mặt tất cả.

Lúc này hai mắt hắn nhắm chặt, không nhìn ánh mắt bất mãn của chư thánh nữa, chờ đợi lão sư ban bố nhiệm vụ. .....

Hồng Quân Đạo Tổ trầm mặc mấy hơi rồi nhìn bọn họ, tiếp tục nói: "Còn về việc thứ hai, vẫn liên quan đến chuyện này.

Ba ngàn năm sau, lượng kiếp lại đến, cần phải lập Phong Thần Bảng, phân phong chư thần, lên trời nhậm chức, cung cấp cho Hạo Thiên sai khiến, Phong Thần kết thúc, lượng kiếp mới tan..." Nghe vậy, Ngũ thánh thần sắc đều trầm xuống, hai chuyện, chẳng phải là một chuyện sao!

Phong Thần, nói thì hay lắm, cuối cùng không phải là để Hạo Thiên sai khiến, thay hắn làm việc sao.

Nhưng vấn đề là, bọn họ không muốn phái môn hạ đi thay Hạo Thiên làm việc, nhưng hiện tại là do lão sư nói, tình hình phức tạp hơn rồi.

Quan trọng nhất là, lần này có lượng kiếp giáng lâm, lại kết hợp với chuyện này.

Hạo Thiên lần này, rốt cuộc là dựa vào đại thế gì, làm thế nào, lại có năng lực lớn như vậy.

Chương 339

Chuyện này do Đạo Tổ tự mình nói ra, đó chính là ý của Thiên Đạo, có thể từ chối sao?

Rõ ràng là không thể, nhưng nếu không từ chối, đệ tử sẽ phải lên trời nhậm chức, để Hạo Thiên sai khiến, chuyện như vậy, họ cũng không cho phép xảy ra.

Cho nên, chuyện này chỉ có thể bàn bạc lại, cố gắng tránh để môn hạ đệ tử của mình dính vào.

"Lượng kiếp lần này, khác với lượng kiếp trước đây, không cần lo lắng, chỉ cần cân nhắc chuyện Phong Thần là được..." Hồng Quân Đạo Tổ nhìn thần sắc biến hóa của Ngũ thánh, lập tức nói.

Nghe vậy, Ngũ thánh trầm mặc không nói, nếu như vậy, lượng kiếp không đáng kể nữa, chỉ còn chuyện Phong Thần...

Ngũ thánh không mở miệng, chuyện đã như vậy, làm sao cũng không trốn được, đều phải phái môn hạ lên trời nhậm chức.

Nghĩ đến đây, ánh mắt lạnh lùng bất mãn lại lần nữa nhìn về phía Hạo Thiên, hận không thể một chưởng đập chết hắn!

Ngôi vị Thiên Đế đều đã cho ngươi rồi, còn không thỏa mãn, hiện tại lại đánh chủ ý lên môn hạ đệ tử của chúng ta?

Sớm biết như vậy, ngày xưa nên cứng rắn đến cùng, ngay cả ngôi vị Thiên Đế cũng không cho, hoặc là trong những chuyện sau này, gây khó dễ cho Thiên Đình, mới không xảy ra những chuyện sau này.

Hiện tại lại dám đánh chủ ý lên môn hạ của họ?

Thật là được voi đòi tiên, thật sự cho rằng mình đã là tồn tại ngang hàng với chúng ta rồi sao?

Hạo Thiên thân thể hơi run, một luồng hàn ý lạnh lẽo tấn công bản thân, hắn biết, ánh mắt lạnh lùng bất mãn của Ngũ thánh lại lần nữa nhìn về phía mình, lúc này hắn không dám mở mắt, điều đó chỉ khiến Ngũ thánh càng thêm phẫn uất.

Lúc này chỉ có thể trông cậy vào lão sư tiếp tục giải thích, những chuyện sau này, thật sự không muốn phải chịu đựng ánh mắt như vậy nữa.

Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt liếc nhìn một cái, cũng không ngăn cản, tiếp tục nói: "Lượng kiếp lần này, tuy có liên quan đến môn hạ của các ngươi, nhưng nơi xảy ra, lại là ở trong Nhân tộc, cũng có liên hệ với việc thay đổi triều đại của Nhân tộc..." Hồng Quân Đạo Tổ nói, ánh mắt nhìn về phía Toại Nhân, mở miệng nói: "Toại Nhân tiểu hữu, lượng kiếp lần này xảy ra trong lượng kiếp, nhưng ảnh hưởng đến Nhân tộc cũng không lớn, vì để chuyện này tiến hành thuận lợi, lực lượng của thánh địa, không cần can thiệp vào trong đó..." Ngũ thánh lúc này, mới rõ ràng, vì sao lần này lại có Toại Nhân ở đây, lúc này cũng nhìn về phía hắn.

Nghe vậy, Toại Nhân hai mắt hơi nheo lại, nhưng không mở miệng, hắn cũng định như vậy, Đạo Tổ hiện tại nói như vậy, cũng không có thay đổi quá lớn, cũng có thể chấp nhận.

"Lời của Đạo Tổ, Toại Nhân xin nhận lời, nhưng có một chuyện, Toại Nhân cần phải nói rõ với chư vị đạo hữu!" Toại Nhân gật gật đầu, ánh mắt chuyển sang, rơi trên người Ngũ thánh, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Có chuyện gì, đạo hữu cứ nói đi!" Thông Thiên kiếm mi khẽ nhướng, mở miệng nói.

"Chuyện lượng kiếp lần này, Đạo Tổ đã nói rõ, Nhân tộc thánh địa không thể can thiệp vào, chuyện này ta nhận lời, nhưng thiếu đi lực

lượng của thánh địa, trong Nhân tộc đa số là người bình thường, không có chút pháp lực nào tồn tại, các giáo môn hạ đấu pháp, cần phải tránh xa Nhân tộc của ta...” Toại Nhân nhìn chư thánh, chậm rãi nói, thánh nhân môn hạ, tu vi đều không tầm thường, nếu trực tiếp đấu pháp trong Nhân tộc, số Nhân tộc vẫn lạc sẽ rất lớn, Toại Nhân cần phải báo trước một tiếng.

Nghe vậy, chư thánh trầm mặc mấy hơi rồi khẽ gật đầu, đề nghị này của Toại Nhân cũng hợp tình hợp lý, nếu môn hạ tùy ý đấu pháp, khiến cho quá nhiều Nhân tộc vẫn lạc, bản thân họ cũng sẽ gánh không ít nghiệp lực.

Hơn nữa, chuyện lần này, liên quan đến các giáo môn hạ, không liên quan đến Nhân tộc, nếu vì vậy mà rước lấy một kẻ địch, cũng là được không bù mất, thực lực của Nhân tộc hiện tại, không còn đơn giản như vậy nữa.

Bởi vậy, chư thánh trong lòng suy nghĩ một chút, liền đáp ứng: “Đạo hữu đề nghị này rất hay, chúng ta nhận lời...” Thấy vậy, Toại Nhân gật gật đầu, không nói gì thêm, yên tĩnh ngồi một bên, xem chư thánh ‘đấu trí’. ....

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Chuyện của Nhân tộc tạm thời kết thúc, chư thánh cũng đã nhận lời, vậy tiếp theo, lại quay về trên người họ.

Đối với chuyện này, chư thánh trong lòng tự nhiên là từ chối.

Nhưng Đạo Tổ đã mở miệng, Thiên Đạo vận hành, có khả năng từ chối sao?

Rõ ràng là không có, chuyện Phong Thần, tất nhiên phải tiến hành.

Trong lòng nghĩ vậy, chư thánh lại không nhịn được có xung động muốn bóp chết Hạo Thiên, nếu không phải nhìn thấy thần sắc đạm

mạc của Đạo Tổ, có lẽ Chuẩn Đề đã không nhịn được ra tay rồi.

Nhân thủ không đủ, nhân thủ không đủ thì đi chiêu mộ trong Hồng Hoang đi chứ!

Đây không phải là một chiêu đã dùng quen rồi sao?

Bao nhiêu ức năm, đã chiêu mộ được bao nhiêu người, bao nhiêu tán tu Hồng Hoang lên trời nhậm chức, ở trong Thiên Đình đề thăng thực lực, thực lực tổng thể đều đã đề thăng không ít.

Hiện tại, không chiêu mộ nữa, lại muốn chư thánh môn hạ đệ tử cho hắn sai khiến?

Cách làm như vậy, căn bản không để chư thánh vào mắt, nếu không phải dựa vào Đạo Tổ làm chỗ dựa, thật sự không chút cân nhắc hậu quả, trực tiếp xóa sổ Hạo Thiên, một lần là xong.

Nhưng tình hình hiện tại, dù thế nào, họ cũng phải đè nén ý nghĩ đó trong lòng, bình tĩnh lại, nhìn Đạo Tổ, đều không mở miệng.

Trầm mặc hồi lâu, Thái Thượng nhìn bốn vị thánh nhân, trong lòng khẽ thở dài một tiếng rồi mở miệng nói: "Dám hỏi lão sư, không biết Phong Thần Bảng cần bao nhiêu người lên bảng mới có thể hoàn tất?" Đã là chuyện không thể nghịch chuyển, đều phải để đệ tử lên trời nhậm chức, vậy không bằng hỏi xem, rốt cuộc cần bao nhiêu đệ tử, mới có thể điền đầy cái Phong Thần Bảng này, nếu số người không nhiều, cũng đành nhận.

Nếu số người quá nhiều, vậy cũng phải thương nghị một phen, nếu không, chuyện này cũng không thể hoàn thành.

Thánh nhân thúc đẩy đại thế Thiên Đạo tiến lên, hiện tại thế của Thiên Đạo đúng là như vậy, nếu cản trở đại thế Thiên Đạo, Thiên Đạo sẽ không bỏ qua.

Cho nên, chuyện này dù thế nào, cũng phải tiến hành.

Hồng Quân Đạo Tổ nghe xong, đạm mạc mở miệng nói: "Sắc phong chúng thần là tám bộ chính thần, phân chia các chức vụ, bố trí quản lý Chu Thiên tinh đấu, tổng cộng ba trăm sáu mươi lăm vị, ngoài ra còn có hai ngàn phó thần thuộc tám bộ chính thần cùng tám vạn bốn ngàn thiên binh thiên tướng, tổng cộng tám vạn sáu ngàn ba trăm năm mươi sáu người.

Đây là Thiên Thư trong Tam Thư Thiên Địa Nhân, Phong Thần Bảng, chỉ cần điền tên người được phong thần lên đó là được, ngày sau phong thần lên trời nhậm chức..." Nói xong, chỉ thấy Hồng Quân Đạo Tổ trong tay khẽ động, lập tức hiện ra một vật, chính là Thiên Thư Phong Thần Bảng.

Ngũ thánh vừa nghe lời của Đạo Tổ, sắc mặt lập tức đại biến, lại cần nhiều người lên bảng như vậy, không nói đến hai ngàn phó thần và tám vạn bốn ngàn thiên binh thiên tướng, ngay cả ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần cũng khó mà gom đủ!

Cho nên, vừa nghe Hồng Quân Đạo Tổ nói như vậy, năm người ngay cả ý định giết Hạo Thiên cũng có.

Năm người lúc này thần sắc băng lãnh nhìn Hạo Thiên, hồi lâu không mở miệng. .....

Thánh nhân nổi giận, trời đất đảo lộn, phong vân biến sắc, chúng sinh ai oán, tuy ở trong Tử Tiêu Cung, không có chút dị tượng nào, nhưng sát ý của thánh nhân, không phải ai cũng có thể chống đỡ được.

Cho dù nơi này có lực lượng của Thiên Đạo bảo vệ, không thể làm tổn thương đến Hạo Thiên, nhưng Hạo Thiên cũng cảm thấy lông tóc dựng đứng, phảng phất như bị đặt trong vạn năm huyền băng, từ đầu lạnh đến chân, trong một khoảnh khắc, ức vạn sát cơ khóa chặt, dù là cửu thiên thập địa, vô tận thời không, cũng không thể trốn tránh.

Hắn rõ ràng, nếu không phải ở trong Tử Tiêu Cung, mình đã bị

triệt để xóa sổ rồi.

"Nếu không phải tuân theo ý của lão sư, ta hà tất đến nông nỗi này..." Hạo Thiên trong lòng thầm mắng một câu, cũng chỉ là tuân theo ý của lão sư mà thôi, nếu có thể từ chối, tự nhiên không muốn.

Dù sao tuy Thiên Đình sẽ thiếu một ít nhân thủ, nhưng trong Hồng Hoang có nhiều tán tu như vậy có thể chiêu mộ, thật sự không cần phải đánh chủ ý lên môn hạ của chư thánh.

Nhưng vì đây là nhiệm vụ đầu tiên lão sư giao phó, lại còn nâng đỡ mình, hắn có thể làm gì?

Chuyện này chỉ có thể đáp ứng, nếu không, hà tất đến nông nỗi này?

Hạo Thiên lúc này không mở mắt nhìn chư thánh, chỉ có thể tiếp tục nhắm mắt, hy vọng chư thánh thu hồi ánh mắt.

Còn về việc ra tay với hắn, Hạo Thiên tin rằng, Ngũ thánh không dám dễ dàng coi thường ý của lão sư, cho nên nhiều nhất cũng chỉ là bất mãn lúc này mà thôi.

Lúc này không nhìn, họ cũng sẽ không dây dưa quá lâu.

Phục Hy và Toại Nhân nhìn Hạo Thiên và Ngũ thánh, nhìn nhau một cái, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Nếu không có vấn đề gì lớn, họ chỉ xem kịch thôi. .....

Hồi lâu sau, Ngũ thánh quả nhiên thu hồi ánh mắt, Hạo Thiên trên người nhẹ nhõm, trong lòng thầm thở phào một hơi, đã thoát được.

Chuẩn Đề nhìn Hồng Quân Đạo Tổ, mặt lộ vẻ khó khăn mở miệng nói: "Lão sư, số lượng trên Phong Thần Bảng quá nhiều, mấy phe thế lực chúng ta, muốn hoàn toàn lấp đầy, e rằng cũng không dễ!" Tam Thanh và Tiếp Dẫn lúc này gật gật đầu, tuy môn hạ đệ tử của

các giáo đều đã tăng lên không ít, nhưng cả Phong Thần Bảng nhiều như vậy, muốn lấp đầy, chẳng phải là đưa tất cả đệ tử đó lên sao, tình huống như vậy, không thể được.

Ít nhất, thân truyền đệ tử họ không muốn, cho nên, quyết không thể như vậy.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt nói: "Hai ngàn phó thần và tám vạn bốn ngàn thiên binh thiên tướng không phải mục tiêu cần điền, chỉ có ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần mới là nơi cần điền..." Nghe vậy, chư thánh trong lòng thầm thở phào một hơi, không chỉ họ, Hạo Thiên cũng thở phào một hơi, hắn tin, nếu thật sự như vậy, chư thánh thật sự sẽ xóa sổ hắn, như vậy thì tốt hơn rồi.

Toại Nhân và Phục Hy tuy cũng muốn xem cảnh tượng tứ giáo môn hạ toàn bộ lên bảng, nhưng, chuyện này tự nhiên không thực tế lắm.

Theo sự hoàn thiện và đề thăng không ngừng của Hồng Hoang, đệ tử môn hạ tứ giáo đã không ít, muốn lấp đầy ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần kỳ thực không khó, khó là, đưa ai lên bảng, đó là đưa đệ tử của mình đi chết.

"Số người và nhân tuyển lên bảng, các ngươi thương định, dùng pháp lực viết lên Phong Thần Bảng là được, sau khi viết xong toàn bộ, giao cho bần đạo là được..." Đạo Tổ Hồng Quân thấy chư thánh trong lòng đã có tính toán, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, Ngũ thánh nhìn nhau một cái, trong lòng đều có suy nghĩ, nhưng không mở miệng.

"Vút!" Hồng Quân đạo nhân vung tay, một đạo kim quang loé lên, lập tức hóa thành Thiên Thư Phong Thần Bảng, nhìn Ngũ thánh nói: "Bây giờ điền vào là được..." Nói xong, Phong Thần Bảng liền bay đến trước mặt Ngũ thánh.

Nhìn Phong Thần Bảng trước mặt, Ngũ thánh trầm mặc không nói, không ai mở miệng trước.

Tuy tứ giáo muốn lấp đầy ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần không khó, nhưng vấn đề là, đó không phải là đưa môn hạ đệ tử đi chết sao!

Điền vào rồi, sau này, không biết phải mất bao lâu, mới có thể nhậm kỳ viên mãn, trở về môn hạ.

Cho nên, lúc này không ai ra tay trước, viết tên môn hạ đệ tử lên, đều đang chờ đợi xem ai là người đầu tiên.

Chuẩn Đề hiện tại có chút hâm mộ Toại Nhân và Phục Hy, không có chuyện gì, lúc này có thể xem kịch, thật tốt!

Bên mình, thật sự là phiền não! ....

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Thái Thượng trầm mặc hồi lâu, nhìn bốn vị thánh nhân, lại nhìn Hồng Quân đạo nhân nhắm mắt không nói, nhìn Hạo Thiên nhắm mắt, cùng với Toại Nhân và Phục Hy đang xem kịch.

Trong lòng khẽ thở dài một tiếng rồi mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, vậy thì do bản giáo bắt đầu trước đi!" Chuyện này không thể tránh được, chỉ có thể giải quyết hết những chuyện này mới được, cho nên, thay vì tiếp tục câu giờ chờ đợi, không bằng tốc chiến tốc thắng.

Thái Thượng nói xong, trên đầu ngón tay ngưng tụ ra pháp lực, sau đó bắt đầu viết tên môn hạ đệ tử lên Phong Thần Bảng.

Môn hạ thân truyền đệ tử chỉ có Huyền Đô một người, tự nhiên không thể để Huyền Đô lên bảng, lúc này viết lên, đều là ký danh đệ tử trong Nhân giáo, nhưng những ký danh đệ tử này, tư chất cũng không tệ, lên bảng cũng không tệ.

Thái Thượng tốc độ không chậm, về cơ bản, đã điền hết ký danh đệ tử của mình lên, đủ cả mấy chục vị, những năm này, theo sự phát triển của Hồng Hoang, Nhân giáo phát triển cũng không tệ, ký danh đệ tử cũng không ít, Tứ thánh lúc này đếm kỹ, đủ cả sáu mươi lăm vị, đã là cực hạn của Nhân giáo.

Có thể nói, ngoài Huyền Đô ra, những đệ tử còn lại đều đã được điền lên.

Nguyên Thủy, Thông Thiên thấy vậy, cũng có chút kinh ngạc, đại ca, lại hào phóng như vậy, đem tất cả ký danh đệ tử viết lên.

Nhưng nghĩ kỹ lại, ký danh đệ tử tuy tư chất cũng được, nhưng không bằng thân truyền đệ tử, ngoài ra, lần này cũng là một lần lịch luyện, cũng là một cơ hội không tệ.

Chương 340

Ngày sau nhậm kỳ trở về, tu vi thực lực của họ, có thể đề thăng được vài phần, tuy lúc nhậm kỳ không thể tấn thăng, nhưng đối với lý giải đại đạo sẽ tấn thăng, đợi nhậm kỳ mãn, hơi bế quan tu hành một chút, liền có thể tấn thăng, như vậy, đối với khí vận của đại giáo cũng có chỗ tốt.

Cho nên lúc này, Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, cũng không tệ.

"Đã đại ca đều như vậy, vậy ta cũng không thể quá keo kiệt..." Nguyên Thủy lẩm bẩm một tiếng, vẫy tay, Phong Thần Bảng bay đến, lơ lửng trước mặt, sau đó dùng ngón tay làm bút, bắt đầu viết từng cái tên đệ tử lên Phong Thần Bảng.

Xiển giáo tuy đệ tử nhiều hơn Nhân giáo, nhưng thân truyền đệ tử chỉ có Thập Nhị Kim Tiên, còn có Nhiên Đăng.

Còn về ký danh đệ tử, Xiển giáo cũng không nhiều, Nguyên Thủy cũng không giữ lại, toàn bộ viết lên, đủ cả năm mươi vị, cũng là hiếm có.

Bởi vì có thể để Nguyên Thủy tự mình viết xuống nhiều đệ tử như vậy, cũng là chuyện không dễ dàng, ngay cả Tây phương nhị thánh, lúc này cũng có chút kinh ngạc, có chút kinh ngạc nhìn.

Nhìn Nguyên Thủy viết xuống năm mươi vị đệ tử, Thông Thiên trong lòng tính toán một phen rồi cũng quyết định.

Tiệt giáo và Tây phương giáo, đệ tử là nhiều nhất, còn lại hai trăm năm mươi vị, chia đều cho hai giáo, mỗi giáo một trăm hai mươi lăm vị, cũng không nhiều, dù sao cơ số đệ tử của Tiệt giáo và Tây phương giáo ở đó.

Thông Thiên nghĩ đến đây, liền thu lấy Phong Thần Bảng, sau đó bắt đầu dùng ngón tay làm bút, viết tên đệ tử. .....

Toại Nhân và Phục Hy cũng không ngờ, Tam Thanh lại hào phóng như vậy, tự mình viết xuống nhiều đệ tử như vậy lên bảng.

Phải biết, những đệ tử này là phải lên Phong Thần Bảng, để Hạo Thiên sai khiến, cho nên tương đối mà nói, Tam Thanh không muốn chuyện như vậy xảy ra, nếu không, vừa rồi Ngũ thánh đã không nhìn Hạo Thiên bằng ánh mắt như vậy.

Nhưng hiện tại, họ lại thay đổi suy nghĩ, Toại Nhân và Phục Hy tuy biết, Tam Thanh có thể là muốn để môn hạ cũng lịch luyện một phen, ngày sau trở về, có thể đề thăng không ít thực lực và khí vận, cũng là biến chuyện xấu thành chuyện tốt, đúng là không tệ.

Hai người nhìn nhau một cái rồi tiếp tục xem, xem tiếp theo, sắp phải đưa đệ tử đi chết là Tây phương nhị thánh.

Lúc này, Hạo Thiên vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thần, cũng mở mắt ra, nhìn Tam Thanh, đáy mắt một tia kinh ngạc loé lên.

Đây, đây có phải là Tam Thanh mà mình nhận thức không?

Lại hào phóng như vậy?

Mấy trăm đệ tử, cứ thế mà đưa ra?

Trong lòng quả thực kinh ngạc.

Nhưng tình hình lúc này, hắn cũng không nghĩ nhiều, dù sao những chuyện này không phải là chuyện hắn nên cân nhắc, sau khi điền đầy tất cả những đệ tử này, cuối cùng đều quy vào trong Thiên Đình.

Đến lúc đó, đều sẽ nghe lệnh dưới trướng hắn, còn về có thể làm được bao nhiêu chuyện, hắn cũng không để ý, chuyện này nên làm thì làm thôi.

Trong lòng nghĩ vậy, Hạo Thiên không cân nhắc quá nhiều nữa, chỉ yên tĩnh nhìn Thông Thiên tiếp tục viết tên, sắp viết xong, tiếp theo, là Tây phương nhị thánh. .....

Tây phương nhị thánh tuy không muốn như vậy, viết một trăm hai mươi lăm vị đệ tử lên Phong Thần Bảng, nhưng tình hình hiện tại, cũng không thể từ chối.

Thái Thượng Nhân giáo sáu mươi lăm vị, Xiển giáo năm mươi vị, Tiệt giáo một trăm hai mươi lăm vị, họ cũng chỉ có thể đưa ra một trăm hai mươi lăm vị mới có thể lấp đầy con số này.

Hiện tại Tiệt giáo đã viết gần xong, còn lại, là đến lượt họ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, tuy không muốn, nhưng tình hình này, không phải là lúc muốn hay không muốn, chỉ có thể chấp nhận tình hình này.

"Hai vị đạo hữu, mời!" Đúng lúc này, một giọng nói đạm mạc vang lên bên tai Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn qua, lại thấy Thông Thiên trực tiếp đẩy Phong Thần Bảng đến trước mặt họ, nhìn họ nói.

Lúc này, không chỉ Thông Thiên nhìn, Thái Thượng, Nguyên Thủy, Toại Nhân, Phục Hy, Hạo Thiên đều nhìn, vì một trăm hai mươi lăm vị cuối cùng, đã rơi vào trên người Tây phương giáo.

"Chư vị đạo hữu..." Chuẩn Đề nhìn họ, mở miệng nói.

"Viết!" Thái Thượng không có chút lời thừa nào, lúc này, còn muốn gì nữa, số lượng của Tây phương giáo không ít, một trăm hai mươi lăm vị họ không xuất, ai xuất?

Chuẩn Đề khẽ thở dài, biết không có cơ hội nào nữa, chỉ có thể bắt đầu viết những cái tên đó.

Hắn viết rất chậm, hồi lâu sau, mới viết xong tất cả. .....

"Lão sư, chúng ta đã viết xong, xin lão sư kiểm duyệt!" Thái Thượng vung tay, Phong Thần Bảng bay về phía Hồng Quân đạo nhân, chắp tay nói.

Hồng Quân đạo nhân mở mắt, nhàn nhạt liếc nhìn một cái rồi gật gật đầu, sau đó vung tay, Phong Thần Bảng từ từ bay lên, lơ lửng trên không trung Tử Tiêu Cung.

Chuyện ký tên Phong Thần Bảng đã định, nhưng chuyện chủ trì, lại chưa thương lượng xong.

Đã là Phong Thần, tự nhiên cần một người chủ trì Phong Thần, nếu không, chuyện này làm sao tiến hành được?

Vị trí này, cũng là một vị trí cực kỳ quan trọng, liên quan đến nhiều chuyện, chủ yếu nhất, chính là có thể sắp xếp môn hạ đệ tử của mình vào một vị trí tốt hơn, có thể chiếm được thế ưu thế hơn.

Như vậy, cũng có thể giảm bớt một ít tổn thất, dù sao ở trong Thiên Đình có một vị trí tốt, cũng có không ít chỗ tốt.

Cho nên, vị trí này, cũng phải tranh đoạt, nắm giữ trong tay.

Nguyên Thủy nhìn Thái Thượng một cái, sau đó hỏi Hồng Quân Đạo Tổ: "Dám hỏi lão sư, không biết chuyện Phong Thần do giáo nào chủ trì?

Hoặc do ai chủ trì?

Xin lão sư cho biết, ai sẽ là người Phong Thần sau này?" Nghe vậy, ánh mắt của mọi người, lại lần nữa nhìn về phía Hồng Quân đạo nhân. ....

Tử Tiêu Cung, trên đại điện.

Đối với ý đồ của Nguyên Thủy, chư thánh tự nhiên rõ ràng, cho

nên cũng phải tranh đoạt một phen, dù sao vị trí này, phải nắm giữ trong tay mới tốt, như vậy, mới có quyền chủ động.

Cho nên, lúc này cũng phải xem xem, có thể tranh đoạt được không.

Toại Nhân và Phục Hy thấy vậy, chỉ mỉm cười, xem ra lại có một màn kịch hay.

Chuyện này không liên quan đến họ, xem thôi là được. .....

Lúc này, Hồng Quân đạo nhân sau khi nghe lời của Nguyên Thủy, ánh mắt đạm mạc chậm rãi lướt qua một cái, mở miệng nói: "Chuyện Phong Thần, là để tiêu trừ tai ách trời đất, loại bỏ kiếp nạn tiên thần, tự nhiên sẽ có một vị đạo sĩ đắc đạo khác, cầm Đả Thần Tiên và Phong Thần Bảng, hành sử đại quyền Phong Thần..." Nói xong, trong tay Hồng Quân đạo nhân lại hiện ra một cây roi dài mười hai đốt, toàn thân đạo vận thiên thành, tiên thiên khí tức cực kỳ mênh mông tinh thuần, vừa nhìn liền biết uy lực không nhỏ, lại là một món cực phẩm tiên thiên linh bảo như Phong Thần Bảng.

Nghe vậy, Chuẩn Đề vội vàng hỏi: "Lão sư, không biết người Phong Thần đó rốt cuộc là ai, xin lão sư cho biết." Câu hỏi này tự nhiên hỏi ra suy nghĩ trong lòng những người còn lại, họ đều hy vọng Hồng Quân có thể cho biết một hai.

Nếu có thể, hận không thể lập tức kéo người đó vào giáo mình, dù không thể biết quá nhiều, biết thêm một chút, cũng tốt, cũng có thể nắm giữ thêm một chút tiên cơ, sớm làm chuẩn bị.

Nhìn chư thánh một cái, Hồng Quân đạo nhân nhàn nhạt nói: "Dưới Thiên Đạo, còn có một tia thiên cơ, còn về người Phong Thần đó, vi sư cũng không biết, vi sư chỉ biết người này sinh ra có dị tướng, lưng hiện tướng phi hùng.

Là một phàm nhân, ngày sau sẽ bái nhập vào một trong số các giáo môn hạ, đợi đến khi Phong Thần chính thức bắt đầu, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên tự sẽ cùng bay vào giáo đó, đã thương định xong chuyện Phong Thần, vậy đi đi!" Hồng Quân Đạo Tổ nói xong, liền đã biến mất trên cao đài, chỉ để lại chư thánh ngơ ngác nhìn nhau.

Chư thánh nghe được lời này, trong lòng đều có tính toán, sau này phải lưu ý một phen, bất kể ai đến bái sư, cứ thu nhận hết rồi nói sau.

Chỉ có nắm giữ được người chủ trì Phong Thần, đại giáo mới có thể nắm giữ tiên cơ, trong Phong Thần sau này, chiếm được vị trí tốt.

Chư thánh nhìn nhau một cái, trong lòng đều có kế hoạch, sau đó Tây phương nhị thánh đứng dậy, trực tiếp rời đi.

Nhìn Tây phương nhị thánh rời đi, Tam Thanh liền cũng đứng dậy, cùng nhau rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về Hồng Hoang.

"Đi thôi tiên trưởng!" Toại Nhân nói.

Phục Hy gật gật đầu, sau đó đứng dậy cùng Toại Nhân rời khỏi Tử Tiêu Cung, hướng về Hồng Hoang.

Hồng Quân đạo nhân nhìn họ rời đi, lại xuất hiện trên cao đài, nhìn Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên một cái rồi lại nhắm mắt, tiếp tục dưỡng thần. .....

Hồng Hoang.

Ngũ thánh sau khi trở về đạo trường của mình, liền lại mở sơn môn, lại bắt đầu chiêu nạp đệ tử.

Lần này chiêu nạp đệ tử, là vì hy vọng có thể thu người Phong Thần vào môn hạ, để tiện trong chiến tranh Phong Thần chiếm được một tia tiên cơ, tránh rơi vào kết cục bị người khác tính kế.

Ý đồ như vậy, các bên đều biết, nhưng đây là dương mưu, không

ai có thể ngăn cản.

Hơn nữa, không ai biết, người Phong Thần, rốt cuộc sẽ bái nhập vào môn hạ của ai, dù sao cũng là chiêu thu đệ tử, cũng không thiệt thòi.

Hồng Hoang hiện tại tiến triển, trong đó người có tư chất căn nguyên thượng giai càng nhiều, lần này tổn thất nhiều đệ tử như vậy, lần này cũng nhân cơ hội này đề thăng, có thể có được sự tồn tại chủ trì Phong Thần cố nhiên là tốt nhất.

Không có, cũng bù đắp được sự thiếu hụt lần này, cũng không tệ.

Cho nên, động tác của Ngũ thánh lúc này đều như một, không ngừng chiêu thu đệ tử. .....

Nhân tộc thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

Phục Hy trở về Phượng Tê sơn, Toại Nhân thì triệu tập tất cả cao tầng Nhân tộc đến đây.

"Đại ca, thế nào rồi, có liên quan đến chuyện của Nhân tộc không?" Hữu Sào thị hỏi.

Nghe vậy, Toại Nhân gật gật đầu, đáp: "Đúng là như vậy, trong lần thay đổi triều đại của Nhân tộc này, môn hạ của chư thánh sẽ tham gia vào, nhưng ta đã lập ra quy củ rồi, họ cũng sẽ không vượt qua quy củ này, nhưng sau này cần để đệ tử thánh địa lưu ý, tránh để họ thất thủ, phá hỏng quy củ ta lập ra, như vậy, cũng sẽ không làm tổn thương đến người bình thường của Nhân tộc ta." Nghe vậy, mọi người gật gật đầu, những chuyện này, trước đó đều đã có một số sắp xếp, cũng không khó, chỉ là lưu ý mà thôi.

"Nhân Tổ, lần này thương nghị, rốt cuộc là chuyện gì?" Văn Tổ Thương Hiệt hỏi.

"Lần này, là một tiểu kiếp đản sinh, tên là Phong Thần, tứ giáo

môn hạ tham gia vào, sau khi vẫn lạc, chân linh lên Phong Thần Bảng, ngày sau nghe theo sự sai khiến của Hạo Thiên...” “Ngũ thánh đã ký tên vào Phong Thần Bảng, những đệ tử môn hạ nào nên lên bảng, đã quyết định xong, những chuyện còn lại, cứ theo quỹ tích của sự việc mà tiến hành là được...” Toại Nhân nhìn mọi người, chậm rãi mở miệng nói.

Mọi người nghe vậy, mày nhíu lại, lại là, Hạo Thiên cũng tham gia vào?

Toại Nhân nhìn thần sắc của họ, cũng biết trong lòng họ nghĩ gì, liền mở miệng nói: “Bề ngoài, là Hạo Thiên nhân thủ không đủ, chiến tranh Phong Thần là để cung cấp nhân thủ cho Thiên Đình, nhưng trên thực tế, là vì kiếp này tất yếu phải có, nhưng lại liên quan đến nhân quả của đệ tử môn hạ chư thánh, cho nên mới gộp lại với nhau, lúc này lại đúng lúc Nhân tộc thay đổi triều đại, liền xử lý cùng một lúc...” Nghe như vậy, mọi người mới chợt hiểu ra, nguyên lai là tình huống như vậy.

Hạo Thiên lần này, e rằng suýt nữa bị Ngũ thánh đập chết rồi, bất kể là bề ngoài hay thực tế, Hạo Thiên đều có chỗ tốt, Ngũ thánh tự nhiên rõ ràng chi tiết trong đó, nhưng không có cách nào, kiếp này phải có, chỉ có thể ký tên vào Phong Thần Bảng.

Chương 341

“Những chuyện sau này, chỉ chờ triều đại thay đổi và kiếp Phong Thần đến là được, thánh địa không cần can thiệp, chỉ cần lưu ý môn hạ của chư thánh không gây rối là được...” Toại Nhân nói.

“Hiểu rồi đại ca (Nhân Tổ)!” Mọi người đáp.

Sau đó, Toại Nhân giao phó một số chuyện, mọi người liền đứng dậy rời đi.

Toại Nhân nhìn nơi Nhân tộc tọa lạc, nhìn Thương triều lúc này, trong đôi mắt sâu thẳm loé lên một tia quang mang, sau đó thu hồi ánh mắt, tiếp tục tham ngộ.

Những chuyện sau này, cũng không cần quá chú ý, có Hữu Sào thị và Truy Y thị, Thương Hiệt tự nhiên sẽ chú ý tốt mọi tiến triển.

Chỉ cần môn hạ của chư thánh không gây rối, không vượt qua quy củ đã lập, vậy chuyện này, thánh địa xem là được, không cần để ý quá nhiều.

Cho nên, tình huống chuyện này, đối với Nhân tộc thánh địa, cũng không phải là chuyện lớn, những đệ tử thánh nhân đó gây rối, cũng không khó giải quyết, thực lực đều không quá mạnh, cho nên, chuyện này cũng không cần quá lo lắng.

Toại Nhân trong lòng ý niệm loé lên rồi thu liễm tâm thần, tiếp tục tham ngộ đại đạo của mình. ....

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

Ánh mắt Thanh Minh lướt qua trong Thương triều của Nhân tộc, lại dừng lại trong thánh địa một lúc, cuối cùng nhìn vào đạo trường của Ngũ thánh lúc này.

“Xiển giáo phong thần khí vận ngưng kết, người chủ trì Phong Thần lần này, sẽ đản sinh ở nơi này...” Thanh Minh miệng khẽ nói một tiếng rồi thu hồi ánh mắt, không để ý đến chuyện này nữa.

Đối với chuyện Phong Thần, Hồng Quân đạo nhân lần trước đã thương nghị với hắn, lần này đã định xong sự việc, Toại Nhân cũng đã sắp xếp tốt mọi thứ, những chuyện này, hắn cũng không cần chú ý, chuyện trong Hồng Hoang, trừ phi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc thánh nhân, nếu không, đối với hắn, đều là chuyện nhỏ.

Bởi vậy, lúc này Thanh Minh cũng chỉ nhìn một cái, liền không tiếp tục chú ý nữa. .....

Nhân tộc, trong một khu vực nào đó.

“Ông!” Vào một thời khắc nào đó, Nữ Oa chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt đẹp có vô số pháp tắc và quy tắc hiện ra, giao chức xây dựng nên Nhân Đạo.

Hồi lâu sau, trong mắt Nữ Oa mới khôi phục lại vẻ trong sáng.

Ánh mắt lướt qua trong Nhân tộc, dừng lại trong thánh địa mấy hơi rồi cuối cùng định hình trên quốc vận của Thương triều.

“Quốc vận suy bại, triều đại thay đổi không còn xa.” “Ồ!?” Đột nhiên, trên khuôn mặt xinh đẹp của Nữ Oa hiện lên một vẻ kinh ngạc, lập tức vung tay, vô số quy tắc và pháp tắc giao thác diễn hóa, trong tay nàng diễn hóa ra vô số thiên cơ.

Là người chưởng đạo của Nhân Đạo, Nữ Oa lúc này biết được, không ít.

Một lát sau, nàng mới tán đi quy tắc và pháp tắc, thu tay lại, khẽ gật đầu nói: “Nguyên lai là vậy, chiến tranh Phong Thần, cũng là kiếp nạn của môn hạ chư thánh.

Nhân tộc triều đại thay đổi, cũng là quá trình diễn hóa tất yếu của

Nhân tộc, chỉ cần không có ảnh hưởng quá lớn, cũng không quá để ý...” Nói xong, Nữ Oa liền thu hồi ánh mắt, lập tức đứng dậy, hướng về Hỗn Nguyên Cung. .....

Cùng lúc đó, trong Địa Phủ.

Hậu Thổ chậm rãi mở mắt, Minh Đạo pháp tắc và quy tắc quanh người nàng chậm rãi rút đi, dung nhập vào trong Luân Hồi Bàn.

Hậu Thổ nhìn một cái rồi thản nhiên đứng dậy, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại, đã ở ngoài Phong Đô thành.

“Đã tấn thăng đến cảnh giới viên mãn rồi sao?!” Bình Tâm mặt đầy tươi cười nhìn Hậu Thổ, mở miệng hỏi.

Nàng biết Hậu Thổ đang đột phá cảnh giới viên mãn, cũng biết Hậu Thổ tích lũy đã đủ, chỉ thiếu một cơ duyên, ở trong Chúng Sinh Luân Hồi Bàn nhiều năm như vậy, chắc là đã tấn thăng rồi?

Nghe vậy, Hậu Thổ cười gật đầu, đáp: “Đúng là đã tấn thăng, nhưng con đường sau này, càng khó đi hơn...” “Thái Cực Kim Tiên, đúng là không dễ, nhưng cũng phải đi từng bước một, ta tin sẽ có cơ hội...” Bình Tâm gật đầu nói.

Hậu Thổ gật gật đầu, không nói gì thêm, lướt nhìn trong Địa Phủ một cái rồi nói: “Vu tộc sắp xếp cũng không tệ, những chuyện sau này, cứ tiếp tục do ngươi chấp chưởng...” “Yên tâm đi, ta tự sẽ sắp xếp ổn thỏa...” Bình Tâm mỉm cười nói.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, thân hình khẽ động, liền biến mất trong Địa Phủ, hướng về Hỗn Nguyên Cung.

Bình Tâm nhìn một cái rồi thu hồi ánh mắt, tiến vào trong Phong Đô thành. .....

Hỗn Nguyên Cung, trong Thái Hư Điện.

“Phu nhân lần này tấn thăng cảnh giới viên mãn, thật đáng mừng...” Nhìn Hậu Thổ từ ngoài điện đi vào, Thanh Minh mỉm cười nói.

“Chúc mừng muội muội tấn thăng cảnh giới viên mãn!” Nữ Oa cũng cười chúc mừng.

“Đa tạ phu quân, tỷ tỷ!” Hậu Thổ cười nói.

Sau đó, nàng ngồi xuống bên phải của Thanh Minh.

“Ta vừa có vài phần cảm ngộ, hy vọng sẽ có chút trợ giúp cho việc ổn định lần này của các nàng!” Thanh Minh nói.

Nghe vậy, trên khuôn mặt xinh đẹp của Nữ Oa và Hậu Thổ hiện lên một vẻ vui mừng, gật gật đầu.

Thanh Minh vung tay, lập tức liền thấy hai đạo kim quang nhập vào giữa mi tâm của Nữ Oa và Hậu Thổ, sau đó cả hai cùng nhắm mắt lại, bắt đầu mượn một tia cảm ngộ, ấn chứng đại đạo của mình, củng cố đại đạo pháp tắc tấn thăng lần này.

Thanh Minh thấy vậy, khẽ gật đầu, sau khi thu hồi ánh mắt, cũng nhắm mắt dưỡng thần. .....

Trong Hồng Hoang, thời gian vội vã, chớp mắt lại hai ngàn năm nữa trôi qua.

Thương triều truyền vị đến nay, thiên tử Thương triều hiện tại là Đế Ất.

Đế Ất có ba người con trai, con trưởng tên là Khải, tức Vi Tử Khải, vì là con thứ xuất, nên không thể kế thừa ngôi vị.

Lập con út là Tân do chính thất sinh làm thái tử. .....

Ở Lữ Gia Trang ngoài thành Thương Đô, có một cặp vợ chồng đã ngoài năm mươi.

Hai vợ chồng lòng dạ nhân hậu, đối xử với mọi người khiêm tốn, nhưng không biết vì sao, hai người mãi không có con, cho đến mười lăm năm trước, lão phu nhân mơ thấy phi hùng vào mộng, một năm sau sinh hạ một đứa bé trai mập mạp.

Tuổi già có con, hai vợ chồng hận không thể đem tất cả những gì mình có cho đứa con trai này, hai vợ chồng đặt tên cho nó là Khương Thượng, lại có tên là Lữ Thượng.

Từ nhỏ Khương Thượng đã thông minh lanh lợi, hai vợ chồng rất vui mừng.

Nhưng không biết từ khi nào, con trai của họ không biết nghe được chuyện tiên nhân ở đâu, không thể tự thoát ra khỏi sự mê muội tu tiên.

Vì yêu thương con trai, hai vợ chồng cũng không ngăn cản.

Vào năm Khương Thượng mười lăm tuổi, hai vợ chồng vì tuổi đã cao, cuối cùng qua đời.

Vì Khương Thượng từ nhỏ nhà nghèo, dưới sự giúp đỡ của anh em kết nghĩa Tống Dị Nhân đã an táng cha mẹ.

Hắn từ chối ý tốt của Tống Dị Nhân, quyết tâm ra ngoài tìm tiên vấn đạo.

Nhìn Khương Thượng kiên quyết, Tống Dị Nhân cũng không có cách nào, cuối cùng tặng cho hắn lộ phí.

Ra khỏi Lữ Gia Trang, Khương Thượng đi lang thang không mục đích trên đại lục Hồng Hoang, vì đã thành niên nên tự đặt hiệu là "Phi Hùng" tự là "Tử Nha".

Một ngày, nghe nói trên núi Côn Luân ở phía đông Hồng Hoang có tiên trưởng đắc đạo, trong lòng vô cùng vui mừng liền đi về phía Đông Côn Luân sơn, vì cùng ở phía đông Hồng Hoang.

Trải qua mấy năm, Khương Thượng cuối cùng cũng đặt chân đến địa phận Đông Côn Luân sơn.

Dưới chân núi Đông Côn Luân, Khương Thượng gặp được Thân Công Báo cũng đến bái sư, liền cùng nhau đi bái sư.

Lúc này, Nguyên Thủy đã sớm biết thân phận của hai người khẽ cười một tiếng, bảo đồng tử xuống núi đón hai người lên núi bái sư.

Vì thân phận của hai người đặc thù, đều bái nhập môn hạ của Nguyên Thủy.

Vào lúc Nguyên Thủy thu Khương Thượng vào môn hạ, Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên đang treo trên Tử Tiêu Cung, lúc này hóa thành một luồng ánh sáng bay vào trong Đông Côn Luân sơn. .....

Người Phong Thần và vật Phong Thần đã rơi vào trong Xiển giáo, chư thánh lúc này cũng đã biết.

Thông Thiên và Tây phương nhị thánh đối với điều này tự nhiên cảm thấy không ít tiếc nuối, nếu có thể nắm giữ người Phong Thần, ngày sau nếu có môn hạ lên Phong Thần Bảng, có thể được vị trí tốt.

Đối với môn hạ mà nói, cũng là một sự sắp xếp không tệ.

Chỉ tiếc là, kết quả cuối cùng, không thể như ý, nếu có thể sớm sắp xếp thì tốt rồi.

Nhưng họ cũng biết, người Phong Thần cũng xem thiên ý, không có duyên với đại giáo của mình, cưỡng cầu cũng vô ích, kết quả hiện tại, cũng đành chấp nhận, dù sao đại sự Phong Thần cuối cùng, trong đó có rất nhiều yếu tố không xác định, chỉ cần tính kế tốt, mọi chuyện đều có thể.

Bởi vậy, lúc này nhìn mấy cái rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục sắp xếp chuyện của đại giáo.

Đồng thời, Hỗn Độn thế giới.

Hồng Quân đạo nhân rời khỏi Tử Tiêu Cung, tiến vào trong thế giới Hồng Hoang.

Trong nháy mắt, đã đến trên đỉnh Vô Lượng sơn. ....

Trên đỉnh Vô Lượng sơn.

Thanh Minh chắp tay sau lưng đứng, nhìn xuống chúng sinh Hồng Hoang, quan sát sự sinh diệt của chúng sinh, tất cả đều hiện ra trong đôi mắt sâu thẳm, chúa tể tất cả.

"Vút!" Một đạo thần quang loé lên, liền thấy Hồng Quân đạo nhân xuất hiện bên cạnh Thanh Minh.

"Chuyện Phong Thần đã bố trí xong, quỹ tích vận hành đã chuyển động..." Hồng Quân đạo nhân nhìn Thanh Minh, mở miệng nói.

Thanh Minh gật gật đầu, cũng không để ý quá nhiều, những chuyện đó, hắn không quan tâm.

Chương 342

Hồng Quân đạo nhân tự nhiên rõ ràng Thanh Minh không quan tâm đến những chuyện này, dù sao Phong Thần cũng chỉ là một tiểu kiếp, đối với sự tồn tại như Thanh Minh, đúng là không gây được bất kỳ hứng thú nào.

"Đạo hữu lần này, định lại một lần nữa đến Hỗn Độn thế giới sao?" Hồng Quân đạo nhân nhìn hắn, có chút bất ngờ hỏi.

Nếu Thanh Minh lần này lại đi Hỗn Độn thế giới một chuyến, đó là lần thứ hai rồi, có lẽ đến lúc đó lại giống như lần trước, khiến cho Hồng Hoang được đề thăng không ít, đến lúc đó, không chỉ bản thân Thanh Minh, mà Thanh Minh và Hồng Hoang cùng nhau tiến triển.

Như vậy, đối với ông ta, cũng sẽ có không ít sự trợ giúp, dù sao ông ta là tồn tại hợp đạo, Hồng Hoang tiến triển, Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, đối với ông ta, đúng là sẽ có không ít sự tiến triển.

"Dường như, có vài phần cảm ứng, đúng là nên đi một lần nữa!" Thanh Minh gật đầu nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân gật gật đầu, tu vi của ông ta thấp hơn Thanh Minh không ít, những gì ông ta không thể cảm ứng được, Thanh Minh chưa chắc đã không thể.

Có thể được Thanh Minh cảm nhận được, đó chắc chắn không phải là sự tồn tại bình thường hoặc bảo vật, thế giới, v.v., chỉ không biết, sẽ là tình huống như thế nào mà thôi.

Nhưng Thanh Minh cũng không có ý định giải thích, Hồng Quân đạo nhân lúc này cũng chỉ có thể nén lại sự tò mò trong lòng, ngày sau khi Thanh Minh trở về, tự nhiên sẽ biết tất cả.

“Nếu đã như vậy, vậy thì chúc đạo hữu lần này có thể như nguyện trở về...” Hồng Quân đạo nhân nói.

Nói xong, Hồng Quân đạo nhân trầm ngâm mấy hơi rồi nói với Thanh Minh: “Sau Phong Thần, Hồng Hoang sẽ lấy việc tự mình viên mãn làm chủ, đến lúc đó, Hồng Hoang có thể đạt đến một cảnh giới viên mãn, liền có thể theo cách của đạo hữu, đi đến cảnh giới cao hơn...” Đối với điểm này, Hồng Quân đạo nhân cũng biết, dù sao Hỗn Độn không phải là nơi cuối cùng, còn có giới vực cao hơn, đợi tất cả đều viên mãn, cũng không phải là không thể đến đó.

Thanh Minh tự nhiên có ý định như vậy, Hồng Quân đạo nhân tự nhiên cũng biết, cũng có suy nghĩ như vậy, có thể cứ đi theo con đường này, để cho Hồng Hoang có thể viên mãn nhanh hơn, tốt hơn, đến lúc đó, liền có thể đến các giới vực khác.

Lúc đó, một mạch Hồng Hoang, có thể ở trong giới vực cao hơn, tỏa sáng rực rỡ, một mạch Hồng Hoang, sẽ lại một lần nữa vang danh ở giới vực cao hơn.

Thanh Minh lúc này gật gật đầu, cũng không nói nhiều.

Trầm mặc một lát rồi nói với Hồng Quân đạo nhân: “Lần này, đạo hữu cứ thân hợp Hồng Hoang, mau chóng vận chuyển Hồng Hoang, để cho các phương diện tiến triển của Hồng Hoang đều được đề thăng...” Có Hồng Quân đạo nhân tự mình hợp Thiên Đạo vận chuyển, đúng là có thể nhanh hơn vài phần, cũng có thể bù đắp một số quỹ tích mà Thiên Đạo tự vận hành không thể đạt tới, có thể tốt hơn khiến cho Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, Hồng Hoang diễn hóa đề thăng, v.v.

Có ông ta tự mình hợp đạo, tình hình sẽ có sự tiến triển khác.

“Đạo hữu yên tâm, bần đạo biết rồi...” Hồng Quân đạo nhân nghe vậy, chỉ gật gật đầu nói: “Có bần đạo hợp đạo vận chuyển, lại thêm sự trợ giúp của đạo hữu, bần đạo tin rằng, ngày Hồng Hoang viên

mãn, sẽ không còn xa nữa...” Thanh Minh gật gật đầu, không nói gì thêm, những chuyện này, hắn cũng rõ ràng, nhưng chuyện như vậy cần phải đi từng bước một, lúc này vội vàng cũng vô ích.

“Nếu đã như vậy, vậy bần đạo không ở lại nữa, đợi sau kiếp Phong Thần này, bần đạo sẽ lại thân hợp Thiên Đạo, thuận tiện chờ đợi tin tốt của đạo hữu...” Hồng Quân đạo nhân nhìn Thanh Minh, mở miệng nói.

Ông ta tin rằng, Thanh Minh lần này, nhất định sẽ có trợ giúp cho Hồng Hoang, cảm giác trong lòng, tự nhiên sẽ không sai.

Còn về tình huống như thế nào, phải xem tình hình sau khi Thanh Minh trở về rồi.

Hồng Quân đạo nhân nói xong, liền thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Thanh Minh, không có chút động tác hay thần sắc thay đổi nào, vẫn bình tĩnh nhìn xuống chúng sinh, nhìn tiến trình của Hồng Hoang lúc này. .....

Thời gian thoáng một cái, lại mấy trăm năm nữa trôi qua.

Hồng Hoang, Đông Côn Luân sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Trên đại điện.

“Thành Thang phạt Kiệt được thiên hạ, hiện tại cách Thương triều diệt vong còn hai mươi tám năm, Phong Thần xem ra sắp bắt đầu rồi...” Nhìn khí vận của Thương triều một cái, Nguyên Thủy miệng khẽ gật đầu nói.

“Quốc vận đại thế nghiêng ngả, cũng không có gì lạ.

Nhưng chuyện Phong Thần, cuối cùng cũng liên quan đến Ân Thương, xem ra, phải sớm làm dự định, nếu không, chuyện Phong

Thần Bảng, đúng là có chút khó xử lý...” “Nhưng quân cờ đã bố trí xong, cứ xem quân cờ này, cuối cùng có thể mang lại hiệu quả như thế nào, hy vọng sẽ không làm ta thất vọng, nếu không, uổng phí mất một chiêu...” Nguyên Thủy trong lòng nghĩ vậy, chậm rãi mở miệng nói.

Là một trong những người hạ cờ chủ yếu nhất của lượng kiếp Phong Thần lần này, Nguyên Thủy tự nhiên phải bố trí thêm mấy nước cờ ẩn, không thể chỉ có bề ngoài như vậy.

Dù sao, tất cả đều là vì trong chiến tranh Phong Thần, có thể có được một số tình huống tốt hơn mà thôi.

Nhưng hiệu quả cuối cùng của nước cờ ẩn như thế nào, phải xem thực tế rồi.

Nhưng đã bắt đầu ván cờ, vậy lần này, chỉ có thể tiếp tục chơi, cho đến khi Phong Thần Bảng kết thúc.

“Phong Thần...” Hồi lâu sau, Nguyên Thủy nhìn về phía Hồng Hoang và Nhân tộc thánh địa, miệng trầm giọng thốt ra hai chữ.

Tiếng nói vừa dứt, trên đại điện liền không còn tiếng động nào nữa.

Đồng thời.

Các giáo còn lại, cũng có những dự định của riêng mình, tuy nhân viên đã ký tên, nhưng sau này làm thế nào để đảm bảo ưu thế của đại giáo, là một chuyện cần phải sắp xếp tốt.

Nguyên Thủy đang sắp xếp, vậy Thông Thiên, Tây phương nhị thánh và Thái Thượng, không thể nào không sắp xếp.

Tất cả, phải xem ai cuối cùng, trong chiến tranh Phong Thần, có được lợi ích lớn hơn.

Ngũ thánh tin rằng, chiến tranh Phong Thần lần này, sẽ là một điểm tương đối quan trọng, chỉ cần có thể nắm được nó, để cho môn hạ có được cơ hội tốt hơn trong lúc Phong Thần, đó là một lựa chọn không tồi.

Còn về tình hình tiếp theo như thế nào, phải xem tiến triển tiếp theo rồi. .....

Đỉnh Vô Lượng sơn.

Vào một thời khắc nào đó, Thanh Minh thu hồi ánh mắt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ một cái rồi thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ, hướng về Hỗn Độn thế giới.

Lúc này, Nữ Oa và Hậu Thổ mở mắt, nhìn Thanh Minh đi về phía Hỗn Độn thế giới một cái rồi thu hồi ánh mắt, nhìn nhau một cái rồi tiếp tục tham ngộ đại đạo.

Thanh Minh lúc này, đã rời khỏi Hồng Hoang, đang tiến bước trong thế giới Hỗn Độn xám xịt.

Thanh Minh cũng không mất nhiều thời gian, liền rời khỏi khu vực Hỗn Độn mà Thiên Đạo có thể ảnh hưởng, trực tiếp đi vào khu vực Hỗn Độn sâu hơn.

Hắn, lúc này không ngừng tiến sâu vào, hướng về khu vực nguy hiểm hơn. ....

Sau khi Thanh Minh ly khai Hồng Hoang, Hồng Quân đạo nhân cũng bắt đầu hiệp trợ Thiên Đạo vận chuyển, tuy nhiên trong Phong Thần chi kiếp, thời điểm ngài không tự mình hợp với Thiên Đạo cũng không còn xa nữa.

Dù sao lúc này, chuyện Phong Thần đã bắt đầu, ánh mắt của Chư Thánh cũng đã chuyển về phía Nhân tộc.

Thời cơ đã đến...

Nhân tộc thánh địa, bên trong Nhân Tổ Điện.

“Phong Thần đã bắt đầu mở màn, tình huống phía sau, đệ tử Tứ giáo đều sẽ tham dự vào, đến lúc đó, những đệ tử được điền tên trên Phong Thần Bảng, một người cũng không thoát khỏi, đều sẽ lên Phong Thần Bảng.

Khi đệ tử dưới trướng Chư Thánh tàn sát lẫn nhau, hãy để cho đệ tử thánh địa chú ý kỹ, chỉ cần ảnh hưởng đến Nhân tộc bình thường, liền phải lập tức ra tay ngăn cản...” “Nếu phá vỡ quy củ, vậy đừng trách Nhân tộc ta ra tay...” Toại Nhân thần sắc lạnh đi, mở miệng nói, đem chuyện này dặn dò lại một lần nữa.

“Đại ca yên tâm, ta hiểu rồi...” Hữu Sào Thị đáp lời.

Truy Y Thị và Thương Hiệt các vị cũng gật đầu, những chuyện này họ đều biết phải làm thế nào, không cần Toại Nhân phải lo lắng quá nhiều.

Toại Nhân gật đầu, nói: “Nếu đã như vậy, vậy thì đi sắp xếp đi!” “Vâng!” Chúng nhân đáp một tiếng rồi liền ly khai Nhân Tổ Điện, bắt đầu đi dặn dò chuyện này.

Nhân tộc chỉ có làm tốt những sắp xếp này, sau này bất kể có tình huống gì, Nhân tộc cũng có thể phản ứng ngay lập tức, mới có thể khiến cho Nhân tộc bình thường không bị ảnh hưởng.

Cho nên, bắt đầu từ lúc này, chính là vừa vặn.

Ý niệm trong lòng Toại Nhân thoáng qua, ánh mắt chuyển về Nhân tộc, không nói thêm gì nữa... … Đông Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Khương Tử Nha trước đó đến Ngọc Hư Cung bái sư tu hành, lúc này đã ở trên Ngọc Hư Cung trải qua bốn mươi năm.

Khương Tử Nha ở Ngọc Hư Cung tu hành bốn mươi năm, nhưng tu vi bản thân lại không tăng trưởng được bao nhiêu.

Thiên tư đã như vậy, cho dù có đan dược và giảng đạo tương trợ, cũng không thể đề thăng được bao nhiêu.

Mặc dù ở trong Xiển giáo tu vi không cao, nhưng y lại là người nắm giữ Phong Thần lần này, chỉ riêng thân phận này, đã không phải một số đệ tử có thể so sánh.

Hơn nữa, y là đệ tử đời thứ hai chính thức của Xiển giáo, ngoài Thập Nhị Kim Tiên ra thì là đệ tử thân truyền duy nhất, bối phận trong Xiển giáo cũng cực cao.

Nhưng dù vậy, Khương Tử Nha tính tình hòa nhã, bất luận với đệ tử đời thứ hai hay đệ tử bối phận thấp hơn, Khương Tử Nha đều chung sống rất hòa hợp.

Nguyên Thủy lúc này sau khi tính toán một phen, liền định để Tử Nha xuống núi.

Phong Thần chi kiếp, cũng nên bắt đầu rồi...

Đông Côn Luân, Ngọc Hư Cung.

Bên trong đại điện.

Nguyên Thủy nhìn Khương Tử Nha đang đứng ở phía dưới được gọi tới, trên mặt lộ ra một nụ cười, nhẹ giọng hỏi: "Tử Nha, con lên núi đã bao nhiêu năm?" Khương Tử Nha nghe vậy, không dám chậm trễ, vội vàng nói: "Đệ tử ba mươi hai tuổi lên núi, nay đã sống thừa đến bảy mươi hai tuổi." Nguyên Thủy nghe xong, gật đầu nói: "Như vậy cũng đã bốn mươi năm.

Theo bản tọa thấy, tiên đạo khó thành, nhưng lại có thể hưởng nhân gian chi phúc.

Nay khí số Thành Thang sắp tận, phượng hoàng gáy ở Tây Kỳ, nhà Chu sắp hưng thịnh, chính là lúc sĩ tử kiến công lập nghiệp, con có thể thu thập hành lý xuống núi, cầu lấy phú quý nhân gian." Khương Tử

Nha nghe vậy, lại phủ phục dưới đất khẩn cầu: "Đệ tử chân tâm cầu đạo, tu hành tuy khó, nhưng đệ tử không định từ bỏ, mong lão sư từ bi, chỉ điểm mê tân, đệ tử nguyện ở trên núi khổ tu, không dám tham luyến phú quý nhân gian, mong lão sư thu nhận..." Nghe vậy, Nguyên Thủy khẽ thở dài, nói: "Si nhi, thiên ý đã như vậy, vi sư cũng không thể làm trái.

Nay lượng kiếp lại đến, Phong Thần đại chiến sắp nổ ra, con là người chủ trì Phong Thần, sao có thể ở lâu trên núi.

Đợi hoàn thành đại nhiệm Phong Thần, tự khắc sẽ có ngày trở lại núi, cũng không cần như vậy, mau thu thập rồi xuống núi đi!" Dứt lời, tay áo lớn phất một cái, thân hình đã không còn tung tích.

Khương Tử Nha thấy vậy, tự biết không thể thay đổi, chỉ đành quỳ lạy nói: "Đệ tử lĩnh pháp chỉ của sư tôn, liền xuống núi." Trở về động phủ của mình, Khương Tử Nha thu thập xong đồ đạc, liền cùng các sư huynh đệ từ biệt, xuống Côn Luân Sơn.

Ở trên Côn Luân Sơn bốn mươi năm, nay đột nhiên xuống núi, nhất thời lại không biết đi về đâu.

Chợt nhớ ra mình có một vị huynh trưởng kết nghĩa, bèn định đến đó nương nhờ, sau này lại tính tiếp... … Ân Thương, trong hoàng đô.

Tuy lần trước việc tuyên chỉ tuyển mỹ nữ sung vào vương đình bị Thương Dung và quần thần cự tuyệt, nhưng Đế Tân cũng không vì thế mà bỏ cuộc.

Đặc biệt là Phí Trọng, đã đề nghị, lại được vua tán thưởng, nhất quyết phải để hắn lo liệu việc này.

Vì thế, Đế Tân liền triệu Phí Trọng vào cung, tiếp tục thương nghị việc này.

Chương 343

Phí Trọng hiểu rõ tâm sự của đại vương nhà mình, lập tức tiến ngôn: "Đại vương vì lời can gián của thừa tướng mà từ bỏ việc tuyển chọn mỹ nữ thiên hạ, đây là nhân đức của đại vương." Thần nguyện vì bệ hạ ngầm tìm mỹ nhân để hiến cho bệ hạ." Đế Tân nghe xong, trong lòng mừng rỡ, quả nhiên phải là Phí Trọng thân cận, lập tức hạ lệnh để Phí Trọng lo liệu việc này.

Lúc này, đúng lúc tứ đại chư hầu suất lĩnh đông đảo tiểu chư hầu đến Triều Ca triều kiến.

Thái sư Văn Trọng khi đó không có ở trong triều, nghe tin Phí Trọng được Đế Tân tín nhiệm sâu sắc, nên ai nấy đều tặng lễ vật để kết giao với hắn.

Chỉ có Ký Châu hầu Tô Hộ, tính tình như lửa, cương trực không a dua, không tặng lễ vật để nịnh bợ hắn.

Phí Trọng biết được, trong lòng vô cùng tức giận, bèn phái người điều tra Tô Hộ một phen, không ngờ biết được Tô Hộ có một người con gái tên Đát Kỷ, có dung mạo khuynh quốc khuynh thành, lập tức vui mừng.

Hắn liền vào cung bẩm báo việc này cho Đế Tân.

Đế Tân nghe xong, mừng rỡ như điên, bèn tuyên Tô Hộ lên triều kiến, muốn ông ta dâng con gái vào cung làm phi.

Nào ngờ Tô Hộ là một kẻ tính tình quật cường, đã dùng lời lẽ chính nghĩa từ chối Đế Tân.

Đế Tân nghe xong, lập tức nổi giận, muốn xử tử Tô Hộ.

May nhờ Thương Dung và các vị đại thần cầu xin, mới miễn cho

ông ta tội chết.

Nhưng cũng bị Đế Tân hạ lệnh phải nhanh chóng quay về phong quốc, không được ở lâu tại Triều Ca.

Tô Hộ nghe xong, sau khi tạ ơn Thương Dung và các vị đại thần, liền phất tay áo bỏ đi.

Trở về dịch trạm, các gia tướng nghe xong, ai nấy đều bất bình thay cho Tô Hộ.

Tô Hộ càng nghĩ càng tức, lúc rời khỏi Triều Ca, đã viết lên cổng thành: 'Quân hoại thần cương, hữu bại ngũ thường, Ký Châu Tô Hộ, vĩnh bất triều Thương.' Viết xong bài thơ, liền dẫn gia tướng rời Triều Ca, tiến về phong địa Ký Châu, ngựa không dừng vó suốt dọc đường...

Việc này bị Phí Trọng biết được, lập tức thượng báo cho Đế Tân, nói: "Đại vương, Tô Hộ bất mãn với yêu cầu của đại vương, đã đề một bài thơ phản nghịch mười sáu chữ trên Ngọ Môn.

Thần đã sao chép một bản, trình lên đại vương, xin đại vương xử trí." Đế Tân nhận lấy xem bài thơ Tô Hộ viết, lập tức nổi giận nói: "Tặc tử vô lễ như vậy, cô thể theo đức hiếu sinh của thượng thiên, mới miễn cho tội chết, lệnh cho hắn quay về phong quốc.

Lại dám viết những lời đại nghịch bất đạo 'vĩnh bất triều Thương', thật sự tội không thể tha.

Truyền chỉ cho Ân Phá Bại, Triều Điền, Lỗ Hùng, thống lĩnh đại quân, tiễu diệt Tô Hộ..." Một lệnh hạ xuống, đại quân tiến hành, tiến về Ký Châu, tiêu diệt Tô Hộ... … Ân Thương, ngoại vi Ký Châu.

Theo mệnh lệnh của Đế Tân hạ đạt, lúc này đại quân đã xuất động, đã đến gần Ký Châu.

Khi đại quân Thương triều áp sát Ký Châu, Tô Hộ vội vàng bày

trận nghênh chiến.

Hai bên đều có năng nhân dị sĩ, nhất thời giao chiến bất phân thắng bại.

Con gái Tô Hộ là Đát Kỷ thấy bá tánh Ký Châu phải chịu cảnh chiến hỏa, trong lòng không nỡ, chỉ đành nuốt lệ thương lượng với phụ thân Tô Hộ, để Tô Hộ dâng nàng cho Đế Tân, nhằm giải nguy cho Ký Châu.

Lại được thư của Tây Bá Hầu Cơ Xương, nói rõ lợi hại trong đó, Tô Hộ vì bá tánh Ký Châu, chỉ đành nén đau mở thành đầu hàng, dâng con gái Đát Kỷ cho Đế Tân.

Đế Tân biết được, trong lòng mừng rỡ, lập tức lệnh cho đại quân rút về, để Tô Hộ mang con gái đến Triều Ca.

Động loạn của Thương triều cũng vì thế mà vén lên bức màn... ...

Hỗn Độn thế giới, trong một khu vực nào đó.

"Ông!" Một cỗ ba động kinh khủng từ trên người Thanh Minh lan ra, lập tức dẫn động đại đạo cộng minh, Hỗn Độn chấn động, sức mạnh xuyên thấu trường hà thời không, trường hà vận mệnh, vô tận khu vực đại đạo, khu vực Hỗn Độn, vô số khu vực đều bị Thanh Minh biết được.

"Hù!" Khí tức đại đạo từ từ lan tỏa, ngay sau đó thanh quang lóe lên, Thanh Minh chậm rãi mở mắt.

"Tiểu thiên, trung thiên, đại thiên thế giới trong Hỗn Độn thế giới cũng không ít, chỉ tiếc là thế giới phù hợp yêu cầu của bản tôn lại không nhiều..." Một lúc lâu sau, Thanh Minh khẽ nói, trong đôi mắt sâu thẳm thoáng qua một đạo thần quang rực rỡ.

Lần này, nương theo ba động từ đạo lực của bản thân, dẫn động đại đạo cộng minh, Hỗn Độn chấn động các loại, đem sức mạnh lan

ra một khu vực cực kỳ kinh khủng, cũng nhờ đó mà biết được không ít thế giới.

Tuy không thể biết hết tình hình của tất cả các thế giới trong Hỗn Độn thế giới, nhưng những gì biết được lúc này, cũng đã được bảy tám phần.

Dù sao, những thế giới đó, không phải là những thần ma đỉnh tiêm, số lượng thế giới vốn đã khá hiếm hoi, mỗi một phương thế giới đều phải trải qua vô số năm diễn biến mới có thể thành hình, sinh ra sinh linh.

Cho nên, trong Hỗn Độn thế giới, số lượng cũng không nhiều, những gì thăm dò được lúc này, cũng nằm trong dự liệu của hắn.

"Hy vọng lần này, có thể đề thăng đẳng cấp của Hồng Hoang, cùng với Thiên Đạo, quy tắc, pháp tắc các phương diện.

Như vậy, Nữ Oa, Hậu Thổ cũng có thể nhân đó mà đề thăng lên cảnh giới Thái Cực Kim Tiên..." Thanh Minh nói xong, liền thản nhiên đứng dậy, ngay sau đó hướng về một phương nào đó trong Hỗn Độn thế giới mà đi.

Lần này đến Hỗn Độn thế giới, ngoài việc tìm kiếm thêm nhiều thế giới thích hợp để dung nhập vào Hồng Hoang thế giới, để Hồng Hoang có thêm nhiều đại năng đỉnh tiêm, để Nữ Oa và Hậu Thổ có thể nhân đó đề thăng lên cảnh giới Thái Cực Kim Tiên, để các sinh linh sau này như Minh Hà, như Trấn Nguyên Tử những vị đại thần thông giả lâu đời, có thể nhân lúc các phương diện của Hồng Hoang lại một lần nữa đề thăng, tấn thăng vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Có thể nói, dự tính lần này của Thanh Minh, đối với Hồng Hoang, đối với vô số sinh linh trong đó, đều có quan hệ hệ trọng.

Lần này, có thể coi là vì Hồng Hoang, vì chúng sinh mà tranh đấu

một phen trong Hỗn Độn thế giới.

Lần trước, là để bản thân có thể đột phá cảnh giới Thái Cực Kim Tiên, cuối cùng đã thành công.

Lần này, vì chúng sinh Hồng Hoang, vì Thiên Đạo và sự diễn hóa đề thăng của Hồng Hoang, lần này, hắn tin rằng, cũng sẽ thành công.

Ngoài ra, lần này đến Hỗn Độn thế giới, hắn còn có một dự tính, đó là tìm một cơn bão Hỗn Độn thích hợp, nhân đó rèn luyện thân thể của mình.

Nhìn tình hình lúc này, Hỗn Độn chi khí trong Hỗn Độn thế giới, đã không còn ảnh hưởng gì đến hắn nữa.

Muốn đạt được hiệu quả rèn luyện, ngoài bão Hỗn Độn ra, không còn cách nào khác.

Với thực lực và thủ đoạn hiện tại, đối mặt với bão Hỗn Độn, cũng không có vấn đề gì quá lớn, dù sao có chí bảo trong tay, cũng không cần quá lo lắng.

Cho nên, lần này tìm bão Hỗn Độn để rèn luyện bản thân, chính là dự tính thứ hai trong chuyến đi Hỗn Độn thế giới lần này, cũng là bước đi đầu tiên nhất lúc này.

Ý niệm trong lòng thoáng qua, tốc độ của hắn liền tăng lên, sau đó hướng về khu vực có bão Hỗn Độn mà đạo lực ba động lần này phản hồi lại. … Với thực lực hiện tại của Thanh Minh, lại biết được đại khái phương vị và khu vực của bão Hỗn Độn, lúc này đi tới, cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Chỉ vỏn vẹn ba ngàn năm, hắn đã đến gần cơn bão Hỗn Độn kia.

“Trong Hỗn Độn thế giới, cơn bão này cũng không nhỏ...” Thanh Minh thần sắc nghiêm lại, trong lòng thầm nghĩ.

Đường kính của cơn bão lên tới mười vạn trượng, trong toàn bộ Hỗn Độn thế giới, cũng không phải là nhỏ.

Ít nhất, cũng có thể xếp vào tầng trung, đối với việc rèn luyện của Thanh Minh lúc này, là vừa vặn.

Ý niệm trong lòng lóe lên, Thanh Minh phất tay một cái, Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện trên khánh vân, từng sợi tử quang lấp lánh rắc xuống.

Trên người Thanh Minh lại có lôi quang dũng động, phảng phất như một tầng bình chướng nhàn nhạt bao bọc lấy bản thân.

Sau khi làm xong mọi chuẩn bị, Thanh Minh hóa thành một đạo lôi quang, trực tiếp độn vào trong bão Hỗn Độn.

"Oanh long long!!!" Lúc này, trong khu vực này, đột nhiên vang lên từng trận âm thanh oanh minh, chấn động đến vô số hư không Hỗn Độn phải vặn vẹo.

Tốc độ vận chuyển của bão Hỗn Độn lúc này có chút trì trệ, nhưng ngay sau đó, lại khôi phục tốc độ vận chuyển, cùng với lực phá hoại kinh khủng đến cực điểm kia.

Nơi nó đi qua, tất cả đều yên diệt trong đó.

Hỗn Độn chi khí, hư không Hỗn Độn, tất cả những gì hữu hình, tất cả những gì vô hình, sau khi thời không phá toái, địa thủy phong hỏa diễn hóa ra hình thái ban đầu của thế giới, đều bị chôn vùi triệt để trong đó, tất cả đều yên diệt...

Thanh Minh ngồi xếp bằng tại mắt bão Hỗn Độn, thần sắc nghiêm túc, hai mắt nhắm chặt.

Chỉ có ấn ký lôi đình đại đạo ở mi tâm, lúc này hóa thành một đạo thụ văn màu tím, trong đó có từng tia lôi đình giao thác lóe lên.

“Oanh!” Đột nhiên, một đạo thiên phạt lôi đình kinh khủng trực tiếp lóe lên, hư không trước người lập tức bị đánh nát, trực tiếp xuyên thủng bão Hỗn Độn.

Bão Hỗn Độn kinh khủng, lúc này cũng không thể trong thời gian ngắn khôi phục lại khu vực đáng sợ bị thiên phạt lôi đình xuyên thủng, chỉ có thể chậm rãi vận chuyển mới có thể khôi phục.

“Ông!” Trong một khoảnh khắc, chỉ thấy thụ văn màu tím ở mi tâm Thanh Minh lóe lên lôi quang rực rỡ, ngay sau đó thụ văn kia từ từ mở ra, lộ ra một con mắt lạnh lùng vô tình, nhìn xuống chúng sinh.

Thiên Phạt Chi Nhãn!

Thiên Phạt Chi Nhãn nhìn bão Hỗn Độn vận chuyển, lúc này lại có từng sợi khí tức uẩn nhưỡng từ bốn phương tám hướng của bão Hỗn Độn từ từ bay tới, ngay sau đó trực tiếp dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn.

Bản thân Thanh Minh, lúc này thì bắt đầu nương theo sức mạnh kinh khủng của bão Hỗn Độn, dẫn nhập vào cơ thể, bắt đầu vận chuyển đại chu thiên.

Cỗ sức mạnh kia tuy không gây ra tổn thương quá lớn cho Thanh Minh, nhưng sức mạnh nhập thể, bề mặt thân thể của hắn cũng lộ ra vô số vết nứt, phảng phất như một con búp bê sứ sắp vỡ.

Thanh Minh thu liễm tâm thần, trong thức hải vang lên đại đạo chi âm của Đại Đạo Kinh, pháp lực trên người vận chuyển đến cực hạn, bắt đầu từng chút một khôi phục bản thân, cường hóa bản thân.

Theo sau vết thương trên người Thanh Minh, cũng như sự quen thuộc và khống chế đối với cỗ sức mạnh kia, mức độ dẫn động sức mạnh của bão Hỗn Độn, lại một lần nữa gia tăng.

Vết nứt trên bề mặt thân thể Thanh Minh, vốn đã khôi phục, lúc

này lại một lần nữa lan rộng ra.

Thanh Minh không để ý quá nhiều, tất cả đều tiến hành theo kế hoạch, tuần hoàn lặp đi lặp lại.

Cường độ thân thể của hắn, cũng đang từ từ đề thăng.

Việc rèn luyện, lúc này đã đi vào quỹ đạo... … Hỗn Độn thế giới, một khu vực nào đó.

Bên trong bão Hỗn Độn.

Trong vỏn vẹn năm ngàn năm, Thanh Minh không biết thân thể đã phá hoại rồi khôi phục bao nhiêu lần, chỉ biết rằng, sức mạnh của bão Hỗn Độn được hắn dẫn động ngày một tăng cao, đã sắp đến đỉnh phong.

Đợi tất cả đạt đến đỉnh phong, sức mạnh của bão Hỗn Độn đối với hắn cũng không còn tác dụng gì nữa, hắn cũng có thể tiếp tục tiến lên.

"Hù!" Một cỗ sức mạnh kinh khủng xen lẫn Hỗn Độn chi khí cuồng bạo lẫm liệt, từ trong bão Hỗn Độn bị tách ra, sau đó trực tiếp bị Thanh Minh dẫn vào cơ thể, rồi vận chuyển đại chu thiên, bắt đầu một vòng phá hoại và khôi phục mới.

Tiến trình rèn luyện lần này, đã đến giai đoạn cuối cùng... … Hồng Hoang, Đông Côn Luân Sơn.

Phong Thần đã tiến triển được một nửa, Khương Tử Nha đang ở bên phía Tây Kỳ, vì lần này có việc phải đến sư môn, liền trực tiếp dùng độn thổ.

Đợi đến địa giới phụ cận Đông Côn Luân, mới hạ xuống khỏi độn thổ, thấy quang cảnh Đông Côn Luân, không khỏi than thở.

Chương 344

Nhìn Đông Côn Luân, y không khỏi cảm thán: "Rời khỏi ngọn núi này bất giác đã mười năm, nay lại đến, phong cảnh lại thấy mới mẻ..." Nhìn những cảnh quen thuộc trước mắt, trong lòng Khương Tử Nha quả thực cảm xúc vạn phần.

Nhưng lúc này có việc quan trọng trong người, y vội vàng thu thập tâm tình, bước chân hướng về Ngọc Hư Cung.

Đông Côn Luân Sơn là tiên sơn phúc địa bậc nhất, tiên thiên linh khí vốn đã biến mất, ở đây lại ngưng tụ thành sương mù.

Yên hà tán thải, nhật nguyệt dao quang.

Thiên chu lão bách, đái vũ mãn sơn thanh nhiễm nhiễm; vạn tiết tu hoàng, hàm yên nhất kính sắc thương thương.

Ngoài cửa kỳ hoa như gấm, bên cầu dao thảo sinh hương.

Trên sườn núi bàn đào đỏ rực, cửa động nhung thảo xanh biếc.

Thường nghe tiếng tiên hạc kêu, luôn thấy thụy loan bay lượn.

Tiên hạc kêu thì, tiếng thanh chấn động cửu cao tiêu hán xa; thụy loan bay lượn thì, lông vũ huy hoàng ngũ sắc thải vân quang.

Bạch lộc huyền viên lúc ẩn lúc hiện, thanh sư bạch tượng mặc sức đi lại.

Tế quan linh phúc địa, quả nãi thắng thiên đường.

Không lâu sau, đã đến trước Ngọc Hư Cung.

Khương Tử Nha không dám tự tiện vào, cung kính đứng đợi ở cửa.

Một lúc sau, chỉ thấy Bạch Hạc đồng tử từ trong Ngọc Hư Cung

đi ra.

Đồng tử nhìn Khương Tử Nha đang đứng chờ trước điện, không khỏi nói: "Sư huynh, lão gia có mời..." Nghe lời đồng tử, Khương Tử Nha mỉm cười với Bạch Hạc đồng tử, theo sau tiến vào đại điện... … Ngọc Hư Cung, bên trong đại điện.

Lúc này trên đại điện, chỉ có một mình Nguyên Thủy.

Bạch Hạc đồng tử đến dưới chỗ ngồi của Nguyên Thủy, cung kính bái lạy: "Lão gia, Khương Tử Nha sư huynh đã đến..." Nghe vậy, Nguyên Thủy tùy ý phất tay, Bạch Hạc đồng tử bước đến đứng sau lưng Nguyên Thủy.

Khương Tử Nha hướng về Nguyên Thủy Thiên Tôn bái lạy: "Đệ tử Khương Thượng bái kiến sư tôn, nguyện sư tôn thánh thọ vô cương..." Sau khi nhận một lễ, Nguyên Thủy chậm rãi nói: "Đứng dậy đi!" Khương Tử Nha đứng dậy, cung kính đứng sang một bên.

Nguyên Thủy nhìn Khương Tử Nha một cái, nói: "Nay con lên núi đúng lúc, ta đã lệnh cho Quảng Thành Tử trao 'Phong Thần Bảng' cho con, con có thể đến Kỳ Sơn xây một tòa Phong Thần Đài, trên đài treo 'Phong Thần Bảng', hoàn thành nốt chuyện cả đời của mình..." Khương Tử Nha nghe xong, liền quỳ lạy nói: "Sư tôn, Trương Quế Phương đã dùng bàng môn chi thuật ra oai, bị Na Tra trọng thương.

Nhưng đệ tử lo lắng cho đại quân Triều Ca sau này, mong sư tôn đại phát từ bi, đề bạt đệ tử một hai..." Nguyên Thủy nghe xong, lại cười một tiếng, sau đó nói: "Con là nhân gian tể tướng, hưởng quốc lộc, được gọi là 'Tương phụ'.

Chuyện phàm gian, ta với thân phận Thánh nhân mà can thiệp, sẽ tổn hại uy danh.

Tây Kỳ là nơi người có đức trấn giữ, hà cớ gì phải sợ tà đạo bàng

môn?

Lúc nguy cấp, tự có cao nhân tương trợ, chuyện này không cần hỏi ta, đi đi...” Nghe lời Nguyên Thủy, Khương Tử Nha không dám hỏi thêm, hướng về Nguyên Thủy thi lễ một cái rồi xoay người ra khỏi Ngọc Hư Cung. … Vừa ra khỏi đại điện, Khương Tử Nha nhìn những đệ tử đang tu luyện trong Ngọc Hư Cung, vẻ mặt có chút hoài niệm.

Đã từng có lúc, trong những bóng hình tu luyện kia cũng có sự tồn tại của y, nhưng lúc này, lại không còn khả năng nữa.

Trong lòng khẽ thở dài, Khương Tử Nha định cất bước rời đi.

“Sư thúc xin dừng bước!” Lúc này, sau lưng truyền đến tiếng của Bạch Hạc đồng tử.

Khương Tử Nha quay người lại, nhìn hắn.

Bạch Hạc đồng tử hướng về Khương Tử Nha chắp tay, nói: “Sư thúc, lão gia có mời...” Nghe vậy, trên mặt Khương Tử Nha hiện lên một tia kinh ngạc, không phải bảo y đi lấy Phong Thần Bảng rồi xuống núi sao?

Vừa rời khỏi đại điện đã gọi lại?

Trong lòng tuy nghi hoặc, nhưng cũng không dám chậm trễ, vội vàng quay người cung kính đi vào.

Bên trong đại điện.

Nguyên Thủy nhìn Khương Tử Nha ở phía dưới, nhàn nhạt nói: “Tử Nha, ở Đông Hải có một người đang đợi con, nhất định phải cẩn thận.

Đi đi...” Khương Tử Nha nghe xong, trong lòng càng thêm nghi hoặc.

Nhưng thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn không giải thích, cũng không

dám mở miệng hỏi thêm.

Lại một lần nữa hướng về Nguyên Thủy thi lễ, rồi xoay người ra khỏi đại điện.

Lần này, Bạch Hạc đồng tử không gọi lại nữa, y trực tiếp đi về phía động phủ của Quảng Thành Tử. … Chẳng mấy chốc, Khương Tử Nha đã đến trước động phủ của Quảng Thành Tử.

Lúc này, Quảng Thành Tử đã đợi ở đây từ lâu, nhìn Khương Tử Nha đang đi tới, nói: "Sư đệ, đã lâu không gặp!" Nghe vậy, Khương Tử Nha vội vàng hướng về y thi lễ một cái, mới đáp lại: "Đúng vậy, sư đệ xuống núi đã hơn mười năm rồi.

Sư huynh, ta lên núi tham kiến lão sư, khẩn cầu chỉ điểm, lão sư không chịu từ bi, làm sao đây? làm sao đây?" Quảng Thành Tử nghe vậy, lại mỉm cười nói: "Số trời đã định, chung quy không thể thay đổi.

Chuyện lần này, vi huynh không tiễn xa..." Dứt lời, y lật tay lấy ra Phong Thần Bảng, sau đó giao cho Khương Tử Nha.

Khương Tử Nha nhận lấy Phong Thần Bảng, liền trực tiếp xuống núi. … Thời gian thoáng chốc, trong Hỗn Độn thế giới, lại mấy ngàn năm trôi qua.

Bên trong bão Hỗn Độn.

"Oanh!" Vạn đạo lôi đình từ trên người Thanh Minh bính phát ra, mỗi một đạo lôi đình đều xuyên thủng vô tận thời không Hỗn Độn, xuyên thủng bão Hỗn Độn, đánh cho bão Hỗn Độn tan hoang.

Cho dù đang vận chuyển, lúc này cũng đình trệ không ít, không ít sức mạnh tán ra, đã không còn uy lực như trước.

"Hù!" Một trận khí tức đại đạo từ trên người Thanh Minh tản ra, kèm theo từng trận lôi đình quang mang và khí tức, đẩy lùi tất cả.

Thanh Minh chậm rãi mở mắt, trên gương mặt nho nhã lộ ra một nụ cười, "Như vậy, chuyện rèn luyện lần này, xem như viên mãn kết thúc..." Bão Hỗn Độn trong Hỗn Độn thế giới, có thể xếp vào khoảng tầng trung.

Tiếp theo, nếu có thể gặp được bão Hỗn Độn đỉnh tiêm, thì có thể rèn luyện một phen, nếu không, thì chỉ có thể như vậy.

Cơn bão Hỗn Độn trước mắt, đã không còn tác dụng gì nữa, mục đích hỗ trợ Thanh Minh rèn luyện đã đạt được, cũng bị lôi đình đánh cho tan hoang, vận chuyển đình trệ.

Thanh Minh không ra tay đánh tan, nó cũng không tồn tại được bao lâu nữa.

"Phá!" Thanh Minh đứng dậy, nhìn bão Hỗn Độn, đưa một tay ra, một chưởng đánh tới, trong miệng khẽ thốt một chữ.

Tiếng nói vừa dứt, bão Hỗn Độn liền ầm ầm sụp đổ, hóa thành vô số Hỗn Độn chi khí và sức mạnh Hỗn Độn, không ngừng khuếch tán, triệt để tan vỡ. ...

Hỗn Độn thế giới, một khu vực nào đó.

Nơi từng là bão Hỗn Độn.

Thanh Minh chắp tay sau lưng đứng thẳng, y phục trên người không gió tự bay.

Sức mạnh kinh khủng khi bão Hỗn Độn tan vỡ, lúc này cũng không thể gây tổn thương cho hắn.

Sức mạnh cường đại nhất đã sớm được hắn quen thuộc và rèn luyện, cho nên mức độ này, đối với hắn thực sự không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Hắn lặng lẽ nhìn cơn bão tan đi, sức mạnh bình ổn lại.

“Việc rèn luyện thân thể, xem như tạm thời kết thúc, tiếp theo, cũng nên tìm kiếm thế giới, đề thăng tiến triển của Hồng Hoang...” Thanh Minh trong lòng thầm nghĩ, ngay sau đó ánh mắt chậm rãi quét qua khu vực này một lượt, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lôi quang, độn về một phương hướng nào đó.

Lần này đến Hỗn Độn thế giới, là để phát triển các phương diện của Hồng Hoang, hoàn thiện và đề thăng tiến triển của Thiên Đạo.

Như vậy, trong Hồng Hoang mới có thể sinh ra nhiều tồn tại đỉnh tiêm hơn, thiên phú của Nữ Oa và Hậu Thổ mới không dừng lại ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, mới có thể tấn thăng lên Thái Cực Kim Tiên.

Cho nên, tình huống lần này cũng không dễ dàng.

Nhưng nếu chỉ tìm mấy phương thế giới, tình huống cũng không khó khăn.

Bây giờ điểm khó khăn là tìm kiếm thế giới thích hợp.

Lần trước Thanh Minh cảm ứng được, có một phương thế giới thích hợp, tuy khoảng cách không gần, nhưng chung quy là có mục tiêu.

Lúc này, đó cũng là bước đầu tiên trong việc tìm kiếm thế giới, cũng là thế giới đầu tiên.

Lúc này hắn trực tiếp độn đi, hướng về khu vực kia. … Trong Hồng Hoang.

Lại nói Khương Tử Nha sau khi rời khỏi Đông Côn Luân, không bao lâu đã đến vùng đất Đông Hải.

Bỗng nhiên, một ngọn núi cao xuất hiện trong tầm mắt Khương Tử Nha.

Ngọn núi đó linh lung tinh xảo, cổ quái kỳ khu, đỉnh cao vách đứng, mây mù nối liền, gần như một hòn đảo trên biển.

Khương Tử Nha nhìn cảnh này, không khỏi nói: "Ta làm sao có thể đoạn tuyệt hồng trần, ở nơi này tĩnh tọa, ngâm tụng 'Hoàng Đình', mới là nguyện vọng trong lòng ta..." Lời chưa dứt, chỉ thấy nước biển cuộn sóng, gió lốc nổi lên bốn phía.

Gió giục sóng, sóng cuộn như tuyết luyện.

Sóng nước dâng cao, sóng gầm như sấm, chớp mắt mây mù nối liền, âm u bao trùm, che phủ đỉnh núi.

Nhìn cảnh tượng này, Khương Tử Nha thần sắc kinh hãi, không khỏi nói: "Thật là kỳ quái, vừa rồi còn biển xanh vạn dặm, thoáng chốc đã hóa thành luyện ngục nhân gian..." Ngay lúc đó, từng tiếng hô lớn truyền vào tai Khương Tử Nha.

"Đại tiên, du hồn bị chôn vùi ngàn năm, chưa được thoát thể.

Mấy ngày trước Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân báo rằng hôm nay giờ này sẽ có một vị tiên trưởng đi qua, bảo du hồn đi theo tiên trưởng.

Mong tiên trưởng đại triển uy quang, phổ độ du hồn, siêu thoát khỏi sóng dữ, thoát ly khổ hải, hồng ân vạn kiếp!" Khương Tử Nha nghe vậy, trong lòng không khỏi kinh ngạc, mở miệng hỏi: "Ngươi là ai, vì sao bị giam cầm ở đây?" Nghe Khương Tử Nha hỏi, du hồn kia lập tức đáp: "Bẩm tiên trưởng, ta là tiên phong quan Bách Giám dưới trướng Hiên Viên Hoàng Đế.

Trong trận Trục Lộc đại chiến, ta bị huynh đệ Vu Thiên đánh chết chìm xuống Đông Hải, ngàn năm chưa thoát kiếp.

Mong tiên trưởng đại phát từ bi cứu ta thoát khỏi cảnh khốn cùng..." Khương Tử Nha nghe xong, tay cầm Phong Thần Bảng nói:

“Bách Giám nghe pháp chỉ Ngọc Hư, tiên phong quan Bách Giám bị giam ở nơi này ngàn vạn năm không được ra đời.

Chương 345

Nay ra đời, hãy đến Tây Kỳ chờ lệnh...” Lời Khương Tử Nha vừa dứt, Phong Thần Bảng bắn ra một đạo bạch quang chiếu lên linh hồn Bách Giám, cấm chế trói buộc ngàn năm biến mất.

Cảm nhận được biến hóa này, Bách Giám vội vàng bái tạ, cùng Khương Tử Nha tiến về Tây Kỳ. … Chẳng bao lâu, hai người đã đến địa phận Tây Kỳ.

Bỗng nhiên, Khương Tử Nha thấy phía trước có năm bóng người, nhìn kỹ, hóa ra là Ngũ Lộ Thần.

Ngũ Lộ Thần đến trước mặt Khương Tử Nha, sau đó hướng về y bái lạy: “Trước kia ở Triều Ca, đội ơn sư phụ giáng chức, đến Tây Kỳ sơn chờ đợi, nay biết ân sư giá lâm, đặc biệt đến đón xa...” Khương Tử Nha nghe vậy, hướng về họ nói: “Ta sẽ chọn ngày lành, xây Phong Thần Đài.

Do Bách Giám giám sát việc xây dựng, nếu xây xong, treo bảng lên, ta tự có diệu dụng...” Nói xong, Khương Tử Nha nhìn Bách Giám, dặn dò: “Bách Giám, ngươi hãy ở đây đốc thúc việc xây dựng, đợi đài xong, ta sẽ khai bảng...” Nghe vậy, Bách Giám chắp tay nói: “Mạt tướng lĩnh mệnh!” Sau đó, Ngũ Lộ Thần cùng Bách Giám đồng thời lĩnh pháp ngữ, tại Kỳ Sơn xây dựng Phong Thần Đài.

Còn Khương Tử Nha, lại xoay người, sử dụng độn thổ chi thuật, hướng về thành Tây Kỳ độn đi. ...

Hồng Hoang, Nhân tộc, đất Tây Kỳ.

Khương Tử Nha sau khi giao nhiệm vụ xây dựng Phong Thần Đài cho Bách Giám và Ngũ Lộ Thần, liền thi triển độn thổ, hướng về Tây Kỳ.

Không tốn quá nhiều thời gian, đã trở về được đất Tây Kỳ.

Lúc này, tiến trình Phong Thần chi kiếp, lại một lần nữa tiếp tục.

Ánh mắt của Ngũ Thánh và Nhân tộc thánh địa, lúc này lại chuyển về Nhân tộc, nhìn sự thay đổi của triều đại, cùng với sự giao phong của môn hạ Ngũ Thánh.

Đối với chuyện Phong Thần lần này, trong Hồng Hoang, không ít tồn tại tự nhiên đều rõ ràng, cũng hiểu rằng môn hạ Ngũ Thánh, sẽ lần lượt nhập cuộc trong lần thay đổi triều đại của Nhân tộc này.

Còn về người thắng, cũng không quan trọng nữa, dù sao đều là Thánh nhân đánh cờ, chúng sinh chỉ là quân cờ mà thôi.

Nhưng đối với chuyện Phong Thần lần này, không ít đại năng và tồn tại, cũng có chú ý đến Nhân tộc, xem sự tranh tài của môn hạ Tứ giáo, cũng xem xem, có hay không Nhân tộc thánh địa tham dự vào.

Nếu có thêm Nhân tộc thánh địa, vậy thì Phong Thần lần này, thật sự vừa phức tạp vừa hay ho.

Đương nhiên, chuyện như vậy, cũng chỉ là suy đoán mà thôi, cụ thể ra sao, chỉ có thể xem diễn biến tiếp theo.

Ngoài những điều này ra, viễn cổ tam tộc, Vu tộc, Địa Phủ, Huyết Hải các thế lực, chủng tộc khác, đều không mấy quan tâm đến chuyện Phong Thần.

Những chuyện đó không ảnh hưởng đến họ, họ cũng không có quá nhiều thời gian để lãng phí vào những việc này, lúc này đều đang tự xử lý chuyện của mình.

Chỉ có thực lực và khí vận, mới là quan trọng nhất, cũng là điều họ quan tâm nhất hiện nay.

Còn những chuyện khác, có thể hơi chú ý một chút, đã là không

tồi, còn tiếp tục quan tâm, thì không cần thiết.

Cho nên, những thế lực, chủng tộc mạnh mẽ kia, đều không lãng phí quá nhiều thời gian vào Phong Thần chi chiến.

Trừ phi môn hạ Ngũ Thánh và Nhân tộc thánh địa giao chiến, có lẽ họ sẽ quan tâm một chút, nếu không, thì đối với họ, thật sự không có gì hay ho, đáng để quan tâm.

Dù sao, đệ tử Tứ giáo tham gia lần này, cơ bản đều là đệ tử ký danh, bối phận không cao, thực lực không mạnh, tự nhiên không ai đi quan tâm tiến triển của những người này.

Cho nên, Phong Thần chi chiến, ban đầu xem một phen, sau đó, liền không để ý nữa, ai nấy đều quay về với chuyện của mình.

Giống như Phong Thần, lúc này đều đang tiến hành như lửa như đồ. … Thời gian thoáng chốc, lại mấy ngàn năm trôi qua.

Hỗn Độn thế giới, sâu trong một khu vực nào đó.

"Khí tức thế giới, nơi thế giới tọa lạc, chính là ở đây..." Thanh Minh hít sâu một hơi, chậm rãi mở mắt, trên gương mặt nho nhã lộ ra một nụ cười nói.

Với tu vi thực lực hiện nay, giữ tốc độ tiến lên trong mấy ngàn năm, đến được khu vực này, cũng không có gì bất ngờ.

Đến nơi này, Thanh Minh cũng đã phát hiện ra nơi thế giới tọa lạc, cách nơi hắn đang đứng hơn nghìn triệu triệu ức dặm, cũng không xa.

Thanh Minh cười một tiếng, lôi quang khẽ động, hướng về nơi đó độn đi. ...

Hỗn Độn thế giới, sâu trong một khu vực nào đó.

"Bành!" Lôi quang lóe lên, bính phát ra từng trận âm thanh oanh minh, thời không phá toái, Hỗn Độn chi khí sụp đổ, hóa thành địa thủy

phong hỏa, diễn hóa ra hình thái ban đầu của thế giới, nhưng lại dưới sức mạnh kinh khủng mà từng cái một vỡ nát, phảng phất như một vị chúa tể thế giới vô thượng.

Lôi quang hóa thành thân hình Thanh Minh, dừng lại trong hư không Hỗn Độn cách phương thế giới kia chỉ hơn mười triệu triệu ức dặm.

Trên gương mặt nho nhã hiếm thấy hiện lên một vẻ nghiêm túc, cẩn thận đánh giá phương thế giới kia.

"Lại là Linh Hồn Đại Thế Giới, quả là một đại thiên thế giới cực kỳ bất phàm." Thanh Minh khẽ nói.

Hỗn Độn Ma Thần lấy linh hồn làm đạo, trong quá khứ, cũng là Hỗn Độn Ma Thần thượng đẳng, linh hồn chi đạo tinh thâm, trong cùng cấp bậc, cũng là tồn tại cực kỳ kinh khủng.

Thanh Minh, lúc này nếu đối mặt với một tồn tại cùng cấp bậc tinh thâm linh hồn chi đạo, cũng phải cẩn thận rồi lại cẩn thận.

Dù sao ngoài trường hà thời không, trường hà vận mệnh có thể dùng làm thủ đoạn ra, linh hồn cũng là một điểm cực kỳ quan trọng.

Nguyên thần nếu bị linh hồn chi đạo trọng thương, thậm chí xóa sổ, vậy đối với một tồn tại bình thường, e rằng sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến hậu thủ, có thể phục sinh hay không cũng là một vấn đề nan giải.

Cho nên, đối mặt với tồn tại như vậy, xác thực nên cẩn thận một chút.

Thanh Minh lúc này, cũng không hề coi thường.

Nhưng trong Linh Hồn Đại Thế Giới, rốt cuộc có hay không có tồn tại cùng cấp bậc, hiện tại khó nói.

Cỗ linh hồn đại đạo chi lực kia quá kinh khủng, đã cách tuyệt toàn bộ đạo lực của Thanh Minh, không thể xâm nhập vào Linh Hồn Đại Thế Giới để thăm dò tình hình.

Cũng chính vì vậy, Linh Hồn Đại Thế Giới, mới khiến Thanh Minh khá là coi trọng.

Trong đó, chắc chắn có tồn tại không yếu.

Một phương Linh Hồn Đại Thế Giới, cũng chính là một trong những thế giới mà Hồng Hoang lúc này cần nhất.

Có thể nói, phương Linh Hồn Đại Thế Giới này, Thanh Minh thế nào cũng phải có được.

"Nếu dung nhập Linh Hồn Đại Thế Giới vào Hồng Hoang, vậy thì tiến triển nguyên thần của chúng sinh, cùng với tình hình linh hồn chi đạo, cũng sẽ được đề thăng cực lớn.

Đối với sự hoàn thiện và đề thăng của Hồng Hoang, cũng cực kỳ quan trọng.

Đại đạo pháp tắc và quy tắc cũng có thể nhân đó mà ngưng thực và khuếch trương không ít, xác thực là một thế giới quan trọng..." Thanh Minh trong lòng thầm nghĩ, đối với tình hình Linh Hồn Đại Thế Giới, cũng như các phương diện tình huống sau khi dung hợp vào Hồng Hoang, Thanh Minh trong lòng đã có một ý tưởng đại khái.

Trong lòng nghĩ xong, Thanh Minh một bước bước ra, đã đến bên ngoài Linh Hồn Đại Thế Giới.

"Hù!" Một trận khí tức linh hồn tinh túy và đại đạo chi lực phất qua, Thanh Minh mắt sáng lên, "Thật là một luồng linh hồn đại đạo chi lực tinh thuần..." Thanh Minh cảm giác sau khi cỗ linh hồn đại đạo chi lực kia phất qua, nguyên thần của hắn dường như được thăng hoa.

Tuy không có tiến triển quá lớn, nhưng dường như đã có một chút

biến đổi khác thường.

Ở cảnh giới này, các phương diện đề thăng, dù chỉ một chút, cũng là cực kỳ hiếm có và quý giá.

Vì thế, lúc này nguyên thần có một tia biến đổi tiến triển, trở nên tinh túy hơn, đối với Thanh Minh lúc này, xác thực là một chuyện khá hiếm có.

Điều này cũng củng cố quyết tâm của Thanh Minh muốn nương theo linh hồn đại đạo chi lực trong Linh Hồn Đại Thế Giới, trước tiên đề thăng những gì có thể đề thăng rồi nói sau.

Như vậy, nguyên thần cũng có thể có một chút tiến triển, đối với việc sau này đột phá Vô Cực Kim Tiên, cũng sẽ có ưu thế có lợi hơn, tăng thêm không ít xác suất.

Nghĩ xong, Thanh Minh liền trực tiếp tiến vào Linh Hồn Đại Thế Giới. … Bên trong Linh Hồn Đại Thế Giới.

Nơi này thuộc về thế giới tu hành linh hồn chi đạo, tất cả sinh linh ở đây đều đi theo linh hồn chi đạo.

Nguyên thần của họ, so với sinh linh, tu sĩ bình thường trong Hồng Hoang, mạnh hơn vài phần.

Đối mặt với tu sĩ linh hồn cùng cấp bậc như vậy, xác thực phải cẩn thận đối phó, nếu không, một chút sơ sẩy, nguyên thần sẽ bị đối phương xóa sổ.

Trong phương Linh Hồn Đại Thế Giới này, chỉ có một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tồn tại.

Điểm này, Thanh Minh khi tiến vào phương thế giới này đã thăm dò được, tu vi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn, cũng không yếu.

Bởi vì chỉ có một vị tồn tại Hỗn Nguyên, đã chiếm hết vô số khí vận và cơ duyên của đại thiên thế giới, đó là nguyên nhân chỉ có một vị Hỗn Nguyên.

Nếu không, phát triển thêm vài ức vạn năm, có thể sinh ra vị thứ hai.

Ngoài vị Hỗn Nguyên này ra, Hỗn Nguyên Kim Tiên trong Linh Hồn Đại Thế Giới cũng không ít, lên tới vài trăm vị, cũng là một cỗ sức mạnh không yếu.

Trong Hồng Hoang, tuy cũng có số lượng như vậy, thậm chí vượt qua số lượng này, nhưng Hồng Hoang dù sao cũng lớn hơn, lại vượt qua đại thiên thế giới vô số lần, là một thế giới viên mãn, tự nhiên phi phàm.

Cho nên, phương Linh Hồn Đại Thế Giới này có thể có sức mạnh như vậy, cũng không tồi.

"Quả nhiên, so với những gì bản tôn suy đoán cũng không khác biệt nhiều..." Thần niệm của Thanh Minh bao phủ toàn bộ Đại Hoang Giới, nhưng không có một tu sĩ nào biết được, bao gồm cả vị cường giả Hỗn Nguyên kia.

Lúc này biết được, chỉ có hắn, và ý chí thế giới, cũng là Thiên Đạo của Đại Hoang Giới. … Cùng lúc đó, Đại Hoang Giới.

Trên Phệ Hồn Sơn.

Một bóng người đột nhiên nhìn về một phương hướng nào đó, từ ý chí thế giới, đã biết được một số chuyện.

"Lại có khách ngoại thiên..." Hắn cười một tiếng, sau đó thân hình lóe lên, biến mất tại chỗ. … Thanh Minh cũng có chút kinh ngạc, vì hắn phát hiện, ý chí thế giới có chút dị động, sau đó liền có một đạo khí tức từ xa bay tới, chính là vị cường giả Hỗn Nguyên kia.

“Hưu!” Vài hơi thở sau, chỉ thấy một đạo lưu quang vụt qua, sau đó liền có một bóng người hạ xuống cách Thanh Minh không xa, mặc y phục màu đen, dung mạo cổ xưa.

“Ngươi là khách ngoại thiên?” Phệ Hồn Lão Tổ nhíu mày, chậm rãi mở miệng nói.

Hắn không thể cảm nhận được tu vi của Thanh Minh, tự nhiên sẽ không cho rằng thực lực của Thanh Minh yếu hơn mình, có thể là còn trên mình.

Lúc này dám trực diện Thanh Minh, là dựa vào, ý chí thế giới, sức mạnh của một phương thế giới gia trì.

Chương 346

Thanh Minh chiến đấu ở nơi khác, ưu thế đã giảm đi không ít.

“Bản tôn, xác thực đến từ ngoại thiên...” Thanh Minh nghe vậy, chỉ nhàn nhạt cười một tiếng, sau đó mở miệng nói, cũng không phủ nhận.

“Hừ, không được ý chí thế giới đồng ý mà tiến vào Đại Hoang Giới, là xâm nhập...” “Ý chí thế giới chấn động, hôm nay, ta sẽ tru sát ngươi tại đây!” Phệ Hồn Lão Tổ thần sắc âm trầm, lạnh lùng mở miệng nói.

Hắn tin rằng, chỉ cần tru sát được khách ngoại thiên, lại được ý chí thế giới thừa nhận, liền có thể triệt để khống chế Đại Hoang Giới.

Đến lúc đó, tu vi của hắn có thể tiến thêm một bước, đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết.

Cho nên, cho dù biết tu vi của Thanh Minh trên mình, nhưng dựa vào sức mạnh thế giới, hắn không sợ.

“Tru sát bản tôn?

Ngươi cũng có gan, tiếc là, kẻ dám nói như vậy với bản tôn, đều đã vẫn lạc...” Thanh Minh thần sắc không chút thay đổi, nhàn nhạt mở miệng nói.

La Hầu ngày trước, cũng nói những lời như vậy, chỉ tiếc, đã vẫn lạc.

Phệ Hồn Lão Tổ đã dám như vậy, Thanh Minh tự nhiên không ngại tiễn hắn một đoạn.

Dù sao, ý chí thế giới của Linh Hồn Đại Thế Giới cũng không nguyện ý thần phục Phệ Hồn Lão Tổ, nếu đã như vậy, Thanh Minh

không ngại ra tay một phen, đoạt lấy phương thế giới này. … Bên trong Linh Hồn Đại Thế Giới.

"Hừ, vào Đại Hoang Giới của ta, thì phải có giác ngộ này..." Phệ Hồn Lão Tổ cũng không nói nhiều lời vô nghĩa, thân hình khẽ động, khí tức linh hồn trên người kích động ra, sau đó ở sau lưng, hình thành một đạo linh hồn pháp tướng lớn đến mấy nghìn vạn trượng, phảng phất như đè ép cả một giới.

Khoảnh khắc này, chúng sinh trong Linh Hồn Đại Thế Giới đều quỳ lạy, linh hồn run rẩy.

"Đây là linh hồn chi đạo của thế giới này sao..." Thanh Minh trên mặt lộ ra vẻ suy tư, tuy không rõ cụ thể linh hồn chi đạo ra sao, nhưng công kích của linh hồn pháp tướng lúc này, xác thực không yếu.

Ngay cả nguyên thần của hắn, lúc này cũng có chút rung động.

"Xác thực có chút thủ đoạn!" Thanh Minh khen ngợi.

Trong cùng cấp bậc, có thể là đối thủ của Phệ Hồn Lão Tổ, quả thực hiếm hoi.

"Nếu ngươi là tu sĩ linh hồn, vậy bản tôn sẽ dùng nguyên thần đối phó ngươi..." Thanh Minh cười lớn, trên đầu hiện ra khánh vân.

Cách tốt nhất để đánh bại đạo tâm của một người, là đánh bại họ bằng thủ đoạn sở trường nhất.

"Cuồng vọng!" Là tu sĩ linh hồn đỉnh tiêm nhất trong Linh Hồn Đại Thế Giới, Phệ Hồn Lão Tổ nghe những lời như vậy của Thanh Minh, lập tức nổi giận.

"Ông!" Ngay lúc này, trong khánh vân của Thanh Minh, chậm rãi bay lên một tòa liên đài màu đen.

Trên liên đài, có một bóng người đang ngồi, chính là nguyên thần

của Thanh Minh.

Tòa hắc liên, chính là Diệt Thế Hắc Liên, lúc này đã khôi phục lại cấp bậc mười hai phẩm.

Nguyên thần của Thanh Minh vừa xuất hiện, thế giới chấn động, phảng phất như ngay cả linh hồn pháp tướng của Phệ Hồn Lão Tổ cũng phải cúi đầu, ngay cả sức mạnh của một giới, lúc này cũng không thể chống cự lại cỗ khí tức linh hồn kia.

Khoảnh khắc này, thần sắc của Phệ Hồn Lão Tổ, cuối cùng đã có biến hóa... … "Sao có thể?!" Phệ Hồn Lão Tổ thần sắc chấn kinh nhìn tất cả, trong lòng gầm thét, không thể nào, nhất định là giả.

Tu vi nguyên thần của y, sao có thể mạnh mẽ như vậy?

Y là tồn tại tinh tu linh hồn chi đạo, là tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn a!

Không thể nào, tu vi nguyên thần không thể mạnh mẽ như vậy, nhất định là giả.

Phệ Hồn Lão Tổ trong lòng gầm thét, nhưng vẻ chấn kinh trên mặt lại không giảm.

Nhưng Phệ Hồn Lão Tổ lúc này tuy kinh hãi, nhưng cũng không hề nhụt chí.

Linh hồn pháp tướng sau lưng khí tức kích động ra, tạo ra vô tận không gian gợn sóng.

"Ông!" Lúc này, một cỗ sức mạnh thế giới gia trì lên linh hồn pháp tướng, sau đó một ngón tay chỉ về phía Thanh Minh.

Tiên hạ thủ vi cường.

Bất kể trong lòng không tin như thế nào, tình hình lúc này, cũng không thể quan tâm đến những điều khác, hắn lập tức ra tay, hướng

về Thanh Minh sát phạt.

Công kích linh hồn, cho dù nguyên thần của Thanh Minh lúc này cảnh giới cực kỳ cao thâm, lúc này vẫn có chút chấn động, tự có một loại cảm giác phiêu đãng, phảng phất như rơi xuống U Minh, cực kỳ kinh khủng.

"Phá!" Nguyên thần trên Diệt Thế Hắc Liên liên đài đột nhiên mở mắt, trong đôi mắt đen kịt lóe lên thần quang bảy màu, trong miệng khẽ quát một tiếng.

Âm ba cuồn cuộn, tất cả đều quy về hư vô, phảng phất như trở về điểm khởi đầu của thế giới, hư vô.

Ngón tay của linh hồn pháp tướng kia từng đốt từng đốt vỡ nát, không ngừng lan rộng ra.

Phệ Hồn Lão Tổ chỉ cảm thấy thần hồn của mình chấn động, phảng phất như muốn thoát ly khỏi thân thể, lại giống như muốn yên diệt trong cỗ âm ba kia, ngay cả thần thức cũng dường như bị chấn nát.

Vài hơi thở sau, hắn mới từ từ hồi thần lại, hiểu rằng, nếu vừa rồi Thanh Minh ra tay, hắn đã vẫn lạc rồi.

Bởi vì đối với tồn tại như Thanh Minh mà nói, một hơi thở thời gian, cũng đủ để xóa sổ không ít đồng cấp.

Tuy không biết Thanh Minh có ý đồ gì, nhưng Thanh Minh lúc này, đã cho hắn một cơ hội.

"Ngươi lại nương tay, nếu ngươi không có ý định xâm nhập Linh Hồn Đại Thế Giới, vậy không bằng chúng ta bãi thủ, ngươi rời khỏi Linh Hồn Đại Thế Giới, ta sẽ để ý chí thế giới không ra tay với ngươi..." Phệ Hồn Lão Tổ thần sắc ngưng trọng nhìn Thanh Minh, trầm giọng mở miệng nói.

Ngay cả một chiêu công kích linh hồn của Thanh Minh hắn cũng không đỡ nổi, nếu còn chiến tiếp, sớm muộn cũng phải vẫn lạc.

"Không, bản tôn đối với ngươi có một số sắp xếp.

Nhưng ý chí thế giới đã thỉnh cầu bản tôn xóa sổ ngươi, sau đó triệt để thần phục bản tôn.

Nếu đã như vậy, bản tôn cũng không định sắp xếp thêm chuyện gì nữa..." Thanh Minh nhàn nhạt nói.

Ý chí thế giới chủ động thần phục, so với việc Thanh Minh áp bức, sẽ tốn không ít công sức.

Như vậy là vừa hay, dù sao một số tình huống của Phệ Hồn Lão Tổ, cũng không quá quan trọng.

Phệ Hồn Lão Tổ nghe vậy, thần sắc biến đổi.

Nhưng chưa kịp mở miệng, đã thấy trên thiên linh của Thanh Minh, nguyên thần trên Diệt Thế Liên Đài từ từ đứng dậy.

Tuy không phải là thân thể một xích, lúc này lại mang lại cảm giác của một tồn tại vô thượng, ngay cả ý chí thế giới của Linh Hồn Đại Thế Giới, trước mặt tồn tại tôn quý này, cũng vô cùng nhỏ bé.

"Bản tôn tuy không phải là tu sĩ linh hồn chi đạo, nhưng linh hồn nhất đạo, tự có lĩnh ngộ của riêng mình.

Ngươi, hãy xem thần thông linh hồn mà bản tôn lĩnh ngộ!" Thanh Minh thần sắc bình tĩnh nhìn hắn, trong miệng nhàn nhạt nói.

Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy trong mắt nguyên thần bắn ra hai đạo kim quang, sau đó thân thể khẽ động, cùng với Diệt Thế Hắc Liên, hóa thành lớn đến mấy vạn trượng, sau đó lạnh lùng nhìn Phệ Hồn Lão Tổ và linh hồn pháp tướng của hắn.

"Vạn vật đều là hạ phẩm, duy ngã vô thượng!" Nguyên thần của

Thanh Minh nhàn nhạt mở miệng, hóa thành đại đạo chi âm, ngôn xuất pháp tùy.

Hắn đưa một tay ra, khẽ chỉ vào Phệ Hồn Lão Tổ và pháp tướng của hắn, sau đó liền thấy tất cả sụp đổ, trường hà thời không phảng phất như bị bẻ gãy, chư thiên phá toái, đại đạo sụp đổ, tất cả đều quy về hư vô, phảng phất như trở về điểm khởi đầu của vạn vật, từ vô sinh hữu, rồi lại có hồng mông, Hỗn Độn, trở về điểm khởi đầu nguyên thủy nhất.

Khoảnh khắc này, phảng phất như tất cả đều bị cắt đứt, thời gian, không gian, tư duy, đều ngưng kết lại tại một khắc.

Sự sụp đổ bao trùm, tất cả đều bị thôn phệ vào trong.

"Oanh!" Phảng phất như một hố đen, trực tiếp nghiền nát linh hồn pháp tướng của Phệ Hồn Lão Tổ vào trong, chỉ trong một hơi thở, đã yên diệt.

"Không!" Lúc này, tiếng hét thê lương của Phệ Hồn Lão Tổ vang lên.

Linh hồn pháp tướng mất đi, nguyên thần của hắn ít nhất đã bị thương bảy tám phần, lúc này thực lực không còn một hai phần mười.

"Chưởng trung giới!" Phệ Hồn Lão Tổ tay khẽ động, một phương đại thiên thế giới xuất hiện trong tay, sau đó ném về phía Thanh Minh.

"Chưởng trung giới không tồi, nhưng thực lực không đủ, thế giới quá thấp!" Thanh Minh tay phất một cái, trực tiếp thu lấy phương đại thiên thế giới kia vào tay, sau đó điểm một cái về phía Phệ Hồn Lão Tổ, một đạo thần hoa bảy màu lưu chuyển ra, phảng phất như hóa thành một con đường thông thiên đại đạo, lóe lên lôi đình chi quang kinh khủng.

Trong ánh mắt kinh hãi của Phệ Hồn Lão Tổ, hắn lập tức bị trói

chặt.

Khoảnh khắc tiếp theo, công kích linh hồn giáng xuống, lập tức nghiền nát phần nguyên thần còn lại của hắn.

Phệ Hồn Lão Tổ, triệt để vẫn lạc!

"Oanh!

Oanh!

Oanh! ..." Lúc này, trong Linh Hồn Đại Thế Giới vang lên chín đạo âm thanh oanh minh, sau đó liền thấy trời hiện dị tượng.

Khoảnh khắc tiếp theo, tất cả trở lại bình tĩnh.

Ý chí thế giới bị thôn phệ kia, lúc này cũng đang dần dần phục hồi.

Chưởng trung giới của Phệ Hồn Lão Tổ, lúc này vì hắn vẫn lạc, nên có dấu hiệu sụp đổ.

Nhưng vì Thanh Minh ra tay, cũng đã ngăn cản được một chút.

Hắn dung hợp phương đại thiên thế giới này vào Linh Hồn Đại Thế Giới, khiến cho Linh Hồn Đại Thế Giới lại có một chút đề thăng không nhỏ.

Đối với ý chí thế giới của Linh Hồn Đại Thế Giới, đối với sinh linh của Linh Hồn Đại Thế Giới, đều không tồi. … Bên trong Linh Hồn Đại Thế Giới.

Vì sự thần phục của ý chí thế giới Linh Hồn Đại Thế Giới, cho nên bất luận là dung hợp đại thiên thế giới của Phệ Hồn Lão Tổ, hay triệt để khống chế Linh Hồn Đại Thế Giới, đối với Thanh Minh, đều không có bất kỳ khó khăn nào.

Thanh Minh không tốn quá nhiều thời gian, liền đã dung nhập chưởng trung đại thiên thế giới của Phệ Hồn Lão Tổ vào Linh Hồn

Đại Thế Giới.

Ý chí thế giới, bản nguyên linh hồn các loại đều được bổ sung.

Những sinh linh chấn kinh, kinh hãi trong thế giới, lúc này không chỉ khôi phục thần sắc, mà còn lộ ra vẻ vui mừng.

Chương 347

Sự xuất hiện của Thanh Minh, ngược lại đã cho họ thấy hy vọng.

Hơn nữa, ngay cả ý chí thế giới cũng đã thần phục, họ có thể làm gì?

Nếu đi theo Thanh Minh có không ít lợi ích, vậy còn do dự gì nữa?

Lúc này tự nhiên đã ngả về phía Thanh Minh.

Thanh Minh đối với những điều này, cũng không mấy để ý.

Hắn phất tay một cái, vô số quy tắc và pháp tắc giao dệt, ngay sau đó ở nơi sâu thẳm của cửu thiên, nơi ý chí thế giới tọa lạc, một con mắt lạnh lùng vô tình, nhìn xuống chúng sinh xuất hiện.

Thiên Phạt Chi Nhãn bắt đầu tiếp quản Linh Hồn Đại Thế Giới.

Ý chí thế giới lúc này bắt đầu liên kết với Thiên Phạt Chi Nhãn, bị quy tắc và pháp tắc trong Thiên Phạt Chi Nhãn đồng hóa, dần dần kết nối với Thiên Phạt Chi Nhãn, sau đó cỗ thiên đạo chi lực kia bắt đầu khống chế toàn bộ Linh Hồn Đại Thế Giới.

Đến lúc đó, khi dung hợp với Hồng Hoang, cũng sẽ rút ngắn không ít thời gian.

Thanh Minh thấy Thiên Phạt Chi Nhãn đã tiếp quản ý chí thế giới, cũng bắt đầu đồng hóa, khống chế tất cả, khẽ gật đầu, phất tay một cái.

Linh hồn chi đạo của Linh Hồn Đại Thế Giới bắt đầu ba động, linh hồn đại đạo chi lực và bản nguyên linh hồn chi lực mênh mông bắt đầu biến động.

Vô số tu sĩ, sinh linh thần sắc vui mừng, lập tức bế quan tu hành.

Thanh Minh thấy vậy, chỉ gật đầu, sau đó một bước bước ra, đến dưới Thiên Phạt Chi Nhãn, thu liễm tâm thần, liền bắt đầu nương theo cỗ linh hồn đại đạo chi lực và bản nguyên linh hồn chi lực kia, để nguyên thần của mình thực hiện một chút biến đổi, một chút thăng hoa, một chút tinh túy.

Như vậy, Thanh Minh cũng có thể tăng thêm xác suất đột phá cảnh giới Vô Cực Kim Tiên cho bản thân.

Ngoài ra, sự đề thăng của hắn, cũng sẽ thúc đẩy sự hoàn thiện và đề thăng của Thiên Đạo, cho nên, tự nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội có thể đề thăng nguyên thần như vậy.

Lúc này sau khi thu liễm tâm thần, liền bắt đầu dẫn động những linh hồn đại đạo chi lực, và bản nguyên linh hồn chi lực đó tiến vào nguyên thần, gột rửa, tinh túy nguyên thần chi lực của bản thân.

Trong khánh vân, trên Diệt Thế Hắc Liên, nguyên thần bắt đầu hấp thu cỗ đại đạo chi lực, cỗ bản nguyên chi lực kia, dần dần vận chuyển nguyên thần đại chu thiên, hấp thu linh hồn chi lực, đồng thời đề thăng.

"Thiên địa hữu đạo, dĩ khai linh trí, dĩ dưỡng chúng sinh.

Chúng sinh hữu đạo, dĩ trục đại đạo, dĩ minh tự thân..." "Thiên phạt diễn đạo, dĩ đại đạo chi căn bản dã, cố thiên phạt đại đạo tồn tắc đạo tồn, thiên phạt đại đạo diệt tắc bất phục đại đạo dã..." "Cố nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, vạn vật hợp đại đạo quy nhất dã..." "Linh hồn chi đạo, nãi nguyên thần căn bản dã!" ...

Trong thức hải của Thanh Minh, vang lên từng trận đại đạo chi âm, khiến tâm thần thanh minh, nguyên thần thanh triệt, tất cả đều đang tiến triển.

"Oanh!" Chẳng bao lâu, từ trên người Thanh Minh bính phát ra

một cỗ khí thế linh hồn kinh khủng.

Lúc này, đại đạo đang oanh minh, kích động ra uy thế kinh khủng.

Trên linh hồn đại đạo, một đạo quang mang rực rỡ lập tức bao trùm, khí tức kích động đến quá khứ và vị lai.

Lúc này trong Linh Hồn Đại Thế Giới, tất cả sinh linh, tu sĩ, không ai không lộ ra vẻ kinh hãi, phủ phục trên mặt đất, thần phục dưới uy áp của cỗ khí thế linh hồn kia, thần phục vị tồn tại vô thượng đó.

Thanh Minh không để ý đến những điều này, vẫn đang đề thăng.

Cỗ khí thế linh hồn kia cũng từ từ bình ổn lại, bắt đầu tiến triển một cách bình tĩnh.

Tuy không thể đề thăng lên một cảnh giới cực cao, nhưng lúc này khoảng cách đến cực hạn của linh hồn đại đạo, khoảng cách đến mức độ mà Thanh Minh có thể đề thăng lúc này, vẫn còn một đoạn.

Cho nên, Thanh Minh không dừng lại, vẫn đang từ từ đề thăng.

Tiến triển của nguyên thần, cũng đang không ngừng đề thăng.

Đợi sau khi xuất quan, tất cả sẽ trở nên khác biệt. ...

Hồng Hoang thế giới, Nhân tộc thánh địa, trong Nhân Tổ Điện.

"Phong Thần chi chiến lần này, người được lợi, ngược lại là Thiên Đình.

Tuy có những điều không phải do con người gây ra, nhưng người hưởng lợi cuối cùng lại là họ.

Lần này họ không cần làm gì, lại được lợi ích như vậy, đối với Thiên Đình, cũng không tồi..." Hữu Sào Thị thu hồi ánh mắt, nhìn Toại Nhân bên cạnh, chậm rãi mở miệng nói.

Hiện tại Phong Thần chi chiến, cơ bản đã hạ màn.

Ngoài việc cuối cùng là phong thần, những việc khác đều đã hoàn thành.

Người nên vẫn lạc lên bảng, cơ bản đều đã vẫn lạc lên bảng.

Ngoài đệ tử Tứ giáo ra, còn có không ít tán tu, cũng như những sinh linh đã vẫn lạc trong giai đoạn ngắn đó, chỉ cần phù hợp, toàn bộ đều được điền vào vị trí phó thần trên Phong Thần Bảng, cũng đã đủ rồi.

"Đệ tử Tứ giáo, tuy đều là đệ tử ký danh, trong đó cũng không thiếu những người tư chất căn nguyên không tồi.

Với tâm khí của họ, muốn bị Hạo Thiên hoàn toàn khống chế, tự nhiên cũng không thể nào.

Ở trong Thiên Đình, có thể dưới tác dụng của Phong Thần Bảng, hiệp trợ Thiên Đình xử lý một số chuyện bình thường là được rồi, còn những chuyện khác, Hạo Thiên cũng không thể được lợi bao nhiêu..." "Lần này Ngũ Thánh sở dĩ hào phóng như vậy, để nhiều đệ tử môn hạ lên bảng, ngoài việc ứng kiếp ra, cũng là để lịch luyện.

Lần này ở trên Phong Thần Bảng, tuy tu vi không được tiến triển, nhưng cảm ngộ đại đạo, vẫn có.

Đợi nhiệm kỳ mãn, rời khỏi Phong Thần Bảng, liền có thể trong thời gian tương đối nhanh, đề thăng tu vi của bản thân lên..." "Như vậy, tu vi của đệ tử được đề thăng, khí vận của đại giáo của họ, cũng có thể nhân đó mà đề thăng..." Toại Nhân thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Đối với những chuyện này, cũng như dự tính của Ngũ Thánh, sao ông lại không biết?

Nhưng Phong Thần chi kiếp cũng là như vậy, những gì có thể làm, cũng chỉ như vậy.

Cho nên, có thao tác nữa, cũng chỉ là tình hình như hiện nay.

Nghe vậy, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị các vị gật đầu, nếu nhìn như vậy, quả thực ai cũng có dự tính của riêng mình.

"Phong Thần chi kiếp đã hạ màn, hãy để đệ tử thánh địa hảo hảo tu hành đi!" Toại Nhân nói.

"Vâng!" Chúng nhân đáp một tiếng, liền đứng dậy rời đi.

Toại Nhân ánh mắt nhìn Nhân tộc lúc này, nhìn chuyện Phong Thần đang hạ màn cuối cùng, vài hơi thở sau, mới thu hồi ánh mắt.

"Đợi lão sư trở về, có lẽ, ta liền có cơ hội đột phá hậu kỳ..." Toại Nhân nhìn về phương hướng Hỗn Độn thế giới, trong đôi mắt sâu thẳm thoáng qua một tia hỏa quang rực rỡ, trong lòng thầm nghĩ. … Thánh địa, bên trong Nhân Tổ Điện.

Toại Nhân hiện nay đã là một tồn tại ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ, cũng đã dừng chân tại cảnh giới này được một khoảng thời gian.

Y thực sự muốn bước lên một nấc thang cao hơn, nhưng vẫn còn thiếu một khế cơ.

Về phần tích lũy thì ngược lại đã đủ, khoảng thời gian kể từ khi Thanh Minh trở về cũng không ngắn, tự nhiên có thể tiếp tục tích lũy, cho nên về mặt này, quả thực đã đủ.

Nhưng khế cơ, cơ duyên lại là một chuyện không hề dễ dàng.

Điểm này, Toại Nhân thấu hiểu sâu sắc đạo lý bên trong.

Huống chi, vì một chút khế cơ và cơ duyên mà không biết bao nhiêu đại thần thông giả trong Hồng Hoang đã bị kẹt cứng ở cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, việc chứng đạo vẫn xa xôi vô vọng.

Sau cảnh giới này, muốn tấn thăng cũng không hề dễ dàng, ngoài

việc tự thân tích lũy, cũng cần một khế cơ hoặc cơ duyên tương trợ.

Y hiểu rõ, chuyến đi đến Hỗn Độn Thế Giới lần này của lão sư chắc chắn không hề đơn giản, có khả năng sẽ giống như lần trước, mang về một vài Đại Thiên Thế Giới cường hãn.

Như vậy, không chỉ đối với Hồng Hoang, đối với Thiên Đạo có chỗ tốt, mà đối với chúng sinh, đối với những tồn tại đỉnh tiêm như y, cũng vô cùng quan trọng, có thể được coi là nơi chứa đựng khế cơ và cơ duyên.

Cho nên, nếu lần này, vào lúc lão sư trở về Hồng Hoang, có thể mang về một vài thế giới thích hợp để dung hợp, có thể trở thành khế cơ hoặc cơ duyên, như vậy Toại Nhân liền có thể mượn đó mà đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Đương nhiên, tình hình cụ thể ra sao, vẫn phải xem tình hình lúc lão sư của mình trở về. "Hy vọng lão sư có thể giúp ta đột phá hậu kỳ chi cảnh..." Toại Nhân thầm nghĩ trong lòng, sau đó mới từ từ thu hồi ánh mắt, ấn ký Hỏa Diễm đại đạo nơi mi tâm lại càng thêm phần rực rỡ.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, y sẽ càng nỗ lực tham ngộ tu hành hơn, để sự tích lũy đại đạo của bản thân được đề thăng đến mức tối đa.

Như vậy, cũng có thể mượn đó để đẩy sự tích lũy lên một tầm cao hơn, khiến cho xác suất đột phá hậu kỳ tăng lên đáng kể.

Chỉ cần sau này lão sư thật sự mang về những thế giới thích hợp, có lợi cho việc đề thăng Hồng Hoang, đề thăng Thiên Đạo, đề thăng chúng sinh, y liền có thể mượn khế cơ và cơ duyên này, một lần hành động đột phá hậu kỳ chi cảnh.

Đến lúc đó, khí vận và thực lực tổng thể của Nhân tộc sẽ trở nên

cường hãn hơn.

Khi đó, Nhân tộc lại sẽ có một bước phát triển khác biệt.

Ý niệm trong lòng Toại Nhân xoay chuyển vạn lần, rất lâu sau mới thu liễm tâm thần, để cho linh đài không minh, đại đạo thông triệt, rồi bắt đầu chậm rãi tham ngộ và tu hành đại đạo.

Hỏa diễm bao trùm nơi đây, nhiệt độ cao đến mức khiến người ta phải rùng mình, đại đạo pháp tắc và đại đạo khí tức bắt đầu ngưng tụ, dao động lan ra, hồi lâu không tan... ...Thời gian thoáng chốc, đã mấy chục năm trôi qua.

Bên trong Nhân tộc.

Một ngày nọ, bầu trời trong xanh, trên Phong Thần Đài.

Khương Tử Nha tay cầm pháp chỉ của Nguyên Thủy, dâng hương cầu cáo thương thiên, quỳ lạy về hướng Ngọc Hư Cung.

Sau đó Khương Tử Nha tắm gội thay y phục, thắp hương án xong mới bước lên Phong Thần Đài, bắt đầu tuyên đọc pháp chỉ của Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Thượng thuận thiên ý, hạ ứng dân tâm, nay theo lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn: Ô hô!

Tiên phàm đường khác, không vun bồi căn cơ, há có thể thành...

Đặc mệnh Khương Thượng căn cứ vào sự nặng nhẹ của kiếp vận, tuần tự theo tư cách cao thấp, phong các ngươi làm Bát Bộ Chính Thần, phân chia chưởng quản tư mệnh...

Các ngươi hãy kính cẩn tuân theo!" Khương Tử Nha tuyên đọc xong, đặt phù chiếu lên án, sau đó đứng dưới Phong Thần Bảng, tay cầm Đả Thần Tiên, đứng ở trung ương, bên cạnh Bách Giám tay cầm Dẫn Hồn Phiên, quỳ phục dưới đài, chuẩn bị nghe tuyên cáo của Nguyên Thủy...

Hồng Hoang, nhân gian giới, trên Phong Thần Đài.

Mọi thứ đã chuẩn bị xong, thời cơ đã đến.

Chỉ thấy Khương Tử Nha nhìn vào phù chiếu của Nguyên Thủy mà niệm rằng: "Nay phụng sắc mệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi là Bách Giám, từng là đại soái của Hiên Viên Hoàng Đế năm xưa, chinh chiến Xi Vưu, có công tích.

Nhưng bất hạnh chết ở Bắc Hải, vì nước vong thân, thực là trung lương.

Chương 348

Nay sắc phong ngươi làm chức Tam Giới Thủ Lĩnh Bát Bộ Ba Trăm Sáu Mươi Lăm Vị Thanh Phúc Chính Thần, ngươi hãy kính cẩn tuân theo!" Bách Giám ở dưới nghe vậy, vội vàng khấu đầu tạ ơn.

Chỉ thấy dưới đài phong vân cuồn cuộn, hương khói lượn lờ, Bách Giám ở ngoài đài, tay cầm bách linh.

Khương Tử Nha thấy vậy cũng không để tâm, tiếp tục tuyên chiếu phong thần: "Nay phụng sắc mệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi là Hoàng Thiên Hóa..." "Nay phụng sắc mệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hoàng Phi Hổ..." "Nay phụng sắc lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn..." "Nay phụng Nguyên Thủy Thiên Tôn..." "..." Tiếp đó, Khương Tử Nha y lệnh, đem tinh hồn của những người ứng kiếp cùng các trung thần lương tướng của hai triều Thương Chu, phong định thành ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần của Thượng Tứ Bộ Lôi, Hỏa, Ôn, Đấu và Hạ Tứ Bộ Quần Tinh Liệt Tú, Tam Sơn Ngũ Nhạc, Bố Vũ Hưng Vân.

Chỉ là trong đó có một vài danh ngạch thay đổi, nhưng đại thể không khác biệt lắm...

Sau khi Phong Thần hạ màn, Nhân tộc cũng lắng dịu lại, kiếp nạn lần này cũng chính thức bình ổn.

Các tu sĩ và đại năng chú ý đến việc này đều thu hồi ánh mắt, quay về tham ngộ tu hành.

Tuy Phong Thần chi kiếp thời gian không dài, nhưng bao trùm cả môn hạ Tứ giáo, cùng không ít tu sĩ và sinh linh trong Hồng Hoang, mặc dù so với Lượng kiếp chỉ là tiểu kiếp, nhưng ở Hồng Hoang lúc này cũng có ảnh hưởng không nhỏ.

Lúc này Phong Thần chi kiếp kết thúc, không ít tu sĩ trong lòng cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, lại qua một tiểu kiếp, không bị ảnh hưởng, chính là chuyện tốt.

Còn về sau này Hồng Hoang diễn hóa ra sao, có Lượng kiếp hay không, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Ngũ Thánh nhìn thấy môn hạ đã phong thần xong, cũng thu hồi ánh mắt, tình hình sau này phải xem bản thân họ.

Lúc này, Thiên Đình sau khi có được các vị thần từ Phong Thần Bảng, Hạo Thiên cũng từng bước sắp xếp, y cũng biết muốn hoàn toàn chưởng khống môn hạ của chư Thánh là chuyện không thể nào, cho nên chỉ có thể từng bước một, trước tiên sắp xếp làm một số chuyện đơn giản.

Dù sao, có Phong Thần Bảng tương trợ, họ cũng không gây ra được sóng gió gì.

Hơn nữa, ở trong Thiên Đình cũng không có sóng gió gì để gây ra, cho nên Hạo Thiên cũng không để ý, chuyện này lắng xuống là được.

Về phần môn hạ chư Thánh, có thể sắp xếp chuyện gì thì cứ sắp xếp, từ từ dẫn dắt họ... ...Thời gian thoáng chốc, lại vạn năm nữa trôi qua.

Hỗn Độn Thế Giới, bên trong Linh Hồn Đại Thế Giới. "Ông!" Vào một khoảnh khắc nào đó, Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt ra, trong ấn ký Lôi Đình đại đạo nơi mi tâm lưu chuyển quỹ tích và văn lộ đại đạo huyền ảo khó hiểu, một luồng dao động linh hồn kinh khủng từ trên người y lan ra, khiến chúng sinh thần phục.

Trải qua bao nhiêu năm hấp thu sức mạnh và tu hành, tu vi nguyên thần của y đã tinh túy thêm mấy phần, cường đại thêm mấy phần, cũng đã đạt đến sức mạnh tối đa có thể mượn để tu hành lúc này, đã

đạt đến cực hạn.

Cho nên, sau khi đề thăng tu vi nguyên thần, Thanh Minh liền dừng lại, nếu không sẽ khiến bản nguyên của Linh Hồn Đại Thế Giới bị tổn hại, thế giới sụp đổ.

Tình hình hiện tại chính là tình huống tốt nhất... ...

Hỗn Độn, bên trong Linh Hồn Đại Thế Giới. "Linh Hồn đại đạo quả nhiên bất phàm, nếu là người tinh tu, trong cùng đẳng cấp, quả thực có ưu thế không nhỏ..." Thanh Minh thu liễm tâm thần, miệng khẽ nói một tiếng.

Nếu Phệ Hồn Lão Tổ không gặp phải y, mà gặp một tồn tại cùng đẳng cấp, có thể sẽ trực tiếp vẫn lạc trong tay hắn, dù sao hắn có ưu thế sân nhà, linh hồn đại đạo chi lực và bản nguyên linh hồn chi lực ở nơi đây cực kỳ nồng đậm, đối với tu sĩ tinh thông linh hồn chi đạo đỉnh tiêm như vậy, quả thực có trợ lực cực lớn.

Cho nên, tồn tại cùng đẳng cấp gặp phải Phệ Hồn Lão Tổ, cũng phải ôm hận tại chỗ.

Chỉ tiếc, Phệ Hồn Lão Tổ gặp phải là Thanh Minh, một tồn tại đỉnh tiêm cao hơn hẳn một đại giai vị, cho dù linh hồn chi đạo có tinh thâm đến đâu, chung quy cũng không phải đối thủ, vẫn lạc trong tay Thanh Minh, Linh Hồn Đại Thế Giới cũng rơi vào tay Thanh Minh.

Ý niệm trong lòng Thanh Minh lóe lên, lập tức chuyển ánh mắt lên Thiên Phạt Chi Nhãn phía trên. "Các phương diện của Linh Hồn Đại Thế Giới đã được tiếp quản, tình hình sau này cũng sẽ dễ dàng hơn mấy phần..." Thanh Minh khẽ gật đầu, sau khi thu lại Thiên Phạt Chi Nhãn, nhàn nhạt mở miệng nói.

Lúc này Linh Hồn Đại Thế Giới đã bị quy tắc và pháp tắc của Thiên Phạt Chi Nhãn đồng hóa, bất luận là quy tắc pháp tắc, quỹ tích

vận chuyển, trình độ...

đều dựa theo các phương diện của Hồng Hoang, hoặc nói là dựa theo tình hình của Thiên Đạo.

Hiện tại, có thể nói Linh Hồn Đại Thế Giới đã bị Thiên Đạo tiếp quản.

Như vậy, tình hình dung hợp sau này sẽ tương đối dễ dàng, có thể dung hợp vào Hồng Hoang một cách nhanh chóng và triệt để hơn.

Thanh Minh thu liễm tâm thần, đột nhiên đứng dậy, một bước đạp ra, đã đến trên cửu thiên của Linh Hồn Đại Thế Giới.

Bởi vì ý chí thế giới từ trên người Phệ Hồn Lão Tổ quay về, cùng với việc bản nguyên linh hồn được bổ sung, lại dung hợp thêm Đại Thiên Thế Giới của Phệ Hồn Lão Tổ, Linh Hồn Đại Thế Giới trở nên ngày càng tốt hơn, bản nguyên linh hồn chi lực và linh hồn đại đạo chi lực cũng trở nên nồng đậm hơn.

Thêm vào đó, trong những năm này, sau khi Thiên Phạt Chi Nhãn chấp chưởng, quy tắc, pháp tắc cùng trình độ vận chuyển của đất trời trong Linh Hồn Đại Thế Giới đều được đề thăng.

Tình huống như vậy, đối với sinh linh của Linh Hồn Đại Thế Giới mà nói, cũng có càng nhiều chỗ tốt, trong những năm này, có nhiều sinh linh, tu sĩ được đề thăng, hoặc khai mở linh trí hóa hình... "Bành!" Ánh mắt Thanh Minh chậm rãi quét qua một vòng, sau đó phất tay, vô số bản nguyên chi lực, đại đạo chi lực lại nồng đậm thêm một phần, tiên thiên linh khí cũng trào ra không ít, quy tắc, pháp tắc ngưng thực, thiên địa vận chuyển, đều đang tiến về một phương hướng tốt hơn, đây cũng là một phần cơ duyên và tạo hóa mà Thanh Minh ban cho. "Đa tạ Đạo Quân ân tứ!" Lúc này, tất cả sinh linh trong Linh Hồn Đại Thế Giới đều không ai không quỳ lạy hành lễ với Thanh Minh, cảm tạ ân ban. "Ngày sau tự sẽ có càng nhiều, càng lớn phát triển, mong các

ngươi nắm bắt tốt, hảo hảo tham ngộ tu hành!" Thanh Minh nhìn xuống chúng sinh, thản nhiên cất lời. "Cẩn tuân Đạo Quân pháp chỉ!" Chúng sinh bái đạo.

Mặc dù không biết tình hình dung hợp sau này, nhưng Đạo Quân đã nói như vậy, thì tình hình sau này đối với họ chắc chắn là chuyện tốt.

Đối mặt với tình huống như vậy, không có lý do gì để không vui mừng, không tiếp tục nỗ lực tu hành.

Họ tin rằng, với tình hình hiện tại, cộng thêm tình hình sau này, tình hình của Linh Hồn Đại Thế Giới sẽ có được tiến triển cực lớn.

Họ tin rằng, sự tiến triển này chắc chắn sẽ không làm Đạo Quân thất vọng.

Thanh Minh không để ý đến suy nghĩ trong lòng họ, thân hình khẽ động, đã ra ngoài thế giới, tay khẽ cuộn lại, Linh Hồn Đại Thế Giới liền không ngừng thu nhỏ, cuối cùng rơi vào tay y, chỉ lớn bằng bàn tay.

Nhìn một cái, y liền trực tiếp thu nó vào.

Làm xong tất cả, Thanh Minh liền bước đi, hướng về một phương nào đó mà đi.

Y tiếp tục tiến về phía trước, tiếp tục tìm kiếm thế giới thích hợp, thuận tiện xem có hỗn độn phong bạo nào có thể dùng để tôi luyện thân thể của mình không.

Những việc này đều cần tiếp tục tiến hành, lúc này cũng không trì hoãn, y chậm rãi tiến về phía trước... ...Bên trong Hồng Hoang Thế Giới. "Ầm ầm ầm!!!" Đột nhiên, trên cửu thiên vang lên từng trận âm thanh oanh minh, kinh động một chúng tồn tại đỉnh tiêm cùng vô số sinh linh và tu sĩ trong Hồng Hoang.

Tất cả tồn tại lúc này đều đồng loạt nhìn lên trên cửu thiên, thiên đạo chi lực mênh mông kinh khủng không ngừng ngưng kết, diễn hóa.

Sự diễn biến của đất trời, sự hoàn thiện của quy tắc, sự ngưng thực của pháp tắc... tất cả đều đang nói cho tất cả tồn tại trong Hồng Hoang biết, Thiên Đạo lúc này đang hoàn thiện và đề thăng, kéo theo sự phát triển và đề thăng của Hồng Hoang.

Bất luận đối với Hồng Hoang, hay đối với chúng sinh, đây đều là một chuyện tốt.

Có sự tiến triển của Thiên Đạo lúc này, sự phát triển sau này cũng sẽ là chuyện không tồi.

Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh, Phục Hy và những người khác, lúc này đều nhìn sâu một cái lên trên cửu thiên, sau khi quan sát tình hình thiên đạo chi lực cùng quy tắc và pháp tắc ngưng tụ, diễn hóa đề thăng, liền chuyên tâm tham ngộ.

Hiện tại thời cơ không tồi, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Toại Nhân, Lôi Thần lại biết, chuyện này hẳn là có liên quan đến lão sư của mình, không thể nào Thiên Đạo đột nhiên diễn hóa đề thăng mà không có bất kỳ dấu hiệu nào.

Lần trước như vậy, chính là lúc lão sư đề thăng, lần này cũng như vậy.

Hiện tại cũng không biết tình hình của lão sư ra sao, nhưng đã đề thăng, vậy có nghĩa là lão sư ở trong Hỗn Độn Thế Giới, tiến triển tốt hơn dự kiến không ít.

Nếu đã như vậy, họ cũng không để ý quá nhiều, lúc này Thiên Đạo diễn hóa đề thăng, Hồng Hoang hoàn thiện, quy tắc và pháp tắc ngưng thực...

đối với họ cũng có không ít chỗ tốt, lúc này cũng đang chuyên tâm

tham ngộ tu hành...

Hỗn Nguyên Cung, trong Vô Cực Điện.

Nữ Oa nhìn một cái vào Thiên Đạo và Hồng Hoang đang hoàn thiện đề thăng lúc này, lại nhìn một cái vào Lôi Thần, Càn Nguyên và các đệ tử khác đang nắm bắt cơ hội này tu hành.

Cuối cùng, nàng mới nhìn Hậu Thổ nói: "Xem tình hình này, tu vi của phu quân đã có sự đề thăng..." "Quả thực như vậy, lần trước Thiên Đạo diễn hóa như thế, Hồng Hoang hoàn thiện đề thăng như vậy, chính là vì phu quân đề thăng, lần này cũng như thế..." Hậu Thổ gật đầu nói. "Ta lại mong chờ, đợi đến khi Hồng Hoang diễn biến đến mức đó, tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, sẽ là một cảnh giới như thế nào..." Trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa lưu chuyển quang hoa, miệng chậm rãi nói.

Nàng biết, muốn tấn thăng Thiên Đạo Cảnh, cần phải để Hồng Hoang lại một lần nữa đề thăng một tầng thứ, phu quân của nàng vẫn luôn làm việc này.

Tình hình lần này chính là một sự khởi đầu, cũng đã thấy được hy vọng.

Vì vậy, trong lòng nàng cũng ngày càng mong chờ, tấn thăng Thiên Đạo Cảnh sẽ là một tình huống như thế nào... ...

Hỗn Nguyên Cung, trong Vô Cực Điện.

Hậu Thổ nghe vậy, khẽ gật đầu, cũng có suy nghĩ giống Nữ Oa, lúc này cũng vô cùng mong chờ tấn thăng cảnh giới Thái Cực Kim Tiên, sẽ là một tình huống như thế nào. "Lần này Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, đối với Hồng Hoang, đối với ta, đối với chúng sinh đều có không ít chỗ tốt, ta liền nắm bắt thời cơ này, để xác suất tấn thăng của bản thân lại đề thăng mấy phần, đến lúc đó, cũng dễ dàng

một lần hành động đột phá lên..." Hậu Thổ nghĩ trong lòng xong, liền nói với Nữ Oa.

Nghe vậy, Nữ Oa gật đầu, nàng cũng sẽ làm như vậy.

Sau đó, Nữ Oa và Hậu Thổ liền tiếp tục tham ngộ đại đạo của mình, mượn thời cơ khó có được này, để đại đạo của bản thân, xác suất tấn thăng, lại đề thăng thêm mấy phần.

Đến lúc đó, sẽ không có vấn đề gì quá lớn...

Hồng Hoang, trên cửu thiên, bên trong Thiên Đạo không gian. "Lần này tiến triển của đạo hữu không nhỏ, Thiên Đạo, Hồng Hoang diễn hóa đề thăng như vậy, quả thực đủ để suy đoán ra không ít..." Hồng Quân Đạo Nhân hai mắt thâm thúy, nhìn vào sự diễn biến của quy tắc và pháp tắc trong Thiên Đạo không gian, tình hình đề thăng của Thiên Đạo và Hồng Hoang, miệng khẽ nói một tiếng.

Từ tình hình lúc này mà xem, Hồng Quân Đạo Nhân tin rằng, tu vi của Thanh Minh, cách cảnh giới kia, e rằng sẽ không quá xa.

Nếu thành công tấn thăng, đối với Hồng Hoang, đó sẽ là một chuyện vô cùng kinh khủng, Hồng Hoang sẽ tiến vào một giai đoạn phát triển đỉnh phong.

Đến lúc đó, có khả năng sẽ tiến đến một giới vực cao hơn.

Hồng Mông!

Đối với giới vực này, Hồng Quân Đạo Nhân tự nhiên vô cùng rõ ràng, đó là thế giới tồn tại trước cả Hỗn Độn.

Chương 349

Nhưng muốn tiến vào cảnh giới này, không có cảnh giới Đại Đạo Cảnh hoặc Vô Cực Kim Tiên, căn bản không thể mở ra cánh cửa Hồng Mông.

Vì vậy, chỉ có sau khi Thanh Minh đạt đến cảnh giới đó, mới có khả năng tiến vào Hồng Mông giới vực.

Xem tình hình của Thanh Minh lúc này, việc tấn thăng Vô Cực Kim Tiên sẽ không còn lâu nữa.

Đến lúc đó, tiếp tục ở lại Hồng Hoang cũng không còn thích hợp, con đường nào rồi cũng sẽ đi đến cuối, cho nên, đến mức độ đó, cũng là lúc nên tiến đến Hồng Mông giới vực, tiếp tục một hành trình mới.

Điểm này, cũng là điều mà Hồng Quân Đạo Nhân trong lòng vô cùng hướng tới, y cũng muốn đến Hồng Mông giới vực xem tình hình.

Mặc dù còn một khoảng thời gian, nhưng y có thể chuẩn bị mọi thứ, để đạt đến một tầm cao hơn, đến lúc đó ở trong Hồng Mông giới vực, mới có thể tỏa sáng rực rỡ, khiến cho uy danh của Hồng Hoang nhất mạch vang dội khắp Hồng Mông giới vực.

Hồng Quân Đạo Nhân nghĩ trong lòng xong, liền thu liễm tâm thần, một mặt tham ngộ đại đạo của mình, một mặt thúc đẩy Thiên Đạo diễn hóa hoàn thiện.

Lúc này chính là nhiệm vụ của một Đạo Tổ hợp đạo, hiện tại Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, thiên địa cũng đang hoàn thiện đề thăng, lúc này dưới sự thúc đẩy của y, sau khi Thiên Đạo hoàn toàn ổn định lại, không chỉ Hồng Hoang, chúng sinh có lợi, mà đối với Đạo Tổ hợp đạo như y, cũng có chỗ tốt.

Vì vậy, lúc này tự nhiên sẽ không lãng phí thời gian, sau khi thu liễm tâm thần, liền nhanh chóng vận chuyển quy tắc và pháp tắc Thiên Đạo, phát triển Hồng Hoang, khuếch trương Hồng Hoang, ổn định Hồng Hoang.

Sau khi Thiên Đạo hoàn thiện đề thăng, không ít quy tắc và pháp tắc đều đang trong quá trình đề thăng, y cũng mượn đó để tham ngộ bản thân.

Có thể nói, lúc này là đồng thời tiến triển, cũng là một công đôi việc.

Đợi mọi thứ ổn định lắng xuống, Thiên Đạo, thiên địa cùng bản thân Hồng Quân Đạo Nhân, đều sẽ có được không ít tiến triển.

Lúc đó, không ít tồn tại trong Hồng Hoang, cũng sẽ vì vậy mà có được không ít chỗ tốt, đề thăng tu vi, hoặc khai linh trí, hóa hình.

Đến lúc đó, Hồng Hoang lại sẽ khí vận và thực lực tổng thể đại trướng.

Về phần lúc này, Hồng Quân Đạo Nhân liền đang nhanh chóng vận chuyển, để mọi thứ có thể được sắp xếp tốt hơn và nhanh hơn... ...Trong Hồng Hoang.

Nhân tộc, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ không có nhiều động thái, vẫn bình tĩnh như cũ.

Trong Huyết Hải, tuy có một số động tác, nhưng cũng không lan đến Hồng Hoang, vẫn ở địa bàn Huyết Hải, cũng không gây chú ý.

Vu tộc cũng có một số kế hoạch phát triển, nhưng cũng không có động tác gì quá lớn, dù sao hiện tại Hồng Hoang vẫn đang trong quá trình diễn biến, tạm thời chưa ổn định, cũng không cần quá mạo hiểm.

Dù sao thực lực của Vu tộc đã mạnh hơn trước, diện tích Hồng Hoang cũng lớn hơn, không gian có thể thao tác cũng lớn, không cần

vội vàng, cứ từ từ.

Phía Long tộc, lại không bỏ qua cơ hội khó có được này.

Có thể nói, trước khi Thanh Minh rời khỏi Hồng Hoang, Long tộc vẫn luôn trong quá trình khuếch trương phát triển, dù sao theo sự khuếch trương và phát triển không ngừng của Hồng Hoang, đối với Long tộc đang muốn một lần nữa trỗi dậy, quả thực là một cơ hội khó có được.

Trước kia đã như vậy, càng không cần nói đến hiện tại.

Trong khoảng thời gian này, Long tộc đã khuếch trương không ít khu vực, ở Hồng Hoang lúc này, quả thực không phải một số thế lực và chủng tộc hạng hai có thể so sánh được.

Danh tiếng của Viễn Cổ Tam Tộc, có không ít nội tình và thực lực.

Trong những năm này, nhìn vào thực lực nội tình cùng tình hình khuếch trương của Long tộc, vô số tu sĩ sinh linh trong Hồng Hoang, cùng một số chủng tộc, thế lực... trong lòng đều âm thầm khẳng định.

Mặc dù hiện tại việc khuếch trương và phát triển của Long tộc đều tránh né các chủng tộc như Nhân tộc, Vu tộc, nhưng hiện tại Long tộc đã sơ hiện trên đại địa Hồng Hoang, đợi Long tộc phát triển, tình hình sau này liền khó nói.

Không chừng, sẽ có không ít thế lực và chủng tộc vì vậy mà bị ảnh hưởng, hoặc bị Long tộc thu phục, hoặc bị Long tộc phúc diệt.

Giữa các chủng tộc thế lực khác, có lẽ sẽ nổ ra chiến hỏa.

Đương nhiên, đó cũng là chuyện sau này, hiện tại, họ đang tránh né những điều đó, một mực phát triển bản thân...

Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện. "Thiên Đế, lần này Thiên Đạo

diễn hóa hoàn thiện, Thiên Đình của ta nắm giữ thiên ti, tiếp theo đối với chúng ta, là một cơ hội không tồi..." Thái Bạch Kim Tinh trên mặt lộ ra một nụ cười, chắp tay đáp lời Hạo Thiên trên chủ vị.

Là đại tổng quản của Thiên Đình, tự nhiên phải làm nhiều việc hơn, thời cơ này, Thiên Đình không thể bỏ lỡ, là một cơ hội không tồi, nếu nắm bắt được, khí vận và thực lực tổng thể của Thiên Đình sẽ có đề thăng không nhỏ. "Thiên Đế, lời của Thái Bạch đạo hữu không sai, đây là một cơ hội để Thiên Đình phát triển, nếu nắm bắt được, khí vận và thực lực đều sẽ có tiến triển không nhỏ, đối với việc chưởng khống Hồng Hoang, cũng sẽ có sự đề thăng..." Câu Trần Đế Quân Minh Không nghe vậy, cũng chắp tay nói.

Tam Ngự vẫn luôn đề thăng, cũng đang gia tăng sự chưởng khống đối với không ít khu vực Hồng Hoang, nếu trung ương nhất mạch và Câu Trần nhất mạch không tiếp tục đề thăng, gia tăng sự chưởng khống đối với Hồng Hoang, e rằng sau này sẽ bị Tam Ngự đuổi kịp, như vậy, đối với trung ương nhất mạch và Câu Trần nhất mạch, không phải là chuyện tốt.

Thậm chí, còn là đả kích... ...

Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Điện.

Thực ra đối với ý kiến của Thái Bạch Kim Tinh và Minh Không Đế Quân, Hạo Thiên sớm đã có sắp xếp, đối với một cơ hội như vậy, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Dù sao, cơ hội phát triển toàn bộ Hồng Hoang như vậy cực kỳ hiếm hoi.

Vô số năm qua, Hồng Hoang cũng chỉ có hai lần, lần trước là sau khi Đạo Quân trở về, dung hợp thế giới, liền có được lần đại phát triển thứ nhất.

Lần này là lần thứ hai, nếu không lầm, hẳn là có quan hệ với Đạo Quân.

Cho nên, cơ hội như vậy cực kỳ khó có được, nếu không nắm bắt, Thiên Đình sẽ mất đi không ít cơ hội và tình hình phát triển.

Trong Hồng Hoang, những thế lực và chủng tộc kia sẽ không vì thế mà buông tha cơ hội phát triển như vậy, cho nên, cơ hội này, Thiên Đình bất luận thế nào cũng không thể bỏ lỡ.

Chỉ cần nắm bắt được, liền có thể một lần hành động đề thăng khí vận và thực lực tổng thể của Thiên Đình. "Chuyện này, trẫm tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Lần này Thiên Đạo diễn biến đề thăng, Hồng Hoang đề thăng, không chỉ là cơ hội của vô số tu sĩ sinh linh, chủng tộc thế lực trong Hồng Hoang, mà cũng là cơ hội của Thiên Đình ta..." Hạo Thiên nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh và Minh Không nói: "Tiếp theo, Thiên Đình gia tăng mức độ chưởng khống đối với các khu vực Hồng Hoang.

Xem tình hình phát triển của Hồng Hoang hiện tại, tiếp theo Hồng Hoang sẽ khuếch trương không ít diện tích, cộng thêm diện tích khuếch trương do dung hợp thế giới trước đó, cũng đủ để Thiên Đình ta chưởng khống thêm không ít khu vực..." Ngừng một lát, y tiếp tục nói: "Ngoài ra, đem những kẻ thuộc Tứ giáo trên Phong Thần Bảng, toàn bộ phái ra ngoài, giao cho họ những nhiệm vụ này để hoàn thành..." "Thiên Đế, những môn hạ của Thánh nhân kia, lòng cao hơn trời, chưa chắc sẽ nghe lời như vậy!" Minh Không nhíu mày, mở miệng nói. "Có Phong Thần Bảng trong tay, không do họ muốn hay không.

Hơn nữa, chỉ là đệ tử ký danh, cũng không có bao nhiêu phân lượng, đặt ở trong Thiên Đình của ta, cũng không phải là nòng cốt,

cũng không có gì để kiêu ngạo!" Hạo Thiên lạnh lùng mở miệng nói.

Nếu là đệ tử thân truyền, có lẽ sẽ coi trọng mấy phần, đệ tử ký danh, có gì hay để kiêu ngạo?

Có Phong Thần Bảng trong tay, cự tuyệt cũng không thể, cho nên chuyện này, cứ sắp xếp như vậy.

Minh Không và Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, gật đầu, chuyện này cũng cứ như vậy định ra. "Ngoài việc để những đệ tử Tứ giáo này đi khuếch trương, quản lý khu vực Hồng Hoang, trong Thiên Đình, Thái Bạch Kim Tinh toàn lực phát triển, đề thăng thực lực.

Về phần Minh Không, liền phụ trách phương diện diễn luyện và đề thăng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận..." Hạo Thiên chậm rãi đứng dậy, đối với Thái Bạch Kim Tinh và Minh Không nói, ba chuyện này là mấu chốt nhất, cũng là nơi quan trọng nhất. "Thiên Đế yên tâm, thần tự sẽ sắp xếp tốt..." Nhiệm vụ đã giao, Thái Bạch Kim Tinh và Minh Không liếc nhau một cái, lập tức chắp tay đáp lời.

Hạo Thiên gật đầu, lập tức phất tay, ý bảo có thể xuống sắp xếp.

Tuy chỉ có ba chuyện, nhưng để thực thi, cần một khoảng thời gian, cho nên sớm ngày sắp xếp thì tốt hơn. "Thần cáo lui!" Minh Không và Thái Bạch Kim Tinh chắp tay một cái, liền xoay người rời đi.

Hạo Thiên ánh mắt chuyển động, nhìn vào Hạo Thiên Cảnh, lúc này quan sát tam giới, thấy được tình hình của không ít thế lực và chủng tộc hạng hai, cùng không ít sinh linh và tu sĩ trong Hồng Hoang. "Cũng không lãng phí cơ hội như vậy, xem sau lần này, có thể đề thăng được bao nhiêu..." "Long tộc, trẫm sớm muộn gì cũng sẽ thu nạp vào trong Thiên Đình..." Hạo Thiên thần sắc lạnh lùng, nhàn nhạt nói.

Thực lực của Long tộc không tồi, đối với Thiên Đình, thực ra có tác dụng của nó, nếu có thể thực sự chưởng khống, quả thực không tồi.

Chỉ là chuyện này không dễ dàng, dù sao có Chúc Long, Long Vương có chịu quy thuận hay không, điểm này tạm thời không dám chắc.

Cho nên, muốn thực sự chưởng khống Long tộc cũng không dễ dàng như vậy, chuyện này cần phải kế hoạch lâu dài.

May mà, Thiên Đình có thời gian, tình hình lúc này, chỉ có thể đi một bước xem một bước, từ từ kế hoạch.

Hạo Thiên nghĩ trong lòng xong, thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất tại chỗ...

Hồng Hoang phương nam, Bất Tử Hỏa Sơn, trong Phượng Thiên Điện. "Đại tỷ, lần này Hồng Hoang biến động không nhỏ, mọi thứ đều đang tiến về phương hướng tốt hơn, thời cơ này, chính là cơ hội để chúng ta tái hiện Hồng Hoang..." Phượng tộc nhị trưởng lão nhìn về phía đại trưởng lão, mở miệng nói.

Sớm từ mười mấy vạn năm trước, nhân quả nghiệp lực của Phượng tộc đã hóa giải xong, trải qua mười mấy vạn năm ổn định, các phương diện đều đã bình ổn lại, quả thực có thể tái hiện Hồng Hoang.

Thêm vào tình hình của Hồng Hoang trong khoảng thời gian này, quả thực là thời cơ tốt.

Nếu lúc này tái hiện Hồng Hoang, có thể vì Phượng tộc tụ họp được càng nhiều khí vận Hồng Hoang để đề thăng khí vận bản thân.

Tình huống như vậy, sẽ tốt hơn nhiều so với lúc Long tộc tái hiện Hồng Hoang năm xưa, cho nên, đây là một thời cơ tốt ngàn năm khó

gặp. "Lời này không sai, thời cơ này quả thực không tồi, chúng ta phải nắm bắt tốt cơ hội này..." "Từ tình hình hiện tại mà xem, sau khi tái hiện Hồng Hoang, có thể mang lại cho chúng ta không ít khí vận Hồng Hoang, khí vận có thể tụ họp, ước chừng sẽ còn trên cả Long tộc..." Phượng tộc đại trưởng lão nghe vậy, khẽ gật đầu nói, quả thực tán đồng điểm này.

Không chỉ vậy, lúc này mấy vị Phượng tộc trưởng lão đều gật đầu, vô cùng tán thành chuyện này. "Nếu đều không có dị nghị, vậy thì ba ngàn năm sau, Phượng tộc ta tái hiện trên đại địa Hồng Hoang..." Phượng tộc đại trưởng lão nhìn quanh một vòng, thấy thần sắc mọi người, trong lòng đã hiểu rõ, mỉm cười mở miệng nói. "Thời gian tiếp theo, liền phải sắp xếp tốt mọi việc tái hiện Hồng Hoang..." Phượng tộc đại trưởng lão nói. "Đại tỷ yên tâm, chúng ta hiểu rõ phải làm thế nào!" Mấy vị trưởng lão nghe vậy, cười một tiếng rồi nói.

Phượng tộc đại trưởng lão khẽ gật đầu, đối với việc họ đi sắp xếp, bà rất yên tâm.

Các vị trưởng lão thấy vậy, liền đứng dậy, chắp tay một cái rồi rời đi.

Phượng tộc đại trưởng lão thấy vậy, lại một lần nữa nhắm hai mắt lại, chờ đợi thời cơ... ...Cùng lúc đó, phương bắc Kỳ Lân tổ địa.

Trong Lân Tổ Điện. "Đại ca, Phượng tộc gần đây có chút dị động, có lẽ không lâu nữa sẽ tái hiện trên đại địa Hồng Hoang..." "Kỳ Lân nhất tộc của chúng ta đã tụt hậu một chút rồi, cho nên thời cơ lần này, chúng ta nhất định phải nắm bắt tốt..." Kỳ Lân nhất tộc nhị trưởng lão nhướng mày, mở miệng nói.

Chương 350

"Phượng tộc được Đạo Quân tương trợ, tình hình quả thực tốt hơn chúng ta không ít.

Nhưng thời cơ lần này, thiên địa Hồng Hoang phát triển, đối với chúng ta cũng là cơ hội.

Chúng ta có thể mượn sự phát triển lúc này để nhân quả nghiệp lực của chúng ta được rút ngắn thêm một bước..." "Trước kia cần gần ba trăm vạn năm, ta có hy vọng mượn lần phát triển này của Hồng Hoang và Thiên Đạo, rút ngắn lại hoàn thành trong hơn một trăm vạn năm..." "Cho nên, tình hình tiếp theo, chúng ta cần phải nắm bắt cơ hội..." Kỳ Lân nhất tộc đại trưởng lão ánh mắt quét qua mấy vị trưởng lão, chậm rãi mở miệng nói... ...

Trong Lân Tổ Điện.

Mấy vị trưởng lão của Kỳ Lân nhất tộc nghe vậy, gật đầu, quả thực tán đồng lời của đại ca mình.

Tiếp theo, Kỳ Lân nhất tộc cũng nên sắp xếp thế nào.

Như vậy, mới có thể nắm bắt tối đa thời cơ này, có lợi ích lớn cho sự phát triển của bản thân, mới có thể đề thăng nhiều hơn tình hình của Kỳ Lân nhất tộc sau này. "Tộc lý phát triển, ở trong Hồng Hoang, mượn khoảng thời gian này, hóa giải nhân quả nghiệp lực của bản thân, cơ hội này, chúng ta phải nắm bắt, thời gian tái hiện Hồng Hoang sau này sẽ không còn xa..." "Việc sắp xếp tiếp theo, trong lòng mọi người đều đã rõ, cứ quyết định như vậy.

Mỗi người tự đi phân phó, trong khoảng thời gian này, toàn lực hóa giải nhân quả nghiệp lực của chúng ta, sớm ngày tái hiện trên đại địa Hồng Hoang..." "Lần này, không phải vì tranh bá, chỉ vì khôi phục

bản thân!" Kỳ Lân nhất tộc đại trưởng lão chậm rãi đứng dậy, nhìn về đại địa Hồng Hoang, hai mắt khẽ híp lại, miệng khẽ nói.

Nghe vậy, thần sắc mấy vị trưởng lão có chút động dung, lúc này phân phân đứng dậy, hướng về phía đại trưởng lão chắp tay nói: "Đại ca yên tâm, ta tự sẽ làm thỏa đáng!" Nói xong, mấy vị trưởng lão liền động thân, hướng ra ngoài điện, bắt đầu sắp xếp chuyện tiếp theo.

Đại trưởng lão thần sắc nghiêm nghị, nhìn đại địa Hồng Hoang hồi lâu, mới thu hồi ánh mắt, thân hình khẽ động, biến mất không thấy... ...Ba ngàn năm, trong Hồng Hoang, quả thực là trong nháy mắt.

Lúc này, đã là lúc Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang.

Phượng tộc tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, đối với Kỳ Lân nhất tộc và Long tộc vốn luôn chú ý lẫn nhau, quả thực sớm đã biết ý đồ của Phượng tộc, cũng đang làm việc của riêng mình.

Kỳ Lân nhất tộc hóa giải nhân quả nghiệp lực, tốc độ rõ ràng nhanh hơn không ít, tình hình kế hoạch ban đầu, quả thực có hy vọng hoàn thành.

Phía Long tộc, một bên chú ý tình hình của Kỳ Lân nhất tộc và Phượng tộc, một bên cũng đang phát triển bản thân, thực lực và khí vận cũng đang chậm rãi đề thăng.

Lúc này, chỉ chờ chuyện Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang...

Long tộc, Đông Hải hành cung, trong đại điện. "Tộc trưởng, Phượng tộc sẽ trong khoảng thời gian gần nhất tái hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Đến lúc đó, ước chừng sẽ tụ họp được nhiều khí vận Hồng Hoang hơn Long tộc chúng ta..." Long tộc đại trưởng lão hướng về phía Chúc Long chắp tay một cái, mở miệng nói.

Lúc Long tộc tái hiện Hồng Hoang, khí vận Hồng Hoang tụ họp

cũng không nhiều, nhưng hiện tại thời cơ dù sao cũng bất phàm, Phượng tộc có thể có được nhiều chỗ tốt hơn, cũng là chuyện bình thường. "Không sao, dù vậy, Phượng tộc vẫn lạc hậu hơn ta, ta chỉ cần duy trì bản thân là được..." Chúc Long thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe vậy, đại trưởng lão gật đầu, không mở miệng nữa.

Xem tình hình phát triển của Long tộc lúc này, Phượng tộc tuy tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, nhưng muốn đuổi kịp sự phát triển của Long tộc, không dễ dàng như vậy, cần một khoảng thời gian dài mới được.

Cho nên, lúc này cũng không cần quá lo lắng, chỉ cần Long tộc tiếp tục duy trì sự phát triển như vậy là được.

Thêm vào đó, thời cơ này đặc biệt, Long tộc chỉ cần nắm bắt được, sự phát triển của Long tộc sẽ càng tốt hơn, hai tộc còn lại muốn đuổi kịp Long tộc, sẽ càng khó khăn hơn.

Vì vậy, không cần lo lắng quá nhiều, tiếp tục phát triển bản thân là được.

Nghĩ trong lòng xong, đại trưởng lão liền không tiếp tục bận tâm chuyện Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, quay lại chuyện chính lần này tìm Chúc Long. "Tộc trưởng, lần này thời cơ đặc thù, Thiên Đình cũng đang nắm bắt thời cơ, đối với tất cả khu vực trong Hồng Hoang, khuếch đại chưởng khống.

Trong lần này, ngoài chủ lực là môn hạ Tứ giáo, Long tộc chúng ta cũng có không ít tham gia, liệu có gây ra xung đột gì không?

Dù sao có một số khu vực, sẽ là nơi ta và Thiên Đình tranh đoạt..." Đại trưởng lão hỏi.

Vấn đề này quả thực phải xử lý, dù sao quan hệ hiện tại với Thiên

Đình đã không còn vững chắc như trước, nếu hai bên lại xung đột, có lẽ thật sự sẽ nổ ra chiến hỏa.

Vì vậy, cần phải thỉnh thị Chúc Long, xem sắp xếp thế nào rồi nói.

Nghe vậy, Chúc Long trầm ngâm mấy hơi, nói: "Xem tình hình khuếch trương khu vực Hồng Hoang hiện tại, Thiên Đình khuếch trương, và lộ tuyến khuếch trương của Long tộc ta, tuy có một số sẽ xung đột, nhưng thời cơ này không thể xảy ra chiến hỏa.

Cho nên, chúng ta tạm thời tránh né những chỗ đó, miễn cho một số chuyện bị đẩy lên sớm, gây trở ngại cho kế hoạch của ta..." Đại trưởng lão nghe vậy, gật đầu, không phản đối quyết định của tộc trưởng. "Ngoài ra, bảo các tộc nhân đi hiệp trợ lưu ý một chút, nếu có thể làm một số thủ đoạn của Long tộc ta ở những khu vực đó, thì cứ làm, đối với sau này, có lẽ sẽ có tác dụng..." Nghĩ trong lòng xong, Chúc Long nói với đại trưởng lão.

Nghe vậy, đại trưởng lão mắt sáng lên, đúng vậy, có thể sắp xếp như vậy, sau này có lẽ sẽ có hiệu quả bất ngờ. "Tộc trưởng yên tâm, ta đã biết phải làm thế nào..." Đại trưởng lão thần sắc vui mừng, chắp tay một cái, liền xoay người xuống sắp xếp.

Chúc Long nhìn một cái về phía Thiên Đình và Phượng tộc, liền tạm thời thu hồi ánh mắt... ...Phượng tộc, trước Bất Tử Hỏa Sơn. "Đại tỷ, đều đã chuẩn bị xong!" Nhị trưởng lão bước lên, nói với đại trưởng lão.

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, tay kết ấn, lập tức đánh một chưởng vào khí vận Phượng tộc.

Tức thì, một luồng khí thế kinh khủng mang theo hơi thở nóng bỏng xông lên trời, một đạo hỏa quang xuyên thủng thiên địa, khiến vô số tồn tại chú mục, trong lòng âm thầm đoán tình hình của Phượng tộc lúc này. "Kể từ hôm nay, khí vận Phượng tộc giải phong, tái hiện

trên đại địa Hồng Hoang, khôi phục vinh quang ngày trước!" Phượng tộc đại trưởng lão thần sắc lạnh lùng, lớn tiếng mở miệng nói.

Lúc này, có khí vận Phượng tộc gia trì, cùng với đại đạo chi lực gia trì sau khi tái hiện Hồng Hoang, thanh âm này truyền khắp đại địa Hồng Hoang, cáo tri tất cả tồn tại. "Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, lời của Phượng tộc đại trưởng lão vừa dứt, liền thấy trên bầu trời vang lên từng trận âm thanh oanh minh, ngay sau đó là từng trận khí vận Hồng Hoang mênh mông tụ họp lại.

Khí vận Hồng Hoang tụ họp lúc này, nhiều hơn không ít so với Long tộc năm xưa, ít nhất cũng phải gấp đôi, quả thực khiến không ít tộc nhân Long tộc sinh lòng ghen tị.

Quả nhiên, tái hiện Hồng Hoang ở những thời cơ khác nhau, đối với khí vận bản thân, có sự khác biệt lớn.

Lúc này khí vận Phượng tộc, dưới sự gia trì và dung hợp của khí vận Hồng Hoang bành trướng mênh mông như vậy, quả thực đề thăng không ít.

Khí vận phản hồi, một chúng cao tầng của Phượng tộc, sau khi khí vận Phượng tộc đề thăng, cũng có được không ít chỗ tốt.

Đối với tình huống này, tuy đã nằm trong dự liệu, nhưng lúc này họ vô cùng vui mừng. "Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, tiếp theo, liền phải hảo hảo khôi phục bản thân, khí vận và thực lực, đều phải bắt đầu lại từ đầu, tình hình nam phương đại lục, cũng nên hảo hảo chỉnh đốn một phen..." Đại trưởng lão nhìn mấy vị trưởng lão, mở miệng nói. "Vâng!" Mấy vị trưởng lão đáp một tiếng, liền mang theo nhân thủ của mình, bắt đầu động thân.

Đại trưởng lão thấy vậy, thân hình khẽ động, biến mất tại chỗ.

Lúc này, chuyện Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, cũng chính

thức định ra... ...

Trong Hồng Hoang.

Sau khi Phượng tộc tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, quả thực đã tạo ra một trận sóng gió trong Hồng Hoang vốn đang bình tĩnh lúc này.

Phượng tộc, một trong Viễn Cổ Tam Tộc, cũng là một trong những chủng tộc vẫn luôn tranh thủ hóa giải nhân quả nghiệp lực, tái hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Trước có Long tộc, hiện tại có Phượng tộc, tiếp theo là Kỳ Lân nhất tộc, ước chừng cũng không còn xa.

Dù sao từ tình hình lúc này mà xem, Kỳ Lân nhất tộc càng thêm nỗ lực và nhanh chóng, thêm vào đó là sự gia trì của ưu thế thời cơ lúc này, quả thực đã rút ngắn thời gian so với dự kiến, không lâu nữa cũng có thể tái hiện Hồng Hoang.

Đến lúc đó, Viễn Cổ Tam Tộc đã ẩn lui vô số năm khỏi Hồng Hoang, sẽ toàn bộ tái hiện trên đại địa Hồng Hoang.

Đối với không ít tiên thiên chủng tộc trong Hồng Hoang, đây là một cú sốc không nhỏ, dù sao Viễn Cổ Tam Tộc cũng khó mà kháng cự.

Ngoài ra, có một bộ phận tiên thiên chủng tộc còn sót lại từ thời xưa, lúc này tái hiện Hồng Hoang, cũng có một số dự tính.

Đối với một số thế lực hạng ba và một số thế lực hạng hai bình thường, việc Tam tộc tái hiện Hồng Hoang, đối với họ cũng có không ít ảnh hưởng, địa bàn, tài nguyên tu hành... cũng là một vấn đề phải cân nhắc.

Cho nên, lúc này sau khi Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, những chủng tộc và thế lực bị ảnh hưởng hiện tại hoặc sau này, đều đang chú ý... ...Sau khi Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, trong nam phương

đại lục, một số tu sĩ, sinh linh cùng một số tiên thiên chủng tộc, lúc này liền có dự tính.

Sau này có lẽ có thể lại một lần nữa dựa vào Phượng tộc để phát triển, như vậy, sự phát triển của Phượng tộc cũng sẽ không có chiến hỏa, cũng có thể có được nhiều tài nguyên hơn, cũng không tồi.

Cho nên, việc chỉnh đốn nam phương đại lục, không đến mấy ngàn năm, liền toàn bộ hoàn thành.

Sau đó, Phượng tộc liền tạm thời lắng dịu lại, không tiếp tục khuếch trương, tiếp tục nghỉ ngơi dưỡng sức.

Lần này là nghỉ ngơi dưỡng sức thực sự, sau khi tái hiện Hồng Hoang, đối với khí vận và thực lực của bản thân, có thể có được sự phát triển chân chính.

Trước kia bị nhân quả nghiệp lực kiềm chế, cho nên vẫn luôn không phát triển được, khí vận và thực lực vẫn luôn đình trệ không tiến.

Hiện tại tình hình thay đổi, tự nhiên phải hảo hảo nghỉ ngơi dưỡng sức, phát triển một thời gian rồi nói.

Dù sao hiện tại đã không còn tâm tư tranh bá, cũng không cần quá cao điệu, dù sao cũng khác với Long tộc, từ từ là được.

Tình hình lúc này, không ít tồn tại cũng có thể lý giải, cũng không nói nhiều... ...Đối với chuyện Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, một chúng tồn tại đỉnh tiêm tự nhiên không để ý nhiều.

Thứ nhất, chuyện Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang vốn đã nằm trong dự liệu, không cần quá quan tâm.

Thứ hai, Phượng tộc tái hiện trên đại địa Hồng Hoang, đối với họ, đối với đại giáo cũng không có ảnh hưởng, cũng không cần đi quan tâm.

Vì vậy, lúc này trừ các đệ tử môn hạ, bản thân họ vẫn đang bế quan tu hành.

Một chúng chủng tộc và thế lực, đứng đầu là Vu tộc, Nhân tộc, Huyết Hải, Thiên Đình, Long tộc... lúc này cũng chỉ quan tâm một chút rồi không để ý nhiều nữa.

Nhân tộc và Vu tộc vẫn vận hành theo quỹ đạo cũ, Huyết Hải, Thiên Đình và Long tộc, thì hoàn toàn chìm đắm trong sự phát triển của riêng mình.

Chương 351

Đây là một cơ hội khó có được, tự nhiên phải đề thăng thế lực của mình đến mức tối đa.

Đến lúc đó, liền có thể mượn lực của đại thế, mượn lực của khí vận, hiệp trợ đột phá bình cảnh của bản thân.

Nếu có cơ duyên tạo hóa, có khả năng tấn thăng lên cảnh giới chứng đạo.

Cho nên, lúc này không để ý quá nhiều, chỉ quan tâm một chút rồi thôi.

Lúc này, chỉ có một chúng sinh linh và tu sĩ Hồng Hoang, đối với chuyện của Phượng tộc có chút bàn tán mà thôi.

Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, đối với không ít tồn tại, cũng có một số ảnh hưởng, dù sao cũng phải tranh đoạt tài nguyên tu hành và khí vận Hồng Hoang, đặc biệt là ở gần nam phương đại lục.

Nhưng dưới đại thế như vậy, Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang là tất nhiên.

Có Kỳ Lân nhất tộc theo sát phía sau, cũng như vậy.

Tin rằng không lâu nữa, liền có thể thấy Kỳ Lân nhất tộc tái hiện Hồng Hoang.

Đến lúc đó, Tam tộc tái hiện Hồng Hoang, lại sẽ thay đổi không ít cục thế chủng tộc.

Về phần hướng đi cuối cùng như thế nào, phải xem tình hình phát triển sau này... ...Thời gian thoáng chốc, lại ba nguyên hội trôi qua.

Hồng Hoang vẫn bình tĩnh như mặt hồ, không có gợn sóng nào,

các phương đều đang nỗ lực phát triển, Kỳ Lân nhất tộc lại càng nhất, tin rằng không lâu nữa sẽ có biến hóa lớn.

Ở trong Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh mấy chục vạn năm qua, không tìm được quá nhiều thế giới có thể dung hợp, chỉ có một phương Đại Thiên Thế Giới phù hợp mà thôi.

Ngoài ra, có mấy phương Trung Thiên và Tiểu Thiên thế giới, cũng bị Thanh Minh nhìn trúng, cũng không buông tha, cũng dung hợp, tạm thời dung hợp vào trong Linh Hồn Đại Thế Giới.

Lúc này Linh Hồn Đại Thế Giới đã đạt đến một tầm cao mới, các giới sinh linh trong đó đều có được không ít chỗ tốt, cũng đã hiểu được tạo hóa mà Đạo Quân nói.

Hiện tại chưa phải là cơ duyên tạo hóa thực sự, đã có không ít chỗ tốt, họ cũng rất tò mò và mong chờ tình huống cuối cùng.

Thanh Minh không để ý đến suy nghĩ của họ, thề sẽ tiếp tục tiến về phía trước... ...Trong Hỗn Độn Thế Giới xám xịt, Thanh Minh vừa vận chuyển pháp lực hành tẩu đại chu thiên, vừa chậm rãi tiến về phía trước.

Lặng lẽ, lại vạn năm nữa trôi qua. "Xem ra, lần này có thể ở trong Hỗn Độn Thế Giới, đem việc tôi luyện thân thể, đạt đến cảnh giới viên mãn..." Trong đôi mắt thâm thúy của Thanh Minh, lóe lên một đạo thần quang, ánh mắt xuyên qua vô tận thời không khu vực, nhìn thấy một phương hỗn độn phong bạo đang càn quét ở nơi cách không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm, miệng khẽ cười nói.

Phương hỗn độn phong bạo này, là hỗn độn phong bạo tầng trên trong Hỗn Độn Thế Giới, cũng là lực lượng kinh khủng nhất.

Thái Cực Kim Tiên bình thường, thật không dám gặp, nhưng

Thanh Minh thì khác, lúc này chỉ có hỗn độn phong bạo như vậy mới có thể giúp được y, cho nên tự nhiên sẽ không buông tha cơ hội như vậy.

Ý niệm trong lòng lóe lên, lập tức liền hướng về nơi có phương hỗn độn phong bạo đó.

Với tu vi của y, cũng chỉ mất hơn ngàn năm, liền đến được khu vực đó.

Đối mặt với hỗn độn phong bạo tầng trên, dù là Thanh Minh, lúc này cũng vô cùng tán thưởng, quả không hổ là sức mạnh hủy diệt kinh khủng nhất trong Hỗn Độn Thế Giới.

Hỗn độn phong bạo như vậy, Thái Cực Kim Tiên bình thường cũng sẽ bị trọng thương, cho nên Thái Cực Kim Tiên bình thường nếu gặp, cũng sẽ cố gắng tránh né, miễn cho bị thương.

Nhưng Thanh Minh thì khác, lúc này trực tiếp hướng về phía hỗn độn phong bạo, định mượn đó để thân thể của mình đạt đến viên mãn... ...

Hỗn Độn Thế Giới, một khu vực nào đó.

Thanh Minh nhìn vào phương hỗn độn phong bạo này, trong lòng âm thầm gật đầu, có hỗn độn phong bạo tương trợ, liền không có vấn đề gì. "Ông!" Chỉ thấy Thanh Minh phất tay, liền thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện trên khánh vân, từng sợi tử quang nhân uân rải xuống.

Trên người Thanh Minh lại có lôi quang trào ra, phảng phất như một tầng bình chướng nhàn nhạt bao bọc lấy bản thân.

Làm xong tất cả chuẩn bị, Thanh Minh hóa thành một đạo lôi quang, trực tiếp độn nhập vào trong hỗn độn phong bạo. "Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, trong khu vực này, đột nhiên vang lên từng trận âm

thanh oanh minh, chấn động vô số hỗn độn hư không vặn vẹo.

Tốc độ vận chuyển của hỗn độn phong bạo lúc này có mấy phần đình trệ, nhưng ngay sau đó, liền lại khôi phục tốc độ vận chuyển, cùng với luồng lực lượng hủy diệt kinh khủng đến cực điểm đó.

Nơi nó đi qua, tất cả đều yên diệt trong đó.

Hỗn độn chi khí, hỗn độn hư không, tất cả hữu hình, tất cả vô hình, hình thái ban sơ của thế giới được diễn hóa từ địa thủy phong hỏa sau khi thời không vỡ nát, đều bị chôn vùi triệt để, tất cả yên diệt... ...Thanh Minh ngồi xếp bằng ở nơi mắt bão của hỗn độn phong bạo, thần sắc nghiêm nghị, hai mắt nhắm chặt, chỉ có ấn ký Lôi Đình đại đạo nơi mi tâm, lúc này hóa thành một đạo thụ văn màu tím, trong đó có từng sợi lôi đình giao thoa lóe lên. "Ầm!" Đột nhiên, một đạo thiên phạt lôi đình kinh khủng trực tiếp lóe lên, hư không trước người y tức thì bị đánh vỡ, trực tiếp xuyên thủng hỗn độn phong bạo.

Hỗn độn phong bạo kinh khủng, lúc này cũng không thể trong thời gian ngắn, khôi phục lại khu vực kinh khủng bị thiên phạt lôi đình xuyên thủng, chỉ có thể chậm rãi vận chuyển mới có thể khôi phục. "Ông!" Trong một khoảnh khắc, chỉ thấy thụ văn màu tím nơi mi tâm Thanh Minh lóe lên lôi quang rực rỡ, ngay sau đó thụ văn chậm rãi mở ra, lộ ra một con mắt lạnh lùng vô tình, nhìn xuống chúng sinh.

Thiên Phạt Chi Nhãn!

Thiên Phạt Chi Nhãn nhìn vào sự vận chuyển của hỗn độn phong bạo, lúc này lại có từng sợi khí nhân uân từ bốn phương tám hướng của hỗn độn phong bạo từ từ bay tới, ngay sau đó trực tiếp dung nhập vào trong Thiên Phạt Chi Nhãn.

Bản thân Thanh Minh, lúc này thì bắt đầu mượn luồng lực lượng kinh khủng đó của hỗn độn phong bạo, dẫn vào cơ thể, bắt đầu vận chuyển đại chu thiên.

Luồng lực lượng kia tuy không gây ra tổn thương quá lớn cho Thanh Minh, nhưng sức mạnh nhập thể, trên bề mặt thân thể y cũng lộ ra vô số vết nứt, phảng phất như một con búp bê sứ sắp vỡ.

Thanh Minh thu liễm tâm thần, trong thức hải vang lên đại đạo chi âm của Đại Đạo Kinh, pháp lực trên người vận chuyển đến cực hạn, bắt đầu từng chút một khôi phục bản thân, cường đại bản thân.

Theo sự quen thuộc và chưởng khống đối với thương thế trên người Thanh Minh và luồng lực lượng kia, sức mạnh và trình độ dẫn động hỗn độn phong bạo lại một lần nữa gia tăng.

Các vết nứt trên bề mặt thân thể Thanh Minh, vốn đã khôi phục, lúc này lại một lần nữa lan rộng.

Thanh Minh không để ý quá nhiều, tất cả đều theo từng bước, tuần hoàn tiến hành, cường độ thân thể của y cũng đang chậm rãi đề thăng.

Việc tôi luyện lúc này đã đi vào đúng quỹ đạo.

Chỉ cần làm, là dẫn vào sức mạnh cường đại nhất trong hỗn độn phong bạo, khiến cho thân thể của mình đạt đến viên mãn, phương hỗn độn phong bạo này đối với Thanh Minh, sẽ không còn tác dụng.

Hiện tại đã đi vào đúng quỹ đạo, việc sau này cũng sẽ dễ dàng và nhanh chóng hơn mấy phần.

Thanh Minh thu liễm tâm thần, chuyên tâm tôi luyện thân thể, chờ đợi sự viên mãn... ...Hỗn Độn Thế Giới, một khu vực nào đó.

Trong hỗn độn phong bạo.

Trong hai mươi mấy vạn năm ngắn ngủi, Thanh Minh không biết thân thể đã phá hủy rồi khôi phục bao nhiêu lần, chỉ biết, sức mạnh của hỗn độn phong bạo bị dẫn động ngày một nâng cao, đã gần đến đỉnh phong.

Đợi tất cả sức mạnh đạt đến đỉnh phong, sức mạnh của hỗn độn phong bạo đối với y cũng không còn bất kỳ tác dụng nào, cũng có thể tiếp tục tiến về phía trước. "Hô!" Một luồng lực lượng kinh khủng kẹp lấy hỗn độn chi khí cuồng bạo lẫm liệt, từ trong hỗn độn phong bạo bị tách ra, sau đó trực tiếp bị Thanh Minh dẫn vào cơ thể, rồi vận chuyển đại chu thiên, bắt đầu một vòng phá hủy và khôi phục mới.

Tiến trình tôi luyện lần này, đã đến giai đoạn hậu kỳ...

Như vậy, lại mười mấy vạn năm sau.

Trong hỗn độn phong bạo. "Ầm!" Vạn ngàn đạo lôi đình từ trên người Thanh Minh bính phát ra, mỗi một đạo lôi đình đều xuyên thủng vô tận hỗn độn thời không, xuyên thủng hỗn độn phong bạo, đánh hỗn độn phong bạo thành lỗ chỗ, đến cả việc vận chuyển lúc này cũng đình trệ không ít, không ít sức mạnh dật tán ra, đã không còn uy lực như trước. "Hô!" Một trận đại đạo khí tức từ trên người Thanh Minh tán phát ra, đi kèm với từng trận lôi đình quang mang và khí tức, đẩy lùi tất cả.

Thanh Minh chậm rãi mở hai mắt ra, trên khuôn mặt nho nhã lộ ra một nụ cười, "Như vậy, chuyện tôi luyện thân thể lần này, liền đã đạt đến cảnh giới viên mãn, trong Hỗn Độn, sẽ không còn vật gì có thể làm tổn thương ta..." Tình hình thân thể của y lúc này đã đạt đến cảnh giới viên mãn.

Trong Hỗn Độn Thế Giới hiện tại, sẽ không còn sự vật nào có thể làm tổn thương y, cùng đẳng cấp, trong tình huống không mượn chí bảo, cũng không thể gây tổn thương cho y.

Nhưng trong tay Thanh Minh, cũng có chí bảo tồn tại, cho nên, lúc này muốn gây tổn thương cho y, quả thực không còn.

Như vậy, phương hỗn độn phong bạo này đối với Thanh Minh cũng không còn tác dụng, đã giúp Thanh Minh đạt đến cảnh giới viên

mãn, nhiệm vụ của nó cũng đã hoàn thành. "Tán!" Thanh Minh phất tay nhàn nhạt, miệng khẽ nói một chữ.

Lời vừa dứt, ngôn xuất pháp tùy, lúc này đại đạo chi lực kinh khủng mênh mông tức thì càn quét ra, hỗn độn phong bạo lỗ chỗ tức thì bị luồng đại đạo chi lực đó đánh tan, hóa thành vô số đạo hỗn độn chi khí, tiêu tán trong Hỗn Độn Thế Giới.

Thiếu đi sự càn quét của hỗn độn phong bạo, thời không nơi đây cũng trở nên ổn định hơn, không cần phải chịu sự tấn công của hỗn độn phong bạo nữa.

Thanh Minh thấy vậy, liền đột nhiên đứng dậy, nhiệm vụ tôi luyện đã toàn bộ hoàn thành, vậy tiếp theo, liền phải tiếp tục động thân.

Trong lòng cảm ứng một phen, liền hướng về một phương nào đó độn đi... ...Lúc này, ở khu vực cách Thanh Minh không biết bao nhiêu triệu triệu ức cực lý. "Tiếc quá, nếu lại có được một phương Đại Thiên Thế Giới, ta liền có thể đạt đến một tầm cao hơn..." Một bóng người ngạo nghễ đứng đó, nhìn vào phương Trung Thiên thế giới vừa thu được, cảnh giới tu vi của mình không có tiến triển, không khỏi khẽ than một tiếng nói.

Y là Hoàng Đạo Đại Thế Giới, Đại Quỳnh Thánh Triều Thánh Chủ, Đế Thương.

Tu vi của y không thấp, đã là tu vi Thái Cực Kim Tiên sơ kỳ, trong Hỗn Độn Thế Giới cũng là một tồn tại đỉnh tiêm hiếm có.

Vì sự khuếch trương của thế giới, vì sự đề thăng cảnh giới của bản thân, y cũng đi con đường dung hợp thế giới.

Tiếc là, còn thiếu một chút, không được như ý nguyện... ...

Bên trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

“Xem ra, chỉ có thể tiếp tục tìm kiếm một phương Đại Thiên Thế Giới, hoặc vài phương Trung Thiên Thế Giới thích hợp, mới có thể khiến thế giới khuếch trương, để Đại Quỳnh có được sự phát triển lớn hơn, trợ ta đạt đến trung kỳ chi cảnh…” Sau khi thu hồi tâm thần và thế giới của bản thân, Đế Thương lẩm bẩm một câu.

Dứt lời, Đế Thương chọn một phương hướng rồi trực tiếp hóa thành một đạo kim quang độn đi.

Chương 352

… Thanh Minh đi trong Hỗn Độn Thế Giới, thoáng chốc lại qua mười vạn năm.

Mặc dù cũng tìm được một phương Đại Thiên Thế Giới và vài phương Trung Thiên Thế Giới thích hợp, nhưng so với yêu cầu lần này, để Hồng Hoang đạt đến mức dự tính trong lòng hắn, vẫn còn thiếu một chút, cần phải tiếp tục tìm thêm vài phương thế giới nữa mới được.

"Tiếp theo, chỉ còn lại khu vực cuối cùng, hy vọng sẽ có kết quả bất ngờ…" Song mục Thanh Minh trong như trời quang, thần niệm dễ dàng xuyên thấu, nhìn về một phương vị nào đó.

Trước đó, dưới sự dẫn động của Đại Đạo chi lực, hắn đã cảm tri vô số khu vực trong Hỗn Độn Thế Giới.

Tuy không nhìn rõ từng khu vực, nhưng trong không ít nơi, hắn cũng cảm nhận được vài phần.

Mấy năm nay, hắn cũng dựa vào cảm tri những khu vực đó để tìm được vài phương thế giới, đồng thời cũng khiến cho thế giới bên trong bản thân tăng trưởng vô số.

So với nhiệm vụ lần này, hắn đã hoàn thành hơn một nửa.

Trong những khu vực đã cảm tri, có một phương vị chưa biết là hắn chưa đến tìm kiếm.

Đợi sau khi tìm kiếm trong khu vực này, nếu vẫn chưa hoàn thành mục tiêu dự tính, vậy thì chỉ có thể đi tìm vận may trong Hỗn Độn Thế Giới mênh mông vô tận.

Nhưng Thanh Minh tin rằng, dù tệ đến đâu, trong khu vực đó cũng

nên có vài phương thế giới có thể bị dung hợp.

Cho nên, lần đi này chắc chắn sẽ có thu hoạch.

"Để xem, có thể mang lại cho bản tôn nhiều kinh hỉ hay không…" Thanh Minh khẽ cười, tức thì động thân, tiến về phía khu vực đó.

Nếu không có gì bất ngờ, hắn có thể hoàn thành được bảy tám phần mục tiêu lần này.

Phần còn lại, đi tìm vận may trong Hỗn Độn Thế Giới mênh mông vô tận, chắc cũng không quá khó khăn.

Điểm này, Thanh Minh rất tin tưởng.

Vì vậy, tình hình tiếp theo như thế nào, phụ thuộc vào kết quả tìm kiếm ở khu vực sắp tới. … Thời gian thoáng chốc lại trôi qua mấy chục vạn năm.

Trong Hồng Hoang, sau hơn trăm vạn năm diễn hóa, mọi phương diện đã bắt đầu lắng dịu.

Dưới sự vận chuyển và thúc đẩy toàn lực của Hồng Quân đạo nhân, việc Thiên Đạo diễn hóa thăng cấp đã hoàn thành.

Mức độ thăng cấp của Thiên Đạo khiến Hồng Quân đạo nhân không khỏi cảm thán.

Cùng với sự thăng tiến của Thanh Minh, Thiên Đạo quả thực tăng cấp rất nhanh.

Là Đạo Tổ Hợp Đạo Cảnh, ông đã nhận được không ít chỗ tốt, khoảng cách đến trung kỳ cũng không còn xa, quả thực đã tăng tiến không ít.

Thiên Đạo thăng cấp, sự khống chế đối với Hồng Hoang lại tăng lên rất nhiều.

Ngoài ra, trong khoảng thời gian này, Hồng Hoang thiên địa cũng

hoàn thiện và thăng cấp không ít, diện tích cũng theo đó mà khuếch trương, cho phép càng nhiều chủng tộc và thế lực tranh đoạt thêm tài nguyên.

Quy tắc và pháp tắc ngưng thực và thăng cấp cũng mang lại lợi ích to lớn cho chúng sinh Hồng Hoang, bất luận là sinh linh từ trước hay sinh linh mới sinh ra trong thời gian này, đều có được lợi ích cực lớn.

Các thế lực lớn trong khoảng thời gian này đều thực hiện tốt kế hoạch của mình, mỗi bên đều đang nâng cao thế lực và khí vận.

Trong giai đoạn này, phát triển nhanh nhất phải kể đến Thiên Đình, Long tộc, Phượng tộc và Kỳ Lân nhất tộc đang ở giai đoạn cuối cùng.

Sự khống chế của Thiên Đình đối với các khu vực Hồng Hoang đang không ngừng khuếch trương và tăng cường.

Mặc dù đệ tử Tứ giáo không nghe lời, nhưng có Phong Thần Bảng trong tay, việc cần làm vẫn phải làm.

Nhìn chung, Hạo Thiên rất hài lòng.

Đối với Long tộc, trong quá trình khuếch trương, bộ phận Long tộc ở Thiên Đình đã để lại một số thủ đoạn, sau này có thể sẽ có tác dụng bất ngờ, Chúc Long khá hài lòng.

Lúc này, ông không làm gì ngoài kế hoạch, tiếp tục phát triển bản thân.

Về phần Phượng tộc, tuy tĩnh lặng, nhưng sau khi tái hiện Hồng Hoang, khí vận và thực lực đều bắt đầu hồi phục.

Cần thêm một thời gian nữa là có thể trở lại vinh quang ngày xưa.

Bên phía Kỳ Lân nhất tộc, trong hơn trăm vạn năm qua, tình hình hóa giải nhân quả nghiệp lực đã đến thời điểm cuối cùng.

Lúc này, họ toàn lực ứng phó, nắm bắt khoảng thời gian cuối cùng

này để sớm ngày hóa giải nhân quả nghiệp lực của mình.

Đến lúc đó, sau khi Kỳ Lân nhất tộc tái hiện Hồng Hoang, liền có thể bắt đầu khôi phục thực lực và khí vận.

Giây phút này, Kỳ Lân nhất tộc đã chờ đợi nhiều năm, nay cuối cùng cũng sắp thành hiện thực.

Còn các chủng tộc và thế lực khác trong Hồng Hoang, ngược lại không có thay đổi gì lớn, vẫn vận chuyển theo quỹ đạo của mình, chậm rãi thăng tiến, cũng không tệ.

Những tồn tại đỉnh tiêm trong Hồng Hoang lúc này đều đang tham ngộ bế quan, nên cũng khá yên tĩnh.

Lúc này, Hồng Hoang vẫn là một cảnh tượng bình yên. … Cứ như vậy, lại qua mấy vạn năm.

Thanh Minh lúc này đã đến được khu vực cuối cùng trong cảm tri.

Vừa đến đây, hắn liền gặp được một phương Trung Thiên Thế Giới có thể sánh ngang với Đại Thiên Thế Giới.

Trung Thiên Thế Giới này cũng không tệ, là một Băng Đạo thế giới, đối với Thanh Minh cũng có không ít tác dụng.

“Khu vực này quả nhiên không làm bản tôn thất vọng.

Phương Băng Đạo thế giới này tuy chỉ là Trung Thiên Thế Giới, nhưng so với Đại Thiên Thế Giới bình thường cũng không kém bao nhiêu…” Thanh Minh nhìn phương Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới, khẽ gật đầu nói.

Dứt lời, Thanh Minh vung tay, Đại Đạo chi lực mênh mông cuồn cuộn trút ra, tức thì xuyên qua vô tận Hỗn Độn Thế Giới, phảng phất như toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới đều đang chấn động, Đại Đạo chung minh, thế giới rung chuyển, sinh linh run rẩy.

Trong Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới, tất cả sinh linh đều phủ phục trên mặt đất, thần sắc kinh hãi.

Lúc này trên cửu thiên của Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới, lôi đình giao thác, mây đen cuồn cuộn, trên thế giới chi bích xuất hiện những vết nứt dày đặc, phảng phất như sắp vỡ tan.

Nếu không phải có một giọng nói vang lên từ đáy lòng, cho biết đây là cơ duyên, thì lúc này bọn họ đã kinh hãi đến cực điểm.

Tồn tại như thế này, ai có thể chống lại?

Không có ai.

Trong Trung Thiên Thế Giới mà tồn tại cao nhất chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên, không một ai có thể đi qua được một chiêu dưới tay tồn tại như vậy.

May mắn thay, giọng nói từ đáy lòng cho biết đây là cơ duyên, vì vậy cũng không kinh khủng như lúc đầu.

"Ầm!" Lúc này, trong Hỗn Độn Thế Giới, một đạo kim quang không biết từ thời không nào bay ra, va chạm vào khu vực bị Đại Đạo chi lực của Thanh Minh bao phủ, bắn ra vô số khu vực hỗn loạn thời không đen kịt.

Từng mảng Hỗn Độn Hải trực tiếp yên diệt dưới va chạm.

Nếu không có Đại Đạo chi lực của Thanh Minh bao bọc Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới, e rằng lúc này nó đã sớm yên diệt.

Song mâu Thanh Minh chợt lóe, đạo kim quang này đang tranh đoạt Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới với hắn? … Bên trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

Từ đạo kim mang kia, Thanh Minh cũng đại khái biết được tu vi thực lực của kẻ ra tay, cũng là Thái Cực Kim Tiên chi cảnh.

Nhưng so với hắn, quả thực chênh lệch rất xa.

Tu vi của y, chẳng qua chỉ sắp đạt đến trung kỳ mà thôi, cách hắn còn một khoảng cách lớn.

Vì vậy, chuyện tranh đoạt này, Thanh Minh cũng không cảm thấy sẽ có phiền phức gì.

Dù sao lúc này kim mang kia ngay cả khu vực do Đại Đạo chi lực bao phủ cũng không phá được, nói gì đến việc thực sự tranh đoạt Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới.

"Không ngờ, lại có một vị Thái Cực Kim Tiên tồn tại, cũng đang đi trên con đường mà bản tôn đang đi, thật khiến bản tôn có chút bất ngờ…" Thanh Minh nho nhã mỉm cười, thản nhiên nói, thần sắc không có chút thay đổi nào, phảng phất như đạo kim mang có sức mạnh sánh ngang Thái Cực Kim Tiên trung kỳ kia trong mắt hắn chẳng đáng một xu.

"Tán!" Thanh Minh hờ hững vung tay, Đại Đạo chi lực đang bao phủ tứ phương lúc này ầm ầm quét ra, tức thì lan đến tương lai, vô tận Hỗn Độn Hải trực tiếp yên diệt, vô thanh vô tức.

Tất cả những gì hữu hình, vô hình, hữu chất, vô chất, đều triệt để hóa thành tro bụi, không còn tồn tại.

Đạo kim mang kia đình trệ một thoáng rồi ầm ầm vỡ tan, trực tiếp tiêu tán không thấy.

Thấy vậy, Thanh Minh mới chuyển ánh mắt đến một phương vị nào đó, khóe miệng nhếch lên một nụ cười.

"Ông!" Lúc này, chỉ thấy hỗn độn thời không ở một phương vị nào đó khẽ rung động, rồi lập tức vỡ vụn từng mảnh, lộ ra một lỗ hổng đen kịt, sau đó một bóng người từ trong đó bước ra, chính là Đế Thương.

Đế Thương lúc này thần sắc ngưng trọng nhìn Thanh Minh.

Vừa rồi Thanh Minh ra tay, y cũng cảm thấy có chút tim đập nhanh.

Tu vi của Thanh Minh, ít nhất không dưới y.

Nếu không phải Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới này đối với y lúc này là một khế cơ tấn thăng, y thật sự không muốn đối mặt với Thanh Minh.

Dù sao chọc phải một tồn tại cùng đẳng cấp, không phải dễ dàng giải quyết ổn thỏa.

Nếu lần này có thể giải quyết tốt việc này, y nguyện dùng bảo vật để trao đổi.

"Đế Thương!" Sau khi ánh mắt Thanh Minh quan sát kỹ Đế Thương mấy hơi, hắn thản nhiên nói.

Với tu vi thủ đoạn của hắn, muốn biết được đại đạo chân danh của Đế Thương không khó.

Thậm chí, ngay cả thân phận là chủ của Đế Hoàng Đại Thế Giới, Thánh Triêu chi chủ, hắn cũng đã hiểu rõ, trong lòng thầm gật đầu.

Thần sắc Đế Thương chợt lóe, bị Thanh Minh liếc mắt một cái đã nhìn ra một số lai lịch, trong lòng cũng chùng xuống.

Từ ánh mắt của Thanh Minh, y cảm giác Thanh Minh không chỉ đơn giản là nhìn ra đại đạo chân danh của y, mà có lẽ, mọi chuyện đều đã bị nhìn thấu.

Nếu đúng như vậy, tu vi của Thanh Minh quả thực vô cùng khủng bố.

Thủ đoạn như vậy, có lẽ đã vượt xa y không ít.

Chương 353

Dù sao lúc này y quan sát Thanh Minh, một chút cũng không nhìn ra, ngay cả đại đạo chân danh của Thanh Minh cũng không thể biết được.

Đối với y, đây chính là chứng cứ hữu hiệu nhất chứng minh Thanh Minh vượt xa y không ít.

Nếu thật sự như vậy, lần này, thật sự khó khăn rồi.

"Đế Thương, bái kiến đạo huynh!" Đế Thương dừng lại mấy hơi rồi mới nghiêm túc chắp tay với Thanh Minh.

Thấy y lễ số đầy đủ, Thanh Minh lúc này cũng không trực tiếp gây khó dễ, chỉ cười cười, không nói gì.

"Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, tay Thanh Minh khẽ động, tức thì thấy Đại Đạo chi lực mênh mông cuồn cuộn chậm rãi lưu chuyển, kéo theo hỗn độn chi khí xung quanh trôi đi, phảng phất như bị cỗ Đại Đạo chi lực này hấp thụ, dần dần hình thành một cơn bão hỗn độn.

Ở trung tâm, chính là Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới lúc này như một quả cầu, giống như mắt bão.

Đại Đạo chi lực và hỗn độn chi khí khủng bố lúc này lấy Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới làm trung tâm, không ngừng vận chuyển, hình thành bão hỗn độn.

Thấy tình hình này, thần sắc Đế Thương biến đổi, lập tức nói: "Đạo huynh, có thể nhường thế giới này cho ta được không, ta nguyện dùng bảo vật để trao đổi…" Thấy Thanh Minh sắp thu lấy khế cơ, Đế Thương lập tức lên tiếng ngăn cản.

Y không thể cứ thế nhìn Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới bị Thanh

Minh thu lấy.

Nếu vậy, vừa rồi y không cần ra tay, khế cơ cũng sẽ mất đi.

Không muốn chuyện như vậy xảy ra, cho nên, y đã lên tiếng.

Thanh Minh tuy nhìn về phía Đế Thương, nhưng không hề dừng lại động tác trong tay.

"Bảo vật của ngươi, bản tôn không cần.

Về phần Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới này, chính là vật bản tôn cần, tự nhiên không thể nhường cho ngươi được…" Thanh Minh thản nhiên nói, sau đó trong ánh mắt của Đế Thương, hắn trực tiếp thu lấy Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới, tiến hành dung hợp trong cơ thể.

Việc này cũng không khó, dù sao chỉ là Trung Thiên Thế Giới, chúng đều có thể tự mình dung hợp, không cần hắn thao tác nhiều.

Vì vậy, sau khi thu lấy, hắn liền không để ý nữa, để cho Thiên Phạt Chi Nhãn nắm giữ.

Còn hắn, lúc này thần sắc bình tĩnh nhìn về phía Đế Thương.

Đế Thương thấy vậy, thần sắc ngưng lại, trên người bất giác dâng lên một trận khí lạnh, trong ánh mắt Thanh Minh, y cảm nhận được nguy cơ.

"Nếu Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới đã rơi vào tay đạo huynh, vậy ta không làm phiền đạo huynh nữa, cáo từ!" Tình hình đã như vậy, Đế Thương cũng không ở lại đây nữa.

Ánh mắt Thanh Minh khiến y cảm thấy nguy cơ, y không muốn trở thành mục tiêu của Thanh Minh.

Bị để ý tới, không phải là chuyện tốt.

"Đế Thương, ngươi tranh đoạt thế giới với bản tôn, nhân quả đã kết, muốn rời đi đâu có dễ dàng như vậy…" Thanh Minh dừng lại một

chút rồi mỉm cười nói, "Bản tôn thấy Đế Hoàng Đại Thế Giới trên người ngươi cũng không tệ, nếu dùng nó để hóa giải nhân quả của chúng ta, bản tôn có thể không làm khó ngươi nữa…" Nghe vậy, thần sắc Đế Thương biến đổi, Thanh Minh quả nhiên đã để ý đến y.

Đế Hoàng Đại Thế Giới trên người y là thế giới y ở, là chứng đạo đạo quả của y, cũng là mấu chốt, làm sao có thể dùng nó để trao đổi.

"Thế giới này quan hệ đến đại đạo của ta, không thể trao đổi…" Đế Thương lạnh lùng nói.

"Nếu đã như vậy, vậy thì không thể giải quyết ổn thỏa được rồi…" Thanh Minh thản nhiên nói.

"Xích!" Tình thế đã như vậy, Đế Thương cũng không nói nhảm nữa.

Nơi đây đã bị Đại Đạo chi lực của Thanh Minh phong tỏa.

Mặc dù y có thể khống chế Thời Không Trường Hà, Vận Mệnh Trường Hà, vô tận hỗn độn thời không, nhưng lúc này cũng không thể phá vỡ Đại Đạo chi lực để rời đi.

Vì vậy, mấu chốt lúc này chính là ở trên người Thanh Minh.

Đánh không lại, chỉ cần tìm cách phá cục, rời khỏi nơi này là được, không cần phải liều chết với Thanh Minh.

Cho nên, lúc này y chọn ra tay trước, tìm cách phá cục.

Thánh Đế Kiếm chém xuống hoàn vũ, từng mảng lớn Hỗn Độn Hải trực tiếp yên diệt dưới kiếm khí, chém về phía Thanh Minh.

Thanh Minh thấy vậy, song mâu chợt lóe, vung tay, một đạo kiếm mang tương tự quét ra, nghênh đón Thánh Đế Kiếm của Đế Thương.

"Bành!" Hai cỗ va chạm khủng bố quét ra, vô tận Hỗn Độn Hải yên diệt, những thế giới mới sinh ra không ngừng vỡ nát trong đó, vô

cùng khủng bố.

Đế Thương lùi lại, tuy không bị thương, nhưng một kích này lại vô ích.

Lúc này, ánh mắt y nhìn Thanh Minh càng thêm ngưng trọng. … Bên trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

Thần sắc Thanh Minh bình tĩnh, không có chút gợn sóng, trong đôi mắt sâu thẳm, một tia hàn mang hiện ra.

Đế Thương lúc này có thể nói là tiến thoái lưỡng nan, nhưng đã không còn đường lui.

Thanh Minh không định giải quyết ổn thỏa, không định để y rời đi.

Vậy thì khả năng duy nhất là tìm cách phá cục trong giao chiến.

Chỉ cần có thể thoát khỏi nơi này, sau này tự có ngày thanh toán nhân quả.

Vì vậy, y lúc này mới làm như vậy.

Tuy không thành công, nhưng không còn cách nào khác, chỉ có thể tiếp tục tìm thời cơ và cơ hội.

“Quả thực là một niềm vui bất ngờ của bản tôn, có được thế giới của ngươi, ta có thể rút ngắn không ít thời gian và tinh lực…” Thanh Minh khẽ nói.

Đế Hoàng Đại Thế Giới trên người Đế Thương không chỉ đơn giản là một giới, mà nó đã dung hợp vài phương thế giới vào trong, đã vượt xa đẳng cấp thế giới ban đầu không ít.

Một thế giới như vậy, đối với Thanh Minh lúc này, quả thực vô cùng quan trọng.

Như vậy, hắn có thể rút ngắn không ít thời gian và tinh lực tiếp theo, có thể hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ của chuyến đi này.

Đến lúc đó, sau khi trở về Hồng Hoang, liền có thể bắt đầu việc cuối cùng.

Chỉ cần thành công, hắn liền có thể bắt đầu tiến về Hồng Mông Giới Vực.

Vì vậy, bất kể thế nào, thế giới của Đế Thương, Thanh Minh đều phải lấy cho bằng được.

Dù sao cũng có lý do ra tay, vậy thì càng không cần nương tay.

"Xích!" Thanh Minh vừa dứt lời, liền thấy một đạo tử sắc lôi quang lóe lên, hóa thành Thiên Phạt Chi Nhận, trực tiếp chém về phía Đế Thương.

Dưới một nhát chém của Thiên Phạt Chi Nhận, tất cả Hỗn Độn Hải phảng phất như khai thiên tích địa, nơi nó đi qua, Hỗn Độn Hải trực tiếp bị chém đứt, hiện ra cảnh tượng thế giới, nhưng rồi lại lập tức dưới cỗ sức mạnh kia ầm ầm sụp đổ, tất cả trở về hư vô.

Va chạm khủng bố, lúc này vượt qua vô tận thời không, tức thì quét về phía Đế Thương.

"Hỗn Độn Linh Bảo, sao có thể?!" Thần sắc Đế Thương biến đổi.

Sau đại kiếp năm xưa, trong Hỗn Độn, muốn có thêm Hỗn Độn Linh Bảo cũng khó, huống chi là Hỗn Độn Chí Bảo lại càng không thể.

Nếu có, đó cũng là những thứ còn sót lại từ thời xưa.

Vì vậy, lúc này thấy Thanh Minh vừa ra tay đã là Hỗn Độn Linh Bảo, trong lòng Đế Thương cũng vô cùng kinh ngạc.

Nhưng điều khiến Đế Thương kinh hãi hơn là, cỗ sát khí và lôi đình khí cơ khủng bố của Thiên Phạt Chi Nhận đã khóa chặt y, đóng đinh y tại nơi này, hóa thành dấu ấn vĩnh hằng, phá vỡ mọi trở ngại,

căn bản không thể né tránh.

Trong lòng Đế Thương kinh hãi vô cùng.

Đối mặt với Thiên Phạt Chi Nhận cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo, y không dám có chút sơ suất.

Đại đạo ấn ký ở mi tâm lóe lên kim mang, trong khánh vân trên thiên linh, bay lên một tòa cửu tầng bảo tháp, kim quang chiếu rọi chư thiên.

"Ầm ầm!!!" Thiên Phạt Chi Nhận chém xuống, trực tiếp va chạm với bảo tháp.

Va chạm có thể thấy bằng mắt thường đã yên diệt vô số khu vực.

Đế Thương trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Thiên Phạt Chi Nhận mang theo sức mạnh Thiên Phạt Lôi Đình, không phải là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo có thể chống lại.

Đế Thương chịu phải cỗ lực lượng xung kích kinh khủng đó, lúc này máu vẩy hư không, vô tận Hỗn Độn Hải bị nghiền nát, trực tiếp bị ma diệt, kéo dài không biết bao nhiêu triệu triệu ức dặm.

Những va chạm kinh khủng hãi hùng đó khiến Hỗn Độn run rẩy, vạn giới bi minh, thời không khai tịch, chư giới hàng lâm!

"Xích!" Lúc Đế Thương trọng thương bay ngược, Thí Thần Thương trong tay Thanh Minh động, sát khí giao thác, huyết hồng quang mang nở rộ trong mắt Đế Thương.

Vô số sát khí hóa thành đóa sen, từng đóa rơi xuống, mai táng tất cả tồn tại.

Một đạo thương mang màu đen xuyên qua từng đóa sen hoa sát khí, tức thì hiện ra trong mắt Đế Thương.

Đế Thương không kịp nghĩ nhiều, hoàng kim thánh kiếm trong tay

chuyển hướng, lập tức một đạo kim sắc kiếm mang quét ra, nghênh đón thương mang khủng bố mà Thanh Minh đâm tới.

"Ầm ầm ầm!!!" Thần quang lóe lên, tức thì thấy kim mang và hắc mang va chạm tạo ra ánh sáng cực hạn, trong nháy mắt nhấn chìm cả một vùng trời đất!

Dưới sự lan tỏa của quang mang và va chạm, tất cả đều bị mai táng trong Hỗn Độn một cách vô thanh vô tức, tất cả đều hình thành một vùng chân không cực hạn, triệt để hư vô.

"Bành!" Một tiếng vang rõ ràng, vang vọng trong Hỗn Độn Thế Giới vô tận.

Đế Thương một lần nữa bị đánh bay ra ngoài, thương thế càng thêm khủng bố.

Cảnh giới tu vi của y và Thanh Minh chênh lệch quá lớn, căn bản không phải là đối thủ.

Nếu không phải việc xử lý đại đạo của Đế Thương quá phiền phức, lúc này Thanh Minh đã sớm mạt sát Đế Thương.

"Vút!" Sát khí huyết hồng, tử sắc lôi đình, lúc này giao thác lóe lên.

Dưới sự tấn công liên tiếp của Thí Thần Thương và Thiên Phạt Chi Nhận, hai kiện sát phạt chi lực, Đế Thương liên tiếp bại lui, thương thế càng thêm nặng.

Thời cơ phá cục mà y muốn không hề xuất hiện.

Ngoài việc bị áp đảo, thương thế nghiêm trọng, y không có bất kỳ cơ hội nào có thể thoát khỏi khu vực này.

Chương 354

"Toái!" Thanh Minh tay cầm Thiên Phạt Chi Nhận, trên tử sắc Thiên Phạt Chi Nhận, lóe lên một tia tử quang rực rỡ.

Trong đó, đại đạo văn lộ sáng ngời, Đại Đạo chi lực vận chuyển, tất cả cấm chế đều được kích hoạt.

Thanh Minh bước một bước, vượt qua Thời Không Trường Hà, đạp lên quá khứ và tương lai, trực tiếp hàng lâm trước mặt Đế Thương.

Thiên Phạt Chi Nhận chém xuống, mang theo sức mạnh của Hỗn Độn Linh Bảo mạnh nhất, mang theo sức mạnh Thiên Phạt Lôi Đình, mang theo sức mạnh kinh khủng của bản thân Thanh Minh, lúc này tất cả hòa quyện làm một, trực tiếp chém xuống.

Cỗ lực lượng kia còn chưa rơi xuống, Đế Thương đã mặt như tro tàn.

Không thể chống lại, căn bản không thể chống lại.

Dưới một kích này, y cũng phải ôm hận tại chỗ.

"Bành!" Thiên Phạt Chi Nhận rơi xuống, phòng ngự chi quang của cửu tầng bảo tháp bị phá, hoàng kim thánh kiếm trực tiếp gãy thành hai đoạn.

Thân thể Đế Thương, lúc này bị Thanh Minh chém thành hai nửa, hủy diệt sinh cơ trong cơ thể.

"Ông!" Một con đường đại đạo từ thân thể vỡ nát bay ra, tựa như muốn thoát khỏi nơi này.

Nhưng vừa xuất hiện, liền bị một đạo tử quang chặn lại, chính là Hồng Mông Lượng Thiên Xích, thậm chí còn khiến con đường đại

đạo này bị trọng thương thêm.

Thanh Minh trực tiếp nắm Đế Hoàng Đại Đạo trong tay, mặc cho Đế Hoàng Đại Đạo giãy giụa thế nào cũng không thể thay đổi được gì.

"Tán!" Thần sắc Thanh Minh lạnh lùng, miệng khẽ quát một tiếng, trong tay quang hoa lưu chuyển, lực lượng kinh khủng ngưng kết, phất qua Đế Hoàng Đại Đạo, trực tiếp mạt trừ ý chí và nguyên thần của Đế Thương bên trong, mạt trừ tất cả, chỉ để lại một đạo Đế Hoàng Đại Đạo tinh túy.

"Hiện!" Sau khi làm xong tất cả, Thanh Minh vung tay, Thời Không Trường Hà, Vận Mệnh Trường Hà hiện ra trước mặt.

Tức thì nguyên thần hắn thám nhập vào trong, trực tiếp xuyên qua hoàn chỉnh Thời Không Trường Hà và Vận Mệnh Trường Hà, hủy diệt tất cả thủ đoạn của Đế Thương, khiến y triệt để vẫn lạc trong đó.

Làm xong những việc này, Đế Thương mới thực sự vẫn lạc.

Tất cả thủ đoạn của y đều bị Thanh Minh ma diệt.

Tất cả ký ức của chúng sinh đều bị Thanh Minh sửa đổi, không còn sự tồn tại của y nữa.

Y đã triệt để vẫn lạc tại đây, không còn bất kỳ khả năng nào. … Bên trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

"Như vậy, cũng có thể rút ngắn không ít nhiệm vụ lần này của bản tôn…" Sau khi thu hồi nguyên thần và pháp bảo, Thanh Minh nhìn Đế Hoàng Đại Đạo tinh túy và Đế Hoàng Thế Giới trong tay, hài lòng gật đầu nói.

Đế Hoàng Đại Thế Giới tồn tại trong Đế Hoàng Đại Đạo.

Đế Thương sẽ không từ bỏ Đế Hoàng Đại Thế Giới, nên đã giữ

nó trong đại đạo.

Cuối cùng, khi chạy trốn, tất cả đều rơi vào tay Thanh Minh.

Đại đạo tinh túy và Đế Hoàng Đại Thế Giới sau khi đã cải tạo ký ức chúng sinh, lần này Thanh Minh quả thực thu hoạch không ít.

Dứt lời, Thanh Minh vung tay, Linh Hồn Đại Thế Giới bay ra.

Lúc này, Đại Đạo chi lực và đại đạo pháp tắc tinh túy nhất, mênh mông nhất trong Đế Hoàng Đại Đạo bị rút ra, sau đó trực tiếp đánh vào Linh Hồn Đại Thế Giới đã dung hợp vài phương thế giới.

"Ầm ầm ầm!!!" Trong Linh Hồn Đại Thế Giới, từng trận âm thanh ầm ầm vang lên, thế giới bắt đầu khuếch trương, thế giới bản nguyên cũng chậm rãi thăng cấp.

Sự khống chế của Thiên Phạt Chi Nhãn càng thêm mạnh mẽ, quy tắc cũng đang hoàn thiện và thăng cấp, đại đạo pháp tắc càng lúc càng rõ ràng.

Không chỉ vậy, sau khi Đế Hoàng Chi Đạo dung nhập, Linh Hồn Đại Thế Giới lại có thêm một con đường đại đạo hoàn chỉnh có thể đi.

Sau này khi dung hợp vào Hồng Hoang, lại sẽ có thêm một con đường đại đạo ngưng thực đến mức độ cực kỳ cao thâm.

Đối với vô số sinh linh trong Linh Hồn Đại Thế Giới ban đầu mà nói, đây sẽ là một cơ duyên lớn hơn.

Những sinh linh đi con đường này trong Hồng Hoang cũng sẽ có nhiều khả năng hơn.

Lúc này, tất cả sinh linh trong thế giới đều biết rõ chuyện gì đã xảy ra.

Lúc này, họ ngưng vọng cửu thiên, thần sắc đều vui mừng, chờ

đợi tất cả diễn hóa hoàn thành, và thế giới tấn thăng hoàn tất.

Khi đó, lại là một cơ hội tốt để thăng cấp và phát triển.

Thanh Minh chuyên tâm điều khiển Thiên Phạt Chi Nhãn, điều khiển Linh Hồn Đại Thế Giới tiếp nhận và dung hợp Đế Hoàng Đại Đạo.

Mất trọn vẹn mười vạn năm, mới hoàn toàn dung hợp xong.

Sau khi Thanh Minh dung hợp Đế Hoàng Đại Đạo vào Linh Hồn Đại Thế Giới, Linh Hồn Đại Thế Giới lại tiến triển vô số, đã vượt qua Đại Thiên Thế Giới càng nhiều hơn.

Làm xong những việc này, tay Thanh Minh động, Đế Hoàng Đại Thế Giới từ từ bay lên, sau đó bắt đầu dung hợp với Linh Hồn Đại Thế Giới.

Đối với những việc này, Thanh Minh đã làm nhiều lần, cũng có không ít kinh nghiệm.

Nếu không phải Đế Hoàng Đại Thế Giới là tồn tại vượt qua Đại Thiên Thế Giới, không chênh lệch nhiều so với Linh Hồn Đại Thế Giới, Thanh Minh thật sự không cần ra tay.

Giữa các thế giới, dưới sự điều khiển của Thiên Phạt Chi Nhãn và bản thân, liền có thể tự mình dung hợp, không cần hắn ra tay.

Nhưng lần này tình hình khá đặc thù, hắn mới đích thân ra tay, dung hợp hai phương thế giới.

Có Đế Hoàng Đại Đạo dung hợp, giữa Đế Hoàng Đại Thế Giới và Linh Hồn Đại Thế Giới phảng phất như có mối liên hệ, lúc này cũng có cảm giác thân cận.

Vừa mới tiếp cận, giữa thế giới chi bích liền bắt đầu đồng hóa và dung hợp, tốc độ cũng không chậm.

Như vậy, mối liên hệ giữa hai phương thế giới đã có, có Đế Hoàng Đại Đạo thúc đẩy, tốc độ tự nhiên không cần phải nói.

Ngoài ra, Linh Hồn Thế Giới do Thiên Phạt Chi Nhãn khống chế, lúc này lại được Thanh Minh thúc đẩy, tốc độ càng nhanh hơn.

Vì vậy, dưới sự thúc đẩy của nhiều bên, việc dung hợp Linh Hồn Đại Thế Giới và Đế Hoàng Đại Thế Giới quả thực nhanh hơn không ít.

Thế giới chi bích đồng hóa và dung hợp, không mất quá mấy chục vạn năm đã hoàn thành.

Tiếp theo là dung hợp quy tắc và pháp tắc.

Có Đế Hoàng Đại Đạo làm nền, lúc này việc dung hợp quy tắc và pháp tắc giữa hai phương thế giới quả thực thuận lợi hơn không ít, tốc độ dung hợp cũng không ngừng tiến triển.

Sự tiến triển của dung hợp quy tắc và pháp tắc, sự tiến triển trong thiên địa thế giới, sự khuếch trương diện tích, lợi ích mà sinh linh nhận được, v.v., lúc này đều đang không ngừng diễn biến.

Rất nhanh, sau hai mươi vạn năm, quy tắc và pháp tắc đã hoàn toàn dung hợp xong.

Làm xong tất cả, phần còn lại là diện tích, và dung hợp tinh thần chi hải, v.v., liền dễ dàng hơn.

Chỉ trong năm vạn năm ngắn ngủi, đã hoàn thành tất cả.

Nhìn đại thế giới bao hàm không dưới một bàn tay số lượng đại đạo, trên mặt hắn lộ ra vẻ hài lòng.

Như vậy, so với dự tính của Thanh Minh còn tốt hơn không ít.

"Tiếp theo, là tìm kiếm thế giới cuối cùng để dung hợp…" Thanh Minh vung tay, thu lại thế giới chỉ lớn bằng lòng bàn tay nhưng đã

vượt qua vô số Đại Thiên Thế Giới, miệng chậm rãi nói.

Dứt lời, Thanh Minh liền tiếp tục động thân.

Hiện tại, khoảng cách đến hoàn thành mục tiêu của chuyến đi này đã đến giai đoạn cuối cùng.

Hắn tin rằng, trong khoảng thời gian tiếp theo, nhất định có thể hoàn thành toàn bộ.

Đến lúc đó, Hồng Hoang liền có thể nghênh đón sự phát triển đỉnh phong thực sự, đó sẽ là một thời đại hoàn toàn mới. … Thời gian thoáng chốc lại trôi qua mấy chục vạn năm.

Trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

"Đây là cơ hội cuối cùng của chúng ta, nếu không nắm bắt thời cơ này, đợi Đạo Kỷ kết thúc, chỉ có thể triệt để vẫn lạc trong đại đạo băng tháp…" Lúc này, một thanh niên nam tử mặc y phục màu đen, nói với một thanh niên nam tử mặc y phục màu trắng đối diện.

Tồn tại mặc y phục màu đen chính là U Minh, thế giới chi chủ của Luân Hồi Đại Thế Giới, cũng là một trong số ít tồn tại đỉnh tiêm trong Hỗn Độn Thế Giới.

Tồn tại mặc y phục màu trắng là Sang Giới, thế giới chi chủ của Tạo Hóa Đại Thế Giới, sắp đạt đến Thái Cực Kim Tiên trung kỳ.

Lúc này, điều họ mưu đồ chính là Hồng Hoang, tồn tại đỉnh phong nhất, có khả năng nhất để dựa vào siêu thoát trong Đạo Kỷ này.

Sang Giới vốn có chút do dự, nhưng nghe những gì U Minh nói lúc này, cũng có chút động lòng.

Y cũng không muốn vẫn lạc khi Đạo Kỷ kết thúc, dưới đại đạo băng tháp, vì vậy cơ hội lần này, bắt buộc phải ra tay.

"Được, bản tọa lần này đáp ứng.

Chỉ cần có thể dựa vào đó siêu thoát rời đi, bản tọa vẫn sẽ không đồng lưu hợp ô với ngươi…" Sang Giới lạnh lùng nói.

U Minh nghe vậy, trên khuôn mặt yêu dị hiện lên một nụ cười.

Chỉ cần có thể nắm giữ đạo quả, đến lúc đó, Sang Giới định làm gì, y không quan tâm.

Thậm chí, có giữ y lại hay không, cũng chưa chắc.

Đương nhiên, trước đó, phải liên thủ đoạt được đạo quả Hồng Hoang đã, những chuyện khác đều là chuyện sau này.

Chỉ có đoạt được đạo quả trước mới là chủ yếu.

Hiện tại, sự yên diệt của Đạo Kỷ càng lúc càng gần, tự nhiên không thể lãng phí thời gian.

"Nếu đã như vậy, vậy thì ra tay đi!" U Minh nhìn y, thản nhiên nói.

Sang Giới gật đầu, lập tức ra tay.

Đại Đạo chi lực đại biểu cho tạo hóa chi sinh tức thì quét ra.

Thấy vậy, U Minh cũng ra tay.

Đại Đạo chi lực đại biểu cho luân hồi chi tử tức thì trút ra, giao dung với tạo hóa chi lực, một đen một trắng, Đại Đạo chi lực giao dung xoay chuyển, hình thành một thái cực đồ án.

Chương 355

"Bành!" Thời không liên y khủng bố lan ra, vô số Hỗn Độn Hải yên diệt.

Thái cực đồ án đánh vỡ vô tận thời không, lộ ra một thông đạo.

Thấy vậy, hai người nhìn nhau một cái rồi trực tiếp độn vào trong đó, biến mất không thấy.

Sau khi hai người độn vào, thông đạo liền biến mất, tất cả phảng phất như chưa từng xuất hiện. … Thời Không Trường Hà trôi chảy, giữa những va chạm của vô tận hoành hà lưu sa và tuế nguyệt chi thủy, đã qua mấy chục vạn năm.

Trong Hồng Hoang, lúc này các phương diện đều đã có tiến triển cực lớn, cũng đã ổn định lại.

Những sinh linh và tu sĩ bế quan tu hành, lúc này dần dần xuất quan, đi lại trên đại địa Hồng Hoang, lúc này lại trở nên náo nhiệt.

Các đại tiên thiên chủng tộc, thế lực, lúc này đều có không ít tiến triển.

Hồng Hoang lúc này tuy đã ổn định, nhưng sự phát triển lại càng nhanh hơn.

Đặc biệt là những chủng tộc và thế lực đứng đầu như Thiên Đình, Long tộc, Phượng tộc, Huyết Hải, lúc này càng như vậy.

Còn các chủng tộc và thế lực khác, cũng đang trong quá trình tranh đoạt tài nguyên và địa bàn, chiến hỏa và phát triển cùng lúc tiến hành.

Tin rằng không lâu sau, lại sẽ khiến cục thế Hồng Hoang xảy ra thay đổi không nhỏ. … Cứ như vậy, lại qua mấy chục vạn năm.

Phương Bắc, tộc địa Kỳ Lân, trong Lân Tổ Điện.

“Đại ca, các phương diện của chúng ta đều đã chuẩn bị xong, việc tái hiện Hồng Hoang cũng có thể bắt đầu rồi…” Nhị trưởng lão Kỳ Lân nhất tộc, chắp tay nói với đại trưởng lão.

Mấy vị trưởng lão khác khẽ gật đầu.

Mấy năm nay, ngoài việc nhân quả nghiệp lực của bản thân đã hoàn toàn được hóa giải trong thời gian này, trong tộc cũng đã thăng cấp được vài phần khí vận và thực lực, các phương diện cũng đã ổn định, có thể bắt đầu việc tái hiện Hồng Hoang.

Nghe vậy, đại trưởng lão khẽ gật đầu.

Hơn trăm vạn năm, Kỳ Lân nhất tộc có thể nói là đã dốc toàn lực, dùng toàn tộc chi lực cộng thêm thời cơ này, toàn bộ ra tay, dồn tất cả sức mạnh vào việc hóa giải nhân quả nghiệp lực.

Cuối cùng, công phu không phụ lòng người, Kỳ Lân nhất tộc đã làm được!

Họ đã hóa giải toàn bộ nhân quả nghiệp lực của mình, khí vận và thực lực cũng tăng trưởng được vài phần, các phương diện trong tộc cũng đã ổn định.

Bây giờ, quả thực là thời cơ tốt nhất để Kỳ Lân nhất tộc tái hiện Hồng Hoang.

Nếu đợi thêm một thời gian nữa, có lẽ mức độ tụ long Hồng Hoang khí vận không thể bằng bây giờ.

Vì vậy, để có thể phát triển tốt hơn sau này, thời cơ này không thể bỏ lỡ.

“Hiện tại, quả thực chúng ta phải nắm bắt thời cơ.

Chuẩn bị một chút, ba nghìn năm sau, liền tuyên bố Kỳ Lân nhất

tộc tái hiện Hồng Hoang…" Đại trưởng lão trầm ngâm mấy hơi rồi nói với mấy vị trưởng lão.

"Đại ca yên tâm, chúng ta sẽ làm tốt…" Mấy vị trưởng lão nghe vậy, nhìn nhau một cái rồi nói với đại trưởng lão.

Dứt lời, liền đứng dậy, rời khỏi đại điện, bắt đầu đi làm công tác chuẩn bị cuối cùng.

Đại trưởng lão liếc mắt một cái rồi chuyển ánh mắt đến Hồng Hoang, trong đôi mắt sâu thẳm, một đạo tinh mang lóe lên. … Trong Hồng Hoang, vẫn là một cảnh tượng bình yên, các thế lực chủng tộc, vô tận tu sĩ và sinh linh, vẫn đang tu hành, tham ngộ trong quỹ đạo của mình.

Thời gian không ngừng trôi, ba nghìn năm thoáng chốc đã qua.

Lúc này đã đến thời gian Kỳ Lân nhất tộc tái hiện Hồng Hoang.

Lúc này, bên ngoài tộc địa Kỳ Lân nhất tộc.

Đại trưởng lão dẫn theo các trưởng lão và một số tộc nhân Kỳ Lân đến đây.

Lúc này, họ nhìn về đại địa Hồng Hoang, chờ đợi thời cơ tốt nhất.

Không lâu sau, nhị trưởng lão nhìn về phía đại trưởng lão, rồi gật đầu, ý bảo thời cơ tốt nhất đã đến, có thể tuyên bố Kỳ Lân nhất tộc tái hiện đại địa Hồng Hoang.

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, rồi nhìn về đại địa Hồng Hoang, cất cao giọng nói: "Từ hôm nay, ngô Kỳ Lân nhất tộc, kết thúc việc thoái ẩn, tái hiện đại địa Hồng Hoang, tái hiện vinh quang ngày xưa!" Giọng nói của đại trưởng lão dưới sự gia trì của đại thế và khí vận Kỳ Lân nhất tộc, cùng với Đại Đạo chi lực, lan khắp toàn bộ Hồng Hoang đại lục, kinh động vô số tồn tại.

Lúc này, vô số sinh linh, tu sĩ, phân phân nhìn về phía Kỳ Lân nhất tộc.

Mặc dù họ cũng biết Kỳ Lân nhất tộc sẽ tái hiện đại địa Hồng Hoang trong khoảng thời gian này, dù sao trong thời cơ đó, Viễn Cổ Tam Tộc đều rất nỗ lực phát triển.

Kỳ Lân nhất tộc tuy tụt hậu so với Phượng tộc và Long tộc, nhưng nhân quả nghiệp lực của họ quả thực không còn lại quá nhiều.

Vì vậy, trong thời cơ này nắm bắt được, sự phục hồi của Kỳ Lân nhất tộc là chắc chắn.

Sau khi phục hồi, để có được lợi ích tối đa, có được Hồng Hoang khí vận, vậy thì trong khoảng thời gian này chính là lựa chọn tốt nhất.

Vì vậy, lúc này vô số sinh linh và tu sĩ tuy có chút chấn kinh, nhưng cũng hiểu rõ ý đồ của Kỳ Lân nhất tộc, cũng không quá kinh ngạc.

Lúc này, phải xem tiếp theo Kỳ Lân nhất tộc có thể đi đến đâu, có thể đuổi kịp Long tộc luôn dẫn đầu và Phượng tộc đang phát triển nhanh chóng không?

Điểm này, phải xem tình hình tiếp theo. … "Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, trên bầu trời Kỳ Lân nhất tộc, vang lên từng trận âm thanh ầm ầm, rồi liền thấy vô tận Hồng Hoang khí vận tụ long, hội tụ vào khí vận của Kỳ Lân nhất tộc.

Trong chốc lát, khí vận của Kỳ Lân nhất tộc đã tăng lên không ít.

Mấy vị trưởng lão thấy vậy, hài lòng gật đầu.

Tuy không bằng lúc Phượng tộc tái hiện Hồng Hoang, dù sao thời cơ đó là tốt nhất, nhưng lúc này cũng được khoảng tám phần so với Phượng tộc lúc đó, không ít, ít nhất là tốt hơn Long tộc không ít.

Như vậy, trong quá trình phát triển và phục hồi sau này, Kỳ Lân nhất tộc cũng sẽ có tiến triển lớn hơn, việc đuổi kịp Phượng tộc và Long tộc cũng sẽ rút ngắn không ít thời gian.

"Khí vận như vậy, cũng không chênh lệch nhiều so với dự tính…" Đại trưởng lão khẽ gật đầu nói, cũng khá hài lòng.

Tiếp theo, liền có thể đại lực phát triển, khôi phục bản thân.

"Đây cũng chỉ là bước đầu tiên, sự phát triển sau này mới là quan trọng…" Nhị trưởng lão nói.

Đại trưởng lão gật đầu nói: "Quả thực như vậy, truyền lệnh xuống, toàn tộc tiến vào thời kỳ phát triển, để thực lực, khí vận Kỳ Lân nhất tộc bắt đầu khôi phục…" "Mở kho tài nguyên tu hành của tộc, khuếch trương Bắc Phương đại lục, chỉnh đốn tình hình Bắc Phương đại lục…" "Vâng!" Mấy vị trưởng lão đáp một tiếng rồi dẫn theo các tộc nhân động thân rời đi, xuống dưới sắp xếp.

Đại trưởng lão liếc mắt nhìn đại địa Hồng Hoang rồi thân hình động, biến mất không thấy. … Đối với việc Kỳ Lân nhất tộc tái hiện Hồng Hoang, các thế lực và chủng tộc trong Hồng Hoang cũng đã có chuẩn bị tâm lý.

Vì vậy, lúc này cũng không quá quan tâm đến việc này.

Sau khi quan tâm một phen lúc họ tuyên bố tái hiện Hồng Hoang, sau đó liền không để ý nữa.

Dù sao, phát triển và thăng cấp cũng là việc của họ, tự nhiên cũng phải quay về việc của mình.

Thiên Đình, Vu tộc, Huyết Hải, Long tộc, Phượng tộc, Nhân tộc, v.v., các chủng tộc, thế lực, lúc này không quan tâm nhiều đến tình hình Kỳ Lân nhất tộc, đã quay về việc tu hành và phát triển của mình.

Các tồn tại, tu sĩ và thế lực chủng tộc khác trong Hồng Hoang

cũng thu hồi ánh mắt.

Hồng Hoang, một lần nữa trở lại bình lặng. … Thời gian vội vã, thoáng chốc đã qua, lặng lẽ trôi, lại mấy nguyên hội đi qua.

Trong một khu vực sâu thẳm của Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh trong khoảng thời gian này, cũng không có thu hoạch gì nhiều.

Khu vực cuối cùng trong cảm tri cũng khiến hắn thất vọng.

Nếu không có thế giới của Đế Thương, việc tìm kiếm trong khu vực này thực sự thu hoạch rất ít.

Hiện tại, khoảng cách đến tình hình thế giới cần thiết cũng chỉ mới gần chín phần, cần thêm một số bổ sung mới có thể đạt đến mức yêu cầu.

Đến lúc đó, liền có thể động thân trở về Hồng Hoang.

Vì vậy, sau khi tìm kiếm không có thu hoạch trong khu vực này một thời gian, Thanh Minh liền rời đi, bắt đầu tìm kiếm các thế giới khác trong Hỗn Độn Thế Giới mênh mông.

Với tu vi linh hồn và cảnh giới đại đạo hiện nay, khu vực cảm tri đã lớn hơn không ít.

Đối với việc bổ sung các thế giới còn lại, Thanh Minh rất có lòng tin, chỉ xem thời gian này có thể được rút ngắn bao nhiêu. … Thời gian thoáng chốc, lại mấy chục vạn năm lặng lẽ trôi qua.

Trong Hồng Hoang, Thiên Đình, Lăng Tiêu Điện.

“Thiên Đế, mấy năm nay, khu vực mà Thiên Đình chúng ta có thể khống chế trong Hồng Hoang đã đạt đến cực hạn…” Thái Bạch Kim Tinh, đại tổng quản Thiên Đình nắm giữ mọi việc lớn nhỏ, chắp tay với Hạo Thiên rồi nói.

Hồng Hoang tuy khuếch trương vô số diện tích, nhưng Thiên Đình dù sao cũng chỉ là thế lực nhị lưu đỉnh phong.

Trong Hồng Hoang, có không ít chủng tộc và thế lực thực lực không yếu hơn Thiên Đình bao nhiêu, như Vu tộc, Nhân tộc lại càng không cần phải nói.

Các khu vực có Chư Thánh, Viễn Cổ Tam Tộc, các tiên thiên chủng tộc khác, Huyết Hải, Địa Phủ, Địa Tiên Phủ, v.v., cũng đang khuếch trương.

Dưới cục thế như vậy, Thiên Đình mấy năm nay có thể có được tiến triển như vậy đã là rất không tệ.

Nếu muốn tiến thêm nữa, e rằng sẽ xảy ra xung đột, đối với Thiên Đình hiện tại, không có sự cần thiết đó.

Mọi việc tuần tự nhi tiến là tốt nhất, không cần thiết phải mạo hiểm nhất thời.

Vì vậy, Thái Bạch Kim Tinh tạm thời làm chậm lại, cũng đem sự việc bẩm báo cho Hạo Thiên.

Hạo Thiên nghe vậy, khẽ gật đầu.

Thái Bạch Kim Tinh làm việc hắn rất yên tâm.

Chương 356

Thời cơ lúc này quả thực không nên mạo hiểm.

Hiện tại đã đạt đến mức độ hắn muốn, vậy thì nên chậm lại vài phần, không cần thiết phải mạo hiểm như vậy.

Tuần tự nhi tiến, Thiên Đình vẫn luôn làm vậy, lần này cũng như thế.

"Việc này làm rất tốt, Thiên Đình hiện tại không cần thiết phải mạo hiểm như vậy.

Trước tiên ổn định một thời gian, tăng cường khống chế các khu vực này là ưu tiên.

Thái Bạch Kim Tinh, phân phó xuống, việc phát triển và khống chế các khu vực này đều phải được nâng cao…" Hạo Thiên trầm ngâm mấy hơi rồi nhìn Thái Bạch Kim Tinh, nói.

"Thiên Đế yên tâm, thần đã có sắp xếp!" Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, lập tức chắp tay nói.

Những việc này đều đã chuẩn bị thỏa đáng, sẽ không làm Hạo Thiên thất vọng.

Hạo Thiên nghe vậy, hài lòng gật đầu.

Thái Bạch Kim Tinh vẫn luôn không làm hắn thất vọng, giao những việc này cho y làm hắn rất yên tâm.

"Thiên Đế, tình huống mà ngài đã đoán trước đó, nay đã xảy ra.

Bộ phận sức mạnh của Long tộc tại Thiên Đình, trong khoảng thời gian này, trong khu vực do Thiên Đình chúng ta khống chế, dường như có một số động tác…" Thái Bạch Kim Tinh suy nghĩ một

lát rồi nói với Hạo Thiên.

Đối với phỏng đoán trước đó của Hạo Thiên, y cũng luôn quán triệt thực hành.

Để không đả thảo kinh xà, y không có bất kỳ động tác nào.

"Không cần can thiệp nhiều, trước tiên cứ âm thầm chuẩn bị, đợi thời cơ đến, liền có thể trực tiếp ra tay.

Thiên Đình và Long tộc lúc này, đã không còn như ngày xưa…" Hạo Thiên song mâu sâu thẳm, nhìn vào Hạo Thiên Cảnh, chậm rãi nói.

Thái Bạch Kim Tinh gật đầu, đã biết phải làm thế nào.

Hạo Thiên chuyển ánh mắt, rơi xuống người Câu Trần Đế Quân, nói: "Câu Trần nhất mạch và đại trận tình hình thế nào rồi?" Nghe vậy, Câu Trần Đế Quân thần sắc nghiêm túc, lập tức chắp tay nói: "Bẩm Thiên Đế, trong khoảng thời gian này, thực lực tổng thể của Câu Trần nhất mạch đã tăng lên ba thành, khí vận cũng tăng lên không ít." Dừng lại một chút rồi tiếp tục nói: "Về phần uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sau nhiều năm khống chế tinh thần đại hải, cùng với việc tham ngộ vận chuyển đại trận của Yêu tộc ngày xưa, uy lực của tinh đấu đại trận đã tăng lên khoảng tám thành…" "Nếu có thể khống chế Thái Âm và Thái Dương, uy lực của trận pháp có thể tăng thêm nữa…" Hạo Thiên gật đầu.

Khống chế Thái Âm và Thái Dương không dễ dàng như vậy.

Nhưng hiện tại, uy lực khoảng tám thành cũng không tệ.

"Việc này tiếp tục tham ngộ diễn luyện, thực lực của Câu Trần nhất mạch cũng không thể tụt lại!" Hạo Thiên nói.

Có sự hỗ trợ tài nguyên của trung ương nhất mạch, thực lực của Câu Trần nhất mạch tăng lên rất khả quan.

Nếu không phải tốc độ thăng cấp của Tam Ngự quá nhanh, cũng không cần phải không thả lỏng một phút nào như vậy.

"Thiên Đế yên tâm, thần biết phải làm thế nào…" Câu Trần Đế Quân nói.

Hạo Thiên gật đầu, liếc mắt nhìn Hạo Thiên Cảnh rồi vẫy tay, ý bảo lui ra.

Minh Không và Thái Bạch Kim Tinh thấy vậy, chắp tay một cái rồi xoay người rời đi.

Hạo Thiên nhìn tình hình Long tộc hiện ra trong Hạo Thiên Cảnh, trong đôi mắt sâu thẳm, một đạo quang mang lóe lên.

"Long tộc!" Hồi lâu sau, Hạo Thiên khẽ thốt ra hai chữ rồi thân hình động, biến mất trên đại điện. … Bên ngoài Hồng Hoang, tại Tạo Hóa Thiên.

"Đây là lần đầu tiên muội đến Tạo Hóa Thiên của tỷ tỷ…" "Nhất đạo hóa nhất giới, quả nhiên bất phàm…" Hậu Thổ và Nữ Oa đứng trong hỗn độn hư không, nhìn Tạo Hóa Thiên trước mặt, trên khuôn mặt xinh đẹp của Hậu Thổ lộ ra một nụ cười tuyệt mỹ.

Đây quả thực là lần đầu tiên nàng đến Tạo Hóa Thiên của Nữ Oa.

Lúc này thấy, cũng là một phương Đại Thiên Thế Giới không tệ.

Nàng biết nhất đạo hóa nhất giới bất phàm.

Trước đó, những thế giới dung hợp vào Hồng Hoang đều là những Đại Thiên Thế Giới nhất đạo hóa nhất giới, khác với Đại Thiên Thế Giới bình thường, thực lực như vậy càng mạnh mẽ và vững chắc hơn.

Là thế giới do Tạo Hóa Chi Đạo diễn hóa, Tạo Hóa Thiên tự nhiên có chỗ độc đáo.

“Đi thôi, xem Tạo Hóa Thiên của ta thế nào…” Nữ Oa mỉm cười, nói với Hậu Thổ.

Hậu Thổ gật đầu, rồi bước một bước, vào trong Tạo Hóa Thiên.

Tức thì, Hậu Thổ cảm nhận được khí tức tạo hóa cực kỳ tinh túy và mênh mông, tạo hóa chi lực càng cuồn cuộn vô cùng.

“Thật là một Tạo Hóa Thiên!” Hậu Thổ lại khen một câu.

Nữ Oa cười cười rồi dẫn Hậu Thổ đến bên ngoài Thánh Mẫu Cung.

“Bái kiến Nữ Oa nương nương, Hậu Thổ nương nương!” Thị nữ kiêm tọa kỵ Thải Phượng ra đón, hành lễ với Nữ Oa và Hậu Thổ.

Nàng đã là tồn tại Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, trong Hồng Hoang cũng không phải là tồn tại yếu.

Nữ Oa gật đầu, khá hài lòng với sự tiến triển của nàng.

Tức thì, nàng để Thải Phượng sắp xếp việc chiêu đãi Hậu Thổ, còn mình thì dẫn Hậu Thổ vào Thánh Mẫu Cung. … Thời gian thoáng chốc, lại trôi qua mấy chục vạn năm.

Trong một khu vực cực sâu của Hỗn Độn Thế Giới.

Thanh Minh tiến lên trong ba mươi mấy vạn năm, đi qua vô số khu vực.

Tuy gặp một số Tiểu Thiên Thế Giới và Trung Thiên Thế Giới, nhưng không có cái nào phù hợp.

Tuy vẫn dung hợp, nhưng tiến độ không lớn.

Nhưng có tiến triển, tổng thể vẫn tốt hơn là không có.

Điểm tốt nhất là ba vạn năm trước, hắn đã dung hợp một phương Trung Thiên Thế Giới phù hợp.

Lúc này, tiến độ có thể hoàn thành chín phần.

Chỉ cần có một phương Đại Thiên Thế Giới phù hợp dung hợp, chuyến đi này liền có thể kết thúc.

"Ông!" Đột nhiên, một cỗ dao động khủng bố từ trên người Thanh Minh lan ra, tức thì dẫn động đại đạo cộng minh, Hỗn Độn chấn động.

Sức mạnh xuyên qua Thời Không Trường Hà, Vận Mệnh Trường Hà, vô tận đại đạo khu vực, Hỗn Độn khu vực, vô số khu vực bị Thanh Minh biết được.

"Hô!" Đại đạo khí tức chậm rãi dao động, rồi thanh quang lóe lên, Thanh Minh chậm rãi mở mắt.

"Thế giới trong Hỗn Độn Thế Giới ngày càng khan hiếm, những thế giới phù hợp cũng không còn nhiều.

Xem ra, Đạo Kỷ diễn hóa đã đến hậu kỳ…" Hồi lâu sau, Thanh Minh khẽ nói một tiếng, trong đôi mắt sâu thẳm, lướt qua một đạo thần quang rực rỡ.

Lần này, hắn dựa vào dao động Đại Đạo chi lực của bản thân, dẫn động đại đạo cộng minh, Hỗn Độn chấn động, v.v., đem sức mạnh lan đến một khu vực cực kỳ khủng bố, nhìn thấy không ít khu vực.

Từ những tình hình này xem ra, Đạo Kỷ diễn hóa quả thực đã đi đến một giai đoạn khá hậu kỳ.

Có thể là mười ức năm, cũng có thể là trăm ức năm, nghìn ức năm.

Nhưng bất kể còn lại bao lâu, đều cho thấy rằng, sẽ có một ngày Đạo Kỷ diễn hóa hoàn thành, bắt đầu một Đạo Kỷ mới.

Đến lúc đó, đại đạo băng tháp, Hỗn Độn Thế Giới cũng sẽ bắt đầu sụp đổ, tiêu tán.

Các thế giới tồn tại trong đó cũng sẽ bắt đầu vẫn lạc, sụp đổ, theo sau sự vẫn lạc của đại đạo mà tiêu tán.

Sau đó, mới bắt đầu một Đạo Kỷ mới.

Chỉ cần không thể siêu thoát đại đạo, không thể đến Hồng Hoang Thế Giới, vậy thì khi Đạo Kỷ yên diệt, chỉ có thể theo Đạo Kỷ yên diệt mà vẫn lạc.

Bây giờ, Đạo Kỷ đã đi đến hậu kỳ, vậy thì thời gian Đạo Kỷ yên diệt, đại đạo băng tháp sẽ chỉ càng nhanh hơn mà thôi.

Vì vậy, Sang Giới và U Minh mới vội vã như vậy, muốn tìm kiếm đạo quả lớn nhất của Đạo Kỷ này, Hồng Hoang Thế Giới.

Chỉ có dựa vào Hồng Hoang Thế Giới, mới có cơ hội siêu thoát.

Mặc dù tu vi cảnh giới hiện tại không phải là lúc xung kích đại đạo, nhưng có đạo quả trong tay, tình hình sẽ tốt hơn.

Vì vậy, Sang Giới và U Minh đang tiến gần về phía Hồng Hoang Thế Giới.

Những điều này, Thanh Minh lúc này đều không rõ.

Ánh mắt hắn đang dừng lại ở một phương vị nào đó.

Nếu Đạo Kỷ diễn hóa đã như vậy, vậy thì bước chân của hắn, tốc độ của hắn, nên càng nhanh hơn mới được.

"Nắm chặt thời cơ này, sớm ngày thăng cấp Hồng Hoang thôi!" Suy nghĩ trong lòng, Thanh Minh đột nhiên đứng dậy, rồi đi về phía khu vực hắn quan tâm.

Phương vị đó có thế giới hắn cần.

Nếu không có gì bất ngờ, chuyến đi Hỗn Độn Thế Giới lần này liền có thể kết thúc.

Thế giới hắn muốn đều có thể lấy được.

Đến lúc đó, Hồng Hoang có được sự phát triển đỉnh phong, hắn cũng có thể dựa vào Hồng Hoang để xung kích Vô Cực Kim Tiên chi cảnh.

Chỉ cần đạt đến Đại Đạo Cảnh Giới, liền có thể mở Hồng Mông Chi Môn, tiến vào Hồng Mông Thế Giới.

Dù sao chỉ có Đại Đạo Cảnh Giới, mới có thể mở Hồng Mông Chi Môn, tiến vào Hồng Mông Giới Vực.

Nếu không đạt đến cảnh giới này, liền không có khả năng đó.

Thanh Minh tin rằng, sau lần phát triển Hồng Hoang này, chỉ cần thời cơ đúng, xác suất xung kích Vô Cực Kim Tiên quả thực không nhỏ.

Đến lúc đó, ý đồ của hắn, tất cả sẽ bắt đầu thực hiện.

Chương 357

… Thanh Minh vừa nghĩ trong lòng, vừa cấp tốc tiến lên.

Sau năm vạn năm đi đường, hắn mới đến được khu vực đó.

Với tu vi thực lực hiện tại, sau khi đến đây, hắn liền cảm tri được nơi này chỉ có một phương Đại Thiên Thế Giới phù hợp.

Phương thế giới này cũng có chút bất phàm, âm dương nhị ý và âm dương chi lực cực kỳ mênh mông khủng bố, lại là một phương Thái Cực Đại Thế Giới.

Thái Cực Đại Thế Giới, hẳn là Đại Thiên Thế Giới do thân thể và đại đạo của Âm Dương Ma Thần trong số thượng tam đẳng Hỗn Độn Ma Thần thời Hỗn Độn diễn hóa.

Còn một tia thủ đoạn và tàn linh thì rơi vào Hồng Hoang, trở thành Âm Dương Lão Tổ.

Đáng tiếc, cuối cùng cũng không thoát khỏi kết cục vẫn lạc, cuối cùng vẫn lạc trong Hung Thú Lượng Kiếp.

"Thái Cực Đại Thế Giới quả nhiên bất phàm.

Âm dương bản nguyên và âm dương chi lực như vậy, âm dương đại đạo pháp tắc cũng cực kỳ nồng đậm cuồn cuộn!" Thanh Minh trong lòng thầm tán thưởng một phen, đối với Thái Cực Đại Thế Giới này cũng khá tán thưởng.

Như vậy, trong Hồng Hoang có thể đi con đường này sẽ nhiều hơn, cũng có thể thăng cấp không ít tu sĩ sinh linh.

Suy nghĩ trong lòng, Thanh Minh bước một bước, đến trước Thái Cực Đại Thế Giới.

Thái Cực Đại Thế Giới có diện tích lớn hơn vài phần so với một số Đại Thế Giới mà Thanh Minh từng gặp.

Thế giới chia làm hai, một mặt màu đen, một mặt màu trắng, ẩn hợp thái cực chi ý.

Âm dương nhị ý, thế gian không gì ngoài đại đạo chí lý như vậy.

Thanh Minh gật đầu, thu hồi ánh mắt từ thế giới chi bích của Thái Cực Đại Thế Giới đang không ngừng lưu chuyển hai màu đen trắng.

Tức thì, hắn bước một bước, vào trong Thái Cực Đại Thế Giới.

"Thái cực chi ý thật tinh túy, âm dương chi lực, âm dương khí tức thật nồng đậm cuồn cuộn.

Đại Đạo chi lực như vậy, quả thật bất phàm…" Thanh Minh liếc mắt một vòng, miệng khen một câu.

Trong thế giới, cũng không khác mấy so với thế giới chi bích, một mặt màu đen, tu âm ý, một mặt màu trắng, tu dương ý.

Hai mặt đen trắng, phân chia Thái Cực Đại Thế Giới, âm dương song ý, chính là thái cực chi ý.

Trong toàn bộ thế giới, thái cực chi ý, âm dương chi đạo, âm dương chi khí đều đang không ngừng lưu chuyển, giữa âm và dương không ngừng chuyển hóa.

Âm cực vi dương, dương cực vi âm, âm dương tương sinh, thái cực chi ý!

Thanh Minh thầm gật đầu.

Tình huống như vậy, quả thực khiến hắn khá hài lòng.

Có một phương thế giới như vậy dung hợp, hắn biết, Hồng Hoang Thế Giới sẽ có được sự thăng cấp cực lớn.

Có một phương thế giới như vậy dung hợp, không chỉ hoàn thành nhiệm vụ hắn muốn, mà còn có chút vượt qua.

Thái Cực Đại Thế Giới, quả thật bất phàm.

Suy nghĩ trong lòng, ánh mắt Thanh Minh rơi vào trung tâm của mặt âm và mặt dương, mỗi nơi đều có một tòa thần sơn cao vạn trượng.

Một tòa tỏa ra âm ý tinh thuần, một tòa tỏa ra dương ý tinh thuần.

Hai tòa Thái Cực Thần Sơn, chính là mấu chốt của Thái Cực Đại Thế Giới, hoặc là, của hai mặt âm dương.

"Thật là một Thái Cực Thần Sơn!" Nhìn hai tòa Thái Cực Thần Sơn, Thanh Minh mắt sáng lên, miệng khen ngợi.

Trong Hỗn Độn Thế Giới, tại Thái Cực Đại Thế Giới.

Thái Cực Thần Sơn, trong đó ẩn chứa lực lượng Thái Cực Đại Đạo, lực lượng Âm Dương, ý cảnh Thái Cực Đại Đạo vô cùng tinh túy và mênh mông.

Dù với cảnh giới của Thanh Minh, cũng không khỏi cất lời khen ngợi.

Đối diện với ý cảnh Thái Cực như vậy, lúc này hắn cũng có thể mượn để tham ngộ ấn chứng đôi phần.

Chỉ cần như vậy cũng đủ thấy, trong hai tòa Thái Cực Thần Sơn ẩn chứa lực lượng Thái Cực và ý cảnh Đại Đạo kinh khủng đến nhường nào. "Xem chuyến này, liệu có thể khiến cho cảm ngộ đại đạo của bản tôn tăng lên thêm vài phần không..." Song mục Thanh Minh trong như bầu trời quang đãng, thần niệm xuyên thấu vạn vật, miệng khẽ nói.

Quả thực có ý định tham ngộ Thái Cực Âm Dương, lại có hai tòa

Thái Cực Thần Sơn, tình hình sẽ tốt hơn so với dự tính ban đầu không ít.

Nếu không tham ngộ một phen, quả thật đáng tiếc.

Về phần có thể đề thăng đến mức độ nào, điều đó phải xem tình hình tham ngộ lần này của Thanh Minh.

Dù sao sau cảnh giới này, mỗi một chút tiến triển, mỗi một điểm tích lũy, đều vô cùng không dễ dàng.

Thanh Minh trong lòng đã rõ, trực tiếp một bước đạp ra, vượt qua vô số khu vực thời không, đi tới trung tâm của thế giới này.

Nơi đây, trung tâm của thế giới, cũng là nơi hai mặt Âm Dương tiếp giáp, là nơi ý cảnh Thái Cực giao dung nhất, cũng là khu vực mà lực lượng Âm Dương, khí Âm Dương, lực lượng Thái Cực Đại Đạo nồng đậm nhất.

Tại nơi đây chính là một địa điểm tốt nhất để tham ngộ tu hành.

Thanh Minh chọn nơi này, quả thực là nơi tốt nhất. "Ầm ầm!!!" Thanh Minh vừa đặt chân đến nơi này, liền dẫn tới từng trận ý cảnh Thái Cực kinh khủng càn quét và khuấy động.

Nếu không phải là Thanh Minh, đổi lại là một tồn tại khác, lúc này đã sớm bị ý cảnh Thái Cực Âm Dương triệt để nghiền nát.

Càn Khôn phân Âm Dương, Âm Dương hóa Ngũ Hành, Ngũ Hành diễn Vạn Vật.

Dưới ý cảnh Âm Dương này, nếu không phải là tồn tại siêu việt vô số như Thanh Minh, những tồn tại bình thường thật sự sẽ bị trực tiếp nghiền nát.

Ý cảnh Thái Cực Âm Dương, cùng với những khí Âm Dương, lực lượng Thái Cực Đại Đạo kia, lúc này theo bước chân của Thanh

Minh, trực tiếp bị dẫn động, chấn động không thôi, không ngừng càn quét ra.

Hai mặt hắc bạch lúc này không ngừng dao động như mặt nước, khiến cho một vài tồn tại trong Thái Cực Đại Thế Giới chú ý.

Nhưng sau khi liếc mắt nhìn một cái, họ lại thu hồi ánh mắt.

Mặc dù lúc này triều tịch của ý cảnh Thái Cực và chấn động của lực lượng Âm Dương rất nghiêm trọng, nhưng đây là chuyện thường tình.

Dù sao nơi chuyển hóa Âm Dương là khu vực nồng đậm và tinh thuần nhất, nên chuyện này cũng xem như bình thường.

Hơn nữa, ở nơi đó, không có một tồn tại nào của Thái Cực Đại Thế Giới có thể tu hành.

Cổ ý cảnh Thái Cực Âm Dương kinh khủng kia, cùng với lực lượng Đại Đạo Âm Dương, lực lượng Thái Cực cuồng bạo, không có tồn tại nào có thể chịu đựng và chống lại được.

Vì vậy, tình hình lúc này, các tồn tại trong Thái Cực Đại Thế Giới cũng cảm thấy là tình huống bình thường như trước đây, chẳng qua chỉ kịch liệt hơn một chút mà thôi.

Lúc này cũng không ai để ý nữa, ý cảnh Thái Cực và lực lượng Âm Dương đang bạo động cũng bắt đầu lắng xuống, trở lại tình trạng ban đầu.

Cứ như vậy, càng không ai để tâm. ...

Thanh Minh khoanh chân ngồi xuống, hiển hiện khánh vân tam hoa, trên người đại đạo pháp tắc lượn lờ, đạo vận lưu chuyển quanh thân.

Khí Âm Dương, lực lượng Âm Dương cuồng bạo không ngừng

xối rửa, nhưng lại không thể lưu lại một vết tích nào trên thân thể Thanh Minh.

Với cường độ thân thể hiện tại, trong Hỗn Độn, quả thực không có gì có thể làm tổn thương hắn.

Mặc dù những khí Âm Dương và lực lượng Âm Dương này vô cùng kinh khủng, nhưng muốn gây tổn thương cho thân thể Thanh Minh là điều không thể. "Vút!

Vút!" Khí Âm Dương, lực lượng Âm Dương, lực lượng Thái Cực Đại Đạo, lúc này đều bị Thanh Minh chậm rãi hấp thu vào trong cơ thể, vận chuyển đại chu thiên, bắt đầu hấp thụ.

Đại đạo Âm Dương, ý cảnh Thái Cực Đại Đạo, lúc này bắt đầu được Thanh Minh hấp thu, sau đó bắt đầu ấn chứng với đại đạo của bản thân.

Ấn ký lôi đình nơi mi tâm lúc này tỏa ra thần quang rực rỡ.

Trong thức hải của Thanh Minh, Thiên Phạt Chi Nhãn lúc này chậm rãi mở ra, ý cảnh Âm Dương, ý cảnh Thái Cực lúc này hóa thành từng đạo tơ mỏng, sau đó bắt đầu dung nhập vào Thiên Phạt Chi Nhãn, rồi quấn quýt, lưu chuyển bên trong.

Hai màu một đen một trắng, lưu chuyển trong Thiên Phạt Chi Nhãn, hiện lên, phản chiếu đạo Âm Dương, đạo Thái Cực. "Thái Cực huyền nhất, Âm Dương nhị khí, Hỗn Độn hữu loạn, Âm Dương quy nhất!" Trong thức hải của Thanh Minh, vang lên một đạo âm thanh đại đạo, chính là đại đạo tổng cương của Thái Cực chi đạo.

Lúc này, âm thanh đại đạo vang lên, ý cảnh Âm Dương, ý cảnh Thái Cực, lực lượng Âm Dương, khí Âm Dương, lực lượng Thái Cực Đại Đạo mênh mông cuồn cuộn nơi đây, lúc này toàn bộ dung nhập vào cơ thể Thanh Minh, bắt đầu quá trình tu hành, ấn chứng.

Lúc này, nơi tiếp giáp giữa mặt Âm và mặt Dương lại lần nữa dị động, càng lúc càng kinh khủng.

Trong Thái Cực Đại Thế Giới, vô số tồn tại đều khó hiểu, vì sao vừa mới lắng xuống lại lần nữa bạo động.

Lần này, quả thực khiến không ít tồn tại khó hiểu. "Ông!" Thời không chấn động, ngay lập tức liền thấy từng đạo tơ ý cảnh đại đạo mắt thường có thể thấy được từ hai tòa Thái Cực Thần Sơn bay ra, sau đó trực tiếp quấn quanh người Thanh Minh, bị hấp thu từng chút một.

Trên Thái Cực Thần Sơn, thần quang giao thoa, ý cảnh đại đạo tinh túy, khiến cho càng nhiều tồn tại kinh hỉ, không ngừng tu hành.

Lúc này, không chỉ Thanh Minh đang tu hành, mà toàn bộ Thái Cực Đại Thế Giới đều đang tu hành.

Đặc biệt là những tồn tại cấp bậc Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên, càng thêm kinh hỉ.

Dù sao ý cảnh Thái Cực mênh mông, cuồn cuộn tinh túy như vậy lan tỏa, đối với sinh linh của Thái Cực Đại Thế Giới, quả thực là một cơ duyên cực lớn, sao có thể bỏ lỡ cơ hội như vậy?

Ở hai mặt Âm và Dương, hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tuy có chút nghi hoặc, nhưng tình huống này đối với họ cũng có chỗ tốt, nên lúc này cũng không để ý quá nhiều, tiếp tục tham ngộ đại đạo của bản thân. ...

Thanh Minh đối với tình hình của các tồn tại trong Thái Cực Đại Thế Giới không hề quan tâm, lúc này đã hoàn toàn đắm chìm trong việc tham ngộ tu hành.

Ý cảnh Thái Cực và ý cảnh Âm Dương đối với hắn, quả thực là một nơi cực tốt để ấn chứng đại đạo.

Chương 358

Trong thức hải của hắn, ý cảnh Âm Dương dần dần giao dung làm một, hai loại đại đạo chân ý một đen một trắng không ngừng xoay chuyển, sau đó dần dần hình thành đồ án Thái Cực Âm Dương, chậm rãi xoay tròn, đạo Âm Dương hiển hiện rõ ràng trong đó.

Cổ lực lượng Thái Cực kia, lại dần dần thăng hoa, bị hấp thu vào trong Thiên Phạt Chi Nhãn, càng làm tăng thêm cảm ngộ của chính Thanh Minh.

Thiên Phạt Chi Nhãn ngoài việc hấp thu ý cảnh Thái Cực, ý cảnh Âm Dương để lớn mạnh bản thân, cũng bắt đầu tiếp xúc và chưởng khống đại đạo của thế giới này.

Những điều này, Thanh Minh đều không biết, vẫn đang chuyên tâm tham ngộ đại đạo. ...

Thời gian thoáng chốc, đã mấy chục vạn năm trôi qua.

Thế giới Hồng Hoang, trong không gian Thiên Đạo. "Âm Dương chi đạo trong Hồng Hoang đột nhiên tăng trưởng, chẳng lẽ lại là do Thanh Minh đạo hữu?" Vào một thời khắc nào đó, Hồng Quân đạo nhân chậm rãi mở mắt, nhìn về phía đại địa Hồng Hoang, nơi Âm Dương chi đạo đang không ngừng ngưng thực, miệng có chút nghi hoặc nói.

Đột ngột như vậy, quả thực giống với tình huống trước đây.

Xem ra, thật sự là do Thanh Minh.

Bởi vì lúc này, lão có thể cảm nhận được, trong không gian Thiên Đạo, một bộ phận nào đó đang không ngừng tăng trưởng.

Lão biết, đó chính là Thiên Phạt Chi Nhãn!

Nhìn như vậy, lần này lại là do Thanh Minh, có lẽ không có gì bất ngờ. "Hy vọng, đạo hữu lần này, có thể mang lại kết quả tốt hơn..." Trên mặt Hồng Quân đạo nhân hiện lên một nụ cười, nói.

Mấy trăm vạn năm qua, nhờ có Thanh Minh, lão đã đạt tới Thiên Đạo Cảnh trung kỳ, tiến triển cũng không nhỏ.

Nếu Thanh Minh sau này mang lại kết quả hoặc kinh hỉ lớn hơn, vậy thì lão đạt tới hậu kỳ, thậm chí viên mãn chi cảnh, cũng không phải là chuyện không thể.

Đối với tình huống như vậy, Hồng Quân đạo nhân khá là mong đợi.

Dù sao, cảnh giới hậu kỳ và viên mãn kia, không thể so sánh với trung kỳ hiện tại.

Tất nhiên, rốt cuộc có thể như nguyện đạt tới Thiên Đạo Cảnh hậu kỳ, hoặc Thiên Đạo Cảnh viên mãn chi cảnh hay không, phải xem tình huống tiếp theo của Thanh Minh.

Hồng Quân đạo nhân trong lòng nghĩ vậy, liền thu hồi ánh mắt, bắt đầu tiếp tục ấn chứng, tu hành đại đạo của bản thân trong quá trình Thiên Đạo hoàn thiện và đề thăng. ...

Đại lục Hồng Hoang, Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung. "Ông!" Đột nhiên, Thái Thượng đang ngồi trên Thái Cực Đồ tu hành tham ngộ bỗng nhiên mở mắt.

Trên khuôn mặt đạm mạc, lại lộ ra một tia kinh ngạc. "Âm Dương chi đạo, lại tăng trưởng ngưng thực nhiều như vậy?" Thái Thượng nhìn Âm Dương chi đạo đang tăng trưởng trong đại lục Hồng Hoang, có chút kinh ngạc nói.

Ngay sau đó, lão lại liếc nhìn Thái Cực Đồ dưới tọa hạ, lúc này nó đã hấp thu và ngưng tụ được càng nhiều Âm Dương chi đạo và lực

lượng Âm Dương.

Thái Cực Đồ lúc này lưu chuyển, ý cảnh Thái Cực càng thêm mênh mông và tinh túy.

Âm dương song ngư một đen một trắng lưu chuyển, bính phát ra ý cảnh Thái Cực kinh khủng, cổ lực lượng Âm Dương kia, cũng càng thêm kinh khủng. "Có lẽ, đây sẽ là một cơ duyên của bần đạo cũng không chừng..." Sau khi nhìn Thái Cực Đồ dưới tọa hạ một lúc lâu, Thái Thượng ngưng giọng nói.

Âm Dương chi đạo tăng trưởng như vậy, Thái Cực Đồ cũng đang tăng trưởng, không có lý do gì không thể mượn cổ Âm Dương chi đạo, ý cảnh Thái Cực này để cho đại đạo của bản thân có được tiến triển.

Đến lúc đó, liền có thể một bước tiến vào Thánh nhân hậu kỳ, khoảng cách tới viên mãn, cũng chỉ còn một bước chân.

Cứ như vậy, ở Hồng Hoang, thực lực và địa vị, lại sẽ tăng lên không ít.

Thái Thượng trong lòng nghĩ vậy, liền thu hồi ánh mắt, bắt đầu nắm bắt cơ hội này, tu hành Âm Dương chi đạo, Thái Cực chi đạo, mượn cơ hội này, để Vô Vi chi đạo của bản thân một mạch đi nốt bước cuối cùng, xung kích Thánh nhân hậu kỳ.

Đến lúc đó, mọi thứ đều sẽ trở nên khác biệt.

Lúc này, những tồn tại khác trong Hồng Hoang, cũng chú ý tới sự tiến triển của Âm Dương chi đạo, nhưng Âm Dương chi đạo không phải là đạo mà họ tu hành, tuy có thể mượn để tham ngộ ấn chứng, nhưng không thể đề thăng bao nhiêu, bất quá cũng là một cơ hội.

Đối với tình huống này, trong lòng họ cũng có một vài suy đoán, nhưng đã như vậy, cũng không cần để ý quá nhiều, cũng bắt đầu ấn

chứng tham ngộ.

Lúc này trong Hồng Hoang, một đám tồn tại đỉnh tiêm, sau khi Âm Dương chi đạo tăng trưởng, đều bắt đầu bế quan mượn cơ hội tham ngộ ấn chứng đại đạo của bản thân.

Tin rằng sau lần này, một đám tồn tại đỉnh tiêm, trên phương diện cảm ngộ đại đạo, lại sẽ có một vài tiến triển. ...

Hỗn Độn chi ngoại, Tạo Hóa Thiên, trong Thánh Mẫu Cung.

Vào một thời khắc nào đó, Hậu Thổ chậm rãi mở mắt, nhìn về phía Hồng Hoang, nơi Âm Dương chi đạo đang tăng trưởng, trên khuôn mặt xinh đẹp thoáng qua một tia kinh ngạc, ngay sau đó quay đầu, nhìn Nữ Oa cũng đang chú ý đến Hồng Hoang, mở miệng nói: "Trong Hồng Hoang, Âm Dương chi đạo tăng trưởng, chẳng lẽ, có liên quan đến phu quân?" "Hẳn là như vậy, chàng ấy hẳn đang ở trong một thế giới có Âm Dương chi đạo, hoặc Thái Cực chi đạo, đang tham ngộ đại đạo chân ý của đạo này, nếu không, Âm Dương chi đạo sẽ không tăng trưởng như vậy..." Trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa, quang hoa lưu chuyển, nàng chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ gật đầu, xem ra, quả thực là tình huống như vậy. "Tuy Âm Dương chi đạo không phải là đạo chủ tu của chúng ta, nhưng cũng có thể mượn nó để ấn chứng một hai, không chừng sẽ có một vài tiến triển..." Nữ Oa nhìn nàng, mở miệng nói. "Ta cũng có ý định như vậy..." Hậu Thổ nghe xong, mỉm cười nói.

Nữ Oa mỉm cười, ngay lập tức liền nhắm mắt lại, bắt đầu tham ngộ Âm Dương chi đạo.

Hậu Thổ thấy vậy, cũng nhắm mắt lại, hiển hiện khánh vân tam hoa, bắt đầu tham ngộ ấn chứng Âm Dương chi đạo.

Mặc dù Âm Dương chi đạo không phải là đại đạo mà họ tinh tu,

nhưng đại đạo vạn lối về một, cũng có thể mượn Âm Dương chi đạo để ấn chứng đại đạo của bản thân.

Dù cho lĩnh ngộ được chỉ vài phần, nhưng đối với cảnh giới hiện tại của họ, đã là vô cùng hiếm có, lúc này tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Lần tham ngộ này, có thể tiến triển bao nhiêu, phải xem cơ duyên tạo hóa và thủ đoạn. ...

Trong Hỗn Độn, tại một khu vực nào đó. "Ta cũng đã đi được một khoảng thời gian không ngắn, rốt cuộc còn cách thế giới đạo quả kia bao xa?" Sáng Giới nhíu mày, dường như có vài phần không kiên nhẫn, đã đi trong Hỗn Độn Thế Giới nhiều năm như vậy, lại có không gian thông đạo đã mở sẵn, lẽ ra không xa mới phải, nhưng đã nhiều năm trôi qua, vẫn chưa đến được khu vực của Hồng Hoang.

Dù là y, lúc này cũng có vài phần không kiên nhẫn. "Nếu dễ dàng bị tìm thấy như vậy, đó còn là một thế giới đạo quả quan trọng sao?" Trên khuôn mặt yêu dị của U Minh, hiện lên một nụ cười, ngược lại không để ý những chuyện này.

Ngay sau đó, hắn tính toán trong tay rồi nói: "Đã không xa nữa, đi thêm khoảng mười mấy vạn năm nữa, là gần như có thể đến nơi..." U Minh tự có thủ đoạn độc đáo, lời nói lúc này quả thực không sai, đã đến nơi này, tự nhiên cũng có thể cảm tri được một hai.

Sáng Giới liếc nhìn y một cái, không mở miệng, chỉ khẽ gật đầu, ngay sau đó hai người liền tiếp tục lên đường.

Nhìn tình hình hiện tại, khoảng cách đến thế giới Hồng Hoang quả thực không còn xa nữa, với thủ đoạn của họ, mười mấy vạn năm thời gian, căn bản không khó.

Lúc này tăng tốc độ, không chừng có thể rút ngắn được vài phần.

Đến lúc đó, liền có thể bắt đầu kế hoạch.

Khi đó, nắm trong tay một thế giới đạo quả quan trọng, đại đạo, liền ổn rồi. ...

Trong Hỗn Độn Thế Giới, tại Thái Cực Đại Thế Giới.

Mười vạn năm gần đây, tốc độ và mức độ Thanh Minh hấp thu Âm Dương chi đạo, ý cảnh Thái Cực để tham ngộ ấn chứng đại đạo của bản thân đã dần dần chậm lại.

Ngoài việc tiếp tục hấp thu, tham ngộ cũng không có kết quả, lúc này cũng đã đạt đến cực hạn của Thái Cực Đại Thế Giới.

Hai vạn năm sau, Thanh Minh đã ngừng hấp thu và tham ngộ, bắt đầu toàn lực củng cố những đại đạo chân ý và cảm ngộ đại đạo đã lĩnh ngộ được lần này, để cho Lôi Đình chi đạo, Hủy Diệt chi đạo của bản thân có được vài phần tiến triển.

Những chuyện này, đối với hắn, không phải là chuyện khó, dù sao đại đạo tương thông, tham ngộ đại đạo chân ý.

Cứ như vậy, ba vạn năm sau, Thanh Minh đã củng cố toàn bộ đại đạo, chậm rãi mở mắt.

Lần này tham ngộ ý cảnh Thái Cực, Âm Dương chi đạo, tiến triển của Thanh Minh tuy không lớn, nhưng trên cơ sở này, Thanh Minh đã có được một vài lý giải mới, cảm ngộ mới, cứ như vậy, tiến triển liền lớn hơn vài phần.

Tình huống như vậy, Thanh Minh vô cùng hài lòng.

Trên cảnh giới viên mãn, hắn đã đi rất vững chắc, đi không chậm.

Về sau, phải xem cơ duyên tạo hóa của bản thân. "Như vậy, liền có thể bắt đầu chưởng khống phương Thái Cực Đại Thế Giới này rồi..." Hồi lâu sau, Thanh Minh khẽ nói một câu.

Lần này trong quá trình tham ngộ tu hành, Thái Cực chân ý của hai

tòa Thái Cực Thần Sơn bị Thanh Minh hấp thu, Thiên Phạt Chi Nhãn cũng đang dần dần thâm nhập vào Thái Cực Đại Thế Giới, bắt đầu chưởng khống.

Mấy chục vạn năm thời gian, đủ để Thiên Phạt Chi Nhãn chuẩn bị mọi thứ.

Bây giờ, đã có thể bắt đầu chưởng khống Thái Cực Đại Thế Giới.

Đợi làm xong mọi việc, liền có thể trở về Hồng Hoang.

Ý niệm trong lòng lóe lên, Thanh Minh vung tay, xua tan ý cảnh Thái Cực nơi đây.

Giữa hai mặt Âm Dương, lúc này bắt đầu lưu chuyển, toàn bộ Thái Cực Đại Thế Giới, lúc này đều đang xoay chuyển theo hướng Thái Cực, ý cảnh đại đạo, ý cảnh Thái Cực Âm Dương, lúc này toàn bộ đều đang vận chuyển.

Lúc này, sinh linh của toàn bộ Thái Cực Đại Thế Giới thần sắc chấn kinh, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ có hai vị tồn tại đỉnh tiêm ở hai mặt là cảm nhận được. "Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, trên cửu thiên truyền đến từng trận âm thanh oanh minh, ngay sau đó liền thấy trong lúc mây đen cuồn cuộn, một vết nứt đen kịt chậm rãi mở rộng, lộ ra một con mắt khổng lồ.

Thiên Phạt Chi Nhãn quan sát chúng sinh, khí tức hủy diệt và khí tức lôi đình kinh khủng khiến hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lúc này đều trong lòng kinh hãi, không dám tùy tiện ra tay. "Bản tôn quan sát thấy sinh linh giới này cơ duyên sâu dày, vì vậy, bản tôn sẽ ban cho các ngươi một hồi tạo hóa!" Thanh Minh đạp không mà đi, giọng nói hiện lên trong lòng chúng sinh, ngay lập tức họ liền hiểu ra mọi chuyện. "Đạo Quân từ bi, cảm tạ Đạo Quân!" Lúc này, dưới sự dẫn dắt của hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, toàn bộ đều quỳ lạy

Thanh Minh.

Chương 359

Đã có cơ duyên này, hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tự nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Tồn tại cấp bậc Đạo Quân?

Vạn giới chiếu kiến đều đã thấy, tình huống bây giờ, sao có thể bỏ lỡ cơ hội như vậy?

Vì vậy, cũng không từ chối, tiếp nhận cơ duyên mà Đạo Quân ban cho.

Thanh Minh hài lòng gật đầu, phản ứng không tệ, cũng không cần tốn nhiều sức lực, tay khẽ vung.

Ngay lập tức liền thấy trên Thiên Phạt Chi Nhãn, duỗi ra vô số đạo quy tắc và pháp tắc mắt thường có thể thấy được, phảng phất như kinh mạch trong cơ thể, lúc này bắt đầu duỗi ra, bắt đầu bao phủ toàn bộ Thái Cực Đại Thế Giới.

Lúc này, Thái Cực Đại Thế Giới vận chuyển càng nhanh hơn, ý cảnh Thái Cực, lúc này trở nên càng thêm tinh túy và mênh mông.

Nhưng thế giới, quả thực càng thêm vững chắc.

Nhìn tình huống lúc này, Thanh Minh khẽ gật đầu, khá hài lòng. "Hử!?" Đột nhiên, thần sắc Thanh Minh lạnh đi, nhìn về một phương vị nào đó trong Hỗn Độn. "Lại dám dòm ngó thế giới Hồng Hoang..." Sáng Giới và U Minh lúc này, đã đến gần Hồng Hoang, Thanh Minh lập tức biết được ý đồ của chúng.

Một bước đạp ra, đến bên ngoài Thái Cực Đại Thế Giới, thân tự ra tay thúc đẩy, tiến trình của Thái Cực Đại Thế Giới, ngàn năm sau, mọi thứ hoàn thành.

Ngay sau đó, hắn thu nó vào thế giới của mình, bắt đầu việc dung hợp.

Phân ra tâm thần, một bên thúc đẩy thế giới dung hợp, một bên lên đường, trở về Hồng Hoang.

Tình hình thế giới, vì để hoàn thành dung hợp nhanh hơn, cần hắn đích thân ra tay, nhưng vì không muốn chậm trễ việc lên đường, tình huống như vậy, là tốt nhất rồi.

Trong Hồng Hoang có Đạo Tổ Hồng Quân, có Nữ Oa và Hậu Thổ, còn có các Thánh nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác, về mặt an toàn, hắn là không thành vấn đề.

Điểm này, Thanh Minh tin tưởng, nên lúc này cũng không lo lắng nhiều.

Nhưng chuyện này dù sao cũng đặc biệt, hy vọng có thể trở về sớm hơn.

Vì vậy, tốc độ lúc này, đã nhanh đến cực hạn, trực tiếp hướng về Hồng Hoang. ...

Hai vạn năm sau, bên ngoài khoảng cách xa nhất mà sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang có thể ảnh hưởng. "Ông!" Thời không Hỗn Độn vỡ tan, lộ ra một thông đạo không gian, ngay sau đó từ trong đó bước ra hai bóng người, chính là Sáng Giới và U Minh. "Đến nơi này, liền là nơi mà thế giới đạo quả kia bao phủ, chuẩn bị xong chưa?" Trên khuôn mặt yêu dị của U Minh lộ ra nụ cười, nhìn Sáng Giới nói. "Hừ!" Nghe vậy, Sáng Giới hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó một bước đạp ra, tiến vào khu vực bị sức mạnh Thiên Đạo kia bao phủ.

U Minh thấy vậy, nụ cười trên mặt càng đậm, trong mắt lóe lên một tia dị sắc, ngay sau đó cũng tiến vào khu vực kia. ... "Ầm!" Đột nhiên, trên cửu thiên Hồng Hoang truyền đến một tiếng nổ lớn, ngay

sau đó liền nghe thấy giọng nói của Hồng Quân Đạo Tổ truyền khắp Hồng Hoang. "Bên ngoài Hồng Hoang có cường giả xâm nhập, tất cả tồn tại cấp Hỗn Nguyên, Thánh nhân theo bần đạo xuất chiến!" Lời vừa dứt, Hồng Quân đạo nhân đã xuất hiện tại một nơi nào đó trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, Tam Thanh, Tây phương nhị thánh, Toại Nhân, Phục Hy, Lôi Thần, đều lên đường, tình huống như vậy, không có chút nào trì hoãn, tiếp theo cũng sẽ không có bất kỳ sự nương tay nào.

Trước khi Hồng Quân đạo nhân mở miệng, ở xa tại Tạo Hóa Thiên, trong Thánh Mẫu Cung, Nữ Oa và Hậu Thổ.

Khi Sáng Giới và U Minh tiến vào khu vực kia, trên khuôn mặt xinh đẹp của hai nàng đã phủ đầy băng sương, trong một khoảnh khắc, đã đến được Hỗn Độn.

Ngay sau đó Hồng Quân đạo nhân xuất hiện, đứng bên cạnh họ: "Gặp hai vị đạo hữu!" Hậu Thổ và Nữ Oa khẽ gật đầu, không mở miệng. "Hai kẻ này, thực lực không yếu, hai vị đạo hữu phải cẩn thận..." Hồng Quân đạo nhân nói.

Nghe vậy, Hậu Thổ và Nữ Oa gật đầu nói: "Đạo Tổ yên tâm!" "Vút!

Vút!

Vút!" Lúc này, mấy đạo lưu quang lóe lên, các tồn tại đỉnh tiêm của Hồng Hoang đều đã đến.

Mọi người gật đầu chào hỏi nhau xong, đều thần sắc nghiêm nghị nhìn về một phương vị nào đó trong Hỗn Độn, nơi đó, có hai luồng khí cơ kinh khủng đang giáng xuống đây. ...

Bên ngoài Hồng Hoang, trong khu vực Hỗn Độn.

Sáng Giới và U Minh nhìn Hồng Quân đạo nhân, Nữ Oa, Hậu Thổ

và các tồn tại đỉnh tiêm khác, trên mặt thoáng qua một tia kinh ngạc. "Cũng không hổ là một đạo quả quan trọng, thực lực quả thực kinh khủng hơn dự đoán rất nhiều..." Trên mặt Sáng Giới thoáng qua một tia kinh ngạc, sau đó chậm rãi nói. "Ngươi cho rằng, phương thế giới đạo quả tên là Hồng Hoang này, chỉ có thực lực như vậy sao?" Trên khuôn mặt yêu dị của U Minh lộ ra một nụ cười lạnh nói: "Nếu không phải tồn tại kinh khủng nhất của Hồng Hoang đã rời đi, bản tôn cũng sẽ không để ngươi lúc này đến đây..." Nghe vậy, thần sắc Sáng Giới biến đổi, kinh ngạc nhìn y.

Có ý gì?

Trong Hồng Hoang, có tồn tại còn kinh khủng hơn?

Chẳng trách, chẳng trách U Minh lại vào lúc này đình chiến với y, chuyển hướng đến Hồng Hoang, hóa ra là như vậy.

Về phần, y từ đâu có được những tin tức này, những điều đó, đều không quan trọng, quan trọng là, lời của U Minh, là thật.

Mọi chuyện, hóa ra là như vậy.

Lúc này mất đi vị tồn tại kinh khủng hơn kia, Hồng Hoang hiện tại, quả thực có khả năng rất lớn để chiếm được.

Vì vậy, đến đây vào lúc này, chính là kết quả tốt nhất.

Sáng Giới nhìn sâu vào y một cái, không mở miệng nữa.

Hai đạo thần quang lóe lên, ngay sau đó giáng xuống không xa Nữ Oa, Hậu Thổ, Hồng Quân đạo nhân và những người khác, thần sắc băng lãnh nhìn họ. ...

Nữ Oa, Hậu Thổ, Hồng Quân đạo nhân và những người khác thần sắc ngưng trọng, không sai, là hai vị tồn tại Thái Cực Kim Tiên.

Bên họ, chỉ có một vị Hồng Quân đạo nhân, những người khác,

mạnh nhất là Nữ Oa và Hậu Thổ, nhưng muốn đối phó với một vị Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên, quả thực không có khả năng.

Nếu không phải U Minh chỉ là sơ kỳ, Hồng Quân đạo nhân ở trung kỳ so với Sáng Giới mạnh hơn một chút, trận chiến này, thật sự khó giao chiến.

Bây giờ như vậy, có một trận chiến lực, xem có thể kéo dài đến khi Thanh Minh trở về Hồng Hoang hay không.

Nếu Thanh Minh không thể trở về, trận chiến này, trừ phi Nữ Oa và Hậu Thổ tấn thăng Thái Cực Kim Tiên, nếu không, vẫn khó khăn. "Hồng Hoang, nếu nhường ra, bản tôn có thể miễn cho chúng sinh nguy cơ vẫn lạc..." Trên khuôn mặt yêu dị của U Minh nở một nụ cười nhạt, nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ và những người khác nói.

Sáng Giới liếc nhìn một cái, không mở miệng, ánh mắt rơi vào người Hồng Quân đạo nhân, đó sẽ là mục tiêu của y. "Muốn có được Hồng Hoang, phải hỏi ta!" Nữ Oa lạnh lùng nói. "Một khi ra tay, sẽ không còn bất kỳ đường lui nào, hai vị có rõ không..." Ánh mắt Hồng Quân đạo nhân sâu thẳm, chậm rãi nói.

U Minh nghe vậy, hai mắt co lại, biết lời này có ý gì, lập tức mở miệng nói: "Ra tay!" Lời vừa dứt, y đã ra tay.

Sáng Giới bên cạnh, cũng ra tay, nghênh chiến Hồng Quân đạo nhân.

Hai bên lúc này, vừa ra tay liền là uy thế hủy thiên diệt địa, vô số biển Hỗn Độn bị xóa sổ, hình thành hư vô cực hạn.

Hai bên không hề nương tay, uy thế kinh khủng từng trận truyền ra, một vài dư chấn rơi vào Hồng Hoang, đều hủy đi vô số khu vực xung kích, cũng vô cùng kinh khủng.

Trong Hồng Hoang, chúng thế lực, chủng tộc lúc này phân phân ra

tay, chống lại xung kích lan đến từ bên ngoài Hồng Hoang, để tránh quá nhiều sinh linh bị ảnh hưởng.

Một trận giao chiến liên quan đến Hồng Hoang, vào thời khắc này, toàn bộ Hồng Hoang đồng lòng chống cự. ... "Ầm!" Một đạo thần quang lóe lên, ngay sau đó liền thấy, Chuẩn Đề, Toại Nhân, Lôi Thần, Tiếp Dẫn, Phục Hy, Thông Thiên và Nguyên Thủy bay ngược ra ngoài.

Tình hình của Thái Thượng tốt hơn một chút, Nữ Oa và Hậu Thổ không bị thương, sau khi lùi lại một đoạn khoảng cách, mới dừng lại.

U Minh một chiêu, đã đủ để hóa giải công kích liên thủ của mọi người, lúc này họ căn bản không phải là đối thủ. "Sáng Giới!" U Minh nói một tiếng, ngay sau đó vung tay, từ trong thế giới U Minh của mình, vô số tu sĩ tồn tại hướng về Hồng Hoang.

Sáng Giới thấy vậy, cũng để cho sinh linh và tồn tại của thế giới mình tiến vào Hồng Hoang.

Thấy vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau một cái, sau đó nói với Tam Thanh, Tây phương nhị thánh, Toại Nhân, Phục Hy, Lôi Thần và những người khác: "Trở về Hồng Hoang, ổn định đại cục!" Đại quân của hai phương thế giới chỉ có họ, có mấy vị tồn tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hồng Hoang không thể chống đỡ, chỉ có thể dựa vào họ.

Thấy vậy, mọi người gật đầu một cái, liền hướng về Hồng Hoang.

U Minh hứng thú nhìn Nữ Oa và Hậu Thổ, hai vị này tuy thực lực không tệ, nhưng căn bản không phải là đối thủ của y, lại dám ở lại chống cự, quả là gan lớn. "Nếu đã như vậy, vậy bản tôn cũng không nương tay nữa..." U Minh nhếch miệng cười nói, tay vẽ một đường trước người, một đạo u minh thần quang màu đen lóe lên, xuyên qua trường hà thời không, trường hà vận mệnh, trực tiếp hướng về Nữ

Oa và Hậu Thổ.

Thấy vậy, Nữ Oa và Hậu Thổ thần sắc biến đổi, lập tức ra tay. "Bành!" Hậu Thổ thấy rõ u minh thần quang và Luân Hồi chi đạo có diệu dụng tương tự, lúc này tay ngọc vung lên, một đạo hồng lưu luân hồi màu đen hiện ra, trải dài trong thời không Hỗn Độn, chặn lại tất cả.

Tất cả thời không xoay chuyển, lại xoay chuyển, thay đổi vô số năm tháng và khu vực thời không.

U minh thần quang cách Nữ Oa và Hậu Thổ ngày càng xa, lại càng xa, ngay sau đó rơi vào trong hồng lưu luân hồi. "Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, trong hồng lưu luân hồi chi đạo gào thét, ngăn cản u minh thần quang, nhưng chỉ trong một hơi thở, hồng lưu liền bị phá tan, lực lượng tử vong càn quét ra.

Mặc dù lực lượng luân hồi có thể chống lại, nhưng cảnh giới chênh lệch quá lớn, căn bản không thể chống đỡ.

Nếu không dựa vào lực lượng luân hồi, lúc này căn bản không thể ngăn cản dù chỉ một hơi thở.

Chương 360

"Sinh!" Vào lúc này, Nữ Oa đã ra tay, lực lượng tạo hóa tuôn ra, U Minh chủ tử, Tạo Hóa chủ sinh, lúc này giữa sinh và tử, không ngừng triệt tiêu nhau. "Minh Đạo nhập thân!" Hậu Thổ thấy vậy, một bước đạp ra, Minh Đạo hợp thân, trong thời gian ngắn có được sức mạnh có thể sánh ngang với Thái Cực Kim Tiên sơ kỳ. "Một bút luân hồi, đoạn sinh tử!" Hậu Thổ tay ngọc vung lên, Xuân Thu Luân Hồi Bút vạch xuống, cắt đứt giữa sinh và tử, chém về phía U Minh. "Luân Hồi Ấn, trấn áp!" Sau đó, nàng lại dùng luân hồi chí bảo Luân Hồi Ấn trấn áp, không hề nương tay. "Nhân Đạo nhập thân!" Nữ Oa lúc này cũng Nhân Đạo nhập thân, có được sức mạnh và thời gian ngắn ngủi, trong tay quang hoa lưu chuyển, Tạo Hóa chi đạo kinh khủng đến cực điểm, ra tay giữa chừng, Hỗn Độn diễn hóa, thế giới ra đời, vô tận sinh cơ tuôn ra.

Lực lượng U Minh và lực lượng Tạo Hóa không ngừng triệt tiêu nhau, bị khắc chế.

Sau khi Hậu Thổ và Nữ Oa, Minh Đạo và Nhân Đạo hợp thân, cục diện lập tức đảo ngược.

Luân Hồi chi đạo không thua kém U Minh, lực lượng Tạo Hóa lại khắc chế lực lượng U Minh, lúc này một địch hai, U Minh cũng không có lợi.

Sau khi mất đi ưu thế, lúc này y cũng có chút vất vả.

Dù sao trong thời gian ngắn, tồn tại cùng cấp, lại thêm Minh Đạo và Nhân Đạo kinh khủng như vậy, lúc này, quả thực không lường trước được.

Hồng Quân đạo nhân thấy vậy, trong lòng âm thầm thở phào một

hơi, chuyên tâm giao chiến với Sáng Giới.

Sáng Giới trong lòng chùng xuống, không ngờ có kết quả như vậy, lúc này cảm nhận được công kích của Hồng Quân đạo nhân càng lúc càng kinh khủng lẫm liệt, áp lực của y, lúc này cũng tăng mạnh. ...

Bên ngoài Hồng Hoang, trong hư không Hỗn Độn.

Hồng Quân đạo nhân lúc này không hề nương tay, vừa ra tay liền là uy thế hủy thiên diệt địa, thực lực tổng thể cao hơn Sáng Giới vài phần, lúc này sau khi tình hình của Nữ Oa và Hậu Thổ tốt lên, liền áp chế Sáng Giới.

Sáng Giới lúc này, không còn như lúc đầu, áp lực tăng mạnh, chỉ có thể chuyên tâm đối phó.

Về phần U Minh, phải xem tình hình của bản thân y, Sáng Giới không thể lo được quá nhiều, nếu không, e rằng sẽ bị thiệt lớn trong tay Hồng Quân đạo nhân, như vậy không tốt chút nào.

Cho nên, lúc này chỉ có thể chuyên tâm đối phó công kích của Hồng Quân đạo nhân, tình hình của U Minh, phải xem chính y rồi. ...

U Minh lúc này đã vô cùng kinh ngạc, không ngờ Nữ Oa và Hậu Thổ, lại có thủ đoạn như vậy, Minh Đạo và Nhân Đạo gia thân, trong thời gian ngắn có được sức mạnh Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên sơ kỳ.

Một địch hai, lúc này không rơi vào thế hạ phong, cũng có vài phần áp lực.

Phải biết, trước đó y có thể ổn định áp chế Nữ Oa và Hậu Thổ, muốn xóa sổ cũng không phải chuyện khó, nhưng bây giờ, muốn thành công, không phải chuyện đơn giản như vậy. "Ầm ầm ầm!!!" Lúc này, từng trận oanh minh không ngừng truyền đến, vô tận biển Hỗn Độn bị trực tiếp yên diệt, uy thế kinh khủng lan đến không biết bao nhiêu

triệu triệu ức dặm, vô số thế giới diễn hóa, rồi lại vỡ nát trong đó.

Giao chiến của ba người lúc này, đã đạt đến đỉnh phong, mặc dù U Minh lúc này đang áp chế Nữ Oa và Hậu Thổ, nhưng muốn nhanh chóng đánh bại, trong thời gian ngắn quả thực khó làm được.

Luân Hồi chi đạo và U Minh chi đạo tương cận, Tạo Hóa chi đạo lại là tồn tại khắc chế U Minh chi đạo, lúc này hai người liên thủ, quả thực có vài phần áp lực, cũng khiến y không thể nhanh chóng kết thúc chiến đấu.

Trong Hồng Hoang, từng trận mưa máu rơi xuống, những đại năng xâm lược kia, lúc này lần lượt vẫn lạc, may mà Hồng Hoang trên dưới một lòng, đại năng đối với đại năng, những kẻ còn lại có các thế lực và chủng tộc khác của Hồng Hoang đối phó.

Lúc này hai bên đánh đến trời đất tối tăm, vô số tồn tại vẫn lạc, có của Hồng Hoang, cũng có của thế giới U Minh và Sáng Giới.

Bên Hồng Hoang, cao tầng có vài phần ưu thế, nên vẫn luôn áp chế các tồn tại đỉnh tiêm của hai phương thế giới, lúc này đã trực tiếp đánh bại mấy vị, trong quá trình tiếp tục, số lượng vẫn lạc ngày càng nhiều.

Nhưng điều mà Tam Thanh, Lôi Thần, Toại Nhân, Phục Hy quan tâm, là mấy vị đang giao chiến trong Hỗn Độn.

Bởi vì, đó mới là mấu chốt quyết định trận chiến này.

Nếu họ bại, vậy thì Hồng Hoang thắng cũng có ích gì?

Cuối cùng vẫn phải vẫn lạc.

Họ bại, họ thắng, Hồng Hoang vẫn là thắng lợi.

Cho nên, mấu chốt quyết định lúc này, là mấy vị đang giao chiến trong Hỗn Độn Thế Giới, chỉ có thắng bại của họ, mới là thắng bại

thực sự của trận chiến này, mới là mấu chốt quyết định hướng đi của Hồng Hoang.

Lúc này họ cũng đang chú ý, chờ đợi khoảnh khắc đó. ... "Ầm ầm!!!" Trong Hồng Hoang, trên cửu thiên, đột nhiên truyền đến từng trận âm thanh lôi đình.

Tam Thanh, Lôi Thần, Toại Nhân, Phục Hy và những người khác nhìn lên, trên mặt lại hiện lên một nụ cười.

Thiên Đạo, đã ra tay! "Xoẹt xoẹt xoẹt!!!" Lúc này, từng đạo xiềng xích đại đạo từ trong không gian Thiên Đạo bay ra, mỗi một đạo xiềng xích đại đạo, đều đủ để khóa chặt một vị Thái Cực Kim Tiên, cho dù là hậu kỳ, cũng như vậy.

Vô số đạo xiềng xích đại đạo từ trong Hồng Hoang bay ra, hướng về U Minh và Sáng Giới, uy thế kinh khủng ngay cả họ cũng trong lòng kinh hãi, hư không Hỗn Độn không ngừng vặn vẹo, vỡ nát, tái hiện địa thủy phong hỏa. "Bành!" Chặn lại một đạo xiềng xích đại đạo, khí tức của Sáng Giới dao động dữ dội, thần sắc trắng bệch như giấy.

Hồng Quân đạo nhân thấy vậy, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay tử quang lóe lên, đã hướng về y, đi kèm với xiềng xích đại đạo kinh khủng, phong tỏa tất cả đường lui của y, căn bản không thể tránh né, chỉ có thể nghênh chiến. ... "Cạch!" Lúc này, một đạo xiềng xích đại đạo trực tiếp khóa chặt U Minh đang muốn trốn chạy, kéo y từ hư không Hỗn Độn trở về. "Sao có thể!?" U Minh thần sắc chấn kinh, sao có thể, sức mạnh Thiên Đạo kinh khủng như vậy, không thể nào...

Nhưng trong ánh mắt khó tin, hai tay, hai chân, toàn bộ thân thể của y đều bị xiềng xích đại đạo Thiên Đạo khóa chặt, không thể động đậy một phân, lực lượng U Minh trên người bị xiềng xích đại đạo Thiên Đạo từng chút một rút đi.

Thần sắc kinh hãi, nhưng lại không thể thoát ra, chỉ có thể không ngừng lay động xiềng xích đại đạo, phát ra từng trận tiếng vang nhẹ. "Bành!" Lúc này, vô tận lực lượng đại đạo, hóa thành một thanh đại đạo chi đao, từ trong không gian Thiên Đạo chém ra, trong nháy mắt vượt qua thời không, chém rụng đạo niệm của U Minh, khí tức đại đạo trên người y lập tức hạ xuống dữ dội. "Không, không thể nào..." U Minh gầm lên, không ngừng giãy giụa, nhưng khí tức trên người không ngừng sụt giảm, giãy giụa càng thêm vất vả. "Ông!" Đúng lúc này, tại bức tường thế giới của Hồng Hoang, vô số thiên đạo vĩ lực ngưng tụ, lôi đình giao thoa, dần dần hiện hóa ra một con mắt khổng lồ, đạm mạc vô tình, nhìn chằm chằm U Minh. "Thiên Phạt Chi Nhãn!" Nữ Oa và Hậu Thổ trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, xem ra, lần này Thiên Đạo ra tay, cũng là do phu quân.

Thiên Phạt Chi Nhãn vừa xuất hiện, lại thêm tình hình của U Minh lúc này, có thể nói việc y vẫn lạc đã là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Sáng Giới lúc này đã vô cùng chấn kinh, không ngờ Hồng Hoang có hậu thủ như vậy, cứ thế này, lần này không thể thành công được, liệu có thể an toàn rời đi, cũng là một vấn đề. "Ầm!" Một đạo thiên phạt lôi đình lóe lên, phá vỡ thế giới, thứ nguyên vũ trụ, vô tận thời không sụp đổ, trở về hư vô, trực tiếp giáng xuống người U Minh, trực tiếp đánh xuống.

Không có nhiều dị tượng, chỉ có khí tức của U Minh, trực tiếp rơi xuống dưới Thái Cực Kim Tiên, đạo vận trên người không ngừng mờ đi. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Lúc này, từng đạo thiên phạt lôi đình rơi xuống, trên thân thể U Minh đầy những vết nứt chi chít, như một con búp bê sứ, phảng phất như giây tiếp theo sẽ vỡ tan.

Nữ Oa và Hậu Thổ nhìn nhau một cái, ngay sau đó gật đầu, dùng sức mạnh còn lại, thi triển đòn mạnh nhất của Minh Đạo và Nhân Đạo, phối hợp với Thiên Đạo, dùng tam đạo oanh sát U Minh. "Tạo hóa diễn thiên địa!" "Chúng sinh luân hồi!" Vào thời khắc này, Nữ Oa và Hậu Thổ thi triển đòn mạnh nhất của Minh Đạo và Nhân Đạo, cùng với một đạo thiên phạt lôi đình kinh khủng đến cực điểm.

Công kích của Thiên, Địa, Nhân tam đạo, lúc này toàn bộ rơi xuống người U Minh. "Ông!" Một điểm hàn quang hiện ra, ngay sau đó thần quang nhấn chìm thế gian.

Vào thời khắc này, vô tận khu vực Hỗn Độn, toàn bộ bị bao phủ dưới sức mạnh lúc vẫn lạc của U Minh, toàn bộ hóa thành hư vô, hư vô cực hạn.

Không biết có bao nhiêu thế giới vẫn lạc trong đó, kinh khủng tột cùng. ...

Bên ngoài Hồng Hoang, trong hư không Hỗn Độn.

Thiên Phạt Chi Nhãn tuy không mang chút tình cảm nào, cũng không có ý thức của mình, nhưng dù sao cũng là tồn tại do Thanh Minh chưởng khống, chịu sự điều khiển của Thanh Minh, vì vậy, nó sẽ chấp hành nhiệm vụ của Thanh Minh.

Đại đạo chi đao chém xuống, không chỉ đơn giản là đạo niệm của U Minh, mà còn là chính U Minh Đại Thế Giới của y.

U Minh Đại Thế Giới, lúc này đã bị Thiên Phạt Chi Nhãn chưởng khống, bắt đầu từng chút một xâm chiếm và kiểm soát.

Vì vậy, sau này dưới sự liên hợp sát phạt của tam đạo, U Minh vẫn lạc chưởng khống, cũng không còn tồn tại U Minh Đại Thế Giới.

Nếu không, trong xung kích kinh khủng như vậy, nó cũng phải bị yên diệt trong nháy mắt.

Một tồn tại đỉnh phong Thái Cực Kim Tiên sơ kỳ, sức mạnh bùng phát lúc vẫn lạc, kinh khủng đến mức nào?

Nếu không có Thiên Phạt Chi Nhãn ở đây, dưới sự bao phủ và chống đỡ của sức mạnh Thiên Đạo, Hồng Hoang cũng phải chịu ảnh hưởng cực lớn.

Lúc này xung kích lan đến một khu vực cực kỳ xa xôi, khiến vô tận biển Hỗn Độn trực tiếp hóa thành hư vô, một vài thế giới bị ảnh hưởng trực tiếp yên diệt, toàn bộ Hỗn Độn chấn động không thôi. "Xoẹt xoẹt xoẹt!!!" Trong Thiên Phạt Chi Nhãn, từng đạo xiềng xích đại đạo quấn quanh thiên phạt lôi đình hiện ra, ngay sau đó xuyên qua trường hà thời không, trường hà vận mệnh, bắt đầu xóa sổ thủ đoạn của U Minh.

Với tình hình của U Minh lúc này, dưới tình trạng bản thân và nguyên thần đã vẫn lạc, có để lại một vài thủ đoạn, cũng căn bản không thể chống lại những xiềng xích đại đạo này, thời kỳ toàn thịnh của y còn không chống được, huống chi là bây giờ?

Hơn nữa, những xiềng xích đại đạo quấn quanh thiên phạt lôi đình, vậy thì càng không cần phải nói.

Lúc này xiềng xích đại đạo trực tiếp thâm nhập vào trường hà thời không và trường hà vận mệnh, trong vô tận năm tháng và vận mệnh, không ngừng nghiền nát, ngay cả ký ức của chúng sinh cũng bị thay đổi, không còn bất kỳ khả năng phục sinh nào.

Sau khi làm xong mọi việc, xiềng xích đại đạo mới chậm rãi rút ra khỏi trường hà thời không và trường hà vận mệnh, trở về Thiên Phạt Chi Nhãn.

Thiên Phạt Chi Nhãn lạnh lùng liếc nhìn một cái, liền dần dần ẩn vào không gian Thiên Đạo dưới sự giao thoa của cửu thiên cương phong và lôi đình.

Lúc này trong Hồng Hoang, đã giành được thắng lợi, thấy Thiên Phạt Chi Nhãn trở về, Tam Thanh, Lôi Thần, Phục Hy, Toại Nhân sao có thể không biết tình hình, lúc này trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Lần này tuy sinh linh, tu sĩ Hồng Hoang tổn thất không ít, nhưng đã chống lại được sự xâm lược, tiêu diệt đại quân của hai phương thế giới đỉnh tiêm tại đây, chính là thắng lợi.

Vô số sinh linh, tu sĩ cùng chủng tộc, thế lực Hồng Hoang tin tưởng, sau lần này, Hồng Hoang lại sẽ có được tiến triển mới.

Lúc này, tất cả tồn tại, bao gồm một đám tồn tại đỉnh tiêm, toàn bộ đều ngóng trông Hỗn Độn Thế Giới, chờ đợi mấy vị kia trở về.

Chương 361

...

Trong Hỗn Độn Thế Giới.

Sáng Giới và Hồng Quân đạo nhân không biết đã lùi ra xa bao nhiêu, phảng phất như đã đến một khu vực thời không khác.

Dù sao dưới sự ảnh hưởng của sức mạnh như vậy, đối với họ, cũng có ảnh hưởng không nhỏ.

Sáng Giới không muốn vì lý do này, mà trực tiếp bại trong tay Hồng Quân đạo nhân.

Bây giờ tuy bị áp chế, nhưng muốn bại, trong thời gian ngắn sẽ không.

Nếu không có xiềng xích đại đạo Thiên Đạo hỗ trợ, y cũng sẽ không nhanh như vậy bị Hồng Quân đạo nhân áp chế.

Tình hình hiện tại, vẫn còn mấy đạo xiềng xích đại đạo bay lượn xung quanh, không ngừng tấn công y, một bên chống lại Hồng Quân đạo nhân, một bên chống lại xiềng xích đại đạo, quả thực có chút không chống đỡ nổi.

Nữ Oa và Hậu Thổ lúc này đã không thể ra tay nữa, sau khi sức mạnh Minh Đạo và Nhân Đạo rút đi, căn bản không thể xen vào cuộc giao chiến giữa Hồng Quân đạo nhân và Sáng Giới ở cảnh giới cao hơn.

Lúc này, chỉ có thể nhìn Sáng Giới và Hồng Quân đạo nhân đánh càng lúc càng kịch liệt, yên diệt vô số khu vực Hỗn Độn, phá vỡ tất cả quy tắc và pháp tắc, tất cả hữu, vô đều trực tiếp bị xóa sổ, uy thế kinh khủng khiến người ta chấn kinh. "Ầm!" Tạo Hóa Ngọc Điệp rơi

xuống, trực tiếp đánh bay Sáng Giới ra ngoài, máu văng khắp hư không, khí tức trên người càng lúc càng hỗn loạn.

Vì để chống lại mấy đạo xiềng xích đại đạo kia, Hồng Quân đạo nhân tự nhiên nắm bắt được cơ hội này.

Cho nên, xiềng xích đại đạo bị chặn lại, nhưng một đòn của Hồng Quân đạo nhân, lúc này khiến thương thế của y thêm nặng, khí tức và chiến lực hạ xuống nghiêm trọng, nếu tiếp tục giao chiến, đối với y, không phải chuyện tốt.

Đến lúc đó, thời gian kéo dài, chỉ có một con đường vẫn lạc. "Mưu đồ không thành, bảo toàn bản thân là quan trọng..." Sáng Giới trong lòng thầm nghĩ, ngay sau đó đánh ra một đạo sáng giới thần quang, vô số địa thủy phong hỏa tuôn ra, hiện hóa hư ảnh thế giới, tất cả đều tràn ngập sinh cơ vô tận.

Hồng Quân đạo nhân hai mắt co lại, lập tức ra tay chống cự.

Trong khoảnh khắc ra tay, Sáng Giới đã xé rách cấm chế, hướng về sâu trong Hỗn Độn độn đi.

Hồng Quân đạo nhân tuy chặn được sáng giới thần quang, nhưng nhìn Sáng Giới đã xé rách cấm chế đi, lúc này cũng không thể ngăn lại.

Ngay cả Nữ Oa và Hậu Thổ cũng thần sắc hơi biến, nếu không chém giết, sau này sẽ là một phiền phức. "Xoẹt!" Lúc này, hư không Hỗn Độn bị xé rách, ngay sau đó một đạo bạch quang lóe lên, Sáng Giới bị sức mạnh của một tồn tại kinh khủng nắm chặt, không thể động đậy một phân, đại đạo trên người đều bị phong tỏa.

Vị tồn tại đó chậm rãi bước ra từ hư không.

Hồng Quân đạo nhân và Nữ Oa, Hậu Thổ thấy vậy, thần sắc lập tức vui mừng. "Phu quân!" "Đạo hữu!" Thanh Minh trở về, vậy thì kết cục của Sáng Giới có thể biết được rồi.

Tồn tại như vậy, trong tay Thanh Minh, không thể gây ra sóng gió gì, từ tình huống lúc này có thể thấy được. "Xâm nhập Hồng Hoang, bản tôn biết ý đồ của ngươi, chỉ tiếc, bản tôn cũng có ý đồ như vậy, cho nên, ngươi chỉ có thể vẫn lạc." Thanh Minh nhìn Sáng Giới, nhàn nhạt mở miệng nói.

Lời vừa dứt, Thanh Minh trực tiếp ra tay, rút ra đại đạo của Sáng Giới. "A!" Sáng Giới hét lên thảm thiết, nhưng lại vô ích, cho đến khi đại đạo bị rút ra, nguyên thần bị xóa sổ, trực tiếp vẫn lạc.

Thanh Minh vừa ra tay, đã cắt đứt tất cả thủ đoạn, cho nên lúc này, y đã thật sự vẫn lạc.

Thanh Minh tay khẽ động, biến thân thể y thành sức mạnh tinh túy, dung nhập vào thế giới của mình, bảo tồn đại thế giới của y, bù đắp cho những gì Hồng Hoang đã bỏ ra.

Lần này có được hai phương thế giới, cũng là một vài sự bù đắp, tiến triển sau này sẽ càng tốt hơn.

Thanh Minh sau khi thu lấy đại đạo, một bước đạp ra, đến trước mặt Nữ Oa và Hậu Thổ, nói: "Đại đạo của U Minh và Sáng Giới tương tự như của các nàng, chính là cơ hội để xung kích Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên..." Nói rồi, Thanh Minh trực tiếp rút ra đại đạo trong thế giới của Sáng Giới và U Minh, sau đó lấy những điểm mấu chốt trong đó, đánh vào cơ thể Nữ Oa và Hậu Thổ.

Làm xong mọi việc, đại đạo còn lại, liền trực tiếp dung nhập vào Hồng Hoang. ...

Trong Hỗn Độn Thế Giới.

Nữ Oa và Hậu Thổ cảm nhận một phen, lập tức trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, đại đạo đang gặp bình cảnh, lúc này bắt đầu lỏng ra, chính là dấu hiệu tấn thăng, tin rằng không lâu sau, có thể tấn thăng Hỗn

Nguyên Thái Cực Kim Tiên.

U Minh và Sáng Giới, đúng là, cũng là một cơ hội. "Đa tạ phu quân, vậy thiếp liền đi củng cố, tấn thăng trước..." Nữ Oa và Hậu Thổ nói xong, chắp tay một cái, liền hóa thành hai đạo lưu quang, độn nhập vào Tạo Hóa Thiên của Nữ Oa, bắt đầu bước cuối cùng, xung kích Hỗn Nguyên Thái Cực Kim Tiên.

Thanh Minh khẽ gật đầu, thu hồi ánh mắt, tay vung lên, Sáng Giới và U Minh Đại Thế Giới một trái một phải, bắt đầu dung hợp vào thế giới Hồng Hoang, từng chút một, bức tường thế giới, quy tắc, pháp tắc, đại lục, biển sao, bắt đầu tiến trình.

Về sau, lại dung nhập thế giới của chuyến đi Hỗn Độn này, đến lúc đó, liền có thể bước ra bước đó. ... "Đạo hữu!" Hồng Quân đạo nhân một bước đạp ra, đến bên cạnh Thanh Minh, mở miệng nói. "Lần này đa tạ đạo hữu kịp thời đến, nếu không, Sáng Giới kia rời đi, sau này vẫn là một phiền phức..." Hồng Quân đạo nhân nhìn hắn, mở miệng nói.

Nghe vậy, Thanh Minh mỉm cười, không trả lời. "Chuyến đi Hỗn Độn này, những thế giới để nâng cao sự phát triển đỉnh phong của Hồng Hoang đã tìm thấy, sau này có thể bắt đầu, đến lúc đó, sau khi bản tôn bước ra bước đó, liền có thể dẫn dắt Hồng Hoang đến Hồng Mông Giới Vực..." Thanh Minh trầm ngâm vài giây, chậm rãi nói.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân gật đầu, cũng có vài phần mong đợi.

Dù sao Hồng Mông Giới Vực kia, lão cũng khá là hướng tới, có thể đi theo Thanh Minh, đó sẽ là một tình huống khác.

Ngoài ra, tu vi của lão, cũng có thể trong thời gian ngắn, có được sự đề thăng lớn hơn.

Thiên Đạo Cảnh hậu kỳ, đều là một ước tính bảo thủ, dù sao bây giờ, đã là trung kỳ đỉnh phong, chỉ cần một cơ hội là có thể tấn thăng hậu kỳ, Sáng Giới và U Minh Đại Thế Giới, chính là cơ hội, tấn thăng không khó.

Về sau, đợi Thanh Minh dung hợp những thế giới đó, quả thực có thể mượn sự tiến triển của Thiên Đạo, đạt đến một trình độ cao hơn, cảnh giới viên mãn đều có khả năng rất lớn. "Đạo hữu trở về Thiên Đạo tọa trấn, thúc đẩy và dung hợp Thiên Đạo, để các phương diện của Thiên Đạo có thể hấp thu và vận chuyển nhanh hơn đi!" Sau khi suy nghĩ, Thanh Minh nói với Hồng Quân đạo nhân.

Nghe vậy, Hồng Quân đạo nhân gật đầu, ngay sau đó hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp độn nhập vào Hồng Hoang, trở về không gian Thiên Đạo, hợp đạo, bắt đầu thúc đẩy Thiên Đạo, hoàn thiện và đề thăng.

Lão cũng có thể mượn điều này, dung hợp tốt hơn Sáng Giới và U Minh Đại Thế Giới, cũng có thể được đề thăng.

Vì vậy, tình huống lúc này, cũng có lợi cho lão, lúc này tự nhiên toàn lực ra tay thúc đẩy.

Thanh Minh ý niệm trong lòng lóe lên, ngay sau đó thân hình khẽ động, đến thế giới Hồng Hoang. ...

Trong Hồng Hoang. "Bái kiến Đạo Quân!" Lúc này, tất cả sinh linh, tu sĩ, chủng tộc, thế lực, toàn bộ đều hành lễ.

Tam Thanh, Toại Nhân, Phục Hy, Lôi Thần, Tây phương nhị thánh và các tồn tại đỉnh tiêm khác, lúc này cũng đã hành lễ.

Thanh Minh khẽ gật đầu, ngay sau đó nói: "Tiếp theo, bản tôn sẽ dung hợp thế giới, đây là cơ duyên của các ngươi, mong các ngươi nắm bắt tốt!" Nghe vậy, tất cả tồn tại thần sắc vui mừng, lập tức bái

lạy: "Đa tạ Đạo Quân!" Thanh Minh gật đầu, thân hình khẽ động, đến bên ngoài Hồng Hoang, sau đó hóa thành một tôn vô thượng tồn tại, bắt đầu thúc đẩy dung hợp U Minh Đại Thế Giới và Sáng Giới.

Hai phương thế giới đỉnh cấp Thái Cực Kim Tiên, lúc này dung hợp, đã đi vào đúng quỹ đạo, có Thanh Minh thúc đẩy, tốc độ tự nhiên không chậm.

Chỉ trong ba mươi vạn năm ngắn ngủi, U Minh Đại Thế Giới và Sáng Giới, đã trực tiếp dung nhập vào Hồng Hoang.

Sáng Giới dung nhập, đối với Nhân Đạo, đối với chúng sinh, có không ít lợi ích, không ít tồn tại đều tấn thăng tu vi, Nhân Đạo cũng ngày càng hoàn thiện ngưng thực.

U Minh Đại Thế Giới dung nhập, thì trực tiếp tác động lên Luân Hồi, khiến Luân Hồi và Địa Phủ phát triển, Minh Đạo phát triển hoàn thiện, đều có một sự tiến triển cực lớn, cũng khiến cho Phong Đô Đại Đế Bình Tâm, một mạch xung kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lúc này các phương diện của Hồng Hoang có được sự tiến triển cực lớn, mấy vị tồn tại đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, lúc này có tiến triển không nhỏ.

Nhưng lớn nhất cũng chỉ tấn thăng một tiểu giai vị mà thôi, dù sao cảnh giới này khó đi, có thể tấn thăng tiểu giai vị đã là hiếm có.

Sau khi dung hợp Sáng Giới và U Minh Đại Thế Giới, Thanh Minh lật tay, một thế giới lớn bằng hai lòng bàn tay xuất hiện trong tay.

Phương thế giới này, là thế giới sau khi dung hợp Linh Hồn Đại Thế Giới, Đế Đạo Đại Thế Giới, Đế Hoàng Đại Thế Giới, Băng Đạo Trung Thiên Thế Giới, cũng là mấu chốt của chuyến đi Hỗn Độn lần này, cũng là cơ hội để Hồng Hoang phát triển đỉnh phong.

Tay khẽ động, bắt đầu việc dung hợp.

Thanh Minh một tay nắm lấy thế giới Hồng Hoang, một tay nhiếp lấy Tân Đại Thiên Thế Giới, lúc này, hai phương thiên địa chấn động, mây đen cuồn cuộn, lôi đình giao thoa, toàn bộ bị bao phủ trên tay Thanh Minh, vô số hư không vỡ tan, không thể chịu đựng được cổ sức mạnh này. "Rắc rắc rắc!!!" Vô số lôi đình giao thoa, kinh khủng dị thường, phảng phất như muốn nghiền nát cả thiên địa, chôn vùi tất cả sinh linh.

Vô số sinh linh, tồn tại trong Hồng Hoang ngóng trông, chờ đợi sự phát triển đỉnh phong của Hồng Hoang.

Trong Tân Đại Thiên Thế Giới, những sinh linh đó trong lòng thầm nghĩ chờ đợi thời cơ, cuối cùng đã đến, Đạo Quân muốn dung hợp thế giới của họ vào Hồng Hoang, trong lòng vui vẻ, dù sao cũng đại biểu cho, sau này tu hành cùng tham ngộ đại đạo, sẽ được đề thăng rất lớn.

Ngoài ra, thế giới dung hợp vào Hồng Hoang, cũng không cần lo lắng thế giới sẽ có biến động lớn, là chuyện tốt vô cùng.

Lúc này đều đang háo hức chờ đợi, chờ đợi thế giới dung hợp. ...

Ngay sau đó tay khẽ động, Tân Đại Thiên Thế Giới và thế giới Hồng Hoang bắt đầu dung hợp.

Bởi vì có Thiên Phạt Chi Nhãn đồng hóa và chưởng khống, cho nên việc đồng hóa và dung hợp bức tường thế giới, thực ra không khó khăn, bởi vì Thiên Phạt Chi Nhãn và Thiên Đạo Hồng Hoang cùng tông cùng nguyên, đã trải qua một vài sự chưởng khống và đồng hóa, cho nên lúc này dung hợp không khó khăn.

Chỉ trong hơn ba mươi vạn năm ngắn ngủi, việc đồng hóa và dung hợp bức tường thế giới đã hoàn thành, tiếp theo, là bước quan trọng nhất, dung hợp quy tắc và pháp tắc. ...

Lúc này, trong Hồng Hoang, mấy vị tồn tại đỉnh tiêm, đã bắt đầu

tấn thăng.

Trấn Nguyên Tử ở Vạn Thọ Sơn, Minh Hà ở U Minh Huyết Hải, Hạo Thiên chưởng quản Thiên Đình, hai vị Nhân Tổ của Nhân tộc, Đế Giang Tổ Vu và các tồn tại đỉnh tiêm khác, cũng đều từ bán bộ Hỗn Nguyên tấn thăng lên, lúc này đều đã thành công tấn thăng.

Tộc trưởng của Viễn cổ tam tộc, cũng mượn cơ hội này phát triển, từ trong trường hà thời không vô tận trở về, ở đây chưởng quản tam tộc.

Lúc này dung hợp vẫn đang tiếp tục, sự phát triển của Hồng Hoang, cũng đang tiếp tục.

Sự phát triển của Thiên, Địa, Nhân tam đạo, cũng đang tiến triển nhanh chóng.